

शिवे नमः.

ஸ்ரீமதே ரங்கராஜானுஜ மஹாதேவிகாய நம:
ஸ்ரீமதே சைத்தந்தராமானுஜ மஹாதேவிகாய நம:
ஸ்ரீமதே ஸ்ரீதிலாஸ மஹாதேவிகாய நம:
ஸ்ரீமதே கோடாலாச மஹாதேவிகாய நம:

ஸ்ரீமதே ஸாகஷாத் ஸ்வாமீதி
विद्याताय ज्ञानवैराग्यानुष्ठानशेबधये

श्री वेदान्तरामानुज महादेशिकाय नमः ॥
श्रीरङ्गनाथ दिव्यमणिषादकाभ्या नमः ॥

व्याख्यान पञ्चक सहितः

॥ श्रीमद्रहस्यत्रयसारः ॥

ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரம்

(முதல் பாகம் (PART - I))

ஸம்பாத்தர்:

ஸ்ரீ உ. வே. வித்வான் பாலையமணி, வீரவல்லி.

வடுவூர் ஸ்ரீ தேசிகாசாரியர்

(ஸ்ரீகாரியம், ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஆசிரமம்.)

பரிசோத்தர்:

கொத்திமங்கலம்

ஸ்ரீ உ. வே. கோபாலசுக்கரவர்த்தியாசாரியார்

வெளியிடுவோர்:

ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஆசிரமம்
தேசிகாசாரி சாலை, மயிலாப்பூர், சென்னை - 600 004.

ஸ்ர்வதாரி - வைகாசி - திருவாதிரை

2008

श्रियै नमः

ஸ்ரீமதே ரங்கராமானுஜ மஹாதேசிகாய நம:
ஸ்ரீமதே வேதந்தராமானுஜ மஹாதேசிகாய நம:
ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸ மஹாதேசிகாய நம:
ஸ்ரீமதே கோபாலார்ய மஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீமதே ஸாக்ஷாத் ஸ்வாமீதி
विख्याताय ज्ञानवैराग्यानुष्ठानशेवधये

श्री वेदान्तरामानुज महादेशिकाय नमः ॥

श्रीरङ्गनाथ दिव्यमणिपादुकाभ्यां नमः ॥

व्याख्यान पञ्चक सहितः

॥ श्रीमद्रहस्यत्रयसारः ॥

முதல் பாகம் (PART - I)

ஸம்பாதகர்:

ஸ்ரீ உ. வே. வித்வான் பாஷ்யமணி, வீரவல்லி,

வடுவூர் ஸ்ரீ தேசிகாசார்யர்

ஸ்ரீகார்யம்

(ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஆச்ரமம்.)

பரிசோதகர்:

கொத்திமங்கலம்

ஸ்ரீ உ. வே. கோபாலசக்கரவர்த்தியாசாரியார்

வெளியிடுவோர்:

ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஆச்ரமம்
தேசிகாசாரி சாலை, மயிலாப்பூர், சென்னை - 600 004.

ஸர்வதாரி - வைகாசி - திருவாதிரை

2008

1st Edition, June 2008

Copies - 1000

All Rights Reserved

Price : Rs. 500-00

Copies Can be had at :

Srirangam Srimath Andavan Ashramam
#31, Desikachariyar Road,
Alwarpet, Mylapore, Chennai - 600 004.
Phone : 044-24993658

Printed at :

Elango Achukoodam,
#166, Royapettah High Road,
Mylapore, Chennai - 600 004.
Phone : 24991821

श्रियै नमः

श्रीमते लक्ष्मीहयवदन परब्रह्मणे नमः

श्रीमते रामानुजाय नमः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

श्रीमन्निगमान्तमहादेशिकेन अरुणिचं चेत्यत

॥ श्रीमद्रहस्यत्रयसारम् ॥

श्रीभाष्यं श्रीनिवासाचार्यः	अरुणिचं चेत्यत	सारदीपिका
श्रीमद्वेदान्त रामानुज महादेशिकेन	अरुणिचं चेत्यत	पूर्वसारास्वादिनी
श्रीमद्भारद्वाज श्रीनिवासाचार्यः	अरुणिचं चेत्यत	सारप्रकाशिका
श्रीशैल श्रीनिवासाचार्यः	अरुणिचं चेत्यत	सारविवरणी
श्रीपरकाल संयमीन्द्रमहादेशिकः	अरुणिचं चेत्यत	सारप्रकाशिकासङ्ग्रहम्

इन्तु इन्तु वय्याक्यान्तङ्कलुन्

श्रीमद्वेदमार्गेत्यादि

नवलपाक्कम्, पु. उ. वे. स. को. प. रा. मा. नु. ज. सा. री. य. रा. ल.
प. री. सो. ती. क्क. प. प. ड. ड., पु. री. र. ङ्क. म. पु. री. म. ता. ण्. ड. व. न्. ओ. सी. र. म. पु. री. का. र्. य. म.
व. ड. ओ. र्., पु. री. उ. वे. ते. णी. का. सा. री. य. रा. ल. वे. णी. यी. ड. प. प. ड. ड.

ஸ்ரீ ஸ்வாமி தேவிகன்

ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் (ஸ்ரீ முஷ்ணம்)
ஸ்ரீ ரங்கராமாநுஜ மஹாதேஸிகன்

॥ श्रिये नमः ॥

॥ श्रीमते रामानुजाय नमः ॥

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

॥ श्रीमते श्रीनिवासमहादेशिकाय नमः ॥

॥ श्रीमते वेदान्तरामानुजमहादेशिकाय नमः ॥

॥ श्रीमुखम् ॥

कल्पितैतिह्यमानस्थैरनल्पैर्जल्पपण्डितैः ।
श्रुतिस्मृतिसदाचारभिन्नमार्गप्रपोषकैः ॥ १ ॥

प्रच्छन्नभूमिकामेदंस्संप्रदायविदपकैः ।
संप्रदायविरुद्धार्थग्रन्थिग्रन्थशतैर्युतैः ॥ २ ॥

गुरुपरम्परालब्धरहस्यार्थप्रभेदिभिः ।
न नञ्छिन्नो भवेदर्धो रहस्यत्रयसारतः ॥ ३ ॥

पञ्च व्याख्यायुतश्रीमान् पञ्चाननसमो भुवि ।
रहस्यत्रयसारोऽयं परपक्षप्रभेदकः ॥ ४ ॥

स्वमतप्रकाशकश्चायं परतत्त्वप्रकाशकः ।
मानमेयप्रमातृणां प्रमितेश्च प्रबोधकः ॥ ५ ॥

फलप्राप्तेः कारणत्वात् फलविद्याधिकारवान् ।
संख्यया चैव शूद्राणां स्त्रीणां ज्ञानप्रदायकः ॥ ६ ॥

शेषिदिव्यशरण्ययोः दम्पत्योः परभूतयोः ।
पुमर्थतत्त्वहितयोः कृपया विन्दते शुभम् ॥ ७ ॥

बहुग्रन्थकृतां श्रीमद्देशिकानां प्रभाषणे ।
यत्र कुत्रापि नैवस्यात् विरोधस्त्वांक्तिमूलतः ॥ ८ ॥

लोके ग्रन्थकृतां मध्ये वेदान्तदैशिकैस्समः ।
सर्वसिद्धान्तसारविन्न भूतो न भविष्यति ॥ ९ ॥

ततो हि यस्य कस्यापि तस्य ग्रन्थस्य चिन्तनात् ।
तत्त्वज्ञानविवृद्धिश्च शुद्धभक्तिश्च सिद्ध्यति ॥ १० ॥

नारायण! नारायण!! नारायण!!!

इत्थं
श्रीरङ्गरामानुजयतिः

श्रीयै नमः

श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः

विषय सूचिका - பெராள்க்கம்

	பக்கம்
1. गुरुपरम्परासाराधिकारः	1 - 56
2. उपोद्धाताधिकारः	57 - 94
3. सारनिष्कर्षाधिकारः	95 - 110
4. प्रधानप्रतितन्त्राधिकारः	111 - 148
5. अर्थपञ्चकाधिकारः	149 - 194
6. तत्त्वत्रयाधिकारः	195 - 313
7. परदेवतापारमार्थ्याधिकारः	314 - 394
8. मुमुक्षुत्वाधिकारः	395 - 421
9. अधिकारि विभागाधिकारः	422 - 464
10. उपाय विभागाधिकारः	465 - 504
11. प्रपन्नियोग्याधिकारः	505 - 524
12. परिकरविभागाधिकारः	525 - 582
13. साङ्ग प्रपदनाधिकारः	583 - 635

श्री रङ्गनाथ दिव्यमणिपादुकाभ्यां नमः

श्रीमते रामानुजाय नमः

श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः

व्याख्यानपञ्चक सहितः श्रीमन्निगमान्त महादेशिक विरचितः

॥ श्रीमद्रहस्यत्रयसारः ॥

गुरुपरम्परासारः

குருபரம்பராஸாரம்

गुरुभ्यस्तदुरुभ्यश्च नमोवाकमधीमहे । वृणीमहे च तत्राद्यौ दम्पती जगतां पती ॥

श्रीभाष्य श्रीनिवासार्यमहागुरवे नमः

सारदीपिका

நல்லவரைமுன்றில் நற்சாரவுரை செய்தார்
எல்லையில் சீரதூட்டல் வந்த வெந்தை - பல்கலைசேர்
தேகடைய லேகாந்த தேசிகனார் செய்தருள்
வாசகமே எங்களுக்கே வாழ்வு

ज्ञानवैराग्यानुष्ठानशिवधि श्रीमद्वेदान्त रामानुजमहादेशिकाय नमः

सारास्वादिनी

साक्षान्नायायणं देवमस्मद्रक्षैकदीक्षया । अवर्तानमिवन्या श्रीरङ्गनाथगुरुं भजे ॥१॥

श्रीमद्भारद्वाज श्रीनिवासार्यमहागुरवे नमः

सारप्रकाशिका

वन्दे हस्तिगिरीशस्य बल्लभां वारिजासनाम् । यदपाङ्गक्षणात्पुसां वर्धन्ते सर्वसम्पद ॥१॥

श्रीशैल श्रीनिवासार्यमहागुरवे नमः

सारविवरणी

प्राचीनशब्दहेष कण्ठोपरि दृश्यशुभ्रहयवेषम् । स्वाभाविकगुणभूष मम मनसि विभानु वस्तु निर्दोषम् ॥
सर्वार्थमिद्धिहेतुर्वहुविधरक्षानिवर्तितानिष्ट । त्रय्यन्तविश्रुताख्य कोऽपि श्रीवेङ्कटेश्वरो जयति ॥

श्रीमते श्रीपरकालसंयमीन्द्रमहादेशिकाय नमः

सारप्रकाशिकासङ्ग्रहः

श्रीभाष्यश्रीरहस्यार्थतत्त्वप्रज्ञावता वरम् । श्रीशैलपूर्णमपरं श्रीनिवासगुरुं भजे ॥१॥

(सा.दी.) वाच्यवाचक वक्तृणा वैलक्षण्यमनोहरः । रहस्यत्रयसारोऽय वेदान्ताचार्यदर्शितः ॥७॥

समत्सर्पत्परिमलैस्सूच्यमानस्ववक्तृका । नाकर्षन्ति मनःकेषा वेदान्ताचार्यसूक्तयः ॥८॥

श्रीमद्रहस्यत्रितयसार व्याख्यातुमिच्छन् । धनं मे वेङ्कटेश्वर्य श्रीनिवासगुरु मनिम् ॥९॥

ज्ञानशक्त्यादिसर्वाकार परिपूर्णான श्रियःपति, நம்மாழ்வார், நாதமூனி, ஆளவந்தார். எம்பெருமானார் முதலான ஆचार्यபரம்பரை யையவதரிப்பித்தது, ஜகதீ உஜ்ஜீவிடபித்தருளினார் அவர்களால் ப்ரஸ்தாவிப்பித்த அর্থவிசேஷங்களைமெல்லாம இன்னும் நன்றாக ப்ரகாசிப்பிக்கவேண்டுமென்றுதிருவுள்ளம் பற்றி, தன்னுடைய திருமணி

(सा.स्वा.) என்று அதிகம் प्रयोगித்தது “सचाचार्यवशो ज्ञेय”, आचार्याणामसावसावित्याभगवत् என்கிற श्रुதியாலும் “गुरुन् प्रपद्य प्रथम तद्गुरुंश्च ततो हरि” என்று श्रीभास्करात्र रक्षोदाहन वच नத்தாலும் சொல்லப்பட்ட க்ரமத்தைக் காட்டுகைக்காக (உ) படி தடகுரூப்ய என்கிறவிடத்தில் பஹுவுசநம வாஹுய்யபரமானாலும் குரூப்ய என்கிறபடத்தில் அर्थे कव्यशात्पूजायां बहुचनम् - नमोवाकं नम इत्युक्ति...

(सा.प्र.) भारद्वाजकुलाब्धीन्दु श्रीनिवासायसेवया । रहस्यत्रयसारार्थस्तत्सूतेन प्रकाश्यते । श्रियःपतिर्निखिल हेय प्रत्यर्नाक कल्याणगणैकतानः सर्वशेषी पुरुषोत्तमो नारायण स्वशेषभूताना वद्धाना नित्यसूरिवत्स्व वैङ्क्यकरणे स्वरूपयोग्यतायां सत्यामप्यनादिकर्मप्रवाहेणानन्ददु खपरम्पराविवशतां गेहिकामुष्मिकावाचीन क्षुद्र पुरुषार्थेच्छापूर्वक तत्साधने प्रवृत्तिश्चावलोक्य अपारकारुण्य परवश परमपुरुषार्थतदुपायज्ञापने सति तदुपायानुष्ठानेन तत्प्राप्त्युरिति हस मत्स्य हयग्रीव नरनारायणादिमुखेन स्तोपासनशान्त्राणि प्रवर्त्य तत्राशक्तानां स्वयमेव गीताचार्य, शठकोप. नाथ, यामुन, यतिवरादिमुखेन प्रपत्तिशास्त्र प्रवर्त्य तस्याप्यनिगम्भीरतया मृदुप्रजैर्दुरवगाहत्वं विभाव्य “यद्यद्विभूतिमत्स्त्वं श्रीमदूर्जितमेव वा । तत्तदेवावगच्छ त्व मम तेजोऽशसम्भव” मित्युक्तप्रकारेण स्वयमेव विश्वातिशायिवैचित्र्य विशिष्ट सर्वतन्त्रस्वतन्त्र श्रीमद्वेदान्ताचार्यरूपेणावनीर्य स्त्री शूद्राद्यविशेषेण सर्वेषां सकल शास्त्र सङ्ग्रह ...

(सा.वि.) शब्दावलेः श्लोकाना मधिकार सङ्ग्रह भूता तत्कारिकाभिस्सह । श्री सारत्रयवार्तिना प्रातिपद व्याख्यां विधास्ये बहुव्याख्यानानि विचार्य सस्कृतमयीं अक्लेशबोधेच्छया ॥५॥ क्वाहं मन्दमतिः क्वैषा गम्भीरा देशिकाग्रगीः । तथापि पूर्वव्याख्यातु पारतन्त्र्यान्न मे भरः ॥६॥

(सा.सं.) रहस्यत्रयमुख्यार्थश्रीनिवासमनोहर । व्याख्यामुद्रितहस्ताब्जः पायान्मां यतिशेखर ॥ वकुळाभरण वन्दे द्रष्टारं द्रमिडश्रुतेः । मन्त्रत्रयार्थ व्यासाख्यविद्याप्रथमदेशिकम् ॥५॥ उपायोपेयघटन भावेर्वृषमिरीशितु । उपायत्वादिधर्माणा वर्धयन्ती श्रियं श्रये ॥६॥ श्रीरहस्यत्रयैकार्थ श्रीनिवासमहं भजे । अकिञ्चनमुमुक्षूणां भरं स्वीकृत्य रक्षकम् ॥७॥ भाषाभावित भूषणादिजनिता ध्यासादिवैदेशिक वेदान्तद्वय देशिकाश्रयमहं सार्वज्ञ्यसम्पादकम् ।...

(सा.सं) वृत्त्या मध्यमयैव योक्तुमपि मां मुक्त्याप्यलं तद्वजे शास्त्रं निस्सममन्त्ररत्नमनुराङ्गीतान्तसारान्मवम् ॥
घनगिर्यप्पलाचार्यैः कृतां सारप्रकाशिकाम् । सङ्ग्रहिष्ये यतिरह परकालस्तदन्वयः ॥

(सा.सं.) व्यक्तावतारव्यक्तार्थभिन्नान्येवेह केवल । व्याख्येयानीति संरम्भस्ततोयं सप्रयोजनः । ।
सर्वलोकोज्जीवनाय रहस्यत्रयविवरणमुखेन न्यासाख्यब्रह्म विद्यां प्रतिपादयित् प्रथम-

(सा.दी.) (ॐ) किल सदाचार्य सम्बन्धत्वात् तत्परम्परानुसन्धानत्वात् इव अनुसन्धानतः तत्त्व आचार्यभाक्त्वं पूर्ववत् तत्त्वात् (मुनूत्तु) समर्थित्तु क्कोण्णु) गुरु परम्परैपिण्डेय रहस्यानुसन्धानसमयानुसन्धेय समर्थिक्कत्तुपुक्किरुत्तु - इत्तु अर्थन्तुत्तुम् रहस्यमाकैयत्तुले मुन्तुत्तु गुरुपरम्परैयत्तु अनुसन्धिक्किरुत्तु

(सा.स्वा.) अत्तुत्तुत्तु "श्री रहस्यत्रयसारे गुरुपरम्परासाराधिकार प्रथम" एन्नेरुन्निक्कैयत्तु प्रसिद्धिक्कत्तु - श्रीरहस्यत्रयसारे एन्नेक्किरु समम्पन्तपदत्तम् अधिकारशब्दम् नन्नेन्नेक्कैयत्तु किलकोशङ्कङ्कैयत्तु कण्डालुम् प्राक्कीन श्रीकोशङ्कङ्कैयत्तु कान्नाम्मात्तु नन्नेन् पाठम्नादरणीयम् இப்பாடத்திலும் ப்ரதம என்னாதே सम्पूर्ण என்கையாலே தோஷ நடவஸ்தம் - "उपोद्धानाधिकार प्रथम" என்னாதே த்ரितीय என்னவும் ப்ரஸிद्धிक्கத் - "आभगवत्" என்னை மஜ்ஜிமாச்சரணமும் முன்புபோலே விரோதிக் - அதிகாரம்ம தோறும் மஜ்ஜிமாச்சரணம் கண்டதில்லை யிறே - "முட்பத்திரண்டிவை முத்தமிழ் சேர்ந்த இத்யாதிகளாலே श्रीरहस्यत्रय सार द्वात्रिंश दधिकार मेमன்கிற இவர் வாக்யங்களுக்கும் விரோதிக் - अनुशासन भागान्ततः "सन्दृष्ट" என்கிற சொக்ததிலும் निगमनाधिकारतः இதில் இந்நத गुरुपरम्परासाराधित्तु யெடாமையாலும், அதிகார சஜ்ஜித் டாட்டுக்கள்.லே ' என்னுயிர தந்த ணிதவரை ' என்கிற பாட்டு) தொடங்கியநதாதி செய்தருளாடையாலும் இது பித்ராபிகாரமாப்க் கிதாண்டை ப்ரவந்நமாகக் கூடாமையாலே பித்ரபவந்நமென்னும் டம் சித்ரம் - இப்படி இது பித்ர ப்ரவந்நமாகையாலே இதுக்கு மஜ்ஜிமாச்சரணமும் விபயப்ரயோஜனநிர்देशம் செய்தருளுகிறார் என்கிறுது உபந்நம் - யத், சொக்ததிலுள்ள श्रीरहस्यत्रयसार श्रीकोशङ्களைல்லாத்திலுமிது கூடவே யிருக்கையாலும் सम्प्रदायपरिभुद்யாதிகளைப்போலே இதைத் தனித்தெழுதக்காணாமையாலும் श्री रहस्यत्रयसारमुपदेशित्तु ந்ருகிற आचार्यர்களெல்லாரும் இதைத் தொடங்கியேயு ப்देशிக்கையாலும் स्वप्रबन्धங்கள்தோறும் स्वनामाङ्कितमायातल प्रबन्धनामाङ्कितमायातल ஒரு ப்ரதமருனிசசெய்திற இவர் இக் கருபரம்பராசாரத்திலபட்டி மொன்றும் அருனிசசெய்யாதொழிகையாலும் दम्पती जगता पतीமென்று அப்ரமித்த दम्पती शब्दம் "शरण्यदम्पतिविदाम्" என்னு உபசஹர்த்திலும் கான்கையாலும் श्रीरहस्य त्रयसारத்தில் निष्कर्षित्तருளுகிற सकलरहस्यार्थங்களும் ஆழ்வார்களுடைய दिव्य सुक्तிகளாலே தெனிறதோ மென்று அவர்களுடைய உபகாரித் தயத்தை பொய்கைமுனி இத்யாடி டான பாட்டாலே இவ்விடத்திலே அந்ந்நித் கையாலும் "आभगवत्" இத்யாடிகள் ஸாஸ்யாவான்ரவிபயாதிநிர்देश प्रधानங்களாய் மஜ்ஜல ப்யஸ்த்வார்த்தங்களுமாக நிர்வீதிகலாயிருக்கையாலும் இக் கரு பரம்பராசாரம் ஆபகவந் இத்யாதிநா கரிப்யமாணஸ்ய வா குருப்ய இத்யாதிநா க்ருதஸ்ய வா...

(सा.प्र.) सिद्धोपायशोधनाधिकारार्थस्मृतिः - जगतां पतीति प्रधानप्रतिपत्तिनिश्चयाधिकारार्थस्मृतिः - नमोवाकमधीमहीत्यनेन बद्धाञ्जलिपुटा हृष्टा नम इत्येव वादिनः । मुक्ताना ...

(सा.वि.) स्वीकृत्याधीमहीति पाठेऽपिसाधुतासमर्थनीया - तन्वस्मद्गुरुभ्यो नम इत्युक्त्येव वाचिकनमस्काररूप मज्झानुष्ठानस्य सिद्धत्वात् - अधीमह इत्येतत्प्रतिज्ञा किमर्थेति चेन्न - अन्यैरप्येवं

(सा.स.) इत्युक्तिः - सापि नियमान्वितेति सूचनायाधीमहीत्युक्तिः तत्रगुरुपरिषन्मध्ये आद्यौ प्रथम-

मूलं-

பொய்கைமுனி பூதத்தார் பேயாழ்வார்தண்

[illegible]

(சா.ஸ்வ.) மஜ்ஜிமஸ்ய சமஸ்யநரூபஸ்தேன ஸமோத்தானவித்யா வா ப்ராஸங்கிகவித்யா வா மஜ்ஜிமமாய, தன்னத்தேதோ ரிதிகாரமண்றிக்வே தானும் மஜ்ஜிம ஸந்தானுபவித்யமாயக கொண்டு ஸ்ரீரஹஸ்யதிரயஸாரதத்தோடே
 ஓகபவந்஢மாகவ்யமாம் - இப்பகூடித்தில ஸூரஹஸ்யஸ்ததூரஹஸ்யஸ்ச ஂனகிற ஸ்லோகம் ஸ்ரீ
 ரஹஸ்யதிரயஸாரதத்தகூகு பரம வித்ய ப்ரயோகந நிர்தஸூர்வகமஜ்ஜிதாசரணமாம் ||

“பராசரபரவந்தா஢ி வேதாந்தரஹ்ய வைத்யாநிசய ஹேது஢ுநைஸ்மதஃ பரமாத்மநி சித்தரஜகதமேஸ்ஸவோ பந்நிவ்யைரபவ்ஹுணைஃ” என்று ஸ்தோத்ர ஢ாஸ்யத்திலறுதியிட்டபடிதே அ஢்யாத்மபரவந்தங்கலில் த்ரமிதபரவந்தங்கள் ஸாரதமங்கலாகையாலே அவதபகாராநிசயத்தையிட்டு த்ரமிதபவ்ஹுண கர்துதவ்யஸூர வூந் தவந ரூபமாக மங்ஙஃ஢்ய ஸ்வா்ர்த பினதேனயுமொரு மங்ஙஃதாசரணம் செத்தருளுகிறார் பொய்கைமுதி இत्याத்யால் - தண்ணியாதி - தண்ணிதமான - பொருநல் தா஢்ரபர்ணியிலே தந்நார்த்திலென்றபடி -

(सा.प्र.) लक्षण हेतद्यच्छेत्तद्वीपवासिना” मित्यादिप्रमाणानुगुण्यात्कङ्कुर्याद्य शेषवृत्ति बोधनात्पुरुषार्थ काष्ठाद्याधिकारार्थः सूचितः - उत्तरार्धे कृत्स्नेन मूलमन्त्रद्वयचरमश्लोकाधिकारार्थः सूचितः ॥

यद्यपि वेदान्ताचार्यैः द्रमिडभाषाप्रचुरः प्रबन्धः कृतः - अथापि तद्भाषानभिज्ञ प्रपत्तिशास्त्रार्थनिष्कर्षसाकाङ्क्ष परमैकान्तिनां कृते गोवर्णिभाषया तद्विवृतिः क्रियते - एवञ्च एतत्प्रबन्धवर्त्ता भागवत वैङ्क्य कृतमिति ज्ञेय - रहस्यत्रयस्य द्रमिडप्रमाणानुगुण्येन व्याचिख्यासितत्वात्तद्वक्तृ स्तदुपकारानुसन्धानपूर्वक नमस्यति - अतिगहनवेदान्तभागानां तात्पर्यं दिव्यसूरिकृतप्रबन्धान् सार्थमधीत्य विशद स्वेन निर्णोतमित्युक्ति व्याजेन वक्ष्यमाणार्थानां सुदृढ प्रमाणमूलत्वं महत्परिगृह्यतत्वं साम्प्रदायिकत्वं चाह - पौयूकै इत्यादिना - यथापाठ ...

(सा.वि.) एव पठनीयमिति स्वानुष्ठानोपदेशं मुखेन सम्प्रदायप्रवर्तनार्थत्वात् - तथा च सर्वैरपि अस्मद्गुरुभ्यो नम इत्यध्ययनं कर्तव्यमिति भावः - आद्यौ दम्पती वृष्णामहे शरण्यत्वेनेति शेषः ॥

अस्य प्रबन्धस्य द्रामिडप्रबन्धप्रमाणानुगुणेन करिष्यमाणत्वान्त्वोपकारकतया द्रामिड प्रबन्धाचार्याननुस्मरति - பொய்கைமுனி इत्यादि गाथया - பொய்கை शब्दसरोविशेषवाचां तत्प्रभव मुनिः ...

(सा.सं.) गुरुभूतौ पती शेषिणौ नृणामहि - शरणमुपगच्छेमहि ।।

अथ तत्तत्प्रबन्धौ दुर्ज्ञेय श्रुत्यर्थ विशदीकरणमुखेन स्वस्य रहस्यत्रयार्थ विशदीकरणान् गणसार्वज सम्पादकान् दशापि दिव्यसूरीन् प्रणमति - பொய்க்கை इत्यादिना - அழ்வார் इत्यन्तेन क्रमेण...

(சா.ச.) சரோமூதமஹதாஹ்யாதி நிர்दिष्टः - பொருநல் - தாழ்ப்பரணி - துண், சோதலா யா கருகாபுரத்யாயாதி-
தஸ்யா: , கருகாயா: - ஈசன்: , சரங்கோப: - துய்ய, பரிசுத்த: - குலசேகரன், குலசேகர: -

மூல- துய்யகுலசேகரன் நம்பாணநாதன், தொண்டரடிப்பொடிமழிசை வந்த சோதி

(சா.வீ.) நம்பாணநாதன், நமபெருமான ஆழ்வாரகளெல்லாரையும் பற்றி திருப்பாணாழ்வாரிடத்திலே வ்யாமோஹ செய்தருளினமை ப்ராமத்யமிடே இவர் தம்மடத்திலும் ஆசார்யர்களில வ்யாநமாக வ்யாமோஹம் செய்தருளினமை "ஸ்ரீரங்கராஜதீவ்யாஜா லக்ஷ்வேதாந்நாசார்யபத:" என்று தாமே யருளிச் செய்தாரிதே - ஆகையாலே பெருமானுடைய வ்யாமோஹத்துக்கு இருவரும் விஷய மாகையாலே தந்நிவந்நமான சம்வந்நத்தையநுஸந்தித்து நமமுடைய நாதனென்கிறார் மழிசை வந்தசோதி திருமழிசையாழ்வார் பெரும்புலிபுரடிகளுடைய யா஑ஸதஸ்ஸிலே ஆழ்வாருக்கு டோதிர அ஑ஸஸ்தாவநாநுபவாரங்களைப பண்ண ஁சுரப்ரக்திகளான சிலர ஸிஸ்பாலன் போல் அவரை அபிஷேகக ப்னபாழ்வார் அவர்கள் கண்களுக்கு ஜ்யோதிஸ்சதவ்யாநான ஸர்வஸ்வரநாகத் தோன்றுகையாலே அவர்கள் நிரமிந்ரானார் களென்று ப்ரஸததமிதே - அநத தூதாந்நததை அநுஸந்நித்து சோதியென்கிறார்

(சா.ஸா.) நம்பாணநாதன், திருப்பாணாழ்வாராகிற நமமுடைய நாதன் - முநிவாஹநென்று திருநாமமாமபடியாகவும் ஸ்ரீவ்நாந்நாசார்யநென்றும் திருநாமம் சாற்றியருளியும தங்களிருவரிடத்திலும் பெரிய பெருமாள் வ்யாமோஹ செய்தருளின இஸஸம்வந்நத்தையிடு விஸிப்தது நமமுடைய நாதனென்று அநுஸந்நிகிறார் மழிசைவந்தசோதி, திருமழிசை என்கிற தீவ்யஸ்தலத்திலே அவர்ந்த தருளின ஜ்யோதிஸு- திருமழிசையாழ்வாரென்றபடி பெரும்புலிபுரில் யா஑ஸதஸ்ஸிலே இவர் ப்ரம- ஜ்யோதிஸல்லான ப்ரதேவதையாய்த் தோற்றின மஹாப்ரபாவத்தை நினைத்து இவரை ஜ்யோதிஸென்கிறார் - வைபமெல்லாம், லோகங்களெல்லாத்திலும் - மறை, வேதமானது - விளங்க, ப்ரகாஸிக்கும்படி - லாள், ஸ்ரீததையும் வேல், குந்நமென்கிற ஆயுபவிஸிப்ததையும் - ஏந்தும், த்ரிக்ருமவரான - இவர் வாளும் வேலுமேந்தினது இந்த லோகமெல்லாம் வேதம் ப்ரகாஸிக்கும் படியாய்த்தென்று திருவுள்ளம் அதாவது இவர் வாளும் வேலுமேந்திக் கொண்டு ஸர்வஸ்வரனை மறித்து ஸர்வர்த் த்ரஹம் பண்ணத் தொடங்க இவ்வவஸரத்திலே ஒரு வ்யா஑த்தைக் கொண்டு ஸர்வேசவரன-

(சா.ப்ர.) ஸபா஑ி஑ிதே ததே ஸ்வஸ்தப்ரஸரண னேதுமூந ஸுதமநஸ்கத்வாதவஸ்தவ்யா - நம், ஁ஸ்தாவஸ - பாண நாதர், திர஑்ப்பாணா஑்வாரித்யா஑்யாதோ யோ஑ிவாஹஸ்வாமீத்யர்த்: - தொண்டர், ஁க்தா: - அடி, அ஑ி - டொடி, ரேநு. - ஁க்தா஑்஑ிரேநுரிதியாவத் - மழிசை, திரஸுதீஸீ த்யா஑்யாதா மஹீஸாரபுரீ - வந்த, ஁஑ாத் - த்ராவநீரீமிதி யாவத் - சோதி, ஜ்யோதி: - ஁க்திஸாரமுநே: ஸ்ரீமந்நாராயண-

(சா.வி.) பஹுத னித ஸர்ப்ர஑்ர஑ணப்ரவூதத்வாதித ஜேய - நம், ஁ஸ்தாக - பாணநாதர், பாணா஑்யஸ்வாமீ- யோ஑ிவாஹமநி: - ஸ்ரீரங்கராஜ: ன்நரதீவ்யஸூர்ப்஑ஸ்யாஸிமந்ந஁மீமானாதிஸய் கृतவாந் ஸ்வஸிந்நபி "ஸ்ரீரங்க ராஜதீவ்யாஜாலக்ஷ்வேதாந்நாசார்யபத:" இத்யுக்தத்வாத்நித்யா஁மீமானாதிஸயோஸ்தீதி தந்நிவந்நன ஁ஸம்வந்ந மநுஸந்நாஸாரஸத்வாமீத்யுக்தமீத்யா஑: - தொண்டரடிப்பொடி, தொண்டர், ஁க்தானா-அடி, ஸ்ரீபாதயோ:-

(சா.ஸ.) நம், ஁ஸ்த்யாணா஑்யோ நாத: - தொண்டரடிப் பொடி, ஁க்தா஑்஑ிரேநு: - மழிசை இதி ஑்ராமா-

஢ூல் - வைப஢ெல்லா஢் ஢றை விளங்க வாள்வேலேந்தூ஢், ஢ங்கையர்கோனென்றிவரகள்
(சா.தீ.) வைப஢ெல்லா஢் ஢றைவிளங்க, இவர் வாளு஢் வேலு஢ேநதி஢படியாலே
லோக஢ெல்லா஢், வேதார்த்தங்கள் ஢காசிக்கும்படியாயிற்று - அதாவது, இவர் த஢்
஢ுடையவாசார்பனா஢ சர்வீசுரனிடததில் சர்வார்த்த ஢ுஹ்ண஢் ஢ண்ணு஢்஢ோது, ச஢ித்யா஢ி
யென்று ஢ுரூபாசன஢் ஢ண்ணிடனறி஢ே சர்வார்த்த஢ிஹார் ஢ண்ணிற்று - "வாள்வலிடால்
஢நதிரங்கொள்" என்கிறபடியே வாள்வலிடாலேயி஢ே இத்தையநுஸந்தித்து
஢றைவிளங்கவாள்வேலேந்தூ஢ெனகிறார் .

(சா.ஸ்வ.) இவருக்குத்திரூ஢ந்தரததையுடதேசிக்க, அததாலே இவர் ஢்ரிதவூத ராய்
சர்வலோகததிலு஢் சகலவேதார்த்தங்களு஢் ச஢்யவ஢காசிதங்களா஢்஢டி அதி஢ே஢஢ர்வசாராய்஢்
஢ாடியருளுகையாலே இவையெல்லாத்துக்கு ஢ிவர் வாளு஢் வேலு஢ேநதிபது
நிடான஢ாய்த்தெனறபடி லோகததிலு஢் ரிஷிகளு஢ு஢்஢ட த஢் தா஢ளவுக்கு வேத஢்
஢காசிககைக்காக யா஢ேனு஢ொரு ஆசார்ய஢ ஢க்கலிலே ச஢ித்யா஢ிகளாய் வந்தூ கிடடி
சர்வீசுவதான஢்஢ண்ணி உ஢ாஸ்யாநி஢்஢ர்கள் - இவர் லோக஢ெல்லா஢் வேதங்கள்
஢காசிக்கும்஢டி சாக்ஷாத்ஸர்வேசுவரன் ஢க்கலிலே ஃதூ஢கூத்யா஢ிகளாய் சர்வார்த்த஢ுஹ்ண஢்
஢ண்ணி நிர்வந்தித்தாரொருவரென்று ஆர்ய஢்஢்஢ாயிருக்கிறதூ ஢ங்கை என்று
இவருடைய திவ்யநகரிகுதிருதா஢஢ - ஢ங்கையிலேயிருகுத஢வர ஢ங்கையர்-கோன்
- ஸ்வா஢ி - அவரகளுக்கு ஢ான஢க்திகைதூயிதிரி சர்வச஢்யநிர்வாஹிகரான ஆழ்வாரெனறபடி
இ஢்஢டி ததந்நாஸா஢ி விசிஷ்யாநசந்திதது ஆதாராநிசயததாலே இவர்களுடைய ச஢ுதாயததைய
அநுவதிக்கிறார் - என்றிவர்களுென்று - இ஢்஢டி "அண்ணிக்கு஢஢ுதூறு" ஢ென்னு஢்
஢டியான திருதா஢ங்களையுடையராய் ஢்ரியோநான்தர் சஹிஷ்ணுக்களான ஃபிகளையு
஢ோலன்றிக்கே ஢கவத்஢ே஢்஢வாஹங்கள் தான் வடிவு கொண்டா஢்஢ோலேயிருக்கிற
இவர்களுென்று இவ்அநுவாதத்துக்குக்...

(சா.஢்.) சர்வோதீர்த்வ ஢்ரிதர்சக்திவ்யோதிதூதவெனா஢ிதான- வைப஢ம், ஢ூ஢ி: - எல்லா஢், சர்வ - ஢ூ஢ி
சர்வதீர்த்ய: - ஢றை, வேதா: - விளங்க, யதா஢காசெரந்ததா - வாள், அசி: - வேல், கூத: - ஁ந்தூ஢் -
தாரயந் - தோதாரயந்தித்ய: - யதூ, வாள் - தோ஢ித: - வேல் - ஆயுத஢் - தோ஢்ய஢ாநாயுததாராதிவார்த:
- அசிரூபாயுத தாராதி வார்த: - ஢ங்கை - இதி - திரூ஢தூ யாவாரித்யாஃத்யாதச்ய ஢்ரிதாலச்ய
திவ்யசூரெந்ரயாநா஢தேய - ஢ங்கையர் - தச்யாந்ரயா வித்ய஢ாநாநா - கோன் - ஸ்வா஢ி - தேதாநிர்வாஹக
இத்ய: - ஁தெந஢ூ஢்டலே சர்வத்ரிதவெத஢்ரிதநாய அவேதிகநி஢ுஹார்த்த ஃதூததாரி ஢்ரிதால இத்யுத்...

(நா. வி.) - ஢ொடி, ரேணு: - ஢க்தாஹிரேணு஢ூநி: - ஢ூதிகை, ஢ஹாசார஢ுரே - வந்த, ஆ஢த - அவதீர்ண
இதி யாவந் - கோதி, த்யோதிஸ்ஸ்வரூ஢ோ஢க்திசார஢ூநி - வ்யா஢்஢ுரேஹசாதாஃத்யவி஢்ரிண ஸ்வயா஢ே அச்ய
அ஢்஢்஢ா஢கரணேசதச்யேஷ்வா஢ுஹ் கர்வீசுத்யோதீரூ஢ததா ஢காசநாஜ்யோதிர்இத்யுத் - வைப஢ம், ஢ூ஢ி -
எல்லா஢், சர்வத்ரித - ஢றை, வேதா: - விளங்க, யதா஢காசெரந்ததா - வாள், ஃதூத஢் - வேல், கூத஢் -
஁ந்தூ஢், தாரயந் - ஢ூவி வேதார்த்த ஢காசநாநாயாவேதிக நி஢ுஹார்த்த஢ாயுததாரண கர்வீத்யுத்ய: - அத ஁வ...

(சா.ச.) வதீர்ணஜ்யோதி஢்஢க்திசார இத்ய: - வைப஢ம், ஢ூ஢ி: - ஢றை, வேத: - விளங்குகை, விவர்தந்
- வாள், அசி: - வேல், கூத: - ஢ூவி வேதவிவர்தநாய அசிகூதந்஢்ரி: ஢ாலக: ஢ங்கை இதி - தஜாநா...

மூல - மகிழ்ந்து பாடும், செய்யதமிழுமலைகள் நாம் தெளியவோதி தெளிபாதமறைநிலங்கள் தெளிகின்றோமே

(சா.தி.) மகிழ்ந்துபாடும் - பகவதநுபவததால் அனந்தநிர்ஈராய் டாடின - செய்யதமிழ்
மலைகள் - செய்ய - செவ்வையையுடைய பசுந்தையாக்ற ஆரஜவததையுடைய
தமிழ்பாலைஷ்பால் நிர்மிதங்களான திவ்யபவந்தங்களை - நாம் தெளிய வோதி -
ஒன்றுமறிபாத நாம் தானியாரியங்கன் நெஞ்சிலே டடும்படி அடியயனம் பண்ணி
தெளிபாதமறை நிலங்கள் சுவனோடுவீங்களான குடகதயோபநிஷததேசங்களை எல்லாம் -
தெளிகின்றோமே கரதலாமலகமாக அறியப பெற்றோமெனகை - இததால் தாமருளிச்
செய்கிற அர்த்தங்களெல்லாம் உபய த்தேதான்திமததென்று சூசிக்கட்படுகிறது || 12 ||

(சா.சுவா.) கருத்து - மகிழ்ந்து பாடும் - அனந்தபரித ராய்ப்பாடுமவையான
பகவதநுபவானந்தநிர்ஈராய் அனந்தபரிவாஹமாக இவரகள் டாடுமவையானவென்றபடி - செய்ய
- கருத்தளான - சரதரங்களானவென்றபடி - தமிழ்மலைகள் - பூப மலைகள்
போலே சர்வீசுவரனுக்கு பக்யதமதவ்ன சிரமாசலாபநியங்களான த்ரிமதசூசிக்களை நாம் -
அத்யந்தமித்பசுரான நாம் - யதா, "த்ரிமதேஷுசபரிச" என்று மஹிசிகள் கொண்டாடும்படி இந்த
அகத்ய பாரீபுள்ள ச்ரி வீணவகுவங்களிலே கனிக்ஞும்படியான பாக்யததையுடையநாம் -
தெளியவோதி அர்த்தகானபர்யந்தமாக அப்பலித்து இதுக்கு தெளிகின்றோ
மென்கிறதோடு அவையம் தெளிபாத - ந்யாயங்களாலும் கருசி வசனங்களாலும்
சசயவிபர்யயரஹிதார்த்தநிசசயம் பிறவாதவையான - மறை நிலங்கள் - வேததேசங்களை
உபநிஷத்க்களைடென்றபடி - தெளிகின்றோமே - கலதூரஹித மாக அறியப் பெற்றோம்
அதன் தாத்யர்த்தங்களை விசத மாக அறியப் பெற்றோமென்றபடி || 12 ||

(சா.பு.) பவதி - என்று - இந் - இவரகள் - எந் - மகிழ்ந்து - பரிதா - பாடும் - கரியமானா -
செய்ய - கருதரா - தமிழ் - த்ரிமத - மலைகள் - சக - திவ்யசூசிகுதத்ரிமதபவந்தானா
பரமபக்யதயா மாலாதவ்னநிதேச - நாம் - வய - தெளிய - விசதயதாபவதிதயா - ஒதி - அதிய -
அர்த்தகானபர்யந்த திவ்யபவந்தானாசாரீய்யோதிகமயேத்யர்த்த - தெளியாத - அவகதான - மறை நிலங்கள் -
வேதான்தபாகான - தெளிகின்றோமே - விசதமவகசுதாம - அதிகமபரிதவிசீசயார்தானா -
வேதான்தபாகானாதாத்ய நிசுதினம் த்யர்த்த - || 12 ||

(சா.வி.) தசயபரகால இதி சகா - மங்கையர் - மதூக்யநகரியா - கோன் - சுவாமி -
திருமங்கையாமுவார் த்யாஹ்யானோமுனி - என்றிவர்கள் - த்யேதே - மகிழ்ந்து - பரிதா -
பாடும் - கரியமானா - செய்ய கருதரான - தமிழ் மலைகள் - மாலாசதூசத்ரிமதபவந்தான -
நாம் - வய - விசதயதாதயாஅதிய - தெளியாத - அவகதார்தான - மறைநிலங்கள் - வேதபாகான -
தெளிகின்றோமே - அவகசுதாம - உபவூஹபுதே - பவந்தேவதார்தானிசுதினம் த்யர்த்த - || 12 ||

(சா.ச.) நகரியோநிமி - கோன், நாயக - மகிழ்ந்து, அநுபவ பரிவாஹரூபே - செய்ய,
கருபாவயுதான - மறை நிலங்கள், வேதபாகான - தெளிகின்றோமே, விவிசயகானவந்த - || 12 ||

மூல்-

இன்பத்தி

(சா.தி.) இன்பத்திலென்று தொடங்கி அறுதியிட்டார்களித்யந்த்ரந்தாலே முந்தர சதாச்சார்யசம்பந்தமாவச்யகமென்னுமிடம் சமர்த்திக்கப்படுகிறது - இன்பத்திலித்யாதியும் गुरुपरम्परानु सन्धान மாய் மேல் ச்லோகம் ப்ரவந்தாதி என்றும் சொல்லுவர்கள் - அட்போதுசர்வ ரஹ்ஸ்யசார் மானாச்சார்ய நிஷாப்ரகாசன ரூபோபகாராதிசயத்தாலே இவருக்குத் தனியே யொரு பாட்டு வேண்டித்து இப்பாட்டில் கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பென்கிற ப்ரவந்தத்தில் பத்துப்பாட்டின் அர்த்தங்களும் க்ரமேன சஜ்ஜஹிககப்படுகிறது இன்பத்தில், இதுமுதற்பாட்டினர்த்தம், “அண்ணிக்கு மமுதாறு

(சா.ஸ்வ.) முமுகு க்களெல்லாருக்கும் ஆச்சார்யவத்வ நியமேன வேணுமாகிலிறே - गुरुपङ्क्तिभजन வேணுமென்று நிர்வந்தமுண்டாவது - பக்திப்ரபத்யாதிசயாலே மோக்ஷம் டெறலாமிறே ப்ரகவானையும் தஜ்ஜனாதிசயங்களையும் அறிகைக்கு உபதேஷாக்கள் வேண்டாவோவென்னில் சாஸ்த்ரான்தரங்களிலே ப்ரணிடனாயிருப்பானுக்கு ஶ்ருதிஸ்மृत்யாதிசயாலே உபதேஷநிர்பேக்ஷனாக உபயுக்த ங்களெல்லாமறிந்து கொள்ளலாமிறே - “एक यदि भवेच्छास्त्र” மென்கிற ஶ்லோகத்திற்படியே ஜ்ஞானத்வசுதர்லப மென்னிலும் “पुण्यं प्रज्ञां वर्धयति, भक्त्या त्वनन्यया शक्यः, ज्ञानं द्रष्टुं च त्वेन. इत्यादिकளிற்படியே ப்ரகவத்யாதிசயங்களிற ப்ரவல் சஹகாரியைக் கொண்டு சாஸ்த்ர முக்ஷேன சர்வார்த்தங்களையும் தெளிபக் குறையிலலையிறே - ஆகையால் சர்வமுமுகுக்களுக்கும் ஆச்சார்யவத்வ வேணுமென்று நிர்வந்தமுண்டோ வென்கிற ஶ்ஜ்ஜிமில் “धर्मज्ञ समयः प्रमाण” மென்கிறபடியேமுந்தர ஶ்ரீமதூரகவிகளுடைய அநுஷானத்தை ப்ரமாண மாகக்காட்டா நின்றி கொண்டு உதாரமருளிச் செய்கிறார் - இன்பத்திலித்யாதி அறுதியிட்டார் களென்னுமளவாலே - இங்கு ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற गुरुभजनरूपधर्मத்துக்கு கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பையிட்டு ப்ரதம ப்ரவந்தகராகையாலே இதுக்கு விசேஷத்தாசார்யரான ஶ்ரீமதூரகவிகளுடைய குணசிந்தனஸ்தவநரூபமான மஜ்ஜத் முயிட்டபாட்டிலேபேஅர்த்தமாக்கிறது இதுவும் ஶ்ருத்யாதிசயங்களுக்கு முன்பு இவருடைய அநுஷானாதி களை வர்ணிக்கைக்கு நிர்வந்த - ஆச்சார்ய சமாசுரயண முபாடேயமாகிறது த்வஜ்ஞானாதி ஹேதுவ்மாத்ரத்தாலன்றிக்கே ப்ராப்யத்வப்ராபகத்வ முதலானபத்துப்படியாலும் உபாடேய மென்கிற திருவுள்ளத்தாலே இங்கு பத்து பதங்களாலே கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பில் பாட்டுக்களின் அர்த்தங்களை யடையே சஜ்ஜஹித்தருளுகிறார் - இன்பத்தில் -

(சா.ப்ர.) எவப்ரகவத்யிஷய துஷ்ணாத்வரூபைர்வ்ஷாபிர்வியசூரிபி. கृतानां प्रबन्धानां अनुसन्धानेन जनितमुपकार मुक्त्वा भागवत विषय तूष्णातत्त्वं रूपस्य मधुरकव्याख्य दिव्यसूरेः प्रबन्धानुसन्धानस्य फलं स्वाचार्यचरणारविन्दयोरेव सर्वविधप्राप्यत्वेन अनुसन्धानमित्यभिप्रयन्नाह - இன்பத்திலித்யாதினா - யதாபா஠ எவான்வய: - இன்பத்தில்: , மதூர கவிப்ரணீதே ப்ரவந்தேப்ரதம காதாயா -

(சா.வி.) ஆச்சார்ய கृत ப்ரபத்தி ரூபாச்சார்யநிஷைவாத்யந்தாஸ்த்நானா ப்ரமஹிதேய்யபிப்ரேய ஆச்சார்யநிஷய மதூர கவேஸ்தத்ப்ரவந்தார்த்தச்ய சா நுஸந்தான வ்யாஜேன தஸ்ய ஸ்ஸாம்ப்ரதாயிகத்வம் டர்ஷயிநு மாஹ - இன்பத்திலித்யாதினா - இன்பத்தில், மதூரகவி ப்ரவந்த ப்ரதம காதாயா “அமுதாறு” மித்யுக்...

(சா.ச.) அதகாஸ்தரூபாச்சார்யநிஷாப்ரவந்தகஸ்ய மதூரகவேமர்ரி எவஸதாமார்ரி இதிவக்துமாச்சார்ய விஷயேபாவனியான் தடையகாதா டசகார்த்தபூதான் டசாப்யர்த்தாந் சஜ்ஜஹித் - இன்பத்திலித்யாதினா -

மூல்- தன் பற்றில் வினைவிலக்கில் தகவோக்கத்தில் தத்துவத்தை உணர்த்துதலில் தன்மையாக்கில்

(சா.தி.) இன்றே என்ற வையாகபத்தில் - தன்பத்தில், "நின்று தன்புகழேற்ற அருளினா" என்கிறபடியே தானே தன்பற்றையுண்டாக்குகையில். வினைவிலக்கில், "பண்டைவல் வினைமாற்றியருளினான்" என்கிறபடியே पूर्वार्जित दुष्कर्मங்களைப்போக்குகையில். தகவோக்கத்தில், "அருள்கண்டிரிவ்வுலகினில்மிக்கதே" என்கிற कृपाधिक्यத்தில். தத்துவத்தையுணர்த்துதலில், அதாவது "வேதத்தினுட்பொருள் நிற்கப்பாடி என் நெஞ்சன் நிறுத்தினான்" என்ற वेदार्थतत्त्वங்களை நெஞ்சன் படுத்துகையில் - தன்மையாக்கில். "செயல் நன்றாக திருத்திப்பணி

(சா.சா.) तात्पर्यத்தை सङ्ग्रहितதபடி - தன்பற்றில் தானே தன்பற்றையுண்டாக்குகையில் - "தன்புகழேத்தவருளினா" என்கிறத்தை ஸங்க்ரஹித்தபடி - வினைவிலக்கில், पापनिवारणத்தில், 'வல்வினை மாற்றி யருளினா' ஐனென்கிறத்தைச் சொன்னபடி - தகவோக்கத்தில் - कृपैयिणுடைப उत्कर्षத்தில் - தகவு, कृपै - ஓக்கம், उत्कर्षम् - "அருள்கண்டிரிவ்வுலகினில்" மிக்கதென்கிறதைச் சொன்னபடி - தத்துவத்தையுணர்த்துதலில் - तत्त्वबोधनத்தில் - "வேதத்தினுட்பொருள்" இத்யாதியின் தாத்பர்யத்தை निष्कर्षித்தபடி - தன்மை, ஸ்வபாவத்தை - அதாவது...

(சா.பு.) स्वकर्तृक इत्यर्थः - பற்றில் संश्लेषविषये - षष्ठ गाथायां "அருளினா" नित्युक्त स्वाश्रित संश्लेषविषये परकृत स्वीकारार्थ मित्यर्थः. केवलं स्वकृपया सर्वेषांस्व विषयात्यन्त भक्त्युत्पादन विषय इतियावत् - வினைவிலக்கில், வினை, पापं. விலக்கில், निवर्तनं. सप्तम गाथायां "வினைமாற்றி அருளினா" नित्युक्त पापनिवर्तनविषये. तद्वेवोक्तத்தில், தகவு, कृपा, ஓக்கம் उन्नति. अष्टमगाथायां, "அருள்கண்டிர் மிக்கதே" इत्युक्त निरवाधिक कृपावत्वविषये - தத்துவத்தையுணர்த்துதலில், தத்துவத்தை, तत्त्वं-याथात्म्यं चिदचिदीश्वरादि याथात्म्य मित्यर्थः - உணர்த்துகை, प्रकाशन - நவமगाथायां - "வேதத்தினுட்பொருள் என் நெஞ்சன் நிறுத்தினா" नित्युक्त सकलवेदार्थ याथात्म्य प्रकाशन विषये - தன்மையாக்கில் - தன்மை स्वभावः - ஆக்கில், करण - सम्पादन मिति यावत् - दशम गाथायां - ...

(சா.வி.) தன் - स्वकीये - स्वकर्तृकसंश्लेषे - षष्ठगाथायां "அருளினா" नित्युक्ताश्रित संश्लेष विषय इत्यर्थः. வினைவிலக்கில், सप्तम गाथायां "வினைமாற்றியருளினா" नित्युक्त पापनिवर्तन विषये - தகவோக்கத்தில் अष्टम गाथायां "அருள்கண்டிர்" रित्यादि कृपाधिक्य विषये - தகவு, कृपा - ஓக்கம், औन्नत्यं - தத்துவத்தையுணர்த்துதலில், नवमगाथायां "வேதத்தினுட்பொரு" नित्युक्त तत्त्वज्ञान सम्पादन विषये - தன்மையாக்கில், தன்மை, स्वभावः ஆக்கில் करण - सम्पादनमितियावत् - दशमगाथायां "திருத்திப்பணி...

(சா.ச.) निवर्तकत्वे - தன்பற்றில், "தன்புகழேத்தவருளினா" निति षष्ठगाथोक्त स्वविषयराग जनकत्वे - வினைவிலக்கில் "வினைமாற்றியருளினா" निति सप्तमगाथोक्तप्राप्यविरोधनिवर्तकत्वे - தகவோக்கத்தில், "அருள் கண்டிர் இவ்வுலகினில்மிக்கதே" इत्यष्टमगाथोक्तनिस्समाभ्यधिक कृपावत्वे - தத்துவத்தையுணர்த்துதலில், "வேதத்தினுட்பொருள் நிற்கப்பாடி" इति नवमगाथोक्त वेदान्तार्थतत्त्वोपदेष्ट्वे - தன்மையாக்கில், "நன்றாகத் திருத்திப்பணி...

மூல்-

அன்பர்க்கே அவதரிக்கும் மாயன் நிற்க

(சா.தீ.) கொள்வா" னென்ற **स्वरूप**த்தில் நிறுத்துகையில், அன்பர்க்கேயவதரிக்குமாயன் நிற்க, **आश्रित**ருக்கு இப்பததுப்பாட்டிற் சொன்ன பதது உபகாரத்தையும் தானேபண்ணுவானாக அவதரிக்குமவனாய **आश्चर्य** **गुणचैष्ट**னான **सर्वेश्वर**ன் இஸ்ஸம்ஸாரியினுடைய அவசர **प्रताक्ष**ணாய் நிற்க அவனை **अनादरित**தெறையடி அதாவது இன்பததில், "**नारायणाख्यपायूषापिबजिह्वेनिरन्तर**" என்றும் "தானேயானென்பானாகித் தன்னைத்தானே துதித்தேனுக்குத் தேனே பாலேகன்னலேயமுதே" என்கிறபடித் தன் திருநாமங்களைச் சொல்லுவிதது ரஸிப்பியா நிற்கிறவனிறே இறைஞ்சுகதலில் **मां व्रज** என்று நின்றானிறே இசையும டேறறில் - **तासामाविरभूच्छौरः**" என்றும் "என்னுணர்வினுள்ளே இராகி னேனதுவும அவனது இனைருளே" என்றும் சொல்லுகிறபடியே தன் வடிவைத் தாண்டி காட்டுகைக்காக விநே அவன் நிற்கிறது இவர்க்காழ்வார **कुपै**தானே அவன் வடிவைக்காழகொடுக்கிறது - இகழாதபல்லறவில், "**मानापिताभ्रातानिवासशरणं सहृद्वतिनारायणः. पितासिलोकस्य, पितात्व, भूतानायोव्ययः पिता, त्व मातासर्वलोकाना**" "அனனையாகிடத்தனாகி" என்றானின்றதிறே - இராகம் மாறறில் "**परमात्मनि योरोक्तोविरक्तोऽपरमात्मनि**. மாபால் மனஞுகழிப்ப மங்கையர் தோள் கைவிட்டு" என்றவன் வடிவழகைக் காண்கையிறே **क्षुद्रविषयवैतृण्यहेतु** - தன்பறறில், "என் முன் சொல்லும் மூவராய் முதல்வனே யானாய் ததன்னைத்தான்பாடி" என்றதிறே - வினைவிலக்கில், "என்னைக் கொண்டென்றாமம் தன்னையும்பார்க்கததை மறு ஏழேழுபிறப்பும்மேவும் தன்னையு மாக்கினார் ஆனிரை கன்றுயரத்தாமறிந்து காபுதிராததா தான் பணிந்தோம் வன்றுயரை யாவாமருங்கு கண்டிலம்" **मृत्याति** - தகலோக்கத்தில் - 'எனக்கேயருள் செயல்விதி சூழ்ந்ததாலியாதி - தததுவத்தையுணாத்துதலில் 'மயாவற மதிநலமருளின'**नित्यादि** - தன்மையாகுகில்

(சா.சுவ.) ஆழ்வார தமமுடைய **स्वभाव**த்தை யென்னுதல் - **जीवन्मुक्त**ய **स्वाभाविका**காரத்தை யென்னுதல் - இவையிரண்டும் **भगवद्भागवताचार्य कैङ्कर्य**ங்களேயாகிறது - ஆகுகில், உண்டாகுகையில் - 'செயல் நன்றாக' **इत्यादि**யையருளிச்சொல்தபடி - இவைபத்தும் **विषयसमि**கள் இவைததுககு அருமறைகள்தமிழ் செய்தான் தானேகொண்டு என்றத்தோடே **अन्वयं** - அன்பர்க்கே, **भक्ति**மானகளுக்காகவே லீலாதியான **स्वप्रयोजन प्रधान** மன்றிக்கே **आश्रित**ர்க்கிப் பததுப்பாட்டிற் சொன்னபதது **प्रकार**மான **उपकार**த்தையும் தான்பண்ணுகைக்காக வென்றபடி அவதரிக்கும், அவதரித்தருளுமவனான - ஆயனநிற்க - கோபாலன் நிற்கச்செய்தேயும் - அவனை

(சா.பு.) "திருத்திப்பணி கொள்வானி" **नित्य**க் **भागवतातिशयजनक रूपसाम्यापादन** விஷயை - அன்பர்க்கே, அன்பர், **भक्ताः** - **भागवताः** - **तेषामेव** - இன்பத்தில் **इत्यारभ्योक्त** **दशविध पुरुषार्थः** **स्वाश्रितानांयथास्युस्तदर्थः...**

(சா.வி.) கொள்வா" **नित्य**க் **भागवतकैङ्कर्य** **निष्ठ**வரூப **स्वभाव** **सम्पादन** விஷயை - அன்பர்க்கே, **भक्ताना मेवै तत्पुरुषार्थ साधयितुमेवेतिभावः** - அவதரிக்கும், **अवतारकुवणि** - மாயன், **आश्चर्यचैष्ट**தேகூணை ...

(சா.சு.) கொள்வா" **नितिदशम** **गाथोक्त** **स्वरूपाविर्भाजनकत्वे** அன்பர்க்கேயவதரிக்குமா பன்றிற்க, **उक्तार्थ दशकवत्वेनावतीर्णे** - ஆயன், **गोपः तस्मिन् कृष्णेस्थितेपि** - அருமறைகள்தமிழ் செய்தான் தானேகொண்டு - ...

(சா.சं.) दुर्विज्ञेयार्थश्रुतिं द्रमिडो क्वर्वन्मुनिवर चरण विषय एव एतादृशानर्थानप्य ध्यवस्य । துன்பற்ற...

மூல்-

(சொல்வழியே) நல்வழிகள் "துணிவார்கட்கே ||1||

(சா.தி.) उपदेशित्तु கண்ணினுண சிறுததாம்பென்குற दिव्यभूक्तिமற் சொல்லப்பட்ட
 आचार्याभिमान निष्ठारूपमान मार्गமே துணிவார்களுக்கே विश्वासशालिकளுக்கே -
 நல்வழிகள் - அய்வசாய முடையார்க்கு இங்கு आचार्याभिमान நிஷ்டையே कर्मज्ञान भक्ति
 ப்ரபத்திரூப மான நல்வழிகளெல்லாம் - அவை செய்யும் प्रयोजनத்தைச் செய்யுமென்றபடி
 - यद्वा, நல்வழிகள் துணிவார்களுக்கே मधुरकवि தோன்றாகமா (ந)ம சொல்வழியே
 பென்று अन्यम्. மோட்சமாத நமக்கு ஒரு உடையதென, அவை ப்ரபத்தி வேண்டுமென்று
 मोक्षोपायங்களிலே उक्तरीतिருக்குமவர்களுக்கே मधुरकविசன மகானை आचार्याभिमान
 நிஷ்டையே துணிபட்ட(ந)மதனறபடி पूर्वयोजनையில் भक्त्यादिसाम्यமும் இந்த
 योजनेपि ततोप्यतिशयமும் सिद्धிக்கிறது ||2||

(சா.சுவ.) யானமார்டமே - मधुरकवि मात्रமனறிககே प्राचेनस पराशरमै त्रेयाश्वलायनादि प्राचीन
 महान्कलெல்லாரும் நடந்த आचार्य समाश्रयण रूपघण्टापथ மென்றபடி - अवधारणं
 केवलभगवद्भजन पुस्तक निरीक्षणादिकளை व्यवच्छेदிக்கிறது துணிவார்களுக்கு.
 धैर्यवान்களுக்கு विषयங்களை ஜயிக்கும்படி धैर्यமுடைய मधुककளுக்கென்றபடி -
 நல்வழிகள். मोक्षमार्गங்கள் - मोक्ष साधनங்களான भक्तिप्रपत्तिकளெனகை -
 भक्तिप्रपत्तिकளுக்கே आचार्य भजनமனறிககே मार्गान्तरத்தாலே सम्यक्स्वरूप
 निष्पत्तियुगில்லை - कार्यकरत्वமுமில்லை. என்ற கருத்தாலே அத்தோடு இவற்றுக்கு
 अभेदोपचारं பண்ணினபடி ||2||

இப்படி முமுதுககளெல்லாருக்கும் आचार्यवन्வேண்டுமெனனுமிடத்தில் धर्मज्ञ
 समयத்தை प्रमाण ...

(சா.ப்ர.) வழி, मार्गः - अनादि मार्गएव - நல்வழிகள், समीचीनमार्गा - துணிவார்களுக்கே,
 विश्वासवतामेव - पूर्व पूर्वाचार्योपदेश पारम्पर्येणागततया प्राचीनाचार्य कृतप्रपत्ति रूपाचार्य निष्ठैव
 महाविश्वासवतां समीचीनमार्ग इत्यर्थः - "सिद्धिर्भवति वानेति सशयोच्युन सेवितां । नसशयोव्रतद्वक्त
 परिचर्यारतात्मना" मित्यादि प्रमाणादिभिरितिभावः ||2||

अर्थ पञ्चकप्रतिपादक रहस्यत्रयतदर्थानु सन्धानादौ स्वानुष्ठितस्य गुरुपरंपरानु सन्धानस्यावश्य
 कर्तव्यता समर्थनाय प्रथम सर्वेषां परम पुरुषार्थ सिद्धे राचार्य वक्ताकारण मित्याह...

(சா.வி.) तद्वक्त परिचर्यारतात्मना" मित्युक्त प्रकारेण सशयनिबन्धन द् खराहतेनेत्यर्थः मधुरकवि, मधुरकविना
 - தோன்றக்காட்டும், यथाप्रकाशेत तथा प्रदर्शितः - தொல்வழியே, अनदिराचार्य निष्ठारूपमार्ग एव -
 துணிவார்களுக்கே, विश्वासवता - நல்வழிகள் - समीचीनमार्गा ||2||

प्रथममाचार्य सम्बन्धस्यावश्यकत्वं साधयति...

(சா.ச.) वित्यादि, प्रथम पुरुष पर्वनिष्ठत्व विरहेण (भगवन्मात्र निष्ठत्वविरहेण) अनघत्वेनस्थित मधुरकवि
 प्रदर्शित प्राचीनमार्ग एवमन्मार्गो महाविश्वासशालिनामित्यर्थः ।

நனு, भगवति मोक्षप्रदे मुमुक्षुर्गुरुव किमर्था? गुरुपसदनेवाकि प्रमाण? येन ...

मूलं-पापिष्ठः क्षत्रबन्धुश्च पुण्डरीकश्च पुण्यकृत् । आचार्यवत्तयामुक्तौ तस्मादाचार्यवान्भवेत् ॥

(सा.दी.) पापिष्ठ इत्यादि - पापिष्ठत्वं पुण्यकृत्त्वं ஈகளிர்ண்டும் மோक्षத்தில் அகிச்சித்கரங் - आचार्य समाश्रयण முண்டாகில் பாபிஸ்த்ம் மோक्षபரிபந்தகமாகவும் மாட்டாது - आचार्य समाश्रयण மில்லையாகில் புண்யகூர்ம் மோक्षகாரணமாகமாட்டாதென்று கருத்து - तस्मादाचार्य समाश्रयणं कर्त्तव्यमेன்று கருத்து - “आचार्यவான்புரூஷோவேத आचार्यादेव विद्याविदिता साधिष्ठंप्रापत्” इत्यादिकளிங்கே अनुसन्धेयங்கள் - இப்படி .

(सा.स्वा.) மாகக்காட்டி இனிஸ்மூதி வசனத்தையும் காட்டுகிறார் - पापिष्ठ इत्यादियால் - இந்த ஸ்மூதிக்கு மூலபூதங்களான “तद्विज्ञानार्थं सगुरुमेवाभिगच्छेत्” इत्यादि श्रुतिकளுமிங்கே விவாக்ஷதங்கள் - पुण्यातिशयमुदையार्कளுக்கு இவ் आचार्यवत्வம் வேண்டாமென்கிற ஸங்கைக்கு பரிஹாரம் கண்டுத் மாயிருக்கையாலே இங்கு ஸ்மூதியை யெடுத்தது - இங்கு புண்யகூர்ச்சுத் பாபிஸ்த்ஸுத் பரிபந்தத்துக்கு பரிபரிபந்தேஸ்ரூபமாகையாலே அதிசயித் புண்யகூர்வபர் - பாபபூயிஸ்த்ஸான ஸ்ரவ் பந்தும் आचार्यवत्ता பலத்தாலே श्री पुण्डरीकरूपं போலே முக்தனானான் - அத்யந்த புண்யகூர்ஸான श्री पुण्डरीकரும் ஸ்ரவ் பந்துவைப்போலே आचार्य वत्तையாலே முக்தரானார் - அவ்வது ஸ்வபூயாதிசயமாத்தாலே முக்தரானாரல்லர் - ஆனபின்பு आचार्यवत्तै யுண்டாகில் மஹாபாபுமும் மோक्ष பரிபந்தகமாகாது - அதில்லையாகில் மஹாபுண்யமும் மோक्षபரிபந்தமாகமாட்டாது - ஆகையால் आचार्यवत्वं सर्वருக்கும் வேணுமென்று வசன தாத்பர்ய - आचार्यवत्तैத்யே என்கிற விடத்தில் ...

(सा.प्र.) पापिष्ठः क्षत्रबन्धुश्चेत्यादिना “अनुதியिद्धां” इत्यन्तेन - गुरुसिद्धावेवतत्परं परानु सन्धेयास्यादिति भावः - अध्यात्म शास्त्रार्थं सर्वोप्याचार्य सकाशादेव ज्ञातव्य इत्ययं नियमः “सगुरु मेवाभि गच्छेत् आचार्याद्वैव विदिता विद्यासाधिष्ठं प्राप”दिति श्रुतिसिद्धः - स्व प्रबन्धस्य सर्वाधिकारत्वात्श्रुति मनुदाहृत्य - स्मृतिरुदाहृता “श्रावयेच्चतुरोवर्णा” नित्यादिभिरनुमतं तत्, अनुதியिद्धां, निरणैषुः - नन्वाचार्यवत्ता मोक्षकारणं - तावता गुरु ...

(सा.वि.) पापिष्ठः क्षत्रबन्धुश्चेत्यादिना - आचार्य समाश्रयण सत्वेपापिष्ठत्वं न मोक्ष प्रतिबन्धकं - आचार्य समाश्रयण सत्वाभावे पुण्यकृत्वं न मोक्ष साधकमितिभावः - अध्यात्म शास्त्रार्थस्याचार्यसकाशादेव ज्ञातव्यमिति नियमे “तद्विज्ञानार्थं सगुरुमेवाभिगच्छेत्. आचार्याद्वैव विद्याविदितासाधिष्ठं प्राप” दिति श्रुति सत्वेपि स्वप्रबन्धस्य स्वीशूद्राधिकारत्वात्स्मृतिरुदाहृता - என்று, इति - अनेन प्रमाणेनेत्यर्थः - आचार्यवत्तैये, आचार्य वत्त्वमेव - ஸர்வர்க்கும், सर्वेषां पुण்யவதாं பாபவதாंच -

(सा.सं.) कृतगुरूपसदनं सङ्गतं स्यादित्यत्राह - पापिष्ठ इत्यादिना - ஒதப்பட்டது இத்யனென “आचार्य वान्पुरुषो वेद - तद्विज्ञानार्थं” मित्यादि श्रुतिः पापिष्ठ इत्यादिना उप बृहणीया सूचिता - अनुதியिद्धां, निर्णीतवन्तः - अस्वाचार्यस्यावश्यकता - तथापि तद्वं शोभेय इत्यत्र ...

மூல்- என்று ஆசார்யவத்தையே ஸர்வருக்கும் மோக்ஷ காரணமென்று அறுதியிட்டார்கள். முமுகக்ஷுவுக்கு ஆசார்யவம்சம் பகவானளவுஞ்செல்ல அனுஸந்திக்க வேண்டுமென்று ஓதப்பட்டது.

(சா.தீ.) आचार्य सम्बन्धितत्वात् (அ) அவச்ய கர்त्तव्यம் समर्थम्, अनन्तर तत्पर परै (பி) இனூடைய अनुसन्धेयतै समर्थिककपடுகிறது முமுக்ஷுக்கெனறுதொடங்கி "सचाचार्य वशोजेयः, आचार्याणा मसावसावित्या भगवत्" என்று ஶ்ருதி - அந்த ஆசார்ய பரம்பரே தானெதென்ன இவ்வாசார்யர் களித்யாதி யாலேயத்தை யருளிச் ...

(சா.ஸ்வ.) अवधारणं गुरुभजनमன்றிக்கே மோக்ஷோபயுக்த ஜானார்யமாக ட்பண்ணும் கெவல பகவத்பஜனத்தையும் கெவல புண்யங்களையும் புஸ்தக நிரிஷ்ணாதிக்களையும் வ்யவக்ஷே திக்கிறது - மோக்ஷ காரணமென்றது, மோக்ஷோபயுக்த ஜானோத்யாடகமாயும் ததபிவர்தகமாயும் ஶாலவூத் நிஷாபூரகமாயும் மோக்ஷ ப்ரயோஜகமென்றபடி - இட்படி ஸர்வருக்கும் ஆசார்யவ்வ நியமெனவேணுமென்று ப்ரமாணசிட்஢மாகையாலே "भक्त्यात्वनन्ययाशक्यः" இत्याதிகள் ஆசார்யவானுக்கே தத்வஜானத்தில சஹகர்யந்தர வித்பரங்களாமறறவை யொழிய ஆசார்யவ்வதே வ்யவக்ஷேதிக்க மாட்டாதென்று கருத்து இட்படி சர்வமுமுக்ஷுக்களுக்கும் ஆசார்யவ்வ வேண்டினாலும் "गुरुभ्यस्तदुर्भ्यश्च" என்று கீழ்ச சொன்னபடியே அவ்வாசார்யர்களை அநுசந்திக்க வேணுமோ? வேண்டினாலும் இந்த க்ரமநியமமும் பகவத்பர்யந்த்வமும் வேணுமோவென்ற விவை மூன்றுக்கும் ப்ரமாணங் காட்டுகிறார் - முமுக்ஷுவுக்கித்யாதியாலே த்ருங்கு அநுசந்தான ஶவ்஢் ப்ரார்திஶபாபந் ஶ்ருதியைச் சொல்லிக் கொண்டு தத்பூர்வக்யானாதிக்களை உபலதிக்கிறது "ध्यायेज्जपेन्नमैद्वक्त्या भजेदभ्यर्चयेन्मुदा । गुरु पादाम्बुजध्याये" தித்யாதிபாக ஶ்தோத்ர பாஷ்யோதாஹத் வக்னங்களிங்கே அநுசந்தேயங்களை ஓதப்பட்டது, ஶ்ருதியிலே சொல்லட்டட்டது "सचाचार्य वशोजेयः - आचार्याणा मसावसावित्या भगवत्" என்கிற .

(சா.ப்ர.) परम्पराया अनुसन्धेयत्वं कथमित्यत्राह - முமுகக்ஷுவுக்கு இத்யாதி - "सचाचार्य वशोजेयः - आचार्याणामसावसा वित्याभगवत्" इति ஶ்ருதிர்வ்விவதினா - அயபாவ - அடியாத்ம ஶாஸ்த்ரோபதேஶ் பார்பர்யமெவாத்ரா சார்யவஶ - "सकल्पं सरहस्यचतमाचार्य प्रचक्षत" इत्युक्ते - அத எவ ஶ்ரீஶதாரி நாதயாமூந யதிவராடயோகூரூ பரபராபா நிவ்஢்யானுசந்தியந்தே - எவ்ங், பிதாமஹ, வசிஸ்த, பராஶர, பாராஶர்ய, ஶுக்ராதிவதுத்யா வித்யாதிசுக் சந்தானாவ்யோதிஶய - ததபாவேது உபதேஶ் பார்பர்யமெவானு சந்தேய - ததுக்த - "हिरण्यस्यसुतत्वेन प्रह्लादस्त्यज्यतेबुधैः । किवाविरोचनस्तस्यपु त्रत्वात्परिगृह्यत" इति - அதோயதாஶததித்ர துபதேஶ் பார்பர்யமெவானுசந்தேயமिति ...

(சா.வி.) என்று, इति - அறுதியிட்டார்கள், निश्चितवन्त - ஶாசார்ய பரம்பரானுசந்தானஸ்யகர்ந வ்யதா சா஢யதி - முமுகக்ஷுவுக்கு இன் - முமுகக்ஷுவுக்கு, முமுக்ஷு ஜானார்யவஶ, ஆசார்யவஶ - பகவானளவும் செல்ல, பகவத்பர்யதகத்வா - அநுசந்திக்கவேணும், அநுசந்தேய - என்று, इति - ஓதப்பட்டது, श्रूयते -

(சா.ச.) किमान इत्यत्राह मुमुक्षुवृत्ति - "आचार्य वशोजेयः, असावसा वित्याभगवत्" इति ஶ்ருத்யபிப்ராய - ஓதப்பட்டது इति.

मूलं-

तमिम सर्व संपन्न

(सा.दौ.) செய்வாராக முந்தரவு அதன் மாஹாத்மயத்தை யருளிச்செய்கிறார் - தமिमமென்று தொடங்கி மஹி யருளிச்செய்தானென்ற மளவாக स्वयं सर्वपरमाचार्यனாயும் सर्वशक्तனாயும் चतुर्मुखसनकादि मुखेनाध्यात्म शास्त्र प्रवर्तकனாயும் नारद व्यासादि मुखेन उप बृहण प्रवर्तकனாயும் स्वयमेव अवतरित்து अध्यात्म विद्यாप्रवर्तकனாயும். पराङ्कुश परकालாदिमुखेन सर्वोप जीव्यभाषையாலே अध्यात्म विद्या प्रवर्तकனாயும் இப்படி अध्यात्म शास्त्र बहुविध प्रवर्तन समर्थனாயிருக்கவும் उक्त प्रकारेण महता प्रयत्नेन प्रवर्तितமான अध्यात्म विद्येपाषण्डராலே उपररुद्धமாக, தானும் தன்னுடைய அவதாரங்களும் चतुर्मुख, नारद, व्यास, पराङ्कुशादि களுமிருக்க அவர்கள் பொறாமல் பாஷண்டோ பரோத சாந்தியர்மாக ...

(सा.स्वा.) श्रुतियुगेलै विधिक्कப்பட்டதென்றபடி - भगवदुपदेशமுள்ள चतुर्मुखनारदादिकतिपय सम्प्रदायस्थருக்கு भगवान् परमाचार्यनானாலும் மற்றுள்ளார்க்கு அவன் परमाचार्य னல்லாமையாலே आचार्य वशानु सन्धानத்தை अविशेषेण सर्वருக்கும் भगवत्पर्यन्तமாக श्रुतिविधिப்பது उपपन्नமோ? கலியுக சம்பூதரான आचार्यர்கள்தான். அந்த நாரதாடிகளைப்போலே प्रीतिरूपापन्न स्मृतिध्यानार्चनादि बहुविध भजन विषयरாகைக்கு அர்ஹரோவென்ன भगवान् सर्वलोकத்துக்கும் परमाचार्यனென்று भारतादि वचन பலத்தாலே காட்டா நின்று கொண்டு அந்த நாரதாடிகளிற காட்டிலும் भगवदवतारान्तरங்களிற்காட்டிலும் अस्मदाचार्यர் கள்மிகவும் भजनीय तमरென்கைக்காக चतुर्मुख, सनत्कुमार, नारद, पराशर, व्यासादि मुखेन हंस मत्स्यहयग्रीवाद्यवतारशतैश्च उपकार परंपरैकளைப் பண்ணியும் सिद्धियात् பாஷண்டி நிரசனரூப महोपकारத்தைச்செய்தருள வந்த भगवदवतारங்கள் अस्मदाचार्यர்களென்று இவ்வாசார்யர்களுடைய सर्वातिशायि उपकारकत्वத்தையும் भगवदवताररूपवत्वத்தையும்ருளிச்செய்கிறார் - தமिम மித்யாதி. அவதரித்தருளினானென்றும் அளவாலே - இங்கு இவ்வாசார்யர் भगवदवतार रूपரென்றப்படி वाक्यத்தை आचार्य प्रधान...

(सा.प्र.) ननु गुरुपदेश्ये भगवत्युपदेष्टृत्वा भावात् स्मिन्कथं गुरु परंपरा पर्यवसानमित्याशङ्क्य तस्योप देश्यत्वे प्युपदेष्टृत्वा दुरुत्वमिति - तत्रप्रमाणमाह - तमिमं सर्वसम्पन्न मित्यादिना - ...

(सा.वि.) “सचाचार्य वशोज्ञेयः, आचार्याणामसाव सावित्या भगवत्” इतिश्रुतिरत्र विवक्षिता - अध्यात्म शास्त्रोपदेष्टृ पारंपर्यमेवात्राचार्य वंशः - अत एव श्री शठकोप नाथमुनि प्रभृति शिष्टाचार्य परम्परैव गुरुपरम्परायां निबन्ध्यानु सन्धीयते - एवंच पितामह, वसिष्ठ, पराशर, पाराशर्य, शुकादिवज्रन्मनाविद्यया चैक सन्तानान्वयेतिशयः - तदभावेतूपदेष्टृपारम्पर्य मेवानु सन्धेयं - विद्योपदेशेतत्परं परानुसन्धानस्यैवोचितत्वात् - ननु गुरुप देश्ये भगवति कथमुप देष्टृत्व लक्षण गुरुत्व मित्यत्रप्रमाण युक्ति कथन पुरस्सरमाचार्यत्व भगवत्स्थापयति - तमिम मित्यादिना - आचार्यशब्दो ...

(सा.सं.) गुरुभ्य इत्याद्यपद्यनिर्दिष्टे गुरुत्व प्रथम गुरुत्वे भगवति कुतः? गुरुशब्दार्थ भूतान्धकार निरो ...

(सा.सं.) धित्वं भगवति केन केन प्रकारेणेत्यत्र अवतर्कित्तुणा नित्यन्तेन प्रकारान्वत्तु प्रथमं गुरुत्वं प्रथमगुरुत्वे “यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्वं यो वै वेदाश्च प्रहिणाति तस्मै” इति श्रुत्युप ब्रह्माणेनोपपादयति - ममापीत्यादिना - ...

(सा.सं.) स्वयमागत विज्ञानत्व मेतज्जन्मनि स्वयत्तमन्तरैव भगवत्प्रसाद विशेषेणैवलब्ध परावरतत्वाध्यवसायत्वं - ममापीति मेदिनीवाक्य - गान्धारी वाक्यत्वमेवेति - महर्षेर्व्यासस्य...

மூல- “கृஷ்ணஹைபாயனம் வ்யாஸ விஹிந்நாஸ்யண ப்ரஹ்ம | கோஹ்யந்யோஹிவி மௌத்ரய மஹாஹ்ந க்ஷத்வத்” என்றும் “மஹர்ஷே: கீர்த்நாதஸ்ய ஸீஷ்ய ப்ராஜ்ஜலிரஹ்வீத்” என்றும் சொல்லுகிறபடி நிற்கிற வ்யாஸாதிகளை அனுப்ரவேசித்து மஹாஹ்ந ஸாரீரகாஹிகழை ப்ரவர்த்திப்பித்தும் ஹஸமத்யஹய ஸ்ரீவ நரநாராயண ஸீதாசார்ய ஹவதாரங்களுடலே தாஹேவெளிநின்று தத்வஹிதங்களை ப்ரகாசிப்பித்தும் தான் அருளிச் செய்த அர்த்தங்களையெல்லாம் ஸ்ரீ ஸீஷ்யர் ஸுதலான ஜானாஹிகரையிட்டு ஸுதலிப்பித்தும், “பஞ்சராத்ரஸ்ய க்ருத்ஸநஸ்யவக்தானாராயணஸ்வய” என்கிறபடியே அடியிலே தான் அருளிச் செய்த ஸகவக்ஷாஸ்ததை “ஹ்ராஹ்ணை:க்ஷத்ரயே ...

(ஸா.ஹி.) த்ர்தாயவத்ஸுர்ஸுஹஸநகநாரஹநாதாஹி ஸுஹேநோப தேசததில் - க்ருஷ்ணை - க்ருஷ்ணஹைபாய நாபர நாமான வ்யாஸஹென்கை ஸீஷ்ய: ப்ராஜ்ஜலி: - இத்தால் பெரியோரகளைச்சொலலு மபோது கைகூடப ஹேணு ஹென்று ஸுச்சிக்கப்பட்டது க்ருதலக்ஷணைரிந - ஹ்நவக்ருஹ்வீபுண்த்ரஹி ஸகவஹ்ஸ்ய சிஹைரெனறபடி

(ஸா.ஸ்வா.) கருத்து - கீர்த்நாதஸ்ய ஸீஷ்ய.ப்ராஜ்ஜலி: - என்கிற வத்தாலே ஸுர்வாஹினானாஹ (ஹவண) ஸ்ரஹாஹிகளிலே அஜ்ஜலிபண்ணஹேணுஹென்னும் அசார ஸுசினமாகிறது - ஸுதலிப்பித்து ஸவாஹிப்பித்து - ஸீஸ்வரோபஹிஹானாமஹ்யர்த்தானா ஜானாஹிக பரிஹ்ரஹேஸத்யேவ ஸபாஹேயத்வஹென்று கருத்து. க்ருதலக்ஷணை: - ஸ்வாசார்ய க்ருத சக்ராஹிலாஹ்நைரித்யர்த்த: - யஸ்சகர்ஷ்ணெந ஸீதஸ்த்ஸாத்வத் ஸ்ரீ பாஹ்நராத்ர ஸஹ்வந்நிந விஹி, விஹான - அநுஹான ப்ரகாரஹாஸ்தாஹாஹ்ருணீய இத்யந்வயார்த்த - ஹ்ருவிஷககரித்தும். ப்ரகாசிஹிப்து - திருநாராயணீயத்தில...

(ஸா.ப்ர.) க்ருஷ்ணஹைபாயநஹிதி - பரஜைமிநிரித்யாஹிஹ்ரு வ்யாஸெந ப்ராமாணிகதயா ப்ரஹிதஸ்யஸ்வஹிஷ்யஸ்யேவஸ்வோக்தார்த்தே ஸஹ்மதி ப்ரஹ்நிநவஹ்ருதாசார்யேணாபி ஸ்வோக்தார்த்தே ஜானாஹிகதயா ஸப்ரதிபந்ந ஸீஷ்யாஹயோப்யேவ ஸேவவஹ்நந்தீத்யுக்நெ ஸ்வோக்தர்ஷ கதநரூபத்வெபி யதாஹ்ருதார்த்த பரத்வயுஜ்யத் இத்யஹிப்ரெத்யாஹ - தான் அருளிச்செய்த அர்த்தங்களை இத - அதிவிசஹதயாதத்வ ஹிதபரூஷார்த்த ப்ரதிபாஹக ஸ்ரீ பாஹ்நராத்ரவக்ருத்வாஹ்யாசார்யத்வ ஹித்யஹிப்ரெத்யாஹ - பாஹ்நராத்ரஸ்யேதி - தஸ்யவிக்ஷேஹெ புநஸ்சஹ்ருக்ஷ்ண ரூபெணதத்ப்ரவர்த்நாஹ்யாசார்யத்வ ஹித்யஹிப்ரெத்யாஹ - ஹ்ராஹ்ணைரித்யாஹினா - பராஹ்ருஷாஹிரூபெண ஸர்வாஹிகார ஹ்ருமிஹ்ருஹாஷயா வேஹ்ருதார்த்தானா ஸாரதஹாஸ்ய...

(ஸா.வி.) அநுப்ரவிச்ய - ஹாரத ஸாரீரகாஹிகழை ப்ரவர்திஹிப்து, ஹாரதாஹிந் ப்ரவர்த்ய - அவதாரங்களுடலே, அவதாரை - தாஹேவெளிநின்று, ஸ்வயஹேவாஹிவ்யக்ததயா ஸ்தித்யா - நது வ்யாஸாஹி வ்யவஹானெநித ஸ்வய ஹித்யஸ்ய ஹாவ: - தத்வஹிதங்கழை, தத்வஹிதானி - ப்ரகாசிஹிப்து, ப்ரகாஸ்ய - தான் அருளிச்செய்த அர்த்தங்களை யெல்லாம், ஸ்வோக்தார்த்தஸர்வான - ஸ்ரீ ஸீஷ்யர் ஸுதலான ஜானாஹிகாஹிகளையிட்டு, ஸீஷ்யப்ரஹ்ருதி ஜானாஹிகை - ஸுதலிப்பித்தும், ஸவாஹிவிஷயாஹ்ருத்வா - தத்வஜ ஸீஷ்யாஹி ஸாக்ஷீகரணாத்ஸ்வோபஹேஹ்ருத்வ ஸிஹ்யதீதி ஹாவ - அடியிலே, அஹி - தான் அருளிச்செய்த ஸகவக்ஷாஸ்தநை, ஸ்வோபஹிஹ்ரு ஸகவக்ஷாஸ்த - அவஸரங்களிலே, அவஸரேஸு - ...

(ஸா.ஸ.) ஸுதலிப்பித்தும் - ஸ்வோக்தானெவார்த்தானி தைரபி அயஹேவார்த்த: ப்ராமாணிக இதிவாசயித்யாச - அவிஷ்கரித்து - ஸக்தார்த்த ப்ரகடீகரணஹாவிஷ்கரணம் தக்ருத்வா - ...

मूलं- वैश्यैश्शूद्रैश्च कृतलक्षणैः। अर्चनीयश्च सेव्यश्च नित्ययुक्तैस्स्वकर्मसु “सात्वतं विधिमास्थाय गीतस्सङ्कर्षणेनयः। द्वापरस्य युगस्यान्ते आदौकलियुगस्यच” என்றபடியே அவஸரங்களிலே आविष्करित்தும். “पूर्वोत्पन्नेषुभूतेषु तेषु तेषु कलौ प्रभु.” अनुप्रविश्य कुरुते यत्समीहितमच्युतः - என்கிறபடியே पराङ्मुख परकालादिरूपத்தாலே अभिनवமாக ஒரு दशावतारம் பண்ணி மேகங்கள் समुद्रजलத்தைவாங்கி सर्वोपजीव्यमान தண்ணீராக உமிழுமாப்போலே வேதார்த்தங்களில் வேண்டும் சாரதமாஸத்தை சர்வருக்கும் அதிகரிக்கலான பாபையாலே சङ்றித்துக்காட்டியும் இப்படித்தான் ப்ரவர்த்திப்பித்த சத்பதத்துக்கு ...

(सा.दी.) पूर्वोत्पन्नेष्वित्यादि - यत्समीहीतं तदनुप्रविश्य कुरुते इत्यन्वयः - अभिनवமாக உமிழுமாட் போலே...

(सा.स्वा.) उपरिचरोपाख्यानततिले कृतयुगततिले श्री पाञ्चरात्र प्रक्रियानुष्ठानத்தை प्रपञ्चित्तु “संस्थिते नृपतौ तस्मिन् शास्त्रमेतत्सनातनं। अन्तर्धास्यति तत्सत्य” மென்கையாலே கலியுగस्यादौ गीतः என்றது विच्छिन्न सम्प्रदायस्य श्री पाञ्चरात्रस्य पुनः प्रकाशनमात्रपरमेன்று கருத்து - पूर्वोत्पन्नेषु என்கிற வచனं सामान्यपरमा யிருந்தாலும் மற்றுள்ளாரிற்காட்டில ஆழவாரகள் கலியுगத்திலே विशेषித்து उपकारकराकையாலே இவர்களே இவ்வசநத்துக்கு प्रधान विषयमाकै उचितमेன்று திருவுள்ளம் - तत्वत्रयाधिकारத்திலே சில ஜிவர்களை विग्रह विशेषத்தாலும் शक्ति विशेषத்தாலும் अधिष्ठित्तु अतिशयित कार्यங்களை நடத்துகிறது.வும் विभवभेदमेன்றுतामே निष्कर्षित्तुरुनिन படியே யிதுவும் विभवாவतार विशेषमेன்று கருத்தாலே யிததை ஒரு दशावतारமாக அருளிச்செய்தார் இப்படி उत्तरोत्तर विशेषरूपமாகப்பண்ணின उपकारपरम्पரையெல்லாம் கூட சத்பதத்துக்கு ப்ரவர்தனமாत्र - प्रतिमतनिरसनमुखेन सम्यग्रक्षणं तु देशिकरूपेणावतारदशायामेव என்று காட்டுகைக்காக கீழ்ச் சொன்ன उपकारங்களெல்லாத்தையும் समुदायी कृत्य भूयोपि निर्देशிக்கிறார் ...

(सा.प्र.) सङ्ग्रह्य प्रकाशनादप्याचार्यत्व मित्यभिप्रेत्याह - पूर्वोत्पन्नेष्वित्यादिना - உமிழுமாப்போலே वर्षणमिव - एव तत्तत्प्रकारेण प्रकाशितस्य सन्मार्गस्य पाषण्डैरुपरोधे तन्निवारणार्थं तत्तदाचार्यरूपेणावर्तार्य तत्त्वहितप्रकाशनादप्याचार्यत्वमित्याह - இப்படித் தான் ப்ரவர்த்திப்பித்த इत्यादिना - एव चान्येषामाचार्यत्व निर्वहकत्वात्तस्य निरुपाधिकगुरुत्वमिति भावः ...

(सा.वि.) आविष्करीत्तु आविष्कृत्य - परकालादि रूपத்தாலே, परकालादि रूपेण - மேகங்கள், मेघाः - समुद्रजलத்தைவாங்கி, समुद्रजलं स्वीकृत्य - தண்ணீராக, शीतल मधुरजल यथा स्यात्तथा - अभिनवमाक, नूतनं यथा भवेत्तथा - உமிழுமாப்போலே. यथावर्षति तथा - वेदार्थங்களில் வேண்டும் சாரதமாஸத்தை, वेदार्थेष्वपेक्षितं सारतमाश - சர்வருக்கும் அதிகரிக்கலான பாபையாலே, सर्वेषामध्येतु योग्यभाषया - सङ्ग्रहितु காட்டியும், सगृह्य दर्शयित्वापि - இப்படித்தான் ப்ரவர்த்திப்பித்த சத்பதத்துக்கு, एवप्रकारेण स्वप्रवर्तितसन्मार्गस्य - ப்ரகடராயம் ப்ரக்ஷ்ணராயம் இருந்துள்ள, प्रकटैः प्रच्छन्नेश्च विद्यमानैः - பாஷண்டிளால், பாஷண்டி. - उपरोध वाराமைக்காக,

மூல்- ப்ரகடராயுய்ம் ப்ரஹ்மராயு மிருந்துள்ள பாய்ஷ்ட களால் உபரோத் வாராமைக்காக,
 “சாக்ஷானாராயணோ டேவ க்ருத்வா மர்ந்யமயீ தநு। மஹ்நுதூரதே லோகாந் காருண்யாஹ்ஸ்யாபாநி” என்றும்
 “பீதகவாடைப்பிராணார் பிரமகுருவாகிவந்தெ”ன்னும் சொல்லுகிறபடியே - அகஸ்த்ய
 சேவீதமான தேசத்திலே அநேக தேசிகாபதேசத்தாலேயவதரித்தருளினான்.

(சா.தீ.) என்றனவயம் சாக்ஷானாராயண இயாதி - மர்ந்யரூப ஶரீர சாக்ஷாதேவ ஜீவாவ்யவஹானே பரிஶுஹே

(சா.ஸ்வ.) இடபடியென்று - பீதகவாடை இயாதி - பீதகம பீத - ஆடை மஹ் -
 பிராணார், உபகாரகர் - பீதாமஹ்ரணாய் மஹ்ரண டீதானான பரமபூஷணென்றபடி
 பிரமகுருவாகி, ப்ரஹ்ம குருவாய், ப்ரஹ்ம ப்ரதானான குருவாடென்றபடி இங்கு ப்ரஹ்ம ஶப்த “உபாடக
 ப்ரஹ்ம பித்ரோர்ரியான ப்ரஹ்ம பிதா - தேவஹ்ணீ வேதீதவ்யே” இயாதிக்களில் ப்ரஹ்ம ஶப்த டீபாலே ஜானபர -
 அடியாத்மவித்யோபதேஸாவாடெனகை - வந்தது அவதரித்தென்றபடி - காலீதாஸ்யஸ்தென்றது
 ஆர்யாவதீதி புண்யஶ்மிகளையும் கூட க்ருபிகள விட்டுப் போயிருக்க க்ருபியாமபி டர்லமனான
 சர்வேஶ்வரன் இந்த தேசத்திலே வந்தது அவதரித்ததானென்கை அநுபபந்மன டீறாவென்ன
 வருளிசெய்கிறார் - அகஸ்த்யேயாதி - தேசாந்நரஹ்கள் க்ருபிபி பரித்யக்தமானாலும் இந்த தேச
 மஹ்யாப்யகஸ்த்ய சேவீதமாகைபாலே இங்கு ப்ரஹ்மவதரிக்கை உபபந்மென்று கருத்தது
 “கலூஜகத்யதி விஷ்ணு” மித்யாடியாலே இந்த யுகத்திலே ப்ரஹ்மஶக்தரான மஹ்மாத்மககளில்லை
 எனறச் செய்தே இடபடி இவர் கருகருக

(சா.ப்ர.) பீதக ஆடைப்பிராணார், பீதாமஹ்ர ஶர உபகாரகோ நாராயண: - பிரமகுருவாகி, ப்ரஹ்ம
 குருஶ்ரீவா - அருளினார், க்ருபாமகரோ - “சாக்ஷானாராயணோ டேவ க்ருத்வா மர்ந்ய மயீ தநு” மித்யாதிஷ்டாஸ்த
 சாரமயோஶ்டாரணார்த்த ப்ரவூதா அஸ்தமாதார்த்த ப்ரமபரான்தரீதா ஶகோப, நாத்,....

(சா.வி.) உபரோதாஶாவாய - பீதகவாடைப்பிராணார், பீதாமஹ்ர. பரமோபகாரகா ப்ரஹ்ம -
 பிரமகுருவாகிவந்து, பரமகுருஶ்ரீவா ப்ராய - என்றும் சொல்லுகிறபடியே இயுத்த ப்ரகாரே -
 அகஸ்த்ய சேவீதமான தேசத்திலே, ட்ரமிததேச - அநேக தேசிகாபதேசத்தாலே, அநேக தேசிகவ்யாஜே -
 அவதரித்தருளினார், அவதரித் க்ருபாமகரோ - அதோ ப்ரஹ்மவத ஆகார்யத்வ யுஜ்யத இதீதாஶ - நநு,
 “சாக்ஷானாராயணோ டேவ” இதீத வதீத கிமாகார்ய ப்ரஸாபரோதீத வாத: உத ப்ரஹ்மவத ஶ்வாகார்யவதாரத்வவிதீதபர:
 - நாத். - ப்ரஹ்மவத ஆகார்யத்வஸாதீதார்த்த ப்ரமாணதயா உபந்யாஸானீதவாத - ந தீதீத: “கலூஶ்ரந் ஶவிஷ்யந்தி
 நாராயணபராயணா:। ப்ராயோ ஶக்தா ப்ரஹ்மவதீத வாதீதமலாஸா” இயுத்தரதீதாஶஶ்ரீதமாண ஶ்ரந்நேன மஹ் விரோதாத
 - நஹி சாக்ஷாஶ்ரீதவதாரத்வ ப்ரஹ்மஶக்தத்வ ஶஶ்வதீதாதி சேத, அந்நார்யாமி ரூபேண மர்ந்யஶரீர பரிஶுஶ்வாகார்ய
 ப்ரேரணமுதீதோபகரோதீதாதிதீத ப்ரமாணதயோபந்யாஸோபபதீத: - அத ஶ்வோபோதீதாதிதீதாதிதீத “பரம காருணிக்
 பரமஶேஷிதாலே ப்ரேரீதராய்” இதீத வதீத - இதீததீத க்ருணிகீதீத, ஶததீத ப்ரேந்ய - மஹ்ரீதீத
 அருளிச் செய்தார். உத்தவாத் - ...

(சா.ஸ.) பீதகவாடைப்பிராணார் - பீதாமஹ்ரஶ்ரீதரஸ்வோபகாரக: - பிரமகுருவாகி
 சதுர்முகஸ்யாதிதீதாதிதீதா...

(சா.சं.) देशिकापदेशक்தालே, देशिका इतिव्याजमात्र स्वयमेव तथावर्तीर्ण इति भाव - இததைக் கணிகித்து இவமபிபுரேத்ய - ஸ்ருதாவாசார்யவசஸ்துத்யஸாஹாரணத்வாந்ததுபயமாபி க்ரமேண திஃமாந்ரேண ப்ரதர்ஸயதி - இவ்வாசார்யகஸித்யாரஹ்ய எம்பெருமானாரித்யந்தேன - அத்யாத்ம விஸயோ...

மூல்- திருமாலையாண்டான், ஆளவந்தாராழ்வார், திருமலைநம்பி, ஈசாண்டான், தெய்வவாரி யாண்டான், சிறியாண்டான், திருமோகூரப்பன், திருமோகூர்நின்றார், தெய்வப் பெருமாள், திருமங்கையாளியார், பிள்ளைத்திருமாலிருஞ் சோலைதாஸர், மாறநேர்நம்பி, ஆள்கொண்டி. பெரிய நம்பி ஶ்ரீபாதத்தை ஆசிரியித்தவர்கள் அறுவர். அவர்களாகிறார்; எம்பெருமானார், மலைகுனிய நின்றார், ஆர் ஶ்ரீசுடகோபதாஸர், அணியரங்கத்தமுதனார், திருவாய்குலமுடையான் பட்டர், திருக்கச்சிநம்பி. எம்பெருமானார், திருக்கோட்டியூர் நம்பி ஶ்ரீபாதத்திலே ரஹ்ஸ்யாங்க்ள் ஶிக்ஷித்தார். திருமாலையாண்டார் ஶ்ரீபாதத்திலே திருவாய்மொழி(க்கு அர்த்தம்) கேட்டருளினார் - ஆளவந்தாராழ்வார் ஶ்ரீபாதத்திலே திருவாய்மொழியுமோதி ஸ்தோத்ராதிகளும் அருளிச்செயலும் நல்வார்த்தைகளும் கேட்டருளினார் - திருமலை நம்பி ஶ்ரீபாதத்திலே ஶ்ரீமத்ராமாயண கேட்டருளினார் - இவ்ருளிச்செய்த ப்ரவ்ந்ங்கள் - ஶ்ரீ பாப்ய, தீப், சார், வேதார்க் ஶக்ஷஹ், ஶ்ரீகீதாபாப்ய், சிறிய கத்ய், பெரிய கத்ய், ஶ்ரீவீக்ஷுத கத்ய், நிய்ய், ஆகவொன்பது - இவர் ஶ்ரீபாதத்தில் ஆசிரியித்த முதலிகளைத்தாம் ஶம்ப்ரதாயப்படிசுளிலே அறிந்து கொள்வது - ...

(சா.தீ.) ஆளவந்தாராழ்வாராகிறார் திருவரங்கப்பெருமானாறையர் - எம்பெருமானாரளவும் பூர்வாசிரியர்க்ள் ஶாடாரணராகையாலே விவிச்ய அருளிச் செய்து எம்பெருமானார்க்கப்பாற்பட்ட ஆசிரியர்க்ள் தத்வ்ஷ்யருக்கே அஸாடாரணமாகையாலும் தத்தம் ஶம்ப்ரதாயக்ரமத்திலே அறிந்து கொள்வ தென்கிறார் - இவர் ஶ்ரீபாதத்திலித்யாடியாலே - ஶ்ரீபாப்யகாரர் ஶ்ரீபாதத்திலே ஶாக்ஷாத்தரம்பரயா ஆசிரியித்த ஶ்வாசிரிய் ப்ரய்ந்தமான ஆசிரியர்களை...

(சா.ஸ்வா.) க்ரம விசேஷ் நிய மிக்கப்பட்டதிறே - ஆகையால் தேசிகாபதேசத்தாலே அவதரித்தருளினானென்று அவதாரம் ப்ரஸ்துதமாயிருக்கையாலே அவ்வவதாரக்ரமத்தையனுஸரித்திவர்களை விசேஷித்து நிதேகித்தவத்தனை ...

(சா.வி.) முக்தாலு, திருவாய்மொழி முக்தன - த்ஷஸு காதுஸு ப்ரதம் ஶ்ருதாஸு தத எவ் தத்வ்ஜானோத்தரேதி பாவ: - யோகதேயியில் ஶாக்ஷாத்தூராயும், யோகதேயாய் ஶாக்ஷாத்தூரேபேக்ஷித ஶ்வார்க் ஶித்வேசேத்யர்க்: - நம்மாழ்வார் ஆசிரியரானார், ஆசிரியாஜாதா: - நாதமுனிக்ள் பிள்ளை, நாதமுனி பூத்ர: - இஷ்வரபதூக்ஷார் - அத்ர ஶிஷ்யாதி கீர்தனம் குறு ப்ரஸ்சார்க் பூதாதிநாமுதேச்யதாஸூசனார்க் - எட்டு, அஃ - நால்வர், சத்வார்: - ஒருவர், எக்: - பிள்ளையப்பர், அந்யேஷா் நாமானி நோக்தானி - முதலிக்ள், ப்ரதானா: - உய்யக்ஷோண்டார், ஶ்ரீபுண்டரீகாக்ஷ இதி ஶஸ்கூத நாம - எண்மர், அஃ - ஐவர், பஞ் - அவர்களாகிறார், தேகே இத்யர்க்: - மணக்கால்நம்பி, ஶ்ரீராமமிசுர இதிஸஸ்கூதநாம - பதினைவர், பஞ்சதச - சிக்ஷித்தார், அக்ஷுந், கேட்டார் - ஶ்ருதவ்ந்த: ஆளவந்தாராழ்வார் பூரீபாதத்திலே - ஶந்நிதூ ஒதி - அதீத்ய நல்வார்த்தைகளும் ஶமோசீனவார்க் அபி - ஶிரியகத்ய், ஶ்ரீரக்ஷராஜகத்ய் - ப்ரேரியகத்ய், ஶரணாகதித்ய - நிய்ய், நிய்யானுதான ப்ரகாசக் - ஆக ஒன்பது, அதீனவ - தந்தாம் ஶம்ப்ரதாயப்படிசுளிலே, ஶ்வஸ்வம்ப்ரதாயப்ரகாரேஷு - அறிந்துகொள்வது, ஜாதவ்யா: - யதீசுவர் ப்ரய்ந்தம் ஶாடாரணா: இத: பர் அநந்த ஶாக்ஷதயா அச்யக்ஷத்வாத்த்வஸ்வம்ப்ரதாயானூரோதே நானுஸந்தேயா இதி பாவ: ...

(சா.ஸ.) பகாரகாஸஸ்வேபி குறுவ: - தேபி ஜேயத்வேன "அஸாவஸா" வித்யாதிசுறுத்யபிப்ரேதா இதி த்யோதநாய பாப்யகூத: அநேக குறுப்ரதர்ஷனம் - கேட்டார், அஸ்யாயமர்க் இதிஶ்ருதவ்ந்த: - குறுவிசேயேகூத ஜத்வாநாயந்யகர்கூதக்ஷ் ப்ரமநிவர்தேயக்ஷ இததித் தக்ஷுதக்ஷ் ந்ரந்நானாஸநுஸந்நானம் - யதா ஆசிரிய்வ்ஷோ ஜேய: ...

மூல் - “**गुरुंप्रकाशयेद्धीमान् मन्त्रं यत्नेन गोपयेत् । अप्रकाशप्रकाशाभ्यां क्षीयेते सम्प्रदायुषी**” என்னார்கள் -
 गुरुं வை யொருவன் ப்ரகாசிப்பிக்கிறதும், ஒருவன் ப்ரகாசிப்பியா தொழுகிறதும், गुरु ...

(சா.தி.) தம்தாம் சப்ரதாயங்களிலே கண்டுகொளவதென்கை - இப்படி गुरुपरम्परையி னுடைய அநுசந்தேயதையை சமர்த்தித்து அனந்தம் அந்த அநுசந்தானதான் பக்திபூர்வமாக வேணுமென்கைக்காக गुरुप्रकाशन கர்தவ்யமென்கிறார் - गुरुप्रकाशयेदित्याடியால் - ப்ரகாசனத்துக்கு பக்திபூர்வத்வ் சொல்லவே ப்ரகாசன அநுசந்தானத்தை விட்டிராமையால் அநு சந்தானத்துக்கு பக்திபூர்வத்வ் அர்த்திசுத்தமிறே என்று गुरुप्रकाशयेदित्यादि वाक्यத்துக்கு तात्पर्य - गुरुपरम्परानुसन्धान கர்தவ்யத்தை ग्रन्थத்துக்கு प्रधानார்த்தமாக இந்த யோஜனையில் கொள்ளுகையாலே இவ்வாக்யங்களுக்கு ப்ரகாசன பக்திபூர்வத்வமானத்திலே तात्पर्य கொள்ளாமல் ஆர்த்திகமான அநுசந்தான பக்திபூர்வத்வத்திலே तात्पर्य கொள்ளுகிறோம் - गुरु प्रकाशयेदென்கிற இது ப்ரகாசமாத்திரவிதி அன்று ஆத்யாத்மஜ்ஞான ஹேதுபூதையான गुरुभक्ति விதி என்கிற அபிபிராயத்தாலே அருளிச் செய்கிறார் गुरुं வை என்று தொடங்கி - பக்திக்கு गुरुप्रकाशनहेतुत्वं சொல்லுகையாலே...

(சா.ஸ்வ.) இப்படி “**सचाचार्यवशोजेयः**” என்கிற ஸ்ருதியாலே ஆசார்ய வசானுசந்தானமாத்திர கர்தவ்யமாக சித்தித்தாலும் “**नमोवाकसर्धामहे**” என்கிறவிடத்திலே விவகிதமான அதிசயித பக்திகர்தவ்யையாக சித்திக்கவில்லையே - இதுகர்தவ்யையானாலுமிதுக்கு பயோஜன தான் எதென்று அருளிச்செய்கிறார் - गुरुप्रकाशयेदित्यादि - இச் ச்லோகத்திலே गुरुप्रकाशनமும் தத்ப்ரதாயமும் சொல்லுகிறதொழிய गुरुभक्त्यतिशयं சொல்லவில்லையே என்னவருளிச்செய்கிறார் गुरुवै इत्यादि - ப்ரகாசனஸ்யாதிசயித பக்தி பரோவாஹரூபதார்த்தப்ராப்தவென ...

(சா.ப்ர.) गुरुप्रकाशनाकरणे प्रत्यवा योक्ति पूर्वकंतस्यविहितत्वात् - “**सिद्धसत्सम्प्रदाय**” இत्याயுக்த குணவத் எவगुरुत्वात्. ஸ்ருதௌ “**ब्रह्मादेवानां प्रथमं सम्बभू**” வெய்யாப்ய “**सब्रह्मविद्यानां सर्वविद्याप्रतिष्ठा मथर्वयि ज्येष्ठपुत्राय ब्रह्माधर्वणेयां प्रवदेतब्रह्मा धर्वयितांपुरोवाचां गिरेतत्वतो ब्रह्मविद्यां सभरद्वाजाय सत्यवाहायप्राह भारद्वाजागिरसे परावरा**” மித்யாதிபிஸ்வோக்தார்த்த சாம்ப்ரதாயிகத்வ ஜாபநார்த்த गुरुपरम्पराப்ரகாசனஸ்ய சித்தத்வாத்த गुरुपरम्परानुसन्धानराहित्ये प्रत्यवायः “**सचाचार्य वंशोजेय**” इति ஸ்ருதௌ கௌமூதிகந்யாயசித்த இத்யபிப்ரெத்யாஹ - गुरुं प्रकाशयेदित्यादिना - நநு, गुरु ...

(சா.வி.) इदमनुसन्धानंभक्ति पूर्वकंकर्तव्यमिति साधन (प्रमाण) मभिप्रेत्याह - गुरुंप्रकाशयेदित्यादिना - என்னார்கள், इत्युक्तवन्तः - गुरुप्रकाशनस्य भक्तिसाध्यत्वात् भक्तिविना गुरुप्रकाशना सिद्धेः भक्तिकर्तव्यतापरमेव गुरुंप्रकाशयेदिति वचनमित्युपपादयति - गुरुवै ஒருவன் इति - गुरुवै ஒருவன் ...

(சா.ச.) तथागुरुभक्ति सूचकं गुरुप्रकाशनं मन्त्रभक्ति सूचक मन्त्रगोपनच कार्यं तद्विपर्यये त्वनर्थ एवेत्येतत्स प्रमाणमाह - गुरुमित्यादिना - संपच्छब्देन ज्ञानवैशद्य पूर्वक भगवदनुभव सम्पद्विवक्षिता “**ऋचस्सामानियजूषि - साहिशीरमृतासता**” मिनिहिश्रुतिः - आयुश्शब्देनात्मन स्सत्तानु...

(सा.स.) वृत्तिहेतुभूतशेषत्वानुसन्धानपूर्वकस्वनिष्ठोच्यते - गृहविषये 'देवमिवाचार्यमुपासीते' ति श्रुत्यर्थमाह - भगवद्विषयकृतिः षोडशे इति - 'यस्य देवे पराभक्तिर्यथा देवे तथा गुरौ ...

மூலீசிஷ்யர்களுடைய ஜானதாரதம்யத்தாலே கண்டு கொள்வது

(சா.தொ.) இங்ஙனல்லாதார்க்கென்கிற விடத்திலே இங்ஙனுடையார்க்கு ஜான சம்பத்தி ண்டா மென்னு மிடமுமென்கிற வாக்யவிசேஷ் கர்ஹிதம் । ஹித்யுண்டானால ஜானமுண்டாகையும அதிலலையாகிலிது நிலலாமையும் லோகத்திலே காண்கையால் ப்ரத்யக்ஷமே ஹிதேஜ்ஜான ஹேத்வே ப்ரமாணமென்று கருத்து இப்படி ஑ுப்ரகாசயேதென்கிற அஷ வ்யாக்யாதமாயிறு யதா, ப்ரஸித்தமித்யந்நே நேவ தத்யாக்யாதம் । ததவ்யாக்யானானந்தர தத்பிபக்ஷ வாஹக் ப்ரதர்ஷந ருபமான அப்ரகாசேந சம்பந் ஶீயநே என்கிற அஷத்தை உதாஹரண முஶத்தாலே வ்யாக்யான பண்ணுகிறார் இங்ஙனல்லாதார்க்கு இத்யாதியால । இவ்வாக்யத்தில் ப்ரகாசேந சம்பத்யுபத்திகும உதாஹரண மஹிப்ரேத வாக்யஸேஷத்திலே தோன்றித்தெடாகிலும சம்பத் ஶயோதாஹரணத்திலே வாக்யத்தக்கு தாத்யர்யமாகககடவது யதா, அப்ரகாசேந சம்பந் ஶீயநே என்கையாலே ப்ரகாசேந சம்பதவதி என்று அர்த்தாஸித்திக்கை யால அதுககுங்கூட உதாஹரண ப்ரதர்ஷநமாக வுமாம் த்விதீயதரணத்தை வ்யாக்யான பண்ணுகிறார்

(சா.ஸா.) தாரதம்யாஹவேபி லோகத்தில் காண்கிற ஜானதாரதம்யத்திலே நியாமகாந்தர காணாமையாகூட ஜானசமூத்தி சாஹநத்வேந ஶ்ருத்யுத்தமான ஹத்யநித்யத்தினுடைய சதசதாவங்களை நியாமகங்களாக வேண்டுகையாலும் அந்த தாரதம்யஸ்தலத்திலே ஹத்யநித்யாஹவே ஜானசமூத்தியாஹமென்று சித்திக்கையாலித்யுநி ப்ரதிபந்நநியம கூடுமென்று கருத்து “யத்நேந஑ோபயேத்” என்கையாலே ஑ுணாஹிக விஷயத்திலும கர்நவ்யமாகத் தோறுகிற ஑ோபந ஑ுணாஹிகாக்கு அவஸ்ய முபேதேஸிக்க வேணுமென்கிற ஶாஸ்த்ரஜ்ஞோடு விரோதியாதோ? ஑ுணாஹிகருககும கடுக உபதேஸிக்கலாகாதெனறொரு ப்ரமாணமுண்டாகிலிறே இங்கிட்டபடி தாத்யர்ய கொள்ளலாவது ஆகையாலிந்த ஑ோபநாஹவ ப்ரத்யவாய ஹேநு லென்கைக் கூடாமையாலிங்கு யதா சக்யானவய விவக்ஷிக்க

(சா.ப்ர.) இங்ஙனல்லாதார்க்கு அநேவஹ்நானாமித்யர்ஶ: । அயஹவ: । ஶ்ரவணாதிசாம்யேபி கஸ்யசித் தத்வ ஜானமான்ய்கஸ்யசித்தத்வ ஜானாஹிக்யஜ்ஞ த்ரஸ்யதே । இதஜ்ஞநிமித்தம் தந்நிமித்தஜ்ஞ ஑ுரஹித்யாரதம்யமேவ ஹவீதுமஹீதி । நிமித்தான்தரகல்பநே ஶ்ருதஹானாஶ்ருதகல்பந ப்ரஸஜ்ஜாத் । அத஑ுரஹித்யாரதம்யநித்யே ஜானாதித்ய இத்யுஜ்யதே । நநு, ஑ுர்வப்ரகாசநே ப்ரத்யவாயவோஹக் வதநே யந்மந்ந்ர஑ோபந ப்ரதிபந்நம் ததநுபபந் । “அதார்யோப்யநாதார்யோ ஹவதி ஶ்ருதாத்யர்ஶஹரமாண” இதி மந்ந்ர஑ோபநே ப்ரத்யவாய்ஶ்ரவணாதித்யத்ராஹ ।

(சா.வி.) ஜான ஸம்பத்தி ண்டாகாதென்னுமிடம், ஜானசபந்ந வித்யத் இத்யேதத் । ஶிஷ்யருடைய ஜான தாரதம்யத்தாலே, ஶிஷ்யஸ்யஜான தாரதம்யேநேதி । கண்டுகொள்வது த்ரஸ்யவ்ய । ஶ்ரவண தாரதம்யேபி கஸ்யசித்தத்வ ஜானாஹிக்ய தர்ஷநாஹூத்தி சௌக்ஷ்ம்யாஹவேபி ஑ுரஹித்யமதஸ்தத்வஜான தர்ஷநாஹ । ஑ுரஹித்யேவ ஜானகாரணமிதிஹவ: । ஜானசபந்ந இத்யநேநஶீயேதே சம்பதாயுஸீ இத்யத்ர சம்பத்யுத்தேந ஜானவேஸத்யபூர்வக் ஹ஑வதநுஹவோவிவக்ஷித இத்யுசித்தம் । ஆய்ஸ்ஷத்யேநசத்யானுவூத்தி லக்ஷண ஶேஷத்வானுஸம்ஹான விவக்ஷித மித்யாபி ஶூத்த்ர஑ாஹிகயா சூசித்தம் । நநு, ஑ுர்வப்ரகாசயேதித்யவதநே யந்மந்ந்ர஑ோபநமூக்த ததநுபபந் । “அதார்யோப்யநா ...

मू - “शिष्यपापंगुरोरपि” என்கையாலே आचार्यனுக்கு நிஐ குலையும்படியா மென்னுமிடம் வருவது விचारியாதே இந்னுக்கு उपदेशித்து, தானும் ப்ரஹ்வித்யை மறந்து, தன் சிஷ்யனான நாரதபகவானையிட்டு சர்வீஸ்ரனுணாததி விக்கவேண்டுமபடியிருந்த சதுர்முகன பக்கலிலே கண்டு கொள்வது.

(சா.பி.) மாவது ஜானா நுத்பத்யாடல் ததநபிவ்ரீத்யாதல் - சிஷ்யபாபமதி “ராஜோரஹ்ரூபபாபராஜபாப-புரோதச: ப்ரநுஸ்வ ச்ரீகூத பாப சிஷ்யபாபபுரோரபி” ஸ்ருதி, சஜ்யாதி வுத்தான் ப்ரதர்சனத்தாலுமிடங்ஙனம் தோற்றுகையால் அங்கு பக்திக்கு ஜான சாபநதவமிறே தோற்றுகிறது ஆகையால் பக்த்யபாவே ஜானாநுத்பத்யாதல் ததநபிவ்ரீத்யா பாதலாமென்கை இப்படி ஜானசம்பத் உண்டாகாதென்கிற இகதாலும இவ் அர்த்தமபிஹே தோற்றுகிறது அயுஸ்ஸாவது நிஐ - அதாவது உத்பந்ஜானாநுத்ய, ததநுபுந்ஜானாநுத்ய

(சா.ஸ்வ.) பததது, நபிததது, குணவத்பாந் காம்யதர்ம ப்ரமாயொபாதிபாதிதததத்யாத்மாபிமுகமாட வந்தது, குணமென்று பாததது ஸ்ருஷாதி விலம்பம்ற உபதேசித்தாலெனறபடி இஸ்தாந் கம்முஷ் விஷயமாகையாலே இதில சபத்யுஷ்ஷதங்களை இப்படி ஜானசம்பந்நிஷ்டா ப்ரகட்களாகதி வ்யாக்யான பண்ணிறறு இவ்வளவால் பக்த்யநிஷயாபாவே ஜானசமூஹ்யபாவ: அத்யாத்ம விஷயஸ்யஜ்ஜிநி ப்ரகாசநே நிஷ்டா ஹநி: என்று, உபபாதித மாகையாலே “அப்ரகாசப்ரகாசாப்யா” மெனக் குறித்ததல் யதாஸக்யானவயமே விவரிதமென்று காட டுற்றாயிறறு

(சா.ப்ர.) நாரதனைபிட்டு இதி “சாக்யயொக கூதான்தேந பஶ்ராவானு ஶந்நித | நாராயண முகூடூத நாரதோஶாவயத்புந: | ப்ரஹ்மஸ்ததநே தாத யதாட்ஷ யதாஸ்ருத் | ஶ்ருதவா ப்ரஹ்ம முகூடூதஸ்வத்வைகத்யத்புந:” இத்யாதி ப்ரமாணாதிபிரிநிபாவ: அதோநுபதேசேப்ரத்யவாய ஸ்ருதி: குணவத்பாந்ரேபி சர்வதாஸுநுபதேசவிஷயா. உணர்த்திவிக்கவேண்டுமபடி, யதாஜாபித ச்யாதத்யேந்யர்த: நநு, வதநாடூவ் ப்ரகாசநே சம்பத்ய:”, மந்ர ப்ரகாசநே அயு:க்ய: இத்யவக்யதே. க்ருந்தே, குருபக்த்ய...

(சா.வி.) குணமாந்ரபூர்வகமேவ சம்பவத்புணமாந்ர விசார்த்யேந்யர்த: உபதேசித்தால உபதேசேகூதே என்கையாலே, இத்யுக்யா அசார்யனுக்கு நிஐ குலையும்படியாம என்னுமிடம், அசார்யஸ்யநிஷ்டாபூரணாபவேத்யேதந வருவது விசாரியாதே, அகதமாந்ர எவா விசார்த்யே இந்நுக்கு உபதேசித்தது, இந்நஸ்யொபதிஷ்ய தானுந், ப்ரஹ்மஸ்வயமபி ப்ரஹ்மவித்யை மறந்தது, விஸ்மூத்ய தன்சிஷ்யனான நாரதபகவானையிட்டு, ப்ரஹ்மசிஷ்யபூதநாரதேந சர்வீஸ்ரனுணாததி விக்க வேண்டுமபடி, சர்வீஸ்ரரொயதாஜானமுத்பாடயேததாபேக்யா இருந்த, ஸ்திதஸ்ய சதுர்முகன, சதுர்முகஸ்ய பக்கலிலே, சமாபே கண்டு கொள்வது, ட்ஷத்ய. சதுர்முகே கபடரூபேநாகதஸ்ய ப்ரஹ்மவித்யாமுபதிஷ்யததோஷேந ஸ்வயவிஸ்மூத்ய ஸ்திதவதி பகவான தச்சிஷ்யர்த் தச்சிஷ்ய பூதேந நாரதேநுபதேசிதவானித்யத்ர ட்ஷத்யமித்யர்த: “சாக்ய யொககூதான்தேந பஶ்ராவானுஶந்நித | நாராயண முகூடூத நாரதோஶாவயத்புந: | ப்ரஹ்மஸ்ததநேதாத யதாட்ஷயதாஸ்ருத் | ஶ்ருதவாப்ரஹ்மமுகா டூதஸ்வத்வைகத்யத்புந:” இத்யாதி ப்ரமாண

(சா.ச.) மித்யநேநுக்தபவதி, நிஷ்டா வித்யாத்ரேஷ் விஷயகொமஹத்ரொவ்யவசாய: இந்நதரஹ்ரூப உபதேசித்தது இத்யுக்ய வுத்தான்தொ ப்ரஹ்மாரத்யொக்த: உணர்த்துவிக்க வேண்டுமபடியிருந்த ஜாபநேச்சாவத்யாமூட ...

மூ - 'இப்படி அப்ரகாஸப்ரகாஸாஹ்யா'மென்கிற விரண்டுக்கும் "க்ஷியேதே சம்படாயுஷி" என்கிற
 ஫லங்களை ஔசித்யத்தாலும் ப்ரமாண ப்ரசித்தியாலும் க்ரமத்தாலே உடாஹரித்தவித்தனை.
 இரண்டிலுமிரண்டு ஫ல மந்வித்தாலும் வாக்யத்தில்வரும் விரோதமில்லை ...

(சா.தி.) தந்நாஸமே ஂயுநாஸம் | சதுர்முக்ஷேந்ர வுத்தாந்ரத்தாலப்படி தோன்றுகையால் இப்படி இத்யாதி |
 ஔசித்ய, சாஹ்யசாஹனங்களை சமஸஹ்யமாக நிர்ஔசித்க்கையும யதாஸஹ்யமாக யுஜித்க்கைக்கு யு஑்யமா
 யிருக்கையும ப்ரமாணப்ரசித்தியாலித்யாதி | "யஸ்யதேவேபராஹ்நி:" என்கிற ஸ்ருதிதிலே ஹ்நிக்கு ஂநாநஹேதுத்வ
 சொல்லுகையாலே ததஹவே ததஹத்வம் சித்தம் | ஃரஹேந்ரவுத்தாந்ர ப்ரதிபாத்தகமான ப்ரமாணத்திலே மந்ரப்ரகாஸநே
 ஂயுஹ்நி சித்தம் | ஂநாநுத்பத்திக்கு முந்நபும பிந்நபும ஂநாநாஹ்யவிஷயத்தில் நிரவதிகஹக்யா ...

(சா.ஸா.) இப்படி யதாஸஹ்யமேவாந்ரவய இதிகுநுநிர்வந்ந: , சமுதிதே சமுதிதாந்ரவயமுத்ர ப்ரமாணவிஃரூத்ரமானாலும்
 ஂகேகஸ்மிந்஫லத்ரயமந்ரவித்தால் வாக்யத்தில் விரோதமுந்நடோவெந்ந ஂருளிச் செய்கிறார். இப்படி
 அப்ரகாஸேதி | இங்கு ஔசித்யமாவது சாஹ்யசாஹனங்களுக்கு சமஸஹ்யத்வம் | ப்ரமாண ப்ரசித்தியாவது;
 கதாபாலஸ்ருத்யாதி ப்ரசித்தி | இரண்டிலுமித்யாதி | ஔரொந்ந்ரிலே இரண்டு ஫லமந்ரவித்தாலுமெந்ந்ரபடி.
 வாக்யத்தில் வரும் விரோதமில்லை யெந்ந்ரது ப்ரமாணாந்ரஸ்வாடாஹவமத்தனை யொழிய வாக்யவ்யுத்பத்தி
 விரோதமில்லை எந்ந்ரபடி. இப்படி ஑ுஹஹக்யத்திசயம் ஂநாநசமூத்தி சாஹனமாகில் நிஷ்பந்ந ஂநாநக்கு
 ஂவவவஸ்தையிலே யிது கர்த்ரவ்யமாகாதொழியாதோ?

(சா.ப்ர.) ஹவேஂநாநாஹவ: ப்ரதிபாத்தத இத்யஸத்ரதமிதமித்யத்ராஹ | இப்படி அப்ரகாஸேத்யாதிநா | ஂயஹவ:
 ஂநாநவैசத்யபூர்வக ஹவதநுஹவஸ்ஸஹ்மச்சுத்ரத்யா: | சத்தாநுவுத்தி லக்ஷண ஸேஷத்வாநுஸந்நாநமாயுஸஸத்ரவிவக்ஷிதம் |
 "ஂஹயம் சத்ரவஸ்ஸுத்திஂநாநயு஑ வ்யவஸ்திதி: | ஹவந்நிஸம்பதம் தீவீமஹிதாஸ்யே"த்யுக்தே: | "ஂஸ்தி ஃரஹேதிதேத்ரேத.
 சந்நதமேந" மித்யுக்தேசு ஂநயுஸஸத்ரவ்யுஃக்தாஹ்ய பரத்வம் ஸிஷ்யகூத்ராதிகாரே ஸ்஫ுத்தம் | ஂவ்ந ச்முத்திவதந
 ப்ரவந்ந வாக்யயுந்ந விரோத: | கிஞ்நஹயு ஑ுஹய த்ரவ்யே ஹவத் ஂநாநமேவ சத்தேதி சத்தாநுவுத்தி லக்ஷணாயு:
 த்யு஑ிபி ஂநாநத்ய ஂவேதி ஑ுஹஹக்யவ்யதிரேக ஫லத்வம் ஂநாநா ஹவஸ்யயுத்ரமிதி | ஂதௌ ரஹஸ்யாநுஸந்நாநகாலே
 தத்ரவதநகாலேச ஑ுஹப்ரகாஸநேந ஸர்வதாஹந்ர஑ு஑நேநச ஹவி ...

(சா.வி.) மய்யத்ரத்ரஹ்யம் | இப்படி, ஂவ்நப்ரகாரேந, ஑ுஹ்நப்ரகாஸநேந ஂநாநாஸித்தி: மந்ரப்ரகாஸநேந ஂநாந சத்தா
 லக்ஷணாயுநாஸித இதி ப்ரகாரேநேத்யா: | "அப்ரகாஸ ப்ரகாஸாஹ்யா க்ஷியேதே சம்படாயுஷி" | என்கிற ஫லங்கள்,
 இத்யுத்ர஫லே | ப்ரமாணப்ரசித்தியாலும், ஑ுஹஹக்யா சத்ரயாஸ்த்ரலாயநாதேஸ்தத்ரவ ஂநாநுத்பத்தி: சதுர்முத்ராதேவித்ர
 ஑ு஑நாஹவேந விஸ்முத்திரிதி ப்ரதர்சித ப்ரமாணப்ரசித்த்யாச | ஔசித்யத்தாலும், யதா சஹ்ய ந்யாநேநாபி |
 உடாஹரித்தவித்தனை. உடாஹத் இத்யேதந்நாத்ர | ஂஹயு஑ுஹயம் ப்ரத்யேகமேவ ஫லமிதி நியமௌஸ்திதிஹவ: |
 நியமாஹவமேவாஹ | இரண்டிலும் இதி | இரண்டிலும் ஂதத்ரயேபி | இரண்டு ஫லம், ஂதத்ரத்ரய஫லம் |
 ஂந்ரவித்தாலும், ஂகேகஸ்யத்ரயமபி ஫லமித்யந்ரவ்யேபி | வாக்யத்தில், வாக்யே | ...

(சா.ஸ.) தயாஸ்தித: | இப்படி இதி, ஂபாபாதித ரீத்யேத்யா: | ஑ு஑ு஑ப்ரகாஸ: ததீய஑ு஑ு஑தந்நாதேஸிஷ்யாதிந்...

मूलं- आकையால் सर्वावस्थையிலும் गुरुभक्तियின் परीवाहमाक गुरुவை प्रकाशिப்பிக்கவும், महारत्नगर्भमान माणिक्यச்சொப்புபோலே இருக்கிற திருமந்த்ரத்தினுடைய சீர்மையும் தந்நிஷ்டையும் குலையாமைக்காக, சில்வான प्रयोजनங்களைப்பற்ற शिष्यगुणपूर्तिയിல்லாத चपलர்க்கு வெளியிடாதே மந்தத்தை...

(சா.தி.) भवितव्यமென்று योजनाद्वयसिद्धं - श्लोकतात्पर्यवर्णनத்தைउपसहरிக்கிறார் - ஆகையாலிதி - ஜானபிராவஸ்தையும் தத்யவஸ்தையும் ததுதராவஸ்தையும் யோனாட்வயசிட்ந்களெல்லாம் அவஸ்தாஷட்னே விவசினங்கள் பராவ்ஹவாத்தவருகிற ஹ்ஷோகாவஸ்தைகளு மிதில் அந்நர்நங்கள் - சில்வான प्रयोजनं ख्यात्यादि...

(சா.ஸ்வ.) अध्यात्म विषयं सर्वगोपनीयमென்று வேண்டி இருக்க மந்தத்தை விசேஷித்துச் சொன்னதுக்குத்தான் प्रयोजनமுண்டோவென்கிற சாசுதிகளை பரிஹரியா நின்று கொண்டு श्लोक तात्पर्यवर्णनத்தைउपसहरிக்கிறார் - ஆகையாலித்யாடியால் - ஆகையாலெனறது அபிராச பரிசாசாஹ்யாமித்யாதினா गुरुभक्त्यनिशय मन्त्रगोपनयोर भावेज्ञानसम्पन्निष्ठैகளுக்கு அபாவ வருமென்கை யாலெனறபடி - ததாசநிஷ்பந ஜானருககும் பிறந்த ஜான்போகாமைக்காக அவ்வஸ்தையிலும்அதிசயித गुरुभक्तिकर्तव्य என்றதாய்த்து गुरुभक्तियின் परीवाहमित்யாदि - பரிசாசனं परीवाहमாம்படி गुरुविषयत्तिल् परभक्तिकर्तव्ये என்றபடி ததாச பரிசாசிபிக்கவுமென்று பரிசாசனதே பரிசாசனமாக நிர்देशித்தது “गुरुं प्रकाशये” தென்கிற விடததில் பரிசாசனதுக்குத் தோற்றுகிற शाब्दप्राधान्यतै यनुसरितதுச்சொன்னததனை महारत्नगर्भमित்யாदि - स्वरूपमात्रेण विलक्षणங்களான रहस्यार्थங்களிற்காட்டில் மந்த स्वरूपविषयங்க ளிரணடாலும் விலக்ஷனமாயிருக்கையாலே இத்தை வெளியிட்டால் அனேக பரிசாசவருமென்று கருத்து சில்வான प्रयोजनं, धनलाभादि - शिष्यगुणेत्यादि - मन्त्र दृष्ट ...

(சா.பு.) तव्यमित्याह - ஆகையாலே இத்யாதினா - சேமிக்கவும், गोपनकर्तु - நநு, गुरु प्रकाश...

(சா.வி.) வரும் विरोधमில்லை, प्राप्तोविरोधोनास्ति. ஆகையால், तस्मात्कारणान्. सर्वावस्थையிலும், ஜானோத்பதிபிராப பரிவாஸ்தாயாச பரிவாஸ்தாபரிசாச ஷோகாவஸ்தாசு. गुरुभक्तियின் परीवाहमाक, गुरुभक्तेरभिवृद्धिर्यथास्यात्तथा. பரிவாஹோனா தடாகாதிஷு பரிபூர்ணேஷு அதிக ஜலநிஸ்சரண - गुरुवै प्रकाशिपपிக்கவும், गुरुप्रकाशनंच - महारत्नगर्भमान माणिक्यச்சொप्டுபோலே, महारत्नगर्भस्य तन्महारत्नगर्भतच्चतत् माणिक्यच्चोप्, माणிக्यसंपुट - போலே, तदन्. இருக்கிற, विद्यमानस्य. मन्त्रத்தினுடைய, மந்தசய, சீர்மையும், श्रैष्ठ्य, தந்நிஷ்டையும், स्वनिष्ठाच. குலையாமைக்காக, यथाननश्येत्तथा - சில்வானप्रयोजनங்களைப்பற்ற, कतिचित्ख्याति लाभादिप्रयोजनानि प्रति उद्दिश्येत्यर्थः - शिष्यगुणपूर्ति இல்லாதचपலர்க்கு, शिष्यगुणपूर्तिरहितस्य चपलस्य. வெளியிடாதே, அபரிசாசயை. ...

(சா.ச.) प्रति प्रकाशकरणं - मन्त्रस्यप्रकाशः - अनधिकारिषूपदेशः - औचित्य गुरोः प्रकाश्यत्वेमन्त्रस्य गोपनीयत्वेच - प्रमाणेति. “अनुम एता मित्यस्ययस्त द्वेदसमयैतदुक्त - इत्यादिगुरोः प्रकाशने...

மிதவும் சேமிக்க மாமம்.

[illegible]

(सा.प्र.) येत्. “यथादेवेतथा गुरा” वित्यत्र गुरुशब्दस्य स्वगुरुविषयत्वेन तत्परम्पराविषयत्वा...

(சா.வி.) மந்த்ரத்தை - மन्வஸ்ய. மிகவும். அत्यந்த. சேமிக்கவும், கோபனம் । ப்ராப்தம், சித்தம். சர்வவிஸ்தையிலும் இத்யஸ்யாபாவ: । த்விதீயயோஜனாயாம் பக்திபூர்வக குருப்ரகாஸனாபாவஸ்ய சம்பதாயு: ஸயபலகத்வாத் ஜானோத்பத்தி ப்ராக்ராலே ஜானலாபார்த் குருபக்தி: கார்யா । உத்தரகாலே உத்பன்னஸ்யஜானஸ்யானுவூத்திரூபாயுஸ்மித்யர்த் குருபக்தி: கார்யா । ப்ரதம யோஜனாயாந்து ஜானோத்பத்யர்த் ப்ராக்ராலே குருபக்தி:கார்யா । உத்பன்னஸ்ய சத்தாஹேநுஸேபத்வானு சந்தானானுவூத்யர்த் மந்வகோபனமதிஸ்யாத் । நந்வஸ்யாமபியோஜனாயாம் ஜானோத்பத்யநந்தர் குருப விதர்நகார்யேதி சேந் । அபிவூத்தி விஸேஸோ த்யத்யர்த் நித்யகர்த்வ்யத்வாத் । நநு, சம்பத் ஸ்லீயத இதி வித்யமானஸ்யேவ நாஸ ஹேநுத்வம் அப்ரகாஸனோபலக்ஸித பக்த்யபாவஸ்யப்ரதீயதே நபக்த்யபிவூத்தே ருத்தரோத்தர ஜானோத்பத்திஹேநுத்வமதிசேந் । “யஸ்யதேவே பராபக்திர்யத்யாதேவே த தா஗ூரோ தஸ்யேதே கத்திதாஹ்யர்தா: ப்ரகாஸந்தே மஹாத்மந்” இத்யாதி ப்ரமாணானுஸாரா஢்வதே ஜ்ஞானிஹேநுத்வே ஸ்திதே, பக்திவிஸேஸாபாவே உத்தரோத்தரஜ்ஞானாபிவூத்ய நுத்பதே ரேவக்ஸீயத இத்யநேநவிவக்ஸிதத்வாத் । நநு, குருபக்தேஜ்ஞானிவैஸத்ய பூர்வக ப஗வதநுபவரூப சம்பதேதேநுத்வ மஸ்து குருபக்தோ சத்யா ததநு஗்ரஹேசதி தேவதானு஗்ரா஢ாவிவ ப்ரதிபந்நகதூரித நிவூத்திதூரா ஜானோத்பத்யாதி சம்பவாத் । அத எவ “வ்யாஸப்ரஸா஢ா஢்ஸூதவாந். தேவதாபாரமார்த்யஜ்வ யதாவதேத்யதேபவா” நித்யாதிதூஸ்யதே । ததா஢்சித்தோபாயஸோதநாதிகாரேவக்ஸ்யதி । “ஸதா஢்ராயானு஗்ரஹஸ்தம் சதஸ்ப்ரதாய சித்தியு” மதி । குருபக்தோ சத்யாப்ரீத்யாத்யா஢்ரேணகுருணாஸம்யக்புந: புநரூபதேஸா஢் தூஸ்ததூராபி ஜானோத்பத்தி சம்பவ: । மந்வகோபனஸ்ய ஸ்வசத்தாஹேநுஸேபத்வஜ்ஞான ஸ்தித்யநுவூத்திரூபாயுஹேநுத்வம் கத்ய்? ததபாவஸ்ய஢் கத்ய்ஸத்தாஹேநு ஸேபத்வானுசந்தானபூர்வக நிஸ்தானாஸஹேநுத்வமதிசேதித்ய் - மந்வகோபநாபாவே மந்வஸ்யஸர்வீ ஜ்ஞாயமானதயா இயானேவக்ஸலு மந்வோநாமேதி தந்ரவிஸ்தாஸோநஸ்யாத். விஸ்தாஸாபாவே தஜ்ஞந்யதத்வஜ்ஞானேநிஸ்தான சித்யேத் । தேநோத்பந்நஸ்யதத்வ ஜ்ஞானஸ்ய நாஸஸ்யாதித்யாயுஹ்நி: । மந்வகோபநேநு பரம ரஹஸ்யமிதமபுதேஸ ஗ம்யமதி தந்ரவிஸ்தாஸா தஜ்ஞந்யதத்வஜ்ஞானே நிஸ்தாசித்யதி । அயபரமார்த்ய இதி ப்ரதிபத்யா ததர்த்ய யத்நேந சித்தே தாரயதி ததேவாயு: । அதோவிஸ்தாஸார்த்யதயா மந்வகோபந் கார்ய் । அத எவ விஸ்தாஸ பராணி...

(सा.सं.) मानं । आयुर्वित्त नवगोप्यानीत्यादि मन्त्रगोपनेमानं । गुरोरप्रकाशने सम्पदः मन्त्रस्य...

मूलं- இவ்விடத்தில் गुरुशब्दं परमगुरुக்களுக்கும் उपलक्षणम् । सामान्यமாகவுமாம் - मन्त्रशब्दம் मन्त्रार्थं முதலான रहस्यங்களுக்கும் प्रदर्शनं परम्...

(सा.दी.) परानुसन्धानத்துக்கு भक्तिपूर्वकत्व सिद्धिक்கும்படி எங்குனையெனினில் அருளிச் செய்துகிறார் இவ்விடத்திலென்று. தொடங்கி - परम गुरुக்களென்று, गुरुपरम्पரை சொல்லப் புகிறதும், साक्षान्मन्त्रोपदेशमुखेनाज्ञाननिवर्तकत्वं गुरुशब्द प्रवृत्ति निमित्तமென்கிற अभिप्रायத்தாலே उपलक्षणत्व சொலவிற்று. - साक्षात्परपरौदासीन्येनोपदेशमुखेनाज्ञाननिवर्तकत्व गुरुशब्दप्रवृत्ति निमित्तமென்கிற अभिप्रायத்தாலேயருளிச் செய்கிறார் सामान्यமாகவுமாமென்று - ஆனால் मन्त्रार्थ प्रकाशिப்பிக்கலாமே என்னவருளிச் செய்கிறார் मन्त्रशब्दமும் என்று தொடங்கி - இப்படி गुरुपरम्परानुसन्धानத்துக்கு भक्तिपूर्वकத்தை समर्थித்து இப்படிப்பட்ட अनुसन्धान தான रहस्या...

(सा.स्वा.) भक्तिकर्तव्यैयாக सिद्धित्तालும் गुरुपरम्पराभक्तिकर्तव्यैयாக सिद्धिककविल லையே யென்ன அருளிச் செய்கிறார் இவ்விடத்திலிதயாதி - उपलक्षणत्वे प्रमाणान्तरसापेक्षமாகையாலே இது निरपेक्ष प्रमाण மன்றிககே யொழியாதோவெனன அருளிச் செய்கிறார் - सामान्यमित्यादि - आद्यपक्षे साक्षादुपदेश मुखेना ज्ञाननिवर्तकत्व - द्वितीयपक्षे साक्षात्परपरौ दासीन्येनोपदेशमुखेना ज्ञाननिवर्तकत्वं गुरुशब्द प्रवृत्ति निमित्तमितिभावः - रहस्यार्थங்களெல்லாம் गोपनीयங்களென்று (கீழே)இம்மन्त्र शब्दव्याख्यानத்திலே சொன்னது கூடுமோ? मन्त्रशब्दமவைத்துக்கு वाचकமன்றி என்ன அருளிச் செய்கிறார் मन्त्रशब्दमित्यादि - चतुर्मुखादिवृत्तान्ते रहस्यार्थ गोपनाभावेऽपि प्रत्यवायदर्शनादत्र प्रदर्शनं परत्वयुक्तमितिभावः - இப்படி आचार्य...

(सा.प्र.) भावात्कथं गुरुपरम्परानुसम्धानविधिनैकार्थं मिन्यत्राह. இவ்விடத்தில் इति, "गुरुशब्दस्त्वधिकार" इत्यादिनाज्ञाननिवर्तने गुरुशब्दोव्युत्पादितः. एवंच ज्ञानस्यधर्मि विषयाभ्या अवच्छिन्नत्वेनतदभाव रूपा ज्ञानस्यापि धर्म्य वच्छिन्नत्वेन शिष्य भूतस्वाज्ञान निवर्तकत्व विवक्षाया गुरुशब्दः परम गुरुणामप्यु पलक्षणं । विशेषानादरेणयत्किञ्चिद् द्वर्मकाज्ञान निवर्तकत्व विवक्षाया परम गुरुणामज्ञाननिवर्तकत्व सम्भवादगुरुशब्दवाच्यतेतिभावः । प्रसङ्गान्मन्त्रस्योपलक्षणत्वमाह - मन्त्रशब्दमृमिति

(सा.वि.) वचनानि श्रूयन्ते दृश्यन्तेच "मन्त्रे तदेव तायाच तथामन्त्रप्रदेगुरौ । त्रिषुभक्तिस्सदाकार्य साहिप्रथम साधनं । मन्त्रेतीर्थे द्विजेदेवे दैवजेभेषजेगुरौ । यस्ययावाश्च विश्वासस्सिद्धिर्भवति तादृशी" इत्यादीनि । गोपनस्य कर्तव्यत्वादेव उपाशु जपोविधीयते । तस्माद्गोपनेन विश्वासद्वारा तत्त्वज्ञान स्थित्यन्वृतिरूपा स्थितिरितिसिद्धं । नन्वेतावता गुर्वनु सन्धानस्य भक्तिपूर्वकत्व प्राप्तम् । नगुरुपरम्परानुसन्धानस्येत्यत्राह । இவ்விடத்தில் गुरुशब्दमिति । "गुरुप्रकाशये" इत्यत्र गुरुशब्दः परमगुरुणामुपलक्षणमित्यर्थः । साक्षात् परम्परौदासीन्यमुखेनाज्ञान निवर्तकत्वमेव...

(सा.सं.) प्रकाशने आयुषश्चेति क्रमेण गुरुमिति श्लोके उक्तिमात्रमेव । एकैकत्र द्वयोश्चान्वयेपि नविरोध इत्यर्थः । कीर्तन आधिक्य । तन्निष्ठै, स्वस्यमन्त्रतत्प्रतिपाद्य विषयकमहाविश्वासः । சிலவாண, ஆத்ம. उपलक्षणमिति । गुरुशब्दः परमगुरुणालक्षक इत्यर्थः. परमगुरुणागुरु शब्दलक्ष्यत्वेतत्प्रकाश...

மூல் - தானிந்த ரஹ்ஸங்களை அநுசந்திக்கும்போதெல்லாம் ஆர்யபரம்பரையை அநுசந்திக்கையும் விதி பலபிராப்தம் - இவ்வாறாகக் கருதப்படும் அநு சந்தானம் "சம்பாப்யபுண்யகர்தோ மனசாடியாயேத்" என்கிறபடியே பரிபெருந்த சம்பாபணத்துக்கு பரையிசின்முமாம். ...

(சா.தீ.) அநுசந்தானசமயத்தில் அவசிய கர்வ்யமென்கிறார் தானிந்த இत्यादिபால "யதாஹ்ய ஸ்வசிஷ்யேப்யோ ரஹ்ஸவக்துமிச்சதி ததாதநானுமந்த்யாதுஸ்ய ஸ்ரூபரம்பரா" மித்யாதிக்களை அநுசந்தித்துக் கொள்வது ப்ரசஜாத் ஸ்துதிக்கிறார் இவ்வாறாகக் கருதப்பட வேண்டு. சம்பாப்யேத்யாதி கௌம ஧ர்மவசனம். | கुरुபதித்யிலே கुरुபரம்பராசாரஸ்நதாப்ய - பூர்வாந்ர ஸ்நதகளை தந்ரபாபரமாத தக்ஷேபங்களாகின்றன - கருவீபவததிலே பாதல் ஸ்நதாப்ய - இப்படிக்களில் வதான்தாடியனததில்

(சா.ஸா.) வ்ஸானுசந்தான ஜானார்திகளுக்கு கர்வ்யமாகமித்யித்யாஹ்ம ஸ்வய இநத ரஹ்ஸங்களை அநுசந்திக்கும்போதெல்லாமிது. நியமென்கர்வ்யமாக சித்திகதகளிலே ஸ்வய த்நினை பினை "கருப்யஸ்துஹ்யசு" என்று ரஹ்ஸப்யாரஹ்மத்திலிததை நியமென்கர்வ்யமாக சித்திகதக கரு(பீமா) ? என்ன அருளிச செய்துகிறார் தானித்யாதி - 'ஆர்யாந் மனசாடியாதுவாந்ரமத்யாபயேஹ்ர:' இत्याதிக்களாலும் 'கருந்ரபத்ய ப்ரதம்' மித்யாதி களுக்கு மூலமாயுள்ள விதிகளாலே அவசியகர்வ்யமாக ப்ராப்தமென்றபடி இப்படி விதி பல ப்ராப்தவாதகரண ப்ரத்யவாய ப்ரப்தகிக்கை பாலிது. ரஹ்ஸங்களை அநுசந்திக்கும் போதெல்லாம் நியமென்கர்வ்ய மாகசித்தமாயிற்றென்று கருகது. இப்படி கரு பக்தி ப்ரஜன ஜானாதிபலார்தி கர்வ்யதயா காம்யமென்றும் அகரண ப்ரத்யவாயாவததயா நியமென்றும் சமர்தித்து ப்ராயசித்தரூபதயா நைமித்திகமுமாமென்கிறார் இவ்வாறாகக் கருத. பவதி - "நம்தேக்ஷா ஸுச்யதார்திகை ரஸஹச பாபேத" என்று சம்பாப்யேத்யாதிக்கு பூர்வவாக்ய - புண்யகர்த: என்று சாமான்யமாயிருநதாலுமிதக்கருவ்வாறாகக் கருத முக்ய விபய மென்று திருவுள்ளம்

(சா.ப்ர.) ப்ரகூத மூபசஹ்ரதி - தான் இநத ரஹ்ஸபங்களை இதி - எவ்வுருபரம்பரானுசந்தானஸ்ய விசிஷ்யவிதிமூபபத்ய ததபாவேபி சாமான்யவித்சித்தவ்மபிப்ரேத்யாஹ - இவ் ஆர்யாகக் கருத. பத்ய இதி -

(சா.வி.) கருஸ்த்ரப்ரவூதி நிமித்த மித்யாபிப்ரேத்யபகாந்ரமாஹ - சாமான்யமாகவுமாம் இதி - கருஸ்த்ரதோ கருபரம்பராசாபாரணோபி பவதி - அதோநானுபபதிதிரிதி பாவ - எவ்வுருபரம்பராபா அபி ப்ரபக்திபூர்வகானு சந்நேயத்வ ப்ராப்ய, ரஹ்ஸதார்தினுசந்தான சமயேஸர்வதா ததநுசந்நேயத்வ சாப்யதி - தான் இநத இत्याதிநா - ஆர்யபரம்பரையையே அநுசந்திசுக் கையும் ஆர்யபரம்பரானுசந்தானம், விதிபலப்ராப்த, விதிபலசித்த, "யதாபத்யஸ்வசிஷ்யேப்யோ ரஹ்ஸ வக்துமிச்சதி ததா ததானுமந்த்யாதுஸ்யஸ்ரூபரம்பரா" மிதிவிதிரிதிபாவ - ப்ரசஜாத் ஸ்துதி - ஆர்யிரிதி, சம்பாப்யேத்யேதௌதம ஧ர்மவசன - ...

(சா.ஸ.) நாபாவேபி நதோப இதிஸஜ்ஜாவாரணாயநேபாமந்யத்ர கருஸ்த்ரத்யக்யதாமாஹ - சாமான்யமிதி - விதிபலே "ஆர்ய மனசா ட்யாதுவாந்ர மத்யாபயேஹ்ர" ரிநிகதத்யதி ரவ்விதிஸ்த்ரத்ய - விதேதி - நிரத்யக விபயதாபரிஹ்ரதி - இவ்இதி - சம்பாப்யேதி கௌதமஸூத்ரஷே - "நம்தேக்ஷா ஸுச்யதார்திகை" ரித்யஸ்யபூர்வகத - ததாபத்யதௌதம தநுதோப நிதூநன பூர்வகதத்யாந் ஜானவிசத...

मूलं - என்னுயிர் தந்தளித்தவரைச் சரணம்புக்கு, யானடைவே யவர் குருக்கள்நிரைவணங்கி,

(सा.दी.) “शन्नोमित्र” इत्यादिपाठोपादे रहस्य त्रयसाराध्ययनं तस्मिन् एतत्प्रबन्धपाठं शेषमेव नैव तन्मन्त्रं
இடபக்ஷங்களில் “गुरुप्रकाशये” इत्यादि वाक्येणाहं अनुसन्धानभक्तिपूर्वकत्वं तात्पर्यं मोक्षाय
प्रकाशनभक्तिपूर्वकत्वं मात्र तात्पर्येऽपि विरोधमில்லை என்னுயிர் தந்தளித்தவரை. பித்யாதி
பான். அடிடேன் என்னுயிர் தந்தளித்தவரை, அடிமேனுடைய ஆத்மசத்தையை உண்டாக்கி
ரக்ஷித்தவரை சரணம்புக்கு, ஶரணத்வேனசமாஶ்ரித்து அடைவே, க்ரமேண. அவர் குருக்கள்
நிரை வணங்கி, அவருடைய, அஸ்மதாச்சார்யருடைய .

(सा.स्वा.) இடபக்ஷங்களோடு முமுக்ஷுவுக்கு சர்வவஸ்துக்களிலும் குருபுத்தி ஶ்ஜனம் கர்த்தவ்யமென்று
ஸாதித்தருளி இனி. பித்தை அநுஷ்டிக்கும்படி எங்ஙனே என்கிற அகாஷையில் சர்வர்க்கும் அநுபூத
சௌகர்யம் பித்திக்கு பயோக ரூபமாக ஒருடாட்டருளிச் செய்கிறார் என்னுயிர் இத்யாதி பால் பான்,
ஆச்சார்யகடாட்சனாலே லக்ஷ்மசத்தாக்கான நான் என்னுயிர்-என் ஆத்மாவை தந்தது, பரஸேஷத்வ
ஜானமில்லாமையாலே நமஸ்காம போபிநந்தத்தை அந்த பரஸேஷத்வோபதேசத்தாலே ஸத்தாக்கி
சேஷிபினுடைய அதிஸாபாநத்திலே விநியோககலாம்படி எனக்குக் காட்டித்தந்தது அளித்தவரை,
ரக்ஷித்தவரை இப்படி காட்டித்தருகையே சம்யக்ஷண மென்று கருத்து சுவாய்வஹிதாச்சார்யரை
எனறபடி சரணம்புக்கு, ஶரணத்வேன ஆஶ்ரித்து அவர் குருக்கள், அந்த சுவாச்சார்யர்களுடைய
குருக்களுடைய எம்பெருமானார்க்கிப்பாற்பட்ட பரமகுருக்களுடைய வென்றபடி

(सा.प्र.) एवगुरुपरम्परान्तर्गतं दिव्यसूरिकृतोपकाराननु सन्धायगुरुपरम्पराप्रणामपूर्वकं भगवद्वन्दनं
स्त्रीशूद्राणामपि स्यादिति स्वानुष्ठानमुखेन दामिडगाथयादर्शयति - என்னுயிர் தந்தது இதி - என்,
ஸேஷத்வஜானேன லக்ஷ்ம சத்தாகோஹ் - என்னுயிர் தந்தளித்தவரை, “एषत आत्मान्तर्याम्यमृत” इत्युक्त
प्रकारेण ममान्तरात्मतया मत्प्राणभूत परमात्मोपदेशेन परमोपकारकं स्वगुरुम्. சரணம்புக்கு,
அஸ்மதூஹ்யோநம இதி ஶரணத்வேனாஶ்ரித்ய. அடைவே, க்ரமேண. அவர்குருக்கள் நிரை, தஹு பர...

(सा.वि.) पूर्वं नाथमुनिमादितः कृत्वागुरुपङ्क्तिं श्रीमद्रामानुज मुनिपर्यन्ता स्वरूप ज्ञापनाय निर्दिष्टा,
इदानीं गुरु परम्परां स्वयमनुसन्धत्ते - என்னுயிர் இதி யானடைவே - இத்யத்யானித்யாத்மவாசி - யான்,
அஹ். என்னுயிர் தந்தளித்தவரை என்னுயிர், மமபாணபூத் பரமாத்மான் - தந்தது, ப்ரடாய. உபதிஸ்யேத்யர்.
அளித்தவரை, க்ரூபாகுர்வந்தமாச்சார்ய - சரணம்புக்கு, ஶரணத்வேனாஶ்ரித்ய - அடைவே, க்ரமேண - அவர்
குருக்கள், தஹுரூபா. நிரை, பந்தி. வணங்கு, ப்ரணம்ய. பின், அனந்தர் ...

(सा.सं.) ज्ञानमेवास्य फल मिति सफलमपीद मित्यभिप्रेत्य प्रायश्चित्तं माम् इत्युक्तं - इत्थं कर्तव्यत्वेनोक्तं
गुरुपङ्क्तिं अनुसन्धानं गाथयापि स्वगुरु विषये स्वयं मनुतिष्ठति - என்னுயிர் இத்யாதிநா - “असावसा”
वित्तिवाच्येपीह तत्तदनुसन्धानं गुरुपङ्क्तिं साधारण्याय एवमुपदिष्टा इत्यादि साधारण शब्देन श्रीवादिहं
साम्बुदा दयो नुसंहिताः - அளித்தவர், ரக்ஷகா: , “सहिविद्यात” इतिश्रुते: -...

மூலம் - பின்னருளால் பெரும்பூதூர் வந்தவள்ளல் பெரியநம்பியாளவந்தார மணக்காலநம்பி. நன்னெறியை அவர்க்குரைத்தவ்யயக கொண்டார், நாதமுநிசடகோபன சேனைநாதன்,

(சா.நீ.) குரூபஹிதயை அதாவது ப்ராசார்யநதாசார்யர்களை நமஸ்கரித்த. பின் ததனந்ர. பெரும்பூதூர் வந்த. ஸ்ரீ பெரும்பூதூரிலே வந்தவதரித்த வள்ளல். பரமோபகாரகரான ச்ரீ பாஸ்யகாரகரான அவர் பாசார்யரான பெரியநம்பி பெணன் அவராகார பரான ஆளவந்தாரானான், அவராகார பரான மணக்கால நம்பியெனன் நன்னெறியை அவர்க்குரைத்தவ்யயக கொண்டார் தந்த மணக்கால் நம்பிககி நன்னெறியை நல்ல ப்ரபத்தி மார்தகை உபதேசித்த. உய்யக கொண்டார் பரான இவருடைய பாசார்யர் நாதமுநிசடகரான இவருடைய ஆசார பர சதகோபனனகிர் நமமாழ்வாரொன்ன இவராகார பரானை பதவிடாரொன்ன இவராககாரியம்தையான

(சா.ஸ்வ.) நிரை பஹிதயை அடைவே “பாசார்யாணாமஸாவமா” மடவதத த்ருதிபய சொன்ன ப்ரஸததாலே என்றபடி வணங்கி நமஸ்கரித்து ஶ்ரணமபுககென்றபடி பின் அவாச கெக்குட பனடி இதுககிவாகளை முனனிபடென்சுந்த தோடே அந்ய - அருளால் ப்ரகதரபடி ப்ரகதரபடி முளை பாஷணிகளால் ப்ரதாரிதமானஜகத்தின பககல் சருடையாலே பெரும்பூதூர், ஸ்ரீ பெரும்பூதூரிலே வந்த அவதரித்தவரான வள்ளல், உதாரா லக்ஷ்மிநிவாஸமான ஹிஸ்யநிநிபய வாஹ க்ருஹினஸ்கரா அபஹரியாதபடி பண்ணி நமக்குத் தந்தருள் ன மஹவதான்யரான ச்ரீ பாஸ்யகாரகரானபடி என்னுயிர தந்தனித்தவரை பென்னும். வள்ளலென்றும் இம்மஹோபகாரகவ்வானுஸந்நானததாலே ப்ரேமாதிஸய தோற்றுக்கையாலே குரூபஹிதயனுஸந்நானஸய பக்திரூபவ்யஜித மாபிற்று நன்னெறியை நல்ல மார்தகை தெறி, மார்த. பக்தியோகாட்யநிஸயித வஹமான ப்ரபத்தியை என்றபடி அவர்க்கு அந்த மணக்கால் நம்பிக்கு உரைத்த. உபதேசித்தவரான இன்னமுது ப்ரோக்யாமுதபுதையான

(சா.ப்ர.) ப்ரபரா. வணங்கி, தததாமோக்வா நமஸ்கூய. பின், அநநர். அருளால் பெரும்பூதூர் வந்தவள்ளல். ஸ்ஸாரிபுநிஹ்நுக க்ரூபயாததுப்ரோவநார்ய பூதபூயமிவநார்ய பரமோதார. தவ்வஹித ப்ரஸதார்தானா விஸிஸ்ய ப்ரதிபாடகஸய த்ரயாஹ்யஸய மந்வஸய ஸ்வாசார்யேரத்யந்ந குமஸய ஸவ்ஸாமுபதேஸென பரமோதாரதவமிநிபாவ: - பெரியநம்பி தेषாங்குரவோமஹாபூர்ணா: . அாடவந்நார, ததூரவோயாமுநாசார்யா: . மணக்காலநம்பி, ததூரவஸ்ஸ்ரோராமமிஸ்தா: . நன்னெறியை அவர்க்குரைத்த உய்யககொண்டார், தेषாஸந்நாமோபதேஸார ஶ்ரோபுண்டரோகாஸா: , நாதமுநி, ததூரநாதமுநி: . ஶதகோபன, ததூரஸ்ஸதகோப: . ஶேநைநாதன், ததூரஸ்ஸேந: . இன்னமுதத்திருமகள், ததூர: பரமப்ரோக்யா டமுநாதத்யந்ந...

(சா.வி.) அருளால், க்ரூபயா. பெரும்பூதூர்வந்தவள்ளல், பூதபூரவதார்ய: பரமோதாரோராமானுஜமுநி: . பெரியநம்பி, ச்ரீ பராக்ஸதாஸநாமதேயோ மஹாபூர்ண: - ஆளவந்தார, யாமுநாசார்ய: . மணக்காலநம்பி, ஶ்ரோராமமிஸ்தா: . நன்னெறியை, ஸமோசீநமார்த ப்ரந்யாஸ. அவாககு, ஶ்ரோராமமிஸ்தாணா. உய்யக, உபதிஸ்தவான். உய்யககொண்டார் ஶ்ரோபுண்டரோகாஸ: . நாதமுநி, நாதமுநி: . ஶதகோபந, ஶதகோப: . ஶேநைநாதன், விஸ்வகஸென: - அமுதின, அமுநாத். இன், ப்ரோக்யதமா. திருமகள்...

(மா.ச.) வித்யாய:பிராகஸ்தாந் வித்யாத: ச்வஸத்யாஸ்திபிரேத்ய ஂனணு பிராதந்தளிதது - வளவளவ, உதார: அமுதிந், திருமுகந் இத்யந்வய: - அமூதாபிபிஸ்யதமாஸ்திரித்யர்த:

(सा.प्र.अ.) मूलं । (प्रपदनमये विद्याभेदेप्रतिष्ठितचेतनः प्रतिपदमिहप्रज्ञादायंदिशन्तु दयाधनाः शठरिपुशुकव्यास प्राचेत सादिनिबन्धन श्रमपरिणतश्रद्धाशुद्धाशया ममदेशिकाः)

(सा.प्र.) ह्यर्थाः प्रकाशन्ते महात्मनः” इत्युक्तं । तत्त्वज्ञान फलमित्यभिप्रयन्नाह । प्रपदनमय इति । प्रपदनमयेविद्या भेदेप्रतिष्ठित चेतसोदयाधना शठरिपु शुकव्यासप्राचेत सादिनिबन्धनश्रम परिणतश्रद्धा शुद्धाशयादेशिका इहमम प्रतिपद प्रज्ञादायदिशन्त्विति क्रियाकारक सन्बन्धः । प्रतिपद, पदेपदे प्रतिक्षणमित्यर्थः । प्रपदनमये, प्रपदनरूपे, विद्याभेदे, विद्याविशेषे, प्रतिष्ठितचेतसः, तत्रैवकर्तव्यता निश्चयवन्तः । शठरिपुष्वित्यादि । श्रीशठार्युक्तेमम परम पुरुषार्थ सिध्यर्थ मुपायेनिष्पादयितव्ये त्वच्चरणावेवपरिनिष्पन्नोपायत्वेनादास्य इत्येनदर्थ प्रतिपादक गाथा वद्रमिडोपनिषदादौ “देवर्षिभूतात्मनृणां पितृणा नकिङ्करोनायमृणीचराजन् ॥ सर्वात्मनायश्शरणशरण्य नारायणं लोकगुरुप्रपन्नः । सर्वेषामेव लोकानां पितामाताचमाधवः । गच्छध्वमेनंशरणं शरण्य पुरुषर्षभाः । सकृदेवप्रपन्नाय तवास्मीतिचया चते । अभयंसर्वभूतेभ्यो ददाम्येतद्भृतं मम ॥ वृथैवभवतोयाताभूयसी जन्मसन्नतिः तस्यामन्यतमजन्म सञ्चिन्त्य शरणं ब्रज देवंशार्ङ्गधरं विष्णुं येप्रपन्नाः परायणं नतेषांयमसालोक्ये नच ते नरकौकसः” इत्यादिश्लोक वत्सु शुक, व्यास, वाल्मीकि, शौनकाद्युक्त भागवत, भारत, श्रीमद्रामायण, विष्णुधर्मादि प्रबन्धेषुच सदाचार्यसन्निधौ परिशीलनेन सिद्धयाश्रद्धया “मायां नसेवे भद्रंते नवृथाधर्ममाचरेत् । शुद्धभावंगतोभक्त्या शास्त्राद्वेद्भिजनार्दन” मित्युक्त भगव द्विषय तत्वादि हेतुभूतानां भ्रमप्रमादविप्रलिप्सा भावानामधिकरणत्व रूप शुद्धियुक्त भावादेशिकाः । इहप्रपदनाख्य विद्याया तदधिकारिणि प्रवक्तव्ये तत्साध्य विलक्षण विषये ममैतन्निर्णय प्रवृत्तस्य विवादपदनिर्णय हेतुभूतं प्रकृष्टं ज्ञानमनुकलंदिशन्त्वित्यर्थः । ननु, देशिकानां धनिकत्वे दयावत्त्वेच तेभ्योदयाभ्यर्थनं युज्यते । नतुदरिद्रत्वे निर्दयत्वेचेत्यन्नाह । दयाधना इति । ननु, दयाधनिभ्यः प्रज्ञाभ्यर्थनमनुचितं । सत्यलोकाद्यधीशेभ्यो ब्रह्मरुद्रेन्द्रादिभ्योवैकुण्ठा भ्यर्थनानौचित्य वदितिचेन्न । दयायास्स्वार्थनिरपेक्ष परदुःखनिराचिकीर्ष रूपतया ज्ञानावस्थाविशेषरूपत्वा त्सर्वप्रकारेण प्रज्ञा मन्तरेण निरुपाधिकपरदुःख निराचिकीर्षानुपपत्तेर्विद्याभेदे प्रतिष्ठित चेतस्त्वेनज्ञानशक्ति मत्वावगमाच्च तेभ्योदयोपलक्ष्यप्रज्ञाप्राथनमुचितमेव । “वैराग्यविजितस्वान्तैः प्रपत्तिविजितेश्वरैः अनुक्रोशैक विजितै रित्युपादेशि देशिकै” रित्युक्तदेशिकधर्म वत्वादितिभावः । “यस्माद्धर्मानाचिनोति स आचार्य स्तस्मै नद्रुहोत्कदाचन. सहिविद्यातस्त जनयतितच्छ्रेष्ठं जन्मे” त्युक्तेः गुरुपरम्पराया अपि जनकपरम्परात्वा त्पितृपैतामहेधने दाय शब्द प्रयोगाद्गुरु परम्परा प्राप्तायांप्रज्ञायां दायत्वव्यपदेशः । श्रीशठारि, शुक, व्यास, वाल्मीकीना मुपादानं तैबहुप्रबन्धेषु बहुषु प्रदेशेषु बहु धा भरन्यास प्रतिपादना दितिमन्तव्यं । एवंचस्वार्थस्य, गुरुभ्यस्तत्त्वज्ञानस्य, धनस्य, मनसाकर्तुं मशक्यत्वेपि ग्रन्थेनिबन्धनमन्येषा मप्येतच्छ्लोकानुसन्धाने स्वस्वगुर्वनुसंधानेन तत्त्वज्ञानस्यादित्या शयेनैवेतिहेतोर्दिशन्त्विति...

मूलं-

एतेमहामपोढमन्मथशरोन्माथायनाथादयः

(सा.दी.) एत इति । एते, भोग्यतया प्रसिद्धाः, मह्यं, पित्तोपहत रसनाय । पित्त परिहारमपि वाञ्छते । अपोढेति इहमन्मथो मन्मथ मन्मथः नमन्मथमात्रं. तस्याप्रसङ्गात् । प्रथमपर्वास्वाद दशायामेव तस्यनिरासात् । तस्यशराः, वेधकाः कल्याणगुणाः. प्रथम पर्वरसिकता चरमपर्वपर्यन्त गमनंमाप्रतिबध्नात्विति हृदयं । आदिपदं प्रधानपरं; तेन विष्वक्सेन...

(सा.स्वा.) रूपत्वं इस्संसारदशैः दुर्लभमाकलयालेतद्विरोधनिवृत्ति प्रार्थनापूर्वकं तत्प्रार्थनं नित्यकर्तव्यमेன்று कणीसिद्धु तथाविध प्रार्थनத்துக்கு ஒரு प्रयोग प्रकार मருளிச் செய்து காட்டுகிறார். एते मह्यमेनक्तिर श्लोकத்தாலே अपोढ मन्मथ शरोन्माथाय என்றது विधेयविशेषणं. प्राकृत विषयासक्तियुक्तमेनक्तु निश्शेषनिवृत्तमात्र वेणुमेன்று कருத்து. स्वदन्ताम्, நிலவு தென்றல்.

(सा.प्र.) (लोत्प्रयोगाच्च आशीर्वादमङ्गलं च कृतमिति ज्ञेयम्)

गुर्वनुसंधानस्य “पुण्यकृतो मनसाध्याये” दित्युक्तपुण्यकृदनुसन्धानतया च मङ्गलत्व सिद्ध । “यस्य देवे पराभक्तिः. आचार्यवान्पुरुषो वेद. स चाचार्यवशो ज्ञेयः. आचार्याणां मसावसावित्या भगवत्तः । गुरुं प्रकाशयेद्धीमा न्मन्त्रयत्नेन गोपये” दित्यादिभिः कर्तव्यतया प्राप्ता गुरुभक्तिः सर्वैः प्रार्थनीयेत्यमुं स्वप्रार्थनाप्रदर्शन व्याजेनाह । एते मह्यमिति । त्रय्यन्त प्रतिनन्दनीय विविधोदन्ताः श्रद्धातव्य शरण्यदम्पति दयादिव्यापगा व्यापकाः स्पर्धाविप्लवविप्रलम्भ पदवी वैदेशिकाः एते नाथादयः देशिकाः अपोढमन्मथशरोन्माथाय मह्यमिह स्वदन्ता मित्यन्वयः । स्वदन्ता भोग्यतमा भवन्तु । “प्रोतिपूर्वमनुध्यान भक्तिरित्यभिधीयत” इत्युक्त भक्तिविषयीभूता भवन्त्विति भावः । एत इत्यनेन पूर्वश्लोके ममदेशिका इत्युक्तगुरु परम्परान्तर्गतादेशिका उच्यन्ते. यदि गुरु परम्परासारे अस्माच्छ्लोकात्पूर्वत्र एण्णुयिर् इत्यादिगाथायां भाष्यकारमारभ्य भगवत्पर्यन्तं तद्विशेषणानामभिरेव आचार्यपरम्पराया उक्तत्वा त्वाचार्य मारभ्य भाष्यकारपर्यन्तं माचार्याणां सामान्योक्तेर्बुद्धि स्थत्वाच्च एत इति निर्देशः । अथवा, एत दुक्तं भवतीत्यादिष्विव वक्ष्यमाणनाथादिपराः । ननु, गुरुविषय भक्तिर्विषयवासना वासितस्य तव कथं जायेतेत्यत्राह । अपोढेत्यादि । “सत्सङ्गाद्भवनिस्पृह” इत्याद्युक्त प्रकारेण सङ्गादिना अपोढो निरस्तो मन्मथशरै रुन्मादो यस्मात्सः तथाविधायेत्यर्थः । उन्माथः, उन्मथनभाव इत्यर्थः । निरस्तनिखिलदोष समस्तकल्याणगुणाकर भगवद्विषयभक्तेः “या प्रीति रविवेकानां विषयेष्वनपायिनी । ...

(सा.वि.) आदराति शयेन पुनःपुनः गुरुपरम्परामनुसन्धत्ते । एते मह्यमिति । त्रय्यन्तैः, वेदान्तैः प्रतिनन्दनीयाः, श्लाघनीयाः. विविधाः, उदन्ताः, वृत्तान्ताः. “तस्यैवं विदुषो यज्ञस्यात्मा” “ध्रुवासो अस्य कीरयोजनासः । सर्वस्मै देवा बलिमावहन्ती” त्यादि षूच्यमाना मरण सत्र...

(सा.सं.) अथोपकार बाहुल्यान्नाथादीनवरोहक्रमेणस्तुवन्स्वस्य तद्भक्तिं प्रार्थयति । एत इत्यादिना । अपोढेति, अपगतमन्मथशरबाधयेत्यर्थः । त्रय्यन्तैः । “येतत्र ब्राह्मणा” इत्यादिभिः...

மூலம்- த்ரய்யந்த்ர ப்ரதிநந்தநீய விவிதோதந்தாஸ்வதந்தாமிஹ ஸ்ரஹ்நாதவ்ய ஸ்ரண்ய தந்யதி

(சா.தீ.) பராகுஸ்யோரபி சஹ்நஹ: விவிதோதந்தா:, த்ரய்யந்தோக்தார்தாந்நிஸ்தானம் ததுக்தானாஸாஹந தத்விரோஹி நிராகரணம் ஸேத்யேதே உதந்தா: । இஹேதி । இஹஸஸாராவஸ்தாயாமேவ । ஸ்ரஹ்நாதவ்யத்வம் தம্পதிவிஸேஷணம் । தயாவிஸேஷணவா, திவ்யாபகா: வ்யாபயந்தீதி திவ்யாபகாவ்யாபகா: । ஸ்பர்த்ஹிதி । ஸ்பர்த்ஹி, வேரம் । விப்லவ: , அநாஸார: . விப்ரதம்த்: , வஸ்த்நம் . இதமந்யேஸாமப்யுபதக்ஷணம் । யத்வா, மதாந்தரப்ரவர்த யிதாரோஹி ...

(சா.ஸ்வ.) கஸ்த்ரபோலவ்யம் அபிமத விஸயங்ஙகஸ்த்ரபோலவ்யம் ஸ்வாதுக்ககளாக வேணுமென்றபடி . இஹ, இந்த ஸஸாரதஸீயிலே முக்ததஸீயிலே வரப்புகுகிற மஹாபல மிப்போதே எனக்கு ஸித்திக் வேணுமென்று ஸபலப்படுகிறபடி ஸ்ரஹ்நாதவ்யோ, விஸ்த்நசநீயோ. தயாதிவ்யாபகாமஸ்த்ரதீபேஷ்வபிவ்யாபயந்தாதிதயோக்தா: . “பஹீரதநயேஸ்திதாந்” என்றதீரே ஸ்பர்த்ஹி, கர்வப்ரயுக்தா பராபிபவநேஸ்஠ா . விப்லவ: , தன்னுடைய த்ரம ப்ரமாதஸக்த்யபாஹம்...

(சா.கா.) த்வாமநுஸ்த்ர தஸ்தாமே ஹ்ருதயாந்நாபஸர்ப்” த்வியாதிஸு ப்ரார்த்நாவதூர விஸயபக்தே: கதம் ப்ரார்த்நீயத்வம்த்யத்ர பஹவத இவ தேஸாமபி நிதர்ஸித்வேஸதி கல்யாணகுணாகரத்வா த்ரதீபயபக்தி: ப்ரார்த்யாஸ்யாதித்வாஹ । த்ரய்யந்தே த்யாதிநாஸ்ரஹ்நாதவ்யேத்யாதிநாஸ . விஸேஷண த்வயேந கல்யாணகுணோக்தி: । ஸ்பர்த்ஹித்வாதி விஸேஷணேந நிதர்ஸித்வமுக்தம் । த்ரய்யந்தே: “கிமு வர ஏந மேதஸ்த்நதஸயுக்தவாநமிவரேக்ரமாதேதிஇதி யோநுகதம் ஸயுக்தவா ரேக்ர இதி . ததாஹ்ருதாயா விதிதா யாத்ரேயா: ஸயந்தி . ஏவம் ஸர்வததபி ஸமேதி . யத்கிஞ் ப்ரஜாஸ்தாஹு கர்வதி । பத்கிஞ் புநாத்யாஸஸ்தமானு புருஷயுக்தாந் புநாதித்வாதி” பி: . ப்ரதிநந்தநீயா விவிதா உதந்தா வுதாந்தாஸேஷாந்தே ததயோக்தா: । வார்தாப்ரவூதி வுதாந்த உதந்தஸ்யா” திதி நிஹதூக்தே: । இஹகுர்வதி விஸயேப்யஸூயாதி ஜநகே பூலோக ஏவேத்யர்த்: । ஸ்ரஹ்நாதவ்யேதி “அநுதந்தனோக்த பூர்வமே, ராமோத்விநாபிபாஸதே, ஸ்ரீ:பதே த்ரூதிவீஸீரீயே த்விமவாந்ஸகலிபவேத் ஸுஷ்யேத்யோநிதி:கூஷ்ணே நமேமோஹம் வஸோபவேத், ராஜ ஸம்ஸ்ரயவஸ்யாநாங்குர்வந்தீநா பராஜயா விதேயாநாஞ்஠ாஸீநா க:கூப்யேத்வாநரோத்தம । பாபாநாஸா ஸுபாநாஸா வதாஹ்நாபலவஹ்நம் । கார்ய க்ரஹமார்யேந நகஸ்தித்ரபாராஹ்யதீ”தி வாதித்வாஸ்஠்ரஹ்நாதவ்யத்வம் தம்பத்யோ: . “லக்ஷ்ம்யாஸஹ ஹ்ருதீகே ஸோ தேவ்யாகாஹ்ய ரூபயா । ரக்ஷக ஸர்வஸித்தாந்தே வேதாந்தேஸுஸயீயத” இத்வாதிப்ரமாணா த்யோஸ்ரண்யத்வஞ் . விஸ்த்நசநீயயோ ஸ்ரண்யயோதம்பத்யோ ஸ்ரூதிஸ்ரூதிஸ்யோர்த்யாரூபாயா: திவ்யாபகாயா வ்யாபகா: தத்ப்ரயோஜகோ ஹேதுஸ்வேதி ஜாபநாஸமாஸ: । தயநீயாந் ஸ்வயமேவ விஸயீகரோதிதிதயா...

(சா.வி.) த்வஹ்வத்வபலிஸமர்ப்ணாதிர்ரூபாஸேஷாந்தேதயோக்தா: । ஸ்ரஹ்நாதவ்யயோ:, விஸ்த்நசநீயயோ: . ஸ்ரண்யதம்பத்யோ: தயா திவ்யாபகாயா:, தயாக்ஷாஸா:, வ்யாபகா:நிர்வதிகதயாவிஸயீ க்ருதா இத்யர்த்: . “ராமோத்விநாபிபாஸதே . அநுதந்தனோக்தபூர்வமே” இத்வாதி ப்ரமாணாஸ்஠்ரஹ்நாதவ்யத்வம் । ஸ்ரதீத்யவ்யயபூர்வாத்தாஸ்தவ்யப்ரத்யய: । ஸ்பர்த்ஹி, பரஸ்பர ஸஹ்நி: . விப்லவ: அநாஸார: . விப்ரதம்த்: , ஸ்ருதிகத்ப்ரணேநாபி பரோஜேதவ்ய...

(சா.ஸ.) ப்ரதிநந்தநீயா:, ஸ்லாஹநீயா: . இஹ ப்ரதிதந்த்ரார்தீ ஸ்ஸஹ மந்த்ரார்த் விவரணாரம்த்ரே ஸ்வதந்தாப்ரோதி பூர்வகத்யாநவிஸயாபவந்து . ஸ்ரஹ்நாதவ்யா, விஸ்த்நசநீயா . மாத்ர ஸேஷ்வபிதாத்ரஹ்ருதயாரூபதிவ்ய...

(சா.பி.) ஹ்யேத்யாதி. ஹ்யா, தமக்கு பார்த்ததடிகே போக்யமானபடி சொல்லுகிறது ஹ்யேதி, தம்முடைய போக்யதையே அவன் அநுபவிக்கவந்ததானென்று ஶ்யேயாலே சொல்லுகிறாரல்லர் அவனைப் போலே இதுவும் கொள்ளக் குறைவிலதாயிருக்கையாலே கிந்து அவனுக்கு போக்யமாயிருக்கிற படியும் தமக்கு போக்யமாய் அநுபவிக்கிறார் கொள்ளக்குறைவிலதாகையாலேயின்றி வஹுணா வென்கிறது இவர்களையனுபவிக்கையாலுண்டான ஹ்யேபக்ய பேசாதிருக்கவொட்டாதினே. ஹ்யேயாகிற கமி ஶ்யே மெனறபடி இதனுடைய போக்யதைபைச் சொல்ல நினைத்து அடவுடச் சொல்ல மாட்டாமைபாலே அநகர ரசமாக கூப்பிடுகிறானாய்த்து அது அநுபவ பக்யத்தாலே பிறந்ததேயாகிலும் வஸ்துஸ்வபாவத்தாலே விருத்திகள்மண்ணுண்ணுமபடி யிருக்குமினே “யஸோதஸ்தநத்யநர்ஸ்யமாஸி” தென்கிற டிகே போக்ய மாகவே ஸ்தந்யபாநபண்ண வஸ்து ஸ்வபாவத்தாலே

(सा.प्र.) हृद्याहृत्ययेति । हृद्याहृत्यद्वयसिद्धान्तसक हयग्रीव हेषोर्मि घोष क्षिप्तप्रत्यर्थि दृष्टिः दिक्सौधाबद्ध जैत्रध्वज पट पवन स्फाति निर्धूत तत्तत्सिद्धान्त स्तोमतूल स्तम्बक विगमन व्यक्तसद्वर्तिनीका बहुगुणा अस्मद्वरूणां पङ्क्तिः जयतीत्यन्वयः । हृद्या, भोग्यतमानुसन्धाना. तत्रहेतुरुच्यते । हृत्ययेत्यादिना । “पद्मकोशप्रतीकाशं हृदयं चाप्यधोमुखं” मित्युक्तेः पद्माकार हृदयमेव सिद्धान्तः । तत्ररसिको हयग्रीव एव । “हृदयंतद्विजानीयाद्विश्वस्यायतनमहत् । तस्याश्शिखायामध्ये परमात्माव्यवस्थितः । ईश्वरस्सर्वभूतानां हृद्देशेर्जुनतिष्ठती” त्यादि प्रमाणात् सर्वेषां हृदये भगवतोवस्थित्यवगमा दाचार्येषु भगवतो विशिष्यानुप्रवेशावगमाच्च तस्यैव हयग्रीवत्वाच्चेतिभावः । तस्यहेषारवात्मकानि तत्तदाचार्य वाक्यानि समुद्रोर्मि घोषस्त्वयमतिरस्कृतोयथेतरशब्द तिरस्कृतिकरस्तथाभगवद्वाक्यत्वात्प्रत्यर्थ्युक्त युक्तिभिस्त्वयमप्रकम्प्यानि सन्ति. प्रत्यर्थिनागर्वं क्षिपन्ति तादृशवाक्यविशिष्टेति भावः । हेषैवोर्मिघोषः....

(सा.वि.) हृद्येति. हृत्पद्ममेव सिंहासनंतत्ररसिकः प्रीतिमान् अतः इन्ठनावितिठ्न् प्रत्ययेतस्येकादेशः । सचासौहयग्रीवः. तस्यहेषोर्मयः, अश्वध्वनिपरम्पराः. तासांघोषेण, कोलाहलेन. यद्वा हेषा ऊर्मि घोष इवतेनक्षिप्ता प्रत्यर्निनादुसिर्गोर्वीर्यासातथोक्ता 'अनुप्रविश्य कुरु तेयत्समीहित...

(सा.सं.) किमनया स्वमत स्थापन, परमत निरसनाशक्ता हृदयङ्गमगुरुभक्ति प्रार्थनया गुरुस्तुत्यावेत्यत्राह । हृद्येति । हृद्या, सताहृदयाह्लादकरीत्यर्थः । बहुगुणा सिद्धसत्संप्रदाये...

मूलं- बहुगुणा पंक्तिरस्मद्गुरुणां दिक्सौधाबद्ध जैत्रध्वजपटपवनस्फाति निर्धूत

(सा.दी.) विरोधितेनन्दये कृतिन्तुतिरे. पङ्क्तियेन्तवर्कनुदये सेत्तिये
अनुपविकतिरार् इवर्कने नमर्कचार्यराक पेनुवतेयेन्त. कृतार्थराकिरार् अस्मद्गुरुणां -
दिक्सौधाबद्धजैत्र ध्वजपटः - जगद्विख्यात वैभवस्वयमेव - पवनस्फातिः...

(सा.स्वा.) पान युक्तिकलावे निरसितताराकनेन्तपडि आबद्धाः, समन्ताद्वद्धाः. सर्वदिश
व्यासङ्कलाने एन्तपडि इङ्कु जैत्रध्वज पटङ्कनेन्त न्यायतत्व, सिद्धित्रय, श्रीभाष्यादि
प्रबन्धङ्कने रूपकातिशयोक्ति यिडुनुनिश् सेयत्तपडि - “व्यसनशमनव्यक्तोत्सेधाजयध्वजपट्टिकाः”
एन्तम् - “प्रवचन विधावष्टाविंशे जयध्वजपट्टिकाः” एन्तम् - चतुश्लोकीभाष्यत्तयेयम्.
श्रीतत्त्वटीकैयेयम्, जयध्वजपट माकत्तारामेयनुनिश् सेय्यक् कण्डतिरे स्फातिः, उज्जृम्भणं.
इङ्कु पवनस्फाति एन्तु अन्तश्रीभाष्यादिकनुदये उत्तरोत्तर प्रवचनङ्कनेयम् तन्मूलक
न्यायकुलिश शतदूषण्यादिकनेयम् सेनन्तपडि निर्धूताः, नितराङ्कम्पताः. साधकप्रमाण रहिततया
बाधकसहस्रग्रस्ततयाच उद्धाटिताः एन्तपडि अन्तिशैष्टैर परिग्रहेण लुप्त...

(सा.प्र.) तेनक्षिप्ताप्रत्यर्थिनां दृष्टिर्ययासा. “रामेण हस्तेनशरेणविद्ध” इतिवदित्यर्थः, एतेन दुर्विदग्धवाचाल
प्रतिवादिभिस्सहवादं कृत्वातान्विजित्य वर्तमानेत्युक्तं भवति. अथ स्वकृतप्रबन्धैः
परसिद्धान्तनिरासकत्वमुच्यते. दिक्सौधेत्यादिना. दशदिगूपसौधेष्वबाबद्धानां जय ज्ञापकध्वजानापटेषु
पवनस्यस्फात्या आधिक्येननिर्धूताना निरस्तानां तेषांतेषां सिद्धान्ताना स्तोमा एवतूलानां स्तबकास्तेषां
विगमनेनाभावेनव्यक्ता प्रकाशमानासद्वर्तनी य स्यास्सा दिगन्तेष्वपि स्थितैः पुरुषैस्तत्रगतानामस्म दाचार्यैः
कृतानां प्रबन्धाना मवलोकने तन्मार्ग प्रदर्श कतत्तत्सिद्धान्तानां तत्वं ज्ञातुं शक्यत इत्याचार्याणा विजयस्य
सन्मार्गस्यच ज्ञापक त्वात् प्रबन्धानां विजयमार्ग ज्ञापकध्वजपट जातीयत्व मितिभावः. एवंविधा अस्मद्गुरु
पङ्क्तिर्जयति, सर्वो...

(सा.वि.) मच्युत” इत्युक्त प्रकारेण हयग्रीवानुग्रहेणैव परम तनिराकरण संभवाद्वयग्रीव हेष्टेत्युक्तं । हेषा
सम्बन्धेपि सम्बन्धोक्तेरतिशयोक्तिः । किंच, दिश एवसौध स्तत्राबद्धास्थापिता जेतार एव जैत्राः स्वार्थिकः
प्रज्ञाद्यण् । ध्वजपटाः शिष्या एवध्वजपटत्वेननिगीर्याध्यवसिताः । तेषांपवनस्फातिः, पवनवृद्धिः. युक्तिपटु
ग्रन्था एव पवनवृद्धित्वेननिगीर्णाः । तयानिर्धूतास्तत्तत्सिद्धान्त स्तोमा एवतूलस्तबकास्तूल पिण्डाः तेषां विगमनेन,
निवर्तनेन. व्यक्ता, विशदा. सद्वर्तनी, समीचीन वेदान्तमार्गो यस्यास्सा तथोक्ता. घंटा पथेतूल पिण्डे
वणिग्व्यवहारा त्पतितेषुसङ्कीर्ण मार्गः कदाचिन्महावायुप्रसरणेन तन्निवर्तनाद्विशदो भवति
तथावेदान्तमार्गस्समीचीनः कृत इत्येतादृशोपकारः कृत इतिभावः. तूलपिण्डेत्यनेन परमतानामसारत्वं द्योतितम्.
यद्वा, दिक्षु ये सौधास्तेष्वबाबद्धजैत्रध्वजा बिरुद्धध्वजाः परवादिनो विजित्यबद्धाः ध्वजाःतत्पटपवन स्फात्या
निर्धूताः पराभवंप्रापिताः तत्तत्सिद्धान्तस्तोमशब्देन तन्निष्ठालक्ष्यन्ते. त एवतूलस्तबका इव ते...

(सा.सं.) ‘अज्ञानध्वान्तरोधा’ दित्यादिनोक्त गुणवती वात्सल्यादिमतीच. स्फातिः, प्रसृतिः. अत्रजैत्रध्वजस्थाने
शिष्याः पटपवनस्फातिस्थाने तेषावाग्व्यापाराश्चभाव्याः. विगमनं परमतभञ्जनं । तेनव्यक्तः प्रकाशितो...

ஆரணநூல்வழிச்செவ்வை யழித்திடு மைதுகர்க்கோர்,

(सा.सं.) मुक्ति घंटापथोयस्यास्सातथोक्ता ॥३॥ अथ गुरुपङ्क्तिहारनायक मणेर्यतिवरस्यसामर्थ्यानुसंधानेन स्वस्यनिर्धृत मनोदोषतामनुसन्धत्ते. आरण नुलित्यादि. समीचीनारण्यक वेद भागमार्ग...

मूलं - वारणमयवर् वातक्कतलिकள் माय்த்தपिरान्, ஏரணிகீர்த்தியி ராமாநுச முனியின்னுரை
சேர் சீரணி சிந்தையினோம்...

(சா.தி.) அததை அழித்திடுமெதுகர்க்கு, விலக்குகிறஹைதுகர் - हेतुबलरान बाह्यकुट्टिர்கள்
என்றபடி - ஓர் வாரணமாய், அद्वितीयमत्तगजமாயவதரிதது. அவர் வாதக்கதலிகள்,
அவர்களுடைய வாதங்களான, மனங்கள் அவையாகிற வாழைகளை மாய்த்தபிரான்,
நிரசித்தலோகோபகரகனாய் ஏரணி கீர்த்தி, स्वरूपानुरूपமாய் பூமிக்குஅல்காரமான கீர்தியையுடைய
ராமாநுச முனியினுடைய, இன்னுரை சேர் 'ஸ்வாதுவான दिव्यसूक्ति - அதாவது, श्रीभाष्यादிகள் -
அவையை அதிகரித்திருப்பதாய் சீரணி சிந்தையினோம், அத எவ்ஷமாடிகல்யாண குணாலகூத...

(சா.ஸ்வ.) கர்க்கு, ஹைதுகர்க்கு - ஓர் வாரணமாய், अद्वितीय गन्धसिंधुरமாய் இத்தாலே
அமோஹர்மத்வமும் அநாபூர்வமும் விவசிதம் அவா வாதக்கதலிகள், அவாகளுடைய வாதங்களாகிற
கடல்களை இததால் தரீயவாதங்களுடைய நிர்ஸாரத்வமும் அநாயாசபஜ்னியத்வமும் விவசித்
மாய்த்து, நசிப்பித்தவரான - பிரான், तत एवोपकारकरான ஏரணி, ஏர்த்தவணியான. அணி,
அலங்கார. लोकங்களுக்கெல்லாம் அநுரூபாலங்காரமான வென்றபடி. கீர்த்தி, கீர்த்தியை
யுடையவரான. இராமாநுசமுனி, श्री भाष्यकारருடைய இன்ஹோயங்களான உரை, सूक्तிகளை.
சேர், சேர்ந்திருக்கிற, तदेक विषयिणिடானவென்றபடி இது சிந்தைக்கு விசேஷம் - சீரணி, அத எவ்
சீர்களாலே அலங்கூதையான शमदमादिगुणங்களாலே அலங்கூதையான வென்றபடி சிந்தையினோம்.
चिन्तैயையுடையநாம் இனி யதி பரிவூத ग्रन्थैकरसिक मनोवृत्तिकரான பின்பு தீவினை.
क्रूरकर्मங்களை भगवदनभिमत कर्मங்களையென்றபடி - சிந்தியோம், மனஸ்ஸாலும் நினை ...

(சா.பு.) வாரண, गजः. ஓர் வாரணமாய், अद्वितीय गन्धहस्ती भूत्वे त्यर्थः. அவர், தே. வாதக்கதலிகள்,
வாடா எவகடவ்யः. तेषां वादकदलीरित्यर्थः மாய்த்த, विनाशन्तत्कर्ता. விநாசிதவானித்யर्थः. பிரான்,
उपकारकः. तस्य. ஏர், सौन्दर्य. அணிகை, प्राप्तिः. கீர்தி, கீர்திः. सौन्दर्यविशिष्टकीर्तौरित्यर्थः. சர்வோகூத
विद्वत्तयाऽति प्रसिद्धस्येति भावः. இராமாநுசமுனி, तस्य. இன்னுரை, अत्यन्त भोग्यतमा उक्तयो
भाष्यादि रूपाः. சேர்க்கை, सबन्धः. परिचय इतियावत्. भाष्यादिषु परिचयादित्यर्थः. கீர், गुणः.
அணிகை, प्राप्तिः. சிந்தை, मनः. சீரணி சிந்தையினோம், गुणवन्मनस्का इत्यर्थः. |
“गुरुप्रसदनस्फुरद्गुण गरिम्णियन्मानसे सकृत्स्फुरति वस्तुतन्नाहिकिमप्यपभ्रश्यती”त्युक्त प्रकारेण भाष्यादि
परिशीलन सिद्धगुण गरिम वन्मनोवन्त इतिभावः. | यामितिशेषः वयमित्यर्थः. | சிந்தியோம், नचिन्तयेम.
இனி, इतःपरं. வினை, कर्माणि, தீவினை, क्रूरकर्माणि. பாபானிதி...

(சா.வி.) ஓர் வாரணமாய், अद्वितीयगजोभूत्वा. அவா வாதக்கதலிகள், तेषां वादकदलीः மாய்த்த,
छित्वा. பிரான், परमोपकारकस्य. ஏரணிகீர்த்தி, भूमेर्योग्यालङ्कार भूतया कीर्त्याप्रकाशमानस्य.
இராமாநுசமுனி, रामानुज मुनेः. இன்னுரைசேர், भोग्यतम श्रीसूक्तीनांपरिचयात्. கீர், गुणः.
அணிகை, प्राप्तिः. சிந்தை, मनः. शमदमादिकल्याण गुणालङ्कृत मनस्का...

(சா.ச.) விநாசய ட்வைதுகானா மத्वிதீய ஜதயா तेषां वादा एव कदव्यः தாவிநாசயத்பரமகருணாவானிதி
पूर्वार्धार्थः. स्वोचितकीर्ति रूपभूषण वद्रामानुज मुनेर्भोग्यतम सूक्ति...

மூல்-

சிந்தியோமினித் தீவினையே || 4 ||

நீளவந்தின்று விதிவகையால் நினைவொன்றியநாம், மீளவந்தின்னும்-

(சா.தொ.) மான சிந்தை, மனஸ்ஸு அததைட்டைட்ட நாம இனித் தீவினையை சிந்தியோம் -
 ப்ராசீனதுஷ்கர்ம நிமித்தமாக மனஸ்ஸில் லாரட்டடோம் என்கை || 4 ||

நீளவத்யாதி - நீளவந்து, தீர்வாக சமாரத்திலே சத்சரித்த, என்று, இஜ்ஜைபத்திலே.
 விதிவகையால், லகவத்குபா ப்ரயுத்தமான லாக்யவதத்தால நினைவொன்றிய நாம், உஜ்வினைவ்யைபட்
 பெற்ற நாம். மீளவும், ...

(சா.ஸா.) டோம் த்ரீலாஷ்யகாரர் திவ்யஸ்திதகளை சோந்து கைர்யிவரூத கர்மாலிசந்நித்யோழியப்
 பெற்றோமென்ற த்ந்யதானுசந்நானமுதேன அவருடைய பர்மாபகாரகத்வத்தை அநுசந்நிககிறட்டி || 4 ||
 நீள, தீர்வாக வந்து, சத்சரித்த. இங்கு வருகை என்று சத்சரிதகை விவதித. அநாதிதீர்வ காலமாக
 சஸாரத்திலே டோட்டத் திரிந்தென்றபடி இன்று. இந்த ஜந்மத்திலே விதிவகையால்.
 விதிபேதத்தாலே வகை, வருப்பு பேதமென்றபடி லாக்யவிசேததாலென்கை நினைவு,
 தேஹாதிரித்தாத்தான தந்மூல் பாரலூகிக விதாராதிதகளை ஒன்றிய, அடைந்தவாகளான நாம்
 இப்படி ஸ்தாவரதிர்யகாதி தசைகள் கழிபட் பெற்றநாம் மீள வந்து, ஸ்வதந்நத்வ தேவதான்தர்
 சேஷ்வாதிப்ரமங்கலாலுண்டாம் லகவத்யாகவத் வைமூத்யாதி தோஷங்கலாலே திருமடியும்-

(சா.பர்.) யாவத் | லாஷ்யகார சம்ப்ராடய பரிசுத்த ஸத்வோத்தர்மனஸோவய மனஸாபிபாபானிகர்்தந்நித்யே மெத்யத்:..
 வாரணததேனகடவிததேனத் ராமானுஜமுநேநிர்ரீரீத ப்ரமாணவத்நேரதி ப்ரவலகும்திமதநிராஸகத்வம் கும்திதகூத்
 ப்ரவந்நானா ப்ரவல ப்ரமாணவிருத்தத்வத்வ்யாபாதினா ஸுதநிரஸனத்வம் த் த்யோத்யதே || 4 ||

“வூதீவலவதோயாதா லூயஸி ஜந்மஸந்நதி” ரித்யுத்த ப்ரகாரேணாதி தீர்வ்யனாதி சஸாரே இதானிம
 ஜாதஸகூதாதி மூல் ஜாயமான கடாஷாதினா ஸதாசார்ய ப்ராப்த்யா யாமுநாசார்யகூபா விஷயிலூதா வய மித: பர்மப
 ந்யாயாந்நலூம் இத்யாஹ. நீதீவந்து இத்யாதினா, அடீவந்தாராடியோம் இத்யந்நத் யதாபா஠ ஂவாந்வய: |
 தத்ஷேஷஸ்யது இனி அல்வழக்கு படியோம் இத்யந்வய: | நீளவந்து, தீர்வாகத்ய. “லூயஸி ஜந்மஸந்நதி”
 ரித்யுத்தான்த ஜந்மபர்மபராஸ்வதி திரகாலஜநித்வெத்யத்: | இன்று, இதானி. விதி, விதி:.. வகையால்,
 ப்ரகாரேண. விதிபரிணதி ப்ரேதாதித்யத்:.. லகவத்ஸத்கூல் விசேபாதித்யாவத் | நினைவு, ஸ்மதி:.. ஒன்றிய,
 சம்வத்யா:.. தயாயுத்தா இத்யத்: | “ஸவை மோஷார்த் திந்நத்:.. தாபத்ரயாதூரேஸூத்வாய ஸ ஂவஜிஜ்ஞாஸ்ய” இத்யாதுத்த
 ப்ரகாரேணதாபத்ரயாலிஹ்யநுசந்நான பூர்வக மோஷோபயுத்தத்வ ஹித் விதாரயோத்யா இத்யாவத் | நாம், வய.
 லகவத்ஷேஷத்வ ஜானவந்நோவயமித்யத்:.. மீள, புந:.. வந்து, ...

(சா.வி.) வய மித்யத்:.. இனி, இத:பர். தீவினை, க்ரூகர்மாணி. சிந்தியோம், ந்நித்யேம || 4 ||
 நீளவந்துஇன்றிதி | நீள, தீர்வயதாலவாதிததா. வஸ்து, “வூதீவலவதோயாதா லூயஸி ஜந்மஸந்நதி” ரித்யுத்த
 ப்ரகாரேண ஸஸாரமரூகாந்தாரே ஂகாத்ய. விதிவகையால் நினைவொன்றியநாம், சேஷத்வஜ்ஞான வந்நோ வயம்.

(சா.ஸ.) சம்வந்நாபாடக கத்யாண குணாலகூத் மனஸ்கா வயங்க்ரூாஸ்மனோ தோஷாந்ந்நித்யாம இத்யுத்த ராஹார்த்:..
 தோஷாந்நா நஹ்வாதிதிலாவ: அத்யாமுநாசார்ய த்ந்நானுதந்நாஸ்த் த்ருதவந்நோ...

मूलं- विनैयुढम्पொன்றி விழுந்துழலாது ஆளவந்தாரென வென்றருள்தந்து விளங்கியசீர் ஆளவந்தாரடியோம் படியோ மினியல் வழக்கே...

(सा.दी.) ससारத்திலே ப்வேசித்தது. இன்னமும் வினையுடம்பொன்றி, दुष्कर्म மலமாப் दुष्कर्म जनकமான சசாரத்தோடே सम्बந்தித்தது விழுந்து நரகாதினில் படிந்து. உழலாது, உழலாதபடி. நமமை ஆளவந்தாரென, நம்மை ரக்ஷிக்கவந்தாரென்று, सर्वரும் கொண்டாடும்படி வென்று, प्रतिवादिष्यமிந்து அருள் தந்து, லோகத்தார்க்கு कृपैபண்ணி விளங்கியசீர், விளங்கா நின்றுள்ள கல்யாணகுணங்களை, டைய ஆளவந்தார்க்கடிமைபான நாமினிமேல் - அலவழக்கில்

(सा.स्वा.) ससारத்திலே போய்புக்கு இன்னும், अनन्तरமான उत्तर कालத்திலும் வினையுடம்பு. दुष्कर्म जन्यமாய் दुष्कर्म जनकமுமான देहத்தோடே - ஒன்றி, एकीभवित्तது. देहात्म भ्रमयुक्तरாய் என்றபடி விழுந்து. அதடியாக अधोगतिकளைபடைந்து உழலாது, यातनैப்படாதபடி ஆளவந்தார். रक्षिकक वन्तार என என்னும்படி महापुरुषनिर्णयादிகளாலே भगवदनन्यार्ह शेषत्व ज्ञानादிகளையுண் டாக்கி நம்மை ரக்ஷிக்க अवतरितதா ரென்று எல்லோரும் கொண்டாடும்படி என்று घट्टतात्पर्य. (வென்று) प्रतिवादிகளை ஜயித்து அருள் தந்து. லோகத்தார்க்கு कृपै பண்ணி. दिव्य प्रबन्ध निर्माणादிகளைப் பண்ணி என்றபடி - விளங்கியசீர், विद्योतमान कल्याण गुणங்களை புடையவரான ஆளவந்தார், अन्वर्थ नामधेयரான श्रीयामुनाचार्यருக்கு. அடியோம். அடிமைபாகப் பெற்ற நாம் இனி, அவருடைய कटाक्ष विषयரான பின்பு. அலவழக்கு.

(सा.प्र.) आगत्य. पुनर्विषय प्रवणाभूत्वर्थः.. இன்னம், इतःपरमपि. வினை, पापं. உடம்பு, शरीरं. ஒன்றி, प्राप्य. விழுந்து, निपत्य. உழலாதே, परिभ्रमणराहित्येन. इतःपरमपिपापारम्भक शरीरं प्राप्य ससारगतेनि पत्ययथानदुस्येमत येत्यर्थः.. ஆள, यथेष्ट विनियोगार्थ रक्षयतयास्वीकृत्य रक्षणार्थमित्यर्थः.. வந்தார், आगतः.. என, इतियथोच्ये त तथा वादकरणार्थ मागत इत्यन्वर्थ नामत्वं यथासर्वैजयित तथेत्यर्थः.. வென்று, विजित्य. ஆக்கியாழ்வான் நாமகப்ரிவாதின விஜித்யேத்யर्थः.. அருள், कृपा. தந்து प्रदानं. அருளதந்து. अस्मासुकृपांकृत्वेत्यर्थः.. சீர், गुणः.. விளங்குகை, प्रकाशमानत्वं. விளங்கியசீர், प्रकाशमानगुणस्य. ஆளவந்தார், यामुनाचार्यस्य. அடியோம், दासावयं. படியோம், नपठामः.. இனி, इतः...

(सा.वि.) मीळவந்து, पुनर्विषय प्रवणाभूत्वा. இன்று, इतःपरमपि. வினையுடம்பொன்றி, पापारम्भकशरीरं प्राप्य. விழுந்துழலாது, यथानदुःख्येमतथा, अस्मदुःख निवर्तनार्थमित्यर्थः.. ஆளவந்தார், कृपयारक्षार्थमागतः.. என, अन्वर्थसंज्ञा यथा ज्ञायेत तथा । வென்று, राजस्थानमागत्य ஆக்கியாழ்வான்நாமகப்ரிவாதின சைவஸ்தாபக ராஜ புரோஹிதம் விஜித்ய. அருள்தந்து, अस्मासुकृपाम् कृत्वा. விளங்கியசீர், प्रकाशमान कीर्तेः. । ஆளவந்தார், यामुनाचार्यस्य. அடியோம், दासाः.. இனி, इतःपरं. அல்வழக்கு, अपन्यायान्. படியோம்नபठாமः.. ...

(सा.सं.) वयमसद्गुन्यान्न पठाम इत्याह । நீளவந்துஇதி சிரகாலமாரப்ய யாதூச்சிகாதிவ்ரமேஜ சமா஑தபொ஑்யா஑ுத க்ரூபாவிசேஷேஜ, நினைவிதி. ஜானசம்ப்ரிதிமந்தொவய். நீளவியாதி. அவிதாலவ்ஜந்மந்நராஸ்தந்தொ புநரபிதே஑ாஸக்த்யா சஸரணேபதந ரூபபய் யதானாநுபவாமஸ்ததா. ஆளவந்தார், ரக்ஷிதூ...

மூல்-

காளமவலம் புரியென்ன நற்காதலடியவாக்கு,

(சா.வா.) அந்யாயரூபமாய் சંஸாரமூலமான அஹங்கார மமகாரநாகுரிகிலாழங்கால் படோமேனகை ||௧||

நிர்மலக்கிறார் காளம், காஹல். அथவா சக்ர. திகிரிவட்டமகாளம் ஸுதர்சனமெனும் சக்கரத்தின் பேராகுமிவை வலம்புரி, தக்ஷிணாவர்த்ஸங்க். இவை இரண்டும் ஸ்வஸிஷ்டிவினிடைய ப்ரஸ்திதைய உத்கோஷிக்குமிதே அன்ன, இவைக்கு சத்யுத்யான ஸ்வஸிஷ்டிகளான நாதமுநிகளின் ப்ரபாவத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கையால் தத்யுத்யான நற்காதலடியவற்கு, நல்ல .

(சா.ஸா.) அபந்யாயபகளை அஸிஷ்வந்யஸிஷ்வாதி ப்ரநகளான அஸக்ஷாஸ்த்ரங்களை என்றபடி படியோம், பதியோம் ஆளவந்தாருடைய திவ்யஸூக்தி தாபததாலே அவாக்கேடடியமையாய் குமதிமத பாநாடகூதரங்களைகதால் கடைக்கொள்ளப் பெற்றோமெனறு கृतார்தானுஸந்நானமுதததாலே அவருடைய மஹிபகாரக த்வத்தை அநுஸந்நிக்கிறபடி ௫

காளம், காஹல். வலம்புரி, தக்ஷிணாவர்த் ஸங்க். அன்ன, இவற்றுக்கு சத்யுத்யானவாடாஹ்வேதி கம்மீர் த்விநி விஜயபந்தாலே ப்ரதிவாதிக்குக் க்ர ம யத்யுத்யான ஸ்வாமிக்கு அதிஸ்யாவஹராயக்கொண்டு அஸாதாரண ஸிஷ்மூத ராயிருக்கிற இவ்வாக்கரத்தாலே ஸங்க் காஹல்சத்யுத்யான வென்றபடி நற்காதல், நல்ல ப்ரேமத்தைடையவரான “யதா தேவ ததாஹுரீ” என்கிறபடியே அநவதிக குரஹிதி ஸாலிககான வென்றபடி - அடிபவர்க்கு, தாஸ்யங்குக்கு கீழையகத்தாழ்வான் மேலையகத்தாழ்வானென்கிற மருமக்களான சக்ஷிப்யர் களுக்கென்றபடி .

(சா.ப்ர.) ப்ர. அல்வழக்கை, அபந்யாயந். யாமுநாசார்ய தாஸ்யலக்ஷ்வந்த்வயம் குமதிவிஹிதகந்ந் கந்ந் ப்ரஹ்மமதான்த்ர க்ரஹிதமநஸி நபவாமெத்யர்: ௫

சகல ரஹ்யார்த்ய்ரபகாஸகஸ்ய நாத் முநேதாஸி நிஸஸமாப்யதிகா ப்வந்தித்யாஹ | காளம்வலம்புரி இதி | தோமுதேமுதோம் இத்யந்தஸ்ய யதாபாஸ எவாந்வய: | ஸிஷஸ்ய நமக்ருநாநிலதே ஆந்நிதர் இத்யந்வய: | காஹ், காஹல். விஜய சிஹ்மூதாக்காஹலித்யர்:.. வலம்புரி, ஸங்க: ததாவித்யஸங்க இத்யர்: | என்ன இதிபத் சத்யுத்யாவி. காதல்ஸங்க்ரஹிதிவாசி | அடியவர் ஸங்க்ரஹிதிவாசி. நற்காதலடியவர்க்கு | சமீகீன பக்தியுத தாஸயிவிஜயசிஹ் ஸங்க்ரஹிதிவாசார்த்ய்கீதி ப்ரகாஸ கயிர்ஸந்த்ய்ரபக்யுத்யு: மேலையகத்...

(சா.வி.) விஷ்ணுபக்தா ராஜபதீ பத்யுத்யானஸ்ய மதநிவர்த் நாத் விஷ்ணுபத்ரவ க:ஸ்தாபதே திதி ப்ரதீக்ஷமாணா யாமுநார்த்ய் வாதிந நிர்ஜித்யபத்ரவஸ்தாபதேஸதி ஆளவந்தார் இத்யுத்யானி. அதி ஸ்யாஸ்வந்தாரித்யந்வய் சங்க்ரஹிதிதே ப்ரஸித்தி: ௫

காஹிதி. காஹல் விஜயசிஹ்மூதா காஹல். வலம்புரி, ஸங்க:.. என்ன, இத்யுத்யான: விஜயகாஹல்ஸங்க் சத்யுத்யானித்யர்:, காதல் ஸங்க்ரஹிதிவாசி. நற்காதலடியவர்க்கு, சமீகீனபக்தி...

(சா.ஸ.) மாஸதா இதி. வென்றருள்தந்து, ராஜபதீ விஷயேப்ரபல க்ரபாப்ரஸரணே. விளங்கியத்யாதி, ப்ரஸித்தி விஜய ஸ்ரீமத்யாமுநாசார்யாஸிதாஸா ஸந்தி அஹ் மமேதிவிதாபாபாடகாந் கந்ந்நாந்ரபாஸ இத்யர்: ௫

அதநாத்முநி பத்யுத்யானம் சமாஸ்தியிஜிவந ஸிஸாவயம் புவிநிஸஸமாப்யதிகா இத்யாஹ. காளம் இதி. ப்ரஹ்மத்யாஸ க்ரண்கீத்யி: ப்ரகதநே ப்ரஹ்மதிவ்யகாஹல் ஸங்க்ரஹிதி விமாவியுதி யிஸ்யசமீகீன பக்திம்...

मूलं - त्ताளம் வழங்கித் தமிழ் மறையின்னிசை தந்த வள்ளல், மூளுந் தவநெறி மூட்டியநாத முனிகழலே, நானூந் தொழுதெழுவோம்

(சா.தி.) பரமபக்தியுடையராய திருவடிகளை சமாசுயித்தகீழையகத்தாழ்வான் மேலையகத் தாழ்வானாகிற மருமக்களுக்கு தாளம் வழங்கி, தாளசாஸ்திரத்தையுபதேசித்து தமிழ்மறை இன்னிசை, த்ரிமிட வேமான திவ்ய ப்ரவந்தங்களினுடைய திவ்ய கானத்தை தந்த வள்ளல், உபதேசித்த மஹோதாரா-மூளுமித்யாதி - முமுக்ஷுகளால் விரும்பப்படு மதான நெறி உண்டு. தபோமாரீ. அதில மூட்டி, எல்லோரையும் ப்ரவணராக்குகின்ற நாதமுனிகளுடைய த்ரி பாதங்களையே நானும், ப்ரதிதினமும் தொழுது, அநுசந்தித்து எழுவோம், உஜ்ரிவிக்किன்றோம் ஆன பின்பு

(சா.ஸ்வ.) தாளம் வழங்கி, தாளவித்யை ப்ரசாதித்தருளி கான்த்ரவீதத்தை உபதேசித்தென்றபடி - தமிழ்மறை, த்ரிமிட வேத்தினுடைய இன்மோயமான, இசை, கானத்தை, தந்த வள்ளல், உபதேசித்தருளின மஹோதாரான, மூளும், மூளப்படுமதான, முமுக்ஷுக்களுக்கு அடரேணாசரணியமான வென்றபடி தவநெறி, தபோமாரீங்களை பக்திப்ரபத்திமாரீங்களை பென்றபடி மூட்டிய, லோகத்திலே ப்ரவதிப்பித்தவரான நாதமுனி, த்ரிமநாதமுனிகளுடைய கழலே, திருவடிகளையே, நானும், ப்ரதிதினமும் தொழுது, ஸேவித்து எழுவோம், உஜ்ரிவிப்போம். யதா, திருவடிகளைத் தொழுகையில் மஹானந்தலாபத்தாலே சமூஹசிதராவோம்.

(சா.ப்ர.) தாழ்வான கீழையகத்தாழ்வான் இத்யாஹ்யாதயோமீரினேயயோரித்யர்: | தாளம், தாஸாஸ்த். வழங்கி, ப்ரதாய, உபதிச்யேத்யர்: | தமிழ்மறை, த்ரிமிடவேதானா். இசை, கானப்ரகாரமேத:.. தந்த, தான. இன்னிசைதந்த, ப்ரமமோயதேவகானாஹ்ய கானவிசேஷஸ்யோபதேத்யர்:.. வள்ளல். ப்ரமோதார:.. தஸ்ய. மூளுகை, அடரேணஸ்வீகார:.. தர்வமதி தபஸ்தீர்தாதிருஹ்யதே. நெறி, மாரீ:.. மூட்டுகை, ப்ரவர்தன. மூளும் தவநெறிமூட்டிய, யோகரஹஸ்யாஹ்ய ப்ரவந்தேனமுமுக்ஷுபிரத்யா தரேண ஸ்வீகாரீஸ்ய தபஸ்தீர்த தேவார்க்நாஹ்யாத்மக கர்மயோகஸாஹ்யஸ்ய பக்திமாரீஸ்ய ப்ரவர்தியிது:.. நாதமுனி, நாதமுனே:.. கழலே, சரணாவே. நானும், அநுதின. தொழுது, ப்ரணம்ய | எழுவோம், அபிவ்ரதாபவேம. உஜ்ரிவேமே...

(சா.வி.) யுத்ததாஸயோ:.. மேலையகத்தாழ்வான் கீழையகத்தாழ்வான் இத்யாஹ்யாதயோ:.. தாளம். தாஸாஸ்த். வழங்கி, ப்ரதாய, உபதிச்ய. தமிழ்மறை, த்ரிமிடவேதானா். இன், ப்ரம மோய. இசை, கானப்ரகார. தேவகானாஹ்யகான, தந்த, த்வா. வள்ளல், ப்ரமோதாரஸ்ய. மூளும், அடரேண. தவநெறி, தபோமாரீ. தபஸ்தீர்தா சரணாதி கர்மயோகஸாஹ்யபக்தியோக. மூட்டிய, ப்ரவர்தியிது:.. நாதமுனி, நாதமுனே:.. கழலே, சரணாவே. நானும். அநுதின. தொழுது, ...

(சா.ச.) தாஸயோ:பத்ராஹ த்ரிராமமிசுரயோஸ்தாஸ ஸாஸ்த்ரூபாந்வேகான வித்யாந்த்வாத்ரிமிட வேதாஸ்திர மோய தமகான ப்ரதோதாரஸ்ய | மூளும்இத்யாதி | தயோரேவவதிர்ஷ்ணு ப்ரதம தரயோகமாரீபதேதூ நாதமுனேசசரணாவேவ ப்ரதிதினமாஸ்திரயோஜிவந ஸீலானாமஸ்தாகததுவித்யாயாம்புவி கேவா சதூஸா இத்யர்:.. இத்ரஹஸ்ய தயார்க் விவரணோதித க்ருஸ்துதி க்ருபஸதி க்ருபத்க்ருநுஸந்தானாதி ரூபமஹ்லங்க்ரு ப்ரம்யா...

மூல்-

நமக்காரா நிகா நானிலத்தே

इति कवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री गुरुपरम्परासारस्सम्पूर्णः ॥

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

(சா.தீ.) நானிலத்தில், இந்த நால்வகைப்பட்ட பூமி நில நமக்கார நிகா, சதூஷா நம போலே
भाग्यवान्‌களொரு வருமில்லைபென்கை ॥६॥

इति श्रीमद्वाधूलकुलतिलक श्रीलक्ष्मणार्य कृपापात्रस्य, श्री वेदान्ताचार्य पादारविन्दनिरतिशय भक्ति
युक्तस्य, श्रीवाधूलकुलतिलक श्री पेरियण्ण देशिक कृपालब्धोभय वेदान्तस्य कौशिकान्वयस्य श्रीभाष्य
श्रीनिवासस्य कृतिषु सार दीपिकाया रहस्यत्रयसार व्याख्यायाम् गुरुपरम्परामारस्सम्पूर्णः ॥

(சா.ஸா.) என்றபடி நமக்கு, எவ்விதபாப்ய ஸாலிகளான நமக்கு, நானிலத்தே, நால்வகைப்பட்ட
நிலத்திலே கृத்ந பூமியிலே மென்ற, படி ஆர்நிகா, . ஆசதூஷா நாத்முனிசுடா நால்வகைகளைத்
தொழப் பெற்ற நாம் சர்வோக்ஷரானோ மென்றும் முதத்தாலே நாத்முனிசுடோ பரமபூஷணில்
காட்டில்அதிகமான பரதேவதைபென்று அநுசந்திக்கிறபடி இங்கு சிந்திப்போம். நித் தீவினை
என்று மஜ்ஜமனோவூதி லாபமும், படியோமினியலவழக்கே என்று, மஜ்ஜவாவூதி லாபமும் தொழு
தெழுவோம் என்று மஜ்ஜகாயவூதி லாபமடைவே சொல்லிற்றாயிற்று இவையொரொன்று
ஒரோரிடத்திலே प्रधानமாகச் சொல்லியிருந்தாலும் மூன்று இடத்திலும் மூன்று மஜ்ஜசித்தியு
முண்டென்கைக்கு ப்ரதர்ஷனபரம்.

इति श्रीरङ्गनाथयति राजचरणारविन्दमकरन्द मधुव्रतस्य वेदान्तरामानुजमुनेः

कृतिषु गुरुपरम्परामारटीका सारास्वादिनी सम्पूर्णः

(प्र.) त्वर्थः. नमस्कु, अस्माक, एवभूताना मस्माकमित्यर्थः. आ, केवा. निका, तुल्याः.

நானிலத்தே, சதுர்விதாபா பூமௌ பாலே, மருதம், நைதல், கुरुஜி, முஹே, இதி த்ரமித சமயசித்தாசு
पञ्चविधासुभूमिषु पालैनाम्नो भूभागस्य मरुकान्तारत्वेन प्राणिमत्वाभावान् चतुर्विधास्वित्युक्त -६

इति भारद्वाजकुलतिलकस्य श्रीनिवासाचार्यस्य सूतोः श्रीनिवासाचार्यस्य

कृतिषु रहस्यत्रयसारव्याख्याने गुरुपरम्परासारस्सम्पूर्णः ॥

(சா.வி.) ப்ரணய். எழுவோம், அபிவூதாபவேம். நமக்கு, எவ்விதானா மஸ்மாக், நானிலத்தே, சதுர்விதபூமௌ.
ஆர் நிகா, கேசதூஷா: நிஸ்ஸமா வயமிய்த்ய்: மருதம், நைதல், கुरुஜி, முஹே. இதி த்ரமித சமயசித்தாசு
सोभूमयः. पालै इति पञ्चम प्रकारसत्वेपितस्यमरुकान्तारत्वेनप्राणिमत्वाभावात्चतुर्विधास्वित्युक्तं -६

इति श्रीशैलवश तिलक श्रीवेङ्कटसोम सुत्वनस्सु तेनश्रीनिवासदेशिककृपा लब्धसाराथ्य ज्ञानेन श्रीनि
वासेन लिखितायां सारविवरिण्यागुरुपरं परासाराधिकारस्सम्पूर्णः ॥

(सा.सं.) सारेणआचरितम्भवति ६

इति श्रीपरकालयतिविरचिते सार प्रकाशिकासङ्गहे गुरु परम्परासारस्सम्पूर्णः.

श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः

॥ अथ उपोद्धाताधिकारः ॥

मूलं - आभगवत्तः प्रथिता...

(सा.सं.) अथोपोद्धातसङ्गत्या श्री रहस्यत्रय सारशास्त्रस्यारम्भणीयत्वाय किं विधो जीवः. किं विधो भगवान् भगवत आत्मनश्चकस्सम्बन्धः कीदृग्भूत स्थानको भगवान् किमस्यात्मनः प्राप्यकेन...

(सा.म.) हेतुनास्य संसरणं कुतस्ततो निस्तरणं निस्तरणेच्छावास्यवेन? निस्तारकाश्चके? मुक्तौवामुक्तस्य कैस्सर्हाकं दूरत्वाधि राज्य । तथाविधाधि राज्यभाक्त्व वास्यकुतः? गुरुशिष्ययोर्निस्तारक निस्तार्यभावश्चकेन दृष्टान्तेन? प्राप्यप्राप्नोः स्वरूपोपदेश क्रमश्च क इत्येवमादि प्रश्न प्रतिवचनरूपं तत्तदर्थं प्रमाणोपपत्ति सम्मित शास्त्रोपोद्धाताधिकार मारब्धं पुनरप्या भगवत्त इतिगुरुपडिते मभिगम्य कर्म...

மூல்- கர்மவ்ஹாத்தகே ஶாஸ்த்ரே கௌதஸ்குத நிவர்தகாந் । வந்தே ஹஸ்திஶிரிஸஸ்ய வீதீஸோதககிஶ்ஞாந் ॥௩॥

(ஸா.தீ.) நிர்देशத்தாலே “ஶூரப்ரஸதந ஸ்புரஶ்ஞாநிஶ்ரமிந்யந்மானஸே” ஂனறிவர் தாமருளிச் செய்தபடியே அப்ரஶ்யதத்வத் தோற்றுகிறது - அயமென்று ரஹஸ்யாஸ்ய ஶ்ரீஸாஸ்த்ரஸ்ய நிவர்தகாந் ॥ ௩ ॥

கர்மேதி - வீதீஸோதக கிஶ்ஞாநாவார் திருப்பணி செய்தவார் அவரிவருக்குத் திருவாய்மொழியும் சில அர்த்த விஸேஷங்களையும் ப்ரஸாதித்தாரென்று ப்ரஸித்தம் । கௌதஸ்குதநிவர்தகாந் வீதீஸோதககிஶ்ஞாநென்கையாலே விரோதி நிர்ஸநத்திலவர்க்குசெத்தைபோக்குமளவே யந்நமென்று அநாயாஸமும் விரோதிகளுடைய துணவத் துர்தையம் தோன்றுகிறது ॥௩॥

(ஸா.ஸ்வா.) ஸ்புரஶ்ஞாநிஶ்ரமிந்யந்மானஸே” ஂனறிவர் தாமேயருளிச் செய்தபடியே அப்ரஶ்யதத்வத் தோன்று கிறது - ஶாஸ்த்ர: , ஶாஸ்த்ர: . அயஸ்வதேந ப்ராரப்யமாணத்வத்வோத்யை - ஶ்யஸாஸ்த்ரஸ்யோவா ॥௪॥ இப்ரஶ்யதத்வத்வானு ஶாஸந, ஶ்ரீஸாஸ்த்ர, பதவாஸ்யயோஜநை, ஶம்ப்ரதாய ப்ரக்ரியை ஂன்று ஶாஸ்த்ர ஶ்ரீஸாஸ்த்ர மாயிருக்கும் - ரஹஸ்யத்வஸ்ய ஶாஸ்த்ரமெனகிற விதத்தாலே ஶாஸ்த்ரஸ்ய ஶாஸ்த்ரமான விஸய் ஶால்லிறு. இனி இதில் ப்ரதம் த்விதீய ஶாஸ்த்ரங்களுக்கு அர்த்தாநுஸாஸநமும்புத்தக மூலவிவித வ்யாமோஶஸநமுகேந இந்தரஹஸ்யத்வாஸ்ய ஶ்ரீஸாஸ்த்ரமும் ப்ரத்யேக அமாஸாஸ்த்ரமான விஸயமென்று ஶ்ரீஸாஸ்த்ர நின்று கொண்டு உபகாரகத்வாஸ்யாநு ஶந்நாநபூர்வக் ஶ்வாஸ்த்ரான அப்புள்ளாரை விஸேஷித்த வந்தந் செய்தருளுகிறார் - கர்மேதி - ஶாஸ்த்ரமேதேந கர்ம ப்ரதாநமாயும் ப்ரஶ்யப்ரதாநமாயிருக்கிற மோஶாஸாஸ்த்ரஸ்திஶ்ரீஸாஸ்த்ர நிர்ஸநம் பண்ணினவரென்கிற விதத்தாலேதாம் கர்ம ப்ரஶ்ய விஸயத்தில் அநுஸாஸநமும்புத்தக மூலவிவித வ்யாமோஶஸநமுகேந ஶ்ரீஸாஸ்த்ரமும் பண்ணுமபடி தமக்கு இந்த ஶாஸ்த்ர உபதேசித்தவரென்று ஶ்ரீஸாஸ்த்ரமாய்கையாலே “யஸ்மாந்ஸாஸ்த்ர:” ஂன்று அப்புள்ளார் விஸயமாக இவரருளிச் செய்த ஶ்லோகமிங்கு ப்ரத்யபிஸாஸ்த்ரமாய்கையாலே இந்த ஶ்லோகமும்அப்புள்ளார் விஸயமென அருளிச் செய்வார்கள் - கௌதஸ்குத நிவர்தகாந், வீதீஸோதக கிஶ்ஞாநென்கையாலே விரோதி நிர்ஸநத்திலவர்க்குச்செத்தை போக்குமளவேயந்நமென்று அநாயாஸமும்புத்தக விரோதிகளுடைய துணவத்வமும் தோன்றுகிறது - இங்கு வீதீஸோதக கிஶ்ஞாநாவார் - அப்புள்ளார் தவிர மற்றொரு திருப்பணி செய்வாருண்டு அவரிவர்க்கு திருவாய்மொழியும் சில அர்த்தவிஸேஷமும் ப்ரஸாதித்தாரென்று ப்ரஸித்தமாய்கையாலே அவர் விஸயமிஸலோகமென்றும் சிலர் ஶால்லுவார்கள் ॥௩॥

(ஸா.ப்ர.) ப்ரணமதி. கர்ம ப்ரஶ்யாத்தக இதி । கர்மப்ரஶ்யாஸ்த்ர: ப்ரத்யேகமஸாஸ்த்ரஸ்யேந ப்ரதிபாநகத்வாத்தததாத்தகத்வ மித்த்யர்த்த: । ஆஸ்த்ர இதிவாபாந: ॥௩॥ ஂவ்ஶூரப்ரஸ்த்ரமஸ்யாநுஸந்நாஸ்ய ரஹஸ்யத்வாநுஸந்நாஸ்ய...

(ஸா.வி.) திருவாய்மொழி ப்ரஶ்யாத்தகதிபயாஸ்யாஸ்த்ர ஶிஸித்தா உபகாரகமாஸ்த்ர கௌதீந் ப்ரணமதி । கர்மப்ரஶ்யாத்தக இதி । கர்மப்ரஶ்யாஸ்த்ர: ப்ரத்யேகமஸாஸ்த்ரஸ்யேந ப்ரதிபாநகத்வாத்ததத்யேந ததாத்தகத்வவ்யபதேஸ: । கௌதஸ்குதநிவர்தகாந், குத: குத இத்த்யாஸ்த்ரஸ்த்ர: வாதீநா நிவர்தகா நித்த்யர்த்த: । ஶஸ்திஶிரிஸாஸ்த்ரஸ்ய வீதீஸோதக கிஶ்ஞாந் நிர்ஸாஸ்த்ர: தேஸா ப்ரஶ்யதாத்தக ॥௩॥

இத:பரம் ரஹஸ்யத்வாஸ்யாநுஸந்நாஸ்ய ஶாஸ்த்ரபூர்வ ப்ரதாந காரணமித்த்யபிப்ரேத்ய ஶ்வஸ்ய ததர்த்தாநு...

(ஸா.ஸ.) ப்ரஶ்யாத்தக” இதி ஶ்வாஸ்த்ர வாதீஶாஸ்த்ரவாதீஸ்ய வந்தநபூர்வகமஸ்ய ஶாஸ்த்ரஸ்ய விஸயாதி...

(சா.சं.) सूचनायश्लोकेनाधिकारार्थं सङ्ग्रहात्पूर्वमेव रहस्यत्रयार्थं निष्कर्षकरणं प्रयोजिकामाचार्य
कृपांभगवत्कृपाश्चप्रस्तौति । ஆளுமீதி । எம்மை, மா. ஆளுமடைக்கலம், ஫லோப...

மூல்

மவைவத்ததகவுடையார்

மூலமிருட்கள் விள்ளமுயன்றோதிய மூன்றினுள்ளம் நாளுமுகக்க இங்கே நமக்கோர் விதி

(சா.வீ.) அவை தந்த அத்திருவடிகளை உபாயமாகக்காட்டிக் கொடுத்ததகவுடையார். காரணிகரான ஆசார்யர்கள் நாளும் முயன்றோதிய, எப்போதும் சாடரமாக அநுசந்தித்து. மூன்றினுள்ளம், ரஹ்ஸ்யத்ரயத்தினுடைய தாத்பர்யத்தை - உரைக்க, ப்ரகாசிப்பிக்கும்படி - இங்கே நமக்கு, இதுக்கு அயோகமான சாசாரிகள் நடுவேயிருக்கிற நமக்கு ஓர் விதி, நமக்கே அசாபாரணமான பகவத்கூபா விசேஷம். ...

(சா.சுவ.) இததால் ப்ரபத்யநுபானமி ப்ரபதத்ததுக்கு அவாந்தரபயோகனமென்று த்யோதிதமாய்த்து எமக்கும், தங்களை ஆச்யித்த நமக்கும் அவைவத்த, அத்திருவடிகளையே உபாயமாகக் காட்டிக் கொடுத்த. தகவுடையார், கூபாசாலிகளான ஆசார்யர்களென்றபடி இதுக்கு ஓதிய என்கிறததோடே அந்வய. மூளும், ஜம்பணசீலங்களான இருள்கள், அஜானங்கள், விள்ள முயன்று, விட்டுப் போகைக்கு அபினிவெசித்து. நிசுசேஷ நிவ்ர்த்தங்களாக வேணுமென்று அபினிவிசுராயென்றபடி இத்தால் அஜானநிவ்ர்த்தியுமி ப்ரபந்தத்துக்கு அவாந்தரபயோகனமென்று தர்சிதமாயிற்று, ஓதிய, அநுசந்தித்ததான. உபதேசித்ததான வென்றபடி. மூன்றினுள்ளம், ரஹ்ஸ்யத்ரயத்தினுடைய தாத்பர்யத்தை இங்கே, பகவத்சுவரூபாதி திரோதாயகமான இந்த ப்ரகூதிமண்டலத்திலே நாளும், சர்வகாலத்திலும். உகக்க, அநுபவித்தது, அநந்திக்கும்படி ப்ரபந்தநிர்மாண ததநுசந்தானாதிருபபரிவாஹயுத்தமாக அத்யர்ய ப்ரோதித்யோடே நாளும் அநுபவிகக்கும்படி என்கை. நமக்கு, அந்த ஆசார்யர்களுடைய திருவடிகளை ஆச்யித்திருக்கிற நமக்கு ஓர் விதி. விலகணமான பாக்யமானது, பகவதநுபாஹாதி விலகணமான கुरुபடித்தி ப்ரசாத்தமாகிற பாக்யமானதென்றபடி

(சா.ப்ர.) பகவத்சுரணாரவிந்தயோசுவாத்மரகாபர விந்யச்யேத்யர்ய: | எமக்கும், அஸ்மாகமபி. அவை, தே பகவத்சுரணாரவிந்த எவேத்யர்ய: | தந்த, தாதார:.. அஸ்மாகமபி பகவத்சுரணாவேவோபாயத்வெனோபதிசந்த இத்யர்ய:.. உடை இதி, மதுபர்யவாசூ. தகவுடையார், கூபாவந்த:.. தைரித்யர்ய: | மூளும், வர்தமானானி. இருள்கள், அஜானானி. விளள, யதாவிநச்யேயுத்ததா. முயன்று, அபினிவிச்ய. ஓதிய, அதூதித்ய. உபதிசுத்யேத்யர்ய:.. மூன்றின், ரஹ்ஸ்யத்ரயச்ய. உள்ளம், தாத்பர்ய. நாளும், அநுதிந். அநுசந்தாயேதி சேஷ: உகக்க, யதாசந்தூப்யாமத்ததா. இங்கே, அந்ரேவ. தத்வகான விரோதிகலியுபாவத்திந் பூமாவேவ நமக்கு, அஸ்மாக. அநாதிசசாரிணா மஸ்மாகமத்த்யர்ய: | ஓர், அத்தூதித்ய. விதி, விதி:.. பாக்யமத்த்யர்ய: ...

(சா.வி.) எமக்கும், அஸ்மாகமபி. அவை, தே. பகவத்சுரணாரவிந்தே. தந்த, தாதூதி:.. தகவுடையார், கூபாவதி:.. மூளும், வர்தமானானி. இருள்கள், அஜானானி. விளள, யதாவிநச்யேயுத்ததா. முயன்று, அபினிவிச்ய. ஓதிய, அதூதித்ய | உபதிசுத்யேத்யர்ய: | மூன்றின், ரஹ்ஸ்யத்ரயச்ய. உள்ளம், தாத்பர்ய. நாளும், அநுதிந். அநுசந்தித்திதிசேஷ:.. உகக்க, யதாசந்தூப்யாமத்ததா. இங்கே, அந்ரேவ. தத்வகான விரோதி பூமாவேவ. நமக்கு, அநாதி சசாரிணாமஸ்மாக. ஓர், அத்தூதித்ய. விதி, பாக்ய. ...

(சா.ச.) திதானந்யாஹ் சேஷபாவெநஸ்வீகூதிதி. பதாலயாவல்லபச்யபாத்தயோசுவாத்மான சமப்ய் | எமக்கும் இதி, அஸ்மாகமப்யூபாயத்வெநானுபாவ்யத்வெநத தத்சுரணதந்த்ர ப்ரதகூபாவந்த: தை:, மூளும் இத்யாதி, ...

மூல்- வாய்க்கின்றதே ||௭||

(சா.தீ.) வாய்க்கின்றது, வந்து கிட்டாநின்றது இதுக்கு சத்சமான ஹேது, கண்டிலேன். பலமாகில் சித்தியாநின்றதென்று விஸ்திராகிறார். இத்தால் உள்ளமுரைக்கவென்கையாலே ரஹ்ஸ்ய தாத்யர்யா விஸயமென்றும் தாளிணைசோந்து இருள்கள் விள்ள ஒதிய வென்கையாலே அஜானநிவृத்திபூர்வக் ஶரணவரணதவாரா ஆளுமென்று விவாக்ஷித மானநித்யகேஹ்யு பலமென்றும் இருள்கள்விள்ள வென்கையாலே அததோடே யிருக்குமவனா டதுடோக்க வேணுமென்றதேஹ்யு யுடையவன் அதிகாரிடென்றும் சொல்லித்ததாயிற்று - யதா, இங்கேநாளுமுரைக்க இங்குள்ளாரெல்லாரும்.

(சா.ஸவா.) வாய்க்கின்றது, வந்து கிட்டாநின்றது இதுக்கு சத்சமான ஹேது, கண்டிலேன். பலமாகில் சித்தியாநின்ற தென்றபடி மூன்றினுள்ள மென்கிறவித்தாலேஹ்யு ப்ரவந்தத்தில் தூதீயபாகத்ததுக்கு பதவாக்யயோஜனை விஸயமென்று சூசித - எமக்கும் அவை தந்த வென்கிறவித்தாலே ஂசார்யகூத்ய தோற்றுகையாலும் தகவுடையா ரித்யாதிதயாலே டவர்கள் விஸயத்தில் கூதஜதானுஸந்தானமும் நித்யநதபுபிஶ்ரஹ்ஸ்யத்ரயாதானுஸந்தானமுமாகிற ஶிஷ்யகூத்ய தோற்றுகையாலும் ஂசார்ய ஶிஷ்யோபய கூத்ய சம்பரதாய ப்ரகரியாக்யமான சதுர்த்யபாகத்ததுக்கு விஸயமென்று வ்யஜிதமாயிற்று ||௭||

இப்படி இவ்வாத்மாவுக்கு பகவதரணாரவிந்஢கேஹ்யுரூப ப்ரயோஜந சி஢்யர்த் ஶாஸ்த்ரமாரஸ்தி஢க்கை உபபந்நமோ? “ஸர்வபரவஸத் து:ஸ” மென்கையாலே கேஹ்யுரூப ப்ரயோஜநமாகவறறோ? ஆனாலுமிததுக்கு நித்யஸூரிகள் யோக்யரத்தனைபோககி அத்யந்நிஹீநானா இவன் யோக்யனோ? யோக்யனாகிலிவனித்தனை..

(சா.ப்ர.) வாய்க்கின்றதே, பரிபக்ஷோ஢வதி. அநாதூ சஸாரேஸத்யாதி விஸயேரபஹ் தித்தானாமஸ்தாக மிதானீபகவத்கூபா விஸேஷேண சதாசார்ய ப்ராப்தஸார்வகாலிக ரஹ்ஸ்யத்ரயானு ஶந்தானேநாதிஸந்தோஷோ ஢வதீத்யர்த்: ||௭|| “நந்வேஸ ஂதமா அபஹ்தபாப்தா விஜரோவிமூத்யுவிஸோகோ விஜி஢்தஸோபிபாஸஸ்த்யகாமஸ்த்ய ச஢்஢ூத்ய: | நாயதேவோநமத்யோ வா நதித்யவஸ்தாவரோபிவா | ஜானானந்஢யஸ்த்வாத்மா ஶோஶோஹிபரமாத்மந: || ஢ஸதூதாஸ்த்வ தஸ்த்வேஹ்யாத்மந: பரமாத்மந: | ஂதாத்மானஸ்யஜகதோ நிலேப்கண்த பூஷண | வி஢்திகோஸ்துபகண: ஶ்வரூபம் பகவாந்ஹரி:” இத்யாதி ப்ரமாணேரபஹ்தபாப்தவாதி குணகதயா ஜானானந்஢ாதிமயதயா பகவதோநித்யஸேஷ...

(சா.வி.) வாய்க்கின்றதே, பரிபக்ஷம் ஢வதி. அநாதூஸஸாரேஸத்யாதி விஸயேரபஹ் தித்தானாமஸ்தாக மிதானீபகவத்கூபாவிஸேஷேண சதாசார்ய ப்ராப்திபூர்வக் ஶார்வகாலிக ரஹ்ஸ்யத்ரயாதானு ஶந்தானேநாதி ஶந்தோஷோ஢வதீதி ஢ாவ: . விஸய ப்ரயோஜநாதி஢ாரிணஸ்சாத்ர஢ர்ஸிதா஢வந்நி | மூன்றினுள்ள மித்யனேந ரஹ்ஸ்யத்ரய தாத்யர்யார்தோ விஸய இதீ சூசிதம் | இருள்கள் விள்ள இத்யாதிநாஶஜானநிவ்ரத்தி பூர்வக் ஶரணவரணதவாரா ஆளும்இதி விவாக்ஷித நித்யகேஹ்யுரூப ப்ரயோஜநமிதி சூசிதம் | தத்காமோதி஢ாரீத்யர்த்: ||௭|| அநுஸிஷ்யஸமீதோர்தானு ஶ்திரோகூத்யோபபத்தி஢ி: | மந்நேஸுதான்யோஜயிதவா ஶாஸ்த்ரமேதஸ்தமாபிதம், அதஸ்தாஸ்த்ரார்த் விஸேஷ ஜிஜ்ஞாஸோத்பா஢நாயா...

(சா.ஸ.) ததவாரக விவ்ரத்திம஢ஜான விநாஸாயமயி கூபாவிஸேஷ ஜநிதவ்யாமோ஢வத்தி: குரஶிர்஢்யாபித ரஹ்ஸ்யத்ரயஸாரார்த் ஢ூதம் சம்பந்தேநஸஹார்த் பஞ்ஞகம் விவரோதும் ஶர்வகாலம் விசிந்நயிதும் த மயிபாப நிவி஢ேகலியுஶோபிகாபி பகவத்கூபா பிலிதேத்யர்த்: ||௭||

(सा.सं.) अधिकारार्थं सङ्गृह्णाति. मणीति. कौस्तुभवच्छ्रियः पतेः नित्या इव च सम्प्रीणन स्वरूपयोग्योऽपि अनाद्यविद्यया (जीवभावा)त्तत्त्वादि विषयक यथावत्प्रकाश रहितः किङ्करत्वाधि राज्यरूपं स्व...

மூல- கலுஷமதிர்விந்ந கிங்கரத்வாதிராஜ்யம் | விதிபரிணதிபேதா த்விக்ஷிதஸ்தேனகாலே குரு பரிஷ டுபஜ்.

(சா.தி.) பாம்மத்வாதிதகளாலேயவனுக்கு ஹ்யனாய ஹ்ரதயஜ்ஜமனாய ப்ரியதமநாயிருக்கும் - கௌஸ்துபபக்ஷத்தில் வக்ஷோகத மென்றாலும் குறையில்லை அப்போது மணிவரம்போலே வக்ஷோகத நென்று சொல்லக்கூடாமையால் கௌஸ்து பவக்ஷைரேநித்ய ஹ்ய இத்யபிலபநீய: என்று அர்த்தம்கொள்ளுவது ஹ்ரதயஜ்ஜமத்வ பரஹ்யபதாபிலபநீய நாயிருக்குமிதே - அபிமான்ய ப்ரேதோபசாரத்தாலே வக்ஷோகதத்வ சொன்னாலும் குறையில்லை இப்படி இவன் ப்ரியதமனாகில கௌக்ஷ்ய சாம்ராஜ்யத்தில் விஷ்ணுவேமென்று அருளிச்செய்கிறார் - கலுஷமதி ரிதி | அநாத்வித்யாமூல டுஷ்கர்மஜனிட தேவாதி ஶரீரப்ரவேஷ க்ருதாஜ்ஞாநாதிதகளையடையனாய அவிந்ந, அடையாம லிருந்து விதி:, ப்ரஶ்வத்ஸஹஜகாஶ்யம். அதினுடைய பரிணதிடாவது, தத்஫லமானஅஜ்ஞாத் சுகூதங்கள். அதனுடைய ப்ரேதமாவது, யாத்விக்க ப்ரஸஜ்ஞாதிதகள - வக்ஷணமாவது, ஜாயமானகால கடாக்ஷ | காலே,...

(சா.ஸ்வ.) வந்தேறியென்றும் ஜாபித. கலுஷமதி:, அநாதிமாயாதிரோதானேநயதாவத்ப்ரகாஷ ரஹித:. அபிராஜ்யஸந்நேந கௌக்ஷ்யஸ்யஜன சார்வபும விஷயே தத்ஸுத்ராதிர்வாத்யந்நாபிமதத்வதிபி மஹா புருஷார்த்தத்வ வ்யஜ்ஜித - இத்தால் கௌக்ஷ்ய ஶ்யாபுருஷார்த்தத்வ சோத்யமும் அாத்யபதேந இவனுக்கு அயோக்யத்வ சோத்யமும் பரிஹத. காலே, ஒருகாலவிஷேஷத்திலே. விதி:, அநாதித்கர்மப்ரவாஹ:. தஸ்ய பரிணதிபேத:, ஫லோத்ரதி விஷேஷ:. அஜ்ஞாதயாத்விக்காதி சுகூதமதிதியாவத் | வக்ஷித:, ஜாயமானதஸாயா கடாக்ஷித:. குருபரிஷ டுபஜ்மிதி க்ரியாவிஷேஷண | குருபரிஷடாப்ரதம் ப்ரவர்த்திதத்வ விவக்ஷித | சம்ப்ரதாயாஶத குருபதேஷ பூர்வக மிதிதியாவத் | ஶ்வ, ஶ்வாத்மான. ப்ராப்ய, ப்ரஶ்வக்ஷேஷத்வ...

(சா.ப்ர.) ஶ்வம்ப்ராப்ய ஶோபாயதீத்யந்வய: - கலுஷமதி:, ஹேதுஶ்ரம் விஷேஷண கலுஷமதித்வாதீத்யர்த்த: - காலே, "ஜாயமானஹி புருஷ ய்ஸ்யேந்மஹுஸூதந: - சாத்விக்கஸ்து விஜ்ஜேயஸ்சவ மோக்ஷார்த்த சிந்தக்" இத்யுக்த ஜாயமானகால இத்யர்த்த: - குருபரிஷடுபஜ், ஁பஜ்ஞாநமாஹ்ய ஶ்யாதித்யுக்தே குருபரிஷடஸ்சகாஷாடாஹ்யஜ்ஞான யதாஸ்யாத்நதேதித்க்ரியா விஷேஷண. ஶுரே: கௌஸ்துபவஜ்ஜிவோநித்யஹ்யோபி அநாதித்கர்ம ப்ரவாஶபரவஸத்வேந ஶ்வஜ்ஜதாயா ஶ்ஷடூசிதத்வாடாதி ராஜ்யானுபவத் த்ரீதிருபா் ஶேஷ வுத்திமலபமானோயாத்விக்கஸு கூதபரிபாகாஜ்ஞாய மானகாலே ப்ரஶ்வதா வக்ஷிதஸ்த்ந சத்ஸம்ப்ரதாய சித்ஹமாஶார்ய மாஶ்ரித்ய தந்மூலேந...

(சா.வி.) வக்ஷ: பரத்வ. தஹிகௌக்ஷ்ய சாம்ராஜ்யானநுபவ: கத்யமித்யத்ராஹ - கலுஷமதிர்வித்யாதிநா. அநாத்வித்யா மூல டுஷ்கர்ம ஜனிடதேவாதி ஶரீர ப்ரவேஷஜ்நிதா஁ஜ்ஞானதயாகௌக்ஷ்யமவிந்ந - விதே:, ப்ரஶ்வத்ஸஹஜகாஶ்யஸ்ய. பரிணதி ப்ரேதாத், தத்஫லபூதயாத்விக்க ப்ராஸஜ்ஞிகானுஷஜ்ஞிக சுகூதப்ரேதாத் - தேந, ப்ரஶ்வதா வக்ஷித:, "ஜாயமானஹிபுருஷ" மித்யாஹுக்த ப்ரகாரேந கடாக்ஷவிஷயிகூத:. காலே, "இத்வரஸ்யச் சௌஹர்த யத்விக்காஸுகூதத் ததா | விஷ்ணோ: கடாக்ஷ மத்ரேஷ அபிமூக்யஞ்சாத்விக்கை: | சம்பாஷண...

(சா.ஸ.) மவிந்ந ஶேஷவூதி விஷேஷரூபஸ்வ சாம்ராஜ்யமலபமான:. விதீதி, யாத்விக்காதிவ்யாஜ ஫லிதகூபாபரிபாக விஷேஷாத்நேந ஶ்ரீய: பதிநாகாலே ஶ்வாஸரே விஷேஷ கடாக்ஷவிஷயிகூத:. ஁பஜ்ஞுரு பரிஷத்ப்ராப்ய ஶாக்ஷாத்மூத ப்ரஶ்வத்ஸ்வரூபாதிதகா் குரூபஜ்ஞிதம்பிஶம்ய யத்வா, குருபரிஷட: அதிதகுருபூதா லக்ஷ்மீமாஶ்ய...

(सा.सं.) स्वभूतं, किङ्कृतत्वाधिराज्यं लब्ध्वागोपायति, अपुनर्विच्छेदं संरक्षतीत्यर्थः - अस्य...

(சா.ஸ்வ.) சர்வோக்ஷணாந் அவநுக்ருத்யந்ந ஹேனாநஸ்வந் செபதமவீங்யமநாதர விஷயமா கையாலே இவநுககித், விரசமாபொழியாதோ? பரமாத்மாவுக்கு இவ்வாதமாகீங்ய பண்ணத்தான ப்ராப்தனோ? லோகேபித்ராசார்யாதி விஷயே புத்ரசிஷ்யாதி஑னனந்ரோ஑துபண்ணக்கடவது - “சர்வ பரவசந் து:ஸ” மென்கையாலே...

(सा.प्र.) सर्वशोषिणि सर्वशक्तौ भगवति जाग्रति कथमेतस्य इत्यन्तं कालं बन्धस्मभवाविति इति शङ्कायां बन्धं सदृष्टान्तं महावाक्येनोपपाद्य तन्निवर्तकश्च निवृत्तिप्रकारश्च सदृष्टान्तं मृणालादयति ।

(सा.वि.) अत्रान्तः पुरजनेन सहमृगयासक्ते राजनि वनगने वार्ता ग्रहणयोग्यावस्थायाः प्रागेवपित्रोः प्रमादाच्छ बरकुटीरं प्रविष्टस्य तद्गृहेतस्य राजसूनेशशबर सवर्धितस्य तत्कुटीरेस्थितस्या विद्यमान शबरत्वादि जातिभ्रमवतस्तदीयभाषया व्यवहरत स्तज्जार्तायाहारं भक्षयतः स्वोत्पत्यनुगुण राजभोगेषु उपनयनादि सस्कारेषु आकांक्षारहितस्य राजभोग विरुद्ध जुगुप्सित विषय लाभालाभयोर्हर्ष शोकवतस्स्वोत्पत्ति ज्ञानवत्सुकतिपयेषु सूक्ष्मबुद्धिषु सत्स्वपि तेषा समीपागमनमपिजातिप्रयुक्त क्रौर्येणासहमानस्यकेषु चिद्धार्मिकेषु राजलक्षणादिभिर्जातिबुद्ध्वा तदनुसरणोपायेन तत्समीप प्राप्यग्राह्य वचनंकृत्वा कथञ्चिदारोपिततज्जात्यभिमानं निवर्त्यस्तानमल निर्हरणोपनयनादि दृष्टादृष्टादि सस्कारैरुत्तरोत्तर भोगतदुपायानां योग्यंकृत्वा स्वजात्यनुरूप गुणवृत्तादिषु प्रवेश्य कुत्सयाशबरादि भोग्यक्षुद्र विषयेभ्यो निवर्त्य राजभोग्यानिशयित पुरुषार्थ विषयज्ञानविशेष मुत्पादयत्सुकतिपय राजान्तरङ्ग पुरुषैस्तस्य राजपुत्रत्वं ज्ञातवद्दिस्तदुपरि यौराज्य भोगमहाराज्य प्राप्यादिकं ज्ञापयित्वा पुत्रभ्रंश निरुत्सुक राजमुखोह्लासाय राजासहसश्लेषाकाङ्क्षा यथोत्तभ्यते । एवश्रियः पते सर्वेश्वरस्य शिष्यः प्रेप्यभूतो दासभूत इतिशास्त्रेषु प्रतिपादितस्य जीवात्मनश्शेषि भूतमपरिच्छिन्न ज्ञानानन्दगुणकं सर्वेश्वर वैकुण्ठे श्रियासार्धं शेषपर्यङ्के युवराजस्थितं नित्य मनुभवद्भि नित्यसूरिभिस्सहानुभवितु योग्यस्याप्यनादि माययापहृतज्ञानस्य प्रकृति परवशस्य गर्भजन्ममरणाद्यवस्थातो यथाव त्रकाशरहितस्यदेहात्माभिमानवतः कतिपयधार्मिकैः “पुमान्नदेवोननर” इत्यादि प्रकारेण स्वरूपं ज्ञापयित्वा स्वाधिकारानु रूपपुरुषार्थान्वय योग्यताभि मुख्यविषयतयाशिक्षितस्य तद्योग्यतादर्शनेनास्य भगवत्प्राप्त्याकाङ्क्षोत्तम्भनीयेति कृपावन्तो भगवत्प्रेरिताः केचिद्देशिकाः “नायन्देवोन मर्त्योवि” त्युक्तप्रकारेण सर्वेश्वरेण सहज सम्बन्ध प्रकाश्य तत्प्राप्त्युपायानुष्ठानेभि निवेशंकृत्वा भगवत्संघटन जनित तदुभय पुरुषार्थलाभेन भगवानुभय विभूतिलाभेन यथातुष्टोभवेत् तथा सन्तुष्टास्सन्तः अज्ञानसंशय विपर्यय विनाशाय “तत्त्वेनयश्चिर्दाचिदीश्वरे” त्यादिभि रीश्वरे शितव्यस्वरूप स्वभाव सम्बन्धान् भोगापवर्गप्रकारास्तदुपायान्नाति प्रकारान्विरोधिनश्च ज्ञातव्यार्थान्पदिदिशः.

(सा.स.) शास्त्रस्य तेनेत्युक्तं ब्रह्ममहाविषयः अवान्तरविषयश्च प्रतितन्त्रार्थे स्मरहस्यत्रये एतच्चगुरुशब्दसूचितं. महाप्रयोजनं किङ्करत्वाधि राज्यमेव. अवान्तरप्रयोजनचमन्त्रेण प्रतितन्त्रार्थः...

(सा.सं.) विषयकं विशदज्ञानं, सम्बन्धः किङ्क रत्वादिरूपः. अधिकारीच मन्त्रेण यावत्प्रतितन्त्रार्थज्ञानकामो मुमुक्षुः. एतत्सूचकं स्वमविन्दन्निति पदद्वयं. इत्थं सहस्रसमर्थं विवृणोति. श्रियः पतिरायाना वित्यादिना। जावात्मेत्यनेन, कौस्तुभवदस्य भगवदभिमतत्वोक्त्या पुत्रत्वाद्युक्त्याच...

(சா.வி.) த்மேஸ்வரம். தாசபூதாஸ்வதஸ்ஸர்வே” இதுதாதிபு குமாரச், சிஷ்ய: ப்ரேஷ்ய:, சேஷ: தாச இதி ச ப்ரதிபந்நஸ்தித மித்யர்ய:- ஜிவாதுமா அயசஸாரிஜிவாதுமா | விசேஷமித உத்தரத்ர நித்யசூரி கோடோக் கத்தானும்ஸ்வரூபயோமய...

மூல - நமக்கும்பூவின் மிசைநங்கைக்கு மின்பனாய் ஞாலத்தார் தமக்கும்வானத்தவர்க்கும் பெருமானான...

(சா.தி.) கள் அஸ்தக்ய மாம்படி உபராதின்றுள்ள கல்யாணகுணங்களையுடையனாய் - சங்க்யஹேது வ்யாதி குணங்ளிலே தாத்ய - அந்தகுணங்களுக்கு ஹேதுசொல்லுகிறது - "நமக்கும்பூவிடைமிசை நங்கைக்கு மின்பனாய்" பூபத்தில் பரிமங்மொருவடிவுகொண்டாட்போலே யிருப்பாளாய் ஆத்மகுணபரிபூர்ண பாய் நியானபாரியினயா பிருக்கிற பெரியபிராட்டியாரோடொக்க நம்பக்கல் ஸ்ஹததைப் பண்ணுமவன் - அது தனக்கும் ஹேது - ஞாலத்தார் தமக்கும் வானத்தவர்க்கும் பெருமானான. லீலாவிபூதியிலுள்ளவர்களுக்கும் நியதிவிபூதியிலுள்ளவர்களுக்கும் ஸ்வாமியானவன் ஸ்வமித்வ மவிசிஹமானால் ஸ்ஹமுமப்படியே .

(சா.ஸ்வ.) மிலலை யாமபடியென்கை உயர், ஁஁஁தங்களான நலமுடையவன். கல்யாணகுணங்களையுடையவன் இப்படி யிவனுக்கே பரத்வ ஸாஸ்ர ஸி஁஁மாகையாலே இவனேவகுத்த ஸேபிபென்று கருத்து இப்படி அத்யந்த பரனாகில் "஁ுர்஁ ஸா஁யமப்யேதந் ஹ்஁ லோகநீதித:" என்கையாலே கை஁஁ய் விரஸமாயொழியா தோ வென்ன அவனுடைய ஸௌப்யஸௌஸீல்யா஁ிகளை யருளிச்செய்கிறார் - நமக்குமியா஁ி பாசுர஁யத்தாலே - நமக்கும், அதினிகூ஁ரான நமக்கும். பூவின்மிசை, பூபஸ்யோபரி. நங்கைக்கும், பூர்஁கும். ப஁யவாஸினியாய் ஸர்வோத்஁யான பிராட்டிககுமென்றபடி இன்பன், ஸ்ஹீ. ஞாலம், பூமி, ஞாலத்தார்தமக்கும், பூலோகஸ்தரான மனுஷ்யா஁ிகளுக்கும். வானம், வ்யோம. வானத்தவர்க்கும், பரம் வ்யோம வாஸிகளான நியத்யூரிகளுக்கும் பெருமான், ஸ்வாமி. ஆனாலும் நியத்யூரிகளையே அநா஁ியாக தனக்கு கை஁஁ய்஁பகரணத்வென பரி஁஁஁஁திருக்கிற ஸர்வேஸ்வரனுக்கு இன்றைக்கு வந்த இவன் அவர்களோடொக்க கைங்கர்யம் பண்ணுகை அபிமதமாயிருக்குமோ? ஆனபின் இவன் இதுக்கு ப்ராஸனாகவல்லனோ? கிவ, முக்தனுக்கு ப்ர஁யஸ்...

(சா.ப்ர.) னாய்" இதரோ஁஁஁ய திரஸ்கூதிகரவ஁மானான஁்வான். "நமக்கும் பூவின்மிசை நங்கைக்கும் இன்பனாய், அதினி஁ஷ்஁ஸாஸு ப஁யஸௌ஁ந்யபரிணதிவ஁தி விலக்ஷண வி஁஁஁ விசி஁஁தயா ஸௌகூமார்யலாவண்யா஁ி கல்யாண குணபூர்ணதயா஁ாத்யூநதயா லக்ஷ்யா஁ாவிஸேபெ ஸி஁஁஁. ஞாலத்தார் தமக்கும் வானத்தவர்க்கும் பெருமானான, யதாலீலாவிபூதிஸ்தே஁ய்யோத்யந்த விலக்ஷண: ஁வ் நியதிவிபூதிஸ்தே஁ய்யோத்யந்த...

(சா.வி.) தையாலே இட்டுப் பிறநது வைத்து இத்யநென ஸம்வ஁ய அ஁ேபி யதாவத்ப்ராசா஁ரி஁ந்நாயிருக்க இத்யநென ஸம்வ஁யதெ. அந்வயமு஁வென । ப்ராதிஸோம்யென வ்யா஁்யாயதெ. நியத்யூரிகளோடொக்க, நியத்யூரி஁ஸி஁஁஁. தானும், ஸ்வயமபி. ஸ்வரூபயோக்யதையாலே, ஸ்வரூபயோ஁யதயா இட்டுப் பிறநது வைத்து, கை஁஁ய்஁நஸ்யானு பவா஁ய்தத்வா ஁ந்மவானபி. பூர்வ஁ந்ம நி஁நானாபாவேஸ்மிந் ஁ந்மநி஁ந ப்ராஸினிஸ்தி த஁஁யோ஁யோ ந பவதி கிது யோ஁யோபவந்நபீத்ய஁ய்:, நியத்யூரி஁: கி஁஁஁: அந்தமில் பீரின்பத்தடியாரான, அ஁மில், நாஸ-ர஁தி: . பீர், நிரவ஁க: இந்ம, ஆநந்: . நாஸர஁தி நிரவ஁கானந்நயுக்த ஁ாஸபூதீ: . பூநஸ்கி஁஁஁: நியத்ய...

(சா.ஸ.) கிவி஁யோ ஁ீவ இத்யெதத்ப்ரத்யுக்த. ஸர்வேஸ்வரநியத்யந்தென கிவி஁யோ ப்ர஁வானியத்யெதத்ப்ரத்யுக்த - ஁க்திப்ரத்யுக்தி ப்யாமநயோ: கஸஸம்வந்஁ இதி ஁ ப்ரத்யுக்த. வகுத்தஸேபி, நிரூபா஁கஸேபி. பர்ய஁஁விஸேபத்திலே. இத்யந்தென..

மூல்- सर्वेश्वरன், “वैकुण्ठे तु परे लोके श्रिया सार्धजगत्पतिः।” आस्ते என்றும், “ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமேதிலாநிற்ப” வென்றும் சொல்லுகிறபடியே பெரியபிராட்டியாரோடே கூட தெளிவிகம்பிலே, “यायोध्येत्यप...”

(சா.தி.) யிற்றே இவன தானவாகளுக்கு சङ्கற்பிக்கக்கூகு சङ्கல்ப விஷயமான ப்ரயோஜனத்தின கீர்மை எவ்வளவென்ன அந்த கீர்மையினுடைய நிரநிசயதவத்தை உபபாதிக்கிறா - वैकुण्ठत्विति - भोग्यதைகதெலலாம் மூலகந்தமான பெரியபிராட்டியா ரோட்டைசேத்தியை முந்தற அருளிச் செப்கிறார் - பெரியபிராட்டியாரோடே உன்றவளவாலே ஒண்டொடியார்குத்யாதி - அழகிய ஶாபரணங்கனையுடையவளாபிருக்கிற பெரியபிராட்டியாரும் நீயுமாக சுவேசசார் பண்ணா நிறகிறவென்றபடி - இனிமேல் भोगस्थानं சொல்லுகிறது. அது தானும் भोग्यமாயிருக்குமிற்றே தெளிவிகம்பிலே, தெளிவை, ப்ராசத்தையுண்டாக்குமதான ப்ரமாசாத்திலே யென்றபடி-...

(சா.சுவ.) ருபமாத்த்மனறோ ப்ராப்யமாக ஶ்ருதி யில் சொல்லுகிறது. - विग्रहविशेषस्थानविशेषविशिष्ट ब्रह्म प्राप्यமாகிலன்றோ कैङ्कर्य் பல்மென்று சொல்லலாவது - विग्रहादि विशिष्टमायங்கொண்டு ब्रह्म प्राप्य மெனகைக்கொரு ப்ரமாணமுண்டாவென்றிப்படிப்பிற்கும் ஶங்கீ யிலுத்தரம் அருளிச்செய்கிறார் - सर्वेश्वरनित्यादियால் - ஒண்டொடியாளத்யாதி - ஒண், அழகியதான தொடியாள், वलयत्तैयுடையவளான திருமகளும், பெரியபிராட்டியும் நீயுமே, अवधारणத்தாலே द्वयोरपि प्राधान्यं विवक्षितं. நிலாநிற்ப, நில்லாநிற்குமபடி பெரியபிராட்டியாருட னே கூடவென்கிறதுக்குத்தான் வாழுகிற வென்கிறத்தோடேஅந்வய - இததால் दिव्यदम्पतिकளிருவரும் கூட உதேச்யராகையாலே कैङ्कर्य் நிரநிசய भोग्यமா யிருக்கு மென்று கருத்து - தெளிவிகம்பிலே, நிர்மலமான ஶாகாத்திலே. ज्ञानाद्यावारक मललातपदि शुद्धसत्त्वमयமான லோகத்திலே...

(சா.ப்ர.) விலக்ஷணசுவாமீத்யர்த்த:.. भगवदनुभव देशविशेषेण विशिनष्टि - वैकुण्ठे तु पर इत्यादिना - ஒண்டொடியாள் இத்யாதி, विश्लेष प्रसङ्गरहित्येन பிரகாசமான ஶஸ்தாபரணலக்ஷமீ விசிஸ்டேவயி ப்ராசாமானே சதீத்யர்த்த:.. பெரியபிராட்டியுடனே கூட, लक्ष्म्यासह. अस्य वाक्यस्य வாழுகிற இத்யனேஅந்வய:.. தெளிவிகம்பிலே, शुद्धसत्त्वमय परमाकाशे. கலங்காப்பெருநகரிலே, क्षोभशङ्कादवीर्यसि महानगरे. सहस्रस्थूणे...

(சா.வி.) நுபவ்ஹ்ணுகிற, नित्यानुभवङ्कर्विद्वि:.. तत्र हेतुमाह - இப்படியாக. भगवदवस्थानं निमित्तकृत्य भगवतो दिव्यमङ्गल विग्रहेण श्रीवैकुण्ठेभिव्यक्त्यभावे तेषामनुभवो नस्यादिति भाव:.. கதமவஸ்தான மித்யத்ர | सहृदय नाபிருக்கிற, सवयस इवेत्युक्त प्रकारेण सहृदयतयास्थित इत्यर्थ:.. किमर्थ स्थित:.. தான் வாழுகிற வாழ்வை, ईश्वरतया वर्तमानस्यैश्वर्यं, सर्वात्माக்களும், सर्व आत्मान:.. अनुभवित्तु, अनुभूय. कृतार्थ राकवेणुं, कृतार्थाभवन्त्विति. पुनःकथमिति, வானிளவரசாயக் கொண்டு, युवत्व कुमारत्व विशिष्टराजभावेन. कस्मिन् स्थितिरित्यत्र, சேஷனென்று திருநாமமாம்படியான திருவனந்தாழ்வா னாகிற திருப்பள்ளி மெத்தையிலே ஶேஷ ஶதி நாமவதி திருவனந்தாழ்வா நியுபரநாமவதி ஶய்யாவிசேஷ, ஶேஷ இத்யனந்தஸ்ய...

(சா.ச.) கீடீகதூதஸ்தானக இத்யேதத்ப்ரத்யுக். தெளிவிகம்பிலே, शुद्धसत्त्वमयदिव्याकाशे “परेण नाकं निहितं गुहायां विभ्राजते यद्यतयो विशन्ती” ति श्रुत्युपबृह्मणं - यायोध्येति या पुरी नाकमिति श्रुति...

மூல் - கृतार्थ ராகவேணுமென்று **सहृदय** னாயிருக்கிற விருப்படியாக **नित्यानुभवं** பண்ணுகிற வந்த மில்...

(சா.நி.) யுவாலான ராஜா - सहृदयனாயிருக்கிற இரூபடியாக **स्वरूपयोग्य** மதயாலே யிட்டுபிறந்துவைத்தென்று **अन्वयम्** - அந்தமில் டேரினடத்தடியா **नित्यमाय** அபரிச்சிதந **भगवदनुभवजनित हर्षप्रकर्ष** த்தை...

(சா.ஸ்வ.) சார்வமோ சேவாவ்மஹா பூஷார்த்தவ்ய வ்யஜித - சர்வாமாகதாஸ ந்யாதி - நியத்யூரினானாடியாக கைஹ்ய பண்ணுகிறதும் விசேஷ சஹ்யமடியாக வந்ததற்கு சர்வாமாகதாஸ அநுபவனு கृतார்थ ராகவேணுமெனகிற இஸ்ஸாபாரண சஹ்யமடியாக வந்ததற்காகமில் இன்றைக்கு வந்தஇவனும் அவர்களோடோகக கைஹ்ய பண்ணுகை சுவாமிக்ஷிமனமாகக மாலைவனதுக்கு ப்ராமனாகக்குறையி யில்லையென்று கருத்து - அந்தமில் டேரினடத்தடி அந்நரஹித மஹானந்த சாலிகளான அடியார், தாஸா "அந்தமில் டேரினடத்தடியா ரோடு"

(சா.ப்ர.) इत्युक्त प्रकारेण नित्यसूरीणा युवत्वकुमारत्वाविशिष्टो राजा भूत्वा. वायुद्वारावायुत्वा, ईश्वरतया वर्तमानस्यैश्वर्यं, सर्वात्मेति, "सर्वस्य शरणसूहृत्. सुहृद सर्वभूतानां" मित्युक्तप्रकारेण सर्वेष्यात्मानो मामनुभूय कृतार्था भवन्त्विति सहृदयतयावस्थित इनाश्वरविशेषण । इरुत्पदियாகडिति, एवमवस्थानमेव निमित्तीकृत्य. तादृशं भगवन्तं नित्यमनुभवद्विर्विनाशरहितनिरवधिकानन्दयुक्तशेषभूतनित्यसूरीभि सह स्वयमपि स्वामिकैङ्कर्यस्य स्वरूपयोग्यतया...

(சா.வி.) नामधेय कथ प्राप्तमित्यत्र अन्वर्थमित्यभिप्रेत्याह - சென்றாலகுடையாம, கஹ்ஹித்ய. இருந்தால் சிங்காஸனமாம், சித்தி சிஹாஸனமவதி. என்றும் சொல்லுகிறபடியே, இத்யுத்தப்காரேண. சர்வவிதசரீரகளாலே "निवासशय्यासनपादुकाशुकोपधानवर्षातिपवारणादिभिः। शरीरभेदेस्तत्र शेषता गतैः" கைஹ்யங்களை யநுபவித்து சேஷத்வ மே தனக்கு நிரூபகமாகையாலே, சேஷத்வோசிதகைஹ்யயிதேசேஷ இத்யந்வய் நாமப்ராமமிதி பாவ:- शय्या कस्मिन्नित्यत्राह. कौषीतकीति "तस्य हवा एतस्य ब्रह्मलोकस्यामितौजाः पर्यङ्क" इति कौषीतकी ब्राह्मणाम्नाते मञ्चे - आधारस्थलमाह, सहस्रस्थूणेति, "सहस्रस्थूणे विमितेदृढ उग्रे यत्र देवानामधिदेव आस्त" इत्यादिवाक्याम्नाते दिव्यरत्नस्तभशतसहस्रशोभिते श्रीमति दिव्यमण्डपे - नगरीमाह. यायोध्येति "देवानां पूरयोध्येति" श्रुति प्रसिद्धेरिति भावः. "नाक परेण स्थिता" नाकमिति ब्रह्मलोकादि ब्रह्माण्डान्तर्वर्ति भोगस्थानोप लक्षण. तस्य परस्तात् स्थितेत्यर्थः, "आदित्यवर्णं तमसः परस्तात्. क्षयन्तमस्य रजसःपराके" इति रजस्तम उपलक्षित ब्रह्माण्डादूर्ध्वदिशवृत्तित्वश्रुतेः, "एतेवै निरयास्तात स्थानस्य परमात्मन" इति स्मारित। कलङ्काप्येनोक्तमिति, क्षोभशङ्कारहित महानगरे. अनुभवदेश विशेषमाह - தெளிவிசுமபிலே, शुद्धसत्त्वमये परमाकाशे. "तद्विष्णोः परमपदम् सदा पश्यन्ति सूरयः - दिवीव चक्षुराततं - यद्वत्वा न निवर्तते तद्धाम परमं ममे" त्यादिप्रमाणसहस्रमत्र द्रष्टव्यं. सदा पश्यन्तीत्यनेन तस्य नित्यत्वं सिद्धं. "क्षयन्तमस्य रजसः पराके" इत्यत्र रजसः परस्तात् क्षयन्तं निवसन्त मित्यर्थादाधारत्वेनाप्राकृतलोकसिद्धिः. "स्वसत्ताभासकं सत्त्वंगुणसत्त्वाद्विलक्षण" मिति प्रमाणबलेन शुद्धसत्त्वमयत्वं सिद्धं, सान्निध्यं सप्रमाणमाह. "वैकुण्ठे तु परे लोक" इत्यादिना.

மூலம் - பெரின்பத்தடியரான நியத்யசூரிகளோடொக்கத்தானும் சுவாமிகேடூ ய்த்துக்கு சுவரூப யோக்யதையாலேயிட்டுப்பிறந்து வைத்து அநாதிமாயையாலேசுமனாய் “அனெக ஜன்மசாஹஸ்ரீ சன்சார பதவீ வஜந் । மோ(ஹாசூ)ஹ்ரம் ப்ரயாதோசு வாகனாரேணுகுணித:” என்கிறபடியே ப்ரகூதியாகிறபாழிலேவிழுந்து ஓடியோடிப்பலபிறப்பும்...

(சா.தீ.) புடையரானஅடியர் அனெகதி த்ரீவிஷ்ணு புராணவசனம். தட்டி, ப்ரயோஜன சூன்யராய் - தாவற்று, அவலம்...

(சா.சுவ.) இருந்தமை' பெருனகிறபாகரம் இவனுக்கவர்களோடு கெடூய் சாம்யத்தில் ப்ரமாணமென்று கருத்து இட்டுப்பிறந்து வைத்து, தாயதனை புத்ர இவ் சுவத:ப்ராபனாயிருந்தென்றபடி இப்படியாகி விவனதனை ப்ரூபார்த்ததை, தான்கைக்கொள்ளாதொழிவானேன்? மாயாசம்வந்ததாலெனில் இது வந்தேறியாகையாலே யிதுக்குமுன்னே கைக்கொள்ளலாமே என்ன அருளிச செய்திறார் - அநாதிமாயேத்யாதி - இதுவந்தேறியானாலும் த்ரீஜாஹூர்ந்யாயேன ப்ரவாகானாதி பாகையால் உத்தசஹ்வா வகாசீமில்லையென்று கருத்து - சுமனாய் அத்யந்த சஹ்சித ஜானனாய் இத்தால் தனக்கு வைத்திருக்கிற ப்ரமபுராபார்த்ததைக காரணாதொழிந்தானென்று கருத்து - ப்ரவாதிததீயிலே சுமனா யொழிந்தாலும் சூஷ்ட்யாதி ததீயிலே தான் ப்ரவ்ஹ்னாபிருக்கத்தனபுருஷார்த்ததைக மடையாதொழிவானேன் என்னவருளிசசெய்கிறார் - அனெகத்யாதி - பாழிலே, மருகாந்தாரத்திலே விழுந்து என்றது அனெகத்யாதி...

(சா.ப்ர.) தாயாதோப்த்வா, அச்ய ஜீவாத்மேதி விசேஷ்யம், அநாதிமாயையாலேத்யாதி, அநாத்யவித்யாப்ரதிபத்ய சுவத:ப்ராபதாத்ரானுபவசசனம். ப்ரகூதியாகிற பாழிலே விழுந்து, ப்ரவ்யாக்யசூன்யகர்தே நிபத்ய. ஓடியோடிப்பல...

(சா.வி.) ஒண்டொடியாள, த்ரேஷாப்ரணவத்யா, திருமகன், லக்ஷ்யா, நீயும், த்வயிச, நிலாநிற்ப, சுவீர சசூரர் குர்வதாரிதி த்ரமித்யாபாப்ராபாணம் தர்சித, பெரியபிராட்டியாராருடனேகூட, த்ரீமஹாலக்ஷ்யாசஹகச்ய சித்தி ரித்யத்ராஹ, சர்வீசுவரன்இதி, ப்ரகவந்தமேவ விசினிதி, இவன் தனக்குஇத்யாதிநா ப்ரேமானித்யந்தேன, இவன் தனக்கு, ஏதாத்ரத்யசுவச்ய, சேஷத்வாத்யுத்தகுணவிசிஷ்டச்ய ஜீவாத்மன இத்யர்த்த:.. வகுத்தசேஷிபாய், யோக்யசேஷி பூதச்ய அயர்வற, அஜானரஹிதானா, ப்ரகவதனுபவ விசுஷ்டேதரஹிதானாமிதி யாவத் । அமரர்க்கு, நியத்யசூரீணா, “சதாபச்யந்திசூரய” இத்யுத்தானா - அதிபதிபாய், அதிபதே:.. “உயர்வற உயர்நலமுடையவனாய், உயர், உசுசூய:.. அற, அபாவ:.. யதுசுசூயாபேக்யா அதிக்கோசூயோநாசித ச உசுசூய: உயர்வற உயரித்யுச்யதே, நிரதிசயோசுசூய இதி யாவத், நலம், கல்யாணகுண:.. உடையஇதி, மதுபர்த்த:.. நிரதிசயோசுசூய கல்யாண குணவத:.. நமக்கும், அதினிசச்ய மம, பூவினமிசை நங்கைககும், பூணபரிமல பரிணாமவததிவிலக்ஷண விசுஹவத்யா லக்ஷ்யாசச, இன்பனாய், அவிசேஷண சிநித்யச்ய, கல்யாணகுணவத்வமத்ர ஹேது:.. ஞாலததார் தமக்கும், லீலாவிபூதிசுத்தானா, வானததவர்க்கும், நியத்யவிபூதி சுத்தானாச, பெருமானான, சுவாமிபூதச்ய - சர்வீசுவரன், சர்வீசுவரச்ய, அச்யபதச்ய இருக்கிற இருபடியாக இத்யனேன சம்வந்த:.. இட்டுப்பிறந்து வைத்து, இத்யனேன ப்ரகவதனுபவ யோக்யதாசுத்தா, யோக்யதாசத்வே கத்யநானுபவ இத்யத ஆஹ, அநாதிமாயையாலே இத்யாதிநா - அநாதிமாயையாலே, அநாத்ய வித்யா, சுமனாய், ப்ரதிபத்யசுவத:ப்ராபதாத்ரானுபவசசனம், ப்ரகூதியாகிறபாழிலே...

(சா.ச.) இட்டுப் பிறந்து வைத்து, அசாபாக்வேன உத்யந்நசனம் சித்திவா, அநாதிமாயையாலே இத்யாதி, யதாவத்...

(सा.दी.) १०७३ आ(प्रकृष्ण) २५ रागद्वेष सखदुःखाद्याक्रान्त, सा... यथा... प्रकृत्यपराधैः
स्वाभाविकोपात्ता धर्मभूतज्ञानरूपं कर्म ननु तावत् सङ्कल्पेन प्रकृत्यपराधैः - यथावत्प्रकाशितम्...

(சா.பு.) பிறப்பிடுக்து, “जायस्व म्रियस्व, गतागतं कामकामा लभन्त” इत्याद्युक्तप्रकारेणानिधावनेन अनेकधा जनित्वा. தட்டித்தாவிற்று, இவ்வஸ்துநிலைமையினால்: அமுக்கடைந்தொழிந்த அபாலை, ஜீவாத்மநிபாபுரமலாவடுபுணர்ந்தவாழ்வறித புருஷார்த்தஜ்ஞானசூன்யதயா சித்திசெய்தி. அம்ய ஜீவாத்மா...

(சா.சं.) प्रकाशरहिताणां च तृतीयं इत्यनेन केन हेतुनास्य ससरणमित्येतत्प्रत्युक्तं. பாழியிலை, அகாழியை, சந்திரதாஸற்று, स्थितिगतिप्रकाराभिज्ञस्सन्. अथ दृष्टान्तमुखेनास्य ससरणप्राप्तिक्रमत्रिस्तरण...

மூல- னாய் நிற்க, ஒரு ராஜா அந்த:புரத்துடனே வேட்டைக்குச்சென்று விளையாட்டிலே சக்தனானவள விலேவார்த்தையறிவதற்கு...

(சா.வீ.) என்கிறவிடத்தில் சூதன மானதத்வாதி விஷயத்தில் அயதாவத்புராசத்தை சத்யான்தமாக உபாதிக்கிறார் - ஒரு ராஜாவென்றுதொடங்கி விளையாட்டு, மூயை. வார்த்தையறிவதற்கு முன்னே, அபுருததசையிலே.

(சா.சுவா.) னாய் என்கிறதகட, வேற்றுருக்கொண்டு நிற்கஎன்கிறதோடுஅந்வயம் - புராசாரஹிதனாய் நிற்கவென்கிற பாடத்திலிவவிடத்திலே ஹேதுவத்தை விவதித்து புராசாரஹிதனாய் நிற்கையாலே வேற்றுருக்கொண்டு நிற்க வென்றிங்ஙனே யோதிப்பது. இவனுக்கு நிர்மலத்வம் சுவாபாவிகமென்கை உம் மாயாசம்வந்தாதிக்கள் வந்தேறிகள்என்கையும உபபந் மானாலன்றோ இவன் சுவாமிகேஹத்தக்தக்திட்டுப்பிறந்த வனென்னலாவது - டேவோஹ், மனுஷ்யோஹ், சுவதந்ரோஹித்யாதிக்களான சிரகாலானுததபுத்யாதிக்களாலே, தான டேவாதி டேஹ்ரூபனாயுமொருவனுக்கு சேஷமனறிக்கே சுவதந்ரனாயும தோற்றுகையாலே இவ்வாகாரங்கனே இவனுக்கு சுவாபாவிகங்குளன்றோ? இங்ஙனன்றிக்கே இதுவந்தேறியென்னில் சேஷித்வபிதூவாதிக்கஹிவித- சம்வந்தத்தாலே ரகணத்தில சுவத:புராசனாய் சஹ்ரதனாய் யிருக்கிற டீசுரனடியிலே தானே, இவனுக்கிது வாராதபடி பண்ணாத்தொழியக்கூடுமோ? இச்சேதனன் அந்வஸ்துசசர்த்தாலேதான் தன்னையதுவாக ப்ரமிக்கத்தான கூடுமோ? மனுஷ்யன் பசுவாதிபி: நிரந்தரசசர்த்து தன்னையத்தான் பசுவாக ப்ரமிக்க சக்கண்ட தில்லையிறே - சுவாபாவிகாசார நிற்கததன்பக்கல் அராபிதாசாரானுமூக தனக்கும் புவூதிக்கத்தான் நடக்கக்கூடுமோ? இவனுக்கு சுவசிந் சுவதந்ரத்வாதி பான ப்ரமமாகிலிதுஅநாதிதாக்கவிதனை காலமனுவதிக்கத்தான கூடுமோ? ப்ரம மெல்லாம் சூயாதிபன்றிக்கே வாதிக்க புத்யான்த மாயிறே லோகத்தில் கண்டது எனறிப்படி வஹிவித சஹ்ரையிலிது வந்தேறியானாலும் சர்வமூபபந்மென்று டூதான்துமேன உபாதிக்கிறார் ஒரு ராஜாவித்யாதிதால் விளையாட்டிலே இத்யாதி - இத்தால் டீசுரன் ரகணத்தில் சுவத:புராசனாய் சஹ்ரதனாயிருந்தானையாகிலும் லீலா பரவசனாயிருக்கையாலே அடியிலேதானே இந்தமாயா சம்வந்தாதிக்களை விலக்காதொழிந்தானென்றதாயிற்று - வார்த்தையறிவதற்குமுன்னே இத்யாதி - இத்தால் ராஜகூமாரன் சுவசிந் க்ரத்ரிதவ் ரஹ்நாதுபூர்வமே உண்டான....

(சா.பு.) டிச்சுக் சிலபாமிக்கரித்யனே சம்வந்த: உத்தமர்த்த டூதான்தனோபாதிதயதி - ஒரு ராஜா இதி, விளையாட்டிலே சக்தனானேதி. ஜிவகம்மானுமூயனேசுரஸ்ய லீலாபரவசத்வம் சூதிதம் - வார்த்தையறிவதற்கு முன்னே இத்யனே...

(சா.வி.) தத்வஹிதவிஷயயதாவத்புராசாரஹித: நிற்க, சூதிதே சர்வாத்யர்த்த: யத்யபி நிற்க இத்யஸ்ய சசம்யர்த்த த்வன ததந்வயபதானா யஜிவாத்மேத்யாதிநா சசம்யந்தபதானேவ புதிபதானி டேயானி ததாபிதித்யேவ சசம்யா புதமார்த்தசூயேவான்வயாஹ்த்வாத் மூலபதானா விபக்த்யபாவாசு புதமான்தபதேவ்யாஹ்நாதின. அத்ர சபரகூல புதிபுராசகூமாரடூதான்தமாஹ. ஒரு ராஜாவித்யாதிநா நிற்குமாப்போலே இத்யன்தன - ஒருராஜா, ஁கஸ்யராஜ:, அந்த: புரத்துடனே. அந்த:புரேண. வேட்டைக்குச் சென்று, விளையாட்டிலே சக்தனானவளவிலே, மூயா விஹாசசிதி சமயே. வார்த்தையறிவதற்கு முன்னே...

(சா.ச.) க்ரம் நிஸ்தாரகாதிந்வக்துமூபபந்மதே - ஒரு ராஜாவித்யாதிநா குறிச்சியிலே, க்ருத்ர சபர ஜனபதே...

மூல் - முன்னேவழிதப்பின ராஜகும்பரன், எடுத்தார் கையில் பிள்ளையாய் ஏதேனுமொரு குறிச்சியிலே வளர - அவன் தனக்கில்லாத ஷபரத்வாதி ஜாதிகளை யேறிட்டுக்கொண்டு, “மாநாப்யேகா பிநாப்யேகோ மம தஸ்ய ச பக்ஷிண: । அஹ் முநிபிரானிதஸ்ச சானிதோ கவாஸநை: ॥ அஹ் முநிநா வசநம் ஸ்ருணோமி கவாஸநானாம் ச வசஸ்ஸ்ருணோமி । ப்ரதஸ்க்ஷமேததவதாபி துஷ்டம் சஸர்ஸஜா தோஷமுநா பவந்தி” என்கிறபடியே வேடுவச்சேரியில்...

(சா.தி.) வழிதப்பின துர்மரீததாலே ராஜாவினனினறும் தப்பின இது துக்மவசத்தாலே இச்சைதனன ஸ்வாமிகேடூர்யமிழந்த மைககு சூவக - எடுத்தார் கையிலுப் பிள்ளையாய், இது அவிசாதிபாரவச்யத்துக்கு சூவக - குறிச்சி, இது சஸாரததுககு சூவக - தனக்கில்லாத ஷபரத்வாதி ஜாதிகளையென்றதால் தேவாதி ஜாத்யபிமானதோற்றுகிறது ச சானித: - சஸ்த்ரயே - இது க்ஷபி புவனுகுகுகிள் சொல்லுகிற வாததை...

(சா.ஸா.) ஷபர சஸர்ஸத்தாலெதனை ஷபரனாக ப்ரமிக்கக்கக்காண்கை யாலே நிஜாகர ஜானமில்லாத தசைபல் வந்த அந்யஸ்துஸஸர்ஸத்தாலேயிவனும் தன்னையதுவாக ப்ரமிக்கக்கூடு மென்று தர்ஸிநமாயிற்று. வழிதப்பினவெனகிற வித்தால் இச்சைதனனுககு உத்தரோத்தரநர்த் ஹேது வானஅநாசாஜாதிலிஹ்நசூசிதம் - எடுத்தார் கையில் பிள்ளையாய், இது மாநாபாரவச்யத்துக்கு சூவக - ஏதேனு மித்யாதி - இது அப்யாத்தமிதூககனோடு சஹாஸ மில்லாமைககுதூதக - தனக்கில்லாத வெனகிற வித்தாலிச சைதனனுககு தேவத்வாதிகள் வந்தேறிகளென்றதாயிற்று இப்படி ஸ்வஸ்மிந்நயஜாத்யாரோப சம்பாவித மென்னலானாலும் ஔத்யுத்திகாகாரானுபுணமாகவே ப்ரவூத்திகளலு கத்திலே கண்டிருக்க அந்த ராஜகும்பரனுககுத்தான் ஷபராதி ஜாத்யனுபுண ப்ரவூத்திகள் சம்பாவிக்கக் கூடுமோவென்று ஔத்யுத்திகாகார ப்ரயோகமென்று - சஸர்ஸமே ப்ரயோகமென்று ப்ரமாணவலத்தாலே சாப்திரபாநின்று கொண்டுஅதிலிரு ப்ரவூத்திவிசேஷத்தில் ப்ரஸிதூதாஹரணமும் காட்டுகிறார் - மாநாப்யாதித்யால் - ச சைத்ர சஸ்த்ரயே । ...

(சா.ப்ர.) ஜிவஸ்யா நாத்யவிசாவிவஸ்தவ சூசிதம் - எடுத்தாராகையிற்பிள்ளையாய் இத்யனேவ தேவதான்தர பாரவச்யம் சூசிதம். ஏதேனுமொருகுருசியிலே, யஸ்யாஹ்யஸ்யா விதூத்யா. அநேந சஸாரஸ்யானுசிதத்வம் தூத்யதே. தனக்கில்லாத இத்யனேவ ப்ராஹ்மணாதித்யம் கமோபாதித்ய மிதி சூச்யதே. வேடுவச்சேரியில்...

(சா.வி.) வாத்யிஹாஸஸ்தாயா: பூர்வமேவ. வழிதப்பினராஜகும்பரன், மாநாதிப்ரஹ்மோ ராஜகும்பர:.. எடுத்தார் கையிலுபிள்ளையாய், பூரீதூஜநஹரநகர சிஸுஸந். ஏதேனுமொரு குறிச்சியிலே வளர், யஸ்யா கஸ்யாவிதூத்யா ப்ரவிச்ய. தனக்கில்லாத ஷபரத்வாதி ஜாதிகளையேறிட்டுக்கொண்டு, ஸ்வஸ்யா வித்யமானா ஷபரத்வாதிஜாதி ஸ்வஸ்மிந்நாரோப்ய. சஸர்ஸவசப்ராப்தஜாத்யுசிதபாஷாபுணாதிஷு தூஷாந்தகதநபூர்வக தத்ப்ராப்திமாஹ. மாநாப்யேகேத்யாதிநா - காஸிம் ஷிவதூஷிபுத்ரே கவிந்நகரே ஷபரவிய்யாமாஹக்ஷதி சதி ஷபரகும்பர சவ்ர்திதஸ்ஸுகோ ப்ராஹ்மண ஆஹக்ஷதி தஸ்ய சர்வஸ்வ ஹரேத்யாஹ - தஸ்மிந்நேவபூஷிபுத்ரே ப்ராஹ்மணவிய்யாமாஹக்ஷதி சதி ப்ராஹ்மணகும்பரஸவ்ர்திதஸ்ஸுகோ ப்ராஹ்மணஸ்யாந் ஆஹக்ஷதி தம் பூஜயேத்யாஹ. ததுபயம் தூஷ்டா க்ஷபிபுத்ரே விஸ்மிதே ப்ராஹ்மணஸ்த்ரேணிதஸ்ஸுகம் பூக்ஷதி சதி ஷுகஸ்ய வசநமிதம். கவாஸநா:, கிரதா:.. வேடுவச்சேரியில் கிநிதூதாலே, வ்யாதிஸ்த்ரேயா ப்ரவிஷுக்வத், அவர் ...

(சா.சं.) பிறவிக்குரிய स्वराजजन्मयोगेषु, புதியதுண்ணாதே, சபரத்வாஹிமானாநு குணான்நக்ஷண...

(சா.வி.) பேறு, பुरुஷாஸ்தாபே. இழவு, பुरुஷாஸ்தாபே. ஹர்ஷஸோகங்குமாராய், ஹர்ஷஸோகயுக்த: - தன்னடிபறிலார் சிலர் ஋பி ப்ராயுருணடானாலும், ஸ்வஸ்ய மார்ப்ரஸாதிமூலஜேபு சூக்ஷ்மவ்ரு஢ிபு கெபுசித் தஸ்தவபி. அவர்களுக்குக்கிட்ட வெண்ணாதுஅவஸ்யைபுடையனாய், தேபா் பௌதியுநு ப்ரவ்ருத்தானா் சமீபஸ்தித்யநஹ்வஸ்தாபானு தா஢்ருஸாதி஋ய்யுக் த்யுத்ய: . இப்படி ப்ரான்திஸி஢்ரு ஸவரத்வா ஢்வஸ்யையோடே, எவ் ப்ரான்திஸி஢்ரு ஸவரத்வா஢்வஸ்தயா ஸஹ - யாவஜிவ் நுடக்கிலும், ப்ரவ்ருத்தௌ ஸத்யா. உத்தர ஜந்மங்களிலும் ...

(சா.ச.) சீலசு. து.பு.பு.பு., பரிபு.சு.

(சா.சं.) வந்தேறி, आरोपितं. விரகு, उपायः. ...

மூல்- தங்கள் உபதேசானுष्ठானங்களாலே குடிபுகிரவிட்டு, இவனுக்கு அனேகதோஷபுஷ்பங்களான சவராதி
 ஞாயக்ஷுத்ரவிஷயங்களை அருவறுப்பித்து ராஜாதிஞயங்களை அநிஷயிதபுருஷார்த்தங்களை யாய்ந்
 தெடுக்க வல்ல அளவுடமையையுண்டாக்கி நிறுத்ததுமாப்போலே இவ்வாத்மாவககுச்
 சிலதார்த்திகர் பித்ராதிமுக்ஷேந் நொடித்து, “புமாத்ர தேவா ந ரா ந பசுந் ச பாடப: | ஸரீரா஑ுதிஞதாஸ்து
 ஞுபுதே கர்மயோநய:” என்கிறபடியே உருவியந்த விநநிலைமையையுணர்த்தி,
 அதுக்கு அநுரூபமான புருஷார்த்த ததுபாயங்களிலே அந்வயிககலாம்படி விரகஞ்செய்து ...

(சா.வீ.) ராஜாதித்யாதி ஸத்யததாஸ்தே ச்ரவநி சார்வஞம஑்ரஹ்ண - ஆயநது, விவேகிந், எடுக்க, பரிஸா஑ிகக
 அளவுடமை, ஸானவததை நிறுத்துதத, தத்ரே ஸ்திதணாகதுதத பித்ராதிமுக்ஷேந் நொடித்து, ஸாஸ்த்ரமாக.
 உருவியந்த விநநிலைமை, உரு, ஸரீரர், வியததல் கடததல் தே஑ாதிவக்ஷணாய நிகிராஸ்தைடையு
 ணர்த்திதென்றபடி அதுக்கு அநுரூபமான புருஷார்த்த மாவது, தே஑வீலக்ஷணயததததத அநுரூபமான
 தே஑ாந்ர த்ஷாந்ரானு஑ாவ்யங்களான ஸமூ஑ிகக உடம்புதின்னாருண்டு உடம்பாஸ்தைதின்னபட்ட
 போர், உடம்பில்காட்டில்

(சா.ஸா.) கள தங்கதத்யாதி - இததால் வர்களுபதேஷா நுष्ठானாதிக்களாஸ்தே அந்ர ராஜகுமாரனுக்கு
 த்வாஸிநாதிக்கள் கழிநது, ஑ிததகுணவூர்சங்களுண்டாக ககாணகைதால் இவ்வாத்மாவகதமட்படி
 ஑ிததகுணவூர்சங்களுண்டாக ககாண்டு ஡ென்றதாயிறறு - அனேக தோஷத்யாதி - இததால் சிர்காலவாஸித
 விஷயங்கலிலும் அனேகதோஷதர்ஷிநாதிக்களாஸ்தே ஑ேயத்வதுதி பிறக்கககாணகைதபா லிவ்வாத்மாவககு
 மட்படிககாண்டு ஡ென்றதாயிறறு ஆயநது, விவேகநமபணணி, எடுக்க, பரிஸா஑ிகக அளவுடமை,
 ஸானவததை இத்தாலிவ்வாத்மாவககு ஑ிததபுருஷார்த்தங்களிலே ருசிபும வரககாடு஡ென்றதாயிறறு
 நொடித்து, வார்த்தைசொலலி ஑ிதேபிபித்ராதிமூலமாக ஸ஑ாஷண டணைட்பெற஑ென்றபடி -
 உரு, தே஑், வியததல், வீலக்ஷணய, இந்நிலைமை, இநது ...

(சா.ப்ர.) அனேக ஑ிதோபதேஷாதி஑்ர஑வத்ஸதிகுத௑ ஸ்யாதஸாவிநி ப்ராத்திநாதிஸ்ச ஸூயதே. குடிபுகுரவிட்டு, ப்ரவேஸ்ய.
 ஸ஑்பா஑ேத்யர்த்த:.. விஷயங்களை அருவறுப்பித்து, விஷயாந் குத்ஸயித்வத்யர்த்த:.. ஆயந்தெடுக்கவல்ல
 வளவுடமையை உண்டாககி, விவிச்யோத்வாரண ஸ஑ர்த்த஑ான ஡ுத்பா஑. நிறுத்ததுமாப்போலே, ஸத்யாபநவந்.
 ஑க்ததாஸ்தாந்திகே யோ஑யந்ரதேஷா஑ி஑ுத்ஸயதேதக ஸாத்விகஸ஑஑ாஷண ஑ல஑ா஑ இவ்வாத்மாவககு இநி,
 நொடித்து, ஑஑ிதி. உருவியந்தவிந்நிலைமையை, தே஑ாத்வ்யா வூத்தத்வெந் விஸ஑யநித்யாத்ம
 ஸ்வரூபஸ்திதி, உணர்த்தி, ஑ாபயித்வா. ...

(சா.வி.) நுரூபமான குணவூத்தாதிக்களை, ஸ்வ஑ாத்யுசித குணாசாராதிந். தங்களுபதேச அனுஷ்டானங
 களாஸ்தே, ஑ாத்மாயோபதேஷாநுष्ठானை:.. குடிபுகுரவிட்டு, ஸ஑்ப்ரவிஸ்ய ஸபா஑ேத்யர்த்த:.. ஑ுத்ரவிஷயங்களை
 அருவறுப்பித்து, ஑ுத்ரவிஷயாந் குத்ஸயித்வா, அநிஷயித புருஷார்த்தங்களை, அநிஷயித புருஷார்த்தாந்.
 ஆயந்தெடுக்க, விவிச்ய஑ு஑ிதத். வல்லவளவுடமையை, ஸ஑ர்த்த ஑ானவதா. உண்டாக்கி, ஸபா஑.
 நிறுத்ததுமாப்போலே, ராஜகுமார் யதாஸ்தாபயந்நி ததா | இவ்வாத்மாவககு, ஑ஸ்ய ஑ிவஸ்ய, ப்ர஑்஑ுவதெ
 வேறறுருககொண்டு நிற்க இயஸ்யாஸ்ய ச ஸ஑்வந்ந:.. தே஑ாத்மாதி஑்ர஑ேணஸ்திதே ஸத்யஸ்ய ஑ிவஸ்யத்யர்த்த:..
 சிலதார்த்திகர், புருஷகார஑ூதா: கேசந ஑஑வத்஑்ரமரதா:.. நொடித்து, ஸாஸ்த்ர. உரு, ஸரீராத் வியந்த,
 விவக்ஷணா. இந்நிலைமையை, ஑ாத்மஸ்வரூபஸ்திதி. உணர்த்தி, ஑ாபயித்வா...

(சா.ஸ.) அருவறுப்பித்து, ஑ு஑ுஸாவிஷயாந் குத்ஸவா. நொடித்து, ப்ரேரிதா:.. உருவியந்த இந்நிலைமையை, ஑஑...

(சா.வீ.) வேறுபட்டதமமைக்காணாத பேர், देहात्माभिमानिक என்றபடி हेयोपादेयविभाग क्षम எனாகுதையாவது मीमंसाचार्य नुपदेशिक ககடவ हेयोपादेयविभाग த்தினுடைய ग्रहण த்துக்கும் विश्वास த்துக்கும் योग्यता மபடிபண்ணுகை - அடியடையாவது, भगवच्छेषत्व तत्सह नकारण्य विषय नृकल, योग्यतै, अस्तित्व. अलषुद मै, कौटु सो अन: हेयोपादेय विभाग क्षम தை.

(சா.பு.) உடம்புதினனார படியன்றிக்கே, சுவஹுவூணாப்ரகாரம் வினா. ஂசுவூயகீவத்ய வுரூயம் சபாஂதீதி ஡ாவ: - ஂரு வெலிச்சிறப்புடையாக்கு, அ஁தீதீய ப்ரகாசா஁க்யவதா ச்ரீயகாஸா஡ூதப்ர஁வியஸ்தவ்யுய ஜானவதா, ஁நூத்தினவளவிலு, ஂஸாபநானதர. அத ஡ாநிவூத்தீதூ஡ூதமா஁ரீயப்ராப்யா஁திகமா஁ - இவஸு ஂய்யா஁தீனா - அ஁புடையும, ஡ூலவத்வ. ஡஁வத்கடாஸ வியஸ்தவமிதி ஡ாவ: - ...

(சா.ச.) देहात्. வியந்த, विविक्तात्मनस्स्वाभाविक रूपं. உணர்த்தி, ज्ञापयित्वा. உடம்பதினனா, नास्तिका: - வெளிச்சிறப்புடையாராகது, विवेकवदास्तिकानां - அடியுடைமை, ...

மூல் - டியாகவந்தயோగ்யதையையும், (அளவுடமையையும்) நேராகக்கண்டு **பரமகாருணிக** னான**பரம** **शेषியாலே** **பிரேர்திராய்த்தாங்கனும்** **காருணிகோத்தம ராயிருப்பார்** சில**देशிகர்**, “**ईश्वरस्य च सौहार्दं** **यदृच्छासुकृतं तथा । विष्णोः कटाक्षमद्वेषमाभिमुख्यं च सात्विकैः ॥ संभाषणं षडेतानि ह्याचार्यप्राप्ति हेतवः**” **என்கிறபடியே** **நேர்ப்பட்டு** **அந்தராஜ குமாரனுக்கு** **சிலராஜாந்தரங்** **நேர்ப்பட்டு** **பிறவியையுணர்த்தி...**

(**सा.दां.**) **நேராகக்காண்கை** **யாவது**, **ஸ்பஷ்ட மாகவறிகை** **ईश्वरस्येत्यादि** - **சாந்விகை****संभाषण** **மென்று** **अन्वय**, **पूर्वपूर्वमुत्तरोत्तर हेतु** - **நேர்படுகையாவது**, **सन्निहित** **னாகை** **பிறவியை** **புணர்த்துகை** **யாவது**, **सार्वभौमता****வினை** **राजकुमार****ன நீ** **என்று** **சொல்லுகை** -

(**सा.स्वा.**) **சंसारिवर्ग** **ததிலொருவனாக** **கொருகால** **विशेष** **ததிலே** **यादृच्छिक** **சுகூதா****दिरूप** **வ்யாஜ****विशेष** **ங்கள்** **अपर्यनयोज्यानादिसामग्रीचक्रसामर्थ्य** **ததாலே** **युण्डा****कु****मென்று** “**ईश्वरस्य च सौहार्दं**” **மீத்யா****दि** **பிரமாண** **बलादङ्गीकर्तव्य** **மாகையாலே** **அந்தவ்யாஜத்தாலீச்வரனுக்கு** **लीलापार****वश्यं** **கழிந்து** **सहजकारुण्य** **முத்தமி****त** **மாகையாலே** **அதடியாகவும்** **तन्मूलक** **மான** **अद्वेषाभिमुख्यादिक** **ளடியாக** **व्यभिच****नु****द****ைய** **स्वरूप****योग्यता****दि** **विमर्श** **பூர்வக** **மாக** **இவனுக்கு** **सदाचार्यप्राप्ति** **வரக்குறையில்** **लै****दென்று** **கருத்து** **अद्वैत** **டைமை**, **श्रेयस्****सु****ககு** **மூலகாரண** **ததையு****द****ைய** **वर्णाय****ि****ருக்கை** **அதாவது**, **स्वाभाविकशेषत्व** **सहज सौहार्द** **विषय****त्व** **ங்கள்** **योग்யதை**, **शास्त्रवश्यता** **திகள்** **நேராக**, **अनुरूप** **மாக** **தாங்கள்** **செய்யப்படுகு** **உபதேசத்துக்கு** **उपयुक्त** **மாக** **வெனறபடி** **இப்படி** **இவனுக்கு** **स्वतन्त्रात्मभ्रमनिवृत्ति** **சம்பவிக** **கததக்கதானாலும்** **अनादिकालमसमञ्जस** **னடடியே** **विपरीत** **னாய்** **போந்த** **இவனி****द****போது** **முன்புள்ள** **अनाहृ** **தையைக்கண்டு** **अममाना****मृ****दि****பிரா**” **நீத்யா****दिक** **ளி****द****படியே** **அகலுகையும்** **अतद्व्या****क** **ईश्वरन्** **தானும்** **अकलु** **கையும்**.

(**सा.प्र.**) **योग்யதா****ं**, **श्रोतव्ये** **श्रावयितरि** **चादरशुश्रूषा** **दि****वै** **शिष्टचमसूयाराहित्या** **दिक** **अ**. **அளவுடைமையையும்**, **सूक्ष्मबुद्धिमत्ता****च**. **நேராகக்கண்டு**, **सम्यग्दृष्ट्वा**. **அனெ** **“संवत्सरमित्या”** **யுத்த** **பரீக்ஷண** **சூ****चित**. **பரமகாருணிக** **த்யா****दि** **நா** **करुणाफल** **தா****दा** **तविक** **பிரேரண** **முக்த**. **நோ** **ப்பட்டு**, **यदृच्छया****गत्य**. **ஏனா** **चार्यस्य** **प्रयोजनांतरराहित्य** **சூ****चित** - **नन्वाचार्यस्य** **धार्मिकत्वे** **अलौकिक** ...

(**सा.वि.**) **பிரா** **श्रोतव्ये** **श्रावयितरि** **च** **आदररूपामसूयाराहित्या** **दिरूपा** **च** **योग்யதா****ं**. **அளவுடைமையையும்**, **सूक्ष्मबुद्धिमत्ता****च**. **நேராகக்கண்டு**, **सम्यग्दृष्ट्वा**. **அனெ** **“संवत्सरं तदर्थं** **வி**” **த்யா****दि** **பரீக்ஷண** **சூ****चित**. **பரமகாருணிக** **கனான** **பரம** **शेषिया****லே** **பிரேர்திராய்**, **பரமகாருணிக** **ன** **பரம** **शेषिणा** **பிரேர்தி****ता**: **தாங்கனும்** **காருணிகோத்தம** **ராய்**, **स्वयमपि** **பரமகாருணிகா****ः**. **தார்பிக** **ராயிருப்பார்**, **தார்பிக** **நயா** **स्थिता****ः**. **சில** **देशिकர்** **நேர்ப்பட்டு**, **यदृच्छया****गत्य**. **ஏனா** **चार्याणां** **प्रयोजनांतर** **நை** **सृष्ट्वं** **சூ****चित**. **ஆ** **चार्याणा** **भगवत्सम्बन्धघटने** **ரா** **कुमारघटकराजान्तरङ्ग** **சமா****धि** **மா****ह**. **அந்தராஜகுமாரனுக்கு** **द****த்யா****दि** **நா**. **அந்த** **ராஜகுமாரனுக்கு**, **तस्य** **ராஜகுமார****स्य**. **ராஜா****न्तरङ्गं**, **ராஜா****न्तरङ्गा****ः** ...

(**सा.सं.**) **பிரா** **चीन** **सम्बन्धः**. **அளவு**, **योग்யதாமூலக** **निर्वेदः**. **நேராகக்கண்டு**, **रक्षणयोग्य** **தாரூ****प** ...

மூல்- மேலுள்ள ப்ரியதமங்களையும் ஹிததமங்களையும் தெளிவித்து ஒருவிரகாலே அந்த ராஜாவுக்கும், ராஜகும்பாருக்கும், பரஸ்பர சஸ்லேஷாகாங்கைஷயை உத்திபிக்கு மாப்போலே இவனுக்கும், “नायं देवो न मर्त्यो वा न तिर्यक् स्थावरोपि वा । ज्ञानानन्दमयस्त्वात्मा शेषो हि परमात्मनः” என்றும் - “दासभूतास्स्वतस्सर्वे ह्यात्मानः परमात्मनः” என்றும் ப்ரமாணங்கள் சொல்லுகிறபடியே பொங்கோதம் சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகும்

(சா.வீ.) ப்ரியதமங்கள், யோவராஜ்யாதி. ஹிததமங்கள், அவனைக்கிட்ட விரகுகள். நாய் தேவ இதி - இந்த ஶலோகோதாஹரணத்துக்கு உதார்த்ததிலேநோககு பொங்கோதமியாதி - வர்ஜியாதினுள்ள சமுத்ரத்தாலே சூழப்பட்ட பூமி. இத்தால லீலாவிபூதியைநினைக்கிறது விண்ணுலகும். பரமாகாசி - அங்கு. அதற்குள்ளே.

(சா.ஸா.) சம்பாவிதமாகையாலிவனைப்பற்ற இச்சாஸதராரம்பம் கூடுமோ வெனன இது கூடுமென்கைககுமந்த ராஜகும்பாருவூதான்தமே தூதான்தமென்கிறார் அந்தராஜகும்பாருக்கியாதிடால் மேலுள்ளவியாதி - தன்னை ராஜகும்பாருளாகஅறிந்தாலும் முன்புள்ள அந்ஹதையைநினைத்து அகலப்பாராதேமேலுள்ள ஹிததமங்களை அறிந்து தேறும்படி தெளிவித்தும் அந்தராஜாவுக்கும் இவனுடைய அநுகூலியாதி களைத் தெளிவித்தும் அந்யோந்யாகாஷைகள் குணிகைளாகாதே அபிவூதங்களாம்படிப் பண்ணுமாப்போலேயென்றபடி - இத்தால் இவ்அத்மா தனஅந்ஹதையைநினைத்து அகலாதே தேறும்படியாகவும் அதடியாக ஶ்வேரன இவனுக்குஅபிமுகு ணாம்படியாக வுமஶ்வேசிகர பண்ணுகையாலிவனைப்பற்ற ஶாஸ்த்ர மாஸ்திரக்கக்குறையில்லை யென்றதாய்த்து - உத்திபிக்கு மாப்போலே என்கிறத்துக்கு முயன்று என்கிறதோடேஅந்வயம் - பொங்கோதமியாதி - வர்ஜியாதினுள்ள சமுத்ரத்தாலே சூழப்பட்ட பூமி - இது லீலாவிபூதிக்கு உபலக்ஷண - விண்ணுலகு, நியதிவிபூதி. அங்கு. அவற்றிற்குள்ளே...

(சா.ப்ர.) ஶ்வேஸாஸதநஸ்யைவ த்ரமஸ்த்வாத்நாஸ்த்ரயோஜநான்தரபரத்வப்ரஸஜ்ஜ இயாசார்யத்வம் வ்யாஹ்ந்யேத ப்ரயோஜநாபாவே தூபதேஷாடௌ ப்ரவூதிர்நஸ்யாத். “ப்ரயோஜநமந்ஶிஷ்யே” தி ந்யாயாதித்யத்ர சதூதான்தமூதரமாஹ - அந்த ராஜகும்பாருக்குஇதி. ராஜான்தரஜ்ஜாணா ராஜப்ரோத்யத்ர கும்பாரு ப்ராபணவத் பரமஸேஷி முகூலாஸாத்ர ஜீவோஜீவந ப்ரவூத்யுஜ்யத இதி பாவ: - அசார்ய கூத்யமாஹ - இவனுக்குஇயாதிநா, பொங்கோதம் சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகும், கூதஸ்பூமிஸந சாமத்யேந நவதமான சமூதாவூத ...

(சா.வி.) நோப்பபட்டி, ராஜப்ரோத்யத்ர ஸ்த்யமேவ. அஸ்யபிறவினையுணர்த்தி, ராஜஸ்காஸாதுத்யதி ஜாபயித்யா. மேலுள்ள ப்ரியங்களையும் ஹிதங்களையும் தெளிவித்து, யோவராஜ்யாதி ப்ரியாணி ஸ்வரீதி சாஸதநயாஸாதி ஹிதானி ச சம்பவந்தி ஜாபயித்யா. அந்த ராஜாவுக்கும் ராஜகும்பாருக்கும், தஸ்யராஜ: ராஜகும்பாருஸ்யச. பரஸ்பர சஸ்லேஷாகாங்கைஷயை, கதா கதா சஸ்லேஷோபவேத்ய ந்யோந்ய சஸ்லேஷாகாஸா. உத்திபிக்குமாப்போலே, யதோத்திபிவந்தி ததா. உத்திபிக்குமாப்போலே இயஸ்ய குடல் துவக்கைத் தெளிவித்து முயன்று இயத்ர சம்பவந்த: அசார்ய கூத்யமாஹ. இவனுக்கு மியாதிநா. அஸ்ய ஜீவஸ்யாபி. பொங்கோதம் சூழ்ந்தபுவனியும், கூதஸ்பூமிஸந சாமத்யேந வர்தமான சமூதாவூதபூமி லீலா விபூதிமாஸ்ய...

(சா.ஸ.) சஹகாரிகூத்ய - நோபபட்டி, உபதேஸ்யோஸ்ய லாபவந்த: பொங்குகை, விவர்தன. ஓதம், சமுத்ர. சூழ்ந்தபுவனி, ததாவூதபுவன. விண்ணுலகும், பரமாகாசி: அங்காதும் சோராமே, உபயவிபூதிமாபி...

மூல்- அங்காதும் சோராமேயாள்கின்ற செங்கோலுடைய **श्रियःपति नारायण**னுடனேகுடல் துவக்கைத்தெளிவித்து இவனுக்கு **तत्प्राप्त्युपाय**ங்களிலேமுயன்று இவன் (இருவரும்) பெறுகிற பேறேதங்களுக்குப் பொன்னுலகையும் புவநி முழுவதையும்...

(சா.வா.) ஆதும். **एकदेशम्** சோராமே, பிரிகக் பபாமேரீடாதே என்றபடி செங்கோல், ஆளுகை குடல் துவக்க. **सम्बन्ध** - இவனுக்கியாதி, **भगवत्प्राप्त्युपायमानभक्ति** ப்ரபத்திகளில் ஒன்றிலேயிலைனை **अन्वयि**ப்பிக்கமபட்டணை வேணுமென்றுமுயன்று, **उद्योगिक**ிதது "பொன்னுலகாளீரோ, வென்கிற திருவாய் மொழியிலேபிரட்டி **घटक**ருக்கு **उभयविभूति**பையும் **प्रत्युपकार**மாகக்கொடுத்தாளிற்றே இங்கடபடி வேண்டுகிறதோ வென்று அருளிச்செய்கிறார் இவன் பெறுகிறவியாதி பொன்னுலகு

(சா.சுவா.) ஆதும். **एकदेशम्** சோராமே, விடாதே ஆள்கின்ற **प्रशासन**பண்ணுகிற செங்கோலுடைய, **आज्ञा**டையவனான **श्रियःपति, नारायण**னென்கிற **पद**பட்டம **परतत्त्व** விசேஷ **निर्णय**ததில் **प्रमाण**யோதனார் - குடல் துவக்கு **स्वाभाविक**சம்பந்த, பொருங்காத **वित्यादि** களிதுக்கு **उपपाद**கருங்களை தெளிவித்து **यथावत्प्रकाश**ப்பிச்சு **उपाय**திகள் **उपदेश्य**மாணங்களைப் பிருந்தாலும் **अन्य** **शेषत्व**மொபாதி. **श्रियः पति**சேஷ்வமே **स्वाभाविक** மென்ற இவ்வர்த்தத்தில் **निस्सशय** னாமபடி **कि**ல **प्रमाण**ங்களைக்கொண்டு **सदग्रहेण** முகந்தருவபதேசிக்கதென்றபடி இவனுக்கியாதி. முயன்று, **अभिनिवेश**ித்து **तत्प्राप्त्युपाय**ங்களான **भक्ति**ப்ரபத்திகளொன்றிலே **अन्वय**ித்து **सम**ஸ்செய்தெற வேணுமென்று யிவனுக்காக **काङ्क्षैयुज**ம்மீத மாம்பட்டணைகைக்கு மிகவும் **उद्योग**ித்தென்றபடி "பொன்னுலகாளீரோ" என்கிற திருவாய்மொழியிலே பிரட்டி **घटक**ருக்கு **उभय** **विभूति**பையும் **समर्प**த்தார்ப்போலே இவன் **समर्प**க்க **शक्त**லைலா திருக்கவிவன் பக்கல் **अल**லாகளித்தனை **अभिनिवेश**ிக்கக்கூடுமோ வெண்ண அருளிச்செய்கிறார் இவன் பெறுகிற **वित्यादि** - **उभय** **विभूति**யும் **अन्त**த **भगव** ...

(சா.பா.) **भूमिं श्रीवैकुण्ठञ्च** அங்காதி, சோராமே, **तत्रत्यस्य कस्याप्यपरित्यागेन** - ஆளுகின்ற, **परिपालयता** செங்கோலுடைய, **अन्वय**ண. குடல்துவக்கை, **औत्पत्तिक** சம்பந்த, **स्वाभाविक** **शरीरात्मभावमिति भावः**. தெளிவித்தது, **ज्ञापयित्वा**. **धार्मिकरित्यस्याभिप्राय मुद्धाटयति** - இவனுக்கு **तत्प्राप्त्युपाय**ங்களிடே. **इति** - முயன்று இவன் பெறுகிறபேறே, **शिष्यस्योपायाभिनिवेशात्सिध्यन्पुरुषार्थमेव**, பொன்னுலகையும் புவனி முழுவதையும் அருகையாக உகந்து, **नित्य विभूतेर्लीला विभूतेश्च परिपालनाद्यथै श्वरस्तुष्टौ भवेत्तथा** ...

(சா.வி.) **उपलक्षणमेतत्**. விண்ணுலகும், **परमपदं**. அங்கு, **तत्र**. ஆதும், **एकदेशमपि**. சோராமே, **अपरित्यज्य** ஆளுகின்ற, **परिपालयता**. செங்கோலுடைய, **आज्ञावतानारायण**ன் கூட, **सह**. குடல்துவக்கு, **सहज**சம்பந்த. தெளிவித்தது, **ज्ञापयित्वा**. **तत्प्राप्त्युपाय**ங்களிலே, **तत्प्राप्त्युपायानुष्ठानेषु**. முயன்று, **अभिनिवेश** க்ருவா. **एवभगवत्सम्बन्ध** **घटने** **आचार्यस्य** **कि** **प्रयोजनमित्याशङ्क्योत्तमाना** **परपुरुषार्थसाधनस्यैव** **स्वप्रयोजन** **रूपत्वात्** **भगवतः** **कैङ्कर्यजनितानि** **शयशिशिष्यस्य** **कैङ्कर्यजनितभगवन्मुखोल्लासस्थितिरित्युभयमप्याचार्यस्योभय** **विभूतिशासन** **जनित** **भगवदानन्दतुलानन्दावहमित्याह**. இருவரும்பெறுகிறபேறே. **भगवतःकैङ्कर्य** **प्रतिसम्बन्धित्व** **रूप** **शिष्यस्य** **कैङ्कर्य** **जनितस्वामिमुखोल्लासरूपश्चेत्युभयोः** **पुरुषार्थ** **एव**. தங்களுக்கு, **स्वेषा**. பொன்னுலகையும் புவனமுழுவதும்...

(சா.சா.) **कात्सन्येन** ஆள்கின்ற, **स्वीयत्वेन** **वर्शिकरणशीलः**. முயன்று, **प्रौढ्यापरिगृह्य**. இவனுக்குப் பெறுகிறபேறே, ...

(சா.சं.) एतस्य प्राप्यफललाभ एव. பொன்னுலகை इति, स्वेषां नित्यलीलाविभूतिद्वयानुशासनत्वेन. உகந்த, सन्तुष्टास्सन्तः - மிகுதிசூறைவற, अनपेक्षित विस्तारापेक्षित सङ्कोचविना. கரக்கும் பாகரங்களைக் கொண்டு, ...

மூல் - இவ்வர்த்தங்களெல்லாம் அப்யாத்த விபய ஸப்தராஸியில் ஸாரதமமாளரஹஸ்யத்ரயத்திலே ப்ரதி தந்ர ஸாரோ஢்ரேண ஸங்ரஹிக்கப்படுகிறது.

திருவுடன் வந்த

(ஸா.தீ.) மமகாராதிகள ஃ திருவு நித்யாதி - பிராட்டியோட, ஸமுத்ரத்திலேகூட ப்ராதுர்ஹிதத -

(ஸா.ஸா.) வகருஜாதத்யங்ளாகஇங்கு ஸொன்ன இவ்அர்த்தங்கள் தானித்தனையும் ரஹஸ்யத்ரயத்திலுண்டோ எனன அருளிசெய்க்நார இவ்வாததங்கல்த்யாதி. ரஹஸ்யத்ரயத்திலிதி. ரஹஸ்யத்ரயதார இலையிங்கு விஷயங்களாகையாலே விரோதலிலலையென்று கருதது. ஸாரோ஢்ரேண, ஸாராத்நா ஸப்தவ்யா ப்ரதிபாடனேனேத்ய்: - ஸாராத்நங்கள ஸாப்தமாக ப்ரதிபாதிக்கையாலே ததநு வந்நிகளெல்லாம அர்த்தமாக ஸித்திகையால் ஸ்வாத்நங்களுமிதினிலே ஸங்ரஹிதங்களா யிருக்கின்றன என்றடி. இவ்அதிக்காரத்தில் ஸொன்ன அர்த்தங்களை பல்லாம் முமுக்ஷுக்களுக்கு ஸ்வநிஷங்க ளாக அநுஸந்நிததுகொள்ளுமபடி கரு பயோரூபமாகவும் வுஷாதிஸயாத்நமாகவும் பாட்டாலே ஸங்ரஹிக்கிறார் திருவுடன்நித்யாதித்யால். மேலும் ப்ரத்யதிக்கார பாட்டுக்களுக்கு இதுவே பயோஜன - திருவுடன் வந்த, பிராட்டியோடே கூட ஢ீராந்நித்யிலே அநிர்ஹிதத ...

(ஸா.ப்ர.) இவ்அர்த்தங்களெல்லாம்இத்யாதிநா. ப்ரதிதந்ரஸாரோ஢்ரேண, ஸார஢ூதானாப்ரதிதந்நாத்நா விஸிஷ்ய ப்ரதிபாடனேனேத்ய்:.

த்யிகுஸ்துஹவத் ஢கவதோத்யந்ந த்ரத்யங்ளமா: நித்யஸூரிவந்நித்யகௌர்ய கர்த்யோக்யாவய் அவித்யாக்ரமவாஸ நாரவிப்ரகூதி ஸ஢்வந்நாதி சக்ரபரி வ்யாத்தமக ப்ரவாஹே இத்யந்நகாலமிவ இத: ப்ரநிபத்ய யதானது: ஸ்ரெம ததா ஸ்ரதாசார்யா அஸ்தாஸுகூபாமகூர்வந்நித்யாஹ. திருவுடன்இத்யாதிநா - அருவுடன் ஐந்தறிவார் இத்யேத த்ரத்யம முக்தா. இதரஸ்ய யதாபாடோந்வய: - உடன் இத்யேத த்ரஹித்யவாசி - திருவுடன், த்ரயாஸஹ - வந்த, அ஗த: அமூதமதநகாலே ஸஹோத்யந்ந இத்ய்:.

(ஸா.வி.) இவ்அர்த்தங்களெல்லாமிதி. எதேதஸிஸஸ்தா: - அப்யாத்தவிபய ஸப்தராஸியில், அப்யாத்த விபயஸப்தராஸி. ராஸி மத்ய இத்ய்: ஸாரதமமான ரஹஸ்யத்ரயத்திலு, ஸாரதம ரஹஸ்யத்ரய. ப்ரதிதந்ரஸாரோ஢்ரேண, ஸார஢ூதானா ப்ரதிதந்நாத்நா விஸிஷ்ய ப்ரதிபாடனேன ஸங்ரஹிக்கப்படுகிறது ஸங்ரஹந்தே அதோ஢்ர விஸிஷ்யப்ரதிபாடன விஸதீகரணாய அய் ஗்ரந்ய: அவஸ்யக: உபதேஸ்டுணாமய் ஗்ரந்ய: அபேகித: ஸிஷ்யாணா மஸ்தா஢்வஸர்வாத்ந பூதஸூகர இத்யயமாஸ்த ஸ்ராத்யக இதி஢ாவ:.

ஸூ ஸூதாதிநாமுக்தாத்நி ஸந்நானாயாதிக்காராத்நி ஗ாத்யா ஸங்கூஹிதி. திருவுடன்இதி, திரு, லக்ஷ்மி, உடன், ஸஹ. வந்த, அ஗தஸ்ய. அமூதமதநகாலே லக்ஷ்யாஸஹோத்யந்நஸ்ய.

(ஸா.ஸ.) த்ரஹஸ்யத்ரயேண ததஜானாய ஸாரதமித மாரஸ்த்நிணய் ஸ்யாதித்யத்ராஹ - இவ்அர்த்தங்களெல்லாமிதி, ப்ரதிதந்நமாராத்நிநுத்ய நேபாந்தததிக்காரேஸு ரஹஸ்யத்ரயஸ்த பதப்ரதிபாத்தவ ப்ரகார: ப்ரதஸ்யிதி. தத஢ிப்ரேத்ய ப்ரதிதந்ந ஸாரோ஢்ரேணேத்யு. ஸ்வரூபாதிஜானஸஸூதி நிவ்யூத: ஗ூரகரணாமூலகத்வாத்தகூபா ப்ரஸரணகால: ப்ராப இதி நாமேவ ஸ்துவநுக்தாதிக்காராத்நி ஗ாத்யாபி ஸங்ரஹிதி | திருவுடன்இதி, ...

மூல்- யாற்றில் விழுந்தொழுகாது அருவுடன்ஐந்தறிவார் அருள்செய்ய அமைந்தனரே (மே) ||8|| ...

(சா.தி.) दुष्कर्म रूपनदियिल விழுந்தொழுகாது, நிபதித்துப்பெருகிப்போகாதபடி - அருவுடன் ஐந்தறிவார், அருவு, சூக்ஷ்மம், அநாவது, சேஷசேஷிபாபாதி சம்பந்தம் - இதுக்கு சூக்ஷ்மமாவது அর্থபஞ்சகத்தோடே சகானுசந்தியமா யிருக்கவதிலேடாமையாலறிய அரிதாயிருக்கை ப்ராயப்ராயக ஸ்வரூபங்களிலே சேஷசேஷிபவங்கள சேரக்கிடக்கிறனவித்தனை போக்கி பூதநிர்देशத்தில்லையிறே. உடன், இத்தோடே கூட ஐந்தறிவார், அর্থபஞ்சகமறிவார் அর্থபஞ்சகத்தவ்ரான நம்மாசார்யர்கள். அருள்செய்ய, இவ்வர்த்தங்களை யு டதேசிக்குமபடிக்கு. அமைந்தனர், அமைந்தார்கள் ப்ராயிரானார்கள் யதா, அவர்களருள் செய்யுமபடி நாமமைந்தனமே யோய்ரானோமென்கை || 8 ||

(சா.ஸா.) பாற்றில் क्रमान कर्मरूपनदियில் விழுந்தொழுகாது, நிபதித்துப்பெருகிப்போகாதபடி இதுகக(ருள்) செயயளனகிறததோடே அந்வயம். அருவுடன், சூக்ஷ்மத்தோடே, அந்யேதுபோமான ஸாரீராத்மபாவாதி சம்பந்ததோடே கூடவெனறபடி ஐந்தறிவார், அর্থபஞ்சகத்தையறிவார் - சம்பந்தத் திலுமஅর্থபஞ்சகத்திலும நிஷ்ணாத்ரான நமமாசார்யர்களென்றபடி அருள்செய்ய, கூபைபண்ணு கைக்கு அபேகிதார்த்தங்களையெல்லாம் தெளிவிக்கைக்கு அமைந்தனர், ப்ராயிரானார்கள் ஜானார்த்தினி நமக்கு ஒன்றைஅபேகிக வேண்டா மென்று கருத்து ||8||

ईश्वरं यथाकर्मफलप्रदनायिरुक्क कर्मन्क(ளும்)அனந்தங்களாய் அபரிமித காலபோய்ங்களாயிருக்க இதனை காலம் ண்டாகாத மோகோபாயமும்ததேதுவான அசார்ய ப்ராபியும்அதுக்கு ஹேதுக்களான ...

(சா.ப்ர.) नद्यामित्यर्थः.. விழுந்தது, நிபத்ய, ஒழுகாது, ஒழுகுகை, ப்ரவாஹேயேவ சஹமனம், ததாஹித்யேன. பூர்வபூர்வபாபேஹ்ரோத்ர பாபாரஹ்மக ஸாரீரசம்பந்த எவ்யதானஹேத்ததேத்யர்த்த: - அருவுடன், சூக்ஷ்மேன சஹ, துவிஜ்ஜேய சேஷசேஷிபாவ சம்பந்தேனசஹேத்யர்த்த:.. ஐந்து பஞ்சகம், அর্থபஞ்சகமத்யர்த்த: - அறிவார் அவகச்சந்த:.. அருள், க்ரபா, செய்ய, கர்து, அமைந்தனரே, ப்ராயிசா எதேத்யர்த்த: ||௮||

नन्वीश्वर कृपासर्वत्र समाना “सहृदं सर्वभूतानां, ज्ञात्वामामित्युक्ते:” अनादि कालसञ्चित कर्म परम्पराच सर्वेषासमानैव - एवंच कस्यचित्पूर्वमेवेश्वर कटाक्षेण मोक्षप्राप्तिः. कस्यचित्पश्चादिति वैषम्य हेतुभूत विषम विपाकः कथं? किंच सुकृतपरिपाकेनेश्वर प्राप्तीच्छा कस्य चिद्विलम्बसहा ...

(சா.வி.) கடுவினை, தீவ்ர பாபேஷ்வ, ஆற்றில், நத்யா, விழுந்தொழுகாது, யதானிபத்யப்ரவாஹே நகச்சேமததா, அருள் செய்ய, க்ரபாகர்து, அமைந்தனரே, ப்ராயிசா:.. தை? அருவுடனைந்தறிவார், அறிவுடன், சூக்ஷ்மசேஷசேஷிபாவ சம்பந்தேனசஹ, அর্থபஞ்சக வினாதத்ய துஜ்ஜேயதவாது, ஐந்து, அর্থபஞ்சக, அறிவார், ஜானந்த:.. சேஷசேஷிபாவசம்பந்தேன சஹார்த்தபஞ்சகஜா அசார்யா இத்யர்த்த: ||௮||

नन्वीश्वर कृपासर्वत्र समाना. अनादिकाल सञ्चित कर्म परम्पराच सर्वेषां समानैव. एवंचकस्य चित्पूर्वमेवेश्वर कटाक्षेण मोक्षरुचिः कस्य चित्पश्चादिति वैषम्यहेतुभूत विषम ...

(சா.ச.) प्रवाहे जनन मरणात्मके निपत्याथयथान परिवर्तेम तथा - அருவுடன்இதி, சம்பந்தேன சஹார்த்த பஞ்சகாபிஜா: க்ரபாமயிகர்துமபஸ்திதா இத்யர்த்த: ||௮|| நநுஹவத்சித்தவந்தே சு துதே: கர்மஹிரநாதி தயாசம்சரண...

(சா.தி.) அநாதிகாலஜ்ஞன்னளவால் பறவாத அநுகூல்ய ஜ்ஞாநுபீதககுமபடிபெஙஙனே? பிறச்சுமாமகில எலலாருககும சிறககவேண்டாமோ வெனன அநுளிசசெய்திறார் கமீதி. வாமனாருசி ப்ருதி சம்வந்நாபகன அாதிசந்நாதிம், அநாதினவந்நாபரிஹார: - ப்ருநிபுஷ சிவப்ருவாஹமெனகை அாலே ஒருவருககு வ.ருகி)அநு வ்ந்யாதிசன மசததா வ.சுதசுவாலேணு

(सा.प्र.) कस्यचिद्विलम्बासाहाच. अयमपिभेदः कथमिति शङ्काया यथानादिकर्म रूप सामग्रांतोत्येपि, ऐश्वर्य स्वर्गादेस्तारतम्येन प्राप्तिहेतु कर्मपरिपाकः कस्यचित्पूर्वः कस्यचित्पश्चात्; कस्यचित्सूक्त विशेषादधिक फलेच्छा; कस्यचिच्छाल्प फलेच्छा दुष्कृत विशेष सहितसूक्त विशेषादिति फलबलात्सर्वैरपि कल्पनीयं, तद्वत् “समोह सर्वभूतेषु नमेट्रेष्योस्ति न प्रियः। येभजन्तितुमां भक्त्यामयिते तेषुचाप्यह” मित्युक्त प्रकारेण समानयापि प्रथम गृहकृपया विचित्रकर्म परिपाकलब्ध स्वावसरयाकश्चिदेव; कदाचिदेव; केनचिदेवोपाय विशेषेणमुक्तैश्वर्यादिफल सम्पन्नोभवतीति युज्यत इत्याभिप्रायेणाह - कर्माविद्यादीति. हि यस्मात्कारणात् इहलोके प्रति पुरुषमनादि चित्रप्रवाहः कर्मा विद्यादिचक्रे तत्तत्काले विविधाविपत्तिस्सर्व सिद्धान्त मिद्वाभवति - तस्मात्कारणात् कश्चिद्विपश्चित्तलब्ध स्वावकाश प्रथम गुरु कृपागृह्यमाण स्सन्नित्थमुक्तैश्वर्यान्त सम्पन्निधिरपि भविते त्यन्वयः. प्रतिपुरुष मनादि भूतो विचित्रसुखदुःख हेतुप्रवाहो व्यापारोयस्य तत्तस्मिन् विद्याकर्म वासनारुचि प्रकृति सम्बन्धा ...

(सा.स.) शीलस्य कथमद्य मुमुक्षोद्यमः - उद्यमेच सर्वेषामपि साकिन्नस्यादित्यत्राह - कर्माविद्या ...

(सा.सं.) दाति - आदिशब्देन वासनारुच्यादयोगृह्यन्ते - कर्माविद्यादि रूपेचक्रे प्रतिपुरुषमनादितया विचित्रतयाच प्रवहति सति - इह, जगति. तत्तत्काले कर्मणः फलान्मुख्यदशायां, विविधा, भोग मोक्षाद्यनुगुणा. विपक्तिः, फलप्रदस्य भगवतः कृपाकृत परिपाक विशेषो भवति हीति आस्तांकेस्सिद्धान्तिभि रेववाच्येति भावः - तत्, तस्मात्, लब्धस्वावकाशया - प्रथमगुरोर्भगवतः कृपया विषयी ...

श्रीमतेनिगमान्तमहादेशिकाय नमः

इति सारदर्शिकाया मुषोद्घाताधिकार व्याख्यासमाप्ता.

इति सारास्वादिन्यामुपोद्धाताधिकारः प्रथमः.

इति सारप्रकाशिकायां उपोद्धाताधिकारः प्रथमः.

इति सारविवरिण्यामुपोद्धाताधिकारः प्रथमः.

इति सार प्रकाशिका सङ्गृहे उपोद्धाताधिकारः प्रथमः.

श्रियै नमः

श्रीमतेरामानुजाय नमः

श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः

अथ सारनिष्कर्षाधिकारः

मूलं--

श्रुतिपथ विपरीतं

(सा.दी.) श्रीशानुकम्पा जुष्टस्य मुमुक्षोरधिकारिणः। जातव्यार्थ प्रमाणेषु सारोग्राह्य इतीर्यते।।

(सा.स्वा.) இப்பரந்தததுக்கு रहस्यत्रय विषयமென்றும் स्वामிகैङ्कर्य प्रयोजन மென்றும் அடியிலே निर्दिष्टங்களான இவ்விரண்டில் இந்த स्वामि कैङ्कर्य प्रयोजनமாக க்கூடு மென்னுமிடம் இப்படி उपपन्नமானாலும் रहस्यत्रयத்தையே இப்ப्रबन्धத்துக்கு विषयமாககுக்கைக்கு नियामक முண்டோ? अध्यात्म विषयशब्दराशि யில் सारतममाय்க்கொண்டு मुमुक्षूपादेय मायிருக்கை नियामक மென்னில் व्यापक मन्त्रान्तरादिकளும் मुमुक्षूपादेयங்களாக அவ்வோசாஸ்தங்களிலே प्रतिपन्नங்களாயிருக்கையால் அவைகளைத்தானிங்கு विषयங்களாக கொள்ளலாகாதோ? मुमुक्षुவைப்பற்ற प्रबन्धं பண்ணுமிடத்தில் साख्ययोगादि शास्त्र विषय

(सा.प्र.) गुरुपरिषदुपज्ञं प्राप्येत्यनेन “परीक्ष्यलोकान् कर्मचितान् ब्राह्मणो निर्वेदमायात्. नास्त्यकृतः कृतेन. तद्विज्ञानार्थं सगुरुमेवाभिगच्छेत् - सचाचार्यवंशोजेयः. आचार्याद्वैव विदिता विद्यासाधिष्टं प्राप” दिव्यादिभृत्यानुगुण्येन गुरु परम्परोपसति पूर्वकं तत्वज्ञानं संपादनीय मित्युक्तं. मुक्तैश्वर्यान्त सम्पन्निधिरपि भवतीत्यनेनतादृश ज्ञानवतां मोक्षस्स्यादित्युक्तं; तन्नोपपद्यते “अनन्तपारं बहुवेदितव्य मल्पश्चकालो बहवश्च विघ्नाः। सूक्ष्मः परमदुर्ज्ञेयस्सताधर्मः प्लवङ्गम।। शास्त्रज्ञानं बहुक्लेशंबुद्धेश्चलनकारण” मित्यादिभिस्तत्त्व ज्ञानस्य दुस्संपादत्वावगमात्केनापि मोक्षस्यसाधयितुं मशक्यत्वादित्यत्र “यत्सारभूतं तदुपाददीत हंसोयथा क्षीरमिवाम्बु मिश्रं। उपदेशाद्धरिंबुध्वाविरमेत्सर्वकर्मस्वि” त्याद्युक्त प्रकारेण सारतमांशस्य रहस्य त्रयोपदेशतोज्ञान संपाद्योपायानुष्ठानेन मोक्षस्यप्राप्तुं शक्यत्वं प्रदर्शयन्त्याज्याल्पसार सारतर सारतमांशानिदमिति निर्दिश्य सारतमाशेष्युत्कृष्टाशस्य...

(सा.वि.) पूर्वत्र रहस्यत्रयத்திலே प्रतितन्त्र सारोद्धारेण सङ्ग्रहिक्कப்படுகிறது. इति अपेक्षित सर्वाथ सङ्ग्रहत्वा द्रहस्यत्रयं सारभूतमिति सारभूतत्व मुपक्षिप्तं. तदेव सारतमत्वमुप ...

(सा.सं.) इत्थं अस्मिन्नधिकारे तत्वहित पुमर्थसत्तासिद्ध्या, अधिकारान्तेच मुमुक्षुज्ञेयार्थानां रहस्यत्रये प्रतितन्त्रसारोद्धारेण सङ्ग्रहीतत्व मुक्तं. अथोक्तार्थ निर्णायक प्रमाणेषु किं सारतममिति जिज्ञासायां रहस्यत्रयस्यैव तथात्वमिति निरूपयितुं अधिकारान्तर मारभमाणः...

(मा.सं.) तत्, तस्मात्. इह, संसारे. विबुधैः, पूर्वाचार्यैः. सत्पात्रोपदेशादिना रक्षितं ...

மூல- ருத்மம் சாரமாரியா: ||௮||

(சா.தீ.) திருமார் பிலேவைத்தணத்த திருவததரீயத்தா லே குநீ டான திரா டி ஸ்தானீயம்
 ரஹ்ஸ்யத்ரயம் - அவளும், மூத்யுமீதராலே ஂத்ரயிக்குட்டடுமிதே ஸூரஸாஂதாரண விவ்ருதாதி ஸத்தத்தாலே
 நிதீஷி யாமல் ஂரியா: ஂன்றுது ஂவர்களஂமூதமாத்ரதாலே நின்றுவர்களஂகையாலே
 ஂவாகளிலும் ஸமர்த்ரஂ ஂ லதர்மாஸமாத்ரயண டண்ணுதிற் ஂகளுடைய ஸ்தானீயத்வ ரஹ்ஸ்ய
 ஸகாஂகருக்கு தோற்றுகைக்காக. ஸூதிபத விபரீதமென்று ஂஸாரஸத்யார்த்மும; ஡்ருதீத்யாதித்யாலே
 ஂல்பஸார; ஸார; ஸாரதர் ஸத்யார்த்மும; ஂபநிஷத மூதமென்று ஸாரதம் ஸத்யார்த்மும; ஂவிதென்று
 “ஂநந்த஡ார” மென்கிற் ஡்ரமாணத்தினுடைய ஡ூர்வ் ஂண்டார்த்மும, ஂததம்ஸாரமென்று ஂந்த
 ரஹ்ஸ்யத்ரயத்திலித்யாதி ஡்ரதம்வாக்யத்தினுடையவ்ம; ஂநந்த ஡ாரமித்யாதுதர்வ் ஂண்டத்தினுடைய ஡ுமர்த்மும;
 ஸதூஂதஂங்களஂயத்தண ||௮|| ஡ூர்வஂகாரஂந்தத்தில் ஸார தம்மான ஂன்று ...

(சா.ஸா.) லயஸ்யவ்ய஡கமந்நஂந்ரஂத்ய஡ேக்யஂ வுலக்ஷண்யஂதிஸய: ஂயஂபித: ஂத்தஂல் ஂட஡்வந்த்துக்கு
 ஂத்தை விஸயமாகக்கொள்ளுகைக்கு நியஂமக ஸொல்லித்தாயிற்று ஂரியா:, ஸம்யகிவீகிந:.
 மஂக்ஷஂ஡ஂயு கர்ஸிகஂ ஂத்யர்த்: ஂத்தஂல் ஂதூர்வ் வித்யஂஸ்தஂநமிருக்க ஂத்யஂத்ம விஸயமாத்ரத்தைஂபஂதஂ
 ஡ண்ணக் கூடுமோ ஂன்றுண்டஂம் ஂத்ய ஡ரிஂஂதம். மூத்யுமீதத்வஂக்யஂ த்வரஂதிஸய வ்யஂஜநஂ ஂுபநிஷ
 த்யஂ மிருக்கததேக் தீஸதூத் ரஹ்ஸ்ய த்ரயஂபஂதஂ கூடுமோ வென்றுபிறகும் ஂத்யம் ஡ரிஂஂதம் ||௮||

(சா.஡்ர.) ரீத்யஂ நித்யத்வஂ஡ஂதகத்வஂதமூதத்வெந் நிரூபணம். தஂதூஸஂநந்த வித்யஂ஡்ரிஂதஂதகத்வஂது
 ஡நிஷத்யஂஸ்தஂயஂவித்யத்வ நிரூபணம். ஂததம் ஸாரமிதி, “ஸத்கர்மநிர்ஸஂதஂஸ்தூத்யஂஸ்யஂயஂக விதஸ்தத்யஂ. நஂஂந்நி
 ஸரணஸ்தஸ்ய கலஂகஂடுதிதமீமபி” ஂத்யாதி ஡்ரமாணஂதூர்வ்யஂஸ ஡்ரிஂதஂதகம் ஸஂஸ்த்ர மூததம் மிதிஂவஂ:.
 த்வெத்கல்஡ மித்யஸார ஂத்க: ஡்ருதிஂகஂ ஡்ரிஂதகஂஸ ஂத்யத்ர ஂஂஂகீஸ்வர்த் ஡்ரிஂதகஂஸஂல்஡ஸார: ஂஂமூ஡்ரிஂகீஸ்வர்த்
 ஡்ரிஂதகஂஸஸார ஂதி விவக்ஷிதம். ஡ூரூ஡்ரிஂகஂ ஡்ரிஂதகஂஸஸாரதர் ஂதி விவக்ஷிதம். ஂபநிஷதமூதஂதூர்ஂதி
 ஸாரதமஂநிஂவ்ருஂ஡ஂஸநஂநி விவக்ஷிதஂநி. ஂததம் ஸாரமிதி ஂர்வ்யஂஸஸஂஸ்த்ர விவக்ஷிதம் ஂதத்ஸர்வம்ஸாரமிதி
 ஸலஂகேஸுஸு஡்ரிஂதம். ஂவஂ, விஂக்ஷணீஸ்ஸர்வீ ருத்மஸார ஂவகூஂத ஂத்யுக்த ஂவதி ||௮||

(சா.வி.) மீதத். தத்ஸம்வந்த்யுததம்ஸார ஂபஂதஂதஂ ஡்ரிஂதஂதகஂஸ: - ஂததம்ஸார: ஂஸாரதம்ஸத்யார்த்ஸஂ ஡்ரிஂத
 ஡்ரிஂதஂதகம் ரஹ்ஸ்யத்ரயமூததம்ஸார ஂதி. ஂத்யத்யஂததம் ஡்ரிஂத்யெந் நிஷ஡்ரிஂதம் ஸத்யத்வ ஡்ரிஂத்யுஂஜஂநஸ்யஂய்ஂவஂ:.
 ஸாரதர்ஸத்யத்வ நிதீத்யகேவலஂத்யஂ ஂவ஡்ரிஂதக ஡்ரிஂதத்வ ஡்ரிஂதஂதகஂஸஂ ஡்ரிஂதஂதகஂயஂதூர்வ்யஂய்ஂதர் ஡்ரிஂத்யஂந் ஸாரதர்
 ஸத்யத்வ ஸமஂநஂர்த்யகேத்யத்யஂ ரதிஸய ஂத்யக தர்஡்ரிஂத்யஂஂவத்வஂஂத்யஂது஡்ரிஂதஂதக ஂகஂஸ்ய. ஡்ரிஂத
 ஡்ரிஂதஂதக ஂகஂஸ்யரஹ்ஸ்யத்ரயஸ்யது த்ரயஂநஂ மத்யேதிஸய ஂத்யக தம்஡்ரிஂத்யஂஂவத்வஂஂத்யஂத். ஂவ்ஂ ஸாரதமஂ
 தூத்யுத்யத்வ ஡்ரிஂதம். ஂத ஂவஂதூர்வ்யஂ ஂஂஂரதம்மஂயிடுக்கும் ஂதி வக்ஷ்யதி. விஂஂவ்ந்நி, ஸதூஂஂந்நி.
 ஂத்யந்ந்ஸாரதம் ஸஂஸ்த்ர ஸ்யஂமூததுல்யத்வெந் மூத்யு மீதஂநஂமூ஡்ரிஂததம்வ யுக்தமிதிவ்யஂய்யதே ||௮||

(சா.ஸ.) ஸாரர்ஹ்ஸ்யத்ரய ரூ஡்ரிஂத விஂஂவ்ந்நி. தத்வஂத்யவஂத்யக ஡்ரிஂதஂத்யெந் விஂஂரயந்நீத்யர்த்: ||௮||

ஂத்யஂகரேணீவ மூமூக்ஷரீஜ்ய யஂவதர்த்ஜஂநஂத்யரம்ஸலஂகவிஂதீ கஂ஡ஂயஂ வலம்வநே ...

மூல்- இந்தரஹஸ்யத்ரயத்தில் திருமந்தரம், “சர்வமஸ்டாஷரான்த:ஸ்த்” என்கிறபடியே தன் அர்த்தத்தை அறிய எல்லா அர்த்தங்களையும் அறிந்து தரும்படியா யிருக்கையாலும் - சரமஸ்தலோக, “சர்வதர்மானு பரத்யஜ்யமாமேக ஶரணவ்ரஜ” என்று சொல்லுகிற உபாயமொன்றையுமே அவலம்பிக்க சர்வோபாய ஫லஸத்யி யுண்டாமென்று ஸ்தாபிக்கையாலும் ட்யமும கதஸ்துத்யா஢ிகளில் சொல்லுகிறபடியே தன்னை ஒருக் கால் உச்சரித்தவனை சர்வப்காரத்தாலும் கீதகூத்யனாக்கவல்ல ப்ரபாவத்தையுடைத்தாயிருக்கையாலும் ரஹஸ்யத்ரயமே முமு ...

(சா.தா.) சொன்ன உதமஸாரத்வத்தில் ஹேதுவைக்காட்டாநின்றுகொண்டு ரஹஸ்யத்ரயமே முமூக்ஷுவுக்கு உபா஢ேயமென்கிறார் இந்த வத்யா஢ி. உபாயமொன்றையுமே இது “சர்வஸா஢்யேஷ்வபிந்நதா” என்கிற ஁கஸந்த்யா஢ிப்ராயத்தாலே. “யஸ்கூ஢ு஢ாரஸஸஸாரதாரகோபவதீதீ கதஸ்துதீ: - ரஹஸ்யத்ரயமே ஁஢ரணீய மென்றுஅவ஢ாரணத்தாலே வ்யவக்ஷே஢ங்கலான ஶந்தரஸிகளுடைய ஁நுபா஢ேயத்வத்தை ஶஹேதுகமாக்கக் காட்டா நின்றுகொண்டு வேதாந்...

(சா.ஸா.) வ்யாபகமந்ரான்தர஢ிகளைத்தான் இங்கு விஷயமாக்கலாகாதோ என்கிறஸீக்ஷைக்கு ஶலோகத் தில்சொன்ன பரஹாரங்கலில்உதம ஶவ்஢ விவக்ஷித பரஹாரஸித்தை வ்யக்தமாக்குகிறார். இந்தரஹஸ்யத்ரத்தி லித்யா஢ிபால. ஒன்றையுமேஅவலம்பிக்க வத்யா஢ி, இது “ஸு஢ுஷ்ரேணஸோவே஢:” என்கிற ஶலோகூக்த யோஜனேபப்பற்ற சொன்னபடி ஸ்தாபிக்கையாலு மென்றது “மாஸூ:” என்கிறதைக் கணிகித்துச் சொன்னபடி. ஁நுஷானாதுர்வ வி஢ிவாவயபராமஸமாவுஸ்யக மென்றகருத்தாலே இங்கு ஢்யாதுர்ய சரமஸ்தலோகத்தையெடுத்தது. கதேத்யா஢ி. “யஸ்கூ஢ு஢ார ஶஸார தாரகோபவதீதீ” துதீ: ரஹஸ்யத்ரயமே இத்யா஢ி. வ்யாபகமந்ரான்தரங்களுமஇவ்வுபாயத்துக்கு வி஢ாயக வாக்யான்தரங்களும; ஶரணா஢ிதீ மந்ரான்தரங்களும ஁஢்யாதும விஷய ...

(சா.ப்ர.) ஁நு முமூக்ஷுணா ஶாரதம முபா஢ேயமீதீ ஁நுபப஢்யதே. ததஸ்தி஢்஢ாந் ப்ரதீபா஢கா஢ிவீதத ப்ரவந்஢ானாமஸவ்ய ஶானத்வெந தेषா ஁ஸாரத்வானஸவ்யே ஶாரதமஸ்யே஢மீதீ ஶானாஸஸவா஢ித்யவ்ர முமூக்ஷுபா஢ேய ஶாரதம ரஹஸ்யத்ரயமேவீதீ ஶுபபதீகமா஢. இந்த ரஹஸ்யத்ரயதீலித்யா஢ி. கதஸ்துத்யா஢ி ...

(சா.ஸா.) ஶ஢ மேவாஸி விஸ஢யதீ. இந்த ரஹஸ்யதீலிதீ. தன் அர்த்தத்தையறிய, ஶ்வாஸீஸாதே. எல்லா அர்த்தங்களையும் அறிந்துகொள்ளுமபடியாயிருக்கையாலும், ஶாதப்கார தயாஸ்தீதத்வெநச சர்வாஸி ஶ஢ாஹக்தவா தஸ஢ு஢தோ ஶாதேஸதீ சர்வோபயஸீ ஶாதப்ராஸோபவதீ. அதோமூலமந்ரஸஸாரத மத்வா஢ுபா஢ேய: உபாயம் ஒன்றையுமே அவலம்பிக்க, சர்வோபாயஸ்தானே ப஢வத ஁கஸ்யோபாயஸ்ய அவலம்பவெ. சர்வோபாய஫லஸத்யி, சர்வோபாயானா ஫லஸத்யி: உண்டாமென்று ஸ்தாபிக்கையாலும், ஶம்ப஢்யத இதீஸ்தாபனா஢்ரம ஶலோக ஶஸாரபூத ஶஸுப்யுபா஢ேய: - கதஸ்துத்யா஢ிகள சொல்லுகிறபடியே, “ஸகூ஢ு஢ாரஸஸ ஶாரதாரகோபவதீ” த்யா஢ி கதஸ்து த்யா஢ுத்கரீத்யா. தன்னை ஒருக்கால உச்சரித்தவனை, ஶ்வாதுமநஸஸகூ ...

(சா.ஸ.) ஁வ சர்வோபாய ஫லஸத்யி: ஶகூ஢ு஢ாரணேவ஢்யஸ்ய கீதகூத்யதா ஶபா஢கத்வா஢்ர ரஹஸ்ய த்ரயமேவா஢ரணீய. ஁நான்ய஢ித்யுபபத்யா ஢ு஢யதீ இந்த இத்யா஢ி. ஶ்ரீமந்நாராயண சரணு” முமூக்ஷுஸீஸரண...

மூல்- ஸ்ருவ்யக்ஞாடரணியம், “அசாரமல்பசாரஜ் சாரம்சாரதர்த்யஜேத் । ஡ஜேத்சாரதம் ஸாஸ்த்ரே (சங்)
ரத்னாகர இவாமுத்”

(சா.தி.) சார஡ூத ரஹ்மத்யத்ரத்தினுடைய அத்யாடரணியத்வத்தககாக வேதாந்தத்தினுடைய ஁பாடேயத்வத்தில ஹேதுவீக்காட்டுகிறார். அசாரமத்யாதி. “஡ஜேத்சாரதம்சாஸ்த்ர” ஂறாதை ஁பாதிக்குக்கொண்டு அதிலும் சார஡ூதமான ரஹ்மத்யத்தின ஁பாடேயதம்த்வத்தை சபரமாமக ஁பாதிக்குறார் ...

(சா.ஸ்தா.) ஸஂவராஸிதில் சாரதம்஡ங்கலானாலும் ஁வ விதவீதலக்ஷணியாதிஸயம் ஁லலாமையாலே ஡ு஡ுக் களுக்கிப்படி ஆடரணிய஡ங்கலல்லாமையால் அவற்றை விஸயமாககாதாழிந்த தென்று கருத்து ஁னாலும் ஡ுக்ஷாதி ஁பநிஸதா஡ நிதயமேநாபேக்ஷதமாகி லனறோததேகதேஸமான ரஹ்மத்யத்ரத்தையே ஁ங்கு விஸயமாககொள்ளலாவது “ஸாஸ்த்ய஁஡: ஡ாஂராத்ர” மத்யாதிபாலே ஸாஸ்த்ய஁஡ாதி ஸாஸ்த்ரங்கலையும் அத்யாத்ம விஸய஡ங்கலாகச சௌல்லியிருககையாலே அவற்றைத்தான் விஸய மாகக் கொள்ள லாகாதோ? ஡ரானு஡்ஹாதி கருணைபாலே ஡வ஡்஡ பண்ணுமிடத்திலது ஡ுக்ஷஸாஸ்த்ர விஸய மேபாக வேணுமெனறுதான் நிர்வ஡்஡ ஡ுண்டோ? தத்தத்கலாதி கலாப்பற்ற தத்தத்க்ஷாஸ்த்ர விஸய மாகத் தான் பண்ண லாகாதோ ஂன்கிறஸுத்யைில் ரஹ்மத்யத்ரத்தையே விஸயமாகக்கொள்ள லேணு மெனகைத்தாக ஁பநிஸதா஡மே சாரதம்த்வா஁பாடேய மெனறும் தத்வ்யதிர்ரித் ஸாஸ்த்ர஡ங்க ஁சாரத்வாதி கலால் ஁நுபாடேயக் கலென்றும் ஁பதேஸிக்கிறார் ஁சாரமத்யாதிபால். ஡ுக்ஷாதி ஸஂவரமாமமே ஁ப஡ிவ்யமாகி லனறோ அதில் சாரதம்஁பாடேய மென்னலாவது ஡ுக்ஷத஁பாய஡ங்க ஡ரமாமா ...

(சா.஡்.) கலில஁தி. “ய ஁தத்வயம் ஸகூ஁஁ரயதி. ஸகூதேவஹிஸாஸ்த்ராத்ர: கூதோ஁யதாரயேதி” த்யா஁வத்யதி: . ஡நு ரஹ்மத்யத்ர மே஡ு஡ுக்ஷுவுக்கு ஆடரணிய மத்யவதாரண ஡ு஡஡தே. ஁ந்யஸ்யா஡ி ஸதாவே தஸ்யா஡ுபாடேயத்வாதித்யத்ர இதரஸ்ய ஸர்வஸ்யாநு ஡ாடேயத்வம் வத்஡ுமசார, ஁ந்ய சார; சார; சாரதர; ...

(சா.வி.) ஁஁஁ரணே. கூதகூத்யனாககவல்ல. வீ஡வததையுடைத்தாயிருககையாலும், கூதகூத்ய்கூதூ ஸமதி வீ஡வ விஸிஸ்தயா ஸ்தித்யாஂ ஁யமந்ரஸ்சாரதம்த்வா ஁பாடேய: - ஸர்வத்ர ஸ஡ு஁ய ஁த்தானுத்ர ஡ரத்யானேய: . ஁த்தாத்ர: ஸர்வ஡்ஹகத்வ - ஁நுத்தாதி விதிவாக்யத்வகரண மந்ரத்வாதிதி. ரஹ்மத்யத்ர மே஡ு஡ுக்ஷுவுக்கு ஆடரணிய மிதி, ஁பாயா ஡ு஁தானு஡ யு஡ிதயா ஡்ரதம் ரஹ்மத்யத்ரயமாடரணிய. “஁நந்த஡ாரமிதி” ந்யாயாத்ரஸ்சா஁தேதாந்தா஁யயநம஡ி கர்த்வயமிதி஡ாவ: . ஡ந்வாடரணிய ரஹ்மத்யத்ர மத்யுத்ர. ஁ஸ்ய ஸர்வதி ஸ஁஁ஹகத்வ ஸத்ய஡்யந்யஸ்ய ஡ிதா஁ஸ்ய ஸத்வதத்யாடரணிய ஸ்யாதித்யாஸு஁஁ய ஡ரிஸேஷவலேந ரஹ்மத்யத்ரஸ்யேவ சாரதம்த்வனாடரணியத்வம் வத்஡ு஡ரிஸேஷ ஁ர்ஸயதி. ஁சாரமத்யார஡்ய, தத்ர஡்ரத்யக்ஷாதி ஡ரமானேஸுஸாஸ்த்ரஸ்யேவ ஡ர஡ு஁ரத்ய த஁பாய஁னே...

(சா.ஸ.) ம஡் ஡்ரதே தஸ்யே ஡்ர஡தே ஸ்ரீமதே ஡ாராயணாயநம: . ய ஁தத்வயம் ஸகூ஁஁ரயதி. ஸகூதகூதகூத்யு ஡ாததஸ்ய ஡்ய஡்வ”தீதி கரஸுத்ய஡ி஡்ராயேண கரஸுத்யாதி கலில஁த்யுத்ரம், ஡நு ஁லுிககாதி஡்ரமிதி கரண ஡ூதே ஸஂவ ஡்ரஹ்஡ி இதமேவா ஁ரணிய மத்யத்ரகூதேது: இதரானா஁ ரேஂகேஹேதவ ...

மூல்- பரம பुरुஷார்த்தமும், ததுபாயமும், ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணங்களாலே யறிய வொண்ணாதபடியாலே இவற்றுக்கு, “சாஸ்த்ராஹேஷி ஜனாந் தஸ்மாஹ்நாஹ்ந்ரப்ரமாணந்தே கார்யாகார்யவ்யவஸ்திதௌ” ஶப்தப்ரஹ்மணி நிஷ்ணாத: பரப்ரஹ்மாஹி கக்ஷதி” என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஶப்தமே ப்ரமாணம் - இவ்விடத்தில், “அநந்தபாரம் வஹு வேதீதவ்யமஸ்ய ப்ரத்யக்ஷ காலோ பஹவஸ்ச விஹ்நா:। யத்சாரபூதம் ததுபாடதீத ஹஸோ யதா ...

(சா.தீ.) பரமபுருஷார்த்தேத்யாதி. ஶப்தப்ரஹ்ம, வேதம். நிஷ்ணாத: , சார்த்தமாகவறிந்தவன் ஶப்தமே, வேதாந்மே. அவ்விடத்தில் வேதாந்மே. வேதீதவ்யம் - வேதீதவ்யமான சோபப்ரஹ்மணவேதாந்ராஸி. அதுதானும் ப்ரத்யக்ஷமநந்தபாரமாயிருக்கும் அந்நோ நிஷ்ஞய: . திரிணயிக்கவற்றதாய் பஹுவிஸ்தரமாயிருக்குமென்கை சாரபூதம். அஸ்துமிஸ்த்ர ஶாரமிவ புருஷோ ஹஸோயதா அாடதீத. யதா, இவ் என்றபடி “அத ப்ரதஸ்தே கௌவேரோ ப்ரஸ்வாநிவ ரஹுதிஸம் । ஶரே ...

(சா.ஸா.) ந்தரங்களைக்கொண்டு தானறியலாகாதோ வென்னவருளிச்செய்கிறாரா பரமேத்யாதி - ப்ரத்யக்ஷாதி, யோகி ப்ரத்யக்ஷாதிக்களாலு மறியவொண்ணாதென்னுமிடம் ப்ரஹ்மாதிஸு வ்யக்ஷம் - ஶாஸ்த்ராஹேஷித்யாதி - இப்படி ஶாஸ்த்ரத்தைக்கொண்டறியவேண்டு மென்று திட மிக்கையாலே ஶைவாஹுதரீத்யா கத்யஹிதநு மானத்தைக்கொண்டறிபட்டபார்க்கிலுமஅது பதோபயுக்த முமாகாதென்று கருத்து ஶப்தப்ரஹ்ம, அராமோத்யஜான - பரப்ரஹ்ம, விவேக விமோகாதி ஜந்யமுபாஸநரூப ஜானம் - “ஶப்தப்ரஹ்மாஹம் மய பரப்ரஹ்மவிவேகஜ” மிதி தத்வை விவரணாத் - “ஆனாலும் புராணந்யாய மோமசேத்யாதிபாலே சததீஸ வித்யாஸ்தானங்களுமுபாடேயங்களாக த்ரமஸாஸ்த்ரோக்தமாயிருக்க வேதத்தில்஁கதேஸமாந்ரமுபாடேய மென்னக்கூடுமோவென்ன உபயுக்த தமமான சாராஸ்த்ரத்தைக்கடுக உபாடாந டணணக்கடவெனென்று விதிக்கிற விஸேஷவசநத்தைக்கொண்டுஉதர மருளிச்செய்கிறார் அவ்விடத்திலித்யாதிபால் அவ்விடத்தில் சாரதமமான ஶப்தமுபாடேய மென்றுஅந்வயம் - அநந்தபார. அந்ந: , நிஷ்ஞய: . நிஷ்ஞயிக்கவறிதாய் பஹுவிஸ்தரீணமுமாயிருக்கு மென்கை ஶாரமித்யாதி. அஸ்துமிஸ்த்ரம் ...

(சா.ப்ர.) சாரதமேஸு; சாரதமஸ்யோபாடேயத்வம் சதீஸ்தாந்நம் பௌத்யதவசநம்முபாடாய வ்யாகரோதி. அசாரமித்யாதி மஹாவாக்யேந. நநு ஶாஸ்த்ரேஸு சாரதமமுபாடேயமிதி கத்ய நியம்யந் இத்யத்ராஹ. பரமபுருஷார்த்தமித்யாதிநா. மும்ஸுபுராஸ்யே தத்சாஹநே ச ப்ரத்யக்ஷாஹப்ரவூதேஸ்ஶப்தபரிஸேஸோ யுஜ்யத இதி ப்ராவ: . நநுசாரஸ்யாபி த்யாஜ்யத்வபூர்வக சாரதமஸ்யைவோபாடேயத்வம் வசநபுரஸ்சரமுச்யதே. ப்ரமாணேஸ்வே க்ஷித்சாரபூதஸ்யாப்யுபாடேயத்வ சதீஸ்தாந்நம்முபாடயதே. கத்யமிதமுபபதத இத்யத்ராஹ. இவ்விடத்திலித்யாதி. ஶப்தரூபப்ரமாணே ஶ்வீகார்யே சந்நாத்யத: . யத்சாரபூதமித்யத்ர சாரஸ்த்ரஸ்ய ஶப்தஸ்வபாவஸிஹ்நிஹ ...

(சா.வி.) ப்ரமாணத்வ மித்யாஹ - பரமபுருஷார்த்தமிதி. அறிபவொண்ணாதபடியாலே. ஜாதம்ஸக்யப்ரகாரத்வேந. ஶப்தப்ரஹ்மாணி, ஶப்தரூபே ப்ரஹ்மாணி. வேத இத்யத: . “நந்வதாதோ ப்ரஹ்மாஜிஜாஸே” த்யத்ராஹ்யயநக்ரமேண வேதார்த்த விசாரப்ரவூத்யுக்திவதிஹாபி க்ரமேணால்பசாராதி விபாஹ பரிஸீலந பூர்வகமேவ சாரதமாஸ: உபாடீயதா மித்யாஸஹ்ய சாரதமாஸி ஁வ ப்ரத்யமப்ரவூதீ சயுக்திக் ப்ரமாணமாஹ. அநந்தபாரமிதி, ...

(சா.ஸ.) இத்யத்ர ஹேதூந் ஶ்வயமேவ காரிகயா சஹ்நஹிதி. அசாரமிதி. சஹ்நஹிதமேவ விவரீதூ பரமபுருஷார்த்தாஹி ஶப்தஸ்யைவ ப்ரமாணதா பரிஸேஸாஹ. பரமேதி. ஶ்வகாரிகாமூலபூதவசநவலா ...

மூல்- க்ஷீரமிவாம்பு மித்ர' என்கிறசலோகத்தில் சாரபூதமென்கிற பதத்தாலே प्रतिपन्नமான நிரூபாதிக்காரத்தை விषயிகரிக்கிற சாரதமशब्द முபாடேயம். बाह्यकुद्वाष्टि शास्त्रங்கள் அத்யந்தாஸாரங்களாகையாலே अनुपादयங்கள் - वेदத்தில் பூர்வभागத்தில் ऐहिकफलसाधन कर्मप्रतिपाकமான प्रदेशं அத்யल्प சாரமாகை ...

(சா.பி.) ரஸூரவோதீர்யானுதரஸ்யந் ரஸானிவீ” திவந், சநர்ஷீர் சமதாயததில் ஶீரததையேஹச
 ஶதீக்ருமாப்டேயலே சாரதூதா சாரதூத சமதாபததிலே சாரதூதததேபே பரிஶதீகதககடவ் மன்னகை
 ரஹ்யததில் சாரதூத சந்தவாச்யததில் நிமிததததகதாபதீகிரா நிரூபாதிர்நி. சார பரம சாரதூத.
 நிரூபாதிர்சாரம். பரபுராதீர் தததத விசிஷ்டமான த்ரஹ பரிபந்மான சாரதூத சந்த மெனந்வயம்.
 இப்படி அசாரமத்யாதி ஶலோகதாப்யரீரீததததகதாபதீர் பதாரீர் மந்நிசீகசடகிரா - தாஹ்யத்யாதி, நநு
 ரதாசர் த்வாமுத மெனகையால் ஶகாவய ஶிதான த்நிதீக ரதாசர் த்நானீயதவ ...

(சா.சுவா.) ஶ்ரீரமீவஸ்தித மித்ய: - அஸாரத்யஸாராதி மித்ரித மிதிஶாவ: - ஶமோ யதா, ஶஸ டிவ. அ஢்வீமித்ர ஶ்ரீரமீவ ஶ்தித ஶாரஶ்ரீத புரூஷோ நிராத ஶ்ரீர ஶஸவதஸாராஶ்ரீதாதிஶ்ரீதாதிதேதி நாத்ய: - அந்யதா, யதாஶவதேநீவ பரீதிரிவ ஶவத வீயத்ய: பரஸஜ்ஜாதிநி த்ரஶ்வ்ய: ஶாரஶ்ரீத முபாடேய மெனகிர, இரூலோகம ஶாரதமஸ்யோபாடேயத்வே பரமாணமாக மாட்டுமோ வெனன வரூளிசசெய்கிரா ஶாரஶ்ரீதஶவதத்தாலே இத்யாதி. ச்விபர்த்யயரஶிதமாக ஶ்ரீதஶவதம் பரயோகிககைதாலே ஶாரஶ்ரீத ஶவத நிரூபாதிசாரபரமாகையால் ஶாரதமத்ததேயே சசாலல்கிரதெனதுகருத்து. பரிபரிதமான வெனகிரததுக்கு ஶாரதம ஶவதமித்ய நேநாவ்ய: - நிரூபாதிசெ. ஶவதஸ்ய ஶாரதமத்வமத்ய: த்வாகமெனது கருதது இங்கு ஶாரதமஶவதமுபாடேய மெனகிரதாட்டே அடரணீயம். ஶாரஶ்ரீத ஶவத முபாடேயமென்கிரத பாட லேககஸ்ஸலநகூதம். இவ்வசனத்தில் நிரூபாதிசார முபாடேய மென்கிரதவித்தாலே அஸாரங்களும அபாதிசார ஶாரங்களும அநுபாடேயங்களுண்டு. ஶாமான்யேந ஶித்திததாலும் ஶாஸ்ய யோகாதிசாரங்களுமவிசாஸ்தானங்கலில் அபரிஸத்யதிரிசுந்ரும அநுபாடேயங்களுண்டு அபரிஸத்யா மேஅபாடேய மென்னும் விசேஷிததுச்சசால்லாமைதால்அநத ஶாஸ்ய யோகாதிசார தான அபாடேயங்களுனாலே வென்னவரூளிசசெய்கிரா ஶாஸ்யேத்யாதி. அநுபாடேயதாபரயோசகமாக இவ்வசனததில் விவரிதமான அஸாரத்வ அபாதிசார ஶாரத்வம அபரிஸத்யதிரிசுந்ருங்கலிலே காண்கையாலும்அபாடேயதா பரயோசகமாகச்சசாண நிரூபாதிசார ஶாரத்வமஅபரிஸத்யாத்திலே காண்கையாலும் அபரிஸத்யா மேயு பாடேயமென்று சத்யதாத்ய: ஶாஸ்ய யோகாதிநாமபி...

(सा.प्र.) पाधिक सारभूतसारतम परत्वस्य पुरुषार्थान्तरबोधक पदसमभिव्याहारानपोदितत्वादिति भावः.
असारमिति श्लोकं व्याचष्टे. बाह्यकद्वर्णित्यादिना. एवं च सर्वस्याप्यध्मात्मशास्त्रस्य सारतम ...

(சா.வி.) நநு, த்வயா சாரதமமுபாதேயம்த்யூக்யதே. அஸ்மிந்வக்சனே சாரதூதशब्द एव उपादेय इत्युक्तं इति विरोध इत्यत आह. सारभूतमென்றது பதத்தாலே இதி. நிரூபாதிசாரதூத்தை. நிரூபாதிசாரதூத்மைதி யாவத । சாரதம शब्दार्थ एव शक्त्यसंकोचेन पर्यवस्यतीति भावः. अनुपादेयங்கள், स्वरूपतस्त्याज्याः. अनु ...

(सा.सं.) ऋग्वेदि सारभूतशब्द एवोपादेय इति परिशेषयति. அப்பெட்டத்தில் எனி, சாரभूत शब्दोऽत्र सारतम पर इति हृदयं. परोत्प्रेक्षितासारादि शब्दार्थानां वैदिकपथा सम्मतत्वात्. तत्सम्मतान् ...

மூல்யாலே அநுபாடேயம். அமூஷ்மிகபிரதிபாடகாஸி ஏஹிக ஫லத்திலதிசயித ஫லத்தையுடைத் தாகையாலே சிலர்க்கு சாரமென்னலாயிருந்ததேயாகிலும் து:ஃ மூலத்வாதி துஷ்டமாதையாலே அநுபாடேயம். ஆத்மதத்ராபி சாபநமாத்ததை ப்ரதிபாதிக்கும் அஸமும் சாரதரமாயிருந்த தேயாகிலும் அத்யந்தாதிசயிதமான பரமாத்மானுபவ சாபேக்ஷார்க்கு அநுபாடேய. பரமாத்ம தத்ராபிததுபாயங்களை வெளியிடும் ப்ரதேஸி சாரதரமாதையாலே விவேகர்க்கு உபாடேயம். அவ்வம்சாதினும் ப்ரதான ப்ரதிதந்ரங்களான தத்வஹிதங்களுடைய ...

(சா.தி.) தோன்றுகையால் அசாரஸந்த் வேதிக தேஸ பரமாக வேண்டாவோவென்னில் அங்ஙனங் கொள்ளவொண்ணாது. அசாரஸந்த் ஫லதூய்ரமாதையால் வேதத்தில் அ஫லாஸ கிடைபாதிதே ஆகையாலிங்கு சாரஸந்த் தூத்யந்தார்த்தி "யா வேதபாஹ்யாஸ்தூயிதயோ யாஸ்ச காஸ்ச கதூத்ய: | சர்வாஸ்தா நிஷ்஫லா: ப்ரேத்ய தமோநிஷா ஹி தாஸ்தூயிதா: " எனறிவற்றின் அசாரத்வம் சப்ரதிபத்ரமிதே. தூதிதேயே ரத்நாகரஸ்தானாயமாக விவக்ஷிதம். அஹிகார சத்யஹஸ்தலாகததில் "தூதூ தி ச ப்ராபகாஸ: " எனறி தூதியில் அஸங்களை நிதூரிக்கையால் சாஸ்த்ர ரத்நாகரஸ்தானாயமாக விவக்ஷிதமன்று. இத்ததை ப்ரத்யக்ஷ கோசர சாத்யசாபந ப்ரதிபாடக மாதையாலே பாதல் லாகவ்யவஹாஸ்தாயையாலே பாதல் சாஸ்த்ரமெனகிறது இப்பாடி ஸ்தலாகார்த்தத்தை அருளிச்செய்து முன்புசொன்ன ரஹ்யத்ரயோபாடேயதமத்வத்துக்காக அத. சாரதரமத்திலும் சாரமென்கிறார் அவ்வம்சத்திலுமென்று ப்ரதான ப்ரதிதந்ர மென்று நிரூபா ...

(சா.ஸ்வ.) வேத விருதத்வஸ்தூபநார்த்தமிங்கு பாஹ்யஸந்த். சாஸ்த்யயோகாதிநாமாபி வேதவிருதத்வென பாஹ்யத்வமும் "சாஸ்த்யயோக: பத்ரதார" இத்யாதிவசனங்களுக்கு நிர்வாஹமும் பரமதபஹ்ஜத்தில் சமதூயாஹிகாரத்கிலே பரக்கச சொல்லப்படுகிறதிறே. கதூதூதி. "யா வேதபாஹ்யா: தூயிதயோ யாஸ்ச காஸ்ச கதூத்ய: " இத்யாதிக்களான மந்வாதிவசனங்களிங்கு அபிப்ரேதங்கள். அத்யந்தேத்யாதி. நிஷ்஫லங்களாகிறவ்வென்றித்தே அநர்த்தாவஹங்களுமாதையாலே பென்றுகருத்து. ஏஹிகத்வாக்யாத்யல்பத்வம் ப்ரத்யக்ஷசித்ரமிதி தூயிதே. ஸ்வாதிக்களும் மோக்ஷாபேக்ஷா அத்யல்பங்களாயிருக்க அவைததைஸாரமென்பதெங்ஙனே பென்ன அருளிச்செட்கிறார். ஏஹிக ஫லததிலும்த்யாதி. சாரமாகில் அநுபாடேயத்வமெங்ஙனே பென்ன அருளிச்செட்கிறார் சிலர்க்கித்யாதி. சிலாகக்கென்கிற விததாலே விவேகர்க்கு சாரமாகததோன்றாதென்று கருத்து இத்தால் ப்ரயோஜநான்தரங்களுடைய சாரத்வ கர்மோபாஹிகமெனறதாயதது. சாரதரம்த்யத்ர சிலாககுத்யநுஷ்யதே. விவேகக்கென்றது சிலதாரி கரடியாக ஹேயோபாடேய விபாஹ தமனானவனுக்கென்ற பாடி இப்பாடி உபநிஷதாஹமெல்லாம் உபாடேயமாகில் ரஹ்யத்ரயத்தையேபிப்ரவந்நிவிஷயமாக(ககைக்க) நியாமகமேதென்னவருளிச் செட்கிறார் அவ்அஸத்திலும்த்யாதி. சத்யஹமிதி. சிறிய கண்ணாடி ...

(சா.ப்ர.) த்வ ஸ்யாத் | ததா ச கத்யம் ரஹ்யத்ரயமாத்த்ரயாத்யந்தோபயுத்ததயா விஷ்வாக்ஷமேனோபாடேயத்வம்த்யத்ராஹ, அவ்அஸத்திலு மிதி. அர்த்த பத்ரகத்ய சம்வந்நத்ய சானாயாஸென ஜாபநாத்ரஹ்யத்ரய சார...

(சா.வி.) பாடேயம் அநுதானோபயோகித்வெனாஹ்யம்த்யர்த்த: . அதிசயித ஫லததைடடைத்தாகையாலே சிலார்க்கு சாரமென்ன தாயிருந்ததே யாகிலும், அதிசயித ஫லவசதயா கேஸாசித்ஸார ப்ரவேதிதி வித்யமானத்வெபி | வெளியிடும் ப்ரதேஸி, ப்ரகாஸக ப்ரதேஸி: . ப்ரதான ப்ரதிதந்ரமான இதி, "ஸ்வதந்ர எவ சித்ரதூர்த்த: பரதந்ரவ் ...

(சா.ஸ.) ததர்த்தாந் தர்ஸயிதி. பாஹ்யிதி, அசாராதிஸந்த்நா பராபிமதார்த்தா: . தेषா ததர்த்தாநுபபத்தயஸ்ச து ரஹிஸித்யாமஸ்தாபிஹபாதிதா: | தர்ஹி வேதாந்தபாஹஸ்த்ரவோபி சாரதர இதி ரஹ்யத்ரயஸ்யைவ ...

மூல்- சङ्ग्रஹமாகையாலே மிகவும் (முபாடேய) சாரதமமாயிருக்கும் ரஹஸ்யத்ரயம் । ஆகையாலே, “बहुभ्यश्च महद्भ्यश्च शास्त्रेभ्यो मतिमान्नरः । सर्वतस्सारमादद्यात्पुष्पेभ्य इव षड्पदः” என்கிறபடியே இந்த ரஹஸ்யத்ரயம் முமுக்ஷுவான இவ்வாட்மாவுக்கு மிகவும் உபாடேயமாகக்கடவது. ...

(சா.தி.) திகசாரசஹ்த்யர் திவ்ருத். அத்யந்தசார தமத்வ஫லமான அந்யந்தோபாடேயநைய ச஫்ரமாணமாக உபபாதிக்கிறார். ஆகையால் இத்யாதித்யா - சர்வத்., சர்வேஹ்ய.: சார, ரஹஸ்யத்ரயமென்றபடி தானிய சகலார்தங்களைமெல்லாம் ஸ்பஹமாக சங்க்ரஹிக்கையாகிற ஫லாநித்யததாலே அந்யந்த சாரதமத்வ கண்ணுகொள்வது - உக்தார்தத்தைதப்பாட்டால் சங்க்ரஹித்துக் காட்டுகிறார்.

(சா.ஸா.) பெரியவருக்களைக்காட்டு மாப்போலே அநாயசேந விசதமாககவகதாய நுகதையாடல் மென்றபடி ஆனாலும்அநந்தபாரமெனகிறவ்ருதமானது சாரதமமெல்லாமுபாடேயமென்று, நியமித்யாநிதத் ததேகதேசமான ரஹஸ்யத்ரயமாத்ர முபாடேயமெனகைகட்டுமோ வெனத் தநிஷ்டை. பரிஹரித்யாநித்யகொண்டு அதிகாரார்தத்தைஉபஸமஹரிககிறார் ஆகையாலித்யாதித்யால். சர்வத் இந். சாரதமாதத்யாத்ம ஶாஸ்த்ராடபீத்யர்.: முமுக்ஷுவான, மோக்ஷததிலுத்வேக்ஷயாலே த்வராதித்யவானானானந்த., படி, சாரதமமெல்லாமுபாடேயமென்று வ்ருதசித்ஹமானாலும் அதிலும் சாரதமமுபாடேயமென்கிறவிலிவிசேஷ வ்ருத பலததாடல் யிலவவதிகாரிக்கு ரஹஸ்யத்ரயம்மிகவும் உபாடேயமென்று கருதது ஆகக்கடவதென்றது ஆகததக்கதென்றபடி

இவவதிகாரார்தமெல்லாம் ச஫்ரதாயாத்தமென்று காட்டாநின்றுகொண்டு இவ்வாறா சங்க்ரஹிக்கிறார்.

(சா.஫்.) தமாத்வேதாந்நாதி஫ி சாரதமமதி தாவ.:. அஸ்திந்நர்த் த்ரமாண வதந்ரு஫மஹரிந். ஆகையாலித்யாதித்யா. வஹுஹ்யச்வேநி ரஹஸ்யத்ரயஸ்ய ஶாஸ்த்ரான்த்ரத்த்வாதபாடானே ஫ஞ்ஜமோ ।

உத்ரோத்ராஸ்யா அஹ்யஸ்யமானேஸு சர்வேஷ்வ஫ி வித்யாஸ்தானேஸு த்ரகவத்ஸ்வரூ஫ ரூ஫குண வித்யாதித்யாநா ஶுத்ரேந ஫்ரதி஫தும்ஸக்யதயா தேஸா விசததர ஶுத்ர஫்ரதி஫திதநகத்வ் க்ருத்ஸநேஹ்யோ வித்யாஸ்தானேஹ்யோ஫த்யந்நாநித்யிதநதயா நியத்யூரிதஸ்துத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரார்தம்நுஸந்ததானா த்ரஹாந்தஸ்தாட்ரஸ ரஹஸ்யத்ரயார்தநிஸ்தாரூ஫ ஶ்வவீதவமஸ்தாகம ஫்யாபாடயந்தித்யாஹ.

(சா.வி.) நிவாரித.:. ஫்ரதிதத்வ” இத்யுத் வேதாந்த ஶாஸ்த்ரசித்ஹ஫்ரதானதூதத்வஹிதசங்க்ரஹகதயாமிகவும் சாரதமமாயிருக்கும் ரஹஸ்யத்ரயமதி, ஏதாட்ரஸமந்யந்நாஸ்தீதி தாவ.:. உ஫மஹரிந். ஆகையாலே இந். ஆகக்கடவது, தவதி.

(சா.ஸ.) அாடரணியத்வே ஹேது:க இத்யாஹ. அவ்அஸத்திலுமதி, யத்யுத்யவந்ததா஫ி “அநந்தபார” மித்யாதி஫ர்யாலோதநாயாமாடர்ஸித்ஸ்வார்த் த்ரதக்ஷி ரஹஸ்யத்ரய எவ சாரதமத்வ வித்யாந்நிர்ரிதி தாவ.:. அநேந ஹேதுநாஸ்யீவோபாடேயத்வமதி । நிதாமயதி, ஆகையாலிதி, த்ரஹுஹ்ய.:. அபாரத்வாத஫யதிஹ்ய.:. அத ஶ்வஸ்யேந ந்ரிஸ்தா஫்ரதாந்ருகூநதிஸ்துவந் அதிகாரார்த் தாத்தயா஫ி சங்க்ரஹாதி.

மூல்- அமையாதி(வி)வையென்னு மாசையினாலறு மூன்றுலகில், சுமையான கலவிகள் சூழவந்தாலும் தொகையிவை ...

(சா.தொ.) அமையாதிவை இயாதி. இவை, அதிகரித்தவை, அமையாது நமகருட்போதாது இன்னும் சுற்கவேணுமென்னு மாசையால் அறு மூன்றுலகில், அஷ்டாஷ வித்யாஸ்தானததில் சுமையான கல்விகள் - பரமபுருஷார் சாபகத்வாபாவாநிஷ்பலதயா பாராயமாணங்கலான கல்வி கலைகள் அடியாத்ம வித்யாவ்யதிரித்ருங்கள் சூழவந்தாலும், தானேமேல் விமுந்துவந்தாலும், காஸ்த்யேநவந்தாலும்மென்னுமாம் இவைதொகையென்று, ...

(சா.ஸ்தா.) அமையாதித்யாதி. இவை, இப்போது நாமஅப்யஸித்தவித்யைகள் அமையாது, போதாது, என்னுமாசையினால், இவைநமக்குட்போராது, இன்னும் அப்யஸித்ருவேணுமென்கிற ஆசையாலெனறபடி இதுக்கு சூழவந்தாலும்மென்கிறததோடேஅந்வய - உலகில் சுமையான நிஷ்பலங்கலானகையாலே “வேதபார பரா஑்ரான்த்” இயாதிக்கலிற்படிபே லோகநச நுகரு, வ்வுல பாராயமாணங்கலான வெனறபடி அறுமூன்று, அஷ்டாஷ ச஑்யாகங்கலான உபவேதானா பூத்யுமணதயா வித்யானாமஷ்டாஷத்வ - கல்விகள், வித்யைகள், அடியாத்ம சாரதம ர஑்யத்ய வ்யதிரித்ருவித்யைகளென்று, சூழவந்தாலும், காஸ்த்யேந லத்ருங்கலானாலும் இவை தொகை என்று, இவை ச஑்யாபூரணமாத்ரு ப்ரயோஜனங்களென்று, நிஸாரங்களென்று நிஷ்஑ிததெனறபடி இதுக்கு எண்ணியவென்கிறத் தோடேஅந்வய - இமையா, ...

(சா.ப்ர.) அமையாதிவை இயாதினா - இவையமைபாதெனனு மாசையினாலுலகில் சுமையான அறு மூன்று கலவிகள் சூழவந்தாலுமிவை தொகையென்றிமையா இமையவரேத்திய எட்டிரண்டெண்ணிய நம சமபாசிரியர் சுதிர்க்குநதனி நிலைதநதனரே இயந்வய:.. அமையாது நாலம், இவை, இமானி, என்னும், இதி, ஆசையினால் அாஸயா, அப்யஸ்யமானானித்யத்ரு இதிஸேஷ:.. மூன்று, த்ய, அறுமூன்று, ஷடகத்ய, உலகில் லோக, ஷடகத்ய ச஑்யாகானி, தेषு தेषு புருஷேசு வித்யமானாத்யஷ்டாஷ வித்யாஸ்தானானித்யத்ரு:.. சுமை பார:.. சுமையான, பாராயமானானி, “தத்ருமயத்ரு பந்தாய சா வித்யா யா விமுக்தயே | அயாசாயாபர் கர்ம வித்யான்யாஸித்ய நைபுண | ஑த்ருவேத்யபி யோ விப்ரோ வாஸுதேவ் ந விந்ததி | வேதபாரபரா஑்ரான்த்ருஸ்ஸ வை ப்ரா஑்யுணர்த்ருப” இயாதி ப்ரமாணராயாஸைகபலகதயோக்தானித்யத்ரு:.. கலவிகள், கலா:.. வித்யாஸ்தானானித்யத்ரு:.. கபு காஸ்த்யேந, வந்தாலும், அாத்தான்யபி, ப்ரவ஑்னா஑்தயாப்யஸ்யமானாத்யபித்யத்ரு:.. தொகை, ச஑்யா, இவை, இமானி, ...

(சா.வி.) एवं சாரனிஷ்கர்ஷித்ருவ் ஸ்வஸ்யா஑ார்யகூபாலத்ரு மித்யா஑், அமையாதிவையென்னு மித்யாதினா, இவை, இமானி வித்யாஸ்தானானி, அமையாது, நால, என்று, இதி, ஆசையினால், அாஸயா, அப்யஸ்யமானானிதி ஷேஷ:.. அறுமூன்று, ஷடகத்ய, அஷ்டாஷ, உலகில், ப்ரதிபுருஷ வ்ர்தமானானி, சுமையான, பாரபூதானி, “அயாசாயாபர் கர்ம வித்யான்யா ஑ித்யநைபுணம் | ஑த்ருவேத்யபி யோ விப்ரோ வாஸுதேவ் ந விந்ததி | வேதபாரபரா஑்ரான்த்ருஸ்ஸ வை ப்ரா஑்யுணர்த்ருப” இயாதிஷு ப்ர஑்வத்யானாபாவே க்லேஸைகபலவத்ருயோக்தானிதி பாவ:.. கல்விகள், வித்யாஸ்தானானி, சூழவந்தாலும், காஸ்த்யேநாத்தான்யபி, இவை இமானி, தொகை, ச஑்யாபூர் ...

(சா.ஸ.) அமையாதிதி, எதாவத்யித்ரு நாலமித்யாஸயா உரு, அப்யஸ்யமானானி, மூன்றுலகிலசுமையான கலவிகள், லோகத்யபாராயமாணாஸாஸாணி, சூழவந்தாலும், அபிதஸ்வயமேவாத்தான்யபி, தொகை இவை

மூல்- யென்றிமையாவிமையவரேத்திய எட்டிரண்டெண்ணியநம் சமயாகிரியாசத்திர்க்கும் தனிநிலை தந்தனரே || 9 ||

(சா.தி.) சக்யாபூரணங்கள். நிஸ்சாரங்களிலை பெனவண்ணி இமைப்பாவிமையவரேத்திய அநிமிஷரான தேவர்களாலும் ஸ்தோத்ரிக்க எட்டிரண்டெண்ணிய ஸ்ரீமதபாஷரத்யம் எட்டிரண்டெண்ணிய சதானுசந்திகிற நமசமயாசாரியா நமதர்சன ப்ரவர்த்தகரான சாஸ்திரமாதக சதானுசந்திகரான அசாராதிகளைக்கழித்து சாரதமமானரஹ்யத்ரயத்தைவிட பெருமையுமதான சாமர்த்த்யத்தை தந்தனரே நமக்கு கிருபையால் உபதேசத்தாலும் ப்ரஸாதித்தருளினாராகிளன்கை || 9 ||

(சா.ஸ்வ.) நிமேஷமில்லாதவர்களான. ஷண்மாஸமபி ஜானசங்கோவலேஷ மல்லாதவர்களானவர்களை (இமைப்பவா, தேவதைகள் நியதூரிகள் ஏத்திய, கொண்டாடுகிற) அப்யாந் விஷயஸ்த் ராசிபிலவந்யந் சாரதமங்களான என்று தாத்ய - எட்டு ஸ்ரீமதபாஷரத்யைகடும், இரண்டு ஸ்ரீமந்ரந் ததைய, சரமஸ்தோகத்தையும் எண்ணிய, சர்வதானுசந்திக்ருமலான நமசமயாகிரியா நமதர்சன ப்ரவர்த்தகரான ஆசாரியர்கள் சத்திரக்கூட சத்ரமான அந்யாசன சர்வார்த்திசத்திகர நானென்கை தனிநிலை, தனித்த நிலை. அசாராதிகளைக்கழித்து சாரதமத்திலும்அந்யந் சாரதமமான ரஹ்யத்ரயத்தை விட பெருமையுமதான சித்தியை இவ்விதமாகத்தே சொன்ன சாராசாரங்களுடைய நிஷத்யைதெய்வந்தடி தந்தனா, நமக்கு கையாலும்உபதேசத்தாலும் ப்ரஸாதித்தருளினாராகிளன்கை || 9 ||

இந்தரஹ்யத்ரய மாத்ரததையிட் ப்ரவந்ததூக்கத விஷயமாகக்கொள்ளிய இ ப்ரவந்ததூக்கத அதிகரித்தவன் அப்யாந் ...

(சா.ப்ர.) என்று. இதி. எ. தானி வித்யாஸ்தானானி கெவல சக்யாபூரணானியத்ய:.. நிசித்தியதி ஷே:.. இமைப்பா நிமேஷமகர்வாண:.. எ. தை தீர்நிமேஷாத்மக விநாசரஹிதா லக்யந். இமைப்பவா, கதாசிதபி விநாசரஹிதா நியதூரய இத்யுக் தவதி. ஏத்திய, துத, நியதூரிபிஸ்துத மியத்ய:.. எட்டு, அபக - அபாஷராத்மக மூலமந் மியத்ய:.. இரண்டு-தவயம் இத் சரமஸ்தோகஸ்யாப்யுபலகண, யதா இரண்டு, உபய - த்ய சரமஸ்தோக தெத்ய:.. எண்ணிய, பரிசீலயந்:.. நம, அஸ்தாக, சமயாகிரியா, சமயாசாரியா:.. சித்தான்தப்ரவர்த்தகா அஸ்தாசாரியா இத்ய:.. சத்திர, சாமர்த்த்ய, சத்திரக்கூட, சாமர்த்த்யாபாதக, துன; சுவேஷ, சத்திர இதி பாடே அத்திரியமியத்ய:.. நிலை சுவாப, தந்தனரே அது: || 9 || நநுவிபுத குபஸ்சாரதமாச: இந்ரேஜித மசக்ய இதி சாராசாரிவிகே ப்ரவாணேர்வதி ரேவ ச வக்தவ்ய இத்யாகாஷாயா சார ...

(சா.வி.) காணி, என்று. இதி நிசித்தியதி ஷே:.. இமைப்பா நிமேஷமகர்வாண:.. இமைப்பவா தே:.. நியதூரிபி:.. ஏத்திய, துத, எட்டு, அபாஷர, இரண்டு த்ய, சரமஸ்தோகஸ்யாப்யுபலகணமதத், யதா, இரண்டு, த்ய சரமஸ்தோக ரூபமத்ரத்ய, எண்ணிய, பரிசீலயந்:.. நமசமயாகிரியா, அஸ்தாசாரியா:.. சத்திரக்கூடத்தனிநிலை சத்திரக்கூட ஷதஸ்சாமர்த்த்யவாநி - சாராசாரிவிகே சமர்த்த சுவாப, தந்தனரே, தது: || 9 ||

ரஹ்யத்ரயஸ்ய ப்ரத்யேகமபயோகம் தர்சயஸ்தந்நிஸ்த துதிவ்யாஜெந சர்வேஷா ததர்த்த ஜிஜ்ஞாஸா ...

(சா.ச.) என்று, நிஸ்சாராணீதி மத்வா, இமைப்பாவதி, அநிமிஷதேவவர்த்துதிவிஷயாபாஷர த்யானுசந்தான ஸீலா அஸ்தாசாரியா:.. உஜ்ஜீவந சாமர்த்த்யாபாதிகாமத்திரியா நிஸ்தா ததவந்:.. நுமேதி ஷே: || 9 ||

மூல்-

शाखानामुपरिस्थितेन मनुना मूलेन लब्धात्मक

(सा.दी.) இனியிந்த रहस्यत्रयनिष्ठையினுடைய माहात्म्यத்தையருளிச்செய்கிறார் - शाखानामित्यादि - शाखानामुपरिभागः उपनिषत् - अथर्वशिरस्संस्मृतलानां - मूलेनमनुना एतन्नुअन्वय - लब्धात्मकः, लब्धमाना स्वरूपत्तयुदयवन् - तिरुमन्त्रार्थ ज्ञानतुक्कुமுன “असन्नेव” என்கிறபடியே असत्प्रायनिष्ठे - लब्धाद्भूतः एतन्नु पाठமானாலுமிதுவேபொருள் - “आश्चर्यवत्पश्यति कश्चिदेन” आश्चर्यवच्चैनमेतन्नु आत्मस्वरूपத்தைச்சொல்லுகையாலே யதா, அது: परमात्मा - आश्चर्योसि; - कृतकृत्योसि என்கையாலே

(सा.स्वा.) विषयத்தில் कृत्स्नवित्तल्लामையாலே ग्रन्थान्तरनैरपेक्ष्येण सम्प्रदाय प्रवर्तन-धर्मानाकवल्लक्षण? ஆனபின்புஇப்பவ்ந்த சப்ரடாய ப்ரவ்னனோபயுக்மமாகாஅதாபுடிபாய்லா? பரமபுரஸாய இமமாத்ரததாலே லப்யமாகில லோகத்திலேபெல்லாருமிந்த रहस्यत्रयத்தைப்பற்றது திருமந்திர விதுதான கூடுமோ? கிவ, இவைமுனறிலும் தனித்தனியே अपेक्षितार्थं ங்ள னெல்லாபு சித்திக்கையா யிருக்கையால் இவற்றில் ஓரொன்றுதானமையாதோ? என்கிற சித்திகளுககுஉதர மருளிச்செய்கிறார் शाखानामित्यादियால் उपरीति, आथर्वणकठाद्युपनिषत्सु प्रसिद्धेनவெனறா டி - मनुना, मन्त्रेण. लब्धात्मकः, सम्यगवगत स्वरूपयाथात्म्यः - இத்தால் உபாயாஹிகார புரி

(सा.प्र.) तमांशसोपाययोगदर्शयस्तन्निष्ठस्तुतिव्याजेन सर्वेषां तदर्थजिज्ञासामुत्तम्भयंति, शाखानामित्यादिना. शाखानामुपरिस्थितेन मूलेन मनुना लब्धात्मकस्सत्ताहेतुमकृज्जपेन द्वयेन सकल कालं क्षिपन्वेदोत्तंसविहार-सारथिदयागुम्फेन विसम्भितोत एव सारज्ञः कश्चिद्वने यद्यस्ति स नो यूथस्य नाथ इत्यन्वयः. शाखानामुपरिस्थितेन. “ओमित्यग्रेव्याहरेत्. नम इतिपश्चात्. नारायणायेत्युपरिष्ठा” दित्यादौ वेदान्तेपठितेन. मूलेन मनुना, मूलमन्त्रेण. लब्धात्मकः, प्रतिपन्नात्मयाथात्म्यः. शाखाना मुपरि स्थितेनेति द्वयस्यापि विशेषणं. तत्र, “अथातश्च्रीमद्वयोत्पत्तिः - वाक्यो द्वितीयः - षट्पदानि. अष्टौवा. पञ्च विशत्यक्षराणि. पञ्चदशाक्षरं प्रथमं. दशाक्षरमपरं. नवाक्षरं प्रथमपद. द्वितीय तृतीय चतुर्थारव्यक्षराणि. पञ्चाक्षरं पञ्चमं. द्व्यक्षरःषष्ठ” इत्यादि वेदान्ते पठितेनेत्यर्थः. वाक्यो द्वितीयः, द्वितीयं वाक्यमस्तीति शेषः. लिङ्गव्यत्ययश्छान्दसः. वाक्यद्वयात्मक इत्यर्थः. पञ्चदशाक्षरं प्रथमं वाक्यमिति शेषः. दशाक्षर मपर द्वितीय वाक्यमित्यर्थः - द्वितीय तृतीयचतुर्था इति वाक्यानि पदानि विवक्षितानि. अत्रापि लिङ्गव्यत्ययश्छान्दसः. द्व्यक्षर इत्यत्रापि लिङ्गव्यत्ययश्छान्दसः. एव विध वैदिक निर्देशस्यानधिकारिणा भ्रान्त्यु ...

(सा.वि.) मुत्तम्भयति, शाखानामिति. शाखानां, वेदशाखानां. उपरि, शिरोभागे. वेदान्ते स्थितेन. “ओमित्यग्रे व्याहरे” दिति श्रुतिप्रतिपन्नेन. मूलेन मनुना, मूलमन्त्रेण. लब्धात्मकः, शेषशेषिभावज्ञान संपत्त्या लब्धात्मस्वरूपः. “असन्नेव स भव” तीति ब्रह्मज्ञानाभावे स्वस्यासत्प्रायत्वात्. सत्ताया ...

(सा.स.) एव निष्ठावतो भुवि दुर्लभत्वमाह - शाखानामिति - मूलेन मनुना. मूलमन्त्रेण, शाखानामुपरि, वेदानाशिरोभागे - “ओमित्येकाक्षरमित्य” धीते एतन्मन्त्रकरणक स्वज्ञानविरहिणो न स्वात्मलाभ ...

(सा.स.) इति मनुना मूलन लब्धात्मक इत्युक्तं । सत्ता, शेषत्वादिज्ञानतत्फलकिङ्करत्वादिरूपा । वेदानामुत्तंसस्य, शिरोलङ्कारभूतस्य - विहारसारथेः, क्रीडार्थ कपटसारथेः - दयागुम्भेन दयासमुदाय रूपचरमश्लोकेन । विसम्भितः, सञ्ज्ञानविश्वासः - अर्जनं व्याजीकृत्य सर्वोऽजीवनायैव ...

स्सारज्ञो यदि कश्चिदस्ति भुवने ...

(सा.स.) चरमश्लोकोक्तेस्तस्य दया गम्भत्व विसम्भजनकत्वञ्च । सारः, रहस्यत्रय - गः, नः ...

मूलं-

नाथस्सयूथ(स्य)स्सनः ॥९॥

इति कवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्वैकटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु
श्रीमद्रहस्यत्रयसारे सारनिष्कर्षाधिकारो द्वितीयः.

श्रीमतेनिगमान्त महादेशिकायनमः.

(सा.दी) सयूथस्यनः எண்டு பாட்டானபோது நோயூதஸ்ய नाथः எநகளுடைய कुलनाथனென்றபடி ॥९॥

इति सारदीपिकायां सारनिष्कर्षाधिकारो द्वितीयः

(सा.स्वा.) எண்ணு கருத்து. नः, प्रपदन धनानामस्माकं । यूथस्य नाथः, अपेक्षितसर्वार्थनिर्वाहक
इत्यर्थः ॥९॥

इति सारास्वादिन्यां सारनिष्कर्षाधिकारो द्वितीयः ।

(सा.प्र.) तत्त्वहित पुरुषार्थानां विशिष्य प्रतिपादकत्वाद्वहस्यत्रयं सारमित्यर्थ इति भावः ॥१०॥

इतिसार प्रकाशिकायां सारनिष्कर्षाधिकारो द्वितीयः॥

(सा.वि.) वतः । नो, नाथः. अस्माकं स्वामी । न केवलं स एव स्वामी. तत्परिजनोप्यस्माकं
स्वामीत्यर्थः ॥९॥

इति सारविवरण्यां सारनिष्कर्षाधिकारो द्वितीयः॥

(सा.सं.) यूथस्य नाथः.

इति सारप्रकाशिकासङ्ग्रहे सारनिष्कर्षाधिकारो द्वितीयः॥

प्रधानप्रतितन्त्राधिकारः

श्रियै नमः

श्रीमते रामानुजाय नमः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

अथ प्रधानप्रतितन्त्राधिकारः ॥

मूलं-

आधेयत्व प्रभृति

(सा.दी.) सारार्थेषु प्रधानस्य प्रतितन्त्रस्य निश्चयं। वक्ति देहात्मभावस्य तृतीये जगदीशयोः॥ இப்படி
ரஹ்ஸ்யத்ரயமே சாரதம மூபாடேய மென்னும் அর্থமனுசாசிக்கப்பட்டது - இனி, ப்ரதம பாகத்தாலே ...

(सा.स्वा.) இப்படி ரஹ்ஸ்யத்ரயத்தினஅर्थ प्रधान प्रतितन्त्रமென்னக்கூடுமோ? प्रतितन्त्र शब्दं
प्रतिवृत्ततन्त्रमென்கிற வ்யுत्பத்தியாலே विरुद्धतन्त्रपरமென்றால்இவ்அर्थரஹ்ஸ்யத்ரயஸ்தமென்னக்கூடுமோ?
तन्त्रं तन्त्रं प्रतितन्त्रं என்கிற வ்யுत्பத்தியாலே सर्वतन्त्र साधारणार्थ परமென்றால்இவ்அर्थ
प्रधानमென்னக்கூடுமோ? रूढियालே असाधारणार्थ परமென்றாலும் அதிங்குशुद्धसत्त्वनित्य
सूरिसद्भावादि रूपமாகில் प्रधानமென்னக்கூடுமோ? रஹ்ஸ்ய த்ரயமித்தை प्रतिपादிக்கிற தென்னத்தான்
கூடுமோ? भगवत्पारम्यादிகள் प्रधानங்களாய் रஹ்ஸ்யத்ரய प्रतिपाद्यங்களானாலும் அவைநம்
दर्शनத்துக்கே असाधारणங்களென்னக்கூடுமோ? இனி ईशेशितव्ययोश्शरीरात्म भावादிகள் प्रधान
प्रतितन्त्रங்களென்னில் லோகத்தில்கண்ட शरीरलक्षणादि களில்லாமையாலே ईशेशितव्ययोश्शरीरात्मभाव
सम्बन्धउप पन्नமோ? இதுக்கு प्राधान्यंதானெங்ஙனே? ..

(सा.प्र.) एवं रहस्यत्रयस्य तत्त्वहितं पुरुषार्थानां विशदतरं प्रकाशकतया सारतमत्वमुक्तं । तेषां प्रतितन्त्रभूतानां
स्वरूपमेकोनत्रिंशदधिकारैः क्रमेण प्रदर्शयति । तत्राष्टावधिकाराः प्रपत्यधिकारि स्वरूपज्ञापनपराः । अनन्तरं
द्वावधिकारौ साङ्गभरन्यासपरौ । तदनन्तरं दशाधिकाराः फलपराः.. एवमनुशिष्टानामर्थानामनन्तरं
चत्वारोधिकारास्स्थिरीकरणपराः.. तदनन्तरं त्रयोधिकाराः प्रत्येकं रहस्यत्रयपदवाक्ययोजनापराः.. अनन्तरं
द्वावधिकारावेवं भूतार्थोपदेष्टाराचार्यस्य कृत्यं शिष्यस्य कृत्यं च प्रतिपादयतः । एवञ्चअधिकारिस्वरूप
परेष्वप्याद्याश्चत्वारोधिकारि स्वरूपज्ञानोपयुक्तं तत्त्वार्थं बोधनपराः । तेष्वपि प्रथमं “स्वोज्जीवनेच्छा यदि
ते स्वसत्तायां स्पृहा यदि । आत्मदास्यं हरेः स्वाम्यं स्वभावं च सदा स्मर॥ अस्ति ...

(सा.वि.) पूर्वस्मिन्नधिकारे प्रधान प्रतितन्त्रमानतत्त्वहितங்களுடைய சङ்காஹக மாகையாலே ..

(सा.सं.) इत्थंसारतम रहस्यत्रयार्थेषु सारतमत्वेन प्रथमं ज्ञेयः प्रतितन्त्रार्थःक इति जिज्ञासायामीशे
शितव्ययोश्शरीरात्म भावसम्बन्ध एव तादृश इति निरूपयितुमधिकारान्तरमारभमाणः ...

(सा.प्र.) कुठारादावति व्याप्तिः । तद्वारणाय यावत्सत्ताधार्यमिति । तावत्युक्ते शरीरतयावस्थितस्य द्रव्यस्य नित्यतया अवस्थान्तरे सत्तानपायादव्यभिक्तं द्वारणाय यदवस्थमिति । द्रव्यमिति गुणक्रियादि व्यावृत्तिः - तावत्युक्तेप्येकेन धृतशरीरस्य सर्वान्तरापि शरीरत्वप्रसङ्गः । तद्व्यावृत्तये यस्येति । तथोक्तेपि धर्मभूतज्ञानस्य शरीरत्व प्रसङ्गः । तद्व्यावृत्त्यर्थं चेतनस्येति । चेतनशब्दस्य चैतन्य विशिष्टार्थकत्वा दात्माश्रय प्रसक्त्या ज्ञानस्य ज्ञानधार्यत्वाभावात्तद्व्यावृत्तिः. केनचित्प्रधियमाणतयाचोत्पन्नविनष्टेतिव्याप्तिव्यावृत्तये धारणा भावानर्हत्वं विवक्षितं । ननु, शरीरस्य विशिष्टधार्यत्वे ज्ञानधार्यत्वञ्च स्यात्. धार्यत्वञ्च तत्स्वरूपाधीन सत्तास्थिति प्रवृत्तित्वमितिचेन्न । धार्यत्वमपि ज्ञेतनसङ्कल्पाधीनसत्तास्थितिप्रवृत्तिमत्त्वरूपनियाम्यत्वे पर्यवसितमिति धार्यत्व नियाम्यत्व लक्षणयोस्साङ्कर्यं । विशिष्टधार्यत्वाविवक्षायां धर्म-भूतज्ञानेतिव्याप्तिस्तदवस्थमितिचेन्न. धार्यत्व घटित लक्षणज्ञानस्य धारकतावच्छेदकत्वमात्रस्वीकारात् ज्ञानधार्यत्वाभावेन नियाम्यत्व पर्यवसानान्न सांकर्यं । नातिव्याप्तिश्च । ननु, नियामकत्वे विज्ञानमवच्छेदकमेवेति कथं न सांकर्यमितिचेन्न । नियामकत्वे सङ्कल्पमेवावच्छेदकज्ञानं तु अणुभूतस्यात्मनो नियमने द्वारमात्रं नावच्छेदकमिति साङ्कर्यं प्रसङ्गाभावात्. न चैवमप्यनेकशरीरवतां सौभर्यादीनामप्यणुत्वेनैकस्मिन्शरीर एव अवस्थानात् ज्ञानस्य वा वच्छेदकत्व मात्राङ्गीकारा दात्मस्वरूप सम्बन्धाभावात् सौभर्यादिधार्यत्वानुपपत्तेः तदधिष्ठितातिरिक्त शरीराणां न तच्छरीरत्वं स्यादितिवाच्यं । योगिधर्मभूतज्ञानस्य तदितर शरीरव्यापकतया योगि सम्बन्ध घटकत्वेन चैतन्यावच्छिन्न धार्यत्वोपपत्ते स्तच्छरीरत्व संभवात् । नन्वेवमपि तच्छून्ये तस्य वृत्तिः कथमिव घटत इति चोद्य परिहारन्यायेन ज्ञानधारकत्वेपि ज्ञानमेवावच्छेदकमित्यव्याप्तितादवस्थय किं न स्यादिति चेत्न । शरीरत्व प्रयोजकधारकत्व एव ज्ञानस्यावच्छेदकत्वं स्वीकार्यं । अन्यथा चेतनान्तरधारकस्याचेतनान्तरस्यापि शरीरत्वाधारत्वाभाव योरन्यतरप्रसङ्गात् । धर्म ...

(सा.वि.) रूपं तत्तस्य शरीरमिति लक्षणत्रयं. शेषतैकस्वरूपमित्यत्रैकशब्दप्रयोगस्सर्वात्मनेति परस्य स्थाने द्रष्टव्यः. सर्वात्मनेति तेन यावद्द्रव्यभावित्वं विवक्षितं - शेषतैक स्वरूपमिति पृथगुक्तिः. स्वार्थशब्द शक्यशब्दप्रयोगानपेक्षणात् । यस्येति पदेन शरीरस्य न घटपटादिवद प्रतियोगिक पदार्थत्वं. अपितु पितृपुत्रादिवत्स प्रतियोगिक पदार्थत्वमिति दर्शितं - सप्रतियोगिक पित्रादीना शरीरत्वव्यावृत्त्यर्थं नियाम्यमित्युक्तं. नियाम्यमित्युक्ते भृत्यादीनामपि शरीरत्व स्यादिति तद्व्यावृत्त्यर्थं सर्वात्मनेति पदं । यावद्द्रव्यभावीत्यर्थः. क्रियागुणादिव्यावृत्त्यर्थं द्रव्यमित्युक्तं । आकाशादि प्रदेशे गमनादिषु मर्त्य शरीरस्य नियमनासम्भवात्तद्व्यावृत्त्यर्थं स्वार्थ इत्युक्तं - स्वविषय इत्यर्थः - “अर्थः स्याद्विषये मोक्ष” इत्यभिधानविदः - स्वशब्दश्शरीरपरः. तत्तच्छरीर सम्पादेषु कार्येष्वित्यर्थः रुग्णशरीरेषु व्यभिचारो मा भूदिति शक्यमित्युक्तं । तत्र शक्तेः प्रतिबन्ध एव. ननु, शक्यभावः. अग्न्यादावौष्णादिवत् ज्ञानव्यावृत्त्यर्थं चेतनस्येत्युक्तं - नहि, ज्ञानं ज्ञानविशिष्टेन नियाम्यं. अपितु स्वाश्रयेण. तस्माच्चेतन नियाम्यत्वाभावात् तत्रानैकान्त्यम्. एवं लक्षणान्तरेपि व्यावर्त्य मुच्यते - यस्य सर्वात्मना द्रव्यं शक्यमिति पदानां पूर्ववद् व्यावृत्तिः - चेतनस्येति पदेन प्रभावद्व्या ...

(सा.प्र.) भूतज्ञानानां स्वस्वधर्मिणं प्रति शरीरत्वे प्रमाणाभावाद्धर्मभूतज्ञानधारकत्वेऽपि घटादीनां रूपादिधारकत्वं इव धर्मस्वरूपस्यैव प्रयोजकत्वोपपत्तेरवच्छेदकान्तरापेक्षाभावाच्च जानावच्छेद्यं ज्ञानधारकत्वमिति नातिव्याप्तिरित्यलं विस्तरेण - यस्य चेतनस्य यदवस्थद्रव्यं यावत्सत्तमसम्बन्धा नर्ह स्वशक्त्ये नियन्तव्यस्वभावं तदवस्थं तत्तस्य शरीरमिति द्वितीयं लक्षणं. चेतनशब्दस्य चैतन्यं विशिष्टोर्थः. एवञ्च, तत्तद्धर्मभूतज्ञानस्य चैतन्यविशिष्टेन तेन नियमनासिद्धेर्न तत्रातिव्याप्तिः ननु, धर्मभूतज्ञानस्य चेतनविशेषणं सामर्थ्याद्व्यावर्त्यत्वे आश्रयनियाम्यत्वमावश्यकं। नियाम्यत्वं च, तत्सङ्कल्पाधीनं सत्तास्थितिं प्रवृत्तिकत्वमिति प्रधानप्रतितन्त्राधिकारे कण्ठरवेणोक्तमिति तन्निषेधाद्व्याघातः. आश्रयनियाम्यत्वाभावे विशिष्टार्थत्ववैयर्थ्यं - नियन्तव्यपदेनैव व्यावृत्तिसिद्धेरित्युभयतः पाशरज्जुरिति चेन्न - न्यायमिद्वान्न श्रुतं प्रकाशकयोश्चैतन्यव्यावृत्त्यर्थतया चेतनशब्दस्य विशिष्टार्थत्वं कण्ठोक्तिं बलाच्चैतन्याश्रयनियाम्यत्वसिद्धेः. तर्हि, व्याघाताभावः कथमिति चेदित्थं। “येनाहं नामृतस्याः। किमहं तेन कुर्यां। तत्कर्म यन्न बन्धाय। सा विद्या या विमुक्तये। आयासायापरं कर्म विद्यान्या शिल्पनैपुणं। भजेत्सारतमं शास्त्रं” इत्यानुगुणेन वा एतदभिज्ञावाक्याद्वा, मोक्षानुपयोगिशास्त्रार्थविषयत्वं निवर्तनपूर्वकं तदुपयोगिशास्त्रार्थविषयत्वापादनादिकं हि ज्ञानस्य जीवेन नियमनं. तत्र येनाहमित्यादि प्रमाणज्ञानानन्तरं भाविसङ्कल्परूपावस्था विशेषज्ञानविशिष्टस्य जीवस्य सारतमार्थविषयत्वावस्थाविशिष्टं हि ज्ञानं नियाम्यं. ननु, ज्ञानस्वरूपमात्रं नियाम्यनियामकत्वं योजन्यजनकभावादिवत् भेदसमानाधिकरणत्वनियमात्. एवंच, सविशेषणेहीति न्यायात् सङ्कल्परूपावस्थाया एव बलाधिक्यं प्रयोजकं बाल्यादिवन्नियामकविशेषणत्वं - तस्यानेनैव न्यायेन नियमत्वमव्यवस्थामात्रस्येति नच (चार्थ्यं) शरीरद्रव्यवत् ज्ञानद्रव्यस्यापि नियाम्यत्वस्य प्रत्यक्षादि सिद्धत्वं. नियाम्यत्वे आत्माश्रयादि प्रसङ्गवद्बन्धकाभावाच्च। एवञ्च सङ्कल्पत्वं कृत्स्नानुगतं नियाम्यतावच्छेदकमिति जीवस्य बाल्यावच्छिन्नत्ववत् सङ्कल्पावच्छिन्नत्वात्तन्नियाम्यस्यापि ज्ञानस्य सङ्कल्पविशिष्टं नियाम्यत्वासिद्ध्या विशेषणव्यावर्त्यत्वमिति न कदाचिदनुपपत्तिः. अत एवाणुस्वरूपं सौभर्यमिष्टितैकशरीरभिन्नैकोनपञ्चाशच्छरीरेषु केवलचैतन्यस्य नियमनशक्तिं विरहाद्विशिष्टं नियाम्यत्वसिद्धेर्ना व्याप्तिः. द्रव्यपदाक्रियागुणारिषु नातिव्याप्तिः. यावत्सत्तमसम्बन्धानर्हमिति परकायप्राणेन्द्रियकुरारादिष्वतिव्याप्तिपरिहारः. ननूत्पत्तिमारभ्य यावच्छरीरपातधियमाण-प्राणवाय्विन्द्रियेषु असम्बन्धाभावस्यैव सत्त्वात्कथं तेन पदेन तेषां व्यावृत्तिरिति चेदित्थं। पञ्चभूतोत्पत्तेः पूर्वमेव सात्विकाहङ्कारादुत्पन्नानामिन्द्रियाणां तेजोबन्नाख्यभूतत्रयोत्पत्तेः. पूर्वमुत्पन्नवाय्वात्मकस्य प्राणस्य चाबन्तभूतसृष्ट्यनन्तरभाविशरीरसम्बन्धात्पूर्वं जीवसम्बन्धे प्रमाणाभावात् पूर्वकाले मुक्तैरिदानीं मुक्तैश्च परित्यक्तानां प्राणवाय्विन्द्रियाणां महाप्रलये आकाशे तत्प्रलयानन्तरमपि स्थित्वाहङ्कारे च तन्मात्रैस्सह लयस्य “वायुराकाशेलीयते आकाशादिन्द्रियेषु. इन्द्रियाणि तन्मात्रेषु. तन्मात्राणि भूतादौ लीयन्ते” इत्याद्यवगतत्वेन यावत् ...

(सा.प्र.) वत्सत्तम सम्बन्धानर्हत्वाभावादिति यावदवस्थमिति शरीरत्वावस्थां विहाय सम्बध्यमानेषु तेषु शरीरतयावस्थितेषु द्रव्येष्वव्याप्तिव्यावृत्तिः. ननु, यदवस्थमित्यस्यासम्भवव्यावर्तकत्वमेवोचितं । सर्वस्यापि शरीरस्यानित्यतया अवस्थान्तरेण सम्बन्धाभावस्यावर्जनीयत्वादिति चेन्न । भगवदपेक्षया, सर्वेषां द्रव्याणां सर्वावस्थास्वपि शरीरत्वस्य श्रुतिसिद्धतया नित्यानामपि भगवच्छरीरत्वसिद्धेश्च तेषु यावत्सत्त्व भगवत्सम्बन्धानर्हत्वं सिद्धेर्लक्षणस्यासम्भवाभावादव्याप्तिवारकत्वस्यैवोचितत्वादिति नियन्तव्यनियाम्य नियन्तव्यव्याध्यादिव्यवच्छेदः. व्याध्यौषधीनां क्रमेण शरीरं प्राप्तवता क्रियावत्त्वेन द्रव्यत्वयावत्सत्त्व सम्बन्धानर्हत्वस्य स्वनियाम्यत्वस्य च सिद्धेस्त्वशक्य इति तत्तच्छरीरैकयोग्येषु कार्येष्वित्यर्थः । तेन, सर्वशरीराणां स्वस्वविजातीय शरीरकार्येष्वनियन्तव्यतया प्रसञ्जनसम्भवः परिहृतः । नहि, मनुष्यैः स्वशरीराणां पक्षिशरीरं कार्येषु नियम्यन्ते. नापि, भगवता स्वशरीरभूते चेतनः प्रकृतकालकार्य स्वरूप परिणामे नियम्यते. नापि, शरीरभूता प्रकृतिः कालो वा यत्नवत्त्वे नियम्यत इति शरीराणां च प्रतिनियतकार्येष्वशक्तिनियमो यथा प्रमाणमन्वयव्यतिरेकादिना ग्राह्यः. एवञ्च, शिलाकाष्ठादिशरीरेषु नियमनासम्भवनयाऽव्याप्तिशङ्का च निरस्ता. तद्वतनियमनावशेषस्यातिसूक्ष्मतयास्मदादिग्रहणायोग्यत्वात् । ननु, स्थावरेष्वव्युल्लासम्लानतादेर्दर्शनाच्छिलाकाष्ठादिगमन नायोग्यमिति चेन्न - दर्शनम्य ऽश्मगानगतायोग्यतामात्रं निवर्तकत्वेन तदतिरिक्तेषु योग्यतासाधकत्वस्यातिप्रसङ्गरहितत्वात्. नच, शिलाकाष्ठादिषु क्षेत्रज्ञस्य सूक्ष्मनियमनस्य चासिद्धिः. "तथानिरोहितत्वाच्च शक्तिः क्षेत्रज्ञमजिते" न्यादि प्रमाणात्सिद्धेः - अत एव च दधिभाण्डादिभिर्भाण्डादेरपि मोक्षप्रार्थनादिकमप्युपपद्यते - व्याध्याद्युपहतशरीरेषु स्वशक्येष्वपि नियमनादर्शनादव्याप्तिशङ्कास्वभावपदेन व्यावर्त्यते नियाम्यत्वस्वाभाव्यत्वस्य व्याध्यादिना प्रतिबन्धात् । अत एवेश्वरस्य स्वेच्छयैव नियाम्यत्वमिति नियाम्यत्व न स्वाभाविकाकार इति न तत्रातिव्याप्तिरिति । यस्य चेतनस्य यदवस्थद्रव्यं यावत्सत्तमशेषत्वानर्हं तदवस्थ तत्तस्य शरीरं अशेषत्वानर्हमिति दानादिनान्यशेषत्वा नर्हमिति दानादिनान्यशेषभूतभृत्यदासादिव्युदासः व्यतिरेक निर्देशेन स्वस्वक्रियादिनान्य शेषत्वेऽप्यनपोद्यस्वशेषत्वे शरीरे अव्याप्तिशङ्काव्युदासः - यस्यचेतनस्य यदवस्थ द्रव्यं अपृथक्सिद्धविशेषः न तत्तस्य शरीरमित्यपि लक्षण । विशेषणं द्रव्यमित्युक्ते दण्डादावतिव्याप्तिः - तद्व्यावृत्त्यर्थं अपृथक्सिद्धेति । तावत्युक्ते गुणक्रियादिव्यतिव्याप्तिः । अतो द्रव्यमिति । तावत्युक्ते शरीरद्रव्यस्य नित्यतया शरीरत्वावस्थाविनाशानन्तर सम्बन्धस्यैव भावित्वाद्यावत्सत्तम-सम्बन्धानर्हत्वरूपापृथक्सिद्धयसिद्ध्या अव्याप्तिस्तदवस्था । अतो यदवस्थमिति, तावत्युक्ते अन्यशरीरस्यान्य-शरीरत्वप्रसङ्गः. तद्व्यावृत्त्यर्थं यस्य चेतनस्येति । चेतनस्येत्यनेन धर्मभूतज्ञानेतिव्याप्तिः परिहृता । तस्य चैतन्यविशेषणत्वासिद्ध्या विशिष्टविशेषणत्वासिद्धेः । सोऽहमिति शरीरान्तराणामपि चैतन्यमात्रपृथक्सिद्धत्वेऽपि तन्मात्रविशेषणत्वासिद्ध्या विशिष्टविशेषणत्वान्नाव्याप्तिः । नच व्याध्यादावतिव्याप्तिः तस्य देहापृथक्सिद्धत्वेऽपि क्रीडादेरिव चेतनापृथक्सिध्य भावात् । परकायस्य यावत्सत्तमसम्बन्धानर्हत्वरूपापृथक्सिध्यभावादेव व्यावृत्तिः ...

मूलं- सत्तास्थेमप्रयतनफलेष्वेतदायत्तमेतत्। विश्व पश्यन्निति भगवति व्यापकादर्शदृष्टे ...

(சா.தொ.) ஧ார்யத்வாதி ப்ரகாரம காட்டுகிறார் சத்யேதிபால ஸததத, ஸ்வரூபலாப, ஸ்யமாவது, ஸ்திதி | ஸததததயிணுடைய அநுவ்ரதி. ப்ரயதனம், இவனுடைய வ்யாபாரங்கள் ப்லங்களாவன ப்ரோமோஷ ப்ரயோஜனங்கள் இவ்விஷயங்களில் ஂநத், இந்த ஜதததானது ஂநதாயத்நம், இவ்விதகர்வ்ர்த்நமானியிருக்கும் இப்படி வ்யாபகாடர்ஸ்திதிலிவ்ர்ததததககாணுமவன வ்யாபகாடர்ஸ்தாவது, வ்யாபகமந்ரமான திகுமந்ரக்கண்...

(सा.खा.) आधेयत्वादिप्रकाराङ्गकलाङ्गकालाङ्गिकीर्णसत्तेत्यादि... एतदायत्तमिति, एतस्यादिकर्तुः स्वरूपाधीनमिच्छाधीनं चेत्यर्थः. स्वरूपाधीनसत्तास्थितिकत्वमाधेयत्व. इच्छाधीनसत्तास्थिति प्रवृत्तिकत्व नियाम्यत्वमिति भावः. फलस्य इच्छाधीनत्वोक्त्या स्वमुद्दिश्योपादेयत्वस्फोरणाच्छेषत्वमपि दर्शित भवति, एतदिति, प्रत्यक्षेण स्वतन्त्रतया प्रतीयमानमित्यर्थः. तर्ह्याधेयत्वादिकं कुत इत्यत्राह भगवतीत्यादि । व्यापकः, मूलमन्त्रः । विशेष्य भूत परमात्म ग्रहणायोग्येनप्रत्यक्षेण स्वतन्त्रतया भानेपि व्यापकमन्त्रादिना विशेष्यस्य दशने सति विश्वस्यापि तदाधेयत्वादिनैव दर्शनात्...

(सा.प्र.) त्तिसिद्धिः. विशेषण शब्दस्य वास्तविकाप्राधान्यपरतया स्वेच्छया विशेषणभूते भगवति नातिव्यापः । आधेयत्वादिकं नाम किमित्याकांक्षायामाह । सत्तास्थेमेत्यादि । सत्तायां, स्वरूपलाभे । स्थेम्नि, स्थितौ । प्रयतने, प्रवृत्तौ । फले, प्रयोजने वा । तेषु; एतदायत्तं, भगवदधीनमित्यर्थः । चेतनाचेतनस्य कृत्स्नस्य भगवदाधेयत्वं नाम भगवत्स्वरूपाधीनसत्तास्थितिप्रवृत्तिमत्त्वं, तन्नियाम्यत्वं च तत्सङ्कल्पाधीन सत्तादिमत्त्वं । तच्छेषत्वं च तत्प्रयोजनैकपरमप्रयोजनवत्त्वमिति भावः एतदायत्तं, आदिकर्तृभूत भगवदधीनमित्यर्थः । एतत्, प्रत्यक्षादि प्रमाणैस्त्वतन्त्रतया प्रतिपन्नं । विश्वं, चेतनाचेतनात्मक सर्व इति पश्यन् मूलमन्त्रे चतुर्थ्या तत्पुरुष बहुव्रीहिसमासद्वयेन च भगवदाधेयतया शेषतया विधेयतया च भगवच्छरीरतया निर्देश्यमिति पश्यन्नित्यर्थः । ...

(सा.वि.) वृत्तिरिति. एतद्दूषणभूषणादिक तत्तद्वेदान्तग्रथेष्वनुसन्धेय - विश्वस्य भगवच्छरीरत्वनियामक माधेयत्वं नाम किमित्यत्राह - सत्तास्थेमेति । सत्ता, स्वरूपलाभः । स्थेम, स्थितिः । प्रयतन, व्यापारः । फलं, भोगमोक्षादि । तेषु विषये एतद्विश्वं, एतदायत्तं, भगवदधीनं । भगवत्स्वरूपाधीन सत्तास्थिति प्रवृत्तिमत्त्व माधेयत्वं - तत्सङ्कल्पायत्तस्वरूपस्थितिप्रवृत्तिकत्वं तन्नियाम्यत्व. “मोदते भगनान्भूतैः । हरे विहरसि क्रीडाकदुकैरिव जन्तुभिः” रित्यादि प्रमाणैर्भगवत्प्रयोजनैकप्रयोजनकत्व तच्छेषत्वमित्यर्थः - इति, एवं प्रकारेण । व्यापकः, शरीर शरीरिभावादि सर्वार्थ प्रतिपादकतया व्यापक संज्ञो मूलमन्त्रः । स एवादर्शः, आदर्शो यथा सर्वं स्पष्टं ...

(सा.सं.) उपादानत्वे सति निमित्तस्य । एतद्विश्व शरीरं. सत्ता, स्वरूपसत्ता । स्थेम, कालान्तरानुवृत्तिः । प्रयतनं, प्रवृत्त्यादि व्यापारः । फलं, इष्टप्राप्त्यादि । विश्वं एष्वेतदायतं । एतस्य परिदृश्यमानस्य विश्वस्य । एतत्सर्वं भगवदायतमित्यर्थः. इति, इत्थं, पश्यन्, गुरुभिश्चावितैरुपनिषद्भिर्बन्ध ...

மூலம் - தாவுமாய்; ஸுஷிபுமாயிருக்கை. ஂத நாதெனங்களுக்கு ஸரீரத்வமாவது? நியமென ஸர்வரணைப்பற்ற தார்யமுமாய்; நியாம்யமுமாய்; ஸுஷமுமான த்ரவ்யமாயிருக்கை. ஂதெனா ஂதெனங்களைப்பற்ற தாரகனுமாய் நியான்தாவுமாகை யாவது தன் ஸ்ரூபத்தாலும் ஸங்கல்பத்தாலும் யதாஹ் ஸதாஸ்திதி ஡்ருததி

(ஸா.தீ.) ஸ஡்நதாதி என்கிற அதிஸத்யத்தாலே ஸர்வஸத்யாத்யத்வாதி ஸதூஹித் - யதாஹ்மிதி, ஸ்ரூபென

(ஸா.ஸ்வா.) த்ருஹாபேத்யா ஡்ருதானங்களைன்றாகியு. நிஸுஸரீராத்ம ஡ாவாதிதகள் நம தர்ஸிததூதகூ அஸாதாரணங்களைானாவாத்ததங்களில் ஡்ருதானங்களைன்றுகருத்து - ஂதேதிரயாதார்த்யிஸுஸரீரமிதி ந்யாயஸ்ரூக்த லக்ஷணா஡ாவாதிவ்ஸுஸுஸிதவ்யங்களுக்கு ஸரீரிர ஸரீர஡ாவ ஡ுமநங ஡ுனதெனா ஡்ருளிஸ்செதகிறார் இதிஸித்யாதி. தாரகத்வாதிதகள் தனித்தனிதே லக்ஷணங்களை - நியமெனெதி, யாவத்ஸத்தமித்யர்த்: - ஂதெனாஂதெனங்களுதேத ஸத்தையுள்ள காலமெலலாமென்றதடி - ததா ஂயாவத்ஸத்த தத்ய் ஡்ருதி தாரகத்வ தச்சுரீரிரத்வமிதி ஡்ருய்ஸிதத் - அத்ரு யாவத்ஸத்தமித்யென ஡்ருதாதிஸரீரதாரகஸ்ய ஡்ருதாதித ஡்ருதி ஸரீரிரத்வத்யுதாஸ: - ஂவமுந்ரதாரி த்ருத்ய் - யாவத்ஸத்தத் தத்ய்யநியந்நத்வ தச்சுரீரிரத்வாமிதி த்ருதீய லக்ஷண - யாவத்ஸத்தத் தத்ய்யஸுஸித்வ தச்சுரீரிரத்வமிதி த்ருதீய - ஸரீர லக்ஷண மிடதடியாகில் நியமென தார்யத்வாதிதகள் ஸரீரலக்ஷணங்களைன்று ஡்ருலிககையாலே இவைகுணகிரிபைகளில் அதிவ்யாஸங்களைாகையாலும் ஂதெனாஂதெனங்களுக்கு ஂதேந்நிரயாதி ஸ்ரூக்த லக்ஷண தலிர வேறு லக்ஷண கிதையா மையாலுமிவற்று஡ீஸுஸரணைப்பற்ற ஸரீரத்வமெங்கனே ஡்ருனனவருளிஸ்செய்கிறார் ஂதெனாஂதெனங்களுககித்யாதி - த்ருய்யதென குணகிரியா வ்யாததி | அதாரி ஡்ருதக் லக்ஷணத்வ நியமததத்யுதஜந் ஂத ஡்ருவ்ததூஹ் - இந்த ஸ்ரூக்த லக்ஷணங்களைதியா஡்யாதி துத்யங்களைனு. மிடமுய தார்யத்வாதிதகளை நிதூத்யங்களைன்று மிடமுய ந்யாயஸித்யாஜநததிலே ஡்ருகக்கண்டுகொள்வது - திவ்யாத்மஸ்ரூப மூர்த்மல்லாமைதயாலே தடாதிந் ஡்ருதி ஡்ருதலாதிரிவ தஸ்ய ஜகதூதாரகத்வ ஡ுதாமைதயாலே ஸதாஸ்திதி ஡்ருயுதகத்வமே தாரகத்வமாக வேண்டுகையாலும் அதா஡யிதூத்வஸ்ய அதென ஡்ருத்யஸ஡்ருவேன நியந்நத்வமுத ஸதாஸ்திதி ஡்ருததி ஡்ருயுதகத்வமாகவேண்டு கையாலும் இதூதாரகத்வ் நியந்நத்வாத்ந்ரத மாயொழிகையாலிவற்றுக்கு ஡ுதெமெங்கனேயென்ன வருளிஸ்செதகிறார் - ஂதெனா - ஂதெனங்களைப்பற்ற தாரகனுமித்யாதி - யதாஹ்மிதி ஸ்ரூபென ஸதாஸ்திதி...

(ஸா.஡்ரு.) ஸ்ரூபத்தாலுமித்யாதி, ஸ்ரூபென ஸதாஸ்திதி ஡்ருததி ஡்ருயுதகத்வ தாரகத்வ | ஸகல்பென

(ஸா.வி.) ஸுஷிபுமாய் இருக்கை ஸுஷி஡ாவென ஸ்திதி: | ஸேஷமுமானத்ரவ்யமாயிருக்கை, ஸுஷ஡ூத் த்ருயத்வென ஸ்திதி: | ஸர்வத்ருதாய் இத்யெதத் ஡ுதென இத்யெதத விஸுஷண த்ருவாஂதி | ஸரீரிரத்வ வ்யவஹாரா஡ாதித தாரகத்வ நியந்நத்வமித்யுதத் | தத்ரு கித்யாம தாரகத்வ நியந்நத்வமித்யத்ருதாஹ் | ஂதெனாஂதெனங்களைப்பற்ற இதி | ஂதெனாஂதெனானி ஡்ருதீயர்த்: | தன் ஸ்ரூபத்தாலும், ஸ்ரூபஸ்ரூபென | ஸங்கல்பத்தாலும் ஸகல்பெனத | யதாஹ்மிதி

(ஸா.ஸ.) வஸ்த்ம் த்ருய்ய நியமென யதாஹ் தார்ய இத்யெக | நியமென வித்யெமித்ய஡்ரு | நியமென ஸுஷ஡ூத்மித்யந்யாதிதி ஸரீரலக்ஷணத்ருயதூ ஡்ருதிரெத, த்ருத஡ூத்ஜானஸ்ய த்ருதிரிண் ஡்ருதி ஸரீரிரத்வத்யுதாஸாய யஸ்ய ஂதெனஸ்யெத்யுதத் | நஹி, த்ருதிரிணன் ஸ்ருவிஸித்யுதார்யமிதி ஡ாவ: | யதவஸ்த்மித்ய஡ாவெ வித்யுதூதாவஸ்தாயா் தார்யத்வாதி விர்ஹாதிதானி ஸரீரெ அவ்யாஸிஸ்யாதிதி யதவஸ்த்மித்யுதத் |

மூல் - களுக்குப் பயோஜகநாயிருக்கை. அதெங்ஙனேயெனனில் இஃசுரன தன ஸ்ரூபநிர்ரூபக ஧்மங்களுக்கும் நிரூபித ஸ்ரூப விசேஷணங்களான குணங்களுக்கும் போலே ஸ்வயதிரித சமஸ்த்ரவ்யங்களுக்கும் அவ்யவஹிதமாக ஸ்ரூபேண ஆ஧ாரமாயிருக்கும்

(சா.தி.) சதாஸ்திதிகளிரண்டுக்கும் பயோஜகத்வ ஧ாரகத்வ சகல்யத்தால் சதாஸ்திதி ப்ரவூத்திகளா பற்றுகின்றன. பயோஜகனாகைய துவ்மென்கை ஸ்ரூப நிரூபணங்களால் சத்யத்வஜ்ஞானத்வானந்தத்வாமலத்வங்களா நிரூபித ஸ்ரூப விசேஷணங்களாவன. ஜ்ஞானசக்தி கருணாவாஸ்த்யாதிக்களா அவ்யவஹிதமாக சாஶாடேவ । த்ரவ்யதூரா குணங்களுக்கா த்ரயமாம்பகாரமன்றித்தே ஸ்ரூபேண ஂனறு சகல்யத்தால் ஧ீரிகககம்

(சா.ஸ்வா.) களுக்குப் பயோஜகத்வ ஧ாரகத்வ - சகல்யேன சதாஸ்திதி ப்ரவூத்திகளுக்குப் பயோஜகத்வ நியந்த்ரவ்மென்கை அதெங்ஙனே ஂன்கிற ஶகாவாக்யத்தூக்க அபிப்ராஸ்தேமாதனனில் ப்ரத்யக்ஷேண ஸ்வதந்ரங்களாய் தோற்றுகையாலே குணாதிவதபூத்யகிஸ்தங்களல்லாத த்சித்சித்தத்தகளுக்கு ஸ்ரூபேண சதாஸ்திதி பயோஜகமென்கைக்குமோ? நாராயண ஶந்தத்தில் தந்ரூபணாலே இஃசுரன ஶர்வத்தூக்கும் ஸ்ரூபேண ஆ஧ாரமாயிருக்கு மெனறு சொல்லப்படுகையாலும் ப்ரத்யக்ஷமனோத்ரத்ய விஷயத்தில் யோగ்யமல்லாமையாலே விரோதில்லாமையாலும் வை அபூத்யகிஸ்தங்களாகலாமெனனில் சத்யத்வாதி களைப்போலே யிவையும ஸ்ரூபநிர்ரூபக ஧்மத்வென அபூத்யகிஸ்தகளைன்றால் சத்யத்வாதி பஞ்சகமே ஸ்வஸ்யநிர்ரூபக மென்கிறத்தோடு விரோத்யாதோ? இனி ஜ்ஞானசக்யாதிவந்நிரூபிதஸ்வரூபவிசேஷணங்களைன்றால் “நாராஸ்சாப்யாயன தஸ்ய” இத்யாதிக்களிலே விபூதிகளை ஸ்ரூப நிரூபகங்களா சக்ஷைவ்யாக்ரதத்தோடு விரோத்யாதோ? கிங், இஃசுரவ்யவஹிதமாக வா஧ாரமெனனில் ஶந்தஸ்பர்ஸாதிக்களும் நாரஸந்த்யா மாகையாலே ததபேக்ஷா வ்யவஹிதா஧ாரத்வ ப்ரஸகித்தையால் “அஸந்தம்ஸ்பர்ஸ” மித்யாதி தூதிகளோடு விரோத்யாதோ? இனிவ்யவஹிதா஧ார மெனனில் இச்சித்சித்தத்தகளுக்கு இஃசுரனைப்பற்ற ஶரீரத்வ தில்லாதொழியாதோ? வென்றிதுக்கபிப்ராஸ்த - ஸ்ரூப நிரூபக஧்மங்களுக்கு மித்யாதி - சித்சித்திஸிஸ்த

(சா.ப்ர.) சதாஸ்திதி ப்ரவூதி பயோஜகத்வ நியந்த்ரவ்மித்யர்த: । யத்யபிஃசுரஸ்ய ஶர்வா஧ாரத்வ ஶ்வா஧ீனததத்வரூப ஶிதி ப்ரவூத்திகத்வ - இங் ச குணகரியாடாவபி சமான । அத்யபி “நிஸ்ச்ரியமவ்ரண” மிதி

(சா.வி.) ஸ்ரூபேண சதாஸ்தித்யோ: பயோஜகத்வ ஧ாரகத்வ । சகல்யேன சதாஸ்திதி ப்ரவூத்தினா பயோஜகத்வ நியந்த்ரவ்மிதி யதாஹ்மித்யஸ்ய ஶாவ:.. அதெங்ஙனேயெனனில், தத்கர்தாமிதி ப்ரத்ரே. அவ்ர சத்யுதந்ந ஧ாரகத்வமாஹ. இஃசுர னித்யாதினா, ஸ்ரூபநிர்ரூபக ஧்மா:., சத்யத்வஜ்ஞானத்வானந்தத்வானந்தத்வாமலத்வாடய: । நிரூபித ஸ்ரூபவிசேஷணானி ஜ்ஞானசக்திகருணா வாஸ்த்யாதிநி - யென விநா யந்நிரூபயிது ந ஶக்யதே தத்வரூபநிர்ரூபகம் । அந்யந்நிரூபிதஸ்வரூபவிசேஷணமிதி விவேக: । அவ்யவஹிதமாக, சாஶாடேவ । ஸ்ரூபேணேதி, சகல்யேன ஧ாரணவ்யாவூத்தி: । ஧ாரகமாயிருக்கமிதி ப்ரஹ்மணஸ்ஸர்வோபாடானதாஶகாரா

(சா.ஸ.) குணகரியாதிவ்யவக்ஷேடாய த்ரவ்யபதம் । காடாசித்வ ஧ார்யத்வாதிமதவ்யவக்ஷேடாய நியமேனேதி । ஧ார்யவஸ்த்நரூபத்வ யதாஹ்த்வ । நஹ்நித்யா இவ நித்யா: லகுபூதா இவ குருபூதா: ஧ார்யா இநி ஶாவ: । நநு ஸ்ரூபநிர்ரூபக ஧்மதி: நிரவயவ஧்மித்யர்த்யேன சாவயவகுருதர ஧்மய்ந்நராணா ...

மூலம் - அவ்வோட்வயங்களையாழ்மித்திருக்கும் குணாதிகளுக்கு அவ்வோட்வயதாரா
ஆதாரமாயிருக்கும் - ஑ிவர்களாலே தரிக்கப்படுகிற ஑ரீரங்களுக்கு ஑ிவதாரா ஆதாரமா
யிருக்குமென்று ஑ிலர் ஑ொல்லு ...

(஑ா.தீ.) புராரததைவ்யாவர்திக்கிறது - அவ்வோட்வயங்களை இயாடியாலே, குண஑ரியாதார஑்வ ஑தன்
புரா஑்஑ிக் . அவறுறு஑ு ஑ரீரத்வமில்லையிறே ஑ரீரதார஑்வததில் மதத்யமுண்டெனகிறா -
஑ிவர்களியாதிவாக்யததாலே ஑தாத்தாத்தத஑ொன்னபோதே ஑தானுவூர்திரூடையான஑ிததி
யினூடையதா ததீந்யமும ஑ித்டமென்று திருவுள்ளம் இ஑்வரநாதாரமானாலும் ஑ேதநா஑ேதநங்களுக்கு
தததீந ஑தா஑்வ மெங்ஙனே? ஑ூதலா

(஑ா.஑்வா.) வே஑த்தைப்பற்ற ஑்வூபநிரூப஑்வமும் நிரூ஑்஑வே஑த்தைப்பற்ற நிரூபித ஑்வூப
வி஑ே஑ணத்வமும வி஑ூதே஑்வீ஑ூத மாகையால் ஑ுத் விரூதங்களில்லாமையாலே ஑த்யதாப்யபூத஑ி஑ித்டி
஑ூடுமென்று஑ருத்து - அவ்யவ஑ித஑த்டேந வ்யவ஑ிதாதாரத்வ ஑ூதி புர஑த் ஑ூத்ய்பரி஑ூத -
அவ்வோட்வயதாரேதி, இததால் “அ஑த்டம஑்஑ி” மியாதி஑ள் ஑ா஑ாத்தாரத்வ நி஑ேதபரங்களா஑ையாலும்
஑ாமான்யேந ஆதாரத்வ ஑ொல்லுகிற நாராயணாதி ஑த்டங்கள் த்வயவி஑யததில் ஑ா஑ாத்தாரத்வ
பரங்களானாலும் தத்த஑ வ்யா஑்ரத குணவி஑யததில் தத்த஑வ்ய தாராதாரத்வ பரங்களா஑ையாலும்
இவற்று஑ு அந்யூந்ய விரூதமில்லையென்று஑ருத்து ஑ிவா஑ளுடைய ஑ரீரங்களுக்கு ஑ிவதாரா
தாரமென்னில் அவ்யவ஑ிதமாக ஑ம஑்த த்வயாதார மென்று஑ீழ்஑ொன்னது, விரூத்யாதோ? இனி
஑ா஑ாத்தாரமென்னில் “அநேந ஑ிவேநாத்மநே” தி ஑ூத்யநூரூதேந ஑ிவதார஑்வமும் ஑ொல்லுகிறது
விரூத்யாதோவென்ன ஑யூத்யமததேதேந ஑ுத்ரமருளி஑்஑ெட்கிறார் - ஑ிவர்களாலே இயாதி .
தரிக்கப்படுகிற வெனகிற விததாலவற்று஑ு வேறோரு ஑ா஑ாத்தாரமாக அபே஑ிதமனறென்றட஑
தத஑்஑. “அநேந஑ிவேநே” தி ஑ூத்யநூரூதேந ஑தார஑்வ ஑ொள்ளுகையே ஑஑ிதமென்று ஑ருத்து
அவ்யவ஑ிதமாக ஆதாரமென்று ஑ீழ் ஑ொன்னது இபப஑ிததில் ஑ிவதூத ஑ரீர வ்யதிரித்஑
த்வயபரமாகையால் விரூதமில்லையென்று அ஑ிபுராய...

(஑ா.பு.) ஑ூதே஑்஑ா஑ா஑்வயா஑்யத்வதத்த஑வ்யா஑்ரததயேவ ஑த்ட஑்வூபகுண஑ரியா஑்஑ா஑ா஑்யத்வானுபபுத்஑்஑
஑த்ய ஑ர்வாதாரத்வமியத்ரா஑. அவ்வோட்வயங்களை இயாதி . ஑ர்வத்வயாதார஑்ய ததா஑்ரதகுண஑ரியாதாரத்வ
஑ேமூத்ய஑ித்டம் . ஑ூதி஑்து ஑ா஑ாத்தா஑்யத்வ நி஑ேதிகேதி ஑ாவ: - நநு, ஑ிவேந தூத஑ரீரேபி குண஑ரியான்யாத்தாத்தாரத்வ
புர஑்யேதிதீ஑்வர஑்ய ஑ா஑ாத்஑ர்வத்வயாதாரத்வ வா ஑த்யமியத்ர விதாத்தேதேந பரி஑ரதி. ஑ிவா஑ளாலே இயாதிநா .
஑தார஑்வேபி ஑ர்வாதாரத்வ ஑ித்டமியத்ர்த்: . பரி஑ாரே த்வயத்வாதேவ ஑ிவத்஑ா஑ா஑்வத்வ புராணவிரூதா஑ாவாது஑த்யா பி

(஑ா.வி.) திதி ஑ாவ: த்வயா஑்ரத குண஑ரியாதார஑்வம் ஑த்யமியத்ரா஑ - அவ்வோட்வயமிநி,
குண஑ரியாதார஑்வம் புர஑்஑ிக். தயூ஑்஑ரீரத்வா஑ாவாதித்யா஑: . நநு, குண஑ரியயூயூவ஑ிவதூத஑ரீர஑்யாபி
஑ா஑ாதார஑்வ ந ஑்யாதத஑்஑ ஑த்ய ஑ர்வத்வயாதாரத்வமியத்ர விதாத்தேதேந பரி஑ரதி . ஑ிவர்களாலே இதி .
஑ிலர், ஑ே஑ித் . அவி஑ே஑ேண, ஑ர்வாதாரத்வ ஑்வணாத் . “நி஑்஑ிய ஑ாந்தமவ்ரணம் ஑஑ூ:஑ூத்ர” மிதி ...

மூலம்- சர்வஸ்துக்களுடையவும் சதௌ சங்கலுபாதிநையாகையாவது அனத்யங்கன் அனத்யைச்சுயாலே
உத்யுநங்களாயும் - நத்யங்கன் நத்யைச்சுசிடங்க ளாயுமிருக்கை-இவ்வர்த்தத்தை “இச்சுத ஁வ தவ வுவுவுபாதி

(சா.தி.) துபாதிவமென்றுசொன்னால் நத்யங்கனில் அது கூடாது - ஸுரூபததில்புாலே
சங்கலுபாதிவமென்று சொலலக்கூடாது அநஞ்ஞிகுதமாகையாலே ஁ன்னவருளிச்செய்கிறார் -
சர்வஸ்துக்களுடையவு மென்று துடாங்கி - இச்சுசிடங்கலாவது இச்சுவிபுியதுபாவமுண்டாகில்
ஸுரூபததில் வுதிருகமாபாதிக்கும் படியிருக்கை அனத்யங்கனில் தல்காரி ப்ரா஁ணுத ப்ரகாரததாலே
புாவதிச்சு வுதிருகத்தில் வுதிருகம் காண்கையாலாது ஁தல்காலததில் புாவதிச்சுவிபுிய
மாகாவிடில் ஁தல்காலத்தில்லையா மென்றுபாதிக்கலாமிரு - தல்காரிப்ரா஁ணுததிலே “ப்ரா
஁ தேவையு வுஜித்ய” ஁ன்று சர்வஸுரன் தேவாஸுர ஸுஜாமததில் தேவர்களுக்கு ஜயததைபுண்டாக்கி
அவர்களுந்த ஜயத்தை “அஸுமாகமேவா வுஜயுஸுமாக் ம஁மேதி” ஁னகிறபடியே ஸுாதிநமாக
அபுமானிததிருக்க அவர்களுடைய அபுமான஁ண்டத்துக்காக யகஸுரூபமாக ப்ராபுர்வலிக்க யகத்தை
பறிபலேண்டி அ஁நியை தேவர்களுபுப்ப வந்த அ஁நியை யக தவிய கி வுரியமென்றுகேட்க “அபுாதி
சர்வ த஁ய் யதித பூதிவ்யா” மென்று அ஁நிதன்னுடைய த஁நஸாமர்த்ய் சொல்ல த்ருணததை வைதது
அ஁நியை “இத் த஁” ஁ன்றுயகன் சொல்ல “தபுபுரேயா சர்வஜவெந தந்ந ஸுஸாக தஸு” ஁னகிறபடியே
புாவதஸுக்கலு மில்லாமையாலே சர்வபுரயல்ததாலும் த஁க்க மாட்டாதுபாதிந்தானிரு அநந்ர
லாபுலையனுபுட உன் ஸுத்தியேதென்று கேழக்க “இத் சர்வமாதிபுிய யதித பூதிவ்யா” ஁னகிறபடியே
தன்னுடைய துபுண ஸாமர்த்ய்ததைச்சொல்ல அநத துண்ததைவைதது “இதமாதிஸு” ஁ன்று சொல்ல
“தபுபுரேயா சர்வஜவெந தந்ந ஸுஸாகாதி” ஁னகிறபடியே புாவதஸுக்கலு மில்லாமையாலே தன
சர்வபுரயல்ததாலு மத்ததைபுபிக்கமாட்டாதுபாதிந்தா ஁ன்னுசொல்லிததிரு - வுவுகித்தாகள

(சா.ஸுா.) ஸுக்கலநத்யமாகில் பாதிதிருக்கும் நத்யங்களாக ப்ரஸங்கிக்குமே? அனத்யமாகில்லாதுபாதிதிருக்கும்
அனத்யங்களாக ப்ரஸங்கிக்குமே? யென்னவருளிச்செய்கிறார் சர்வதுபாதி - நத்யங்களுக்கு நத்யை
ச்சுசிடங்கலாவது இஸுரனுடைய இச்சுயில்லாதபுாது அனத்யுபுாலே யில்லையாக ப்ரஸங்கிக்கு
மென்னும் படிநிருகை இஸுரஸுய நத்யானத்யுரூபேண வுச்சுரதூவியுயமஞ்ஞிகுத மாகையாலுத வுவுகலுபாவஸு
மென்று கருதது - இவ்லர்தததில் ஸுபுரடாயமுண்டா? இப்படியாகில்லாஸுரஸு கதிதிதிநிச்சுயா
மாதுபாதிநாமநத்யுவுப்ரஸுஜ்ஞியாதா? நத்யங்கன் நத்யுதுபாதிவ ஸுதஸுஸிடங்களா யிருக்குமத்தனைபுாபுிய
அநுபாதிநங்களா யிருக்கத்தான் கூடுமாலென்ன வருளிச்செய்கிறார் - இவ்லர்தததை இதுபாதி
- அநத ஸுலுக்கததிலே “நத்யு ப்ரியாஸுதவ து கேசுந தே ஁நத்யா:” ஁ன்கையாலே இஸுரனுக்கு

(சா.புர.) சர்வ ஸுரீரமதி “யஸுய பூதிவீ ஸுரீர | யஸுயாது ஸுரீர” மத்யாதி ஸுரூதிபுரவகாமதி சர்வஸுய
தஸுக்கலுபாதிந ஸுதாதிக்கலு யுத்தமத்யபுபுரேயு சர்வஸுதாது புாவதஸுக்கலுபாதிநபுரகாரலு வுவுஷ்யா஁.
சர்வஸ்துக்களுடையவு மத்யாதிநானத்யானத்யுபாதிஸுதாது புாவதஸுக்கலுபாதிநலுபி துஷா ஸுதிதி ...

(சா.வ.) பாவாது. ந துதிதூய:; அநபுபுராமாதித்யுபுர ஸுக்கலுபாதிநலுபுபாதிதயதி. சர்வஸ்துக்களுடையவு
மதி | சர்வஸ்துக்களுடையவும் சர்வஸுதுநா. நத்யங்கன் நத்யைச்சுசிடங்களாயுமிருக்கை. நத்யு
ஸுதூதிதூச்சுயா நத்யுதயா ஸுதிதா இதுர்த்ய:; இச்சுத ஁வதி, “நத்யு ப்ரியாஸுதவ து கேசுந தே ஁நத்யா:”
இதுபுயுத்தா வுவுகிதவந்ந இதி பாவ:

(சா.ஸ.) பூயாதிதூச்சுயா நத்யைச்சு சர்வா மே ப்ரியம் பூயாதிதூச்சுயா நத்யைச்சு. யத்யுஸுக்கலுபாதிந ஸுதாக்க.

மூல- சதா” எனகிறஸ்தலோகத்தாலே அபியுக்நர் விவேகித்தாராகள் - இததாலேசர்வ த்தினுடையவும சநானுவூத்நிரூபையானஸ்திதியும் இஷ்வரேக்ஷாதினையானபடியாலே சர்வமும இஷ்வர சந்கல்பா த்நிதமென்றுசொல்லுகிறது

(சா.தீ.) இக்ஷாதிநத்வத்தை ந்தியங்களும ஸ்தேந உபபாதித்தாரகளுென்றபடி - க்நிதஜக்து சந்கல்பாத்திதமென்று சொல்லுகையால் ஸ்ரூபாத்திதத்வத்வ சந்கல்பாத்திதத்வமுண்டாகையாலததாலும சந்கல்பாதிநத்வத்தை கொள்ளவேண்டாலே வென்னவருளிச்செய்கிறார் இததாலென்றுதூட்டங்கி இததாலேசந் சந்கல்பாதிநமாகையால் ததிசேஷமான ஸ்திதிபும தததிநமாகையாலெனகை தாதிந்யாத்திதத்வத்யபதேஷ | இஷ்வர ஸ்ரூபத்திலுடாலே இஷ்வரேக்ஷாத்திதத்வத்தாலே

(சா.ஸ்வ.) இவறறிலொருககாலும ந்தியேக்ஷேடண்டாகாதென்றும் “ந்திய த்நெகபரநத்வ நிதஸ்ரூபா ஸாவத்மகஜ்ஞுணா ஹிநதர்நந:” என்கையாலே ந்தியாத்தியசந்யாலே ந்தியதர்மசந்யை எனனும்கணககிலே ந்தியங்களுமந்யாதிநங்க ளாபிருக்கலாமென்று மூபபாதித மாகையாலுக்ந விரோதமலலைபென்று கருத்து விவேகித்தாராகள் - ந்தியாந்தியங்கள் ந்தியாந்தியேக்ஷாதிநங்களுென்று திரிததூபபாதித்தாரகளுென்ற படி “கேதந ந்திய த்நியா:” என்கையாலே த்நரங்கலபபடி யதென்று சிதிக்கையாலிட்டபி யுபபாதிதமாகிறதிதே இட்டபி சர்வமும ஸ்ரூபத்தைததற்றலே த்யர்மாட ஸ்ரூபத்தைததற்ற த்யர்மன்னி ககேயதிந மாத்ரமா யிருககு மென்றால் சர்வஸ்துவம் சந்கல்பாத்திதமென்று சொல்லுகிற ஸாஸ்த்ர விரோத்யாதோலென்னவருளிச்செய்கிறார் இததால்த்யாதி - இததால், சந் சந்கல்பாதிந யாகையால் - ஸ்திதிபும்த்யாதி, த்யர்வத்தததிந சந்நாஸ்திதிகமாகையாலே யவலஸ்தோதறறுகைககாக வுபபாதிததாத்திதத்வத்யபதேஷமென்று கருத்து - ஂனாலும ஸூத்ரத்யங்கள் ஸ்ரூபத்தாலே தூதங்களுென்று திசேஷித்தூத்சொல்லுகிற ஸாஸ்த்ரங்களுக்கு ஸூத்ரத்யங்களைததற்ற ஸ்ரூபத்ய ஸ்ரூபவதூரக்தவகொள்ளாத

(சா.த்ந.) தத்ஸந்கல்பாதிநஸ்வசந்நாயா காலாதிசந்கல்பாதிநதாதிஸ்திதிவதித்யாஸக்ய ததபபாதித | இததாலே திதி | “தத்தா அக்ஷரத்ய த்நாஸநே ஸாரி ஸ்யாதித்ரமஸூ விதூதூ த்யாவாபூத்யூ விதூதே விஷ்ணா விதூதே ஸூமூ” த்யாதிஸ்நிஷ்வரத்ய ஸகவத்ஸந்கல்பாதிநஸ்திதிகத்வத்ய விஸிஷ்ய ஸ்ரவணாதிஷ்வஸ்திதே த்ஸந்கல்பாதிநத்வமதி ஸாவ: | நநு, ஸ்ரூபேண சந்நாஸ்திதித்நவூத்தித்யுஜக்தவ தாரக்தவ | ஸ்ரூபேண சந்நாஸ்திதி த்நவூத்தித்யுஜக்தவ ந்தியந்துவம்த்யுக்ந | த்வத்ய, ஸாஸ்த்ரே ஸூத்ரத்யாணா ஸ்ரூபேண விதூதத்வோத்தி

(சா.தி.) நநு, க்நிதஜக்ததத்ஸந்கல்பாத்திதத்வோத்தியா ஸ்ரூபாத்தியத்வத்வத்ஸந்கல்பாத்தியத்வமஜ்ஞாகார்ய த்யாதித்யத்ர ஸகல்பாத்திதம்த்யுக்நேஸ்தாத்யர்மாஹ | இததாலே திதி | இததாலே, த்நேண, சந்நாஸ்திதிகத்வாதிநத்யா | ஸர்வததினுடையவும, சர்வத்யாதி, இஷ்வரேக்ஷாதினையான படியாலே, இஷ்வரேக்ஷாதிநத்யா, சந்கல்பாத்திதம்த்யுக்ந சந்கல்பாதிநம்த்யுத்ந தாத்யர்மாமிதி ஸாவ:., “நத்வேதத்ய வா அக்ஷரத்ய த்நாஸநே ஸாரி” த்யாதி ஸூத்ரத்யாணா ஸ்ரூபவிதூதத்வோத்திஸ்திதிகத்வத்யாதி ஸ்ரூபவதூரக்தவமஜ்ஞாகார்யத்யாதித்யத்ர விஸ்வாமித்ராதிஸ்தித திவலேண த்நிஷகாதிதாரணவத்யாவாபூத்யாதிநா த்நிஷிஷேஷாதிஸ்திதேததூதந்தியமத்யேத்ய ததா

(சா.த்ந.) தத்தததிநஸ்திதிகமதி கத இத்யத்ராஹ. இததாலே திதி. ந்தியாநாமதி வஸ்தூநா சந்நாஸ்திதிகத்வாதிநத்வோத்திஸ்திதிகத்வோத்தி இருக்கையாலே த்வத்ய ஸ்தித்யாதேத்ய தாதிந்ய கிமுதேதி ந்த்யாஸித்யமிதி ஸாவ: - அபூத்யித்ய

மூல்- ஸுரூபங்ஙகள் சக்துபத்தாலே துதங்ஙகளென்று ஸாஸ்த்ரங்ஙகளில் சொல்லுமது - “தூஸ்சக்த்ராக் நக்த்ரங்ங் திஷா தூர்மஹோததி: | வாஸுதேவஸ்ய வரீயேண விதூதானி மஹாத்மன:” என்கிறபடியே ஓரொரு தேஸவிஷேஷங்ஙகளிலே விழாதபடி திறுத்துகையைப்பற்ற. இப்படி இக்தாதினஸதாஸ்திதப்ரவூத்திகளான வஸ்துக்களுக்கு பரமாத்மஸவரூபமென்றே...

(ஸா.தூ.) யன்றென்று தாத்ய - ஆனால் ஸுரூபங்ஙகளைப்பற்ற சக்துபத்துக்கு விஸிஷ்ய தாரகத்வ் சொல்லுகையாலங்கு ஸவரூபவஸக்துபத்துக்கு தாரகத்வ் கொள்ளலேனுமிதேபென்னிலா,ஸித செய்கிறார் - ஸுரூபவ்யேதாதி. தூரீதாதி. ஸாஸ்த்ரங்ஙகளில் சொல்லுமது. எனனுமிடத்திலிந்த ப்ரமண விவகித மாயிருந்ததேயாகிலும் ததர்யமாக இத்ததடபாடான பண்ணாமல தாம டண்ணுகிற நிர்வாஹ ஸவரஸமித்ட மெனகிற வரீய்ந்தோற்றுுகைக்காக வித்தத நிர்வாஹிஷேஷமாக டபாடானமடண்ணுகிறார் - துததிவிஷயததில எலலையைக்கடவாதபடி என்றுகண்டு கொள்வது - ஸுரூபமன்றாகிலும் பரிசுத்தமான லாகாஸமத: ப்ரதேஸத்திலே தோகாமலிருக்கைக்குமவன சக்துப லேனுமிதே திக்கு பதார்த்திரமல்லாமையா லாகாஸாதிபதார்த்தங்ஙகளிலே அந்நிர்விக்ைபாலதிலு மப்படியே இப்படி இதாதி - ஸததையினுடைய விசுதா தூனத்வமும அர்த்தாஸ்திதிபினுடைய விசுதாதினத்வமும உபபாதிதமாதததே

(ஸா.ஸா.) டோது வரீய்ய்வருகையாலந்த ஸாஸ்த்ரங்ஙளுக்கு ஸதியேதென்னவருளிச் செய்கிறார் ஸுரூபவ்யேதாதி | வாஸுதேவஸ்ய வரீயேணேதாதி - வரீயேண தூதத்வ ஸவரூபேண தாரீயத்வம்போலனறிககே பதனப்ரதிபந்நேன தாரீயத்வமாந்ர மானாப்போலே இஸக்துபேன தூதத்வமுமென்றபடி இப்படி இதாதி - ஸதாஸ்தித்யோரிசுதாதினத்வ முபபாதிதம் | ப்ரவூத்தேஸ்திவிசுதாதினத்வ முபபாதிதன நிரபேக்தவாதுதாஹ் ஸதாஸ்திதீத்யாது ப்ராஸேவ ஸித்டமேன்றபிபாய த்தாலே இப்படியென்கிறது. ஸகையில் ஸதாதித்யானுவாதததுக்கொன்றிலேயாகிலு, மிசுதாந்நயமில்லை

(ஸா.ப்ர.) விருத்யத இத்யத்ராஹ | ஸுரூபங்ஙகளித்யாதினா | விஸ்வாமித்ராதிபஸ்தபோலேன த்ரிஸக்தாதி தாரணவத் | தாபாபூதிவ்யாதினா தேஸவிஷேஸாபாஸி ஹேதுபூத நியமனமபேக்யேவ ததா வ்யபதேஸ இதி தாவ: . இப்படி இசுதாதினேத்யாதி | “கோ ஹேவாந்யாத்: ப்ராணயாத் | யதேஸ அகாஸ அநந்நோ ந ஸ்யா” தித்யுத்தரீத்யா அஸ்த்ரயத்வ நாபேகிதத்வாத் | ஸவரூபஸ்ய ஸதாதிப்ரயோகத்வ ஸித்டமிதி தாவ: | எவ ரூபதாரகத்வ நியந்நூத்வயோரூபபதித்யேக்ய பதஸந்தாவிதத்வஸங்க்யா தூதேரந்யபரத்வஸகா வ்யாவூத்தா | எதே ஸப்ரதிபந்நஸரீ

(ஸா.வி) வ்யபதேஸ இத்யாஹ. ஸுரூபங்ஙகள் இதி சொல்லுமது. கத்யதூவ்யமபி | விழாதபடி பதன யதா ந ஸ்யாததா | திறுத்துகையைப்பற்ற, ஸதாபனம் ப்ரதி | பதனாதாவ உபலகண | யதஸ்து யந்நயாதிதா ஸதாபிதம் ததஸ்துநஸ்தந்நயாதிதனதிக்ரமேண ஸ்திதிமபிப்ரேத்ய விதூதத்வோக்தி: | நந்நஸ்து இசுதாதிா எவ ஸதாஸ்திதிப்ரயோகத்வ | கிமர்த்த ஸவரூபஸ்ய ஸதாஸ்திதிப்ரயோகத்வமஜ்ஜீக்ரயத இத்யாஸகாமநூத பரிஹரதி | இப்படி இசுதேத்யாதினா | ஸதாதிா இசுதாதினத்வஸ்யோபபாதிதத்வாத்நானுவூத்திலகணஸ்திநேஸதார்த்தாதிசுதாதினத்வ மித்டே:

(ஸா.ஸ.) விஸேஷணத்வ ஸவரூபாஸ்திதத்வே நியாமகமுக்த | ஸத்கல்பாஸ்திதத்வே நிதர்ஸன கிசிடூவ்யமித்யத்ராஹ | விழாதபடி இதி நஹேதத்வரூபேண தடதே | ததா ஸதி கஸ்யாபி பதனாதாவப்ரஸஜ்ஜாதிதி தாவ: | நநு, தாரண ப்ரகார தீதாதாவே தாரகதூயவீபத்ய ஸ்யாதித்யாஸக்ய பரிஹரதி - இப்படி த்யாதிவகுத்துவைக்கு மித்ய

மூல்- பமேசெய்கிறதென்னில்? பரமாத்மா வினுடைய இச்சை இவ்வஸ்துக்களை பரமாத்மாவின்
 ஸ்வரூபாஸ்திங்களாக வகுத்துவைக்கும். இப்படி ஸர்வஸ்துவம் இஷ்வரஸ்வரூபா (தீன) ஸ்திதமுமாய்
 இஷ்வரேச்சாதினமுமாயிருக்கும் - லோகத்திலும் ஸரீர ஸரீரயினுடைய ஸ்வரூபாஸ்திதமுமாய்
 ஸ்கல்பாதினமுமாயிருக்கக் காணா....

(சா.தீ.) ப்ரவ்ர்தியினுடைய இச்சாதினதை உபபாடனநிரபேக்ஷமாகையாலே யதாஹ் ஸநாஸ்தித
 ப்ரவ்ர்திகளுக்கு ப்ரயோகனாயிருக்கை என்கிறவாஸ்தவத்திலே தானே சித்த மெனாமிப்ராயகதாபி ன்ரு
 என்கிறது - ஸகேபில் ஸதாதித்ரயானுவாத ததுக்கொன்றிலே யாகிலு மிச்சான்வய.நிலை தாபி ன்ரு
 அங்கு ஸ்வரூபாவ்யம் சொல்லலாவதென்று கருதது - வகுத்துப் பண்ணி ப்ரமாணவதான ஸகல்பாதின தான
 ஸ்வரூபாஸ்திதவமும் கொள்ளலேனு மென்று தாத்ரய - ஸ்வரூபஸகல்பாதினதேகஸ்தா நிகமிசத்தாந்
 இப்படியென்று ஸ்வரூபாஸ்தித, ஸ்வரூபாதின । இநாத்தீனத்தால ஸரீரத்வ சித்தகருமபடி
 யெங்ஙனேபென்ன வருளிச்செய்கிறார் - லோகத்திலு மித்யாதி - அங்கித்தாலேயே ஸரீரத்வ மென்று
 தாத்ரய - ஸகல்பமாத்ர விஷயதான்வய வ்யதிருகங்களான்யதா சித்தங்களென்னும ஸகல்பை பரிஹரிசக

(சா.ஸா.) யாகிலிதே இங்கு ஸ்வரூபாவ்யம் சொல்லலாவ தென்று கருதது வகுத்து பிடுகது
 தன்னைப்பற்றவதினவாத்ரமும், ஸ்வரூபத்தைப்பற்ற வாத்ரத்வமுமாகலிந்ங்ணேபிரித்தென்றபடி
 ஸ்வரூபாஸ்திதங்கென்று ப்ரமாண சொல்லுகையாலிவ்வ்யத்திலிஷ்வரேச்சையே நியாமகமென்று
 கொள்ளுமத்தனைபோக்கி யுத்திகளால் சலிப்பிக்க வெண்ணாதென்றுகருதது -
 ஸ்வரூபத்தாலும் ஸகல்பத்தாலும் யதாஹ் மித்யாதிதான வுபகரமாவாக்யத்தலே ஸ்வரூபாஸ்திநவ
 ஸகல்பாதினத்வங்கள் இரண்டும் கூட அர்த்துபகராத்ரங்களாயிருக்கையாலிங்கும்வெண்ணையெ
 கூட்டி நிகமிக்கிறா இப்படி ஸர்வ வஸ்துவ மித்யாதிதால ஸ்வரூபாஸ்தித மென்கிற பாடமேபாஹ்யம்.
 ஸ்வரூபாதினமென்று பாடமானாலு மாத்ரத்வமே விவதிதம் - இப்படியாகில ஜீவஸரீரங்களு
 ஜிஷ்வரஸ்வரூபாஸ்தித ஸ்களாகையாலே யிலெற்றுகு ஜீவஸ்வரூபத்தையும் பற்றவாத்ரத்வ முண்டென
 கைக்கு நியாமகமில்லாமையாலே யாபீயத்வ லக்ஷணத்தாகு அவ்யாஸிவாராதோ? ஸரீரஸதானு
 வ்ரதிச்சாடா ஸத்யாமபி ஜீவஸ்ய ஸரீர நாஸ்காண்கையாலே இச்சாதின ஸதாஸ்திதிகத்வ மில்லாமையால்
 நியாம்யத்வம்தானுண்டோ வென்னவருளிச்செய்கிறா லோகத்திலு மித்யாதி - இஷ்வரஸ்வரூபாஸ்திதத்வபி
 ஜீவஸ்வரூபத்தையும் பற்றவாத்ரத்வ நியாமக காட்டுகிறார்

(சா.ப்ர) ப்ரதர்ஸயிதி. லோகத்திலு மித்யாதிதா । எவ தாரகத்வ நியந்ருத்வ உபபாடி ஸேஷித்வ ஸம்மதி ப்ரதர்ஸந

(சா.வி.) ப்ரவ்ர்திரிச்சாதினதாடா உபபாடன நிரபேக்ஷத்வாத்ரேதி இப்படி இதி பதஸ்ய தாவ: - என்
 செய்கிறதென்னில். கிக்ரோதித்யுத்தோ । த்ரவதிச்சாஸாடேவ ஸ்வரூபாஸ்திதத்வமபிதி இச்சைத்ர ததா க்ரோதித்யாஹ ।
 பரமாத்மாவினுடையேதிவகுத்துவைக்கும் வித்யை ஸதாபிதவதி "ஸோகாமயத் தஹ ஸதா ப்ராஜாயேயே" தி
 த்ரஹ்வனஸ்ய ஸகல்பாதினத்வாதிதி தாவ: - உத்தமர்த்தநிகமயதி. இப்படி, எவப்ரகரேண. லோகத்தினுநாபி ஸரீரஸ்ய
 ப்ரபத்ரஸ்ய ஸ்வரூபாஸ்திதத்வ ஸகல்பாஸ்திதத்வ ச தர்ஸயிதி. லோகத்திலு மிதி. தூதஸரீரஸ்ய
 ஜீவஸ்வரூபாஸ்திதத்வாத்ரவென விநாஸித்வாத்ர ஸுஸ்திதஸாடா ஸகல்பாத்ரவெபி ஸ்வரூபஸ்ய ஸத்வென விநாஸித்வாத்ரவாத-

(சா.ஸ.) தேன. ஸ்வரூபஸ்ய வித்யுவென த்ர ப்ரத்யேவாத்ரதிக்ஷித்ர விஸேஷணானா யத்ர க்ஷித்ரத்ரதநமபி ஸ்வரூபகூததாரணமேவ.
 தத்ரத்ரஸூனா நியதேக தேஸவ்ரதந ஸகல்பகூத. எவ தாரணப்ரகாரதேதாத்ரகத்ரவ

மூல்- படியை நியாம்யத்வமென்றும் சொல்லுகிறது. இஷ்வரன் சர்வஸோபியாகையாவது “உபாதநே சதாஸ்திதி நியமனாஐச்வித்சிதௌ” ஸ்வமுஹிஷ்ய ஸ்ரீமானிதி வததி வாஸூபனிஷதீ । உபாயோபேயத்வே ததிஹ தவ தத்வ் ந து குணா

(சா.தீ.) உபாததத இத்யாதி. ஸ்ரீமானு, ஸ்வமுஹிஷ்ய - ஸ்வபுயோஜனார்த் । சித்சிதநௌ, சதாஸ்திதிநியமனாஐ: . அஹ்ஸத்யாத் ஸோகமோக துதானாதி சதாபாதுனாதி வ்யாபாரங்களால் உபாததே, ஸ்வீகரோதி - உபனிஷத்ச் ப்நிதி வாஸேவ வததி - தத், தஸ்மாத். இஹ, ஜீவவிஷயத்தில் - தவ உபாயோபேயத்வே, ஸ்வரூப ஸ்வரூபபுயுக்த - ந து குணௌ, அஹ்ஸுத்கங்களன்று - யதா ஸ்வாஹவிகஸபந்ந

(சா.ஸ்வ.) அஹேயத்வமன்று - இவ்வுர்த் மிதகதாஹிகாராதிதகளிலே பதநபுதிவந்நே ஹார்த்லமபிச்சாஹீனத்வவிஸேஷ இத்யாதிதகளால் வெளிபிடப்பட்டது ஆகையாலிங்கொரு விருதமுமிலலை பென்று கருதது இப்படி இஷ்வரன் ஹாரகனும் நியந்தாவமானாலும் சர்வ ஸோபியாகையுபபந்நமோ? பாராய்ஹீக ஸ்வாஹவங்களான சேதநங்களைப்பற்ற ஸோபியானாலும் சேதநா ஸ்வபுயோஜனார்த் ப்ருதிக்கிறவராக லோகவேதங்களில் காண்கையாலேயிவர்கள் ப்ருயோஜனோஹேஸேநே ப்ருதிக்கிற வரிலலாமையாலி வர்களைப்பற்ற ஸோபியாகக்கூடாதிருே யென்ற விது கூடுமென்கையில உபனிஷதது ப்ருமாணமென்கிற ஸபுதாய ஸலோகத்தைககொண்டு உத்தரமருளிச்செயகிறாா - இஷ்வரன் சர்வஸோபியாதியால் - உபாததே, ஸ்வீகரோதி - அஹ்ஸத்யாத் ஸோகமோக துதானாதி ஸஹ்ஹ: - ஸ்வமுஹிஷ்ய, ஸ்வபுயோஜனத்துக்காகவே என்றபடி தத், தஸ்மாத் - ஸோபித்வாதித்யுர்த்: . இஹ, சித்சிதஸே உபாயோபேயத்வே தவ தத்வ், தவ ஸ்வரூப - ஸ்வரூபபுயுக்தங்களென்றபடி - ந து குணா, அஹ்ஸுத்கங்களன்று

(சா.பு.) பூர்வகமுபபாதுயதி, இஷ்வரநித்யாதினா । யத: “அஹ்ஸய பார” இத்யாரஹ்ய “தஸ்ய நாம ஹஹ்ஸ” இத்யந்தா “ஸ ஀காஹீ ந ரமேதே” த்யாதிதா ச ஸ்ருதி: . “மோததே ஸோவாந் ஸூதே: பால: ஸ்ரீ ஀நகேரி” வெத்யாதி ஸ்முத்யுபஹ்ஸிதா ஸதீ ஸமுதாஸாயீ ஸோவாந் ஸ்வபுயோஜனார்த்மேவ சித்சிதநௌ ஸூஜதீதிதி வததி. தத், தஸ்மாத் “விசுதிரா தேஹ ஸபுதிர்ஸோவராய நிவேதிது । ஜாயமான ஹி புரூஷ” மித்யாதுக்த ப்ருகாரேண மோகார்த் சர்வவ்யாபாராணாமபி ஸோவதஹீனத்வாஹ்ஸேஷிணஸ்தவேஸ்வரஸ்யோபாயோபேயத்வே । தத்வ் ஸ்வாஹவிகதயா ப்ருஹானஹூநே ஜீவகூததகேர்த் ப்ருதிஸ஡்நித்யத்வாத் ப்ருப்யத்வஹ்ஸ ப்ருஹானமேவ. ந து குணௌ...

(சா.வி.) ஸோபித்வமுபபாதுயதி, இஷ்வரநிதி । ஸ்ரீமானு, ஸ்ருய:பதி: । ஸ்வமுஹிஷ்ய, ஸ்வபுயோஜனார்த் । சித்சிதநௌ, ஜீவப்ருகூதீ, சதாஸ்திதிநியமனாஹீ: , அஹ்ஸத்யாத் மோகபுதானாதி ஸூஹ்யதே - உபாததே, ஸ்வீகரோதி । இத்யூபனிஷதீ வாஸவததி. “அஜஸ்ய நாஹவஹ்யேகமபிதத் । யஸ்மிந்நித விஸ்வஸூவநமஹிஸ்தித” மித்யாதி ஸ்ருதிர்வததீதிதி ஹவ: । தத், தஸ்மாத்காரணாத் । மோகபுதானாதே: ஸ்வார்த்லாத் । உபாயத்வ் கைட்கர்த் ப்ருதிஸபஹித்ய் ரூபோபேயத்வஹ்ஸ । தவ தத்வ், ஸ்வாஹவிக் । ந து குணௌ, அஹ்ஸுத்கே ந ஸவந: । யதா...

(சா.ஸ.) த்ருதீயஸூரீரிஸூரீரலகூணயோரூபபதிருக்தா । அத் தூதீய் லகூண லகூயே தர்ஸ்யதி, இஷ்வர நித்யாதினா । சதா, அஹ்ஸகூணஸ஡்ந்ந: । ஸ்திதி: , லஹ்ஸசதாஹ்ய காலாந்தரானூபுதி: । நியமந, ப்ருவர்தநநிவர்தநே । அஹிஸத்யாத் ஸலபுதான ஸூஹ்யதே । ஀தே உபாதுனப்ருகாரஹேதா: । ஸ்வமுஹிஷ்ய, ஸ்வாதிஸாயமுஹிஷ்ய । உபாயோபேயத்வே, ரகூகத்வஸோபித்வே । தத்வ், ஸ்வாஹவிக், ந து குணௌ, ந த்லூபாஹிகௌ ...

(सा.स.) व्याज, फलेच्छा, अव्याजं, फलेच्छा विना, इत्यमभियुक्तवचन विवक्षित । श्रीमद्भाष्यकारोक्त

(सा.सं.) र्ज्ञा तैरित्यर्थः । अपृथक्सिद्धस्वरूपलाभम्, स्वरूपमपृथक्सिद्धमिति ज्ञानलाभमित्यर्थः. “अन्न भोज्यं मनुष्याणाममृतं तु दिवौकसां । श्वपशू विदूषणाहारौ सन्तो दास्यैकजीवना” इत्यादिकमभिप्रेत्य आत्माभिमानानुगुणत्युक्तं. स्वरूपानुरूपः पुरुषार्थश्लेषभूतस्य श्लेष्यकार्यकिंकरभावः. उपायविशेषकृत्यप्रतिकृत्यमिति, स्वश्लेषभूतस्वनियाम्याकिञ्चनस्वीयसरक्षणे स्वाम्येव...

(சா.தி.) மலாம் நியந்தூநியாம்யபாவஜானத்தாலேநிரபேஷோபாயத்ததார் மலா மெனகை. நிரபேஷோபாய மாவது. स्वनियमनानधीनानपेक्षत्वं - லோகத்திலொருவனொருகாரிய செய்யுமபோது. स्वानधीन सहकार्यन्तरத்தை யபேஷித்திறே செய்வது இவ்வாறுசெய்வாரம் स्वाधीन மாகையாலந்தவபேஷ இல்லைமென்கை ஆகவிய்யாதி. आधारत्वादிகள் सर्व विषयமாகையால் அதில் அந்ய வ்யவக்ஷேத சித்தமென்று கருதுது இவ்வாததங்கள் रहस्यत्रयத்தல்.

(सा.प्र.) निरपेक्षप्रमाणं इति, भक्तिप्रपत्योर्व्याजमात्रत्वात्तयोरपि भगवदधीनत्वाच्च भगवन्नैरपेक्ष्यस्यापि न बाध इति भावः. एतेन किं वा स्वरूपनिरूपक फलितमित्याकाक्षायामाह । श्रीकृष्णवैद्यकालित्यादिना. अपृथक्सिद्धत्वे सति तद्व्यर्थत्वादनन्याधारत्वसिद्धिः । शेषत्वादनन्यप्रयोजनत्वसिद्धिः । अपृथक्सिद्धत्वे सति नियाम्यत्वादनन्यशरणत्वसिद्धिरित्यर्थः । एव चानन्याधारत्वमचेतनव्यावृत्त - जीवेश्वरोभयधार्यत्वात् । अनन्यप्रयोजनत्वं भगवत्प्रीतिसाकांक्षात्वे सति तदव्यतिरिक्ते नैराशयं । इदमप्यचेतनव्यावृत्त । अनन्यशरणत्वं चोपायान्तररक्षकान्तरराहित्यविशिष्टभगवद्रक्ष्यत्वज्ञानार्हत्वं । अनन्येत्यत्रा

(सा.स.) प्राप्त इति निश्चय इत्यर्थः । उक्त सबन्ध फलितार्थान् चेतननिष्ठतयानुसन्धयत्वेन निगमयति.
ஆகவிவற்றாலிதி.

மூல் - ஡ிவ்வர்த்து புதமரஹஸ்யத்தில் கிடைக்கிறபடி ஡ெங்ஙனே஡ென்னில்? நாராயண ஸ஡்த்தில் தத்புரூப ஡ஹுரீஹி ஸமாஸ ஡்யத்தாலுண்டான தாரகத்வ வ்யாபகத்வாதிகளாலே அநந்யாதாரத்வாதி விஸிஸ்த்ஸ்வரூபலாபமும்

(ஸா.தீ.) ஸ஡்மஹீத மாணபடிடைக்காட்டுகிறார் இவ்வர்த்து மித்யாதிடாலே இவ்வர்த்துமாவது தாரகத்வ; நியத்துவ்; ஸேஸித்வ; ஸரீரரித்வ; ஸர்வஸ஡்வதா஡்யத்வ; தார்யத்வ; நியாம்யத்வ; ஸேஸத்வ, ஸரீரத்வானந்யாதாரத்வான ந்யோபாயத்வானந்யபுரயோஜனத்வங்கள் - தத்புரூபஸி஡்஡தாரகத்வத்தாலே அநந்யாதாரத்வ், ஡ஹுரீஹி ஸி஡்஡ வ்யாபகத்வ் । அது நியமநார்த்து மாகையாலே நியாம்யத்வ ஸி஡்஡ிக்கும் - இததால் நியாம்யத்வ் ஸி஡்஡ - இது அநந்யாதாரத்வாதி ஂன்கிற அாதிஸ஡்வார்த்து -

(ஸா.ஸா.) மத்தனையொழித அநுஸ்தானாதி புரங்களான த்விதீய ரஹஸ்யாதிடகளில் புரிபா஡்ங்களாக லேண்டாலிறே. அநுஸ்தானாதிமாபுரங்களான விவையிவ்வர்த்துங்களை புரிபாதிக்கத்தான மாட்டுமோ? கி஡்திரும்பு புரணாமமாபுர புரமாயிருககையாலே அதில் தானிவ்வர்த்துங்களுண்டோ? நாராயண ஸ஡்வாதி களுக்கு யோகவ்யுத்புத்யாதினைக்கொண்டு கத஡்஡ி஡்஡ாரகத்வாதிடகள் ர்த்துங்களா னாலும் அநந்யாதாரத்வாதிடகள் அர்த்துங்களாகவறறோ? இனி அதிகார ஸரீரான்தர்துங்களான இவ்வர்த்துங்களை புரிபாதித்யாதொழியிலிது புரதம ரஹஸ்யந்தானாமோ? அதிகார ஸரீரான்தர்து ஸர்வர்த்து ஸ஡்஡ஹ்மெனறு கருத்தாலேயிறேகீழ் திகாரத்திலே யித்தை புரதம நிர்஡ேஸித்தது - இத்யாதிஸங்கைகளை த்யோதிப்பியா நின்றுகொண்டுத்தர மருளிஸ்செய்கிறார் - இவ்வர்த்துமித்யாதி வகுபபுககள் கண்டுகொளவது ஂன்னுமளவாலே - ஡ஹுரீஹி ஸி஡்஡ வ்யாபகத்வ் । ஡஡்஡ தாரகத்வநியந்துவோபயோகிதயோபாத்த் - அபுர அாதிஸ஡்வென ஸ்விஸ்த்ஸ்வ஡்஡ஹ: - அநந்யாதாரத்வாதித்யாதி ஸ஡்வெனானந்யவ்யாப்யத்வஸ்விஸ்த்ஸ்வா஡்வயோஸ்ஸ஡்஡ஹ:-

(ஸா.பு.) ந்யஸ஡்வார்த்து புரிபயோகித஡்மிவிஸிஸ்த் இதி விவஸிதத் । அதஸ்சைஸா ஜிவஸ்வரூப நிரூபகத்வமிதி ஡ாவ: । உத்தார்த்துஸ்ய ரஹஸ்யபுரிபா஡்த்வத் ஡ர்ஸயிதி இவ்வர்த்துமித்யாதினா । தபுர புரதயாத்மகே மூலம்துரே ஡ரமபுர அநந்யாதாரத்வாதி ஸ்ஸ்வரூபலாப: । அ஡்யபுர அநந்யபுரயோஜனத்வ புரயோதே । த்விதீயபுர அநந்யஸரணத்வலாப இத்யாஹ. நாராயண ஸ஡்வத்திலிதி । நியந்துவ் வ்யாபகத்வாதித்யாதி ஸ஡்வார்த்து: । அநந்யாதாரத்வாதித்யாதி ஸ஡்வெனானந்ய வ்யாப்யத்வாதி ஡ூ஡்தே ।

(ஸா.வி.) ஡கவ஡்஡்யத்வ ஜானாஹ்த்வத் । அநந்யேத்யபுர அந்யஸ஡்வார்த்து புரிபயோகித஡்மிவிஸிஸ்த் இதி விவஸிதத் । தௌ ல஡்஡ி ஸரணத்வமாதாய நானந்யஸரணத்வ஡்஡ஹ: . ததஸ்சைஸா ஜிவஸ்வரூபநிரூபகத்வமஸதமிதி ஡ாவ: . உத்தார்த்துஸ்ய ரஹஸ்யபுரிபா஡்த்வத் ஡ர்ஸயிதி. இவ்வர்த்துமித்யாதினா. கிடக்கிறபடி, ஡தநபுரகார: . புரிபாபுரகார இதி யாவத். வ்யாபகத்வாதித்யாதி ஸ஡்வென ஸேஸித்வாதி ஡ூ஡்தே । அநந்யாதாரத்வாதித்யாதி ஸ஡்வென வ்யாபகத்வாதி புரபுத்த நியாம்யத்வாதி ஡ூ஡்தே ।

(ஸா.ஸ.) அத வ்யாபகா஡்஡்யஸ்ய ஂதர்த்துஜாபகதா ஡ர்ஸயிதி இவ்வர்த்துமித்யாதினா । தத்புரூபௌ தாரகத்வ ஸி஡்஡ி: । ஡ஹுரீஹி வ்யாபகத்வஸி஡்஡ி: । நஹி ஸர்வாதாரஸ்ஸ்வ்வாபக: அந்யாதாரோ ஡வதீத்யநந்யாதாரத்வா

(சா.தி.) பாரத்யர்யகர் ப்ரணவ । பாரதந்ய்யகர் நமஸ்சு । உபயபா஑ததாலும உபயபா஑கந நாராயண
 ஸந்஑ததாலும இபப஑ இத்யாதி - ப்ரவா஑்ததில அநந்யஸரணத்வ ஸாந்஑ - உத்ரவா஑்தகில நந்யப்ரயோ஑நத்வமாத்
 - உபயவானந்யா஑ாரத்வமாத் - ஑ரமஸலோகததாலுமித஑பம ஑்யததால நு஑ான ஑ம மித்ரிததத ...

[illegible]

(सा.सं.) दिविशिष्टस्वरूपलाभमिति युक्त । आयैवशेष इत्यर्थकत्वात्पारार्थ्यगर्भत्व प्रणवस्य । नमस स्वान्तन्त्र्य मित्यर्थकत्वात्पारतन्त्र्यगर्भत्व नमस इति पारार्थ्येत्याद्युक्त । पारार्थ्ये परप्रयोजनस्यैव स्वस्य परमप्रयोजनत्वाद् नन्यप्रयोजनत्वं । पारतन्त्र्ये यपरतन्त्रो यस्तस्य स एव शरणमित्यनन्यशरणत्व चेत्यभिप्रेत्यानन्यप्रयोजनत्वमनन्यशरणत्वमप्युक्तमिति युक्त । उभयेति । नारायणशब्दयोस्तत्पुरुष समासादनन्याधारत्वं प्रकाशयत इति भावः । आर्थमाकलयामिति ।

(सा.सं.) चरम अनन्यशरणत्वं शब्दात् । अनन्य प्रयोजनत्व प्राप्यप्राप्तकैव्यपरैकशब्दात्प्रतीयते । अनन्याधारत्वन्तु स्वशरीरपङ्क्त्याल्लनस्य स्वप्रयोजनत्वस्वभरत्वज्ञापक मा शुच इत्यत्रार्थात् प्रतीयत इति भावः विधेय विशेष सामर्थ्याद्विधातृनियोज्योरधिकारोर्थसिद्ध इति भावः. இவ்வகுப்பு. அய் ஷேர்ஷி அய் ஷேஷ் இத்யாதி விभागः, इत्थ रहस्यत्रयेणापि स्वरूपाद्यवधारणसाधारण्ये व्यापकस्यैवादर्शत्वनिरूपणस्य नियामकमाह । இப்படித் தி விಧாயகச्य विधिर्नैव चारितार्थ्यात्

மூல் - அர்த்தங்களையெல்லாம் சிறியகண்ணாடி பெரியவுருக்களைக்காட்டுமாப்போலே சுருங்கத்தெளிவிக்கும் திருமந். இதில் ப்ரதம பதத்தில் அர்த்தங்ளை அர்ஜுநரதத்திலும், “அ஗்ரத: ப்ரயயௌ ராம:” என்கிற ஸ்லோகத்திலும் கண்டுக்கொள்வது -

(சா.தி.) திருமந்தார்த்தானுஸந்தான சௌகர்யத்தூக்காக வட்டாளாறருளிச்செய்த குறிப்பை மருளிச்செய்கிறார் இதிலின்யாதி பால் - ஸேஷமுன்னாய், ஸேஷம் பின்னாய், நிறுகும் நிலைக்கு தூஶ்ணத் காட்டுகிறார் ப்ரதமேத்யாதி - யதா, அர்த்தபாஶ்யந்ய ஸேஷிககேடாய் நிருகக ப்ரார்த்தனிக மாநவபாஶ்யந்ய ததவ ஸ்ரீநர்ய தூஶ்ணத் - பூர்வயொனௌ “அஶிரகிதமு஗்ரத: ஸ்திதத் த்வா ப்ரணவௌ பார்த்தரதௌ ச ஶாவயந்:” எனர் ஸ்ருதபட ஸூக்திககும் சேரும் - ஁கார மவதாரணார்த்த மாம்போதும் ஸ்ரீவாசக மாம்போதும் க்ரமௌ தூஶ்ணத் த்ரய -

(சா.ஸ்வ.) இவ்வர்த்தங்ளகள் ப்ரணவ மனஸூககளிலொழிப விசத மாகத்தெளிபா மையாலேததர்த்த திருமந்மவஸ்யாபேகித மென்றுகருதது அஶாசுரமாய் நுககிறவிது. இவ்வர்த்தங்ளகிததனையும தெளிவிக்கவற்றோவெனன வ்ருளிச்செய்கிறார் சிறியவின்யாதி. சுருங்க, ப்ரயாஸாஶிகவய மில்லாமலெனறபடி - ரஹ்ஸ்யத்ரயத்திலிவ்வர்த்தங்ளகள் விவரிகிதங்ளகென்கைக்கு ஸப்தாயமுண்டோ வென்னவப்புளளாரருளிய குறிப்படையருளிச்செய்கிறார் இதி லின்யாதிபால் - ஸேஷமுன்பும் ஸேஷன் பின்புமாய் நிறகிற நிலைக்கு தூஶ்ணத்ம ஸ்ரீநர்ய, ஁கார ஸ்ரீவாசக மாம்போதூ ஸேஷிகளிருவரும் முனபும, ஸேஷந் பின்புமாய்தோற்றுகிறபடிக்கு ஁தாஹ்ரண “அ஗்ரத: ப்ரயயௌ” ளென்கிற ஸ்லோக |

(சா.ப்ர.) ஹ்ரணம் தர்ஸ்யந் வ்யுதஸ்யதி சிறியகண்ணாடி நி, அல்பாதர்ஸித, அஶாசுரஸ்யாவஸ்யாபேகித ஸர்வ ப்ரகாஸகத்வமாசார்யவசனௌ தர்ஸ்யதி. இதில் ப்ரதம பதத்திலிதி, யதா வா “அ஗்ரத: ப்ரயயௌ ராமஸ்ஸிதா மத்யௌ ஸு மத்யமா || பூஸ்தஸ்து தந்ருஷாணிர்லக்ஷ்மணௌ ஜகாம ஹ” த்ரய ப்ரதம ரகஸ்ய; அநந்நர் லக்ஷ்ம்யா; அநந்நர் ஸேஷஶூதஸ்ய லக்ஷ்மணஸ்ய ப்ரதீதி: | அவமகாரௌகார மகாரௌ: க்ரமௌ ரகஸு பூருஸகார ரக்யாணா ப்ரதிபத்திரித்யர்த்த: . அதௌ லக்ஷ்மீ விஸிஸ்ட ஸேஸத்வதத்ரஸ்யத்வ ரூபஸம்வந்ஶு ஸூசிதௌ.

(சா.வி.) வர்த்தங்ளகெல்லாம், அவஸ்யாபேகிதாஸ்ஸர்வௌ அர்த்தா: . சிறியகண்ணாடி, அல்பதர்ஸண: . பெரியவுருக்களை, அஶிகரூபாணி வஸ்தூநி, காட்டுமாப்போலே, யதா தர்ஸ்யதி ததா, சுருங்க ஸஶ்ரஹௌ | திருமந்நம், மூல்மந்: | தெளிவிக்கும் ப்ரகாஸ்யதி. ஸ்ரீமூல்மந்தார்த்தானுஸந்தானசௌகர்ய ஸ்ரீவாதிஶ்ஸாபுவாஶௌக்ரௌ ரூபதௌவசனௌதர்ஸ்யதி. இதிலிதி. அர்ஜுந ரதத்திலுமிதி, ஸேஷிணௌரௌஸரத்வம், ஸேஸஸ்ய பஸ்சாத்வித்யித்யித்யத்ரவார்த்த ப்ராஶ்யந்யௌ ப்ராதீநிகாப்ராஶ்யந்யமித்யத்ர வா தூஶ்ணத்: - ஁காரஸ்ய ஸ்ரீவாசகத்வ...

(சா.ஸ.) கரண மந்நஸ்ய ச ஸ்மாரகௌகார்த்தகத்வாத்ரூபௌ த்ரயசரமஸ்லோகௌ. ப்ராத்மிகௌ விஸதானுஶவஸ்ச வ்யாபகௌ ஸாஶ்ய இத்யாதர்ஸிதௌ வ்யாபகநிரூபணமித்யபிப்ராய: . நநு மூல்மந்நஸ்ய ந யதாவதர்ஸ்ப்ரகாஸத்வம் | ப்ரணவௌ; ம: ஆயௌ வெத்யதானுஸந்தானக்ரமௌ ஁தௌஸ்யத்வௌ மகாரார்த்தஸ்யௌ ப்ராஶ்யந்யௌ ஶ்ரீநர்யதௌ ப்ரதானத்வலாஶாத்யத்ரவாஹ - இதி லிதி. யதா ஸ்ரீநர்யதௌ ஁பாத்ரூஜ்நஸ்ய ப்ராஶ்யந்யாவஸாஸௌபி அர்ஜுநஸாமர்த்த்யபரிஸீலனௌ ஶ்ரீநர்யதௌ அவ ப்ராஶ்யந்யாஸிஶ்ரீ: ததௌஶாபி சதூர்த்த்யபரிஸீலநாஶ்ரீநர்யதௌ...

(सा.सं.) एव प्राधान्य सिद्धिरिति हृदयं अर्थक्रमे एव । शब्दक्रमे तु विचार्ये. “अग्रतः प्रययौ रामः सांता मध्ये सु मध्यमा। पृष्ठतश्च धनुष्पाणि” रित्यत्रैव अकार उकार वाच्यौ शेषिणावेव प्रधानावग्रतो भासते. लक्ष्मणवत्पृष्ठत एव मकारवाच्येनन्तरमेव भासत इति च नोक्तशकावकाश इत्याह अग्रत इति - नमश्शब्दस्य शाब्दोर्थो भगवदेक पारतन्त्र्य आर्थस्त्वर्थो भागवतपारतन्त्र्य. तदुभयाप्रसिद्ध्या अप्रसिद्धार्थ बोधको मंत्र इति मा शंकां परिहरति द्वितीय पदकूलीति । स्वाननुमते राज्ये पादुकापरतत्रतया स्थितभरतवृत्तान्ते भगवदेक पारतन्त्र्यस्य “गच्छता मातुलकुलमित्यादि” ना भागवतोत्तम भरत पारतन्त्र्यस्य च शत्रुघ्नवृत्तान्ते अवगमान्न तदर्थप्रसिद्धिरिति भावः. अथ नाराणा सत्तास्थित्यादि निर्वाहकत्वरूपं तत्पुरुषार्थं । नारान्विना स्थित्यभाव रूपं बहव्रीह्यर्थ - क्वचिदुदाहरणे तदुभयाप्रसिद्धिशंकांमपि परिहर्तुं दर्शयति. नाराणां इति,

மூலம்! இதினபடி யிலேயுத்திலும் சரமஸ்தலுக்கத்திலு முளஸ்துங்களைத்தெளிந்து கொள்வது. இவற்றில் இஃசுரனுக்கு ப்ரகாசித்த ஸ்ஷித்வ, சேதனாசேதனஸாஹரணதர்மமாகையாலே சேத நேகாந்தமான ஸ்வாமித்வமாகிறது.....

(சா.தி.) ரஹ்ஸ்யங்களில் ஸ்வாமித்வதாஸ்தவாதிகள் ஸஃஹீதபாம ப்ர காரததையருளசெய்த கிறா இவற்றிலித்யாதி...

(சா.ஸ்வ.) யிலே, அபபுள்ளாரருளிசெய்த ஸ்ரகினை படியிலே ஸ்ஷிமுனபாகவும ஸ்ஷ பின்பாகவுமித்யாதி ப்ரகாரேண வெனறபடி இப்படி யித்வ்யங்களைலலாம ரஹ்ஸ்யத்ரய ஸஃஹீதங்களுள்ளுமிட முப்பாதித மாணாலும் ஸ்ஷ ஸ்ஷிபாவத்தாலே ஸ்ஷியுக்கந்த கைர்யரூபமான ஸ்வரூபானுரூப பூரூபத்தையறிகை ப்ரலிககு மெனறுமுன்பு சொன்னது கூடுமோ? ஸ்ஷவஸ்து: கார்ய கிச்சித்காரமாத்ர மத்தனையொழியவது கைர்யரூபமென்னும் ஸ்ஷிவஸ்துவககு பூரூபம்மாமே யிருக்ககுமென்னும் நியமமிலையிறே அது ஸ்ஷியுக்கந்ததென்னததான கூடுமோ? ஸ்ஷவஸ்துவாலே ஸ்ஷிக்கிவரு திசய ஸ்ஷிககு பூரூபம் மாயே யிருக்ககு மென்று நி...ம...ல்லையிறே ஸ்ஷத்வத்தாலே கிச்சித்கார ரூபமாகவும, ஸ்ஷித்வத்தாலே ஸ்ஷிக்கதிசய ரூபமாகவும, சாமான்யேன ப்ராபமானவிது, தாஸ்தவ ஸ்வாமித்வங்களாலே யடபடி விசேஷரூபமாய் மித்திககு மென்னிலடபோதித்ததை ஸ்ஷத்வாதிகார்யமாக முன்புசொன்னது கூடாதொழியாத்தோ? இந்த தாஸ்தவ ஸ்வாமித்வங்களை இம்மந்ந்ர சொல்லத்தான் மாட்டுமோ இதிலே ய்வைகளை விவாதிக்க வேணு மென்கைக்குத்தான் நியாமக முண்டோவெனனைத்துக்குத்ர மருளிசெய்கிறாரா இவற்றிலித்யாதி பூரூபம்மாய் ப்ரலிக்கிறதென்னு மளவாலே ஸாஹரண தர்மமாகையாலே யித்யாதி - அசேதனஸாஹரண மாகையாலே யுத்தரூபிவஹ லில்லாமையால் ஸ்வாமித்வத்திலே ப்ரயவசிப்பிக்கையுமுசித மென்றபடி - ஸ்ஷித்வமாவது, ஸ்ஷத்வேனாபிமத ப்ரதி ப்ரமப்ரயோஜனபூத...

(சா.ப்ர.) இதின படியிலே, எத்த்ரகாரேண। த்ரயத்திலு மிதி, ப்ரதம ப்ரதேன ரக்ஷகப்ரதீதி:.. "லக்ஷமா ஸஹ ஹ்ரீ கేశோ ட்வ்யா காரூபரூபயா। ரக்ஷக ஸ்ஸ்வீஸித்தாந்தே வேதாந்தேஷு ச ரீயத" இதுக்தே:। உந்மேன ரக்ஷயப்ரதீதி: - பஞ்சமப்ரதேன கைர்யப்ரதீதி: - சரமஸ்தலுக்கேன ச மாமிதி ப்ரதமம் ரக்ஷயகஸ்ய ப்ரதீதி:। அநந்த்ர த்வா இநி ரக்ஷயஸ்ய ப்ரதீதி:। ஸர்வபாபமோக்ஷணே கைர்யப்ரதீதி:। சேதௌ ப்ரக்ஷே ஜலந்யாயாத்ர சக்லவந்நிவூதௌ ஸ்வத் எவ் கைர்ய சித்தயதீதி ஜாதவ்யமிதி பாவ:। உக்தேஷு ஸவந்நேஷு ஸ்ஷ ஸ்ஷிபாவஸ்ய ப்ரகாராந்த்ரேணாப்யாதிக்கார ஸ்வரூப நிரூபகத்வ மபிப்ரேத்யாஹ. இவத்திலிஃசுரனுக்கித்தபாதினா - மமேதமிதி ப்ரதிபத்யஹ்த்வ ஸ்வாமித்வ। ஸ்ஷோஹமிதி ப்ரதிபத்யஹ்த்வ - தாஸ்தவமிதி விவக: - ஸ்ஷத்வ ஸ்ஷித்வயோஸ்வாமித்வதாஸ்தவ ப்ரயவஸான ஹேநுத்வ தர்ஷயந் மத்ரப்ரகாஸ்யத்வ மப்யாஹ. இவற்றிலு

(சா.வி.) சேதனரூப வஸ்தூபாதினாபாதிசயகத்வ - தசேதனாசேதனஸாஹரண। ததேவ சேதனகத சேந் ஸ்வாமித்வமியுச்சயே। ஸ்ஷத்வ நாம பாராத்ரய்। தசேதனாசேதனஸாஹரண। தத சேதனகத சேதாஸ்தவ மியுச்சயே। இநி சாமான்ய விசேஷே ப்ரயவசித க்ருத்வானுஸந்தேயமிய்யாஹ. இவற்றிலிஃசுரனுக்கித்தபாதினா. ...

(சா.ஸ.) ப்ரகார:। நநு ஸ்வேதரவ்யாவூத்தாகாரேண ஹ ஸ்ஷஸ்ஷிபாஸ்யௌ அநுஸந்தேயௌ, ஸ்ஷத்வஸ்ஷித்வயோஸ்ச ந தத்வாவூத்தாகாரதா। அநஸ்தாப்யா சேதனே ப்ரலிததத்ரிசேஷ தர்மரூப தாஸ்தவ - ஸ்வாமித்வாகாரேண ஸ்ஷ ஸ்ஷிபாவானுஸந்தேயா விய்யாஹ. இவற்றிலிதி। பாவஸ்ய மந்நே க்ருத்ர ப்ரகாஸ்யத இதுத்ரஹ. ...

(சா.சं.) இவற்றிலிதி, தற்றி டாஸத்வ ஸ்வாமித்வயோ: கத்ய ஸித்றிரித்யத்ராற். இதின விஸேஷயானஸிதி, தயோரபி

மூல்-செதனராயத்தோற்றுக்கையாலே அर्थசिद्धம். இப்படி நாராயணசப்தத்திலும் சாமான்யமும், விசேஷமும், கண்டு கொள்வது - இதில் சாமான்யமான ஸேஷத்வத்தாலே செதனனுக்கு ப்ராமமான கிச்சித்கார டாஸத்வமாகிற விசேஷத்தாலே கைக்ய ரூபமான பூரூபார்த்த மாயிறுறு - இப்படி ஸேஷித்வத்தாலேவந்த இசுவரனுடைய அதிசயயோகமும், சுவாமித்வமாகிற விசேஷத்வ லே அவனுக்கு பூரூபார்த்தமாய் பஸிக்கிறது

(சா.டீ.) மூல் இப்படி நாராயணேத்யாதி - நரஸப்திநோ நாரா: என்ற சாமான்யந: (சேஷந)ன சபந்ந "மாநாபிநே" த்யாதி ப்ரமாணத்தாலே சபந்நவிசேஷத்திலே பர்யவஸிந் - நத்பூரூபணிபந்நோர் டாஸ டாரகத்வ செதனத்வாடரஸபூஷணத்வத்வாந் டாரகத்வத்தில பர்யவஸிந்க்கும் - பஹுவீஹி சி஢்வ்யாபகத்வ அந்நர்யாமித்வத்தாலே பர்யவஸிந்மெந்நபடி இடபடிபிது பஹுவாகைபபடி யித்யாடியாலே ச஢்ஹேந ப்ரடர்சிபிபிதருளிநாநர் இசுவரனுடைய அதிசயயோகமும் செதன ஸேஷியிவ் டோலனறிகக்க பூரூபார்த்த மாக பஸித்தத்தெந்நாரா இடபடி ஸேஷித்வத்தாலித்யாதி - இப்படி ரஹ்யத்தில் ஸேஷித்வநியந்நத்வங்கள் சொலவூகைடால ரக்ஷணாபயோகிடான சபந்நசக்திகளும் செதனருடைய நியாம்யத்வஸேஷத்வோகிடாலே தனக்கே சுவரக்ஷணாபயாஸிசபந்ந ...

(சா.ஸ்வ.) ஸேஷஸேஷிணாஸ்வாமித்வடாஸத்வயோக்யதையாகையாலுமி செதனத்வ ப்ரத்யாஸா஢ரத்திலும், மகாரத்திலுமிருவருக்கும் தோற்றுக்கையாலும் டாஸத்வாடிகனி பக்கேபர்நாஸி஢்஢ிகக்கு மெந்நு கருத்த இப்படி என்றது ப்ரத்யாஸா஢ரத்தில டோலே நாராயணசப்தத்திலும் சதூர்த்தியாலே சாமான்யமும், சாமர்யத்தாலே விசேஷமும் மெந்நபடி இப்படி ஸேஷஸேஷிபாவத்தால ஸேஷியகருக, கைக்ய பூரூபார்த்த மெந்நறிகை பஸிக்க மெந்நதுக்கே ணாலும் ஸேஷித்வநியந்நத்வாப்யா செதன ரக்ஷணத்தில் இசுவரனே ப்ராமானம் சக்திமெந்நு முன்புசொன்னது கருடோ? ஸேஷித்வநியந்நத்வங்களிசெதனா பக்கலிநிபஸக்தங்களானோ? இசெதனருக்கும் ஸேஷித்வநியந்நத்வங்கள் லோகவேடசி஢்஢ங்களாபிநகக இவ்நறுக்கு முன்புசொன்ன அந்யயோகவ்யவக்ஷேடநதான் சி஢்஢ிகக்குமோ? இசுவர ணுக்கும் பாகவத் ரைப்பந்ந ஸேஷித்வநியாம்யத்வங்கள் ணுண்டாயிருக்க இவைகளை ரக்ஷணத்தில் செதனா ப்ராமரஸக்த ரெனகைக்கு நிபந்ந...

(சா.ப்ர.) அதிசயஹேதுபூதஸ்ய டாஸத்வஸ்ய வ்யாபாரரூபத்வெந் கைக்யரூபத்வமிநி பாவ: | ஸேஷித்வஸ்ய சுவாமித்வ பர்யவஸாநபலமாஹ இப்படி ஸேஷித்வத்தாலே இத்யாடிநா | எவசேசுவரஸ்ய நிரூபா஢ிவ்ஸேஷித்வெந், நிரூ

(சா.வி.) இப்படி நாராயண சப்தத்திலுமிநி. நரஸப்திநோ நாரா இநி ப்ரதீதசபந்நா "மாநா பிநே" த்யாதி விசேஷ பர்யவஸாயயிதவ்ய: | நத்பூரூபப்ரதீதடாரகத்வமஸபூஷணத்வாடிவத்வாந் டாரகத்வ பர்யவஸாயயிதவ்ய | பஹுவீஹிப்ரதீதவ்யாபகத்வமந்நர்யாமித்வ பர்யவஸாயயிதவ்யமிநி பாவ: . சாமான்யரூபஸேஷத்வப்ராமகிச்சித்காரா டாஸத்வரூபவிசேஷமாடாய் கைக்யமிந்யூக்யத இத்யாஹ - இதில் சாமான்ய மாணேநி. எவ ஸேஷித்வ ப்ராமாதிசயஸ்வாமித்வமாடாய் பூரூபார்த்த இந்யூக்யத இத்யாஹ. இப்படி ஸேஷித்வ

(சா.ஸ.) தயைவ சதூர்த்தியா செதனத்வ சாமர்யாஸி஢்஢ிரிநி பாவ: . இப்படி இநி, சபந்நார்க்ய அந்ந ப்ரத்யய: . விசேஷ சபந்நமப்யர்யசாமர்யாடிவ்யஜயதீத்யர்ய: . இந்ந சாமான்ய ஸேஷத்வ ஸேஷித்வசு விசேஷ பர்யவஸாயயித்வா த்நநுஸந்நாநஸ்ய கி பஸிமியத்வாஹ. இகிவிநி. இப்படிநி. டாஸஸ்ய கில கைக்ய பூரூபார்த்த: | சுவாமிந: கிலாதிசயயோக: பூரூபார்த்த: | எவ ஜிவசுவரயோடாஸத்வ சுவாமித்வாப்யா அசி஢் வ்யா...

(सा.स.) व्यावृत्ताकारसिद्धावपि लौकिकस्वामिदासवैलक्षण्यासिद्धेस्तत्सिद्ध्य आह चतनम् ॥ इति ।
स्वरक्षणे स्वयमप्राप्तत्वादि चेतनत्वेन विरुध्यत इत्याशकायां लोकदृष्ट्यापि परिहरति. २०८५. ॥ १०॥

लोके दास्य दुःखरूपमपि एवविधेश्वरस्य शरीरितया तच्छरीभूत चेतनाना तद्दास्यमनघमिवेति वेदविदाममोघामभिसधिं सूचयन्नधिकारार्थमपि गाधया सङ्गृह्णाति. நிலை தந்த ஧ாரகனாயிதி சத்தாபுரதாரசுயான்த: புவிய்ய புவ்யாதினியமனசமர்தஸ்ய ।

(சா.தி.) நியந்தாவமாய இலதொன்றிதாதி. இலதொன்று ஈவரனுககு ஸேமகாதவஸதுவென்று யெனாவகை, என்னாதபடி எலலாந்தனது. சமஸ்தவஸ்துவம் தனககு ஸேம என்னும என்னபபடுமவனான எந்தையுமாய், நிரூபாதிச ஸேமபுமாய் இலவெனலிர். ஈவரனான ஧ாகவாதிச(எந்ம்) சேதனனாபைய அபேயவாதிச(எந்ம், காட்டப்பட்டது துலை) யொனானிலைகென இத஧ார கவாதிச களாலிவனுக்கு சமமான வஸ்துவொன்று மிலலை என்று சொல்லபபட்ட நிஸ்சமாப்யாதிச நென்று சொல்லபபட்டு நின்ற துழாய முடியான, தீ துஸா மாலிகன் உடம்பாய், அபேயவாதிச நியமததால் ஫லிதத ஸரீரபாவததை யுடையராய துழாய முடியானென்கையாலே யாவனுடைய டிவ்ய மஜ்ஜ விஐஹோலே நியாம்யவாதிச(ஸர்வமும ஸரீரமென்று தோற்றும்.

(சா.பு.) நியமிக்கும். நியமயந் । இறைவனும், சுவாமீ ச - ஆய், பூவா. இலது. அவிதமான. ஒன்று. ஁க - ஁னாவகை. இதி யதா நொச்சேத ததா. எல்லாம், சர்வ. தனது. சுவகீய. ஁னும இதி வதந்நியர்த்யஃ. ஁ந்தையம், மதியதா ச. ஆய், பூவா । த்ரிவித்சேதநாதேதநப்ரபஞ்சே கிமபி பகவதீயம் ந பவதீதி யதா நொச்சேத ததா சர்வசுவாமீ பூவேத்யர்த்யஃ. துலை, துல்யம் । ஒன்று. ஁க । இலை, நாஸ்தி. ஁ன இதி யதொச்சேத ததா. நின்று ச்திதஸ்ய. துழாய், துஷஸீ । மு஁, கிரீட । துழாய் (முடியான்), துஷஸீ தாமாலங்கத கிரீடஸ்ய । சர்வாதாரத்வ, சர்வநியந்நுத்வ, சர்வசேஷித்வசைர்வசரீரத்யா நிஸ்ஸமாப்யதிகத்வென ச்திதஸ்ய பகவத இத்யர்த்யஃ. உடம்படாய், சரீரம் பூவா, பகவதஸ்சரீரபூதா இத்யர்த்யஃ ।

(सा.सं.) इत्युक्त्यादि, शेषत्वनियाम्यत्वादिरहितं लोके किञ्चिदपि नास्तीति सर्वमपि भच्छेषमित्युक्तिः मत्स्वामिनः । श्रूयते हि, “पतिं विश्रस्येति” उक्तं हि “भच्छेषभूता सर्वेषामाश्वरी मम वल्लभा । तस्याश्च जगतश्चाहमीश्वरो लोकविश्रुतः” इति । कृणु इत्यादि । निस्समोहमिति विचित्र सन्निवेशवद्विग्रह विशिष्टतया स्थितिमतः । सर्वेश्वरत्वसूचकतुलसीमालालकृतकिरीटिनश्च शरीरतया ।

மூல - விலையின்றி நாமடியோ மென்று வேதியர் மெய்ப்பொருளே ||10||

यद्येतं यतिमार्वभौमकथितं विद्यादविद्यातमः प्रत्युषं प्रतिनन्त्र

(சா.தி.) விலையின்றி நாமடியோ மென்று வேதியர் மெய்ப்பொருளே ||10||
நாமெல்லோரும் ஷேஷ் ஞானம் மெய்யுள். வேதியர் மெய்ப்பொருள்
பரமவैதிகருடைய பரமார்த்தமென்கை ||10||

இந்த, प्रधान प्रतिनन्त्र भूतार्थं நகளை அறிந்தவனாக, बाह्यकद्रष्टिविजय मुकर மென்கிறார்
यद्येतमिति - अविद्यारूपतमஸஸ்கரு प्रभातकल्प प्रतिनन्त्रम् । जगदीश्वरयोश्शरीरं शरीरिभाव स
(சா.சுவா.) மென்று கருத்து விலை, क्रय उपाधियेनாட்டி விலைபண்ணு உபாதி மென்கிறது
மன்றக்கே, நாமடியோ மென்று, நாம दामभूतமென்று வேதியர் மெய்யுள் பொருள் வேதத்தை, यथावत्ததாக
வாரித்தல் (நடை) सत्यभूतமான अर्थ । “यस्य पृथिवी शरीरं यस्यात्मा शरीरं” மித்யாதிக்களாமே
வேதங்களிலே இசுரீராत्मभाव சொல்லாநிர்க்கவிதல் मुख्यार्थத்ததச்ச बाधक “மெய்யுள்” தருக்கங்களை
गौणमाक्किण्यவ் வாகள் வேதத்தை यथावत्ததாகவாரித்தவாகளென்றென்கருத்து ||10||

இந்த प्रतिनन्त्र सम्प्रदायागतமென்று காட்டாநின்றனாகொண்டு सकल परवादि विजय प्रयोजकत्वेनापि
यद्य, प्रधानமென்கிறார் - यद्येतमित्यादियाल - एत, शरीरात्मभावलक्षण. अविद्याशब्दोत्र

(சா.பு.) விலை क्रयः. இன்றி राहित्येनेत्यर्थः. நாம, वयं. அடியோம் दामाः. என்கிற, इत्येव.
வேதியர், वैदिकाः. தெளாமிய்யर्थः. மெய், सत्यभूतः. பொருள் अर्थः. सर्वोप्यात्मवर्गो भगवतो
நிரூபாधिक दास इति सर्ववेदान्त तात्पर्यार्थ इति भावः ||10||

ननु कैश्चिदन्त्यन्तभेदस्यैवेदानीमपि समर्थमानत्वात् कैश्चिच्चात्यन्ताभेदस्यैव प्रतिपादनादन्यैश्च
भेदाभेदप्रतिष्ठापनाच्च चिदचितोस्स्वातन्त्र्यस्यापि कैश्चित्प्रतिष्ठापनाच्चिरीश्वरस्य प्रतिष्ठापनाच्च
सत्तास्थेमप्रयतन फलानां भगवदायत्तत्वज्ञानाधीन शरीरत्वव्यवहारो न सभाव्यत इत्यत्र सामान्यशब्दवर्तीना
विशेषवाचिशब्दवर्तीनां, भगवदसाधारण शब्दवर्तीनां, कारणवादिनीनां श्रुतीनां भेदश्रुतीनां मुख्यार्थन्व
निर्वाहक घटक श्रुतितया भाष्यकारैः प्रदर्शित सर्वाज्ञाननिवर्तक प्रधान प्रतिनन्त्रभूत शरीरं शरीरिभावसंबन्ध
कश्चिद्वाग्याधिकादस्मिन् युगेपि विद्याद्येदितरेषा स्वमतप्रतिष्ठापनार्थमुपन्यस्यमानायुक्तयोव्यामिश्रित्य
सत्प्रति पक्षत्व स्वव्याघातक श्रुति विरुद्धत्वादि दूषणैश्च *तमः कश्चिदन्तिमयुगे विद्याद्यादि तत्रैकत्र
तत्तन्मत स्थापनाहेवाकप्रथमानहैतुककथाकल्लोलकोलाहलो विलय झडित्युपैतात्यन्वयः. एवमुक्त प्रकार

(சா.வி.) நாம வய், விலையின்றி क्रयराहित्येन । அடியோம் दामाः । निरूपाधिकदामाः । என்று
இதி வேதியர் वैதிகானா, மெய்ப்பொருள், सत्यभूतार्थः ||10||

यद्येतमिति, अविद्यातमः प्रत्युषं, अज्ञानान्धकारप्रभात । यतिमार्वभौमकथितं, तत्प्र

(சா.ச.) दास्य मनघमित्येव वेदविदां सत्या बुद्धिरित्यर्थः ||10||

एव सैद्धान्तिक प्रतिनन्त्रार्थाभिज्ञेन दुस्सिद्धान्तिना कोलाहलेन स्पर्धितुं क्षम इत्याह यद्येतमिति । एत
प्रतिनन्त्रार्थ । तत्र वादे । एकत्र, शरीरित्वाद्यभावादिष्वेकैकविषये हेवाकेन

* இப்போ திருக்கப்பட்ட மாதூகைகளில் சில வாக்யங்களில்லை

மூல- மந்திம யுடு கஸ்சிததபிபஸ்சிததம:। ததூகதூ இடத்யுபுததி விலயத் ததந்மதஸ்தாபநாஹுவாக

(ஸா.தூ.) வந்நு சிததந்நததையித்கலியுகதததில் கृतயுாதி டிலிதூ சர்வதன சம்மதமென்றதாத்தூ. கலியுகதததில் கர்மவஸாஸ்குசித மென்று கருததூ யதி கஸ்சிததபிபஸ்சிததத ஂன்றதால ஸுகூத விஸுஷலப்யதவ துுாற்றுகிறதூ ஸ:விபஸ்சிததமனாத்த, சர்வதஸார்வபுுமனா மென்கை ததூவதூ, அபபபிதததத வடுனா ருல னிடத்திலு - ததந்மதத்யாதி, ஸ்தாபநாத்த ஹுவாக:, குுதூஹ । யதூ, ஸ்வமதஸ்தாபநாத்த புரதிவாதிததகருகிறதூ

(ஸா.ஸ்வா.) பகவத்புாஸிவிருதிவர்டுபர: - தந்நிவர்துநுபாபானுஸ்தானாபிகார ஸபாடகதவாபிபுாபுணாஸ்ய புரதிதந்நஸ்ய புரத்யூஷதவூகதி: - அந்நிமயுடு கஸ்சிததென்கிற விததாலு கृतயுாதி கலிலு டிதூசர்வதன சம்மதமென்ற தாத்ததூ கலியுகதததிலு கர்மவஸாஸகூசித மென்று கருததூ யதிமென்றதால ஸுகூத விஸுஷ லப்யதவ துுாற்றுகிறதூ விபஸ்சிததம இதி, ஁புரதி தந்நமாநதூ தன்தனை யறிநதவரெலலாருத்குத்த புாஸி விருதி....

(ஸா.பு.) யதிஸார்வபுும கதிதத் “அவஸ்திதெரிதி காஸ கृतஸந: - ந தூ தூதந்நாபாத்த” திதி ஸூதபாஸ்யு பாஸ்ய காரு: புரமாணுபந்யாஸபூர்வகமுக்தத் । அவிதயாதம:புரத்யூஷ “அநாத்மந்யாத்மபுதித்யா அஸுவு ஸ்வமிதி யா மதி: । அவித்யு” த்யுதததாத்த ஔம, ஸ்வதந்நாத்மஔம, தந்நூலநிர்ஸுவுரதவஔமாணா யதார்த்ததானவிருதிதவாந்நகாரவாசிததமஸுஸந்ந நிதூத்யானா விநாஸகாரணானா புரத்யூஷகத்பத் புரதிதந்ந “ஸ்வதந்ந ஂவ சிததூர்த: புரதந்நுநுநிராகூத: । புரதிதந்ந” இத்யுத்தத் புரவாதநதூகூதத் அந்நிமயுடு “பாபபுரஸகூதாஸு யத: கலுு நாரியு நராஸ்ததா । ந விதததா த சிதத்யுந ந ஸுதிர்மநஸ: கலுு । அலபபுரதா வூதாலிதூதூ தூதந்ந:கரணா: கலுு । கலுு துததபுதி விஸுணு் சர்வஸுதாரமூஸுவுர । நார்தியிஸ்யந்நி மூுரூய பாஸுணுபஹதா துநா:” இத்யாதிபிஸ்ததவதானபுரதிபந்நகதயுுக்து கலியுக இத்யுர்த:.. “மநுஸ்யாணா” மித்யாரப்ய “கஸ்சிதந்நா வுதி ததவத” இத்யாதுதததூர்லப்ய கஸ்சிததத்யுநுந த்யுத்யுதே । விபஸ்சிததம: । விவிதத் பகவதூரூரதவுந புஸ்யநு சிததவதவுந சர்வஸுுஸு இத்யுர்த:.. “யமூ வுவுஸ்வதூ ராது யஸ்தவுஸு ஹதி ஸ்தித: । துந துவுவாஸுதே மா துதூத் மா கருநு் தும:” இத்யாதிபி: கூதகூத்யதவாபாடகதானவிபஸ்யதவு நுுக்தபகவந்நியாம்யதவாதி தானவதவாதிபஸ்சிததமதவமிதி பாவு: । ததூகதூ பாஸ்யகாருுக்தபகவதூரூரதவாதி தானவதி விதூபி கஸ்திஸ்சிததஸந்நிஹிதே ஸதூத்யுர்த: । இடதி, திசுதூரகத்யாவ்யவதானமந்நுரண புரதமகத்யாபாதுவுவுந்யுர்த: । ததந்மதத்யாதி । துஸா துஸா மதானா ஸ்தாபநா, ஸமர்தந । தஸ்யா ஹுவாக:, அாடர: । துந புரதமான:, அாதிவ்ய பதூநிதி கலாஹல விஸுஷண । ஹுதுகானா, குுதஸ்குதானா. ஁தூ

(ஸா.வி.) ஁யாபிதத் । ஂதத் புரதிதந்ந, ஸ்வமத சிததந்நத் । அந்நிமயுடு, கலியுடு । கஸ்சிததபிபஸ்சிததம:, அநிஸுயித புணிடத: । விதயாதி, ததூகதூ । தஸ்திந்நுுகஸ்திநு புருஸு ததந்மதஸ்தாபநாத்த ஹுவாகுந । அுஸு

(ஸா.ஸா.) துவுண । புரதமானா:, விதூதபமாணா: । கலுுலவஸ்தந்நயமானதவாதுகதாபா: கலுுலதவ

मूलं-

प्रथमान हैतुककथाकल्लोलकोलाहलः ॥११॥

इति कवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेकटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्रीमद्रहस्य त्रयसारे - प्रधान प्रतिनन्त्राधिकारस्तृतीयः ॥

श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ।

(सा.दी.) हे हेति वचन - तेन प्रथमाणा, कल्पकत्वेन प्रसिद्धराणा हैतुक(நடை) कथाकल्लोल कोलाहलमानतु இததாலவர்களுடைய ध्वनिमात्रसारत्व தோற்றுகிறது. झटिति. शीघ्रं - विलयमुपैति, शाम्यति என்கை. ॥११॥

इति सारदीपिकाया प्रधान प्रतिनन्त्राधिकार स्तृतीयः ॥

(सा.स्वा.) वर्गिनि वृत्तिக்கு நுப்பாபிருக்கும் - विपश्चित्तमणा யிருந்தவனாகுது परवादि विजयத்துक(முறுப்பாமென்று கருத்து. तत्र, तस्मिन् पुरुषे. हेवाकः, कौतूहल ॥११॥

इति सारास्वादिन्यां प्रधानप्रतिनन्त्राधिकार स्तृतीयः ॥

(सा.प्र.) रुच्यारितव्यं यत्किंचिदजानतापि पुरुषेण मुग्धा बहुमन्यन्ते विदुषामपिसंशयो भवतीत्युक्त प्रकारेण परभ्रमहेतुभूतजल्पवितण्डात्मककथानामुपर्युपरि विजृभणतया कल्लोलकल्पाना कोलाहलोजनीत्यर्थः । भाष्य, श्रुतप्रकाशिका, वेदार्थ सङ्ग्रह, शतदूषणी, सर्वार्थसिद्ध्यादौ परिणामवतां समवधाने दुर्विदग्धवाचालकुतार्किकास्स्वयमेव मौन भजन्त इति भावः. ॥१२॥

इति सार प्रकाशिकायां प्रधानप्रतिनन्त्रनिश्चयाधिकार स्तृतीयः ॥

(सा.वि.) क्येन पौनरुक्त्येन वा । प्रथमानानां, प्रवर्धमानानां । हैतुकानां, वादिनां, कथानामेव कल्लोलानां । तरङ्गाणां । कोलाहलः, आर्भटी । झडिति, शीघ्रं । विलयमुपैति, विशेषज्ञाने सति अज्ञानमूलककुवादा निवर्तन्त इति स्वसिद्धान्त निष्ठस्य स्तुतिः ॥११॥

इति सारविवरिण्यां प्रधानप्रतिनन्त्रनिश्चयाधिकार स्तृतीयः ॥

(सा.सं.) रूपणं । तज्जन्यशब्द विशेषः कोलाहलः ॥११॥

इति सारप्रकाशिकासङ्ग्रहे प्रधानप्रतिनन्त्राधिकार स्तृतीयः ॥

श्रियै नमः

श्रीमते रामानुजाय नमः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

अथ अर्थपञ्चकाधिकारः

मूलं-

आदौ प्राप्यं

(सा.दी.) जगदीश्वर देहात्मभावबन्धसहोदित । शास्त्रे पञ्चकमर्थानां चतुर्थे साधु वर्ण्यते ॥

रहस्यत्रयத்தில் அर्थ பञ்ചகானுசந்தான स्थलங்களைக்காட்டா நின்றுகொண்டு அर्थ பञ்चकத்தை

(सा.स्वा.) இப்படி शरीरात्मभावादि सम्बन्धம் रहस्यत्रय प्रतिपाद्यமென்றால் அर्थபञ்चகமேரहस्यत्रय प्रतिपाद्यமென்கிற पूर्वाचार्य संप्रदायத்தோடு विरोधியாதோ? அவாகளிஸ்ஸंबन्धத்தை सिद्धவத்கரித்த அर्थ பञ்चகத்தை मात्रं विचारित்தார்களென்னில் அப்படி கல்பிக்கைக்கு நியாமகமாகவொரு प्रमाण முண்டோ? அப்படி யொரு संप्रदाय ந்தானுண்டோ? இம்சम्बन्धம் रहस्यत्रयप्रतिपाद्यமென்றால் पूर्वाधिकारத்திலே उपपादिத்த படியே இத்தாலேதானே मुमुक्षोज्ञातिव्य மெல்லாம் ज्ञातமாக फलिक्कையால் अर्थ पञ्चकமென்று தனித்து ज्ञातव्यங்களாக சிலஅर्थங்கள் தானுண்டோ? सामान्यतो ज्ञातங்களானாலும் विशेषाकारेण ज्ञातங்களாக सिद्धियामையாலே இவைதத்தद्विशेषाकार विशिष्ट तया ज्ञातव्यங்களாகலாமெனனில் அப்படி ज्ञातव्यமாக வொரு विशेषाकार முண்டோ? अव्विशिष्टाकारத்தை யிந்தरहस्यत्रयம் प्रतिपादिக்க த்தான்மாட்டுமோ? கதம் चित्प्रतिपादिத்தாலும் षडर्थ प्रतिपादकமான இந்தரहस्य त्रयத்தினுடைய ज्ञानमात्रं मुमुक्षुவுக்கமையுமோ? “द्वे विद्ये वेदितव्य” इत्यादिश्रुति तदुपब्रह्मण...

(सा.प्र.) एवं प्रतितन्त्रभूतानर्थान् रहस्यत्रयप्रतिपाद्यान् प्रदर्शयित्वा प्रवृत्त संबन्धज्ञानेन लब्धसत्ताकेनै वेतरस्य ज्ञातव्यत्वात्प्रधानप्रतितन्त्रभूतं नारायणशब्दार्थसंबन्धं प्रथम प्रदर्श्यन् मुमुक्षुभिः प्राधान्येन ज्ञातव्य स्यार्थपञ्चकस्य संबन्धानुबन्धितया भगवतोति प्राप्यस्य प्रसक्तत्वात्; पश्यन्निति प्राप्नुः प्रसक्तत्वात्; फलेष्विति फलस्य प्रसक्तत्वात्; अविद्यातमःप्रत्युषमित्युपायस्य प्रसक्तत्वात्; अविद्याशब्देन विरोधिस्वरूपस्यापि प्रसक्तत्वाच्च तेषां स्वरूपाणि...

(सा.वि.) पूर्वास्मिन्नधिकारे शरीर शरीरिभाव संबन्ध प्रतिपादकेन तदनुबन्धितया प्राप्यप्राप्तप्राप्त्युपाय फलतद्विरोधिनः प्रतिपन्नास्ते च मुमुक्षोरवश्यं ज्ञातव्या इति विशिष्य तान् प्रतिपिपादयिषुः प्रथम रहस्यत्रये तदर्थानु सन्धानस्थल प्रदर्शन पूर्वकं तदर्थज्ञं सर्वज्ञत्वेन प्रशंसति...

(सा.सं.) प्रतितन्त्रार्थेषु प्रधानार्थे निरूपिते तदितरजात निरूपणीयत्वेन प्राप्तवसरमिति ...

(சா.தொ.) ந்தவன் சர்வஜ்னாமென்கிறாரா - ஆதாவिति. அ: ஆதிர்யஸ்ய தஸ்மிந் ஸ்வம்ஸந்தோஹே அகார நர
அயனநாராயண ஸ்வம்ஸந்தில் ப்ராப்யம், ப்ரஹ்ம । பரம், ஶ்ரேष्ठ । அர்த்தபஞ்சகேஷு, அநௌ, ஹேயப்ரதிபத் । வ்யஜ்யந்த
மநு மித்யந்வய: - ம: ஆதிர்யஸ்ய ச: மாதி: மகாரநார அயனஸ்வம்ஸந்தில் ப்ராபு:, ப்ரத்யகாத்மாவிஞ்ஞடைய
ரூப, ஸ்வரூபம் । வ்யஜ்யந்தம், அயன நமஸோ: . இஷ்ய, ஫லஸ்ய, உபாயம் - அயன ஸ்வம்ஸந்தில் ...

(सा.प्र.) मूलमन्त्रे तथा प्रदर्शयन् द्वये चरमश्लोके च तथैव द्रष्टव्यमित्याह भादौ प्रार्थामित्यादिना । परममनघ प्राप्यभादौ व्यञ्जयन्तं प्राप्तुरूपं च मादौ व्यञ्जयन्तमिष्टोपायन्त्वयननमसोर्व्यञ्जयन्तर्माप्सितार्थं चतुर्थ्या व्यञ्जयन्तं तद्व्याघात मम कृतिगिरि व्यञ्जयन्तं मनु तं तत्प्रायश्च द्वयमपि विदन् सर्वविदी सम्मत इत्यन्वयः - अदौ, अः आदिष्यस्य तस्मिन् “अष्टाक्षर शरीराङ्गप्रणवाद्यक्षरेण तु । अकारेणाखिलाधारः परमात्माभिधीयत” इत्युक्त प्रकारेण प्रणवप्रकृतिभूते अकारे नारायण पदे चेत्यर्थः । परममनघ, श्रियःपतिं । अखिलहेयप्रत्यनीककल्याणैक तानानन्तज्ञानानन्द स्वरूपं “समस्त हेयरहित विष्णवाख्य परमं पद - परः पराणां सकला न यत्र क्लेशादयस्सन्ति पराववेश” इत्युक्त - श्रियः पतित्वेन समस्तकल्याणगुणाकरत्वेन हेयप्रत्यनीकतया च परम प्राप्यभूत मित्यर्थः । पद्यत इति पद, विष्णवाख्यं प्राप्यमित्यर्थः । प्राप्तुरूपं च प्राप्तुः प्रत्यगात्मनः स्वरूप, ज्ञातृत्व ज्ञानस्वरूपत्व शेषत्वादिवस्वरूपनिरूपकान् धर्मान्निर्वापतस्वरूपविशेषकानार्काचिन्याद्याकारविशेष चेत्यर्थः । मादौ, मः आदिष्यस्य तस्मिन् । प्रणवनमश्शब्दयोस्स्थितमकारयोः नारपदेचेत्यर्थः. इष्टोपायन्तु, सिद्धोपायं; अनायासेन तद्वशीकरणसाधनं साध्योपायं चेत्यर्थः. अयननमसोः, ईयते अनेनेति व्युत्पत्त्या वायन वाचिनि नारायण शब्दस्थे अयनशब्दे सिद्धोपायं...

(सा.वि.) श्लोकेन - आदाविति । अः अकार आदिर्यस्य तस्मिन्नादौ अकारनर अयन नारायण शब्देषु - परम मनघं, प्राप्य ब्रह्म श्रीमन्नारायणः । म् मकार आदिर्यस्य तस्मिन् मादौ । मकारनारादि शब्दे । प्रामृरूप प्रत्यगात्म स्वरूपं । अयननमसोः, नारायण पदस्थायनशब्दे नमश्शब्दे च. इष्टोपाय, उपायो द्विविधः - सिद्धोपायस्साध्योपायश्चेति । तत्र ईयते अनेनेत्ययनमिति करणव्युत्पत्त्या प्राप्ति...

(सा.सं.) सङ्गत्याधिकारान्तरमारभमाणः प्रतिपाद्यं सङ्गृह्णाति - आदाविति । अकारादौ अकार नरपदनारायण पदेष्वित्यर्थः - मादौ मकार नरपदयोः - अयननमसोः, अयन पदनमः पदयोः - चतुर्थ्या

मूलं-

रीप्सितार्थं चतुर्थ्यां। तद्व्याघातं ममकृतिगिरि

(सा.दी.) सिद्धोपायत्तैतदप्युक्तं नमस्सिद्धोपायत्तैतदप्युक्तमेतदुक्तं चतुर्थ्यां, नारायण पदस्थ चतुर्थ्यां। ईप्सितार्थं, पुरुषार्थत्तैतदप्युक्तं ममकृतिगिरि, ममकार वाचिनि शब्दे. नमश्शब्दत्तुल्यं मस्येति

(सा.स्वा.) ईप्सितार्थं, कैकर्यपर्यन्त परिपूर्ण ब्रह्मानुभव रूपा प्राप्तिं - चतुर्थ्यामिति. नारायण शब्दस्थ चतुर्थ्या मित्यर्थः। तद्व्याघात - प्राप्तिविरोधवर्ग। ममकृतिगिरि, ममकार वाचिनि...

(सा.प्र.) “नमस्कारात्मकं यस्मै विधायात्मनिवेदनं” मित्युक्ते नमश्शब्दे साध्योपाय चेत्यर्थः. न च नपुसकत्वमाशङ्कनीयं - बहुलं छन्दसीति पुल्लिङ्गत्वसिद्धेः। ईप्सितार्थं, “कुरुष्व मामनुचरं। क्रियतामिति मां वद - अनवधिकातिशय प्रीतिकारिताशेषावस्थोचिताशेषशेषतैकरतिरूपनित्यकिङ्करो भवानी” त्यादिभिः प्रार्थ्यमानं कैकर्यरूपार्थमित्यर्थः - चतुर्थ्या नारायण शब्दस्य चतुर्थ्या पारार्थ्यरूपतादर्थ्यवाचि चतुर्थ्या शेषत्व कार्यं कैकर्यं लक्षणया बोध्यत इति ज्ञेयमित्यर्थः. नन्वेव सुबिभक्तेर्लक्षकत्वे लघुसंज्ञाया व्यवहारासिद्धावपि तान्येक वचनं द्विवचनबहुवचनान्येकश इति गुरुसंज्ञाया अन्वर्थत्वस्यावश्यकत्वात्तेनैवैकत्वे एकवचनं; द्वित्वे द्विवचनं; बहुत्वे बहुवचन मित्यस्यापि सिद्धे द्वेकयोर्द्विवचनैक वचने बहुषु बहुवचनमिति सूत्रयोस्सुबिभक्तिलक्षणाभावज्ञापनमन्तरेण प्रयोजनसिद्धेर्वैयर्थ्यमेव स्यादिति चेन्न. सुपो लक्षकत्वेऽपि एकवचनादीनां बहुत्वादिलक्षकत्वाभावज्ञापनरूपप्रयोजनसिद्धेः - द्वेकयोरित्यत्र वचनग्रहणस्वारस्यात् ग्रहैकत्वं बहुत्वाद्यविवक्षोक्त्यानुगुण्यादापो दारा इत्यादौ विभक्तिनैरर्थ्यं प्रसिद्धिस्वारस्या द्वैकवचनाद्वित्वादि लक्षणाभावज्ञापनमेव प्रयोजनमित्यकामेनापि स्वीकार्यमिति - नन्वेवमपि लक्षणयैव विभक्त्यन्तरार्थं बोधनोपपत्तौ “सुसिद्धुपग्रहलिङ्गं नाराणां कालहल स्वरकर्तृयङ्च “व्यत्ययमिच्छति शास्त्रकृदेषां सोऽपि च सिध्यति बाहुलकेने” त्यादिभिर्पत्ययानुशासनं व्यर्थं स्यादिति चेन्न। अनुशासनस्य साधुत्वज्ञापकत्वेनैव सुबिभक्तौ लक्षणाभावज्ञापनमेव प्रयोजनमित्यकामेनापि स्वीकार्यमित्यसिद्धे सुबिभक्तेर्लक्षकत्वं एवलक्ष्य विशेषनियामकतया प्रयोजनवत्त्वस्य च वक्तुं शक्यत्वाच्च। तथाहि सुबिभक्तेस्सम्बन्धानुपपत्तिभ्यामेव विभक्त्यन्तरार्थलक्षकत्वे नियमानुशासनं। न च ज्ञानस्य करणत्वतात्पर्येण तस्य पश्यतीत्यादिप्रयोगे साधुत्वबुद्धेर्वा वर्तनीयत्वादित्यलं विस्तरेण - तद्व्याघात, तस्य कैङ्कर्यस्य विहितकारण मित्यर्थः। करणार्थघञन्तो व्याघातशब्दः. ममकृतिगिरि, ममकृतिर्ममकारः। तस्य वाचके शब्दे, “अनादिवासनारूढ मिथ्याज्ञान निबन्धना। आत्मात्मीय पदार्थस्था या स्वातन्त्र्यस्वता मतिः॥ मेनेत्येव समीचीनबुद्ध्या सात्र निवार्यत” इत्युक्तप्रकारेण नम इति निषेध्यस्वस्वा तन्त्र्यवाचके म इति वद इत्यर्थः-

(सा.वि.) साधनं सिद्धोपाय। नमश्शब्दस्य शरणागतिपरत्वेन साध्योपायं। चतुर्थ्या, नारायण पदस्थ चतुर्थ्या। ईप्सितार्थं, कैकर्यं। ममकृतेः, ममकारस्य। गिरि, बोधकशब्दे। नम इत्यत्र नम इति

(सा.सं.) व्यक्तचतुर्थ्या तद्व्याघातं - प्राप्ति विरोधिनं। ममकृतिगिरि, ममकारार्थके पदे एव प्राप्या

மூல்-

सम्मतस्सर्ववेदी ॥१२॥

नारायणादि शब्दங்களிலே विविक्षित मान संबन्ध विशेषத்தை सिद्धान्तத்துக்கு தளமாக்கி இத்தையநு बन्धित्तिருக்கும் अर्थ पञ्चकத்தைसिलार् विचारित्ताकल -

(सा.दो.) विन्, पुमान्, अहिन्तन् सन्धिकुमवलन. सर्वजमेनन्, सर्वसम्मत नानमेनकै ॥१२॥

திரு ம்ந்ததில் திலர் அர்ய பञ்சகத்தை நுசந்நிப்டராகல லேரேசிலா சவந்ந்ததையம் கூட்டி கோண்டு ஷட்யங்களாகல நுசந்நிப்டராகல் இவவு ஸ்ய பஞ்சததுககும விரோதிலலை யென கிறார். நாராயணாத்யாடியால். ப்ரணவாதி ஆதிசந்ந்யர் - தளம், ச்தல் | ஆதார, ஆலவனமென கை. அந்ந்நிதது

(सा.स्वा.) नुपयुतेषु सर्वजनाकैयாலै यिवन् पक्कलु डण्णणि नैव. अधिकारपूर्यभावचोद्य परिहृत ॥१२॥

இனி கீழ்ச்சொன்ன சூத்ரங்களில் சப்ரடாய விரோதத்தை பரிஹர்க்கிறார். நாராயணேத்யாதி யான ப்ரதமவாக்யததாலே. ஆதிசந்நே ப்ரணவாதி சந்நஹ: - இவைகளில் சரீராத்ம் ஸாவரூப சவந்நஸ்ய சந்நத: ப்ரதீத்யஸாவேபி தாத்பர்யவிஸயத்வாதிவிக்ஷிதத்வோக்தி:.. தளம், ஆதாரம் | தளமாக்கி சித்நான்த்யர்நக ளெல்லாத்துக்கு முபஜீவ்யத்வென ப்ரதான மாகையாலே சித்நிவத்கரித்தெனறட்டி அநுவதித்திருக்கும். சவசித்நிககு ப்ரயோகமாக பத்தி பிருக்கு மெனறட்டி சரீராத்ம் ஸாவாந்ந்ரீதந்களான ஸேஷஸிஸிஸாவாதி களாலே யிறே இசுவரன ப்ராய்யனாயும் ஜீவன் ப்ராஸாவாயுமில்லுக்கு தத்ப்ராஸி ப்ரஸூர்த்ய மாயம் சுவாதந்யாபிமான மமகாராதிதகள் விரோத்யாயும் சித்நிபடது. இசரீராத்ம்ஸாவ சவந்ந நாராயணாதி சந்நங்களிலே விவிக்ஷித மாயிருக்கையாலே யர்யபஞ்சக மாத்ரத்தை விசாரித்தலாக(நக)கு மிசசவந்நாப்யு - பகமமவரீர்ஜனீய மாகையாலு மிது சித்நான்த்யர்நக(நக)கெல்லாமுபஜீவ்யத்வென ப்ரதான மாகையாலு மிசசவந்ந மில்லாதபோது தானுமில்லை யாமட்டி யித்தையநுबन्धित्तिருக்கிற வர்யபஞ்சகத்தையிலர்வர்கள் விசாரித்தபோதேயிதப்யுபகந மெனனும். ம் சித்நிகையாலு, மிலர்களிதத்தை சித்நிவத்கரித்தே அர்யபஞ்சகமாத்ரத்தை விசாரித்ததாக(நக)ளெனகைய பபந்நமாகையால சப்்ரடாய விரோதமில்லை யெனநு கருத்து இத்தாலித்தை சித்நிவத்கரித்ததாக.

(सा.प्र.) रुचि प्रकृति सबन्धाश्च विजानीयादिति भावः - एव रहस्यत्रय विदन् सर्ववेदी सम्मतः मोक्षोपयुक्त सर्व जानातीति भावः ॥१२॥

नन्वर्थ पञ्चकस्यैव प्रायशो मुमुक्षुजेयत्वं प्रतीयते - तत्कथं संबन्धोपि जातव्य इति भवद्विरुक्तमित्यत्राह - नारायणादि शब्दங்களிலே, இத்யாதிநா | தளமாக்கி, ஆதார கृத்வா. தந்நுமத்வாத்ர்ப்ஞ்சகஜானஸ்யேத்யர்: - அர்ய பஞ்சகஜானஸ்யோதயே ஜிஜாஸயா பூக்ஷிதி -

(सा.वि.) तस्य मूलमन्त्रस्य प्रकार इव प्रकारो यस्य तन्. द्वयं, अपिशब्दाच्चरमश्लोकमपि । विदन्, जानन्. सर्ववेदी, सर्वज्ञस्सन् । संमतः, इष्टः ॥१२॥

केचिन्मूलमन्त्रे अर्थपञ्चकमनुसन्धते। केचित् संबन्धेन सह षडर्थाननुसन्धते। उभयपक्षयोर्विरोधो नास्तीत्याह - नारायणेत्यादिना - प्रणवादिरादिशब्दार्थः.. தளமாக்கி அவலம்வனம் கृத்வா | இத்த, எந்ந்நவந்ந அநுவதித்தது - ஆஸ்திய | இருக்கும் - வித்யமான | அர்ய பஞ்சக, அர்ய பஞ்சகத்தை

(सा.स.) स्यापि मूलमन्त्रसादृश्यपरः - विदन्विद्यमानः - सर्ववेदी, सर्ववेदार्थाभिज्ञ इति सम्मत इत्यर्थः ॥१२॥

தளம், ப்ரதானம், அநுவதித்தது. சவந்ந்ய | ப்ராய்யஸ்ய ப்ரஹ்ண: , ப்ராய்யமான ப்ரஹ்த்தினுடையதி. சாமா

(சா.தி.) பரமந்திக்கிறது. இததால் சஜ்ஜித் தூசித். சொல்பட்டன சொல்லப்பட்டவைகள்
 சவிஷேணங்களான, ஸ்ரி ஷட்...

(सा.प्र.) वच्छिद्योपि “अहन्ताब्रह्मणस्तस्य वाहमस्ती” त्यादि प्रमाणात्स्वरूपनिरूपकत्वं सिद्धमित्यभिप्रेत्य
तथा सहैवानुसन्धेयमिति प्रथममाह । இவற்றில் प्राप्यमाण इत्यादिना, ननु चेतनान्तरत्वेन
द्रव्यवदत्यन्तपारतन्त्र्यासंभवाल्लक्ष्म्याः कथं स्वरूपनिरूपकत्वमिति शंकायां द्रव्यत्वेपि यथा प्रभाया
तेजोद्रव्यभूतप्रयाद्यपृथक्सिद्धत्वेन प्रभया विना तत्स्वरूपज्ञानासंभवाच्च स्वरूपनिरूपकत्वं - एवं “यथा
मयापि सा व्याप्ता तथा व्याप्तोहमीश्वर” इत्याद्युक्त्या परस्परा...

(सा.सं.) सबन्धित्वेन दंपत्योरेव प्राप्यत्वमिति ब्रह्मात्वमपि तदुभयविश्रान्तन्तयोरन्यतरबोधकोपि प्रवृत्ति निमित्तधर्ममुखेनोभयबोधकः । अपरिमितज्ञानानन्दऽऽद्य इत्यादि जगत्सृष्ट्यादि व्यापारलीलाऽऽद्यव्यन्तोक्तं वाक्यप्रतिपन्नमनुसन्धेय विशेषण षट्कमप्युभय साधारण. अतो दंपत्यो...

மூல்- சீதாசமக்ஷ் காकुस्थमिदं वचनमब्रवीत् - சீதாமுवाचातिथशा राघव च महाव्रतं - अलमेषा परित्रातुं राघवाद्राक्षसीगणं - भवेयं शरणं हि वः - भवांस्तु सह वैदेह्या - तथा महासीनमनन्तभोगिनि - कान्तस्तु पुरुषोत्तमः - स्वपरिचरणभोगै श्रमीमति प्रीयमाणे - श्रीमतेनिर्मलानन्दोदन्वते विष्णवे नमः - श्रियः कान्तोन्नतो वरगुणगणैकास्पदवपुः - ब्रह्मणि श्रीनिवासे - श्रियःपतिर्निखिलहेयप्रत्यनीककल्याणैकतानानन्तज्ञानानन्दैक स्वरूपः **நீயும் திருமகளும் ...**

(சா.தி.) **स्वरूप निरूपक**ங்களில் **प्रधा**நையாகையாலே **श्री**பைபமுனனே **पुरुषोत्तम**பெயருடையது. **श्रिया** சாற **जगत्पतिरित्यादि**யாலே. “அலமேசேதி.” அலமேசா என்றும் **भवेयं शरणं** மென்றும் **मोक्ष** ன்னாபு மருதலைத்தும் **रक्षिक**கைசொல்லுகையாலவன் **रक्षि**க்கும் **दो**து **सहकरि**கை **कै**மூதிக **सिद्ध**மாகையாலே **प्रापक** **द**சையில் **सहधर्म** **चारिणि** என்ற வம்சத்திலிது **प्रमाणं** - **वैकुण्ठे** நு. **लैगवचन** **भारते**- **एष** **नारायणः**; **श्रीमद्रामायणे** - **भवान्नारायणः**; **श्रीवत्सवक्षा** **नित्यश्रीः**; சீதாசமக்ஷ மித்யாதிசு. **श्रीविष्णुपुराणे**. **विष्णोश्श्रीरनपायिनी**. **स्वपरिचरण** **भोगैरात्मसिद्धौ** । **श्रीभाष्यकार**மூக்தி: - **श्रीमते** **निर्मलानन्दे** **नि**

(சா.சுவா.) சீதேதி, **पुरुषकारत्वे** । சீதாமித்யாதிக, **उपायत्वे** **भवास्त्विति**, **प्राप्यत्वे** **च** **प्रमाणं** **वस्तुतस्तु** இந்த யோஜனாஹ்யசுஹதாஹ்யமிரண்டு மிங்கு விவகித । **तथा** **सहेति** **प्राप्यत्वे** । **स्वपरिचरणे** **नि**. **कै**கயேஹ்யத்வ **च** **सप्रदायोक्तिः** । **कान्तस्त** **इत्युभयोपयुक्तशेषित्वस्थापक** **विष्णुपत्नीत्वे** **सप्रदायोक्तिः** - **यद्वा**, **तथा** **सहेति** **परावस्थायां** **श्रीसंबन्धे** **सप्रदायोक्तिः** - **कान्तस्त** **इत्यनेन** **चतुश्लोकी** **मङ्गल्यते**. **नेन** **स्वामित्वो** **पायत्व** **प्राप्यत्वादिषु** **शान्तानन्तेत्युक्तप्रकारेण** **दिव्यात्मस्वरूपे** **परव्यूहाद्यवस्थासु** **च** **देव्या** **नित्ययोगे** **सप्रदायोक्तिः** । **स्वपरिचरणे** **नि** **प्राप्यत्वोक्तिः** - **श्रीमते** **निर्मलेत्यादि** **श्रियश्च** **ज्ञानत्वानन्दत्वादीनां** **च** **स्वरूपनिरूपकत्वोक्तिः** - **நீயுமித்யாதி...**

(சா.பு.) **पुरुषकारत्वेनोपायत्वा** **स्थायां** **लक्ष्मीसंबन्धमभिप्रेत्योक्त** **सीतासमक्षमित्यादि**, **उपायत्वेन** **तत्संबन्ध** **मभिप्रेत्योक्त** । **अलमेषेत्यादि**, **प्राप्यत्वावस्थाया** **तत्संबन्धमभिप्रेत्योक्त** **भवास्त्वित्यारभ्य** **श्रीमति** **प्रीयमाण** **इत्यन्त**. **स्वोक्तं** **प्रिय** **स्वरूप** **निरूपकत्व** **भाष्य** **कारस्याप्यभिप्रेत** **मित्याशयेनोक्त**. **श्रीमते** **निर्मलानन्दोदन्वत** **इत्यादि** । **अत्रोपात्तभाष्यकारवाक्येषु** **सर्वत्र** **लक्ष्मा** **अपि** **स्वरूपनिरूपकैस्सहोपादानात्तरया** **अपि** **स्वरूप** **निरूपकत्वं** **तदभिमतमिति** **भावः**. **நீயும் திரு**

(சா.வி.) **अथ** **सर्वावस्थासु** **श्रीसान्निध्य** **दर्शयता** **उपायावस्थायां** **लक्ष्मी** **संबन्धमभिप्रत्योक्त** । **सीतासमक्ष** **काकुस्थमिति** **विशिष्टोपायत्वमभिप्रेत्योक्तं** । **सीतामुवाचातिथशा** **इति** **उपायत्वेन** **तत्संबन्धमभिप्रेत्योक्त** **अलमेषेति** । **प्राप्यत्वावस्थाया** **तत्संबन्धमभिप्रेत्योक्तं** **भवास्त्विति** । **स्वोक्त** **श्रियः** **स्वरूपनिरूपकत्व** **भाष्यकाराभिमतमित्यभिप्रेत्योक्तं** - **श्रीमते** **निर्मलानन्दोदन्वत** **इत्यादि**. **अत्रोपात्त** **भाष्यकारवाक्येषु** **लक्ष्म्याः** **स्वरूपनिरूपकधर्मेस्सहोपादानात्** **स्वरूपनिरूपकत्वं** **तदभिमतमिति** **भावः** । **सर्वावस्थासु** **श्रीसान्निध्ये** **द्रामिडाचार्य** **श्रीसूक्ति** **प्रमाणानि** **दर्शयति...**

மூல் - நின்றாயால் - ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலா நிறப - கோலத
திருமாமகளோடுண்ணை - நின்திருவருளும் பங்கயததாள திருவருளும் - உன தாமரை
மங்கையும் நீயும் - அகலகில்லேனென்றிறையும் - உணர் முழுநலம் - ..

(சா.வீ.) அகலகில்லேனியாதி । இறையமகலகில்லேன, ஷணகால மம பிரியமாடமேனென்று
சொல்லிக்கொண்டு ஆலர்மேல்மங்கையான பிராட்டி நிய்வாச மண்ணு மமாரை, உகை, உலகை
யென்கை இனி அபரிமத ஜானானந்தமயத்வததில ப்மாண கா, நிகுறா உணர் முழுநலமிய்யாதி,
“கூத்னோ ரசதன எவ கூத்ன: ப்ஜானதன” ...

(சா.ஸ்வ.) தாமரைமங்கையும் நீயுமிய்யந்த ப்ராப்யத்வே த்ரமிதோபநிஷந்ப்ரமாண மசாண்படி
கோலத்திருமாமகளோடு, சௌந்ரய்ஸாலினியான வெர்ய பிராட்டிமாரை, அகல
கில்லேனென்கிறதூ உபாயத்வே ப்ரமாண । இறையும், ஷணமாந்ரமபி । அகலகில்லேன பிரியமாடமேன
உணர் முழுநலம் உணர், ஜான । நலம் அநந்ர । க்ரகாஷ்யாயே முழுநலம் முழுநலமென்கைவயி ருது,
பரிபூர்ண ஜானானந்தஸ்வரூபமெனற்படி நந்தாலிளககே, நதிட த்ரகாஷி ல், நந்தூண்

(சா.ப்ர.) மகளும் நின்றாயாலிய்யருன்றெடுததுபடாம, அநிமநதததிந, த்வ லக்ஷ்யா சஹ
சர்வ்வ்யாவூத்தநயா ஸ்தாய கோபநஹ்நுமாபநதர்ஷ ஸீ ல்மூத்ய நியாரிதவானியூக்தே ரக்ஷக்த்வாஸ்தாயா: ஸ்ரீ சபந்நோ
ஜாதவ்ய இதி பாவ: - ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமே நிலாநிற்ப, ப்ரவத்ரில்ஷ ப்ரஸத்ரகராஹ்யேந
சர்வ்வதா ப்ரகாஷமான சர்வாபரண ப்ரூஷிதா லக்ஷ்மீஸ்வதூ “நானயாவித்யை பர்” மியூக்தப்ரகாரேந யுவயோரேவ
சர்வ்மந்ந்ரூதமிதி யதா ஜாயேத த்யாவ்யாவூத்தநயா ஸ்திதயோஸ்ததோ: . கோலத்திருமாமகளோடுண்ணை,
பவத்ரஸூகரணயோக்ய சௌந்ரய் விஸிஷ்டலக்ஷ்யா சஹ பவந்ந். நின்திருவருளும் பங்கயததாள திருவருளும்
அகலகில்லேனிறையும், ஷணமபி விஸிஷ்டா ந பவேய । அநோபாயத்வாஸ்தாயா ந த்யஜேயமிதி வாதஹ்நுமூத்வக்ஷயா
“ந கஷித்நாபராஹ்யதீ” தி வாதஹ்நுமூத்வக்ஷயா ந கஷித்நாபராஹ்யதீயூக்தஹ்நுமூத்வக்ஷயா
பதாலயா த்வ் ச. எதீ: ப்ராப்யத்வாஸ்தாயா லக்ஷ்மீசபந்நோ பூரூஷகாரத்வேந ஸ்ரீசபந்நோவக்யேந, உணர்
முழுநலம், கூத்னோ ரசதன எவ - “கூத்ன: ப்ஜானதன எவ”

(சா.வி.) நீயுமிய்யாதிநா, நீயும், த்வயி ச - திருமகளும், லக்ஷ்யா ச, நின்றாயால், ஸ்திதயா: .
ஒண்டொடியாள், ஸ்ரீஸாபரணவத்யா லக்ஷ்யா । த்வயி ச, ஸ்வேரஸதூர் கர்வதோ: கோலத்திருமாமகளோடுண்ணை,
பவத்ரஸூகரண யோக்யசௌந்ரய் விஸிஷ்டலக்ஷ்யா சஹ பவந்ந். நின்திருவருளும் பங்கயததாள திருவருளும்
ந த்யஜேயமியூக்தஹ்நுமூத்வக்ஷயா ந கஷித்நாபராஹ்யதீயூக்தஹ்நுமூத்வக்ஷயா லக்ஷ்மீகூஷா ச । உன தாமரைமங்கையும்
நீயும், த்வதந்யா பதாலயா த்வ் ச. அகல கில்லேனிறையும், இறையும், ஷணகால । அகலகில்லேன,
விஸிஷ்டா ந பவேய். பிராட்டியாரோடு, லக்ஷ்யா சஹ । பிரிவினலாத, விஸுஷேரஹிதேய்ய: । ஜானானந்தரூப
ப்ரமாணான்யாஹ். உணர்முழுநலமித்யாதி । முழு ‘பரிபூர்ண’ । உணர் ‘ஜான’ । நலம், அநந்ர:

(சா.ஸ.) அநுஸாதிக்க லேணுமியூக்த, திருமகள் - ஸ்ரீ: . ஒண்டொடி - ஸ்லாஹ்யவலயாபரண - கோல
- ஸுந்ரரா । திருவருள - ஸ்ரீகரகூபா । பங்கயததாள - கமலவாஸிதீ । இறையும், ஷீஷதபி । அகல
- விஸுஷேஷ । கில்லேன, ந ஸமர்தா । நந்தாலிளகக - நாஸரஹிநப்ரகாஷ: . அளததகரகரியாய -
பரிஸுஷேத்ருமஷக்ய । உன்தாமரை மங்கையும் நீயும், த்வதீயகமலாலயா வநிதா த்வ் ச - உணர்
ஜான । முழு - காத்ந்யம் । நலம் - அநந்ர:

மூல் - நந்தாவிளக்கேயளத்தற்கரியாய்'' - என்று ப்ரமாணங்கள் சொல்லுகிறபடியே - சர்வப்ரகாரத்தாலும், சர்வாவஸ்தையிலும், சஹதர்மச்சாரணியான பெரியபிராட்டியாரோடு பிரிவில்லாத முழு நலமான அனந்தஜ்ஞானந்நைகஸ்வரூபமாக...

(சா.தொ.) இதி ஶ்ருதி: | முழு - பரிபூர்ண | உணர்வுக்கும் நலத்துக்கும் நடுவேகிடக்கிறவிதது இரண்டுகடும் விசேஷண - உணர், ஜ்ஞான - நலம், அனந்த - பரிபூர்ணமான ஜ்ஞானந்நைகஸ்வரூபமெனகை. நந்தாவிளக்கே இதுபாதி. அளத்தற்கரியாய், அளவிடப்போகாதவெனகை நந்தாவிளக்கே - ந்த்யஜ்ஞானஸ்வரூபணை. நந்ததுகை நசிக்கை. சர்வப்ரகாரத்தாலும், சகல்பிக்கில், சகல்பிக்கை. அவனவதரிக்கில், அவதரிக்கை இதுபாதி ப்ரகாரங்களால் சர்வாவஸ்தை ப்ராப்யப்ராபகாவஸ்தைபில், ப்ராப்யாவஸ்தையில் கைர்க்யம் கொள்ளுகை. சஹதர்ம சாரித்வ் ...

(சா.ஸ்வ.) நசிக்கை. சதிகரூபமான ஜ்ஞானஸ்வரூபமே பெனறபடி அளத்தற்கு - பரிச்சேது. அரியாய - சக்யனல்லாதவணை இத்தாலந்நைக சொல்லிறறு. சர்வப்ரகாரத்தாலும், சாந்நானந்தை இலகோக்தரீத்யானு ரூபமானதன் ஸ்வரூபாதி சர்வப்ரகாரத்தாலு மென்றபடி. சர்வாவஸ்தையிலும் அவன ஸ்வரூபத்துக்குளள சபூதவாஸ்தைகளிலும் பரவ்யூஹாதிவிப்ரஹவஸ்தை களிலுமுபாயத்வ ப்ராப்யவாஸ்தைகளிலுமென்றபடி - அவன் ஸ்வரூப சர்வப்ரகாரத்தாலும் சர்வாவஸ்தையிலும் சஹதர்ம சாரிணியான விவளோடுபி யாதிருக்கையாவது, அவன் ஸ்வரூப சூப்யாதி சங்கல்ப பண்ணும்போது தானுங்கூட சூப்யாதி சங்கல்ப பண்ணும் ஸ்வரூபமுடைய வளாய இதுபரூபவிசேஷணானாட்போலே தானும் பரூபவிசேஷ ஸ்வரூபமுடைய வளாயவதரிக்கும் போது தானுங்கூட வதரிக்கு மவளாய உபாயமும ப்ராப்யமுமாமடோது தானுங்கூட வபாயமும ப்ராப்யமுமாகககடவளான இவளோடு ஜ்ஞானத்வானந்ததுபாதி ஸ்வரூபநிரூபகாந்நைகங்கள்போல் ஒரு காலத்திலும் பிரியாதே ந்த்யயுக்தமாயிருக்கை. இப்படி யானந்தரூபமானாலுமிந்த ப்ராப்யஸ்வரூபமடோலே ப்ராப்யஸ்வரூபமும் ஹை்கலசி யிருக்கில் ஹை்கமாகாதொழியாதோ? இது ஹை ப்ரத்யநைகமென்றால் அதுக்கு

(சா.ப்ர.) த்யுக்தப்ரகாரண காத்ந்யைன ஜ்ஞானந்நைகஸ்வரூப: . நந்தாவிளக்கே, அளத்தற்கரியாய், அவினாசிஜ்ஞான ஸ்வரூபாபரிச்சேதஸ்வரூபாப்யா ஸ்வரூபநிரூபககுணா உக்தா: . எவ ஸ்வரூபானுச...

(சா.வி.) நந்தாவிளக்கே அளத்தற்கரியாய், பரிச்சேதுமயோக்ய. நந்தாவிளக்கே, அவினாசி ஜ்ஞானஸ்வரூப | ஸ்வரூபானுசந்நதானப்ரகார முக்தவா ஹைப்ரதிபதகத்யாணகுணானுசந்நதானப்ரகார ...

(சா.ச.) காத்ந்யைன ஜ்ஞான காத்ந்யைனானந்தரூபம் ச ப்ரஹ்மத்யய: | உபயவிபூதிநிர்வாகத்வரூபே பதிதர்மே பத்யா அபி லக்ஷ்யா: கர்த்துவாத்ஸயாஸஹதர்மசாரிணீத்வம். பெரியபிராட்டியாரோடு பிரிவில்லாத, முக்யநாயக்யா சஹ வ்யாபகாவிதி பரஸ்பர ஸ்வரூபத: விப்ரஹதஸ்ச ந்த்யசங்கிலிபு | சர்வப்ரகாரத்தாலும் சர்வாவஸ்தையிலு மித்யுக்யா யென யென ப்ரகாரண யதா யதா ச விபூதித்யய பதிநிர்வஹித சதாஸ்தைமப்ரயதநபலஸ்தைன தானானுகுணப்ரகாரண ததா ததா சஹைவிபூதித்யயநிர்வஹிகைதி சித்தம் |

(सा.सं.) अप्रधृष्याः च, अप्रकम्प्यः - नृशंसः. आसन्नेषु व्याघ्रादिवत्क्रूरकर्मा । तद्विपरीतस्वभावः
आनृशस्यं । अनुक्रोशः, सर्वभूतदया, धृतं, श्रवणं. सर्वधर्मशास्त्राभिज्ञत्वमित्यर्थः ...

மூல- வत्सल:। शरणं शरणं च त्वामाहुर्दिव्या महर्षय:। निवासवृक्षस्साधूनां । तेजोबलैश्वर्य महावबोध सुवीर्यशक्त्यादिगुणैकराशि: । सर्वभूतात्मभूतस्य विष्णो: को वेदितुं गुणान् । यथारत्नानि जलधरे सङ्ख्येयानि पुत्रक । तथागुणाश्च देवस्य त्वसंख्येया हि चक्रिण: । वर्षायुतैर्यस्य गुणा न शक्या वक्तुं समेतैरपि सर्वदेवै:। चतुर्मुखायुर्यदि कोटिवक्त्रो भवेन्नर: कापि विशुद्धचेता: । स ते गुणा नामयुतैकमंशं वदेन्नवा देववर प्रसीदा तवानन्त गुणस्यापि षडेव प्रथमे गुणा: । यैस्त्वयैव जगत्कुक्षावन्येप्यन्तर्निवेशिता: । इषुक्षयान्निवर्तन्ते नान्तरिक्षक्षितिक्षयात् । मतिक्षयात् ...

(சா.தீ.) शरणं शरणञ्च त्वामिति । युद्धकाण्डे. निवास वृक्ष इति । यथा रत्नानीति शिवगृहसवादे - चतुर्मुखायुरिति श्री नारसिंहपुराणे । तवानन्तगुणास्यापीति । प्रधानगुणाष् षेव यैर्गुणै: । अन्ये कारुण्यादय: । अन्तर्निवेशिता: - गर्भीकृतங்கள். கிமிவ, யதா த்வயா ஜகத்ஸர்வ் குக்சௌ தவ நிவేశித - இஷுக்ஷயாதिति - பாணபிரயோகாக்கள் பாணங்களுடைய க்ஷயத்தாலே நிவர்த்திப்பார்கள் - આகாશத்தினுடைய க்ஷயத்தாலன்றே அப்படியே. गोविन्दனைस्तुतिப்பாரும் மனிக்ஷயத்தாலே ஸ்தோத்ரானிவர்த்திப்பார்கள். गोविन्दனுடைய गुणपरिच्छेदத்தாலன்றென்கை ...

(சா.ஸ்வ.) को वेदितुं गुणानित्यत्र “शक्तो महेश्वरादन्य” इति वाक्यशेष: - गुणानாமனन्तत्वे षड्गुणकत्वादि प्रसिद्धि: । सहस्रनामाध्यायादिभिस्सहस्रगुणकत्वाद्युक्तिश्च कथमित्यत्राह - तवानन्तेति । षडेव, ज्ञानबलादय एव । प्रथमे - प्रधाना इत्यर्थ: - तदेवोपपादयति यैरिति - कुक्षौ - स्वदेहैकदेशे । जगत् त्वयेव । यैरन्येपि सर्वे गुणा अन्तर्निवेशिता: - स्वेष्वन्तर्भाविता: - सर्वे गुणा: ज्ञानशक्त्यादीनामवान्तरभेदरूपा इति भाव: - एवंविध प्राधान्यात् षाड्गुण्यप्रसिद्धिरिति भाव: - मतिक्षयादिति । तथा च सहस्रनामाध्यायादिभि: परिमितगुणवर्णनमपि पुरुषबुद्धिसामर्थ्यानुसार...

(சா.ப்ர.) दोषादर्शित्व । तच्चाश्रितदोषमवलोक्य संसारे क्षेपाभाव:.. “आपन्नानां परा गति” रित्या पत्सखत्वमुक्तं । भगवद्गुणानन्त्ये प्रमाणानि दर्शयति - तेजोबलैश्वर्येत्यारभ्य प्रसीदेत्यन्तेन । “अजड स्वात्म सम्बोधि नित्यं सर्वाविगाहनं। ज्ञानं नाम गुणं प्राहु: प्रथम गुणचिन्तका:। जगत्प्रकृति भावो यस्सा शक्ति: परिकीर्तिता। श्रमहानिस्तु या तस्य सतत कुर्वतो जगत्। बलन्नामगुणस्तस्य कथितो गुणचिन्तकै:। कर्तृत्वन्नाम यत्तस्य स्वातन्त्र्यपरिवृष्टितं। ऐश्वर्यन्नाम तत्प्रोक्त गुणतत्त्वार्थचिन्तकै: । तस्योपादानभावेपि विकारविरहो हि य: । वीर्यन्नाम गुणं प्राहुरच्युतत्वापराह्वय। सहकार्यनपेक्षाया तत्तेजस्समुदाहृत” मित्युक्ता ज्ञानशक्त्यादयस्तेजोबलेत्यादिना विवक्षिता: - आदिशब्देन वात्सल्यादिर्गृह्यते - एवमसङ्ख्येयगुणवत्त्वे “षाड्गुण्याद्वासुदेव” इत्यादिभिर्गुणषट्कवत्त्वव्यवहार: कथमित्यत्र प्राधान्यविवक्षयेत्याह. तवानन्तगुणस्यापीति. ...

(சா.ச.) पराभिभवन सामर्थ्य तेज: । बलं - अशेष जगद्गुणेष्यकलितश्रमत्वं - ऐश्वर्य - अनन्यप्रेर्यस्य स्वातन्त्र्यं - महावबोध:, युगपत्सर्वार्थसाक्षात्कार: । वीर्य - अतिसाहसकरणेष्वश्रमत्वं । शक्तिर्नाम सुकरदुष्कर विभागमन्तरेण कृत्स्नकार्यकर्तृत्वं...

मूलं- रूपरूपाय. नित्यसिद्धे तदाकारे तत्परत्वे च पौष्कर। यस्यास्ति सत्ता हृदये तस्यासौ सन्निधिं ब्रजेत् । समस्ताशक्तयश्चैता नृप यत्र प्रतिष्ठिताः। तद्विश्वरूपवैरूप्यं रूपमन्यद्वरेर्महत्। इच्छागृहीताभिमतोरुदेहः ।

(सा.दी.) रूपरूपेत्यादि. सदा एकरूपं । वृद्धिक्षयरहितं - रूप विग्रहो यस्य सः - नित्यसिद्धेतिपौष्कर संहितावचनं । हे पौष्कर' पुष्करे जात ब्रह्मन्' नित्यसिद्धे नित्य विद्यमाने । तस्य भगवतः । आकारे दिव्यविग्रहे । तस्य परदेवतात्वे च यस्य पुंसः । हृदये मनसि सत्तास्ति अस्तीति मतिरस्ति । तस्य अङ्ग अधिकारिकृ भगवान् प्रत्यक्षमागेमण्णैक - समस्ता इति - भोनृप! एताः पूर्वोक्तास्समस्ताशक्तयः चेतन रूपाचेतन रूपा, पुण्यपाप रूपा, कर्म शक्तिश्चेति तिस्रशक्तयः - यत्र विग्रहे अस्त्रभूषण रूपेण प्रतिष्ठिताः - तत् हरेः रूपं. विग्रहः विश्वरूपवैरूप्यं - स्वार्थे ष्यङ् । लौकिकसमस्त रूपविलक्षणं - यद्वा वैरूप्यं अर्शाद्यच् । लोकविलक्षण संस्थान विशिष्टमेणपि - अन्यत् अप्राकृतं । महत् सर्वाकारतोपि महत् । इच्छेति इच्छा - सङ्कल्पेन, गृहीताः, अभिमताः, भक्तानामिष्टाः. उरवो, महान्तः - देहाः, परव्यूहादयो यस्य सः - ...

(सा.स्वा.) स्वभावं. वृद्धिक्षयादिरहितमित्यर्थः । तदाकारे तस्य भगवतो विग्रहे । तत्परत्वेच, तस्यपरदेवतात्वे च । सत्ता अस्तीति मतिः । सन्निधिं ब्रजेन्, “विज्ञेयश्च तदन्तिक” इत्याद्युक्तरतीत्या झडिति प्राप्यणागेमण्णैक. शक्तयः, “विष्णुशक्तिः परा प्रोक्ते” त्यादिना प्रकारेणोक्ता ब्रह्मणः कार्योपयुक्त विशेषणतया शक्तिशब्दवाच्या मुक्तो बद्धस्तदीयपुण्यपापरूप कर्मचेत्येतेर्थाः यत्र विग्रहे प्रतिष्ठिताः । भूषणादि रूपेण स्थिताः । विश्वरूपवैरूप्यं, स्वार्थे ष्यङ्. सन्निवेशादिभिस्त्वेतरसमस्तरूपविलक्षणमित्यर्थः । यद्वा आर्शाद्यच् । लोकोत्तरसन्निवेशादिमित्यर्थः - अन्यत्, अप्राकृत द्रव्यात्मक । महत् अत्यन्त बृहत् । गुणतोपि महत्वं विवक्षितं । इच्छा गृहीताः न तु कर्मापादिताः । अभिमताः भक्तानामिष्टाः । उरवः महान्तः. देहाः परव्यूहादयो यस्य सः - ...

(सा.प्र.) नित्यसिद्ध इत्यनेन विग्रहनित्यत्व सर्वोत्कृष्टत्वे उक्ते । समस्ता इत्यत्र जगत्कारणत्वोपयुक्त सर्ववस्त्वाश्रयत्वमुक्तं । विश्वरूपवैरूप्यमित्यनेन परविग्रहस्याप्राकृतत्वमुक्तं - तत्प्रकरणस्थत्वात्तस्य - इच्छागृहीतेत्यनेन व्यूह विभवादि विग्रहाणां भगवदपेक्षया ...

(सा.वि.) जगत्कारणत्वोपयुक्त सर्वशक्त्याश्रयत्वबोधक प्रमाणमाह समस्ताशक्तय इति - अस्त्रभूषणा ध्यायप्रक्रियया पञ्चविंशति तत्वानि यत्र प्रतिष्ठितानि तद्विश्वरूपवैरूप्य जगद्रूपापेक्षया विलक्षणं । अप्राकृतमिति यावत् - हरेरन्यन्महद्रूपं विग्रह इत्यर्थः । यद्वा लोकाद्भुतसौन्दर्यशालितया लोकविलक्षणसंस्थान अन्यदप्राकृत मित्यर्थः - वैरूप्यमिति स्वार्थे ष्यङ् - इच्छागृहीतेत्यादिना व्यूहविभवादिविग्रहाणां भोग्यत्व मुक्तं - ...

(सा.सं.) तदाकारे - तद्विग्रहे । तत्परत्वेच - तदवताररहस्ये च । सत्ता पारमार्थिकताबुद्धिः । समस्ताशक्तयः पञ्चोपनिषन्मन्त्रबोध्याः पञ्च शक्तयः - वैरूप्यं विलक्षणं । उरुदेहः पृथुदेहः. ...

मूलं- न भूतसङ्घसंस्थातो देहोस्य परमात्मनः। न तस्य प्राकृता मूर्तिर्मांसमेदोस्थिसंभवा। भुजैश्चतुर्भिस्समुपेत मेतद्रूपं विशिष्टं दिवि संस्थितं च । रुक्माभं स्वप्नधीगम्यं - तत्रैकस्थं जगत्कृत्स्नं । पश्यामि देवांस्तवदेव देहे - अस्त्रभूषण संस्थान स्वरूपं - भूषणास्त्रस्वरूपस्थं यथेदमखिलं जगत् । तमसः परमो धाता शङ्खचक्रगदाधरः”

इत्यादि कलिंगपदिके ...

(सा.दी.) न भूतेत्यादि । परमात्मनोस्य देहः भूतसङ्घसंस्थानो न भवति । प्राकृतपृथिव्यादिपञ्चभूतसङ्घातरूप संस्थानं यस्य तन्न भवति । भुजैरिति । विशिष्ट लोकविलक्षण । स्वप्नधीगम्य स्वप्न सदृश्या उपासनरूप याधिया ध्येयं । गीतायां तत्रैकस्थमित्यादि, अस्त्रभूषण विशिष्टसंस्थानवत् स्वरूपं विग्रहो यस्य तं । भूषणास्त्रेति - इदमखिल जगत् । यत्र भूषणास्त्र स्वरूपेण स्थितं तत् । तमस इति युद्धकाण्डे । तमसः प्रकृतिमण्डलात् - परतःस्थितः । धाता भगवान् । शङ्ख ...

(सा.स्वा.) न भूतेति. प्राकृतपृथिव्यादि पञ्चभूत सङ्घातः संस्थानमाकृतिर्यस्य स न भवतीत्यर्थः । न तस्येत्यादि । इति तत्र ब्रह्मणश्शरीरनिषेधवाक्यं तत्र कर्ममूल प्राकृतशरीर निषेध परब्रह्मणोक्त्या विरोधमिल्लेपेन कुरुत्तु. विशिष्ट, सर्वोत्कृष्ट । दिवि - परमव्योमनि । स्वप्नधीगम्य - स्वप्न समानया धिया ज्ञेय । प्रत्यक्षसमानाकारोपासना विषयमेव । अनेन शुभाश्रयत्व विवक्षितं । एकस्थं एकदेशस्थं । अनन्त भूषणानां संस्थानं आस्पदं । स्वरूपं विग्रहं । हरिर्विभर्तीति वाक्यशेषः । भूषणास्त्रस्वरूपस्थमिति । पुरुषाव्याकृतादिमयं जगत्स्वस्वाभिमानि देवतारूप सूक्ष्मरूपेण भूषणास्त्रस्वरूपे श्रीकौस्तुभसुदर्शनादि सन्निवेशे स्थित मित्यर्थः । तमसः प्रकृतिमण्डलात् - परमः, ...

(सा.प्र.) भाग्यतमत्वमुक्तं - न भूत सङ्घसंस्थानं, न तस्य प्राकृता मूर्तिरित्याभ्यां तेषामप्राकृतत्वमुक्तं । भुजैश्चतुर्भिरीत्यनेन व्यूहविभवविग्रहाणामनाविभर्तविवेक्षायां परमाकाशस्थितत्वेन नित्यत्वमुक्तं - रुक्माभमिति शुभाश्रयत्वमुक्तं । तत्रैकस्थं पश्यामीत्याभ्यां भगवद्विग्रहस्य सर्वाधारत्वमुक्तं - अस्त्रभूषणेत्यादिभिः “आत्मानमस्य जगतो निर्लेपमगुणामलं । विभर्ति कौस्तुभमणिस्वरूप भगवान्हरिः । श्रीवत्ससंस्थानधरमनन्ते च समाश्रितं । प्रधानं बुद्धिरप्यास्ते गदा रूपेण माधवे । भूतादिश्चेन्द्रियादिश्च द्विधाहङ्कारमीश्वरः । विभर्ति शङ्खरूपेण शार्ङ्ग रूपेण च स्थितं । पञ्चरूपा तु या माला वैजयन्ती गदाभृतः । सा भूत हेतुसङ्घातो भूतमाला च वै द्विज । चलस्वरूपमत्यन्तजवेनान्तरितानिलं । चक्रस्वरूपं च मनो धत्ते विष्णु करे स्थित । यानीन्द्रियाण्यशेषाणि बुद्धिकर्मात्मकानि वै । शररूपाण्यशेषाणि तानि धत्ते जनार्दनः । विभर्ति यच्चासीरत्नमच्युतोत्यन्तनिर्मल । विद्यामयं तु तदज्ञानमविद्याचर्मसंस्थिते” त्यादिषुक्तप्रकारेण परविग्रहस्य पञ्चविंशतितत्वात्मकास्त्रभूषण वैशिष्ट्यमुक्तं - विग्रहप्रकार विशेषाणामत्रोक्ता ग्रन्थ ...

(सा.वि.) न भूतसङ्घसंस्थान इत्यादिना तेषामप्राकृतत्वमुक्तं - भुजैश्चतुर्भिरीति व्यूहविभवादिविग्रहाणां अनाविभर्तविवेक्षाया परमाकाश स्थितत्वेन नित्यत्वमुक्तं । तत्रैकस्थमित्यारभ्य ...

(सा.सं.) एकस्थं एकांशस्थं ।

மூல்- சர்வஜகடாஸ்யமான அபராகூததவ்யமங்லவிக்ரஹவிஸிஸ்ட மாகஅநுஸந்தேயம் | இவ்விக்ரஹம் பரவ்யூஹ விஹவா஢ார்தாவிதார ரூபேண பஞ்஢பரகாரமா யிருக்கும்படியு மிவற்றிலுள்ள விஸேஸங்களும்...

(சா.தீ.) சக்ரகடா஢ரோ஢வதி. ஹர்த: , அந்நயாமி. ஶரீர஢ூத வி஢ூதித்யயுக்தவததில் ப்ரமாணங்கள். ...

(சா.ஸா.) பரத:ஸ்தித: . சர்வஜகடாஸ்யேத்யாதி. தந்நைகஸ்த மெனகிற படியே ஜகத்துக்குஅவ்யவஹித மாக வும்அஸ்த்ர஢ூஸா஢்யாதிதகளிள படியேஅஸ்த்ர஢ூஸாதிததாரகமாகவும்அஸ்யமென்றபடி . அபராகூதவ ஶுதஸவ த்ரவ்யரூபத்வம் | தவ்யத்வம் அத்யுத ஶந்நிவேஸத்வம் மங்லவ ஶு஢ாஸ்யத்வாதித - இப்படி அபராகூத மாகையாலே த்ருதிஸ்யாதித ஢ஸங்கிதாதிதென்றும் நியருதைய விக்ரஹஸ்வரனுக்கும் விக்ரஹமானாலும் சர்வஜகடாஸ்யமான விக்ரஹமே ஶீஸ்வரனுக்கு ஶா஢ாரண மாகையாலவர்களுதைய விக்ரஹம் கைங்ரீஸ்ய ப்ர஢ானுதேஸ்யமாகாதிதென்றும் அ஢ிப்ராஸ்ய - திவி ஶஸ்திதவ்மும், சர்வஜகத்தையும்பற்ற தந்நைகஸ்தமித்யாதுக்தமான வ்யவஹிதாஸ்யவ்மும், பரஸ்பர விருதமாகையாலேஇவ்விக்ரஹத்திலிரண்டு மிருக்கக்கூடுமீமா? இவ்விக்ரஹம் ராமகृஸாதி ரூபேண பரிணாமியாதககாண்கையாலே யிதுக்கு நியஸிதவ்நதான் கூடுமீமா? விக்ரஹங்கள் அநேகங்களாகையாலிதெல்லாம ஁பபந்நமென்னிலதில் ப்ரமாணமுண்டோ? அவற்றுக்கு அந்யுந்ய விஸேஸங்களறியும்படி தானெங்ஙனெதென்ன வருளிச்செயகிறார் இவ்விக்ரஹமித்யாதி - ஢கவச்சாஸ்தேதி - ஶ்ரீலக்ஸுமிதந்ந ஶாத்வாதிதகளில் “அதேந பரரூபேண வ்யூஹரூபேண சாப்யத | ததா வி஢வரூபேண - தவஸிபிதூஸிததாது ஶ்வயாபிஜகதா஢் ஹிதே | நிர்மிதம் ஢கவதூபமர்தா ஶா ஶுதசிந்நயி || யுரினாம஢ிகாரஸ்யா தேகஸிந்ந ஹதேஸே” இத்யாதிதகளான ப்ரவரணங்கள் விவதிதங்கள் - ஶ்வய ஶ்வாத்மநேத்யர்த: - ஶ்வயவ்யக்தத்தைச் ஶொன்னபடி . ஶ்ந்ரதாயம் “பரோ வா வ்யூஹோ வே” த்யாதி பூர்வாச்ய ஶ்ரீஸூக்திகள் ஆனாலும்ஶீஸ்வர னிவனைக் கொண்டு கைங்ரீ கொள்ளுதகைக்கு ஢ுரிஸ்ய஢ுரிபகரண஢ுரிஸ்யானாதிவிஸிஸ்டனாயிருக்க வேண்டாலோ? வி஢ூதி விஸிஸ்டனல்லாதபுதாது ஢ுரிஸ்யதாதிஸ்யநதான் ஶிதிகுமோ? அப்படி யிவன் வி஢ூதிவிஸிஸ்டனாயிருக்கு மென்கைக்கு ப்ரமாணநதானுண்டோ? உண்டா ...

(சா.ப்ர.) விஸ்தரஸ்யாதிதி ஢ியா ஢கவச்சாஸ்த்ர எவ வேதிதவ்யமித்யாஹ - இவ்விக்ரஹமித்யாதிநா | விக்ரஹ஢த஢ுதக ஢கவச்சாஸ்த்ரவசனானி தத்வத்யா஢ிகாரே - முப்பத்துச்சிளின்ன மித்யத்ந லிஸ்யந்நதே “காரணம் துதேய: யு ஢்ரஹாண விததாதி பூர்வ - யு வை வேதாஸ்ச ப்ரஹிணுதி தஸுமீ - த்ந ஹ தவமாத்த்ருதிப்ரஸாத் - முமு஢ூர்வீ ஶரணமஹம் ப்ரபத” இத்யாது நிஸிலஜகத்காரண஢ூதஸுமீவ ஶமாஸ்யணியவ்ந்நப்ரஸிததே: “஢்ரஹ வேத ஢்ரஹுமீவ ஢வதி - ஢்ரஹவிதாநுதி பர” மித்யாதி஢ிஸ்தஸுமீவ ப்ராப்யத்வாத்ந்நப்யஸ்ய ஢்ரஹாண: “஢்ரஹா தகாது: காலஸ்துதையிலிள ஜந்நவ: | வி஢ூதயு ஹரேரதா ஜகதஸுஸுதிஹதவ: | விஸுந்நுவாது: காலஸ்சர்வ஢ூதானி வை த்ருஜ | ஶ்திதேநிர்மித஢ூதஸ்ய விஸுநுரேதா வி஢ூதய: | ருத:காலாந்நதாதுஸ்ச ஶமஸ்தாஸ்சுமீவ ஜந்நவ: | சதுர்தா ப்ரத்யாயுதா ஜநாந்நவி஢ூதய:” இத்யாதுக்த ஜந்நாதி லக்ஷணயுரிநிர்வாஹகவி஢ூதியுரி லீலாவி஢ூதே஢்ரகவச்சுதவா஢ாவ஢்ரமான்யஸேஸத்வ஢்ரமயுரிநி ராமர்த்நமாஹ ...

(சா.வி.) ஢கவத்ருக்ரஹஸ்ய ஶர்வா஢ாரத்வமுக்த - ...

(சா.வி.) அறிபப்படும் ஜாயதே । இரண்டு வகைய மிதி - உभय उभयार्थ न यथासख्यमिति भावः -
 நனு भगवच्छेषतया भगवद्विशेषणभूतस्य विभूतिद्वयस्यानुकूल्ये समानेपि केषाञ्चिद्दोलापरिकरत्व केषाञ्चिद्दोला
 परिकरत्वमिति विभागः कथमित्यत्राह. आनुकूल्यमात्रमिति - பொதுவாபிநுக்க, சாதாரணே ...

மூல- யதாலோககண்டுகொள்வது. அப்படியே - “ஜ்மாச்ய யத: - க்ரீடா றேரிட் சர்வ - க்ரீடதோ
பாலகஸ்யேவ - பால: க்ரீடநகேரீவ - றே விறரசி க்ரீடாகந்நுக்ரீவ ஜந்நுபி: | லோகவந்நு லீலாகேவந்ந்”
என்கிறபடியே, லீலாரூப ...

(சா.தீ.) எலலாம அநுகூலமாயிருக்க. அதில் சிலலீலாரச ப்ரதானமாயிருக்கும் லீலோதானமண்டபாதிகள |
இனி ஜகத்சூத்யாதி வ்யாபார லீலதவ்ர்த்தில் ப்ரமாணங்கள் அப்படியே ஜ்மாச்யயத இத்யாதிபால் - அஸ்ய,
ஜகத: ஜ்மாதி சூத்யஸ்திதலயங்கள். யதோ பவதி | ததஹ என்கை. க்ரீடார்தகந்நுக்ரீவ ஸ்திதேர்ஜந்நுபி: |
கந்நுக, வஸ்து. ப்ரஹதததுக்கு சூத்யாதிகள லீலாகேவந்ந் கெவலலீலா | லோகவந்ந் லோகத்தில் கந்நுக க்ரீடாதிகள
கெவல லீலாரூபமாயிருக்கு மாட்போலே ஜகத்யாபாரமே லக்ஷணமாகவுடைததானதாககெவன்கை

(சா.ஸா) ப்ரயோஜகமன்று. புருஷனுடைப ரஸவैஷம்யமே ப்ரயோஜகம் | ரஸிகனான ராஜாதனக்கு அத்யந்நானுகூல-
ரா ன அந்ந: புரஜநங்களைக்கொண்டும் கதாசிலீலாரச மனுபவிப்பதண்டிறே ஆகையாலொரு
வனுககில்லாத வேததை கட்டி யவனைஎல்லாரும் வேறொன்றாக பாவிககுமப்பிபண்ணுகை
லாலையாக நாட்டிலும் பரதாதி ஸாஸ்த்ரஹிலும் ப்ரஸிதமானையாலே பிங்கும ஜானானந்தாதி ரூபனான
ஆத்மாலைதேவாதி ரூபனாக்கி யத்தாலும் தத்சித வ்யாபாரங்களாலும் பரவ்யாமோஹ ரஸதததகுறுதபாய
நிற்குமவற்றை இஷ்வரனுக்கு லீலாவிபூநியென்றும். மற்றுள்ள லை ப்ரோகவிபூநியென்றும்
விபஜிக்கக்குறை யில்லையென்றுகருதது - இப்படி குண விஶ்ரஹாதி விஸிஷ்டமாக ரஹஸ்யத்யதில் அநுஸந்நேய
மானாலுமிந்தஅகார நாராயணாதி ஸத்யவாச்யன் ப்ராப்யமான ப்ரஹ்மென்கைகூடுமோ? ப்ரஹ்ம லக்ஷண
முண்டாயிருக்கிலன்றோ யிலனை ப்ரஹ்மென்ன லாவது? சூத்யாதி வ்யாபாரங்களிருக்கையால்
துண்டென்னில் அது ப்ரஹ்ம லக்ஷணமென்கைக்கு நியாமகமுண்டோ? அதிவனுக்குண்டென்கைகரு
ப்ரமாணந்தானுண்டோ? பரிபூர்ணாயிருக்கிற விலனுக்கு இவ்வ்யாபாரத்தால் ப்ரயோஜநமில்லாமையாலி
வ்யாபாரந்தான் கூடுமோ? வென்னவருளிச்செயகிறாா அப்படியே இத்யாதிபால் அப்படியே
என்றது. லோகததூஷமானடடியே என்றபடி இதுக்கு லீலாரூப என்கிறத்தோடே அந்வயம் - லோகத்திலே
பரிபூர்ணாயிருக்கிற சார்வபூமனுக்கு ப்ரயோஜநார்தம் மன்றிக்கே கெவல லீலாரூபமாக கந்நுக வ்யாபாராதிகள
காண்கையாலிங்குமப்படிக்கூடு மென்றுகருத்து. அஸ்ய ஜகத: | ஜ்மாதி உத்யதிஸ்திதலயஸமுதாய: |
யதா பவதி, ததஹேத்யர்த: | ஜகத்யாபார ப்ரஹ்மலக்ஷண மென்கைக்கு சூத்ர நியாமக மென்றதாயிற்று.
லோகவதிதி | லீலாயா: கெவந்ந் கெவலதவ்ர்தம் சம்பவதி | கெவலதவ்ர்தம் ப்ரயோஜநார்ததவ்ர்த ராஹித்யம் | லீலாயாஸ்வயமேவ
ப்ரயோஜநதவ்ர்தேன ஸ்வநிர்வர்த்யதயா ப்ரயோஜநான்தரானபேக்ஷணாந் | லோகவந்ந், லோகததூஷ சார்வபூம கந்நுகவ்யாபாரவதித்யர்த: |
ததா ச லீலாரூபதவ்ர்தேன ப்ரமாணஸித்யதவ்ர்தா ஜகத்யாபார: பரிபூர்ணஸ்யா வ்யூப ...

(சா.ப்ர.) வ்யவறாரபலாஸித்யமிதி பாவ: - அநந்யபரவாக்ஷேபு ஸ்ரீமந்நாராயணஸ்யேவ காரணதவ்ரதவ்ரதஜகத்காரணதவ்ரத
மப்யநுஸந்நேயமித்யாஹ - அப்படியே ஜ்மாச்ய யத இத்யாதிநா - உக்தம் ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணுஸந்நதானப்ரகாரம்
ஸஹ்ருஹேண ப்ரதர்ஸயந் ப்ராபு: ப்ரத்யகாந்மநோ ஜாதவ்யதவ்ரத ப்ரஸ்துதி. ...

(சா.வி.) ஸதி - மாத்ரஶ்ரஹண ரஸவैஷம்யதோதநார்தம் யதாலோகமிதி | லோகே யதா சந்நதநாதி: கந்நுகாதிசு
ஆநுகூல்யே அவிஸிஷ்டேபி ரஸவிஸேஷாத்கஸ்யசிஹ்ரீலார்ததவ்ர்தம் கஸ்யசிஹ்ரீலார்ததவ்ர்தம் நியதவ்யவறாரபலா ...

மூலம்- ஜகத்வ்யாபார லக்ஷணமாக அநுசந்தேயம், இப்படி லக்ஷ்மீசஹாயமாய் - அபரிமிதஜ்ஞானந்நமாய
 ஹேயபுத்தியநிகமாய், ஜ்ஞானசக்த்யாடிநந்த மந்நலகுண விசிஷ்டமாய, த்வியமஹ்ந விபுரஹேதமாய், ஶரீர பூத
 விபூதித்வயயுக்தமாய, ஜகத்ஸுஷ்ட்யாத்வ்யாபார லக்ஷணமாய்க்கொண்டு ப்ராப்யமான ஶ்ரீததைப்ராபிக்கும்
 ப்ரத்யகாத்மாவின்னுடைய ஶ்ரீதமுக்த நியத்யாபாண ரூபமும்; உபாயாதிக்காரியான தனக்கிப்போது ...

(சா.தி.) ப்ரத்யகாட்மாவினுடைய வித்யாதி । ந்தியரைச்சொல்லுகிறது அவாகளைடபொலே தானும்
 ஃகவத்வீஹ்யததககிடபுடபிறந்துவைதது யிழந்தமைத்தானறுகைக்காக - அகர்மவ்ஷயரானவாகளுககு
 ஃடபொலே கர்மவ்ஷயனானதனைககு ஃகவத்வீஹ்யததககி ஸ்வரூபாயோக்ய மெனகிற ஃபான்திநிவ்ருந்ய மக்தக்ரஹண ।
 ஃபாயேத்யாதி । ஃருகர்மததில ப்ரவ்ரத்திககு மவன்தில ஸ்வாஃகாரததைககணடிகிற ப்ரவ்ரத்திபப்து.
 ஃமாஃதாரணாகாரகானததுக்கு ஃபல யோக்யதானமும் அமாஃதாரணாகாரகானததுக்கு ஃபல ஃபாயானபுதானயோக்யதானமும்
 ஃபலமென்றதாய்த்து. வஃதலக்ஷணத்துக்கு ...

(சா.ஸ்வா.) பதயத இதிभावः. முஷ்டவுக்கிப்படி ப்ராய்ஸ்வரூபமறி பவேண்டினாலும ப்ராமுஸ்வரூபமறிய வேணுமோ? தானுபாயாधिकारி யாகையால் தன் ஸ்வரூபமறியவேணுமெனன்ன ல பாரலौகிக ப்லார்த்தித்வத்தகருறுப்பான அதிகாரி ஸ்வரூப நியத்வாதிமாத்ர மாகையாலே இது ஸர்வாधिकாரி ஸாபாரணமாகையாலித்தை ப்ராய்ஸ்வரூபத்தைட்டோலே முஷ்டவுக்கது விசிஷ்ய ஜாதவ்யமாகச்சொல்லக்க கூடுமோ? இத்தொழிட விசேஷித்தது ஜாதவ்யாகரங்கள சிலவுண்டென்னிலிவாகரங்கள் தானெவைகள் அவைவிசேஷித்தது ஜாதவ்யங்களாகைக்கது நிபந்ந தானெசென்ன விதக்கது நிபந்ந காட்டுகைக்ககாக உத்தஸகலாகாரவிசிஷ்டமாக ப்ராய்த்தைஅநுவதியாநின்றனுகொண்டு ப்ராமாவக்கது விசேஷித்தது ஜாதவ்யங்களான வாகரங்களைக்காட்டுகிறா இட்டடி இயாதிபால் ஸர்வப்ரகாரத்தாலும ஸர்வரூபமான ப்ராய்த்தையடைப வேண்டுக்கை நியம்முத்த ஸாபாரணாகார. இது ப்ரஹ்மக்கருமுண்டெனறு விசேஷித்தது ஜாதவ்ய மாகைக்கது நிபந்ந மெனறு கருத்து இத்தையறியாதபோதுதான இதன ப்ராமிகக்கு அநர்ஹனோவெனறஞ்சிடக்கலும்படி யாமிறே. உபாயாधिकாரியாக வேண்டுக்கைத்தனக்கி ப்டோதுள்ளஅ ஸாபாரணாகார மறிகைக்கது நிபந்ந மென்று கருத்து. நியம்முத்தர்க்கிலலாதே தனக்கிப்போதுஅ ஸாபாரணமான ஸஸாரபந்ந்தை யறியாதபோது தந்நிவர்தகமான உபாயத்தில ப்ரவृத்தியானிறே. ஜ்ஞானசக்திதி. அதிகாரிதசையில் உபயுத்த குணமாத்ர மநுஸந்நேயமானாலும் ப்ராபிதசையில் ஸகலகுணங்களு ம்அநுபாவ்யங்களென்று கருத்தாலே இங்கனந்ந பதொபாந. ஸரீரேதி - “ஸர்வ ஹ ப்ஷ்ய: ப்ஷ்யதா” த்யாதிக்களில் ஸர்வத்துக்கும் ஸ்வாதந்யேண ப்ராய்ஸ்வ தோற்றினாலுமது ஸரீரி ப்ரயந்நமாகையாலே அநந்யப்ராய்ஸ்வ விரோதமில்லை யென்றுகருத்து - ப்ரத்யகா

(सा.प्र.) ॐ नमो लक्ष्मी सहाय्यतायादिना - बद्धमुक्तनित्याना साधारणा साधारणाश्चाकारा ज्ञानव्या
इत्युक्तं - ते के? तेषां साधारणाकाराश्च के इत्यपेक्षायामाह ।

(சா.வி.) திவ்ய தத்துவார்ப்பிதி பாவ: - பராய்ச்ய ப்ருஹ்ணோ ரூபம் ப்ருடர்ஷயித் ப்ராஸு: ப்ரத்யகாத்மனோ ஜாதவ்யஸ்வரூப
ப்ரஸ்தௌதி - இப்படிதி - ப்ராபிக்கும் - ப்ராஸு: | ப்ரத்யகாத்மாவிஞ்ஞைப, ஜீவாத்மன: - ஁போத்தான ...

(सा.सं.) लक्ष्मीविशिष्टमायानुक्त्वा लक्ष्मीसहायमायानुक्तिः तस्यास्सर्वव्यापारान्वयसूचनाय - ...

(सा.सं.) स्तंभः कीटः ।

(सा.स.) ग्रह विषयतायोग्यत्वादि धर्माभिप्राया - मा शुच इत्यस्य परोक्तरीत्या एकपदत्वभ्रम निरासाय वाक्यकृतीनां कृत्यत्तं.

மூல- ப்ராபி விருதிபாவது! அவிதா கர்மவாஸநாதி ரூபமான மூக்ஷப்ரதிபந்஢க வர்ம - அதில ப்ரதான அநாதிலாக ஸநந்யமான அஜாதிலங்஢நமடியாகப் பிறந்஢ ப்ரவந்நிங்ர஢ம் । ...

(ஸா.தி.) அவிதீபாவது, த்ரிவிதாஜான । கர்ம புண்யபாபரூப । வாஸநா, கர்மஸஸ்காரம். அாதிஸ஢்஢, ப்ரகூதி ஸம்வந்஢ாதி ங்ரா஢க । இபப்ரதிபந்஢கந்஢களில் ப்ரதானமெதென்ன? ஢ுக்ஷர்மமே ஂனகிறாா - அதிலிலியாதி । அஜாதிலங்஢ந । ப்ரவதாஜாரூபவிதிநிஸேதாஸாநாதிக்ரம் । ப்ரவந்நிங்ர஢ததினுடைய ஸதா ஢஢் மு஢ ...

(ஸா.ஸா.) யெனறு நியமிக்கக்கூடுமோ? கி஢ அவிதாதிக்கள் ப்ராபிதகு ப்ரதிபந்஢கந்஢களென்னததான கூடுமோ? இவை இருக்கக்கூடதேயும் ஸாலேக்ய ஸாமிப்யாதி ரூபப்ராபிபுணடாகவிலஸஸ்டீபா வென்னவருளிச்செய்திறார். ப்ராபிவிருதிபாவது - அவிதீபாவது, தவ்நய விஸயமான அஜானமும விபரித ஜானமும । கர்மவாவது, அகூத்யகரணகூத்யாகரணந்஢களாலும் காம்யந்஢களாலு முணடான ப்ரவந்நிபூதிபூந்஢கள். வாஸநா ஸஸ்கார: । அவிதாஅர்மப்ய ஸஸ்கார மிந்஢கு விவக்ஷித । அாதிஸ஢்஢ ஢விப்ரகூதிஸம்வந்஢யூர்ங்ர஢ । மூக்ஷ: ஸாயுஜ்ய । இங்கு ப்ராபியெனறிது.வே விவக்ஷித மாகையாடில் ஸாலேக்ய ஸாமிப்யாதி ப்ராப்யந்நர ப்ரத்யவிதாதி: ப்ரதிபந்஢கதவாபாவேபி இத்தைக்கூறித்த ப்ரதிபந்஢கதவ கிடைக்கையால் ஁க்த விருதிமில்லை ஢ென்றுகருத்து. அவிதாஅர்ம வாஸநாதி பரஸ்பரேகள் கார்யரூபந்஢களாயும் காரணரூபந்஢களாயும் அநந்ந்஢களாகையாலிது. இவனுதகு ஜானூஸ்யமாடோ? அறிபாதடோது ததந்நிவர்தகமின்னதெனறு அறிபத்தான் கூடுமோ? இந்த ப்ரதிபந்஢கந்஢களில் ப்ரதான ஜாதமானாலமையுமென்னில் ப்ரதிபந்஢கதவமெல்லாத்துககும் தூத்யமாயிருக்கவிவற்றிலினனது ப்ரதானமென்னக்கூடுமோ? கர்மஸ஢்஢ாவிவக்ஷித மான ப்ரவந்நிங்ர஢மென்னில் அகூத்யகரணாதி ரூபகர்மந்஢களாலே இவனுக்கு அயூக்யநாதிக்கள் பிறக்குடததனைடோகதி ப்ரவாணுககிவ்஢ பககல் நிங்ர஢முதிக்கைககு நிவந்஢நமுணடோ? வென்னவருளிச்செய்தகூறாா இத்தல ப்ரதானமியாதி । இது ஸ்வதந்ந நிஸவ்யாபாரமாகையாலும் அவிதாதிக்கள் தததானந்஢களாடகமகாணடு வந்஢கமாகையாலு மிது ப்ரதான மென்று கருத்து - “ஸூதிஸூதிர்மஸீவாஜா” ஂன்கையாடில் இவ்அகூத்யகரணாதிக்கள் அஜாதிலங்஢ந ரூபந்஢களாகையாலிது. நிங்ர஢முதிக்கைககு நிவந்஢நமெனறு கருத்து. நிங்ர஢ாஜாதிலங்஢நயூர்ந்யூந்யாஸ்ய ஸங்ஙூவாரணாயானாதிதூக்தி:.. ...

(ஸா.ப்ர.) விருதி ஸ்வரூபமா஢ - ப்ராபிவிருதிபாவதிலாதினா - ததகர்மஸ஢்஢ாதி ஢ர்ஷயந்ந ஸ்ய ப்ராப்யமா஢ - அதில் ப்ரதானமியாதினா । நநு ப்ரவந்நிங்ர஢ஸ்யாஜாதிலங்஢ந்ந மூலமாஜாதிலங்஢நஸ்ய ப்ரவந்நிங்ர஢஢ மூல மித்யந்யூந்யாஸ்யஸ்யாதித்யா஢ - அநாதிநி, வீஜாங்ஙூர்ந்யாஸ்ய ...

(ஸா.வி.) விருதி ஸ்வரூபமா஢ - ப்ராபிவிருதிபாவதி । அவிதா த்ரிவிதாஜான । கர்ம புண்யபாபரூப - வாஸநா ஸஸ்கார: அாதிஸ஢்஢ ப்ரகூதி ஸம்வந்஢ாதி ஸங்ங்ர஢: । அஜாதிலங்஢நமடியாக, அகூத்யகரணாதி ரூபாஜாதிலங்஢நமூலகதவெந । பிறந்஢ ஁த்பந்ந: । ப்ரவந்நிங்ர஢ ப்ரவதூக்தததததஸகத்ய: - நநு ப்ரவந்நி ங்ர஢ஸ்யாஜாதிலங்஢ந மூல அஜாதிலங்஢நஸ்ய ப்ரவந்நிங்ர஢஢ மூலமித்யந்யூந்யாஸ்ய ஁த்யத ஁க்தமநாதிநி வீஜாங்ஙூர்ந்யாஸ்யெந வ்யக்திபேதாந் ஢ூஷ இதி பாவ:.. அத ஁வ ஸநநந்யமானேதூக்த । நநு ப்ரகூதி ஸம்வந்஢ஸ்யானாதிதவாங்ங்ரவந்நிங்ர஢ாதிநதவ் கதமிதி ஢ெந்ந - நித்யபதார்த் ஸ்வரூபஸ்யாபி ப்ரவததானதவ் ...

(சா.தீ.) 'புவுவது' விரோதத்வைககாடுகிறா இது ஁வ்ஜாகதிவாடி மஹாவக்யதகாமே இது க்ரமென செவயும் கூயங்களைபருளிச்செய்கிறார். ஜான சகிவேவாடிபால்.

(सा.प्र.) व्यक्तिभेदान्न दोष इति भावः. भगवन्निग्रहफलमाह ॐ क्षेत्रज्ञां कृत्वादिना । ननु, प्रकृति सम्बन्धस्यानादित्वा द्भगवन्निग्रहाधीनत्व कथमिति चेन्न - नित्यपदार्थस्वरूपवत् प्रकृतिसम्बन्धस्य ...

(सा.वि.) प्रवाहानादिरूपप्रकृतिसम्बन्धस्य कैमुतिकन्यायेन भगवदधीनत्वात् - स च दडनसकल्पः क्षेत्रज्ञानं ज्ञानसंकोचकप्रकृतिसर्गविशेष सपाद्य, शरीरेन्द्रियादिभिन्नं बन्धं घटयित्वा, देहेन्द्रियादि किङ्करान् कृत्वा, विष्ठाक्रिमिप्रभृति कीटपशुपक्षिसरीसृपादितिर्यग्जातिषु पातयित्वा, शास्त्रज्ञानयोग्यमनुष्यं जन्म स्ववस्थितानपि ब्राह्मकुटुम्बिमतैस्सच्छास्त्रमार्गविरुद्धान् कृत्वापि, ब्राह्मकुटुम्बिमतैश्च प्रविष्टानपि तत्त्वज्ञान विपरीतज्ञानविषयप्रावण्यवतः कृत्वा, सुखलवार्थं पुनराज्ञानतिलङ्घनं कारयित्वा, अपराधपरपरा सपाद्य, पुनर्जन्म परपराया प्रवेश्य च, क्षुद्रैश्वर्याद्यर्थं प्रेतभूतनाथाद्युपासनं कारयित्वा, जुगुप्सावहक्षुद्रपुरुषार्थैः कृतार्थमन्यान्विधाय च, योगप्रवृत्तानपि क्षुद्रदेवतायोगेषु नामाद्यचेतनोपासनेषु वा प्रवेश्य, किञ्चित् क्षुद्रपुरुषार्थैर्योगं सफलं कृत्वाप्यात्मप्रवणानपि अचित्संसृष्टस्वात्मनि ब्रह्मदृष्ट्युपासकान् चित्संसृष्टकेवलस्वात्मोपासकान्चिद्वियुक्तस्वात्मनि ब्रह्मदृष्ट्युपासकान्चिद्वियुक्तं केवलं स्वात्मोपासकाश्च कृत्वा, अल्पफलैस्सन्तुष्टान् कृत्वा, पुनरावृत्तिमतः कृत्वा, अपुनरावृत्तिमार्गाभिमुखान् ब्रह्मात्मकस्वात्मचित्तनप्रवृत्तान् स्वात्मशरीरक परमात्मचित्तन प्रवृत्तानपि स्वात्मानुभवेन वा, अष्टैश्वर्यादि सिद्धिभिर्वा, वस्वादि पदप्राप्त्या वा, ब्रह्मकायनिषेवणादिभिर्वा, सापेक्षान् कृत्वापि सुकृततारतम्येन बहुप्रकारैर्भगवत्प्राप्तेर्विरोधितया तिष्ठतोत्याह - ॐ क्षेत्रज्ञाकं ॐ इत्यादिना. मुक्तानामपि ...

(சா.சं.) துவக்கி, சயோஜ்ய | திண்ணமீத்யாதி, ட்ரஹ்மரூபதயா பத்வா - बहुधाकृत पापरूप ...

மூல்- திரியாதிதசைகளிலே நிறுத்தியும், சாஸ்திரயோகங்களுள்ள மனுஷ்யாதி ஜன்மங்களில் பாஹுகுடூஷி மதங்களாலே கலக்கியும், அவற்றிலிழியாதவர்களுையுமுள்பட - “**புவுதவ்ஸ்வரூபதிருதானகரி விபரிதஜானஜனரி ஸ்வவிஷயாஸாசு பூயபுதுஜ்ஜனரி**, என்கிறபடியே - இம்மூலபுருதி முதுலான மூஹநபிஷ்டிகை தன்னாலே ததுவாஜான விபரிதஜான விஷய பாவண்யங்களைப்பண்ணியும் இவையடியாக, ...

(சா.தி.) விபரிதேதி, புவதவ்ஸ்வரூபத்தில் விபரியஜானூதபாதிபாதிமென்கை. ஸ்வவிஷயாஸா: | ஸ்வஸுது பபூதிபர் | முதுலானவென்றதால் மஹதஹ்காராதி ஸதுஹித் | மூஹநபிஷ்டிகைபாவது. ஂத்ரஜாலிகரால் பரவ்யாமூஹநாஸ்த் கையில் பிடித்த மயிலிறகுமுடித்த கோல். இவை தவ்ஜானாதி கள் - ...

(சா.ஸா.) பவூதிக்கு யூம்யமன்றோ வென்னவருளிச் செப்கிறார். சாஸ்திரயாதி. சாஸ்திரயூக ஜன்மங்களிலும் பாஹுகுடூஷி மதங்களாலே சாஸ்தாஸ்த்ங்களைஅந்யதாபரிக்கும்படி விபரிதாடியவஸாபத்தை புண்டாக்குகையாலே சாஸ்திரயூகஜன்மமும் தாரமாபென்று கருத்து ஆனாலும் பாஹாதி மதங்களிலகப்பபாதார் விஷயத்தில் இதுதாரமாக மாட்டுமோ? தவ்ஜான விபரித ஜானாதி ஹேதுவாகையாலே யாகமாட்டுமென்னில் அது, நிக்ரஹகாஸ்த்மாஸ்த் மத்தனையனறோ? தஹேந்ரிதாதி கார்யமுமாபென்கைக்கு பமாணந் தானுண்டோ? வெனன வருளிச்செப்கிறார் அவற்றிலித்யாதி. புவதவ்ஸ்வரூபேதி | இந்த பாஸ்திரகாரவாக்ய திதுக்கு பமாணமென்று கருதது முதுலான வென்கிறவிததால் மஹதாதுரஸ்த்மான தஹேந்ரிதாதிதகளும் விவசிதங்கள். மூஹநபிஷ்டிகையாவது, ஂத்ரஜாலிகனுடைய பரவ்யாமூஹநாஸ்த் மாணமயூரபிஷ்ட். ஂத்ரஜாலிகனுடைய மணிமந்ராதிதகள் மயூரபிஷ்டநிரபேகாமாக பரவ்யாமூஹநாதி கார்யகரமல்லாதாப்போலே ஂஸ்வர் நிக்ரஹமும், மூல் பபூதிதஹேந்ரிதாதி நிரபேகாமாக கார்யகரமனறென்று கருத்து. இங்கு விஷயபாவண்ய, விஷயபூக விநா தரிததிருக்கமாட்டாமை. ஆனாலுமிதிதனை அநஸ்த்ரபரமபூரிகளைப்பண்ணுகையாலே நிக்ரஹம்தத பல்மாய் நிவூதமாபாதோ? மேலும் நிக்ரஹஸந்தந்யமான மாணபடி அஜாதிதஜ்ஜநத்தைப்பண்ணுவிதது நிவூதமாபென்னில் இப்போது ப்ரேகாபானான இவனைஅத்யந்தானஸ்த்ஹேதுவான அஜாதிதஜ்ஜநத்தில் பவூதிதிப்பிக்கக்கூடுமோ வெனனஇது கூடுமென்று பமாணத்தை யிட்டுபபாதிக்கிறார். இவையடியாக வித்யாதிதயால் - இவை, ததுவாஜானவிபரித ...

(சா.பு.) ஜன்மந: கதம் நிக்ரஹகாஸ்த்மவ்மித்யதாஹ | சாஸ்திரயூகங்களுள்ளேத்யாதிநா | கத்யாகத்யவிவேகயூக்யேஷ்வித்யஸ்த்: | மூகாஸாஸ்த்ஹிகாமுஷ்மிகஸுஷ்த்யாபிநா தபாமுபயபூஷ்டதயா தஜ்ஜன்மநூத்யந் நிக்ரஹகாஸ்த்மவ்மித்யபிப்ரேத்ய ப்ரதம் ததுக்தி: | நவ்ஸுது நபா நிக்ரஹகாஸ்த்மவ் ததவ்யதிரிதஸ்யானுஸ்த்ரஹகாஸ்த்மவ் கி் ந ஸ்யாதித்யதாஹ. அவற்றிலிழியாதவர்களை புமுள்பட வித்யாதி - ததானவயரஹிதானபி கோதிகத்ய | மூஹநபிஷ்டிகை தன்னாலே, பரபூம ஹேதுநா - தவ்ஜானாபாவஸ்ய விபரிதஜானரூபஸ்ய பூமஸ்ய வூபேயிக ஸுஷ்வேக்யாஸாசு து:கானுபவரூபதவாபாவாகதம் நிக்ரஹபலதவ்மித்யதாஹ. இவையடி ...

(சா.வி.) நிறுத்தியும், ஸுதாபயித்யாபி | மனுஷ்யாதி ஜன்மங்களில், மனுஷ்யாதி ஜன்மஸு, அந்யஜன்மவதூபூத்யந் தாத்பரிய | கலககியும் நிரஸ்யாபி | அவற்றில், பாஹுகுடூஷிமதபூ. இழியாதவர்களுையுமுள்பட, அபிவிஷ்டானாமபி. பண்ணியும் கத்யாபி | இவையடியாக, தவ்ஜானாதிமூலகதயா |

(சா.தி.) ஆவி திகைக்கவியாதி. ஆவ் ப்ராணசஹார் டானாட்மா। திகைக்க - கலங்குமடிகு। ஐவர், பஞ்சேन्द्रியசார். குமைக்கை, பாதிக்கை। அதாகிற சிறந்நாடங்கள் அப்சுகங்கள்। பஹுவிதமாக வெனக்குக்காட்டி ரக்ஷனான நீ பாபியான வெனனைப்படுட்டாயோ, ஹிசிகுட பெறுவதியோவென்கை. பாபமியாதி - புன: புன: க்ரியமாணமான பாப ப்ரஜை நசி. திகும். நஃ ப்ரஜ் னான விவன் புனர்பி பாபத்தையே டணனுமென்கை. ...

(சா.பு.) யாக இत्यादिना। ஆவி திகைக்க, சரீரேन्द्रியகந்தமூத மனச்சாத்தியம் யதா ச்யாததா. ஐவர் குமைக்கும சிற்றின்பம், பழேந்திரே சுவவிஷயேஷாகர்ஷணே வாஹேத்வத்யல்பஸுஃ. பாவித்யேண, சுவரூபாநு ரூபமகவதநுமவாஹேத்வேபி தத்ரஹிதம். பல நீ காட்டிப்படுபபாயோ, வஹு வித த்வ ப்ரதர்ஸ்ய கிமிதி வாஹசே। எதந் யுக்தமிதி மாவ:। காடாசித்ஸ்யாபி தஸ்ய து:ஷானுமவரூபத்வாமாவாத்ஸ்ய நிஸ்ரஹ ஃபலத்வமத்யத்ராஹ। பாபம் ப்ரஜாநாசயதீத்யாதிநா। நநு நிஷித்வானுஷானஸ்ய நரகாதிபாபகத்வாத்ஸ்ய ...

(सा.सं.) आर्षादि, स्वस्यैव स्वविषये विस्मयो यथा भवति तथा - इन्द्रियपञ्चकव्यापारफलान्यति क्षुद्राणि पापिनो मम दर्शयित्वा नाशयसि किं मामित्यर्थः - ...

மூல- யதின் பலமாக “क्षिपाम्यजस्र” மித்யாதி களின்படியே, गर्भ जन्मजरामरणनरकादि चक्र परिवृत्तिமியிலே परिभ्रमिप्பித்தும் क्षुद्रसुखादிகளுக்கு சாधனமான राजसतामस शास्त्रार्थங்களைக்கொண்டு “यक्षक्षांसि राजसाः - प्रेतान्भूतगणाश्चान्ये यजन्ते तामसा जनाः” எனகிறபடியே - தன்னோடொக்கவொழுகுசங்கிலியிலே கட்டுண்டுமுலுகிற சேஷத்ராஜ்ஞா காலிலேவிழப்பண்ணியும் அவர்கள் கொடுத்த जुगुप्साவह क्षुद्रपुरुषार्थங்களாலே ...

(சா.தொ.) क्षुद्रसुख, शब्दादि विषय सुख। आदिशब्द मामुष्मिक स्वर्गादि ग्राहक। शास्त्रार्थங்களை, शास्त्र विहितोपायங்களை. ஒழுகுசங்கிலி, दीर्घமான साधारण कर्म शृङ्खलै.

(சா.சுவ.) இதின் பலமாகவிய்யாதி, இப்படி आज्ञातिलङ्घनமுடையார்க்கு निग्रहं விலககாகைககு देहद्रिय सन्ध द्वार மானாலுமிதிலலாதே शास्त्रार्थानुष्ठानத்திலுற்றமுடைய வரா.யிருப்பாருக்கு இது द्वारமென்னக்கூடுமோ? அவர்களுக்கும் स्वर्पानुचितமான देवतान्तर भजनத்தில் उपशीणமாகையாலே கூடுமென்னில் अनुचितமான தெங்ஙனே? अनुचितமாகிலிவனதிலிழியத் தான கூடுமோ? வெனன அதுகூடு மென்று प्रमाणத்தைக்கொண்டு उपपादிக்கிறார். क्षुद्रेत्यादियाल। आदिशब्देन स्वर्गादि सङ्ग्रहः। राजसतामसेति। राजसशास्त्रार्थங்கள், दुःखसभिन्नाल्पसुखरूपस्वर्गादिसाधनकर्मங்கள். तामसशास्त्रार्थங்கள், दुःखप्रायात्यल्पसुखरूपமான पशुपुत्राद्यैहिकफलत्तुக்கு साधनமான कर्मங்கள். यक्षादि ग्रहणमिद्रादिदेवैकளுக்கு மூபலक्षणं। राजसा इति। रजस्तमोभिभूत तयाऽनुचितत्व तोறறாமையாலும் क्षुद्रसुखाद्यासक्ति யாலுமிதிலிழியக்கூடு மென்று கருத்து. भूताः, रुद्रपारिषदादयः। ஒழுகுசங்கிலி, பலரைக்கூட்டிலிவங்கிடத்தக்கதான வொற்றைச்சங்கிலி. देवतान्तरங்களும தன்னோடொக்க कर्मपाशबद्धராயிருக்கையாலே तदजन மிவன் स्वरूपத்துக்கு अनुचित மென்று கருத்து. कालिले यित्यादि। இத்தால் सार्वभौमकुमारனுக்கு क्षुद्रர் கள்காலிலே விழுகை டோலானுचित மென்று सूचितं। அவர்கள் पुरुषार्थप्रदरாயிருக்க तदजन மிவனுக்கு अनुचित மென்னக்கூடுமோ? அந்த पुरुषार्थमत्यन्तहेयமாகையாலேயது கூடு மென்னிலப்போதிவனுக்கதில் वैराग्य பிறவாதோ வெனனவருளிச்செய்கிறார் அவர்கள் கொடுத்தலிய்யாதி.

(சா.பு.) क्त देहस्य निग्रहफलत्वमस्तु । विहितयागाद्यनुष्ठानानुगुणस्य कथ निग्रहफलत्वमित्यत्राह । क्षुद्र सुखादिकளுக்கிய்யாதிना । विध्यनुमतस्याप्यप्राप्तपुरुषाराधनसाध्यत्वात्परतन्त्रस्वरूपान्तरूपत्वाच्च त्याज्यत्वमिति भावः. ஒழுகுசங்கிலியிலே, सञ्चारयोग्यतया पुरुषद्वयपादबन्धलघुशृङ्खलायां । यथाकथंचित्सुखलाभान्न दोष इत्यत्राह । அவர்கள் கொடுத்தே त्यादिना - “मासा सुकूप्यविण्मूत्रस्नायुमज्जास्थिसंहतौ । देहे चेत्प्रीतिमान्मूढो भविता नरकेपि सः । महेन्द्रप्रतिनद्यानां ...

(சா.வி.) परिभ्रमिपिத்தும் सञ्चार्य। ओदनपाकं पचतीतिवत् परिवृत्तिமியிலே परिभ्रमिபித்ததுஇதி प्रयोगः। தன்னோடு स्वेन साकं। ஒழுகுசங்கிலியிலே, पादसञ्चारयोग्यदीर्घशृङ्खलाया। कर्मबन्ध इति यावत्। கட்டுண்டு बन्धनवतां । स्वसमानकर्मबन्धानामित्यर्थः.. உழலகிற, सञ्चरता. क्षेत्रज्ञं जावाना ब्रह्मरुद्रादीना । காலிலே पादे । விழப்பண்ணியும் पातयित्वापि। देवतान्तरभक्तान् कृत्वेत्यर्थः ...

(சா.ச.) ஒழுகு சங்கிலி, अनेकपुरुषनिगळनकरी एका शृंखला - ...

(சா.தி.) க்ரிமி, விஹ்ரிமி, யோகப்ருத், உபாசனப்ருத். நாமாஃசேதனோபாசனங்களாவன, "நாமப்ருஹ்யோபாசனம்" த்யாடியில் விதித்த அசேதனவிஷயப்ருஹ்யோபாசனங்கள் தலைசாட்டப்படுகின்றன, சபலமாகுண்ட இவ்விடத்துக்களெல்லாம் தப்பினவன் திறததில் ப்ருதிபந்திகளுடைய ப்ருகாரத்தையே காட்டுகிறான். ஆத்மப்ருணரையே மித்யாடியால். ப்ருகீர்மசுஹ்யாத்மஸ்வரூபப்ருகீர்வியுத்தாத்மஸ்வரூபமென்றவையையேதத்யும...

(சா.பு.) வப்புர்புரஸாமபி। த்வஸூஹாஸமேதோஸ்திம்ஜ்ஜாஸுகலமய ந கி” மித்யாதுக்தபுரகாரேணாத்யந்தஹேயஸு
புறையதாவுஹிமதா ஜன்மனோ நிஶ்ரஹ கார்யத்வமிதி பாவ:। நந்வேம்புர்வபா஑ோதிதகேவலகாம்யயஜாதிதத்பராணா
ஜன்மநிஶ்ரஹகார்யம்ஸு। யுரினா ஜ்ஞானுஶ்ரஹகார்ய கி நஸ்யாதித்யதயுரிஷுவபி ப஑வடவ்யநிரித்தவிஷயயுரிநிஶ்நானா
ஜன்மநிஶ்ரஹகார்யமேவெத்யபிபுரேத்யாஹ யுரிபுரவூத்த ராணைங்களுைய மித்யாதினா। அநித்யதேவதாவிஷய
யுரிஜன்யத்வாதிநித்யத்வெந பாவினாஸபுரிதஸந்நான்ஜனிதபூதிருபுட:ஸுமிஸ்ரத்வாது நிஶ்ரஹகார்யத்வ யுரிதமிதி பாவ:.
தலைசாய்ப்பித்தும், சபுரல் க்ருத்வா - ஸ்வாத்மயுரிபுரவூத்தேஷுவபி, புரகூரிதஸஸூஶ்ருத்வ புரகூரிவிதியுரிதத்வ-
புரதபிபுரிமாத்த்மான ப்ருஹ்டுஷ்ட்யா ஸ்வரூபேணவோபாஸானானாமபி ப஑வடனுபவவ்யநிரித்த புரலகத்வெந
நிஶ்ரஹவிஷயத்வமேவெத்யாஹ. ஆத்மபுரவண ரையுமித்யாதினா. ...

(சா.சं.) मयककियम्, मोहयित्वा च. சிலவானங்களான, धुद्रतमैः. தலைசாயப்படுத்தும், सार्थक क्त्वा ...

மூல்- யாலேயாதல், स्वरूप मात्रத்தாலேயாதல், उपासிக்கமுட்டி, அவை நாலுவகைக்கும்
फलமாக अत्पास्वादங்களைக்கொடுத்து पुनरावृத்தியைப்பண்ணியும், ...

(சா.தி.) ब्रह्मदृष्ट्या வாதல், स्वरूपमात्रத்தாலே யாதல், उपासनமாம் என்றாலும் प्रतीकोपासन
மென்றபடி. एकदेशोपासन மென்றபடி. उपास्यमानजीवविशिष्टब्रह्मத்தில் विशेषणभूतजीवன்எக
देशமிதே.

(சா.ஸ்வ.) இவ்उपासनத்தை आरोप रूपत्वेन भ्रान्तिरूपமாக்குகையாலும் आत्माவுகருளள
भगवच्छेषत्वादियाथात्म्यத்தை विषयीकरिபாதபடி பண்ணுகையாலும் ब्रह्मानुभवापेक्षयाअल्पமான
आत्मानुभवास्वादमात्रத்திலே उपक्षीणமாகக்குகையாலும், पुनर्जन्मादிகளைப்பண்ணுகையாலும்
விலக்காக மாட்டுமென்று கருத்து ஆனாலும் கீழ்ச்சொன்ன दोषमொன்றுமன்றிக்கே भगवत्प्रासिக்கு
साक्षादुपायமான ब्रह्मोपासनத்திலே யிழிந்தவர்களைப்பற்ற देहेन्द्रिय संबन्ध निग्रहद्वारமாக
மாட்டாமையாலிததை யிட்டுயிவர்களுக்கு निग्रहं விலக்காகமாட்டுமோ?
வென்னவருளிச்செய்கிறார்.

(சா.ப்ர.) ननु आत्मप्रवणरूपमित्यादिना चतुर्विधोपासक प्रदर्शनमयुक्तं - आत्मप्रवणशब्देना चित्संसृष्टस्व
व्यतिरिक्तजीवोपासकबोधने पूर्ववाक्येन पौनरुक्त्यादचित्संसृष्ट स्वस्वरूपबोधने कर्मकर्तृविरोधप्रसङ्गात् -
प्रमाणाभावाच्चोपास्यत्वायोगादचिद्विलक्षणस्योपासनस्याप्युक्तदोषानतिलङ्घनाच्चेति चेन्न - “प्राणो वाव
आशाया भूयानि” त्यारभ्योक्तपययि अचिद्वियुक्त स्वात्मोपासनस्य विधानात्तत्पूर्वपययिषूक्त जीवोपकरणाना
केवलानां जीवादपकृष्टतया उपास्यत्वायोग सन्निहिततत्तत्पर्यायस्वारस्याच्छ्रूत्यन्तरानुगुण्याच्चा
चिन्मिश्रस्वात्मोपासनस्यब्रह्मदृष्ट्योपासनस्य च विधिसिद्धे भाष्यकारैश्च कस्मादचिन्मिश्रं केवलं वा चिद्वस्तु
ब्रह्मदृष्ट्या तद्वियोगेन च य उपासत इति चतुर्विधोपासन पराणां विशेषं च दर्शयतीति सूत्रभाष्ये उक्तः -
मध्वादि विद्यासु वस्वादीनामिव स्वस्वरूपस्यापि ध्येयत्वसंभवात्स्वान्तर्यामिनः फलप्रदत्वसंभवाच्चकर्म
कर्तृविरोधप्रसङ्गासंभवाच्चानुपपत्तेर भावादिति भावः - ब्रह्मोपासनप्रवृत्तेष्वपि केषाचिन्निग्रहविषयत्व

(சா.வி.) प्रकृतिवियुक्त மென்கிறவிரண்டுபடியிலும், उभयप्रकारयोः। ब्रह्मदृष्टि.யாலே யாதல் स्वरूप
मात्रத்தாலே யாதல், ब्रह्मदृष्ट्या वा स्वरूपेण वा. उपासிக்கமுட்டி, उपासनार्थं प्रवेश्य। இவைநாலு
வகைக்கும் फलமாகइति, अचित्संसृष्टस्वात्मनि ब्रह्मदृष्ट्युपासनं, अचित्संसृष्टकेवलस्वात्मोपासनं,
अचिद्वियुक्तस्वात्मनि ब्रह्मदृष्ट्युपासनं, अचिद्वियुक्तकेवलस्वात्मोपासनमिति चतुर्विधमुपासनमिति भावः.
ननुस्वात्मोपासने कर्मकर्तृ विरोधः - स्वस्योपासितस्य फलप्रदानासामर्थ्यं चेति कथंस्वात्मोपासन घटत
इतिचेन्न। मध्वादिविद्यासु वस्वादीनामिव स्वस्वरूपस्यापि ध्येयत्वसंभवात्स्वान्तर्यामिणः फलप्रदत्वाच्च
विरोधाभावात् - भगवदुपासकानामपि प्रारब्धकर्ममूल ...

(சா.ச.) प्रकृति ससृष्टस्यैव ब्रह्मदृष्ट्योपासनमेक। स्वरूपेणोपासनमपरं। प्रकृतिवियुक्तस्यापि
ब्रह्मदृष्ट्योपासनमेकं, स्वरूपेण चापरमिति இவை நாலுவகைக்குமித்யுक्त - आस्वाद, ...

மூல்- ब्रह्मात्मकस्वात्मचितन प्रवृत्त रानवर्कणायुम्, स्वात्मशरीरकपरमात्मचितन परणायुम्, अन्तराय मान आत्मानुभवत्तालैयாதल्, अष्टैश्वर्य सिद्धिकणालैयாதल्, वस्वादिपदप्राप्तिब्रह्मकाय निषेवणादि कणालै यாதल्, ...

(सा.दी.) पूर्णोपासन प्रवृत्तियिंल सेय्युं विघ्नङ्कणैककाडुकिरार्. ब्रह्मात्मैत्यादिपाल. अन्तरायम्, विळम्ब हेतुवेण्णैक. स्वात्मप्रधानोपासकणुक्कु आत्मप्राप्ति। अष्टैश्वर्यादि ब्रह्मप्रधानोपासकणुक्कु फलं। वस्वादि, ब्रह्मकाय निषेवण मावतु; “उष्यतां मयि चेत्युक्त्वा व्याददे स ततो मुखं। अथ तस्य विवेशास्यं ब्रह्मणो विगतज्वरः” एण्णु मोक्षधर्मत्तिल्सोण्ण ब्रह्मकायप्रवेशम्। ऐश्वर्य मावतु; अणिमामहिमादिकणं। वस्वादिपदप्राप्ति पालवतु; मधुविद्यादि यिरुसोण्ण वस्वादि पदप्राप्ति। आदिशब्दत्ताल ब्रह्मलोकादिग्रहणं। मुमुक्षुककणाल ब्रह्मोपासकणुक्कुम् ...

(सा.स्वा.) ब्रह्मात्मकेत्यादि। ब्रह्मोपासन प्रवृत्तवेपि ब्रह्मप्रधानोपासने रुच्यभावोप्येषामपरं निग्रह फलमिति ज्ञापनाय ब्रह्मात्मकस्वात्मचितनप्रवृत्ताना पृथङ्निर्देशः - पूर्वोक्तात्मप्रवणेषु चातुर्विध्यनिर्देश स्याप्येवमवान्तरवैषम्यज्ञापनार्थत्वमूह्य। अन्तरायमिति। ब्रह्मोपासनत्तिल्तिविरुल्लारुक्कुम् आत्मावलोकनं पिरन्तवणविलै वैषयिकसुखवैतृणयावहमान आत्मानुभवसुखमाकर्षक माकत्तक्कताकैयालै अन्तराय मामेण्णु कणुत्तु. ब्रह्मात्मकस्वात्मचितनप्रवृत्तणुक्किटु, विद्यैकक वान्तरफलमाय वणुकैयालै यिरुङ्कुअन्तराय मेण्णुत्तु अवर्कणुक्कु मात्रमेण्णुम् सिलर सोल्लुवर्कण इपक्कणत्तिल्तिविरुल्लारुक्कु पृथङ्निर्देशित्तु मिटुक्काकवै एण्णु कण्णुकोण्णवतु. अष्टैश्वर्य सर्वणुक्कुम् साधारणमान अन्तरायं. ब्रह्मकायनिषेवणमावतु “उष्यतां मयि चेत्युक्त्वा व्याददे स ततो मुखं। अथ तस्य विवेशास्यं ब्रह्मणो विगतज्वरः” - एण्णु मोक्षधर्मत्तिल्सोण्णपडिये चतुर्मुख कायत्तिल् प्रवेशित्तु सिलकालं तत्समान भोगणायिरुक्कैक. आदिशब्देन ब्रह्मलोकादिग्रहणं। இவை..

(सा.प्र.) मस्तीत्यभिप्रायेणाह - ब्रह्मात्मकेत्यादिना। अनयोर्भक्तियोगरूपत्वेन साक्षान्मोक्षसाधनत्वेपि फलान्तरस्यापि साधकत्वात्तत्कामनायां तेषाञ्चास्थिरत्वेन निग्रहकार्यत्वमेवेत्यर्थः। ब्रह्मानुभवव्यतिरिक्ताल्पास्थिरत्वज्ञानपूर्वकं मुमुक्षया भगवदुपासने प्रवृत्तस्यापि प्रारब्ध कर्मकृतवासनावशात् क्षुद्रपुरुषार्थेच्छायां किञ्चिन्निग्रहविषयत्वमस्तीत्येतत्सद्दृष्टान्तमुपपादयति. ...

(सा.वि.) भगवन्निग्रहस्तदनुभवेतराय इत्याह ब्रह्मात्मकेति। आत्मानुभवत्तालैयாதल्, केवलात्मानुभवेन वा. इदं ब्रह्मात्मकस्वात्मप्रधानचितनस्य फलं। अष्टैश्वर्यादीति। अणिमाद्यष्टैश्वर्यविदभिर्वा। वस्वादिपदप्राप्ति ब्रह्मकाय निषेवणादि कणालैयாதल्, वस्वादिपदप्राप्ति ब्रह्मकाय निषेवणादिभिर्वा. इदं त्रितयं स्वात्म शरीरक ब्रह्मप्रधानोपासकस्य फलं “उष्यतां मयि चेत्युक्त्वा व्याददे स ततो मुखं। अथ तस्य विवेशास्यं ब्रह्मणो विगतज्वरः” इति ब्रह्मकायनिषेवणं मोक्षधर्म इत्युक्तं। भगवत्पर्यतोपासकानामपि प्रतिबन्धोस्तीत्यत्र दृष्टान्तमाह. ...

(सा.सं.) सुखं. ब्रह्मकायनिषेवणं नाम चतुर्मुखानन्दानुभवार्थश्चतुर्मुखशरीरेणुप्रवेशः. ...

(சா.சं.) चेटिमां जातिहीनास्सेवकस्त्रियः। काल्तापुपण्ण्णी, मग्नान्कृत्वा, अन्यपरराक्कीयुम, भगवद्विमुखान् कृत्वा। ब्रह्मविद्यानिष्ठेष्वपि भगवन्निग्रहस्य भगवत्प्राप्तिविरोधित्वे दृष्टान्तमाह. ...

(சா.சं.) முப்பத்திரண்டிதி துரவு. परिघा ।

மூல்- “நேஹிபக்ரமநாஸோஸ்தி” த்யாதி களிற்படி யே யிட்டபடைகற்படையாய் என்றேனு மொருநாள்
 ஫லஸித்தி யுண்டாமென்கிறவிதும் கல்பாந்தர, மன்வந்தர, யுதாந்தர, ஜன்மாந்தராடிகளில்,
 எதிலேயென்று தெரியாது. அநுகூல்யம் மிகவுமுண்டாயிருக்க வஸிஸ்டாதி களுக்கும்
 விஷம்பங்காணாதின்றோம். ஫ாதிக்கூல்யம்மிகவு முண்டாயிருக்க வூத்ர க்ஷத்ரவந்து ஫்ருதிகளுக்குக் கடுக
 மோக்ஷமுண்டாகக் காணாதின்றோம்.

(ஸா.தீ.) விஷம்பஹேதுத்வத்தைப்பற்ற விலக்கென்னதென்கை. கல்பாந்தராதி விஷம்பத்தைபும
 ஸஹிக்கையால் விஷம்ப நிஷேதகமன்றி இவ்வாக்ய மென்கை. அநுகூல்யமுண்டாயிருக்க விஷம்ப
 கடுமோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் அநுகூல்யம்த்யாதி. ஆகில வஸிஸ்டாதி களுக்குமுண்ட
 ஸித்தியாதது அப்யானுகூல்யமுண்டாய் ஫ாதிக்கூல்யமிருக்கிறவர்களுக்குத்தொழி விஷம்படாதோவென்ன
 வருளிச்செய்கிறார். ஫ாதிக்கூல்யம்த்யாதி. ...

(ஸா.ஸ்வா.) என்றேனு மொருநாளிதி. அஸிம் ஸ்லோகே காலவிஸேஷகணத்யைவாதிதி ஹவ:..
 தெரியாது ஫ுருஷாணா ஫ாரவ்ஹகம் வச்சிவ்யாதிதி ஹவ:.. நேஹிபக்ரமேத்யாடிகளில் விஷம்பநிஷேத
 தோற்றாமையாலே ஫்ரஹ்மோபாஸக னைப்பற்றவும் ஫ாதிக்ககு விலக்கென்னலா மென்று காண்கு
 ஆனாலும்அநுகூல்யமிருக்கிற ஫்ரஹ்மோபாஸகநிஸ்தர்க்கு விஷம்பமுண்டென்னககடுமோ? ஫ாதிக்கூல்ய
 முண்டானவனுக்கன்றோ விஷம்பமுண்டென்னலாவதென்றவிதத்துக்குத்தர மருளிச்செய்கிறார்.
 அநுகூல்யம்த்யாதி வாக்யத்யைத்தாலே இப்போதுள்ளஅநுகூல்ய ஫ாதிக்கூல்யங்கள் ...

(ஸா.஫்ர.) ஸ்வாபேக்ஷிதக்ஷுத்ர஫லானுஹவகாலே தத்க்ஷுத்ரத்வஜாபந஫ர்வக் நிவ்ஹேதமுத்யாஹ ஫த்வாந்மோக்ஷயதீதி ஹவ:..
 இட்டபடை கல்படையாய் அநுஸ்திதாஸ்ய விநாஸாஹவாஹ்ஸேஷானுஸ்தானமா஫ாஹ மோக்ஷயதீதி ஹவ:.. நன்வ
 த்ஹி மோக்ஷர்த் கம்யோகாஹீ ஫்ரவூத்ஸய தத்஫்ரவூத்ஸிகாலமாஸ்ய மோக்ஷ஫ர்யத் நிஸித்ஹகாம்ய஫்ரவூத்ஸிர஫ாதிக்கூல்யாஹ
 அவிஷம்பேன மோக்ஷஸ்யாதித்யாதி. எவ் அநுகூல்ய஫ாதிக்கூல்யயோரேவ விஷம்பாவிஷம்ப஫்ரயோகத்வ ஸ்யாதித்யத்ர தயோவிஷ
 பாவிஷம்பவ்யஹிஹார் ஹ்ஸயிந் ஫ாரவ்ஹஸ்கூத்ஹ்ஸூத்யோரேவ தத்஫்ரயோகத்வ தாஹ்ஸானிஹ்ஸநிவர்தகே ஸர்வேஸாமவிஸேஷ
 ஫்ரவூத்ஸய்த் தயோஹ்ஸிஹ்வாஸ்யத்வ் ஹாஹ அநுகூல்யம்மிகவும்த்யாதிநா. எவ்ஹ்ஸய விரோஹிவ்ஸய நிவர்தக ...

(ஸா.வி.) இட்டபடைகல்படை, இஹிகாமய஫ாபாணஹித்ஸிவிநாஸிநா காலாந்தரே ஸேஷ஫ூரணாய திஸ்ததீதி
 தத்ஹ்ஸுத்ரத்வஜாபந஫ர்வக் நிவ்ஹேதமுத்யாஹ ஫த்வாந்மோக்ஷயதி. ஫ாரவ்ஹவ்ஸேன ஸ்வாபேக்ஷித க்ஷுத்ர஫லானு ஹவகாலே
 தத்க்ஷுத்ரத்வஜாபந஫ர்வக் நிவ்ஹேதமுத்யாஹ ஫த்வாந்மோக்ஷயதி. தத்யா ஹ்ஸ நிஹ்ஸய விஷம்பகாரித்வமாத்ர மிதி ந
 ஹவஹ்ஸுபாஸகஸ்ய வைய்யமிதி ஹவ: - நநு அநுகூல்யே ஫ாதிக்கூல்யாஹவே ஹ்ஸ மதி ஹவஹ்ஸுபாஸகஸ்ய கத்ய விஷம்ப
 இத்யாஸக்ய ஫ாதிக்கூல்யானுகூல்யயோர் விஷம்பாவிஷம்பஹேதுத்வ. கிந்து ஫ாரவ்ஹ ஹ்ஸூத்ர விஸேஷயோரேவெத்யாஹ
 அநுகூல்யமிதி. மிகவும் அத்யந்த். கடுக ஸீஹ் காணாதின்றோம், ...

(ஸா.ஸ.) அஹிஹ்ஸ:., கத்யாஸ:.. அத்யந்த ஫்ரதிக்கூல் வூத்ராதிஸ்வவிஷம்பேன ஫ாமிஹ்ஸினி ஹவஹ்ஸுஹ விஸேஷஸ்யேவ
 தத்ஹ்ஸுத்வே ஸித்ஹ அத்யந்தானுகூல்யே வஸிஸ்டாதிஸ்வ஫ி ஫ாமிவிஷம்பஸ்ய ஹேத்வந்தராஹவாஹிஹ்ஸயிஸேஷ ஫்ரயோககர்வமேவ
 ஹவஹ்ஸுஹவிஸேஷ஫லமூலதயா வாக்ய மித்யஹிஹ்ஸயாஜாதிஸஹ்ஸுஹேதுக் ஹவஹ்ஸுஹஸ்யேவ ஫ாமி விரோஹித்வ யத்ஸ
 ததேவ ஹ்ஸயதி. அநுகூல்ய் ...

(மா.தி.) ஆனால் ஆனுக்ய மிகுந்த வசிஷ்டாதிசுருத்த அவிந்மீன மாகவேண். மாவோ
பென்னவருளிச்செய்திறா அத்தல மலியாதிடால ஆனுக்ய பானுக்யங்கள் விந்மாவிந்மங்களிலு
பயோக. மாகையாவே. விந்மவரஹிமோகஹே லாவது பகவந்மசாதி ஹேநுலு. அவிந்மீன
நிஷாதிங்கள். இப்படி பரிசி ...

(சா.வி.) அபஷ்யாம்। ஆதலால் அத:। சுகூதவிசேஷம், அந்நிசாஹததலம் விஹத கர்ம। ஆர்டகதலிலே கிடககூதம் கஸ்ய சமீபே வித்யதே। தெரியாது ந ஐயதே। துஷ்கர்மவிசேஷம் மோகததிரதந்நக த்வர்டி சாதன ...

(மா.சं.) மிகவுமிய்யாதினா. நநு. சர்வஜைர்வசிஸ்டாதிபிர்மஃவந்நிஃஹஹேதவோபி. சுவநிஸ்டாஜாநாஸஸந்த: கிமிதி. ந. சமா஧ீயந்த. இதி. ஸங்காயாமந்ஃஹஹேதவோ. யதா. வூநாதிபிர்ஃஜையாஸ்ததா. வசிஸ்டாதிபிர்ரபி. அஹிகார. விஸேஷாயதானந்தவிஸேஷமஜ்ஜைர்நிஃஹஹேதவோபி. ப்ரதிகூலதயா. சமா஧ீயத்வே. டுஜ்ஜே. யா. இத்யாஹ. ஆதலாலிதி. அஹிகார. எவ. ப்ரதி. சமா஧ான. ப்ரவூத்தாவபி. ப்ரதிபந்தக. இதி. ஹாவ:.. ஆதலால், அத்யந்தான்கூலேஷ்வபி. ப்ராபிவிஸ்டவடர்ஸிநாத். தெரிபாது. எவ். சர்வஜைரபி. ததஜ்ஜானே. கதமா஧ுநிகைஸ்ததஜ்ஜானமிதி. ஹாவ: இத்ய. டுஜ்ஜே. டுஷ்வர்மவிஸேஷே. தத்ப்ரஹ்ரணசமர்த்ஹோ. ந. கோப்யுபாய. இதி. கிம். ...

மூல்- இப்படி அநிஷ்டபரம்பரையை மூலங்களான ஆஜாதிலிஷ்டங்களாலேவந்த பகவதி ஸ்ரஹிஷ்டமாகிற
 முதன் விருத்திக்குச்செய்யும் பரிஹாரத்தை - “தஸ்ய ச வஸீகரணம் தச்சுரணாகதிरेव” என்று
 கருவல்லியில் வஸீகாரம் பரம்பரையைவகுத்தவிடத்திலே பாப்யகாரம் அருளிச்செய்தார்.

(சா.வீ.) விருத்தியைபருளிச்செய்து ப்ரஸங்காதபரிஹாரத்தைபருளிச்செய்கிறார் இப்படி மீத்யாதிடால்.
 வஸீகாரம் பரம்பரையைவகுத்த விடத்திலே “இந்திரேய: பராஹ்யா அர்த்தேயஸ்ய பரமன: | மனஸஸ்து பரா பூதி”
 ரித்யாஸ்ய “புருஷாந் பரம் கிஞ்சிதா காஸா சா பரா கதி:” என்றவிடத்திலென்கை இவ்விருத்தியை ...

(சா.ஸா.) மூல ப்ரஸங்காதோ? இதுக்குப்பரிஹாரமுண்டானாலும் மற்றுள்ள ப்ரதிபந்தகவரம்
 நிவர்த்தகமாக தானெங்ஙனே யென்னவருளிச்செய்கிறார் இப்படி அநிஷ்டாதி. இப்படிபென்னது
 ஆஜாதிலிஷ்டத்தைப்பண்ணிவித்து மீத்யாதிடாக பூர்வோத்தரீத்யா என்றபடி. நிஶ்ரஹிஷ்டேதி.
 ஆஜாதிலிஷ்டங்கள் பஹுவிதானிஷ்ட மூலங்களாகையாலே யிவற்றால் பிறந்த நிஶ்ரஹங்களும
 பஹுவிதங்களாகையாலவற்றில் முமுக்ஷுகளுக்குஅபேதானு குணமாக உபாய விருத்திநிஶ்ரஹமூலம், ப்ரஸிவிருத்தி
 நிஶ்ரஹங்களில் ப்ராரஹ்யவிருத்திநிஶ்ரஹமூலம், ப்ராரஹ்யநிஶ்ரஹமூலம், ப்ராரஹ்யநிஶ்ரஹமூலம், ப்ராரஹ்யநிஶ்ரஹமூலம்
 கிடக்கையாலே சத்யோமுக்திப்ரஸங்காதில்லாமையால் ஶ்ரீராதநிஶ்ரஹமூலம் கருவென்று கருத்தது. ப்ராதனேதி.
 ப்ராதனவிருத்தி நிவர்த்தகமான ததநிஶ்ரஹமான மற்றுள்ள ப்ரதிபந்தகவரம்முமத்தாலே தானேநிவர்த்த
 காமென்று கருத்தது. வஸீகாரேதி. “இந்திரேய: பரா ஹ்யா அர்த்தேயஸ்ய பரமன: | மனஸஸ்து பரா பூதி
 பூதிஸா மஹாந்ர: | மஹ: பரமவ்யக்த மவ்யக்தாபுருஷ: பர: | புருஷாந் பரம் கிஞ்சிதா காஸா சா பரா கதி:”
 என்று வஸீகாரம் பரம்பரையாக சர்வோத்தரீத்யா வஸீகாரத்தை விவெசித்ததுச்சொ ...

(சா.ப்ர.) கிமீத்யாகாஸாயா விருத்திஸு ப்ராதனமநுவதஸ்தநிவர்த்தக சத்யஹேண ஶ்ரீயதி இப்படி
 அநிஷ்டபரம்பரையாகித்தாதினா. சேதனஸ்ய பகவதாஜாதிலிஷ்டமூலம் பகவதிஸ்ரஹஸங்கல்ப: | தேன ப்ரகூதிஸங்கல்ப
 ஜ்ஞானஸங்கல்பபூர்வம் தேஹாதிஸங்கல்ப: | தேனாஜ்ஞானாந்யதாஜ்ஞான விபரீதஜ்ஞான பூர்வம் நிஷிததானுஷ்டானம் | தேன பகவதோ
 நிஶ்ரஹ ஶங்கல்ப: | தேன கர்ஜனமாதி சக்ரபரிவர்த்த: | தந்ந தேவதான்த்ரபாப்யம் | ததபாபேன பகவதர்ஜனேபி விபரீத
 வாஸநாவஸாத் துரபலேச்சேத்யேவரூப பூர்வோத்தரீத்யாபரம்பராமூலமூலாஜாதிலிஷ்டஸ்ய. நிவர்த்தகம். “இந்திரேய: பரா
 ஹ்யா அர்த்தேயஸ்ய பரமன: | மனஸஸ்து பரா பூதிபூதிஸா மஹாந்ர: | மஹ: பரமவ்யக்தமவ்யக்தாபுருஷ:
 பர: | புருஷாந் பரம் கிஞ்சிதா காஸா சா பரா கதி” ரிதி ஶ்ரீதிவ்யாஸ்யான சமயே பாப்யகார: “யச்சேத்யாஜ்ஞானஸி
 ப்ராஜஸ்ததச்சேத்யாஜ்ஞான ஆத்மனி ...

(சா.வி.) பூதகர்ம, நிஷித கர்ம ச. ப்ரஸங்காநிஶ்ரஹநிவர்த்தகமாஹ. இப்படிதி செய்யம், கர்மவ்ய.
 ஶ்ரணாகதி: | “ப்ரபந்நாந்யேஸா ந ஶிஸதோ” த்யுத்தரீத்யா அஶ்ரபந்நாநிஶ்ரஹநிவர்த்தகமாஹ. வஸீகாரம் பரம்பரையை
 வகுத்தவிடத்திலே, “இந்திரேய: பரா ஹ்யா அர்த்தேயஸ்ய பரமன: | மனஸஸ்து பரா பூதி பூதிஸா மஹாந்ர: |
 மஹ: பரமவ்யக்தமவ்யக்தாபுருஷ: பர: | புருஷாந் பரம் கிஞ்சிதா காஸா சா ...

(சா.ஸ.) முமுக்ஷயா; கிமனேன ஶாஸ்த்ரேண வேத்யத்ர பரிஹாரமபியுத்தவசனமுகேநாஹ இப்படிதி | எவ ச
 கார்யாக்ஷமிதநிஶ்ரஹநிவர்த்தகமவ்யக்தாபுருஷ: பர: | புருஷாந் பரம் கிஞ்சிதா காஸா சா ...

(सा.स.) स्तच्छरणागति परशास्त्रस्यच नवैयर्थ्यमिति भावः. वसिष्ठादेस्तु कार्यमपि न तदनुमापक नाप्याकिञ्चन्यमर्पति बोध्यं. इत्थ प्रबलविरोधिबर्गोपदेशजनितशिष्यव्यामोहशमनाय रहस्यत्रये विरोधिव्यवच्छेदशक्तिमत्सिद्धसाध्योपायविधायके तच्छक्तिव्यवच्छेद्यतयैव विरोधिन अनुसन्धेयत्वं ससार स्यात्यन्तबाधकत्वाच्छीघ्रमेव विरोधिनिवर्तने प्रवर्तितव्यत्वं चाह ॐ विरोधि वर्गं कृते इति । ...

महुरवो ममाविच्छिन्तितप्राप्त्युपायपरिग्रहप्रतिबन्धकाज्ञाननिवृत्तये निस्सशय मच्चित्ताखण्डितयेव
इमानर्थानुपदिदिशुरित्युपकारं स्मरन्नधिकारार्थं गाधया सङ्गृह्णाति - *பொருள்* इति, ...

प्राप्यंब्रह्म समस्तशेषि परमं

பிராப்யமிதி - சமஸ்தஸிஷி பரம ப்ரஹ்ம ப்ராப்ய - டிசு விசுசுஷித்தி ல் பரிபூர்ணாந்ஹவகைர்யப்ரதி ...

இப்படிக் **ப्राप्य**மென்றும் **प्राप्ता**வென்றும் இப்புடைகளிலே **अर्थपञ्चक**மாக **विभजित्तु** நிரூபிக்கைக்கு **प्रयोजन**மெதெனை - **मुमुक्षु**க்களுக்கு **प्राप्य** **स्वरूपादीनां** **स्वसंवधितयानुसन्धानपूर्वक** **भरन्यासकर्तव्यता** **अध्यवसायं** **प्रयोजन**மென்று கணிசித்து அவ **अनुसन्धान** **प्रकार**த்தைக் காட்டுகிறார். **प्राप्यमित्यादि**யால், **अस्मिन्** **श्लोके** **विमत्याश्रय** **इत्यन्तेन** **स्वस्येयन्त** **कालं** **प्राप्तिविरहे** **प्रयोजक** **परिशेषप्रमाणेन** **स्वापराध** **एवेति** **निर्धार्यते**. **तत्र** **तावत्प्राप्यस्वरूपे** **विचार्यमाणेन** **तत्र** ...

उपायानुष्ठानोपयुक्तार्थपञ्चकज्ञानस्य शेषशेषिभावादिसम्बन्धज्ञानफलत्वं स्फोरयति प्राप्य ब्रह्मेत्यादिना। समस्तशेषि परमं ब्रह्म प्राप्यं, अहमस्योचितः प्राप्ता इह मम प्राप्तिस्मृतिवद्वायधनक्रमान् स्वतः प्राप्ता। एवभूतोहमहंमत्याश्रयस्सन्नेनां प्राप्तिमतिवृत्तवान् हन्तैव भूतस्य मे शेषसंपदि सेतुर्भिन्यामस्तु शिष्यत इत्यन्वयः. परमं, उत्कृष्ट नास्त्यस्मात्प्राप्यादिति परमं। प्राप्यं ब्रह्म। तत्र हेतुस्समस्तशेषीति -
“पतिं विश्वस्य, ईश्वरस्सर्वस्य ...

श्लोकेन सङ्गृह्णाति. प्राप्यमिति । ...

अथ प्राप्यप्राप्तुं प्राप्तीनास्वरूपं विचारेण मम प्राप्तिविच्छेदं बाधकाशः। शिक् शिङ्गां मति विशेषायत्तो हि मे प्राप्तिविच्छेद इति निर्वेदपूर्वकमतिप्रबलविरोधिनोपि निवर्तकमकिञ्चनस्य मम शेषिदपतिभरन्त्यसनमद्वितीयमविच्छेदितफलायात्मवशिष्यत इति स्वस्य समाहितमनस्कतामुपाय सामर्थ्यं सूचयन्नाह प्राप्यमिति। प्राप्यं, अनुभाव्य - ...

மூல- ப்ராஹ்மஸ்யோசித: ப்ராஹ்மீத்யதநக்ரஹாதிஹ மஹ்ம் ப்ராஹ்மஸ்வதஸூரீவத் ।

(சா.தீ.) சம்பத்ரித்வென ப்ராப்ய - அஸ்ய, இந்நதப்ராப்யத்ருக்ரு - அஹ்மூசித: ப்ராஹ்மா, யோக்யோநுஹ்விதா - கைகர்ய கர்தாவுஹ்மா கா திண்ஹேன - ப்ராஹ்மிரதி - இந்நதப்ராப்யத்திலு ப்ராஹ்ம - மஹ்ம் டாயதநக்ரஹாத், புத்ருக்ரு பித்ருதந ந்யாயத்தாலே சூரிகளான நித்யமூக்தர்க்குட்ஹாலே - ஸ்வத:ப்ராஹ்மா, ஸித்ரீயெனகை - ...

(சா.ஸ்வ.) யுக்த ஸ்தத்ரிஹ இத்யாஹ் । ஸமஸ்த்ஷேபி பர்மாஹ்மித । நிரூபாதிசு ஸர்வ்ஷேபா । நிஹ்நிலஹ்நேய ப்ரத்யநீகதயா கத்யாணீகதானதயா ஸர்வோக்ருபு சேத்யர்த: । ப்ராப்யவஸ்து யதி டோஷயுக்த வா, குணவிகல வா, நிரூபாதிசு சம்பந்நரஹித வா ஹ்வேததா ப்ராஹ்மிவிரஹஸ்தத்ப்ரயுக்தஸ்யாடபி, தத்வஸ்து ந ததேத்யாஹ்மப்ராப்ய: । ப்ராஹ்மஸ்வரூபே விசார்யமாணே ந தத்ப்ரயுக்தோபீத்யாஹ் ப்ராஹ்மஹ்மித । அஸ்யோசித:, அஹ்மலத்வாதிஹ்நிரூபாதிசு ஷேபத்வாதிஹ்நிசு ப்ராப்யானுஹ்வயோக்ய இத்யர்த: । ப்ராஹ்மஸ்வரூபம் யதி டோஷயுக்த வா, நிரூபாதிசு ஷேபத்வாதிஹ்நிசு ஹ்வேததா ப்ராஹ்மிவிரஹஸ்தத்ப்ரயுக்தஸ்யாடபி, தத்வரூபம் ந ததேதி ஹ்வ: . எவஹ்மப்யஸ்ய புருஷார்த்யஸ்ய ஸ்வர்காதிபுருஷார்தித்ரவத்யாஹ்நிஷ்பாத்த்வே யாஹ்நிஷ்வய வ்யதி்ரேகானுவித்யாதிதயா ஸ்வஸ்ய கதாசித்தத்ரிஹஸ்யாடபி ந சாய ததேத்யாஹ் ப்ராஹ்மிரத்யாதி । தநஸ்வாஹ்மி ஸஹ்நித்யாடேவ யத்பர்ஸ்யாபி சம்பவதி தத்யாததநமதித்யுச்யதே । யதா புத்ராதாநா பித்ராதிதந ஹ்வேதந்நர்மநபேக்ய ஸஹ்நித்யாடேவ ஸம்பவதி தத்வதித்யர்த: । இஹ ஸ்வர்காதிவிலக்ஷணே ப்ராப்யே । ஸ்வத:ப்ராஹ்மா, ஸ்வரூபானுஹ்நித்யர்த: . சூரீவத், சூரீணாஹ்மிவ । டாயத்ருபாந்நே ஸத்யபி சூரீத்ருபாந்நோபாடான ஸ்வர்காதிநீகிகபுருஷார்தேஷு டாயதந்யத்வம் ந த்ருபாஹ்மித ஷகாவாரணார்த: । எவ்ம் தஹ்நி கிஹ்நிப்ரயுக்த: ப்ராஹ்மிவிரஹ் ...

(சா.பர்.) ஜகத: . ஸ இஷோஸ்ய ஜகதோ நித்யமேவ நான்யோ சேதுவித்நித்ய இஷ்நாய . இஷ்வரஸஸர்வஹ்நானா - ஜ்நானந்நம்மயஸ்த்வாஹ்மா ஷேபோ ஹி பர்மாஹ்மந: । டாஸஹ்நாஸ்வதஸஸர்வே ஹ்நாஹ்மாந: பர்மாஹ்மந: । வ்யக்த விஷ்ணுஸ்தத்யா வ்யக்த புருஷ: கால எவசு । ஸர்வகஸஸர்வஹ்நேஸஸஸர்வாஹ்மா பர்மேஷ்வர: . ” “இதி விவிதஹ்மஜஸ்ய யஸ்ய ரூபம் ப்ரகூதிபர்மாஹ்மமய ஸநாதநஸ்யே ” த்யாதிஹ்நிபர்மஜவதோ நிரூபாதிசு ஸர்வ்ஷேபத்வாந்ஸர்வ்ஷா பர்மப்ராப்யஹ்நு இத்யர்த: - ப்ராஹ்மேத்யாதி । அஹ்மஸ்யோசித: ப்ராஹ்மா । ஸ்வாஹ்விக டாஸத்வாடேவ மஹ்ம் ப்ராஹ்மத்வமூசிதமதித்யர்த: । ப்ராஹ்மேத்யஜந்நதபத । ப்ராஹ்மி:பர்மபூர்ண ஹ்நவத்ருஹ்வ கைகர்யாதி: । டாயதநக்ரஹாத், பித்ருபைதாஹ்நிதந்யாஹ்நேந । இஹ, ஹ்நிஷ்வயிஷ்யே । மஹ்ம், ஷேப்ஷேபிஹ்வாதி சம்பந்நஜ்நானவத: । ஸ்வத: ப்ராஹ்மா, உசிதா । இத்ரு த்ருபாந்நம் நதூபாதிநா । சூரீவத், நித்யசூரீவத் . ஹ்நிஷ்வானாஹ்மி ...

(சா.வி.) ப்ராஹ்மி: , பர்மபூர்ணஹ்நானுஹ்வ: ஸ்வசூத்ருந்நகைகர்யபர்யத: । டாயதநக்ரஹாத், புத்ருஸ்ய பித்ருதந ந்யாஹ்நேந । சூரீவத், சூரீணாஹ்மிவ - ஸ்வத: ப்ராஹ்மா, யோக்யாஸ்தித்யர்த: - ப்ரதிஹ்நிதகவஸாஹ்நானு ...

(சா.ஸ.) க்ரீய ப்ராஹ்மா, ப்ராப்யவஸ்துநுஹ்நிதா । அஸ்ய, ப்ராப்யஸ்ய । உசித:, யோக்ய: - உசிதத்வஹ்நி ந்யாஹ்நி ஷேபத்வானந்ய ஷரணத்வானந்யஹ்நித்ய: - டாயதந, டாயதந்நரபித்ருதந । ப்ராஹ்மி: , டேஷநிஷேபாவிசூத்ருநானுஹ்வவிஷேபரூபா । இஹ, அநுஹ்நித்யவர்க்கே . மஹ்ம், புத்ருத்வாதி சஹ்நிதவத: . சூரீவத் ஸ்வத: ப்ராஹ்மா ...

मूलं- हन्तैनामिति वृत्तवानहमहंमत्या विमत्याश्रयः, सेतुस्सम्प्रति

(सा.दी.) हन्तेत्यादि - एनां, स्वनस्सिद्धा प्राप्तिं। विमत्याश्रयोह, अज्ञानाश्रयोहं। अहम्मत्या, अहकारकृतालो। अतिवृत्तवान्, अतिक्रान्तकृत्वा णाकात्तिनाणेणं. हन्तेति खेदे। सेतुरित्यादि। सम्प्रति, ...

(सा.स्वा.) इति शकाया परिशेषात्स्वापराधप्रयुक्त इत्याह। हन्तेत्यादिना - प्राप्यप्राप्तप्राप्ति स्वरूप परामर्श मूलनिर्वेदसूचन। एनां, परमप्राप्यविषया शेषत्वादिना स्वतुन्येषु सूरिषु स्वरूपानुबधितया द्रष्टा प्राप्ति। अह, सूरिवत्तद्योग्योपात्यर्थः। अहंमत्या, “त्व मेह म” इत्याद्युक्ताहमभिमानेन। अविद्याद्यपराधेनेति यावत्। विमत्याश्रयः, विपरीतज्ञानाश्रयः। तर्हि स्वापराधेनातिवृत्ता प्राप्तिरिदानीमप्यनिवृत्तापराधेन त्वया कथ लभ्येत्यत्राह। सेतुरिति। सम्प्रति, सदाचार्यानुगृहाधीनमम्यकजानेनाहमत्यादिनिवृत्तिदशायां ...

(सा.प्र.) स्वतःशेषत्वाज्जीवाना सर्वेषामप्यपहतपाप्मत्वादि गुणाष्टकस्य प्रजापतिवाक्ये श्रवणाच्चेतिभावः. नन्वनाद्यविद्या प्राप्तस्य मुक्त्यनन्तर प्राप्यस्य परिपूर्णानुभवकैक्यदिस्तत्तच्छरीरादेरिवौपाधिकत्वमेव युक्तमिति चेन्न. बहुपुत्रस्य कस्यचिदुत्पत्तिमारभ्य पितोपहतेन केनचित्पुत्रेण कंचित्कालमननुभूतेपि दाये पित्तापगमनान्तर तेनानुभूयमाने औपाधिकत्वरहित्येनौत्पत्तिकत्व पदस्यापि स्वाभाविकत्वोपपत्तेरिति भावः। नन्वेवं जीवानां कैक्यस्य स्वाभाविकत्वे एतावन्त कालं भगवदनुभवाभावो नोपपद्यत इत्यत्र “अनात्मन्यात्मबुद्धिर्या अस्वे स्वमिति यामतिः। अविद्ये” त्युक्तदेहात्मभ्रमस्वतत्रात्मभ्रमपरवशतयेयन्त कालं तदभाव इहन्तैनामित्यादिना-हन्तेतिखेदे. एना.प्राप्तिं. अतिवृत्तवान् अतिक्रान्तः कर्तृरित्त्वत् । अनवधिकातिशय सुखरूप परिपूर्णानुभव जनितकैक्यकरणं विहाय प्राकृतानुभव परोभूवमिति भावः। अहं, अनन्यशेषत्वानन्यशरणत्वानन्यप्रयोजनत्वादि रूप स्वस्वरूपतदनुरूप पुरुषार्थ तदुपायज्ञानवानहमित्यर्थः। एवभूतस्वरूपज्ञानमिगन्त काल कैकर्यालाभे खेदजनकमित्याभिसन्धाय हन्तशब्दप्रयोगः। अनात्मन्यात्मेत्याद्युक्तया स्थूलोह स्वतत्रोहमिति बुध्या विमत्याश्रयः, “त्वं मेह मे कुतस्तत्त दपि कुत इद वेदमूलप्रमाणादेतच्चानादिसिद्धादनुभवविभवात्तर्हि साक्रोश एव। काक्रोशः कस्य गीतादिषु मम विदितः कोत्र साक्षी सुधीस्स्याद्वन्त त्वत्पक्षपाती सइति नृकलहे मृग्यमध्यस्थवत्त्व” मित्युक्त कलह कुर्वाणः। एवं विपरीतवृत्तेश्चेतनस्येनः पर भगवत्प्राप्त्यर्थ किं कर्तव्य मित्यत्राह । सेतुरित्यादि । सेतुः, सेतुवत्प्रापकः । ...

(सा.वि.) भव इत्याह - हन्तेति। विमत्याश्रयः, अज्ञानाश्रयः - अहमत्या, अहकारेण - एना, प्राप्तिं - अतिवृत्तवान्, अतिक्रान्तवान्, अप्राप्तवानस्मि - हन्तेति खेदे - सम्प्रति, इदानीं - शेषिदपत्ति भरन्यासो मे सेतुः - तरणोपायशिष्यते - अविलम्बेन प्राप्तिहेतुरवलम्बनमस्ति - ...

(सा.स.) प्राप्तौ। किमद्य भवतो गतं ? अत एव प्राप्तिर्भविष्यतीत्यत्राह। हन्तैनामिति, अनादिप्राप्तिमन्त स्सूरयः. अनादि तदलाभवानहमिति हन्तेति निर्वेदः। तदधीन एता तदलाभ इति। एव मतिवृत्तिवानह मित्युक्तिः. केन हेतुनेत्यत्राह। अहंमत्येति। स्वातन्त्र्यभ्रमेणेत्यर्थः. ...

मूलं-

(शेषसंपदि) शेषिदपतिभरन्यासस्तु मे शिष्यते ॥११॥

इति कवितार्किकसिद्धस्य सर्वतंत्रस्वतंत्रस्य श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्रीमद्रहस्यत्रयसारे अर्थ पञ्चकाधिकारश्चतुर्थः.

(सा.दी.) एव स्थिते अस्मिन्नवसरे। मम शेषसंपदि, परब्रह्म परिपूर्णानुभव पूर्वक कैकरूपशेषैश्वर्य विषये। सेतुः, अव्यवहितोपाय। भरन्यासस्तु, तच्छरणागतिरेवावशिष्यते नान्यत्, विळबाक्षमत्वादिति भावः। इत्यनुसन्धानक्रमः। இவ்வधिकாரத்தில் பரப்பணான இஷ்வரனை அநுசந்திக்க முடியுமா பிரபலமாக உள்ள சாதாரண சாதாரணாகாரமும உபாயபலமாக உள்ள பிரபலவிரோதிகளும் அதன் பரிமாணமின்னதென்றும் அதினைக் கீழ்க் குறிப்பிட்டு இதுககுச் செயல்படும் பரிஹாரமும சொல்லித் தரப்பட்டது.

इति सारदीपिकाया अर्थ पञ्चकाधिकारश्चतुर्थः।

(सा.स्वा.) शेषिदपतिभरन्यास इत्येव पाठः। शेषसंपदीति पाठस्त्वनपेक्षितार्थत्वाद्भरन्यासस्य प्रतिसबध्य पेक्षयाध्याहारादि दोष प्रसङ्गाच्चानादरणीयः। मे, इदानीमह मत्यादिनिवृत्तावपि प्रार्चनापराधमूलनिग्रह विषयस्य मे, सेतुशिष्यते, ससार जलधिनिस्तारोपायतया परिशिष्यते। सद्धारकतयाद्वारकतया वा यथार्ह भरन्यास एव कर्तव्यतया परिशिष्यत इत्यर्थः।

इति सारास्वादिन्यां अर्थपञ्चकाधिकारश्चतुर्थः।

(सा.प्र.) संप्रति, उपायान्तररहिततया अकिञ्चनत्वावस्थायां। शेष संपदि, परस्यातिशयकरत्वाैकवेषस्य शेषभूतस्य। संपत् अतिशयोत्पादहेतु व्यापारात्मककैकर्य। तस्यां विषये। भरन्यासशिष्यते, परिशेषाद्भरन्यास एवेत्यर्थः। तुशब्द आशुकारित्वादिरूपस्य भरन्यासगतस्य भक्त्यात्यादिभ्यो विशेषस्य द्योतकः। एतेनानाद्य विद्याकर्मवासनारुचिप्रकृतिसबन्धात्तिरोहितस्वाभाविकाकारैश्श्रेयस्कैः। “समाने वृक्षे पुरुषो निमग्नोऽनाशया शोचति मुह्यमानः। जुष्टं यदा पश्यत्यन्यमीशमस्य महिमानमिति वीतशोक” इत्यादौ अन्यमीशमिति प्राप्यस्य, पुरुष इति प्राप्तुः। पश्यतीत्युपायस्य वीतशोक इति फललस्य वृक्षे निमग्न इति विरोधिनश्च प्रतिपादनात्तदनुगुण्येनार्थपञ्चकं विविच्य जाल्वा स्वाधिकारोचितं भरन्यासमनुष्ठाय स्वरूपान् रूपपुरुषार्थः प्राप्तव्य इत्युक्तं भवति।

इति सारप्रकाशिकायामर्थपञ्चकाधिकारश्चतुर्थः.

(सा.वि.) पूर्व हन्तेति निर्वेदः - इह उपायस्मरणेन हर्षश्च व्यजितः - अनेन “वृथैव भवतो याता भूयसो जन्मसन्ततिः। तस्यामन्यतम जन्म सचित्य शरणं ब्रजे” ति स्मारित ॥१२॥

इति सारविवरिण्यां अर्थपञ्चकाधिकारश्चतुर्थः।

(सा.सं.) विमतिः, अननुभाव्ये अनुभाव्यत्वबुद्धिः. तर्हीतः परं तद्भाभोपायःक इत्यत्राह सेतुरिति। दपतिविषयको भरन्यास एव उपायतयावशिष्यत इत्यर्थः।

इति सारप्रकाशिकासङ्ग्रहे अर्थ पञ्चकाधिकारश्चतुर्थः.

(சா.தொ.) கிறததவ்வயமாத்தை விசேஷித்து அவச்யஜாதவ்யத்வென நிமமங்கள் விமஜித்து விதித்ததுக்கும்கருத்தைக்காட்டா நின்றுகொண்டு ஸுதிசொன்ன தவ்வய மின்னதென்று தர்சிப்பிக்கிறார் ப்ருதீதி. ப்ரதம திததித்துக்களுடைய லக்ஷஜ்ஞாத்தாலிவற்றினுடைய விபாஜம் சிதிக்கையால் ப்ருதிமில் தஹாதிக்கில்அத்ம ஸ்ரீதிநுழுவம். அட்படியே ஜிவசைக்ய ப்ருதிகலஃ, ஜிவசையோரைய்ரீதியும் ப்ருதிசத்ததால் சுவத்ராத்மநிராசுவரவாத ருதிகளும். ததவிமஜனாத். ஜிவசுவரர்களுக்கு லக்ஷஜ்ஞாதல் விபாஜ சிதிக்கையால்நுழுவம்.

(சா.ஸ்வா.) தானெங்ஙனே? இப்படியறிதிறமாத்திரம் **பயோஜன**மாக மாட்டாமையாலிது பயோஜனமாம்படியிதுக்கு **निबन्धन**தானெது? கீழ்அधिकாரத்திலே “**प्राप्यस्य ब्रह्मणो रूपं**” மித்யாடியாக **उदाहरित**த்தபடியே **शास्त्र**ங்க**वर्णन**ரூபேண சொல்லாநிற்க **तत्त्व**யமாக **विभक्ति**க்கைக்கு **प्रमाण**ந்தானுண்டோ? **इत्यादि चोद्य**ங்களுக்குஇவ்அधिकாரத்தாலே உத்தரமருளிச்செய்யக்கோலி இததை **सङ्ग्रह**ககிறார். **प्रकृतीत्यादि**யால். **प्रकृतौ, देहेन्द्रियादि** ரூபாயாமாத்மத்வமாதிரித்ய:। **गच्छति, यत्नान्तरं**வினா **स्वयमेवोन्मूलिता भवति। प्रभृति**செனானி**श्वरत्वसङ्ग्रह:। जीवेशैक्यप्रभृति**விசயை**कलह: , विवाद:। कलह** இதுக்யா **एतन्मूलभूतभ्रमस्य पण्डितमन्यगतत्वेन** பாமரமததேஹாத்மமபேக்ஷயா **कृद्भूनिवर्त्यत्वं द्योत्यते - एवं वैषम्यसत्त्वादेव तथेत्यतिदेश: - तद्विभजनात्, जीवेशयोरन्योन्य वैधर्म्येण** விவிச்ய ...

(सा.प्र.) श्रुतीनां संप्रदायप्रवर्तकाचार्योक्तीनां चातिक्रूरभ्रमाणां झडिति निवर्तनं प्रयोजनमिति तथा प्युपदेशस्संभाव्यत इति न विरोध इत्यभिप्रयन् तादृशभ्रमत्रयनिवर्तनप्रकारमाह। प्रकृत्यात्मभ्रांति रित्यादिना। प्रकृत्यात्मभ्रांतिश्चिदचिह्लक्षणधिया गळति। जीवेशैक्यप्रभृतिकलहस्तद्विभजनात्तथा। अतोऽक्षतधियो भोक्ता भोग्यं तदुभयनियन्तेति निगमैर्विभक्तं तत्त्वत्रयं नः उपदिशन्तीत्यन्वयः। प्रकृत्यात्मभ्रांतिः. “निर्वाणमय एवायमात्मा ज्ञानमयोमलः। दुःखाज्ञानमला धर्माः प्रकृतेस्तेन चात्मन” इत्यादिषु प्रकृतिशब्दस्य देहेप्रयोगाद्देहात्मभ्रांतिरित्यर्थः। यद्वा, केषांचिच्छरीराणां पाञ्चभौतिकत्वात्केषांचित्पार्थिवत्वादन्येषां माप्यत्वादपरेषां तैजसत्वात्पुनश्च केषांचिद्वायवीयत्वात्केषांचित् जीवानां भूतसूक्ष्मात्र ...

(सा.वि.) रूपप्रयोजनवशाद्विशिष्य ज्ञातव्यत्वोपदेशपरतया न विरोध इत्यभिप्रेत्यार्थपञ्चकान्तर्गत तत्त्वत्रयं विशिष्य प्रतिपादयिषुःश्रोतृबुद्धिसौकर्याय श्लोकेन सङ्गृह्णाति. प्रकृत्यात्मेति। चिदचिल्लक्षणधिया, चिदचितो लक्षणज्ञानेन - प्रकृत्यात्मभ्रातिः, प्रकृतिपरिणामरूपदेह एवात्मेति भ्रातिः - गच्छति, निवर्तते - अयं भावः. चितो लक्षणं ज्ञानाश्रयत्वं; अचितो लक्षणं ज्ञानरहितत्वं - तथा च ज्ञानरहितत्वविशिष्ट प्रकृतिपरिणामरूप देहस्य ज्ञानाश्रयत्वलक्षणात्मात्मत्वं कथं? विरुद्धत्वादिति व्यावर्तकधर्मदर्शनेन तद्भांतिर्निवर्तत इति। तथा, तद्विभजनात्, जीवेश्वरयोर्विभजनात् द्वासुपर्णा सयुजे” त्यादिश्रुतिषु कर्मफलभोक्तृत्व तदभोक्तृत्वादि विरुद्धधर्मपुरस्कारेण विभागकथनात् जीवेश्वरयोरेक्यमित्यादि कलहः गच्छतीति संबन्धः। प्रभृतिशब्देन निरीश्वरवादादि सङ्ग्रहः ...

(सा.सं.) प्रतिपाद्यं सङ्गृह्णाति. प्रकृत्यात्मेति। प्रथमतस्तत्त्वं चिदचिच्चेति लक्षणतो विभज्य ज्ञाते प्रकृत्यात्म

மூல்- அதோ ஸோக்தா ஸோய் ததுஸயநியந்தேதி நி஑மேர்வீஸ்தத்

(ஸா.தீ.) அத: , ஂதஸ்தித்யர். நி஑மே: , ஁பநிஸத்தூகதளால். ஸோக்தா ஸோய் ததுஸய நியந்தேதி. “ஸோக்தா ஸோய் ஸேரீதார் ஑ மத்வா” ஂண்டு வீஸ்தத். ஂர்யபஸ்தகததில் வீஸ்தித்தூஸ்தொல்பபட்டது இத்தத்வத்ரயத்தை ...

(ஸா.ஸ்வா.) கதநாத் - பஸ்திதம்ந்யததத்வேந வீஸ்த்யஸத்வேபி தூதரதரமாதேரீவீஸ்தயோவீத்யர்நி஑ரபணே சதி ஸ்ரமமூல்: பஸ்திதம்ந்யகலஓபி பாமரஸ்ரமநிர்வீஸ்தஸ்தூததீதி ஸாவ: - அத: , ஂதஸ்தித்யர் - ஁தஸ்த்ரான்த்யாதி நிர்வத்யர்மதி யாவத் - தரயோதநேதேதுத்வவீஸ்தயா தஸித் தர்த்யய: - ஸோக்தேத்யாதி - இங்கு “ஸோக்தா ஸோய் ஸேரீதார் ஑ மத்வா” இத்யாதி ஸ்ரூதிகளா வீஸ்திதங்களை - இத்தால் தத்வத்ரய ரு ...

(ஸா.தர.) சஸ்த்நதானா ததேக்யஸ்ரமவத்வாத்வேமாதி நானாவீத ஸ்ரம வீஸ்தயாணா சர்வஸா ஑ தராகூதத்வாத்ஸர்வஸதூதார்த தரூதிஸத்வேந தேஓதம்ஸ்ரமவீஸ்தயஸ்ய நிர்தேஸ: | தூததி, நஸ்யதி | ஑ிதூஸ்தணதீயா தானாஸ்யத்வம் ஸ்வஸுே ஸாஸமானத்வ மித்யாதி - ஁஑ிதூஸ்தணதீயா தானாஸ்யத்வம் தரஸுமா ஂவ ஸாஸமானத்வம், ஑ந்தகஸத்வாஸ்யத்வம், தரூதித்வம், தரதம் வீஸ்தமவீகாரத்வம், மஓத்வம், இந்திரயோதாநத்வம், ஸாத்விகாஓதூதாரத்வம், ஸத்வேதந்மாஸூதாநத்வம், ஸூதாதீத்வம், ஸாத்விகதாமஸவ்யதிரிதூவ்யவஓதமஓதூகாரத்வம், ராதஸாஓதூதாரத்வம், ரூதாதிஸு தஸூஸுமத்யே ஸத்வேதமாஸூத்யத்வமாகாஸத்வம், ஸத்வேதஸ்திமாஸூத்யத்வம், வாயுத்வம், ஁ஸ்தணஸ்திவத்வத்வத்வத்வம், ஸூதஸ்திவத்வம் ஁ஸ்த்வம், த்நத்வத்வம் தரூதிவத்வம். தததூதஸூத்யத்வாஸ்தாத்வம் ததத்ந்மாஸூதத்வம், கலாதூதாஓதூதித்வம் காலத்வமித்யாதூதி லகஸ்தணதீயா வேத்யர்: | ததேத்யாதி | தீவஸ்யேஸத்ய ஑ேக்யவீஸ்தய: | கலஓ: , வீவாதி: | தீவோ த்ரஓதாணோ ஸிஸ்தாஸிஸ்த இதி வீவாதி தீவேஸவீதரூதிவீவாதிஸத த்ரஓதி ஸத்வேத: | ததூதிஸதநாத். ஂதே வீவாதி தீவேஸ்வரயோவீதாஸேந லகஸ்தணா தரதர்ஸநாததா தூதந்தூதித்யர்: | ஸ்வதோ லகஸூதிஸேஸத்வே சதி ஑ேதநத்வம், ஁ஸ்த்வே சதி ஑ேதநத்வம், ஑ேதநத்வே சதி ஸ்வதோலகஸூதிநியாம்யத்வமித்யாதிநி தீவலகஸ்தணாநி | கர்மவஸ்யத்வம் து:ஸித்வம் ஸதூதூதிததானத்வமித்யாதிநி ததூதலகஸ்தணாநி | ஸூதூத துஸூதயோநிஸ்தேஸ நிர்வதூதாவீஸ்தூத ஸ்வரூதத்வம், தரூதிதரதவஸத்வே சதி நிஸ்தேஸதநிர்வதூதிதத்வமித்யாதிநி தூதலகஸ்தணாநி | ஁நாதூதாவீஸ்தூதஸ்வரூதத்வே சதி லகஸூதிதரததந்நத்வம், ஁ஸ்த்வேஸத்யநாதூதாவீஸ்தூத த்ரஓததநுதவத்வமித்யாதிநி நித்யலகஸ்தணாநி | வீஸ்த்வே சதி ஑ேதநத்வம், ஁நந்யாதூதிநத்வம், நிர்ஓதாதிதகஸேஸித்வம், நிர்ஓதாதிதநியந்தூதத்வ மித்யாதிநிஸ்வரலகஸ்தணாநி | ஂவ்ரூதாணி லகஸ்தணான்யூத்யாநிதி ஸாவ: | ஂவ்வீதலகஸ்தணலகஸ்திததயா ஑ேதநானா தீஸ்வரஸ்யத தானே ஁தஸ்திஸ்ததூத்யாத்மகதரூத்யாத்மஸ்ரமஸ்வதந்நாத்மஸ்ரமோ நிரீஸ்வராத்மஸ்ரமஸத கதாபி ந ஸ்யா தூதிஸேஸதர்ஸநஸ்ய ஸ்திதத்வாதிதி ஸாவ: | அத: , யதோ வீஸ்தய லகஸ்தணோகத்யா ஸஸ்தாஸ்திஓதமூதஸ்ரமஸஸவீபி நிர்வததி. அதோ, தேதோ: , ஸோக்தேத்யாதிநா “ஸோக்தா ஸோய் ...

(ஸா.வீ.) அத: , தேஓதம்ஸ்ரமநிர்வதூதாதி஑ரூததரயோதநவஸாத், ஸோக்தா தீவ: . ஸோய் தரூதி: . ததுஸயநியந்தா, தீவதரூதிதரேரக இஸ்வர இதி நி஑மேர்வீஸ்தத் “ஸோக்தா ஸோய் ஸேரீதார் ஑ மத்வே” த்யாதி ஸ்ரூதிஸிர்வீஸ்தய ...

(ஸா.ஸ.) ஸ்ரமோ நிர்வததி | தத்ர ஑ிதூ தீவ இஸ்வரஸதேதி லகஸ்தணதோ வீஸ்தய தாதே தயோரேக்யஸ்ரமோபி நிர்வ ...

மூல்- நஸ்த்வத்ரயமுபதிசந்த்யக்ஷததீய: ॥११॥

சம்பந்தமும் அர்த்தபஞ்ചகமும்கூட ஆறுஅர்த்த அந்ரபவேண்டியிருக்க இவற்றில் ஓகதேசமான தத்ரயத்தை

(சா.தீ.) அக்ஷததீய: , சர்யஜ்ரானநமஅசார்யாகள். ந: , நமக்(ச. உபதேசிதசாாகளெனகை ॥१४॥

இஸ்தலோகாபிபாயத்தை சப்ரஸ்தமாகவெளிபிடுகிராா. சம்பந்தமித்யாதிதால.

(சா.ஸா.) பௌபி விபாகத்துக்கு ப்ரமாண காட்டினட்டி - ந: , எனகாறுவிததால்அர்த்த பஞ்ചக. சம்ப்ரதாயபோலே தத்ரயசம்ப்ரதாயமும் நமககுஅவஸ்யோபாதேயமென்று கருத்து - அக்ஷததீய: , ஒன்றாலும் ஓஸ்யமல்லாத ஜானமுடைய நமஅசார்யாகள் ॥१४॥

இனி கீழ்ச்சொன்ன சோதங்களில் ஷடர்த்தசப்ரதாயஸ்ய தத்ரயசப்ரதாயத்தை (6) விரோதசோதத்தை சோபப்திகமாகக்காட்டாநின்று கொண்டுஅதுக்குஅத்ர மருளிச்செய்கறாா. சம்பந்தமித்யாதிதால. ஓகதேசமிதி. இதுஉபபத்திசூசன. ஓகதேசமானவிததை விசேபிததறிபவேண்டுமென்னல்வ இதரங்கள்அநாவஸ்யகங்களென்று தோற்றுக்கையால்இஸ்ஸம்ப்ரதாயங்களிரண்டுகூடும் அந்யோந்ய விரோதமாயத்தென்று கருத்து. விசேபிதது. எனறது சித்சிதீஸ்வராகளை ...

(சா.ப்ர.) ப்ரேரிதாரம் ச மத்வே” த்யாதிஸ்ருதி: ஸ்மாரிதா. ப்ரேரிதாரமிதி பத தத்ரயநியந்நேதி வ்யாக்யாத. அணுவே சதி ஓக்தூத்வம் ஜிவலக்ஷணம். ஓக்யதீகசேஷத்வ மசில்லக்ஷணம். நிரூபாதிசுநியந்நூத்வமீஸ்வரலக்ஷணத்யாஸ்யாம் ஸ்ருதௌ விவக்ஷிதம். அக்ஷததீய: , தாதுஷ்ரமானாப்ராதபூத்ய: . ஓக்தூத்வம் நியந்நூரூபேண வேதாந்நீவிஓக்தூத்வம் சித்சிதீஸ்வர ரூபம் தத்ரயம். ஸ்வயமேதாதுஷ்ரஜானவத்தயா ஓரமாதிசுந்ந்ரஹிதா அசார்யா அஸ்மாகமபி பூவோக்தூத்வமநிவூத்தயே உபதிசந்தி. எவ்வித ஓரமோத்பத்திப்ரநிவந்தகத்வசுத்தியுக்ததேநிர்நயோ யதா ஓவேததோபதிசந்தித்யர்த்த: ॥१५॥

ஷடர்த்த சஹேபாதிஷ்வர்த்தபஞ்ചகேன சஹ சம்பந்தஸ்ய ஜாதவ்யத்வசமர்த்தநாத்தநுசாரேண ஸ்வயமபி தेषா ஜாதவ்யத்வமூக்ஷ்வா தத்ரயமாத்ர நிரூபணஸ்யாப்யாமூபிக பூரூபார்த்தசாாதன ப்ரவூத்தி ப்ரநிவந்தக தேஹத்வம் ஓரமஸ்யாத்யந்ந வாதகத்வாத்ஸ்வத்நாத்வம்ஓரமஸ்ய நிரீஸ்வரத்வம்ஓரமஸ்ய ச “யோந்யதாசந்தமாத்மானமந்யதா ப்ரதிபத்யதே. கி. நேன ந கூத பாய சோரேணாத்மாபஹரிணா. வித்யாசோரோ கुरुதூஹி வேதேஸ்வரவித்யக: . த எதே பஹுபாப்யானஸ்சத்யோதணத்யா இதி ஸ்ருதி” ரித்யாதிஓரமஸ்யாத்யந்நவாதகத்வோக்தேசசு தेषாம் ஓரமாணாம் அஓதி நிவர்தனம் ப்ரயோஜனமியேதத்ப்ரபூவோக்தூத்வமாஹ. சம்பந்தமும்அர்த்த

(சா.வி.) ப்ரதிபாதித தத்ரயம் அக்ஷததீய: சுதகாப்ரதிஹதமதயோஸ்மதாசார்யா உபதிசந்தி யத்யபி பூவோக்தூத்வம் ஓரமஸ்யாத்யந்ந வாதகத்வாத்ஸ்வத்நாத்வம்ஓரமஸ்ய நிரீஸ்வரத்வம்ஓரமஸ்ய ச “யோந்யதாசந்தமாத்மானமந்யதா ப்ரதிபத்யதே. கி. நேன ந கூத பாய சோரேணாத்மாபஹரிணா. வித்யாசோரோ கुरुதூஹி வேதேஸ்வரவித்யக: . த எதே பஹுபாப்யானஸ்சத்யோதணத்யா இதி ஸ்ருதி” ரித்யாதிஓரமஸ்யாத்யந்நவாதகத்வோக்தேசசு தेषாம் ஓரமாணாம் அஓதி நிவர்தனம் ப்ரயோஜனமியேதத்ப்ரபூவோக்தூத்வமாஹ. சம்பந்தமும்அர்த்த

ஸ்தலோகார்த்தமேவ ப்ரஸ்த பூவோக்தூத்வமாஹ. சம்பந்தமும்இத்யாதினா. ஆறுஅர்த்த அந்ரபவேண்டியிருக்க ...

(சா.ச.) தந்நே - அத: இத்யம் ஓரம நிவூத்தயே - தத்வானா லக்ஷணதோ விஓஜ்ய ஜேயத்வாத். அக்ஷததீய: , உக்தஓரமாஹிதி ரஹிதபூத்ய: ॥१४॥

மூல்- முமுक्षுவுக்கு விசேஷித்தறிய வேணுமென்று ஆசார்யர்கள் உபதேசித்துப்போருகைக்கடியென்னென்னில், அதுக்கடி ப்ரக்யாத்மப்ரமமும் சுவத்ந்ராத்மப்ரமமும் இதுக்குநிடானமான அநீசுவரவாடருசியுமாகிற மஹாவிரோதிகளைமுற்படக்கழிக்க ப்ராமமாகை. இத்ததைநினைத்து ஸோக்ருதுபோய் நியந் ரூபத்தாலே ...

(சா.டீ.) இதுக்கு, சுவத்ந்ராத்மப்ரமததுக்கு முற்பட, மற்றைப்ரான்திகளுடைய பரிஹாரததுக்கு முன்னேயென்கை. ...

(சா.சுவ.) அந்யோந்யவிபாஜகோபாதிவிசேஷங்களாலும் தடவான்தரபேடங்களாலும் விசேஷித்தென்றடி. உபதேசித்துப்போரு கைக்கியாடி. ஷணாமவச்யஜாதவ்யத்வாவிரோதேனஇதுக்கடி சொல்லாவிட்டாலுத்தத்வத்ரயத்தை விசேஷித்தறிகிறது. மாத்ரப்ரயோஜன மாகமாட்டாமெடாலில் விரோதபரிஹீத மாகாதென்று கருத்தது. இத்ததாலிவஅதிகாரத்ததுக்குஅக்ஷேப சஜ்ஜிதி டென்றதாயதது. சுவத்ந்வேதி - ஸ்லோகம்மிதின்படியே பங்கு ஜாவீசேக்ய ப்ரமமுமென்னவேண்டியிருக்க இப்படிச்சொல்லுவானே னென்றால்? ஆத்மநஸ்வத்ந்ரத்வ த்விவிதம் இசாபாவாடாஸனேக்யாடா. இவ்விதரண்டு மிஸலோகத்திலே ஜாவீசேக்ய பதததாலும் ப்ரஹிதி ஸ்வதததாலும் சூசிதங்கள் இவைகளை வ்யக்தங்களாக்குகைக்காக இங்கு சுவத்ந்ராத்ம ப்ரமமென்றபடி நிர்தேசித்தது. இதுக்கு, சுவத்ந்ராத்மப்ரமத்ததுக்கு. அநீசுவரவாட ஜீவாதிரிசேசுவராபாவபக்ஷ:. அதாவது இசுவரனில்லைடென்கிற ஸாக்யமதமும், அவனுண்டானாலும் ஜீவனோடு ஁கனென்கிற ஸஜ்ஜராமதமும்; இவைகள் ப்ரவோக்த த்விவித சுவாதந்யத்ததுக்கும நிடானமாகையாலே இப்பக்ஷங்களில் பிறக்கும் ரூசிபும, மஹாவிரோதி டென்று கருத்து இது. ஸ்லோகத்தில் கணோக்தமாகாவிட்டாலும் கலஹஸ்வத்தாலே சூசிதம். மஹாவிரோதி. டேஹாத்மப்ரமச்ய பாரலோகிக சர்வபுருஷாத்ரவ்ருதிபரிதவ்நகல்த்வாத்- த்ந்ராத்மப்ரமாடேசசு ஷேதவாடிஜ்ஞானவிரோதவ்நாஸத்ராயதாபாடகல்த்வாத்மஹா விரோதவ்நமதிபாவ:. முற்பட, ஷட்ய ஜ்ஞானத்தைக்கொண்டு மோக்ஷவ்யதிரித்புருஷாத்ரதபாயாடிகளிலே சுவானுரூபவாடி ப்ரான்திகளைக கழிப்பதற்கு முற்படவென்றபடி. ப்ராமமாகை, உசிதமாகை. இந்தப்ரான்திகளைககழிக்க ப்ராமமாகையிததுக்கு நிவந்நமானாகையாலிந்த தத்வத்ரயத்தை யிப்படி விசேஷித்தறிகை ப்ரயோஜனமாக மாட்டுமென்று, கருத்து. இத்ததால் ப்ராப்யத்வ ப்ராமுத்வாட்யாகாரேண ஷட்யங்களையறிகைக்காகவேஇசத்வத்ரயத்தை சுவத்ந்ராவிபாஜகோபாதிகளாலே விசேஷித்து முற்படவறியவேண்டுகையால் இசுப்ரடாயங்களிரண்டும் உபஜீவ்யோப- ஜீவகங்களாகையாலே விரோதவிலலை டென்றதாய்த்து இத்தத்வத்ரய விபாஜத்ததுக்கு ப்ரமாணமாகச் சொன்ன ஸூதிகளிலே “அமூத்ரத்வமேதி” என்கையாலே அமூத்ரத்வ ஸாதநத்வ சொல்லுகிறதொழிய ப்ரதம் டேஹாத்ம ப்ரமாடி நிவர்தனம் கர்தவ்யமென்கிறத்யர் சொல்லவில்லைடென்கை டென்கைசெய்கிறார் இத்ததைநினைத்தியாடி. இங்கு ஸோக்ருதுபோய் நியந் ...

(சா.ப்ர.) பக்ஷமுமீத்யாடிநா. முற்படக்கழிக்க ப்ராமமாகை, ப்ரதம் நிரசனாயத்வவோசித்யாடித்யர்: | ஆத்மத்வ

(சா.வி.) ஷட்யவ்யேசு ஜாதவ்யதயா விவக்ஷிதேசு ஸத்யு. ஆசார்யர்கள், ஆசார்யாணா. உபதேசித்துட்டோருகைக்கு, உபதேசு ப்ரவூதே: - அடி, மூல். என்னென்னில், கிமிதி சேத். மஹாவிரோதிகளை, மஹாவிரோதிநா. முற்பட, ப்ரதம். கழிக்கை, நிரசன. ப்ராமமாகை, உசிதத்வாடித்யர்: | ப்ரதம் மஹாவிரோதிநிரசனமேவ விசிஷ்ய தத்வத்ரயோபதேசஸ்ய மூல்மிதி பாவ:. இத்ததைநினைத்து, ஁த்ந்மஹாவிரோதிப்ரதம்நிரசனமபிப்ரேத்ய.

(சா.ச.) அடி, நிடான. அதுக்கு, தத்வத்ரய விசிஷ்ய ஜேயமியுபதேசஸ்ய. அதுக்குஅடி இத்யஸ்ய முற்படக்கழிக்க, ப்ராமமாகை இத்யனேநாவ்ய: | இத்ததை நினைத்தது, ப்ரக்யாத்ம ப்ரமாடி நிவூதிமபிப்ரேத்ய.

(சா.தி.) இததைநினைத்தியாதி, முற்படக்கழிச்சைக்காசுவெனகை (இன் தவ்ரய் த்வய்யமேதனன வருளிச்செட்கிறார் இவற்றிலியாதிபால். அசெதனா பரார்தா சேத்யாதி! அசெதனா, ஜானத்யா. பரார்தா, பர

(சா.பு.) ந விஷயாக்ரீயமாணதேஹாஹரூபேண சக்ஷுஷா ப்ரதிபன்னஸ்யாசேதனஸ்ய ஸ்வரூப ப்ரதமமாஹ இவததிநி
த்யாதிநா ஸ்வபாவம் ஸொல்லிற்றித்யந்தேன. இவற்றில லைத்ததுகொண்டு, ஂததத்வத்ரயமஹ்ய இத்யர்த:.. த்ரா
சேதனத்ரீவிஹ்ய தர்ஸ்யந் காலஸ்யாபி விஸேஷ்யதயா ப்ரதீயமான ஘டபடாஹ்யுபாடானஹூத ப்ரகூதஸதாலே ப்ரமாண தர்ஸ்யந்
தல்லக்ஷணாநி ச ஸூசயதி - அசேதனேத்யாதிநா - “஑ூரநாஹந்தவநீ ஸா ஜநித்ரீ ...

(சா.வி.) தத்வ விவேக பண்ணுகிறது, தத்வவிவேகந க்ரியதே। சாஸ்த்ரஸ்த்தத்வவிபா஑கதநஸ்ய இதமேவ ப்ரியோஜநமிதி பாவ:। இவற்றில் வைதத்யுக்கொண்டு, ஁தத்வத்வயமத்யே, ப்ருக்தி சதாவே ப்மாண ஁கேதநா பராத்யா

मूलं- त्रिगुणा कर्मिणां क्षेत्रं प्रकृते रूपं मुच्यते॥ अनादि भगवान्कालो नान्तोस्य द्विज विद्यते। कला मुहूर्तादि मयश्चकालो न यद्विभूतेः परिणामहेतुः.

(सा.दी.) प्रयोजनैकप्रयोजना। कर्मिणां कर्मवश्यानां। क्षेत्रं भोगभूमिः। शरीरादिरूपं।

(सा.स्वा.) क्षेत्रं शरीरं। कर्मवश्याना महदादिपरिणाममुखेन शरीरभूतमित्यर्थः। क्षेत्रं मित्यन्तानां विशेषणानां प्रकृतिरिति विशेष्यपदमध्याहर्तव्यं। प्रकृते रूपमिति वाक्यान्तर - रूपं। स्वभावः। एवं प्रकृतेस्त्वभावस्तत्र तत्र शास्त्रेषूच्यत इत्यर्थः। अनादिरिति। कालस्यापि जगत्कारणत्वे कारणद्वित्वप्रसङ्गपरिहारार्थं भगवान्काल इति सामानाधिकरण्येन कालशरीरकत्वोक्तिः। तथाप्ययं श्लोकश्शरीरभूत कालपरः। नान्तो विद्यते। प्रकृतलयो नास्तीति श्री विष्णुचित्ताचार्यैर्व्याख्यातं। तथा च कालो महदादिवत्प्रकृति परिणामरूपो न भवतीति भावः। कला मुहूर्तेति। अनेन शुद्धसत्त्वस्य त्रिगुणवत्कालकाल्यत्वं नेत्युच्यते. यद्विभूतेः, यस्य भगवतश्शुद्धसत्त्व रूप

(सा.प्र.) भूतभाविनी। सितासिता च रक्ता च सर्वकामदुघा विभोः - पिबन्त्येनामविषमामविज्ञाताः कुमारकाः - अजामेका” मित्यादिश्रुतिरत्र विवक्षिता। अचेतनेति चेतनव्यावृत्तिः - त्रिगुणेति नित्यविभूति कालव्यावृत्तिः - परार्थेति प्रयोजनोक्तिः - सततविक्रियेति, व्यापारोक्तिः - कारणावस्थायां सदृशा विकाराः कार्यावस्थायां विसदृशा महदादयः। नित्यायाः प्रकृतेर्महदादिरूपेण विकारवचनादसत्कार्यवादनिरासोऽप्यभिप्रेतः। कर्मिणा क्षेत्रमिति जीवानां देहरूपेणोपयोगविशेषो दर्शितः, “इदंशरीरं कौन्तेय क्षेत्रमित्यभिधीयत” इत्युक्तेः। एतेन बन्धकसत्त्वाश्रयत्वं, रजोगुणाश्रयत्वं, तमोगुणाश्रयत्वमित्यादीनि लक्षणान्यभिप्रेतानि। अथ विशेषणतया प्रतीयमानकाल लक्षणं सूचकं प्रमाणमाह - अनादिर्भगवानित्यादिना। कालस्यापि कारणत्वे कारणद्वित्वप्रसङ्गपरिहारार्थं भगवानित्युक्तं - शरीरत्वेन विशेषणत्वाद्विशिष्टमेकमित्यर्थः “अप्युच्छिन्नास्त तस्त्वेते सर्गस्थित्यन्तसंयमा” इत्युत्तरार्धेन कालानवच्छिन्नत्वरूप कालनित्यत्वस्य सृष्टिस्थिति संहारविच्छेदहेतुत्वोक्तेः। कालस्य सर्वकार्यपिक्षया कारणत्वमर्थसिद्धमिति भावः - जडत्वे सति प्रकृति परिणामनिमित्तद्रव्यं कालः - कलाकाष्ठादिव्यवहारासाधारणकारण काल इत्यादि.

(सा.वि.) चेत्याद्युक्तं - कालसद्भावे प्रमाणं मनादिर्भगवान्काल इति - कालस्य सर्वकारणत्वे कारणद्वित्व स्यादित्याशङ्क्यपरिहाराय भगवानिति - कालशरीरको भगवान्कारणमिति न कारणद्वित्वमिति भावः. नित्यविभूतिसद्भावे प्रमाणमुक्तं। कलामुहूर्तादिमयश्च काल इति। तत्र नित्यविभूतौ सः, परमात्मा। काल पचते नियमयति। तत्र, कालो न प्रभुः, कार्यभूत परिपाकं कर्तुं न क्षमते. किन्तु कालस्य स्थितिमात्रं मिति भावः. स्वभावं *சகலவற்றிற்கு*, स्वभाव उक्तः। तत्र अविषम सत्ताश्रयत्वमविषमरजोगुणाश्रयत्वमित्यादि प्रकृतिलक्षणानि। तत्कार्येति व्याप्तिवारणायविषमेति। तेषां विषमसत्ताद्याश्रयत्वात्। जडत्वे सति परिणाम निमित्तं द्रव्यत्वमित्यादि काललक्षणं। परिणाम ...

(सा.सं.) यद्विभूतेः नित्यविभूतेः, परिणामहेतुर्न स कालः। कलामुहूर्तादिमयश्चेत्यन्वयः. ...

மூல்- ஜ்ஞானாந்நமயா லோகா: . காலம் சபப்தே தத்ர ந காலஸ்தத்ர வஃ ப்ரபு: ” இத்யாதி௧௭ஸிலே த்ரிபுணகால ஸுத்ய
ஸத்வரூப ங்களான த்ரிவிதாசேதநங்ுகளுடைய ஸ்வபாவம் ஸொல்லிற்று. “புமான டேவோ ந நர: । நாயதேவோ ந
மத்யோவா. ஷரஸஸர்வாணி பூதானி கூடஸ்தோஷர ஁ச்யதே ।

(ஸா.டீ.) “மஹாபூதான்யஹங்கார” இத்யாரப்ய ஁நத்ஷத்ர ஸமாஸேந ஸர்விகாரமுதாஹத” மிதி ரீநாயாமுக்த: -
காலமிதி, இது மோஷதர்மவசநம் । ஸ: பரமாதுமா - தத்ர ந்த்யவிபூதிபால் - கால பப்ததே ந்த்யமயதி -
஁சூகைடபால் - தத்ர காலோ ந ப்ரபு: , ஸ்வகார்யமானபாகததேடபண்ணமாடபாது - கெவல ஸதையாவந்திகு
மெனறு டி. புமானித்யாதி. ஸ்வதோ டேவத்வாதி விஸிஸ்டனென்று இது ரீவந்திகளுடைய, ஸாமான்ய ரூப.
“ஷரஸஸர்வாணிபூதானி” ஁ன்று ப஢்ந விஸயம் । ஸர்வாணி பூதானி, ப்ரஹ்மாதிஸ்தாவரான்தங்ுகள் - ப்ரகூதி
ஸம்வ஢்நங்ுகளானலே ஷர ஸ஢்நவாச்யங்ுகள். ஜானந்த்ரிககைடபால். கூடஸ்த இத்யாதிமுக்தவிஸயம் ।

(ஸா.ஸா.) விபூதே: । ஁ந்நமயா: ஁ந்ந ஸ்வரூபா: । ஸ: - பரமாதுமா । தத்ர - ந்த்யவிபூதோ । பப்ததே - கலாமஹ்தாதி
விகாரயுக்தம் கரோத்யேவ । ததாபி தத்ரகாலோ ந ப்ரபு: । தத்ரத்யவிகாராணா பரஸங்கூத்யவிஸேஷமாத்ரா஢்நதயா
லீலாவிபூதிவிகாரவத்காலவிஸேஷந்த்யமஸாபேஷத்வ நாஸ்தீத்யர்த: । த்ரிவிதா சேதநேதி । ஁சேதநத்ரே வி஢்யோக்தியால்
஁சேதநத்வ ரூபேகோபா஢்நியாலே ப்ரகூதிகாலாதி௧௭கள் மூனறும஁கத்வ மெனறு ஜாபிதமாயிற்று. புமானித்யாதி.
ஸ்வதோ டேவத்வாதிவிஸிஸ்டனேந்த்யர்த: । டேவோஹ ஸு஁ரீத்யாதி ப்ரத்யக்ஷததாலே டேஹமே ஢ோக்தாவாகதத்தாஹநாந்நிதக
஁சேதநத்வ பிந்நமாக ரீவனெனறுதொரு த்த்வமுண்டோ? வென்று ஸங்கி டா மைக்காக புமான டேவ: ।
நாய டேவ: । ஁னாகிதவசநங்ுகள் । டேவோஹித்யாதிப்ரத்யக்ஷ லோஹித: பிண்ட இத்யாதி ப்ரத்யக்ஷ டீபாலே ஸஸர்ரீவஸேஷ
ரூபடோஷ மூல்மாய்வந்ததத்தனை இடபடி டோஷமூல்த்வெநான்யதாஸி஢்ந ஸபாவநை ஁ள்ளதா஁கையாலே
டீபேயப்ரத்யபிஜ்ஞானாதி௧௭கள்போலே ஁ந்நத்யா ஸி஢்நப்ரமாணததாலே பா஢்நிதமாமெனறு கருதது. ஷரஸஸர்வாணி
பூதானீதி ப஢்நவிஸயம் । ஷரஸ஢்நநிர்஢்நிஸ்ட புருஷன் ஷரண ஸ்வபாவப்ரகூதி ஸம்ஸுப்ரஹ்மாதி ஸ்தம்வபர்யந்த ஸர்வபூதங்ுகளு
மெனறுபடி . ஁ஷரஸ஢்ந நிர்஢்நிஸ்ட: புருஷ: கூடஸ்த: - ஁சிதஸஸர்ரீவியுக்த: ஢ுக்தாதுமா. ஸ க்ஞசிதஸஸர்ரீவா ...

(ஸா.ப்ர.) காலலக்ஷணமிதி ஢ாவ: । ஁த ந்த்யவிபூதே லக்ஷணம்஢ிப்ரேத்யாஹ - ஜ்ஞானாந்நமயா இத்யாதிநா -
ஜ்ஞானாந்நஸ்வரூபலோகத்வ காலநிர்பேக்ஷ பரிணாமித்வமித்யாதி ந்த்யவிபூதிலக்ஷணமிதி ஢ாவ: । ஁வலக்ஷிதா சேத
நைக்யப்ரமவிஸயபூதம் ரீவமாஹ । புமான டேவ இத்யாதிநா - ஁த்யவசநாப்யா சேதநஸாமான்யாகார ஁க்த: । ஷர இதி
கர்மகூதஸ்வபாவவிகாரவத்வம் ப஢்ந லக்ஷணம் - கர்மா஢்நிதஜ்ஞானஸங்கூசவிகாஸவத்வமித்யர்த: - நிஸ்ஸேஷ நிவூதகர்மத்வ
முக்தலக்ஷணம் கூடஸ்த இத்யத்ர விவக்ஷிதம் । லக்ஷ்மீஸேஷத்வே ஸதி ந்த்யாஸங்கூசிதஜ்ஞான

(ஸா.வி.) நிமிதத்ரவ்யத்வமீஸ்வரேதிவ்யாபிஸமிதி ரீங்கத்வே ஸநீதி - பரிணா஢ோபா஢ானேதிவ்யாபிஸவாரணாய நிமிதேதி
- ந்த்யவிபூதிலக்ஷணான்யாஹ - ஜ்ஞானாந்நமயா இதி । காலநிர்பேக்ஷத்வே ஸதி லோகத்வ ந஢்நக்ஷண -
஁த்யுந்யதிவ்யாபி - வாரணாய லோகத்வமிதி - ப்ராகூதேதிவ்யாபிஸவாரணாய காலநிர்பேக்ஷேதி । த்ரிவிதரீவஸ்வரூப
மாஹ - புமான டேவ இத்யாதிநா । நாய டேவ இதி சேதநஸாமான்யாகார ஁க்த: । ஷரஸஸர்வாணி பூதானீதி ப஢்ந லக்ஷணம் ।
கர்மா஢்நிதஜ்ஞானஸங்கூச - விகாஸவத்வமித்யர்த: । கூடஸ்த இதி முக்தவிஸயம் । நிஸ்ஸேஷ நிவூத ...

(ஸா.ஸ.)

கூடஸ்த: , ஢ுக்த: -

மூல- யதௌ பश्यन्ति सूरयः” इत्यादिकளாலே त्रिविध जीवांकளுடைய प्रकारं விவேகிக்கப்பட்டது. “सर्वज्ञस्सर्व(कृत्) दृक्सर्वशक्तिर्ज्ञानबलार्धि मान् । - क्लमतन्द्नीभयक्रोधकामादिभिरसंयुतः” इत्यादि ...

(सा.दी.) यद्वै पश्यन्तीत्यादि नित्यसिद्धविषय “सदा पश्यन्ति सूरयः” என்று प्रत्यभिज्ञातமாகையால். सर्वज्ञ इत्यादि ईश्वर विषय। सर्व स्वरूपतस्त्वभावतश्च जानातीति सर्वज्ञः सर्वद्रव्य - सर्वशक्तिः, सर्वेषु कार्येषुशक्तः। ज्ञान बलार्धिमान्, ज्ञानबलैश्वर्यादि कल्याणगणवत्त्व मुक्तमाप्तिरु. क्लमतन्द्नीत्यादिना हेयप्रति भटत्वमुक्तं.

(सा.स्वा.) वादचित्परिणामविशेषब्रह्मादिदेहासाधारणो न भवतीति कूटस्थ इत्युच्यत इति श्रीमद्भाताभाष्यं। यद्वै पश्यन्तीति नित्यविषयं। “सदा पश्यन्ति सूरयः” इत्यस्य प्रत्यभिज्ञानात्। त्रिविधजीवेति। जीवत्रैविध्योक्त्या जीवत्व रूपैकोपाधियालै बद्धमुक्तादिकள் एक तत्वமென்னு. மிடம் த்ரிநித்யமா யிற்று. प्रकारमित्यादि - प्रकृत्यादिकளுக்கு अचेतनत्व त्रिगुणत्वादिकளும் ईश्वरனுக்கு सर्वज्ञत्वादிகளும் स्वभाव மாகிராபபேயாலே बद्धत्वमुक्तत्वங்கள் जीवனுக்கு स्वभावமல்லாமையாலிங்கு स्वभावशब्द प्रयोगि டாதொழிந்தது. जीवातिरिक्तமாக ईश्वर னென்றொரு தத்வமுண்டே ா? उपाचितपुण्यविशेषणान्न ஒரு जीवனுக்காக सर्वनियन्तृत्वादि களகொள்ளலாகையால் ईश्वर தத்வமும் जीवतत्वान्तर्गत மாகலாகாதோ? இதுपूर्वोक्त तत्त्वद्वयविरुद्धस्वभावமாகையாலே तत्त्वान्तर மாகககொள்ளவேணுமென்னிலிதின स्वभाव பிபபடி பிருககு மென்கைககு प्रमाणமுண்டே? வென்னவருளிச்செய்கிறாா सर्वज्ञ इत्यादि। सर्वश्चासौ ज्ञश्चेति विग्रहः। दिव्यात्मस्वरूपे कात्स्न्येन ज्ञानाश्रयत्वं (சொன்னபடி. सर्वशब्देन सर्वशरीरत्वமும, ज्ञानशब्देन चेतनत्वமும. சொல்லுகிறதாகவுமாம்) இந்தஜ்ஞான சாक्षात्कारரூப மென்று विशेषிக்கிறது. सर्वद्रुगिति. सर्वसाक्षात्कर्तृत्वार्थः. सर्वशक्तीति, सर्वपदं जानादिष्वप्यन्वेति. இத்தாலிந்த சாक्षात्कारமும சாமான்யविशेष ரூபसर्वविषयமென்று विशेषித்தபடி. இப்படி श्री विष्णुचिन्तीयத்தில் व्याख्यात. असंयुतः, कालत्रयेपि सकलहेय ...

(सा.प्र.) त्व - अणुत्वे सति नित्यासङ्कुचितज्ञानत्वमित्यादि नित्यलक्षणं “यद्वै पश्यन्ति सूरयः” इत्यत्र विवक्षितं - “एकान्तिनस्सदा ब्रह्माध्यायिनो योगिनो हि ये - तेषा तत्परमं स्थानं यद्वै पश्यन्ति सूरयः” इत्यस्य “सदा पश्यन्ति सूरयः” इति श्रुतिस्मारकत्वान्नित्यसूरिषु प्रमाणत्वमिति भावः - एवमचिद्रावयोर्लक्षणं मुक्त्वा तदुभयनियन्तुरोश्वरस्य लक्षणमभिप्रेत्याह - सर्वज्ञस्सर्वकृदित्यादिना - सर्वज्ञ इत्यनेन “कृत्स्नः प्रज्ञानघन एव” त्यादि श्रुतिप्रक्रियया विभुस्वरूपस्य ज्ञानरूपत्व विवक्षित. एतेन “ईशस्सर्वस्य जगतः - ईश्वरस्सर्वभूताना” मित्यादिभिरसर्वशक्तित्वेन नियन्तृतयोक्तस्य श्रीपतेः “सत्य ज्ञानमनन्त” मित्यत्रानन्तज्ञान पदाभ्यां विवक्षितं विभुत्वे सति चेतनत्वं लक्षणं सूचितं - सर्वकृदिति च स्वेतरसमस्तव्यावृत्तिः. एतेन “यतो वा इमानो” त्यादि विवक्षितं सर्वकारणत्व च लक्षण सूचितं. क्लमतन्द्नीत्यादिना हेयप्रत्यनीकत्वमुक्तं - एतेन मोक्षप्रदत्वं ...

(सा.वि.) कर्मत्वं मुक्तलक्षणं “यद्वै पश्यन्ति सूरयः” इति नित्यविषय. “एकान्तिनस्सदा ब्रह्माध्यायिनो योगिनो हि ये। तेषां तत्परम स्थानं” मित्यस्य चतुर्थचरणमेतत्. अनेन “तद्विष्णोः ...

(सा.सं.)

क्लमः, श्रमः - तन्द्नी, निद्रा.

(சா.தீ.) அருளிச்செய்தார். த்ரிபாப்யகார ரென்று ஸேஷம். ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவृத்திநா ப்ஹேத: ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவृத்திப்ஹேத: . ப்ஹேதஸஹ்வம் ப்ரத்யேக ஸ்வரூபாதிக்களோடே ஸம்பந்திக்கிறது. த்ரிவித்யதேனாதேனானா ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவृத்திப்ஹேத: த்ரிவித்யதேனாதேனாஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவृத்திப்ஹேத: . ஸ்வாதிந: த்ரிவித்யதேனாதேனாஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவृத்திப்ஹேதோ யஸ்ய ஸஸ்வாதிநாத்ரிவித்யதேனாதேனாஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவृத்திப்ஹேத: என்று விபரம். இவ்வாக்கியத்தில்

(सा.प्र.) लक्षणञ्च सूचित. नन्वेव लक्षण प्रमाणाभ्यां चिदचिदीश्वर निरूपणेऽप्यपहतपाप्मत्वाद्यष्ट गुणानां जीवेऽपि श्रवणाज्जीवेश्वरलक्षणानां परस्परासङ्कीर्णवृत्तित्वानिश्चयादेदो न निर्णयितव्यमिति शङ्काया तत्तदवान्तरविशेषाणां सङ्ग्रहेण प्रतिपादक श्रीभाष्यकार सूक्तिव्याख्यानमुखेन तत्तद्विशेषानस्फुटमाह.
 ॐ ईशेशित व्यक्तप्रमाणेत्यादि महावाक्येन. एतेन वक्ष्यमाणार्थानां साम्प्रदायिकत्व दर्शित - स्वाधीनेत्यादि वाक्य क्रमेण व्याकरोति. त्रिविधचेतन गेहंभृत् इत्यादिना. ...

(சா.சं.) நிறகும் நிலையை, லக்ஷணதஸ்சதா. சுருங்க, சங்ஹே. டமாமேவ ஹாப்யகாரஸூக்தி விவ்ருணுதே. த்ரிவித்சேதனாத்யாதிநா.

(சா.தி.) क्रमेण पदार्थ மருளிச்செய்திறார் இப்பிரமாணங்களெனனு மளவால்.

(सा.वि.) एतस्य धर्मिणः - अनित्यवस्तुक्क(अनित्यवस्तु), स्थितिरित्यनुषज्यते.

(सा.सं.) स्वरूपशब्दस्य व्यावर्तकाकारमात्रपरामर्शित्वभ्रमं वारयति. स्वासाधारणेति.

(सा.सं.) विषयः प्रमाणप्रतिनियतत्वमेव केषांल्लोकाणां दित्यन्ते नोपपादयति.
ॐ प्रमाणानुगतादिना ...

மூல் - அதில் ஸ்வரூபத்தை ஸ்வரூப நிரூபகதர்மங்களாலே விசிஷ்டமாகவேகாட்டும். அந்த ஸ்வரூபத்தைச்சொல்லும்போது அவ்வோதர்மங்களை யிட்டல்லது சொல்லவொண்ணாது - அவற்றைக்கழித்துப்பார்க்கில் சாவிஷாண ...

(சா.தி.) தர்மயோகத்தை சாதித்து அசாபாரணநிரூபகதர்மயோகமுட்பட்டியே வேணுமெனகிறார் அதிலித்யாதிபால் அந்தவியாதி. நிரூபகதர்மவிசிஷ்டமாகவே அந் பஃஷணும், வ்யவஹரகதும்போது மப்பட்டியே ...

(சா.ஸ்வ.) காரத்திலே சொல்லப்படுகிறதினே ஆனாலும் பூதவியாதி தர்ம ஸ்வரூப பூதவியாதி தர்ம விசிஷ்டமாகவே ப்ராசிக்ருமென்று நியமமுண்டாகலன்றோ இந்த பூதவியாதிகளை ஸ்வரூப நிரூபகங்களென்னலாவது. ஸ்யாமவாதிகளைத்தவிராந்து ப்ராசிக்ருதாட்போலே கதாசித்பூதவியாதி களையும் தவிராந்து ஸ்வரூபமாத்திர ப்ராசிக்ருதலாமே பென்ன வருளிச்செய்கிறார் அதிலித்யாதி. விசிஷ்டமாகவே இதி. ஸ்வரூபமாத்திர ப்ரதிபத்நேநுபலித்யி பாதிதவ்யாத்த்ரபகாபாவாச்சேதி பாவ:.. ஆனாலும், சர்வப்ராமாணங்களும் விசிஷ்டமாகவேகாட்டுமெனகைகட்டுமோ? ப்ரத்யக்ஷாதிஸ்தலத்தில தர்ம தர்மிகளிரண்டுக்கும் ப்ராசாண சாமக்ரி யொனறாகையாலே யங்கு விசிஷ்ட விஷயத்வ நியம முண்டாகிலும் ஸ்வஸ்தலத்திலப்படி நியமமுண்டோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் அந்தஸ்வரூபத்தை இத்யாதி. ஜாதிபூண க்ரியாரூப தர்மங்களில்வுதேனு மொன்றாலே விசிஷ்டமான ஸ்வரூபத்திலே ஸ்லடானா ஸக்திப்ரஹண மாகையாலிங்கும் விசிஷ்டவிஷயத்வநியமமுண்டென்று கருதது. லாபவாத்த்ரஸ்வரூபமாத்திரத்திலே ஸ்லடாஸக்தியாகலாகாதோ? விசிஷ்டஸக்தியானாலும் வாக்யார்த் போதஸூயில் ஸ்வரூபமாத்திர ப்ரததா னாகலாகாதோ? ஜிவாதிவாக்ருங்களான மகாராதிருள் ஸ்வரூபமாத்திரபங்களென்று ஸ்லடாதிருள் சொல்லவிலல்போ வென்னவருளிச்செய்கிறார் அவற்றை இத்யாதி. நிர்விஸேஷப்ராந்தி அநுப லித்யிபாதித்யைபாகையால் லாபவமாத்திர அகிஸ்த்ருமென்று கருதது. மகாராதிருளுக்கு ஸ்லடாதி குட்ருகிள சொல்லும்அர்த் பஹுப்ராமாண விருத்தமென்று மூலமந்ராதிருகரித்திலே சொல்லப்படுகிறது.

(சா.ப்ர.) ரூபம் ஜாதும்பேவ ந ஸக்யதே தத்தஸ்ய ஸ்வரூபநிரூபகமதி பாவ:, அவற்றைக்கழித்துப்பார்க்கிலிதி, ஸ்வரூபநிரூபகம் விஹாய ஜானேச்சூயா ஸ்லவிஷாணவத்ஜாதும்பேவ ந ஸக்யமதித்ய: - நனு ஸ்லவிஷாண துல்யவ்யாத்தி ஸ்வஸித்தான்தவிருத்தா. அயோக்யபதஸமபிவ்யாஹாரரூபத்வென ஸ்லவிஷாணஸ்லடாஸ்யார்த்போதகத்வானக்ரீகாராதிதி சேந். ப்ரத்யக்ஷஸ்ய ஸ்வரூபநிரூபகதர்மவிசிஷ்டதயா நிரூபிதஸ்வரூபவிஸேஷேஷு யோக்யதர்மவ்யாபாராதி விசிஷ்டதயா ச ஸ்வார்த்போதகத்வஸ்ய சர்வலோகசித்தவ்யாத்ரமாத்தேஸ்சோத்யத்வ ...

(சா.வி.) அதிலிதி. விசிஷ்டமாகவே, விசிஷ்டமேவ. காட்டும், ப்ரதஸ்யித். ப்ராமாணமதி ஷே:.. வ்யவஹாரோபி தயேவெத்யாஹ. அந்தஸ்வரூபத்தை இதி. அவ்வோதர்மங்களை யிட்டல்லது, தத்ததர்மப்ரஹண விநா. சொல்லவொண்ணாது, வத்ரு மஸக்ய. இவற்றை, ஸ்வரூப நிரூபகதர்மானி. கழித்து, ப்ரஹ்ய. பார்க்கில், தஸிச்சூயா. ஸ்லவிஷாணதுல்யமதி சித்தான்தே ஸ்லடாஸ்தேரவயவஸஸ்தான ரூபவ்யாத்ரபரித்யாஹே ...

(சா.ஸ.) தேஸா தர்மிக்ரஹகவிஷயத்வாபாவே பாதிதமாஹ. அவற்றை இதி ...

(சா.தி.) வேண்டுமென்கை. स्वरूपभेदம் காட்டுகிறார். ஆகையால்த்யாதி. धर्म विशिष्ट மாகக் கை வஸ்துக்களை ...

(सा.प्र.) शुक्ल भास्वरत्वादि धर्म विशिष्टतयैव ग्राहकत्वान्नैय्यायिकाद्यभिमत निर्विकल्पकस्य च सार्वलौकिकस्वानुभवविरुद्धत्वेनासिद्धेरनुमानस्य च व्यापकतावच्छेदकवैशिष्ट्येनैव ग्राहकत्वस्य सर्वसम्मतत्वाद्वाचक शब्दस्यापि शक्यतावच्छेदक धर्मपुरस्कारेण बोधकत्वाद्वाक्षाणिकादेश्च मर्यादार्थ सम्बन्धादिविशिष्टतयैव बोधकत्वात् - पटस्य शौक्यमित्यादि निष्कर्ष शब्दानां च धर्मविशिष्टतयैव बोधकत्वात्सर्वेषां प्रमाणानां विशिष्टबोधकत्वमेवेति तदव्यतिरिक्तानां निर्विशेषस्वरूप निर्विशेषवस्त्वित्यादि शब्दानामर्थविवोधकत्व शशविषाणतुल्यमित्यभिप्रेतमिति न विरोधः - स्वाधीनेत्यत्र प्रथम चेतनोपादानात्सर्वविषयज्ञानानामाश्रयत्वेन ज्ञानेभ्यस्तद्विषयत्वेन तदुपसर्जनभूतेभ्यो विषयेभ्यश्च जीवस्य प्राधान्याच्चिदचिदश्वरज्ञानानामपि चेतनार्थत्वेन च तत्स्वरूपनिरूपक प्रथममाह - ஆகைபாபு
जीवस्वरूप^{பகுதி} इत्यादिना. “विज्ञानं यज्ञं तनुते - एषोणूरात्मापहतपाप्मे” त्यादि ...

(सा.सं.) अकाल्यात्, धर्ममुखेनैव धर्मिणः प्रमाणैरपि निरूपणीयत्वात्. ज्ञानत्वं कस्यचित्प्रकाशत्वं - अनुकूलत्वविशेषितज्ञानत्वमानन्दत्वं - अमलत्वं, स्वतो मलरहितत्वं - जीवस्य ...

(सा.सं.) व्यवच्छेदः. सम्बन्धत्वं निरूपितस्वरूपविशेषणताप्रयोजकं, लक्षणत्वं स्वनिरूप निरूपकताप्रयोजकं, मित्यभयाकार योगादभय विधत्वमिति ब्रह्मब्रह्ममात्राभित्यस्याभिप्रायः. ब्रह्मणश्शेषत्वम् ...

மூலம்- இப்படி விபுத்வே சதி சேதனத்வம் அநந்யாதினத்வ நிரூபாதிசு சேஷித்வாதி களும் இஷ்வர லக்ஷணங்கள்.

(சா.தொ.) ன்னும் அபிபிராயத்தாலே இப்படியாதி இஷ்வர லக்ஷண - ப்ரஸங்காஜிவகாலவ்யாவூத்யர்ஷ
விசேஷணதூய. பிர்ரட்டி இஷ்வர கோடிகெனெனும் மபகத்தில அதி வ்யாசிபிலெலை. ஜிவகோடி
எனெனும் பகத்தில அநந்யாதினத்வ் லக்ஷண. ஷேபித்வ பித்ராதிபாபாவநசாபாரண மாதெயால நிரூபாதிபகபத.
உபாதி, ஷேபிசம்வந்நமும கர்மமும. ஷேபித்வாதிபக, ஸ்வாமிந்யாதிபக. இத்தால
ஸ்வாஜ்ஜிஷேபியாபாதிவ்யாவூதி. ஸ்வதஷேபித்வாதிபக சொலலுகிறது ...

(சா.ஸ்வா.) வ்யாவர்த்த்யனாம்போது, அவனை இ ஜீவலக்ஷணபிரதிபாதிதலக்ஷணயுக்தனாகவந்திய வேண்டுகையாலஅந்த லக்ஷணமெது? விभुत्वे सति चेतनत्वमुप निरुपाधिक शेषित्वादिक (செவ்வெண்ணிலை) இவனுக்கு விभुत्वादிகளாகுமோ? ஜீவனுக்கும் இஷ்வரனுக்கும் மொகக அணுத்வமும், வ்யாபித்வமும், ஶாஸ்யசித்தமாயிருக்க ஜீவனுக்கு வ்யாபித்வவசனமந்யாதிசித்தமாய அணுத்வமேநிலைநின்றாபபோலே இஷ்வரனுக்கும் அணுத்வமேநிலைநிலலாதோ? இஷ்வரன ஜ்ஞானமாத்ர ஸ்வரூபனென்று சிலா சொல்லுகையால இவனுக்கு சேதனத்வந்தான கூடுமோ? இஷ்வரஸ்ய ஶேஷித்வந்யாபிநாதி ஶயவத்வங்கொள்ள வேண்டுகையாலே அநந்யாபிநத்வம் பஹுபரசஹாதிவனுக்கு ஶேஷித்வந்தான் கூடுமோ? வெண்ணைவருளிச செய்கிறாா இப்படி இत्यादि. அணுத்வே சதி சேதனத்வாதிகள் ஜீவலக்ஷணங்களானாபபோலே ப்ரமாணோபபதி பலத்தாலே பிவைப்யம் இஷ்வரலக்ஷணங்களென்றபடி. இஷ்வரனுக்கும் அணுத்வ வ்யபதேஸமிருந்தாலும் அணுத்வ விभुत्वங்களைபிட்டு ஜீவபரவிபாஶ சொல்லுகிற ஶ்ருதிவாக்ய ப்ரபலமாகையாலும் இஷ்வரனுக்கு விஸேஸிதது ஸ்வரூபவ்யாஸி சொல்லுகையாலும் அணுத்வவ்யபதேஸ ப்ரகாராந்த்ரேண நிர்வாஶ்ய மாகையால அணுத்வங்கடாது அப்படியே ஸர்வஜ்ஞத்வாதி ஶ்ருதி பலத்தாலும் ஜ்ஞானஸ்வரூபஸ்யாபி ஜ்ஞானாஸ்யத்வ ப்ரதிபப்ரபாந்யாபாதுபபந மாகையாலும் சேதனத்வமும் கூடும். ஸ்வஸேஸ ப்ரூதவஸ்துக்களாலே தனக்குஅதிஸய முண்டானாலும் “ஸ்வயா திப்யா ரத்” மென்கிறந்யாயத்தாலே அவஅதிஸய மநந்யாபிநத்வம் பஜ்ஜகமல்லாமையால் அநந்யாபிநத்வமும், நிரூபாதிசு ஶேஷித்வமும், லக்ஷணமாகக்குறைபில்லை யென்று கருத்து இவ்வர்த்தங்கள் விரோத பரிஹாஸ்யப்ரபந்தத்திலே காணலாம். ஆதிஸஷ்டேன நிரூபாதிசு நியந்நுத்வாதிசு கூஶ்யதே. விभुत्वे सति चेतनत्वमीश्वरனுக்கு லக்ஷணமெனனக்கூடுமோ? “மஹாந் விभுमात्மா” நமித்யாதிகளிலே இஷ்வரனென்று சொல்லாதே ஆத்மாவென்றொன்றைசொல்லிஅதக்கு விभुत्व சொல்லுகையாலே இந்த லக்ஷணத்துக்கு அநி வ்யாஸிவாராதோ? ஆத்மா இஷ்வரரூபனாகையாலே ...

(सा.प्र.) प्रसक्तस्य परमचेतनस्येश्वरस्यासाधारणधर्माणाह. ॐ लल्ल विभूत्वे सतीत्यादिना - अनन्याधीनत्वमिति अभावघटितत्वादुक्तमिति तत्परित्यागेन स्वतन्त्रत्वमित्युक्तौ ईश्वरेच्छाधीन स्वातन्त्र्यस्य जीवेऽपि सद्भावात्स्वत इति विशेषणे तस्यापि तदर्थकत्वस्यावश्यकत्वाद्विशेष्यस्य वैयर्थ्य स्यादित्यनन्याधीनत्वमित्येवोक्तं - स्वतस्सर्वज्ञत्वसर्वकारणत्वादीन्यादिशब्दार्थः - ननु, स्वार्धानेत्यत्र चेतनशब्दस्य जीवमात्रविषयतया प्रयोगात्प्रसिद्धिप्राचुर्याच्च तत्प्रवृत्तिनिमित्त चेतनत्वं जीवस्यैवेति जीवलक्षणे ...

(सा.वि.) प्रमाणानुसारेण लक्ष्म्या अपि विभुत्वस्येष्टत्वान्नातिव्याप्तिः. अनन्याधीनत्वमित्यत्र लक्ष्यतावच्छेदकेश्वरत्वावच्छिन्नान्यानधीनत्वमर्थः. तथा च लक्ष्म्या भगवदधीनत्वेऽपि नातिव्याप्तिरिति भावः.

(सा.सं.) प्युक्तद्व्याकारयोगीति सिद्ध. विभूत्वे सतीति जावव्यावृत्त्यर्थ. पित्रादिव्यावृत्तये निरुपाधिक

மூல்- ஜீவீத்வரூபமான ஆத்மவர்த்துக்கெல்லாம் பஃதுவான லக்ஷண ஃதனத்வமும் ப்ரத்யக்த்வமும் - ஃதனத்வமாவது - ஜ்ஞானாத்ரயமாகை. ப்ரத்யக்த்வமாவது! தனக்குத்தான் துுற்றுகை. அப்புது த்மபூத் ஜ்ஞான நிரபேக்ஷமாக நானென்றுதுற்றும் - இப்படி ஃதனத்வாதிகல் ஃத்வரனுக்கும் ஜீவனுக்கும் பஃதுவாகை ...

(ஸா.ஸ்வா.) வாராதெனனில் அப்புது “ஃஸுபுராத்மா” வென்று ஆத்மாவுக்குஃஸுத்வ ஃசுல்லுகிற ஃருதியுு விருதிடாது? அங்குஃசுன்ன ஆத்மா ஜீவரூபனாகையால் விருதிடில்லை யென்னிலிப்படி ஜீவீத்வர களிருவருக்கும் ஆத்மத்வ முண்டாகிலிந்தஆத்ம வர்களுக்குடபஃதுவான லக்ஷண ஃசுல்லாதபுுதிவாகளுக்குஆத்மத்வ ஃதிக்ககுு மா ஃென்னவருள் ஃசுஃயகிறார். ஜீவீத்வரேத்யாதி. ஜீவீத்வரூபமான ஃென்கிறவிததால் மனாத்ரத்தில்புுலேந்ம தர்ஷனகதல்ஆத்மனத்வ ஜீவீத்வர பித்நமல்லாமையால்அதிவ்யாப்த்யாதிடுஷமில்லையென்று தர்ஷித்.மாத்ரற்று. ஆத்மாக்கஃெல்லார்க்கு மென்றில்வளவே ஃசுல்லவமைந்திருக்கமிகுதிபான வர்க்ஷவ் த்ரயுதித்தது ஜீவத்வத்தில் புுலே ஃத்வரத்வத்திலும அவாத்ர ப்ெதமுண்டென்றுமகருத்தால் இத்தால் பிராட்டியும்ஃத்வர தத்வாத்ரத்வ யாகையாலே விபூத்வே ஃதி ஃதனத்வ ஃென்கிறஃத்வர லக்ஷணத்துக்கிவளும் லக்ஷமாகையாலிதுக்குஅதி வ்யாபி ஃடுஷமில்லை யென்றுதாபிற்று. ஃதனென்னும், ப்ரத்யக்கென்றும், லுக்குதிலே ஃமானாத்ரமாக த்ரயுதிக்கையால் ஃதனத்வமுத ப்ரத்யக்த்வமுத ஃகமன்றுு வென்னவருளிஃஃய்கிறார் - ஃதனத்வ மித்யாதி. ஃமானாத்ரகங்களானாலும் த்ரயங்கல்லாமையால் த்ரதி நிமித்தங்கள் பித்நங்களாகலாமென்று கருத்து தனக்குத்தான் துுற்றுகையாவது ஃவவித்ய ஜ்ஞானாத்ரத்வமன்று? ஃகையாலிது ஃதனத்வாத்ரத்வ மாகாதுுுவென்ன வருளிஃஃய்கிறார் அப்புதித்யாதி - அட்டுது, நித்யத்வாஸுத்வாதித்ரம்மனரிஃகே அஃத்வமாத்ரே ஃவரூப்துுற்றும்புுதெனறபடி. அஃமர்த்ரஸ்ய ஃவய்த்ரகாஸ்த்வாத்ரம்மனஜ்ஞானமநபேத்ய ஃவரூபேநாஃமிதி த்ரகாஸமானத்வரூபம் ப்ரத்யக்த்வமத்ர லக்ஷணத்வென விவதிதமிதி பாவ: - ஃதனத்வமாத்மவர்க்ஷுக்கெல்லாப் லக்ஷணமானபுுதி ஜீவனுக்கும் லக்ஷணமாகையால் ஜீவல்ஷணத்தில் ஃவத்ஃஸுஷத்வாதிவிஸுஷங்களாகுக் கென்ன வருளிஃஃய்கிறார் இப்படி ஃதனத்வேத்யாதி. ஃமான்ய லக்ஷணத்திலிவற்றுக்கு த்ரயுதினமில்லாவிட்டாலும விஸுஷல்ஷணத்தில் த்ரயுதினமுண்டென்று கருத்து - ...

(ஸா.த்ர.) ஃஸுத்வேஃஸுதிதி விஸுஷணவீத்ய்ரமித்யத்ராஃ. ஜீவீத்வரூபமானேத்யாதிநா - ஃதனத்வத்ரத்ரதிநிமித பூத்ஜ்ஞானவத்வஃஸாஃதாரண்யாத். “ஃதனத்வஃதனானா” மிதி த்ரயுதிஸாஃதாரண்யாத் ஃதனத்வம் ஜீவீத்வர ஃஸாஃதாரணமத்ர. பாவ்யகாரத்ரயுதிஸுது காமானயேதிவிதிவிஸுஷகடாக்ஷணேதி மன்தவ்ய. ஃதனத்வத்ரதித்வா ...

(ஸா.வி.) ஜ்ஞானாத்ரயமாகை, ஜ்ஞானாத்ரத்வம். தனக்குத்தான் துுன்றுகை, ஃவஸ்மீ ஃவயத்ரகாஸமானத்வ. நானென்றுதுற்றும், நானென்ற இதி ஃவரூபத்ரதர்ஷனாத்ரமுக். ஃவத்வத்ரத்ரத்ரேபி தாத்ரய். அஃமிதி பாவத் இத்ய்ர:.. பஃதுவாகையாலே. ஃஸாஃதாரணத்யா. ஃவ ஃ ஃவாதிநத்ரிவிதிஃதனேத்யத்ரஃதனத்வத்ரத்ர ...

(ஸா.ஃ.) த்ர - ஆதித்வத்வாத்ரத்ரத்ரத்ரத்ர: - ஜ்ஞானாத்ரயமாகை இத்யுக்த்யா ஜ்ஞானக்ரியாக்ர்த்ரத்வ ஃதனத்வம் ஃதி த்ரலித். ஃதித்வாத்ர ஜ்ஞானஸ்யாபி த்ரவ்யத்ரகூதா த்ரதி:.. கீஃதித்வாத்ரநு ஜத்ரயீவ ஃவவித்ய த்ரிஸுணாகாரத்வரூப ப்ரத்யக்த்வமித்ய்ரபுுதத். தத்ரம் ஃ ந தத்ரித். கித்ரு, ஃவஸ்மீ ஃவநீவ பாவரூபமித்யாஃ. அஃ ஃஸுத்ரதி. ஃவவித்யத்ரிஸுணாவத்ரத்யாமித்ய்ர:.. ஃந்யஜ்ஞானத்யாமித்ய்ர:..

(சா.தி.) அந்யயோகத்தை வ்யவ்஛ேதிகத்தில் ஹாஸ்யத்வமெங்ஙனேனேனச்சொல்லுகிறார் இஃ ஷேபத்வமென்று மேலே, பூரூபார்த்த காஸ்தாஹிகாரத்திலெனறபடி, சேதனஞ்ஞென ப்ரவூத்தி ஹேதகஸை நிரூபிககிறார் இப்படி யித்யாடியால. ...

(सा.प्र.) त्यनुपाधिकत्वादेवायोगव्यवच्छेदसिद्ध इत्यर्थः - मुमुक्षोरैकात्म्यस्यावश्यकत्वान्मध्यमाक्षरेणैवान्ययोगव्यवच्छेदेनैकान्त्यसिद्धिरित्याह - मध्यमाक्षरं कृतमित्यादिना - नन्वन्ययोगव्यवच्छेदेनान्यशेषत्वव्यावृत्तौ भागवतशेषत्वमपि व्यावर्त्येत्यत्राह - श्लेषत्वमित्यादिना - एवं चेन्न स्वरूपमृक्त्वासत्तानुवृत्तिलक्षणस्थितेः - स्थितिः परावृत्तिः, कालान्तरानुवृत्तीत्यत्रोक्तत्वात्प्रवृत्तिं निरूपयति - प्रवृत्तिः परावृत्तिः इत्यादिना - बद्धमूक्तनित्यचेतनप्रवृत्तेर्लक्षणद्वयमत्राभिप्रेतम् - ...

(சா.வி.) யோகவ்யவச்சேதம் ப்ரமாசங்க்யாஹ. இம்ஸ்பேஷத்வம் ப்ராக்ரவந்தி. ஸௌக்ரியம், யதா வந்தித் தத்ப்ரகார. மேவே, அக்ரே. பூரூபார்த்தகாஸ்தாஹிகாரே. சொல்லத்தகடலோம், வஸ்யாம: . எவ் ஷேதனசாமான்யஸ்வரூ ...

(சா.தி.) स्थितिपि निरूप्य विशेषमिव लब्धेन कृतम्. चेतनबुद्धेय स्वरूप स्थितिप्रवृत्ति कलैककादि अवहरिण भेदकैतकादिकिरा. ब्रह्मचैतनाकित्यादियाल नैकिकिएललार, अन्या. सुखादियेननु शक्त्यादि ग्रहण. वकुडु, ...

(சா.பு.) பராதினகூதிபொகான்தரத்வம் பராத்ஃகூதிபொகான்தரத்வமிதி ச - நந் ஜீவப்ரவூத்யா ஜீவீ கர்மபல
பொகாடர்ஷனாத்கதம் பராத்ஃத்வமித்யத்ராஃ - இஷ்வரன் தன் ப்ரோகூத்யாத் மாஃகேத்யாதினா - இஷ்வர லீலாபொகாரூப
ப்ரயோஜனத்வய ஹேதுத்வாத்பராத்ஃத்வமிதி தாவ: - ஂவ சேதனானா சாதாரணஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவூத்யோ ஃர்ஷிதா: - அத
பாஷ்யகார வசனஸ்த்ர ப்ரெதஸஃத்விவக்ஷிதாவான்தர தத்ததஸாதாரணஸ்வரூப ஸ்திதிப்ரவூத்யோ: கமேண ஃர்ஷயிஷ்யந பஃத்யானா
ஸ்வரூபப்ரெதமாஃ - பஃத்ய சேதனம்க்ஃகூதித்யாதினா - ஂதேன பஃத்யானா லக்ஷண கர்மவீஸிஸ்டத்ய ஃர்ஷித -
பஃத்யசேதனானந்த்யாத்ப்ரத்யேக ஸ்வரூபப்ரெதானாமுக்த்ய சம்பவாத்யதாப்ரமாணம் த்ரஸ்த்ய மித்யாஃ - இவாக்ஷுதக்ஃகூ அந்யோந்ய
மித்யாதினா - தத்தச்ஃக்ஷரோபாதிஃக ஜ்ஞான ஸுஃகாத்வான்தர ஸ்வபாவஹேது கர்மாணி தेषா ஸ்வரூபப்ரெதா இத்யர்த். -
வக்ஷுப்பக்ஃகன், ஸரீர ப்ரகாரா. ...

(सा.सं.) भिधानमित्यर्थः. कर्तृत्व भोक्तृत्वयोः परार्थताविरोधं परिहरति. ईश्वरगुणं कृणाळीति. युद्धादिकर्तारि शस्त्रक्षतादिजनितदुःखादिभोक्तारि च भटे राजदत्तकर्तृत्वभोक्तृत्वयोः राजार्थ ...

(சா.தீ.) பुरुஷர்த்த்யாதி. ராஜாதிஸ்வர்க்யாதிதேஹாரண ஸ்லோகிதஸ்வர்காடிநுபவாஸ்யுக்த மனுஷ்யாதி௧களில் கில
தேஹாரண த்விவர்காபிவர்கரூபபுருஷாதானுஸ்தானோபயுக்த. கृतமோக்ஷோபாய சூ. ௨. தேஹாரண
புருஷத்வைக்ஞியாடியுபயுக்தமத்யாதி. ஸ்வரூபேண ஧ார்யத்வப்ரகாரத்துத வ்யதிர்வப்ரதர்ஸித்ததூ. ௩. ஸ்திராங்கரிக்கிறார்.
இஜ்ஜிவிவர்களியாதி பால. சஜ்ஜான, சமர்ச விசேஷம். ஶரீர ம். உபாஸாஸ நதஸங்க ளா நகாகும - ௪
எங்ஙனான? அவைகளும் ஜீவ஧ார்ய நிஷ்டை யொழினிவ குனிசென், கிறார்.

(सा.प्र.) नाश इत्यन्वयव्यतिरेकसिद्धं जीवस्य धारकत्वमपि नापह्नोतु शक्य - “साधुकारी साधुर्भवति - पापकारी पापो भवती” त्यादिश्रुत्यन्यथानुपपत्त्या जाग्रदवस्थासु स्वेच्छानुगुण्येनापतनेन धारणस्य स्वानुभवसिद्धत्वाच्च जीवस्वरूपसङ्कल्पाभ्यां धार्यत्वं सिद्धमिति भावः - ननु शरीरस्योभयधार्यत्वे जीवस्य निर्याणेपि निरपेक्षधारकेश्वरनिर्याणाभावाच्छरीर नाशो न स्यात् - नाशो वा भगवच्छरीरनाशोपि स्यादित्यत्राह - ॐ जीवार्कणीशरीरकृष्ण इत्यादिना - नहि वयं न्यायमत इव जीवशरीरभूतद्रव्यनाशं वदामः. किन्त्विवस्थायाः. तथाचैतच्छरीरस्यैतच्छरीरत्वेन स्थितिर्जीवेश्वरोभयार्धानेति एकाप ...

(सा.सं.) पापकृत्युक्तं कुरुतीति. जाग्रदाद्यैव रथैः ॥ इति शेषः - शरीरस्य धर्मिकृतधारणे नियामकमाह. ॥ जीवन्मुक्तिरिति. तर्हि वियुक्तावस्थायां शरीरोपादानं द्रव्यस्य ...

மூல்- சரீரத்துக்கு உபாதானமான த்ரவ்யங்கள் இஷ்வர ஶரீரமாய்க்கொண்டுக்கிடக்கும், பத்ய ஶேதனருக்கு இतर நில்காட்டில், ஶ்திதி ஶேதம், ஶஸார ஶம்வந், யாவந்மோக்ஷமநுவர்திக்ஶை. ப்ரவூதிஶேதம் புந்யபாபாநுஶய ரூபங்களான த்ரிவித ப்ரவூதிகளும்.

(ஸா.தீ.) உபாதானேத்யாதி. பத்யர்க்கு இத்யாதி - ஶஸார விஶிஷ்ட ஶேததிண் ஶதீயாவந்மோக்ஷமநுவர்திக்ஶை பத்யருக்கு ஶ்திதி என்கை. மோக்ஷர்த்த ப்ரவூத்திடம் அநுஶய ப்ரவூத்யந்நஶ்ரீத. இனி மூக்தி விஶிஷ்டருக்கு ...

(ஸா.ஸவா.) ப்ரயோககரில்லாமையாலே யிதுகிடக்குமபடி பௌந்நுனெடென்னவருளிச செய்கிறார். ஶரீரத்துக்கித்யாதி. உபாதான த்ரவ்யங்கள், ஶஜ்ஜாதாவஸ்தாரஹித த்ரவ்யங்கள் இங்கு இஷ்வரதூதமென்னலாயிருக்க இஷ்வர ஶரீர மென்றுசொன்னது இத்ரவ்யங்கள் ஶஜ்ஜாதவிஶிஷ்டதஸூபிலொழிய தத்ரஹிததஸூபில் ஜிவனுக்கு ஶரீரமன்றென்று ஜாபிக்ஶைக்காக இத்தாலித்த்ரவ்யங்கள் ஶஜ்ஜாத விஶிஷ்டதஸூபி லிருவர்க்குங்கூட ஶரீர மாகிறாப்போலல்லாமையாலே ஶஜ்ஜாதரஹித தஸூபிலிவற்றை ஜிவர்கள் விட்டாலும் இஷ்வரன் ஶரீர மாகையாலவனாலேயினை ஶதீபெற்றிருக்கு மென்று கருத்து. இப்படி பத்யர்க்கு நீக்கியுள்ளாரில் காட்டில் ஶ்ரூப ஶேத முண்டானாலும் ஶேதனரெல்லாரும் நித்யராகையாலே ஶ்திதி ஶகரூபை யா யிருக்க பத்யர்க்கு ஶ்திதி ஶேத மெதெனனை வருளிசசெய்கிறார். பத்யஶேதனர்க்கித்யாதி. ஶ்ரூபஶ்திதிஶேதாஶாவேபி ஶஸாரவிஶிஷ்டவேஷேண ஶ்திதிஶேத முண்டென்று கருத்து. பத்யானா மோக்ஷகாலஸ்யா நித்யத்வாத்ராவந்மோக்ஷமநித்யனேநைவானாந்நரஶ்திதிஶேதோப்யூக்தோ ஶவர்தி. கர்நூத்யஶூக்தூத்யரூபப்ரவூதிகள் ஶேதன ரெல்லாராகும் டொதுவாகையாலினி பத்யர்க்கு ப்ரவூதிஶேத மெதெனனை வருளிசசெய்கிறார். ப்ரவூதிதி. இங்கு அநுஶயங்களான? அவிஹிதாப்ரதி ஶித்யங்களான கரணாதிநப்ரவூதிகள். ப்ரவூதிகளுமெனகிற விடத்தில் ஶார்த்ததாலே முன்றும் ப்ரத்யேக நீக்கியுள்ளாரில் ப்ரவூதிஶேத மென்றுகருத்து. த்ரித்யமாந் சொல்லாதே அதிகமாக விதாஶந்ந்ர ப்ரயோகித்ய வித்தாலினை யோரொன்றில் அவாந்நர ஶேதங்களுந் ஜாபிதங்களாகையால பத்யாதங்களுக்கு அவாந்நர ப்ரவூதி ஶேதமும் சொல்லித்ததாகிறது. அவிஶ்ரீதஶ்ரூபத்வ் இஷ்வராதி ஶாஶாரணமா ...

(ஸா.ப்ர.) கமேபி ஶரீரநாஶோ யூக்த: . ஶரீரத்வாவஸ்தாஶ்ரயஶ்ரீதத்ரவ்ய புநநித்யமோஶ்வரதார்யமிதாஶ்வரஶரீரதயா தஸ்ய ஶ்திதிரப்யுபபந்நேதி ஶாவ: . ஶவ் பத்யானா ஶ்ரூபஶேதமூக்தவா ஶ்திதிப்ரவூதிஶேதௌ வாக்யத்யனாஹ. பத்யஶேதனர்க்கிதரரில் காட்டிலிதி - பத்யானா ஶ்வய்திரித்க்ஶேத்ய இத்யர்த்த: - பத்யானாமந்யோந்ய் ஶ்திதிப்ரவூதி ஶேதயோரானத்யாதந்யோந்ய் ஶ்ரூபஶேதந்யாநேந த்ரஶ்வய்த்வமஶிப்ரேத்ய மூக்தானா ஶ்ரூபஶேதமாஹ- ...

(ஸா.வி.) நஸ்யதி. நநு, ஶரீரே நஸ்தே தத்ஷா: கத்ய திஸ்தந்நித்யத்ராஹ. ஶரீரத்துக்கு உபாதானமான இதி. இஷ்வராதிநேதி. ஜிவவிஸ்தேஷே தத்வமோபாதிவக்ஷரீராவஸ்தானாஸேபி ததாஶ்ரயஶ்ரீதத்ரவ்ய புநநித்யமோஶ்வரதார்யமிதி தஸ்ய ஶ்திதி ரூபந்நேதிஶாவ: . வஸ்துதத்வகத்யநமிதம் ஶரீராவஸ்தானாஸாஶாவேபி ஜிவவிஸ்தேஷே நானுபபதி: . இஷ்வரதார்யத்வாத். பத்யானாமிதரஶ்தித்யபேதயா ஶ்திதிஶேதமாஹ பத்யஶேதனருக்கு இतरநில்காட்டிலிதி பத்யானாமிதரப்ரவூத்யபேதயா ப்ரவூதிஶேதமாஹ. ப்ரவூதிஶேதமிதி. மோக்ஷர்த்தப்ரவூதிரப்யநுஶயப்ரவூத்யந்நஶ்ரீதா. அநஶிஸंहிதபலத்வன புந்ய ரூபத்வாஶாவாத். மூக்தானாமிதரா ...

(ஸா.ஸ.) கிகூத தாரணமநித்யத்ராஹ. சரீரத்துக்கு இதி.

மூல்- முக்தருககு நீக்கியுள்ளாளில் ஹேத. ப்ரதிவ்ந்ஹகநிவ்ருதியாலே ஂவிவ்ருத ஸ்வரூபரா யிருககை. ஸ்திதிஹேதம்; ப்ரவ்ருதி யுண்டான ஂவிவ்ருதத்துக்கு ஂந்ராவ்ருதியன்றிகேயிருககை இவர்களுக்கு ஂந்யோந்ய ஸ்திதிஹேதம் ஂவிவ்ருதத்தில் முறபாடு பிற்பாடுகளாலுண்டானமுன்புற்ற ஏற்றச்சுருக்கம். ப்ரவ்ருதி ஹேதம், ஂநாடிகால மிழந்துபெற்ற ப்ரபூர்ப்ஹவதநுஹவஜநிதப்ரீதிகாரித மான யதாஹிமத கைஈயததூஷேபங்கள் - நிய்ருககு நீக்குள்ளாளில் ஹேதம் - ஂநாடாவிவ்ருதஸ்வரூப ராய் பரதந்ந்ராயிருககை.

(சா.டூ.) ஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரவ்ருதி ஹேதத்தை நிரூபிகக் றா. முக்தாககித்யாடிபால. ப்ரதிவ்ந்ஹக நிவ்ருதியில் ப்ரதிவ்ந்ஹக நிவ்ருதமாயுள்ள ஂளவ்ருதென்கை ஂததால் நிய்யவ்யாவிதி. ஸ்வரூப, ஂபஹதபாப்தவாடி. (முன்புற்றை) இத்யாடி. ப்ரவ்ருதி, காலதார தம்யம். ததூஷேபங்கள், தந்ந்வால விசேஷத்தில் ஂவ்ருதங்கள் ஸெய்யம் கைஈயிவ்ருதங்கள் இத்தாலஂந்யோந்ய ப்ரவ்ருதி ஹேத ஸொலலிற்று. பரதந்ந்ராய, ஹவதபர தந்ந்ராய.

(சா.ஸ்வ.) கையால் முக்தாக்குநீக்கியுள்ளாளில் ஸ்வரூப ஹேத மெதென்தவ்ருதிசெய்கிறார். முக்தாக்குஇத்யாடி. இங்கு ஸ்வரூபஂபஹதபாப்தவாடிக். ஂஈதாக்குள்ளே ஂவாந்ந்ரஸ்வரூபஹேத ஸொன்னதுடோலே முக்தாக்கும் ஸொல்லாதொழிந்தது ஂஈதாக்கு ஸமர்த்தமான ஂந்யோந்ய ஸ்வரூபஹேதம் முக்தாக்கு மாகையாலே பிங்குத்தனிதது ஸொல்ல லேண்டாவென்று கருததாலே. ஂவிவ்ருதத்துக்கு ஂந்ராவ்ருதியிலலமை இவ்ருதி ஸாஈாரண மாகையாலிவர்க்கு ஸ்திதிஹேத மெதென்த வ்ருதிசெய்கிறார். ஸ்திதி ஹேதம்த்யாடி. இது முக்த ரெல்லார்க்கும் ஡ொதுவாகையாலே யிவா களுக்குஂந்யோந்ய ஸ்திதிஹேத மெதென்த வ்ருதிசெய்கிறார் இவர்களுக்குகித்யாடி. முன்புற்றவ்த்யாடி. ஂந்ராவ்ருதி தாரதம்யாஹாவேபி ப்ரவ்ருதி தாரதம்யமேவ ஸ்திதிஹேத இதி ஹவ: . ஹவதநுஹவஜநிதகைஈயங்கள் ஂஈதில் பரமேகாந்நி களுக்கும் நிய்யாககும் ஡ொதுவாயிருக்க முக்தாக்கு ப்ரவ்ருதிஹேதமெதென்த வ்ருதிசெய்கிறார். ப்ரவ்ருதிஹேதமநாடி- காலம்த்யாடி. இழந்துபெற்ற இத்யனே நிய்யவ்யாவிதி: . ப்ரபூர்ப்ருத்யாடிநா பரமேகாந்நிவ்யாவிதி: . ததூஷேபங்களித்யனேவாந்ந்ர ப்ரவ்ருதிஹேத்யுத: . ஂநாடாவிவ்ருதஸ்வரூபதவ்ருதிசெய்க்கும் ஡ொதுவாகையால நிய்யாக்கும் நீக்கியுள்ளாளில் ஸ்வரூபஹேதமெதென்த வ்ருதிசெய்கிறார் - நிய்யாக்கித்யாடி. இங்கு நிய்யாக்குள்ளே ஂவாந்ந்ரஸ்வரூபஹேத ஸொல்லாதொழிந்தது நிய்யா ஸிஈிககச்செய்தே ...

(சா.ப்ர.) முக்தாககித்யாடிநா “இஈதூரகுடாடிநா மாஈய்யஸ்தாந்ந்ர மஹத் . ததாபி ந தடாஈயாது ஸரஸ்வத்யாபி ஸக்யத்” இதி ந்யாந்யமுக்தாநாமந்யோந்யஸ்வரூபஹேத நிவ்ருதஸக்யோபி ப்ராமாணிகதவாஸிஈஈவேதி தியா தेषாமவாந்ந்ர ஸ்திதிஹேதமாஹ - இவர்களுக்குஂந்யோந்யம்த்யாடிநா - முக்தாநா ப்ரவ்ருதி ஹேதமாஹ - ப்ரவ்ருதிஹேதம்த்யாடிநா - முக்தாவாந்ந்ரப்ரவ்ருதிவிசேஷ ஡ூவ்ருத இதி நிய்யாநாமிதரேஹ்யஸ்வரூபஹேதமாஹ - நிய்யாக்கித்யாடிநா - பரதந்ந்ராயிருககை, ஸ்வத லக்ஷமீபாரதந்யம்த்யுத: - தेषா ...

(சா.வி.) ப்ரெய்யா ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருதிஹேதாநாஹ. முக்தாககித்யாடிநா. முக்தாநாமேவாந்யோந்யஸ்திதிஹேதமாஹ. இவர்களுகிதி. முற்பாடுபிற்பாடு களாலுண்டான ஏற்றச்சுருக்கம், ப்ரவ்ருதகாலப்ரஈவாஈக்யந்யூந ஹவ: . இழந்து, ஂஹாவே ஸதி. ஡ெற்ற, ப்ரஈய. நிய்யாநா ஸ்வரூபஹேதாநாஹ. நிய்யாக்கு இதி.

(சா.ஸ.) முன்புற்றலேற்றச்சுருக்கமிதி. காலகூதப்ரவ்ருதிதாரதம்யமாஈம்த்யுத: . ஸேபிததவ்ருதிஹவமிதி.

[illegible]

(सा.सं.) ण स्वाभिसन्धावलभ्यकैङ्कर्याभावात्, असूयाकृतान्यकैङ्कर्याशायाः अन्यस्याभावेन च तत्तदनुष्ठेयकैङ्कर्याणां तथैव स्वामिनः प्रियत्वेन सर्वप्रियतया कैङ्कर्यफलभगवत्प्रीतौ तारतम्याभावाच्च सर्वेषामपि सर्वविधकैङ्कर्यसिद्धिरस्तीति परिहारग्रन्थार्थः. त्रिविधचेतना चेतनेत्यत्र ...

மூல்- இவ்வாட்மாக்களெல்லார்க்கும், த்ரீம் ஸ்ரூபம்போலே த்ரீம் த்ருதானம்ும், த்ரீய்மாயிடுக்க இதின ஸ்ரூபத்தைத்தனித்து இங்கருளிசெய்யாதொழிந்தது. சேதனரென்றெடுத்த விசிஷ்த்திலே விசேஷணமாய்ச்சொருகிநிறகை யடியாக. இத்ரீம் த்ருதானம் விசய த்ரூகாசதசேயிலே ஸ்ராய்யத்துககு ...

(சா.தீ.) இவ்வாட்மாக்களெல்லார்க்கு மித்யாதி. சேதனா த்ருதிரேஷாமஸ்ரீநி சேதனா: என்னு மத்ரீயாச் த்ரய்யான்த்ரமான விசிஷ்த்த த்ரயோகத்தில விசேஷணத்ரவ்னத்ரத்ரீன் மாய த்ரீம் த்ருதான சித்ரிககையாலெனகை. இத்ரீம் த்ருதான ...

(சா.ஸ்வ.) வாக்யத்திலே யிதையுங்காட்டி சதுர்விதாசேதன மென்றருளிசெய்யாதொழிவாரோ? ஆகையால் த்ரீம் த்ருதானமில்லையென்னாதல் இது த்ரீய்மன்றென்னாதல் கொள்ளவேண்டாவோ? இங்ஙனல்லாதபோதித்தைச் சொல்லாதொழிந்ததுககு வேறு நிவத்ரந முண்டோ? எனகிற விசிஷ்த்தானுவாத த்ரீவ்ரு மருளிச்செய்கிறார் இவ்வாட்மாக்களெல்லார்க்கு மித்யாதி. ஆட்மாக்களுககு த்ரீம் த்ருதான மென்கையாலே அஹ த்ரூநாமாதித்யாதி த்ரய்யத்ரமே யிதுண்டென்றுமிடத்துக்கு த்ரமான மென்றும் இது சேதன த்ருந்ரமென்றும் த்ரூபிதமாகிறது. எல்லார்க்குமென்றது த்ருத்யநித்ரிகானா த்ரீம் த்ருதான நாஸ்தி எனகிற த்ருத்யுதாசாத்ரீ. த்ரீம் ஸ்ரூப போலென்றது ந்யாய சித்ரூஜ்நாதிக்களிலே த்ரீம் த்ருதான த்ரய்ய - "த்ரூநத்ரவாதத்ரமவத்ர" என்று சொல்லுகிற த்ரய்யத்ரமாத்ரூந்ரமானஸூத்ரநாத்ரீ. ஸ்ரூபத்தை, ஸ்ரூபாதாரண த்ரீம் நிஹ்யமான த்ரீம்யை. தனித்தெனகிறவிததால த்ரூய்க்காகவருளிசெய்யாதவத்தனை யொழிய வருளிச்செய்ய வேயில்லையெனன வொண்ணாதென்றபடி. சேதன ரென்றெடுத்தவித்யாதி. ஸ்ரூபாதாரணத்ரீம் விசிஷ்த்தத்ரீம் சித்ரயத்ரீமாக வன்றோவிங்குத்தனித்துச்சொல்லவேண்டுவது. விசேஷணமாக்ச்சொருகின வித்தாலே த்ரூனே அத்ரீத்ரூபாதாரணத்ரீம் விசிஷ்த்தமாக சித்ரிக்கையால தனித்துச்சொல்லவேண்டு வதில்லையென்று கருதது. இப்படி ஸ்ரூபிநேத்யாதி வாக்யத்திலே யிதுவும் த்ரூபாத்ரீமாகில சேதனருக்குச்சொன்னாப்போலே இதுககும் ஸ்ரூபஸ்திதித்ரநூத்ரிகி த்ருதீ விசிஷ்த்தத்துச்சொல்லவேண்டாவோ? என்னவத்தைச்சொல்லக்கோலிமுற்பட ஸ்ரூப த்ருதீத்ரை விசேஷித்தருளிசெய்கிறார். இத்ரீம் த்ருதான மித்யாதி. விசயத்ரூகாசத்யநேன ஸ்ருதஸத்ரவ்யாவூத்ரிகி:.. ஸ்ரூபயத்துக்கித்யநேனாத்ரீ ...

(சா.த்ரூ.) சேதன நிஹ்யயித்ரு த்ரீம் த்ருதானஸ்யாத்யசேதனத்ரய்யத்ரவ்னாசேதன த்ரீவித்யூத்ரிகி த்ருதோதமாஸ்தூய த்ருதிரஹந்ர சேதனவிசேஷணதயேவ த்ருதஸ்ரூபஸ்ய த்ரீம் த்ருதானஸ்ய விசேஷ்யவாசிசேதனஸத்ரவத்ரநூத்ரிகி நிமிஸத்ரவ்ன தேநேவோபாதத்ரவத்ரத்ரீம் த்ருதான த்ரய்யம் நிஹ்யயிதி - இவ்வாட்மாக்களெல்லாருக்கு மித்யாதிநா - தஸ்ய ஸ்ரூப நிஹ்யயிதி - இத்ரீம் த்ருதான மித்யாதிநா - அநேன வாக்யேன சகத்ரூகாவாஸத்ரவ சகத்ரூகாவாஸ ...

(சா.வி.) ந த்ருதோத இத்யாஹ. இவ்வாட்மாக்களெல்லார்க்குமிதி. இத்ரூன் ஸ்ரூபத்ரை, அத்ரீம் த்ருதானஸ்ரூபஸ்ய. தனித்து, த்ரய்யேகாச:.. இங்கு ஸ்ரூபிநேதி வாக்யே. அருளிச்செய்யாதது, அந்ரீம் த்ருதான. ஒழிந்தது, வர்ஜித்யா. சேதனரென்றெடுத்த விசிஷ்த்திலே, சேதன இத்யூத்ரிகி விசிஷ்த்தாத்ரீ. விசேஷணமாய் சொருகிநிறகையடியாக, விசேஷணதயான்த்ருத்யஸ்திதித்ரூபக. சேதன இத்யத்ரிகி விசேஷணதயா த்ரீம் த்ருதானஸ்ய சித்ரூத்ரவாத்ருத்யநூத்ரிகி நிமிஸத்ரவ்ன:.. த்ரீம் த்ருதானஸ்ரூப மாஹ. இத்ரீம் த்ருதான விசயத்ரூகாச தசேயிலே ஸ்ரூபயத்துககு ...

(சா.ச.) த்ரீம் த்ருதானஸ்ய த்ருத்யநூத்ரிகி நித்யாமகமாஹ. சொருகிநிறகையடியாகவிதி. சேதன்ய. த்ருதான. ததாஸ்யத்ரவ்ன சேதன இதி சேதனதே விசேஷணத்ரவ்ன தஸ்யத்ரவ்னத்ரூகாத்ருத்யநூத்ரிகி நிமிஸத்ரவ்ன:.. இத்ய நிஹ்யத்ரவ்ன சத்ரூத்ர த்ரீம் த்ருதானஸ்ரூபம் நிஹ்யயிதி - இத்ரீம் த்ருதான. விசய த்ரூகாசநதசேயிலே, விசய வ்யவஹானு ...

(सा.सं.) गुण्यापादनदशाया. स्वयंप्रकाशमाप्तिरुक्तं, ज्ञानान्तर निरपेक्षतया स्वयमेव स्वव्यवहारानुगुणं सद्बर्तत इत्यर्थः. स्वयंप्रकाशत्वे विषयप्रकाशाभाव दशायामपि स्वाश्रय ...

மூல்- யிலே நேஜ (ஓக) விகாஸத்தாலே பின்பு யாவ்தகால விஹுவாயிருககும்.

(ஸா.தீ.) விஷேஷ ஹூததேதநே களுடையவஸாஹாரண ஸ்வரூப ஸொலலிறுது. ஸடகோத விகாஸநுதூய் ந்தியவிஹுவாயென்கையால் ந்தியஸத்தானுவூத்திரூபஸ்திதி ஸித்ட - ந்திய விஹுவாய், ந்திய விஹுவாய். நேஜ, ஸ்வாஹவிக் - ...

(ஸா.ஸ்வா.) ஡ுத்தாவஸ்தேபிலித்யாதி. ஓகவிகாஸத்தாலே, ஓகரூபவிகாஸத்தாலே. தாரந஡்யநியா஡க க஡ாஹவா஡ுத்தாவஸ்தாயா ஸவ்ஷா விகாஸ ஓகரூப ஓதி ஹாவ: . கீழாஸொன்ன வஹீவத ஸட்கோதநகஸொன்றா ஡ில்லா஡ையாலே யிநத விகாஸ஡நவத்திர ஡ாகைடால் பின்பு யாவ்தகால விஹுவ஡ே ஸித்டிகரு஡ென்றா கருதது இத்தால் ஡ுத்தானா ஧்஡ஹூதஜானேஷ்வவாந்ரஸ்வரூப஡ேட ஡ிலலையென்றா ஸூநித. ஸட்கோத விகாஸ வததென்கையாலே வஹீகரு஡ுன்பட ஸ்வரூபதா ந்திய஡ென்றா ஸித்டிககை ஸாலிதூககிங்ரு விஷேஷித்தூ ஸ்திதி஡ேட ஸொல்லவேண்டுவதில்லை யெனறதாயதது ஓனாலு஡ிதூகரு ஡்ருவூதி ஡ேட ஸொல்லக் கூடு஡ோ? ஧்஡ிஸ்வரூப ஜ்ஞாநரூப஡ென்கையாலே ஡்ருகாஸகத்வாதி களதுகரு஡ ஡ொதுவன்றோ? ஓது கர்தாவாகையாலே ஸரீராதி ஡்ருரகத்வ஡ு஡஡ொதுவன்றோ ...

(ஸா.஡்ரு.) த்யூஹ: - ஡நூத஡பி஧ாந் - த஡ஸா ஡ூத஡்ரு - ஡ாயயா ஡ந்நிரூஹ: ஡நாதி஡ாயயா ஡ு஡'' இத்யாதி஡ிஸ்வ஡்ருகாஸஜீவதிரோ஧ாநா஡த்யநு஡பத்யா ஧்஡ஹூதஜ்ஞாநதிரோ஧ாநா஡்ரேநுத்திரூபித஡ேதி ந்தியதயாவகதஸ்ய ''ஸ தான்த்யாய கல்பதே - ஸர்வ ஹ ஡ஸ்ய: ஡ஸ்யதி. ஸ்வேந ரூபேந ஓ஡ிநிஷ்ணதத'' இத்யாதி஡ி஡ுதூ விஹுவஸ்வாஹவிகத்வயோரவக஡ாஹவந்ரவிரோ஧ேந்யாயஸ்யேவ ஧ுர்வலத்வாஹி஡ோரபி க஡ணா ஸட்கூதிதஸ்ய ஶ்ரணா஡பதேஸ்தேதி ஹாவ: - ஸ்திதேஸ்ப்ஹத்வாஸா஡ா஡்ய஡்ருவூதி஡வாந்ர ஡்ருவூதி தாஹ. ...

(ஸா.வி.) தத்யா஡்யதீதஸ்ய ஜ்ஞாநாந்ரேந ஸித்டி ஡்ரு஡஡ி஡தா஡ வ்யூத்யாதித்யநு஡ித விஷேஷ. விஷயஸ஡஡்ரு஡்யஸ்ய வர்த஡ாந ஧ஸாயா ஸ்வஸத்தயா ஡்ருகாஸ஡ாநத்வ஡ித்யுக்தே ஡்ரு஡நு஡வே ததஸ஡஡ாத்஧்வ்யாவூத்யர்த் ஸ்வாஸ்த்ய ஡்ருதீத்யுக்த . தஹ்ருஷண ஸ்வய ஡்ருகாஸத்வாதிநா஡ேவேஹ்ரு஡ிதி ஸர்வஸ஡்ருபி஡ந்ரு லக்ஷணாந்ர஡ாஹ. ஸ்வஸத்தயேவேதி. ஸ்வாஸ்த்ய ஡்ருதி வர்த஡ாநதா஧ஸாயா ஡ிதி ஡த஧்வயாநுக்ஷணஸ்ய ஓபலக்ஷண ஸ்வஸத்தயேவேதி ஡த. ஸா஧ந஡ித்யுக்தே ஧஡்ருததகா஧ேரபி தத்யாத்வாத்஧்வ்யாவூத்யர்த் விஷயஸா஧ந஡ித்யுக்த. தாக்ஷுஷஜ்ஞாந் ஸ்ராவணவிஷய நஸா஧யதீதி ஸர்வவிஷயஸா஧நத்வா- ஸ஡஡ாத்஧்வ்யா வூத்யர்த் ஸ்வ஡த. இந்ந்ருயாதிதக ந கேவல ஸ்வஸத்தயா ஡்ருகாஸ. ஓபிநு, ஜ்ஞாநா஡்யா஧ந஧்வாரா. வர்த஡ாந ஧ஸாயா ஡ித்யதீதானு஡வ வ்யாவூதி: . ஸ்வாஸ்த்ய ஡்ருதீதி ஡்ரு஡நு஡வ வ்யாவூதிரிதி. ஸார஡்ருகாஸகாயா து ''ஓ஧்஡ஹூத ஜ்ஞாந஡ிதி வாக்யே விஷய஡்ருகாஸேத்யநேந ஸக஡்ருகாவஹாஸத்வ. ஸ்வாஸ்த்யதூதூககித்யநேந ஸகர்தூகாவஹாஸத்வ஡ிதி லக்ஷண஧்வய விவக்ஷித. ஸக஡்ருகஸகர்தூக஡தாஹ்யா஡ ந்தியவிஹூதிஜீவேஷ்வர வ்யாவூதி: . ஓவஹாஸஸத்வேந ஡்ருகூதிதகாலயா஡்யாவூதி'' ரிதி வ்யாஶ்யாத. பின்பு, ஡ஸ்தா. ...

(ஸா.ஸ.) தேதந் ஡்ருத்யபி ஸ்வ஡்ருகாஸதாஸ்யாதிதி ஡ா஧க஧்வய஡்ருஹாராய விஷய஡்ருகாஸதசே஡ிலே ஸ்வாஸ்த்யதூதூககிதி ஡த஧்வய. ந்தியவிஹுவாயிதி, ஸர்வதா ஸர்வவிஷயக ஸதித்யர்த: - தத்யாபி யதஸ்து வ்யாஹ்யதே ததவத்திர ஜ்ஞாந஡பி வ்யவஹ்யத ஓவ. ததிதராவித்திராஸஸ்து ஸ஡ூஹால஡நஜ்ஞாநாஸவதவதிஹத ...

(சா.சं.) இதி ஸாவ: - ஸ்ரயத்னாவஸ்தைக் களிலே இதி - அவிஷரணானுக்ஷணாஸ்யைவ ஸ்வரூபாயத்னத்வ - ஸதநாடிஸாவமுக்ஷேன ஸரீராதாரணம் து ஸ்ரயத்னாதிதஷாஸுத்ரம் பூதஜ்ஞானகூதமேவேதி ஸாவ: - துணக்கநுக்ஷணாகவாதலுஇதி. ஜ்ஞானஸ்ய ஸ்வவிஷயகதானுக்ஷணத்தாதிவிஷயகதயாபி ஸ்வயம் ஸ்ரகாஸோ஽நுவூதஸ்சேதஜ்ஞான ...

(सा.स.) भोगावस्थ मित्यर्थः - एव बद्धे धर्मज्ञानस्यावस्थाभेदमापादयत्कर्मस्वरूपमपि क ...

(सा.सं.) प्रकाशत्वमपि सर्वात्मसाधारणमिति निष्कर्षयि प्रागुक्तमेव धर्मज्ञान लक्षण स्मारयति. सर्वा

(சா.தொ.) ஧ாரணாகாரம் காட்டுகிறார். ஧ர்த்தபூதையாடியால். பராகத்வபரதிகோடியாகையால் ஸ்வஸ்மீ ப்ரகாஸமானத்வமே ப்ரத்யக்த்வம். ஸ்வஸ்மீ ஸ்வயம்ப்ரகாஸமான மன்று ஆகையால் பௌருக்ஷ்யமில்லை. விஷயித்வம்

(सा.प्र.) स्वयंप्रकाशत्वं वा लक्षणमस्तु - लाघवात्, न च प्रत्यगात्मव्यावृत्त्यर्थं विशेषणं देयमिति वाच्यं - अहं जानामीति ज्ञानधर्मितया प्रतीतेर्ज्ञानभिन्नत्वेन ज्ञानत्वासिद्धेः स्वयंप्रकाशत्वस्य दूरापास्तत्वादित्यत्राह - ज्ञानत्वं ॐ इत्यादिना - अहं जानामीति ज्ञानधर्मितया प्रतीतस्य धर्मिणोपि तेजोभूतप्रभाश्रयवह्यादित्यादेस्ते जस्त्ववत् ज्ञानस्वरूपत्वे विरोधाभावात् “अत्रायं पुरुषः स्वयं ज्योतिर्बोद्धा विज्ञानात्मा पुरुषः अनन्तरो बाह्यः कृत्स्नः प्रज्ञानघन एव - विज्ञानं यज्ञं तनुत्” इत्यादिभिर्धर्मिणः प्रत्यगात्मनोपि ज्ञानत्वं सिद्धमिति भावः, ननु धर्मधर्मिणोर्ज्ञानत्वसाम्ये धर्मधर्मिणोर्वैलक्षण्यासिद्धेः - धर्मधर्मिभाववैपरीत्यव्यवहारः किं न स्यादित्यत्राह - धर्मभूतज्ञानं ॐ इत्यादिना, ज्ञानत्वसाम्येपि विषयप्रकाशकं धर्मभूतज्ञानमित्युच्यते-

(சா.சं.) தமாக்களுடைய வுமிதி. தர்மிணு விஷயிதவாதிவ தானதவ கதமிதவாதி.

மூல்- ஧ர்மியான ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு ப்ரத்யக்த்வம் ஏற்றம். ஜ்ஞானத்வமாவது¹ கஸ்யசித்ப்ரகாஸத்வம். அதாவது தன்னுடையவாகவுமாம். வேறொன்றினுடையவாகவுமாம்; ஏதேனு மொன்றினுடைய வ்யவஹாஸுஸூயத்ததைப்பண்ணுகை.

(சா.தீ.) விஸயக்ரஹகத்வம். உக்தமான ஜ்ஞானத்வ, ஸ்வயம் ப்ரகாஸத்வ, விஸயித்வ, ப்ரத்யக்த்வங்களை நிரூபித்திறார். ஜ்ஞானத்வமாவதீத்யாதி வாக்யசுநுஸூயத்ததாலே. வ்யவஹாஸுஸூயம், வ்யவஹாஸூயத்தை.

(சா.ஸ்வா.) உக்தஸஹக்ஷாவகாஸ மிலலையென்றுகருத்து. ஧ர்மிக்கு என்னலா ப்ரிருக்தகஆத்ம ஸ்வரூபத்துக்கென்று அதிக பதம் ப்ரயோகித்தது ப்ரத்யக்த்வ மேற்றமென்கையிலஆத்மத்வமேநியாமகென்று காட்டுகைக்காக. ஧ர்மபூத ஜ்ஞானத்துக்கு விஸயித்வமென்னு மிடம் இதமஹ் ஜ்ஞானாமீதி ப்ரத்யக்ஷமிதம மகையாலே பதத்துக்கு நியாமகபேஷீ யில்லாமையாலங்கது, சொல்லாதொழிந்தது. ஜ்ஞானம் இதி ஜ்ஞானமென்று வ்யுத்பத்தியாகையாலே ஜ்ஞானதா த்வீக்ரியாரூபமாகையாலே ஜ்ஞானத்வம் ஸகர்மகப்ரகாஸத்வாதிரூபமாக கொண்டு ஧ர்மபூத ஜ்ஞானத்துக்கே அஸாதாரண மாகையால்இத்தை ஸாதாரண மென்னக்கூடுமோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். ஜ்ஞானத்வ மித்யாதி. கஸ்யசித் என்னாலும் ஸகர்மகத்வ க்ருப்யாமையால் உக்ததொஷம் ததவஸ்யமன்றோ?. ப்ரகாஸத்வமாவது ஜ்ஞானத்வமென்றால் ஆத்மாஸ்ய தொஷமுத லாராதே. வென்னவருளிச்செய்கிறார் அதாவதீத்யாதி. தன்னுடைய வாகவுமா மென்கிற வத்தால் ஜ்ஞானத்வம் ஸகர்மக ப்ரகாஸத்வ ரூபமன்றென்று கருத்து தான்தனைக்குகர்மமாக மாட்டாதிதே இததால் ஜ்ஞானத்வ ஧ர்மபூத ஜ்ஞானத்துக்கு அஸாதாரண மன்றென்ற தாயத்து வேறொன்றினுடைய வாகவுமா மென்கிறவித்தால் ஜ்ஞானம் இதி வ்யுத்பத்தியாலே தோத்தின தாத்வீக்ரியா ரூபத்வமுத, தப்ரயுக்தங்களான ஸகர்மக த்வாதிகளும், தன்னையொழிந்ததொன்றை ப்ரகாஸிப்பிககவத்ததான ஧ர்மபூத ஜ்ஞானத்தைக் கொண்டுபபந்ந மாமென்றுகருத்து. வ்யவஹாஸி. இங்கு ப்ரகாஸத்வ வ்யவஹாஸு ஸூயஹேநுத்வ ...

(சா.ப்ர.) தாதுஸ ப்ரகாஸ ஃபலித்வாப்ரத்யஃபூத ஜ்ஞான ஧ர்மீத்யூச்யத இத்யர்த: - நவ்நாத்ம஧ர்மபூதஸ்யேவ ஜ்ஞானத்வ ப்ரஸித்வெஸ்யூச்யுக்த ப்ரத்யக்ஷாஸ்மநோஜ்ஞானத்வ மூபசாரிக் கினஸ்யாதித்யத்ராஹ - ஜ்ஞானத்வமாவதீத்யாதித்யா - ஜ்ஞானஸத்வ ப்ரவூத்தினிமித்த ப்யாலிசனாயா கித்ஷித்விஸய வ்யவஹாஸேநுத்வ ...

(சா.வி.) ஜ்ஞானம் ஧ர்மபூதஜ்ஞான மித்யூச்யதே. க்ருதமஹ் ஜ்ஞானாமீதி தஸ்யேவாஸ்யாய ஃஸுஃரணாடாஸ்நிஸ்தத்வ ப்ரதீதேஸ்ச தாதுஸ ப்ரகாஸஃபலித்வாபூதஜ்ஞான ஧ர்மீத்யூச்யத இத்யர்த:.. ஏத்தம், அதிகம். ஜ்ஞானத்வ ஸ்வயம்ப்ரகாஸத்வா ப்ரெக்ஷயா அதிகமித்யர்த:.. நவ்நாத்ம஧ர்மபூதஸ்யேவ விஸய ப்ரகாஸகத்வேவ ஜ்ஞானத்வமித்வ: ஃஸ்யூச்யுக்த ப்ரத்யக்ஷாஸ்மநோ ஜ்ஞானத்வ மூபசாரிக் கினஸ்யாதித்யத்ராஹ. ஜ்ஞானத்வ மாவதீதி. ஜ்ஞானஸத்வப்ரவூத்தினிமித்தப்யா லிசனாயா கித்ஷித்விஸய வ்யவஹாஸ ஹேநுத்வ ஸ்வரூபஸ்ய தஸ்ய ஧ர்ம஧ர்மிஸோ ரவிஸேஸா ந்மூக்யத்வே ஸபவதி ஸூணத்வ ஸ்யான்யாய்யத்வாத் ப்ரஃபாப்ரஃபாஸ்யயோ ஸ்தேஜஸ்த்வஜாத்யா ஃகஜாதிஸ்த்வ ஃர்ஸநாசு விரொதாஃபாवा ந்மூக்யமேவேதி ஃபாவ:.. அதாவது, தந்நாம். தன்னுடைய வாகவுமாம், ஸஸ்யவா. வேறொன்றினுடைய வாகவுமாம், அந்யஸ்யவா. ஏதேனுமொன்றினுடைய, யஸ்ய ...

(சா.ஸ.) ஜ்ஞானத்வ மாவதீதி. ஸ்வவ்யநிரித்தமாடாயேவ கஸ்யசிதித்யூக்தி விஸ்ராம்யதி சே திஸ்டாஸிஸ்யா ஃஹ. அதாவதீதி. கஸ்யசித் ப்ரகாஸத்வ ஧ர்மிஸி ஸ்வமாடாய ஧ர்மே சான்யதா ஃடாயாபி விஸ்ராம்யதீதிநிஸேஸா ஸித்வி ...

மூல்- தர்மபூத் ஜ்ஞானத்துக்கு விஷயித்வமாவது! தன்னையொழிந்த த்தொன்றைக்காட்டுகை.

(சா.ஸ்வா.) தர்மபூத் ஜ்ஞானத்துக்கு விஷயித்வமேத்த மென்னதுகூடுமோ? விஷயித்வமாவது, அர்ய் ப்ரகாஸகத்வ மாகையால் தன்னை ப்ரகாஸிககிற தர்மிக்கு சாதாரணமன்றோவென்னவருளிச்செய்திறார். இஃதர்ம பூதேத்யாதி. தன்னையொழிந்தத்யாதி. தர்மிபானது தன்னை ப்ரகாஸிப்பித்தாலும் தன்னை யொழிந்ததொன்றை ப்ரகாஸிப்பிடாமையாலே யிதுக்கு விஷயித்வ மில்லைபென்றுகருத்து. தர்மிபானது அஹமென்று ப்ரத்யக்வாதி விஸிஷ்டமாக ப்ரகாஸிககையாலே ஸ்வயதிருக்தங்களான ப்ரத்யக்வாதி களையும் ப்ரகாஸிப்பிக்க வில்லைபோ எனனை இவைகளும் ஸ்வய் ப்ரகாஸிங்களாகையாலே இது அவைகளை ப்ரகாஸிப்பிக்கிறதில்லை அதெங்ஙனே பெனனில? ஘ட்மஹ் ஜானாமியென்று தர்மபூத்ஜ்ஞான ப்ரகாஸிககிறபோது கர்மமாக ப்ரகாஸிக்கிற ஘டாதிக்களைப்போலனறிககே ப்ரகாஸிககிற ஜ்ஞானத்வ் ஸ்வய் ப்ரகாஸி மானாப்போலே அஹமென்று தர்மி ஸ்வரூப ப்ரகாஸிககிற போதுஅந்த தர்மி ரூபஜ்ஞானத்துக்கு கர்மமாக வன்றிக்கே ப்ரகாஸிக்கையாலே பிவைகளும் ஸ்வய் ப்ரகாஸிங்களென்று கொள்ளவேணுமிறே இங்ஙனன்றிக்கே தர்மபூத்ஜ்ஞான ஘டாதிக்களை விஷயி கரிக்கிறாட்போலே தர்மியும் ப்ரத்யக்வாதிக்களை விஷயிகரிக்கிற தென்றும் தர்மபூத் ஜ்ஞானத்துக்கேத்தமாகச்சொன்ன விஷயித்வ் ஸ்வாபூதக்சிஃத தர்மவ்யதிருக்த வஸ்துப்ரகாஸகத்வமென்றும் இங்ஙனே கலிப்பார்க்கு விஷயித்வமாவது தன்னையொழிந்த த்தொன்றைக்காட்டுகையென்கிற இங்குததவாக்யமும் “ப்ரத்யக்வஃபுக்த்வ விஸிஷ்டதயாது ஸ்வப்ரகாஸதா” இத்யாதிக்களான ந்யாயசிஃதாஜ்ஞானாதிவாக்யங்களும் விருதிக்கும. விஸிஷ்ட ஸ்வப்ரகாஸமென்னலே விஸேஷமும் ஸ்வய் ப்ரகாஸமென்றதாகிறதிறே. விருதி பரிஹாரமென்கிற ரஹஸ்யத்திலே “ஆத்ம ஸ்வரூபத்திலானுகூல்ய் நிர்விக்கார ஸ்வரூப ப்ரகாஸதாலே எப்போதும் தோத்து” மென்று அனுகூல்யத்தை தர்மிரூப ஜ்ஞானாதின ஸ்வப்ரகாஸமாகச்சொல்லுகையாலே துல்யயோகக்ஷேமங்களான ப்ரத்யக்வாதிக்களு மப்படி யாகையாலிவைததை ஸ்வய் ப்ரகாஸமென்கை விருஃதமனனோவெனறில தர்மபூத்ஜ்ஞான மாத்ரய ப்ரகாஸாதின மாட்கொண்டு ப்ரகாஸிககிறாப்போலே இந்தானுகூல்யமும ப்ரத்யக்வாதிக்களும் அபூதக்சிஃத விஸேஷங்களாய் ப்ரகாஸிக்கையாலே ஆத்ரய ப்ரகாஸாதினங்களாக ப்ரகாஸிக்கு மென்றில்வளலே இங்கு தாத்ரய் தோத்துகையால் விருதிமில்லை இந்தானுகூல்யாதிக்கள் தர்மிரூப ஜ்ஞானத்துக்கு விஷயமாக த்தோத்துமென்றிங்கே சொல்லியிருந்தாலன்றோ விருதிமுள்ளது. தர்மிப்ரகாஸாதினமாக ப்ரகாஸித்தாலும் ...

(சா.ப்ர.) ப்ரத்யக்வயோஸ்ஸ்வரூப ஜ்ஞானயிஷயித்வ ஸ்வரூபமாஹ - தர்மபூத்ஜ்ஞானத்துக்குத்யாதினா - ஸ்வஸயுக்த ப்ரகாஸகத்வ் விஷயித்வ மித்யர்த: - ஸ்வகதேகத்வானுகூல்வ ப்ரத்யக்வ ப்ரகாஸபூதே தர்மிந்ய நிவ்யாஸி பரிஹாரர்த் ஸ்வஸயுக்தபதம் - நந்வஹ் ஜானாமிதி ஸர்வஸம்ப்ரதிபந் ஜாதூத்வமேவ ப்ரத்யக்வ் ...

(சா.வி.) ஸ்வஸ்யேவஸ்வநேவ ப்ரகாஸமிதிபாவ:.. தர்மதர்மிபாவ வ்யவஸ்தாபகயி விஷயித்வ ப்ரத்யக்வயி: ஸ்வரூபமாஹ. தன்னை இதி. தன்னை . ஸ்வாத்மாந். ஒழிந்தது, வர்ஜயித்வா. ஒன்னை, ஃகஸ்யான்யஸ்ய. காட்டுகை, ப்ரதர்ஸந் - ஸ்வெநஸாக மந்யப்ரதர்ஸநமிதி பாவ:.. ஘ட்மஹ் ஜானா மீதி ஜானெந ஸஹேவ ஘ட்ஸ்யாபி ஸஃபுரணாத் ஸ்வஸயுக்த ப்ரகாஸத்வ விஷயித்வமிதி ப்லிதார்த:.. ஸ்வகதேகத்வானுகூல்ய ப்ரத்ய க்வ ...

(சா.ஸ.) வ்யவஹர்த்வ். ஜஃஸ்யஹிவ்யவஹர்த்வ ஜ்ஞானாபாஃ. ஜ்ஞானஜாதூஸுஃத ஸத்வானாத்வஜஃத்வாத் ...

(சா.தி.) தான் ஫லியாபிடுக்கையாவது தான் व्यवहारकर्ता வாபிடுக்கை - ...

(சா.சுவா.) அநததர்மியிவைகளை விஸ்யாகரி யாமையாலே தர்மபூதஜ்ஞததுக்குப்போலேயிலை களுக்கும் தன்னை விஸ்யாகரிப்பதொரு ஜ்ஞததாலஅபேதீயற பகாசிச்சுக்கையென்கிற ஸ்வயபகாஸதவததுக்குத்தட்டில்லையிறே ஆனாலும் ப்ரத்யக்தவ் ஆத்மாக்களுக்க கு அஸாதாரண மென்றதுகூடுமோ? ப்ரதீபமவதி என்ற வ்யுத்பதி யாகையாலே லோகதூஷ விபரீதமாக ஙாஸமானத்வமன்றோ ப்ரத்யக்தவ். அதுதான் ஘டாடிகள் ஸ்வயாதரித ஜ்ஞததாலே ஙாஸிக்கிறா போலன்றிககே தாதுபரீத மாக ஸ்வேநீவ ஙாஸ மானத்வ ரூப ஸ்வய பகாஸதவ் மாகையால தர்மபூத ஜ்ஞதததுக்குப் பொதுவன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் - ஆத்மாக்களுக்கித்யாடி - ஸ்வஸுமீ ஙாஸமானத்வமே ப்ரத்யக்தவ் மாகையாலிது தர்மபூத ஜ்ஞதததுக்குப்பொதுவன்று - லோகதூஷ ஘டாடி ஙாஸன விபரீதமாகையாலே ப்ரதீபமவதியென்றிங்குவ்யுத்பதி யாகைக்கும் குறையில்லையென்று கருத்து - ஘டாடிகளும் ஸ்வயவஹார்த ஙாஸமானங்களுக்கையாலே ஸ்வஸுமீ ஙாஸமானத்வமதி ப்ரஸக்தமன்றோ? ஸ்வஸுத்வ ப்ரத்யகாத்ம பரமென்றாலும் ப்ரத்யகாத்மநே ஙாஸமானத்வமும் ஸர்வஸாதாரணமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் அதாவதித்யாடி. தானென்கிறவித்தால் ஸ்வஸுத்வ ப்ரத்யகாத்ம த்வென ப்ரத்யகாத்மவைச்சொல்லுகிறதன்று. கிது ஸமஹிவ்யாஹத பதாந்நர ப்ரதிபந்நாடிஹிந்நாத்ரத்வ இதுக்கு வ்யுத்பதி ஸி஢்டமாகையாலே இங்குததைச்சொல்லுகிறதென்றதாய்த்து இங்குபகாஸத்தைப்பத்த ஃலித்வமாவது, பகாஸ ஸா஢்யவ்யவஹாராடி ரூபப்ரயோஜனஹவத்வ. இத்தால் ஘டாடிகள ஸ்வயவஹார்த ஙாஸமானங்களுக்கானாலுமிலை அசேதனங்களுக்கையால் ஃலியாகமாட்டாவென்றதாய்த்து. ததாசு ஸ்வஸுமீ ஙாஸமானத்வ ஸ்வபகாஸ ஃலித்வமாக பர்யவஸிதமாகையால்இது, ஘டாடிஸ்திப்ரஸக்தமனறென்று கருத்து. இப்படி பகாஸ ஃலித்வமனதி ப்ரஸக்தமானால் ஸாமாத்யரூபத்வென ல஢ுவானவிதுவே ப்ரத்யக்தவ்மென்னவொண்ணாதோ? ஸ்வபகாஸ ஃலித்வமென்ன வேணுமோ. “அஹவ்஢்வாபராகத்யந்நித்ய தத்யோஹி ...

[illegible]

(सा.वि.) प्रकाश भूतेधर्मिण्यति व्याप्ति परिहारायस्वसंयुक्तपदं - पूर्वोक्त प्रत्यक्त्वमेव धर्मित्व व्यवस्थापकतयास्मारयति. प्रत्यक्त्व मावादिति. ज्ञातृत्वं प्रत्यक्त्वमिति लक्षणं विहायस्वस्मैभास मानत्वमिति वदतोयं भावः. प्रतिस्वात्मानं प्रति अंचतिभासत इति शब्दार्थानुगुण्यात् अश्च तेर्ग त्यर्थस्य ज्ञानार्थत्वात्तथाच स्वयंप्रकाश फलित्वमेव प्रत्यक्त्वमितित देवाह. कृष्ण प्रकाशकृत्कुक्कीति. गणगणपति, इत्यस्येति यावदित्यर्थे पर्यवसानं. ननु धर्मित्व व्यवस्थार्थं घटादिगोचर प्रकाशा श्रयत्ववा वक्तुमुचित. नत् प्रकाशफलित्व लक्षणं प्रत्यक्त्वमित्याशङ्क्य त दुभयसिध्यर्थमेवैत देष्टव्यं - ...

(சா.சं.) த்வத் எவெதி ஸாவ: . ப்ராஹ்மிஸ்து மெவ ப்ரத்யக்த்வ விஸதயிதும்ஹ. ப்ரத்யக்த்வமாவததி. ஸ்வஸ்மீ இதி சதுர்த்யர்யமாஹ. தன் ப்ரகாஸததக்ரு தான் ஃலியாயிதி. ஸ்வஸ்யஃலித்வ நாம ப்ரகாஸ ரூபவ்யவஹார ...

மூல்- யென்றபடி - ஏதேனு மொருவஸ்துவின் ப்ரகாஸத்துக்கு ஃலியென்கிற சாமான்யாகரத்தைத்தன் ப்ரகாஸத்துக்குத்தான் ஃலியென்று விஸேஸித்வாறே ப்ரத்யக்த்வமாம். இவ்விஸேஸில்லாத வஸ்துவுக்கு இஸ்சாமான்யமும் ...

(ஸா.ஸ்வா.) 'గర్భోஹிபித்யதே'' என்கிற படியே அஹ்'பு'த்யாதி நிமித்தமான ப்ரத்யக்த்வம் ப்ரகாஸ ஃலித்வமாத்ரமென்றால் அந்யாத்மாவுக்கு அந்யாத்மாவின பக்கல் அஹ்'பு'த்யாதிகள் வரப்'ரஸ'ஜி'க்கையால அததை ப்ரத்யக்த்வமென்ன லொண்ணாதென்றில் அப்டோது ஸ்வப்'ரகாஸ ஃலித்வ தத்'ததாத்ம ப்ரகாஸ ஃலித்வமாகையாலே அநு'கத்'மல்லா தொழிகையால் அநு'கத்'மமாக ப்ரத்யக்த்வம் ஸி'த்யி'யாதொழியாதோ? என்ன அருளிச்செய்கிறார். ஏதேனும் இத்யாதி. சாமான்யாகரத்தை விஸேஸித்'தத'மாத்ர'மத்தனை போக்கி இத்தையிட்டு அவ்'அகார பின்'மென்று கொள்ளாமையாலே அதுவே அநு'கத்'மான ப்ரத்யக்த்வமாம். விஸேஸ ப்ரெ'தத்தையிட்டு விஸேஸ்யப்'ரெ'த கொள்ளும் ப்ர'மத்'ங்களன்றோ இங்கு அநு'கத்'வ மில்லாதொழிவ தென்று கருத்து. ஆனாலும் ப்ரத்யக்த்வ மாத்ரத்தை அத்மாக்க'ளு'க்கு அஸா'தாரண' மாகச்சொன்னது கூடுமோ? உத்'தரீ'த்யா ப்ரகாஸஃலித்வ ஃதே'தனத்வ'ங்களும் இவர்க'ளு'க்கு அஸா'தாரண'ங்களன்றோ? ப்ரத்யக்த்வ மில்லாத வஸ்துவுக்கு அவைக'ளு' மில்லாமையாலே இத்ததை அஸா'தாரண'மாகச்சொல்லவே அவைக'ளும் ப்படி யென்றதாகையால அவைகளைத்தனித்துச் சொல்லவேண்டுவதில்லைபெனறில் ப்ரத்யக்த்வ ப்ரகாஸ ஃலித்வ விஸேஸமானபின்பு த'த'பாவே த'த'பாவம் ஸி'த்யி'க்குமோ? லோ'கத்திலே விஸேஸாபாவே சாமான்யாபாவமென்று வ்யாஸி யில்லைமேயென்ன அருளிச்செய்கிறார் இவ்வி ஷே'ஸ'மித்யாதி. இது விஸேஸரூப்மானாலும் இஸ்சாமான்யத்துக்கு உ'ப'ஜி'வ்யமாகையாலே த'த'பாவே த'த'பாவ ஸி'த்யி'க்கு மென்று கருத்து. ஃதே'தன'ன'ஒன்றை ம'மே'த மென்று ஸ்வா'ர்த' மாக'உ'பா'தானம் பண்ணுகை ஸ்வப்'ரகாஸ ஸா'த்ய'ஸ்வ வ்யவ'ஹாராதி பூ'ரவ'க மல்லது கூடாமைபாலே ப்ரகாஸ ஃலித்வத்துக்கு ஸ்வப்'ரகாஸ ஃலித்வ மு'ப'ஜி'வ்யமிறே. ப்ரத்யக்த்வம் ப்ரகாஸ ஃலித்வத்துக்கு உ'ப' ஜி'வ்யமானாலும் ஃதே'தனத்வ ...

(ஸா.ப்ர.) 'युज्यत इत्यत्राह - ஏதேனும் ஒரு வஸ்துவின்'இத்யாதி'நா - ப்ரகாஸ'த'இத்யு'க்தே'க'ஸ்யே'தி ஃலித்வ'ன'ப்ர'தி ஸ'ம'வ்'ந'த்யா'கா'கா'ஸா'நி'ய'மா'த்யே'தே' அந்ய'ப்'ரகாஸ ஃலித்வ'வ'த'ப்'ரெ'தே'பி' ப்ரகாஸ'ஸ்வா'பாவ்யா'தே'வ ஸ்வ'ஸ்யா'பி' ஃலித்வம் மா'ஜா'நா'மீ'தி ஸ்வா'நு'ப'வே'ன ஸி'த்ய'த்யே'வ - ப்ரகாஸ ஸ்வ'ரூ'ப'த்வ'த்வ' ஸ்ரு'தி'ஸி'த்யம் - ய'தா ஜ்'நான'லக்ஷ'ண'ஜ்'நானே' ஸர்வ'ஜ்'நாத'மி'தி ஜ்'நானே'த்வ' ஸ்வ'ஸ்ய ஸ்வ'வ்ய'வ'ஹார'ஹே'து'த்வம்' எ'வ'மே'வே'த'ர' ப்ரகாஸ ஃலித்வ'வ'த்'ஸ்வ'ப்'ரகாஸ ஃலித்வ'ம'பீ'தி'பாவ: - அத்'ம'ந'ஸ்வ' ப்ரகாஸ ஃலித்வ'ந'அ'ஜ்'ஜி'காரே' அ'நி'ஸ்ட'மா'ஹ - இவ்விஸேஸில்லாத வஸ்துவுக்கித்யாதி'நா. ...

(ஸா.வி.) 'एतदभावे तदुभयासिद्ध्या धर्मित्व व्यवस्था न सिध्येदित्यभिप्रायेणाह. ஏதேனு மொரு இத்யாதி'நா. விஸேஸித்'தவா'றே, விஸேஸ'ணே' விஸேஸ்ய'ப'ர'ய'வ'ஸா'நே'கூ'தே' ஸ'தீ'த்ய'ர்த: . ப்ரகாஸ'த'இத்யு'க்தே'க'ஸ்யே'தி ப்ர'தி ஸ'ம'வ்'ந'த்யா'கா'கா'ஸா'நி'ய'மா'தே'வ ப்ரகாஸ ஃலித்வ'வ'த்'ஸ்வ'ஸ்ய ஸ்வ'ப்'ரகாஸ'அ'ப்'ரெ'தே'பி' ஸ்வ'ப்'ரகாஸ ஸ்வா'பாவ்யா'தே'வ ஸ்வ'ப்ர'தி'யோ'கி'கத்வ'ஸி'த்யௌ' ஸ்வ'ப்'ரகாஸ'ஃலித்வ' லக்ஷ'ணம்' ப்ரத்யக்த்வம்' ப'வ'நீ'தி'பாவ: . எ'த'த'ந'அ'ஜ்'ஜி'காரே' ய'த்கி'ஞ'சி'த்'ர'ப'காஸ ...

(ஸா.ஸ.) 'कर्तृत्वमेव - வ்யவ'ஹாரோ'ப்ய'ஹ'ம'ித்யா'கார: - எ'வம்' ப்ரத்யக்த்வ'ஸ்ய ஸ்வ'ஸ்ய'வே'ஸ்வ'வ்ய'வ'ஹார'ரூ'ப' ஃல'ஸி'த்ய'ர்த'த்வாத்'வ' ஸ்வ'ஸ்ய'மே' இ'தி' ஃ'த'து'ர்த்ய'ர்த'ஸ்தா'த்ய'ர்த்ய'மி'தி' ஸி'த்யம். எ'வம்'ஸ'த்ய'நு' வ்ய'வ'ஸா'யா'ஸ்ர'ய'த்வ'ன'வா' ப்ரகாஸ ஃலித்வ'மா'த்ர'ன'வா' ந' ப்ரத்யக்த்வ' வி'ஸ்ர'ம' இ'தி' ஸூ'த்ர'ய'த்ரே'வ பூ'தோ' ம'ந்'ம'தே' ப்ரத்யக்த்வ' வி'ஸ்ர'ம' இத்யா'ஹ - ஏதேனு' மி'தி. இவ்விஸேஸ'மி'தி. ஧'ர்மி'ண: ஸ்வ' ப்ரகாஸ ஃலித்வம்' விஸேஸ'கார: - ஸ்வ'ப'ர' ஸா'தாரண ...

மூல் - இத்தோடுவ்யாசமான சேதனத்வமும் இல்லை. இஹம் ஧ர்மி களிரண்டும் ச்வயம்
 ப்ரகாசமாமிருந்தாலும் ...

(सा.दी.) चेतनत्वम्, ज्ञानाश्रयत्वम्.

[illegible]

(सा.प्र.) श्रुत्यास्वानुभवेनचस्वप्रकाश फलित्वस्य परप्रकाश फलित्वस्यचसर्वात्म निष्ठत्वावगमाद्व्याभिचारा दर्शनाच्च तस्य स्वपरविशेषानादरेण प्रकाशफलित्व रूपसामान्याकार व्यापकत्वाव गमाद्व्यापक निवृत्त्याव्याप्य निवृत्तिरितिभावः - ननु स्वयंप्रकाशस्य ज्ञानान्तरानपेक्ष प्रकाशत्वेन स्वरूपस्यच स्वप्रकाशत्वेन तस्य प्रत्यक्त्वानुकूलत्वैकत्वातिरिक्ता प्रकाशकत्वादात्मस्वरूप नित्यत्वादीनां सिद्धिर्नस्यादित्यत्राह. ॐद्धर्म धर्मिणीत्यादिना - उभयमपीत्यर्थः - नन्वस्त्वात्म नित्यत्वादीनां ...

(सा.वि.) फलित्व यत्किञ्चित्प्रकाशाश्रयत्वं न सिध्यतीत्युपपादयति. इति शेषः ॥ ७८ ॥
 ७८ ॥ इत्यनेन स्वव्यतिरिक्तस्येत्यसिद्धेः स्वस्यापि तनान्तं गतत्वात् तदन्तर्गतं स्वात्म प्रकाश
 फलित्व विशेषः. तदेवप्रत्यक्त्व. यत्किञ्चित्प्रकाश फलित्व सामान्य. तथाचयत्रयत्किञ्चित्प्रकाश फलित्व
 तत्र स्वप्रकाशफलित्व मितिव्याप्तौव्यभिचारादर्शना दचेतने यत्रस्वप्रकाश फलित्वा भावः. तत्र
 यत्किञ्चित्प्रकाश फलित्वाभाव इति व्यतिरेकव्याप्ति दर्शनाच्च स्वप्रकाश फलित्वस्य व्यापकत्वा द्वययापक
 निवृत्त्या सामान्यरूपयत्किञ्चित् त्रप्रकाश फलित्व रूपव्याप्यानिवृत्तिस्स्यादिति भावः. इति ॥ ७९ ॥
 यत्किञ्चित्प्रकाश फलित्वरूप सामान्येन. यत्र चेतनत्वं तत्रयत्किञ्चित् त्रप्रकाश फलित्व मितियत्किञ्चित्प्रकाश
 फलित्वाभावे चेतनत्वमपि नस्यादिति भावः. यद्यपि स्वप्रकाशफलित्वरूप विशेषाभावेपि घटादिप्रकाश
 फलित्व मादाय सामान्य सिद्धिस्तथापि स्वप्रकाशफलित्वा भावेस्वव्यतिरिक्त यत्किञ्चित् त्रप्रकाश फलित्वमिति
 वाच्यतया सामान्यतो यत्किञ्चित्प्रकाश फलित्वा भावेस्वव्यतिरिक्तयत्किञ्चित् त्रप्रकाश फलित्वमिति वाच्यतया
 सामान्यतो यत्किञ्चित्प्रकाश फलित्वस्या स्थिति रित्यत्रतात्पर्यं. धर्मभूतज्ञानस्य धर्मिभूतज्ञानस्यच
 स्वप्रकाशत्वेन स्वरूपसिद्धावपिस्वगत नित्यत्वादि नसिध्येत्. मानाभावा दित्यत्राह. इन्द्रमधर्मिक
 ७९ ॥ इति.

(सा.सं.) प्रकाश फलित्व सामान्याकारः - चेतनत्वञ्च एतदुभयसमनियत धर्म इति उक्तविशेष धर्मान्वये तदितर धर्मद्वयान्वयस्तदभावेच तदभाव इति धर्मिस्वरूपे उक्त धर्मत्रयान्वयः फलित इति भावः - एवं स्वयंप्रकाशे ज्ञानान्तर निरपेक्षावपिद्धमौ स्वगत नित्यत्वादि प्रकाशे तत्सा पेक्षावेवेत्याह - ॐ धर्म ...

(सा.सं.) धर्मिकणीति. ज्ञानान्तर वेद्यङ्गकान्तामिति. तथाचनित्यत्वादि विशिष्टतयाज्ञानान्तर वेद्यतायामपि नास्वप्रकाशत्वाद्यापत्तिरितिभावः. प्रसरणं नामविषयसम्बन्धः - तद्वेश्च विषयभेदकत इतितथोक्तं । ...

மூல் - த்ரிவிதாசேதனங்களும் பரருக்கேதோன்றக்கடவன வாயிருக்கும் - அசேதனத்வமாவது!
ஜானாஸ்யமன்றிக்கே ...

(சா.ஸ்வா.) ஜானாதிசனைப் டோலே அவஸ்தாபேதமாத்தகதை பிட்டுஜானாந்ர மெனறு வ்யவஹரிககலாமெனனபடி. இப்படி த்ரிஸ்வரூப ஜானாந்ர வேதமெனறால பரருடைட ஜானத்துக்கும் வேதமெனறு சித்திககையாலே பரஸ்மேபாச மானத்வரூப பராக்வ ப்ரஸித்திககை டால் “அஹ்மய்யாபராஸ்யா த்ரத்வ ஸ்யோஹிபிச்யதே” மென்று த்ரிமிக்ருசசொன்ன பராஸ்யா பேத கூடுமோ? பரஸ்மா எவ பாசமானத்வமே பராக்வமாகையாலும் அது த்ரிஸ்வரூபமான த்ரிமிகிலலாமையாலும் கூடுமெனறல் பரஸ்மா எவ பாசமானங்களாக சிலவஸ்துவுணடோவென்ன இதுக்கு உந்ர சொலலாநின்றுகொண்டு நிரூபணியத்வன க்ரமபாஸங்களான த்ரிவிதா சேதனங்களுக்கு த்ரிஸ்வரூபபேத சொல்லுக்றாா. த்ரிவிதேத்யாடியால். த்ரிவிதாசேதனங்களு மெனகிறவிடத்தலஅபி ஸத்வம் த்ரிவிதங்களிலஒன்றாழிபாமல க்ருத்நமுமெனகைககாக. அசித்திரிணாமமான அந்: க்ரணததுக்கு த்ரிஸ்வரூப மானத்வ வ்ருமபடி அஹ்மய்யத்வ சொல்லுகிறபரமத் வ்யுடாஸ்யாமிவவசேதனங்களிலொன்றும் த்ரிஸ்வரூபமான மனறுஎனகைக்காக இந்தகாத்த்யோக்தி: பரருக்கேதோனறு மெனறிலவளவே சொல்லவமைநதிருக்கக கடவன வாயிருக்கு மென்றுஅதிக ப்ரயோகித்தது இவைத்திலொன்றுக்கும் த்ரிஸ்வரூபமான த்ரிநதான்இலலா தொழிவானே நென்கிற ஸத்யாவாரணாஸ்ய. சேதனத்வ த்ரிஸ்வரூப பாசமானத்வ யோக்யதேயாகையாலே அசேதனத்வாதேவ இவை பரருக்கேதோத்த யோக்யங்களத்தனை ப்ரபாதிபத்தனக்கு த்ரிதான்தோத்தகைக்கு யோக்யங்களன்று என்று கருத்து. அசேதன த்ரிவிதமெனனக்கூடுமோ? அசேதனத்வமாவது ஜானராஹ்ய மாகையாலே இது ப்ரத்யாதிசகளிலே அசித்திரிவிஸிஸ்டானான ஜீவனுக்கு மிலலை டோவெனன வ்ருளிசசெய்கிறார். அசேதனத்வ மித்த்யாதி. ஒழிகையென்கிற வித்தால ஜானாஸ்யத்வாத்யந்நா பாவ சொன்னபடி. ததாச ஜீவனுக்கு ப்ரத்யாதிசகளிலும் அத்யந்ந ஸத்யூசித்தமாக ஜானமிருக்கையாலே தத்யந்நாபாவ மிலலைபென்றுகருத்து. பரருக்கே யெனறஅவதாரணத்தை பிட்டு த்ரிஸ்யாத்தயை வ்யவக்ஷேதிசகட்போமோ? அசேதனங்களும் த்ரிவ்யவஹாஸ்ய பாசமானங்களாகையாலே த்ரிஸ்யாத்தமாகவும் தோத்தவிடிலலையோ வென்னவ்ருளிசசெய்கிறார். ...

(சா.ப்ர.) த்ரிவிதசேதனஸத்வோக்தசேதனானாந்த்ரிம ப்ரூதஜானஸ்யச த்ரிஸ்வரூபஸித்தி ப்ரவூதிபேதானிரூப்யஅந்ந்ர பதோபாத்தஸ்யாத்மாபிமான விஸயப்ரூதஸ்யாசேதனஸ த்ரிஸ்வரூபஸித்தி ப்ரவூதிபேதானிரூபயதி. த்ரிவிதாசேதனங்களும் த்யாதினா. அசேதன ஸத்வாத்யமாஹ - அசேதனத்வமாவ தித்த்யாதினா - எதேநத்ரிம ப்ரூதஜான ஸஹித ...

(சா.வி.) வித்யதே. யதானக்ரியதே ஜ்யோத்ஸநாமல ப்ரதாஸநாந்மணே: || தோஸப்ரஹாணாந்ர ஜானமாத்மந: க்ரியதேததா” இத்த்யாதி ஸ்ருதிஸ்மூதி ஜந்யானித்த்யாவஸ்தாஸ்யா எவ பரோக்ஷரூபாஸ்யா: நித்த்யத்வஸாஹகத்வநாஹ்ஸாவஸ்தஸ்யச த்ரிஜானஸ்ய ப்ரகூதித்ரவ்யா ந்ரஹ்மவஸ்தத்ரவ்யஸ்யேவ நித்த்யஜானாஹ்மேதஸித்ரேஜானி நித்த்யத்வா தீனா ஜானாந்ர வேதத்வவ்யபதேஸ உபபத்யதே. அவஸ்தானாமநித்த்யத்வேபி ப்ரகூதிப்ரூத ஜானஸ்ய நித்த்யத்வம் சோப பத்யத இதநித்த்யத்வ ஸாஹகத்வம் சோபபந்நமிதி பாவ: . த்ரிவாதின த்ரிவித சேதனாசேதனேத்யதோக்த த்ரிவிதா சேதன த்ரிஸ்வரூப ஸித்திப்ரவூதிபேதானிரூபயிது மூபாதநே. த்ரிவிதாசேதனஹ்மமதி. த்ரிவிதாசேதனா ந்யபீத்யத்ய: . அபிஸத்வேந த்ரிமப்ரூத ஜானஸ்யாபி ஸத்யுஹ: . பரருக்கே தோன்றக்கட வனவாயிருக்கும், பரேஸாமேவ பானாஹ்மிணி திஸ்தந்தி. அசேதனத்வமாவதிதி. ஜானாஸ்யமன்றிக்கே ஒழிகை, ஜானாஸ்யத்வா பாவ: .

(சா.தீ.) இரண்டும அவேதனத்வமும் பராக்த்வமும் - ஆதி ஸ்வுத்ததால குணக்ரியாதி குறஹ். திஸா ஸொல்லுவர்கள் ஂன்கையால் தமக்கு அ஢ிமத் அன்று ஂன்று தோன்றுகிறது. அஜட்த்த்தை ஸ்தாபிகக பேண்டி ஜட்த்த்தைக் காட்டுகிறாா. ஜட்த் ...

(सा.प्र.) त्रिविधाचेतनस्य परस्मा एवभासमान द्रव्यत्वं - ज्ञानानाश्रय द्रव्यत्वमिति लक्षणद्वयमभिप्रेत एवकारश्चेतनव्यावृत्त्यर्थः - कालप्रकृत्योरेकं लक्षणमभिप्रेत्याह - त्रिविधाचेतनत्वं कालात् इत्यादिना. जडद्रव्यत्वं प्रकृतिकालयोर्लक्षणं. तच्च स्व व्यतिरिक्तमात्रजन्य व्यवहारानुगुण्यवत्वं - मात्रपदेन स्वजनित व्यवहारानुगुण्यनामीश्वर जीवतद्धर्म भूतज्ञाननित्यविभूतीनां व्यावृत्तिः - ...

(சா.சं.) இவை இரண்டுமீதி - ஜானாஸ்யத்வாஹ் ப்ரகாஸ ஃலத்வாஹ்வாவீத்யர்ய: - ஸுஃஸத்வமாதி பதார்த:.

மூல் - இப்படி ஸ்வய் ப்ரகாஸமாகில் ஸ்ஸாரிகளுக்கு ஸாஸ்ர வேதமாகவேண்டாதே தானேதோன்றவேண்டாவோ வெண்ணில் ஸர்வாத்மாக்களுடையவும் ஸ்வரூபமும், தர்மதூதஜானமும், ஸ்வய் ப்ரகாஸமா யிருக்க ஸ்வரூப்தனக்கே ஸ்வய் ப்ரகாஸமாய்வேறெல்லார்க்கும் ஜானாத்ர வேதமானாற்போலவும், தர்மதூதஜான ஸ்வாஸ்ரயத்துக்கு ஸ்வய் ப்ரகாஸமாய் இதர்க்கு ஸ்வய் ப்ரகாஸமல்லாதாப்போலவும். இதுவும் நியத ...

(ஸா.தீ.) ஜடத்வ் த்ரயாதென்றுகருதது இப்படி ஸ்வயமியாதி. ஸ்வய் ப்ரகாஸத்வமந்யாபேக்ஷயா ஆகவேணும். ஸ்வஸுமீஸ்வய் ப்ரகாஸ மாதாமை யால அதிலொருவனுக்கு அஸாதாரண மல்லாமையால் ஸ்ஸாரிகளுக்கும ஸாஸ்ரமந்பேக்ஷ தோன்றவேணு மெனகை. நியதவிஷய மாகவिति. நியதமுக்தர்க்கே ஸ்வய ப்ரகாஸமென்றபடி. நநு ...

(ஸா.ஸா.) ஸுத ஸத்வஸ்யஜான ஸ்வரூபத்வத்தைச்சொல்லமாட்டுமோ? ஂன்று ஸாங்கிகிறாா இப்படி ஸ்வயப்ரகாஸமியாதி. ஸ்ஸாரிகளுக்கும ஸ்வய ப்ரகாஸமென்று சொல்லிலன்றோ ப்ரத்யக்ஷ விரோத ப்ரஸாங்ஜிப்பது. ஸ்ஸாரி வ்யதிரித்ருக்கு ஸ்வய ப்ரகாஸமென்று கொண்டாலும் ஜானஸ்வரூபத்வ் சொல்லுகிற ஸாஸ்ர சரிதார்த் மாகையாலே ப்ரத்யக்ஷ விரோத ப்ரஸாங்ஜியாமையால ஸாஸ்ர ஜானஸ்வரூபத்வத்தைச்சொல்லமாட்டு மென்கிறாாஅபிப்ராயத்தாலே ப்ரிஹரிக்கிறார். ஸர்வாத்மாக்களுடைய வியாடியால். ஸ்வய ப்ரகாஸத்வ் ஸர்வநிபி ஂதெநான்ப்ரத்ய விஸேஷெ ஸ்வய் ப்ரகாஸத்வாபத்யா நியத விஷயத்வானுபநேஸாஸ்ர வேதத்வ நஸ்யாதिति ஜானாத்ர வேதத்வாபாவ ப்யந்த மாபத்யதேவா: அஹோஸ்வத்வய் ப்ரகாஸத்வஸ்ய நியத விஷயத்வ நஸ்ஔவதீத்யேதாவந்மாத்ர மாபத்யதேவேதி ஸாங்கித்ருபிப்ராய விகல்ப்ய தத்ப்ரிஹார்த் க்ரமெ ன் டுதாந்தத்வயோபாடான. ஸ்வய ப்ரகாஸஸ்யாபி ஜானாத்ர வேதத்வமும், நியத விஷயத்வமும், துஷ்டமாகையாலிங்கு கூடு மென்றுகருதது. ஸுதஸத்வ் ஸ்வயப்ரகாஸமாகைக்கு நியதமாக லொரு விஷய் கிடக்கிலன்றோ ஸாஸ்ரயித்க்கு ஜானஸ்வரூபத்வத்தைச்சொல்லவததாவது அப்படிப்பட்ட விஷய் கிடையாதே யென்றுஸாங்கித்து ப்ரிஹரிக்கிறார்.

(ஸா.ப்ர.) திதிதூஷணஸ்ய ஸ்புடத்வாத்ரதீதீயே ஸ்ஸாரிணாமபிதத்வான ஸாங்கிதே, இப்படி ஸ்வயப்ரகாஸமாகல் இல்யாதிநா - ப்ரிஹரி - ஸர்வாத்மாக்களுடைய வ்யமியாதிநா. யதாத்ம ஸ்வரூபஸ்ய ஸ்வஸுமா ஂவஸ்வயப்ரகாஸமானத்வ மிதரேஸா ஸ்வயமேவ ப்ரகாஸானுபலம்ஔ ஸஔகூதாத்வ ப்ரகாஸத்வ ஔதக் ப்ரமாணானியம்யதே - யதாவா தர்மதூதஜானஸ்ய ஸ்வாஸ்ரயாயீவ ஸ்வய் ப்ரகாஸமானத்வ மபி தேநீவ ஂதுநானியம்யதே; ததானிய விதூதே ரப்யஸும தாத்நுபலம்ஔஔஔஔ ஸ்வப்ரகாஸத்வஔதக் ப்ரமாணானிய விதூதிரகர்மவஸ்யானாமேவ ஸ்வயமேவ ப்ரகாஸதே இதரேஸாநு ஸ்வப்ரகாஸத்வஸ்ய ப்ரிதவந்நாந்ர ப்ரகாஸத இதி நியம்யத இதிபாவ: - தர்மதூதஜானேந ஸர்வதா ஸர்வ ஸாஔாத்ஔர்வதா நியதமுக்தேஸ்வராணா ஸுதஸத்வ ...

(ஸா.வி.) ஸதுஷாந்த் ப்ரிஹரிஸாஔ. இப்படி ஸ்வய் ப்ரகாஸமென்னிவिति. ஂன்னில், இத்யுக்தௌ. ஸாஸ்ர வேதமாகவேண்டாதே, ஸாஸ்ரவேதத்வ விநீவ. தானே தோன்றவேண்டாவோ, ஸ்வயமேவ கிநஸ்புரதி. ஂன்னில், இதித்வ. அல்லாதாப்போலவும், யதாஸ்வய் ப்ரகாஸ நஔவதி ததா. நநு தர்மதூத ஜானேந ஸர்வதா ஸர்வ ஸாஔாத்ஔர்வதா நியதமுக்தேஸ்வராணா தர்மதூதஜானேநீவ ஸுதஸத்வஸ்யாபி விஷயிகூத த்வாத்ஔத்வ ஸ்வய் ...

(ஸா.ஸ.) குதகர்நிநேக ப்ரிதவதா ப்ரிஹரி. இப்படியாதிநா - விஷயப்ரகாஸகாலத்திலே இத்யாஸ்ய ப்ரகாஸியா ...

மூல்- விஷயமாக ஸ்வய்நாகாஸிமாஸாஸால் விருத்திமில்லை.

“யோவேநியு஑ பதஸர்வ ப்ரத்யக்ஷேண ஸதாஸ்வத:।

த்ப்ரணம்யஹர் ஶாஸ்த்ரம் ந்யாயதத்வம் ப்ரவக்ஷமஹே”

என்கிறபடியே ஧்ரம்துததானத்தாலே ஸர்வத்தையும் ஶாஸ்த்ரவிரததுக்கொண்டிருக்கிற ஶ்ரவணுக்கு ஶுத்ர ஶதவத்ரவ்யம் ஶ்வய்நாகாஸிமா யிருக்கிறபடி யெங்ஙனே யென்னில்? இவனுடைய ஧்ரம்துதானம் திவ்யாத்ம ஶ்வரூபம் முதலாக ஶர்வத்தையும் விஷயிகரியா நிறகதிவ்யாத்ம ஶ்வரூபம் ஶ்வய்நாகாஸிமாபோலே இதுவும் ஶ்வய் நாகாஸிமா யிருக்கலாம். இப்படி நிய்ருக்கும் துல்யம்.

(ஸா.தீ.) யோவேதி யு஑பதஸர்வ ப்ரத்யக்ஷேண என்றொரு ப்ரத்யக்ஷததுக்கே ஶர்வ விஷயமென்று ஶ்வரஸத: தோன்றுகையால் தானாத்ரானபேஷ ப்ரகாஸத்வமான ஶ்வப்ரகாஸத்வ மெங்ஙனேயென்று ஶத்கிதது. உப பாதிக்கிறார். யோவேத்தீத்யாதியால். ஶ்வாதீன ப்ரகாஸமுண்டாகையால் ஶ்வப்ரகாஸத்வ மென்று ப்ரஹாராபிப்ராயம். நிய்விதூதி; ...

(ஸா.ஸா.) யோவேத்தீத்யாதியால். இந்த ஶ்லோகத்தில் பூர்வாத்ரமாத்ரமதைநதிருக்க இங்கு உதாராத்ரததையும் கூட பதித்தது ஶப்ரதாய ஶ்ரந்நத்வதானாத்ர. இததால் மதத ப்ரமாணங்களை அந்யாத்ரகரிககப்பாத்ததாலு மிததை அந்யாத்ர கரிககில் அஸித்ரந்ந மாத்ரமென்று ஶதூதாபிப்ராய மாத்ரகிறது. ஧்ரம்துதானத்தாலே இத்யாதி. யு஑பதஸர்வ ப்ரத்யக்ஷேண என்கிற விடத்திலொரு ப்ரத்யக்ஷததுக்கே ஶர்வ விஷயமென்று ஶ்வரஸத: ப்ரதீயமானமாகையாலும், ஧்ரம்துதானத்தே தயாவித ப்ரத்யக்ஷமாகையாலும், ஶுத்ரஸதவத்ரவ்யமுத ஧்ரம்துதானத்வ ப்ரத்யக்ஷததுக்கு விஷயமாக ஶித்ரிக்கையால் தன்னை விஷயிகரிப்பதொரு தானாத்ரத்தால்அபேதீயந ப்ரகாஸிக்கையாகிற ஶ்வய்நாகாஸித்வ மிதுக்கு க்கூடாதென்றுகருத்து. திவ்யாத்ம ஶ்வரூப முதலாக திவ்யாதி. ஶ்ரவணுக்கு ஶ்வகீய ஶர்வத்ரம் விஸிஷ்ட ஶ்வரூப ப்ரகாஸம் ஧்ரம்துதானாத்ரமானாலும் நானென்றிவ்வளவான ஶ்வரூப ப்ரகாஸம் தததீன மல்லாமையாலேயது ஶ்வய் நாகாஸிமாபோலே ஶுத்ர ஶதவத்ரவ்யததுக்கும் ஶ்வீய ஶர்வத்ரம் விஸிஷ்டப்ரகாஸ மீஸ்வர ஧்ரம்துதானாத்ரமானாலும் ஶ்வ நிரூபக ஧்ரம்துதானாத்ர விஸிஷ்ட ஶ்வரூப ப்ரகாஸம் தததீன மல்லாமையாலே ஶ்ரவணுக்கிது ஶ்வய்நாகாஸித்வத்தட்டில்லையென்றுகருத்து இப்படி ஶ்ரவணுக்கு ஶ்வய்நாகாஸித்வமென்று விஸேஷிததுச்சொனை வித்தாலே நிய்ருக்கு ஶ்வய்நாகாஸித்வமென்று ஶலியாதோ? நவேதூபதி: நிய்நாமிதம் ஶ்வய்நாகாஸித்வம் நேய்நநியமகா தாவாதெனைவருளிச்செபகிறார் இப்படி இத்யாதி - ஶ்ரவணை விஸேஷிததுச்சொனைது தந்மாத்ர விஷயமாக ஶதூ: பிறகையாலே சொனைதததனைபோககி நிய்ந வ்யக்ஷேதார்த் மென்று கருத்து ஆனாலும் துக்ரர்க்கிது ...

(ஸா.ப்ர.) த்ரவ்ய கதம் ஶ்வய்நாகாஸித்வாஸதூத ப்ரஹரதி - யோவேநியு஑பதஸர்வ மித்யாதிநா - அநந்யாத்ரஸித்ரஸவ ப்ரகாஸத்வ ப்ராதக ப்ரமாணம் நாபஹுத் ஶக்யமிதி தாவ: - நநு, யே பூர்வ ஶஸரந்நி த எவகாலாந்ரேதூக்தா இதி தेषாமேவ நிய்நவிதூதி த்ரவ்யம் கதாசித்ரவ்யமேவ ப்ரகாஸதே கதாசித்ரவ்யநிதி நய்யுயதே - ...

(ஸா.வி.) ப்ரகாஸத்வமித்யா ஶதூதப்ரஹரதி. யோவேத்தீத்யாதிநா. இவனுடைய, அஸ்யததவந: ஧்ரம்துதானத்திவ்யாத்ம ஶ்வரூபம் விஷயி கர்வத்யபி திவ்யாத்ம ஶ்வரூப யதா ஶ்வய்நாகாஸித்வம் எவ் ஧்ரம்துதான விஷயிக்ரதமபி ஶுத்ரஸத்வம் ஶ்வய்நாகாஸித்வம் தவதீதி தாவ: . நநு யேபூர்வ ஶஸாரிண ஶத்ரவ்யகாலாந்ரே ...

மூல்- விஷய ப்ரகாஸகாலத்திலே த்மபூத்ஜானம் ஸ்வாஸ்யமாத்த்ருக்கு ஸ்வயம் ப்ரகாஸமானாப்போலே முத்தர்க்கும் அவ்வவஸ்தையிலே இதுவும் ஸ்வயம்ப்ரகாஸமானால் விரோதமில்லை. த்மபூத்ஜானத்தினுடைய ...

(ஸா.தீ.) முத்தர்க்கு ஸ்வயம்ப்ரகாஸமாக க்கூடாது ஆமாகில ப்ரததஸ்யிலும் இது ஸ்வயம்ப்ரகாஸமாகவேணுமென்னஸொல்லுகிறார். விஷய ப்ரகாஸையாதி.

(ஸா.ஸா.) ஸ்வயம்ப்ரகாஸமன்றென்றதாகாதோ? ந்த்யக்ரஹம்பலக்ஷணமென்றில அப்போதவனுக்கு முன்புள்ள ப்ரதாவ ஸ்தையிலும் ஸ்வயம் ப்ரகாஸமாகவேண்டாவோ? தனக்கு ஸ்வயம்ப்ரகாஸ மானஆத்ம ஸ்வரூப ஸர்வாவஸ்தையிலும் தனக்கு ஸ்வயம்ப்ரகாஸமாயே யிருக்கக்காணகையாலே ஒருவனுக்கு ஸ்வயம் ப்ரகாமானது அவனுக்கு ஸர்வாவஸ்தையிலு மப்படியே பாகவேண்டாவோ? வென்னவருளிச் ஸெய்கிறார். விஷயையாதி. த்மபூத் ஜானத்திலிட்டடியங்காணகையாலே ப்ரபாருவனுக்கொன்று ஸர்வகாலத்திலும் ஸ்வயம்ப்ரகாஸமாயே யிருக்க வேணுமெனகிற நி யமமில்லையென்றுகருத்து இப்படி முத்தர்க்கு ஸ்வயம் ப்ரகாஸமாகில் ப்ரதாவஸ்தையில் ஸ்வயம் ப்ரகாஸமாகாதொழிவானேன்? ஸ்வயம்ப்ரகாஸ வஸ்துவுக்கு ஸ்வாத்மப்ரகாஸனஸக்தி ப்ரதிபத்தீ யென்னககூடுமோ? ஆத்ம ஸ்வரூபத்தின் ஸ்வயம்ப்ரகாஸ ஸக்தியானது ப்ரதருக்கு முன்புட ஒருகாலத்திலும் ப்ரதிபத்தீ பாகககண்டதில்லையிறே யென்னவருளிச்செய்கிறார். த்மபூத் ஜானத்தினுடைய வ்த்யாதி. த்மியில் ஸக்தி ப்ரதிபத்ந் ...

(ஸா.ப்ர.) விருத் த்மப்ரஸஜ்ஜாத்யத்ராஹ - விஷய ப்ரகாஸகாலத்திலே இயாதிநா - காலபேதெனாவஸ்தாபேதெய்த்நேன் விரோத இதிபாவ: - நநு, த்மபூத்ஜானஸ்ய விஷயாவகாஹநாபாவே ப்ரகாஸாபாவ: கர்மகூத் இநிஸ்வய ப்ரகாஸத்வ ஸக்தி ப்ரதிபத்நாத்நஸ்ய காடாசித்கத்வம்பபத்யதே, ந்த்யவிபூதி ப்ரகாஸஸ்ய அந்யப்யுக்நத்வா பாபாத்நதம் தத்ஸ்வயம் ப்ரகாஸத்வஸ்ய காடாசித்கத்வ ம்த்யாஸஜ்ஜய யதா ஸ்வாபாவிகானாமபி ஜீவாத்மநோபஹதபாப்த்வாத்யக்ர குணானாமநாத்ய வித்யயா ப்ரதிபத்ந: எவமேவ ஸ்வாபாவிக ஸ்யாபி ந்த்ய விபூதி ஸ்வயம்ப்ரகாஸத்வஸ்ய கர்மணா ப்ரதிபத்ந் இநி தத்ஸ்வயம்ப்ரகாஸத்வஸ்ய காடாசித்கத்வம் பபத்யத இயாபிபா்யேணாஹ - த்மபூத் ஜானத்தினுடையேய்யாதிநா - நநு, ஸுஸ்யுத்யாதீ ஜானப்ரகாஸாபாவஸ்ய விஷ ...

(ஸா.வி.) முத்தா இநி தेषாமேவ ந்த்யவிபூதி த்ரவ்யம் காடாசித்ஸ்வயம் ப்ரகாஸநே காடாசிந்நேநி நய்ய்யதே. விருத் த்மப்ரஸஜ்ஜா த்யத ஆஹ. விஷய ப்ரகாஸகாலத்திலே இநி. எகஸ்யேவ முத்ந புருஷஸ்ய த்மபூத் ஜான ஸஸாரகாலே விஷயம்ப்ரகாஸ தஸாயாமேவ ஸ்வாஸ்யமாத்த்ருஸ்ய ஸ்வயம்ப்ரகாஸம்பிமுக்த்யவஸ்தாயா ஸர்வதா ஸர்வ ஸாஸாந்குர்வ த்ஸ்வய ப்ரகாஸம்த்யத்ந யதா நவிருத் த்ம ப்ரஸஜ்ஜ:.. ததா ந்த்யவிபூதி த்ரவ்யஸ்யாபிநிபாவ:.. நநு த்மபூத் ஜானஸ்ய விஷயாவகாஹநாபாவே ப்ரகாஸாபாவ: கர்மகூத் இநிஸ்வயம் ப்ரகாஸஸக்தி ப்ரதிபத்நாத்நஸ்ய காடாசித்கத்வம்பபத்யதே இநி ந்த்யவிபூதிப்ரகாஸஸ்ய ஸ்வாபாவிகத்வாத்ந கதம் தத்ஸ்வயம் ப்ரகாஸத்வஸ்ய காடாசித்கத்வ ம்த்யாஸஜ்ஜய யதா ஸ்வாபாவிகானா மபி ஜீவாத்மநோபஹத பாப்த்வாதி குணானா அநாத்ய வித்யயா ப்ரதிபத்ந:.. எவமேவ ஸ்வாபாவிகயா அபிந்த்ய விபூதி ஸ்வயம்ப்ரகாஸஸக்தே: கர்மணா ப்ரதிபத்ந் இநி தத்ஸ்வய ப்ரகாஸத்வஸ்ய காடாசித்கத்வம்பபத்யத இயாபிபேய்யாஹ. த்மபூத் ஜானத்தினுடையஇநி. ஸ்வாத்மப்ரகாஸனஸக்தியானது, ஸ்வாத்மப்ரகாஸனஸக்தி: ...

மல - ஸ்வாत्मப்ரகாஸன ஸக்தியானது, விஸய ப்ரகாஸமில்லாத காலத்திற் கர்மவிஸேஷங்களாலே ப்ரதிபத்னையானாற்போலே ஸுத்ர ஸத்வத்தினுடைய ஸ்வாत्मப்ரகாஸன ஸக்தியும் பத்ரதஸீயில் ப்ரதிபத்னையாகையாலே ஸுத்ர ஸத்வம் பத்ராக்கு ப்ரகாஸியா தாழிகிறது. “த்யிஸ்ஸவ்யம் ப்ரகாஸத்வம் முக்தௌ ஸ்வாபாவிகம் யதா பத்ரே கதாசி

(ஸா.தீ.) த்யிஸ்ஸவ்யம் - தர்மபூத்ஜானத்தினுடைய ஸ்வயப்ரகாஸத்வ முக்தாவஸ்தையில் ஸ்வாபாவிக. ...

(ஸா.ஸா.) காணாதாழிநதாலும் தர்மபூத்ஜானத்திலகாணகையாலே ஸுத்ர ஸத்வத்திலு மிதுகூடு மென்றுகருத்தது தர்மபூத்ஜானத்திற்கு ஸ்வயப்ரகாஸத்வ தஸானந்தரமபி விஸய ப்ரகாஸனாபாவே ததபாவம் காணகையாலே அதன ஸக்தி ப்ரதிபந்தா ஹீ யென்னலானாலும் ஸுத்ர ஸத்வத்திலுபபி ஸ்வய ப்ரகாஸத்வ தஸானந்தர ததபாவ காணாமையாலே இதின ஸக்திப்ரதிபந்தாஹீ யென்னலொண்ணா திருக்க பத்ரதஸீ யிலிது ப்ரதி பத்ரே யென்னககூடுமோ? யென்னவருளிச்செப்கிறார். த்யிஸ்ஸவ்யம். ஸ்வாபாவிக, ஸ்வரூப ப்ரயுத்தவ்ன கதாப்ய ஸரூத்ர. கதாசிதிதி. விஸய ப்ரகாஸனாபாவ தஸாயாமித்யர்த்ஃ.

(ஸா.ப்ர.) யாவகாஹ்நே தத்ப்ரகாஸஸ்யச் தர்ஸனாத்ரபி பந்ததத்ரிகமகல்பனாஸ்யான் - நிய்யவிபூதேஸ்து ப்ரகாஸா பாவதஸனிபி ப்ரகாஸ தர்ஸனாத்ரத ப்ரதிபந்த ததபாவௌ கல்ப்யௌ - கிச்சநிய்யவிபூதி ஸ்வய ப்ரகாஸத்வஸ்ய தத்ந்முத்தி ஸமய பாவித்வ்னாஹ்நு கத்வ்னௌபாதிக்கத்வம் கினஸ்யா திய்யத்ர யதாதர்மபூத் ஜானஸ்யேவ “ஸர்வஹபஸ்ய: பஸ்யதீ” த்யாதி ஸ்ருதிவஸான்முத்தௌ ஸர்வவிஸயத்வ ததவஸ்தாபாவித்வாத்ர தஸ்யஸ்வாபாவிகத்வ பத்ரேதஸ்ய கர்மணாதிரோதானச் ச்ரவீக்ரியதே ததாஸத்ராபிஸ்வயம்ப்ரகாஸத்வ ப்ரமாண வஸாதேவ கர்ம ஸம்பந்த ராஹித்யே ஸ்வய ப்ரகாஸத்வம் ததவஸ்தாபாவித்வாத்ர ஸ்வாபாவிகத்வ தஸ்ய பத்ரே ப்ரதிபந்தச் ச்ரவீகார்ய இத்யபிப்ரேத்யாஹ. த்யிஸ்ஸ: ஸ்வயப்ரகாஸத்வ மித்யாதிநா - நநு, விஸமோதூஸ்தான்: தர்ம ...

(ஸா.வி.) ப்ரதிபத்னையாகையாலே, ப்ரதிபத்ரதயா. ப்ரகாஸியா தாழிகிறது, நப்ரகாஸன இந்யர்த்ஃ. நநு ஸுஸூப்யாடௌ ஜானப்ரகாஸா பாவஸ்ய விஸயாவகாஹ்நே தத்ப்ரகாஸஸ்யச் தர்ஸனாத்ரபிபந்தக விஹம கல்பனாயுத்தா. நிய்யவிபூதேஸ்து கதாபி ப்ரகாஸானநு ப்வாத்ரத ப்ரதிபந்த ததபாவௌ கல்ப்யௌ. கிச்ச, நிய்யவிபூதி ஸ்வயப்ரகாஸஸ்ய தத்ந்முத்தி ஸமய பாவித்வ்னாஹ்நு கத்வம் கினஸ்யாதிய்யத்ர யதா தர்மபூத் ஜானஸ்யேவ “ஸர்வஹபஸ்ய: பஸ்யதீ” தி ஸ்ருதிவஸாப்முத்தௌ ஸர்வவிஸயத்வ ததவஸ்தா பாவித்வ்னாபி தஸ்யஸ்வாபாவிகத்வம் பந்தேதஸ்ய கர்மணாதிரோதானச் ச்ரவீக்ரியதே. “ததா ஸ்வஸத்ராபாஸக ஸத்வம் ஸுணஸத்வாத்ர லக்ஷணம் - கிமாத்மகோபகவான் கிஸரீரக இந்யர்த்ஃ. அத்ர ஜானாத்மகோ பகவான்” இந்யுத்தர் ஜான ஸரீரக இந்யர்த்ஃ. இந்யாதி ஸ்வய ப்ரகாஸத்வ பாதக ப்ரமாணாதேவ கர்ம ஸம்பந்ததஸாயாஹ்நு திரோதானம். தஸ்யப்ரதிபந்தாபஹ்நே ப்ரகாஸனம் ஸ்வய ப்ரகாஸத்வஸ்ய ஸ்வாபாவிகத்வச் ச்ரவீக்ரியத இதிகாரிகயாஸஹ்நு தர்ஸயதி. த்யிஸ்ஸ இதி. த்யிஸ்ஸ: தர்மபூத் ஜானஸ்ய. ஸ்வயம் ப்ரகாஸத்வ. பத்ரே, ஜீவ், கதாசித், விஸய ப்ரகாஸன தஸாயா. ஸர்ரூத்ர, கர்மணாப்ரதிபத்ரம். முக்தௌ, முக்திதஸாயா. கதாசிதித்யஸரூத்ர ...

(ஸா.ஸ.) தாழிகிற விந்யந்தேனோக்த மர்த்ர ஸஹ்நு - த்யிஸ்ஸ இதி. த்யிஸ்ஸ: தர்ம பூத்ஜானஸ்ய. ஸ்வயப்ரகாஸத்வ முக்தௌஸ்வாபாவிக மபிகால விஸய ஸஹ்நுச்சரஹிதமபி. பத்ரே, பத்ர தஸாயா கதாசித் திவிஸய ...

(सा.सं.) प्रकाशाभावदशायाः सरुद्ध, कर्मणासकुचित यथातथात्रापि शुद्धसत्त्वेऽपि नियम्यते - मुक्तार्दानामेव स्वप्रकाशत्वं नबद्धानामिति नियम्यत इत्यर्थः. स्वयंप्रकाशत्वं स्यैववस्तु स्वरूपते...

(सा.सं.) केषाचि देवकदाचिदेव तथेत्यादि नस्यादित्यादि युक्ति विरोधं परिहरति - இவ்வள வिति

(சா.வி.) ஸக்த்யஹ்யுபமநைவததோக்தே ருபபந்நத்வாந்நித்யமுக்தே ஸ்வராணா் ஜ்ஞானஸ்ய சர்வவிஷயத்வாத்
நித்யவிஹூதேஸ்வயபுராஸக்தவ் சமர்தந் வ்யர்த மித்யவாஹ. ஆகையாலிதி. வ்யவஹாரர்த தஸ்ய சுவயம் புராஸக்தவ்
கலுபயாம: . கிதூ ப்ராமானபலாத் நஹிவாசநிகேர்தே யுக்தய: க்ஷமந்த இதிஹாவ: - நந்வ ப்ராஜ்ஞாநர்த சுவீகாராடபி
ப்ராமானஸ்யௌப அரிகத்வாஜ்ஞீகாரோ வரமித்யத்ர ப்ரதிபந்நா பரிஹார மாஹ. இங்ஙனன்றிக்ே இதி.
இங்ஙனன்றிக்ே, அந்யதா. ஆக்கலாம், ஹவையு: .

மூல்- ஸ்வய் பிரகாஸத்துக்கு ரூப ரஸாதி஑ுணங்கலும், அவலயாடியாகவந்த ப்ரதிவ்யாதி விபா஑மும், பரிணாமாகிதலும், கூடுமோ வென்கிற ஑ோத்யமும், த்ரீமத்ரஜானத்துக்கும், த்ரீமஜானத்துக்கும் உண்டான வுைம்யங்கலை ப்ரதிவந்தியாகக்கொண்டு ப்ரமாண வலத்தாலே பரிஹதம்.

(ஸா.தி.) பரங்கல், ஜானூவாதி பரங்கல் - ஸ்வய் ப்ரகாஸத்துக்கென்று ஹேதுர்஑ - மத்தை ஸ்வய் ப்ரகாஸங்கலில் காணாமைபாலென்று காருகது. பரிணாமாகிதல், விமானாதிருபேணவென்னக. உண்டானவுைம்யங்கலாவன? விஸயிதவா விஸயிதவங்கலும், ஸ஑ூ஑விகாஸவதவ ததபாவங்கலும், வி஑ுவாணூவாதிதலும் - ஑ுத்ரஸதவமாத்ம வஸ்துவைடபோலே ஸ்வதந்ரமாட ஸ்வய் ப்ரகாஸமா ஑ிருக்கையால் ஑ேதன வர்஑த்தில ஑ேர்க்க ஑ேண்டர஑ோ வென்ன ...

(ஸா.ஸவா.) ஸவரூபேபிதூத்யதவாதித ஑ாவ:.. த்ரவஜான ஑வதமூத்யவூத்திமூலதவே நானேககல்பன வலேஸய ஑ுஷதவா஑ாவஸ஑ ப்ரவூதேபி தூத்ய இத்ய஑ிப்ராய:.. ஸ்வய் ப்ரகாஸத்துக்கு கீழ்ச்சொன்ன ஑ியத விஸய தவாதிதல் த்ரீம ரூபஜானத்திலும், த்ரீமரூப ஜானத்திலும், யதா ஑஑வ் காணகையாலே ஑ுத்ரஸதவத்திலு மிடடடி கூடினாலுட ரூப ரஸாதிதல் ஸ்வய் ப்ரகாஸமான வஸ்துவிவொன்றிலு மகாணாமைபால ஑ுத்ரஸதவத்துக்கிலை கூடாதென்கிற ஑஑ிப்ராயத்தாலே ஑஑்஑ித்து பரிஹரிககிறா. ஸ்வய் ப்ரகாஸத்துக்க த்யாதிடால். பரிணாமங்கல், “ஸ஑கதா஑வத” த்யாதி ஑ுதி ஑ித்ரங்கலான ஑ேஹேதிரய விஸயா ஑வஸுைகல். த்ரீம த்ரீதவாதி. த்ரீமத்ர ஜானத்துக்குண்டான வுைத்ய விஸயிதவமும் ஑஑்஑ாத்ரேஸ ப்ரயதவாதி விபா஑மும் ஑஑ூ஑ விகாஸங்கலும். த்ரீமஜானத்துக்குண்டான வுைத்ய ப்ரத்யக்தவமும் ஜிவேஸவர் விபா஑மும் ஜானூவாதிதலும். ப்ரதிவந்திதவாதி. ஸ்வய் ப்ரகாஸங்கலான வஸ்தவந்தரங்கலில் காணாதரூப ரஸாதிமதவ வுைத்ய஑ிருக்கையாலே ஑ுத்ரஸதவ ஸ்வய் ப்ரகாஸமன்றென்றில த்ரீம த்ரீம ரூபஜானங்கலும் ஑ந்யுந்யங்கலில் காணாத விஸயிதவ ப்ரத்யக்தவாதி வுைத்யத்தாலே ஸ்வய் ப்ரகாஸங்கலாகா தொழிப ப்ரஸ஑்஑ிக்கும். ஑ர்வ வஸ்துக்கலுக்கும் ஑ாத்ரயமும், வுைத்யமும், ப்ரமாண ப்ரதி ஑ியத மாகையாலே யதா ப்ரமாண ம஑்஑ீகார்ய மாகையால் ஑லை ஸ்வய் ப்ரகாஸங்கலாகலா மென்றில் ஑பபடியே ஑ுத்ரஸதவத்துக்கும் ஸ்வய் ப்ரகாஸதவத்தில் ப்ரமாண மிருககையால் உதவ வுைத்ய மிருந்தாலு மஅந்த ப்ரமாண வலத்தாலே யிதூவும ஸ்வய் ...

(ஸா.ப்ர.) ரிவரூபா஑஑ாவ:.. ப்ரதிவ்யாதிருப பஸூ஑ நிஸதா஑்ய பரிணாம விஸேஸா஑ாவஸ஑ஸ்யாதிதஸ஑்஑ாமநூத பரிஹரதி - ஸ்வய் ப்ரகாஸத்துக்கிதி. த்ரீமத்ரமிணு ஜானிஸவரூபதவா விஸேஸ ஑த்யபி கஸ்ய ஑ித்ரிஸயிதவ், கஸ்ய ஑ித்ப்ரத்யக்தவ மிதிவிஸேஸ வத்கஸ்ய஑ித்வரூப விகார:, கஸ்ய ஑ிததபாவ இதி விஸேஸவ஑்வாபியதா ப்ரமாண ரூபாதி மதவ் ப்ரதிவ்யாதி விபா஑ஸ஑ேதி வுைத்ய ம஑்஑ீகார்யமிதி஑ாவ: - நவ்வேமஜதவ்ன ...

(ஸா.வி.) வுைத்யங்கலை, த்ரீம த்ரீமஜானயு:.. ஸ்வய் ப்ரகாஸதவ ஑ாம்யேபி விஸயிதவ ப்ரத்யக்தவஸ஑ூ஑ விகாஸவதவ ததபாவ வி஑ுவாணூவாதி வுைத்யானி. ப்ரதிவந்தியாகக்கொண்டு, ப்ரதிவந்திதவா ஑்ரீகூத்ய. பரிஹதம், பரிஹத ப்ராய மித்யர்த:.. கதஸ்஑ிதஸாத்ரயம் ஑ிபதிநஹி வுைத்யயம் மிதி஑ாவ:.. நவ்வேவ் ஑ித்யவி஑ூதேராத்வஸ்தவதந்ர தயாஸவப்ரகாஸ தயா஑ ஑ாத்வர்஑ ஑வபதந்யுத்த மித்யாஸ஑்஑ுத்ய ஜானாஸ்யதவ ஑க்ஷண ஑ேதன ஑வ்஑ார்ததவா஑ாவாத்ரீம த்ரீம ஜானஸ்யேவ ஑ேதன ஑ஹு஑ாடான ஑ியத ...

(சா.தொ.) ஜானாஸ்ரயத்வம் சேதன ச்வ்வார்த்த மாகையாலது வேண்டா வென்கிறார் இப்படி இत्याடியால். அசித்தத்துக்கு ப்ரவ்ர்த்தியைக்காட்டுகிறார் - இவ்அசேதனங்களென்று. ச்விததி, அர்த்தசித்வம். இனி அசித்தத்துக்கு ச்வ்ரூபாதி களுடைய ப்ரேதத்தைக்காட்டுகிறார் இவத்திலித்யாடியால். த்ரயோகுணா ச்சத்வரஜஸ்தமோ ரூபா யச்ய த்ரிசுகுண த்ரவ்ய. ...

(சா.சுவா.) **பிரகாசமா**கலாமென்றுகருத்து ஆனாலுமிதுக்கு **சுவயபிரகாசத்வ** **பிராப்யகாரா**த்யசம்மதமன்றோ? **சம்மத**மாகில் **சுவாதினே**த்யாதி **வாக்ய**த்திலே யிததை **ஜடங்க**ளோடு **சேர்த்த**தெத்தாலெயென்னவருளிச்செய்கிறார் இப்படி **சுவய** **பிரகாசமி**த்யாதி. **த்ரிவிதா** **சேதனே**தி. இப்படி **சேரக்கோ**தத்து **ஜாத்**வா^பவத்தாலே யென்று மிடத்துக்கு **சுவாதினே**த்யாதி **வாக்ய**த்திலுள்ள **அசேதன** **படமே** **ஜாபக**மென்று கருத்து இப்படி **த்ரிவிதா** **சேதனங்க**ளுக்கு **இதராபே**க்ஷய **சுவரூப** **பேத**மும் **அவைக**ளுக்கு **அந்யோந்ய** **ஜடத்**வா **ஜடத்**வ **ரூபா**வா^நத்ர **சுவரூப** **பேத**மும் **சொன்னாலு** **மிவைத்துக்கு** **ஸ்திதி** **பேத**மும் **புவூத்**தி **பேத**முமெது? **நித்ய** **வஸ்துக்க**ளுக்கு **நித்யை**யா யிருக்குமென்று முன்பே **டொது**விலே **சொல்லித்தா**கையாலே இங்கு **ஸ்திதி** **பேத**ம் **சொல்லவே**ண்டு^வதில்லை யென்றாலும் **கிரியா**மா^{த்} **ஜீவனுக்கு** **மபொது**வாகையா **லிவத்துக்கு** **வ்யாவூத்**மான **புவூத்**தியெ தென்னவருளிச்செய்கிறார் இவ் **அசேதனங்க**ளினியாதி. **கிரியா**மா^{த்} **பொது**வானாலும் **சுவரூப** **அந்ய**தா **பாவா**திகள் **ஜீவனுக்கில்** **லாமையா** **லிவை** **வ்யாவூத்**ங்க^{ளெ}ன்று கருத்து. **காலத்துக்கு** **ம** **சுவரூப** **பரிணா**மா^{தி}க^ள **ருண்**டெ^{ன்}று **ந்யாய** **சித்**தா^{ஜ்}னா^{தி}களிலே **பரக்க** **சாதிக்க**ப்பட்டதி^{றே} இங்கு **விசித்**ரத்^வ **ஓத்**தி^ரவா^{ந்}த்ர **பேத** **ஜாப**னா^{ர்தா}. **அசேதனத்**வா **விசே**பே **பரிணா**ம^{ஸ்ய} **வை**சித்^ய **கத**மி^{தி} **சஜ்**ஜ^வார^{நா}ர்த^{ம்} **மீ**ச^வரே^{த்யா}தி **விசே**ஷ^ண. **பரிணா**மா **தீ**த்ய^{த்}வா^{தி} **ச**ந்^{டெ}னா^பக்ஷய **வி**நா^{சா}தய^{ம்} **கூ**ஹ^{ந்}தே. இவ் **அசேதனங்க**ள் **முன்றுக்கும்** **பரா**கத்^வ **வி**கா^{ரி} **த்**வ்ய^{த்}வா^{தி}கள் **பொது**வா யிருக்கவிவத்திலொன்றே **த்ரி**கு^ண **த்**வ்ய^{மெ}ன்று **பிரி**க^{கை}க்கு **பேத**கா^{கா}ர^{மே} **தெ**ன்ன **வருளிச்செய்கிறார்** இவத்திலினியாதி. இது **கு^ண** ...

[illegible]

(சா.வி.) தद्विशेषणत्वा देरभावाज्ज्ञाद सहोपादान निमित्तज्ञानानाश्रयत्व रूपादि मत्वादि सत्त्वाच्च अचेतनमध्ये परिगणन मित्याह. இப்படி இதி. சேர்த்தது, सहपठनं. एवं त्रिविधाचेतन साधारण स्वरूप मुक्त्वास्थिते स्वरूपानुवृत्ति रूपत्वेनेष्टत्वादुपेक्ष्य त्रितय साधारण प्रवृत्तिदर्शयति. இவ அचेதனங்கள் மூன்று மिति. अथ त्रिगुणद्रव्य स्यात्साधारण रूप तदवान्तर रूपंचाह. இவத்தில் த்ரிகுணிதி. ...

மூல்- சதத பரிணாமशीलமான இத்द्रவ்யத்துக்கு சத்வரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள்அந்யோந்ய் சமமானபோது
மஹாப்ரஹ்மம்; விஷமமானபோது சृষ্টিस्थितிகள். குணவैषम्य முள்ள ப்ரதேசத்திலே மஹாதி விகாரங்கள்.
இதில் விக்ரதமல்லாத ப்ரதேசத்தையும், விக்ரதமான ப்ரதேசத்தையும் கூட ப்ரகதி மஹதஹ்ஹார தந்மா ...

(சா.தி.) ப்ரகதிமென்றபடி இதுக்கு நியத்சநானுநிரூபस्थिति சித்யர்த் மாக மஹாப்ரஹ்ம ச்ரூத்யாதி
வ்யபதேசயோగ்யாவஸ்து களைக்காட்டுகிறார். சதநே த்யாதிபால். சதத பரிணாம ஸீலமென்கையால்
ப்ரஹ்மாவஸ்துயிலும் சூக்ஷ்ம சந்நதி நடக்குமென்றதாய்த்து இததால் ச்வரூப நியத மென்கையால்
स्थिति விசேஷ சித்த். த்ரிகுணத்தின் அவாந்நர ப்ரதேசத்தையருளிச்செய்கிறார். குண வைஷம்யமியத்யாதி.
ஒன்றுதானே அநேகாவஸ்தா பாக்ராமபோதுஅவஸ்தாப்ரதே மொழிய தத்வப்ரதேமில்லாமையால் சதுர்விசதி
தத்வமென்னும்படியெங்ஙனெமென்ன வருளிச்செய்கிறார் இதில் விக்ரத மியத்யாதி.
அவஸ்துகள்அச ப்ரதேசத்தாலேபாகையால் அசங்கள் ...

(சா.ஸ்வ.) த்ரயாஸ்ரயமானால் ச்ரூதிस्थितिநாசங்கள் சர்வதாநடக்க ப்ரசங்கிகதையாலே ப்ரஹ்மாவியவஸ்து
கூடா தொழியாதோ? சத்வரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் स्थित்யுत्पत्तிலயங்களுக்கு விசேஷகாரணத்வெந் ஸாஸ்த்ர
சித்தங்களைன்றோவென்னஉதர வருளிச்செய்கிறார். சததேத்யாதி வாக்யத்யுத்தாலே இவை விசேஷ
காரணங்களானாலு மிவத்துக்கு சாம்யமும், வைஷம்யமும், காலவிசேஷ வ்யவस्थிதமா யுண்டாகையாலே
ப்ரஹ்மாவியவஸ்து கூடு மென்றுகருதது. ப்ரஹ்மாவஸ்துயிலும் சமமாக வாகிலும் குணத்ரய மிருக்கையாலே
“சததவித்ரயா” இயத்யாதி களிற்படியே சமவிகார சந்நாந் நடந்தாலுமஅது வ்யவஸ்தா ப்ரஜக மன்றென்று
வ்யஜிப்பிக்கைக்காக சதத பரிணாம ஸீலமான வெனகிற விசேஷண. மஹாதி ரூபவிஷம விகார
தந்நாசங்களிலேயிற்றே ச்ரூத்யாதி வ்யவஹாரமெனறுகருதது. ஆனாலும் குண வைஷம்யமுண்டானபோது
மூல்ப்ரகதி யெல்லாம் நிரவசேஷமாக மஹத்வமாய் பரிணமியாதோ? அப்போது ப்ரகதி மென்றொருதத்வ
மில்லாதொழிகையாலே ஸரீரங்கள் சதுர்விசதி தத்வாத்மகங்களைன்று ஸாஸ்த்ர சொன்னது
கூடாதொழியாதோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். குணேத்யாதி. ப்ரகதியில்அக தேசமேயொழிப
கூதந்நமும பரிணமியாமையால்அத்ர ஸஜ்வகாசமில்லையென்றுகருதது ஆனாலு மொன்றுதானே
அநேகாவஸ்தாபாக்ராமபோது அவஸ்தாப்ரதே மொழிப த்வ்யப்ரதே மில்லாமையால் தத்வங்கள் சதுர்விசதி
யென்று ஸாஸ்த்ரத்தில சொன்னது கூடுமோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார் இதிலியத்யாதி. மஹாதி
களைல்லாம ச்வரூபதத்ரிகுணத்வ்யாதிபிந்நங்களானாலும் மூல்ப்ரகதியில்அக தேச மஹத்வ - இதில்அக
தேச அஹத்கார ...

(சா.ப்ர.) த்ரிகுணஸ்ய ப்ரவृत्ति ப்ரதே சாமாந்யேநாஹ - சததபரிணாமஸீலேத்யாதிநா. நநு, ப்ரகத்யாதிநா
மஹாதிரூபத்வெந் பரிணாமே பூர்வாவஸ்தா ப்ரஹ்ம வாக்ய - அந்யதா தத்வாந்நரத்வாநுபபதே: - ததாச “மஹிதத்வ
தத: கபாலிகா கபாலிகா ஸ்ஞர் ரஜஸ்ததோ” ரிதந்யாதேந் சதுர்விசதி தத்வாசித்தி ரித்யத்ராஹ - இதில்
விக்ரத மல்லாதேத்யாதிநா - ப்ரகதி மஹதஹ்ஹாராதிநாமேகேக தேச ஂவோத்ரோத்ராவஸ்தா ...

(சா.வி.) நநு ப்ரகத்யாதிநா மஹாதிரூபத்வெந் பரிணாமே பூர்வாவஸ்தா ப்ரஹ்ம வாக்ய. அந்யதா தத்வாந்நர நுபபதே:
ததாச “மஹிதத்வ தத: கபாலிகா கபாலதத்வ்ஞர் ரஜஸ்ததோ” ரிதந்யாதேந் சதுர்விசதி தத்வா
சித்திரித்யத்ராஹ. இதில் விக்ரதமல்லாதேதி, ப்ரகதி மஹதஹ்ஹாராதிநா ஂகேக தேசா ...

(சா.சं.) நஹிவ்ചന വിരോധ इतिन्यायादिति भावः - विवक्षा विशेषङ्कनादेव इति - अन्तर्भाव बहिर्भावाभ्यामित्यर्थः, ஏறவும் கருங்கவ மிதி, அதிக சங்க்யையான் சங்க்யாச். இத்தத்வங்களிலிதி - அசித்

மூல்- அவற்றில் அஹிமானிதேவதைகளும் அவ்வோ உபாஸனாஹிகாரி களுக்கறியவேணும். ஆத்மாக்களுக்கு அவற்றில் காட்டில் வ்யாவ்ரீதியறிகை இங்குநமக்கு ஸ்ரதான - இவையெல்லாம் சர்வஸ்வரனுக்கு அஸ்ரஹ்ணாஹி ரூபங்களாய் நிற்கும் நிலையை.

(சா.ஹி.) ஹதாஹிகளைஹ்ஹோலே அத்யந்த வுஷ்மயில்லலாஹைபால் அஹைததை வவ்ஷிதது சகருங்கச சொல்லுகிறதென்கை நமக்கு - ஸுஹ்ஷுக்களானநமக்கு இங்கு ஹரிணாஹாஹிஹிதஹான ஸுணங்களுக்கு சாஹ்யவுஷ்மயங்களாவன? ஹதூரவாஹி ஸுணங்களில் இஷ்ந்ஹதூரத்வ, ஹதூரத்ரத்வ, ஹதூரத்ஹத்வாஹிகளிறஹோலே சத்வ ரகஸ்தஹ்ஸஸ்ஸுக்களிலு ஹுண்டு அதில்இஷ் ஹ்ஜஸ்ஸும் அதிஷ்ரயித சத்வஹும் அத்யந்தாதி ஶயிதத்ஹ்ஸஸ்ஸு ஹாஹாகில் வுஷ்மய் - ஹுண்டும்இஷ்ஹாகில் சாஹ்ய. இஹ்ஹி ஹகாராந்தரத்திலும் கண்டுஹொள்வது இத்தவ்ங்களில் இஷ்ரனுக்கு அஸ்ரஹ்ணாஹி ரூபேண நிறகுஹ் நிலையறிகையானால் நமக்கு ஹிதஹ்மென்கிறார் இவையெல்லாஹித்யாஹித்யால். அஸ்ர ஹ்ணாஹி ஹென்றஹித ஶஹ்ஹத்தால் ஶ்ரீவத்ஸ சஸ்தான ஶ்ஜகோஷாஹி ஶ்ஜஹித.

(சா.ஸ்வ.) விஷயஹாகையால் நமக்கவையறியவேண்டா வென்றுகருத்து அஹ்ஹோதிநத ஶதுர்விஷதத்வ ஶானஹும் தத்ஹுபாஸந ஸ்ரதானஹாய் ஸ்ரதானஹான அவஹுபாஸநில்லாத நமக்குதத்ஹிஹானி ஹைதாஶானஹ்ஹோலே அந்த தத்வஶானஹும் வேண்டாஹொழிபாஹோ? வெனவருளிசசெய்கிறார். ஆத்மாவுக்கித்யாஹி. இங்கென்றத. இந்தத்வ நிறுணத்திலென்றஹித நமக்கு, அகிஷ்நாஹிகாரி களான நமக்கு சிலர்க்குஹ்ஹோலே ஹுபாஸநாஹ்ஹாக வேண்டாவாகிலுஹ் ஆத்மாவுக்கு ஶதுர்விஷதத்வாஹ்மக ஹைஹவ்யா வுத்தியறிகை நமக்கு ஸ்ரதான ஹாகையால் தத்ஹ்ஹாக இந்தத்வஶான வேணுஹென்று கருத்து ஆனாலுஹ் ஶதுர்விஷதத்வாஹ்மனா விஹ்ஜித்தறியவேணுஹோ? ஹ்ருத்யாஹ்மனோ ஸுணத்ரயா ஶ்யத்வானாஶ்யத்வ ஶானஹாதத்தாலுஹ் ஆத்மாவுக்கு ஹைஹவ்யாவுத்தி ஶிஹ்ஹிபாஹோ? இவை இஷ்ரனுக்கு அஸ்ர ஹ்ண ரூபஹாய் நிற்கும்ஹித்யறிய வேண்டு கையால் இவத்தை விஹ்ஜித்தறியவேணுஹென்றில் ஹ்ருபத்திகங்கஹல்லா ஹையாலததான் வேணுஹோ? இவைஅஸ்ரஹ்ண ஹாஹ்ஹித தானெங்ஙனேஹெனவருளிச செய்கிறார் இவையெல்லாஹித்யாஹி. ஆஹிஷஹ்ஹத்தால் ஶ்ரீவத்ஸ சஸ்தான ஶ்ஜகோஷாஹி ஶ்ஜஹிதஹ். ...

(சா.ஹ்.) நஹ், ஹ்ருத்யாஶ்வாந்தர ஹைநிறுணேஹித்யாஹ்மனஹ்: ஹ்ருதிஹ்ருத க்ருதஸ்நவீலக்ஷண ஶான தஹ்ஹ்ஹ்ருதி ஹதஹ்ஹ்ஹ்ர ஹத்ர நிறுணேஹி தக்ஷ்ஹ்மயித்யத்ர ஹ்ருஹிகாரே அஸ்ர ஹ்ண விஷிஷ்ஹ்வெநாஹ்ஸந்ஹைதயோக்த ஹகவஹ்ந ஶந்ஹானேஹிதாவிந்நிறுணஹ்ருபயுஜ்யத இத்யஹிஹ்ரேத்யாஹ். இவையெல்லாஹித்யாஹி. ...

(சா.வி.) ஹக்தஸ்யாத். ஹதாஹிவஹ்யந்த வுஷ்மயா ஹாவாஹித ஶுக்ஷஹாவஸ்தாஹ்வெந அஹைவிவக்ஷயாக்ஶித்யுத்யுஹ்நுத்திரித ஹாவஹ். அவத்தில் காட்டில், ஶதுர்விஷதத்வாஹித்யா. அறிகை, ஶான. நமக்கு, ஹுஹ்ருஹ்ம. அஸ்ர ஹ்ணாஹித்யாஹி ஶஹ்ஹை ஶ்ரீவத்ஸாஹி ஶ்ஜஹிதஹ். நிற்கும் நிலையை. ஶித ஹகாரஸ்ய. அஸ்ய அறிகைய மித்யத்ர ஶஹ்ந்ஹ்.

(சா.ச.) தத்வாஶ்ரதாஶ்யாஹித்யாஹி ஶ்தானகேஹ்யே தஹ்வாந்தர ஹைஹஸ்தத்ஹுபாஸகை ரேவஜ்ஜேயா இத்யஹ்:., ஹை ஹகவத்: கிஹ்ஹா இதிஶாஹ்வா ஆத்ஹ்ஸ்தஹ்ஹ்வாவுத்திஜ்ஜே யேத்யாஹ். இவையெல்லாஹித்யாஹி. நிற்கும் நிலை. ஹை விதிஷேஹ்:., நிலை, ஶஹ்வாஹ்:.

(சா.சं.) கஸ்ய கஸ்வभाव इत्याकांक्षायां अस्त्रभूषणाध्यायोक्तप्रक्रियया अयमस्यस्वभाव इति सङ्गृह्यति - புருடனிதி. புருஷ: . மணிவர்., பொன்னுதல் விநாசி:, பொன்னா அவிநாசி, மரு ஶ்ரீவत्ஸ, மாண் மஹத்த்வ. தண்டு, ગદા. தெருளமருள், જાનાજાને. லாளமறை ஶஸ்ரீதடாவரணே । ஆங்காரங்கள். રાજસ, સાત્વிகાஹ்-કારયુગં શાર્દૂ-શிவரૂપે.

மூல் - மனந்திகிரியாக. இருடிகங்களீரைந்தும் சரங்களாக இருபூதமாலைவனமாலையாக, கருடனுருவா மறையின் பொருளாங்கண்ணன் கரிகிரிமேல் நின்றனைத்து ...

(சா.தி.) மனந்திகிரியாக, मनस्सु चक्रமாகவும் இருடிகங்களீரைந்தும், हृषीकण्डகளென்கிற இन्द्रியங்கள்பத்தும் பாணங்களாகவும் - இருபூதமாலை, सूक्ष्मस्थूलभेदेनயிருவகைப்பட்ட பञ்ചभूतங்களினுடைய பங்கி. भूत सूक्ष्मங்களாகிற तन्मात्रங்களைந்தும் पृथिव्यभेज आदियான स्थूलपृथिविकளைந்து மென்கை - வனமாலையாகவும் धरितதுககொண்டு நின்றயென்றாதல் இவத்தைअस्र भूषणமாகவுடைய கண்ணென்றாதல் अन्वयम् - கரிகிரிமேல். हस्तिगिरियில் பேரருளாளராய்நின்று அனைத்தும், ...

(சா.ஸ்வ.) மனம், मनस्ஸானது. திகிரியாக, चक्रமாக இருடிகங்கள், हृषीकण्डங்கள் ஈரைந்தும், द्विपञ्चகமும். दशेन्द्रियங்களுமென்னபடி சரங்களாக, बाणங்களாக இருபூதமாலை, द्विविधाभूतमालை. तन्मात्रात्मना सूक्ष्म रूपமாயும் आकाशाद्यात्मनास्थूल रूपமாயிருந்துள்ள महाभूत पङ्क्ति என்னபடி வனமாலையாக, श्रीवैजयन्तियாக - இவ்வாக்யங்களுக்கெல்லாம் மறையின் பொருளா மென்கிறத்தோடே अन्वय. கருட னுருவாம்மறையின், “त्रिवृत्तेशिरोगायत्रचक्षु” रित्यादிகளின்படியே गरुडனுக்கு रूपமாக நிற்கிற वेदங்களுடைய - वेदवेद्य चिदचिद्रूप तत्त्वजातस्य स्वास्रभूषणत्वத்தால் போலே वेदजालस्य स्ववाहनावयवत्वத்தாலும் स्वस्य सर्वोत्कृष्टत्व मूढाटित மாகிற தென்றுअभिप्राय - பொருளாங்கண்ணன், प्रधानार्थமாக நிற்கிற कृष्णன் - இப்படி सर्वतत्त्वங்களும் தனக்கு अस्रभूषणादि रूपமாக वेदங்களால் प्रतिपादिக்கப்படுகிற कृष्ण என்னிறிவ்வாக்யங்களெல்லாத்துக்கும் समुदितार्थ - கரிகிரிமேல்நின்று, हस्तिगिरि யின் மேலேனின்று - குன்றுமேல் விளக்குப்போலே सर्वர்க்குங்காணலாம்படி நின்றுஎன்றபடி - அனைத்தும், समस्तத்தையும் - ...

(சா.பு.) மனம், मतिः. திகிரியாக, चक्रत्वेन. இருடிகம், हृषीकणि. “हृषीकं विषयीन्द्रिय” मितिनिघटुः कर्मज्ञानेन्द्रियाणीत्यर्थः - ஈரைந்தும், पञ्चकद्वय, சரங்களாக. शरत्वेन. இருபூதமாலை, द्विविधाभूतमालா. வனமாலையாக, वनमालात्वेन. तन्मात्र पञ्चकं भूतपञ्चकंचवनमालात्वेनेत्यर्थः - கருடன், गरुडः. உரு, रूप. மறை, वेदः. பொருள், अर्थः गरुड शरीरभूत वेदप्रति पादितः. “वेदात्மா விஹேசுவர” इत्यादेर्मूलभूताहि श्रुतिः गरुड शरीरत्वेनोक्तासुश्रुतिषु पञ्चविंशतितत्त्वात्मकास्र भूषण भूषिततया प्रतिपादित इत्यर्थः - கண்ணன், कृष्णः कृपाळुरितिवा - கரிகிரி. करिगिरिः, तस्य. மேல், उपरि. நின்று, स्थित्वा. அனைத்தும் सर्वमपि.

(சா.வி.) மனம், मनः. திகிரியாக, चक्र यथास्यात्. இருடிகங்கள், हृषीकानि. इन्द्रियाणीत्यर्थः. ஈரைந்தும் சரங்களாக, दशबाणायथास्युः. இருபூதமாலை, सूक्ष्मस्थूलरूपोभयविधभूतमालா. வனமாலையாக, वनमाला यथास्यात्तथा. धारय त्रितिशेषः. கருடன், गरुडस्य. உரு, देहरूपतया. ஆகும், भवतः. மறையின், वेदस्य. பொருளாம், प्रतिपाद्यभूतः. கண்ணன், कृष्णः. கரிகிரிமேல், हस्ति गिरेरग्रे.

(சா.ச.) மனந்திகிரி, मनस्तत्त्वचक्रतया - இருடிகங்களீரைந்தும். हृषीकानिदशच शराः இருபூதமாலை, तन्मात्र पञ्चकम्भूत पञ्चकंचवनमालात्वेन एवतत्तद्रूपेणतत्त्वानिधृत्वागरुत द्विग्रहात्मना

மூல்- ங்காக்கின்றானே ||

என்கிற கட்டளையிலே யறிகையுசிதம்.

(சா.தி.) சர்வலோகங்களையும் - காக்கின்றானென்கை. ப்ரஸங்காதிமுதலின நானாத்வத்தை ஸாதிக்கிறார்.

(சா.ஸ்வ.) காகதின்றான், அநிதநிவ்ருத்தி ப்ராமிகளாலே சர்வசியானின்றான் - சர்வத்வங்களும் அஸ்வபூஷாதி ருபேண தனக்கு யதேத விநியோகாஹ்மானுபகரண மானபடியை யுமஅத்தாலே தான சர்வலோகனாய் ஸோயதமனுமானு படியையும் வேதங்கள் பரோக்ஷமாகச்சொல்லுகிற வளவே யாய் டோகாத படி "யம்பரோக்ஷமென்கிற ஸலோகத்தின் படியே ஹஸ்திபரிமேலே நின்று, சர்வர்க்கும ப்ரத்யக்ஷமாகக்காட்டிக்கொண்டு விஸ்வத்தை யுஜ்ஜீவிப்பி யாநிற்கிறானென்று மஹாவக்ய தாத்யர்.

உசிதமிதி. இப்படி யறிகை ப்ரபத்திக்கங்கமாகா விட்டாலும் டாசனுக்கு ஸ்வாமி யினுடைய அதிசய ...

(சா.ப்ர.) காக்கின்றானே, ரகதி.

அஸ்வபூஷண ஸூசிதஸ்ஸர்வ ஸரீரீ ப்ரகவானாராயண: பரவாஸுதேவோ ஹஸ்தபரிவரடராஜதயாவதீர்ய பரமீகாந்தினோ தேவதான்தர பராஸ்ச சர்வானு ரகநீதிபாவ: | "ஆத்மானமஸ்ய ஜகதோநிலே பமமகுணாமலம் | பிபர்திகௌஸ்து ப்ரமணி ஸ்வரூபம் ப்ரகவானுஹரி: | ஸ்ரீவத்ஸஸஸ்தானதர மனந்நேச சமாஸ்திதம் | ப்ரதானம் ப்ருஹிதரப்யாஸ்தேகடாரூபேண மாதவே | ப்ரூதாதி மிந்ரிதயாதி ச்஢ிதாஹ்஢்காரமீஸ்வர: | பிபர்திஸஹ்஢்காரூபேண ஸா஢்஢் ரூபேணசுஸ்திதம் | பஞ்சரூபாதுயாமாலாவீஜயந்நீ தடாபூத: | ஸாபூத ஹேதுஸஹ்஢்காது பூதமாலாசுவீதிரிஜ | சலஸ்வரூபமத்யந்நஜவேநான்தரிதானில | சக்ரஸ்வரூப சமநாஸ்தே விஷ்ணுக்ரேஸ்திதம் | யானீந்ரிதயாஸ்யஸேஷாணி ப்ருஹிகர்மாஹ்மகானிவீ ஸரரூபாஸ்ய ஸேஷாணிதானிததே ஜனாந்ந: | பிபர்தியசாஸிரல மச்யுதாஸ்தந்நிர்மலம் | வித்யாமயந்நு ததஜானம வித்யாசர்மஸஸ்திதேத்யாடே: " அவிஷமரஜா குணவத்வம் ப்ரகூதே லக்ஷண. ஸத்வம் யதார்த ஜானஹேது: - ரஜாராஹேது: - தமோ விபரீதஜானாதி ஹேது: - "ஸத்வாஸஜ்ஜாயதே ஜானரஜஸாலாப எவச: | ப்ரமாடமோஹீ தமஸ" இத்யுக்தே: . அத்யவஸாய ஹேதுர்மஹான் - அபிமானஹேது ரஹ்஢்கார: - இந்ரிதயாஸாநம் ஸாத்விகாஹ்஢்கார: - ஸதவ தந்மாஸாஸாநம் தாமஸாஹ்஢்கார: - உபய ஸஹ்காரிதவ - ராஜஸாஹ்஢்காரத்வம் ரூபாதிஸு பஞ்சஸுமத்யே ப்ரத்யேக ரூபஸ்ப்ரஸிமாந் ஸாஹ்஢்கத்வ சக்ருஸ்வபரிந்ரிதய யாஸ்தேஷாணி. ...

(சா.வி.) நின்று, ஸ்திதவா. அனைத்தும், சர்வஜகத். காக்கின்றானே, ரகதி.

என்றகட்டளையிலே, இத்யுக்தஸ்திதா வித்யர்: . அந்ர ப்ரமானானி. "ஆத்மான மஸ்ய ஜகதோ நிலேபமகுணாமலம் | பிபர்திகௌஸ்துப்ரமணி ஸ்வரூபம் ப்ரகவானுஹரி: | ஸ்ரீவத்ஸ ஸஸ்தான தர மனந்நேச சமாஸ்திதம் | ப்ரதானம்ப்ருஹி ரப்யாஸ்தே கடாரூபேண மாதவே | ப்ரூதாதி மிந்ரிதயாதிசு ஢ிதாஹ்஢்காரமீஸ்வர: | பிபர்தி ஸஹ்஢்காரூபேண ஸா஢்஢்ரூபேணசு ஸ்திதம் | பஞ்சரூபாது யாமாலா வீஜயந்நீ தடாபூத: | ஸாபூத ஹேதுஸஹ்஢்காது பூதமாலாசுவீதிரிஜ | சலஸ்வரூப மத்யந்ந ஜவேநான்தரிதானில | சக்ர ஸ்வரூபம் சமநாஸ்தே விஷ்ணு: க்ரேஸ்திதம் | யானீந்ரிதயாஸ்ய ஸேஷாணி ப்ருஹிகர்மாஹ்மகானிவீ | ஸரரூபாஸ்ய ஸேஷாணி ...

(சா.ஸ.) ஸ்திதவேத தாத்யர் பூதஸ்ஸந் க்ருஷ்ண: கரிபரி ஸிஹ்ரேஸ்திதவா சர்வமபரிஸுததீத்யர்: .

மூல- “ஸ்வசத்தாஹாஸகம் சத்வத்ருண சத்வா த்விலக்ஷணம் । தமஸ: பரமோதாநா । அபராக்ருதம்ஸுரேவ்ந்நம்” இத்யாதிகளாலே தமஸ்ஸுக்கு மேலான தேசவிசேஷம் சித்திக்஑ையாலே “அநந்தஸ்யநதஸ்யாந்த ஸ்ஸங்஑யாந் வாபிவித்யதே । ததநந்தமஸ்ஸங்஑யாத் த்ரமாணம் காபி வஃ யத:” இத்யாதிகளில் நித்யவி஑்஑ூதிகளால் அவக்ஷித்ரமல்லாதத்ரதேசத்தாலே மூலத்ரகூதிக்஑ு அநந்த்யம் ஑ால்லுகிறந்நன.

(சா.தீ.) ஸ்வசத்தேத்யாதி - ஸ்வசத்தாஹாஸகம், ஸ்வயம்த்ரகாசம். அநந்தஸ்ய, த்ரகூதி தத்வஸ்ய - அந்த, காலத்ரிக்ஷித்சி: ஸங்஑யாந், யோஜநாதி த்ரமாணஸ்ஸங்஑யை யுதில்லை அது அநந்தம ஸங்஑யாத் த்ரமாணமெந்நு ஸாஸ்த்ர சித்தமாதையாலெந்நுஅர்த் - இத்தால் த்ரகுண மநந்தமாதையால் ததவ்யாஸ த்ரதேசதில்லாதமையால் தத்ர஑்஑மான ஑ுத்ர சத்வமாதிற த்ரதீயா சித்ததுக்கடா தெந்கிற காசு த்ர஑்஑ - த்ரோப வர்த்ரலாஸ்த்ரத்வததே

(சா.ஸ்வ.) யாங்குத்ரவத்வதில்லை யெந்நகைக்காத்ர த்ரசித்தேத்யுதி: மூலத்ரகூதி கார்யங்களில்இருத்தது மூந்நெந்நக்கூடுமோ? ஑ுத்ர சத்வ த்ரவ்யமும் குணத்ரயாந்தர்த்ர சத்வாஸ்த்ரய மாதையாலே இதன்த்ரரிணாம விசேஷமாத வேண் ஑ாவோ? அந்த்ர சத்வ த்ராகூத சத்வாதேத்யா விலக்ஷண மாதையால் ததாஸ்த்ரயமானஅந்த்ர த்ரவ்யம் த்ராகூத மந்நெந்நனில் அதில் த்ரமாண மூணடோ? அது த்ரதீயவ்யாதி விதா஑வதேஎந்நு கீழே ஑ால்லுகையாலே அந்த்ரஅத்ராகூத த்ரதீயவ்யாதிகளு மிந்த்ராகூத த்ரதீயவ்யாதிகளைத்ரடடோலே இங்கேகாணவும் த்ரசித்தியாதோ? அது த்ரகூதிக்஑ி மேலாயிருக்஑ு மெந்நிலஅபதத த்ரமாண மூணடோ? அபதோது த்ரகூதே த்ரநந்த்ய வகநங்களும் விரோத்ரியாதோ? வெந்நனவருளிச்செய்கிறார். ஸ்வசத்தா ஹாஸகமித்யாதி. ஸ்வசத்தாஹாஸகம், ஸ்வயம் த்ரகாசம். சத்வ, சத்வகுணாஸ்த்ரய த்ரவ்யம். குணசத்வாத், ரகஸ்தமோ குணயுத்சத்வாத். அவ்ரசத்வசத்ரவ்யம் குணவிசேஷத்ர: ததாஸ்த்ரய த்ரவ்யத்ரோவா. அ஑யதாபி தத்ரவிலக்ஷணத்வம் ஑ுத்ரசத்வஸ்ய ஸ்வநித்ர சத்வகுண த்ரவாக் விவக்ஷிதம் - அநந்தஸ்ய, ஸாஸ்த்ரேஷ்வநந்தத்வெந்நவ்யவ஑்஑ிய மாணஸ்ய த்ரகூதிதத்வஸ்ய. அந்த:, காலத்ரிக்ஷேத: ஸங்஑யாந், யோஜநேயதாதிசகநாஸ்தி. தத், த்ரகூதிதத்வம், அநந்தம், நாசர஑ிதம். அஸ்ஸங்஑யாத் த்ரமாணம், யோஜநாதித்ரரி த்ரரிக்ஷித்ர த்ரரிமாணம்வேதி யத ஑்஑ாஸ்த்ரேஷு த்ரரிசித்தமத் இத்ர்த்: வஃசத்ரவ்யத்ர த்ரரிசித்த த்ர: அவக்ஷித்ர மல்லாத்ர வித்யாதி அஸ்த்ரவகநங்களுக்஑ு விரோத த்ரரி஑ாராத்ர வ்யவஸ்த்ரேகொள்ளவேண்டுகையால் ஑ாமாந்யரூதமான அநந்த்ய வகநத்துக்஑ு ஑டூக தோஷவ஑மந்நு இங்கத்ரபதத அத்யந்த ஑டூகமு தில்லை யெந்நுகருத்து இதததத்வங்களில் ம஑தாதிநாஸ்தித்யாநித்யை யாங்குத்ரதீயம் கருங்கியுதிருககு மெந்நும் மூலத்ரகூதிக்஑ு ஑ிதிநித்யையெந்நும் ஑ால்லியாய்த்து. ஑ுணாலும் இந்த்ர த்ரகுணத்ரவ்யத்துககு வ்யாப்தமான ...

(சா.த்ர.) ததநந்தரதம் ஸங்஑யாதித்யாதி த்ரமாண விரோதாத் - நத்ரதீய: - தமஸ: பரமோதாநா த்ரதத நதரதமய்யோம்தோ ரந்தரே விரகாநதீத்யாதி விரோதாத். அத: த்ரகூதி: துந்ரிரூதேத்யத்ரா஑ - ஸ்வசத்தா ஹாஸக ...

(சா.வி.) ய்யோம்தோரந்தரவிரகாநதீ’த்யாதி விரோதாத். அத: த்ரகூதிதுந்ரிரூதேத்யத்ரா஑. ஸ்வசத்தா ஹாஸகமித்யாதி. அல்லாத்ர த்ரதேசத்தாலே, நித்யவி஑்஑ூத்யநவக்ஷித்ர தேசெந்ந. ஑ால்லுகிறந்ந, ஑க்யதே. த்ரகுண த்ரவ்யஸ்ய த்ரவூதி

(சா.ஸங்.) அநந்தஸ்யேத்யாதி த்ரகுணாநந்த்யோக்தே ரூதததிமா஑ - ஸ்வசத்தேத்யாதிநா - ஸ்வகோகரகாநம் விநைவ ஑ே நைவஸ்வஹாஸகம் ஑ுத்ரசத்வமித்யர்த்: குணசத்வாத், த்ரகுணாந்தர்த்ர சத்வாத் - தஸ்ய, த்ரகுணஸ்ய. தத், த்ரகுண ...

மூல்- त्रिगुणद्रव्यத்துக்கு प्रवृत्तिभेदம் बद्धचेतनருடைய भोगापवर्गங்களுக்கும் ईश्वरனுடைய लीलारसத்துக்குமாக समமாகவும், विषमமாகவும், परिणामसन्ततियை யுடைத்தாய் देहेन्द्रियादि रूपத்தாலே அவ்வோவ்யாபாரங்களையும் பண்ணுகை. இது रजस्तमஸ்ஸுக்களையிட்டு बद्धர்க்கு तत्त्वங்களின் உண்மையை மறைத்து विपरीत ज्ञानத்தையுண்டாக்குகிறது भोगार्थமாக. இதுதானே अपवर्गार्थ மாக सत्वविवृद्धियाலே तत्त्वங்களை यथावत्प्रकाशिப்பிக்கிறது.

(சா.தி.) விவரிக்கிறார் இது रजस्तमஸ்ஸுக்களையிட வாக்யவ்யத்தால்.

(சா.சுவா.) प्रवृत्ति சொல்லக்கூடுமோ? परिणामங்களும் देहेन्द्रियादि रूपेण व्यापारிகளையும் शुद्धसत्त्वத்துக்கும் तुल्यமன்றோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். त्रिगुणद्रव्यத்துக்கத்யாदि. सममिति. प्रलय दशाया समपरिणामः. सृष्ट्यादि दशाया विषम परिणामः. शुद्धसत्त्वத்துக்கும் परिणामादிகளுண்டானாலும் அவை बद्धர்க்கு भोग मोक्षार्थங்களும் ईश्वरனுக்கு लीला प्रधानங்களுமல்லாமையாலு மங்கு प्रलय மில்லாமையாலே யிங்குபோலே समपरिणाम மல்லாமையாலு மிந்த परिणामादிகள் இதுக்கு व्यावृत्तமான प्रवृत्तिடா மென்றுகருது ஒன்றுக்குத்தான் भोगार्थत्वமும் तद्विरुद्धமான मोक्षार्थत्वமும் கூடுமோ? तत्त्वयाथात्म्य तिरोधान प्रकाशन रूप मुखभेदத்தாலே கூடுமென்றில் अन्योन्य विरुद्धமானஅந்த मुखभेद ந்தான்ஒன்றுக்குண்டாவ தெத்தாலே யெனை उत्तर மருளிச்செய்கிறார் இது रजस्तम सित्यादि वाक्यद्वयத்தாலே. सत्ववृद्धीति. कालविशेषे रजस्तमसोरभिभवमும், सत्वस्य वृद्धियும் सभविक्केकையாலே அப்போது यथावत्प्रकाशமும் இல்லாதபோது तिरोधानமுமுண்டாகலாமென்றுகருது இப்படி सृष्ट्यादिदशமிஷுள்ள विषमपरिणाम மெல்லாம் बद्धருடைய भोगमोक्षार्थ மாகில்இங்ஙனல்லாத समपरिणाम मात्र ईश्वर लीलार्थமென்று முடிக்கையால் सृष्ट्यादிகளில்ईश्वरனுக்கு लीलैயெனகிறशास्त्र विरोधिडातோ? வென்ன

(சா.பு.) मित्यादिना - अथप्रवृत्ति भेदमाह - त्रिगुणद्रव्यத்துக்கத்யாदिना - समமாகவும் विषमமாகவுமिति, प्रलयस्यापि लीलालेन तदासम परिणामः सृष्टौ विषम परिणाम इत्यर्थः. एव प्रकृति परिणामाना भगवदर्थत्व मुक्त्वाजीवोपकारकत्वमाह - இது रजस्तमஸ்ஸுக்களை इत्यादिना - जीवोप कारोपि

(சா.வி.) भेदमाह. त्रिगुणद्रव्यத்துக்கு प्रवृत्ति भेदमिति. “समமாகவுமिति. प्रलयार्थ प्रलयस्यापिलीला रूपत्वात्. अत एव “जन्मस्थेम भङ्गादिलीले. विभवलयलील” मित्याद्युच्यते. विषम माकवु मिति. सृष्ट्यर्थ. உண்மை, யாதார்த்த. மறைத்து, விச്മய. உண்டாக்குகிறது, घटयति - இதுதானே, इयं प्रकृति रेव. यथावत्प्रकाशिப்பிக்கிறது, यथावत्प्रकाशयति. सत्वरजस्तम इति गुणाः प्रकृति सभवाः। निबध्नन्ति महाबाहो देहे देहिन मव्यय। तत्रसत्वं निर्मलत्वात्प्रकाशक मनामय। सुखसङ्गेन बध्नाति ज्ञानसङ्गेनचानघ। रजोरागात्मक विद्धि तृष्णासङ्ग समुद्रवं। तन्निबध्नातिकौन्तेय कर्मसङ्गेन देहिन। तमस्त्वं ज्ञानजविद्धि मोहनं सर्वदेहिनां। प्रमादालस्य निद्राभिस्तन्निबध्नाति भारत। सत्वं सुखे सञ्जयतिरजः कर्मणि भारत। ज्ञानमावृत्यतुतमः ...

(சா.சு.) समமாகவுமिति, कारणावस्थायां - विषमமாகவுமिति, कार्यावस्थायां. உண்மை, यथावस्थित स्वरूपं ...

மூல்- இவையெல்லாம் இஷ்வரனுக்கு லீலாஸாவஹமாயிருக்கும் - शुद्धसत्त्वத்துக்கு स्वरूपभेदம் ரஜஸ்தமஸ்சுக்களோடு கலசாத சத்வகுணாश्रயமாயிருக்கை. இதின் स्थितिभेदம் ந்த்யமான மण्टपगोपुरादிகளிலும், இஷ்வரனுடையவும், ந்த்யருடையவும், विग्रहविशेषங்களிலும், ந்த்யமாயிருக்கும். ந்த்யருடையவும், முக்தருடையவும், இஷ்வரனுடையவும், अनित्येच्छையாலே வந்த விग्रहादிகளில் अनित्यमा யிருக்கும். ...

(சா.தி.) ந்த்யமான வித்யாதி. முக்தாககு ந்த்யேச்சையால் வருகிற आद्यन्तवத்துக்களான விग्रहங்களேயுள்ளது, ந்த்யவிग्रहமில்லை. सशरीरनाடும் अशरीरनाடியுமிருக்கைபென்கையால் - ...

(சா.ஸா.) வருளிச்செய்கிறார் இவையெல்லாம்த்யாதி. एकस्योभयार्थत्वं विरुद्धमல்லாமைபால் जीवभोगमोक्षार्थानामर्पाश्वर लीलार्थत्वं கூடுமென்று கருத்து. शुद्ध सत्त्वத்துக்கு विलक्षण सत्वाश्रयत्वத்தையிட்டு प्रकृत्यपेक्षया स्वरूपभेद சொன்னது கூடுமோ? विलक्षण सत्वाश्रयत्व प्रकृतिக்கும் महदादि களான विकृतிகளுக்கு மில்லையோ? அவற்றில் सत्वगुणங்கள் தானும் उत्कर्षाऽपकर्षादि களாலே परस्पर विलक्षणங்களானறோ? வென்றிப்படி प्रसक्त शङ्कையை परिहरिक்கைக்காக उद्देशक्रमान् सरण विनापि कालनिरूपणात्पूर्वं शुद्धसत्त्वத்துக்கு स्वरूपभेद சொல்லுகிறார். शुद्धसत्त्वத்துக்கित்யாदि யால். கலசாத, समानाधिकरण மல்லாத. प्रकृति प्राकृत द्रव्यங்களெல்லாம் नियमेन गुणत्रयाश्रय मாயிருக்கையாலே அவற்றில் सत्त्वத்துக்கு रजस्तमः समानाधिकरणत्व रूपवैलक्षण्यமில்லாமைபால் उक्त चोद्यावकाशमில்லை யென்று கருத்து இப்படி स्वरूपभेद சொன்னாலு மிதுக்கு स्थितिभेद சொல்லக்கூடுமோ? இதன் स्थिति नित्यैयென்றாலிதுக்கு परिणामादிகளுண்டுமென்று கீழ்ச்சொன்னது विरोधियाதோ? “स एकधा भवती” त्यादि श्रुति களாலே मुक्तनित्येश्वराणां इच्छैयाலே विग्रहங்கள் जनित्कु मेன்கிறதுவும் विरोधियाதோ? இனி अनित्यै பென்றில் “दिव्य स्थानमजरञ्चा प्रमेय. नित्यसिद्धेतदाकार” इत्यादि களாலே स्थानादிகளும் இஷ்வரனுடையவும், नित्यरुदையவும், विग्रहங்களும் नित्यங்களென்னது विरोधियाதோ? வென்னउत्तर வருளிச்செய்கிறார் இதின் स्थिति भेदमित्यादि वाक्यद्वयத்தாலே. ஆனாலு மிதுக்கு प्रवृत्तिभेद சொல்லக்கூடுமோ? बद्ध

(சா.ப்ர.) भगवल्लीार्थ इत्याह - இவையெல்லாம்இஷ்வரனுக்கு इत्यादिना - एव त्रिगुणस्य स्वरूपादिक मुक्त्वातदुपर्यवस्थिततया तत्परिच्छेदिकायाः प्रकृतिवत्पञ्चोपनिषच्छब्द वाच्यपृथिव्यादि परिणामवत्तया बुद्धिस्थाया नित्यविभूते स्वरूपभेदमाह - शुद्ध सत्त्वத்துக்கு इत्यादिना - रजोऽसमानाधिकरण ...

(சா.வி.) प्रमादे सञ्जयत्युत । रजस्तमश्चाभिभूय सत्त्वं भवति भारत । रजस्तत्त्वं तमश्चैव तमस्सत्त्वं रजस्तथा । प्रवृत्तिश्च निवृत्तिश्च कार्याकार्ये भयाभये । बन्ध मोक्षश्च योवेत्ति बुद्धिस्सापार्थ सात्वकी । यथाधर्म मधर्मश्च कार्यश्चा कार्यमेवच । अयथावत्प्रजानाति बुद्धिस्सापार्थ राजसी । अधर्मधर्म मिन्या मन्यते तमसावृता । सर्वार्थान्विपरीतांश्च बुद्धिस्सापार्थ तामसी” त्यादीन्यत्र द्रष्टव्यानि. सत्वस्य सुखसङ्गेन बन्धहेतुत्वेपि विवृद्धतया मोक्षहेतु जानहेतुत्वं. अत एव सत्त्वविवृद्धियालौ इत्युक्तं. सत्वप्रसङ्गाच्च बुद्धिस्थ शुद्धसत्त्व स्वरूपादिकमाह. शुद्धसत्त्वத்துக்கिति. கலசாத, असंसृष्टे त्थर्थः. “सदेवसोम्येद मग आसीत्. पृथिव्य प्सु ...

(சா.சं.) இஃவ்யங்கௌல்லாம், த்ரிஃணகால ஸுஃஃசத்வானி. அதிந்ததோடு இதி. நஃ ஸ்ராஃதிநாவஸ்தாஸ ஜாதீய

(சா.தீ.) த்விதிக்சேதனா சேதனஸ்வரூபஸ்திதி ப்ருத்திபேத மெனகிற அங்கதை விவரித்து ஸ்வா஧ீன வென்கிறஅங்கத்தை விவரிக்கிறார் இப்பதார்த்தங்களினியாடி யால். ஸர்வஸ்துக்களுக்கும் ஸ்வரூபாடிகள்இஷ்வேர்ச்சா விஸயமாகையால் ஸ்வாभावிகானுகூல்முண்டு - அதுதானும்இஷ்வேர்ச்சாயத் மாபிருககுமெனகிறார் ஆகையாலென்று - ...

(सा.प्र.) एवं भाष्यकारवाक्यस्थ त्रिविधचेतना चेतनस्वरूपस्थिति प्रवृत्तिभेदमित्ये तत्प्रदार्थं मुक्त्वा वाक्यार्थवदन स्वाधीनेति पदस्याप्यर्थं माह - उपदार्थं गुणवत्त्वादिना - “कोह्येवान्यादि” त्यादि प्रकारेण भगवद्व्यतिरिक्त सत्तादि निर्वाहक शून्यत्वमित्यर्थः - इयता प्रबन्धेन स्वाधीनेत्यादि वाक्यार्थ निरूपणस्य किंफल मित्यत्राह - ஆகையால் இஃசமஸ்தெயாदिना. भगवत्स्वरूपस्य सर्वानि कुलत्वं यथा ...

(சா.சं.) முற்றோற்றாவஸ்தானமिति. தவ்வாழ்வாஹ் நித்யத்வோக்திரித்யर्थ: . இப்பொருள்பாக்களினிதி. த்ரிவித்யேதனா

மூல்- (இததாலே) இசுரேசுத்யாலே சுவாப சித்தானுகூல்யமுண்டாகையாலே இசுரனுதகும், நியருக்கும், முருக்கும், சர்வமும் அனுகூலமா யிருதகும்.

(சா.தி.) இசுர விசயமாகில் அனுகூல்ய முண்டாக வென்ன சால்லுதிரார் - இசுரேசுத்யாலே இயாதி. யதா, சுவரூபாதிசுர இசுரேசுத்யாசுத மாகையால் சுவாபாவிசானுகூல்ய இசுரேசுத்யாசுத மெனதிர ... ஆகையாலென்று - சுவாப சித்தானுகூல்யந்தானுண்டோ வென்னவருளிசெய்தபதிர ... இசுரேசுத்யாலே இயாதிசுத்யால். ஆதில் பத்யுக்கும சுவாபாவிசானுகூல்ய தோன்றலேண்டாலேயா வென்னவருளிசெய்திரார். ...

(சா.சுவா.) இப்பாடி நிர்வீசுததாதிசு, மானியங்களுக்கு ததிசுத்யாசுதத்வம் சான்றதால சுவாப சித்ததயா நியமான அனுகூல்யத்துக்கு ததிசுத்யாசுதத்வரூப விசுதார்த் சித்திகதிர தெனறுதருத்து இது சித்தியாவிட்டாலென்ன? இததாலொரு திரயாஜன முண்டாதிசுரனோ யிதுதான சித்திகதவேண்டிவ. தென்னவருளிசெய்திரார் இததாலியாதி. இததாலென்றது அந்தஅனுகூல்ய இசுரனுதகு சுவேசுத்யாசுதமாகையாலென்னபடி. இசுரனுதகும், நியருதகும், முருதகும், சர்வமும் அனுகூலமாயிருதகையிதுக்கு திரயாஜன மெனறுதருத்து. சர்வவசுதுநா சுவாப சித்தானுகூல்ய இசுரனுதகு சுவேசுத்யாசுத மல்லாததோது இசுரனுதகும், நியருதகும், முருதகும். சர்வமும் அனுகூல மாயிருதகும்மென்று நியமங்கடாது. லுதத்திலே விசுதாயா யிருதகும் வசுதுககளும் துருசுதகு சுவேசுத்யாசுதானு கூல்யங்க ளல்லாததோது தனக்கும தனதுாதி களுதகும் அனுகூலமாபே யிருதகக்கண்டதில்லையிதே. ஆகையால்இசுராதி களுக்கு சர்வமும் நியமன அனுகூல மாயிருதகையாதி திரயாஜனத்துக்காக இவத்தின் சுவாப சித்தானுகூல்ய இசுரேசுத்யாசுத மாக அவச்ய சித்திகதவேண்டு மென்று தரமதாதுத்ய. இங்குஇசுரேசுத்யாலே சுவாப சித்தானுகூல்ய முண்டாகையாலென்றொரு வாக்ய மிருந்ததாதிசு இத்தா லெனதிர ததஸ்தானத்திலே பாடாந்நர மாகதகடவது சிலகுசாங்களில் யிவையிரண்டு மிருந்ததாதிசு அது லேசுத துசுதமூல மென்று கண்டுதொவது. தாசுவாதி சம்பந்த மடியாக, நியமுதா விசயததில் சர்வவசுதுவதகும்இசுரனா சத்யுத்யுத சுவாப சித்தானுகூல்ய, பத்யு விசயத்திலும் சம்பந்த சாம்யாதி விசுதமாயிருதக பத்யு சர்வததையும நியரைப்போலே அனுகூலமாக அநுபாவிதாதாழிலாண்டென ...

(சா.தர.) தரவதாயுத. அவந்திசுதரேதி சர்வானுகூலத்வச்யசுவாபாவிசுதத்வ தரவதசத்யுத்யாதிநமிதி தாவ: - நநு, சர்வச்யானுகூல்ய சுவாபாவிசுத சேத்யைவ திரயைவ தையுதாஹ - இத்தால்இசுரனுதகுமியாதிநா. "சுதத்வவ விசுதாசுதவ்ய துமாத்வவ விசுதாசுதவ்ய" இயாதிநா - நிரதிசயசுதரூபத்வன சித்த தரமாத்மான் "அதாத ஆத்யாதிச" இயாதிசய "ஆத்யைவ" மியுத்யுத "சுவா ஂசுத எவ்ஸ்யநேவ மந்வான் எவ் விசுதானாத்மரதிநாய் கிரீட ஆத்யமித்யுந ஆத்யான்நத சசுவராதிசுததி. தச்ய சர்வஸுத லுதேஸுகாமசாரதிசுததி. அத யேந்யதாததி விதரந்ய ராசுதானஸுதேசுத்யுதலுதாதிசுததி" த்யாதிநா. சுவதானிரதிசயானநதரூப தரமாத்மாதிசுததயா சுவதசர்வச்யானுகூல்ய சித்த. "நவா அரே சர்வச்யகாமாய சர்வ. திரயதிசுததி. ஆத்யநஸுது காமாய சர்வ திரயதிசுததி" த்யாதிசுதசர்வச்ய சுவாபாவிசானுகூல்ய தரவதசத்யுத துதமிதிசுததி. ததசர்வச்ய சுவாபாவிசானுகூல்ய இசுரந்ய நியமுதாநாதி சர்வதாதிசுதத இத்யுத: - நநேவ ...

(சா.தி.) வடங்குகென்று ஒருவனையே அபேகித்த வதாவஸ்தை பல ந்யாயத்வமும், மூகாவஸ்தையில் உபாபேய

(सा.प्र.) तर्हिअस्मदादीना किमिति न प्रतीयत इत्यत्राह - ब्रह्माकृतं कर्मानुरूपं प्रातिकूल्येति - प्राकृतेष्वानुकूल्य प्रातिकूल्येसप्रतिसम्बन्धिकतयावगम्येते. तथाच यथा नित्यविभूतिः कर्मणाकर्मवश्यानां तिरोहिता तथालीला विभूतेरपि तत्तद्ब्रह्मापेक्षया तत्तत्कर्मणा स्वाभाविकानु कूल्य तिरोधान पूर्वक प्रतिकूलाः किञ्चिदनुकूलाश्चावस्थाविशेषा उत्पाद्यन्ते - अत ईश्वरादीना स्वाभाविक मानुकूल्य प्रतीयते ब्रह्मानान्त कर्मकृत प्रातिकूल्य मल्पानुकूल्यच प्रतीयते - एवमेव तत्तत्कर्मणा कस्यचिदनुकूलतयान्यस्य प्रतिकूलतयाच जायते. तथाकस्य चित्कदाचिदनुकूलतयास्थितं तस्यैव कालान्तरे कर्मान्तर वशात्प्रतिकूलच जायत इतिभावः - नन्वेकस्यैव वस्तुनः पुरुषभेदेनकालभेदेनच तत्तत्कर्मभिः प्रातिकूल्यानु कूल्योपपत्तावप्येक पुरुषं प्रत्येकदेवैकस्य वस्तुनः आनुकूल्य प्रातिकूल्ये विरुद्धे - एवञ्चानु कूलतया प्रतीयमानाना शरीरतदनु बन्धिना स्रक्चन्दना दीनाश्च “मासासृक्पृथु विण्मूत्रस्नायु मज्जास्थि सहरतौ। देहेचे त्प्रीतिमान्मदो भविता नरकेपिसः। संसारसर्पदष्टाना भोग्यास्स्रक्चन्दनादयः। मोहेनमधुरायन्तैनिसर्गान्निवसन्निभा” इत्यादि शास्त्रेण तेषांत्याज्यत्वोपदेशः क्रियते. त्याज्यत्वच प्रतिकूलतया; त्याज्यत्वोप देशश्च मुमुक्षार्थत्वात्तात्त्विक विषय इतिप्रातिकूल्यस्य तात्त्विकत्वमवर्जनीय - किंच, कृत्स्नाचिन्निरूपण मपित्याज्यत्वा येतिच सम्मतं. एवच तात्त्विकस्यौत्पत्तिकस्यच प्रातिकूल्यस्याप्सरसा देरिव स्वाभाविकत्वादानुकूल्यस्यापि स्वाभाविकत्वे विरोध इत्यत्रात्मैक्य भ्रमाच्छरीरभोग्यता बुद्धिरिति सुगमत्वान्तन्यायेन मासारिकेष्वानुकूल्य प्रातिकूल्ययोरौपाधिकत्वं

(சா.வி.) வஸ்தான கர்மவஸாதிதி பூர்வ் நிரூபித மபிஹ்ரஸங்காத்ஸ்மாரயதி. **வட்டாக்கினி.** நடவாந்நிஞ்ஞம ...

மூல்- பட்டா தங்களுக்குத்ம் சுவாத்ம் சுவரூபம், சர்வதானுகூலமாக இச்வரேச்சாசித்தம். இப்படி அனுகூலமான ஆத்ம்சுவரூபத்தோடு ஁கத்வத்ம்மத்தாலும், கர்ம்வசத்தாலும்இறே ஁யமான ஁ரீரம் ஜான஁னருக்கு ...

(சா.சுவா.) பட்டா தங்களுக்கு மித்யாதி. சர்வத்தின் சுவாத்ம்சித்தானுகூல் இச்வரனுக்குத் தான ஁னைததபடியி ஁ேநிற்குமபடி சுவேச்சாயத்ம்மாகையாலே பட்டா கர்ம்வச்யராபி(ருததாலும்) மித்யரோடோதத் சம்வந்தத்தை யிட்டுஇவர்களுக்குத்ம் சுவரூபமாத்ம் சர்வதானுகூல மாபிருக்குமபடி இச்வரனிச்சிக்கையாலே இவ்இச்வரேச்சைபே யிதுக்கு நியாமகமென்று கருத்து இத்தால் கர்மானுரூப ஁ானிகூல்யாதிக்களை நடப்பிக்கிறது பட்டருடைய சுவாத்ம் சுவரூப வ்யதிர்க்த வஸ்துவிஷயத்திலே தானென்று சுவதந்ந் சட்கூல்ய நியத்ம்மென்றதாதத்து இப்படி பட்டருக்கு சுவாத்ம்சுவரூபமாத்ம் சர்வதானுகூலமாக இச்வரேச்சா சித்தமென்றதுகூடுமோ? ஁ரீரம்முமப்படியே தோத்துகையாலே பதுவும் சர்வதானுகூலமாக இச்வரேச்சா சித்தமென்னலேண்டாலோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார் இப்படியாதி. மாசா சூக் ஁ய விண்மூத்ம்வி மயத்வென ஁ரீரம் ஁ய மாகையாலும் ஜானிகளுக்கு அனுகூலமாகத்தோத்தாமையாலும் ஜான ஁னருக்கு அனுகூலமாகத்தோத்துகிறவித்ம் அனுகூலமான ஆத்ம் சுவரூபத்தோடு ஁க்யத்ம்மாதி மூல்மென்று ஁புஷ்மனறோ? ஆகையால் ஆத்ம் சுவரூபமாத்ம் சர்வதானுகூலமாக இச்வரேச்சா சித்தமென்றது கூடுமென்றுகருத்து. கர்ம்வசத்தாலும்மிதி - மாசாதி மயத்வென ஁யத்வம் ஁த்யக்ஷ சித்தமா யிருக்கசெய தேயும் அதூகார்யகர்ம் மாகாதபடி ஁ரீரத்தை அனுகூலமாக ஁ேதோன்றபடண்ணுகிறது. கர்ம்வலமாமென்று கருத்து ஆனாலும் சுவாத்ம் சித்தமாக அனுகூல்யம்ும், கர்ம்஁பாதிக்கமாக ஁ராதிகூல்யம்ும், சர்வத்துக்கு முண்டென்று கீழ்ச்சொன்னதுகூடுமோ? அட்டோது. த்யாஜ்யத்வ஁ ஁ாடேயத்வரூப விருத்த ஁ர்ம் சமாवेशம் ஁சாஜ்ஜி பாதோ? முமுக்ஷுவைப்பத்த த்யாஜ்யத்வ முக்தனைப்பத்தவலை. தனக்கே ஁பாடேயத்வமென்று வ்யவஸித்ம்மாகையால் விருத்தமிலலையென்னில இப்படி வ்யவஸித்ம் மாவதெத்தாலே? முமுக்ஷு தத்வவித்தாகையாலே சர்வத்துக்கு முள்ள சுவாத்ம்சித்தானுகூல்யத்தை ஁஁யாநிற்கவவனைப்பத்தத்யாஜ்யத்வ சொல்வக்கூடாதிறே. முக்தனை சர்வத்தையும் சாடாத்வரிக்ுகிற வனாகையாலே தன்னைப்பத்த விவற்றில முன்புள்ள ஁ராதிகூல்யத்தையும் ஁஁யாநிற்கவவனைப்பத்த ஁பாடேயத்வம்ும் சொல்வக்கூடாதிறே யென்ன ஁தர்ம் ...

(சா.஁ர.) ஁஁டமித்யா஁ - இப்பட்டா தங்களுக்கு மித்யாதிநா. அயாத்ம்: - யத்யபி ஁ரிராடே: ஁ராதிகூல்ய தாத்விக்க மூத்ம்யத்ம்யக்ஷ. அத்யபி ந சுவாத்ம்விக - கிந்துரூ மாடிக்ஷிதகாஷாடூ ஁வணத்வாதி வ்஁஁஁பாதிக்கமேவ. சத்ய஁பாதி: கத்ம்மேவ - ஁வச ஁ரீரஸ்யாத்யந்தானு கூலாத்ம்மேயத்ம்ம்மாத்ம்மர்ம்ணாத்ம் கதூதா ஁஁஁யந்தானு கூல்ய சுவாத்ம்விக்ல் வுத்தி: . அல்பானுகூல தயாகர்ம்ஜநிதானா சக்ஷந்தநாடூதா து:க்ஷ ஁ச்சுரத்வச ஁ராமாணிக. து:க்ஷ ஁ச்சுரத்வச கர்ம்கதமேவ - தத்யாத்ய஁பாதிக்காசுத்யாஜ்ய ஁தி ஁ாஸுரேஷுபதி ...

(சா.வி.) ஁வத்ம். இப்பட்டா தங்களுக்குத்ம், பட்டானாம஁ய்யத்ம்: . கர்ம்வசத்தாலும்இறே, கர்ம்வசத்வென ஁ல்த்யாஜ்யத்வமிதி. "மாசாசூக்஁ய விண்மூத்ம் ஁நாயுமஜாஸித்ம் சந்தூ. ஁஁஁வேத்ம்஁ரீதிமா நூதூ ஁விதானரகேபிச: . ஁சாசாரஸர்ம் த஁தானா ஁காஸூக்ஷந்தநாடய: . ம஁஁தெமதூராயந்தெ நிசர்ம்மாந்ம்வசந்ம்பிதா" ஁தி விவெகிந: ஁நிகூல தயா஁நாத்யாஜ்யத்வ வுத்தி ஁த்யதத்ம் ஁த்யத்ம்:

மூல- அநுகூலமாய் தோத்துகிறது. இவததுக்கு கர்மோபாधिकமான ப்ரதிகூல ரூபத்தாலே முமுक्षு வைப்பத்த்யாஜ்யத்வம் ஸ்வாபாவிகமான அநுகூல ஸ்வரூபத்தாலே முக்தனைப்பத்தஅவை தனக்கே உபாடேயத்வம். அஹங்கார மமகார யுக்தனாய்க்கொண்டு தனக்கென்று ஸ்வீகரிக்கிற வையெல்லாம் ப்ரதிகூலங்களாம்.

(சா.டீ.) த்வமும் எங்ஙனே யெனனவருளிச்செய்கிறார் இவததுக்கித்யாடியால் - கர்மோபாधिकமான ப்ரதிகூலாகரததையும் ஸ்வாபாவிகமான அநுகூலாகரததையும் காட்டுகிறார் - அஹங்காரேத்யாடி வாக்ய” ட்ரயத்தாலே. ...

(சா.ஸா.) அருளிச்செய்கிறார் இவததுக்கித்யாடி வாக்யட்ரயத்தாலே. ஸ்வபாவ ஸித்தானுகூல்யம் ஸாஸ்த்ரவரதமானாலும் முமுक्षுவுக்கு அஸ்த்ராயமாய் கர்மவலத்தாலே ப்ரதிகூலத்வ வेषமேநடக்கையாலும் முக்தனுக்கு தன்னைப்பத்த முனப்புள ப்ரதிகூல்ய ஸாஶாட்கரிககப்படாநிநறாலும் இடபோது கர்ம நிஷ்ஷேப நிவ்ர்த்தமாகையாலே ப்ரதிகூலத்வ வेष கழிநது ஸ்வபாவ ஸித்தானுகூலத்வாகாரமே நடக்கையாலிப்படி வ்யவஸ்திநமாகலாமென்று கருதது இப்படி ப்ரதிகூலரூபத்தாலே த்யாஜ்யத்வமென்றால் ப்ராகூத விஷயாடிகளுக்கு ஸாஸ்த்ரங்களில் முமுक्षுவைப்பத்த த்யாஜ்யத்வ கொல்லுகிறது கூடாதொழியாதோ? ப்ரத்யக்ஷாடிகளாலே அவை அநுகூலங்களா யிருக்கையாலே ப்ரதிகூலங்களானறேயென்ன வருளிச்செய்கிறார். அஹங்காரேத்யாடி. அவை கர்மோபாடியாலே அநுகூலங்களா யிருந்தாலும் அஹங்கார மமகார மூலஸ்வார்த்தத்வ வுத்தியாடிகளைப்பண்ணிலிக்க ...

(சா.ப்ர.) ஶ்யதே. அதோ ந ஸர்வேஷா மானுகூல்யஸ்வாபாவ்ய விரோத ஐதி. நநு, கர்மணாவத்தாபேக்ஷயா ப்யுத்பன்ன ப்ராதிகூல்யம் முக்தானாமபி ப்ரதிகூலதயேவ ப்ரதீயேத - அந்யதா தेषாம் ஐம் ப்ரஸங்க இத்யவாஹ - ஸ்வாபாவிகமானேத்யாடிநா - யத்யபி வத்தாபேக்ஷயா கர்மணாப்ராதிகூல்ய மூத்பன்ன, ததந் நித்யமுக்தேஷ்வராணா “ஸர்வஹபஸ்ய: பஸ்யதீ” த்யாடிநு ஸாராஸ்வர்வ விஷயம் ஜானம் ததயேவ விஷயீ கரோதி - அத்யபி யதாராஜாக்ரிக்யமாண ஸ்வாஜானிலஜ்ஜ யிதூபூரூபாடிநார்த்த ஸீம்ஸ்ப்ரடர்ஷனி ராஜாராஜ ஶ்ரூத்யேஷ்வி விஷயீ க்ரிக்யமாணமாஜானிலஜ்ஜ யிதூப்ரதிகூலமிதி ராஜாராஜஶ்ரூத்யானாமனுகூல மேவஶ்வதி, தத்வதேவவத்த ப்ரதிகூலதயா ஸம்ஸாரம் விஷயீகூர்வதஜான நித்யமுக்தேஷ்வராணா மனுகூலமேவஶ்வதீதி ஶாவ: - நநு, முமுक्षுத்வாவஸ்தாமாரஶ்ய யாவக்ஷரீர பாதி ப்ரதிகூலதயாத்யாஜ்யத்வெநானு ஸஹிதாயா லீலாவிஶ்ரூதே டீஹவிஶ்ரமோத்ரக்ஷண மேவாத்யந்தா நுகூலத்வெநோபாடேயத்வ கதமிதி ஶஜ்ஜயாம் பூர்வ ஸ்வாமிந்ய பராஶ்ராத்காராஶாரகதெந ராஜகூமாரேண ப்ரதிகூலதயானு ஸஹிதஸ்யாபிகாராஶாரஸ்யா பராஶ்ரக்ஷா மணெந தஸ்மானிர்ஶ்ய யோவராஜ்யப்ராபு ஸ்வாமி விஶ்ரூதத்வெநானு கூல்யெநானு ஸந்நாநவத்ரஶ்வநிஶ்ரஹி ஹேதூநா நிஷ்ஷேப நிவ்ர்த்திபூர்வக ததந்நரஜ்ஜத்வ ப்ராபு லீலாவிஶ்ரூதே ரானுகூல்யஸ்ய ஸாஶாட்காரோ யுஜ்யத இத்யாஹ - அஹங்காரமமகார யுக்தனாட இத்யாடி. ஸ்வாஶீநேத்யாடி ...

(சா.வி.) உபாடேயத்வமிதி. பூர்வ ஸ்வாபாவிகானுகூலத்வம் ஸதபிகர்மவஸாத்திரோஹிந. ப்ரதிகூலத்வ கர்மோபாधिक. அந ஁கஸ்யேவ பூரூபஸ்யேகமேவ வஸ்து காலஶேடே நாபி கத மனுகூலம் ப்ரதி கூலத்வ ...

(சா.ஸ.) ஶேதநானாமித்யர்த்த:.. இவததுக்கு, ஶரீரஶ்ரூத ப்ரகூல்யாடிநா. அவைதனக்கே, த்யாஜ்யதயோக்தானாமேவ. உபாடேயத்வம். “ஸர்வஹபஸ்ய:பஸ்யதீ” த்யாடிநா ஸித்த. ப்ரதிகூலங்களாமேஐதி, மோக்ஷவிருத்தாநிஶ்வந்தீ ...

மூல்- ஸ்வரூபஜ்ஞானம்பிறந்து ஸ்வாமி ஸேஷமென்றுகாணப்புக்கால் எல்லாம் அநுகூலமாம். இவ்வர்த்தம் பரிபூர்ணாநுபவம் சொல்லுமிடத்திலே பரக்கச்சொல்லக்கடவோம். இப்படி ஸ்வாதின ஸர்வஸ்தாதிசளையுடையவனாயிருக்கிற ...

(சா.தி.) இப்படி சித்சித்துக்களே நிரூபித்துஇசுவரனுடைய ஸ்வரூபாதி ஸேதத்தையருளிச் செய்கிறார். இப்படி ஸ்வாதின ...

(சா.ஸா.) ததக்கதாசையாலே ஸேஷதேக ரஸனான முமுதுவுக்கு ஸ்வரூப விரூ஢மாகையாலே அவையும அஹிகண்டாதிசளபோலே ப்ரதிகூலஙகளா மென்றுகருத்து இப்படி யிலை முமுதுவைப்பதத ப்ரதிகூலஙகளன்னக்கூடுமோ? அப்போதப்படியே ஸர்வதானு ஸிவக்கவேண்டாடவோ? ஆழ்வாரா களுள்ளிட்ட முமுதுக்கள் லீலா விஹித பதார்த்தஙகளே யெல்லாம் கதாசிதநுகூல மாகவும் அநுஸிவக்கவிலையோ? கிசு, இப்படி ப்ரதிகூலஙகளாகி லிலைமுக்தர்க்கு உபாதிசஙகளாமோ? அநுகூல மன்றோ உபாதிசமாகததக்கது. ஸிவாஸி ஸி஢ானுகூல நடவாதினறாலும் முன்பு நெடுங்காலமிலைநமக்கு ப்ரதிகூலஙகளா யிருந்தவை யென்கிற ப்ரதிஸந்நான கலசி யிருக்கையாலே முக்தருக்குச்சிலவற்றில் வரஸ்யமும் ஸிவாஸித மாகையாலே யெல்லாம்அநுகூலமாமோ? வெனவைருளிசெய்கிறார் இஸ்வரூபேத்யாதி. ஸ்வார்த்த வு஢ிகலசாதபடி ஸ்வரூபதெளிந்ததசையாஸி ஸ்வாமிஸேஷமென்று நிரந்தரமாக அநுஸிவக்கத்தொடங்கினால் ப்ரதிகூலதவ ப்ரதி ஸந்நான வரஸ்யாவஹ மாகாதபடிஅஸ்தக்யமாய் ஸர்வமும் அநுகூலமேயாம். இந்ததசை முக்தர்க்கும் முமுதுகநடக்கையாலே ஸர்வமும் ஸதானுகூலமாயேயிருக்கும் ஆழ்வார்க்கள் உள்ளிட்ட முமுதுக்களுக்கு இந்த தசை இப்படி முமுதுக்க நடவாஸையாலே கதாசிதப்ரதிகூலமாகவும், கதாசிதநுகூலமாகவும், அநுஸிவக்கலாமென்று கருத்து. ஒருவனைப்பதத ப்ரதிகூலமாயிருந்தது வேயவனைப்பததஅநுகூலமா மென்றும லோகத்தில் கண்டாகிலன்றோஇங்கு மிப்படி சொல்லலாவ தென்னஅருளிச்செய்கிறார் இவ்வர்த்த மித்யாதி. பரக்கலிதி. பிதூதபஹனுக்கித்யாதி ஸஹுதூ஢ாந்நஙகளாலே விஸ்தரணவுபபாதிசகப்புகுகிறோ மென்னபடி கடவோமென்கிற வித்தாலே யிந்த உபபாதினத த்வைகர்நுகிதமென்று ஸ்சித மாகிறது. இப்படி முக்திதசையிலே ஸர்வமும் அநுகூலமாய்ககொண்டு ப்ராப்யமா மென்று சொனனுக்கூடுமோ? முக்தியாவது நிர்விசேஷ ஸ்ரஹஸ்வரூபாபிதிமாஸி மன்றோ? “ஸர்வஜ ஸர்வதூக்ஸ்ஸர்வாஸி” ரித்யாதிசயாக முன்பு உதாஹரித்த ப்ராணஙகளாலே ஸ்ரஹம் ஸிவிசேஷமாயே யிருக்கு மென்றிலிந்த ப்ராணஙகளெல்லாம் ஢்யானா஢்யர்த்த அரோபிதகுணாதி பரத்வென அந்யபரஙகளாகையால்அந்த விசேஷஙகள பரமார்த்தஙகளாக மாட்டுமோ? அவைபரமார்த்தஙகளாகில் காரணத்யாதி களுமப்படியாகையால்இசுவர ஸ்வரூபததகரு விசாரிதவஜ஢்வாதிசளளும், கர்துத்யாதிசளளும், கர்துத்யாதி ப்ரயுக்தரா஢ுதேசாதி தோஷமும், ப்ரா஢்ஜியாதோ வென்கிற ஸ்஢்஢ைகளை பரிஹரிதா நினறுகொண்டு ஸ்வாதினேத்யாதி வாக்யததில் ஸஹுதூ஢ி ஸமாஸ லவ்஢ானை இசுவரனுடைய ஸ்வரூபாதிசளளே நிரூபிக்கிறார். இப்படி ஸ்வாதினேத்யாதி ப்ராணத்தாலே இங்குஇசுவரனுடைய ஸ்வரூப ...

(சா.ப்ரா.) பதஸ்ய ஸஹுதூ஢ி ஸமாஸாந்நத்வெனந்ய பதார்த்த ப்ராணத்வாதந்யபதார்த்தத்வென விவரிசுத ஸிவஸுபாவதஸ்வரூபாதிசளளே நிரூபயதி - இப்படி ஸ்வாதின ஸர்வஸ்தாதிசளளே இத்யாதினா. ஸத்யமாய்இத்யென ஸஹுதூ஢ி ...

(சா.வி.) ததாஸிதி விரூ஢ஸ்வாஸிவ ஸிவேதித சோசு நிரஸ்த். காணப்புககால், ஢்ர஢ுப்ரவூதாஸிசுத். ஸ்வாதினேத்யாதி பதார்த்த ஸ்வரூப முக்தவா வாக்யர்த்தஸிவேசுவர ஸ்வரூபமாஹ. இப்படி ஸ்வாதினேதி.

(சா.ஸ.) த்யர்த்த: . அநுகூலமாம், மோஸுபயுக்தானிஸிவந்தித்யர்த்த: -

மூலம் - இஷ்வரனுடைய ஸ்வரூபம் சத்யத்வாதி களாகிற் ஸ்வரூப நிரூபக ஧்மங்களாலே சத்யமாய், ஜானமாய், அனந்தமாய், ஆனந்தமாய், அமலமாயிருக்கும்.

(சா.தி.) த்யாதி யாலே - சத்யத்வாதி ஧்மங்களாலே சத்யாதி பதவா஑்யமாயிருக்கமுமென்கை இத்தால் அநுதாதிவ்யாவூதி ...

(சா.ஸ்வா.) மெனறிலவளலே சொல்லலாயிருக்க கீழ் நிரூபித்த அர்த்தத்தை யிப்படி யித்யாதி யாக அநுவதிதத்து ஸ்வா஧ீனேத்யாதி வாக்யத்தால் பதார்த்த நிரூபணமாதத்து இது बहु ब्रीहि समास மாகையாலின். இந்த சமாசார்த்தமான இஷ்வரனுடைய ஸ்வரூப நிரூபிக்க படுகிற தென்றி. படி இந்த ப்ரகரணத்துக்கு பதார்த்த நிரூபண ப்ரமானபூர்வ ப்ரகரணத்தோடே சஜ்ஜிதி ஜாபநார்த்த. ஸ்வா஧ீன சர்வசத்தாகத்வேன ஜகத்காரணத்வாதி: ப்ரமார்த்தவேபிஷ்வர ஸ்வரூபஸ்ய ஜடத்வாதி ப்ரஸஜ்ஜோனாஸ்திதி ஜாபநார்த்தவ. சத்யமா யென்ற தெடங்கி அமலமாயித்யந்தத்தாலே ஜடத்வாதி ஶட்யே ப்ரஹ்மே டாகிறது இத்தாலே தானே சவிசேஷத்வமும் தோத்திணாலும் சத்யாதி பதங்கள் அநுதாதி வ்யாவூதிமாத்ர மூலேன நிர்விசேஷத்வ ப்ரங்குளென்கிற குடூபி ஶட்யாவாரணார்த்த சவிசேஷத்வத்தை உபபாதிக்கக்கூறாக சத்யத்வாதி களாகிற் ஸ்வரூப நிரூபக ஧்மங்களாலே யென்ற அதிகாங்க ப்ரயோகிதத்து. ததாஹி. இங்கு ப்ரயோகத்வே நூதீயா. சத்யத்வாதி ஸ்வரூப நிரூபக ஧்மங்களாலே சத்யஜ்ஞானாதி ரூபமா யிருக்கு மென்கை இவைகளஐந்துக்கும ஆஸ்ரயமான ஧்மஸ்வரூப மிவைகளாலே சதேமே ற்றிரிருக்கு மென்னடி அதாவது, லோகத்தில் ஸ்வரூப நிரூபக ஧்மத்தை யிடடல்லது ஒன்றுக்கும் ப்ரமாண சம்வந்தாஹ்த்வரூப சத்தாசித்தியிலலாமையால் ஧்மஸ்வரூப சதே ஸ்வரூப நிரூபக ஧்மாதீனே எனன்படி இவ்வுர்த்தத்தை விரோ஧ ப்ரஹ்ரத்திலே 'நானுனை யன்றியிலேன கண்டாய்' இத்யாதி யான பாபாஶ்ரத்துக்கு தார்ப்ய சொல்லுகிற விடத்திலே இவா தாமே யருளிச்செய்கிறார் ஆகையாலிங்கு ஸ்வரூப நிரூபக ஧்மங்கொள்ளாத போது இஷ்வர ஸ்வரூபத்துக்கு து஑்஑த்வ ப்ரஸஜ்ஜிக்கையால் நிர்விசேஷத்வ கூடாதென்றுகருத்து. சத்ய, சதேகரூப, நிர்வி஑ாரத்வேன நிரூபாதி஑ சத்தா யோகீத்யர்த்த: . அனந்த, த்ரிவி஑ ப்ர஑்஑ே ட்ரஹிதம். அமலம், ரா஑்஑ேபாதி சர்வ஑ோஷ ட்ரஹிதம். சத்யஜ்ஞானாதி ரூபமாக ஶாஸ்த்ர சித்தமாதையாலே காரணத்வாதி஑ ஜடத்வாதி ப்ரயோகங்களாக மாட்டாமையால் ஜடத்வாதி ப்ரஸஜ்ஜக மாகாதென்று கருத்து இப்படி சத்யத்வாதி஑ ஸ்வரூப நிரூபகங்களாகில ஸ்வரூப மிவைத்தாலே விசிஸ்தமென்கிற இவவர்த்தத்தை யெல்லாரும அநுஸந்திக்க வேண்டாவோ? இதத்தை உபாசகருநு சந்திப்பதத்தை யொழிய குணானு஑வமும் ...

(சா.ப்ர.) முக்தவ்யாவூதி: - சஜ்ஜோ஑விகாஸராஹித்யேன சததேக ரூபத்வஹி சத்ய ஶவ்஑ார்த்த: - ததா஑விசேஷானுபா஑ானாத் ஸ்வரூபஸ்வ஑ாவா஑்யாமபோதி ஑ட்யா஑ிதோவ்யாவூதி: . ஜ்ஞானமாயிதி, ஜடவ்யாவூதி: - அனந்தமாயிதி, நித்யவ்யாவூதி: - தேஷா ஧்மதோ வி஑்஑ுலேபி ஸ்வரூபத: ப்ர஑்஑ி஑்஑த்வாத் - ஆனந்தமாயித்ய பூ஑்஑ார்த்தாதிவ்யாவூதி: - அமலமாயிதி. ஹேய ப்ரத்யனீகத்வோக்தேரே஑்வர்ய கைவல்ய வ்யாவூதி: - ஑வ஑ ஑஑வதோத்யந்தானு கூலரூபத்வோக்த்யா த஑்ஜ்ஞானஸ்ய ஸ்வயம் ப்ரயோஜன ஸு஑ரூபத்வமுக்தம் - அநுகூலவே஑ன ரூபத்வாதுஸ்஑வ்ய - ய஑்஑ா. ஜ்ஞானமாயித்யனேன முக்தவ்யாவூதி: - கர்மகர்வ்ரனவ஑்஑ே஑னநி஑ே஑ாத்ர஑கா஑த்வரூப ப்ரவூதி நிமித்தமா஑ாய ஧்ம஑்஑்மணோ஑ோ஑்஑னே ஜ்ஞானப஑ஸ்ய ஸ்வதோம஑்஑ு஑ித ...

(சா.சं.) सत्यत्वे मानं' நந்தாவிளகடே इति. नाशरहित स्वप्रकाशेत्यर्थः. அளததற்கரியாய், परिच्छिद्यविज्ञानता दुर्ज्ञेयम्. உணர் முழுநலம், कास्त्र्नेन ज्ञानघनः. காஸ்ந்யெநானந்நயந:. குழநத, व्याप्त. அதனில், अचित्तत्वादपि. பெரிய, व्यापकं. கடரித்யாदि. स्वप्रकाश ज्ञानात्मकसुखैक रूप. அமலஸ:

மூல் - இஹுணங்களில் ஜ்ஞானவலையேவ்ரீய விரீயசக்திதேஜஸ்ஸுக்களென்று ஆஹுணங்கள் பரத்வோபயுக்தங்களா யிருக்கும். சௌசீல்ய வாத்ஸல்யாதிகள் சௌலஹ்யோப யுக்தங்களா யிருக்கும் இஹுணங்களெல்லாம் சர்வகாலத்திலும் ஸ்வரூபாஸ்தித்ங்களா யிருக்கும் - பரவ்யூஹாதி விபாஹங்களில் குணநியமம் சொல்லுகிற தெல்லாம் அவ்வோரூபங்களை யிட்டு அநுஸந்திப்பார்க்கு சர்வேஸ்வரன் அவிஷ்கரிக்கும் குணவிசேஷங்கள் சொல்லுகைக்காகவத்தனை.

(சா.தொ.) விஹீதி குஹீத, ஜ்ஞானமாவது, சர்வசாக்ஷாஹ்கார, வலமாவது, உஹ்யவிஹீதி ஧ாரண சாமர்த்ய, ஷேவ்ரீய, நியந்த்ரவ, விரீய, ஜகதூபாடானஹாவேபி விகாரவிரஹ: . சக்தி: , அ஧ரீத ஧தனாரூபா, தேஜ: , கார்யேஷ ஸஹாயநேரபேஷ்ய, சௌசீல்யம், மஹதொ மந்தேஸ்ஸஹ நீரந்த்ரேண ஸஸ்தேஷ: . வாத்ஸல்ய, தோஷானாடர: . அாதிசஹத்வென ஸ்வாமித்வாதி குஹீத, பரவ்யூஹா஧வஸ்யைகளில் குணநியமம் சொல்லுகைபாலே குணங்களுக்கு சர்வகால ஸ்வரூபாஸ்தித்வ மெங்ஙனெனெனவருளிச்செய்த்நார, பரவ்யூஹாதி.

(சா.ஸ்வா.) சித்தங்களாயிருக்கு மென்றுகருத்து. ஷேவ்ரீயஸ்ய மும்ஷூபாஸ்யத்வ சிஹ்யர்த் சித்தாலம்வநாதி முஹெனவியமஹ்ஜா விஹ்ர மூபயுக்த மாணாலும் இஹுணவர்க் யிப்படி உபயுக்த மல்லாமையாலே நிரந்த்ரம் மன்றோ? இதர வ்யாவ்ரீதி பூவோக்த ஸ்வரூப நிரூபகங்களாலே தானே நஹிபாதிதோ? ஷேவ்ரீயனுக்கு அஸ்ரயணிய த்வார்த்மான பரத்வசௌலஹ்யோப யுக்த மாகையாலே சார்த்யக் மெனறிலென்று தானே யிவை இரண்டுக்கும் உபயுக்தமாக மாட்டுமோ? வென்னெனஉத்ர மருளிச்செய்கிறார இஹுணங்களித்யாதி வாக்யத்யததாலே இப்படி வ்யவரீத்யத்வங்களாப்ககொண்டு உபயுக்தங்களாகையால் விரோ஧மில்லையென்றுகருத்து இங்கு ஆஹு எனறு ஸஹ்யா நிர்தேஷ் டண்ணிதை, பரத்வோபயுக்தத்வென ஷாஹ்ஹுய ப்ரதிபாடன பரமான "சர்வாதிசாயிஷாஹ்ஹுய" மித்யாதி ப்ரமான ப்ரத்யாஹி ஜ்ஞானார்த், இஹுணங்கள் பரத்வசௌலஹ்யோப யுக்தங்களென்னக்கூட்டுமோ? இவை விஹ்ரஹா஧ூபாதி ஸதங்களத்தனை யன்றோ? ஸ்வரூப ஸதங்களென்றாலு, மிவையில்லாத காலத்தில் பரத்வாதிங்களில்லாதொழியாதோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார் இஹுணங்களித்யாதி, எல்லாமென்றது ஜ்ஞானவலாதினாமபி ஸஹ்ஹுஹார்த் - இப்படி சர்வகாலத்திலும் ஸ்வரூபாஸ்தித்ங்களென்றி லிவைமெல்லாம் ஸ்வரூப ப்ரயுக்தங்களாப்க் கொண்டு ஸ்வரூபத்திலெங்கும் வ்யாபித்திருக்கு மெனறு, சித்திக்கையால் ஸாஸ்த்ரங்களிலே பரவ்யூஹாதி களில் குண விசேஷ நியமம் சொல்லுகிறது விரோ஧பாதிதோ? குணவிசேஷ நியமோக்தி இதர குணவ்யவ்ஹேதார்த் மன்றோ? இங்ஙனென்றாகில்இஹ்ரீய மோக்தியெதுக்காக வென்னவருளிச்செய்கிறார - பரத்யாதி - குணநியமோக்திஅந்ய஧ா சித்தையாகையால் ஸ்வரூபத்திலெங்கும் வ்யாப்களென்கையில் விரோ஧மில்லையென்று கருத்து - வ்யூஹாதித்யாதி ஸஹ்வேன விஹ்வான்தர்யாம்யர்வாதாராணா ஸஹ்ஹுஹ: - அவிஷ்கரிக்கை, யொ஧தேஷ்யிலே சாக்ஷாஹ்க்ரத்வமாக்குகை சொல்லுகைக்காகவத்தனை, நந்யூபித்வாஹவ சொல்லுகைக்காகவென்று கருத்து - அந்ய஧ா பரவ்யூஹாதிஷு சர்வேஷ்வி ...

(சா.ப்ர.) ஜ்ஞானந்ஸ்வரூப: - ஸமாஸ்ரயணோபயுக்த குணானாஹ - இஹுணங்களிதி சொல்லுகைக்காகவத்தனை, தத்஧ூபோபாஸகானா சாக்ஷாஹ்கார ஧சாயாஹ்ஹுணத்ய ப்ரகாஸநொக்த்யர்த்மெவ - நத் குணான்தரா ஹவாத் - ...

(சா.வி.) சொல்லுகைக்காகவித்தனை, சாக்ஷாஹ்கார ஧சாயா ப்ரகாஸ யிஷ்யமான குணவிசேஷ கத்யநார்த்மாத்ர

(சா.ஸ.) ஹேயப்ரதிஹத: . ரூபங்களையிட்டு, தத்஧ிஹ்ரஹ விசிஸ்தயா, அவிஷ்கரிக்கும், ப்ரகாஸந ...

மூல்- ஔபநிஷதவித்யாவிசேஷங்கள் துுறும் அநுசந்தையுணவிசேஷங்கள் நியதங்களானாற்புலே ஢கவஞ்ஞ ஸுதமான ரூபவிசேஷானுசந்தானததுக்கும் குணவிசேஷங்கள் நியதங்கள். அவ்விடத்தில் ஢ரரூபததில் ஞானாதி குணங்களாறும் வேதங்கள். வ்யூங்கள் நாலென்றும், மூன்றென்றும், ஶாஸ்த்ரங்கள் ஸுலாலும். நாலு வ்யூமுண்டாயிருக்க வ்யூ வஸுதேவ ரூபததுக்கு ஢ரரூபத்திற்காட்டில் அநுசந்தைய குணதேடமில்லாமையாலே த்ரிவ்யூதேமென்கிறது. இ஢்ஷததை, “குணேஷ்டிதஸ்துவேதே: ஢்ரதத தர மூர்திஸ்தவததௌ தத ஸ்திஸ ...

(ஸா.தி.) இ஢்ஷததை, ததுவ்யூத ஢தததை. ஢்ரதத தரமூர்தி:, வ்யூத வஸுதேவரூப - திஸ: ...

(ஸா.ஸா.) வித்யேஷ ஢கவதூர்ணதவ, ஢்ரத்யா஢க ததூ஢்ரதான விருத ஢்ரஸஞ்ஞாதி திதாவ: - இ஢்஢்஢ி இவாகளதகரு இஷ்வரன் தன் குணவிசேஷங்களை வ்யவஸ்திதமாகவே அவிஷ்வரி஢்஢ானேன்? தததூ஢ானு ஸந்தான நிஷ்டர்கரு அநுசந்தைய குண விசேஷங்கள் வ்யவஸ்திதங்களாகையாலே யென்னில் எலலாம் ஢ாஸ்யனுடைய குணங்களாயிருக்க யி஢்஢ி வ்யவஸ்திதங்களென்னக்கூடுமோ? வென்னவருளிச்செய்திறார் - ஔபநிஷதேத்யாதி - எல்லாம஢ாஸ்யனுடைய குணங்களானாலும் குணு஢ஸஹ ஢ாத்ததிலே ஸுானன ந்யா துத்யமாகையாலே ஢பநிஷதததககளிற்புலே ஢கவஞ்ஞாஸ்தத்திலும் ஢்ரகரணாதி விநியாஜக ஢்ரதான தலத்ததாலே இகுணங்கள் வ்யவஸ்திதங்களென்ற஢ி இ஢்஢ி ரூபங்களெலலாத்திலும் வேத குணங்கள் நியதங்களென்ன஢்஢ுமோ? வ்யூங்களில் வேதங்களான ஞான தலாதி குணங்களைத்தவிர ஢ரரூபததில் வேதமான குண வேறில்லை யென்னவருளிச்செய்திறார் அவ்விடத்திலித்யாதி. அவ்விடத்திலென்னது நியதங்களாமிடத்திலென்ன஢ி. வ்யூங்களிலுாரொன்றில் இரணதிரணடாக஢்஢ிரித்து வேதங்களானா஢ ஢ுலவன்றிககே இங்கு ஁றும் ஸமூதிதமாய்க்குாண்டு வேதமாகையாலிங்கும் குண நியத தென்னலாம் எனறு கருதரு. இ஢்஢ி வித்யுங்களளை ஢்ரவ்யூத மித்யாதி ஢ாக வித்யஜித்துதஸுானனது கூடுமோ? வ்யூத தென்னால ஢ிரிந்ததென்ற தாகையாலே ஢்ரஸ஢்ர திதநதயா, அவஸ்தித வித்யுங்குளெலலாம வ்யூத ஶத்யாருங்களன்றோ? ஶாட்யுதத்தில் குணவித்யா விசேஷ யுத்தங்களான வித்யு விசேஷங்களிலே வ்யூத ஶதத யுுரூடமாயிருக்கு தென்றில் அதில ஢்ரதானதெது? அந்த வ்யூதங்கள் தானததததத? யென்னவருளிச்செய்திறார் - வ்யூதங்களித்யாதி. நாலு வ்யூத தென்று ஶாஸ்த்ர ஸித்யமாகிததததைத் தாதிக்கவொண்ணாமையாலே த்ரிவ்யூத தென்கிற தெத்தாலே? ஸித்யவஸ்துநி விவத்யுமுத கூடாதித்யு யென்னவருளிச்செய்திறார் நாலித்யாதி. ஢்ரரூபததிலிதி. வ்யூத வஸுதேவஸ்யா஢ி ஶத்யுணதயானுசந்தையத்யாஸ்ய ஢்ரரூபாததேதஸ்ய விவதிததவாத் திவ்யூதூக்திரிதி தாவ:.. த்ரிவ்யூத஢்ஷ முண்டென்கைகரு ஸ஢்ரதாயமுண்டாகிலன்றோ இ஢்஢ி நிர்வஹிக்கலாலதென்னவருளிச்செய்திறார் இ஢்ஷததை இத்யாதி - இ஢்ஷததை, த்ரிவ்யூத ஢தததை, ஢்ரதததரமூர்தி:, ஢்ரவஸுதேவரூப. தத:, அநந்தர். ...

(ஸா.஢்.) குணேஷ்டிதஸ்துவேதே: ஢்ரதத தரமூர்திஸ்துவே.” த்யாஸ்ய “தவானு ஸர்வ த்ரவத்யுணித ததா ...

(ஸா.வி.) நதுகுணாந்தராதாவாதித்யரு:.. ஔபநிஷத வித்யாவிசேஷங்கள் துுறும், ஢்ரத்யுபநிஷத வித்யாவிசேஷ. இ஢்ஷததை, ததுவ்யூத஢்ஷ - த்ரியுுதி ஸத்யுதந். ஹேத்யுு, ஶத்யுணத஢்ந. தத ...

(ஸா.ஸ.) கர்வந். வித்யுததே ஸாத்ரேண குணதேய்யத்ய் தூத்யாந்தமுதென ஸுா஢யதி. ஔபநிஷதேதி. ஹிர்ணய ஶத்யுத்ய ஸயத்யா த்ரவிதி குணவிசேஷ தேய்யத்யவித்யரு:.. ஢்ரரூபததில் காட்டில், ஢்ரவஸுதேவ ரூபா஢்ஷயா. இ஢்ஷததை, ததுவ்யூத ஢்ஷ. ஢்ரதத தரமூர்தி:, வ்யூத஢்ரததவஸுதேவ ...

(सा.सं.) अयञ्चरुद्राधिष्ठाता. ऐश्वर्यं वीर्याभ्यां सृष्टिकर्ता; धर्मप्रवर्तकश्च प्रद्युम्नः अयचतुर्मुखाधिष्ठाता. तेजश्शक्तिभ्यामनिरुद्धः. पासि, स्थिति कर्तासि. तत्वानिप्रवर्तयसिच. तथा, व्यूह्य, इत्यमात्मानं विभज्य - यद्वातत्वं, परमार्थं मोक्षं गमयसि, प्रापयसि. एवं प्रधानव्यूहानुक्त्वातदेवान्तरव्यूहान् प्रदर्शयति. जाग्रदिति.

பேதங்களி (பேதங்களும்வற்றி) லுள்ள விசேஷங்களெல்லாம்,

(सा.स्वा.) सक्रियत्व, निष्क्रियत्व (कृत्वा) सायुधत्व रेखारूपायुधत्वादि कृत्वा मात्प्रति अन्तर विशेषाङ्गकगोला लोमणादि अत्रावृत्ति, परमव्योम्नि शुद्ध सत्त्वद्रव्य परिणामरूपः करचरणादिरहितः स्थूणाकारो महत्तरायाम परिणाहो विशाख यूपस्य कश्चिदग्रवतोरूपविशेषोऽस्ति, तस्मिन्नुर्ध्वार्धः प्रदेशेषु जाग्रत्स्वप्न सुषुप्तिरुतीय सज्जिकानि चत्वारिस्थानानि सन्ति, तत्र विशाख यूपस्य मूलादपरिक्वचिन्मध्यप्रदेशे जाग्रत्संज्ञकस्थानं, तदुपरि स्वप्न सज्जकं, तदुपरि सुषुप्ति सज्जकं, अग्रप्रदेशे तुरीय सज्जकं, तत्र जाग्रत्स्थाने जाग्रदव्यूह संज्ञक वासुदेव सङ्कर्षणादि मूर्ति चतुष्टय विशाख यूपस्य शाखा चतुष्टय वत्परितः प्रागादि क्रमेण वर्तते, तस्य विशेषस्तृप्ति स्थित्यादि जगद्व्यापारः, सितरक्तादयो त्युत्कृष्टावर्णाः, सर्वायुधाद्युपकरण वत्त्वञ्च, स्वप्नस्थाने च, स्वप्न संज्ञक वासुदेवादि चातुर्व्यूहं पूर्ववद्वर्तते - तस्य विशेषस्तृप्ति स्थित्यादि व्यापारेच्छामात्र, नतु तद्व्यापारः, जाग्रदव्यूह प्रतिहेतु तयावस्थानाच्चस्य विशेषः, सितरक्तादि वर्णाश्च नात्युत्कृष्टाः, आयुधादि मत्वेऽपि ध्वजाद्युपकरण रहितत्वञ्चेति, सुषुप्तिस्थाने च सुषुप्ति सज्जकं चातुर्व्यूहं पूर्ववदेव वर्तते, तस्य विशेषस्तु सृष्ट्यादीच्छापिनास्ति, किंतु स्वानन्दानभवमात्रं, तत्र प्राग्भागस्थ वासुदेवाख्य व्यूहस्य करचरणादि युक्त विग्रहो नास्ति, किंतु विशाख यूपस्य शाखावत्परिणतेन शुद्ध सत्त्वद्रव्यैक देशेन शरीरतया योगमात्र षाड्गुण्य प्रकाशन मात्रञ्च, दक्षिण भागादिस्थितानां सङ्कर्षणादि सज्जानां द्वितीयादिमूर्तीनाञ्च करचरणादियुक्त विग्रहवत्त्वेऽपि आयुधादिकं नास्ति - अपितु करतलेषु रेखारूपशङ्खलाङ्गलाद्यायुध चिह्नवत्त्व, सितरक्तादिवर्ण भेदाभावश्चेति, तुरीय स्थाने च तुरीयाख्यं चातुर्व्यूहं पूर्ववदेव वर्तते, तस्य विशेषस्तु चतुर्णामपि कर चरणादि युक्त विग्रहो नास्ति, अपितु सुषुप्ति वासुदेवतुल्य शरीरत्वं, तत एव चेतन व्यापार चिह्नराहित्यञ्च, प्राग्भागस्थ वासुदेवस्य षाड्गुण्य प्रकाशनं, इतरेषां तत्तद्गुणद्वन्द्व प्रकाशनञ्चेत्येषां चातुर्व्यूहानां जाग्रत्स्वप्नादि संज्ञत्व व्यापार बाहुव्यय तदल्पत्व निर्व्यापारत्वादि रूपलोकदृष्टसादृश्य प्रयुक्तं, तत्तत्स्थानानान्तु तत्तद्चातुर्व्यूह सम्बन्ध प्रयुक्तमिति मन्तव्यं, उक्तेष्वर्थेषु प्रमाणं श्रीलक्ष्मीतन्त्रे "पूजितस्तेजसाराशि रव्यक्तो मूर्तिवर्जितः। विशाखयूप इत्युक्तस्तत्तद्ज्ञानादि ब्रह्मिणः॥ तस्मिंस्तस्मिन्पदे तस्मान्मूर्ति शाखाचतुष्टय, ...

(सा.प्र.) ण्डकणीति - विष्वक्सेन सहितायां - “सुषुप्तिस्वप्न सज्यं ज्ञाग्रत्सज तथापरं। चातुरात्म्य महाभागे”
त्यारभ्य “उपासकानुग्रहार्थं स्वप्नादि पदसंज्ञितं। स्वप्नाद्यवस्था भेदास्तु ध्यायिनां खेदशान्तये।
तत्तत्पदस्थजीवानान्तन्निवृत्त्यर्थं मेवच। स्वप्ना द्यवस्थजीवानां मधिष्ठातार एवते”

(சா.வி.) विशेषங்கள், तेषु विद्यमान गुणाभरणायुधादयः. என்று சङ்கீர்த்தங்களாய்த்து, இத்யனென சம்பாடியுதல்.

मूलं-

“जाग्रत्स्वप्नात्यलसतुरीय प्राय

(सा.दी.) जाग्रदित्यादि. जाग्रत्, जागरावस्थै. स्वप्नः, स्वप्नावस्थै. अत्यलस, सुषुप्त्यवस्थै. तुरीय, तुरीयावस्थै. अत्रावस्थै. मूर्छावस्थै. इमाः अवस्था येषां ते तथोक्ताः. जाग्रत्प्रायास्वप्नाद्यवस्था प्राया ये ध्यातार उपासकास्ते स्वात्मानन्तत्तदवस्था विशिष्टत्वेन ध्यायन्ति - ...

(सा.स्वा.) वासुदेवादिकं शक्र प्रादुर्भवति वैक्रमात्॥ तुर्यादि जाग्रदन्तं यत्प्रोक्त पदचतुष्टय। वासुदेवादिना प्रोक्तमनि रुद्धान्तिमेनतु॥ तत्र तत्र पदेचैव चातुरात्म्यं तथा तथा। व्यूहाद्व्यूह समुत्पत्तौ पदाद्यावत्पदान्तर” मित्यादि. अत्र विशाख यूपाग्र स्थिततुर्य व्यूहस्थान स्यादित्व विवक्षित्वा जाग्रत्स्थान स्यान् त्वोक्तिः. श्री सात्वते. तुर्य व्यूहस्य विशाख यूपाग्रस्थानकत्वेन विशिष्योक्तेः. एषां विशेषास्तु श्री सात्वतोक्ताः. यथा “सर्व क्रिया विनिर्मुक्त ममूर्त परमार्थतः। चातुरात्म्यं तदाद्यं वै शुद्धं सविन्मयमहत्॥ वह्न्यर्केन्दु सहस्राभ मानन्द स्पन्दलक्षणं। चातुरात्म्यन्तु तद्विद्धि द्वितीय ममलेक्षण॥ भिन्नं सितादि भेदेन ऊर्ध्वाधस्संस्थितेन च। चातुरात्म्य तृतीयन्तु सुधा सन्दोहसुन्दरं॥ स्थित्युत्पत्ति प्रलय कृत्सर्वोप करणान्वितं। चतुर्थं विद्धि तद्यस्य विश्व तिष्ठतिशासना” दिति “अनुज्जिन स्वरूपस्तु प्राग्भागे षड्गुणात्मना। बलसंवलितेतैनै ज्ञानेनास्तेथदक्षिणे॥ ऐश्वर्येणतु वीर्येण प्रत्यग्भागे प्रतिष्ठिते। तेजश्शक्त्यात्मना सौम्ये सुस्थितः परमेश्वरः॥ कितु द्वितीय मूर्तेर्वैशुभ पाणि तलद्वये। स्फुटोरेखा मयश्शङ्ख सुव्यक्तं लाङ्गलमह” दित्यादिच. अस्यसर्वस्य श्रीसात्वतोक्त हृदयेध्यान प्रकारं सङ्गृहीतुं प्रवृत्त श्रीवरदराज पञ्चाशद्गतो “रूढस्य चिन्मय तये”ति श्लोकश्चात्रानु सन्धेयः. प्रकृते जाग्रत्स्वप्नेत्यादि श्लोके स्वप्न शब्दस्य अर्थ आद्यजन्तत्वमभिमतं. तेन जाग्रदादि पदस्यापि धर्मि परत्वसिद्धिः. अत्यलसोत्र सुषुप्तः. तुरीयो मूर्छितः. तत्प्रायाः, तत्सदृशाः. ध्यातारः, उपासकाः. अत्र जाग्रत्प्रायत्वं नाम ध्याने प्रवृत्तस्यापि जाग्रत्पुरुषवद्विषयेषु बाह्येन्द्रिय व्यापार बाहुल्य. स्वप्न प्रायत्वं नाम ध्यान परिपाकेन बहिरिन्द्रिय व्यापार निरोधेपि स्वप्न दृक्पुरुष वद्विषयेष्वन्त रिन्द्रियमात्र व्यापारवत्. अत्यलसप्रायत्वं नाम ततोष्वधिक परिपाकवत्सुषुप्तवद्विषयेष्वन्त रिन्द्रिय स्यापि व्यापारराहित्यं. ...

(सा.प्र.) इत्यत्रोक्ता विशेषा इत्यर्थः - जाग्रत्स्वप्नेत्यादि “तस्मादपिविनिर्मुक्ता” इत्यारभ्य निर्याणाधिकारोक्त मार्गगामिनामुपासकानां - जाग्रत्प्रायत्वं नामविषयान्तर सञ्चारबाहुल्येपि भगवत्सम

(सा.वि.) जाग्रदित्यादि - हेस्वामिन् चातुर्व्यूहं स्वार्थेऽप्यङ्. चतुर्व्यूहान्. वासुदेव सङ्कर्षण प्रद्युम्ना निरुद्धान् - जाग्रत्स्वप्नात्यलस तुरीयप्रायध्यातृक्रमवदुपास्यः. अत्यलसशब्देन सुषुप्त उच्यते - तुरीयशब्देन मूर्छित उच्यते - जाग्रत्प्राय, स्वप्नप्राय, सुषुप्तप्राय ...

(सा.स.) पदशब्दोवस्थार्थकः. प्रायशब्द स्मादृश्यवाची. प्रत्येक मभि सम्बन्ध्यते. उपासकाना जाग्रत्प्रायत्वं नामविषयान्तर सञ्चारबाहुल्येपि भगवत्समृतिमत्त्वं - स्वप्न प्रायत्वंनाम ...

मूलं-

ध्यातृक्रमवदुपास्यः। स्वामिन्तद्गुण परिबर्ह

(सा.दी.) नैरुपासकैः क्रमेणोपास्योभवति. भगवान् व्यूहावस्थः. तत्र जाग्रदादिस्थान विशिष्टध्यातृभिरुपास्यो व्यूहवासुदेवः क्रमेण जाग्रत्. स्वप्नः, सुषुप्तः. मूर्च्छ इति व्यपदिश्यते. एव सङ्कर्षणादिष्वपि ॐ अर्थे
சொல்லப்பட்டது पूर्वार्धத்தாலே. उत्तरार्धத்தில் ஹேஸ்வामின் தனத்தின் பரிவர்த்தை. பரிவர்த்தை. பரிச்சுத்தம். தன ...

(सा.स्वा.) तुरीयप्रायत्वं नाम पुष्कलध्यान परिपाक महिमवतो मूर्च्छित पुरुषवद्विषयव्यापारार्हत्वं चिह्नस्याप्यभावः. नहि सुषुप्त इव व्यापारार्हत्वं चिह्नमुच्छ्वास निश्वासादिक मूर्च्छिते दृश्यते. एव चतुर्विधा वस्थाध्यानारः. तेषां क्रमवत्, रीतिवत्. अस्य चतुर्धावहसीत्यनेनान्वयः. अयभावः. यथोपासका स्स्वावस्था जाग्रत्प्रायत्वादि रूपेण चतुर्धावहन्ति तद्गीतिवदुपास्यस्त्वमपि चातुर्व्यूह रूपा स्वावस्था जाग्रद्व्यूहत्वादि रूपेण चतुर्धावहसीति. अत्र आश्रिताकारानुकरण वर्णनेनाश्रितेषु भगवतः प्रेमातिशयो व्यज्यते. तत्क्रतुन्याय विपरीतं किमिदं चित्रमिति विस्मयश्च. तत्तद्गुणेति, तेने प्रतिव्यूह भिन्नभिन्ना गुणाः विग्रह कान्तयः परिबर्हाः आयुधादि परिच्छदाश्चयस्य सतथोक्तः इदम् विधेय विशेषण. व्यूहाः ...

(सा.प्र.) रणवत्त्व - स्वप्न प्रायत्वं नामाल्पाल्प विषयान्तर सञ्चारेपि परिचयाधिक्येन भगवत्स्मरण बाहुल्य. अत्यलसप्रायत्वं नाम सुषुप्तौ प्रहारेवेदना द्यनुभववद्विषयान्तर सञ्चाराभावेपि स्वप्नसुखदुःखादिभिरीषदन्तरित भगवत्स्मरण वत्त्वं - तुरीय प्रायत्वं नाम मूर्च्छायां केवल ...

(सा.वि.) मूर्च्छितप्रायः, ध्यातृक्रमवानुपास्यस्सन् चतुर्धावहसि - एकैकं व्यूहचतुर्भेदभिन्नकरोषि. ध्यातृक्रमवाश्चासावुपास्यश्चेतिकर्मधारय समासः - अयभावः; जाग्रत्प्रायत्वं नाम विषयान्तर सञ्चाराबाहुल्येपि भगवत्स्मरणवत्त्वं - स्वप्नप्रायत्वं नाम; अल्पाल्प विषयान्तर सञ्चारेपि परिचयाधिक्येन भगवत्स्मरण बाहुल्यं. अत्यलसप्रायत्वं नाम; सुषुप्तौ विषयान्तर सञ्चाराभावेपि प्रहारेवेदनाद्यनुभववत्स्व सुखदुःखादिभिरीषदन्तरित भगवत्स्मरण वत्त्वं. तुरीयप्रायत्वं नाम; मूर्च्छायां केवलस्वानुभववत्तैल धारावदविच्छिन्न स्मृति सन्ततिमत्त्वं. एतादृशध्यातृक्रमेण उपास्योवासुदेवादिरपि जाग्रत्स्वप्नः सुषुप्तः मूर्च्छित इति व्यपदिश्यते इत्येकैकस्य चातुर्विध्यमिति. அவற்றினுள்ளேயுள்ள விசேஷமாக - தனத்தின் பரிவர்த்தை இति - பரிவர்த்தை. பரிச்சுத்தம் ...

(सा.सं.) अल्पाल्प विषय सञ्चारेपि परिचयाधिक्येन भगवत्स्मरण बाहुल्य. अत्यलसप्रायत्वं नाम सुषुप्तौ वेदनाद्यनुभववद्विषयान्तर सञ्चाराभावेपिस्व सुखदुःखादिभिरीषदन्तरित भगवत्स्मरणवत्त्व. तुरीय प्रायत्वं नाम मूर्च्छायां केवलस्वानुभव वत्तैलधारा वदविच्छिन्नस्मृति सन्ततिमत्त्व. एवविध ध्यातृक्रम वद्विरुपास्य इत्यर्थः. परिबर्हः, परिच्छदः. आयुधवर्ण भूषणादयः. सहशब्दः. अविनाभावार्थः. तत्तत्सह परिबर्हः. तत्तद्व्यूहा विनाभूत परिच्छदस्सन्निति बहुवीहिः. चतुर्धातत्तदुपास्य क्रमभेदेन चतुर्धा व्यवस्थित. चातुर्व्यूहा, चतुर्व्यूहभाव। वहसीत्यर्थः - चतुर्धा चातुर्व्यूहमित्युक्त्या चतुर्व्यूहष्वेकैक व्यूहस्यचत्वारो वान्तर ...

மூல்- ஸ்சாதுவ்யூஹ் வஹஸ்சதுர்தா” என்று சஹீதங்க ளாயிற்று. கெஷாடிகளான பன்னிரண்டு ரூபங்களும் வ்யூஹாந்தரங்கள். விஹவங்களாவன —

(சா.டீ.) த்தானேஸு யோக்யா குணா: பரிவஹ்ச்சயஸ்யஸந் தத்தத்யாதூபி: க்ரமேணோபாஸ்யோஹவஸி. எவ்சாதுவ்யூஹ், சாதுவ்யூஹ். ஸ்வார்த்தேஷ்யஃ. ஸ்ரீவாஸுடேவ சங்க்ஷண ப்ரத்யும்தா நிரூ஢்஢ேடென ஢ிந்ந் சதுர்தாவஹஸி. ப்ரத்யேக ஜா஑்ரத்வப்த்நா த்யலஸதூரீயே த்யுக்த சதுஷ்ப்ரகாரேண நிர்வஹஸி என்கை. யதோக்தராமானுஜ விபசிச்சித்ரி ரேதக்ஷ்லோக வ்யா஑்யானாவஸரே “தத்ததுபாஸக ஢ேடென சதுர்தா வ்யவஸ்திதத் சாதுவ்யூஹ் சதுர்தாவஹவ வஹஸி. சதுர்தாவஹேஷ்வேகேகஸ்ய சத்வாரோ வான்தராவஸ்தா ஸஸ஢்வந்தி. எவ்முபாஸந் தத்ததுபா பரிவஹ் ஢ேடாஸஸர்வமபி ஸ்ரீபாஷ்ராவதந்ந்ரேஸு ப்ரஸித்” மிதி. வ்யூஹாந்தரங்களோரொன்றில் மும்முன்றாய் ப்ராதுர்தவித்த்வையென்கை இனிவிஹவங்களை வெளியிடுகிறார். விஹவங்களாவன இத்யாடி. ...

(சா.ஸ்வா.) வாஸுடேவாடிமூர்தய:.. சத்வாரோவ்யூஹா எவ்சாதுவ்யூஹ். ஸ்வார்த்திகோந் ப்ரத்யய:.. வ்யூஹங்கள் நாலென்றது கூடுமோ? மற்றும் கெஷாடிகளான ரூபங்களிருக்கவில்லையோ? வென்னவருளிச்செட்கிறார். கெஷேத்யாடி. அவைகளிந்த நாலுவ்யூஹங்களில் நின்றுமடையே யோரொன்றில் மும்முன்றாக பிரிந்து ஸாஸ்த்ரங்களிலே வ்யூஹாந்தரங்களென்று சஜ் ப்ெற்றிருக்கையாலே வ்யூஹங்கள் நாலென்றதுக்குத் தட்டில்லையென்று கருத்து இங்கு வ்யூஹாகாரானுவூத்தியுள்ள வி஑்ரஹங்களை வ்யூஹ ஢ேடங்களென்றும் அதில்லாமல் வ்யூஹாதுபந்நங்களாட மிருக்கு மவைகளை வ்யூஹாந்தரங்ளென்று ஸாஸ்த்ரங்களில் சொல்லும இப்படியே விஹவ ஢ேட விஹவான்தர மென்கிற சஜ்ைகளுககு ம்அர்த்த ஢ேடங்கண்டு கொள்வது ஆனாலும் பரவ்யூஹாடி வ்யதிரித்கமாக விஹவங்களென்று சிலரூபங்களைச்சொன்னது கூடுமோ? விஹவ மென்றும், வி஢ூதி யென்றும், பர்யாய மாகையாலே இஷ்வர வி஢ூதியான பரவ்யூஹ வி஑்ரஹங்களும் விஹவங்களன்னோ? இங்கு விஹவஸத்வத் வி஑்ரஹ விஷேஷங்களிலே ரூ஢்மென்றிலலை களில்இலை எத்தனைகளென்ன வருளிச்செய்கிறார். விஹவங்களாவன இத்யாடி. அாடிஸத்வத் ஢ூவாடி ஸஜித ரூபஸங்க்ஷஹ:.. யதோக்த ஸ்ரீஸாத்வதாடிஸு “பத்வநா஢ோ ஢ூவோனந்த இஷக்த்யாத்மா ம஢ுஸூடந: | வி஢்யா஢ி஢ேவ: ...

(சா.ப்ர.) ஸ்வாத்மானு஢்வவத்தேல ஢ாராவ஢்வித்ரிந்ந ஢கவத்ஸுமிதி ஸந்ததி மத்வமித்யர்த்த: - விஹவங்களாவனே த்யாடி பத்வநா஢ாடிகளான முயத்துச்சிின்னமிதி - விஷ்வக்ஸேன ஸஹிதாயா “பத்வநா஢ாடிகா ஸஸர்வவீ஢்வியாஸ்ததேவச | ஷட்ரிஷதஸ்ஸ஑்யா ஸ஑்யாதா: ப்ரா஢்யேன கணேஷ்வர | ஷட்ரிஷதே஢் ஢ிந்நாஸ்து பத்வநா஢ாடிகாஸுமூதா” இத்யுக்தே: அஹிர்஢ூ஑்யஸஹிதாயாச “வி஢்வா: பத்வநா஢ா஢்யாஸ்திஷசநவ ...

(சா.வி.) தத்தத்தானேஸு யோக்யா குணா:.. பரிஹாஸ்த்ரச்சயஸ்ய ஸததோக்தஸந். எதத்ஸர்வ ஸ்ரீபாஷ்ராவ்ராகமதந்ந்ரேப்ரஸித் - எகேக வ்யூஹஸ்ய த்ரி஢ாப்ராதுர்தவின கெஷா஢்யோ஢்஢ாடத ஜாதா இத்யாஹ, கெஷா஢ிதி - வி஢்வாவதாரானாஹ - விஹவங்களாவனேதி. பத்வநா஢ா஢்ய:.. முயத்துச்சிின்னம், த்ரிஷத: கிஷ்ரி஢்஢ிக மிதி - ...

(சா.ஸ.) வ்யூஹ: - கெஷா஢்ய:.. தானபி஢ேடான்வஹஸித்ய஢ிப்ரேதத், அ஢ிப்ரேதமேவார்த்தமாஹ. கெஷா஢ி களானஇதி - ப்ரயோஜந வஸத்தாலே இதி. மத்யா஢்வதார஢்ஷகஸ்ய “பரித்ரானாய ஸா஢ூதா” மித்யுக்த ப்ரயோஜநத்ரயே஢் பர்யமஸ்திதி ஸர்வலோக ப்ரஸித்ரிகரண ரூப ப்ரயோஜந வஸேனத்யர்த்த:; பத்வநா஢ாடி ...

மூல்- பத்னாபாடிகளானமுப்பத்துச்சி (ச்சின்னம்) ல்வானம் ரூபடிங்.

(சா.ஸ்வ.) கபிலோ விஸ்வரூபோவிஹ்ஜம்:। க்ரோடாட்மாபட்வாக்ரோத்ரமோ வாஸீஸ்வரஸ்ததா। தேவ ஃகாஸ்திவஸ்ய: கர்ம: பாடாடா டாஸக:। வராஹோ நாரஸிஹாஸ்சா ப்யமூதா ஹரணஸ்சவீ। ஸ்ரீபதி டிவ்ய தேஹே கான்தாட்மா மூதாஸக:। ராஹுஜித்கால நேமி஘்ந: பாஸிஜாத ஹரோமஹாந்। லோகநாதஸ்து ஸான்தாட்மா டத்தாத்ரேயோ மஹாப்ரபூ:। ந்யக்ரோத ஸாயீ பக்வானேக ஸூக்ஷ்ண தநுஸ்தத:। தேவோ வாமந தேஹஸ்து ஸர்வவ்யாபீ த்ரிவிக்ரம:। நரோநாராயணஸ்சவீ ஹரி: க்ருக்ஷணஸ்ததேவசு। ஜ்வலத்பரஸுதூக்ராமோராமஸ்சான்யோ தநுதூர்:। வேதவிஹ்ஜவாந் கல்கீ பாடாடா ஸயந: ப்ரபூ"ரதி. முப்பத்துச்சின்னம், முப்பத்துச்சிலவாநம். தத்ததஸிஹிததகலிலே முட்பததுககு மேல் ஃகூறென்றும், எட்டென்றும், ஒளபதென்றும் ஸொல்லி திருககைபால் இப்படிச்சில்வாந மெனறு, டொதுவாகச்சொனாது, விபவமுட்பததுச்சின்னமானால் இவததிலஃக தேஸ ...

(சா.ப்ர.) சைவஹி। பத்னாபாட்வோநந்தஸ்க்யாட்மா மதூஸூதந:। வித்யாதிதேவ: கபிலோவிஸ்வரூபோவிஹ்ஜம்: க்ரோடாட்மா பட்வாக்ரோத்ரமோ வாஸீஸ்வரஸ்ததா। ஃகாஸ்திவஸ்ய: கர்ம: பாடாடா டாஸக:। வராஹோ நாரஸிஹாஸ்சா ப்யமூதா ஹரணஸ்ததா। ஸ்ரீபதி ப்ரக்வாந் தேவ: கான்தாட்மா மூதாஸக:। ராஹுஜித்கால நேமி஘்ந: பாஸிஜாத ஹரஸ்ததா। லோகநாதஸ்து ஸான்தாட்மா டத்தாத்ரேயோ மஹாப்ரபூ:। ந்யக்ரோத ஸாயீ பக்வானேக ஸூக்ஷ்ண தநுஸ்ததா। தேவோ வாமந தேஹஸ்து ஸர்வவ்யாபீ த்ரிவிக்ரம:। நரோநாராயணஸ்சவீ ஹரி: க்ருக்ஷணஸ்ததேவசு। ஜ்வலத்பரஸுதூக்ராமோ ராமஸ்சான்யஸ்சதூர்தி:। வேதவிஹ்ஜவாந் கல்கீ பாடாடா ஸயித: ப்ரபூ:। த்ரிஸக்ஷநவசைவீதே பத்னாபாடயோமதா" இதி ஸங்க்யா பதேப்ரதிபாடநா துபயோர்ஹிந்ந பிந்ந ஸங்க்யாபோதகலேபி ஸங்க்யாபதேநிதேஸ்ய ப்ரமாணதமலேந தல்த்ரத்யமர்த் பஞ்சக மித்யாதிவத்விக்ஷா விஸேஷேணோபபதே வீரோதா பாவாஸ்க்யாட்வய ஸக்ஷஹர்த் ஸாமான்யதோ முப்பத்துச்சின்ன ரூபமிதி. த்ரிஸத ஃபரிகிசிசுக்ஷ்ணஸ்ய ப்யயிண சிந்நஸக்தேநிதேஸ: - யதா, சின்ன, சிவஹமித்யர்த: - ஃவசு சிந்நஸக்தேஸ்கிசிசுக்ஷ்ணஸ்யசு ஸங்க்யாட்வய ஸக்ஷஹகல்த் மபூர்தி ஸூகததேஸிதேய-

(சா.வி.) அய்நாவ: . விஸ்வகஸேந ஸஹிதாயா "பத்னாபாடிகாஸஸர்வே வைபவீயாஸ்ததேவசு। ஷத்த்ரிஸதஸ்க்யாஸக்யாடா: ப்ராதான்யேந கணேஸ்வரே"த்யுக்தம்। அஹிபூத்ய ஸஹிதாயா "விபவா: பத்னாபாடாஸ்த்ரிஸதநவசைவீஹி"தி. ஃவ ஸங்க்யாபதேஸதி அர்த் பஞ்சக தல்த்ரத்யமிதி வத்கிசி த்விக்ஷாபதேநோபய ஸக்யோபபதேஸுபயோப லக்ஷணதயா முப்பத்துச்சின்ன மித்யுக்தம்। சிந்நஸக்த: கிசிதாசி த்ரிஸத ஃபரிகிசித். ஷத்வாநவேதி "பத்னாபாட்வோநந்த ஸ்க்யாட்மா மதூஸூதந:। வித்யாதிதேவ: கபிலோ விஸ்வரூபோ விஹ்ஜம்: க்ரோடாட்மா பட்வாக்ரோத்ரமோ வாஸீஸ்வரஸ்ததா। ஃகாஸ்திவஸ்ய: கர்ம: பாடாடா டாஸக:। வராஹோ நாரஸிஹாஸ்சா ப்யமூதா ஹரணஸ்ததா। ஸ்ரீபதி ப்ரக்வாந் தேவ: கான்தாட்மா மூதா ஸக:। ராஹு ஜித்கால நேமி஘்ந: பாஸிஜாத ஹரஸ்ததா। லோகநாதஸ்து ஸான்தாட்மா டத்தாத்ரேயோ மஹாப்ரபூ:

(சா.ஸ.) விபவாநாமபி பக்வதவதாரதவமேவ குண வ்யாபாராப்யா மபிவ்யஜ்யத இதி சின்னம் ரூபங்கலித்யுக்தம்.

மூல்- இவற்றில் மத்யகூர்மாதிதளான அவதாரங்கள் ஓரு திரயனவதத்தாலே விதரிபித்துச் சொல்லப்பட்டன. இவ்விதவங்களில் இவர்ன் அவ்வோகார்ய விதரிங்களுக்கீடாக, தான் வேண்டின குணங்களை வேண்டினபோது மறைத்தும், வேண்டின போது திரகாசிப்பித்தும் நடத்தும்.

(சா.தி.) முப்பததாரா திரருகத ததாவதாரமென்று விதரிபித்ததுசசொல்லுகைக்கு ஹேனுவைககாட்டு திரார் இவத்திலித்யாதிதால். “மத்ய: கும்விராஹசு நாரசிஹ்யோத வாமன: | ராமோ ராமசு ராமசு க்ருண: கல்கீதிதேதத” என்றுசொல்லப்பட்ட விதவாவத்யைகளில் வ்யூதங்களிற்றோலே குணவிதரிஷா வித்கார நியமதில்லை தெனகிரார் இவிதவங்களித்யாதி தால் வேண்டின போதுமறைத்தும், ராமாவதாரத்தில் திராயிகமாத தானதலாதி களைமறைத்தான. க்ருணாவதாரத்தில் திராசந்தாதி துதங்களில் ஓளித்துப்போனானிறே. திரகாசிப்பித்தும், தடாயுவுக்கு திரகதி திரதான டண்ணினான. “தாபமானயசூமிதிர. திரததத சூலே ...

(சா.தவா.) மானததாவதாரமாத்ரத்தை விதவமென்று தாசுங்களில் விதரிபித்ததுசசொன்னதெததாலே தென்னவருளிச்செய்திரார் இவத்திலித்யாதி. அத தத்யாதி திரசாத்வதாதி வதநேஷு மத்யகூர்ம விதரிஷ்யநதிராயதே. தத்யாதி தகதூதநுதநுததேன ததூத விவதரித மிதிவா தரிதான்தரிஷு விதரிஷ்யோதிர தூதிதி வா அதிரேத்ய இவத்திலித்யுத. ஓரு திரயன வதத்தாலே, சூலத்யாதி ததயதநூலா திரயண சூகரியாதி ரூதமான ததேனு மொரு திரயனவதத்தாலென்னதடி தூனாலும் ராமக்ருணாதி ரூதங்களை தாசாதிதிரவதவதாரங்களைன்று சொல்லககூடுமோ? இவத்தில் தானதக்யாதிதருக்கு ஓருக்காலுண்டா தொருக்காலில்லை தாகக்காண்கையாலே திலைவகர்மவத்ய ரூதங்களா மத்தனைதயனனோ? தனகருள்ள கருணங்களை திலவனதானே தொருக்கால் மறைத்தொருக்கால் திரகாசிப்பிக்கு மததனைபோக்கி திலை துண்டாவதும் நரிதப்பது தில்லைதென்னிலஅப்போதே நத மறைதும், திரகாசிதும், கர்மவத்யருக்குப்போலே ததத்காலங்களிலே விதிரதிரமாத நடப்பானேன்? கர்ம தீதிரத்யத்தாலே தானாலன்றோ திரப்படி நடக்கலாவதென்ன வருளிச்செய்திரார் இவிதவங்களித்யாதி. அவ்வோகார்ய விதரிஷங்களைன்னது அந்தந்த விதிரதிரகார்யங்களைன்னதடி நடத்த வேண்டின அந்தந்த கார்யங்கள் விதிரதிரங்களாகையால ததநுகுணமாத குணங்களுக்கு மறைதும், திரகாசிதும், விதிரதிரமாய் நடக்கிறதத்தனைபோக்கி ...

(சா.வி.) ந்யகூரத தாயி திரகவானேக தூதூ தநுதததா | தவோவாமன தேஹசு தர்வத்யாதி திரவிதிரதிரம: | நரோநாராயணசுதீவஹரி: க்ருணதததீவத | த்வலதிரதிரதூ தூதிராமோ ராமசுதவ்யதசுதநூரிதி: | வேதவிதிரகவான்கல்கீ தாதிதததயித: திரதூ: | திரிதத நவதீவேதி தததநாாததயோததா:” இத்யேதா தாமானிதிரேயானி. நவதவதாராணாஷதிரிததாதி ரூததேகதத ததாவதாரதவ திரசிதிரித்யதிராஹ. மத்யகூர்மாதிதி. சொல்லப்பட்டன, தூதா: . விதரிஷுதூத ததூண விதரிஷாவித்காரநியமோ நாசுதீதவதிரதிரத்யாஹ. இவிதவங்களிதி. வேண்டாதபோது, அநதரிதரித சமதே. மறைததும், அதிரகாசு. வேண்டினபோது, அரிதரித காலே. திரகாசிப்பித்தும், திரகாசு. நடத்தும், திரவதீதி. ராமாவதாரே திராயேண தான தலயோ: திரதூததநாதிதடாயுத: திரகதி திரதானாத. “தாபமானயசூமிதிர. திரதததசூலே திரவதீதயா திரத” ...

(சா.ச.) ததூ, திரயன வதத்தாலே இத்யத்யமத்யாதி தரிாரதிரதிரதே திரதததவ தவதாவ இத ...

மூல- இவற்றில் அவாந்தர ஹேதங்கள் “கृணரூபாண்ய சங்ஹ்யானீ” ல்யாதி களிறுபடியே அனந்தங்கள். இப்படி விஹவாந்தரங்களும் கண்டுக்கொள்வது. சில ஜீவாகளை விஹ்ர விசேஷத்தாலும், ஶக்தி விசேஷத்தாலும், அஹிஸ்தித்து அதிசயித கார்யங்களை நடத்துகிறதும் விஹவ ஹேதம்.

(சா.தீ.) பரிவர்தயாம்யஹ” மெனறான ஹே. அவாந்தர ஹேதங்கள், லக்ஷ்மீநீஸிஹ்யன, யோகானந்த நீஸிஹ்யன, சத்பூஜாஶ்ர ஹுஜாதி நீஸிஹ்ய நிய்யாதி ரூபேணவம், மதன கோபாலந், சத்பூஜ கோபாலநிய்யாதி ரூபத்தாலும் அனந்தங்கள் இஹ் அவேசாவதார ஹேதங்களைக்காட்டுகிறார் சில ஜீவாகளை இய்யாதி. வ்யாசஜாமத்யாதிக்களை ...

(சா.ஸ்வ.) கர்மவீசித்ரி யாலே நடக்கிறத்களெனறறு கருத்தது. வ்யூஹங்களிலடோலே இவ்வி ஹவங்களிலும் அவாந்தர ஹேதமண்டோ? உண்டாகிலே, அவைவத்தனை என்ன வகளுசிச்செய்கிறார் இவத்திலிய்யாதி. அந்ராதிசத்வெந் நீஸிஹ்யாதி ரூப வாஹ்ய்ய ப்ரிதபாதக ப்ரிமாண ஶஹ்ரஹ். கేశவாதிக்கள் வ்யூஹாந்தரங்களென்று கீழ்ச்சொன்னாட்டோலே இவ்ருகும் விஹவாந்தரங்களென்று சிலவண்ண டோ? உண்டாகிலே அவைவகளைத்தனை யென்னவருளிச் செய்கிறார் இட்டபடியே, இய்யாதி. இப்படியே டென்னது அனந்தங்களாகலே யென்னடடி கண்டுக்கொள்வது, கేశவாதி களைப்போலே சுப்ரிசத்யங்களெனறாகிலும் த்ரீ சாத்வதாதிக்களில் ஶக்திசாதி சஜிகங்களான விஹவங்களாகக் த்ரிஹ்ஜவ் சத்பூஜவ்வாசாக்கார ஹேத சொல்லுமிடங்களிலே காணலா மென்றுகருத்தது. ஹவத்ப்ரித ப்ரிதவ்வாசாக்கார ஶாஸ்த்ரங்களிலே சொல்லப்பட்ட ஹிரண்ய கர்ம ருத்ரவ்யூஹாதி ரூபங்களெந்த அவதாரங்கள்? ஜீவாஹிஶ்ரண மித்ரங்களா யிருக்கிற இவத்தை வ்யூஹ விஹவாதி களில்அந்ரத்ர தங்களென்ன வெண்ணாதிஹே? யென்னவருளிச்செய்கிறார் சில ஜீவர்களே இய்யாதி. ஹிரண்ய கர்மாதி ரூபங்கள் முக்ய ப்ரிதவ்வாசாக்காரங்களெனறாகிலும் கௌ ப்ரிதவ்வாசாக்களென்று த்ரீ பூஷ்கரத்திலே அருதியிட்டதென்று ப்ரிமத்ர ஹ்ங்கத்திலே இவ்ருளிச்செய்த படியே யிவைபம் விஹவஹேதமாகையால் உத்ர ஶஹ்ரவகாசமில்லை டென்றுகருத்தது. விஹ்ர விசேஷத்தாலஅஹிஸ்திககை யாவது, தத்ரஜீவ ஶரீரானு ப்ரிவிஶ்ரமுக்ய விஹவ விஹ்ர விசேஷயுக்தனாய்க்கொண்டு தத்ரஜீவாகளை நியமிககை இவ்வனென்றிக்கே ஶக்தி மாத்ரத்தாலே நியமிககை ஶக்தி விசேஷாஹிஶ்ரண மென்றுகண்டு கொள்வது. விஹ்ர விசேஷத்தாலே அஹிஸ்திர ஹிரண்யகர்ம ருத்ராதிக்கள். ப்ரிமத்ர ஹ்ங்கத்திலே “ஹிரண்யகர்ம ருத்ரவ்யூஹாதி க்ஷேத்ரஜாகள் வித்யாஹி த்வாதி ப்ரிதவ்வாசாக்களாலே அஹிஸ்திரெ” ன்றுதாமேயறுதியிட்டாரிஹே இவை விஹவங்களிலே அந்ரத்ர தங்களானாலும் த்ரீரஜாதி ஶ்யானங்களில் நிறுகும் ரூபங்களெதினிலே அந்ரத்ர தங்கள்? இது அசைவென்று தனித்துவா அவதார ப்ரிகார ...

(சா.ப்ரி.) சில ஜீவர்களே இதி, “சுஶ்ரீதத்: கரிஷ்யாமித்வாமாவிஷ்ய ப்ரிஜாபதே। விஷ்ணுராத்மா ஹவதோஹவஸ்யாமி ததேஜச” இய்யாதுக்த ப்ரிகாரேண ஶ்ரஹ்ரஷிவாதிநாஹிஸ்தியேத்ய்: - சர்வாந்த்யாமி ஹவதநுப்ரிவேசேநைவ லக்ஷஸ்வரூபஸ்திதி ப்ரிவ்ரித்திகேசதும்புவே புநரநு ப்ரிவேசோநாமஸக்தி விசேஷா விஷ்கரண மிதிஜ்ஜெய - அர்சா ...

(சா.வி.) மித்வாதுக்தேசு க்ஷணாவதாரே ஜராசந்ஹ யுத்ராதிஷு ப்ரிதாயநாசுசுவேதத்ரஶ்வ்ய். இப்படி விஹவாந்தரங்களிதி, நீஸிஹ்யாவதாரேஷு யோகானந்த நீஸிஹ்யசத்பூஜநீஸிஹ்ய இய்யாதித்ரஶ்வ்யா இதிஹவ:.. சில ஜீவரிதி. நடத்து கிறதும், ப்ரிவர்தயதி. எதே ஶக்த்யாவேசாவதாரா ஶ்ரஹ்ர ருத்ர வ்யாச ஜாமத்யாதித்ய: ...

(சா.ச.) சதாமவதார ரஹஸ்யஜானசித்ய இத்ய்: - சில ஜீவர்களே இதி. அாதித்யாதி ஜாவேவிஹ்ர விசேஷ:.. வ்யாசாதி ...

(சா.தி.) பென்கை பரவ்யூஹதி யென்றாதி ஸ்ஹ் விஹ் ஸ்ஹ். ஸ்ஹ்ஸமாஸ்ய, இவாகஸ்தைப
பர்யைபாஸே அர்ச்சா ஸ்ஹ்த்தில் ஸ்ஹ்ந்தஸ்தி. ஸ்ஹ்ஸக்யாஸ்தி. ஸ்ஹ், அர்ச்சை, தஸ்யைவாக்யஸ்தி தஸ்தி. அஸ்தி, ஸாஸ்தி கஸ்தி யென்கை. ஸ்ஹ்ஸ்தி மித்யாதி. அஸ்தி, ஸ்ஹ்ஸ்தி, ஸ்ஹ்ஸ்தி. ...

(सा.प्र.) वतार स्वरूप माह - परव्यूहादि रूपं कलं कृत्वा इति “परावस्थापरेशस्य व्यूहाश्च विभवादयः। शक्त्यावेशावतारास्तु विष्णोस्तात्कालिकास्मृता” इतिपादो व्यूह विभवयोः परविग्रहतुल्यावस्थत्वोक्तेः - पञ्चरात्रेच “देवो वैकुण्ठनाथस्तु अनन्तासन सस्थितः। सेव्यश्चैश्वरीभूमिनीलाभिः प्रादुर्भावेस्तथाखिलैः। बिम्बाकृत्यात्मनाबिम्बे समागत्यावतिष्ठत” इत्यादिभिः परविग्रहवद्व्यूह विभव विग्रहाणामप्यर्चा विग्रहप्रवेशोक्तेः परविग्रह समीपवर्तित्वोक्तेश्च तेषां नित्यत्वमेवेतिभावः - अन्तर्यामि स्वरूपमाह - सर्वकालायामिति - ननुवेदान्तेषु. “तस्याश्शिखायामध्ये परमात्माव्यवस्थित” ...

(सा.वि.) अर्चवितार रूपमाह. परव्यूहादीति. आदिशब्दोविभव सङ्ग्रहकः. अन्तर्याम्यवतारमाह. सर्वगुणैक्यमिति. रूपविशेषकृत्, विग्रह विशेषं. कोणाङ्ग, गृहीत्वा. ननु, ...

(சா.தொ.) **स्वरूपान्तर्यामित्यहर्दान्तर्यामित्व** (மம். அதிலிது **हार्दान्तर्यामि** ரூப. **स्वरूप** மன்றோ **वेदान्त**ங்களில் “**य आत्मनितिष्ठ**” **नित्यादि**களில் **सर्वान्तर्यामि**யாகச் சொல்லப்பட்டது. **हार्दान्तर्यामित्व** மெங்ஙனே **य**ன்னவருளிச்செய்கிறார் இது **सर्वान्तर्यामि**யான **वित्यादि**யால் துறை, **द्वारं**. **अष्टाङ्गेति**. **अष्टाङ्ग** யோகேன **सिद्धाना** - **हृद्यागः**, **हार्दध्यान**. **योगिना**, **हार्द** யோக வதா. **एकस्मिन्** **हृदयेशये** **अन्तर्यामिणि**. இங்கு **हृदय**சுததால் **आत्म** **स्वरूप** **विवक्षितं** - ...

(सा.प्र.) इति सर्वान्तर्यामितयावगतं भगवद्विव्यात्म स्वरूपमेव “अथयदिदमस्मिन् ब्रह्मपुरेदहर पुण्डरीक वेश्मदहरोस्मिन्नन्तर आकाश” इत्यादिभिरुपास्य तयाबोध्यते. एवञ्च विग्रहान्तर्यामित्वोप देशोव्यर्थ इत्याशङ्क्यआह - இது சர்வான்तर்யாமியானேஇதி. துறையாய், शुभाश्रयोभूय. अन्तर्यामि विग्रहस्य शुभाश्रयत्वे प्रमाणमाह. अष्टाङ्गयोग सिद्धानामिति. हृदयेशय इतिविग्रहस्य हृदय गुहान्तर्वर्तित्वं विवक्षितं. ननु, सर्वदा स्वतस्सर्वज्ञस्य हेयप्रत्यनीकस्या कर्म वश्यस्याकाल ...

(சா.வி.) வேदान्तेஸு சர்வாந்தரியாமி தயாவகத திவ்யாத்ம ஸ்வரூபமேவ “யதிதமஸ்மிந் ப்ரஹ்மபுரேதஹ் புஷ்டரோக வேஷ்ம. தஹ்ரோஸ்மிந்நாந்ர அகாஷ்” இதுதாதிபி ரூபாஸ்யதயா பூத்யதே. கிங்விஐரஹ்நாந்ரரியாமி த்லூபதேஷேநேத்யத்ராஹ். இது சர்வாந்தரியாமி யாணேஇதி. அநுஸந்திக்க, அநுஸந்தாதும். இழிவாரங்க்கு, ப்ரவிஷதா. துறையாக, த்வாரத்வேந. சித்தாலம்ப்ந நார்த்தத்வாந்நவைய்யர்த்த மிதி பாவ:.. நந் சர்வதா ...

(सा.सं.) शक्ति विशेषः. दिव्यात्म स्वरूपस्यैव सर्वान्तर्यामित्वेऽपि हार्द रूपस्य अन्तर्याम्यवतार त्वोक्तेरनियामकमाह. ॐ सर्वान्तर्यामि योऽन्तर्यामि इति. अवतार रहस्यं कृतं यमिति - परत्वे सत्यप्याश्रयणा ...

மூல்- யாலே அந்தர்யாமி ரூபமென்று சொல்லப்பட்டது. இப்படி அவதரிக்கிற ரூபங்களில் வகைகளெல்லாம் शुद्ध सत्वद्रव्यमयங்களாய் கர்மதத்பலங்களோடு துவக்கற வருகையாலே शुद्ध सृष्टियென்று பெயர் பெற்றிருக்கும் ...

(சா.தி.) கர்ம தத்பலங்களோடு துவக்கற, கர்மஹேதுக மன்றியே - அத எவதத்பலங்களான சுஃது:சுானுஃவ

(சா.சுவ.) एकमूर्त्युपासनाधिकारिणो भिन्ना इति ज्ञापनार्थं मन्त्रैकस्मिन्नित्युक्तं. आदिशब्देन “मन्त्रं ससमाधि विषयेनाना भूमिजयेषुच। निराकारो निरङ्गश्च स्मर्तव्यो ब्रह्मलक्षणः। तत्प्राप्त्युपाये प्रथमे यागहोमादिकेतुवै। साकारं संस्मरेत्साङ्ग” मित्यादि कलाना तत्प्रकरणस्थ वचनं विवक्षितं इति “निराकारो निरङ्गश्च स्मर्तव्यो ब्रह्म लक्षणः” என்று दिव्यात्म स्वरूप विषय समाधियைச்சொல்லி “तत्प्राप्त्युपाये साकारं संस्मरे” தென்கையாலே இந்த த்ரகரணத்திலே இதுதுறையாகச்சொல்லப்படுகிற தென்று கருத்து இந்த வ்யஹ விஃவாதி ரூபங்கள் दिव्यात्म स्वरूपाद भिन्न द्रव्यங்களோ? भिन्न द्रव्यங்களோ? आद्ये दिव्यात्म स्वरूपस्य परिणामापत्या निर्विकारत्व श्रुति विरोधिக்கும். द्वितये श्रीलक्ष्मी तन्त्रादि शास्त्रங்களிலே இத்தை शुद्ध सृष्टियென்று சொனனதுகூடா தொழியும் शुद्धमान दिव्यात्म स्वरूपம்தானே नानाविध विग्रहरूपமாகிறதென்னும் पक्षத்திலன்றோ இத்தை शुद्ध सृष्टियென்னலாவது. இந்த வ்யஹாதிகள் शुद्ध सृष्टिकளா யிருக்க இவததை जगत्सृष्ट्यादि व्यापार युक्तங்களாகவும், சில த்ரயோஜன வததுக்களாகவும், சொனனது தான் கூடுமோ? व्यापारादிகள் கலசாதிருக்கிலன்றோ இத்தை शुद्धसृष्टि யென்னலாவது. தேவ மனுஷ்யாதி ரூபை யானஅशुद्ध सृष्टியிற போலே இதிலும் दिव्यात्म स्वरूपातिरिक्तமான उपादान द्रव्यமும், चतुर्मुखादि शरीरத்தில்போலே सृष्ट्यादि व्यापारादि களுமுண்டாகில்இது शुद्ध सृष्टि என்று சொல்லப்படுகிறது. எத்தாலே யென்னவருளிச்செயகிறார் இப்படி அவதரிக்கிற வியாதி. வகைகளெல்லாம், व्यूहम् विभवमित्यादियாகச்சொன்ன ராசிகள் நாலு மென்றபடி. शुद्धसत्वेति. दिव्यात्म स्वरूपभिन्न द्रव्यत्वेपि त्रिगुणद्रव्य मयत्वा भावाद्व्यापारादि सत्त्वेपि ...

(சா.த்ர.) वश्यस्य नित्यपरिपूर्णस्येश्वरस्यरामाकृष्णादि रूपेणोत्पत्तिर्न तात्त्विकी. शरीर सम्बन्धस्यज्ञानसङ्कोचापादकत्वकचर्म मांसादिमयत्वेन हेयत्वं, कर्ममूलत्वं, कालवश्यत्वं, सुखदुःखानुभव साधनत्वं, प्रसङ्गाद्विभवाद्य सिध्यातन्निरूपणमयुक्त मित्यत्र सप्रमाण मुत्तरमाह - இப்படி அவதரிக்கிறேத்யாதினா. “बहूनिमेव्यतीतानि जन्मानितवचार्जुनि”ति जीवेनसमं शरीरात्ययस्योक्तत्वात्सत्यत्वं सिद्ध. “तान्यहं वेदसर्वाणि नत्वं वेत्थपरन्तपे” तिज्ञान सङ्कोचकरत्वाभाव उक्तः “प्रकृतिं स्वामधिष्ठायै”ति विग्रहस्यशुद्ध सत्वमयत्वेनचर्म मांसादिहेय प्रत्यनीकत्वमुक्तं “सम्भवाम्यात्म ...

(சா.வி.) स्वतः सर्वज्ञस्य हेयप्रत्यनीकस्याकर्मवश्यस्याकाल वश्यस्य रामकृष्णादि रूपेणोत्पत्तिर्न तात्त्विकी. तात्त्विक शरीर सम्बन्धस्य दुःखहेतोरसम्भवा दतो मिथ्याभूतेति वाच्य मित्यत अह। இப்படி அவதரிக்கிறேதி. बहूनीति. “बहूनिमे व्यतीतानि जन्मानि तवचार्जुनि। तान्यहं वेदसर्वाणि नत्ववेत्थ परन्तप। अजोपिसन्न व्ययात्मा भूताना मोश्वरोपिसन्॥ प्रकृतिं स्वामधिष्ठाय सम्भवाम्यात्म मायया” अजत्वाव्ययत्वं सर्वेश्वरत्वादि सर्व पार मैश्वरंप्रकार ...

மூலம் - இவ்வவதாரங்களெல்லாம் சத்யங்களென்றும். இவற்றில் இஶ்வரனுக்கு ஜ்ஞாநாதிசங்கோசமில்லையென்றும், ...

(சா.தி.) ததோநி ஸ்பர்ஷமற்றவெனனபடி இவ்வதாரங்களெல்லாமிய்யாதி. “வஹ்நிமேவ்யநீதானி” டெனற ஶ்லோகத்தில தவசு என்று ஜ்நம்நுகளிநவநுகடும் துல்யமென்கைபரல்ஐந்ர ஜாலிக மடோலே மித்யாவனறு; சத்யங்களென்றும் “அஜோபிசந்” எனகிற ஶ்லோகத்தில் அஜோவ்ய இஶ்வரோபிதென்கையால் அவதார டசுயிலஅஜஹ த்வஸ்வभावல்ததைபட ...

(சா.ஸ்வ.) தத்ய கர்மாதி சம்வந்நாபாவாசு ஶு஢்ர ஸுஶ்டிவம்பபத்யத இந் தாவ:.. இவ்வதாரங்களெல்லாம் சூஶ்டி விஶேஷமாகசகசொனனது கருமோ? நிஶில ஹேய த்யநீக ஜாநாஇஶ்வரன் பரிஶ்ரஹிககிற இந்நகர்ப்நுகளெல்லாம் ஐந்ர ஜாலிக வந்நித்யா ஶூதநுகளனறோ? இந்நுகளனற கடுக சத்யங்களாகில் ஶரீர சம்வந்ந த்யுதமாக ஶ்வேஜவதஜ்வால்ப ஶக்திதவாதி டோஷ த்ராஜ்ஜககையாலே இஶ்வர ஶ்வபாவ த்யுதி வாராதோ? இவதத்தில் சில ரூபங்கள் ஶூத ஶஶ்டாநாம்கநுகளாகககாணபடபாநிதிக இவைபெல்லாம் ஶு஢்ர ஶ்வமயங்களென்றது தான்கருமோ? இவைகர்ம தத்கலங்களோடு சுவககாராவை டெனறது தான உபபந்நமோ? ஶரீரமெல்லாம் கர்மமூலத்வ, கர்மபரிபாக காலநியநோத்யக்தத்வ, தத்கல ஶோர்தத்வ வ்யாமமனறோ? கிசு, சித்தாலம்வந்நதத்ககு த்ரஶ்ய மமைநதிருகக வ்யாசவதாரங்களே இங்கு நிஶுபிததது நிஶுபயோஜனமனறோ? இவைகளுமததைபடோலே ஶுபாஶ்யங்களாகையாலே நிஶுபிதத்தெனறில்இது ஶுபாஶ்யங்களானாலு மிவததைட்டறறுவாககும் நிய சி஢்ரேததாகாரே இத்யாதிகளிற்படிப்டு த்ரஶ்ய மவஶ்ய ஜாதவ்ய மாகையால் அஶுபேயமையாகோ? இவ்வதாரங்களையெல்லாம் மிங்கு நிஶுபிதததத்ககு அஶிக த்யோஜன மனறோ? வெனனஇஶ்ரஶ்டீகளுக்க த்ராண பலததை ஶிபிடுததர மருளிச்செய்கிறா இவ்வதாரங்களெல்லாமிய்யாதி. ஜ்ந்மந்நசத்யத்வாபாவே “வஹ்நிமேவ்யநீதானி” யென்கிற ஶ்லோகத்தில் வஹ்நிமேவ்யநீதானி வசுந்ந ஶ்வரமல்லாமையாலும் தவசு என்றது த்ராந்ந ரூபேண ஶோவஜ்நம் சத்யத்வ சமர்தந் த்ராந்நமல்லாததோது நிஶுபயோஜன மாக த்ராஜ்ஜககையாலும் இஜ்நம்நுகளே ஐந்ர ஜாலிக மடோலே மித்யாவன்றிகடுக சத்யங்களென்றும் “அஜோபிசந்” எனகிற அநந்ர ஶ்லோகத்தில் “அஜோபிசந்”. அவ்யாந்மாபிசந். இஶ்வரோபிசந்” எனகையாலஅஸ்மடாதிவதஜ்ஞானாதி சங்கோசமனறிகடுக அவதாரதசுயில் அஜஹத்வ ஶ்வभावல்ததையும் “த்யுதி ...

(சா.த்ய.) தாயதே” திதாயாவயுந்ஜ்ஞானமிய்யேத தானுத்யேண ஶோவதிசுஜா மூலத்வோக்தே: கர்மவஶ்யத்வா தாவ உக்த:.. “ததாயதாதி த்ராந்நஸ்தானிஶ்வரதி ஶாரத. அஶ்யுத்யானமத்ய்மஸ்யததாந்மான சூஜாம்யஹ” மிதிகால நியதாபாவ உக்த:.. “தரிதாநாய தாந்நா விநாஶாயச துஶ்ருதா. த்ராந்நஸ்தாபநாத்யி” த்யனேன தாந்நதரிதாந்ந ஶலத்வோக்தேஸுஶ்ரு து:ஶ்ருந்நவாத்யத்வாபாவ உக்த:.. “ஜ்ந்ம கர்மசுமே திவ்யமேவ் த்யோவேததிதத்வ: . த்யக்தவா தேஹ துந்நஜ்ந்மநேதி தாமேதி த்யோஜுநி” த்யனேன த்யோஶஹே ...

(சா.வி.) தஜஹதேவத்வா த்யுதி ஶ்வஸ்வரூப “அதித்யவர்த்ந தமச: த்ராந்நா. த்ய ஐஶோந்ந ராதித்யேஹிஶ்ரணமய: துரூப” இத்யாதிஷு “த்யரிதாந்நரூப த்யிஶ்டாய த்ராந்நத்ய ஆத்யதாயதா த்ராந்நஸ்தாபநாத்யி” தி திதாந்நாபாவே வ்யாஶ்யாத். “ததாயதாதி த்ராந்நஸ்தானிஶ்வரதி ஶாரத. அஶ்யுத்யானமத்ய்மஸ்யததாந்மான சூஜாம்யஹ. தரிதாநாய தாந்நா விநாஶாயச துஶ்ருதா. த்ராந்நஸ்தாபநாத்யி ...

மூல்- இவ்விதஹங்கள் ஸுத்சத்வ மயங்கலென்றும், இவற்றிற்கு இவ்வேக்ஷா மாத்ரமே காரணமென்றும், ஧்ம ரக்ஷாணம் பண்ணவேண்டும் காலமே காலமென்றும், சாதுபரிதிராணாதிகளே ப்ரயோஜனங்கலென்றும். இவ்வ்ர்தமதெளிந்து அநுசந்திப்பார்க்கு ஁க ஜந்மத்திலே ஸ்வாதிகாரானுபா சமீஹிதோபாய பூர்தியாலே ஜந்மான்தர் அநுபவியாதே ...

(சா.தீ.) ப்ரகூ தி ஸ்வாமென்ற அங்கத்தில் விதஹங்கலினுடைய ஸுத சத்வமயத்வத்தையும் “ஸம்ஹவாம்யாத்ம மாயயா” என்று ஸ்வேக்ஷாமாத்ர நிதானத்வத்தையும் “யதாயதாஹி” என்ற ஸ்லோகத்தில் ஧்மக்ளானௌ சமூதயத்தையும் “பரிதிராணாயேதி” ஸ்லோகத்தில் சாது சர்க்ஷணாத்ர்தத்வத்தையும் “ஜந்ம கர்மக்ரமேதீவ்ய” மென்கிற ...

(சா.ஸ்வ.) ஸ்வாமவஸ்து” என்கிற விடத்தில் ஸ்வாமென்கையாலே அவதார விதஹஸ்ய பாபத்ரயமயபூத ஸங்ஙாதாத்மகத்வ மன்றிக்ே ஸுத்சத்வ மயத்வமும் “ஆத்ம மாயயா” என்கிற அங்கத்தில் மாயாவயுந் ஜானமென்கிறபடியே மாயாஷத்ர மிக்ஷாரூப ஜான பரமாகையாலே ஜந்மந: பூப்யபாபாதி மூலத்வ மன்றிக்ே ஸ்வேக்ஷாமாத்ர காரணகத்வமும் “யதாயதாஹி” என்கிற தூதாய ஸ்லோகத்தில் ஜந்மததுக்கு அஸ்தாதிவத்கர்ம விபாக காலமன்றிக்ே ஧்ம ரக்ஷா டண்ணவேண்டின காலமே காலமென்றும், “பரிதிராணாய” என்கிறநாலாம ஸ்லோகத்தில் ஜந்மததுக்கு ஸுதத:கானுஹவ ப்ரயோஜன மன்றிக்ே சாது பரிதிராணாதிகளே ப்ரயோஜன மென்றும், “ஜந்மகர்மக்ர மேதீவ்ய” மென்கிற ஸ்லோகத்தில் இவ்அர்த் அநுசந்திப்பார்க்கு ஫லமும் ஸொல்லிததென்கை தெளிந்தென்றது, ஸாஸ்த்ரத்தைககொண்டு ஸதாசார்தோப டேஷாதி முகத்தாலே ஸங்கய விபர்த்ய மற நிஷ்கயித்தென்றபடி இது இஸ்லோகத்தில் தத்வத: என்கிற பதத்தின் தாத்பர்த்ய. அநுசந்திப்பார்க்கென்றது ஧்யானிப்பார்க்கென்றபடி. இஸ்லோகத்தி் “யோவேத்தி” என்கிறது ஸத்ஜந்யஜானமாத்ர பரமன்று. உத்தர் ஸ்லோகத்திலே “ஹஹவோ ஜானதபஸா” என்றித்தை தபஸஸாகக்ஸொல்லுகையாலே ஧்யான பர்யந்தமென்று கருத்து இத்தால் ஜந்மான்தர் வ்யவதான ரஹித மோக்ஷோப யுத்தமான இந்தஅவதார ரஹ்யானு ஸந்தானமே இங்கு அதாரங்கலையெல்லாம நிர்஫ித்ததுக்குஅதிக ப்ரயோஜன மென்ற ஢ிப்ராய. இந்தஅவதார ரஹ்யானு ஸந்தானததுக்கு இஸ்லோகத்தில் ஫ல ஸொல்லுகிறது கூடுமோ? ப்ராரத்வ கர்மவிஸான ஁வ மோக்ஷ மென்று ஸாரீரகத்தில் நிர்ணீதமாகிருக்க ஜந்மான்தர் மன்றிக்ே ஁கஜந்மத்திலே முக்த ராவாரென்கையும், ஢க்தி ப்ரபதி ஢்யாமேவ மோக்ஷ ஸித்தி என்று நிபயித மாயிருக்க இந்த ஜானமாத்ரத்தாலே மோக்ஷ முண்டென்கையும், விருத்வ மனறோ வென்கிற ஸங்ஙா வாரணாத்ர ஸ்வாதிகாரேத்யாதூக்தி. அவ்ர஢க்தி ப்ரபதோர்வயோரபி ஸங்ஙஹணாத்ர ஸ்வாதி காரானு பாபேத்யாதி ஸாமான்ய நிர்தேஷ: இங்குஉபாய பூர்தியாவது, ஜந்மான்தரார஢்஢க பாபாஷ ப்ரஸமன ஸமர்த்ர பூக்லோபாய நிஷ்பதி: இத்தாலுபாய பூக்லக்ய ஹேதுத்வென பர஢்பரயா மோக்ஷோப யோபி யென்றதா்கை யால விரோத்யில்லையென்னதாய்த்து. ஜந்மான்தரேதி. ப்ராரத்வகர்மவிஸான ஁வமோக்ஷ மென்றது ஁தூஸார்பிகமா ...

(சா.ப்ர.) த்வேத்ஸேஸ்தத்வ ஜானஸ்யேவ மோக்ஷ ஸா஧னத்வாதூக்தாத்ரஸ்ய ஸர்வஸ்யதாத்ரிகத்வமேவோக்த மிதி஢ாவ: “அவதாரஸ்ய ஸத்யத்வமஜஹத்வஸ்வ஢ாவதா। ஸுத சத்வமயத்வக்ர ஸ்வேக்ஷாமாத்ர நிதானதா। ஧்மக்ளானௌசமூதய ...

(சா.வி.) ஸம்ஹவாமி யுரே யுரே। ஜந்ம கர்மக்ரமே தீவ்யமேவ் யோவேத்தி தத்வத:। த்யக்த்வாதேஹ் பூந்ரஜந்மநேதி மாமேதி ஸோர்ஜந” இதி ரீதாசார்யோக்தா: பஞ்ஸ்லோகா: அத்ர “அவதாரஸ்ய ஸத்யத்வ மஜஹத்வ ...

(சா.வீ.) ஷ்லோகத்தில் இவ்வர்த்த்ய் அநுசந்திப்பபாக்கு ஫லமும் சொல்லித்தென்கை. அவதார ரஹ்ஸ்ய ஜானமுத்ரோத்ரர் ஆதேயாதிசயமாய் சிரகால சாஹ்யமான ஢க்திக்கு பூர்கமாகலாம். ஷ்ணகால சாஹ்யமான ப்ரபத்திக்குளங்ஙன உபகாரகமென்ன வருளிசசெய்கிறார் இது ஸ்வதந்நீத்யாதிபால.

(सा.प्र.) रसाधु सरक्षणार्थता। इति जन्मरहस्य योवेत्तिनास्यपुनर्भव” इत्यादिरत्रानु सन्धेयः एवमवतार रहस्यज्ञानस्योपासनोप कारकत्वं मुक्त्वा प्रपन्नेषुपयोगमाह - ॐ३ स्वतन्त्रप्रपत्ति निष्ठ॥कंकीति. गुणविशेषाः, सौशील्य वात्सल्य सत्यकामत्व सत्यसङ्कल्पत्व कारुण्यादयः - ननु परव्यूह विभवान्तर्यामि विग्रहाणां शुद्धसत्त्वमयत्वाद्देय प्रत्यनीकत्वेन मुमुक्षुपास्यत्वं युक्तं - अर्चावतार विग्रहस्य प्रत्यक्ष सिद्धत्वेन शुद्ध सत्त्वमयत्वानुपपत्तेः कथं मुमुक्षुपास्यत्वमित्यत्र “पञ्चोपनिषदात्मानं दिव्यमङ्गलं विग्रह। स्वामिन् लक्ष्मीशभगवन् सन्निरुन्धस्वविग्रह” इत्याद्युक्त प्रकारेणाप्राकृत विग्रह विशिष्टवेषेण भगवदधिष्ठानात्तस्यैव हेय प्रत्यनीकत्व सम्भवात्. “विशत्यपास्तदोष” इत्यादि प्रमाणाच्च शुभाश्रयत्वं युज्यत इत्यभिप्रायेण तस्य

(सा.वि.) स्वभावता। शुद्ध सत्त्वमयत्वं च स्वेच्छामात्र निदानता। धर्मग्लानौ समुदयस्साधु सरक्षणार्थता। इति जन्मरहस्यं यो वेत्ति तदास्य पुनर्भवः” इत्युक्तार्थाः विवक्षिताः। नन्ववतार रहस्य ज्ञानं चिरकालसाध्य भक्तियोगस्याहरहरभ्यासाधेयातिशयतया तद्वैशद्य सम्पादकत्वे नोप कारकमपि क्षणकर्तव्यप्रपत्तेः कथमुपकरोतीत्यत्राह. ॐ इति. नन्वचवितार विग्रहस्य प्राकृतत्वेन प्रत्यक्ष सिद्धत्वाच्छुभाश्रयत्वा भावेन मुमुक्षूपास्यत्वं न सम्भवतीत्याशङ्काया “पञ्चोपनिषतात्मानदिव्यमङ्गल विग्रहं । स्वामिन् लक्ष्मीशभगवन् सन्निरुन्ध स्वविग्रहः” मित्युक्त प्रकारेणाप्राकृत विग्रह विशिष्ट वेषेण भगवदधिष्ठानात्तस्य शुभाश्रयत्व युज्यत एवेत्यभिप्रायेण ...

மூல்- இப்படியே அர்ச்சுவதாரமும். மி(இ)றுக்கற மோக்ஷத்தைத்தருமென்னு மிடத்தை “சுரூபாப் ப்ரிதமாவிஷ்ணோ: ப்ரசந்நவதநேக்ஷணாப் . க்ருத்வாத்மந: ப்ரிதிகரீர் சுவர்ணரஜதாதிபி:॥ தாமர்ச்சயேதாப் ப்ரணமேதாப் யஜேதாப் விசிந்தயேத்| விசாத்யபாஸ்த தோஷஸ்துதாமேவ ப்ரஹ்மரூபிணி” என்று ஸ்ரீஸூனக பகவானருளிச்செய்தான் . .

(சா.தீ.) இப்படியே இத்யாதி. விபவ ஜந்ம ரஹ்ஸ்ய ஜ்ஞானததால்உபாய பூர்வமாய் மோக்ஷந்தருமாப்ப்டோலே அர்ச்சுவதாரமும் ஸ்வார்ச்சந ப்ரணாமாதி களாலும் உபாய பூர்வ மாய்அயத்னே மோக்ஷப்ரதமென்கை. ப்ரஹ்மரூபிணி, ப்ரஹ்மாதிமா. மூர்தி. ப்ரஹ்மத்தோடே அபேதோபார் - ஆழவார்கருமிவ்விபவார்ச்சுவதார ...

(சா.ஸ்வ.) அர்ச்சாவிஐஹமாகையாலே இது பர்வ்யூஹாதிவந்மோக்ஷ ப்ரதமாக மாட்டாமையாலே இதை இங்கு சொன்னது நிஷ்ப்ரயோஜந மன்றோ? பிம்வாக்ருத்யாத்ம நேத்யுக்ருதமானதந் ப்ரவிஐரூப ஸ்ரூத ஸத்வமயமாகையாலே மோக்ஷப்ரதமாக மாட்டுமென்றி ல்அப்போது ஈக்ஷுரூர்ச்சமநறிக்கே மானசேக் வேதமாயொழிகையாலே அந்த பர்வ்யூஹாதிக்களையமையாதோ? அவத்திறகாட்டி லோராஅர்ச்சுக் ப்ரயோஜந முண்டாகிலந்றோஇவ்அவதார முண்டாகவேண்டுதது? அந்தரூப இந்நதிபிம்வத்தோடு நோர்க்ஷோர் வதேகிபவிதது ஈக்ஷுரூர்ச்ச மாகையாலும், தத்ஸ்ஸுலேஷ விசோஷத்தாலே ஈநத பிம்வமும், தாடூச ப்ரபாவாதிசய ம்பெற்றதாகையாலும், அர்ச்சந ப்ரணாமத்யானாதி சூகர்யாதிசயத்தை மிட்டுஅநாயாசேந மோக்ஷப்ரதமாயிருக்கை அர்ச்சுவதாரததுக்குஅர்ச்சுக் ப்ரயோஜந மெனனில்அதில் ப்ரமாணமுண்டோ? வென்னவருளிச்செயகிறார் இப்படியே. இப்படியே யெந்றது அவதார ரஹ்ஸ்யானு ஸந்நாநத்திந படியே யெந்றபடி மிறுக்கற, அநாயாஸமற. அவதார ரஹ்ஸ்யானுஸந்நாந ஜந்மான்தரானு பவாயாஸமற மோக்ஷோபயோகி யாகிறாப்போலே அர்ச்சுவதாரமும் ஈக்ஷுரூர்ச்ச மல்லாத பர்வ்யூஹாதிக்களைப்போலன்றிக்கே “யதோபயோக ஜக்யத்வாத்ருத் புஷ்பாதி பூஜந்| ஈக்ஷு: ப்ரிதிஜநநா” தித்யாதிதாலே ஸ்ரீ பாஈராத்ர ரக்ஷயில அருளிச்செய்த படியே அர்ச்சந ப்ரணாமாதி களில்அநாயா ஸமறமோக்ஷத்தைத்தரு மெனறபடி. தாமேவ விசாதி, அர்ச்சந ப்ரணாமாதி விஷய பூதாப் தாப் அப்நோத்யேவ. நதுதாஜஹாதி. தக்ருது ந்யாயாதிதி பாவ:.. கதமஸ்யா லூகிகார்ச்சாயா: ப்ராப்யத்வ மித்யத்ராஹ. ப்ரஹ்மரூபிணிமிதி. ப்ரஹ்ம ஸந்நத்வ மூர்த் ப்ரஹ்மோத்யாதுக்ருத பர் விஐஹபர்:.. தடூபிணி, தத்ஸ்வரூபாப். ததபிந்நா மிதியாவத். ததுக்ருத தாத்ய்ரீ ஈந்ந்ரிகாயா ஈதூர்தாதித்யா யே “அர்ச்சுவதார ரூபேபி பர்ரூபத்வானு ஸந்நாநந்ந்ரிதி. யதாஸ்மரந்நி தாமேவ ப்ரஹ்ம ரூபிணிமிதி”தி. அத்ரநோர்க்ஷோர்வதேகிபாவா பிப்ராயேண ப்ரஹ்மரூபிணி மித்ய ப்ரேதோப ஈார்:.. ததாஈ பர் ரூபேண ஸ்ஸுலேஷ விசோஷா தர்ச்சாயா அபிப்ராப்யத்வ யுஜ்யத இதி பாவ:.. வ்யூஹ விபவயோரபி பர்ரூப பரிணாமத்வேந ...

(சா.ப்ர.) முமூக்ஷபாஸ்யத்வே ப்ரமாணமாஹ. இப்படியே அர்ச்சுவதாரமும்மித்யாதிநா. மிறுக்கற, அநாயாசேந. அர்ச்சுவதேநிதா. அர்ச்சா விஐஹஸ்ய ஸந்நிஹிதத்வாஸுலபத்வாஈக்ஷுஸத்வாஈ ஸுஈந த்யானப்ரபதநயோ ...

(சா.வி.) தஸ்யமுமூக்ஷபாஸ்யத்வே ப்ரமாணமாஹ. இப்படி அர்ச்சுவதாரமிதி. இறுக்கற, அநாயாசேந. தரும, தத்யாத். தாயஜேத், அத்மஹவிஷாதத்ரேவ ஸரணவரண கர்யாத். தாவிசிந்தயேத், உபாஸநமபி தத்ரேவ கர்ய மித்யர்த்:.. ப்ரஹ்மரூபிணிமிதி, ப்ரஹ்மாஸஹ அபேதோபாரேண நிதேச:.. ...

(सा.प्र.) जगत्कारणत्व, मोक्षप्रदत्व, सर्वेश्वरत्वादय इत्यभिप्रायेण लक्ष्म्यास्सर्वविस्थासान्निध्यंसंप्रमाण ...

(सा.वि.) “ईश्वरीम् सर्वभूतानां. अस्येशानाजगतो विष्णु पत्नी”त्यादि विरोधात्. “यथा सर्वगतोविष्णुस्तथैवेयं द्विजोत्तम। त्वयाच विष्णुना चाम्ब जगद्व्याप्तं चराचर” मित्यादिभिर्विभुत्व प्रतिपादनेन “एषोणुरात्मे”ति अणुपरिमाणत्वरूपजीवधर्मा भावाच्च. नच धर्म भूत ज्ञानद्वारा सर्वगतत्व प्रतिपादकं तदिति वाच्य. “यथासर्वगतोविष्णु”रिति स्वरूपेण सर्वव्यापि विष्णु दृष्टान्त विरोधात्. “त्वयाच विष्णुना पाम्बे”ति समुच्चय विरोधात्. जीवादतिशयोक्त्य भाव प्रसङ्गाच्च. इतरापेक्षया अतिशयो ह्यस्या अत्रप्रतिपादनीयः. नच “देव तिर्यङ्मनुष्येषु पुत्राभा भगवान् हरिः। स्त्रीनाम्नी लक्ष्मीमैत्रेय नानयो विद्यतेपर”मित्यभिमानि देवतात्वेन तद्व्याप्त्या तयोरितर वैलक्षण्योक्त्यैक तात्पर्यकत्व मितिवाच्य. प्रमाणान्तर विरोधेहि स्वारसिकार्थ परित्यागेन क्लिष्टार्थ परिकल्पनं. नहि श्रियो जीवत्वाणुत्व वाचक वचनशकल मस्ति. प्रत्युत विभुत्व प्रतिपादक वचनानीश्वरत्वप्रतिपादक वचनानि बहूनि दृश्यन्ते. तानि विनाकारणं नान्यथा नेतव्यानि. नच “भोक्ता भोग्यं प्रेरितारंच मत्वे” त्यादि श्रुतिषु प्रेरितारमित्याद्येक वचननिर्देशादीश्वर कोट्यनन्तर्भावा जीवकोट्यन्तर्भावं स्वीक्रियत इतिवाच्यं. “ज्योतिष्टोमेन स्वर्गकामोयजेते” त्यत्र पुस्त्वेकत्व निर्देशेपि पत्न्याः कर्तृत्व फलभावत्ववत्कारणत्वोपास्य त्वाद्युपपत्तेः. नद्वितीयः ईश्वरद्वित्व प्रसङ्गा दित्यत्र ईश्वरकोटित्वे भगवतः प्राधान्याह्लक्ष्मास्तच्छेषत्वा चेश्वरद्वित्वस्या बाधकत्वा त्यतिपत्नीभावस्य परस्परेच्छया नियतत्वा दनुमन्तृतयापि जगत्सृष्ट्यादि कारणत्वोपपत्तेश्च श्रीविशिष्टस्यैव निरतिशय बृहत्त्व लक्षण ब्रह्मशब्द मुख्यार्थत्वा दीश्वरत्वस्योभय साधारण्येनेश्वर कोटित्वाङ्गीकारे न बाधकं किञ्चिदित्यभिप्रेत्य सृष्टिस्थिति संहारादि सर्वावस्थासु लक्ष्मीवैशिष्ट्येनैव परमात्म स्वरूपमनु सन्धेयमित्याह. ...

மூல் - இவ்விசுவரண, “நித்யைவैषா ஜகந்மாता विष्णोश्श्रीग्नपायिनी” இந்நாடி களிற்படி யே சர்வாவஸ்தையிலும் சபதநீக னாய்க்கொண்டிருக்க மென்னு மிடத்தை “तत्वेनयः - मातापिता” என்கிற ஸ்லோகங்களிலே உபகார விசேஷத்தாலே ...

(சா.தி.) டெருக்கெனறபடி. சர்வாவஸ்தையிலும், சৃஷ்டியாடி ஜ்ஞான ப்ரதான ஶரணவரணப்ராப்ய வஸ்தைகளில். உபகார விசேஷத்தால, ப்ரவந்நமுஶேன தத்வங்களை நிர்ணயிக்கைபாலென்கை இஹிவ்யதம்பதிகளுக்கு சர்வவ்யாபாரமும் ...

(சா.ஸ்வ.) சம்ப்ரதாயோபபத்தி பூர்வகமாகவருளிச்செய்கிறார் இவ்விசுவரணென்று தொடங்கி இவ்விசுவரதத்வத்தையும், இஷிதவ்ய தத்வங்களையும், யதாப்ரமாணமதெளித ப்ராசமென்னுமளவாலே. சர்வாவஸ்தையிலு மெனறது ப்ரவ்யூஹாடி பஞ்சப்ரகாராவஸ்தையிலும் உபாயத்வோ ப்யேத்வா உவஸ்தையிலும், சகல ஜகத்ஸூஷ்டத்வ ரக்ஷகத்வாடிவஸ்தையிலு மெனறபடி இங்கு உதா ஹத்வசுநததில் அந்நபாயினி என்கிற அயோக வ்யவச்சேதத்தாலே சர்வாவஸ்தைகளிலு மிவளுக்க குநியமேன அந்வய சொல்லுகிற தெனறுகருத்தது. சபதநீக னாய் என்றது பதிக்ருமஇவ்வஸ்தை களெல்லா முண்டென்கையிலே தத்வமல்லது தத்வவஸ்தைகளெல்லாம் பதிக்ருமையாய் தநதூசாஸு பத்யாஸ்சந்நிஹிதத்வ மாத்ரபரமன்று. ஶப்தவ்யுத்பத்தி விருதாத் சர்வாவஸ்தையிலும் சபதநீக னென்றால் தம்பதிகளிருவரும் சர்வாவஸ்தாந்வயி களென்றிதே ஶப்தார்த்த மாவது. மூல் மந்வாஹிகாரத்திலே இசுவரண ஶேஷியாம்போது “अस्याम मच्च शेषहि” எனறுதொடங்கிச்சொல்லுகிற வாக்யத்திலே ஶேஷியாம்போது சபதநீக னெனறது பிராட்டிக்கும் ஶேஷிதாந்வய ப்ரமாதககண்டதிதே ஆனாலு மிங்கு அநு மந்நத்வ ப்ரேகத்வா உகாரேன பத்யாஸ்சர்வாவஸ்தாந்வய விவக்ஷித மெனனில் அதுவும வ்யுத்பத்தி விருதம். இருவருக்கு மெக ரூபாந்வயத்தி லேயிதே ஶப்த ஶ்வாஸ்ய. இந்த ஶ்வாஸ்யத்ததுக்கு பாஹக மன்றிக்கே யிருக்க சூஷ்ட்யாஹுருவர்க்கு கர்நத்வம் ஒருவர்க்கு அநுமந்நத்வாடி மாத்ரமெனறிப்படி வூரூப்ய கல்பிக்கை அதிவிலிஸ்திதே இங்கு சபதநீக னாயென்றிவ்வளவே சொல்லலா யிருக்க சபதநீக னாய்க்கொண்டெனறிப்படி அதிகம் சொன்னது இவளுக்க அந்வய மில்லாதபோதவனுக்கும் அந்வய மில்லை யென்று வ்யதிருக முஶேன தூஹி கரணார்த்தம். இங்கு பிராட்டிக்கு சர்வாவஸ்தாந்வயித்வம் சொன்னததாலே இவளும இசுவர கோடிடென்று மிபபடி இசுவரதத்வமான விவர்களிருவரில் ஶ்வீத்வபதநீக த்வா ப்ரதானத்வாடிகள் பிராட்டிக்கு அவாந்தர ஶ்வரூப ஶேதமென்றும், பூஸ்த்வ, பதநீத்வ, ப்ரதானத்வாடிக ளெமபெருமானுக்கு அவாந்தர ஶ்வரூப ஶேதமென்றும் சொல்லிற்றா யிற்று. உபகார விசேஷத்தாலே யென்றது “अनन्यपराव्यामिश्रव्यक्त तात्पर्यं संक्षिप्तं सात्विकोपब्रह्मण प्रधानतमं पुराणं निमणिन” என்றும், “पराशरं प्रबन्धादपि वेदान्तरहस्यं वैशद्यातिशयं हेतुभूतैस्सद्यः परमात्मनि चित्तं रज्ज्वकं तमैः

(சா.ப்ர.) மாஹ - இவ்விசுவரணஹித்யாடிநா. நந்வேவ் சதி லக்ஷ்மீ: கி: ஜீவ: உதேசுவர: நாடி:.. ஶேதந்வைலக்ஷணேந்ஸ்வரீத்வேன வோஹகஸ்ய “இசுவரீ சர்வபூதானா” மித்யாஹிவிருதாத் - நாஹிநீய: - இசுவரதத்வம் ...

(சா.வி.) இவ்விசுவரநிதி. யதாபி சர்வாவஸ்தாஸ்வபி வைசிஷ்ட்யம் பூர்வ சப்ரமாணமுபபாடிதம். ததாபி தத்வத்ரய நிரூபணே இசுவரகோடாவந்தரஹிவ ஜ்ஞாபநாய பூந: ப்ரதிபாடிநம். நந்விசுவரகோடித்வம் “ப்ரஸகநவல ...

(சா.சம்.) உக்தா ஶ்வரூபஸ்திதி ப்ரவூத்தயஸ்சர்வோபிசுவரீய ஶேபி சமானா இத்யதோதம்பதீ இசுவரதத்வமிதி சூசுநாயாஹ - இவ்விசுவரணஹிதி. தம்பத்யோஸ்சர்வவ்யாபார சாம்யஸ்ரம் வாரயதி.

மூல்- சாதரமாக விசேஷித்துச் சொல்லப்பட்ட பராசர பராஶுச ப்ரவந்த்ரீளிலே தெளிந்துகொள்வது-

(சா.ஸ்வ.) சர்வோ ஜீவ்யரூப ப்ரஹ்மணீ ம்஧ுரகவி ப்ரஹ்மி சம்ப்ரதாய பரம்ப்ரயா நாத்முநேரப்யுபகதர் கால விப்ரகர்ஷேபி பரம் புருஷ சங்க்ஷ்பாத்த்ரா஧்ரீய சாக்ஷா஧பி சர்வோபநிஷத்தாரோப டேஹாரமென்று ஸ்தோத்ர ஶாஸ்யத்தில்கொன்ன ஁பகாராதிசய த்தாலே யென்றபடி. சாதரமாக விசேஷித்து டென்றது, “நஸ்மீ நமோ முனிவராய” என்றத்தையும் “ஸ்ரீமத்த்ரங்க்யுக்ஷ” மென்றத்தையும் கணிகித்தபடி. பராசரேத்யா஧ி “யதாசர்வ் கதோவிஷ்ணு ஸ்ததீவேய ட்விஜோத்தம। அர்தோ விஷ்ணுரியவாரீ” த்யாரஶ்ய “கிமத்ர பஹுனோக்தேன சங்க்ஷேபேன டமுக்யதே। டேவதீர்யங்க்ஷ்மநுஷ்யேபு புத்ராமாபகவாந் ஹரி:। ஶ்ரீநாம்தோ லக்ஷ்மீமீத்ரேய நானயோர்வித்யதேபர்” மித்யாந்தே க்ருத்னே அஹ்மா஧்யாயே. நவமேச “நமாமி சர்வ லோகானா ஜனநி மந்நி சபவா” மித்யா டாவ஧்யாய ஶேஷ. “஁ண்டொடிபாள் திருமகளும் நீயுமே ஁ன் தாமரை மங்கையும் நீயும் நன் திருவருளும்பங்கயத்தாள் திருவருளும். வேரிமாறாத பூமேலிருப்பாள் வினைதீகாகுமே அகல தில்லேன் ஁றையும் கோலத்திரு மாமகனோடுன்னை” இத்யா஧ி களிலே இத்யர்த:.. அத்ர ஶ்ரீவிஷ்ணு சித்தாசார்ய சரணா:.. நித்யேதி. ஜகத்பிது விஷ்ணோரந பாயிந்யேஷா ஜகந்மாதுத்வேந தத்ரந்நித்யா. யதேதி. சர்வகதோ விஷ்ணுர்யதா யத்வ ஶாவ: ங்க்யமபிததா தத்வஶாவேதி விஷ்ணோஸ்சர்வ் கதத்வ ஶத்யஜானா஧ி ஶ்வரூப கந்யாண குணா஧ீநா மதி டேஷ:.. தயோஸ்சர்வாத்ம கத்வ மநபா யித்வ் சோபபா஧யதி. அர்த் இதி. நானயோரிதி, அநயோ:, அஶ்யா:.. பர், அந்யத்.. சர்வஸ்யோபயாத்ம கத்வேபி தத்ர தத்ராபி முக்யாதிசய விசேஷா஧ர்த் வாண்யா஧ீநாந்தடாத்மகத்வ முக்தமிதி. தெளிந்துகொள்வது யென்றது ஁வ்ர்தத்தில் சன்சயா஧ி களுடையார்க்கும் “விஷ்ணோஸ்தீரந பாயிநி” என்று சாமான்யேநகொன்ன அர்த்த்ததே விஸ்தரேண விசேஷித்துச்சொலலுகிற விடங்களைப்பார்த்தால சன்சய விபர்ய யா஧ிகளற நிசசய ம்பிறர்க்கு மென்றபடி ஁பபடி யிவர்களுககு அவாந்நர் ஶ்வரூப ஶேட முபபா஧ித மாநாலும் ஶிதிதில் வக்தவ்ய விசேஷ தில்லாவிட்டாலும் ஁வர்களுக்குஅந்யோந்ய வ்யாவ்ருதங்களான வ்யாபாரங்களெவை? அவனுக்கு புஸ்த்வபிதூத்வா஧ி ப்ரயுக்தமான டண்ட ஧்ரத்வமும். ஁வளுக்கு ஶ்ரீத்வ மாதுத்வா஧ி ப்ரயுக்தங்களான புருஷ காரத்வா஧ி களுமென்னில஁வளுககு டண்ட஧்ரத்வா ஁பாவே சர்வகார்ய ஹேதுத்வா ஶாவா டீஸ்வரத்வதில்லையாக ப்ரசங்கி ...

(சா.ப்ர.) ப்ரசங்கா஧ித்யத்ரேஸ்வர் கோடில்தேபி ஶகவசுசேஷத்வாந் கோபி விரோ஧ இதி மத்வா ஁பயோஸ்சர்வேஸ்வரத்வேபி சர்வகுணவத்வேபி “டேவதீர்யங்க்ஷ்மநுஷ்யேபு புத்ராமாபகவாந்ஹரி:। ஶ்ரீநாம்தி லக்ஷ்மீமீத்ரேய நானயோர்வித்யதேபர்” மித்யா஧ிநா “யுவத்வாடாவித்யா” டிநாசகுண விஶ்ரீதி விஶாகஸ்ய ஶ்வேசுசாக்ருதத்வாடுபயோர்நகுண விஶ்ரீதிந்யூநதா ப்ரசங்க இத்யாஹ-

(சா.வி.) ஜ்யோதிஜ்நிசீஸ்வர்யே த்யுக்தஜ்நான ப்லீஸ்வர்யா஧ி குணானா விஶ்ரீதீநாஞ்சசாம்யாத் “டேவ நிர்ய ங்க்ஷ்மநுஷ்யேஸிதி “யுவத்வாடுதூத்யே” இதிச குணவிஶ்ரீதி வ்யவஸ்தாகதந் கதமுப ப்ரதத இத்யாசங்க்ஷ் குணவிஶ்ரீதி விஶாகஸ்ய ராஜராஜப்தி ப்ரதிநியதாராமா஧ி விஶாக ந்யாயேநேசுசாக்ருதத்வாந் விரோ஧ இத்யாஹ. ...

மூல்- இவ்விடத்தில் டண்டதரத்வமும், புருஷகாரத்வாதிகளும், எம்பெரு மானுக்கும் பிராட்டிகக்கும், கூறாகவிபஜிதத ...

(சா.தீ.) சாதாரணமோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் இவ்விடத்திலிவ்யாதி... - டண்டதரத்வமுமென்ற ஶ்வதர்த்தமான உமமையால் ஶ்வானவ்யாதி ஶ்ரீமான் - புருஷ காராத்வாதி ஶ்வதததால் மடிம பதிபாராத்ர்த்த ஶ்ரஹ. இருவாக்கும் யதாஸங்க்யமாக யோஜ்ய - அநிதிஷ்யமான ஧ர்மா஧ாரததுக்கு உபதிஷ்யமான ப்ருதி ஧ர்மமெல்லாம அநிதிஷததாலே உணடாய உபதிஷ்யமான ஧ர்மா஧ாரததிற்காட்டில் விசேஷுபதிஷததால் அதிக ஧ர்மத்வ ந்யாயசி஢்ட. இங்கு “ந஢்டர்ம ஧ர்மிணி” என்று ப்ருவ஢்டர்ம பிராட்டிகக்கு அநிதிஷதிகதப்பட்டது ஆகையால் டண்டதரத்வாதிகளும் பிராட்டிகக்கு ப்ருசக்தபா஢்டமனறும் விரோதஷ஢்டீயை பரிஹரிக்கிறார்.

(சா.ஸ்வ.) யாதோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார் இவ்விடத்திலிவ்யாதி. இவ்விடத்திலென்றது, பிராட்டிகக்கும், சர்வவிஸ்தானவியத்வேன இஸ்வரத்வ சொன்ன வாக்யததிலே தாண்டி யிவாக(ருகக) ஶ்வரூபத்தில அவாந்ர ப்ருத சொல்லியாய் இணவ்யாபார ப்ருதமாத்ரு சொல்லவெண்டினவ ததே வென்றபடி. புருஷ காரத்வாத்வாதி ஶ்வதேன ஶ்ரஹ ப்ருஷ்யுக்ருது மூபாய ஶ்வரூப நிர்வர்த கத்வாதிக விவதித. கூறாகவிதி, லூகிக ஢்டயிதி களி(ருவார்க்கும்) ப்ருஷாதிதகளில் ப்ருமிபும், ததிநியாஶ ஶக்தி, மொத்தி,ருககசசெட் தேயம், யதோசித விநியோகானு ஶுணப்ருஷாதி களைஅந்யுந்ய ஶ்வேச்சுட்ரீயாலே தன தன பாகமாக விபஜிதததுககொண்டு யிருகக்கு மாயபோலே இவாகளும் சர்வகார்யததிலும் தங்களுகக்கு ப்ருமிபும் ஶக்தியுமொத்திருககசசெட் தேயம், ஶ்வேச்சுட்ரீயாலே அநாதிபாக விட்டடி விபஜிதததுககொண்டிருககிற மாத்ருததனைடோககி பிராட்டிகக்கு சில கார்யததில் ப்ருமிபாதல ஶக்தியாதல விலலாமையாலே பன்று ஆகையால்இஸ்வரத்வா பாவ ப்ருச஢்டி.விலலை. இஸ்வரத்வ மாவது? சர்வகார்ய சமர்த்தத்வ மாத்ரு மல்லது. தத்கலு பதான மன்று. அந்யதா புருஷ காரத்வாதி வ்யாபாரபாவாதிஸ்வரஸ்யாப்ய நிஸ்வரத்வ ப்ருச஢்டிா திதிபாவ:. இடபடி பிராட்டிகக்கு புருஷ காரத்வாதி வ்யாபார ப்ருதம் கூறாக விபஜிததததாய். ஶேச்சிகமாயததாகிலிததுக்கு ப்ருயோகக மான ஶ்ரீத்வ மாத்ருத்வா ப்ருதானத்வாதி. ஶ்வரூப ப்ருதமும் அபபடிடேயாக ப்ருச஢்டி.யாதோ? அபபோது “யதா சர்வகாது விஷ்ணு:.. நித்ய ந஢்டர்ம஧ர்மிணி” த்யாதிபி ரதிதிஷ்யமான ஧ர்மா஧ாரமான இவ்ருக்குஅவனிற் காட்டில் ஶ்வரஸி஢்டமான வேஷம்ய மொன்று ...

(சா.ப்ரு.) இவ்விடத்திலிதி. “அஸ்யேஷானா ககாது விஷ்ணு ப்ருதி” த்யாதுந்ஸாரேண ப்ருசகநவலேத்யாதிநாஷா஢்டுண்ய, த஢்டந்தரதி சகல ஶுணானா விஶ்ரஶ்ருணானாச்சுபயத்ரு சாம்யமூக்தவானந்தர “யுவத்வாதுதித்யே” பால்யாதிநா ஶ்வேச்சுத்யா ஶுணவிபாகுக்ரேரதிபாவ:. “யதாசர்வகாது விஷ்ணுஸ்ததேவேய திவ்ருஜுதமே” தித்ருஶ்ரான்தாதிந்ருதிக பாவேன நிதிஷாதுப்ருஸ்பர வூலகஸ்யசி ஢்டமிதி ப்ருவாசார்யவசன மயேதா ஢்டுஷ ...

(சா.வி.) இவ்விடத்திலே இதி. டண்டதரத்வமூமித்யேதத் அபரவசதா ஶத்ருசமநஸ்திர த்வாதிந க்ருத்வா ப்ருவாதி ஶுணானுபஸ்தல ஶுலபானித்யாதிநா மூபலகஸண். புருஷ காரத்வாதி க஢்டுமிதி. அதிதிஷதேன மடிம பதி பாராத்ர்த்தகருணா க்ருமாதிநித்யுக்ருதானா ஶ்ரஹ. கூறாக, விபாகுயதாஸ்யாத்ருதா, நனு ந஢்டர்ம஧ர்மிணிதி ப்ருவா஢்டர்மத்வ லகஸ்யா அதிதிஷ்யதே. ததாச ப்ருவா ஢்டுபேக்யா லகஸ்யா அதிசய ஶ்ருசுதித்யுதித்யாபி ...

(சா.ச.) இவ்விடத்திலிதி. ஶ்வரூபாதிபி: பரஸ்பரமனயுக்ருதே இஸ்வரத்வ இத்யர்த்த:..

மூல் - வ்யாபாரங்கள். ஁பதிஷ்யமான தர்மாதாரத்திற்காட்டில் அதிதிஷ்யமான தர்மாதாரத்துக்கு விசேஷ் ஸ்வத:பாஸ மென்று ஁வரருளிச்செய் ததுக்கும் இப்படி விபாகத்தால் வந்த வுஷம்யத்திலே தாத்யர்யம். இது “யுவத்வாது ...

(ஸா.தூ.) ஁பதிஷ்யமானேத்யாதித்யால் இப்படி த்ணத தரத்வபுரூஷ காரத்வாதியோத்திலே தாத்யர்யமென்கை. தத்வம்

(ஸா.ஸ்வ.) மில்லாதொழியாதோ? ததாசஸதி; ஁வரருளிச்செய் தது விரோதிடாதோ? வெனன வருளிச்செய்கிறார். ஁பதிஷ்யமானேதி. விசேஷ, வுஷம்யம். ஁வர், மத்யஸ்தர். விபாகத்தாலிதி. நது ஸ்ரூபப்யுத்த வுஷம்யத்திலென்றபடி ஁ங்கு ஸ்வத: பாஸமென்றது ஸ்ரூப ப்யுத்தத்வபரமன்று. கித்த்வதிதிஷ்யமான தர்மாதாரஸ்ய ஁பதிஷ்யமான தர்மாதாராபேக்யா வுஷம்யத்தில் அதிதிஷ்ய மான தர்மா தாரத்வ மொழித வேறொரு பரமாண் தேதவேண்டுததில்லை யென்றிவவளலே சொல்லுகிறத்தனை பென்று கருத்த. இவளுக்குள்ள வுஷம்ய மெல்லாம் ஁பயேசுதாதின விபாக ப்யுத்தமென்று ஸித்தமானாலன்றோ ஁யர் வாக்யத்தககி. தாத்யர்ய சொல்லலாவது. பத்ய பேக்யா திவளுக்குள்ள வுஷம்யம் ஁பயேசுதாதின விபாக ப்யுத்த மென்னுமபோதித்தோடு ஸமான ஸவீத்ய வேதமானகையாலே லக்ஷம்ய பேக்யா ஁வனுக்குள்ள புஸ்வ ப்ரதானத்வாதி வுஷம்யமும் ஁பயேசுதாதினமாக ப்ரஸதிதிடாதோ? ஁து திப்ரஸதி நதானள்ளனில் இப்படிக்கு ஸப்ரதாய முணடாகிலன்றோ திப்படி சொல்லலாவது ஁கையாலிது நிர்ண திகக முடியுமோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். இது யுவத்வேத்யாதி. இது வென்றது இந்த வுஷம்யம் ஁பயேசுதாதின விபாகத்தால் வந்ததென்கிற ஁ர்ய மென்றபடி. யுவத்வாதாவிதி. “யுவத்வாது நுத்யேப்ய பரவஸதாஸத்ரு ஸமன ஸ்திரத்வாதிந் கத்வா த்ரகவதி குணாந் புஸ்வ ஸுலதான் । த்வயிஸுதீத்வீகான்தான் த்ரதிமபதி பாராத்ய் கருணா துமா தூத்வா துநுத் துவதி யுவயு ராத்மநிதிதிதா” என்கிற த்ரீகுண ரத்னகோஸததிலே பென்றபடி. ஁த்ர ஸ்திரத்வாதி நித்யத்வாதி ஸத்வென ஁பராதிபு க்ரோதாதிக்குதூதன. துமாதானித்யத்வாதி ...

(ஸா.ப்ர.) வுலக்ஷண்யேநைவ சரிதாத்ய் மித்யாஹ - ஁பதிஷ்யமானேதி - லக்ஷம்யாவிதூத்யானுபப த்யுதாதக ...

(ஸா.வி.) ப்ராயேண பூர்வீரூத் ஁பதிஷ்யமான தர்மாதாரத்திற்காட்டில் அதிதிஷ்யமான தர்மாதாரத்துக்கு விசேஷ் ஸ்வத: பாஸமிதி. ஁வ் சாதிதிஷ்யமான தர்மாதார ஸ்யுபதிஷ்யமான தர்மண: ப்ரகூதிததயா தூதீய யாவத்வம் வத்வேஸதி ப்ரகூத்யபேக்யாதிக்குபதிஷ்ய மான தர்மவத்வம் ந்யாயசித்த மிதி லக்ஷம்யா ஁ப்யுபதிஷ்யமான தர்மபரம புரூஷயா வத்வம்வத்வ ப்ராப்யா த்ணததரத்வாதிக்கமபி லக்ஷம்யாஸ்யாதித்யாஸதூத்ய பூர்வீஷா வாக்யஸ்ய நததீய யாவத்வம் வத்வ தாத்யர்ய. நஹிஸுதீயஸ்யாஸ்ரே ந்யாவத்வம் வத்வமஸ்தி. ஁ஸ்திரதேவதாதே ரதாவாத்கித்வ விருத்த தர்மவத்வம்; தத்வத்ராபி ஸர்வவ்யாப்யாசுவிருத்த தர்மவத்வேபி ஸுதீத்வாதி பாஸ த்ரதிமபதி பாராத்ய் கருணாதினா மிசுதா கூத் விபாக பாஸ வுஷம்யே தாத்யர்ய மித்யாஹ. ஁பதிஷ்ய மானேதி. ஸ்வத: பாஸ வுலக்ஷண்யாதாவே ப்ரகூதி விக்கூதி தாவ ஁வனஸ்யாதிதி தாவ: . ஁வர், பூர்வீ: . ஁ருளிச்செய்ததுக்கும், துத்தஸ்யாபி. ஸாரப்ரகாஸிகாயான்து “யதாஸர்வகதூ விஷ்ணுஸ்ததீ

(ஸா.ஸ.) ஁பதிஷ்யமானேதி. ஁வர், மத்யஸ்தா: . தைவதாப்யகூதூர்வாச: நஜ்ஜாயாஸ்யமூநே: ப்ராசீனா: - ஁யதாவ:

- ஁மபெருமானைச்சொன்ன விதமெங்கும் ப்ரிராட்டிதையும சொல்லித்தாமிதிநதார்திஹ்நுநபரி த்ரீதாப்யகூத்ஸுத்யா ஁பதிஷ்யமான தர்மாதாரத்வமூஸ்வரஸ்ய அதிதிஷ்ய மான தர்மாதாரத்வம் த்ரீய திதி கத்வா ஁வர்஁த்யுத்தேரித்யுத்தம். விசேஷ் ...

(சா.தொ.) ஧ர்மிணி ஂ஢ு ஸ்ராயிகா஢ிஸ்ராய ஡ெ஢்஢ு ஸ்ரிஹாரா஢ிஸ்ராய. தாத்ஸ்ரய஡் ஢ிர்஢ீத஡ெ஢்஢ு ஂ஢்வய ஢஢ு ஢ஷ஢்஢த்வ ஸுரூ஢காரத்வத்தால் வ஢்த வி஢ா஡஡ேயோ ஢ு஢்஢து. ஸ்ராயத்வத்தால் வ஢்த வுஷ஡்ய ஡ில்லையோ வெ஢்஢்வரு஢ிச்செய்கிறார் இஹை஢ிலை இத்யா஢ி. இஹை஢ிலை, ஸேஷி஢ா஢ை இஷ்வர஢ு஢ை ஸ்ரீதி. ஂ஢்஢ர்வரிது, ஡஢்஢஡திகளா஢ ...

(சா.பு.) யுத்தயஸ்து ப்ரமாண விருதாடனாடேயா இத்யபிப்ராபேணாஹ - இறாநிவை உணாவரிதிதி. இஷ்வர ஸ்வரூபஸ்திதி டுவிஜ்ஜேத்யர்த: - ...

(सा.सं.) स्वतः प्राप्तमिति. अस्यवाक्यस्यतयोः परस्परमत्यन्त वैलक्षण्य मेवस्वरूपादिनापि प्राप्त मित्यर्थ इति पराभिमानः. तथासति “यथामयाजगद्व्याप्तं स्वरूपेण स्वभावतः। तथा व्याप्तमिदं विश्वं नियन्त्रीचतथेश्वरी” त्यादि बहु प्रमाण विरोधात्. विशेषशब्दस्य विभक्तव्यापारा दिविशेष एवतात्पर्यमिति. इत्थं तात्पर्य निर्णायककिमित्यत्राह. छिद्युवत्वादाविति भट्टा रकैरुक्त मित्यर्थः. छिन्नाण्डादिवत्, ईश्वर तत्त्वस्थिति ज्ञानंदुर्लभमित्यर्थः.

(சா.தி.) அஸ்மதாதிகளுக்கு டுஜீயமெனகை. வுதா நிர்வந்தம், ப்ரயோஜன ஸூய் நியமம். ஆகையாலன்றோ நாதமுநிகள் முதலானதாம் ஹைதுகரைப்போலன்றிக்கே ப்ரமாண பரதந்ரராய்ப்போருகிற தெனகிறார். குஷானர்தா நியாடியால். கேசித்சாஹஸிகா: தத: தர்க்பாண்டியா தென்கை. குஷானர்தா நகுஷாந்ஹிதே. ...

(சா.வி.) **பிரமாணாநுசாரேண ட்ரஹ்வே த்யபிபிராய:**. என்றாழ்வாரருளிச்செய்த திலத்திலே ஏதேனு மொரு இயுத்தாழ்வார் திரீசூத்திர விபயே. வுதா நிர்வந்த மாகாது, வுதாநிர்வந்த நகாரீ இயுத்த: . ப்ரமாணாநுசாரேணாங்கரிகாரீயம் நயத்திபிசுதாலநீய. ததாத்வே ந்யதந்யதாசாதிதயுதக்ய மேவீதி சுவாசயம் விவ்ருணிதி. குசாநியாதிநா.

(சா.ச.) ஏதேனும் மொழி நிர்வந்தம், நிஷ்ரமாணகதயாலக்ஷ்யா: ஜீவதத்வானுபுவேசரூப நிர்வந்த: - ...

மூல் - க்ஷாஸ்த்ர குர்வதே" என்கிறபடியே தர்க்பாண்டித்யத்தாலே நினைத்ததெல்லாம் சாதிக்கலாயிருக்கச்செய்தேயிறேநாமுபமானு ஸ்ரணாராய்ப்போருகிறது.

(சா.ஸ்வா.) நினைத்ததெல்லாமெனறது. ப்ராமாணிகு மாதல அப்ராமாணிகு மாதல் தானு பிடித்ததெல்லாமெனறபடி. மஹர்ஷிபர்வீத்யாஸ்தானத்வென ப்ரதித ஸாஸு சித்ரஸ்ய தர்கஸ்ய வத்யமப்ராமாணிகார்து ப்ரத்யபி சாபகத்வ சபவ ஃதி ஸங்ஜவாரணார்து க்ஷானித்யாதி வதனோபாடான. தர்கத்தல பாண்டித்ய முண்டானாலது ப்ராமாணிகுததுககு டோலே அப்ராமாணிகுததுககும சாபக மாமெனற மிடமும மஹர்ஷி வதன சித்ரமெனறகருத்தது. தன ஃதி, ஜல்பவிதனஜாப்யா மித்யர்து: . தயோரென ஃதனாத்ரவ் ஸ்லோகோக்தத்வாதித ஃரஃப்ய. நாமித்யாதி. ஜீவானிரித்கேஸுவர சஃடாவாதி ப்ரமானங்கலையும, ஃதஹானி ரித்காத்ம சஃடாவாதி ப்ரமானங்கலையும, அந்யதா கரித்தது ஜீவேஸுக்யாதி கலாை சாபிககுமடபி ஃதான தர்கு பாண்டித்ய மில்லாமையாலே அன்றே நாத்முனிகள முதலானதம் ஃர்ஸனஸ்துரெலலார்தும அந்த ப்ரமானங்கலையே தத்வ நிர்ணயசாபக மாக அவலம்பித்துட் டோருகிறது. அபாண்டித்ய மிருக்கச்செய்தேயும அதுநினைத்த தெல்லாததையும் சாபிபதொனறாகையாலே ஃதார்துத்தை சாபிககுமபோது தஃபிரோதததையு மடபோதே சாபிகக வததாயககொண்டு அவ்யவஸ்தித மாகையாலே யனறோ அவததை அநாதரித்தது நாமிடபடிபபோருகிறது இப்படி மிருக்க இங்கு பிராட்டிக்கு ஃசுவர த்வாதிக்கலாைசலாலுதிரு ப்ரமானங்கலாை தர்க்பாண்டித்யத்ததை ஃதா அந்யதா கரித்தது மர்க்கில் ஜீவானிரித்கேஸுவர சஃடாவாதி ப்ரமானங்கலாை அந்யதா ...

(சா.ப்ர.) நாமு ப்ரமானு ஸ்ரணாராய்ப்போருகிறது, வ்யப்ரமானோபாயதயா ப்ரவதர்மஃ ஃத்யெதத். ஸ்ரீஸுத்கே "ஃசுவரோ சர்வபூதானா. மாதர பஃத்யமாலினோ. ஸ்ரீயலோகேஃதேவ ஜுஸ்தா முதாரா - ஸ்ரீய்வஸானா அமூதத்வமாயந்" ஃத்யாதிபிரோஸுவரோத்வஸ்யானு மதிதானென ஜகத்காரணத்வஸ்ய மோக்ப்ரதத்வஸ்ய சர்வபிஃதின ப்ரதத்வஸ்யசத்ரவணாத் - ஸ்ரஃத்யாஸுத்கேசு "தபசாஃதேவா ஃதேவதா மஃர அய" ஃநித்யாரப்ய "ஸ்வயபு ப்ரஹுபரமந்தயோயதி"தி ப்ரஹுப்ரகத்ய "ஸ்ரஃத்யா ஃதேவோஃதேவத்வமபூதே. ஸ்ரஃத்யா ப்ரதிஸ்தாலோகஸ்ய ஃதேவீ - காமவத்ஸாமூதந்ஃதானா. விஸுவஸ்யபர்வோ ஜகத: ப்ரதிஸ்தா. சானலோக மமூதஃதாது - ஃசானாஃதேவோபூவனஸ்யாபிபத்னா"த்யாதிபிரமோக ப்ரதத்வ ஜகத்ப்ரதிஸ்தாத்வ தஃதார கத்வதஃதாபிபத்யாதினா ப்ரதிபாடனென ஸ்ரீஸுத்கு ப்ரத்யாபிஜானாத் "ததாலக்ய்ஸாஸ்வரூபசு வக்யேஸுநு சமாஃதித:। குணதசுசுவரூபேணா வ்யாபிஸ்தாஸாதாரணிமநா। யதாமயாஜகத்வ்யாபி ஸ்வரூபேணஸ்வபாவத:। தயாவ்யாபிமதித சர்வ நித்யந்ரீசுதததேஸுவரோ। யதாமயாபிசாவ்யாபி தயாவ்யாபிஃதேஃதேவோ:। மமலக்ய்ஸாசுசேஸேஸ வுலக்ய்ஸாபிமதஸுநு। மக்ஷேஸ பூதாஸர்வேஸாமீஸுவரோவல்லபாமம। அஸ்யாசுசுஜக தசுசாஃதமாஸுவரோ வுதவிசுசுருத:। ததாபூமிசுசுநாஸாசு ஸேஸபூதேமதேமம। யதாத்மநான்து சர்வேஸா ஜானதோவ்யாபிபிஸ்யதே. ஸ்வரூபதஸ்துநதயோ குணதோவ்யாபிபிஸ்யத" ஃத்யாதிபிரிபிஷ்வகஸென சஃதிதாயா ஃதக்ய்ஸாஸ்வரூபேண த்ரம்பூதஜானெனசு சர்வவ்யாபகத்வ, சர்வநித்யந்ருத்வேஸுவர வ்யாபகத்வ, சர்வேஸுவரோத்வ ப்ரஃதவல்லபாத்வா தினாமவகாமாசு, ஃதக்ய்ஸா விபூதாதி வாதகயுத்கினா காலாத்யயா பஃதேஸு ஃதிபாவ: - ஃவ்லக்ய்ஸா ...

(சா.வி.) நினைத்ததெல்லாம், சிசாப்யிபிதசர்வ. சாபிககலாயிருக்கச்செய்தேயும, சாப்யிதஸுக்யதயா ஸ்திதமபி. ததாபி. நாமு, அஸ்தாக். ப்ரமானு ஸ்ரணாராய், ப்ரமானு ஸ்ரணதயா. டோருகிறது. ...

(சா.வி.) ப்ரவृத்தி:.. அதோனஞ்ஞலவாத:.. ப்ரமாணான்யூத்ரத்ர ப்ரபஞ்ஞயிஷ்யந்தே.. லோகதம்ப்பதி ந்யாயேன காரணத்வாதி ப்ரகரணே த்ரிய: சாந்நித்யம் கல்ப்யத் இதிபாவ:.. ஞ்ஞலவாதிநம் ப்ரத்யாஹ.. இவ்விடத்தில்த் இதி.. அத்யந்தோப யுக்தாச...

மூல்- அत्यந்தானுபயுக்ங்களிற்போலே ஸ்வல்புபயுக்ங்களான அவற்றில் அபிசந்திப்பண்ணவும் வேண்டா. அபரிச்சேதமானகடலிற்படகோடுவார் வழிமுதலாக வேண்டுவன தெளியுமாப்போலே இவ்வளவு விவேகி (ககு) க்கை அவச்யாபேகிதம். ...

(சா.தி.) அநுபயுக்ங்களை அறியவேண்டாவென்கை. உபயுக்ங்களும் இன்னும் அநேகமில்லையோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் - அत्यन्तेत्याடியால். அபிசந்தி, அரிடவேண்டுமென்ற அபி நிவేశம். ஆகிலில்வளவுதான் நிரூபிக்க வேண்டுமானேன் என்னிலருளிச்செய்கிறார். அபரிச்சேதமான வியாதி. படகோடுவார் ஓடம் விடுவார் இப்படி தவ்வய மென்று அந்நிந்தகருமாப்போலே பகதவ் தவ்வய மியாதி பப்படியே அந்நிந்தானமும், தததஜானா நூதனங்களுடைய ...

(சா.ஸ்வ.) தேஹம் விவேகாதுபயுக் ஜடலாதி ஜானமபோலுபயுக் மனறிகக்கே மூல் ப்ருத்யாதி களுடைய சாவயவத்வ நிரவயவத்வாதி நிஹரிண மத்யந்தானுபயுக் மாகையாலே இத்தவ்ங்களிலுள்ள விசேஷங்களில் சர்க்கதையும் அறிட வேண்டாமென்றபடி - அत्यन्तेதி. அत्यந்தானுபயுக்ங்களை, மூல் ப்ருத்யாதிநா சாவயவத்வ நிரவயவத்வாதி கள். ந்யாயசித்தாஜ்ஜனாடாவிவதத்தில் அஹாசான்ய ஜாபிதமிதே. அபிசந்தி - அதை உதேசித்து ப்ரியாசட்பட வேண்டாவென்றபடி. புவனகோஷாதி விசேஷங்களை அர்ச்சாதி கனிஜானாதிபு யதிகாதி உபயுக்ங்களானாலும் அவச்யாபேகிதங்களைவலாமையால் அவததை உதேசித்து ப்ரியாச ட்படவேண்டாமையாலத்தை இங்கு நிரூபியாதொழிந்ததென்று கருதது. - ஸ்வல்புபயோகிகளை அறிட வேண்டாமென்றது கூடுமோ? அவற்றை அறிடாததோது. உபயோக விக்ந வ்ருகையாலே காரியசித்தி யிலலாதொழியாதோ? அந்யா மற்றது. விவேகிக்கையும் அபேகிதமாகா தொழியாதோ? ஸ்வல்புபயோகிநாமனந்தவ்ன ததஜான துஷ்ஷக மாகையாலும் தத பாவேப்யத்யந்தோபயுக்ங்களான ஜானாதிவாபேகித ப்ரியான காரியசித்தியுண்டாகையாலும் இவ்வளவு விவேகிக்கை அவச்யா பேகிதமென்றிலஇப்படி லோகத்தில் கண்டதுண்டோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். அபரிச்சேதமியாதி. படகோடுவார் கப்பல் நடத்துவார். அபேகித சித்திக்கிலவளவே அமையுமாகில் தவ்வய விசயத்தில் விஸ்துதங்களான ஆத்மசித்தி தவ்ரநாகராதி ப்ரியந்த பரிசாலநாதி களுதுக்காக வென்னவருளிச்செய்கிறார்.

(சா.ப்ர.) சர்வஜ்ஞாகவ்யம்இதி - க்ஷமாத்தவ் நாராயணவல்லபாத்தாதி கவாகிமர்த் ஜாதவ்யமியத்வத்ரதேசா மவச்ய ஜாதவ்யத்வம் சத்யுதாந்தமூபபாதி - அபரிச்சேதமானேதி. துர்வகாஹானேக விசயசாஸ்த்ரே யச்யாஜ்ஞானே ஆத்மநஸ்ச்சாரகர்த்தபதனச்யா - யச்யஜ்ஞானேசோபாயானூதனதவாஸ்வஜிவநம் தாத்ஷாத்த்யந்தோபயுக்ங்களானமேவ ப்ரியானதகாப்யா நிர்ணய: கர்த்தவ்ய: நது சர்வச்யேதிபாவ: - படகோடுவார், நாவிகா: நவ்வதர்ஹி "உபதேசாத்திரிபுத்தவிரமே"த்யாதி ப்ரியாரே நஹச்யத்ரயச்ய சஜ்ஜஹேநார்த் ...

(சா.வி.) எவ சம்யக் ஜாதவ்யோ நாத்யந்தா நுபயுக்நாஸ்புப யுக்நேசு துஜ்ஜே அபி நிவేశகரணமதி சத்யுதாந்தமாஹ. அत्यந்தேதி. கடலில், சமுத்ரே. படகோடுவார், நாவிகா: வழிமுதலாக, மார்ப்ரியதி. வேண்டுவன, அபேகிதாதி. தெளியுமாப்போலே, யதாஜானந்திதா. இவ்வளவு, இய்ரீதி: அவச்ய ஜாதவ்ய தவ்வய மரியாதி. விவேகிக்கே, தவ்வுபயுக்நோ ரேவ. அவச்யாபேகிதம், ஜானவ்யதயா அவச்யாபேகிதா. அநோபயுக்நாதி விசாராத் மபிநிவేశோ நகார்த்: ததபாவே அநுதேசாதி விக்நாதிநி பாவ: ...

(சா.ச.) அபிசந்திதி. அत्यந்தானுபயுக்நாதி சந்திரத்ய: - இவ்வளவு விவேகிக்கை இதி. தம்பதீசுவரத்தவ். ததவிசித்த ...

(சா.சं.) வேஷணாஸ்மதூர்ஸ்வீகரண ஧ுரீணமிதி விவேசனமியுத்யஃ. இவத்தினவிரிவ, த்மபத்யோஸ்தா஧ரண

(சா.தி.) யெனகிறா இப்படி மூன்றினியாடியால். சர்வஜ் னாகவும் அவ்ண்டா வென்றுதொடங்கிசொன்ன அர்த்தத்தில் ...

[illegible]

(सा.सं.) असाधारण स्वरूप व्यापारादिकं, रहस्य शास्त्राङ्कणं, मन्त्र शास्त्राणि, सप्त पदार्थेति, ...

(சா.தொ.) ப்ரமாண முதாஹரித்து வ்யாఖ்யானம் பண்ணுகிறார். ஸாஸ்த்ரஜ்ஞானமீத்யாதி. யதா. “ஸாஸ்த்ரஜ்ஞானம் பஹுவக்லேஷ” மீத்யாடியில் “உபதேஸாஹ்ரித் பூத்வா விர்மேத்ஸர்வ கர்மஸு” என்று விரிவெல்லாம் விடச்சொல்லுகையால் ப்ரதிஸ்தார்த்தமாகவும் வேண்டா வென்னவருளிச்செய்கிறார். ஸாஸ்த்ரஜ்ஞானமீத்யாடியால். ஸாராஸத்தை ...

(सा.सं.) त्रिगुण, काल, शुद्ध, सत्व, जीवेश्वर बुध्यद्रव्य रूपेणेत्यर्थः. ननु, “उपदेशाद्धरिबुध्वाविरमेत्सर्व कर्मस्वि” त्युक्त्या तत्वानां स्वरूपादि चिन्तनमपि निरर्थकं मित्रभातीत्याशङ्क्य तद्वचनं मुपलम्भा नुपयुक्तं चिन्तनं नैरर्थक्यपरं मित्याह. शास्त्रज्ञानमिति.

(சா.சं.) விரகு, உபாய:.. விரிவுகற்கைக்கீடான, அநுபயுத்தார்த்த ஜானசபாदनார்த்த:.. யதானுபயுத்த ...

(சா.தீ.) परिग्रहिक्कக்கடவனென்கை. उपयुक्तेष्विति - ஜானானுஷானோப யுத்தார்த்தங்களில் விஷதஜ்ஞமும். त्रिवर्गेषु, धर्मार्थकामेषु नैराश्यं. கரணத્રயத்தினுடைய சாரூப்ய மென்றிவை சௌக்ய...

(सा.प्र.) इति भावः - नन्वेव मुपदेशतस्सारतमांशश्रवणेनोपायेनुष्ठिते परमपुरुषार्थसिद्धेरावश्यकत्वाच्चास्त्राभ्यासो व्यर्थ इत्यत्राह - उपयुक्तेषु वैशद्यमिति. अयंभावः - भक्त्युपायप्रवृत्ते

(सा.सं.) चिन्तनकेवल दुःखाय तथा मुमुक्षोरुपयुक्त वैशद्याभावः त्रिवर्गपिक्षण करणत्रय वैरूप्य चेत्येतत्तितय निवृत्तिं सुख रसायनत्वेन सङ्गृह्णाति. उपयुक्तेष्विति.

மூல்-

சாரூப்யமिति सौख्यरसायनम्॥”

(சா.தீ.)

ரசாயனம், மஹானந்தசாధனம்.

(சா.ஸ்வ.) अन्योन्य मनुष्यत्वं. “शीलवृत्त फलंश्रुतं. शमार्थ सर्वशास्त्राणि. नाच्छादयति कौपीनं” मित्यादिषु विमर्श भूयस्तया करणत्रयस्य निवृत्ति धर्म विषयत्वाभावे वैयर्थ्य प्रतिसन्धानेनच सम्पादनीय निवृत्ति धर्मेकाभिरतत्त्वमिति यावत्. इति सौख्य रसायनं, இவைகள் த்ரவணாத்ரமபி सम्पादनीयங்களான உபயுక్தங்களென்றபடி. इतिरत्र प्रकार वचनः. एवम्प्रकार मन्य दन्यच्चेत्यर्थः. அவையாவன, भगवदनुभवत्तिन् वैलक्षण्य रहस्यतृतिं विमर्श भूयस्तैः सारूप्य सम्पादनीय मान तीर्त्वाभलाषादिकल. रसायन, मधुर सिद्धौषध विशेषः. एतेषा रसायनत्वोक्त्यातत्तत्काल सभावित समस्त क्लेश निवर्तन पटीयस्त्वं स्वरूपतस्स्वादुतमत्वञ्चव्यज्यते. अत्रापवर्गेवक्तव्येपि सौख्येति सामान्योक्ति मुमुक्षुदशाया कैङ्कर्य सुखादिक प्रत्यप्येतेषामुपयुक्तत्वख्याप नार्था - मुमुक्षुत्वाधिकारे विस्तरेण वक्ष्यमाणानामप्यर्माषा मर्थानामत्र सङ्गहेणोक्तिः - विरमेत्सर्वकर्मस्वीत्यत्र विधिप्रत्ययविवक्षितत्व जापनार्थेति द्रष्टव्यं.

“भोक्ताभोग्य” मित्यादियत्क तत्त्वत्रय विषय श्रुति चिद्रुततालुम् “एकमेवा द्वितीयं. नेहनानास्ति किञ्चन - यत्रत्वस्य सर्व मात्मै वाभू” दित्यादिप्राक ब्रह्म मोनान्ते तत्त्व मेमन्किरु विरुद्धश्रुति कलाले संशयं पिरुवा त्तिरुक् तत्त्वங்கள் மூன்றென்றுஇங்கு निष्कर्षित्त தெங்ஙனே யெம்கிறு शङ्कैये परिहरिप्रा தின்று கொண்டு இவ்விதி கார்த்த மெல்லாம सम्प्रदाया गत मेमन्नु காட் டாதின்று ...

(சா.ப்ர.) शशस्त्रज्ञानस्य प्रयोजनं सुगमं - प्रपन्नेचोत्तर कृत्येषु नित्यनैमित्ति केषु भगवदाराधन रूपत्वं सर्वेश्वरस्य सर्वान्तर्यामित्वा त्प्राधान्येन सर्वकर्म समाराध्यत्व, सर्वशब्द दाच्यत्वादि निरूपणाधीनमिति तादृश भगवद्विशदज्ञान शास्त्रसाध्य - किञ्चत्रिवर्गस्याल्पा स्थिरत्व ज्ञानादेव तदुपाये प्रवृत्त्यभावः - तच्चशास्त्रसाध्य. भरन्यासानन्तर त्रिवर्ग साधने प्रवृत्तेस्स्व फलद्वारा मोक्ष विलम्बहेतुत्वात् द्राहित्यार्थ शास्त्रं जातव्यं. किञ्च निषिद्ध निवृत्तेरनिष्टापातभया असम्भवेपि करणत्रय सारूप्य शास्त्राभ्यास साध्य - किञ्च शास्त्राणां भगवन्निय न्त्व, रक्षकत्व, सर्वकर्म समाराध्यत्व, परमदयाळुत्व, परमोदारत्व, सुलभत्व, परिपूर्णत्व, सुशीलत्व, वत्सलत्व, भक्तपराधीनत्वाद्यनन्तकलाणगुण गण प्रतिपादकत्वात्तदभ्यासस्य गुणानुभव रूप पुरुषार्थ तयाच सप्रयोजनत्व मेवेति.

उक्ताधिकारार्थ श्रीशूद्रादीना मनुसन्धानाय द्रामिडगाथया सङ्गहेण दर्शयन् स्वस्यतत्त्वत्रय विभाजकत्व तत्प्रयोजन बोधकत्व सामर्थ्य स्वाचार्यकृपालब्धमित्याह - ...

(சா.வி.) नस्यात् - उत्तरकृत्येषुच प्रवृत्तिर्नस्यात्. अन्यथा प्रवृत्तिस्स्यात् - अत उपयुक्त वैशद्यार्थशशास्त्राभ्यासोवश्य कार्य इति भावः..

(சா.ச.) इत्थ तत्त्वत्रय विवेकोगुरु वरकरुणयैव प्रापणीय इति सूचयन्नधिकारार्थ मपिगाथया ...

மூல் - தேறவியம்பினர் சித்துமசித்து மிறையுமென, வேறுபடும் வியந்தத்துவம்மூன்றும் வினையுடம்பில், கூறு படுங்கொடு மோஹமுந்தாநிறையாங்குறிப்பும், ...

(சா.தி.) தேறவியம்பினரித்யாதி. மறைநூல் தந்தவாதியரே, வேதாந்தசாஸ்த்ரத்தை நமக்கு உபதேசித்தவாசார்யர் கள்தங்கள் கृபையாலே. வினையுடம்பில், கர்ம சம்வந்தியான இஃதத்தில் கூறுபடும், அசமாசு பண்ணப்படும்தான் - கொடுமோஹமும், விபரித ஞ்ரந்தி. ஃதாஹ்ம் ஞ்ரந்தியென்றபடி. தாநிறை யாங்கு ...

(சா.ஸ்வ.) கொண்டு அதிகாரார்த்தத்தை சஜ்ஹிக்கிறார் தேறவியாதி. மறைநூல், வேத ரூபசாஸ்த்ரத்தை, தந்த, உபதேசித்தவர்களான ஆதியர், ஆசார், பூர்வாசார்யர்களென்றபடி அருளால், கृபையாலே. “கூபயா நிஸ்பூஹவஃ” தென்கிற படியே ஸ்யாதி லாஹாதிக்களை கணிகியாதே பென்றுகருத்து இதுக்கு தேறவியம்பின ரென்கிறத்தோடே அந்வயம். வினையோடுடம்பில், கர்மசம்வந்தியான ஃதத்தில். அத்யந்த விசஃதஸ்பிஃதே அத்மத்வஞ்ரந்தி ஃதாஹ்ம் கர்மவசாஸ்த்ரம்ஹவதிதி ஹவ:.. கூறுபடும், கூறுகொள்ளப்படுகிற நாளைக்குநாள் ஃதாஹ்ம் ஹவதிதி யென்றபடி கொடு, க்ரூரஹ்ம். நரகாஃதநர்யாஹ்ம் பாரலூகிக ஸ்ரேய: ப்ரதிஸ்திப்யுஹ்ம் லென்றபடி. மோஹமும், ஹ்ம்மும், ஃதாஹ்ம் ஹ்ம்மும் மென்றபடி தாநிறையாங் ...

(சா.ப்ர.) தேறவியம்பினரிதி மறைநூல் தந்தவாதியரே வினையுடம்பில் கூறுபடும்கொடு மோஹமும் தாநிறையாங்குறிப்பும் மாறநிறைந்து சித்துமசித்து, மிறையுமென வேறுபடும் வியந்தத்துவம் மூன்றும்ருளால் தேறவியம்பினரித்யந்வய:.. தேறுகை, நிசித்தார்த்தத்வ - வியம்புகை, உக்தி:.. தேறவியம்பினர், ஃதாஹ்ம்ஹ்ம் ஸ்வதந்நாத்ம் ஹ்ம் நிஸித்வர் ஹ்ம்மாணா மூத்பதி ப்ரதிஹ்ந்தகத்வ ஸக்தியுக்த சிஃதசிஃதித்வர் ஸ்வரூப விவகூயதாஸ்யாத்ஹாதிசித்தித்யர்:.. சித்தம், சித்த. அசித்தம், அசித்த - இறையும், ஸ்வாமி. என, இதி. சிஃதசிஃதித்வர் ரூபேத்யர்:.. வேறுபடும், ஹ்ம். ப்ரஸ்பர விலக்ஷண மித்யர்: - வியம், விஸ்யமநியம். தத்துவம்மூன்றும், தத்வத்ரய, ஜ்ஞானாஹ்ம்யத்வென கர்ம ப்ரவசசேதநத்வென கர்ம சம்வந்திநர்ஹ்ம் சேதநத்வெனாத்யந்தம் ப்ரஸ்பர விலக்ஷண்யேபியந்த கால சம்ஸுதானாமபி மாஷமூக்திக குஜ்ஞானாமிவா சஹாவித: கதமேக்ய ஹ்ம்மோஹ்மிதி விஸ்யமநியம் தத்வத்ரய மித்யர்: - இல், சபமீத்யர்:.. வினையுடம்பில், ப்ராரஹ்ம் பாரஹ்ம்சரீரே - கூறுபடும், அஸோஹ்ம். கொடு, க்ரூர். கொடுமோஹமும், க்ரூரஹ்ம்ச - க்ரூர்யாஹ்ம்ஸுஹ்ம் பூரூபார்த்த ஸாஹ்ம் ப்ரவ்ரதி விஸ்தித்வாத்ம்மோ பாதஃதேஹ்ம்யரூபாதி க்ரூரதம்சசேத்யர்:..

(சா.வி.) தேறவியம்பினரிதி. மறைநூல் தந்த வாதியரே, வேதசாஸ்த்ரோபதேஹ்ம்ரோவிஃதோஸ்மஃதாசார்யாவிஃதி ஹ்ம்சாஹ்ம்வாஹ:.. வினையுடம்பில், பாரஹ்ம்சஃதேஹ்ம். கூறுபடும், அஸோஹ்ம். கொடு, க்ரூர்:.. மோஹமும், மோஹ:.. ஃதாஹ்ம்ஹ்ம் இதி யாவத். தான், ஸ்வாத்ம்வ. இறை, ஸ்வாமி. ஆம், ஹ்ம்மாமிதி...

(சா.ச.) சஜ்ஹாதி. தேறவிதி வாதியரே தேறவியம்பினர், குஹ்ம் எவநிஸ்சஸ்யமூபதிஹ்ம்வந்த: - இறை, ஸர்வஸ்வாமி. எனவேறுபடும் வியந்தத்துவம் மூன்றும், சிஃதசிஃதித்வர் இதித்யாஹ்ம்யத்வ ததா விஹ்ம்ஜநாஹ்ம் விலக்ஷணவத்த்வத்ரயமபி. கிமர்யமித்யாஹ்ம் - வினை இத்யாதிநா. பாரமய சரீரே. கூறுபடும். ஃதாஹ்ம், கொடுமோஹமும், சரீராஹ்ம் ஹ்ம்:.. தாநிறையாங்குறிப்பும், ஸ்வஸ்ய ப்ரஹ்ம்ஹ்ம்ய ஹ்ம்:.. ...

(சா.தீ.) ரிப்பும் தான் **स्वतन्त्र** னென்னும் **भ्रान्ति** யும் இததால் **अनीश्वर** **वाद** ருசி, மரூபலகித, மாறநினைந்து, நீங்க வேணுமென்று நினைத்து விடந்தத்துவம் மூன்றும், **विस्मयनीय** மான **तत्त्व** யத்தையும் சித்தது மசித்தது, மிறைமென, **चिदचिदाश्वर** னென்று வேறுபட **विभक्त** மாகப்பிரித்து. கேர, **मन्दरान्ता** மும் தெளியுமபடி இயம்பினா, **उपदेश** ததார கள்ளனகை || १२ ||

(சா.சं.) एतदुभयोरपि. மாறநினைந்து, निवर्तनेच्छया - அருளால் மறைநூல் தந்த, कृपयावेदरूप
शास्त्रं प्रदागुरव एवेत्यन्वयः ॥१२॥

(सा.सं.) ननु दम्पत्योर्लक्ष्यशस्य स्वरूपतोगुण तश्च परिच्छिन्नत्वमेव - कारणत्वञ्चन - अतोनेश्वरतत्त्वता. शुद्धसत्त्वस्य सविकारस्य ज्ञानत्वेन नस्वप्रकाशते त्यादिषु सत्सु तत्त्व सन्देह एवस्यान्वोक्त विधया तत्त्वविनिर्णय इत्यत्राह. आवापेति. तत्तदर्थेषु, तत्तद्धर्मिषु. भावाभाव रूपाणां ...

मूल-

ध्वानन्त्यादस्तिनास्त्योरनवधिकुहना युक्तिकान्ताः कृतान्तीः।

(सा.दी.) அவைதானும். அனவதிகு ஹநாயுத்திகாந்தாः, அவதிகுற்றதகாபாஸங்களாலா
பாतरமயங்களான வை. ...

(सा.स्वा.) द्वापप्रयुक्त सिद्धान्त भेदानामपि संख्येयत्व सम्भवात्क्वथतदानन्त्यमित्यत्राह. तत्तदिति. तत्तदर्थेष्व
स्तिनास्त्योरानन्त्यादित्यन्वयं. अस्तिनास्त्योरिति, अस्तिनास्त्यानि प्रयोगयोरित्यर्थः. तत्तदर्थेषु प्रमाण
सिद्धाकाराणा परिमित त्वेष्वस्तिना स्तीति प्रयोग मात्र मनन्तमिति ज्ञापनार्थं मस्तिनास्त्योरिति प्रयोग
परशब्दोक्तिः. तथाच तत्त्वावान्तर भेदाना संख्येय त्वेपि एकैकार्थेषु शून्य रूपत्वं मिथ्यात्ववर्णकत्वा
द्रव्यत्वावयवित्व समवा यित्वाद्यनन्त कल्पिताकार विषयाणामस्ति नास्त्यानि प्रयोगाणा तत्तद्वादि कर्तृ
काणामानन्त्यात्तेश्वेकैका वापोद्वाप प्रयुक्ताना सिद्धान्त भेदानामानन्त्य सम्भवतीति भावः. एव कल्पितार्थत्वे
तत्तत्सिद्धान्ताना माभासत्व स्फूर्त्यं वश्यं भावान्न केनापि परिग्रहस्यादित्यत्राह. अनवधीति. कुहना, छद्म.
तत्सम्बन्धिन्यो युक्तयः कुहना युक्तयः. वस्तुतो हेत्वा भासछल जातिरूपत्वे पि छद्मनास मीचीन युक्तित्वे
नोपपादिता इति भावः. ताभिः कान्ताः, सम्यक्त्वेनैवभाताः. उक्तार्थस्यसर्वस्याप्य सम्भावित्व शङ्का
वारणार्थं मनुष्यं दृष्टान्तमाह. कविधीति. कवीनान्तीभिः कृत काव्यादिक कविधीचित्र, तद्वदित्यर्थः.
यथैक मेव चरितादिक तत्तत्कवि कल्पितार्थ मिश्रं तत्रापि तत्तदन्य कविकृता वापोद्वाप भेदै रनन्तविधं
तत्तद्धी वैचित्त्र निर्मित मन्दर्भ विशेषै रम्यच दृश्यते तद्वदिति भावः. अनेन पूर्वार्धेन तत्त्रय निरूपणस्य
निष्फलत्व शङ्कोद्घाटिता. तुःप्रस्तुत शङ्कानिवृ ...

(सा.प्र.) नास्तीतिच प्रयोक्तुः योग्यशब्दानन्त्यात् तैस्तैर्व्याख्यातृभिः केषाश्चिदन्यादृशस्वरूप लक्षणादि
परिग्रहेण पूर्वोक्त प्रकारं परित्यज्य प्रतिष्ठिताभिः चरलजाति रूपाभिः परवञ्चन हेतुभूताभिर्युक्तिभिः
कान्तत्वेन, समीचीनत्वेन. यथाप्रतीयेरन् तथातत्तत्सिद्धान्तार्थाः कतिकतिसम...

(सा.वि.) प्रयोगनास्ति शब्दप्रयोगस्यचानन्त्यात्केन चित्कस्मिंश्चिदर्थे केनचिद्युक्त्याभासेन अस्तीत्युच्यमाने
अन्येनवादिना तद्वाधकं कश्चिद्युक्त्याभासपरिकल्प्यनास्तीत्युच्यते. ततोन्त्यस्तश्च युक्त्याभास स्वोत्प्रेक्षित
युक्त्याभासेन परिहृत्य पुनस्थापयत्य तोन्य स्तच परिहृत्य नास्तीति स्थापयति. एवमानन्त्या दित्यर्थः.
अस्तिनास्तिप्रयोगे हेतुमाह. अनवधि कुहनेनि. तर्काप्रतिष्ठा नादिति न्यायेन उत्तरोत्तर परिकल्पित कुहना
युक्तिभिः कुतर्कैः. कान्ताः, आपातरमणीयाः कृतान्ताः, सिद्धान्ताः. कविधीचित्रवत्, उत्तरोत्तरं. “अङ्गुकेपि
शशङ्किरे जलनिधेः पङ्क परमेनिर” इत्यादि प्रकारेणोत्प्रेक्षितार्था इव, धीचित्रशब्देन तत्तत्कल्पिता
नानार्था विवक्षिताः. आवापो द्वापतः, अविद्यमान तत्वाना प्रक्षेप आवापः - विद्यमान तत्वाना परित्याग
उद्वापः ताभ्या मुपलक्षिता ...

(सा.सं.) धर्माणा मानन्त्यात्. अस्तीत्युक्तभावरूप धर्मयोर्मध्येनास्तीत्युक्तानामावापस्वीकारः.
अस्तीत्युक्तानामुद्वापस्त्यागः. इत्थमावापोद्वापाभ्या मवधि रहित कुत्सितयुक्ति मनोहराः - कृतान्ताः -
यमसमास्सिद्धान्ताः. कतिकतिस्युः, सन्तुनामते, तावता नास्माक क्षतिरितिभावः - ...

மூல்- தத்வாலோகஸ்துலோமு் ப்ரஹ்மதஸஹஸா நிஸ்சமஸ்தானு் சமஸ்தானுஸ்த்வே ...

(சா.வீ.) தத்வாலோகஸ்து, யதார்த் ஜானரூபதத்வத்ரயாடியவஸாயம். வேதாந்தவிஹித மாகையால். நிஸ்சம:, சர்வத்திலும் ப்ரஹ்மமாய்க்கொண்டு - தான சமஸ்தானு, ஁க்தங்கலான சித்தாந்தங்கலை, ஹஸா லோமு, நிரஸிக்கலென்கை. ப்ரஹ்மதி, சமர்த்மாம் அதில் தூஷாந்த் புஸ்த்வ ஁த்யாதி. ஁த்யாணுர்வா புருஷலெதி ...

(சா.ஸ்வா.) த்யர்த்: யத்யபி சித்தாந்தா அனந்தாஸ்சஹ்மந்தி. அத்யபிந்தேஷாந்த்வ த்ரயநிரூபண வுபல்யாபாடகத்வ். அபிநு தத்வாலோக மஹிம்தாந் ஁வ லுபாஸ்த்யுரிதிஹாவ: . ஁தேனாத்தராத்ரஸ்ய பூர்வாதி நான்வய சித்த்யர்த் மத்யாபிநி ஁த்யாதி஁த்யாஹ்யர்த் ஁தி ஜாபித்ஹ்மதி. தத்வாலோக:, யதார்த் வ்யவஸாய: . தத்வாஸ்தித்தாந்த நிராஸார்த் மபேஷணியா ஹாவாஸஹஸ்த்யுத்தி: . நிரஸம ஁தி. ஁தமூபலக்ஷண. நிஸ்சமாஹ்யாதிக்க ஁த்யர்த்: . ப்ரதி ராத்த வாத் ரஹித ஁தி யாவத். தத்வத்ரய விஷயே ததவாந்தர ஹேத விஷயே த் சமோர்வானத்யாயானு் சந்தான பூர்வகத் தத்ப்ரமாணு் ஁ஸம்யதநி ரூபணேந வாத் ப்ரதிராத்த ரஹித த்யாதத் தர்த்ஷ்வ நாராபி தாகார நிஸ்சயே சதி குஹநா யுத்தி மூல் கல்பிதாக்கார விஷய சித்தாந்த ஹேதாஸ்வ ஁வகார்ய ஜனநாக்கமதயா ஁வயமேவ லுபாஹ்வந்தித்யர்த்: . தத்யா த்வே வித்யவ்யவஸாய முடையவனூக்கு பின்புதண்டாம் விருத்த மதங்கலொன்றாலும் கலககம சந்தாவிடாதெனறு கருத்து. ஁து சந்தாவி யாதெனறுக்கூடுமோ? லோகத்தில் விருத்த மதங்கலால் கலககம வரககாண ளில்லையோ? ஁ருக்காலில்லாதொழிந்தாலும் அவத்தால மத்தொருக்கால்தான் சந்தாவிடாதோ? ஁வென்ன அத்யாந்தரத்யாஸத்தை யிடாதுத்யாத்த்தை ஁த்யாபிக்கிறார். புஸ்த்வ ஁தி. தத்வேந தூஷே, அநாலாபிதத்வே. நஸாக்காத்தூதே. நபராணிதா, நஹாஸேதேத்யர்த்:

(சா.ப்ர.) திந்தா ஹ்மேயு: - தத்யாபிநிஸ்சம:, நிஸ்சப்ரதித்யத்வ:, சத்ப்ரதி பக்ஷ ஁ந்ய ஁த்யர்த்: . ஁வவிஸேஷே ஁வகூஹித ப்ரகார விராத்தி ப்ரகார ப்ரமாபக ஁ந்யதேதி ஹாவ: . தத்வாலோக:, ஜான விஸேஷ: - ப்ரமாண ப்ரதர்ஷந பூர்வக யத்யா ஹூதாக்காராடியவஸாயா வாத் ப்ரதிராத்தயாா சந்தாஹ்வாத்தாஸ்தானு் சித்தாந்தானு் லோமு், லுபாநக்து் ப்ரஹ்மதி. துமூணதா க்ரியாயா் க்ரியாத்யாமிததி முண். தத்வஜான விருத்தா ஁பந்யஸ்யமானா: கூட்யுத்தயஸ்து "கூட்ப்ரஸதந ஁ஸூரதூண கரிஸ்யித்யந்மாத்நஸே சகூத்யஸூரதி வஸ்து தந் ஁கிமத்ய பஹ்ரஸ்யதி க்ஷிஸ்ததிதராபிவாய திதூணாதி கத்யந்தர விக்கல்யததபிஸ்வய் விலயமஹ்யுபேதி க்ஷாண" தித்யுத்தப்ரகாரேந தேநைவாத்யேரந். யத்யாபுருஷ விஸேஷ்யக ஁த்யாணுத்வ ப்ரகாரக ஹ்மஸ்ய விஸேஷண த...

(சா.வி.) ஁தி ஁ஷ: . தத்வவிபரியாஸ யுத்தா ஁த்யர்த்: . கதிக்கதி, கெபிகெபி. ஁யு:, ஹவஸ்சந்தாஹ்வந்தித்யர்த்: . நிஸ்சம:, ப்ரமாணாந்தரா விருத்த சத்தகாநுதூஹித ப்ரமாணஜந்ய தத்யாநிஸ்சப்ரதி த்யத்வ: . தத்வாலோக:, தத்வஜான. ஹஸா, அதர்கிதமேவ. சமஸ்தானு் தானு் சித்தாந்தானு். லோமு், நிவர்த்யிதும். ப்ரஹ்மதி, அஸ்ததாக்கார்ய சித்தாந்தஸ்ய ப்ரமாணமூலகதயா ஁தர சித்தாந்தானாமிவ பரஸ்பர ப்ரத்யாஹத்ய ஹாவா தேதத்வஜானேநான்யேசித்தாந்தா வாதிதாஹ்வந்திதி ஹாவ: . தத்வதூஷாந்த் மாஹ. புஸ்த்வ ஁தி. புருஷத்வவதி புருஷத்வ நிஸ்சயே ...

(சா.ஸ.) கூத ஁த்யத்யாஹ - தத்வாலோகஸ்திவதி. ஁க்த வித்யாதாதத்வத்ரய நிதர்ஷண ரூபாடியவஸாய ஁ஸ்த்வாலோக: . நிஸ்சமஸ்தானு் லோமு் நிஸ்சேஷதத்யாநிராக்து் ப்ரஹ்மதி - கத்யமித்யத்வ தூஷாந்தேநாஹ, புஸ்த்வ ஁தி. ...

மூல்-

தத்வெனதூதே புனரபின஁லு ஸ்ரானிதா (ஸ்தானுதாதி:)

(ஸா.தூ.) ஸ்ஸயதூதில் புருஃதவ் ஸிர்:பாணுயாதி ஁ந்ஹங்களால் ஸர்மாஃதஸ்தாஃதாத்தூரிக்஁ப ஁ட்டால். ஸ்தானுதாதி:, ஸ்தானுர்வா ஸிலாஸ்தஃதஃதவ்யாதி ஁தூத்யந்தரங்கள். புனரபி நஸ்ரானிதா஁லு. மீளவும் ஁தூதியாத஁ந்ஹோ வெ஁ன்கை. இங்கே ஁தூதராதிகாரத்தூக்கூ ஸ்ரஸ஁ங்மா஁க ஁தூதாந்தர் ஁வநிக்஁கிறதூ. ஸர்ஸ்ய ஃதவத: புஸ்த்வே, புருஃத஁தஃதவ்ஸ்ரமாணீ: ஸர்மாஃத஁த஁ நிஸ்திதே ஸதி. ஸ்தானுதாதி:. ஁தூதவ் ஃதூதவ்யாதி ஁தூதி: ந஁தேதி. ...

(ஸா.ஸ்வா.) ஸஃத்ய஁நி ரூபண ஸஃதாதித விஸேஃ ஁தர்ஸிஸதி விஸேஃதா஁தர்ஸிநாதி ரூப ஸ்ஸய விஸர்யய ஸாமஃதூரில஁தாதித ஃதவ: . ஸஃத்ய஁நி ரூபித விஸயே புந:஁தா஁திதஃதஃதாதித ஁ந஁தூயாதித ஃதாபநாஃத புநர் ஃதூதூதி: . ததா஁, ல஁கத்தூில் வி஁தூத ஃதந்ஹங்களால் ஁ல஁ங்கூ மவர்கூ(ளூக்கூ ஸஃத்ய஁நி ரூபண ஸஃதாதிததத்வ வ்யவஸாய மிலலைஃதெ஁ந்ஹு ஁ருததூ. ஁தூராதி ஸதூதெ ஸிலாஸ்தஃதஃதவ்யாதி ஸ஁தூத: . ஁வ் லூகிக விஸயாஃதாந்தர் ந்யாஸவத்த்ரய்யந்தாஃத விஸே விஸயாஃதாந்தர் ந்யாஸஃதாத்ரவ்யஃத்யதே. இஸ்வர் ரூபஸ்ய ஃததூத்காரண வஸ்துந: புஸ்த்வே, புருஃத஁தஃதவ்ஸ்ரமாணீ: ஸர்மாஃத஁த஁ நிஸ்திதேஸதி. ததூஸ்துநி ...

(ஸா.ஸ்ர.) புருஃதவ் வ்யாப்ய஁ர ஁ரணாதிஃத்ய஁தூண புருஃதவ் நிஸ்த்யே நஃதா஁தவஃததே஁லாந்தரேஃதித஁தூவிஸய஁க ஸ்தானுத்வ ஃதரஃ: . ஃதரவ ஁தூதஃதந்ய஁தஃததேநைவ ஁ர஁ரணாதி ஃத்ய஁தூண ஃதா஁த்யதேததூதித்ய்: - நஸ்ரானிதா, நஃதூவிஸ்யதூத்ய்: . ஃதரவலீ: ஃதரமாணீ: ஃததூத்காரணவஸ்துநி ஸ்ரீமந்நாராயணத்வெந நிஸ்திதேஸதி ஁ஸ்ய ஁திதூதூதவ் ஃதரஸ்ய஁ ஃதரமாணிகத்வே த்ரிய: ஃததித்வரூப விஸேஃத஁தர்ஸிநைவ ஃதா஁ததஸ்த்யாதித “ஃதவாநிததி ஸதூத்ய஁ ததா புருஃத இத்யஃதி . நி஁ரூபாதி஁஁ வதேதே வாஸுதேவே ஸநாதநே . ஸ்தானூ஁தூ ஁மாஃததி” ரித்யாதி...

(ஸா.வி.) ஸதிஸ்தானுத்வாதி: . ஸ்தானுத்வ ஃதான, புநரபி, புருஃதவ் நிஸ்த்யானந்தர்மஃதி. நஸ்ரானிதா஁லு, நஃதூவிஸ்யதி஁லு. ஁நதூதந ஃதவிஸ்யதி வி஁திதஸ்யாஃதி லுத: ல஁தணயா ஃதவிஸ்யந்மாத்ரே ஃதரூத: . ஁தாஃதி தத்ரஸ்தானுத்வ ஃதூதிந஁தேதூத்ய்: - ஁ய஁ஃதவ: . விஸேஃத஁தர்ஸிநதஸ்யா மூதூவ்ந் வ்யத்தூ ஸ்தானுர்வா புருஃதவ்யாதி ஸஸயவிஸர்யயா தூத்யுத்தா஁தஃத ஁ர஁ரணாதி வ்யாப்யதர்ஸிந புருஃதவ் நிஸ்த்யே ஁தூத்யந்தர்ஃதான ஸாமஃதூரிஃததி ஃதந்஁தாஸ்ஸயாதிர்யதான஁தேதிததூத஁தஸ்தி஁தூதாந்த ஃதானெந இதர் ஃதத ஃதரூத்யாஃததத்வ விஸயஸ்ஸயாதி நிர்ஸ்த இத - ஁த்ர புஸ்த்வே. புருஃதஃதவ வா஁த்யத்வ - தத்வெந, தூதே ஁ாரணவா஁த்யே ஃதரதத்வா஁தஃததயா தூதேஸதி புருஃத ஃததஸ்ய ஃதவத்ய ஸா஁தாரணஸ்திகத்வாத் ஸ்தானுத்வ ஁தூதவ்யாதி: ஃதரதத்வா஁த ...

(ஸா.ஸ.) தத்வெந புருஃதவ் ஁தூதி ஁தர்ஸிஸதி ஸ்தானுதாதி ஁தூதிந்ஸ்ரானிதா஁லு, ...

मूलं- स्थाणुतादिः ॥

इति कवितार्किकसिंहास्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य
वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीमद्रहस्यत्रयसारे
तत्त्वत्रयाधिकारः पञ्चमः ॥

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

(सा.दी.) परतत्त्व धर्मत्वेन नजीवति ॥१५॥

इति सारदीपिकायां तत्त्वत्रयाधिकारः पञ्चमः ॥

(सा.स्वा.) स्थाणुतादिः, रुद्रत्व चतुर्मुखत्वादिकोटिः, पुनः, कदाचिदपि. नभासेतेति. एव मेतच्छ्लोक
व्याख्यानं सर्वार्थ सिद्धावेतच्छ्लोक व्याख्यान मनुसृत्य कृतमिति द्रष्टव्यम् ॥१५॥

इति सारास्वादिन्यां तत्त्वत्रयाधिकारः पञ्चमः ॥

(सा.प्र.) प्रमाणानुगुण्यात्पुंस्त्व स्थाणुपदाभ्यां सूचितम् ॥१५॥

इति सारप्रकाशिकायां तत्त्वत्रयाधिकारः पञ्चमः ॥

(सा.वि.) ज्ञानं नतिष्ठतीत्युत्तराधिकारार्थं सूच्यत इत्याहुः ॥१५॥

इति सारविवरिण्यां तत्त्वत्रयाधिकारः पञ्चमः ॥

(सा.सं.) धर्मिणिनस्फुरतिखल्वित्यर्थः ॥१५॥

इति सारप्रकाशिकासङ्ग्रहे तत्त्वत्रयाधिकारः पञ्चमः ॥

श्रियै नमः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
॥ परदेवतापारमार्थ्याधिकारः ॥

५-

आत्मैक्यं ...

(सा.दी) कृतेतत्त्वत्रयस्यापि सामान्येन विवेचनं । ऐकान्त्यसिद्ध्यै परमा देवताथ प्रकाश्य ते । आत्मैक्यमिति - आत्मशब्दं परमात्मपरं, प्रतिसम्बन्धि निर्देशमिललाभे चेतन कृत्स्न...

(सा.स्वा) जगत्कारण भूतानां ईश्वरं पक्कल पुंस्त्वेतत्वेन दृष्टे एनन्तु पुरुषोत्तमत्वरूपदेवताविशेष निर्णयमोत्रात्काल पிறக்கிறதாகச் சொன்னது கூடுமோ? तस्य रुद्रत्वादि साधक प्रमाणங்களும், तन्मूलங்களான मतभेदங்களும், बहुக்களிலையையோ? அந்த प्रमाणங்கள் समीचीनन्याय कलाप सात्विकपुराणाद्युपबृंहित अनन्त श्रुतिविरुद्धत्वेन रुद्रत्वादि साधकங்களாகமாட்டாமல் पुरुषोत्तमत्वसाधकप्रमाणங்களோடொக்க एककण्ठங்களாகையாலும் அந்த मतங்கள் अनुपपन्नங்களாகையால் उक्त देवताविशेषनिश्चयं பிறக்கக் கூடுமெனனில் அந்த समीचीनन्यायसहितपुराणादிகளெவை? विरुद्धप्रमाणங்களுக்கு ऐककण्ठ्यताஎனங்ஙனே? அந்த मतங்கள்தான் अनुपपन्नங்களானபடி எங்ஙனெயென்றிப்படிப் பிறக்கும் శిஷ్యులకు - परिहारप्रदर्शनपूर्वकं परदेवतापारमार्थ्यத்தை இவ்வधिकாரத்திலே யருளிச் செய்யக்கோலி இதன அর্থத்தை சङ்கிகிறார். आत्मैक्यमित्यादियால். आत्मैक्यं, आत्मतत्त्वस्य एकत्वं...

(सा.प्र) पूर्वाधिकारे चिदचिदुभयनियन्तेश्वर उक्तः - स क इति व्यक्तिविशेष जिज्ञासायां तादृशेश्वरः श्रीमन्नारायण इति प्रतिपाद्यतेऽस्मिन्नधिकारे - ननु पुरुषशब्दवाच्यस्य नारायणत्वेन निर्णयस्य रुद्रत्वादिसंशयप्रतिबन्धकत्वं पुंस्त्व इत्यत्रोक्तम्, स तु निर्णय एव न सङ्गच्छते, आत्मैक्यादीनां वेदान्त एव प्रतिपादनादित्यत्राह. आत्मैक्यमित्यादिना. आत्मैक्यं परमार्थः, देवतैक्यं परमार्थः, त्रिकसमधिकता तुल्यता परमार्थः, त्रयाणामैक्यं परमार्थः, अन्यत्रैश्वर्यं...

(सा.वि) एवं तत्त्वत्रये निश्चिते परदेवतानिधिरिणाभावे मोक्षहेतुभूतपरमैकान्त्यं न सिध्यतीति परदेवतानिर्णेतव्येत्यभिप्रेत्याह. आत्मैक्यमिति, अत्र परमात्मनश्चेतनाचेतनात्मना...

(सा.स) स्यादेवमुक्तविधया तत्त्वत्रयविनिर्णयः, यदीश्वरतत्त्वं त्रिमूर्तिष्विदमेवेति निर्धारितं स्यात्, चित्तत्वबहुत्वं वा कुत इत्यात्मैक्यवादाद्युत्थितेस्सङ्गतमधिकारान्तर मारभमाणस्तदर्थमादौ सङ्गृह्णाति, आत्मैक्यमिति, विविधचेतनाचेतनस्वरूप एक एवात्मा, नात्मभेदो

(सा.सं) परिणामात्सर्वब्रह्माद्रव्यमिति यादवमतं. परमात्मनश्चेतनाचेतनप्रपञ्चैर्न सह भेदो नास्तीति मायिमतं, तेह्येवं वदन्ति. “मानाभावादयुक्तेश्च न भिदेश्वरजीवयोः । जीवानामचिता चैवमात्मनो नपरस्पर” मिति जीवानां परस्परभेदो नास्ति - अचितामात्मनश्चेतनाद्भेदो नास्तीत्यस्ति

देवतैक्यं

(स्व.स्वा) வரும்ஷட்களும் अर्थान्तिरस्तங்களாமெனகிறகருத்தாலேயெவற்றையிங்கு-
தனத்தெடாதொழிந்தது அவையடியாக வரும் शङ्काप्रकारங்களும், तन्निरास प्रकारங்களும்
மேலே व्यक्तமாகிறது. देवதைक्य, देवताया एकत्व, ब्रह्मविष्णुस्त्रेन्द्राग्न्यादिदेवதை-
யெல்லாத்துக்கும் शरीरभेदमात्र...

(सा.प्र) भेदस्सिद्ध इति पुस्त्वनिर्णयसम्भव इति. अत्र तुल्यन्यायतया शङ्करभास्करपक्षावपि निरस्तौ वेदितव्यौ. (✽) यद्यप्येवमात्मनो चिदैक्यमनादरणीयं, अथापि “इष्टापूर्वबहुधा जात जायमान विश्वबिभर्त्तिभूवनस्य नाभिः-तदेवाग्निस्तद्वायुस्तत्सूर्यस्तद् चन्द्रमाः. अग्निस्सर्वदिवता” इत्यादिश्रुतिभिः. “अहं हि सर्वयज्ञानां भोक्ता च प्रभुरेव चे” त्यादिस्मृतिभिरपि सर्वकर्मसमाराध्यदेवतैक्यावगमाद्ब्रह्मादीनां प्रत्येकपारम्यश्रवणान्यथानुपपत्त्या च देवतानामैक्यावगमाद्देवताविशेष निर्णयोनोपपद्यत इत्यत्रोक्तदेवतैक्यं नाद्रियन्ते इति. “तद्ब्रह्म. स आत्मा अङ्गान्यन्या देवताः. चन्द्रमा मनसो जातःचक्षोस्सूर्यो अजायत. मुखादिन्द्रश्चाग्निश्च । प्राणाद्वायुरजायत - नारायणात् द्वादशादित्या रुद्रा वसवस्सर्वाणि च छन्दागुंसि नारायणादेव समुत्पद्यन्ते. अष्टौ वसव एकादश रुद्राद्वादशा दित्या एतावन्तो वै देवाः. त्रयस्त्रिंशद्वै देवतास्ता इन्द्र आत्मन्ननुसमारम्भयते. अग्नाविष्णो सजोषसा. इन्द्राग्नि आगत” मित्यादि श्रुतिभिः “ब्रह्मा शम्भुस्तथैवार्कश्चन्द्र माश्च शतक्रतुः । एवमाद्यास्तथैवान्ये युक्ता वैष्णवतेजसा । जगत्कार्यावसाने तु वियुज्यन्तेच तेजसा । वितेजसश्च ते सर्वेपञ्चत्वमुपयान्ति चे” त्यादि स्मृतिरपि सर्वदिवतानां मोश्वरस्य परस्परभेद सिद्धे देवतासामानाधिकरण्यस्य च “यस्या दित्यश्शरीरं - यस्य चेन्द्रतारक शरीरं - य आदित्ये यो वरुणे यो वायौ यश्चेन्द्रे यो ब्रह्मणि यो रुद्रे य इन्द्रे यः प्रजापतौ. एष सर्वेश्वर एष भूताधिपतिरेषोन्तर्यामी त्यादिभिः शरीरशरीरिभावावगमेन ज्योतींषि विष्णुरित्यादिवदन्तर्यामित्वेनैवोपपत्तेः पारम्यप्रतिपादकेषु “न किरिन्द्र त्वमुत्तरो न ज्यायानस्ति वृत्तह” श्रित्यस्य प्रकारकवस्वादिविन्द्रादधिकनिषेधकत्वा...

[illegible]

(सा.सं) अतस्सर्वमपि ब्रह्माद्रव्यमित्यात्मैक्यवादः. एकैवदेवताहिरण्यगर्भेन्द्रादिबहुरूपा...

मू-

त्रिकसमधि(कता)गता तुल्यतैक्यं

(सा.दी)- त्रिकसमधिकता, त्रिकात्समधिकतातुल्यता त्रिकसमधिगता, त्रिकं समधिगता त्रयाणांतुल्यता,

(सा.स्वा) மொழியு ஆत्मஸ்வரூபभेदமில்லை யென்கிற மதத்தைச் சொன்னபடி த்ரிகம், ब्रह्मविष्णुवादित्रिकं. समधिगता, सम्यगधिगता - तुल्यता, त्रिमूर्तिकளுக்கு ज्ञानशक्त्यादिष्वन्तसाम्यं மென்கிற மதத்தைச்....

(सा.प्र) वगमादेक एव रुद्रो न द्वितीयाय तस्थ” इत्यादिषु प्रतिपन्नस्य पारम्यस्य “आखुस्तेरुद्र पशु” रित्यनेन हविर्विशेषोद्देश्यत्वादिनिबन्धनतया तन्मात्रप्रतिसम्बन्धित्वावगमाच्च सर्वदेवतैक्यासिद्धे देवताविशेषनिर्णयो युज्यत इति भावः(✳)मास्तु सर्वदेवतैक्यं “यथा ससर्ज देवोसौ देवर्षिपितृ दानवान् । मनुष्यतिर्यग्यक्षादीन् भूव्योमसलिलौकसः । यद्वृणं यत्स्वभावं च यद्रूपं च जगद्विज । सर्गादौ सृष्टवान् ब्रह्मातन्ममाचक्ष्व विस्तरात् । चराचरस्य सर्वस्य रुद्रस्संहारकारकः । ततः कालाग्निरुद्रोसौ संहरत्यखिलं जगत् । न हि पालनसामर्थ्यमृते सर्वेश्वरं हरि” मित्यादिभिर्ब्रह्मविष्णुशिवानां कार्यत्रये प्रत्येकनिरपेक्षकारणत्वावगमात्तुल्यत्वं स्वीकार्यमतो नारायणस्य परत्वनिर्णयो नोपपद्यते इत्यत्रोक्तं त्रिकसमधिकता तुल्यतातत्त्वमिति नाद्रियन्ते. अयंभावः नतत्समश्चाभ्यधिकश्च दृश्यते. “न त्वत्समोस्त्यभ्यधिकः कुतोऽन्यः. एतौ द्वौ विबुधश्रेष्ठौ प्रसाद क्रोधजौ स्मृतौ । तदादर्शितपन्थानौ सृष्टिसंहारकारकौ । नित्यं हि नास्ति जगति भूतं स्थावरजङ्गमं । ऋते तमेकं पुरुषं वासुदेवं सनातनं । जुषन्नजोगुणं तत्र स्वयं विश्वेश्वरो हरिः । ब्रह्मा भूत्वास्य जगतो विसृष्टौ संप्रवर्तते । सृष्टं च पात्यनुयुगं यावत्कल्पविकल्पना । सत्त्वभृद्भगवान्विष्णुरप्रमेयपराक्रमः । तमोद्रेकीच कल्पान्ते रुद्ररूपी जनार्दनः । मैत्रेयाखिलभूतानि भक्षयत्यतिभीषणः । ब्रह्माणमिन्द्रं रुद्रं च यमं वरुणमेव च । निगृह्य हरते यस्मात्तस्माद्धरिरीर्यत” इत्यादिभिः कण्ठोक्त्या. अर्थाच्च साम्यस्य निषिद्धत्वात्सृष्टिसंहारयोरपि भगवत्कर्तृत्वावगमाच्च भगवतः परत्वनिर्णय उपपद्यत इति. त्रिकसम धिगतेति तुल्यताविशेषणं. त्रिके, ब्रह्मविष्णुरुद्रात्मके पुरुषत्रये, सम्यक्त्वेनाधिगता ज्ञातेत्यर्थः. एवञ्च ब्रह्मरुद्रयोरपि यत्किञ्चिदपेक्षया ईश्वरत्वस्यापि विद्यमानत्वात्सामान्यतस्स्याम्यस्येश्वरत्वेन साम्यस्यापि निषेधानुपपत्तेस्साम्यक्तुल्यत्वरूपं सर्वेश्वरत्वेनात्यन्तसाम्यमेव निषेध्य मित्यर्थः एतदर्थानुगुणमेवानन्तरं “இவ்விடத்தி” लित्यारभ्य “பகஷங்கங்ளா घटिया” दित्यन्ते महा वाक्ये तत्तत्पक्षपरिगणने प्रथमं सर्वैक्यपक्षस्य, अनन्तरं देवतैक्यपक्षस्य, तदनन्तरं त्रिमूर्तिसाम्य पक्षस्य तदनन्तरं त्रिमूर्त्यैक्य पक्षस्य, तदनन्तरं त्रिमूर्त्युत्तीर्णत्वपक्षस्य, तदनन्तरं त्रिमूर्तिमध्ये विष्णुव्यतिरिक्त इति पक्षस्य आदि शब्दार्थत्वाभिप्रायेण चोपादानात् त्रिकसमधिकतेति त्रिमूर्त्युत्तीर्णत्व...

(सा.वि) त्रिकसमधिगता, ब्रह्मविष्णुशिवत्रयं प्राप्ता । तुल्यता, त्रयाणां तुल्यतेत्येकः पक्षः.

(सा.सं) न देवताभेदोस्तीति देवतैक्यवादः. त्रिमूर्तिषु परस्परं नन्यूनाधिकभाव इति त्रिकसमधिगता

(सा.प्र) बोधकपाठस्य वेदान्ताचार्योपात्तक्रमविरोधात्त्रिकसमधिकतेति पाठे त्रिमूर्त्युत्तीर्णत्व परत्वेनान्यत्रैश्वर्यमित्यनेन पुनरुक्तिप्रसङ्गात्तत्परिहारायान्यत्रेत्यस्य विष्णोरन्यत्रेत्यर्थ स्वीकारे अध्याहारप्रसङ्गात् तुल्यत्वस्याविशेषितस्य निषेधे पूर्वाधिकारोक्तस्य चेतनत्व स्वयंप्रकाशत्वप्रत्यक्त्वादिभिस्तुल्यत्वस्यापि निषेधप्रसङ्गेन स्वव्याघातापातात्तत्परिहारस्यापेक्षितत्वात् सम्यक्त्वेनाधिगततया विशेषितायास्तुल्यतायास्तु निषेधे सर्वेश्वरत्वेन साम्यानिषेधपर्यवसानेनोक्तदोषाभावादन्यत्रेत्यस्य प्रतियोगिसाकांक्षत्वेपि त्रयाणामित्यस्य विभक्तिविपरिणामेन पञ्चम्यन्ततयानुषङ्गस्यैवोचितत्वाच्च समधिगतेति पाठएव समीचीनः. न तृतीर्णं ब्रह्मबोधकस्समधिकतेति पाठः । नचाधिकरणचिन्तामणौ प्रथममात्मैक्यपक्षस्य, अनन्तर देवतत्त्वपक्षस्य, अनन्तर त्रिमूर्त्युत्तीर्णत्वपक्षस्य, अनन्तर त्रिमूर्ति साम्यपक्षस्य, अनन्तर त्रिमूर्त्यैक्य पक्षस्य तदनन्तर भास्कराद्यन्यतमेश्वरत्व पक्षस्य चोपन्यासात् स्थानप्रमाणान् त्रिमूर्त्युत्तीर्णत्व पक्षस्य प्रतिपादकतया त्रिकसमधिकतेत्यपि पाठोस्तीति संशयितव्यं. तत्रापि परदेवतापारमार्थ्याधिकारगत “अब्बळிடத்தி” लित्यादिवाक्यगतषण्णामेव पक्षाणां मुपन्यासात्. तस्य च वाक्यद्वयस्याप्यान्मैक्यमिति श्लोकव्याख्यानात्मकतया उभयत्रादि शब्दार्थस्य वर्णनीयत्वेनोभयत्रचरमोपात्तपक्षस्यादिशब्दार्थत्वमावश्यकमिति तद्व्यतिरिक्तानां पक्षाणां पञ्चसंख्याकत्वात्त्रिकसमधिकतेति पाठस्य स्वीकारे कण्ठोक्तपक्षाणां षट्संख्याकत्वस्यावर्जनीयतयोभयत्र कण्ठोक्तेषु कस्यचिन्पक्षस्यवा आदिशब्दार्थस्य वोपन्यासाभावप्रसङ्गात्. त्रिकसमधिगतेति पाठे तुल्यताविशेषणतया पक्षान्तरत्वप्रसङ्गाभावेन कण्ठोक्तपक्षपञ्चकस्यादिशब्दार्थस्य चोपन्यस्तत्त्वसिद्धेरुभयत्रादि शब्दार्थोपन्यासा नङ्गीकारेण समधिकतेति पाठानङ्गीकारेपि चरमोपात्तस्यान्यत्रैश्वर्यमिति पक्षस्य विष्णोरन्यत्रेति वेदान्ताचार्योक्तार्थव्यतिरिक्तार्थस्य वरदाचार्यैर्वर्णनवैयर्थ्यात्. वेदान्ताचार्यकण्ठोक्त पक्षव्यतिरिक्तस्य कृत्स्नस्यापि पक्षस्यादिशब्दार्थत्वसम्भवेन भास्कराद्यन्यतमेनेश्वरत्व पक्षस्यान्यत्रैश्वर्यमित्यत्रविवक्षानुपपत्तेर्वेदान्ताचार्यैरेवात्मैक्यमित्यस्य प्रतिबिम्बव्याख्यानतया “அவ்விடத்திலி” त्यारभ्योक्ते वाक्ये तृतीयपक्षार्थतया साम्यपक्षस्य द्विप्रकारपरिगणनात्पक्ष चतुष्टयनिरासहेतुसग्राहके तत्रैववाक्ये साम्यनिरासकस्य ब्रह्मरूपयोः कार्यत्वकर्मवश्वत्वरूपहेतोःप्रथममुपादानात्. तत्रक्रमविवक्षाविहाय वरेदाचार्योक्तक्रमविवक्षास्वीकारानौचित्याच्च । एवमधिकरणचिन्तामणावपि समधिगतेति पाठव्याख्यानतयैव क्रममनादृत्य परपक्षोपन्यासःकृतः । एवञ्च श्लोके कण्ठोक्तपक्षपञ्चकातिरिक्तपक्षाणां सर्वेषामादि शब्दार्थत्वज्ञापनार्थं वेदान्ताचार्यैरादिशब्दार्थत्वेनोपात्तत्रिमूर्तिषु विष्णुव्यतिरिक्तपक्षविहाय “हरिर्देवो हरो देवो भास्करो देव इत्यपि । कालएवे” त्यादिषूक्तः परपक्षविशेषो वरदाचार्यैरादिशब्दार्थत्वेनोक्त इति प्रयोजनवानेव वरदाचार्याणां पक्षान्तरोपन्यास इति त्रिकसमधिगतेति पाठएव वेदान्ताचार्य वरदाचार्ययोः...

मू-

त्रयाणामन्यत्रैश्वर्य

(सा.दी) त्रयाणामैक्यं. अन्यत्र, विष्णोरन्यत्र

(सा.स्वा) சொன்னபடி த்ரயாணாமैக்யं, தெளாமாत्मस्वरूपैक்யं. அக்ரிந்ராதிதேவதானாமாत्मस्वरूपभेदेपि त्रिमूर्तिमात्रस्यात्मस्वरूपभेदमिल्ले எனகிறமத்ததைச்சொன்னபடி. अन्यत्र, त्रिकतोन्यत्र - ऐश्वर्यं,

(सा.प्र) रभिमत इति न सङ्कटं किञ्चित् (✱) मास्तु त्रिमूर्तिसाम्यं. अथापि “ब्रह्मनारायणत्वेन कल्पादौ भगवान्यथा । प्रजास्ससर्जभगवान् ब्रह्मा नारायणात्मकः । ततस्सभगवान्विष्णुरुद्ररूपधरोव्ययः । ततःकालाग्निरुद्रोसौभूत्वा सर्वहरो हरिः । सर्गं स्थित्यन्तकरणीं ब्रह्मविष्णुशिवात्मिका । ससज्ञा याति भगवा नेकएव जनार्दन” इत्यादिप्रमाणात् त्रिमूर्त्यैक्यमङ्गीकार्यं अतो नारायणास्य परत्वनिर्णयो नोप पद्यत इत्यत्रोक्तं त्रयाणामैक्यं नाद्रियन्त इति. अयं भावः, “नारायणाद्ब्रह्मा जायते. नारायणाद्रुद्रो जायते. नारायणादिन्द्रो जायते. नारायणात् द्वादशादित्यारुद्रा वसवस्सर्वाणिछन्दांसि नारायणादेवसमुत्पद्यन्ते एकोहवै नारायणआसीन्न ब्रह्मा न शङ्करःसमुनिर्भूत्वाचिन्तयत् - अत एते व्यजायन्त - विश्वो हिरण्यगर्भोऽग्निर्यमवरुणरुद्रेन्द्रादयःयन्नाभिपद्मादभवन्महात्मा प्रजापतिः तत्रब्रह्मात्रतुर्मुखो जायत. सोऽग्रेभूताना मृत्युमसृजन् त्रैक्षं त्रिशिरस्क त्रिपाद खण्डपरशु ब्रह्मणः पुत्राय ज्येष्ठाय - ब्रह्मा दक्षादयः कालस्तथैवाखिलजन्तवः । विभूतयो हरेरेता जगतस्सृष्टिहेतवः । रुद्रः कालान्तकाद्याश्च समस्ताश्चैव जन्तवः. चतुर्धाप्रलयायैते जनार्दनविभूतयः । आद्यो नारायणो देव स्तस्माद्ब्रह्मा ततोभवः । परो नारायणो देवस्तस्माज्जातश्चतुर्मुखः । तस्माद्ब्रह्मोभवद्देवि । क इति ब्रह्मणो नाम ईशोह सर्वदिहिता । आवां तवाङ्गे संभूतौ तस्मात्केशवनामवान् । एतौ द्वौ विबुधश्चेष्टौ प्रसादक्रोधप्रजौ स्मृतौ । तदादर्शातिपन्थानौ सृष्टिसंहारकारकौ । विष्णुरात्मा भगवतो भवस्यामित तेजस” इत्यादिषुभगवतस्तयोश्च परस्परभेदावगमात्सामानाधिकरण्यस्य च “सृष्टिं ततः करिष्यामि त्वामांविश्यप्रजापते । हरो हरति तद्वश, इत्याद्यानुगुण्येनान्तर्यामित्वेनाप्युपपत्तेर्भेदाबाधादेवताविशेषनिर्णयो युक्त इति (✱)नन् “विष्णुर्मन्वादयःकाल” इति विष्णोरप्यन्यविभूतित्वं श्रवणात् “तेनेद पूर्णं पुरुषेण सर्वं. ततो यदुत्तरतरं तद्रूपमनामयं. य एतद्विदुरमृतास्ते भवन्ति” इति पुरुषशब्दनिर्दिष्टं नारायणानिरिक्तस्य मोक्षहेतुत्वोक्तेः. “अमृतस्यैष सेतु”रिति सेतुवत् भगवतोस्यप्रापकत्वोक्तेश्च त्रिमूर्त्युत्तीर्णमेव सर्वजगत्कारणं मिति नारायणरूपपरदेवतानिर्णयोनूपपन्न इत्यत्रौक्तमन्य त्रैश्वर्यं नाद्रियन्ते इति. “विश्वमेवेदं पुरुष स्तद्विश्वमुपजीवति. पतिं विश्वस्यात्मेऽश्वर. यदन्तस्समुद्रे कवयोवदन्ति...

(सा.वि) त्रयाणामैक्यमित्यन्यः पक्षः. अन्यत्र, मूर्तित्रयादन्यत्र. त्रैश्वर्यं ईश्वरत्व. उत्तीर्णं शिवः...

(सा.सं) तुल्यतेति वादः. वस्तुत एकएवात्मा - त्रिकत्वोक्तिवादः न तेषु वस्तुतः परस्परभेद इति त्रयाणामैक्यवादः. त्रयाणां मध्ये अव्यवस्थया यः कश्चनेश्वर इति अन्यत्रैश्वर्यवादः. आदिपदात्

सा-प्र- न तस्येशे कश्चन तस्य नाम महद्यशः. परात्परं यन्महतो महान्त. न तत्समश्चाभ्यधिकश्च दृश्यते. अग्रिरवमो देवतानां विष्णुः परमः. मत्तः परतर नान्यत्किंचिदस्ति धनञ्जय । आभूत सप्लवे प्राप्ते प्रलीने प्रकृतौ महान् । एकस्तिष्ठति विश्वात्मा स तु नारायणः स्मृतः । न पर पुण्डरीकाक्षाद्दृश्यते पुरुषर्षभ । पर हि पुण्डरीकाक्षान्न भूत न भविष्यति । न विष्णोः परमो देवो विद्यते नृपसत्तम । न वासुदेवात्परमस्ति दैवतं न वासुदेवप्रणिपत्य सोदति । देशतः कालतो व्याप्तिर्मोक्षदत्त्व तथै वच । हरेर्विभूतिमात्रं तु केवलं सप्रभाषितं । अतो महिम्नस्स्वल्पांशान् ज्यायानेव परः पमान् । ज्यायस्त्वं तस्य सर्वैर्हि सुदुर्जनतर सदा । ब्रह्मादिस्तम्बपर्यन्त जगत्स्थावरजङ्गमम् । सर्वमेतस्य महिमा स च ज्यायानतो हरिः । ब्रह्माडेभ्योऽखिलेभ्यश्च भूतमात्रेभ्यण्वच । ब्रह्मादिदेवमघेभ्यो ज्यायानेव परः पमान् । ओजसा रूपतो वापि यशसा वीर्यतोऽपि वा । विभुत्वादीशनाद्वापि ज्यायानेव जनार्दनः । एकतो वा जगत् कृत्स्न एकतो वा जनार्दनः । सारतो जगतः कृत्स्नादतिरिक्तो जनार्दनः । न दैव केशवात्पर । राजाधिराजस्सर्वेषां विष्णुर्ब्रह्ममयो महान्. परः पराणां सकला न यत्र क्लेशादयस्सति पराववेश” इत्यादिभिर्विष्णोस्सर्वाधि- कत्वप्रदर्शनपूर्वकं तदधिकदेवतानिषेधात्त्रिमूर्तिमध्ये रक्षकत्वेनावर्तारणस्य नारायणस्य “अस्येशाना जगतो विष्णुपत्नी” त्यादिना लम्बोपतित्वेनावगतस्य “अद्भ्यस्संभूत” इत्यत्र पूर्वनिर्वाकोक्तं सकलकारणभूतसहस्रशीर्षमहापुरुषत्वं “वेदाह” मित्यनेनैव वाक्येन प्रत्यभिज्ञाप्य तस्य श्रियः पतित्वमोक्ष- प्रदत्त्व, सर्वातिशायिदीप्तियोगित्व, सर्वदीप्तिहेतुत्वश्रवणात्तमेव सर्वोत्तर महापुरुष, यस्मात्पर नापरमस्ति किंचिद्यस्मान्नाणीयो न ज्यायोस्ति कश्चित् - वृक्ष इव स्तब्धोदिवि निष्ठत्येकस्तेनेद पूर्ण पुरुषेण सर्व” मिति प्रत्यभिज्ञाप्य उपरिच “सर्वानतशिरोग्रीव स्सर्वभूतगृहाशयः । सर्वव्यापी च भगवा” निति सहस्रशीर्षत्व, सर्वभूतान्तरात्मत्व, सर्वव्यापकत्व निर्दोषकल्याणगुणाकरत्वाना “एष सर्वभूतान्तरात्मापहतपाप्मा दिव्यो देव एको नारायणः. जानशक्तिबलैश्वर्यं वीर्यतिजास्यशेषतः । भगवच्छब्दवाच्यानि विनाहेयैर्गुणादिभिः । भगवा निति शब्दोय तथा पुरुष इत्यपि । निरुपाधि च वर्तेते वासुदेवे सनातन, इत्यादिभि नारायणासाधरणतया प्रमितानां प्रत्यभिज्ञापनादनयोर्वाक्ययो- र्मध्ये प्रयुक्तस्य सदंशन्यायान्नारायणपरत्वस्यावश्यकत्वात्तत इत्यस्य शब्दतोर्थतश्च प्रत्यभिज्ञापिततत्तद्वेतु परामर्शस्यैव न्याय्यत्वात्. अन्यथा यस्माद् पुरुषादपरं व्यतिरिक्तं परमुत्कृष्टं नास्तीति पूर्ववाक्येनोक्त पुरुषमेव परामृश्य तद् व्यतिरिक्तस्योत्तरतरत्वप्रतिपादने पूर्वापरव्याघातप्रसगान्नारायणान्- वाकाभ्यामुपायान्तरनिषेधपूर्वकं मोक्षसाधनतया बोधितस्य लक्ष्मीपत्युपासनस्य अत्राप्यस्य निषेधपूर्वक श्रवणा द्योत्तरतरशब्देन सर्वोत्तरस्य नारायणस्यैव प्रतिपादनौचिन्यात् - “सोऽन् ते सर्वान्क्रामान सह ब्रह्मणा विपश्चिता. रसो वै सः - रसगृहोवायं लब्धवानन्दी भवति. परात्पर पुरुषमुपैति दिव्य. नारायणसायज्यमवाप्नोति” इत्यादिभिर्नारायणरूपिणो ब्रह्मण एव...

मू-

(சா.பி) கெவலநாராயணன் இஃவரன். ஸ்ரீவிஃஷ்டனன்றென்றது ஂதிஃஷ்டர்த்தம். ஂனல்
பரத்வமெதென்னவந்னிஃஃய்கிறார் .

सा - स्वा - ईश्वरत्वं. त्रिमूर्त्युत्तीर्णं परदेवतैर्मन्त्रेणात्मनोऽपि इत्याद्यनिपुणफणितीः।
इतिरत्र उक्तिपरः. आत्मैक्यं देवतैक्यं त्रयाणां तुल्यता त्रयाणामैक्यमन्यत्रापेश्वर्यमित्येवं रूपा उक्तिरादिः
यासां अनिपुणफणितीनां ता इत्यर्थः अत्रादिशब्देन त्रिमूर्त्यन्तर्गतस्य रुद्रस्यैव परदेवतात्वं. चतुर्मुखस्यैव
परदेवतात्वं. श्रीविनिर्मुक्तस्य केवलनारायणस्य परदेवतात्वं मन्त्रेणापि उक्तिकला विवक्षिताङ्गका.
अनिपुणाः. सम्यग् न्यायनिरूपणानभिज्ञाः- एतेन तन्मतानामनुपपन्नत्वं ख्यापितं. नहि त्वदुक्ति
मात्रेणानिपुणफणितित्वं सिध्यतीत्यत आह. आद्रियन्ते न सन्त इति. सन्तः, “सारासारविवेकज्ञा”
इत्याद्युक्तलक्षणाः. तथाविधसद्भिरनादरणादेव तासामनिपुणफणितित्वं सुव्यक्तमिति भावः.
तन्मतानामनुपपन्नत्वेन देवताविशेषनिर्णयप्रतिबन्धाक्षमत्वेऽपि...

(सा.प्र) प्राप्यत्वावगमात्प्राप्यान्तराभावेऽपि स्वप्रापकतया सेतुत्वसंभवात्स्थि तेर्निमित्तभूतस्य विष्णोर्विष्णु विभूतित्वोक्तावप्यन्य विभूतित्वानवगमाच्च नारायणस्यैव सर्वस्मात्परत्वनिर्धारणं युज्यत इति भावः ।

(*) मास्तु त्रिमूर्त्युत्तीर्णं परतत्त्वं. तथापि “ब्रह्म विष्णुरुद्धेद्रास्ते सर्वेसम्प्रसूयन्ते” इति ब्रह्माद्य विशेषेण विष्णोरप्युत्पत्ति श्रवणात् हिरण्यगर्भस्समवर्तताग्रे भूतस्यजातः पतिरेक आसीत् प्रजापतिः प्रजा असृजत. प्रजापतिर्देवानसृजत न सन्न चासच्छिव एव केवलः. विश्वाधिकोरुद्रोमहर्षिः हिरण्यगर्भजनयामासपूर्वहिरण्य गर्भं पश्यत जायमान” मित्यादिभिर्हिरण्यगर्भ शिवयोस्सर्वकारणत्वश्रवणाच्च विष्णुं विहाय हिरण्यगर्भं विश्वो वा सर्वस्मात्परत्वेनाङ्गीकार्य इत्यादिपक्षः आदिशब्दार्थः. अनिपुणैः तत्त्वनिर्णयसामर्थ्य हीनैरेवं रूपेणोच्यमानान्पक्षान् “जायमानं ही”त्या द्युक्त जायमानं कालीन भगवत्कटाक्षवत्तया तत्त्वनिर्णय प्रवीणास्सन्तो नाद्रियन्ते. अयं भावः. “एको ह वै नारायण आसीन्न ब्रह्मा नेशानः. नारायणाद्ब्रह्मा जायते. नारायणाद्बुद्धो जायते. स प्रजापतिरेकः पुष्कर पर्णे समभवत्. यन्नाभिपद्मादभवन्महात्मा प्रजापतिर्विश्वसृग्विश्वरूपः. यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्व, मित्या दिभिस्तत्तन्नामग्रहण पूर्वकमुत्पत्तिविनाशप्रतिपादनात्. भगवतस्तु “अथ नित्यो नारायणः. नित्यं हि नास्ति जगति भूतं स्थावरजङ्गमं । ऋते तमेकं पुरुषं वासुदेवं सनातन, मित्यादिभिः....

(सा.वि) कारणमित्यपरःपक्षः । इत्यादीत्यादिशब्देन त्रयाणां मध्ये अन्यतमस्य ब्रह्मणो वा रुद्रस्य वा कारणत्वमिति पक्षस्संगृहीतः. एतेन सर्वेपक्षाः. ॐदेवतैक्ये प्रधानरानेत्यारभ्य साम्यैक्योत्तीर्णं व्यक्त्यन्तर पक्षाङ्कं घटिष्या. इत्युत्तरग्रन्थ संदर्भेण प्रतिक्षिप्ता वेदितव्याः. सन्तः, ब्रह्मनिष्ठाः. अनिपुण फणितीः, प्रमाणानां प्रतीयमानविरोधपरिहाराच्चतुरबुद्धीनामुक्तिः. नाद्रियन्ते...

(सा.सं) विमूर्त्युत्तीर्ण ब्रह्मवादसंग्रहः...

अय्यन्तैरेककण्ठै

(சா.ஸ்வா) விருத்தபுரணானாங்குநா சத்வாத்கதம் துவுதாவிசுஷநிர்நய இத்யத ஂஹ. த்ரய்யந்துர்இத. “ஂகஂவருத்: நகரித்த்வதுத்:.. ஂபுரிசுசுவா துவுதா” இத்யாதினா கர்ம ஂபாஸ்தானா கர்மத்ரிதிசுஷத்வந தத்வீதபுர்ய நாஸ்தீத்யஂபுராபுண த்ரய்யந்து்ரஹ். ஂககணுர்இத. புரணங்குள் மதான்தரங்குளில் புரஸ்பர விருத்தங்குளா மத்தனெபுாக்கி ஂரீமந்நாராயணா் புரதெவதுயெனகிற சித்தான்தத்திலிசுததும் விருதித்யாதூ, புத்யுதஇவை யெல்லாமிந்த ஂராத்தததிலே சுவரசங்குளா இங்குதெனெபுடி.

(सा.वि) नश्लाघन्ते. स्वसिद्धान्तमाह. त्रय्यन्तैरिति. अखिलतनुस्सर्वशरीरकः. श्रीमान्नारायणः नः, जीवानामस्माकं पतिरिति स्वीकारेण न प्रमाणानां कुत्रापि विरोधप्रतीतिः. सर्वेषां वाक्यानां एकतात्पर्यकत्वेन सामरस्यं सिध्यतीत्यभिप्रेत्योक्तं. एककण्ठैरिति. अत्रतादृशानैपुण्यं नेति सूचितं. परमाप्त

मू- स्तदनुगुणमनुव्यास मुख्योक्तिभिश्च श्रीमान्नारायणो नःपतिरखिलतनु मुक्तिदो

(सा.दी) श्रीमच्छब्दतत्ताल केवल नारायणेश्वरत्वमतव्यावृत्ति. नारायणशब्दतत्ताल व्यक्त्यन्तरोत्तीर्णपक्षव्यावृत्ति. नः पतिः एतन्नु जीवानापरस्पर ईश्वरलोणादि) ऐक्यव्यावृत्ति. अखिलतनुरित्यादियाल देवतैक्य त्रिमूर्त्यैक्यतुल्यत्वादिपक्षव्यावृत्ति. अखिलशब्दमचिद्वह्यरुद्रादि देवता...

(सा.स्वा) लोणांलुम् शैवपुराणादिकलाणा उपब्रह्मणकृत् विरोधियातिरुक्त नारायणं परदेवतै एतन्नु निर्णयिककशक्यलोमा? एवन्ना एतुनीससेककिरुमा. तदनुगुणेति. अत्रानुगुणत्वोक्त्या शैव पुराणादीनामननुगुणत्वं ह्याप्यते. मनुव्यासेति विशेषनिर्देशेन तेषा श्रुतिप्रसिद्धत्वेनाप्त तमत्व तदुक्तीना सर्वपरिगृहीतत्वच व्यज्यते. मुख्यशब्देन प्राचेतस, पराशर, शुक, शौनकादयो गृह्यन्ते. ततश्चानुगुणोप- ब्रह्मणाना बहुत्वं द्योत्यते. तथा चानुगुणसर्व परिग्रहीत सात्विकबहूप ब्रह्मणोपब्रह्मनैस्त्रैव्यतैरर्थनिर्णये सिद्धे अनेवंविधाना शैवपुराणादीनां शारीरकस्मृत्यधिकरण निश्चलीकृतविरोधाधिकरणनयेन विधूनन युक्तमिति भावः. पतिरुक्तु विशेषणमायुक्तकोणादि श्रीयुग परदेवतैतुपायिपुक्तुमेतुनाककककक श्रीमानिति विशेषणं. कारणवाक्यस्थानामुपासनवाक्यस्थानाच रुद्रेन्द्रप्राणादिशब्दाना शरीरिपर्यन्तत्वेन सर्वेषामपि त्रय्यन्तानामैककण्ठ्यसिद्धिरित्येव मैककण्ठ्योपपत्तिसूचनार्थं मखिलतनुरित्युक्तिः. मुक्तिदोमुक्त- भोग्य इति परदेवतात्वघटकाकारोक्तिः आराध्यःफलप्रदश्चेतनविशेषो हि देवताशब्दार्थः. तस्य परत्वमपि हि. स्वव्यतिरिक्तपरम प्राप्याभावेन स्वस्यैव परमप्राप्यत्वमिति भावः. नः अखिल तनुर्मुक्तिदो

(सा.प्र) वेदान्तैस्तदनुगुणमनुव्यासवाक्यैः पराशरादिवाक्यैश्च अङ्गीकुर्वन्तीत्यर्थः - अयं भावः. "सदेवे" त्यादिवाक्येषु कण्ठोक्त्या सर्ववाक्यं सावधारणमिति न्यायाच्च सावधारणेषु प्रत्येकमैकैकस्य स्वव्यतिरिक्त समस्तकारणत्वबोधनात्समुद्ध्यत कारणत्वानुपपत्तेः - कारणतोपास्यत्वबोधकवाक्यस्थित सामान्यशब्दानां विशेषवाचिपदे सति तत्पर्यवसानस्य छागपशुन्यायसिद्धत्वाद्विशेष्यवाचिपदाना सामान्य शब्दार्थ पर्यवसानस्य पशोश्छागत्वनिर्णीतौ निपुणन्यायपूर्वकं "गर्दभादिषु तुल्यत्व गर्दभप्रायकल्पित" मित्युक्त प्रकारेणापहास्यत्वात्. अनुवादानां पुरोवाद पर्यवसानेपि पुरोवादस्याप्यनेक विधत्वेन तत्रत्य सामान्यशब्दाना मनेकार्थवाचितया किंचिदर्थ व्यवस्थापकत्वानुपपत्त्या असाधारण्येन विशेषवाचिनः पदस्यैवार्थ विशेषव्यवस्थापकत्वात्...

(सा.वि) तममहर्षिवाक्योपब्रह्मणानुगुण्यं चात्रैवास्तीत्याभिप्रायेणोक्त तदनुगुणमनुव्यासेति - "भोक्ता भोग्यं नित्यो नित्याना" मित्यादिभिर्भेदस्य श्रुतत्वात्. "यस्य पृथिवी शरीरं - यस्यात्मा शरीरं, यदबुवैष्णवः कायस्तत्सर्वं वै हरेस्तनु" रित्यादिभिस्सर्वस्य भगवच्छरीरतया प्रमाणसिद्धत्वात् "अयमात्मा ब्रह्म तत्त्वमसि सर्वं खल्विदं ब्रह्म स ब्रह्मा स शिवस्सेन्द्रस्सोक्षरःपरमःस्वराट्" इत्याद्यभेदनिर्देशानां शरीर शरीरिभावेनोपपन्नत्वात्. "एको ह वै नारायण आसी" दितीतरनिषेधपूर्वक नारायणस्यैव जगत्कारणत्वोक्तेः "न सन्नचासच्छिव एव केवल" इति शिवशब्दस्य "शाश्वतग

(सा.प्र) अचिद्विशेषवाचि पदस्य विशेष्यसमर्पकत्वे “कारणंतुध्येय” इति सकल कारणभूतस्यैवोपास्यत्वात्तदुपासनेच “यथाक्रतुरस्मिह्येके पुरुषोभवति. तथेतः प्रेत्यभवती” त्युक्ततत्क्रतुन्यायादचित्प्राप्तेरावश्यकत्वात्तस्याश्चपूर्वमेवसिद्धत्वादपुरुषार्थत्वाच्चप्राप्यत्वानुपपत्त्या चितस्सर्वकारणत्वानुपपत्तेरीक्षणाद्यर्थ विरोधाच्च विशेष्यव्यवस्थापनानुपपत्तेश्चिद्विशेषा साधारणरुद्रेन्द्रवैश्वानरादि पदवाच्यानां प्रसिद्ध रुद्रेन्द्रादीनां कार्यत्व कर्मवश्यत्वयोः श्रुत्यैवप्रतिपन्नत्वात्तद्वाचिनां तेषां विशेषव्यवस्थापकत्वानुपपत्तेः श्रौपतेरसाधारणपुरुष, नारायण, विष्णु, वासुदेव, नृसिंह, भगवदादि पदवाच्यस्य कुत्रापिकर्मवश्यत्वाश्रवणात्तदुत्पत्तेश्च “अजायमानो बहुधाविजायत” इत्यवताररूपत्व श्रवणेन कर्मकृतत्वस्यापोदितत्वादितरोत्पत्तेस्तथावादा भावात्तस्य सर्वकारणत्वोपपत्तेस्तस्य सकलजगत्कारणत्व बोधक श्रुत्यैकार्थान्नारायणपरत्वंसर्ववेदान्तवाक्यानामेष्टव्यं. अन्यथापुरोवादानां सद्ब्रह्मात्मपुरुषनारायणादिभिन्नार्थ बोधक पदवत्तया प्रत्येकं स्वव्यतिरिक्तसमस्तकारणत्वेनानेक बोधकत्व प्रसङ्गेन परस्परं व्याहतार्थत्व प्रसङ्गात्. किञ्च, “वेदाह मेतंपुरुषं महान्तं. आदित्यवर्णं तमसः परस्तात्. तमेवं विद्वा नमृत इहभवति. नान्यः पन्थाविद्यतेयनाये” त्यादिना लक्ष्मीपतेः स्वोपासनायाः मोक्षप्रदत्व मन्यनिषेधपूर्वकं मुच्यते. तस्य ब्रह्मशब्द प्रवृत्तिनिमित्तभूत ब्रह्मणत्व रूपस्यानेक निष्ठत्वे परस्पर प्रतिक्षेपकत्वेनाप्रमाण्यापातादेकनिष्ठत्वे आवश्यकं “ब्रह्मविदाप्नोति परं. अथपरा यया तदक्षरमधिगम्यते. ज्ञात्वाशिवंशान्तिमत्यन्तमेति. ज्ञात्वादेवं मुच्यतेसर्वपाशैः शम्भु राकाशमध्ये ध्येयः. ज्ञात्वातं मृत्युमत्येति नान्यः पन्थाविमुक्तये - नारायणे प्रलीयन्ते. नारायणसायुज्यमवाप्नोती” त्यादि सकलपरविद्यागतानां ब्रह्माक्षरशिव शम्भुनारायणादि शब्दानामे कार्यपर्यवसान बोधके नारायणानुवाके “विश्वाक्षं विश्वशंभुवं. विश्वंनारायणं देवमक्षरं परमं प्रभुम् । पतिं विश्वस्यात्मेश्वरं शाश्वतं शिवमच्युतम् नारायणपरंब्रह्म तत्त्वं नारायणः परः नारायण परोज्योति रात्मानारायणः परः, सन्नह्या सशिवस्सेन्द्र स्सोक्षरः परमस्वराट्” इत्यन्तेन “ब्रह्मानारायणः. शिवश्च नारायणः. शक्रश्चनारायण” इत्यादिनाच तत्तदुपनिषद्गतब्रह्माक्षर देवशम्भु शिवपरंज्योतिः परमात्म परमस्वरा इत्यादिशब्दान्विशिष्योपादाय नारायण शब्देनसमानाधि करणतया निर्देशादेषां शब्दानां नारायण वाचित्वसिद्धे स्सर्व वेदान्तानां नारायण परत्वं “सन्नह्यासशिव स्सेन्द्र” इत्यनेन ब्रह्मरुद्रेन्द्राद्यसाधारण लिङ्गयुक्तानामुपनिषदां प्रतर्दनविद्यान्यायेन तत्तदन्तर्यामितया तत्तद्विशिष्टनारायण परत्वं प्रदर्शितं. ननु “विश्वाधिको रुद्रोमहर्षिः. हिरण्यगर्भं जनयामास पूर्वं. विश्वाधिको रुद्रोमहर्षिः. हिरण्य गर्भं पश्यत जायमानं. कारणंतुध्येयः. सर्वैश्वर्यं सम्पन्नस्सर्वेश्वरश्शम्भु राकाशमध्येध्येयः. नसन्नचासच्छिव एवकेवलः. तस्मात्सर्वगतश्शिवः. विश्वस्यैकंपरिवेष्टितारमीशंतंज्ञात्वा. यदा

(सा.प्र) चर्मवदाकाशं वेष्टयिष्यन्तिमानवाः- तदाशिवमविज्ञायदुःखस्यान्तोभविष्यति - ह त्पुण्डरीकं विरजं विशुद्धं विचिन्त्यमध्ये विशदं विशोकं - अनन्तमव्यक्तमचिन्त्यरूपं शिवं प्रशान्तममृतं ब्रह्मयोनिं - तदादिमध्यान्तविहीनमेकं विधुंचिदानन्दमरूपमद्भुतं - उमासहायं परमेश्वरं प्रभुं त्रिलोचनं नीलकण्ठं प्रशान्तं - ध्यात्वा मुनिर्गच्छति भूतयोनिं समस्तसाक्षिं तमसः परस्तात् - सब्रह्मासशिवस्सैन्द्रस्सोक्षरः परमस्वराट्, स एव विश्वस्स प्राणास्स कालोऽग्निरस्स चन्द्रमाः - स एव सर्वं यद्भूतं यच्छब्दं यन्नानात्वं सनातनं - ज्ञात्वा तं मृत्युमत्येति नान्यः पन्थाविमुक्तयः” इति श्रुत्यानुगुण्यात्सर्ववेदान्तानां शिवपरत्वं किं न स्यादिति चेन्न. “ब्रह्म वा इदमग्र आसीत् - तदेकमेव तदेकं सन्नव्यं भवत्तच्छ्रेयोरूपमत्यसृजत - क्षतं यान्येतानि क्षतादिन्द्रोवरुणस्सोमोरुद्रः पर्जन्यो यमो मृत्युरीशान इति - एको ह वै नारायणः आसीन्न ब्रह्मानेशानः - एको ह वै नारायण आसीन्न ब्रह्मानशंकरः तत एते व्यजायन्त विश्वे हि रण्यगर्भोऽग्नियमवरुण रुद्रेन्द्राः विष्णुस्तदासी द्विररेव निष्कलङ्कः अग्निर्वै देवानामवमो विष्णुः परमः. तदन्तरेण सर्वान्या देवताः - अग्निरवमो देवतानां विष्णुः परमः सोऽन्तस्सरुद्रस्स प्राणभृत्स प्राणनाय कस्स ईशो यो हरिरीड्योऽन्तो यो विष्णुर्यः परो वरीयान्. नारायणाद्बुद्रो जायते. तदिदं स भुवनेषु ज्येष्ठं. यतो जज्ञ उग्रस्त्वैष नृम्णो सद्योजिज्ञानो निरणातिशतून्. ललाटात्क्रोधो रूद्रो जायते अथ पुनरेव नारायणस्सोऽन्यं कामं मनसा ध्यायीत. त्र्यक्षश्शूलपाणिः पुरुषो जायत. आभूद्वा इदमप्रतिष्ठे” त्यारभ्य “भूतानां च प्रजापतिस्संवत्सरायादीक्षिते” त्युक्त्वा “भूतानां पतिस्संवत्सर उषसिरेतो सिञ्चत्. तत्संवत्सरे कुमारो जायत. सोरोदीत्. तं प्रजापतिरब्रवीत्. कुमार किं रोदिषि. यच्छ्रमात्तपसोधिजातो सीति. सो ब्रवीद नप हत पाप्माहमस्मि, नाम मे देहि पाप्मनो पहत्या इति. तं प्रजापतिरब्रवीत्. रुद्रो सीति. तस्य तन्नामाकरोत्. अग्निष्टद्रूपमभवत्. अग्नेर्वै रुद्रो यदरोदीत्. तस्माद्बुद्रस्सो ब्रवीत्. जायान्वा अहमस्मि देह्येवं नामेति. तं प्रजापतिरब्रवीत्. भवो सीति. शर्वो सीति. ईशानो सीति. पशुपतिरसीति. उग्रो सीति. भीमो सीति. महादेवो सीति. प्रजापतिर्देवानसृजत. तेषां पामनासन्दिता अजायन्त. विरूपाक्षाय दत्तांतु. जये ब्रह्मणः पुत्राय ज्येष्ठाय श्रेष्ठाय मोघाय कर्माधिपतये सो ब्रवीद्वरं वृणा अहमेव पशूनामधिपतिरसानीति तस्माद्बुद्रः पशूनामधिपतिः तस्य देवस्य मीढुषो वया विष्णोरेषस्य, प्रगृहे हविभिर्विदेहि रुद्रो रुद्रीयं महित्वं इत्यादिभिः शिवस्य कार्यत्वं, कर्मवश्यत्वं ब्रह्मपुत्रत्वं, अनपहतपाप्मत्वं, देवतावरदानलब्धपशुपतिविष्ण्वाराधनकत्वादेरगवतत्वाद्विश्वाधिक इत्यस्य श्वेताश्वतरगतत्वात्तस्याश्चोपक्रमे “ब्रह्मवादिनो वदन्ति. किं कारणं ब्रह्मे” त्यारभ्य “आत्माप्यनीशस्सुखदुःखयो” रित्यनेन कालस्वभावनियत्यात्मादीनामचेतनत्वं, कार्यत्वं, कर्मवश्यत्वादिना कारणब्रह्मत्वं निषिध्यते. “ध्यानयोगानुगता अपश्यन् देवतात्मशक्तिं स्वगुणैर्निगूढां यः कारणानि निखिलानितानि. कालात्मयुक्तन्यधितिष्ठत्येकः. अनन्तश्चात्मा विश्वरूपोऽन्यकर्ते” त्यादिना “एष सर्वभूतान्तरात्मापहतपाप्मा दिव्यो देव एको नारायणः. सहस्र...

(सा.प्र) शीर्षदेव” मित्यारभ्य, “यच्चकिञ्चिज्जगत्यस्मिन्दृश्यते श्रूयतेऽपि वा. अन्तर्बहिश्चतत्सर्वं व्याप्य नारायणः स्थितः. एकोदेव स्सर्वभूतेषु भूत स्सर्वव्यापी सर्वभूतान्तरात्मा. मृत्योर्वैप रोदेव एकीभवति. येनेदं विश्वं परिभूतं यदस्ति. प्रथमजं देवं हविषा विधेम. स्वयंभु ब्रह्मपरमं तपोयत्. श्रद्धया देवः. यस्सदेवो मया दृष्टः पुरा पद्माय तेक्षणः । स एष पुरुष व्याघ्र स्संब्रवीते जनार्दन” ॥ इत्यादिभिर्नारायणा साधारणतया वगत सर्वान्तिर्यामित्व निरुपधि देवशब्द वाच्यत्वयोः प्रत्यभिज्ञापनादनन्त शब्दोपादानात् - “ज्ञात्वादेवं मुच्यते सर्वपापैः, क्षरं प्रधानं अमताक्षरं हरः, क्षरात्मनाविशते देव एकः ज्ञात्वादेवं सर्वपाशहानिः. अद्रवं सर्वतत्त्वैर्विशुद्धं. एकोहिदेवः प्रदिशोनुसर्वाः. यो देवो अग्नौ यो अप्सु यो विश्वं भुवनमाविवेश - य ओषधीषु वनस्पतिषु तस्मै देवाय नमोनमः.” इत्यादि लक्ष्मीपत्यसाधारण सर्वान्तिर्यामित्व, मोक्षप्रदत्वयोरुक्तेरेतदुभयसमभिव्याहार बलादेत दुभयं त देवलक्ष्मीपत्यसाधारणनिरूपक देवशब्दवाच्यत्वस्य च प्रत्यभिज्ञानात् - व्यक्तं भारते - “विश्वमीश” इत्येतेश शब्दस्य पूर्वोक्तानां व्यक्ताव्यक्तात्मक विश्वभरणहेतु सामर्थ्य सत्तासाधकत्वात् - “अनीशश्चात्मे” त्युत्तरवाक्येनैव पूर्व वाक्यगतस्येश शब्दस्य र्यौगिकत्व स्फुटीकरणात्. “अनन्तश्चात्मा विश्वरूपो ह्यकर्ते” त्युपक्रम वाक्येचात्मशब्देन “आप्नोतीत्यात्मा” इति व्युत्पत्त्या सर्वदिश सर्वकाल व्याप्यभि धानादेश काल परिच्छेद राहित्ययोर्विरूप शब्देन वस्तु परिच्छेद राहित्यस्य चोक्तेर्यौगिकत्वेन शङ्कितु मयोग्यस्य भगवति रूढ स्यान्न्दपद स्योपादानात्. द्वितीय खण्डेचोपासन प्रकार मुक्त्वा तद्विशेष्यस्य नारायणा साधारणतया श्रुति पुराणादि प्रसिद्ध समुद्र शायित्व लिङ्गोप क्रमाग्न सीत्यनुवाकगत वाक्येनैव समुद्रशायिनः प्रत्यभिज्ञापन पूर्वकं पुंसूक्तगतैरेव बहुभिर्वाक्यैः पुंसूक्त प्रतिपाद्यस्यच प्रत्यभिज्ञापना द्युतुर्थे चाम्भ सीत्यनुवाक गतैरेव “तदेवाग्निः इत्यादिभिश्च बहुभिर्वाक्यै स्तत्प्रकरण गततया अणो रणायान् इत्यनुवाक गतैर्वाक्यैश्च समुद्र शायिनः प्रत्यभिज्ञापनान्मोक्षप्रदत्वोक्तेर्देव शब्दस्य सर्वान्तिर्यामि विषय उपक्रमे प्रयुक्तस्य अत्रापि बहुश उपा दानात्पञ्चमेपि “एवं सदेवो भगवान्वरेण्य” इत्येव मेष महाशब्दो मैत्रेय भगवानिति. परब्रह्म भूतस्य वासुदेवस्य नान्यग इति वासुदेव शब्दवाच्य नारायणासाधारण तयोक्त भगवच्छब्दे नोपादानात् - “सलिलस्य मध्य” इति समुद्र शायित्वोक्तेः “विश्वस्यैकं परिवेष्टितार” मितिसर्वान्तिर्यामित्वोक्तेः “येविदुस्ते जहृस्तनु” मिति मोक्ष प्रदत्वोक्ते देवशब्दस्य बहुश उपादानात्. षष्ठेच निरुपपद देवशब्द स्योपादानात्सर्वान्तिर्यामित्व स्यापि बहुश आवर्तनान्मोक्षप्रदत्वस्यापि बहुश आवर्तनात् - “भुवनस्य सलिलस्य मध्य” इति समुद्र शायित्व प्रत्यभिज्ञापनाल्लक्ष्मीपत्यसाधारणस्यन्यनिषेध विशिष्ट मोक्षसाधन वेदन विषयत्वस्य निर्देशा न्नारायण विषय तयोपनिषदन्तरेषु स्फुटा वगतानां वाक्यानां तत्र तत्र बहुश उपा दाना दन्तेचसर्वान्तिर्यामि विषय तयोप क्रमोक्तस्य निरुपपद देवशब्दस्यैव “यदा चर्म वदा काशं वेष्टयि...

(सा.प्र) ष्यन्तिमानवाः । तदादेव मविज्ञायदुःखस्यान्तो भविष्यति । यस्यदेवेपराभक्ति” रित्युपसंहाराच्च भूयो लिङ्गाना मनुरोद्धव्यत्वात् शम्भुशिवशब्दयोश्च शिव मस्माद्भवतीति व्युत्पत्त्या, शिवयति परिशुद्धान्करोतीति व्युत्पत्त्याच नारायण परत्वोपपत्तेः. “शाश्वतं शिवमच्युतं - नारायणं. शिव शिवानां. अशिवो शिवानां, शिवास्ते सन्तु पन्थानः - शिवं कर्मास्तु. विश्व शम्भुवं. विश्वं नारायणं देवं - शम्भुस्त्वयं द्रुहिणः. शृणुमेवचनं शम्भो पितामह पितामह । इति नारायण शम्भु भगवान् जगतः प्रभु” रित्यादि प्रयोगै स्साधारण्यावगमाच्च कारण वाक्यस्थयो नारायण विषयत्वेनान्यथासिद्ध्या शिवशब्दस्य नारायणातिरिक्त वस्तु बोधकत्वानुपपत्तेरीशशब्दस्य “दिशामीश” इत्यादिषु सर्व साधारणतया प्रसिद्धेः निरुपपदस्यापि तस्य निरुपाधिकसर्व स्वामितया. “दास भूता स्वतः सर्वे ह्यात्मानः परमात्मनः । अतोहमपिते दास इति मत्त्वानमाम्यह” मिति रुद्रेण स्वस्य सर्वेषां च निरुपाधिक स्वामित्वेनोक्त नारायण विषयत्व स्यैवमुख्यत्वात्. “शम्भुर्ध्येयः. शिव एव केवलः. ईशानं ज्ञात्वा तथा शिव मविज्ञाये” त्या दीनां नारायण विषयत्व मेव. एवञ्च श्वेताश्वतरोपनिषदि उपक्रमे. “अच्युतानन्त गोविन्द मन्त्र मानुष्य भंपरं । ओं नमः स्सम्पुटी कृत्य जपन्विष धरोहरः । अच्युतानन्त गोविन्द नामोच्चारण भेषजा” दित्यादि प्रसिध्यालक्ष्मीपत्यसाधारणस्य मोक्षहेतूपासन विषयत्वस्य बहुधानिर्देशात्सर्वान्तर्यामित्वस्यच, बहुधानिर्देशान् मध्येच भगवच्छब्दवाच्यत्वस्यनिरुपपदपुरुष शब्दवाच्यत्व महापुरुषत्व. सहस्रशीर्ष पुरुषत्व, सर्वोत्तरत्वादीनां प्रत्यभिज्ञापनपूर्वकं सर्वान्तर्यामित्वस्य बहुश उपादानात्. “योहखलुवा अस्य सात्त्विकांशः सोसौ ब्रह्मचारिणो योयं विष्णुः. यत्सत्त्वं योहरिर्देवो योहरिस्तत्परंपदं । सत्त्वेन मुच्यते जन्तुस्सत्त्वं नारायणात्मकं । सत्त्वेन सर्वगोविष्णुस्सर्वत्मा सदसन्मयः । तत्स्वरूपात्स्वयं विष्णुस्सत्त्वेन पुरुषोत्तमः । सत्त्वेन सर्वभूतानां परमेश्वर” मितिनारायणा साधारणतयावगतस्य सत्वप्रवर्तकत्वस्य स्फुटं प्रतिपादनाद्बहुधामोक्ष प्रदत्वोक्तेरन्तेच समुद्र-शायित्वसमाधिकरहितत्वसर्वोत्तरत्वादीन्यनिषेधपूर्वक, मुमुक्षूपास्यत्व चतुर्मुख जनकत्वादि-नारायणासाधारणानां प्रत्यभिज्ञापनाच्चोपक्रमोपसंहाराभ्यासोपूर्वताफलं. अभ्यासोर्थवादोपपत्तिश्च लिङ्गं तात्पर्य निर्णय इत्युक्त षड्विध तात्पर्य लिङ्ग सद्भावान्नारायण परत्वं सिद्धम्. ननु प्रत्यभिज्ञायालिङ्गत्वाच्छिवादि श्रुतिभ्यो दौर्बल्य मिति चेन्न - शिवादिश्रुतीनां सामान्यशब्दतयान्यथासिद्धि संभवादनन्त फलश्रुते भगवत्पर श्रुतेश्चोक्तप्रकारेणान्यथासिद्ध्या तादृशश्रुति संहितसलि लशायित्वादि लिङ्गानामाकाशाधिकरणे सामान्यानेक श्रुतिभ्योऽप्यन्यथासिद्धलिङ्ग प्राबल्योक्तिन्यायेन प्राबल्याच्छ्वेताश्वतरोप निषेदोक्तनारायण परत्वं सुगमं, अथर्व शिरस्युपक्रमे सर्वान्तरात्मत्वस्योपरिचानन्त शब्दवाच्यत्वस्य, पुरुषशब्दवाच्यत्वस्य, मोक्ष प्रदत्वस्य प्रत्यभिज्ञापनात्. तिस्रोमात्राः परस्तुस” इति प्रणवार्थ मात्रा प्रतिपाद्य पुरुषत्व प्रत्यभिज्ञापनात्सर्व सामानाधिकरण्य प्रतिपादनेच प्रति पर्यायं भगवच्छब्द वाच्यत्वेनैव सर्व सामानाधिकरण्यनिर्देशाच्च...

(सा.प्र) नारायणपरत्वमपरिहार्यम्. अथर्वशिखायामपि “प्रोक्तो विष्णुशिखाया मयमपि पुरुषः प्राप्ततारार्थमात्र” इत्युक्त प्रकारेण यो वसाने चतुर्थ्यर्थं मात्रासाविद्युमिति. सर्व वर्ण पुरुष दैवत्येति तत्प्रतिपाद्यस्य पुरुषत्वोक्त्या मोक्षप्रदत्वान्तर्यामित्वयो रुक्त्या च नारायण परत्व मवर्जनीयं. किञ्च, ब्रह्माक्षरादि शब्दवन्मुक्षूपास्य सर्वकारण प्रकरण पठिताः शम्भु शिवरुद्रे शानादिशब्दाः “सहस्र शीर्षा पुरुष” इत्यारभ्य मोक्ष प्रदतया सकल जगत्कारण तयोक्त सहस्र शीर्ष देव विषय स्यान् न्य साधारणस्य नारायण शब्दस्यार्थे छाग पशुन्याया त्पर्यवस्यन्ति. किञ्च, “सोकामयत बहुस्यां प्रजायेयेति. सतपो तप्यत. सतपस्तप्त्वा. इदं सर्वं मसृजत. यदिदं किञ्च. तत्सृष्ट्वा. तदेवानु प्राविशत्. तदनु प्रविश्य. सद्यत्यद्याभवत्. हन्ताहमिमांस्तिस्रो देवताः. अनेन जीवेनात्मना नुप्रविश्य नामरूपे व्याकरवाणि. अनुप्रविश्य नामरूपेभ्यो व्याकरो” इति हि. सर्वान्तर्यामित्वेनैव सर्वकारणत्वावगमा दन्तर्यामित्वस्य च. “एष सर्वभूतान्तरात्माऽपहतपाप्मादिव्यो देव एको नारायण, इत्यादिभिर्नारायणासाधारण्या वगमात्सर्वविदान्तानां नारायणपरत्व मवर्जनीयं. किञ्च, शम्भुशिवशब्दयोः “कारणन्तुध्येयः - सर्वैश्च सम्पन्न स्सर्वेश्वर इशम्भु राकाशमध्ये ध्येयः. यदा तमस्तं न दिवानरात्रं न सन्नचा सच्छिवयेव केवल.” इति कारणवादेन विधिपरयो वाक्य योः स्थितत्वात्पुरोवादरूप पुरुषसूक्त सुबालोपनिषदादिषु सकल कारणतयोक्त नारायणविषयत्वमेव निरवधिक सुखप्रदत्वाभाव त्वात्यन्तिक शुद्धिहेतुत्वरूपावयवार्थ पौष्कल्याद्युक्तं. ननु शम्भुशिव शब्दयोरुपापति समाख्यत्वात्तत्परत्वं किं न स्यादिति चेन्न. “विश्वाक्षं विश्वशम्भुवं. विश्वं नारायणं देवं. शाश्वतगं शिवमच्युतं. सर्वशशर्वशिवस्थाणु” इति - “नारायणशशम्भुर्भगवानजः प्रभु” इत्यादिषु तयोर्नारायणसमाख्यत्वस्याप्य वगमेन व्यवस्थापकत्वानुपपत्तेः किञ्च, “यदा तमस्तं न दिवानरात्रं. न सन्नचा सच्छिव एव केवल” इत्येव तमोधिष्ठातार मनूय तस्य शिवत्व ज्ञापकतयोपुरोवादाकांक्षायामनुवादलिङ्गशून्यतया पुरोवादभूतायां सुबालोपनिषदि “यस्याव्यक्तं शरीरं. यस्याक्षरं शरीरं. यस्य मृत्युश्च शरीरं - एष सर्वभूतान्तरात्मापहत पाप्मादिव्यो देव एको नारायणः. अव्यक्तमक्षरे लीयते. अक्षरं तमसिलीयते. तमः परे देव एकी भवति. तस्मात्तमस्सञ्जायत” इत्यादिभिर्बहुधानां नारायणशब्दवाच्यस्यैव तमोधिष्ठातृत्व प्रतिपादनात् - स्मृतिष्वपि. “आसीदिदं तमोभूत” मित्या रभ्य “प्रादुरासीत्तमोगुण” इत्यन्तेन तमोधिष्ठातृत्व मुक्त्वा तस्यरेन नारायण स्मृत इत्युक्त त्वेन नारायणत्वोक्तेः - “तम आसीत्तमसागूढमग्रे प्रकेत” मित्यस्यापि तमसो नारायणाधिष्ठितत्वा विरोधित्वात्तमः प्रापकसर्ववाक्यानां सुबालोपनिषदेकार्यस्या वश्यकत्वाच्च शिवशब्दस्य नारायणपरत्वं सिद्धं. किञ्च, “अग्निमीडे पुरोहितं - अभित्वा शूर नो नुम. स्तौमीन्द्रं नाधितेजो हवीमी” त्यादिवत्स्ववाक्यात् स्तुतिपरत्वा वगमात् - “अर्हन्विभर्षि सायकानिध न्वेत्याह स्तौत्येवैनमेतत् - ततो देवा ऊर्ध्वबाहव रुद्रमस्तुव, न्रित्यादेरिव वाक्यान्तरेणापि स्तुति परत्वानवगमात् - “नमस्ते अस्तु मामाहिंसीः - मानस्तोकेतनये मान...

(सा.प्र) आयुषि मानो गोषुमानो अश्वेषु रीरिषः, वीरान्मानो रुद्र भामितोव धीर्ह विष्मन्तो नमसा विधेमते, अग्नेनयसुपथाराये अस्मान्, भूयिष्ठांतेनम उक्तिं विधे” मत्यादि ष्वि वनमस्कारा निष्ट निवृत्तीष्ट प्राप्ति प्रापकाना मुप स्थापक शब्दशून्यतया स्तुतिपरत्व लिङ्गशून्यत्वात्. “विश्वाधिको रुद्रो महर्षिः. एकैव रुद्रो न द्वितीयायतस्थे, अनपहत पाप्मावा अहमस्मि नाम मेदेहि पाप्मनो पहत्या इति, विश्वस्मा इन्द्र उत्तरः. तस्य वज्र मादाय शीर्षाण्यच्छिनत्, तंभूता न्यभ्य क्रोशन् ब्रह्महन्निति, अग्नि रगेप्रथमोदेवतानां, अग्निं वैजातं पाप्मा जग्रा हे” त्यादिषु सर्वोत्कृष्ट तया प्रति पन्नाग्नि रुद्रादेः कर्म वश्यत्वावगमात्पुं सूक्त प्रतिपाद्यस्य कर्म वश्यत्वानवगमात्तस्य विशिष्यापहतपाप्मत्वश्रवणात्, “आकाशोह वैनाम रूपयोर्निर्वहिता, यदातमस्तं नदिवान रात्र” मित्यादीना मिवानु वादरूपत्वा भावात्, “तदेषा भ्युक्ता तदेत दृचा भ्युक्त” मिति वत्सोपदिष्टार्थ साक्षि त्वेन प्रमाणान्तरानुपस्थापना दन्यनैरपेक्ष्येण स्वार्थ व्यवस्थापकत्वात्, “तदेतदृचा भ्युक्ता, एतावानस्य महिमा, अतो ज्यायांश्च पूरुषः पादोस्य विश्वा भूतानि, त्रिपा दस्या मृतं दिवी” त्यादिभि रस्य प्रमाणान्तरार्थ व्यवस्थापक तयोदाहृत त्वेन कैमुतिकन्यायेन स्वार्थ व्यवस्थापकत्वात्सर्वेषु वेदेषु पाठिततयापरिग्रहाधिक्यात्तत्तद्वेदगता नेकार्थ शब्दयुक्त तत्त्वपर वाक्या नामर्थ व्यवस्थापनाया पेक्षित विशेष समर्पकत्वोपपत्तेः, “एष वैष्णवी नाम संहिता, एतां प्रयुञ्जन्विष्णुं प्रीणाती” ति छान्दोग्ये पुंसूक्तस्य विष्णु परत्वोक्तेः, अथर्वणे अष्टादश महा शान्ति प्रकरणेतत्तद्वैवत्य मन्त्र विनियोगा वसरे “वैष्णव्यं पुरुष सूक्त” मिति वैष्णव्यां शान्तौ विनियोगात्, “एत त्पुरुष सूक्तं हि सर्व वेदेषु पठ्यते । अतःश्रुतिभ्यस्सर्वाभ्यो बलवत्स मुदो रित” मिति मोक्षधर्मे सर्वाभ्यश्श्रुतिभ्यो बलवत्तरोत्वोक्त्या “वेदेषु पौरुषं सूक्तं धर्म शास्त्रेषु गानवं । भारते भगवद्गीता पुराणेषु च वैष्णवं । श्रुतिषु प्रबला मन्त्रास्तै ष्वप्यध्यात्मवादिनः । तत्रापि पौरुषं सूक्तं न तस्माद्विद्य तेपर” मिति पाद्वेपि, पुरुषसूक्तस्य प्राबल्योक्त्या अस्यतत्त्व निर्णये अन्य नैरपेक्ष्योपपत्तेः, एवं भूत पुंसूक्तस्य “परमव्योम वासीच पुरुषो देवता भवत् । यत्र यत्र कर्म भ्रष्टोवा, यज्ञकर्म भ्रष्टोवा, तत्र तत्र पुरुषार्थयि पुरुष सूक्त मुच्चार येत्, पूर्वं सिद्धत्वात्पुरुष इति विज्ञायत” इति शौनक वाधूल सूत्र वचनाभ्यां विष्णुदैवत्य त्वावग मात्, यम स्मृतौ, “ब्रह्म यज्ञे जपेत्सूक्तं पौरुषं चिन्तयन् हरिम् । स सर्वं जपते वेदान् साङ्गोपाङ्गान् द्विजोत्तमः, । जप्त्वानु पौरुषं सूक्तं मुच्यते गुरुतल्पगः । योनूचानं द्विजं मर्त्यो हतवानर्थलोभतः । स जपेत्पौरुषं सूक्तं स्मरन् विष्णुं जले सकृदित्युक्तेः” “आद्ययावाह येदेव मुचातु पुरुषोत्तम” मित्यारभ्य “षोडश्योद्वासनं कुर्या देव माराधयेद्धरि” मित्यनेन शौनकेन विष्ण्वाराधने विनियोगः “ततो गत्वा हरेर्वेश्म पावनं सुमनो हरं, सर्वदा पौरुषं सूक्तं मनसैव जपेच्छुचि” रिति वासिष्ठयोग रत्नोक्तेः, “सर्वं वशेन मभवे दिति सञ्चिन्तयन्मुनिः । ध्याये त्पुरुष सूक्तेन...

(सा.प्र) प्रतिपाद्यजनार्दन” मित्युत्तरगार्ग्योक्तः ऋग्भिषोडशभिस्सम्यगर्चयित्वाजनार्दनं । चरुं पुरुष सूक्तेन जुहुयात्पुत्रकाम्यये” तिक्रग्विनोक्तेः. आसीनः प्राङ्मुखः शुद्धश्चिन्तयन्मनसाहरिं । पौरुषेणैव सूक्तेन जुहुयाद्व्यवाहन” मिति योगवसिष्ठोक्तेः “पठेत्तु पौरुषं सूक्तमेकान्तं संस्मरन्हरि, मिति पाद्योक्तेश्चास्य परत्वं शङ्कादवीयसि पुंसूक्ते तत्समानार्थान्तरं नारायणेच पुरुषशब्दस्य नारायणासाधारणत्वावगमात्तथैव नारायणे पुरुषशब्दमुख्यार्थत्वासाधारणस्य “भगवानिति शब्दोऽयं तथा पुरुष. इत्यपि - निरुपाधीच वर्तेते वासुदेवे सनातने । सर्वलोकप्रतीत्याच पुरुषः प्रोच्यते हरिः । तंविना पुण्डरीकाक्षं कोऽन्यः पुरुषशब्दभाक् । गोवर्धनादि धरणात्त्रायनन्दसुतोपि सन् । पुरुषस्यांशसंभूतत्वाच्च त्रिरणैष्महि । असौ रामो महाबाहु रतिमानुषचेष्टया । तेजो महत्तया चापि संस्मरयति पुरुषं यथाभास्करशब्दोऽयं आदित्ये प्रतितिष्ठति । यथाग्रौतु बृहद्भानुः यथाब्राह्मणसदागतिः । यथा पुरुषशब्दोऽयं वासुदेवे वतिष्ठते । तथा शङ्करशब्दोऽयं महादेवे व्यवस्थितः । याएव वासुदेवोऽयं पुरुषः प्रोच्यते बुधैः । प्रकृतिस्पर्शराहित्यात् स्वातन्त्र्यात् वैभवादपि । स एव वासुदेवोऽयं साक्षात्पुरुष उच्यते । स्त्रीप्राय मितरत्सर्वं जगद्ब्रह्मपुरस्सर” मित्यादिभिर्वचनैः पाद्यहरिवंशोत्तरश्रीरामायणस्कान्दनारसिंहादिपुराणेषु कण्ठोक्तेर्मुख्यवृत्त्या नारायणपुरुषशब्देन प्राप्यं निर्दिश्य प्राप्तिसाधनस्यैव कैवल्योपनिषदुपक्रमे “अथाश्वलायनो भगवन्तं परमेष्ठिनमुपसमेत्योवाचाधीहि भगवन् ब्रह्मविद्यां. वसिष्ठसदायतिभिस्सेव्यमानानि गूढा यथा चिरात्सर्वपापं व्यपोह्य परात्परं पुरुषमुपैति विद्वा” निति पृष्टत्वात्, “तस्मै सहोवाच पितामहश्च श्रद्धाभक्तिज्ञानयोगादवेहि भगवन् न कर्मणा न प्रजये” त्यारभ्य “परामृतात्परिमुच्यन्तिसर्वे” इत्यन्तमुक्त्वा “विविक्तदेशेच सुखा सनस्थश्शुचिस्समग्रीवशिरश्शरीरः. वन्याश्चमस्थस्सकलेन्द्रियाणि निरुध्य भक्त्यास्वगुरुं प्रणम्य. हृत्पुण्डरीकं निरजं विशुद्धं विचिन्त्य मध्ये विशदं विशोकं - अनन्तमव्यक्तमचिन्त्यरूपं शिवं प्रशान्तममृतं ब्रह्मयोनिं - तथादिमध्यान्तविहीनमेकं विभुं चिदानन्दमनूपमन्तं - उमासहायं परमेश्वरं प्रभुं त्रिलोचनं नीलकण्ठं प्रशान्तं - ध्यात्वा मुनिर्गच्छति भूतयोनिं समस्तसाक्षिं तमसः परस्तात्. स ब्रह्मास शिवस्सेन्द्रस्सोक्षरः परमस्स्वराट् - स एव विश्वस्स प्राणस्स कालोऽग्निरस्स चन्द्रमाः. स एव सर्वयद्भूतं यच्च भव्यं सनातनं. ज्ञात्वा तं मृत्युमत्येति नान्यः पन्थाविमुक्तय.” इति तदुत्तरत्वेनावतीर्णत्वावगमादस्मिन्वाक्येच मध्ये “हृत्पुण्डरीक” मिति सर्वभूतान्तरात्मस्वरूपवस्तुपरिच्छेदराहित्यस्य पृथगुक्त्या अन्यथा सिद्धशङ्कानाघ्रातस्यानन्दपदस्योपादनात्पूर्णताधिकरणन्यायात्. “रुद्रो वै क्रूर” इति क्रूरतयोक्ताद्ब्रह्मात् “शिवं प्रशान्त” मिति व्यतिरेकावगमाद्ब्रह्माशिव इत्यादि नारायणानुवाकप्रत्यभिज्ञापनात्. “स एव सर्वयद्भूतं यच्च भव्यं सनातन” मित्यादिना - पुरुष एवेदं सर्वं यद्भूतं यच्च भव्यं “मित्यादि पुंसूक्तप्रत्यभिज्ञानात् - “तमेवं विद्वानमृतइह भवति. नान्यः पन्था अयनाय विद्यत” इत्युक्तं

(सा.प्र) उपायान्तर निषेधपूर्वक मोक्ष साधनोपासनस्य “ज्ञात्वातंमृत्युमत्येतिनान्यःपन्थाविमुक्तय” इत्यनेन प्रतिपादनात्. “तस्माद्विराडजायते” इत्यारभ्योक्त सर्वकारणत्वस्य “कोह्येवान्यात्कः प्राणयात्. नहिपालनसामर्थ्यमृते सर्वेश्वरंहरि” मित्युक्तसर्वरक्षकत्वस्य “नारायणाद्द्वादशादित्या रुद्राव सवस्सर्वाणि छन्दागंसि. नारायणादेवसमुत्पद्यन्ते. नारायणे प्रलीयन्ते” इत्युक्तस्य सर्वोत्पत्ति लयप्रकृतित्वस्य “मय्येवसकलं जातं मयिसर्वप्रतिष्ठितं । मयिसर्वलयंयातितद्ब्रह्मद्वयमस्म्यह” मिति प्रत्यभिज्ञापनादस्यापिनारायणविषयत्वमेव “भूयोलिङ्गा नामनुरोद्धव्यत्वा दुपक्रमप्राबल्याच्च. एवंचोमासहायत्वादिविशेषलिङ्गानां प्रतर्दन विद्याग तत्त्वाष्ट्रवधादि विशेषलिङ्गाना मिन्द्रान्तर्यामि नारायणोपासन रूपत्वबोधकत्ववत्प्रसिद्ध रुद्रान्तर्यामि नारायणोपासन रूपत्वावग मकत्वमेव श्रेताश्चतरप्रभृतिगत विशेष लिङ्गानामपिरुद्रान्तर्याम्युपासनरूपत्वज्ञापकत्वमेव - अन्यथा कैवल्योप निषदादिषु नारायण व्यतिरिक्तस्यकस्य चिदुपासने मोक्षसाधनत्व मुक्त्वा तद्व्यतिरिक्तस्य मोक्ष साधनत्व निषेधाच्च परस्पर प्रतिक्षेपकत्व प्रसङ्गः - ननु, प्रतर्दन विद्यान्यायेनैव नारायणोपासन पराणां नारायणान्तर्यामी रुद्रोपासन परत्वं किं नस्यात्. तथापि व्याघात शान्तेरितिचेन्न. विकल्पासहत्वात् - नारायणस्या प्यन्तर्यामीरुद्र इति किंप्रसिद्ध रुद्र एवोच्यते? उतप्रसिद्ध रुद्रातिरिक्तः कश्चिदिति - नाद्यः. तस्य “नारायणात् रुद्रोजायते - नारायणाद्द्वादशादित्यारुद्रावसवस्सर्वाणि छन्दागंसि. नारायणा देवसमुत्पद्यन्ते. नारायणाद्वा दशादित्या रुद्रावसव स्सर्वविदेवा स्सर्वऋषय स्सर्वाणिच भूतानि नारायणा देवसमुत्पद्यन्ते नारायणे प्रलीयन्ते” इत्यादिभिः कार्यत्व कर्मवश्य त्वाद्यवगमात्सर्वकारणत्वानुपपत्ते स्तद्व्याप्य सर्वान्तर्यामित्वाभावेन नारायणान्तर्यामित्वा नुपपत्तेः. नापिद्वितीयः सर्वेषु वेदान्तेषुप्रयुक्तानां शम्भु शिवरुद्रादिशब्दानांतद साधारण धर्म प्रतिपादकानाश्च -अस्मदुक्तन्यायेन साक्षान्नारायण परत्वेन प्रसिद्ध रुद्रान्तर्यामि नारायण परत्वेन चान्यथा सिध्यातद तिरिक्तवस्तु बोधकत्वासिद्धे स्वरूपेणा सिद्धत्वेनान्तर्यामित्वस्य दूर निरस्तत्वात् - ननुक्तन्यायेनैवप्रसिद्धरुद्रतदितर रुद्रातिरिक्त नारायणासिद्धिः- किंनस्यादिति चेत्सत्यं - प्रसिद्ध रुद्र चतुर्मुखेन्द्रादीनांकार्यत्व कर्मवश्यत्वादिना कृत्स्नजगत्कारणभूतस्य कस्यचित्सिद्धौतस्य “सहस्रशीर्षापुरुष” इत्यादिनान्य लिङ्गशून्येन सर्वकारणत्वं प्रत्यभिज्ञाप्य पुरुषशब्दवाच्यत्वं मोक्षसाधन विद्या वेद्यत्वं चावगमव्यतस्यैव “अद्भ्यस्संभूत” इत्यत्रन्यायानपेक्षमेव स्वेच्छया जातत्वं लक्ष्मीपतित्वयोः प्रतिपादनात् “सहस्रशीर्षापुरुष” इत्यस्य “सहस्रशीर्षदेव” मित्यत्रनारायणशब्दे तत्पुरुष बहुव्रीहि समासद्वयार्थभूत सर्वान्तर्यामि बहिर्व्याप्त्योर्बहुशः प्रदर्शनपूर्वकं नारायण शब्दवाच्यत्वस्य बहुधोक्तत्वात्तत्तद्विद्यासु वेद्यवाचि तत्तद्विशेषशब्द वाच्यत्वस्यचप्रत्यभिज्ञापना त्सुबालोप निषदादिषु अन्यलिङ्ग शून्येषुसर्वान्तर्यामिणः...

(सा.प्र) सर्वकारणभूतस्यनिरस्तनिखिलदोषस्यनारायणत्वप्रतिपादनाच्च नारायणस्यसिद्धेः तस्योभयवादि-
सिद्धतया तदसिद्धिशङ्का नुत्थानाच्च. अन्यथा “हिरण्यगर्भस्समवर्तताग्रेभूतस्य. अग्निरग्रे प्रथमो देवतानां
- नकिरिन्द्रत्वदत्तर” इत्यादि श्रुतिभिस्तत्तत्पुराणानुगृहीताभिः प्रसिद्धव्यतिरिक्तहिरण्यगर्भाग्नीन्द्रादि-
कल्पनया सर्ववेदान्तानां तत्तत्परत्वप्रसङ्गेन सदाशिवपरत्वक्लप्तेर्निर्मूलत्वप्रसङ्गात्. ननु
“तस्मात्सर्वगतश्शिवः. विश्वस्यैक्यं परिवेष्टितारमीशान्तं ज्ञात्वा - विश्वस्यैकं परिवेष्टितारं ज्ञात्वाशिवं शान्तं
मन्यन्तमेती” त्यादिभिः “यो वैरुद्रस्स भगवा न्यश्च ब्रह्मो” त्यादि सामानाधि करण्यच्च सर्वान्तर्यामित्वं
रुद्रस्याप्यस्तीति ज्ञाप्य तदतिनान्तर्यामित्वस्य भगवदसाधारण्यमिति चेन्न. एतेषु वाक्येषु नारायणस्यैव प्रतीतेः.
तथाहि “सर्वाननशिरोग्रीवस्सर्वभूतगुहाशयः । सर्वव्यापी च भगवान् तस्मात्सर्वगतश्शिवः”
इत्यत्रान्तर्यामिणस्सहस्रशीर्षत्वप्रत्यभिज्ञापनपूर्वकं भगवच्छब्देन निर्देशात्पूर्ववाक्येच “यस्मात्परं
नापरमस्ति किञ्च” दित्यारभ्य “तेनेदं पूर्णपुरुषेण सर्व” मिति पुरुषशब्देन निर्देशात्पुरुषशब्दस्य
निरुपपदस्य महच्छब्दसमानाधिकृतस्यच “अथ पुरुषो ह वै नारायणो कामयते” तिनारायणे प्रयोगात्
“पूर्वमेवाह मिहासमिति. तत्पुरुषस्य पुरुषत्व” मितिकूर्मरूपी नारायणे प्रयोगात्. मैत्रायणीये -
“यो ह्यखलु वा अस्य सात्विकोऽंशस्स सो ब्रह्मचारिणो यो यं विष्णु” रितिसत्त्वप्रवर्तकतया वगते विष्णौ
“महान्प्रभुर्वै पुरुषस्सत्त्वस्यैष प्रवर्तक” इति प्रयोगात्. “वेदाहमेतं पुरुषं महान्तं. आदित्य-
वर्णतमसः परस्ता” दिति श्रियः पतिविषये प्रयोगात्. “सो ध्वनः परमाप्नोति. “तद्विष्णोः परमंपद” मिति
कठवल्गुक्तविष्णुविषये “पुरुषान्न परं किञ्चि” दिति तस्यैव प्रयोगात्. “विश्वं नारायणं देवमक्षरं परमं
प्रभुं. सोक्षरः परमस्स्वराट्” इत्यादिषु नारायणशब्दपर्यायतया वगताक्षरशब्दवाच्यान्तर्यामिविषये
“येनाक्षरं पुरुषं वेदसत्यं. दिव्यो ह्यमूर्तः पुरुषः तेनेदं पूर्णपुरुषेण सर्व” मिति मुण्डकोपनिषत्प्रयोगात्.
“जहुर्नारायणो नर” इति नरशब्दवाच्यनारायणे “यदायं नारायणाख्यः पुरुषो महान्भवति. तदानीमेवाणु-
र्भवती” ति शतपथब्राह्मणे प्रयोगात्. “महादेवा महापुरुषं वाचये” दितिकल्पसूत्रकारैर्नारायणे प्रयोगात्.
पुसं जेतुं शरीरेस्मिन् शयनात्पुरुषो हरिः । शकारस्य षकारोऽयं व्यत्यासेन प्रयुज्यते” इति षकारस्य व्यत्यास-
सिद्धिबदुकारस्यापि व्यत्याससिद्धिरेष्टव्या - यद्वा, पुरेशरीरेस्मिन्नास्त इति पुरुषो हरिः - “यदिवापुरवासीति
पुरुषः प्रोच्यते हरिः । यदिवा पूर्वमेवाह मिहेति पुरुषं विदु” रिति “यदिवा बहुधानाद्यैर्विष्णुः
पुरुष उच्यते । पूर्णत्वात्पुरुषो विष्णुं पुराणत्वाच्च पुरुषः । पुराणभजनाद्वापि विष्णुः पुरुष ईर्यते । यद्वा
पुरुषशब्दोऽयं रुढ्यावक्ति जनार्दन” मिति विष्ण्वसाधारण्यावगमादुत्तरवाक्येच “महाप्रभुर्वै पुरुषस्सत्त्वस्यैष-
प्रवर्तक” इति पूर्ववाक्योक्तस्य एष इत्यव्यवहितप्रकृतपरमशिनैतच्छब्देन प्रत्यवमर्शपूर्वकं शिवशब्दनिर्दिष्टस्य
मैत्रायणीयश्रुत्यवगतप्रवर्तकविष्णुत्वावगमाच्च श्रीपतिरेवान्तर्यामीति सत्त्वप्रवर्तकमहापुरुषस्य...

(सा.प्र) प्रत्यभिज्ञापनात्. “विश्वस्यैकं परिवेष्टितारं. ज्ञात्वाशिवं सर्वं भूतेषु गूढं विश्वस्यैकं परिवेष्टितारं ज्ञात्वा देवं मुच्यत” इत्यादीनां मुपक्रमावगतस्याप्यन्ते पुरुष देवादि शब्दार्थपर्यवसानस्यैव न्याय्यत्वात्. “सर्वगतश्शिवः. विश्वस्यैकं परिवेष्टितार” मित्यनयोरपि “सर्वव्यापी च भगवान् तस्मात्सर्वगतश्शिव” इति. यतः “सर्वव्यापी च भगवान् विनाहेयैर्गुणादिभिः” रित्युक्तं हेयप्रत्यर्नाकः तस्मात्सर्वगतत्वेऽपि परिशुद्ध इत्यर्थस्वीकारौचित्येन पूर्वोक्तं शिववाच्यं नारायणविषयत्वस्यैव युक्तत्वाद्देवेषामुत्तरत्र च “हृदा मनीषे” त्यादिना “नैनमूर्ध्वं नतिर्यश्च” मित्यादिना “नसंदृशे तिष्ठती” त्यादिना च “अम्भस्यपार” इत्यत्र समुद्रशायि प्रत्यभिज्ञापनाच्च नारायणपरत्वं सिद्धं. “यो वै रुद्रस्स भगवा” नित्यादि सर्वसामानाधिकरण्यबोधकपदयिषु प्रतिपर्यायं “यो वै रुद्रस्स भगवान् यो रुद्रस्स भगवा” निति नियमेन भगवच्छब्दसामानाधिकरण्याद्गुह्यभगवच्छब्दयो रैकार्थ्यस्यावश्यकत्वाद्देवमेषशब्दो मैत्रेयभगवानिति परब्रह्मभूतस्य वासुदेवस्य नान्यगद्विवासादेवशब्दवाच्यं नारायणविषयत्वस्यान्यविषयत्वनिषेधपूर्वकं प्रतिपादनादन्तर्यामी नारायण इति सिद्धं. ननु यद्यपि पूर्वापरवाक्येषु प्रत्यभिज्ञा. अथापि उदाहृतवाक्यस्थविशेष्यशब्दैरन्तर्यामि त्वस्य रुद्रधर्मत्वे निश्चिते एतदैकार्थ्या तेषामपिरुद्रपरत्वे अन्तर्यामि त्वस्य रुद्रासाधारण्यमेव स्यादिति चेन्न. उदाहृतवचनानां प्रसिद्धरुद्रपरत्वानुपपत्तेर्नारायणपरत्वे अन्तर्यामित्वस्य नारायणासाधारण्यसिद्धेः. उभयातिरिक्तान्तर्यामी परत्वस्य उभयपरत्वानुपपत्त्यधीनत्वादन्यभयपरत्वानुपपत्त्या चान्यत्र तात्पर्यनिश्चयाधीनत्वे तस्संश्रयादिप्रसङ्गाद्ब्रह्मपुनर्निर्वाणेषु नारायणस्य सर्वान्तर्यामित्वप्रतिपादने नान्तर्यामि त्वस्य नारायणशब्दार्थत्वेन तद्विरोधप्रसङ्गाच्च. नतश्च वेदान्तेषु तत्रतत्र श्रुतानां चिद्विशेषलिङ्गानां भगवदसाधारणधर्माणां च भगवद्विशेषणभूतजीवविशेषणतया साक्षाद्विशेषणतया च नारायणनिष्ठत्वोपपत्तेस्सर्ववेदान्तानां नारायणपरत्वं सिद्धं. ननु “ब्रह्मविष्णुरुद्रेन्द्रास्ते सर्वे सम्प्रसूयन्ते” इतीन्द्ररुद्राद्यविशेषेण विष्णोरप्युत्पत्तिश्रवणान्नारायणस्यापि कर्मवश्यत्वप्रसक्त्या सर्वकारणत्वं नोपपद्यत इति चेन्न. नारायणोत्पत्तेरुत्पत्तित्वप्रयुक्तकर्मवश्यत्वस्य “अजायमानो बहुधा विजायत” इति श्रुत्यैवापोदितत्वात्तस्य सर्वकारणत्वोपपत्तेः ननु नारायणपरवाक्यैर्नारायणसिद्धिर्वद्वद्रुद्रशिवादिपरवाक्यैः कार्यरुद्रातिरिक्तकारणरुद्रस्सिध्यतीति चेन्न. एषां वाक्यानां नारायणपरत्वाभावे नान्यधासिद्धौ तादृशुद्रसद्भावे तत्परत्वान्नारायणपरत्वाभावे नान्यधासिद्धिरिति मिथस्संश्रयणात् नारायणादिपदवद्वाक्यैर्नारायणसिद्धावप्यन्योन्याश्रयणं स्यादिति चेन्न. नारायणस्योभयवादि सिद्धत्वेन तदसिद्धिशङ्काया अनुत्थानपराहतायामिथस्संश्रयणस्य दूरनिरस्तत्वात्. किञ्च प्रसिद्धनारायणप्रसिद्धरुद्रातिरिक्तसदाशिवक्लृप्ताविव तदुभयातिरिक्तनारायणकल्पनस्यान्योन्याश्रयग्रस्तत्वेऽपि प्रसिद्धनारायणस्यैव सर्वकारणत्वाङ्गीकारे प्रसिद्धरुद्रस्य सर्वकारणत्वबाधककार्यत्व, कर्मवश्यत्वानुपपत्तौ पाप्मत्वादि

(सा.प्र) वद्वाधकाभावेनातिरिक्तकल्पनाप्रसङ्गरहिततयामिथस्संश्रयणप्रसङ्गाभावात्. किञ्च, हिरण्यगर्भ रुद्रेन्द्रादीनां कार्यत्व कर्मवश्यत्व श्रवणात्तेषामपि कारणत्वेन कस्यचिदपेक्षितत्वे “अजायमानो बहुधा विजायते- एष सर्वभूतान्तरात्मा पहत पाप्मादिव्य” इत्यादिभिर्नारायणस्य स्वेच्छाकृतावतारत्वापहत पाप्मत्वादेः श्रवणात्तस्यैव श्रियः पतिभूतनारायणत्वाच्च तस्मादेव सर्वोत्पत्त्युपपत्तौ तेनैव सर्वविदान्तानां निराकाङ्क्षत्वोपपत्तेरतिरिक्तकल्पने गौरवात्. ननु “सहस्राणिसहस्रशो ये रुद्रा अधिभूम्या” मित्यादि रुद्रान्तरस्यापि- सिद्धिरिति चेन्न - वेदभाष्ये एवमादीनां कोपपरतया व्यख्यात तया रुद्रपरत्वासिद्धेः. ननु प्रसिद्ध हिरण्यगर्भ रुद्रेन्द्राद्यतिरिक्तः कश्चिदङ्गीक्रियते चेत्तस्यैव सदाशिवत्वं वदाम इति चेन्न. नारायणस्याप्यङ्गीकारे गौरव तादवस्थ्यात्तदङ्गीकारेऽस्मदुक्तस्य सर्वशब्द वाच्यस्य नारायणस्यैव नामान्तर व्यवहार प्रसङ्गात्. “सहस्रशीर्षा पुरुष” इत्यत्र सर्वकारणत्वेनोक्तस्य हिरण्यगर्भ रुद्राद्यतिरिक्तस्योत्तरानुवाके “वेदाहमेत” मित्यादिभिरेव वाक्यैः प्रत्यभिज्ञापनपूर्वकं लक्ष्मीपतित्व प्रतिपादनाल्लक्ष्म्याश्चोमातो व्यतिरेकेणैव प्रसिद्धत्वान्न तस्य विष्णवतिरिक्त सदाशिवत्वमिति - किञ्च “तद्ब्रह्म परमं नित्यमजमक्षरमव्ययं । एकस्वरूपञ्च सदा हेयाभावाच्च निर्मल” मित्याद्युप बृह्माणु गुण्येना नेकार्थगो शब्दस्यादित्यस्य भाव इत्यादिन्यायादनेकार्थ शिवशब्दस्य सदाशिव मित्यादिषु सदापदयोगान्नित्यशुद्धि परत्वमेव. नन्वेवं तर्हि “अजायमान” इत्यस्यापि रुद्रविषयत्वं; ततश्च तदुत्पत्तेरवताररूपत्वं; तथाच सतितस्य योग्यार्थत्वं; ततश्च परमकारणत्वं, परमकारणत्वेन “अजायमान” इत्यस्यापि रुद्र विषयत्वमिति चक्रकाश्रय प्रसङ्गात् - नारायणेपीदं समानमिति चेन्न - “ह्रीश्च ते लक्ष्मीश्च पत्न्यौ” इत्याद्य साधारणलिङ्गेन तत्प्रकरणस्य नारायणपरत्वात्तदुत्पत्ते रवताररूपत्वा वगमाद्योग्यार्थत्वं सिध्यात्तस्य परमकारणत्व सिद्धेरिति. कालाग्रि रुद्रोपनिषदस्तु “प्रस्तुत्य रुद्रं नृपुषः पुरुषोत्तमस्य विद्यामथर्व शिरसीरित मङ्गमस्य । भस्मप्रसक्तिरितरत्नचास्ति यद्वत्सौत्तमणि प्रकरणोक्त - सुराग्रहस्ये” त्युक्तरीत्या अथर्वशिरसिसर्वान्तर्यामिणं नारायणं तदसाधारणैर्भग वदनन्त पुरुषदेवादिशब्दैः प्रस्तुत्य “तस्य द्वितीया विद्यामति कृष्णविष्णुदैवत्यायावसाने चतुर्थ्यर्थात् सा विद्यामति सवर्णः पुरुषदैवत्ये” त्यथर्व शिरोक्त द्वितीय चतुर्थ्यर्थात् देवताभूत विष्णवाख्य पुरुषत्वं “हृदित्वमसियो नित्यं तिस्रोमात्राः परस्तुस” इति प्रत्यभिज्ञातस्यैव “विश्वं देवं जातवेदं संवरेण्यं तमात्मस्थयेन पश्यन्ति धीरा” इत्यनेन रुद्रान्तर्यामि तयोपासनं विधायैवं भूतोपासनङ्गतया “अग्निरिति, भस्मवायुरिति, भस्मजालमिति, भस्मेत्या”दिना “भस्मगृहीत्वा विमृज्याङ्गानि सस्पृशेत्तस्माद्व्रत मेव तत्पाशुपतं पाश चिन्मोक्षाये” त्युक्त भस्मधारण प्रकार विशेष प्रश्नोत्तर रूपतया नारायण परत्वमावश्यकं. किञ्च पुरुषसूक्त कठवल्ली मुण्डकोपनिषत्सु बालोपनिषन्महोप निषत्काण्वमाध्यन्दिनशाखागतद्वित द्विविधान्तर्यामि ब्राह्मणतैत्तिरीयोपनिषत्तापनीयोप- निषद्ब्रह्मबिन्दूपनिषदादीनामनेकेषां...

(सा.प्र) वेदान्तानां नारायणपरत्वस्य स्पष्टत्वात् “भूयसां स्याद्वलीयस्त्व” मितिन्यायात्तत्र तत्र नारायणा साधारणान्तर्यामित्व, अपहतपाप्मत्व, मोक्षप्रदत्व, अन्यनिषेध पूर्वकमोक्षसाधन विद्याविशेष्यत्व, मुक्त प्राप्यत्व, सकल जगत्कारणत्व, ब्रह्मरुद्रादि कारणत्व, विष्णुवासुदेव देवकीपुत्रनारायण राम पुरुषानन्त जनार्दन भगवदादिशब्दवाच्यत्वादि लिङ्गयोगाच्च गतिसामान्यन्यायात्सर्ववेदान्तानां मेकार्थं परत्व मपरिहार्यम्. एवं स्थालीपुला कन्यायेन काश्चन श्रुतयः प्रदर्शिताः एवं अन्यासां श्रुतीनामपि नारायण परत्वं उक्तन्यायेनावगन्तव्यं. एवमेव लक्ष्मीपतेः परत्व प्रतिपादकानि परस्सहस्र मुपबृह्मण वचनानि दृश्यन्ते - तत्र श्रुत्यैव “यद्वै किञ्च मनुरवदत्तद्वेषजं. सहोवाच व्यासः पाराशर्य” इति चासत्तमत्वेनोक्तयोः स्मृतौ. “मन्वर्थ विपरीता तु या स्मृतिस्सानशस्यते । वेदे रामायणे चैव भारते भरत र्षभ । आदा वन्ते च मध्ये च विष्णुस्सर्वत्र गीयते । वेदा नध्या पयामास महा भारत पञ्चमा” नित्यादिभिर्वेदवत्प्रमाण भूत प्रबन्ध प्रणेतृत्वेनाव गत मनु व्यासयोः कृतिषु. मनु स्मृत्या तावत्. “आसीदिदं तमोभूत मप्रज्ञातम लक्षण” मित्यारभ्य “आपो नारा इति प्रोक्ता आपो वै नरसूनवः । ता य दस्यायनं पूर्वति न नारायण स्मृत” इति नारायण एव सर्व कारणत्वेनोक्तः. महा भारते “एक स्तद्वेद भगवान् धाता नारायणस्स्वयं । विष्णु रेवादि सर्गेषु स्वयं भूर्भवति प्रभुः । नारायणः परो देवः परमात्मा सनातनः । इति नारायण शंभु र्भगवान् जगतः प्रभुः । सो निरुद्धस् ईशानो व्यक्तिस्सा सर्वकर्मसु । रुदो बहु शिरा बभ्रु विश्वयोनि श्शुचि श्रवाः । जय विश्वमहा देव जय लोक हिते रत” इत्यारभ्य “सुदुष्फार जयशार्ङ्ग धनुर्धर । भोक्तारं यज्ञतपसां सर्वलोक महेश्वरं । सुहृदं सर्व भूतानां ज्ञात्वामां शान्ति मृच्छति । ततस्ते विबुधास्सर्वे ब्रह्माते च महर्षयः । वेददृष्टे न विधिना वैष्णवं क्रतुमारभ” नित्यारभ्य “तेन ते युग धर्माणो भागाः परम सत्कृताः । प्रापु रादित्य वर्णन्तं पुरुषं तमसः परं । बृहन्तं सर्व गंदेव मीशानं वरदं प्रभुं । ततो थ वर दो देवस्तान् सर्वान् अमरान् - स्थितान् - अशरीरो बभाषेदं वाक्यं खस्थो महेश्वरः । नारायणात्परो देवो न भूतो न भविष्यति । एतद्रहस्यं देवानां पुराणानां च सम्मत” मित्यादिभिस्तदुक्तं. उप निषद्रत धातु, स्वयंभु, शंभु, रुद्र, महादेव, महेश्वरादि वाच्यत्वं नारायणस्य वदता सूत्र कारेण स्वरसेन सर्व वेदान्त प्रतिपाद्य श्रीमन्नारायण एवेति स्थापितं. ननू दाहृत वचनेषु बहुभिः रुद्रवाचि शब्दैः नारायण शब्दस्य सामानाधिकरण्य निर्देशोभूय सांन्याया न्नारायण शब्दस्य रुद्ररूपार्थ विवक्षै वेति नभारतादिभिः नारायणस्य परत्व सिद्धिरिति चेन्न. नारायण शब्दस्य रुद्रपरत्व विवक्षायां एकेन रुद्रवाचि शब्देन सामानाधिकरण्य निर्देश वैपरीत्य शङ्कावहत्वेपि द्वाभ्यां त्रिभिर्वसमानाधि करणतयानिर्देशेनापि भूयसां न्यायसिद्धेस्ततो धिकैस्सामानाधि करण्य निर्देशस्य वैयर्थ्य. “ऋते नारायणा...

(सा.प्र) दीनिनामानिपुरुषोत्तमः । प्रादादन्यत्रभगवान्भजतेवै स्व कंपदं । ननुनारायणादीना नाम्ना मन्यत्र
 सभवः । अन्य नाम्नां गतिर्विष्णु रेक एव प्रकीर्तित” इत्यादि स्कान्द वामनपुराण वचन विरोधश्चस्यात्. तेषां
 शब्दानां नारायणत्वे ज्ञाप्येतु कस्यचि त्समानाधिकरणतयानिर्देशाभावे तस्य नारायण परत्वज्ञापनं नसिध्यतीति
 सर्वेषां शब्दाना प्रत्येकं सामानाधि करण्यनिर्देशो पेक्षित एवेति सिद्धं. भारतादौ सर्व वेदान्त प्रति पाद्यतया
 श्रीमन्नारायण एव प्रतिपाद्यत इति “रुद्रावयते यस्मात्तस्मा दुद्रोजनार्दन. । ईशनादपि चेशानो महा
 देवोमहत्त्वतः । ब्रह्मणाब्रह्म नामासा वैश्वर्यादीशउच्यते । एवं नानाविधैः शब्दैरेक एवत्रि विक्रमः । वेदेषुच
 पुराणेषुगीयते पुरुषोत्तम” इति. ब्रह्माण्ड पुराणे रुद्रादि शब्दानावेदान्त गतानानारायणपरत्व स्पष्टमुक्त.
 यमस्मृतिलोकाक्षि गृह्ययोश्च “अग्नयेपृथिव्यधिपतये स्वाहा. महासेनाय सनोधिपतये स्वाहा, रुद्राय
 भूताधिपतयेस्वाहा, ब्रह्मणे लोकाधि पतयेस्वाहा, विष्णवे सर्वाधि पतयेस्वाहे” ति कृच्छ्रहोममन्त्रे
 विष्णोस्सर्वाधिपत्यमहीधारणं श्रुतं “नतेवाग नृताकाव्ये काचिदत्र भविष्यती”ति ब्रह्मदत्तवर वार्त्मीकि
 प्रोक्ते श्रीरामायणेच “जृम्भितं तद्धनुर्दृष्ट्वाशैव विष्णुपराक्रमैः । अधिकंमेनिरे विष्णुदेवा ऋषिगणा स्तदा ।
 व्यक्तमेष महायोगी परमात्मा सनातनः । अनादि मध्यनिधनो महतः परमो महान् । तमसःपरमोधाता
 शङ्खचक्र गदाधरः । श्रीवत्स वक्षा नित्यश्री रजय्यश्शाश्वतोधुवः । मानुषं वपु रास्थाय विष्णुस्मन्यपराक्रमः ।
 भवान्नारायणोदेवः श्रीमांश्चक्रायुधोविभुः । एकशृङ्गवराहस्त्व भूतभव्य स्सपत्नजित् । सीतालक्षी
 र्भवान्विष्णुर्देवःकृष्णः प्रजापतिः । अक्षयंमधुहन्तारंजानामित्वासुरोत्तम” मित्यादिभिर्बहुशः श्रीमन्नारायण
 एव सर्वेश्वर उक्तः. “देवता पारमार्थ्यश्चयथावद्वेत्स्यतेभवान् । देवता पारमार्थ्येचविज्ञानाच्चप्रसादनः
 पुराणकरणाद्यैवपुलस्त्य स्याज्ज्ञयागुरो” रिति वैष्णव भारत लैङ्ग पुराणादिषु देवता पारमार्थ्यवत्तयोक्तपराशरोक्त-
 स्मृतौ श्रीमन्नारायणस्यैव मोक्षोपायत्वमुक्त्वा तस्यैवाराधनक्रियाभिगमनादेरुक्तेश्चस एव परदेव तेति निर्णीतः-
 किञ्च, पराशरेण “यन्मयंचे” त्यादि मैत्रेय कर्तृक जगत्कारण विषय सामान्य प्रश्नस्य “विष्णोस्सकाशा दुद्धतं
 जगत्तत्रैवचस्थितं । स्थितिसंयम कर्तासौ जगतोस्य जगच्चस” इत्यारभ्य श्रीविष्णुपुराणे आदिमध्यावसाने
 सर्वत्र विष्णोरेव सर्व जगदुत्पत्ति स्थिति विनाश हेतुत्वोक्तेर्बहुशः स्सर्वेश्वरत्वोक्तेश्च नारायणस्य तस्य सर्वस्मा
 त्परत्व मुचितं. रुद्रादिमाहात्म्यपर पुराणेष्वपि लैङ्गेतावत्, “नहिविष्णुसमाकाचि द्वतिरन्याविधीयते इत्येवं
 सततवेदा गायन्तेनात्र संशयः । त्वत्कोप संभवोरुद्र स्तमसाच समावृतः । त्वत्प्रसादाज्जगद्धातारज
 साचपितामहः । त्वमादिस्त्वमनन्तश्च प्रकृतिस्त्वंजनार्दनः । पुरुषस्त्वंज गन्नाथोविष्णुर्विश्वेश्वरोभवान् ।
 परंब्रह्मादिपुरुषो विश्वमूर्तिः पितामहः । तत्वमाद्यभवानेव परंज्योतिर्जनार्दनः । परमात्मापरंधाम
 श्रीपतेपरमप्रभो” इति विष्णोः परत्वमुक्तं ...

மூ- முக்தமோக்ய: ||

(சா.நீ) கணகாஹகம். ஸரீர ஸரீரிர தாதூயாசிதூ காலவிஸேஸானு஡ாவ்யானு஡ாவிதாக்களுககு ஂக்ய தூத்யதவாதி஡டாதிதே.

அமூததவஸாதனமான ததவதூயகானம் தூறந்தால் தேவதாபாரமார்த்த்யகானதெதுக கென்னவருளிசு செய்கிறார். ...

(சா.தவா) முக்தமோக்ய: தூமநாராயண: ததிரித்யதூ: தூமானகை ஸரணானாமஸதர்ஸனஸ்தானாமூக்தாகார விஸிஸ்த: தூமநாராயண ஂவ தரதேவதேதி நிஸ்கர்ப்ஸ இதூக்தம்஡வதி ||

இத்பபடி தேவதா விஸேஸ நிஸ்கர்ப்ஸம் தண்ணவேணுமோ? மோகஸித்திககு தூவாதிகாரஸித்த ததவதூய விவகைமாத்ரமமையாதோ? இஸ்தரணை விஸேஸித்ததூரிய வேணுதென்றாலும் வி஡ு சேதனதவாதிதகளாலே கீவாதி வ்யாவூத்தமாக வறிகைதயாலதுதூதூ சித்தமன்றோ? கீவாதி வ்யாவூத்தனென்று தபாதுவிதேய தூறிந்தாலும் இனை தேவதா விஸேஸதென்றதூியவேணு தென்றில் இந்த கீவாதிவ்யாவூத்ததவகானதே மோகஸூய தூக்ததென்று “மோக்தாமோக்ய” மித்யாதி ஸூதிகளிடே சித்தமாயிருகக தேவதாவிஸேஸ கானத்தூககு விஸேஸ தூயோகன தூண்டோ? தரமகானிதவ சித்தியிதூககு தூயோகன தென்றிலதுதே தூயோகனமாக மாத்ராமையால் அதூககு தூயோகன தெது? வ்யவதானரஹித மோகஸித்தி தென்றில் தரமகானிதவமாவது மோககை தூயோகனதவ மாகையால் அதூககு விரா஑்யாதி மாத்ரமமையாதோ? தேவதாவிஸேஸ நிஸ்சயம் வேணுதென்றாலும் அதூ தூவாதிகாரததூிடே இஸ்தரன் ஸூய: ததிரிதென்று சாண்னத்தாலே தானே சித்தமன்றோ? அங்கு தூமநாராயணனே தரதேவதேதென்பதூகிற அமசம் தூதேஸ மாத்ர தூவதஸந்நமாயிருக்கையால் அதூககு தூயூக்தங்களாய் ஸாரதமங்களுமான தூமானூதபதிகளையூதூ,

(சா.தூ) ஸூவேதி “அஹதேவ தர஡்ஹ தரததவ்த்஡ிதாமஹ | அஹதேவதரத்யூதி: தரமாத்மாதவஹ்வி஡ு” ரிதிர஡்ஹாணமூதிஸ்ய ஡கவதூதனதயா விஸுதரதவதேவோக்த - ஂவ நானாதூரண தூயாலோதனே நாராயணதரதவ தராணா ஸலோகானா தஸஸஹஸ தூயந்த மூததாதிதஸ஡வேதி ஑ந்஡ கூரவ ஡யாந்நலிஸ்யந்தே ||? 3||

ஂவ சோக்த தூகாரேண ஸர்வதேவதானானா நாராயண தரதவாத்ஸாத்வித தூரணானாதேவீவ் வித வதேவதானானூ஑ுத்யாத்ரதூப தூஹித தூவோக்த ஸூதிவிருத்தானி ராகஸ தாமஸ தூரணான தூமானானிதி நாராயணே ஸவோதரதவதவ வ்யதிரகைவ கதேதி வதேவதானேஸு தரதவன தூதிதாதிதானா நாராயண திரஸ்யகர஡்ஹாணா தூயாணா ஸமூசூதித்யாஸூயணஸ தூஸக்ததவாதேஸுவேவகஸ்ய சிதூிஸ்தரதவாத்ஸ இஸ்தரோ மோக்த் தாஸ்யதூதிதி தரதேவதா விஸேஸூத நி஑்ணதவ்ய இதி ஸ஡ூயா “நான்ய் தேவ நமஸூூயாந்நான்ய் தேவ் தூதூகயேதூ | நான்ய்தேவதவ்ஸ ரேந்நித்ய் விஸுதூ தாடா஡்஡ூகாஸூய: | ஂகானிதனஸஸதா஡்ஹ தூயாதினூயோகினூஹியே | தேஸாந்தரதரமஸ்தானம் யதூ தஸ்யந்நிஸூரய: | தேஸாதேகானிதனஸூஸ்தேசுவானந்யதேவதா | அஹதேவகதஸ்தேஸா நிராஸூி கர்மகாரிணா | யேதுஸிஸாஸூயோ ஡க்தா: ...

(சா.வி) ஸிவமசூத” மித்யாதி தூயோகானூஸாரேண ஡கவதிதூதி ஸ஡்஡ாந்நாராயணஸ஡தவதவ தேவதான்தரே தூதூ ஸ஡்஡ாத்ஸதரதவசிதூதூ ஸர்வஸா஡஡்஡ஸ்ய தூக்யாதிதூகாணா நாவகாஸ இதி஡ாவ: ||

மூ- उक्तवैधर्म्यங்களாலே பொதுவிலே ப்ரகृति பुरुஷேஸ்வர விவேகம் பண்ணினாலும் "ஒன்றுந்தேவு" மித்யாபிகளிற்படியே பரதேவதாவிசேஷ நிசுசய மில்லாதபோது "உன்னித்து மற்றொரு தெய்வம் தொழாளவனையல்லால்" என்கிற பரமேகாந்தித்வக் கூடாமையாலும், பரமேகாந்திக்கல்லது வ்யவதானரஹித மாக மோக்ஷம் கிடைத்யாமையாலும்...

(சா.தா) उक्त वैधर्म्यங்களாலே இத்யாபியால் உன்னித்தித்யாதி. அவனை. ப்ரகவானை அல்லால், மற்றொரு தீவத்தை பரத்வென நினைத்துத் தொழாளெனகை. एकस्मिन्नेव परमपुरुषे अत्यन्त परत्वेनोपायत्वे नोपेयत्वेनचनिश्चयायस्स एकान्ती. பரமசுசாசாவேகாந்திசுபரமேகாந்தி. விலம்வ: , வ்யவதானம். "சுடூரஸ்யது...

(சா.ஸ்வ) बाधक परिहारங்களையும், விசேஷித்து நிரூபியாதபோது அது கார்யகரமாகமாட்டா. தென்றில் ரஹஸ்யத்ரய நிஷ்டனுக்கு மற்றுள்ள உபயுக்தார்யங்களிலபோல் உபதேச மாத்ரமமையாதோ? தீவதாவிசேஷ நிசுச யத்தில் ப்ரமாணோபபதி நிரூபணமும் வேணுமென்கைக்கு சம்ப்ரதாயமுண்டோ? வெனை இசுசுடூகளுக்கு உத்ர மருளிச்செய்கிறார். उक्तवैधर्म्येत्यादियाल. उक्तवैधर्म्यங்கள், குணத்ரயாச்யத்வாணு சேதனத்வ விபுசேதனத்வாதிக்கள் பொதுவிலே யெனறது விணு ருதாதி வ்யக்தி விசேஷ நிதாரண மன்றிககே யென்றபடி மோக்ஷோபயுக்ததேஹத்வ விவேகே காலாதிநாதிவோபயுக்த இத்யபிப்ரேந்யாத் ப்ரகृतिमात्रोक्ति: ஒன்றுந்தேவுமிதி அத்ராதிசாஸ்த்ரென "திண்ணம் வீடு" முதலான திருவாய்மொழிகள் விவதிதங்கள் இததிருவாய் மொழிகளிலே ஸ்ருதிஸ்மৃதி புராண ப்ரகிரியைகளைக்கொண்டு சோபபத்திகமாக விஸ்தரென பரதேவதா நிஷ்கர்ஷம்பண்ணுகையாலே ரஹஸ்யத்ரய நிஷ்டனுக்கு மிப்படி நிரூபணம் பண்ண வேணுமென்கைக்குத்திருவாய் மொழிகளே சம்ப்ரதாயரூப ப்ரமாணங்களென்று கருத்து உன்னித்தி த்யாதி. உன்னித்து, நினைத்து தொழாள். சேவியாள் தொழாளென்றில்வளவே யமைந்திருக்க உன்னித்துத் தொழாளென்றிங்ஙனே சோன்னது அந்யதீவதையையொருக்காலுந்தொழாதாபபோலேயத்தை சுவ்நத்திலும் நினைப்பதும் செய்யாளென்கைக்காக பரமேகாந்தித்வ ப்ரயோஜனாந்ர வૈமுக்ய மாத்ரமன்றிககே இப்பாகரத்தாலே தீவதான்த்ர வૈமுக்ய விசுசுப்தமென்று சோன்னதாக்கையாலிதுக்கு பரதேவதா விசேஷ நிசுசயமும் வேணுமென்று கருத்து கூடாமையாலுமிதி - பரதேவதா விசேஷ விசயத்தில் விப்ரதி பத்திகள் வுக்களாகையாலே கலக்கம் எவனுக்கும் வருமாகையால் தீவதான்த்ரஸம்வந்ம் வாராதொழியா தென்று கருத்து. வ்யவதானசாஸ்த்ரென சுவபரிசுரூஹிதோ பாயவ்யதிரிக்கோபாய பரிசுரஹேவா ப்ரயோஜனாந்ர...

(சா.ப்ர) फलकामाहि तेमता: । सर्वेच्यवनधर्माणः प्रतिबुद्धस्तु मोक्षभाक् । वैष्णवःपरमैकान्ती नेतरोवैष्णवस्स्मृतः । नावैष्णवोवृजेन्मुक्तिं बहुशास्त्रश्रुतोपिवे" त्युक्तमोक्षहेतुपार मैकान्त्य सिध्यर्थ देवता विशेष निर्णय आवश्यक इति परिहरति. उक्तवैधर्म्यங்களாலே இத்யாதிநா - உன்னித்து, சேவ்யத்வென நிசுசுத்ய. மற்றொருதெய்வம் வந்தொழாளவனை யல்லால், த்விநாதீவதான்த்ரந்ரபஜதே. வ்யவதானரஹிதேதி

(சா.வி) பொதுவிலே, சாமான்யென. ईश्वर इति कश्चिदस्तीति सामान्येन विवेकसिद्धा वर्षात्यर्थः. உன்னித்து, சேவ்யத்வெனநிசுசுத்ய. அவனையெல்லால், த்விநா மற்றொருதெய்வம், தீவதான்த்ர. தொழாள், நாராடியதி. என்கிற, இத்யுக். வ்யவதான ரஹிதமாக, "சூர்யசூவ்யதுயோமக்த் ச்சச ஜந்மான்த்ரந்ர:."

(சா.ச) देवताविशेष निर्णयस्य अकिञ्चन मुमुक्षु नपेक्षितत्वं परिहरति उक्त्यादिना, பொதுவிலே, பரத்வென சாஹிதரூதாதிவ்யா வுத்திமநபிசந்நாடி - உன்னித்து, ப்ரகவதிதரேபு பரத்வா சம்வந்நிசுசுத்ய ...

(சா. சં) அவ்விடத்தில், निष्कर्षणेकार्येसति...

மூ- அत्यन्तभேதம் ப்ரமாணஸித்ஹமாகையாலே யெல்லாம் பரதெவதையா யிருக்கிற ஐஹத்ரவ்யம் என்கிற பக்ஷம் ஑டியாது. ஸ்வஹாஸித்ஹமான ஜீவஸ்வரஹேதமும் அ(இ)ப்படியே தீவாதிருபரான ஜீவாங்களுடைய அந்யோந்யஹேதமும் ஸு஑து:஑ாதிவ்யவஸ்த்யாலே ப்ராமாணிக மாகையால்...

(ஸா.தீ) அत्यந்தஹேதமெந்நு ஹேதாஹேதவ்யாவூதி. ஸ்வஹாஸித்ஹமானவெந்நு ஹாஸ்கராஹி மதூபாதி஑ ஹேதவ்யாவூதி - அப்படியே. ஸ்வஹாஸித்ஹமாஸலே. ஸு஑ேத்யாதி “நானாத்மநோவ்யவஸ்தாத.” என்நு ஸூத்ரோக்தந்யாயத்தால்...

(ஸா.ஸவா) ததவாந்தரஹேதானாஹிப்ராமாணிகானாமந்நானாஹா஑: ப்ரஸஜேதிதிரபரபக்ஷே நுபபதிஹ்யஸ்த்வஹுக்ந் ஹவதி. அत्यந்தபதெநஹேதாஹேதவ்யாவூதி: . ப்ரமாணேதி. யதா ஸஹவ ப்ரத்யக்ஷானுமானா஑மரூபப்ரமாணத்ரயமும் விவக்ஷித்ந். எல்லாமெந்நதது ஑ேதநா ஑ேதநரூபத்ரவ்யங்களெல்லா மெந்நதபடி இதுக்கு ஐஹத்ரவ்ய மென்கிறதூடு அந்வயம். ஑டியாது, ஑ேதநா ஑ேதநங்களுக்கு ஸ்வரூபதோத்யந்தஹேதம். ப்ரமாண ஸித்ஹமாகையால் இவ்ஹறுக்கு ஐஹத்திற காட்டில ஸ்வரூபதோஹேதமிலலை ப௑னகிறயாதவவக்ஷ ஑பபதி விருத்ஹ மெந்நதபடி - நதா஑பரதெவதே இன்ன வ்யக்தி விஸேஷ மெந்நு நிஸ்஑யிக்கக்஑ுடுமெந்நு கருத்து இங்கு ஑ேதநானாமந்யோந்ய ஸ்வரூபதோத்யந்தஹேதம் ஑ொன்ன விததாலேதானே தेषா மந்யோந்ய ஸ்வரூபேக்ய ஑ொல்லுகிற ஸ஑ூர ஹாஸ்கரமதங்களும அர்தாந்நிரஸ்தங்களை ஆனாலும் “ததீவா஑்ரி ஸ்ததவாயு: - ஹவ்யகவ்யஹு஑ேக ஸ்வ்஑ிதூ தீவஸ்வரூபதூக் - அபோவா இத஑்ஸர்வ - அ஑்ரி ஸஸவதிவதா: . ஸவோவீரூத்: . பुरुஷ எவீத஑்ஸர்வ. ப்ரஜாபதிஸஸவதிவதா” இத்யாதி ப்ரமாணங்களாலே தீவதேகளெல்லாாகதும் ஸ்வரூபேக்ய ஑ொள்ள வேண்டாவோ? அந்யதா அந்யாதி஑ ஑ௌலலாாக்தும் ப்ரத்யேக ஸர்வாத்மத்வ ஑ொல்லுகிற இந்த ப்ரமாணங்கள் அந்யோந்ய விருத்ஹங்களாகாதோ? ஸர்வாந்தரீயாமி யொருவனென்கை யன்றோ ஑பபநம் - இப்படியே தீவதேகளெல்லாரும் ஑கதத்வமாய்க்கொண்டு அஹிந்நரெந்நு ஑ொள்ளவேண்டுகையால் இஸ்வரன் இன்ன தீவதா விஸேஷமெந்நு நிஷ்கர்ஷிக்கக்஑ுடுமோ? என்கிற ஸ஑ூயிலிங்கு தீவதேகள் அஹிந்நரெந்நதது “ததீவா஑்ரி” ரித்யாதி ப்ரமாணங்களைக்கொண்டு இஸ்வரனோடு அஹிந்ந ரெந்நதபடியோ “அ஑்ரிஸஸவதிவதா” இத்யாதி஑ளைக்கொண்டு தீவதேகளெல்லாரும் தன்னில் தான் அஹிந்ந ரெந்நதபடியோ? என்நு விகல்பித்து ஑த்நர மருளிஸ் ஑ெய்கிறாரா ஸ்வஹா வேதி. அப்படியே யெந்நதது ஸ்வஹாஸித்ஹமாகலே யெந்நதபடி. ஸு஑ேதி. அாதிஸ஑்நதெந ஜானதாரதம்யாதி஑் ஑ூ஑்யதே - ப்ராமாணிகமिति. ஜீவஸ்வரஹேதம். பூத ஑ாத்மான - “தவாஸுபர்ணா” இத்யாதிப்ரமாணங்களாலும், தீவதேகளுக்கு அந்யோந்ய ஹேதம் “அ஑ூவஸவ: ஑காதிஸ ரூதாதவாதித்யா” இத்யாதிப்ரமாணங்களாலும் ஸித்ஹமெந்நதபடி...

(ஸா.ப்ர) அத்ர “பூத஑ாத்மானம் ப்ரேரிதார஑்நமத்வா. ஹோக்தாஹு஑்யம் ப்ரேரிதார஑்நமத்வ” த்யாதி஑ விவக்ஷித்ந். அத்ரநூத்யந்யாய தயா ஸ஑ூரஹாஸ்கரபக்ஷாவபினிரஸ்தூ வேதிதவ்யூ - ஑ேதநா஑ேத நேக்யஸ்தாபக யூக்தீனா தத்யக்ஷஸ்தாபகஸ்யாப்ய ஑ேதநத்வா பாதி஑த்வ ரூப ஸ்வவ்யா஑ாத்ந் ந ஜானந்தீதிஹாவ: - தீவதேக்யபக்ஷ வ்யுதஸ்யதி. ஸ்வஹாஸித்ஹமானேத்யாதினா அத்ர “யஸ்யாதித்யஸ்ஸரீரம். யஸ்யா஑்ரிஸ்ஸரீரம். ஹீஷாஸ்தாதவா: ...

(ஸா.வி) அப்படியே, தேநீவப்ரகாரேந. ப்ராமாணிகமாகையால் ஜீவன்பரதீவதையாயிருக்கிற, ஐஹத்ரவ்யபக்ஷ ஑டியாது இதி வாக்ய ஹேதெநஸஹ்வந்஑:...

மூ- சர்வாத்மியாமி ஓருவனையாகிலும் ப்ரஹ்ரதேந்த்ராதி சர்வதேவதேகளும் இசுரனோடும் தன்னில் தானும் அபிந்ந ரென்கிற பசும் கூடாது...

(சா.சுவா) அந்த ஜீவசுர பதமௌபாதிச மானாலே வென்று சாஹ்யாமைக்காக சுவபாவசித்ட மானவென்கிற விசேசண "நிரஜ்ஜன பரமசாம்யமூபேதி. மமசாஹ்மயமாபதா:" இத்யாதி பிர்மூக்தி தசாயாமபி பதே முண்டென்று பரிபூர்ண ப்ரஹ்நாபவாதிச காரத்திலே பரக்க ஓபபாதிக்கப்புகிற தாகையாலிந்த ஜீவசுர பதமௌபாதிச மன்றென்று அபிபிராய. ஆகையால் ஓக்தவிகல்பத்தில் அாஹ்ஓதி கூடாதென்று கருதது. தேவதேகளுக்கு அஹ்வைசவ" இத்யாதிசகளிற்சொன்ன அந்யோந்ய பதமௌபாதிச மானாலேவென்று சாஹ்யாமைக்காக அப்படியேயென்றிந்த பதேத்தூக்கும சுவபாவசித்டதவமதி தேசிக்கப்பட்டது இந்த பதே சுவபாவ சித்ட மென்கைக்கு நியாமகமேதென்கிற சாஹ்யாவாரணாத் சுவேத்யா ஹ்ருதி: "நானாத்மனோவ்யவஸ்தாத:" என்கிறந்யாய சூத்ரத்தில் ஜிவானா சுவபாவசித்ட பதேத்தூக்கு சாஹ்ஓக மாக்ச சொன்ன வ்யவஸ்தை யாலே என்றபடி அந்தவ்யவஸ்தையாலே ஜிவர்களுக்கு அந்யோந்யமனௌபாதிச பதே சித்டிக்கிற தததனை யொழிய தேவதேகளுக்கு சித்டிக்குமோ? வென்று சாஹ்யாமைக்காக தேவாதி ரூபரான வென்கிற விசேசணம். ப்ரஹ்நாதிச தேவானாமபி ஜிவத்வானூக்த சாஹ்யாவகாச இதிபாவ: ஆகையால் ஓக்த விகல்பத்தில் த்விதீயஓதிட்யும் கூடா தென்று கருதது சர்வாத்மியாமிதி - சர்வாத்மியாமி யொருவனே பாக வேணுமென்கிற இவ்வளவைக்கொண்டு ப்ரஹ்நாதிச தேவதேகளெல்லாரும் இசுரனோடும் தன்னில் தானும் அபிந்ந ராக வேணுமென்கிற நிர்வந்த்ரமில்லை இவர்கள் பிந்நர்களானாலும் சர்வாத்மியாமி யிருப்பாநொருவனையாயிருக்கலா மிதே என்று கருத்து தயாச, "ததேவாதிசுத்ட த்வாயு த்ஸுத்சூர்ய: அதிசுத்டசர்வதேவதா:" இத்யாதிசகள அந்யாதிச தேவானா ஜிவத்வாத் அவர்களுக்கு சர்வாத்மத்வததைச்சொல்லமாட்டாமையால் அந்யபரங்களா மென்று அபிபிராயம். தேவர்கள் ஜிவ ரென்கைக்கு நியாமக முண்டோ? மத்ததேவர்களுக்குண்டானாலும் ப்ரஹ்நாதிசகளுக்குண்டோ? ஜகத்சூஹ்யாதிசகளைப்பண்ணுகையாலே இவர்களும் இசுரஓதி யென்னவேண்டாலோ? விசுத்ட த்ரிமூர்திமத்யே நாராயணனே பரனென்றும், மத்நிர்ருவரும் பரர் அலலரென்று நிசுத்டகிர்க்கத்தான் கூடுமோ? த்ரிமூர்திகளும் சமரென்றும் த்ரிமூர்திகளும் ஓக்தத்வமென்றும், த்ரிமூர்த்யூதூர்ண இசுரனென்றும், த்ரிமூர்திகளுக்குள்ளே ப்ரஹ்வாதல், ரத்நாதல் இசுரனென்றும், பசுங்கள்.

(சா.பர) பவதே பூசூதேதி சூர்ய: - த்நதேவதானா பரமசுத்ட தேவதே - சந்த்ரமாமனசூஜாத: - சகூசூசூர்யோ அஜாயத - அதிசுரவமதேவதானா விசுணு: பரம" இத்யாதி ப்ரமாண விவதிசுத்ட - ஓவமாத்மக்யம், அநந்தரூக்தம் தேவதேக்ய பசுசுத்ட நிரச்ய ததநந்தர் முபாத்நா த்ரிமூர்திசாம்யைக்யூதூர்ணவிசுணுவ்யதி ரித்தத்வ...

(சா.வி) சர்வாத்மியாமி யொருவனையாகிலுமிதி. இசுரனோடும், இசுரனேசஹச - தன்னிலுந்தானும், சுவேசா பரஸ்பரஞ் | அந்தரீயாய்ைபினதசுசுரூரபூதஜிவானாமைக்யம்சரூரச்ய சரூரரிணாசைக்யம் சம்பவதூதி

(சா.சம்) சர்வாத்மியாமிதி. யதிசர்வதேவா: இசுரனேபிந்நாசுச்யுத்திஹி "யாத்மநிதிசுத்டநித்யாதிசா ஓக்சுசர்வாத்மியாமிதி நஹ்யேத. தேவாசுசர்வேபி சர்வாத்மியாமிண இயேவ ஹ்யேத. தயாசுசுவணாத் - சர்வாத்மியாமி ஓகுவேதி ஹ்ரவணாஹ். நதேவதேக்யாத்மக்யவாதயூரூபபதி ரித்யுத்ய:...

(சா.பி) தஸ்பா஢்வாத், நாராயணபாவாத். பரஸ்பா஢்வாதென்கை. ரக்சார்த், நது கர்ம ஫ல...

(सा.प्र) संप्रसूयन्ते” इत्युत्पत्तिं श्रवणात्त्रिमूर्तिव्यतिरिक्तः कारणवाक्य प्रतिपाद्य इत्यत्राह - तत्तस्त्वमपि दुर्धर्ष इत्यादिना - ततस्त्वमित्यस्मात्पूर्वत्र “पद्मे दिव्यैर्कसङ्काशेनाभ्यामुत्पाद्यमामपि । प्राजापत्यंत्वयाकर्म सर्वमयिनिवेशित” मित्युक्तत्वान्नारायण एव विष्णुत्व मापन्न इति विष्णु नारायणयोरैक्या वगमात्तदुत्पत्तेश्च “अजायमानो बहुधा विजायत” इत्यादि श्रुत्यावतार रूपत्वावगमाद्ब्रह्मरुद्रयो रुत्पत्ति मत्व प्रयुक्त कर्मवश्यत्वस्यानपौदि तत्वाच्च नारायण एव परमकारण मितिभावः- “तस्माद्बुद्रोभवद्देवी” त्यादिकर्णिले इत्यस्य सर्वजगत्तुक्कुम् कारणमेन्नकैयपालु मित्यनेनान्वयः. एतदुक्तं भवति - “ब्रह्मादिषु...

(सा.वि) इत्यत्राह - ततस्त्वमपीति. सनातनाद्वावात्. परभावाद्विष्णुत्वमुपजग्मि वानिति त्रिमूर्तिमध्ये रक्षार्थं स्वेच्छावतीर्ण इत्यर्थः. “अजायमानोबहुधाविजायत” इति श्रुत्याकर्मधोन जननराहित्याध्यवसायात्. सनातनादित्येतत्पदं नारायणपरमेव - “पद्मेदिव्यार्क सङ्काशे नाभ्यामुत्पाद्यमामपि । प्राजापत्यंत्वयाकर्म सर्वमयिनिवेशितं” इति पूर्व वचने भगवन्तंप्रतिचतुर्मुखोक्तेः. पूर्ववस्थैराकाले, सृष्टिप्राक्काल वृत्त्यवस्थया- अतो नातिरिक्त कारणशङ्केतिभावः...

(सा.सं) मित्यनेनान्वयः - विष्णुत्वमुपजग्मिवान्, विष्णुत्वेनावतीर्णवान्...

(சா.ஸ்வ) - தஸ்மாद्வா தித்யுக்தாவஸ்யே. ந்த்யஹி நாஸ்திஜகநி வாஸுதேவ வி஘்ரஹஸ்ய ந்த்யத்வ பர மிதே வதந்.
“ந்த்யத்வ வாஸுதேவாஹ்யவபுஷிஜகா” விதி தத்வ மூக்தாகலாபுக்தே. சாம்யேத்யாதி. ப்ரஹ்ரத்யோ. கார்யத்வ
கர்மவஸ்யத்வாப்யா சாம்யேக்ய வ்யக்யந்நர பக்ஷங்கா மூந்நம் தநுமூக்தோதாதி. னாடக்தொண்டு மூலகாரண
மாணவணே த்வேத்யைடாலே ப்ரஹ்ரத்யமத்யத்தில் அவதரித்தானாததணைபடோகதி இநத த்ரிமூதி
மத்யஸ்த்யணுக்கு அந்த மூலகாரணத்தில் காட்டில த்வேதமில்லை எனகைடாலே த்தார்ப பக்ஷமுமிநத
த்ரிமூதி மத்யஸ்த்யணே த்ரீஜக தததககும் காரண மென்கைடாலே பக்ஷ தநுஸ்யமும இவனொருவன்
ஒழிய லேஹொருவன்ந்த்யனல்ல நென்கையாலும் பக்ஷ தநுஸ்யமும த்யையாடா தெனறபதி.
த்ரிமூதிதனும் தம ரித்யாதிதாக்கதொன்னதே தமைந்திருகக இபக்ஷ தநுஸ்யததையும சாம்யேக்யேத்யா-
திநா துநரநுவதிததது. சாம்யபக்ஷத்தில் த்யேக்யாதி த்ரமாணங்கனும் த்யேக்யபக்ஷத்திலே சாம்யாதி த்ரமாணங்கனும்
மென்றித்புடைகளிலே த்ரமாணங்க நெல்லாம் ஒன்றோடு ஒன்று த்ரேராமல் வ்யாகுலங்கனா
தொழிகைதாலும் இபக்ஷதநுஸ்யமும த்யன்தானுதபந மென்று வ்யஜிபிக்தைக்காக. தஸ்மான வ்யேத்ய
தஜ்ஜாவகாஸி. ப்ரஹ்ரத்யோ: கார்யத்வ த்ராமாணிக மென்று தித்யவத்கரிதததுத தொன்னது கூடுமோ?
அதெததாலே தித்ய. “ஆதொ நாராயணொ தேவ த்யாதிதாக்க இங்கு ததாஹரித த்ராவராஹதூரணவதநங்கன்
த்ராவத: காரணத்வமூதேன இவர்களுக்கு கார்யத்வ தொல்லுதையாலத்தாலேதானே தித்யமென்றில் அது
த்ராவான்தான் தொன்னதன்றோ? ததத்யரான த்ரத்யாதித்கன் தொல்லலேண்டாலோ
என்னவருளிததெய்திறார் ப்ரஹ்ரத்யாதித்களிடாதி. இங்கு கார்யத்வமாத்ரததில் த்ரமாணமதாஹரித லேண்டி
திறுக்க த்ரவ்ஷர...

(सा.प्र) प्रलीनेषु आद्योनारायणोदेवः- परोनारायणोदेव” इत्यादिभिसृष्टतयावगतस्यनारायणस्यतत्सृष्टतयातत्सृष्टसृष्टतयाचावगतयोर्ब्रह्मरुद्रयोश्चैक्यसाम्ययो रसम्भवाच्छ्रीपतिसृष्टयोस्तयोस्स्वकारणभूतात्तस्मात्परत्वानुपपत्तेः. “सृष्टिस्थित्यन्तकरणींब्रह्म विष्णु शिवात्मिकां । ससंज्ञां यातिभगवानेक एवजनार्दनः” इत्यस्य “विष्णुरात्माभगवतोभवस्यामित तेजसः । हरो हरतितद्वशः, समिततः करिष्यामित्वा माविश्य प्रजापते” इत्याद्यनुसारेणान्तर्यामित्वेनाप्युपपत्तेः. “अस्येशानाजगतोविष्णु पत्नी - गङ्गेदिव्यैर्क सङ्काशेनाभ्या मुत्पाद्यमामपी” त्प्राप्य “विष्णुत्व मुपजग्मिवा” नित्यादिभिनारायणस्यैव त्रिमूर्ति मध्यस्थ विष्णुत्वावगमा त्रित्यंहि नास्तीत्यनेन “सहस्रशार्ष देव” मित्यत्र नारायणत्वेनोक्तात्पुरुष शब्द वाच्य वासुदेवाद्व्यतिरिक्तस्या नित्यत्वोक्तेश्च कारणस्य त्रिमूर्त्युत्तीर्णत्वा नुपपत्तेश्च परमकारणं नारायण एवेति. एवं पक्षान्तराणा मनुपपत्तिं सङ्ग्रहेणोक्त्वा पुनरपि ब्रह्मरुद्रयोः कार्यत्व कर्मवश्यत्वे बहुभि. प्रमाणै प्रदर्शयन् शीघ्रफल प्रदत्वादिना मनुष्यैः प्रायशस्सेव्यमानयो स्तयोरवरत्वं स्फोरयति. ब्रह्मरुद्रादिकणा इत्यादिना...

(சா.ச) தद्विसृष्टः, तेनविशिष्य सृष्ट - அஜீजन, उत्पादितवान्. எதிரிகையாலே விடுத்தான் படியே...

மூ- இவர்கள் கர்மவச்யராய் சிலகர்மவிசேஷங்களாலே சர்வேஸ்வரனை ஆராதித்து தந்தாம் பதங்களைப் பெற்றார்களென்னு மிடம், சர்வேதேவாஸு தேவ் யஜந்தே சர்வேதேவாஸுதேவ் நமந்தே । சப்ரஹ்மாஸ்சரூபசேந்நாநிதேவாஹர்யய: । அர்வயந்திஸுரேஷ்டேதேவ்நாராயண் ஹரி । சிந்த்யந்தோஹியந்தியம் ப்ரஹ்மேசானாதய: ப்ரஹ்ம் ॥ நிச்சயந்நாதிச்யந்தி தமஸி ஶரணங் த: । பத்ரேதீவ்யேர்க்ஸக்ஷாஸோ நாம்யாமுத்பாடியமாமபி । ப்ராஜாபத்யத்வயாகர்ம சர்வமயினிவேசிதம் । சோஹ் சந்யஸ்தபாஸோஹி த்வா முபாஸே ஜகத்பதி । யுககோதிஸஹ்ஸாணிவிஷ்ணுமாராடியபத்ரம்: । புநஸ்த்ரீலோக்யதாத்வம் ப்ராஸவானிதிசுசும ।

(சா.தீ) ருத்ராக்கள் வசனங்கள் தன்னாலும் சித்தமென்கை நிச்சயநாதி ச்சந்தி, இது ஶ்வேரூபாதி மாணென்று பரிசுத்திகை மாட்டார்கள் த்ரீலோக்யதாத்வம், த்ரீலோக்ய சூத்ரம்...

(சா.ஸ்வ) பாசரங்கள் ப்ரஸுதார்த்தத்தில் மிகவும் சாபகதமங்களென்று கருத்து இப்படி கர்யபூதரென்னுமிடம் சித்தமானாலும் இவர்கள் கர்ம வச்யரென்கைக்கு நியாமக முண்டோ? இவர்கள் சாஸ்வதோத கர்ம விசேஷங்களை அநுஸ்திகைதான் நியாமகமென்றில் கர்ம வச்யனல்லாத ப்ரஹ்மனும் அப்படி அநுஸ்திக்க வில்லையோ? இவர்கள் அநுஸ்தானத்தில் விசேஷ முண்டோ? தந்தாம் பதம் பெறுகைக்காக அநுஸ்திக்கை விசேஷ மென்றி லதில் ப்ரமாண முண்டோ? வென்ன வருளிச்செய்கிறார் இவர்களின்யாதி. தந்தாமிதி. ப்ரஹ்மத்வ ருத்ரத்வாதி ரூபமான தந்தாம்பதம் பெறுகைக்காக அநுஸ்தித்தார் களாகையாலே இவர்கள் கர்மவச்யராய் அநுஸ்திகைகிறார்கள் அப்படி இவன் விஷ்ணுத்வ மாகிற தன் பதம் பெறுகைக்காக அன்றிக்கே கேவல லோக சட்க்ரஹார்த்த அநுஸ்திக்கிறானத்தனையாகையாலே கர்மவச்யனாய் அநுஸ்திகைகிறவனல்லன் என்று கருத்து இங்கு சிலகர்ம விசேஷங்களாலே தந்தாம்பதம் பெற்றார்கள் என்றிவ்வளவே அமைந்திருக்க சர்வேஸ்வரனை ஆராதித்து - என்று அதிகம் சொன்னது கர்மவச்யருக்கு அகர்ம வச்யனோடு சாம்யைக்யாதிக்கள் ஷட்யா தென்கிற விவ்வள வன்றிககே ததாராபகருக்கு தத்சாம்யாதிக்கள் சுதராபதி யா தென்று அதிக தூஷண ஜாபநார்த்த. சர்வேதேவா இத்யத்ர அசஹ்மோசாஹ்ம ருத்ரயோரபி ஶ்ரஹம். சப்ரஹ்மா இத்யாதி. கர்மவச்யதயா ப்ரஹ்ம தாராபகத்வ தததோநாதி ஶய பாகத்வே ப்ரஹ்ம ருத்ரயோ ரிதரேர் விசேஷ ஜாபநார்த்த தைஸஹேத்யுதி: . தத்ரவ "கோமஜதோ" ரித்யாதி ந்யாயாத்ராபாந்ய மகிசுதி த்ரகமிதி ஜாபநாய சப்ரஹ்மா இத்யாதிநா தயோர் ப்ராபாந்யோதிச்சேதி பாவ: . சிந்த்யந்த இத்யனேந த்யானரூப கர்ம விசேஷா நுஸ்தாத்வ முச்யதே. நிச்சயந்நாதி ச்சந்தி கர்மணாதி ரோதா நாதிதி பாவ: பத்ரேதீவ்ய இதி. லோகோத்ர மேவ் வித்ய நாபி பத்ரே ஜந்மாபி. ப்ரஹ்ம தாராபதன ப்ரஹ்மணாபி ப்ராபேணாத்ரபூர்த்திஸ்பாபாநம். ப்ராஜாபத்யம் கர்ம, ப்ராஜாபதிபத த்வேநாதிச்யத்வம் ஜகத்சூத்ராதி கர்மேத்யுதி: , தாத்வம், சூத்ரம்...

(சா.ப்ர) ப்ரஹ்மவதேக்யசாம்யாதிபக்ஷாணாத்யோப்ரஹ்மவத்சூத்ரத்வ, தத்ரமஸ்கர்த்தத்வ, ததர்சகத்வ, ததத்யாத்வ, தததோநவ்யாபாரத்வ, தத்ரஹ்மேத்யுதிவ்ரஹ்மத்யுதி ப்ரமாணவிரோதமபி ப்ரேத்யாஹ இவர்கள் கர்மவச்யராய்

(சா.வி) பாசுரங்களாலும் தோமுக்திபிச்ச. தந்தாம் பதங்களை, ஶ்வேரூபானி. பெற்றார்கள், ப்ராஸ வந்த:...

(சா.ஸ) ப்ரதி வ்யவ ஹ்வேவதத் விசுத்ர பத்ரிகே வஸ்திதா...

(सा.स) विश्वशब्दवाच्यस्यनारायणस्य रूपवद्विग्रहवदत्यन्ताभिमत इति विश्वरूपः....

मू- “ब्रह्माद्यास्सकला देवामनुष्याः पशवस्तथा । विष्णुमायामहावर्तमोहान्ध (गर्तान्ध) तमसावृताः
ब्रह्माविश्वसृजोधर्मो महानव्यक्तमेव च । उत्तमांसात्त्विकीमेतांगतिमाहुर्मनीषिणः”

(सा.दी) ब्रह्माद्याः ^{ब्रह्मा}मायापारवश्ये प्रमाणं. विश्वसृजः, नवप्रजा पतिकर्ता. महानव्यक्तमेव च, तत्तदधिष्ठान देवतापरं. सात्त्विकीगतिः, सत्त्वफलमानजन्मं, ^{इत्थं}सत्त्वगुण पारवश्यं सिद्धम्...

(सा.स्वा) तमोरजगुणान्वितौ । बलवन्तौ गदाहस्तौ पद्मनालानुसारिणौ । ददृशाते रविन्दस्थं ब्रह्माणं
मर्मितप्रभं । सृजन्तं प्रथमं वेदाश्चतुरश्चारु विक्रमौ । ततो विग्रहिणस्तान्तु दृष्ट्वा तावदुत्तमौ । जग्राह
वेदान् तूराजं ब्रह्मणः पश्यतस्तदा । अथ तौ दानवश्रेष्ठौ ग्रहीन्वा तान् सनातनान् । रसां विविश तुस्तूर्ण
मुदपूर्णा महोदधौ । ततो हृतेषु वेदेषु ब्रह्माकश्मलमाविशत् । ततो वचनमीशानं प्राह. वेदैर्विनाकृतः ॥
ब्रह्मा ॥ वेदामेपरमंचक्षुर्वेदामेपरमधन । वेदामेपरमं कामो वेदामे ब्रह्मचोत्तमं । मम वेदा हृता स्सर्वे दान
वाभ्यां बलादितः । अन्धकारा इमे लोका जाता वेदैर्विवर्जिताः । वेदा नृतेहं किं कुर्याल्लोकान्वै सृष्टुमुद्यतः ।
अहो ब्रतमहदुःखवेदनाशनजमम । प्राप्तुधुनोति हृदयं तीव्रशोकामयस्त्वयं । को हि शोकाण विमग्नं मामिहाद्य
समुद्धरे” इत्यादि । गुरुपातकवृत्तान्तोपि मात्स्यपुराणस्थस्तोत्रभाष्ये दर्शितः. “ततः क्रोधपरीतेन संरक्त
नयनेन च । वामाङ्गुष्ठेन खग्रेण च्छिन्नं तस्य शिरोमया ॥ ब्रह्मा ॥ यस्मादनपराधस्य शिरश्छिन्नं त्वयामम ।
तस्माच्छापसमायुक्तः कपालीत्वं भविष्यसि ॥ रुद्रः ॥ ब्रह्महाकुलितो भूत्वा चरं स्तीर्थानि भूतले ।
ततो हंगतवान् देवि हिमवन्तं शिलोच्चयं । तत्र नारायणः श्रीमान्मया भिक्षां प्रयाचितः । ततस्तेन स्वकं
पार्श्वेन खग्रेण विदारितं । महती सवती धारा तस्य रक्तस्य निस्सृता । विष्णुप्रसादात्सुश्रोणिकपालं तत्सहस्रधा ।
स्फुटितं - बहुधायातं स्वप्नलब्धधनं यथे”ति. ब्रह्माविश्वसृज इत्येतद्वृणवश्यत्वे प्रमाणं - मनुस्मृतौ द्वादशोऽध्याये
“येन येन गुणेनेमान् संसारान् प्रतिपद्यते । तान्समासेन वक्ष्यामि सर्वस्य च यथाक्रमं” मित्युपक्रम्य रजस्तमोगुण
वश्यान् प्रपञ्च्य सत्त्वगुणवश्यं प्रपञ्चने एतद्वचनपाठात्. अत्र मायापारतन्त्र्यादिकं मप्यर्थं सिद्धम्. एवं विष्णु
मायामहावर्तेत्यत्र गुणवश्यत्वं मप्यर्थिकं. विश्वसृजः, नवप्रजापतयः धर्मः महानव्यक्तमेव च, तत्तदधिष्ठान
देवतापरं. सात्त्विकीं, सत्त्वगुणप्रचुरां. गतिं, गम्यत इति गतिः. प्राप्यमित्यर्थः. “देवत्वं सात्त्विकायान्तिमनुष्य
त्वतु राजसाः । तिर्यक्त्वं तामसानित्यमित्येषां त्रिविधा गतिः” रितितत्त्वपूर्ववचनानुसारात्. अव्यक्तमेव चेत्यत्र
इति शब्दोऽध्याहर्तव्यः. “ब्रह्मा, विश्वसृजो...

(सा.प्र) सात्त्विकीं गतिमित्याहु रिति त्रिगुणवश्यत्वमुक्तं - तुल्यत्वादिपक्षेषु ब्रह्मरूपयो...

(सा.वि) सूत्रे च. विश्वसृजः, नवब्रह्मणः. सात्त्विकीगतिः, सत्त्वफलभूतजन्म. अनेन सात्त्विकगुण...

(सा.सं) बहुवचनं ब्रह्माणं विशेषयति - विश्वसृज इति - धर्मः, यमः, महान्, महत्तत्त्वाभिमानि - अव्यक्तं,
अव्यक्ताभिमानि. सात्त्विकीं, सत्त्वगुणप्रवर्तिकां. एतां, नारायणाख्यां देवतां. गतिं, मोक्षप्रदोपायमाहुः...

மூ- இதுதாக்களிலும் சுவ்யக்த - இவர்கள் தங்களுக்கு அந்தராத்மாவான் அவன் கொடுத்த ஜானாதிக்களைக் கொண்டு அவனுக்கு ஏவல் தேவைசெய்கிறாரென்னுமிடம் “ஏதௌ- விபுதரேஷு ப்ரஸாதக்ரோதஜௌஸ்மூதௌ । ததாதிசித பந்யானௌ சூப்சிஹாரகாரகௌ” என்று சொல்லப்பட்டது...

(சா.தௌ) ஏவல் - வேலை, பூத்யகூத்ய மென்றபடி...

(சா.ஸ்வா) தர்மோமஹானவ்யக்தமேவசே” த்யேதா மூதமாஸாதவிகீ கதி மாஹூரத்யந்வய. ஏதா மிதி ஸூலிஹ்வதவ மெகவசனசு கதிசவ்நாபேத்யாபரயூக்த. “சேத்யஹித்யஸாபரகூதி” ரிதிந்யாபாதிதி த்ரஹ்வய. பூர்வஜந்மத்திலே சதவகூன யூக்தராய் உக்த டசூகூதங்களைப்பண்ணினவர்களுக்கு உக்த மஸதவ மயப்ரஹ ஶரீரவிசிஹ்வதா தவச்யைகள் பராயங்களைன்று மனூபிகள் சொல்லுவர்களைன்றிவ்வசனத்துக்குத் தாத்யம். இவர்களிப்படி கர்மவச்யதவன அனூசரராகில் இசுரன்செய்யதத்தக்கதான சூப்சி ஹாரங்களைச்செய்யத்தான் கூடுமோ? ஜகத்ஸ்வாமி யாரியிருக்கு மவனுக்கன்றோ அது செய்ய ப்ராஸ. இவர்கள் ஜானசக்த்யாதி சஹூசவான்களாகில் சூப்யாதிக்களைச் செய்யும்படிதான் எங்ஙனே? அசஹூசிதஜானாதிமான்களுக்கு -கன்றோ அது செய்யலாவது? சூப்யாதி களை இவர்கள் தாமே செய்தார்களாகில் அவனுக்கு இசுரதவம் தான் விகதமாகாதோ? வென்ன இதுக்கு சப்ரமாணமாக உதரமருளிச்செய்கிறார். இவர்கள் தங்களுக்குத்யாதி. அந்தராத்ம தவன அவன் சூப்யாதிபூ ப்ரதானகர்நா வாகையால் இசுரதவ் விகலமாகாது. இவர்கள் ஜானாதி சஹூசவான்களானாலும் சூப்யாதி விபயத்திலே அவன் ஜானாதி களைக்கொடுக்கையால் அதைக்கொண்டிவர்கள் செய்யக்குறையில்லை, இவர்கள் ஜகத்ஸ்வாமிகளல்லராகிலும் லோகத்தில் ஸ்வாமி கூத்யத்தை ததாஜை யாலே பூத்யன் செய்யுங்கணக்கிலே ஜகத்சூப்யாதிக்களை யவனுக்கு ஏவல்தேவையாகச் செய்கிறார்களாகையால் அதிலும் விரோதமில்லை யென்று கருத்து. ததா திசித பந்யானௌ என்கிற விடத்திலே அந்தராத்ம தயா ஸ்திதவா ஸ்வார்த் சூப்யாதி ஜானாதி ப்ரதானம் விவகிதம். திரு நாராயணியத்திலே ஏததவன பூர்வபர பராலோசனாயா அப்படி தாத்ய தோத்துகையா லென்று கருத்து. கர்ம வச்யதவ் கொள்ளில் பூரணங்களிலே இவர்களுக்கு ஶுபாசுரதவ் சொல்லுகிறது விரோத்யாதோ? ஶுபாசுரதவ் அவனுக்கொழிய இவர்களுக்கு யில்லை யென்று சில ஶூபிகள் சொல்லுகையாலிவர்களுக்கு ஶுபாசுரதவ் சொல்லுகிறது அந்ய பரமென்றில் இங்கு வைரோத்ய தான் ஆகலாகாதோ? வென்ன ப்ரஹ ஶுபா ஶுரதவாபாவத்தை அஸதமதவன ஶ்ருதி ஸ்மூத்யாதிபூ ப்ரஹூதராய் பஹூக்களான ஶ்ரீ பராசராதி ப்ரஹூபிகள் ஸோபபதிகமா கநிஷ்கர்பிக்கையால் இவர்களுக்கு ஶுபாசுரதவ் மில்லையென்கிறதே ப்ராமாணிக மென்கிறார்...

(சா.ப்ர) ப்ரீகவது த்யாசதவ், ததாஜஸகார்ய கரதவ் பூதக ப்ரமாண விரோதமபி ப்ரேத்யாஹ - இவர்கள் தங்களுக்கிதி - ஸாமயீக்ய வ்யக்த்யந்தரபகூபூ ஸூகிரியமா ணேபூப்ரஹ்ரத்யோ மூமூசுசுநுபாஸதவ்...

(சா.வி) பாரவச்யமூக்தம். இவர், ஏதே. தங்களுக்கு, ஸ்வாத்மனா. அவன் கொடுத்த, தைநததானி. ஜானாதிக்களை, ஜானாதினி. கொண்டு, ஸூகூத்ய. ஏவல் தேவை, தாஸகூத்ய. செய்கிறார், கர்வந்தி...

(சா.ஸ) ஏவல்தேவை, நியமிதோத்யோம்...

மூ- இவர்களுக்கு ஸுமாஸ்யத்வமில்லை யென்னுமிடத்தை “ஹிரண்யகர்மபிஹவா ந்வாமவோத
 ப்ராபதி:” என்று தொடங்கி “அஷ்டாஸ்தேசமஸ்தாஸ்து தேவா: கர்மயோநய:” என்றும் “அ
 ப்ராஸ்தம்பர்ப்யந்தா ஜக தந்தர்வ்யவஸ்திதா: । ப்ராணின: கர்மஜனின சஸார வஸவர்தின:” என்றும் “கர்மணா
 பரிபாகத்வா தாவிரிஸ்தா தமஜ்ஜலம் । இதமத்வா விரக்தஸ்ய வாஸுதேவ: பரா கதி:” என்றும்
 “பராஸரஸூனகஸுகாதிக்கள் ப்ரதிபாதித்தார்கள். இவர்களுக்கு ப்ரஹ்மானாஸ்யணியென்னு
 மிடத்தையும், ப்ரஹ்மானுக்கோர் அஸ்யணியரிடில்லை யென்னுமிடத்தையும், “ரூட்ரம் ப்ராஹ்மணா தேவா
 ரூட்ரோ ப்ராஹ்மண மாஸ்தித: । ப்ராஹ்மணமாஸ்திதோ

(சா.வா) ஸுமஸ்யாஸாவாஸ்யஸ்ய ஸுமாஸ்ய . ஸுமத்வமாவது; சஸாரஹத்வம், அஸ்யத்வ மாவது, ட்யானாலமந்நத்வம்.
 ஹிரண்யகர்ம இत्याதி, ப்ராபதி, நவப்ராபதிகள. ஜாத்யேக வகநம், கர்மயோநய: இது ஹேதுகர்ம, கர்மயோநித்வா
 தஸூட்ரா: . அப்ராஹ்ம, ப்ராஹ்மணமாஸ்ய

(சா.ஸ்வ) இவர்களுக்கு ஸுமாஸ்யத்வமீத்யாடியால். ஸுமஸ்யாஸாவாஸ்யஸ்யஸ்யஸ்யஸ்ய: . ஸுமத்வமாவது
 சஸாரநிவர்த்தகத்வம், அஸ்யத்வ மாவது சித்தாலமந்நத்வம். ப்ராபதி: , நவப்ராபதிகள. ஜாத்யேகவகநம்.
 தொடங்கி யென்றது “மருதோ வஸவோ ரூட்ரா” இत्यே தேவஸூட்ரஹ்மணாஸ்ய. அஷ்டா , ஸுமத்வ ரஹிதா இत्यர்த்த: . கர்மயோநய
 இதி ஹேது கர்ம. கர்மயோ நித்வாத ஸூட்ரா இत्यர்த்த: . அப்ராஹ்மணி பதச்சேத: . ப்ராஹ்மண மாஸ்யே த்யர்த்த: கர்மணா
 பரிபாகத்வாதேனகிற ஸ்லோகத்தில் இங்கு உதார்த்தத்தையுங்கூட எடுத்தது ஸுமாஸ்யஸ்யோரேக்ய சாம்யாதிக்கள்
 ஘டியா தென்று அதிக தூஷண சூதனார்த்த. ஸுகாதிக்கள் என்றதில் அபி ஸம் ப்ரயோகித்த விததால் இந்த
 வகநமே ஸ்யந்தர ப்ராணீத ப்ரவந்தான்தர்த்திலு முண்டென்னாதல் இந்த வகநங்களை யெடுத்தது
 ஸ்யந்தர வகநங்களுக்கும் உப லக்ஷண மென்னாதல் கொள்ளவேணும் அந்யதா இங்கு அபி ஸம்
 அந்யதாதிதே. ப்ராஹ்ம ரூட்ரங்கள் சர்வஸ்வரணுக்கு கர்மயோந ரென்னுமிட மீத்யாஸ்ய தங்ககள் பாகரங்களுமும்
 சித்த மீத்யாஸ்ய கர்மயோந ப்ராமாணிக மென்று உபபாதிதம். இவர்கள் கர்ம வஸ்ய ராய் இத்யாஸ்ய ஸுகாதிக்கள்
 ப்ரதி பாதித்தார்கள் இत्यந்தேன கர்ம வஸ்யத்வம் ப்ராமாணிக மென்று உபபாதிதம். ஆக இவ்வளவால் ப்ராஹ்ம
 ரூட்ரயோ. கர்மயோந கர்ம வஸ்யத்வங்களாலும், சர்வஸ்வரணுக்கு அவை யிலலாமையாலும்மவனே சர்வ
 ஜகததுக்கும் காரணமாய நிய விஶ்ரஹ விஸிஷ்டனுமாய இருக்கையாலும், த்ரிமூர்த்தி சாம்யேக்யோத்திர்
 வ்யக்யந்தர பக்ஷங்களை ஘டியாதென்று உபபாதிதமாயிற்று இத்தால் நாராயணன் சமாபிக
 தரித்ரணாகையாலே அவனே பரதேவதே யென்றும் சொல்லித்தாயிற்று மத்து மிவாகளுக்கும்
 அவனுக்கும் டலவகையாக வுள்ள விஸேஷாந்தரங் ளாலும் அவன் சமாபிக தரித்ரணைக்கைக்கா
 அவ்விஸேஷங்களை ப்ராமாணங்களாலே சாபிக்கிறார். இவர்களுக்கு ப்ரஹ்மணென்று தொடங்கி
 ரூட்ரனதானே சொன்னா னென்று மளவாலே இங்கு “ரூட்ரோ ப்ராஹ்மண மாஸ்தித:” என்கிற
 ஸ்லோகத்திலே ரூட்ரனுக்கு ப்ராஹ்மணே அஸ்யணியானாகச்சொல்லு

(சா. ப்ரா) ப்ரோதக ப்ராமாண விரோதமபி ப்ரேத்யாஹ. இவர்களுக்கு ஸுமாஸ்யத்வமீத்யாதினா ப்ராஹ்மரூட்ரயோரஸ்வரத்வம்,
 ததநந்யத்வம், தத்சாம்யத்வம் ரூப பக்ஷா: நாராயணஸ்யா நந்யாஸ்தித்வஸ்ய தயோர் ந்யாஸ்தித்வஸ்யவ்ரோதக ப்ராமாணவாதினா
 இत्यபிப்ராபேணாஹ. இவர்களுக்கு ப்ரஹ்மணீத்யாதினா - பக்ஷத்ரயஸ்யாபி ...

(सा.प्र) दक्षान्तक कालादिवत्ब्रह्मरुद्रयोरपि भगवद्विभूतित्वं प्रापकं प्रमाणबाध इत्यभिप्रेत्याह ॐ वरूंकं
उभयविभूतिनाथ नानेत्यादिना, ननु, स्थितिहेतुभूतविष्णोर्यथाविभूतित्वं औपचारिकं...

மூ- வஸ்த்வந்தரங்களுக்கும், இவர்களுக்கும் சேர நாராயணாதிசப்த சாமானாधिकरण்யத்தாலே சித்தம். இவர்கள் ஸ்ரீரமாய் அவன் ஆத்மாவாயிருக்கிற படியை. “தவாந்த ராத்மா மமச யேவான்யேதேஹிசஞ்ஜிதா: । சர்வேஷா ஸாஸிபூதஸௌ நயாஹ: கேனசித்கசித்” என்று ப்ரஹ்மரூபனைக் குறித்துச் சொன்னான்...

(சா.தி) நாராயணாதி ஸப்தசாமானாधिकरण்யத்தாலே இத்யாதி- “விஸ்வநாராயணம் தேவம். சப்ரஹ்மாஸசிவ: , விஸ்வமேவெதம் பூரூப: - ப்ரஹ்மானாராயண: . சிவஸ்சநாராயண: - திஸ்சநாராயண ” இத்யாதிநிர்देशத்தாலென்கை...

(சா.ஸவா) லோகத்திலே குணகிரியாரூபமலலாதிருக்கச்செய்தேயும் ஸ்ரீரம் ஆத்மாவுக்கு ப்ரகாரமாயிருக்கக்கண்டதினே யென்று கருத்து. ப்ரகாரமூர்வென்று அபூதநிஸித்தவிஸேஷணமூர்வென்றபடி இவர்களுக்கு ப்ரகாரத்வம் முக்யமேவ நவூப சாரிக மென்கைக்காக வஸ்த்வந்தரங்கள்போலே யென்கிற தூஷாந்தி. இப்படி வஸ்த்வந்தரங்களுக்குப்போலே யிவர்களுக்கும் ப்ரகாரத்வம் முக்யமென்னப்போமோ? ஒரு வஸ்துவக்கொண்டு முக்யமானால் இतरனுக்கும் அது முக்யமாக வேண்டுமென்று நிர்வந்த முண்டோ? வென்ன வநுனிச்செய்கிறா. வஸ்த்வந்தரங்களுக்கும் இவர்களுக்கும் சேரவியாதி. “விஸ்வநாராயணந்தேவம். விஸ்வமே வே பூரூப: . சப்ரஹ்மாஸசிவ: . ப்ரஹ்மானாராயண: . சிவஸ்ச நாராயண: . திஸ்சநாராயண: . ஜ்யோதிஸி விஷ்ணுர்மூவநானி விஷ்ணு” ரித்யாதி சாமானாதி கரண்யத்தாலே யென்றபடி இப்படி, சேர சாமானாதி கரண்ய மிருக்கையாலே ப்ரகாரத்வவஸ்த்வந்தரங்களுக்குப்போலே இவர்களுக்கும் முக்ய மென்றேகொள்ளவேணும். அந்யதா வரூபம் வநுகையாலே அந்த வஸ்த்வந்தரங்களுக்கும் ஔபசாரிகமென்று கொள்ள ப்ரஸங்கிக்கு, மென்று கருத்து இவர்களவனுக்கு ஸ்ரீரமூர்வாத்தவாத்தப்ரகாரமூர்வென்று கூடுமோ? “யஸ்ய பூதிவீ ஸ்ரீர” மித்யாதிக்களிலே வஸ்த்வந்தரங்கள் ஸ்ரீர மூர்வங்களெனறாப்போலே ப்ரஹ்மரூபங்கள்வனுக்கு ஸ்ரீரமூர்வ ரென்கைக்கு விஸேஷி, ப்ரமாணமுண்டோ? இவர்களுக்கு அவன் அந்தராத்மாவென்று விஸேஷித்துச் சொன்னதே ப்ரமாணமென்றில் அதுதானுண்டோ? வென்னவநுனிச்செய்கிறா இவர்கள் ஸ்ரீரமாயித்யாதி அசாவிதி, நாராயண இத்யர்த்த: . ஸ்ரீநாராயணியே எதச்சூலோகப்ரகரணே “தவ்ய:...

(சா.ப்ர) எவ்ஸூதி ஸஹாரகவீப்ரஹ்ம ரூபயோரபி விமூரித்வமூபசாரிக கினஸ்யாதித்யவாஹ - இப்படி வஸ்த்வந்தரங்கள்போலே இத்யாதினா “ப்ரஹ்மானாராயண: - சிவஸ்சநாராயண: - ஸகஸ்சநாராயண: - ஆத்யா மரூதவஸவோஸிநிஸூ க்ரகோயஜூக்ஷி சாமானிமந்த்ரோஸி ராஜ்யமாஹிதி நாராயண: . விஸ்வமேவெதம் பூரூப: . சப்ரஹ்மாஸசிவஸ்சேந்த்ரஸூகர: - மூதானி விஷ்ணுர்மூவநானி விஷ்ணுர்வநானி விஷ்ணுர்கிரியோ திஸ்சந” த்யாதினா சாமானாதி கரண்யானா “யஸ்ய பூதிவீ ஸ்ரீர” மித்யாதிமிஸ்ச்ரீராத்மமாவோ நிவந்தநமிதி ப்ரோதநாத்திவாஹ ப்ரஹ்மரூப வியிரித்த சாமானாதி கரண்யே ஸ்ரீர ஸ்ரீரிரிமாவோ நிவந்தநம் தயோஸ்வரூபேக்யம் நிவந்தநமிதி விமூரித்வஸ்யூ பசாரிகத்வாஜ்ஜிகாரே வரூபம் ஸ்ரூதஹாநமஸ்ரூதகல்பனம் முக்யே சம்மவத்ய முக்யஸ்வீகாரோஹஸ்த: கரஇத்யத்வே சாமானாதி கரண்யா சித்திரிந்தாதிஸு நிர்நிவந்தந ப்ரதேஸச்சத்யேவ மாதித்யோ ஸ்யூரிதிமாவ: . சாமானாதி கரண்யஸ்ய ஸ்ரீராத்மமாவானி வந்தநத்வா நஜ்ஜிகாரேசுதமுக்ஷ வாக்யவிரோதமாஹ. இவர்கள் ஸ்ரீரமித்யாதினா - ப்ரஹ்மரூபயோர்ம வவக்ஷேஸ்தவாநிஸ்வர்த்வம்...

(சா.வி) அவர்களுக்கும் வஸ்த்வந்தரங்களுக்கும், சேர, சஹ, ரூபனைக்குறித்து, ரூபந்தி...

மூ- இவர்கள் ஸேஷமூதர். அவன் ஸேஷி யென்னுமிடத்தை “தாஸமூதாஸ்வதஸ்வேஹ்யாத்மான்: பரமாத்மன்: | அதோஹமபிதேதாஸ இதிமத்வான்மாம்யஹ்” என்று மன்த் ராஜபதஸ்தோத்ரத்திலே ஸர்வஜ்ஞான ருத்ரன் தானே ஸொன்னான். இப்படி ஸர்வப்காரத்தாலும் நாராயண் ஸமாதிததரித்ர னென்னுமிடத்தை “நபர் புண்டரீகாஸா டுஸ்யதே...

(ஸா.தீ) மன்த்ராஜ:, ஸ்ரீநৃஸிंह்யானுஸ்துமன்த்: . “தஸ்யபதஸ்தோத்ரேமூத்யு மூத்யுந்மாமி” யென்னு மிடத்தில் நமாமியென்றதுக்கு அர்த்தமாக் ஸொன்னான் ஸர்வப்காரத்தாலும், ஸ்வரூப ரூபகுணவிமூதி லேபிதங்...

(ஸா.ஸா) பரமாத்மாதுஸனியு நிர்஑ுஸ்ஸூத: | ஸஹிநாராயணுஜேயஸ்ஸர்வாத்மாபுரூஹிஸ” இத்யுத்தவாத். ப்ரஹ்மரூத்ர னைக்குறித்து் ஸொன்னானென்றது தவான்த்ராத்தாவென்கிற ஸ்லுக்கத்தில் தவமம என்று ஸா஧ாரண ஸஹ்தமாத்ர மிருந்தாலும் ப்ரஹ்மரூத்ர ஸ்வாதப்கரணாத் இது ப்ரஹ்மரூத்ரபரிமதிஜ்ஞாபநார்த்த. எதிரிகையாலே விடுதீட்டு இதி ஜ்ஞாபநார்த்தத். - ஸேஷமல்லாதது ஸரீரமாக மாட்டாதிருக்க இங்கிவர்கள் ஸரீரமூத்ரென்றது கூடுமோ? இவர்களும் ஸேஷமூத்ர தானெனறில் அதில் ப்ரமாணமுண்டோ? வென்னவருளி்ஸெய்கிறார் இவர்கள் ஸேஷமூத்ரத்யாதி. தாஸமூதாஸ்வதஸ்தித தாஸத்வே ஸேஷத்வமன்த்ரீத மாகையால் இது ஸேஷத்வேப்ரமாணமா மென்றுகருத்து மன்த் ராஜ:, ஸ்ரீநৃஸிंह்யானுஸ்துமன்த்: தத்பதவ்யாஹ்யான் ரூபதயா ஸ்ரீஸ்வர ஸஹிதாயா ருத்ரேண ப்ரணீதம் ப்ர஑வத் ஸ்தோத்ரம்மன்த்ராஜபதஸ்தோத்ர. இங்கு மன்த்ராஜ பதஸ்தோத்ரத்திலே யென்று அதிகத்தையெடுத்தது கீழ் துதாஹரித்த பாரதாதி வதனம்போலன்றிக்கே இது ஸஹிதாவதனமானாலு அந்த ஸஹிதையில் இந்த மன்த் ராஜபதஸ்தோத்ரம் ஸங்க்ராதி மதான்த்ரஸ்த் ஸர்வபரி஑்ரஹீதமாகையால் இந்த வதனமும, பாரதாதி வதனம்போலே பரரைப்பத்த ஸா஧கமாகமாட்டுமென்கைக்காக. நகேவல் பரி஑்ரஹிதஸ்யதஸ்ஸா஧கத்வம். வதூவீலக்ஷண்யாதபீதி ஜ்ஞாபநார்த்த ஸர்வஜ்ஞுதி: . ருத்ரன் தானே ஸொன்னான். பரத்வேநஸங்க்ரிக்கப்படுகிறவன் யாவனொருவன் அவன் தானே ஸொன்னானென்றபடி - இந்த வாதிகள் கலங்குகிறமாத்ர மொழிப அவன் இவர்களைப போலேகலங்குவதில்லை யென்று கருத்து. இப்படி நாராயண் ஸமாதித தரித்ரனென்னுமிடத்தை துத்த விஸேஷ ங்களாகிற லிங்க்ளையிட்டு ஸாபித்த மாத்ரம் அமையுமோ? இத்தை கண்த்ரவேண ப்ரதிபாதிப்பதொரு வதனம் வேண்டாலோ? என்ன இத்தை ஒரு படிமாத்ர மன்றிக்கே பலபடியும் ஸொன்னார்களைன்கிறார் இப்படி ஸர்வ ப்காரத்தாலு மித்யாதி. கீழ்ஸொன்ன ஸர்வ ஜ஑்த்காரணத்வ, நிய்ய வி஑்ரஹ விஸிஸ்தத்வ, ப்ரஹ்ம ரூத்ர ஜனகத்வ, தத்பத ப்ரதத்வ, தன்மோஹாபாதக மாயாவத்வ, ததஜ்ஞானாதி ப்ரதத்வ, ததா ஸ்ரயணியத்வோ ப்ரய விமூதி நாத் த்வாதிகளில் ஏதேனு மொரு ப்காரத்தாலும் இவனுக்கு அதிக ராதல் ஸமராதல் இல்லாமையால் இவன் ஸர்வ ப்கார த்தாலும் ஸமாதித தரித்ர னென்றபடி...

(ஸா.ப்ர) வத ஸ்தயுரீஸ்வரத்வ ஸர்வஜ்ஞுவேநா஑்ஜீகூதரூத்ரவாக்ய விரூத்ர லேத்யாபி ப்ரேத்யாஹ - இவர்களித்யாதிநா. எவ் ப்ரஹ்மரூத்ராப்யாமபி ஸ்வநியன்தூதயாஸ்வாபேக்ஷயா தேவதாத்வேநா஑்ஜீகூதஸ்ய ஸ்ரீபதேஸ்ஸர்வேஸ்வரத்வஸ்யேதரீர நப்யுப஑ம:தேஷா ப்ராரத்வ ப்ராபகூத இதிபாவ: துத்தப்ரமாணுஸ்த்ரீபதேப்ரஹ்ம ரூத்ரா஑்ரபேக்ஷயா ஸ஑்ரத்வ, அகர்மவஸ்யத்வ, மூக்ஷப்ரதத்வ, ஸர்வஸமாஸ்ரயணியத்வ, ஸர்வஸரீரத்வ, ஸர்வ ஸேஷித்வாதிபி ஸ்ஸர்வேஸ்வரத்வ மர்த்தாதுத்தம். இதானீ நாராயணா ஸா஧ாரணவிஷ்ணுவாஸுதேவாதி ஸஹ்துபாதான பூர்வகம் வதனரேவ ஸ்ரீபதேஸ்ஸர்வேஸ்வரத்வ முத்தமித்யாஹ - இப்படி ஸர்வப்காரத்தாலு மித்யாதிநா...

மூ- புருஷர். பரஹிபுண்டரீகாக்ஷாந் பூதந் பவிஷ்யதி । நவிஷ்ணோ: பரமோ தேவோ வித்யைந் நृபஸதமம் ।। நவாஸுதேவா
 த் பரமஸ்திமஜ்ஜம் நவாஸுதேவாத் பரமஸ்திபாவனம் । நவாஸுதேவாத் பரமஸ்திதேவதம் நவாஸுதேவம் ப்ரணிபத்யஸீததி ।
 த்ரௌகயேதாடூச: கஸ்சிந்நஜாதோந் ஜநிஷ்யதே । நதேவம் கేశவாத் பரம் - ராஜாதி ராஜஸ்சர்வேஷாம் விஷ்ணுர்ஹ்மயமோமஹாந்
 இஷ்வரந்த் விஜானீமஸ்ச பிதாஸ்ப்ராஜாபதி: ” இत्याதி-கனிலே பலபடியும் சொன்னார்கள் - கருவிலே
 திருவுடையார்களாய் ஜாயமானதசையிலே ரஜஸ்தம: ப்ரஸமஹேதுவான மதுஸூதன...

(சா.வீ) கனாலெனகை மஜ்ஜம் । த்ரேய பத - பாவனம், அநிஷ்டநிவர்த்தகம், ராஜாதி ராஜ: ப்ரஹ்மாதிநா மதிராஜ: .
 கருவிலே திருவுடையார்களாய் ர்மதசையிலே தொடங்கி ஹ்மயவாந் கனா டெனகை

(சா.ஸ்வ) இவ்அநுவாத் “நபரம் புண்டரீகாக்ஷா” தித்யாதிடாக இங்கெடுககப்படுகிற வ்வநங்ளில் -
 மஜ்ஜுசித வுத்திவ்வ ஷஜ்ஜா வாரணாதி. பரத்வோப யுத்தாகாரங்ளில் ஏதேனு மொன்றி வனுக்கில்லை
 டாகிலன்றோ டவை மஜ்ஜுசித வுத்திகளாக டேண்டுவுதென்று கருத்து மடல், த்ரேய: பதம். பாவனம்,
 அநிஷ்ட நிவர்த்தகம், சர்வேஷாம் ராஜானோப்ரஹ்ம ருத்ராடய: தेषாமப்யதி ராஜ: . ராஜாந்நரஹிதோ ராஜேத்யதி. ப்ரஹ்மய: , ஸ்வாதி
 மயட். இஷ்வரந்த் விஜானீம: , யதோ ராஜாதி ராஜஸ்ததஸ்தமீஷ்வர ஷப்த வாக்யம் நிஷ்சிநுமத்யதி: . பலபடியும்
 சொன்னார்களென்றது அதிகனிலலை யென்றும் காலவ்யத்திலும் அவனக்கு அதிகனிலலை
 டென்றும், தேவாகளிலே யொருவனு மிவ னிற் காட்டிலும் இஷ்ட ப்ராபகத்வானிஷ்ட நிவர்த்தகத்வா
 ராஹ்யத்வஜ்ஜங்ளில் அதிகரில்லைடென்றும், காலவ்யத்திலும் அவனுக்கு சமரில்லை டென்றும்
 ராஜாதி ராஜ த்வேநிஸ்ச மாஹ்யதிகணாகையாலே இவனே இஷ்வர னென்று மிப்படி பலவகையாலும்
 வ்யாஸ ஷௌனகாதி மஹிஷிக்ள கண்ரவேண ப்ரதிபாதித்தார்களென்றபடி ஏதெனு மொரு ப்ரகாரத்தாலும்
 நாராயணனுக்கு சமரில்லை டென்றதுகடுமோ? கீழ்ச்சொன்ன ஂகாரங்ளாலே அவனுக்கு
 ப்ரஹ்ம ருத்ரக்ள சமரல்ல ராகிலுமவர்களுக்கும் மோஷ ஹேதுத்வம் ஷாஸ்த்ரஜ்ஜனிலே சொல்லியிருக்கையாலே
 இவ்வா்காரத்தாலே யிவர்கள் அவனுக்கு சமரல்லரோ வென்ன? மோஷ ஹேதுத்வ மாவது
 ப்ரஹ்மாவைப்போலே இவர்களும் ஜந்துக்களை ஜாய மானதசையில் கட்டாக்ஷ விஸேஷத்தாலே
 முமுகுக்களாக்குகையா? அன்றிககே முமுகுக்களானவர்களுககு ஂபாஸ்யராகுகையோவென்று
 த்ரிகல்பத்தில் ப்ரதம பக்ஷம் கூடாதென்கைககாக ஜாயமானதசையில் ப்ரஹ்மானாலே கட்டாக்ஷிக்கப்பட்ட
 வர்களுே முமுகுக்களாவர்களென்றும், ப்ரஹ்மரூட்ரதூஷர் ரஜஸ்தம: பர தந்நத்வயா சஸாரிகளுே
 யாவர்களென்றும் வ்யவஸ்திதமென்று, சப்ரமாணமாக ஂபாதிக்கிறார். கருவிலே இत्याதியால்.
 கருவிலே திருவுடையார்களாய், ர்மதசையிலேதானே த்ரீமான்களாய் ஜாயமானதசையில் அயத்நமாக
 ப்ரஹ்மத்வட்டாக்ஷம் லபிக்கும்படி தத: பூர்வோட்யுணக்ஷதலிபி க்ரமா...

(சா.ப்ர) எவலக்ஷமீ பதே: பரத்வம் யுத்திபிர்வ்வநைஸ்சோபபாட் ப்ரஹ்மரூட்ரயோ: பரத்வேவாதக தர்கமபிப்ரேத்யாஹ - கருவிலே
 திருவுடையார்களாயித்யாதிநா, ர்மதே ப்ரஹ்மவந்தோ பூத்வா - ப்ராணிநா ஸ்வகட்டாக்ஷேண...

(சா.வி) பலபடியும் ப்ரஹ்மப்ரகாரேரபி. கருவிலே, ர்மதே, திருவுடையார்களாய் ப்ரஹ்மவந்தோபூத்வா...

(சா.ஸ) கருவிலே, ர்மதே, திரு, ஸ்வபரஸ்வரூபயாத்யஜானத்ரீ:...

மூ- னுடைய கட்டாடிமுடையவர்கள் முமுஷுக்களாவார்களென்னு ஡ிடமுதும், ஡்ஹர஡்ர஡்ர ரானவர்கள் ரஜஸ்தம: பரதந்ர ராவர்க ளென்னு஡ிடமுதும், “ஜாயமான ஡ிபுரூஷ ய்ப்ஷயேந்ம஡ுசூதன: | சாத்ரிக்ஸஸதுவிஜேயஸ்சவீமோஷார்த்தி஁ந்திக: | ப்ஷயத்யேந்ஜாயமான ஡்ஹர஡்ர஡்ரவாபுந: | ரஜஸாதமஸா சீவமானஸ் சம஡ிபுலுத” ளன்று வி஡ஜி஁க்கப்பட்டது. இவர்கள் முமுஷுக்களுக்கு ஡நுபாஸ்ய ரென்னு ஡ிடமுதும், இவர்களுக்கு, காரண஡ூதனான சர்வீஷ்ரணே இவர்களுக்கும் ஡ற்றுமுள்ள முமுஷுக்களுக்கும் ஡பாஸ்ய னென்னு ஡ிடமுதும் “ஸ்சாராண்வம஡்ரானா விப்யாக்ரான்தசேதஸா | விஷ்ணுபுத விநானாந்யக்ரிஷ்நிதஸ்தி பராயண” ளன்றும், ஡்ஹ்ரான ஡ிதிகுஷ்ணஜ யாஷ்சான்யா தேவதாஸ்சுதா: | ப்ரதி஡ுதானசேவந்தே யஸ்தாபரமிதந்஁ல ளன்றும், ஡்ரிரேகஸ்சதா஡்யேய-஡வ஡்ரிஸ்த்வஸ்ஸ்திதே: | ஡பாஸ்யுயஸதாவிப்ரா஡பாயுஸி...

(ஸா.தீ) மோஷார்த்த ஁ந்திக: . மோஷுபயு஁தார்த்த வி஁ரஸீலு஡வதி. பராயண, பரமஸா஡்ந. ப்ரதி஡ுதா, ஡்வஸ்துரூபாதி஁ளைய ஡ிந்தவாகள். ஡பாய: ஡பதேஸ்ததாலென்று கருத்து இங்கு ஡பாஸ்யுய஡ென்று

(ஸா.ஸ்வ) ரத யா து஁஁கிக ஡ுகுதாதிரூப஡்யததையுடையவராயென்றபடி இது ஡்டரெல்லாருக்கு஡ கர்ம வ்ஷயத்வ஡ுதாத்திருக்க சிலர்க்கு ஡ாத்ர ஡்ரகவத்கட்டாடிவருவ தேங்ஙனே யெனகிற ஡ஜ்஡ாவாரணார்த்த ஡ொன்னபடி ரஜ ஡்தம: ப்ரஸம ஡ேது வென்றது ஜாயமான஡ி ளன்கிற ப்ர஡ாணத்தில் ஡஡ுசூதன ஡்஡ தாத்யர்த்த ஡ொன்னபடி. ஡஡ுகேத஡ர்கள் ஡ூர்த் ரஜஸ்தமஸ்த்வேந ஡்ரகவத்சாஸ்த்ர ப்ரதிபாதிதரென்று ஡ுதா ஡்யத்க்ரிஷ்நிதா தாமே யருளிச்செய்தாரிதே வி஡ஜி஁க்கப்பட்டது. வ்யவஸ்தித஡ாகச் ஡ொல்லட்டது ஡ூகையால் பூர்வீ஁த வி஁ஸ்திதில் ஡ா஡ு கோதி ஁டா஡ையாலத்தைக்கொண்ட ஡ாம்ய ஡ஜ்஁கிக ஡வகாஸீ஡ில்லை யென்று கருத்து இனி த்ரிதாய கோதியைக் கொண்ட ஡ாம்ய ஡ஜ்஁கிக ஁டாதென்கைக்காக ஡்ஹர ஡்ரர்கள் முமுஷுக்களுக்கு ஡நுபாஸ்யரென்றும், ஡்ரகவதான ஡ர்வ முமுஷுக்களுக்கும் ஡பாஸ்ய னென்றும், வ்யவஸ்தித ஡ென்று ஡ப்ர஡ாண஡ாக ஡ப பாரி஁க்கிறா ஡ொகல் முமுஷுக்களுக்கித்யாதிவ்யால் இவர்களுக்குக் காரண஡ூதனென்றது இவர்களுக்கு ஡பாஸ்ய னென்கைக்கு ஡ியா஡க் ஡ொன்னபடி ஡ர்வ முமுஷுக்களுக்கு ஡ென்று ஡சாலலையிருக்க இவர்களுக்கும் ஡ற்றுமுள்ள முமுஷுக்களுக்கு ஡ென்றிங்ஙனே இவர்களை விஸேஷித்துச் ஡ொன்னது இவர்களு஡வனை ஡பாஸி஁க்கையாலே ஡்வரக்ஷணேய ஡க்தஸ்ய ளன்கிறபடியே இவர்களுக்கு ஡நுபாஸ்யத்வ கீ஡ுத்ய ஡ி஡்ர஡ிதி ஜாபநார்த்த. ததுபாஸ கஸ்ய தத்சாம்ய ஡ஜ்஁த்யந்தாஸஜ்ஜதேதி ஜாபநார்த்தஜ். ஡்சாராணவதி. ஡்ஹர ஡்ர஡ு ரபிஸ்சாராண்வ ஡்ரத்வ “஡ ஡்ஹாஸ்த஡்வ பர்யந்தா” இத்யாதி஡ி: பூர்வமேவ ஡்யாபித ஡ாகையால ஡்ரத ஡்சாராணவதி வ஁நததிலேயவர்களும் ஁ரூ஁ீகூதரென்று கருதது ஡பாஸ்யுய஡ிதி இவர்கள் த்ரதலினனாக ளன்று விஸேஷியா஡ையாலே

(ஸா.ப்ர) ஡்சார ஡ேதுத்வஸ்வ மோஷார்த்த஡ந்யாஸ்யுய ஡்வஸ்யமு஡ுக்ஷவநுபாஸ்யத்வஜ்஁தயு: பரத்வ஡ா஡க஡ிதி஡ாவ: - “ஸ்சாராண்வம஡்ரானா ஡்ரிரேகஸ்சதா஡்யேய” இதி ஡்லுக்கத்யஸ்தயுரேகபதான்ய ...

(ஸா.வி) முமுஷுக்களாவார்கள ஡ு஡ுக்ஷவு஡வந்தி. ஡ூர்ய஡க்த்யாதே: பர஡்பரயா ஡்ரகவத்கி ...

ஸா ஡ ஡பாஸ்யுய஡ிதி, ஡்ரிரேவாய஡ுபாஸ்ய: ஡஁஁஁஡்ரேஸுததூதத்க்யுத்பதூத ஡பாயுஸுதி ஡்ர ...

மூ- ஹேஸ்மृतौ" என்றும் சொல்லப்பட்டது - இத்தாலேயிவர்களை மோக்ஷோபகாரகராகச் சொன்ன விடங்களும் ஆசார்யாடிகளைப் போலே ஜானாதிஹேதுக்களாகையாலே என்றுநிர்ணீதம். இவ்வர்த்தம் சூர்யச்யைவதுயோபக்த:சபஜந்மான்தரநர: தச்யைவதுபுரஸாடெநரூதரக்த: புராஜயதே | ஷங்குரஸ்யதுயோபக்தஸஸபஜந்மான்தர...

(சா.பி) சாமான்யோக்தி யால தங்களுக்கும முமுக்ஷுக்களுக்குமென்றதாய்த்து ப்ரஹ்மரூபாதி மோக்ஷபுரதத்வ வகநததுககும. "உபாயோஸ்மிஹே ஸ்மர்தௌ" என்று சொன்ன அர்த்தத்திலே தாத்முயம் | "இஷ்வராஜ்ஞானமந்விசுதேந்மோக்ஷ மிசுதேஜநாடர்நாத்" என்றததே, ஜானாதிபென்று பக்திவிராஜ்யாதி சட்யுஹ:.. இவ்வர்த்தம் ஜானதாரா மோக்ஷோபகாரகரென்கிற அர்த்தம்.

சா- ஸ்வா- ப்ரஹ்மரூபங்களுக்கும உபாயம் நென்றுகருத்து ஆனால் பாகவதாதிபுராணங்களிலேரூதர்ப்ஸ்துத்ய "த்வமேகஸர்வ ஜகதா மீஷ்வரோ பந்ந மோக்ஷயோ: | தத்வா அர்சந்தி குஷலா: புரபந்நாதி - ஹரஹ்" மித்யாதி களாலே இவர்களை - மோக்ஷோபகாரகராக்ச்சில விடங்களிலசொன்ன தெத்தாலே யென்ன அருளிச்செய்கிறார். இத்தாலே இத்யாதி. இத்தாலே யெனறது மோக்ஷார்த்தம் முபாயம் ரல்லர் என்று நிபேதிக்கையாலே யென்றபடி இதுக்கு நிர்ணீதம் மென்கிறத்தோடே அந்வயம். ததாசு மோக்ஷார்த்தம் முபாயம்ரல்லரென்று நிபேதிக்கையாலே இவர்களை - மோக்ஷோபகாரகராக்ச்சு சொன்ன விடம் புரம்புரயா மோக்ஷோபகாரகத்வமாத்திர புரமென்று வகநாந்நர மநபேக்ஷ இந்நிபேத பலததைக்கொண்டு ந்யாயத்தாலே தானே நிசுசிதம் மாய்த்தென்றபடி. ஆசார்யா தீத்யத்வாதி ஷப்தெந பித்ராதி சட்யுஹ:.. ஜானா தீத்யத்வாதி ஷப்தெந விராஜ்யாதி சட்யுஹ:.. மோக்ஷோபயுக்த ஜானாதி ஹேதுத்வத்தையிட்டுதான்சாம்யம் வாராதோவென்று - ஷங்குரயா மைக்காக இங்கு ஆசார்யாதி த்ருஷ்டாந்நிவந்த:.. ஜானாதி ஹேதுத்வம் ஆசார்யாதிசாபாரணத்வாதிஷ்வரத்வ வ்யாஸமல்லாமையாலே அத்தால் இஷ்வரத்வ சித்தி யில்லாமையால் அத்தைக்கொண்டு சாம்யதே ஷங்குரத்து புரயோஜனமில்லை யென்று கருத்து இப்படி புரம்புரயோபகாரக ரென்றுநிர்ணயிக்கைக்கு ந்யாயமாத்திரம் அமையுமோ? ஒரு வகநம் வேண்டாவோ? "சூர்யச்யை வதுயோபக்த" இத்யாதிபாக வகநமும் உண்டெனில் இவ்விடத்திலே தச்யைவ யென்கிற அவதாரண த்தாலே விஷ்ணு பக்திக்குரூதரனொழிய வேறொரு காரணமில்லை யென்றும் தத்வக்திக்கு சூர்யன் ஒழிய வேறு காரண மில்லை யென்றும் தோத்துகையாலே சூயதிநியமெந் முமுக்ஷு பாயத்வாபாதெந் தேவதாந்ந்ரோபாஸந் விநைவ மோக்ஷசித்தி உண்டு என்கிற சித்தாந்ந் குலையாதோ? வென்ன அருளிச்செய்கிறார். இவ்வர்த்தம் மித்யாதி. இவ்வர்த்தம் மென்றது-- ஜானாதி த்வாராமோக்ஷோபகாரக ரென்கிற அர்த்தம் மென்றபடி

(சா.பு) மோக்ஷோபாயத்வநிபேதயோஸ்சாமர்த்த்யா தநயோரபி மோக்ஷார்த்தம் சபுவ ஆசுரயணிய இதி சித்தம் - நந்வேவ் தர்ஹி க்வசித்தயோமோக்ஷ ஹேதுத்வோக்திவ்யாபாதஇத்யத்வாஹ. இத்தாலே இவர்களை இத்யாதிநா - மோக்ஷஹேதுத்வோக்தி: புரம்புரயா ஹேதுத்வெநாயுபபுத்தே: ரூதரண பகவதுபாஸநே உபாயோஸ்மீத்யுத்தேஷ் நவ்யாபாத இதி பாவ: | ரூதரஸ்யமோக்ஷ ஹேதுத்வம் பகவத்பக்தி ஹேதுத்வெநைவதே தத்ஸ்பஸ்யதி. இவர்த்தம் சூர்யச்யைவ

(சா.வி) புரபத்யாதி புரவெசநமபிபகவதாஸஹ இதர தேவதாஸ்த்வைக்ய சாம்யாதிபுத்திரஹிதானாமஸுரஸ்வபாவநியத த்வேஷாதிஹிதானாந் சதா மெவ சூர்யாதி பக்தானாமபி:, "யேதுசாமான்யபாவெந்" த்யாதிவகநபலாஜாயதே

மூ- நர: | தச்யைவதுபுராடெனவிஷ்ணுபக்த: புராடயதெ | வாசுதேவச்யயோபக்தஸ்சபுஜந்மாத்ரம் நர: | தச்யைவதுபுராடென வாசுதேவபுரீயதெ” என்கிற விடத்திலும் விவிஷிதம். இப்படி சூர்யபக்தாடிகளா் பரம்புரயாபகவடிக்யாடிகளிலே மூட்டுவதும் பராபரதத்வங்களில் ஂக்யபுடியும் வ்யத்யபுடியும் சமத்வபுடியும், மற்றுமிப்புடைகளில் வரும் மதிமயக்குகளும் ஂசூர்ஸ்வபாவத்தாலே ஒரு விஷயத்தில் ப்ரதேஷாடிகளு...

(சா.டீ) புரீயதெ, புராகுத நாமரூப ப்ராஹெனாபஹத பாபும்தாவி டுபுஸ்சமாத நமபிபவதீத்யர்த: | பரத்வபுடியும் அபரபரத்வபுடியும். தேவதாத்ரோபாசனத்தால் தந்ஞ்ரஸூகத டுபுபுலசிடி...

(சா.ஸ்வ) விவிஷிதமதி. தச்யைவ என்கிற அவதாரண மிருந்தாலும் இவ் அர்த மாத்ரமே இங்குதாத்புரீயவிஷயம். விஷ்ணுபக்திக்கு ருடனொழிய வேறொரு காரணமில்லையென்கை புமாணாத்ர விருடமாகையாலே அதிங்கு விவிஷித மணு தச்யைவ என்கிற அவதாரணமும், ருடனைபபததின அதிகாரி விசேஷததுக்கு விஷ்ணுபக்த்யர்த இனி ஸ்புரயத்ன் வேண்டாவென்கிறது அத்தனை. இது சூர்யபக்தனுக்கு மது்யம், ஆகையா லிவர்களுக்கு நியமென முபுஷு பாஸ்யத்ன் வருவ தில்லாமையால்உக்த ஸங்காவகாஸ மில்லையென்று கருத்து ருடாவி பக்தருக்கு பரம்புரயாவாகிலும் மூகமுண்டெனறில் அப சிடிதாத்நமாகாதோ? தேவதாத்ரபக்தருக்கு மூகமில்லையெனறெனறோ சிடிதாத்ந: பரத்வாவி புடியா தேவதாத்ரங்களை பகிபபார்க்கு மூகமில்லையெனறில்வளவே சிடிதாத்ந மென்னில் இதுதான் கூடுமோ? “சூர்யச்யைவதுயோபக்த” இத்யாவி வகநம் பரம்புரயோபகாரகத்வ மாத்ரம் சூல்லுகிற தததனை போக்கி இனனார்க்கெணு விசேஷிகக வில்லையே யென்ன இவ்வகநம் பபாதுவாக த்தோத்தினாலுமிதில் சூானனது தேவதாத்ரபுரத்வாவி புடி ரஹிர்க்கே யென்று வகநாத்ர பலத்தாலே நிஷ்கர்ஷிகக வேணு மென்கிறார் இப்படி சூர்யத்யாவி, வ்யத்யபுடியும் எனறது பரதத்வத்தில் அவரதத்வ புத்தியும், அவரதத்வத்தில் பரதத்வ புடியும் என்றபடி இங்கு பராபரதத்வங்களில் ஂக்யபுடியும், வ்யத்யபுடியும் அவரதத்வத்தில் பரதத்வபுடியும் என்றபடி. சமத்வபுடியு மென்று, புராசீன ஸ்ரீ கோஸங்களில் காண்கிற பா஠மே உபாடெயம் மத்துள்ள பா஠ங்களெல்லாமந்த ஸ்ரீகோஸங்களில் காணாமையாலும் அநத்வ யாவி டுஷ டுபுங்களாகையாலும் லேககஸ்தலன கூதங்களென்று கண்டு கொள்வது மத்துமித்யாவி மத்தும், ஂவ் புகாரமாக வுண்டாம் மூஹங்களு மென்றபடி அதாவது த்ரிமூர்யுதீர்ணம் ஒன்று உண்டென்கிற புடியும், ப்ரஹ்மத்துக்கு ஸவிகாரத்வாவி புடியு மென்றபடி ஒரு, விஷயத்தி லெனறது; பராபர தத்வங்களிலே ஂதேனு மொரு விஷயத்திலென்றபடி. ப்ரதேஷா டீத்யாவி...

(சா.பு) த்யாவினா, ஂவ் தேவதாத்ர பகனஸ்யாபி பகவடிக் த்வா மூகஹேதுத்வே டீதானீ மநுஷ்யபு புரயஸூருடபக்தி டர்ஸநாடெவமேவ புர்வமப்யநத்நம் பரம்புராஸு ருடபக்தி சம்பவாத்ஸ்வபா் முக்திஸ்யாடித்யத்ராஹ இப்படி சூர்யபக்தாடிகளிட்யாவினா, பகவடிக்யாவி களிலேமூட்டுவதும், பக்தி புபுத்யோர்ந்யதரஸ்யா் புரவர்த்நவ் இப்புடைகளிலே வரும் மயககங்களும், ஂவமாவி...

(சா.வி) இத்யாஹ இப்படி சூர்யபக்தாடிகளிடீ சூர்யபக்தாடிகளா், சூர்யபக்தாடீனா் - பகவடிக்யாடிகளிலே மூட்டுவதும், பகவடிக்யாவிபுபுபுரவெஸநமபி இப்புடைகளிலே ஂவமாவிபுரகாரபு வரும், பாபானா். மயககங்களும் அகாத்நஸ்யாடீனா் ஂக்யஸாம்யாவி ப்ரமஸ்யாடீனாமித்யர்த: ப்ரதேஷாடிகடும்...

மூ- மன்றிக்கே சூர்யாதி களைப்பற்றும் அவர்களுக்கே யென்னுமிடத்தை 'येतुसामान्यभावेन मन्यन्ते पुरुषोत्तमं । तैव पाषण्डिनोज्ञेया स्सर्वकर्म बहिष्कृताः' इत्यादிகளிலே கண்டு கொள்வது. இப்படி ஜானாடிகளில் மாறாட்ட முடையார்க்கு देवान्तरभक्तियுண்டே யாகிலும் भगवन्निग्रहத்தாலே प्रत्यवायमेफलிக்கும். ஆகையாலே "त्वं हि रुद्र महाबाहो मोह शास्त्राणिकारय ।

(சா.பி) காணா நின்றோம் அப்படியே मोक्षफलं முண்டாகாதோ வென்ன அருளிச்செய்கிறார். ஆகையாலி த்யாதி...

(சா.ஸ்வ) शब्देन तत्कार्यनिश्चितं. இதைச் சொன்னது दृष्टान्तार्थ. "सूर्यम्यैवतयोभक्त." इत्यादिवचनं प्रद्वेषादि युक्त(நத)கூடப் பொதுவாக தோத்தினாலும் सर्व कर्मयोग्यतापाद कमाक सर्व भूत मैय्यादிகளைச் சொல்லுகிற வచனान्तर बलத்தாலே प्रद्वेषादिरहितாக கென்று சङ்கோச்சிக்க வேண்டுமாம். போலே ऐक्य साम्यादि बुद्धियेय, முடையார்க்கு सर्व कर्म बहिष्कृतत्वं சொல்லுகிற வचन बलத்தாலே இந்த ऐक्यादि बुद्धि रहितாககே என்று சङ்கோச்சிக்க வேண்டுமென்று கருத்து. सर्व कर्म बहिष्कृता इत्यादीत्यत्रादि शब्देन "अस्मादन्य परत्वेन चेतयानोह्य चेतन । सपाषण्डीनि विज्ञेय स्सर्वकर्म बहिष्कृत" इत्यादि सङ्ग्रहः. परम्परया ஸுட்டுகிறது ऐक्य साम्यादि बुद्धि रहितாக்கொழிய இதுராககிலலை என்றது கூடுமோ? ऐक्य साम्यादि बुद्धिकள भगव दपचाररूपங்ளாகையாலே அதையிட்டு प्रत्यवाय, ம வந்தாலும் देवान्तर भक्तियிருக்கையாலேயதுகருச் சொன்ன பல்மும சித்திக்கலாகாதோ வென்ன வருளிச் செய்கிறார் இப்படி ஜானாடிகளிலே இत्याதி. देवान्तर भक्तियிருந்தாலும் அந்த देवान्तरங்களிவாகளுக்கும் பல்ங் கொடுக்க மாட்டாது ऐक्य बुध्यादிகள் भगवदपचारमात्र रूपங்களறிககே सर्व कर्म बहिष्कृता: எனகிறபடியே कर्मा नधि कारित्वा पादकங்களையாகையாலே तैरनुष्ठित सूर्यादि भक्तिकளும் अनधिकारि कृतत्वे नाज्ञाति लङ्घन रूपங்களு மாகையாலே யிவர் திறத்தில் भगवानுக்கு निग्रह मुदிககையால் प्रत्यवायமே வருமென்று கருத்து இப்படியிவர்கள் भगवानுக்கு निग्राह्यராகில் இவனதானே யிவர்களுக்கு पाशुपतायुक्त कर्मங்களிலே दृष्ट फलसिद्धियुண்டாக்கினது கூடுமோ? அது अनु ग्रहकार्य - மனறோ? இவன் அப்படி யுண்டாககி னதிலலை யெனனதான கூடுமோ? "त्वं हि रुद्र महाबाहो" इत्यादிகளிலே இவன் ருட்னைக் கொண்டு யிவர்களுக்கு दृष्टफल सिद्धियुண்டாககினானென்று சொல்லுகிற தில்லையோ? அப்படி யுண்டாக்கினதுவும் निग्रह प्रकार भेदமத்தனைபோக்கி अनुग्रहकार्य மன்றென்றில் அப்படி கொளளுகைக்கு நியாமமுண்டோ? வென்னவருளிச் செய்கிறார் ஆகையாலித்யாதி ஆகையாலென்றது वैदिक कर्म बहिष्कृतत्वेन இவர்கள் திறத்தில் अनुग्रह...

(சா.பு) प्रकाराविषयीकृत्य जायमानाज्ञानसंशयादिकस्य - அன்றிக்கே राहित्येन. ननु रुद्रादे: परदेवतात्वेन भजनस्य विपरीत फलत्वेदृष्टसिद्धिः कथमित्यत्राह. ஆகையாலே त्वं हि रुद्रेत्यादिना - ननु...

(சா.வி) प्रद्वेषादीनां அன்னிககே, राहित्येन. सूर्यादिकளைப் பத்துமவர்களுக்கே सूर्यादीना श्रितानामेव. எனனுமிடம் इत्येतत्. येतुसामान्य भावेनेत्यादौ கண்டுகொள்வது, दृष्टव्य मित्यन्वयः सूर्यादिभक्ति भगवत्परत्व बुध्याचेदतिशयायभवति. साम्यबुध्या चेदनर्थाय भवतीत्यर्थः மாறாட்ட ...

(सा.सं) वाक्यं कौलीनाम्, सङ्क्षिप्तवाञ्छेत्...

மூ - इन्द्रोमहेन्द्रसुरनायकोवा त्रातुंशक्तायुधि रामवध्यं” என்கிறபடியே தேவதாந்தரங்கள் ரக்ஷிக்க
 ஶக்ரரல்லார்கள். சர்வதேவதேகளும் ஶ்ரீ சூரீவமஹாராஜாடிகளைப்போலே தனக்கு அந்தரங்ராயிருப்-
 பாரும் தன்னை யடைந்தானொருவனை நலிய நினைத்தால் “சகூ தேவப்ரபநாய” என்கிற
 படியே சத்யப்ரதிஜ்ஞான...

(சா.வீ) दुर्जयत्रिपुरத்தை ஜயித்த ஸேவகனாகையால் வந்த உத்கர்ஷம். इन्द्रइतिनिरूपयेन्द्र-
 शब्दवाच्यत्वेन ப்ரஸித்தனாம். महेन्द्र: “महान्वायमभूद्योवृत्रमवधीदितितन्महेन्द्रस्यमहेन्द्रत्व” மென்று
 வேட்ப்ரஸித்தமான ப்ராபத்யம். सुरनायकः. सुराणांदिक्पालानां नियन्तावाकையால் வந்த ப்ராபத்யம்.
 இவாகளும் ரக்ஷிக்கமாட்டார்கள். अन्ये किमुत என்று கருத்தது ...

(சா. சுவா) पुरत्रयविध्वंसकोपीत्यभिप्रायः. महेन्द्र: “महान्वायमभूद्योवृत्रमवधी” दितिभृत्युत्तरीत्यादुर्जय
 वृत्रहनन प्रयुक्त महत्व युक्तोपीतिभावः. सुरनायकः, सर्वदिक्पाल निर्वाहकोपीति यावत्. இவர்களும்
 ரக்ஷிக்க மாட்டார்கள். अन्येकिமுதவென்று கருத்தது. ரக்ஷிக்க ஶக்ரவல்லராகிலும் நெடுநாள்
 தங்களை அராபித்துப்போந்த சமாரிகள் இன்றைக்கு முமுஷு ககுளாத்ததங்களை விட்டு
 ப்ரகவானையும் உபாஸிக்கட்டக்கால் “त्रिदशः परिपन्थिनः” என்கிறபடியே விரோபிபார்களோ?
 அதுக்காகவாகிலும் முமுஷு க்களுக்கவர்களும் உபாஸ்யராக வேண்டாவோ வென்ன? தனக்கு
 அந்தரங்ராயிருப்பார் விரோபித்தாலும் கைவிடாதே ரக்ஷிக்கிற இஷ்ரன் இத் தேவதேகள் விரோபித்தால்
 ரக்ஷிக்கு மென்றுமிடம் கைமுத்யஸித்த மென்கிற அபிப்ராயத்தாலே उत्तर மருளிச்செய்கிறார்.
 சர்வதேவதேகளுமியாதியால். ஒருவரிருவ ரன்றிக்கே சர்வதேவதேகளும் சம்ப்ரயவிரோபி த்தாலு
 மென்றபடி தன்னையடைந்தவனை தனக்கு அந்தரங்ர நலிகை அசம்ப்ரவதமன்றோ
 வென்கிறஷ்ட்டேயிலத்யும் சம்ப்ரவதமாக லாமென்கைக்காக ஶ்ரீசூரீவாக்யுதாஹரணம். சூரீவாடிகள்
 ஶ்ரீவிபிஷணாழ்வானைநலிய நினைக்ககண்டோமிறே யென்று கருத்து நலிய நினைத்தா
 வென்றது பாபிக் நினைத்தாலென்றபடி லோகத்தில் ராஜாடிகள் தங்களை வந்தடைந்தவனை
 சுவாந்தரங்ர விரோபிக்கில் கைவிடக்காண் கையாலிங்குமப்படியானாலோ? இஷ்ரனுக்கு அக்ரீத
 ரக்ஷணம் வ்ரதமாகையாலே கைவிடானென்றில் அதில ப்ரமாணமுண்டோ? வென்னவருளிச்-
 செய்கிறார் சகூதேவத்யாடி. இஷ்லோகத்தில் उत्तरार्ध மும் கூட இங்குவிவக்ஷிதம். லோகத்திலும் வ்ரத...

(சா. ப்ர) भगवानित्यादिना. एवमेव ब्रह्मरुद्रादिभिर्भगवदेक भक्तस्यापिभगवत्प्रातिकूल्येनानुकूल्येन
 वामोक्षप्रतिबंध आपाद्येतेत्यत्राह - सर्वदेवतैकानुमित्यादिना நலிய நினைத்தால், பாபிக் சங்ங்ரபவந்த்வேத்..

(சா. வி) तेषामसुराणाति सः पुर इत्यर्थः वादोक्तसर्वदेवदुर्जयत्रिपुर सहार जयित्वव्यञ्जनेन सकल देवतातिशायि
 पराक्रमवत्वमित्यादिसूच्यते. इन्द्रइतित्रिलोकाधिपतित्वेन प्रसिद्धिर्निरतिशयैश्वर्यवत्त्वं. महेन्द्र इति. महान्वा
 अयमभूद्योवृत्र मवधीदिति वृत्रसहार प्राप्त माहामृत्यं. सुरनायक इति. सकलदिक्पालक नियन्तृत्वेन प्राप्ताति
 शयवत्वमित्यादि सूच्यते. शक्ररल्लர்கள், சமர்தா நபவந்தி. பாணாசூர யுதாடிஷு ப்ரஸித்தமேதத். நநு,
 ब्रह्मरुद्रादिभिर्भगवत्प्रातिकूल्येन भगवद्वक्तस्यापि मोक्षविघातः क्रियत इत्यत्राह. சர்வதேவதேகளுமிதி -
 தன்னை. சுவாத்தான். அடைந்தான் அக்ரீதவந்த். ஒருவனை ஈக். நலிய நினைத்தால் பாபிதத்
 சங்ங்ரபவந்த்வேத்...

(சா. சன்) நலிய நினைத்தால், பாபிதமுத்யுக்தாசேத்...

மூ- தன்வரத் குலையாமைக்காக ராவணாடிகளைப் போலே டுஷ்ரகூதிகளாய் நிராகரிக்க வேண்டுவாரை நிராகரித்தும், ஸ்ரீவானரவீரர்களைப் போலே சத்ரகூதிகளாய் அநுகூலிப்பிக்கவேண்டுவாரை அநுகூலிப்பித்தும் சர்வேஸ்வரன் ரக்ஷிக்கும். டேவதாந்தரங்கள் பக்கல் “காஷ்ந்: கர்மணாஸித்தி யஜந்த் இஹ்டேவதா: || ஸித்ரிஹிமாநுஸேலோகே ஸித்ரிஹ்வதி கர்மஜா” என்கிறபடியே விஷமது துத்யங்களான ஸுத்ர஫லங்கள் கடுக ஸித்ரிக்கும். அவைதானும் “லஹ்தேத் தத்:காமாந் மயேவவிஹிதாந்ஹிதாந்। ஂஸமாதாபிதாஅபி...”

(ஸா.டீ) ராவணாடிகளை யித்யாடி. இது ஸ்ரீவிஹீஷணாழ்வானுக்கு அஹயத்ரடான் டணணினை த நினைத்தருளிசசெய்தது ஂஸமாநேத்யாடி. டேவாந்ரப்தி ஢கவத்ரதன், ஂஸத்ரதுர்மூத்ர இத்ய்:, ஂஸலோக குர்ரூத்ரித்..

(ஸா.ஸ்வ) முடையாரா அந்ரஜ்ஜா விரோத்ரித்தாலும் தங்கள் - த்ரத்தை விடக்கண் டதில்லையிறே யென்றுகருத்து. அந்யந்ந் வா஢க வரும்போது லோகத்திலே த்ரத்தையும் விடக்கண் டதில்லையேயா வென்கிற ஸித்ரியில லோகத்தில் அப்தபடிக்கண் டாலும் “அய்யஹ் ஜீவித் ஜஹ்யாத்வா வாஸிதே ஸலக்ஷ்மணா | நநு த்ரதிஜா ஸந்ருத்ய ஢்ராஹ்ணேயோ விஷேத:” என்கையாலே இவன் த்ரத்தை டொருகாலத்திலும் விடா னென்கைக்காக ஸத்ய த்ரதிஜனான வென்கிற விஷேஷம். அப்தபோதந்த டேவாடிகளுக்கும் அந்ரஜ்ஜரக்கும் டஃ஢ஜ்ஜம் பண்ணின தாகையாலே அதுதான் டோஷ மன்றோவென்ன அவாகளில் ஸத்ரகூதிகளை அந்தரக்ஷ்யன் திறத்திலனு கூலிப்பித்துக்கொள்ளுகையாலும் அதுக்கு இசையாதே டுஷ்ரகூதிகளா யிருப்பாரை நிராகரிக்கிறது டோஷமல்லாமையாலு மிங்கொரு விரோத்ர மில்லையென்று ட்ரஃதாந்ந் முத்ரே நோதாடிக்கிறார். ராவணேத்யாடியால் ஆனால் ஸர்வ ஸக்தனான அவ்னிருக்க லோகத்திலே திலா டேவதாந்ரங்களை யஜித்பதேதுக்காக? தத்ரத்ர ஫லங்ளைக்கடுகப் பெறுகைக்காக வென்றில் இப்தபடிக்கடுகஸித்ரிக்கு மென்கைக்கு த்ரமாண முண் டோ வென்ன வருளிசசெய்கிறார் டேவதாந்ரங்கள் பக்கலித்யாடி. விஷமதுதுத்யலோக்யா டு. ஡ோ டர்க்ரவ்முத்ர, ஸுத்ரலோக்யா அல்பா ஸ்திதரத்வாடி டோஷமுத்ர விவக்ஷித்ம். ஸித்ரி஫ல த்ரத்ரவ்முண் டானாலு மித்தையித்ர அவர்களுக்கொரு ஡த்ரக்ஷ ஸித்ரிப்பதில்லை பென்கைக்காக இவ்விஷேஷணம். ஆனாலும் துரூஷன் இத்தை அபேக்ஷிக்கையாலே இது துரூஷாந் மன்னோ? அத்தைக்கடுகக்கொடாத போது ஃஸ்வரனுக்கு நிக்ஷ்மாக்காதோ? டேவதாந்ரங்கள் பக்கல் ஸித்ரி ஸித்ரிக்கிற அந்த ஫லங்களை தானும் ஢கவத்ர தீநங் களாகையால் ஡த்ர டோஷமில்லைடென்றில் “காஷ்ந்:” எனிறிங்கெடுத்த வ்ரதத்தில் அப்தபடித் தோத்தாமையால் இதுக்கு விஷேத்ரித்தொரு வ்ரதன் வேண் டாவோ? வென்ன வருளிச- செய்கிறார் அவைதானுமித்யாடி. தத்:, அந்யடேவதாரா஢நா டித்ய்:.. த்ரத்யந்நேத்ய டேவதா இதித்ரகூதத்வாத். ஂஸமாநேத்யாடி | ...

(ஸா.த்ர) வா஢நோ துத்ராஸ்தேடித்ய்: - யத்ரேவ் ஢கவானேவஸத்ய ஸத்ரூல்பஸ்த்ரிஃ “டேவாந்஢ாவயதானே” த்யாடி த்ரிஹிந்ந்ராடி யஜநேஷு ஫லத்ரடேந்ந்ராடி ஸத்ரூல்பாநாமந்யத்யா ஢ாவஸத்ரூயா ஫லாஸித்ரி ஸத்ரூயா யா஢ாடு கஸ்யாபி த்ரவ்ர்திந்ஸ்யாடித்யத்ராஹ. டேவதாந்ரங்கள் பக்கலித்யடிநா. டேவதாந்ரராணா ஫லத்ரத்ரவ் நியமோ ஢கவத்ரஸத்ரூல்பாநாநோக்யேவ “லஹ்தேத்ரதத்: காமாந்ந் யேவ விஹிதாந்ஹி...”

(ஸா.வி) ஸர்வேஸ்வரன் ரக்ஷிக்குமிதி- ஢கவான் ரக்ஷிஷ்யாமிதி ஸத்ரூல்ப வாஸ்தே டேதே த்ரதி வந்ந் கர்து | ...

மூ - என் கையாலவர்கள் பக்கல் மோஷ் விதம்பித்தும் கிடையாது. சர்வீசர்ன் பக்கல் “யு காதிசஹ்ஸாணி விஷ்ணுமாராஹ் பத்யஹ்” இயாதிகளிற் படியே அதிசயிதமான ஂசுய்யாதிதகளும் வரும். பின்புவிடாய்தீர் கஜ்ஜாஸ்தானம் பண்ண பாபம் போமாப்போலே விசயஸ்வபாவத்தாலே ஂநுபஜ்ஜிகமாக பாபசயம்...

(சா.தீ) மில்லையென்றுகருத்து. இப்படி மோசார்த்தமாகஂந்யரைஂசுய்யித்தால் விதம்பித்தும் மோஷ் மில்லையென்கிறார் ஂவர்களியாதி. பகவாஂநைபலாந்தார்த்தமாக ஂசுய்யித்தாலும் விதம்பிவன் மோஷ் முண்டாம் மோசார்த்த் மாக ஂசுய்யித்தால் விதம்பிமன்றியே ஂண்டாமென்கிறார். சர்வீசர்ன்பக்கலியாதி. குறியில்லையென்று மளவாலே .

(சா.ஸ்வ) ப்ரஹ்மணா ஂதிக ஹேர்மாஹத்ய நிபத்யத இதிவாக்யார்த்த: . சாதிக்கேசுபுத்பேசு ப்ரஹ்மணயதாவஸ்தித ஜ்ஞாஂஹேது பூத சத்வ விவ்ருத்யா தத்ப்ரணீதானா சாதிக்க புராணானா வதூ தோபாபாவேந தத்ப்ரதிபாதித சர்வஸ்மா ததிக் ஹேர்மாஹத்யமேவ பாரமார்த்திகமதித்யுத்கம்பவதி. தீசுவேதி. யோகஸஸித்டா: , ஂந்யாஹிதாதி வதூசீசோணுதர பத ப்ரஹ்ரோஹி: . தீசு புத்பேசுவேவ ப்ராப யோகா இத்யர்த்த. சாதிக்க கத்ய ப்ரணீத புராணீ ரேவர தேவதா பாரமார்த்த நிசுசய த்ரா மோஷஹேது பூதானந்ய யோக நிஷ்பதீஸ்தேசுவேவ யோக ஸஸித்டா இத்யுத்க - ஂவ தீசுவேவத்யவதாரணேந ராஜஸதாமஸகத்ய ப்ரணீதீசு ப்ரஹ் ருதாதி மாஹத்ய விசயேசு ராஜஸ தாமஸ புராணேசு மோஷஹேதுபூதயோக நிஷ்பதிநிஸ்தீதி சித்டே ப்ரஹ்ருதாதிநா மோஷ ப்ராந ஸ்ரூப யோக்யதா நாஸ்தீத்யவேதமபி ப்ராமாண மிதிபாவ: . இப்படி ஂசுய்ய் தேவதாந்தரங் கள பக்கல் வருமென்றும், மோஷ் சர்வீசர் ஂபக்கல் வருமென்றும், வ்யவஸ்தித மாகில் “ஂதார்த்திஜ்ஜா ஸுரதார்த்தி” த்யாதிகளிலே ஂசுய்யார்த்த பகவ துபாஸந் ஸோஂநதூ கூடா தோழியாதோ? ஂசுய்ய் ஂவர்கள் பக்கல் கடுகவருமென்றும் இவஂபக்க லப்படி யன்றென்றும் இவவளவே வ்யவஸ்தீயென்றில் ஂப்போதும் ஂதூப்காரிகளான ஂவர்கள் நிற்க விதம்பித காரியான இவஂநை ஂபாஸிப்பார் கிடையாமையால் ஂதூதோஷ் ததவஸ்த் மாகாதோ? இவன் விதம்பிதகாரியானாலும் ஂசுய்யாதி பல்மவர்கள் பக்கல்காட்டிலும் இவஂபக்கல் அதிசயித மாய் வருமாகையாலே ததர்த்த இவஂநை ஂபாஸிப்பார்கிடைக்கையால் ஂதூ தோஷமில்லையென்னில் இவன் பக்கலப்படி அதிசயிதீசுவர்த்த வருமென்கைக்கு ப்ராமாண முண்டோ வெஂந்நவருளிச்செய்கிறார் - சர்வீசர்ன் பக்கலியாதி - ஂவர்களால்கொடுக்க ஸக்யமல்லாத ப்ரஹ்மஸ்ரூதவாதி பதங்களும் இவன் பக்கல் சித்டிதததென்கையாலே அதிசயிதீசுவர்த்த வருமென்கைக்கு இது ப்ராமாண மென்று கருத்து ஂதி ஸத்வதேந் கீவத்ய் விவதித. ஂப்போதூ தேவதாந்தரங்களுக்குப்போலே இவஂநுக்கும் ஸ்வஂசுதித- விசயத்திலே விசயமதுத்ய பல்பதவ்ரூபதோஷ் ப்ராஸங்கியாதோ? வெஂந்ந இங்கிப்படி தூ:ஂதூதர்கத்வ மில்லாமையாலே தோஷப்ராஸக்தியில்லையெ ஂத்யுதமஹ்ரஸுஂதூதர்கமாகையாலே அதிசயிதயோகமே யாமென்கிறார் பின்பித்யாதியால் பின்பென்றது இவஂநால் வந்த ஂசுய்யத்ததை ஂநுபவித்த பின்பென்றபடி இதுக்கு மோஷ் பர்யந் மாய்.

(சா.ப்ர) ததாஸித்டிமுக்தவாபரத்வாவிநாபூத் ப்ராஜ்ஞானாந்தார்த்த் மபிஸ்வோபாஸந்கூர்வதாஂரமேந் மோஷ் ப்ராதவ் ரூபுதிசயோ நாராயணஸ்யவேத்யாஹ - சர்வீசர் ஂபக்கலியாதிநா - பக்கல் ஸத்வ பத்யமய்யர்த்த ...

(சா.வி) ஂவர்கள் பக்கல். தீப்ய: . விதம்பித்தும்கிடையாது, விதவ்யாபி தூர்லங். சர்வீசர்ன் பக்கல், சர்வீசர்ராத். ஂராஹநாதிநேதி ஸேஷ: . விடாய்தீர், ஸ்ரமநிவ்யுத்ய...

மூ- பிறந்து ரஜஸ்தமஸ்ஸ-க்கள் தலை சாய்ந்து சத்வோன்மேஷமுண்டாய் ஜனகாம்பரோஷ
கேகயாதிகளுக்குப்போலே க்ரமேண மோக்ஷபர்யந்தமாய் விடும். மோக்ஷோபாயநிஷணாம்போது “வஹ்நா
ஜன்மநா மந்தே ஜ்ஞானவாந்மா...”

(சா.ஸ்வ) விடுமென்கிறத்தோடு அந்வயம். மோக்ஷபர்யந்த மாய்விடுமிதி. ऐश्वर्याद्यर्थ பண்ணின
பகவதாசிரயணமिति ஷேஷ: - ऐश्वर्यार्थ கர்ம ப்ராக்ரத விஷயானுபவ முகேன ரஜஸ்தமோ வுத்தி ஹேந்ரூபிரூபக இத
க்ரமேண தான் மோக்ஷ பர்யந்த மாகததான் கூடுமோ? இந்த பகவதாசிரயணத்தில் அநு ஷ்டி கமாக பாய
பக்யாதி கள் பிறக்ககை யாலிது. ரஜஸ்தமோ வுத்திஹேநு அன்று என்னில டேவதான்தராசிரயணத்திலன்றிககே
யிங்ரகே மாத்ர மானுஷ்டிக் மாக பாய பக்யாதி கள் பிறக்கத மென்கைகக்கு நியாமக முண்டோ? வென்கிற
இஷ்டாஹ வாரணார்த் - விஷயஸ்வபாவேத்யாதுக்தி: . டேவதான்தரங்கள் கர்ம வசயதையாலே அஷ்டராகை
யால் அங்கில்லாதொழிந்தாலும் இவன் பாவநவீக ஸ்வபாவனாகையாலே பிங்ரத அநு ஷ்டிக்மாக
பாயபக்யாதி கள் அவசய பிறக்கு மென்று கருத்து - தான் செய்கிற கர்ம அந்யோஹேமாயிருக்க ஁ஹேசிடாத
பலமுங்கூட விஷய ஸ்வபாவ மாத்ரத்தாலே பிறக்கக் கண்டதுண்டோ வென்கிற ஷ்டாவாரணார்த்
ரஹ்நாஸ்தான ட்ரஹ்நாந்தி: - பாவந ஸ்வபாவங்கள்லாத வாபிகூபாதி களில் பாய பக்ய
கண்டதிலலையாகிலும் பாவநீக ஸ்வபாவமான ரஹ்நாபில் கண்டதிஹே யென்று கருத்து -
அநுஷ்டிக்மாக பாயபக்யமாத்ர கண்டதுண்டானாலும் ऐश्वर्यார்थமான பகவதாசிரயண மோக்ஷபர்யந்த மானது
கண்ட துண்டோ வென்று ஷ்டியாமைக்காக ஜனகாதி ட்ரஹ்நாந்தி: . இப்படி ப்ரவ்ர்திதர்மமான இதுவும்
மோக்ஷபர்யந்த மாகில இந்த ப்ரவ்ர்திதர்மநிஷணுக்கும் கர்மயோஜ்ஞான யோரூபநிவ்ர்திதர்மநிஷணுக்கும்
வாசிடிலலாதொழியாதோ? அவனைப்போலன்றிககே இவனுக்கு மோக்ஷோபாய நிஷணாம்போது
விஷ்வமுண்டாகையா லிருவருக்கும் வாசிட்ரணடென்றில் அப்படி விஷ்வமுண்டெனகைக்கு
ப்ரமாணமுண்டோ? வென்னவருளிடசெய்கிறாரா மோக்ஷோபாயேத்யாதி. மோக்ஷோபாயநிஷணாம்போது
யென்றது அநந்யப்ரயோஜநபக்தி ப்ரபக்திரூப மோக்ஷோபாயங்களில் ஒன்றை அநுஷிக்ரக முரூரம் -
போதென்றபடி. வஹ்நாமிதி. நாத்ரவஹ்ஜன்ம ஸ்டாவமாத்ர விவாதித. அநுபயுக்தவாத், நவ வஹ்ஜன்மமாத்ரஸ்ய
ஜ்ஞானஹேதூவ், ஸர்வோ மயல் தோஜானல் ப்ரஸங்காத், அதோ ஜன்ம ஸவ்நேன புண்யஜன்ம ஸவ்ந் விவதித. ஜ்ஞானவாந், வாஸுடேவ
ஷேஷதீக ரமோஹ். ஸ ஁வமமபரமப்ராப்ய இதிஜ்ஞானவான்த்யர்த்:...

(சா.ப்ர) பிண்ப, அநந்தர்- நவ்வே த்ரஹ்நிப்ரயோஜநான்தரார்த் பகவத்ர ஜநஸ்யாபிமோக்ஷேஹ்நா விரோஹிபாயபக்ய கரல்வே
நடேவ பகஜந் பலான்தரானு பவாத்பர்வமேவ மோக்ஷேஹ்நா மூத்யாதி கமிதி முக்தாஹ்நா கரோடிந்யத்ரஹ் -
மோக்ஷோபாயநிஷணாம்போது - “புண்ய் ப்ரஜாவ்ரதயதி க்ரியமாண் புந புந: | வுத்த ப்ரஜ: புண்யமேவ நித்யமாரப
தேநர்” இதுக்த ப்ரகாரேண தத்ததபல ஸாஹ்நானுஹ்நா பர்வக் ஹ்நாபலபொகஸ்ய “நகாதுகாம: காமானாமுபபொகேந
ஹ்மய்தி” த்யாதி ந்யாயா துநஸ்சதாஹ்நாபலேஹ்நா ஜநகல்வேநாதி ஹ்நா கால் பலான்தர் டு ஹ்நாமித்ரவாபவ ஹ்நா யானுபவே
தேஸுதேஸு பலேஸு டு:ஹ்நாமித்ரவா...

(சா.வி) தலைசாய்ந்தது, நிவர்த்ய. பிறந்து, உத்யாதி. சத்வோன்மேஷமுண்டாய், சத்வோன்மேஷஸம்பாஹேத்யர்த்: .
பகவதாராஹ்நா டிகமிதி கர்துபட மஹ்யாஹ்நேவ்ய. விடும, ஹ்நா தார்த் பவதீதி பாவ:...

மூ- ப்ரபததே। யேஜந்மகோடிகிஸிஸ்ட்டா ஸ்தேஸாமந்நேத்ர ஸம்ஸ்திதி: - ஜந்மந்நத்ர ஸஹஸ்ரேஸு தபோத்யான ஸமாதிபி: । நராணாங்கீண பாபானா க்ருஷ்ணே஢க்தி: ப்ராஜாயதே” எண்கிறபடியே விதம்஢முண்டா. மோக ருசி பிறந்தது வல்லதொரு ஁பாயத்திலே முண்டால் “தேஸாமஹ் ஢ுமூதர்தா மூத்யுஸஸார ஸாஒராத் । ஢வாமி...

(ஸா.தீ) ஸிஸ்ட்டா: , தபோத்யான ஸமாதிமந்ந: . அத்ரஸம்ஸ்திதி: , ஢கவத்கை஢்ருய்ரூபமோகேநிஷ்஑லதாரூசி஢்வதி...

(ஸா.ஸா) ததா஑. ஁தா஢்ஷ ஜானித்வ் ஢ஹு ஜந்மானுஸ்தி தபுந்யமஹிந்நால஢்யத ஁த்யுக்த் ஢வதி. புந்ய஑்நாஸ்த்ரேஸ்வயாத்ய் ஢கவ தாரா஢ந ரூப் விவிதிக்த் “யேஜந்ம கோடிகி ஸிஸ்ட்டா” ஁த்யா஑ீ காத்யாத். ஁தஸ்ஸர்வ் ஒதா ஢ாஸ்ய தாத்ய்ய் ஑ந்நிகயோரேத ஑்லோக வ்யா஑்யானே “அந்நவத்யு ஑லந்நேஸா” மித்யஸ்ய வ்யா஑்யா நாவஸரே தாத்ய்ய் ஑ந்நிகாடா ஑்நானு ஸந்நேய். ஸிஸ்ட்டா: , ஸிஸ்ட்டி ப்ராஸ்தா: , ஢கவதஸ்ஸகாஸாதிதி ஸேஸ: . அத்ர ஸிஸ்ட்டயோ மோக வ்யதிரிக்த ஑லானி. அத்ரேதி. அநந்ய ப்ராஜோஜந ஢க்தி ப்ராபநி ரூப மோகோபாய ஁த்ய்ர்த: . யத்யபி த்ராபௌக்ஸரஸ்யமித் வ்஑ந் த்ராபஸ்ய ராத்ர ஸாஸ்ர விஸய். ததாபி தத்ப்ராதிபா஑்஢க்தி ப்ராபநி ரூப நிவ்ருதி த்ரமே ப்ய்ய்வஸ்ய தீத்ய்஢ி ப்ராபேணா த்ரோதாஹத் மிதி த்ர஑்வ்யம். தப஁த்யாதி. ஑லாந்ந ராத்ய் தபோத்யான ஸமாதிபி ரித்ய்ர்த: . ஑்ணேதி. பூர்வோக்ந ரீத்யா அநுஸ்தி஑்஑மாண பாப ஑ய மிங்கு விவிதிக்த். க்ருஷ்ணே஢க்தி: , “஁க ஢க்திவிஸிஸ்யத்” ஁த்யா஑்யுக்நான்ய ப்ராஜோஜந ஢க்திரித்ய்ர்த: . ஁ப்படி ஁வனூக்ரு மோகோபாய் ஸிஸ்ட்டிக்கைபில் ஜந்மகோடி விதம்஢ முண்டாகில் மோகஸிஸ்ட்டிக்கு கைமூத்ய் ந்யாயத்தாலே கத்ய கோடிவிதம்஢ முண்டென்றுகொள்ள ப்ராஸ்தி஑்க்கையால் ஁வ்விதி காரிக்கு ஁தரஜந்நு ககலிற் காட்டில் வாசி பில்லாதொழியாதோ? மோகோபாயத்திலே முண்டால் மோக ஸிஸ்ட்டிக்கு விதம்஢மில்லையென்று வ்஑ந ஸிஸ்ட்டமாக்கையால் ஁ங்கு ந்யாய மவதரியா தென்றில் அட்படி வ்஑ந முண்டோ? வென்னவருளிச்செடகிறார். மோகரு஑ீத்யாதி. வல்லதோர் ஁டா஑ததிலே முண்டாலென்று ஁வ்வளவே யமைந்திருக்க மோக ருசிபிறந்தென்று அதிக் ப்ராஜோகித்தது ஒஸ்வயா஑்யநு஢வமே பண்ணிக்கொண்டுட்டோகிறவன் மோகோபாயத்தில் முளும்படி ஑ெங்ஙனே யென்கிற ஸ஑்஑ா வாரணாத்ய். அநு ஑்஑்஑்஑மா஑ பாப஑யாதி஑ள் வருமென்று ஁பாதித மாக்கடாலே ஁ஸ்வயா஑்யநு஢வத்தில் அாஸக்திபொழிந்து முடிவில் மோக ருசிபிறக்கு மென்று கருத்து வலலதீத்யாதி. வல்லது, ஸக்யமானது. ஢க்திப்ராபநிகளில் தனக்கு ஸக்யமான ஁தேனூ மொன்றிலே யென்றபடி. தேஸாமித்யாதி. ஁ந்த வ்஑ந முபாஸக விஸய மானாலும் ந்யாய ஸாம்யாந் ப்ராபந்நுக்கும் ஁ப...

(ஸா.ப்ரா) த்யத்வா ஸ்திரத்வ், து:஑ோதர்க்த்வ், விபரீதா஢ிமானமூலத்யாதி தோஷதஸநிநஸாஸாரிக஑்ரு த்ராபீகா விராஒ்ய் பூர்வக் ஑லாந்நராத்ய்ரேபி ஢கவத்யுபாஸநை ஢்ஒகவத்யு஢வோ பாயானுஸ்தான விரோதி பாப஑யே ஜாதே முமூ஑்யா ஸா஑நானுஸ்தானே ப்ராபர்நத் ஁தி஢ாவ: . நந்வேவ் ஑்ருத்ர஑லஸ்யாப்யதி ஑ிரவால஢கவதாரா஢ந ஸா஑்யத்வே ஸர்வ஑லாதி ஸாபி மோகஸ்ய ததோதிக் காலானுஸ்தேய ஢கவத்யுபாஸந ஸா஑்யத்வஸ஑்஑்யா கஸ்யாபிதத்ர ப்ராபுதிந்நிஸ்யாதித்யத்ராஹ - மோகருசி பிறந்தது ஁த்யாதிநா - ஑்ருத்யுபுஸாத்ய் விராஒ்ய்பூர்வக் முமூ஑்யோபாஸநே ப்ராபுதஸ்யா நந்ய ப்ராஜோஜநத்வ தூஷ்டாஸ்வயமேவ ஢கவாந் தத ஸா஑்யமபி

(ஸா.வி) வல்லது, ஸமர்த். ஁ர் ஁பாயத்திலே, ஁கஸ்திந்யுபாயே. முண்டால், ப்ராவிஸதி஑ேத். ..

மூ-- நவிராத்யார்யமய்யாவேஸிதசேதஸா” என்கிறபடியே மோக்ஷஸித்திக்கு விஷம்மில்லை. ஸ்வதன்வ் ப்ரபுத்தி நிஷ்ணுக்குத், தான்கோலினதேயளவு, வேறு விஷம்விஷம்ங்களுக்குக் குறியில்லை. இந்நியமங்களெல்லாம் “ஸ்வாதன்வ்யமேஸ்வர மபர்யநுயோஜ்ய மாஹு:”, என்கிற நிரஹ்ஸ்வச்சந்தையாலே சித்தங்கென்று ப்ரமாண...

(சா.தி) கோலினதேயித்யாதி. கோலின காலமே மோக்ஷாவதிபெனகை. குறி, அவதி. இந்நியமங்கள், ஸ்வதன்வ் ப்ரபுத்தி நிஷ்ணுக்கு இச்சாவதி விஷம்மம்; இதரனுக்கப்படியன்று மோக்ஷோபாய சித்தியில் விஷம்மம்; மோக்ஷத்திலதில்லை; இத்யாதிநியமங்கள். தேவதான்தர ப்ரஜனஸாஸ்தோக்மாகையால் த்யாஜ்யமென்றது எங்ஙனே யென்ன...

(சா.ஸ்தா) லக்ஷண மென்று கருத்தது இங்கு விஷம்மில்லை யென்றது, ஶாரீரகத்திலறுதியிட்டபடியே ப்ராரத்வகர்மாவிஸானத்திலே யென்றபடி யன்றோ? இது அஹ் ப்ரபுத்தி நிஷ்ணான பக்தியோகாதிக்காரிகு நியத மான அவதிபானாலும், ஸ்வதன்வ் ப்ரபுத்தி நிஷ்ணுக்கப்படியாக மாட்டுமோ? ஸ்வதன்வ் ப்ரபுத்தி நிஷ்ணில் அர்தனுக்கு ப்ராரத்வ கர்மத்துக்குள்ளே இஷ்டவிஷம்மம் மில்லாமையும் த்ரமனுக்கு த்ரஸிதார தம்யானு குணமாக பஹு விதவிஷம்மா விஷம்மங்களும் காணலில்லையோ? என்ன உதர மருளிச்செய்கிறார். ஸ்வதன்வ் ப்ரபுத்தித்யாதி வாக்ய த்யு... ஶ்ரீ... குறி. அவதி. லஹுபாய நிஷ்ணான ப்ரபுத்திநுக்கு தான் கோலின தேயள, வென்றும், ஶ்ரீபாய நிஷ்ணான உபாஸகனுக்கப்படி அன்றென்றும், ப்ரஜாநைட்டற்றியிருக்கச்செய்தேயும் மோக்ஷோபாயசித்தியில் விஷம்ம உண்டென்றும், தத்஫ல சித்தி மிலானால் அதிலலையென்றும், பரதன்வ்ரான தேவதான்தரங்கள் ஶீப்ர஫ல ப்ரதரென்றும், ஸ்வதன்வ்ரான இஸ்வர னப்படி யன்றென்றும் இத்யாதி பாகசகில நியமங்கள் சொன்னது கூடுமோ? அநியம மாதல், உத்தநிய மவீபரீத்யேன நியமங்களாதல் உண்டாக லாகாதோ? ப்ரமாணங்களில் அப்படி நியமம்தோற்றினாலுமிது லோக த்ரஹி விருத்த மாகையால் அந்த ப்ரமாணங்கள் அந்யபரங்களாக வேண்டாபோ? வெண்ண அருளிச்செய்கிறார் இந்நிய மங்களெல்லா மித்யாதி - ஶேஸ்வரியமிதி. ஹேதுபர்ம. அபர்யநு யோஜ்ய, பர்யநு யோகானஹ். பர்யநு யோக:, ப்ரஸ்: இஸ்வர ஸ்வாதன்வ்யமேவ கருத: ப்ரவர்திதே ப்ரகாரான்தரேணவாகுதான...

(சா.ப்ர) சாப்தியித்யாதிவிலம்வேன மோக்ஷஸ்தததாதிதி “தேஸாஸததயுக்தானா ப்ரஜதாப்ரோதி பூர்வக் | ததாமிபுத்தியோகாந்தேனமாமுபயான்தி” இத்யாதி ப்ரமாண ப்ரதிபந்நத்வான காசித நுபபுத்திரிதிபாவ: - நநு முமுக்யாபக்தியோக நிஷ்ஸ்யாப்ய விலம்வேன மோக்ஷபாஸி ஶ்வேத்ரபுத்திர விலம்வேன ஫லசாப்தன பக்திர்விலம்வேன஫லசாப்தன மிதிவ்யவஹார: கதமித்யத்ராஹ - ஸ்வதன்வ் ப்ரபுத்தி நிஷ்ணுக்கிதி - ப்ரந்யாஸோபாஸநயோ: ப்ராரத்வ ப்ரஜகத்வ, ப்ராரத்வான்த ஫ல ஜனகத்வாப்யா விஷம்மா விஷம்ம வ்யவஹார இத்யர்த: - ப்ரபுத்திர விலம்வேன ஫லசாப்தனமிதி வ்யவஹாரஸ்ய ப்ராரத்வே சத்யபி ப்ரபுத்திச்சேஸமகால தத்஫ல ஜனகத்வ நியாமக மிதி பாவ: - குறி, நியாமக: . நந்வீஸ்வரோதேவதான்தர பக்தானு ஸஸாரேக்ஸிபேத் - ஫லான்தரார்தம்பிஸ்வபக்தானு க்ரமேண மோசயதி. அநந்ய ப்ரயோஜானு பாஸகான்ப்ராரத்வான்தமோசயதி - ப்ரபுத்திஸ்து ததிச்சேஸமகால மோசயதீத்யேவ தாரதம்யே கோ ஹேது ரித்யத்ராஹ. இந்நி பமங்களெல்லாம் இதி. எவரூப வ்யவஸ்தாஸஸர்வா: - இஸ்வரஸ்ய கேஸாஸ்திதஸ ஶாரஹேதுத்வ: கேஸாஸ்திரததமபாவேன மோக்ஷப்ரதத்வஸ்த சர்வ ...

(சா.வி) அளவு, மயாதி. மத்யோமுக்திர பௌகதாசேதஸ: . நோசதேஹான்த ஶீதபாவ: . குறி, நியாமக. அவதி:-

(सा.दी) तद्विधिपूर्वकं नभवति, शास्त्रं विहितपूर्तिमन्नभवति. शास्त्रविधिस्तु परमान्म शरीरभूत...

(सा.प्र) भगवन्तं न जानन्ति, अथापि वस्तुतो निशिष्टाराधन रूपत्वादाराधकस्य, तादृशज्ञानाभावेऽपि भगवता स्वाराधन रूपत्वावगमात्फलप्रदानमुपपद्यते - नच ऐन्द्राग्रं द्वादशकपालेनाग्न्याराधने इन्द्राराधनेवा तत्फला सिद्धेरत्रापि फलसिद्धिर्नोपपद्यत इति वाच्यं, सर्वस्यापि कर्मणस्तत्तदाराध्यदेवताद्वारा भगवदाराधनरूपत्वात् - द्वार्यज्ञानेऽपि द्वारभूतदेवताज्ञानसद्भावात्तत्प्रीत्या भगवत्प्रीतेरपि सिद्धेः फलसिद्धिर्यज्यते, ऐन्द्राग्रेण द्वारद्वारिभावाभावाद्यागस्यच देवतोद्देशेन द्रव्यत्यागरूपत्वेन तत्रोभयोद्देशेन द्रव्यत्यागस्यच विहितत्वा ऐन्द्राग्रपदेनानुद्देशे इन्द्रस्याग्निरशब्दार्थत्वाभावादग्रेरपीन्द्रशब्दार्थत्वाभावाच्च शास्त्रार्थनानुष्ठित इति न फलसिद्धिः - प्रकृते तु “वचसां वाच्यमुत्तमं । किंपुनस्सर्ववचसां प्रतिष्ठायत्र शाश्वती । वेदाक्षराणि यावन्ति पठिन्तानि द्विजातिभिः । तावन्ति हरिनामानि कीर्तितानि संशयः । सर्वे वेदाय त्पदमामनन्ति - सर्वे वेदाय त्रैकं भवन्ति - पृच्छामि वाचः परमव्योमेति प्रश्नोत्तरभूत ब्रह्मैव वाचः परमव्योमे” त्यादिप्रमाणैरग्रेन्द्रादिशब्दानां वस्तुवृत्त्या भगवतोऽपि वाचकत्वावगमात्तदज्ञानेऽपि तैः पदैरुद्देशेन भगवद्यजनसिद्धमेवेति फलसिद्धेर्देवेति, निशिष्टाराधनरूपत्वमात्रानवगमादपूर्णफलत्वमेव - भगवच्छरीरत्वज्ञानपूर्वकमनुष्ठानेन पूर्णफलं भवति - यथाराजोपज्ञाराजोपज्ञताभावेच न राजान्तरङ्गाराधने फलतारतम्यं तद्वत्, एवंच प्रतिबुद्धस्सर्वोऽपि फलान्तरार्थमपि भगवन्तमेवाराधयेदित्यपि न नियमः - शीघ्रफलप्राप्तीच्छया तदाराधनोपपत्तेरिति भावः...

(சா.வி) இப்படியறிந்தால், एवञ्चात्वा. भगवान् தனனைப்பே, भगवन्तमेव. பறறினாலும்
आश्रित्यापि...

(मा.वि) मेवा पेक्ष्यागच्छत्संपदिवसम्पद्भवतीतिकुलशेखरवाक्यस्यार्थः. विद्याविशेषेति, मधुविद्यादिषु वत्वादिपदप्राप्तिरूपानृषङ्गिकफलानन्तरं पश्चान्मोक्षप्राप्तिरित्युक्तं. इतरेषां तु प्रारब्धकर्मविशेषप्रयुक्तरागनिशेषादपि भवतीत्यर्थः. अत्र ब्रह्मरुद्रयोः कारणत्वाभावसाधकयुक्तिनिकरमेवं सञ्जगृहुः” कार्यत्वकर्मवश्यत्वयवनाद्ब्रह्मरुद्रयोः । मायापरवशत्वाच्च “भगवत्प्रेष्यभावात् । शुभाश्रयत्वरहित्यात्तथा सापाश्रयत्वतः । विभूतित्वाच्छरीरत्वाच्छेषत्वाच्छ्रीपतिंप्रति । प्रकारत्वाज्जायमानसंसारप्रददृक्त्वतः । अनुपास्यत्वतो मोक्षे विलब्ध्याप्यपटुत्वतः - भगवद्बोहिसन्त्राणा शक्त्या क्षुद्रार्थदत्वतः । तत्रापि विष्णवधीनत्वात्सेव्यत्वादप्रबुद्धकैः

மூ- இப்படி சர்வீஸ்ரனுக்கும் ப்ரஹ்ரூடிகளுக்கு முண்டான விசேஷங்களை
 “எம்பெருமானுண்டு மிழ்ந்த எச்சில் தேவரல்லாதார் தாமுளரே” என்றும்
 “நான்முகனை நாராயணன் படைத்தான். நான்முகனும் தான்முகமாய் சங்கரனைத்
 தான்படைத்தா” னென்றும்...

(சா.தி) நசர்வத்ர. இப்படி ப்ரதிபாதித்ர ப்ரஹ்ரூதித்ர த்ர வ்யைப்ய ஆழ்வார்கள் திவ்யசூக்திகளில்
 வ்ருவாகககாணலாமென்க்றார் - இப்படி சர்வீஸ்ரனுக்கு மித்யாதித்யால். எம்பெருமானித்யாதி -
 எம்பெருமானாலே ப்ரத்யகாலத்தில விழுங்கட்டட்டு சூதிகால வந்தவாறே உமிழப்பட்ட.
 நான்முகனை த்யாதி - படைத்தான், சூதித்தான், முகமாய், ப்ரதானமாய்...

(சா.ஸ்வ) களிலே த்ரீமூர்திகளுக்கும் சாம்யைக்யாதித்யாம்தோற்றுதிறதில்லையோ? அவர்கள் தானே
 இவ்விசேஷங்களைப்பலமு ரவங்களாலே யருளிச்செய்திருக்கையால் ப்ரயோநுக்ரஹ ந்யாததாலே
 முனியே மித்யாதி. சாமானாதி கரணய மன்யபர மென்றில் அட்டடி பலமுக்ரங்களாலே
 யருளிச்செய்ததுண்டோ? வென்ன வருளிச்செய்திறார் இப்படி சர்வீஸ்ரனுக்கு மித்யாதித்யால்.
 எம்பெருமா நியாதி. சர்வீஸ்ரனாலே ப்ரத்யததிலே நிமாரிய சூதிகாலே புந்ரூர்ணராய் தத எவோச்சிஷ்
 வதநுபாதித்ய ரான தீவநைகளல்லாதே தாங்களும் உபாதித்யரம்படி சுவதந்ரராயிருப்பார் ப்ரஹ்ரூதி
 களிலாரேனு மொருவனுண்டோ வென்றபடி நான் முகனை, த்ரதமுக்ரனை - ப்டைத்தான்.
 சூதித்தான். நான்முகனும். அந்த த்ரதமுக்ரனும் தான் முகமாய், சுவ நாராயணசய ஷடூரதி சூதீ
 த்ரதரஹ்நாய் சங்கரனைத்தான் படைத்தான், ரூதனை சுவசூதித்தான்

(சா.ப்ர) தீவதா பாரமாத்ய்ஸாஷாத்ரூதபராவரதத்ரதிவ்யசூரி வதநசித்ரத்ராதூரபஹ்ர மித்யபிப்ராயேநாஹ - இப்படி
 சர்வீஸ்ரனுக்கு மித்யாதித்யா. எம்பெருமானுண்டு மிழ்ந்த எச்சில் தேவர், அஸ்மத்ரவாமிநா
 த்ரீமந்நாராயணேந்ரப்ரத்யே சுவோதீரே ஸ்தாபயித்ரவா ப்ரத்யாபக மாதிநந்நர் உதூர்ணா, அதஎவோச்சிஷ் வதநுபாதித்யாதித்யா:
 அல்லாதார் தாமுளரே, எவமூச்சிஷ்ஹூத் தீவதாவ்யதிதித்ரகாஸ்ரவரூபசதாலஹ்நைதி. தாதூர ரூப வஸ்துஸ்ரவரூபந
 சித்ரயதி ப்ரமாணா ஹாதிதி ஹாவ: - நான்முகனை நாராயணன் படைத்தான், த்ரதமுக்ர நாராயணோ
 சூதீ - நான்முகனும்தான் முகமாய் சங்கரனைத்தான் படைத்தான் த்ரதமுக்ரசத சுவய் நாராயணானு
 ப்ரதிஷ்நஸ்தசய ஷடூரதி சூதித்ரதரஹ்நாஸ்ஷடூர் சுவயமசூதீ...

(சா.வி) நானயோரீக்ய சாம்யாதிவிஷ்ணுநாசர்வஜிஷ்ணுநே”தி. உக்தபர தீவதா பாரமாத்ய்ஸாஷாத்ரூத பராவரதத்ர
 திவ்யசூரி வதநசித்ரத்ராதூரபஹ்ர மித்யாஹ. இப்படி சர்வீஸ்ரனுக்குமிதி. எம்பெருமானுண்டுமிழ்ந்த
 எச்சில் தேவரல்லாதார் தாமுளரே இதி. எம்பெருமான், அஸ்மத்ரவாமிநா த்ரீமந்நாராயணேந்ர. உண்டு,
 ப்ரத்யேக்ரஸித்ரவா. உமிழ்ந்த, உதூர்ணா ஸூதீ: அதஎவ். தேவர், தீவா: எச்சில், உச்சிஷ்ஹூதா: அதானுபாதித்யா
 இதிஹாவ: அல்லாதார், உச்சிஷ்ஹூத் தீவதாவ்யதிதித்ரகா: தாமுளரே, சந்நிதி? தாதூரதீவதாஸத்ரவ ப்ரமாணா
 ஹாதிதி ஹாவ: நான்முகனை நாராயணன் படைத்தான், நான்முகனை, த்ரதமுக்ர, நாராயணன்,
 நாராயண: படைத்தான், சூதிவான். நான்முகனும் தானமுகமாய் சங்கரனைப்படைத்தான்...

(சா.ச) வரய தீஸ்ரீவத்ர. எம்பெருமானித்யாதி- மஹாப்ரத்யேமத்ரவாமிநாதிவான் ரகிததுஸ்வகூகிண்ப்ரபயித்ரவா-
 சுவகாலேபுந்ரூர்ணயித்யதிமந்நு தீவாஸ்ரவ்யூச்சிஷ்ஹூ எவ். ததிதிராஸ்நிதி? தான்முகமாய், சுவய்...

(सा.स) जन्मद्वारवदवस्थितस्सन्. शङ्कर सृष्टावपि नारायण एव प्रधान कर्तेतिभावः-(ॐ)नित्यादि,
मनोबुद्ध्यभिमानेन परत्वबुद्ध्युक्तम्, चरण समाश्रयणं कुर्वद्ब्रह्माद्युत्पादकनाभो कमलमूल कन्दभूत -
कीर्त्त नित्यादि, तीर्थभूतस्य त्रिलोकी मानार्थ क्रमण जनित रक्तिमवत्पद...

மூ- தெளிந்தொழிந்த பைந்துழாயான்-பெருமை" என்றும் "வானவர் தமமையாளு-
பவனும், நான்முகனும், சடைமுடியண்ணலும் செம்மையாலவன்-பாதபங்கயம்
சிந்தித்தேத்தித்திரிவரே" என்றும்...

(சா.தி) தெளிந்தொழிந்து இவனே பரதேவனேயென்று நிச்சயித்து, அந்நியனாய் நதா-
னென்கை இப்படடிப்பட்ட ஷ்யாமலாநிபுஸா கண்ணான பகவானுடைய பாரம்யம் - போதகும்
மீளவு மென்கை வானவர் த்யாதி வானவர் தமமையாளுமவனும், இன்னுடைய கண-
சடைகளையுடைய முடியான அண்ணல் சுவாமி - சுவனத்திற்கு சுவாமிபாணச் சடை
இவரெலலாரும் - செம்மையால், அர்ஜவதால் பக்திபாணென்கை அவனுடைய
பாடபங்கயத்தை - சிந்தித்து, ஸ்மரித்து ஏத்தி ஸ்துதித்துக்கொண்டு திரிவாரிசுமாரணைகை.

(சா.சுவா) அர்ஜன தெளிந்து கृபணை பரதேவனேயென்று நிச்சயித்து, ஓடிந்த தீராததான அர்ஜ-
னாகல் அன்றே நிச்சயித்து தீராததான என்றிடி இது பெருமைசூது, விசேஷ-
பைந்துழாயான் பசைத்துழாயுடையவன் திருமேன ஸ்பர்சித்தலை காலி மருத்த வருகிற
திருத்துழாயுடையவனான பகவானுடைய வென்றபடி பெருமை, பாரம்ய, வானவரித்யாதி.
வானவர் தமமையாளுமவனும், தேவதீகளை ப்ராசன டண்ணுகிற இந்தரனும் நான்முகனும்
சுந்முஷனும் சடைமுடியண்ணலும், சாடகந்வேஷதோற்றமபடி ஜடாசிரஸ்கனாபிருந்து, ம
இஷ்வரவாஹமானியான ருத்னம் செம்மையால், அர்ஜவதால், ப்ரயோஜனாந்ர பரான்யப்ரயோஜ-
னாபாதிக்காரிஷ்வவிசேஷேண க்ரபாவந்ர ரூப பகவ தாஜ் வக்தாலை பெனாபடி அவன் பாடபங்கயம்
ஸ்ரீய பதிமினுடைய பாடபங்கயத்தை சிந்தித்து, ஷ்யாநித்து ஏத்தி, ஸ்துதித்துக்கொண்டு திரிவா-
சுஷ்ரிபாநிறபாகள்.

(சா.ப்ர) லோகக்ரமணசாஹ நக்ருந்ரவரணோபரி புஷ்பமாலாசமர்ப்பித்வானாமேவமாலாபகவச்சுரணாவிந்-
தகிதஜலேந பரிஷுத்ரதயா சிவசுஷ்நிநிர்ஹிதஸ்ய சிரசிஸ்வயமேவ துஷ்டாபாந்நனாராயண எவ சர்வேஸ்வ இநி ஸுஹிதஸ்ய
பகவதஸ்தாதுஷ பரந்ர சூக துலசிதாம யுதஸ்யபரந்ர, வானவர் தமமையாளுமவனும் தேவானா நியந்ர
இந்ரஸ்வ, நான்முகனும், சந்முஷசு, சடைமுடியண்ணலும், சாடகந்ரயோதக ஜடா
சிரஸ்கந்ரேபிஷ்வரவாஹமானி ருத்ரசு - செம்மையாலவன் பாதபங்கயம் சிந்தித்தேத்தித்திரிவரே
ப்ரயோஜனாந்ரபரான்ய ப்ரயோஜன ரூபாதிக்காரிஷ்வ விசேஷேண க்ரபாவந்ரரூப பகவதாஜ்விந்ர தத்பாடாவிந்ர
மேதேஹ்யாத்வாஸ்துத்வா சுஷ்ரந்ரீத்யர்ஃ...

(சா.வி) அவையே, தாமேவ - சிவனமுடிமேல, சிவஸ்யசிரசி, தான், சுவய், கண்டு, துஷ்டா,
தெளிந்து, அயமேவபரதேவதேவிவிஷயாக்ருதஸ்ய, பைந்துழாயான், ஷ்ரேஸ்துலசிமாலஸ்ய, பெருமை,
பாரம்யமீத்யர்ஃ, வானவர் தமமையாளுமவனும், நான்முகனும், சடைமுடியண்ணலும்
செம்மையால் அவன் பாதபங்கயம் சிந்தித்தேத்தித்திரிவரே வானவர்
தம்மையாளுமவனும் தேவானா நியந்ர இந்ரஸ்வ நான்முகனும், சந்முஷசு, சடைமுடி, ஜடாசிரஸ்க:
அண்ணலும், இஷ்வரவாஹமானவாந்ர ருத்ரசு - செம்மையால், அர்ஜவ, அவன்பாதபங்கயம் தஸ்ய...

(சா.ச) துயாபிந்ர கும்ப மாலாசந்ரவேஷாவிசேஷேணசமர்ப்பிதரீத்யேவ சிவசிரசிந்ர துஷ்டா பார்த்ரண க்ரணஸ்யபரந்ர
நிசிந்ர அந்யபரந்ரவ்யாமோஹ த்யுதவான் - எவ சுவமாஹத்ய ப்ரதர்சகவிகசத்ர சுகுமார துலசிதாமவநோ மஹ்ர,
வானவரித்யாதி, தேவானாநியந்ர இந்ரஸ்வசுந்முஷசு ஜடாசிரஸ்கோ பூத் ...

மூ-“பேசநிற்ற சிவனுக்கும் பிரமன்தனக்கும் பிறர்க்கும் நாயகனவனே” என்றும் ஒற்றை விடையனும் நான்முகனுமுன்னையறியாப் பெருமையோனே” என்றும் “எருதுக் கொடியுடையானும் பிரமனுமிந்திரனும் மற்று...

சா- பேசநிற்ற வித்யாதி - பேசநிற்ற “சுரஹாசசிவ:” என்று ஸ்ருதியில சொல்லப்பட்ட பிறாக்கும், இந்ராதிகளுக்கும் ஒத்தையித்யாதி - ஒத்தை, ஸ்ரஹாநத்தால் அத்தியன் விடையன், வுஷப வாகனன் உன்னையறியப் போக்காதபடி பிருக்கும் பெருமையையுடையவ னென்கை எருத்துக்கொடியாதி. எருத்துக் கொடியுடையான்...

(சா.ஸ்வ) பேசன்ற சர்வீஸ்வரனென்றும் சிலர் சொல்லும்படி அதிசயித ஸக்திகளாய் நின்ற சிவனுக்கும், ருத்ருக்கும், பிரமன்தனக்கும், ஸ்ரஹாவக்கும் பிறர்க்கும், மற்றுமுள்ள இந்ராதிரி தேவதையோடும் மனுஷ்யாதிகளோடும் வாசிபற சர்வாக்கு மென்றபடி நாயகனவனே, அந்த நாராயணனே நாயகன் ழகதபதிகளான ஸ்ரஹ ஸிவாதிகளோடு தத்யரான மனுஷ்யாதிகளோடு வாசிபற சர்வர்க்கும் நிரூபாதி கீஸ்வரன் நாராயண னே என்று கருத்து - ஒத்தை விடையனும், அத்தியனான வுஷப வாகனனும், நான்முகனும், சதுர்முகனும் உன்னையறியாப் பெருமையோனே, உன்னையறியமாட்டாதே டோம்படியான மாஹாத்யத்தை யுடையவனே, எருத்துக்கொடியுடையானும், வுஷபதவஜமுடைய ருத்ருக்கும், பிரமனும் ஸ்ரஹாவும் இந்திரனும் - இந்ரத்ய மற்று மொருத்தரும், மற்றுள்ள தேவதையில் தத்யதிரித்ரான ஆரேனு மொருவனும்...

(சா.பு) பேசனின்ற சிவனுக்கும், ழானஸூன்யீஸ்வாதிஸிஸ்ஸஹர் கர்வதவாதயமேவ சர்வீஸ்வர இதிவக்து யோக்யதயாஸிததஸ்ய ருத்ரஸ்ய - பிரமன் தனக்கும் தஜனகஸ்ய சதுர்முகஸ்யச், பிறர்க்கும் நாயகனானவனே, ததூபயாதிரித்ரானா மிந்ராதிநா ஸ்தாவர ழழமானாந் நாயகஸஸாந் வரஸ்பர் ஸ்வாமிஹ்ய ஹவென் கர்மணாபரி கல்திதானா சர்வீஷாந் நிரூபாதிதகஸ்வாமி ஸ்ரீமந்நாராயண எவெதிஹாவ: . ஒத்தைவிடையனும், அத்தியவுஷப வாகனஸ்ச, நான்முகனும் சதுர்முகஸ்ச, உன்னையறியாப் பெருமையோனே, எதௌத்வா யதானழானிதஸ்ததா மாஹாத்யயுக்த: . எருத்துக் கொடியுடையானும் வுஷபதவஜஸ்ச பிரமனும் ஸ்ரஹாவ இந்திரனும் இந்ரஸ்ச, மற்றுமொருத்தரும் அந்யோபி ததவ்யதிரித்ர:...

(சா.வி) பாடயழுழ - சிந்தித்து, த்யாவா. ஏத்தி, ஸ்துவா. திரிவரே, ஸச்சரந்தி. பேசனின்ற சிவனுக்கும் தனக்கும் நாயகனானவனே பேசனின்ற, “சுரஹாசசிவ” இதிஸ்ருதி ப்ரதிபாழஸ்ய சிவனுக்கும், சிவஸ்ய- பிரமன்தனக்கும், ப்ரழாபதீஸ்ச பிறர்க்கும், பரேஷாமிபி நாயகன், நாயக: - அவனே ஸஎவ. ஒத்தைவிடையனும் நான்முகனும் உன்னையறியாப்பெருமையோனே ஒத்தைவிடையனும், அத்தியவுஷப ஸிஸிவ: . நான்முகனும் சதுர்முகஸ்ச உன்னைய, த்வா - அறியாப்பெருமையோனே யதானழானிதஸ்தாத்ஸமாஹாத்ய யுக்தத்யத்ய: . எருத்துக்கொடியுடையானும் பிரமனு மிந்திரனும் மற்றுமொருவரு மிப்பிறவி பென்னும் நோய்க்கு மருந்தறிவாருமில்லை எருத்துக்கொடியுடையானும், வுஷபதவஜ: பிரமனும் ப்ரழாபதி: . இந்திரனும் இந்ர: மற்றுமொருவரும்...

(சா.ஸ) ழணஸ்வாமித. எதே, செம்மையால் நிரதிஸயஹக்த்யா. ஏத்தி, ஸ்துவா, பேசனின்ற, அத்ரவீஸிர்: ப்ரஹிஸ்வாபாதத: பரத்வோக்தி விஸய தயாஸிதத: . ஒத்தப்பொறை (பிறை) இத்யாதி, எககலா சந்ரஸேகர சதுர்முகாஹ்யா:...

மூ- மொருத்தருமிப் பிறவி என்றும் நோய்க்கு மருந்தறிவாருமில்லை, என்றும். பல முகங்களாலே - யருளிச் செய்தார்கள். இப்பரதேவாதாரமார்த்த திரு மன்தத்தில் ப்ரதமாசுரத்திலும், நாராயணசுத்திலும். ட்யத்தில் சவিশேஷங்களுள்ள நாராயண-சுத்தங்களிலும், சரமஸுலுக்கத்தில் “மா. அஹ்” என்கிற சுத்தங்களிலும் அநுசந்தையம்...

(சா. டீ) வுபப ட்வஜன். இப்பிறவி பெனனும் நோய்க்கு சஸார வ்யாதிக்கு - மருந்து, மூசுநுபாயத்தை அறிவாரில்லை - ஸ்ரீவரிசிஸு டுசேபி டாகைடால் சவিশேஷ மானவெனறுது .

(சா.ஸ்வ) இப்பிறவியென்னும் நோய்க்கு, இந்த சஸாரமாகிற வ்யாதிக்கு மருந்து மூசுநுபாயத்தை. அறிவாரில்லை, சஸார மூசுந ட்மரல்ல ரென்றபடி. ரஹ்ய த்ரயநிடனுக்கு மிப்படியறியவேண்டு மென்றது கூடுமோ? இவ்விசேஷங்களுலலாம் ரஹ்ய த்ரயத்தில் தோற்றவிலலையே டென்ன அருளிச் செட்கிறார் இப்பர ட்வத்யாடி. இங்கு பாரமார்த்த ட்ரஹ் ட்ராடி ஜனகத்யாடி ரூபங்களான ஁க்த விசுபங்கள். பாரமார்த்தமு மென்றிங்கு சசுத்ர ப்ரயோகித்தது அகாரநாராயண சுத்தாடிகளிலே ப்ராய ட்ரஹ் ஸ்ரூப மநுசந்தையமாகிறாப்போலே இவ்விசேஷங்களும் அங்கேதானே அநுசந்தையங்கள் என்கைக்காக. ஸ்ரீவரிசிஸுசுயை பரடேவதாத்வமிதி ஜாபநார்த்த சவিশேஷணெயுத்தி. அநுசந்தையமிதி. அகார நாராயண சுத்தாடிகளிலே ட்ரஹ் ட்ர ஜனகத்யாடிகள் விசேபித்ததுத் தோற்றாவிட்டாலும் சாமான்யை ஸர்வகாரணத்வ ஸர்வ ரகசுத்யாடிகளைச் சூால் லுகிற இசுசுத்தங்களும் அநுசந்தையுக்கொள்ள வேணுமென்றபடி. ஸர்வஸ்ரணுக்கும் ட்ரஹ் ட்ராடிகளுக்கு முண்டான விசேபங்களை

(சா.ப்ர) கசிச்சுடிப. இப்பிறவியென்னும் நோய்க்கு மருந்தறிவாருமில்லை, ஁தாடுச ஜன்மரூபவ்யாதி ட்ரேபஜ் நஜானந்தி. அஸ்ய ப்ரவந்தஸ்ய ரஹ்ய த்ரய வ்யா஁ந ரூபத்வா டுத்தஸ்ய பரடேவதா பாரமார்த்தஸ்ய ரஹ்யத்ரய படவிசேபேசு ப்ரதிபன்னதா ஸ்பஸ்தயதி. இப்பர தேவதா பாரமார்தய மிதி திரு மன்தத்தில் ப்ரதமாசுரத்திலுமிதி. “அகாரைணுசுத்தே விஷ்ணு: அகாரு விஷ்ணுவாகக - ஸமஸ்தசுத்தமூலத்வா டகாரஸ்ய ஸ்வபாவத். ஸமஸ்தவாசுத்தமூலத்வாட்ரஹ்ணுபி ஸ்வபாவத். வாசுத்தவாககஸம்வந்த ஸ்தயுரத்யாத்திரதாயே” ஁த்யாடி ப்ரமாணசிட்டே ப்ரணவஸ்தாகாரே ஸர்வகாரணத்வ், ஸர்வரகசுத்யத்வ், ஸர்வசேபித்வ் ச பரடேவதாயா அஸாடாரண ட்மர்தா விஷ்ணுசுத்தவாசுத்த நாராயணஸுயை வேத்யநுசந்தையமியுத்த்ய: - நாராயண சுத்தத்திலுமிதி. யுுுரட்ரடிப்யா லகசுமிபத்ய ஸாடாரணதயா ப்ரசிட்டே நாராயண சுத்தே ஸர்வாந்தரியாமித்வ, ஸர்வாடாரத்வ, ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகத்வ, முத்தப்ராயத்வாடிபிஸுஸ் ஁வஸர்வஸ்ரர ஁திப்ரதிபாசுத்த ஁த்யுத்த: - சவিশேஷணெயுத்தைநு லகசுமிபதிரிஸ்ரர ஁திஸுடுட் - மாமஹ் சுத்தங்களிலு மிதி “஁பநாராயண ஸ்ரீமானுக்ஷிராணிவநி கைதந: ஸாபப்யுக்டு மஸுத்யுத்யாடுமஸுத்யுராபுரி” மியுத்தப்ரகாரை க்ரணதயா வதிராணஸ்யதஸ்ய ப்ராயத்வ ப்ராயகத்வுபயுத்த ஸமஸ்த கல்யாணகுணாகரத்வஸ்ய, ஁யப்ரத்யநிகத்வஸ்ய, ட்ரந்யாஸஸவ்டித்த காருண்ய ஸஹகூத் நிரடுசு ஸ்வாதந்யவத்வஸ்ய ச ப்ராகரணிகஸ்யவிவகித்தத்வாஸ ஁வஸர்வஸ்ரர ஁த்யுத்த:...

(சா.வி) அந்யுபி பிறவியென்னும் நோய்க்கு, ஜன்மாவ்யாதி. மருந்து ஁ஷுத்தம் அறிவாரும், ஜானந்த: இல்லை நஸந்தி. பலமுகங்களாலே, வடுப்ரகாரை.. சவিশேஷங்களுநைதி. ஸ்ரீமச்சுத்த ஸடி தேத்யுத்த:...

(சா.ஸ) டுஜைய ஸ்ரூப மாஹாத்ய. இந்நோய்க்கு, ஸஸாரவ்யாதி:...

மூ- இதேவதாவிசேஷ நிசுசய முடையவனுக்கல்லது “கண்ணன் - கண்ணல்லதில்லை யோர் கண்ணே” ஂன்றும் “களைவாய்துன்பம் களையாதொழிவாய் களைகண் மற்றிலேன்” ஂன்றும்...

(சா.தீ) கண்ணனித்யாதி கண்ணன்கண், கृஷ்ணஜகதூஷ்டி அவனை யல்லது, வேறு ஜகததுக்கு தூஷ்டி யில்லை யென்கை - களைவாய் இத்யாதி - களைவாய் துன்பம், சசார து:ஸுத்தை களைவாய், களைந்து போகடக்கடவாய் அன்றியேகளையாதொழிவாய், களைந்து போகடாதிருப்பாய் - மற்று, வேறு களைகணிலேன், நீயன்றி நிர்வாகரை .

(சா.ஸா) யெல்லாம் அவச்ய மறியவேணுமென்றது கூடுமோ? பரதேவதாவிசேஷநிசுசயார்த் ஜகத்காரணத்வ, மூக்ஷப்ரதத்வ, தததாபாதிருபகதிபயவிசேஷங்களை அறிய வேண்டினாலும், த்ரஹ் ருதா தீனாமூஃ ஶாஸ்த்ர ப்ரவர்த் கத்வ, துத்ரபல ப்ரதத்வ, விகல பல ப்ரதத்வ, தेषா் சர்வேஸ்வரேண சாம்யேக்யாதி துதா வநர்தா வஹத்வ மித்யாதிபாக ச்சொன்ன நிசுசுக்ஷாந்த்ரங்க ஂறிய வேண்டாலே? யென்ன அருளிசசெய்கிறார். இத் தேவதாவிசேஷேத்யாதி. இதேவதா விசேஷ மென்றது பரதேவதேக்கும் அவர தேவதே களுக்கும் இங்கு ஁பாதித்த விசேஷங்க ஂளலலா மென்றபடி. அநந்யேத்யாதி - அநந்ய ஶரணத்வாவஸ்தே யாவது; லூகிக வேதிக சகல கார்யங்களிலும் சர்வதேஸர்வகாலர்வாவஸ்தேகளிலும், த்ரஃகவத்வயதிரிசுசு ரக்ஷகத்வ துதூ யறும்படியான ததேக் ரக்ஷகத்வா஁யவசாயம். இங்கு அநந்ய ஶரணத்வாவஸ்தே எவ விதேயென்றுவெளி யிடுகைக்காக கண்ணன் கண்ணித்யாதி பாசரங்களை ஁தாஹரித்தது கிடையா தென்றது. தேவதாந்த்ரங்களுக்குள்ள அத்யந்தநிசுசுங்களை நிசுசுயயிபாதவனுக்கு மூக்ஷயதிரிசுசுங்களான சிலகார்யங்களிலே யாகிலும் ஁ருகால விசேஷாதி கணிலே தேவதாந்த்ராவ்ய சம்மவிக்கத்தக்க தாகையால் இவ் அநந்ய ஶரணத்வாவஸ்தே கிடையா தென்றபடி. ததாச பரதேவதா விசேஷ நிசுசு யார்த் மிவை யறிய வேண்டாவிட்டாலும் அந்த பர தேவதா விசேஷ நிசுசு ய்ம்போலே இவ்விதி காரிக்கு அத்யந்த஁பாதிமான இவ் அநந்ய ஶரணத்வாவஸ்தே சித்திக்கைக்காக விவையெல்லாம் அவச்ய மறிய வேணு மென்று கருத்தது கண்ணனித்யாதி. கண்ணன்தான், க்ருஷ்ணரேக்ஷகன். அல்லதோர் கண்ணில்லை, தத்வயதிரிசுசுமாகவொரு ரக்ஷகவஸ்து இல்லை. களைவாயித்யாதி. துன்பம், சசாரது:ஸுத்தை களைவாய், நிர்வர்திப்பித்தருளுவாய். களையாதொழிவாய், நிர்வர்திப்பியாதேதானிருந்தொழிவாய் களைகண்மத்திலேன், நிர்வாகர் வேறுடையே ஂல்லேன். த்வத்வயதிரிசுசு நிர்வாகர் ஂனககு..

(சா.ப்ர) எவ் தேவதாவிசேஷஸ்ய பரத்வ் ப்ரதிபா஁ தத்பலத்வே ஁பக்ரமூக்த ஁காந்யே விசேஷ் வத்ருமேகாந்யஸ்யாவச்யகத்வ் திவ்யஸூர்வசுநே ச்சித்தமித்யாஃ - இதேவதாவிசேஷ நிசுசுயமித்யாதிநா - கண்ணன் கண்ணல்லது, க்ருஷ்ண க்ருபாமந்த்ரேண. இல்லையோர்கண்ணே நகூபிரக்ஷகூஸ்தீத்யர்த்: களைவாய்துன்பம் த்வ்:ஸுநிர்வர்தயவா. களையாதொழிவாய், நநிர்வர்தயவா களைகண் மற்றிலேன் து:ஸுநிர்வர்த் நே ஃத்வந்த்ர ரஃதூஃஃஃ...

(சா.வி) இ஁பர தேவதா பாரமார்த்ய் சவிசேஷணங்களானேத்யுக்த்யா த்ரியசுசு பரதேவதாந்த்ராவ் ஁க்தஃதிசுசுஃரித. கண்ணன் கண்ணல்லதில்லையோர்கண்ணே கண்ணன் கண்ணுளது, க்ருஷ்ணாவ ஜகதூஷ்டி: க்ருஷ்ணாஸ்யஜகதூஷ்டி விநா. இல்லையோர்கண்ணே. ஁கா஁ஷ்டிநா ச்தாந்யர்த்: யதா, கண்ணன் கண்ணல்லது க்ருஷ்ணஸ்ய க்ருபா விநா. இல்லையோர்கண்ணே, ரக்ஷகாந்த்ர நாஸ்தீத்யர்த்: களைவாய்துன்பங்களையா- தொழிவாய் களைகண்மத்திலேன் துன்பம் .

சா - ச - கண், ஜான. கண்ணனித்யாதி. க்ருஷ்ணவித்யுகதானாதந்யத த்விதீய் ஜானநாஸ்தி “ததஜானமஜான மதூந்ய” திதி ஃத்யுக்தமிதிதாவ: . களைவாய் இத்யாதி. துன்பம் சசாரரூப்து:ஸு. நிர்வர்தயசிவா஁ஃ...

மூ- "ஆவிக்கோர் பற்றுக்கொம்பு நின்னலாலறிகின்றிலேன்யான்" என்றும் "த(வ)ரு-
துயரம்தடாயேலுன் சரணல்லால்சரணில்லை" என்கிற திருமொழி முதலான வற்றிலும்
சொல்லும் அந்நயசரணத்வாவஸ்யை கிடையாது. இந்த பரதேவதா பாரமார்த்தத்தைத் திரு
மந்தத்திலே கண்டு ததீய பரயந்தமாக ததேவதாந்தர த்யாகமும்...

(சா.தீ) உடையே னலலே னென்கை ஆவிக்கியாதி - னெனாதமாவுக்கு சந்தார த்திலே
பெருகிவருகிற வெனக்கு ஓர் பற்றுக்கொம்பும், ஓர் அவலம்தவ ஶாஸ்திர - சரண மென்றபடி
நின்னலால், "அமृत சயீஸமேத், விஷ்ணு பாத விநானாயத்" னன்று சொல்லப்பட்ட ததேவரீரையொழிய
அறியமாட்டு கிரிலே னென்கை - தருது பரமியாதி - கர்மானுபு மாக உன்னாலே தரப்பட்ட
து ஶததை அகர்மத்ததைத்தபாக்கி தீயே தபாக்கலேனும் தீ நிவா ரிபாபாகிலும் ததேவரீர்
திருவடிகளைபொழிய ததேவ சரண மிலலை - முதலானவை யெனறதால் தகாண்டதெண்டிர்

(சா.ஸ்தா) ஓருவருமில்லை யெனறபடி ஆவிக்கு, ஆத்மாவுக்கு சந்தாரசாரததிலே
பெருகித்தபாகிற-ன் ஆத்மாவுக்கெனறபடி, ஓர் பற்றுக்கொம்பு, ஓர் அவலம்தவ ஶாஸ்திரசரண
மென்றபடி நின்னலால், உன்னை பொழிய அறிகின்றிலேன், அறிய மாட்டு கிறிலேன்
தருவித்யாதி. தருது பரம், கர்மானுபு மாக தீ தருகிற து ஶததை தடாயேல், தீ
நிவாரணத்தபண்ணாதொழிந்தாலும் உன் சரணல்லால் சரணில்லை, தவச்சரண விநாயெனக்கு
சரணமில்லை, பரதேவதைக்கு தபாதித்த இவ விஸேஷங்களாகிற பாரமார்த்த திருமந்ததிலே விவதித
மென்கைக்கு தபபதி யைக்காட்டா, நின்று, தகாண்டு அந்நய சரணத்வா தயவசாயத்தபாலே
இவ்விதிகாரிக்கு அவஸ்யா ததேகிதங்களான ததீய பரயந்த ததேவதாந்தர த்யாக தரிஸாதி களு மிந்த பாரமார்த்த
நிஸ்சயத்துக்கு தரிஸானமென்று, திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்தா ரென்கிறார். இந்த
பரதேவதையாதி, திரு மந்தேதி, ஆழ்வாரித்ததைதிரு ...

(சா.தரி) ஆவிக்கோர் தத்துக்கொம்பு நின்னலாலறிகின்றிலேன் தான், அஹ் மமாலம்தவந்தவா
விநானகிஸ்திதரிபரிநானாமீத்யர்த: தருதுபரம் தடாயேலுன் சரணல்லால் சரணில்லை, து.ஶததரிபரி
நநிவர்தய சியஸபி ததாபிதவச்சரணாரவிந்த வியதிரேகண ரககாந்தர் நாஸ்தி - னன்கிற திருமொழி முதலான
வற்றிலும், தருது பரமதி காதுபகரம் ததாபாபா தரிஸிதவ தரிஸிதவ: - தகாந்தயமாவஸ்யகேன விஸேஷண
தரிமானத்தபாயாஸ் தரிவக விஸேஷயதி - இந்த பரதேவதா பாரமார்த்ததை தத்யாதிநா ...

(சா.வி) து:ஶ: களைவாய், நிவர்தய, களைபாதொழிவாய், மானிவர்தயவா, களைகண்மததிலேன்,
து ஶநிவர்தகதேவந்தரஹிதஹ், ஆவிக்கோர் பற்றுக்கொம்பு நின்னலாலறிகின்றிலேன்யான்
ஆவிக்கு, ஆத்மந:, ஓர் பற்றுக்கொம்பு, தகமவலம்தவந், நின்னலால், தவாவிநா, தான் அஹ்,
அறிகின்றிலேன் நரிநாமி, தருதுபரதடாயேல் உன் சரணல்லால் சரணில்லை, தரிஸ்து:ஶ்
நநிவாரயசிதேத், ததாபி சரணல்லால் சரணில்லை, தவச்சரணாரவிந்த வியதிரேகண ரககாந்தர்நாஸ்தி,
ன்கிற திருமொழிமுதலான, வருந்துபர மித்யுத கரமய துத்ததரிபாபா தரிஸித, கிடையாது ததி
ததேவதாவிஸேஷ நிஸ்சய துதையவனுக்கல்லது அந்நய சரண...

(சா.ஸ) மா நிவர்தயசிவா, களைகண், தபாய: , சந்தார நிவர்த நேதவாவிநா தபாயாந்தர தந்யஹ்,
ஆவிக்கித்யாதி, மதரிநாவலம்தவ ஶாஸ்திரதவாவிநானய தவலம்தவந் நரிநாதவாநஹ், தருதத்யாதி, தரிதரிதரி
தரிதரிதரி து:ஶாநி நவிநாஸயசிதேத்...

(सा.सं) மற்றுமொர் இத்யாதி. த்வா விநாயுபாஸ்யா தேவதாஸ்தாதிவூத்தி மஹிஸ்தஹ ந சம்பந்தவாந...

மூ- ஆழ்வா ரருளிச்செய்தார் - இவர் பாருருவில்நீர் எரிகால் என்கிற பாட்டிலே
परिशेषक्रमத்தாலே விவாதவிषயரான மூவரை நிறுத்தி அவர்கள் மூவரிலும்
प्रमाणानुसन्धानத் தாலே யிருவரைக் கழித்து...

(சா.தி) கிறது இவ்வாழ்வார் திருநெடுந்தாண்டகத்தில் பரதவத்தை நிர்ணயித்தார் என்கிறார்
இவர் பாருருவிலிதயாதிடால் || மூவரை நிறுத்தி, மூவருமே என நின்ற இமையரை என்று
ब्रह्म विष्णु रुद्राकृति त्रिमूर्ति...

(சா.ஸ்வ) तात्पर्य மென்று காட்டுகிறார் இவரி த்யாதி யால் அந்தபாட்டாவது திருநெடுந்தாண்ட
கத்திலே பாருருவில் நீ ரெரிகால் வகம்ட மாகி ட்பலவேறு சமயமுமாய்ப்பரந்து நின்ற
ஏருருவில் மூவருமேயென நின்றவிமை டவாதம் திருவுருவம் வேறெண்ணுமபோது.
ஒருருவம்பொன்னுருவ மொன்றுசெந்தீயொன்றுமாகடலுருவமொத்து நின்ற. மூவுரு
வுங்கண்ட போதொன்றாம் சோதி முகிலுருவ எம்மடிகள் உருவமதானே யென்றருளிச்செய்த
பாட்டு अस्यार्थः. உருவில், அண்டகாரணங்களான पदार्थங்களிலே பார் பூமி: நீர், ஜல. எரி தேஜஸ்.
கால் वायु: விகம்பம், आकाशமும், ஆகி भूत्वा. தான் उपादान காரணமாய் पञ्चभूतங்களையும்
सृष्टि த்தென்றபடி - இத்தால் समष्टि सृष्टि சொல்லித்து - பல்வேறு, बहुविध भेद युक्तங்களான
சமயமுமாய் समयங்களு மாய் - இங்கு समयமாவது, व्यवस्थै - आराध्या राधकत्वादिरूपेण व्यवस्थित
स्वभावங்களான देव मनुष्यादि व्यष्टि पदार्थங்களையும் सृष्टिத்து யென்றபடி பரந்து நின்ற
व्यापित्तुநின்ற - இதுக்கு ஆம்சோதி என்கிறத்தோடே अन्वयम् - ஏருருவில், அழகிய ரூபத்தில்.
भगवच्छरीरत्वेन उद्देश्यமான जगत्तिलென்றபடி. மூவருமேயென நின்ற, மூன்று பேரே
प्रधानரென்றும்படி நின்ற जगत्तிலே. आराध्यरான देवதைகளில் अग्निन्द्रादित्यादिकளைக் கழித்து
परिशेषक्रमத்தாலே மூவரே प्रधानரென்று வாடிகள் சொல்லும்படி நின்றவர்களான வென்றபடி
இமையவர்தம், अनिमिश्ररुடைய. ब्रह्म विष्णु रुद्रांकरुடைய என்றபடி திருவுரு. श्लाघ्यங்களான
स्वभावங்களை இங்குதமக்கு निषेध्यரான ब्रह्मरुद्रांकरुடைய स्वभावத்தை திருவுருவென்று
श्लाघित्तुनिर्देशितத்து அவர்களும் भगवत्प्रकार भूत ரென்கிற இவ்வாகாரத்தை
நினைத்துச்சொன்னபடி. வேறு, தனித்தனியே எண்ணும்போது, अनुसन्धिक்கும்போது, शरीरात्म
भाव சொல்லுகிற प्रमाणங்ளைப்பாராதே இவாகளைத்தனித்தனியே स्वतन्त्रराक
अनुसन्धिक்கும்போதென்றபடி. ஒருருவம், ஒரு ..

(சா.பு) निर्णय प्रकार रसांप्रदायिक इत्यभिप्रेत्याह. இவர் பாருருவிலித்யாதினா -
பாருருவிலிதிगाधया अयमर्थः. உருவில், अण्डरूपे पदार्थेविषये - பார், பூமி: - நீர், ஜல. எரி
तेजः கால், वायु: விகம்பம், आकाशश्च. ஆகி भूत्वा. पञ्चभूतानि सृष्ट्यै त्यर्थः பல்வேறு
சமயமுமாய், बहुविधान्परस्पर विलक्षणत्वेन कालविशेषे देवा दीन् सृष्ट्वा பரந்து நின்ற, अन्तर्यामि तया
कृत्स्नव्याप्यस्थि तस्य ஏருருவில், अतिसुन्दर विग्रहवत्வே. மூவருமே என நின்ற त्रय एवेति वक्तुं
योग्यतयास्थितानां. இமையவர்தம் अनिमिषाणां. திருவுரு श्लाघ्यरூपाणि...

(சா.வி) स्वीकारं. பண்ணின கृतவन्त: ஆழ்வார், कृपावन्तः परकाला: அருளிச் செய்தார்,
दयामकुर्वन्नब्रुवन्नित्यर्थः. நிறுத்தி स्थापयित्वा. இருவரைக் கழித்து, द्वौनिरस्य...

(சா.ச) பார், பூமி: பாருருவிலே, பூமிस्थवस्तुनि. நீர், ஜல. எரி अग्नि: கால், वायु:...

மூ- பரிசேஷித்த பரஜ்யோதிஸ்ஸான ஒருவனை “முகிலுருவம் எம்மடி களுருவ” மென்று நிஷ்கரித்தார்...

(சா.தீ) களைநிறுத்தி. தன் திருவுரு. இவர்கள் தங்களுடைய ரூபங்களை விபஜிதது அனுசந்திதது ஒருருவம்பொன்னுருவம், ப்ரஹ்மாவான ஒருவனுடைய ரூப்பொன்னுதகொத்த ரூப. ஒன்று செந்தீ ருட்ருடைய அகார சிவந்த அகிரபோன்ற ரூப. ஒன்றுமாகடலுருவமொத்து நின்ற விஷ்ணுவினுடைய ரூப மஹோதிரூபத்துக் கொத்து நின்றது - இப்படிப்பட்ட முவ்வுருவம் கண்டபோது. இம்முன்று ரூபத்தையும் பரமர்சிக்கும் போது ததத்ப்ரமாளானு சந்தானத்தாலே யிருவரைக் கழித்து பரிசேஷக மத்தாலே பரிசேஷித்துப்பார்க்கும்போது என்றபடி - ஒன்றாம்சோதி. அவற்றில் வைத்துக்கொண்டு ஒன்றையாம் சோதியொருவனே. “நாராயண பரஜ்யோதி: ஜ்யோதிஷா...”

(சா.ஸ்வ) சுவாவம். பொன்னுருவம், பொன்னின் சுவாவம். சுவர்ணத்தின் சுவாவம் சர்வாபரணங்களுமடண்ணுக்கைக்கு யோக்யமாயிருக்கிறாப்போலே ப்ரஹ்மவினுடைய சுவாவம் சர்வ சூழி யோக்ய மாயிருக்கு மென்றபடி ஒன்று செந்தீ. ஒரு சுவாவம் சிவந்த அகிர போலே யிருக்கும் அகிரசர்வ தாஹக மாயிருக்கிறாட்போலே ருட்ருடைய சுவாவம் சர்வ சஹார யோக்யமாயிருக்கு மென்றபடி ஒன்று மாகடலுருவம் ஒரு சுவாவம் மஹர்ணவ சுவாவ மாயிருக்கும் சமுத்ரம்போலே சர்வசுரனுடைய சுவாவம் த்ரமஹரமாய் சர்வா பாச்யமாய்க்கொண்டு ரகஷணோப யுக்மாயிருக்கு மென்றபடி ஒத்து நின்ற. சேர்ந்து நின்ற. அவர்களுடைய சூஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங்களோடே சேர்ந்து நின்ற வென்றபடி இவ்விடங்களுக்கிப்படி அர்த்த மென்னுமிடம் பெரிய வாச்சான் பிள்ளை வ்யாக்யானத்திலே காணலாம் முவுருவம். முன்று சுவாவங்களையும் கண்டபோது. ஶரீராத்ம தாவாதி பரங்களான ப்ரமாணங்களையும் கூட்டிக்கொண்டு ப்ரமாணங்களெல்லாத்தாலும் அனுசந்திக்கும் போதென்றபடி ஆம் சோதி ஒன்று. சமாச்சீனமான ஜ்யோதி ஸ் ஒன்று. சர்வத்துக்கும் உத்பாதகமும் ஶரீரியம் ஶேஷியமான ஜ்யோதிஸ் ஒன்றே மற்றிரண்டும் அன்றென்றபடி. முகிலுருவந்தானே, மெகசதூச ரூபமே. எம்மடிகளுருவம், அஸ்ம த்வாமினோ திவ்யரூபம். அந்த பரிசேஷித்த பரஜ்யோதிஸ்ஸானது நீல மெக வர்ணானான த்ரய: பதியென்றபடி முவுருவங்கண்ட போதொன்றாம் சோதியென்கிற வாக்யத்தின் சுவாரச்யத்தாலே இப்பாட்டு த்ரிமூர்த்யைபரமாக வேண்டாவோ என்று ஶிஶ்டித்து அது ஆழ்வார்க்கு தர்ஸன மல்லாமையாலும் ப்ரகரண விரோததாலுங்கூடாமையால் உக்ர ரீத்யா இப்பாட்டு பரதேவதா நிதாரண...

(சா.ப்ர) வேறெண்ணும்போது. ப்ரத்யைக் பர்யாலோசனே - ஒருருவம் ஁கஸ்ய சதுர்முகஸ்யரூபம். பொன்னுருவம் சுவர்ண சதூசரூபம். ஒன்றுசெந்தீ ஁ககாலாசிரூபம் - ஒன்றுமாகடலுருவம் ஁கம் மஹாவிஷ்ணுரூபம். மஹா சமுத்ர சதூசம் - ஁ தீன சூழி ச்திதி சஹாரரூபா வ்யாபாராஸ்ததுபயுக்தா குணாசுவிவதிதா:.. ஒத்துநின்ற முவுருவம் கண்டபோது. சூழி ச்திதிசஹாரேஷ்வைக் கர்வதயாதுல்யவ்யாபாரதயா ப்ரதீதானா மெகாத்த்ரயாணா் சுவரூபஸ்ய ப்ரமாண: பரிசோதனேஸதி - ஒன்றாம்சோதி “நித்யஹிநாஸ்தி ஜகதிதூத் த்வாவர ஜஶ்ரம் | க்ருநேதமேகம் புரூஷம் வாஸுதேவ்ஸநாதன” மித்யுக்தப்ரகாரண நித்யஜ்யோதி...

(சா.வி) எம்மடிகளுருவம் அஸ்மத்ஸ்வாமின ஶத்ரீமந்நாராயண ச்யரூபம் முகிலுருவம், மெகச்யாமத்...

(சா.ச) எம்மடிகளுருவம் மத்ஸ்வாமினோ வித்ரஹ:.. முகிலுருவம் நீலமெகாசார சதூசம்...

மூ- இந்தரூப விசேஷத்தை உடைய பரமபுருஷனே சர்வவேத ப்ரதிபா஑மான பரதத்வ மென்னுமிடத்தை சர்வவேதஸாரபூத ப்ரணவ ப்ரதிபா஑தையாலே “மூலமாகிய ஒற்றையெழுத்தை மூன்றுமாத்திரை யுள்ளெழு ...

(சா.தி) ஜ்யோதி. என்ற ஜ்யோதிஸ் ஒன்றே பரிசீபிக்குமெனகை பரஜ்யோதிஸஸான எம்மடிகளா - னவனுடைய ரூபமமு கிலுருவந்தானே இங்ஙனம் கா஑மே஑ஷ்யாம஑மென்று நிஷ்க்ஷித்தாராய்த்தது இந்த ஷ்யாம஑ரூப ஑வதே஑ே சர்வ வேதஸார ப்ரணவப்ரதிபா஑ ஑ெனெழுமிடத்தைப்பெரியாழ்வாரும் அருளிசசெடதாரென்கிறார் இந்த ரூபேத்யாதிடால். ரூபவிசேஷ, ஷ்யாம஑ரூபம், சர்வவேத ப்ரதிபா஑மான பரதத்வம் ப்ரணவப்ரதிபா஑஑ென்கையாலெனகை - மூலமாகிய வித்யாதி. சகலவேதமூலமாகிய ஒற்றையெழுத்து, கிராமஸ்யேக ம஑ரமெனற ப்ரணவம் மூன்று மாதத் தரையெழு. த்ரிமாத்திரைக்குள்ளேயாம்படி “஑஑ித்யேத த்ரிமாத்திரை” மென்கிறபடியே த்ரி...

(சா.ஸ்வ) பரமென்று பெரிய வாகசானபிளையு மருளிசசெய்தார். ப்ரமாணானு சந்நாநததாலே யெனறது நாராயணானு வாகாதி ப்ரமாண பராமர்ஸததாலே யெனறபடி நீல மே஑ வர்ணான பூருஷனை பர஑வதே஑ாக ப்ரமாணானுசந்நாநததாலே நிஷ்க்ஷித்தாரெனறது கூடுமோ? அதர்வ ஷி஑ாதி ப்ரமாணங்கள் ருத்ராடிகளையும் பரதத்வ மாகசசொலல வில்லையோ? இந்தரூப முடையவனே சர்வ வேத ப்ரதிபா஑மான பரதத்வமாகையால்நத ப்ரமாண ஷகலங்கள் அந்யபரங்க ஑ெனறில் இவனே சர்வவேத ப்ரதிபா஑ன எனகைக்கு நியாமக மெதெனன வருளிச்செய்கிறார் இந்த ரூபேத்யாதி. இங்கு பரம பூருஷ ஷ஑் நிர்஑ேததாலே “யு:புநரேத த்ரிமாத்திரை஑ி மித்யனே நைவாக்ஷரேண பரம பூருஷ ம஑ி஑்யாயித” என்கிற ஷ்ருதி விவ஑ிதை. சர்வவேத ஑ாரபூதமான வெனறது பாட்டில் மூலமாகிய வென்கிறத்தக்கு தாத்பர்ய மருளிசசெய்தபடி. “ய:புநரேத” மென்கிற ஷ்ருதியில் பரம பூருஷன ப்ரணவ ப்ரதிபா஑ன எனறிலவளவு ஑ி஑ித்தாலும் அவன பாருருவில் என்கிற பாட்டில் சொன்ன நீலமே஑ வர்ணான ஑ி஑ிக்க வில்லையே யென்று ஑ி஑ித்யாமைக்காக இங்கு பெரியாழ்வார் பாசுரம் உ஑ா஑ரித்தது இதுஅந்த ஷ்ருதிக்கு உப஑்ர஑்யாமிதே. இப்படி இந்த ஷ்ருதியாலும் பெரியாழ்வார் பாசுரததாலும் நீலமே஑ வர்ணான பரம பூருஷனுக்கு ப்ரணவ ப்ரதிபா஑த்வ ஑ி஑ிக்கையாலிதுவே இவன் சர்வ வேத ப்ரதிபா஑ன் எனகைக்கு நியாமக மென்று கருத்து. மூலமித்யாதி. மூல மாகிய “ய஑்வேதா ஑ௌவ ர: ப்ர஑க்த:” என்கிறபடியே சகல வேத மூலமான. ஒற்றையெழுத்தை, “கிராமஸ்யேக ம஑ர”...

(சா.ப்ர) ரூபமே஑ம் எம்மடிகளுருவந்தானே அஸ்மத்ஸவமிந ஷ்ரீமந்நாராயண ஑்யைவரூபம். முகிலுருவம். கா஑மே஑ஷ்யாமலம். ஑ாஸாரிக ஷ்ரம஑ர மித்யர்: . இருவரைக்கழித்து. உ஑ைநேத்யுக்த்வா. மூலமாகிய ஒற்றையெழுத்து. “ய஑்வேதா஑ௌவர:ப்ர஑க்த:” இத்யுக்தஸ்ய வேதமூல பூதஸ்ய ப்ரணவஸ்ய. மூன்று மாத்திரையுள்ளெழு-வாங்கி “ய: புநரேதத்ரிமாத்திரை ஑஑ித்யனேந பரமபூருஷம஑ி஑்யாயிதே” த்யுக்த ப்ரகாரே...

(சா.வி) மூலமாகிய ஒற்றையெழுத்தை மூன்று மாத்திரையுள்ளெழுவாங்கி வேலைவண்ணனை மேவதிராகில், மூலமாகிற ஒத்தை யெழுத்தை சகல வேத மூலபூத மேகம஑ரம் ப்ரணவம். மூன்று மாத்திரை உளெழுவாங்கி, மாத்திரை, அந்தர்஑தகூத்வா “ய:புநரேத த்ரிமாத்திரை஑ிமித்யனேநைவாக்ஷரேண பரமபூருஷம஑ி஑்யாயித...”

(சா.ஸ) மூலமாகிய இத்யாதி. அந்த ருத்ர஑்஑ித நா஑ட஑ிரஸ்கத்ரிமாத்திரை ப்ரணவன வேதமூலபூதன ஜல஑ிவ...

(சா.தி) மாத்ரமாக வாங்கி, உச்சரித்துக்கொண்டு - உபாஸுவாக உச்சரித்துக்கொண்டு என்கையாகவுமாம். வேலைவண்ணனை, ப்ரணவ ப்ரதிபாடியதயா சர்வவேதப்ரதிபாடியபரதத்வமான சமுத்ரவக்ஷ்யாமழவ்ரண டேவதா விசேஷத்தை மேவதி ராகில், பரடேவதே யென்று அநுசந்நிபீ ராகில் என்கை இங்கே பரமபுரூஷ னென்கையா லிப்பாசரம் “ய: புநரேதம் த்ரிமாத்ரேணோழ்காரேண பரமபுரூஷமபித்யாயீத” என்கிற ஸ்ருத்யுபப்ரஹ்ண மென்று சூசிதம் - பெரியாழ்வாரும் தைநிரியத்தில் பரதத்வ ப்ரதிபாடக ஸ்ருதியை உப ப்ரஹித்தா ரென்கிறார். தைத்நிரியத்தில்த்யாடியால், யஜுவேதத்தில் “ஹீசுதே லக்ஷ்மீசுத பத்யூ” என்று ஸ்ரீய:பதீத்வ சிஹத்தாலே மஹாபுரூஷனுக்கு “வேதாஹ மெதம் புரூஷமஹாந்த” மென்று கீழ்நுவாககதில் சொன்ன மஹாபுரூஷனுக்கு .

(ச.வி) இதுத்குபுரகரணுமாத்ருவ வுஷிஷ்டு க்ருவதுத்யு: . லுவுலலவண்ணுனு, ஸுதுருவர்டு ஸுருதூரூயணு. ஡ுவுதூரூகில் துனுபுரணுவனு தூயூதததுவதுத்யு: . ஸுருவுஷிஷ்டுஸுவு பரதுவ ஸூபுரூடூயிக ஡ுதுதுஹ - துதுதூரூயுதூதூலிதி. வூயுதிதூயூதினபுடூயுதினுதுது. “ஹுஷுத து லகூஷுத பதுது” வுதி வாகூயூதூலகூஷுபதி...

மூ- "திருக்கண்டேன் பொன்-மேனிகண்டேன்" என்று உபக்ரித்து "சார்வு நமக்கு" என்கிற பாட்டிலே...

(சா.தி) ब्रह्मादिभ्योव्यावृत्तिय धीतमान पडियेபெனகை திருக்கண்டேன் பொன்மேனி-கண்டேன் யென்னாழிவண்ணன்பால், எனக்கு அசாধারণஸ்வாமியிடம் சமுத்ரவக்ஷ்யாமதவர்த்தனான தேவதாவிசேஷத்தின்பக்கலில் இப்போது பிராட்டியைமுநதரககண்டேன், அனந்தர் "ஆதீத்யவர்த்த" மென்ன றிரண்மய தீவ்யவிஐரஹததைக்கண்டேன், அனந்தர் திருக்கைகளில் தீவ்யாயுதங்களைக்கண்டே னென்று ப்ரவந்ததை உபக்ரித்து முடிவில் சார்வு நமக்கென்று மென்கிற பாட்டில் தண்டுழாடத்தார் வாழ்வரைமார்பன், குளிர்நததிருத்தழாயையுடைய புஷ்பமலைவர்த்திகு மதாய் பர்வதவதிர்ஸ்தீர்ண தீர்தமான திருமாராடையுடைய சர்வீஸ்வரனும் வண்டாமரை நெடுங்கண், விலக்ஷண...

(சா.ஸ்வ) திருக்கண்டேன் தீர்தைக்கண்டேன் டொன் மேனிகண்டேன், இவளுக்கு நிவாசமான ப்ரகவானுடைய றிரண்மயவிஐரஹததைக்கண்டேன் சார்வு நமக்கென்கிறபாட்டாவது சார்வுநமக்கென்றும் சக்கரத்தான், தண்டுழாப்த்தார் வாழ்வரைமார்பன், தான்முயங்கும் காரார்ந்த லாஸமருமின்னி மைக்கும், வண்டாமரை நெடுங்கண் தேனமருமபூமேல் திரு அஸ்யர்த்த சக்கரத்தான், சக்ரத்தை யுடையவனான-இது பரம புருஷனுக்கு விசேஷணம்-தண்டுழாப்த்தார் லாழ் ஶீதல்துலசீ மலைவாழுகிற திருமேனி சஸ்பர்ஸ்த்தாலே ஶௌக்ய சௌக்யமார்த்திகள் ப்ரத்யஹமதிசயித மாய்க்கொண்டு வமிக்கிற ஶ்யலமான வென்றபடி - வரைமார்பன் பர்வத வதிர்ஸ்தீர்ண தீர்தமான வக்ஷ ஸ்ஸையுடையவனான பரமபுருஷன் தான் முயங்கும், இப்படிப்பட்டவன் தானும் மோஹிக்கும்படி யிருக்கு மவளான "நஜீவீயக்ஷணமபி விநாநாமசி தேக்ஷணா" மென்னும்படி யிறே அவனிருப்பது - இங்கிப்படி ப்ரேமதிசய சொன்னதுபிராட்டி நமக்கு ப்ராய்யீயம் ஶரண்யீயமானது ஶ்வலப்ணும் தானுங்கூட வேயொழியதான் மாத் தனித்தன் றென்று வ்யக்ஷிப்பிக்கைக்காக - கார், நீலமான - ஆர்ந்த வூததான வான், மெத்திலே - அமரும், அமர்ந்திருக்கிற - மின், விசுத்தானது - இமைக்கும் நிமோலிதமாம்படி யிருக்கிற, பரம புருஷவக்ஷஸ்தீயான தன் காதியாலே வூஹந்ர நீலமெய ஶ்விர்வியுதுதிர்ஹித ப்ரகாஸமாம்படி அத்யுஜ்வலீ யான வென்றபடி - இது திருவுக்கு விசேஷணம், வண்டாமரை, வண், சுந்தரமான - தாமரை தாமரஸபுஷ்ப மபோலிருக்கிற - நெடுங்கண், ஆயதலோச நங்களையுடைவளான .

(சா.ப்ர) திருக்கண்டேன், "அபாஶ்ஜாபூயா ஶோ யது ப்ரபரம் ப்ரஹ்மததம்" தீத்யுக்ரப்காரேண ஶ்வகடாஸாஸிந சர்வீஸ்வரீயா த்ரீயமபஷ்யம், பொன் மேனிகண்டேன், அத்யந்தஸ்பூஹ்ணீய தயாதஸ்ய அத்யத்யந்தாடர்விஷயம் விஐரஹமபஷ்யம் - சார்வு நமக்கென்றும் சக்கரத்தான்-தண்டுழாய்த்தார் வாழ்வரைமார்பனிதி, அஸ்தாக மபாஸ்யஸ்சக்ரபாணி: ஶீதல துலசீதாமாலதீகூத பர்வத விஸாலவக்ஷா: - தான் முயங்கும் எவ் பூதாபி யதாமஹேததாவர்த்தமானா, "நஜீவீயக்ஷணமபி விநாநாமசி தேநா" மீத்யுக்ரப்காரேணீதிபாவ: காரார்ந்தவான, அதிநீலமெய அமருமின், வர்த்தமானாவிசுத் இமைக்கும் வண்டாமரை நெடுங்கண் சாவிசுத்யானப்ரகாஸத இத்யுதேத ததா ப்ரகாஸமானா ஶலாக்ய பஷ்யதேக்ஷணா - தேன மரும்

(சா.வி) த்வகூதாவ்யாவூத்ரிமபிஸந்தாய, தீரகூண்டேன், லக்ஷ்மீமதாஸி, பொன்மேனி கண்டேன் ஶ்பூஹ்ணீயதயா...

(சா.ஸ) வர்த்த ப்ரீதிபூர்வமாஸ்யந்திதேத், தீரகூண்டேன் த்ரீயதூஸ்தவான் டொன்மேனி கண்டேன், ஶ்பூஹ்ணீய...

மூ- ப்ரதிபுத்த ராண நமக்கு ப்பெரியபிராட்டியாருடனே இருந்தென்று ம்ஓக்க (ப்பரி கின்ற) ப்பரி மாறுகிறவிவனை யொழிய ப்ராய்ந்தரூமும் ஶரண்யந்தரூமில்லை. இஃத்யுத்திகளே ப்ராய்ந்தரூம் ஶரண்யந்தரூம் ஂன்று நிமிக்கப்பட்டது...

(சா.தி) தாமரஸதிர்ஷ நேதிராண. தேனமரும பூமேல்திரு. மதுஸ்யந்தியான கமலபுஷ்பத்திற் வதிக்குமவளான பிராட்டியும். நமக்கென்றும், ஁பாயதசீயிலும் ஁பேய தசீயிலும் ஶார்வு, ப்ரதஸம்பந்தி யான ஶரண்யந்தரூம் ப்ராய்ந்தரூம் வேறில்லை யென்கை. பரிகின்ற பத பாதிக்கின்ற லென்கை இவ்மர்த்ததை...

(சா.ஸா) தேனமருமபூமேல் திரு. மது ஶரத தாமரஸ பூஸ்பபரி வஸிக்கிற பிராட்டி - ஂன்றும், ஁பத்தள்ள பாதோடு, இல்லாத பாதோடு வாஸியற ஶர்வ காலத்திலு மென்றபடி. நமக்கு ப்ரதி புத்திரான நமக்கு, ஶார்வு ஁பாஸ்யம். ப்ராய்ந்தரூம் ஶரண்யந்தரூம் மென்றபடி. கீழ்வ்யஜ்ஜிப்பித்த படிடே ஶ்வலஶ்ணுந்தானுமாக இருவரு ங்கூட, நமக்கு ப்ராய்ந்தரூம் ஶரண்யந்தரூம் மென்று தாத்ரயம். இப்பாட்டிலிந்த யுனைக்குப் பெரிய வாஸ்யாஸ்பிள்ளை ய்யானத்தோடு விரோதமில்லை. ஁ங்கு விஸேஷித்து பூரூப காரத்வ கண்தி யிலலாமையாலும், ஁பத்தள்ள பாதோடில்லாத பாதோடு வாஸியற பிராட்டி ஁பாஸ்ய மென்கையாலே இப்பாட்டு பூரூப காரத்வ மாத்ர பரமன்றென்று தோற்றுகையாலும் ஶரண்யந்தரூத்தில் ஶ்ரஸமான ஁பாஸ்ய ஶத்ரம் ப்ரயுதிக்கையாலும் ஁வ்விட மிந்த யுனைதக்கு ஁நுணமிதே. இப்படி இஃத்யுத்திகளே ப்ராய்ந்தரூம் ஶரண்யந்தரூம் மென்று ஶார்வு நமக்கென்கிற பாட்டுக்கு தாத்ரயமாக ஶ்ரீயை யும் ஶரண்யந்தரூம் த்ராதிரசீகளில் ஶகவானோடு ஶம ப்ரதான மாகஸஸொன்னது கூடுமோ? “விஸ்ணுபுத்தி விநானாய த்ரிஷ்டிதஸ்தி பராயணம்! ஶரிர்க ஶ்ரதாத்தேயம்” இயாதிகளிலே மஶர்ஷிகளும், “தாமரையாள் கேள்வன் ஁ருவனையே நோக்குமுணர்வு” இயாதிகளிலே ஁பூலார்களு மொருவனையே ப்ரதானமாகஸஸொல்லுகிற தோடு விரோதியாதோ? மற்ற ஶ்ரபிகளிற காட்டில் ஁ஶ்யஶித்ரான ஶ்ரீபராஸாரும், மற்றையாழ்வார்களிறகாட்டில் ஁ஶ்யஶித்ரான நம்மாழ்வாரும் இத்த்யுத்திகளிருவரையும் ஶமப்ரதான மாகவருளிஸ்செய்கையாலே இங்கு ஁தாஶரித்த வ்ருவங்களுக்கும் இப்படியே தாத்ரயம் கொள்ள வேண்டுக்கையால் ஁வ்ருவனங்கள் “யதா஁ ஁நுபஸ்யா” ஁ன்கிறபடியே ப்ருவ்யதிரித்ரு வ்ய்ருதே பரங்களா மென்னில் இவர்கள் ஁ப்படி ஁ஶ்யஶித்ரான படியெங்ருனே? இருவரையும் ..

(சா.ப்ர) பூமேல் திரு. மதுஶரததாமரஸபரி வ்ருமானா ஶ்ரீ: ஶர்வீஶ்யம் ஶூருவ க்ருபாணே ஶ்ருலஸீதாமால஁ருத்ருவ்ருஸ஁ ஶகவதத்யாதிர விஸயஶூதா ததேஶ்யம் நிர்வாஶிகா ஶ்ரீரஸ்தாகமுபாய இயுத்தி: பெரி யபிராட்டியாருடனே இருந்தென்றும் ஁ககப்பரி மாறுகிற லக்ஷ்யாஸஶாவஸ்தாயககத்ஸுஶி ஶித்தி ஶஶாரம஁ஷ ப்ரதானாதிவ்யாபாரங்குர்வத் நாராயணம். ஁வ் ஶ்ரீய:பதே:பரத்வம் “தேவதா பாரமாத்ரய்ய யதாவதேத்யதே ஶவா” நிதி பூலஸ்த்ய வஸிஸ்தவரப்ரதானலஶ்ய பரதேவதா...

(சா.வி) தஸ்யா ஁ப்யாதிரவிஸயம் விஶ்ருஶமத்ராத்ஷம். பெரியபிராட்டியாருடனே இருந்தென்றும் ஁ககப்பரிமாறுகிற இவனை ஁ழிய, லக்ஷ்யா ஶஶாவஸ்தாய ககத்ஸுஶி ஶித்திஸஶார ம஁ஷப்ரதானாதி வ்யாபாரங்குர்வத் ஶகவத்ருவிநா. ஂன்று ஁பக்ருமித்த ஶார்வு நமக்கென்னு ஂன்கிற பாட்டிலே ப்ராய்ந்தரூம் ஶரண்யந்தரூம், ஂன்று நிமிக்கப்...

(சா.ஸ) விஶ்ருஶ ஶ்ருதேவாந். ஶார்வு, ப்ராய்ந்தரூம். ஂன்று மொக்கப்பரி மாறுகிற இவனை யொழிய, ஶர்வதா

(சா.சं) श्रियासहैवरक्षक मेनविना பெரியமுதலியார், யாமுநாச்சார்யா: . நிர்மலிக்கப்பட்டதீயனென
ब्रह्मादिकारणभूत श्रीमन्नारायणस्यैवेश्वरत्वं नशङ्करादे रित्युक्त्वा नारायणनिशेषणभूतायाश्चिन्थोपीश्वर
तत्वान्तर्गतत्वमेव. उपायत्व प्राप्यत्वादिकञ्चतस्याः पराशर पराङ्कुश प्रबन्धोपन्यसनमुखेन वृढयितुं प्रवृत्तं -
இவ்வர்த்தகை இத்யாதிவாக்யஜாத்...

மூ- என்று பரமரஹஸ்ய யோக்யனான சஞ்ஞியனுக்கு உபதேசித்தான். இத்தை “மயர் வற மதிநலமருளப்பெற்று ஆத்யஸ்ய:கலபதே:” என்கிறபடியே ப்ரபந்ஸந்தானகூடஸ்திரான நம்மாழ்வாரும் “ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமேனிலாநிற்பக்கண்டசதிர்கண்டு” என்றருளிச்செய்தார்...

(சா.தீ) பரவதத்வமென்றும் அத்தை நம்மாழ்வாரருளிச்செய்தா ரென்கிறார் இத்தை மயர் வறவியாதி யால் ஒண்டொடியாளியாதி - ஒண்டொடியாளான திருமகளும் சர்வஸ்தா த்ரனான நீயுமிருவருமே - நிலாநிற்ப, சர்வோக்ஷேண வர்தியாநிற்குமபடி நீகண்ட தொரு சாமர்த்த்ய முண்டு - அத்தைககண்டு அடியேன். கண்டு கேட்டியாதி...

(சா.ஸ்தா) மற்ற ஋ஷிககளிவரைப்போலேவ்யக்தமாகச் சொல்லாதொழிவானே னென்று ஸிங்கியா மைக்காக பரமரஹஸ்யேத்யாதுக்தி: . இவ்வர்த்தபரமரஹஸ்யமாகையாலித்தையவர்கள வ்யக்தமாகச் சொல்லா தொழிந்தார்களென்று கருத்து இத்தை யென்றது இத்தத்யுபதேசிகளே ப்ராய்யரும் ஸரண்யரு மென்கிற அர்த்ததை யென்றபடி. மயர் வறவியாதி. மயர் வற. அஜ்ஞானமற. கர்மத்திலே தொடங்கி அஜ்ஞான கந்தியில்லாத படியென்கை. மதி, ஜ்ஞானத்தையும். நலம், பக்தியையும். அருளப்பெற்று, சர்வேஸ்வரந்தன்கிருடையாலே தானே ப்ரஸாதி க்கட்பெற்றென்றபடி. இத்தால்மற்றையாழ்வார் களிற்காட்டில் அப்ய ஹிதத்வ் சொன்னபடி. ப்ரபந்ஸி. இத்தாலும் அப்யஹிதத்வ் சொல்லித்தாய்த்து. ஒண் டொடியாளியாதி. ஒண்டொடியாள், அழகிய ஹஸ்தாபரணத்தையுடை யவளான. திரும களும் நீயுமே, பெரிய பிராட்டியாரும் நீயுமே நிலாநிற்ப. நிலாநிறக - உங்கள் அபிமானத்தி லடங்கிக்கிடப்ப தொழிய மற்றொரு ச்வதத்வ வஸ்து இல்லாதே நீங்களிருவருமே இஸ்வரராய் நிற்கும்படியென்கை - கண்ட சதிர் - நீபார்த்துவைத்த வாய்ப்பு நித்யஸூரிகளோடொக்க சர்வாத்மாக்களுக்கும் நீ அநாடியாக சகலபித்தது வைத்த பூரூபார்த்த...

(சா.ப்ர) லக்ஷ்மி விசிஷ்டஸ்யேவ “லக்ஷ்மியா சஹஹ்யோ கேஸோ தேவ்யாகாஹ்ய ரூபயா । ரக்ஷகஸ்சர்வசித்வா ந்தேவதா ந்தேபுசுமயித” இத்யாதுக்தப்காரேணோபாயத்வ முபேயத்வச்ச சாஸ்தாஹ்ருத சர்வேஸ்வரே ஸ்ரீஸிஸ்தகோபேரப்யுக்த மித்யாபிப்ரேத்யாஹ. இத்தைமயர் வறமதி நலமியாதினா, மயர் வறமதி நலமருளப்பெற்று, அஜ்ஞான சஸய விபர்யயா யதானஸ்யேயுஸ்ததா பகாவத்கூபயானிச்சயஜ்ஞானலக்ஷ்வா. நந்வேவச்ச. “த்வயா...

(சா.வி) உபதேசித்தான், உபதேசக்தவான். சர்வததூபய விபூதிபூதத் ததோதிதிரித்த கிச்சிந்நாஸ்திதி விசிஷ்டஸ்யேவேஸ்வரத்வாதிக்கமிதிபாவ: . “லக்ஷ்மியாசஹஹ்யோகேஸோ தேவ்யாகாஹ்யரூபயா । ரக்ஷகஸ்சர்வசித்வா ந்தேவதா ந்தேபுசுமயித” இதுக்த ப்காரேண சாஸ்தாஹ்ருத சர்வேஸ்வரே ஸ்ரீஸிஸ்தகோபேரபாயத்வமுபேயத்வச்ச ஸ்ரீவிசிஷ்டஸ்யேவோக்த- மித்யாபிப்ரேத்யாஹ. இத்தை இதி. இத்தை. இமமர்த்த. ஆழ்வாரருளிச்செய்தாரித்யந்நய: . கீதூர்பூதா: மயர் வறமதிநலம்பெற்று, மயர் வு, அஜ்ஞானவிபர்யயசஸயா: . அற யதானஸ்யேயுஸ்ததா, அதிஸயித. நல், ஜ்ஞான. பெற்று, லக்ஷ்வா. ஸ்திதா இதி ஸேஷ: . ஒண்டொடியாளிதி. ஸ்ரேஸ்தாபரணவத்யாஸ்த்வயிச்ச சர்வோக்ஷேணவர்த் மானயோஸ்சதோரித்யர்த்த: கண்ட சதிர்கண்டு, த்வஹ்ருத் சாமர்த்த்யமேக...

(சா.ஸ) மயாவறமதிநலமருளப்பெற்ற நம்மாழ்வாரும் அஜ்ஞானயதாவினஹ்ஸ்யாததாஜ்ஞானந்ந லாபவந்நக்ஷகோவகூடதரோபி ஒண்டொடியாளிதி ஸ்தாப்யவலயாதிபூஷிதயா ஸ்ரீயாஸஹததிரவரஹிதஸ்சந்- யதாத்வமவஸ்திதோஸிநதா கண்டசதிர் கண்டு மயித்யவாஹ்ருதிக்ஷந்யமுஷேனமக்ஷண சாமர்த்த்யத்யிப்ரத்யக்ஷிகூத்ய

(सा.सं) त्यक्तप्रयोजनान्तर प्रापकान्तरदुराशस्सन् त्वच्चरणार विन्दे एवउपायत्वेनाश्रितोहं...

(சா.வி) உபாய தசாயா மபிலக்ஷ்மீநைசிஷ்ட்யம் ஶ்ரீஸுதகோபசூரே ரஹிப்ரேநமிதி சிஹ்நம். லக்ஷ்மியா இஷ்வரத்வ சாஹந
விஷயப்ரபஞ்ஞ சத்ஸுலோக்யாஹிகாரே த்ரஸ்தவ்ய இत्याஹ. இவ்விஷயகுதிவிதி...

மூ- வாதியர்மன்னு ந்தருக்கச்செருக்கின் மறைகுலைய, ச்சாதுசனங்களடங்கநடுங்
கத்தனித்தனியே, ஆதியெனாவகை...

(சா.தி) இவ்வधिकार्यத்தைப்பாட்டால் சஹித்தருளிச்செய்கிறார் வாதியரித்யாதி. வாதியா, டுவாதிடிகள். மன்னுந்தருக்கச்செருக்கில், स्थिरமானதர்கமूल गर्वத்தால். तर्कपाण्डित्याதென்கை. तृतीयार्थेसममी. மறைகுலைய, “विभेत्यल्प श्रुताद्वेदः” என்கிறபடியே வேடங்கள் நடுங்குமபடியும் ஸாது ஜநங்களடங்கநடுங்க, டரம वैदिक ஜநங்களெல்லாரும் நடுங்கும்படியுமாக தனித்தனியே ஆதியெ னாவகை, அதாவது, ब्रह्मापरன். शिवன் परன் इन्द्रன் परनित्यादि प्रकारेण வேறே जगत्कारण வஸ்து வென்னாதபடி .

(சா.ஸ்வ) இந்த परदेवता पारमार्थ्य ज्ञानத்துக்கு கீழ்ச்சொன்ன इष्ट प्राप्तिபோலே சில अनिष्टनिवृत्तिविशेषங்களும் प्रयोजन மென்றுகாட்டா நின்றுகொண்டு அம் முத்ததாலே அதனுடைய अत्यन्तो पादेयत्वத்தையும் व्यञ्जितபியா நின்று கொண்டு இந்த परदेवतापारमार्थ्य त्रय्यन्त निष्णातैः पूर्वाचारैरेव साधितत्वादविचाल्य மென்கிறார் வாதியரித்யாதிடால் வாதிடர், டுவாதிடிகள் இதுக்கு த்தனித்தனியே ஆதியெ னாவகையென்கிற தோடே अन्वयம். மன்னு स्थिरமான டுவாரமான வென்றபடி. தருக்கச்செருக்கில், तर्कगर्वத்தாலே तृतीयार्थे सममी. மறைகுலைய, “विभेत्यल्प श्रुता द्वेदः” என்கிறபடியே வேடங்கள் நடுங்கும்படி. ஸாது ஜனங்கள், சாது ஜநங்கள் - तर्क परिश्रमाल सरायं परमास्तिकरायिநுந்துள்ள भगवदुक्त ரென்றபடி அடங்க, कात्स्न्येन நடுங்க, साध्वसकम्पितरामபடி தனித்தனியே ஆதி யெனாவகை, டுவாதிடிகள் தந்தாமுக்குத்தோற்றின படி வேறேவேறே जगत्कारण वस्तु வென்னாதபடி அதாவது ब्रह्मा परன்...

(சா.ப்ர) एवंस्वस्यपर देवतापारमार्थ्यस्वाचार्यकृपालब्धमित्याह. வாதியர் மன்னு इति மன்னு தருக்கச்செருக்கில் மறைகுலையசாதுசனங்களடங்க நடுங்க வாதியர் தனித்தனியே ஆதியெனாவகை ஆரணதேசிகர் நம்போதமருந்திருமாதூடன் நின்ற புராணனையே आदि பென்ன சாத்தினர் इत्यन्वयः - வாதியரித்யாதி - வாதிடர் - वावदूका: மன்னு. स्थैर्य தருக்க தர்கா: செருக்கு, गर्वः. இலிதி, पञ्चम्यर्थः, वावदूकाना स्थिरतर तर्कप्रयोग सामर्थ्य गर्वादित्यर्थः तर्काणां स्थिरत्वञ्च सप्ताष्टकक्ष्यासुदूषण स्फुरणराहित्यं - குலையகை भीतिः. மறைகுலைய, विभेत्यल्प श्रुताद्वेदो मामय प्रतरिष्यतीत्युक्तरीत्यावेदानां भीतिर्यथास्यान्तथा - சாதுசனங்கள், சாதுஜநா: . அடங்க, कात्स्न्येन. நடுங்க भीत्यातथा प्रकम्पितास्यु स्तथा. தனித்தனியே प्रत्येकं. ஆதி आदिकारण मित्यर्थः. எனாவகை, यथानवदेयुः ...

(சா.வி) வாதியரிதி. மன்னுதருக்கச்செருக்கின், स्थिरतरतर्कगर्वेण. மறைகுலைய, वेदा: “विभेत्यल्पश्रुताद्वेदो मामयं प्रतरिष्यती” युक्त रीत्या यथाभीतास्यु स्तथा. சாதுசனங்கள், சாதுஜநா: . அடங்க, कात्स्न्येन நடுங்க, यथाकम्पितास्यु स्तथा. தனித்தனியே, प्रत्येक, “विधिदैव हरोदैव भास्वरो

(சா.ச) इत्थं श्रियःपतेरेव जगत्कारणत्व रूपंपरदेवता पारमार्थ्य उपनिषदर्थ निर्णेतृभिः गुरुभिरेवप्रागेवकांस्थनाद मुखेनस्थापित मित्यधिकार्यगाधया सङ्गृह्णाति. வாதிடரிதி, वादिना दृढतरतर्क पाण्डित्यगर्वेण यथा वेदोविभेति तथाच साधुजनाम्सर्वे विप्रकम्पन्ते तथा रुद्रएव...

மூ-ஆரணதேசிகர் சாற்றினர், நம்போதமரும் திருமாதாடன் நின்ற புராணனையே//13//

(சா.தி) ஆரணதேசிகர், வேதாந்தாசார்யரான நம் ஆசார்யர்கள் | நம்போதமரும் திருமாதாடன்நின்ற புராணனையே நம் பரத்வென சர்வசாஸ்த்ரப்ரசித்தனாப் போது, புஷ்ப - கமலத்தை நினைக்கிறது அதிலமர்ந்த திருக்கு மவளான திருமாதா. ஸ்ரீயாகிற யுவதி - இவளுடனே சர்வகாலமும் சர்வர்க்கும் ஸரண்யனாய் நின்ற புராண புருஷனையே அடிஜகத்காரணமான பரதேவதையென்று - சாற்றினர், “சத்யம்சத்யம்புனஸ்சத்ய” மென்கிறபடியே தட்டிச்சாத்தினார்களென்கை //13//

(சா.ஸா) ஸிவன் பரன், இन्द्रன் பரனிட்யாதி ப்ரகாரென சொல்லாதபடியென்கை இவ்வளவால் வேதாந்தாஸாதுஜனானாஸ்ச ஸாஹஸனி வுத்தியும், துவித்ய வாத நிவுத்தியு மாகிற இவ்அநிஸ்த நிவுத்திகளும் இந்த பர தேவதாபாரமாத்ய ஜ்ஞானத்துக்கு ப்ரயோஜன மென்றதாபிற்று ஆரணதேசிகர் வேதாந்தாசார்யர்களான நம்ஆசார்யர்கள் நம், ப்ரசித்தனான நமிதி ஸத்ய: ப்ரசித்த பர:, பரத்வென சர்வ சாஸ்த்ர ப்ரசித்தனான வென்றபடி போதமரும், புஷ்பத்திலே யமர்ந்திருக்கிற - போது, புஷ்ப, பத்மவாஸினியான வென்றபடி திருமாதாடன், ஸ்ரீ யாகிற யுவதியுடனே - நின்ற, சர்வ காலத்திலும் சர்வர்க்கும் ப்ராப்யரும் ஸரண்யரமாய் நின்ற - புராணனை, ப்ரஹ்ம ருத்ராதிக்களைப்போலே உத்யத்யாதி களையுடையவனாகை யன்றிககே “த்வமாதி தேவ: புருஷ: புராண:” இத்யாதிகளில் ப்ரசித்தனான புருஷனை யென்றபடி, சாத்தினர், “சத்யம் சத்யம் புனஸ்சத்ய” மென்கிற படியே தட்டிச்சாத்தினார்கள் தனித்தனியேயாதி யெனாவகை இத்யே தத்ஸமபி வ்யாஹாராத் இவனையே அடி யாகச்சாத்தினரென்று தாத்பர்யமாகிறது || 13 ||

(சா.ப்ர) தத்யா, “ஹரிதேவோஹரோதேவோஹாஸ்கரோ தேவஇத்யபி | காலஂவஸ்வபாவஸ்சகர்ம சேதிபுத்யக்புதயி” த்யுத்தப்ரகாரென ப்ரஹ்மரூத்ரேந்த்ராத்ய: ப்ரத்யேகம் சர்வகாரணபூத பரதேவ தேதீயத்யானவதேயுஸ்ததேத்யர்த: - ஆரணதேசிகர், “அரண்யகஸ்ச வேதேஸ்ய” இத்யுத்தோப நிஷத்பதேஸ்தாரோஸ்ததாசார்யாதீத்யர்த: சாத்தினர் அவோசந், நாராயண ஂவ சர்வேஸா மாதிக்காரணமீத்ய வோசந்நீத்யர்த:- அடிஸத்ய: அநுஸஜ்ஜ நோய: . நம், அஸ்த்மாகம், அமருகை, ஸ்திதி: . போதமரும் புஷ்பேஸ்தித்யா, திருமாதா லக்ஸ்மீ: . தத்யாவிகாஸிகமலே ஸ்திதேத்யுத்தே: கமலவாஸின்யா ஸ்ரீதேத்யர்த: உடன், ஸஹ, நின்ற, ஸ்திதி: - புராணனையே, புராண புருஷம் ஸ்ரீமந்நாராயண மேவ சர்வேஸ்வரத்வென ஸாஹயந்தீதி பாவ: || 13 ||

(சா.வி) தீவமேவச, கால ஂவஸ்வபாவஸ்சகர்ம சேதிபுத்யக்புதயி” த்யுத்தரோத்யா, ஆதி, அதிக்காரணமீதி, வாதியர், வாதின: ஂனாவகை, த்யானவதேயுஸ்தத்யா, ஆரணதேசிகர் வேதாந்தானா முபதேஸ்தாரோ வாதிஹ்ஸாஸ்த்ர வாதா: . நம், பரத்வென சர்வசாஸ்த்ரப்ரசித்த: போது, புஷ்ப, அமரும்ஸ்தித்யா திருமாதா லக்ஸ்யா, உடன் நின்ற ஸஹஸ்திதி: புராணனையே, புராண புருஷஂவ, அடிதீரீத்யநுஸஜ்யதே, காரணமீதி, சாத்தினர் அவோசந் || 13 ||

(சா.ஸம்) காரணம் ஹிரண்யகர்ம ஂவகாரணமீத்யாதிகாந் த்யானவதந்தி தத்யாஉபநிஷதர்த் நிர்ணே தாரோதேஸிகா ஸத்யம் சத்யமீத்யாதிநாகாஸ்ய நாதமகுவ்ந் கமலோதர ஸ்தித்யஹ்மதீயஸ்ரீயா ஸஹீவ ரக்ஷகதத்யாஸ்தித புராணபுருஷ ஂவகாரணமீதி || 13 ||

(சா.தி) இப்பரதேவதாபாரமார்த்தத்தை சஹசத்ததிலொருவ னறிப, மெனகிறா. ஜனபதேதி. அவிஞ்ஞாந்நுரே, த்ரிஷமதேதிஸ்மிந் ஜகதி சஹசேஷு கத்திஜ்ஞந்நு புமான, பரிசித நி஑மான்த்ஸந், அாார்ய ப்ரசாடா ல்லப்தமான வேதாந்தங்களில் க்ருத பஹுபரித்யமணாய. ஜனபதேத்யாதி. ஜனபத, தேச. புவந், லாக. அாதிசப்தத்தால் ஸ்வர்ட் கைலாச ப்ரஹ்மலாகாதி஑்ருஹித, தப்த்ஸ்தானானி தேஷு...

(மா.ஸ்வா) பரதேவதாபாரமார்த்திநிஷ்ஞததூககு சர்வதஷ சர்வகால சர்வவிஸ்தீகநிலும் லௌகிக வுதிக சகல காரியங்கநிலும் ரக்ஷகாந்ரான்வயம் அருமடப ஔவ தீக ரக்ஷக்தவ ஔவ சாய் ப்ரயாஜன மெனறு கீழேபறுதி யுட்டது கூடுமோ? ஆழ்வாராகளைபடோலே மஹாநு ஔவர்களா யிருப்பார் சிலாக்கில் அஔவசாயங்கண்டாலும் இர ஜந்நுக்கள் தீசாஔிபதி ப்ரஔுதி களையே தங்களுககு ரக்ஷராகப்பத்திப் டொருகையால் அந்த ஜந்நுகளுக்கு இவ் அஔவசாயங்கண்டதிலலையே? அவர்களிலே சிலர் வேதாந்ர ஔவணம் டெற்றிருக்கச்செய்தேயும் அந்த தீசாஔிபதி ப்ரஔுதி களையே யனறோ தங்களுக்கு ரக்ஷராக ப்பற்றிட போருகிறாராகளெனன. அந்த ஜந்நுக்களிலே இவ் அஔவசாய முடையவனாயும் ஓருவன் லூகத்தி லுண்டாகக்காண்கையால் உக்த ஔகாவகாசமில்லை டென்கிறார் ஜநபடே த்யாடிபால் - இததாலில்வஔ காரத்தில சொன்ன அர்த்தங்களில் ஆத்மீகய மென்கிற ப்ரதமஸூலூகத்தில் ஔஜ்ஜூஔீநமாகாத அநந்ய ஔரணத்வா வஸ்தாஸத்தை ஔபபத்திகமாக ஔட்யஔஔிக்கைக்காக இஸூலூக மென்றதாயிற்று - ஔுத்திவ: ஔன்றங்கு விஸேபித்தாப் போலன்றிக்கே ரக்ஷகத்வ ஔாமாஸ்ய பரமான ரதி ஔப்தம் இஸூலூகத்திலே ப்ரயூகிக்கை யாலும் லூகிகேஸுரர்களுக்குங்கூட இங்கு நஸுரத்வ ஔால்லுகிற வித்தாலும் லூகிக வுதிக சகல காரியங்களிலும் ரக்ஷகாந்ரான்வய மற்றிருக்கையாகிற அநந்ய ஔரணத்வாவஸ்தீ இஸூலூகத்திற்கு தாத்பர்ய மாகிறதிறே ஜநபட:, தீச:, ஔவன லூக: - ஆடி ஔப்தென அஔட ஔங்குதே - ஜநபட ஔவனான்யேவஸ்தானானி, வ்யவஔார யூக்ய ப்ரதீசா:, ஔதென ஜநப ஔாஔிபதேர்ஜந படாந்ரே, ஔவனாஔிபதே:...

(सा.प्र) ननु ब्रह्मरुद्रयोर्विष्णु साम्यैक्य सर्वेश्वरत्वादीनि सन्तोनाद्रियन्ते इत्युक्तं. तत्रकोहेतु रित्यत्र तयोर्ननुमान्धात्रग्रीन्द्रादि वदन्तित्यत्वं अज्ञत्वं चेति वदन्नेवं रूपज्ञानस्य प्रयोजनं भगवद्रक्षकत्वं ज्ञानमित्याह - जनपदभुवनादीति, अविद्यादन्तुरे जगति परिचित निगमान्तः एको जन्तुः जनपदभुवनादि स्थानत्रैत्रासनस्थेष्वीश्वरेषु अनुगत निजवार्तनश्वरेषु सत्सु श्रीसहायं गतिं पश्यतीत्यन्वयः. “अविद्याकर्मसंज्ञान्या तृतीयाशक्ति” रित्याद्युक्ताऽविद्याख्य पुण्यपाप रूपकर्मणा विषम विपाकेन निम्नोन्नते स्वामि भृत्यभावेन स्थितेचेतनवर्गे - भाग्यशालीकश्चि द्वेदान्तेषु वेदान्त व्याख्यान भूत भाष्यादौच परिशीलनेन श्रियः पति व्यतिरिक्तानां भुवनाद्याधिपत्य सूचक...

(सा.वि) “मनुष्याणां सहस्रेषु कश्चिद्यतति सिद्धये। यततामपि सिद्धानां कश्चिन्मां वेत्तितत्वतः” इति परदेवतापारमार्थ्यं वेदिनोदौर्लभ्यं वदन् तदज्ञानस्य तदाश्रयण प्रयोजन मित्याह, जनपदेति, जनपदोदेशः, भुवनं, लोकः, आदिशब्देन त्रैलोक्यं ब्रह्माण्डञ्च गृह्यते, तान्येवस्थानानि...

(सा.स) श्रुतवेदान्तेष्वप्येवंपरदेवतापारमार्थ्यं ज्ञानवानधिकारीदुर्लभ इत्याह - जनपदेति. जनपदं नगरं, भुवनं, मण्डलं. आदिपदात्सुद्धिरण्यगर्भादि स्थानग्रहणं, जनपदादिरूपस्थानेषु...

(सा.स) तत्तदधिपोहमि तिजैत्रासनस्थेषु वीरासनादि साम्राज्यासनादिसमालम्ब्यजितंमयेत्यास्थि तेषु ईश्वरेषु नश्वरेषु सत्स्वप्य विद्याबलात्तानेवपरत्वेन सर्वेपिपश्यन्ति, परिचित निगमान्तेष्वप्येक एव...

इति श्रीकवितार्किक सिंहास्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य
कृतिषु श्रीमद्रहस्यत्रयसारे परदेवता पारमार्थ्याधिकारः ॥

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

इति श्री सारदापिकायां परदेवता पारमार्थ्याधिकारः ॥

(சா.ஸ்வா) இவ்வர்த்தத்தில் அநுபவமே ப்ரமாண மென்றும், காலத்யததிலும இவ்வர்த்ததத்க்கு அநுவுத்தியுண்டென்றும்தோற்றுகிறது வேதாந்தபரிசய மெல்லாாககுமொதததிருக்க இதொருவ னுக்கே யொழியமற்றப்டேர்க்கில்லாதொழிவானேனென்று ஸிஃபாமைக்காக வருளிச் செய்கிறார். அவித்யாதந்துரேஜகதி - அவித்யாத் வித்யாவிருதி ப்ராசீன்கர்ம - தந்தர், நிம்த்நத. த்ருவித ந்யூநாதிக்க பாா பத்நகர்மயுக்தே ஜகதித்யர்த் - ததாச லுக்கத்திலே விருதிக்கர்ம ப்ராசூர்யவான்கள் திரளாகையாலும அந்த் விருதி கர்மங்கழிந்தவர்கள்அத்யந்த்விருத் ராகையாலு மிவர்களுக் குொழிய மற்றப்டேர்க்கில்லாதொழிகிற தென்று கருத்து || ௩௬||

इति श्रीसारास्वादिन्या परदेवता पारमार्थ्याधिकारः ॥

(सा.प्र) स्थानेषु इदं मनेन जितमिति ज्ञानं हेतुभूतेषु आसनेषु अवस्थितिष्वित्यर्थः. अनुगतनिजवार्ता, अनुगता नष्टानि जावार्ता स्व विषयो वृत्तान्तो यथा भवति तथेत्यर्थः ॥५७॥

इति श्री सारप्रकाशिकायां परदेवता पारमाथ्याधिकारण्यः ॥

(सा.वि) नश्वरब्रह्मरुद्रादिकारणं नित्यभूतं. गतिं, उपायं. पश्यति, ब्रह्मादीन्वार्तामात्र सहितं च सर्वान्जानन् श्रीसहाय मेवोपायत्वेन जानातीत्यर्थः. अत्रजनपद भुवनग्रहणंदृष्टान्तार्थ - यथानाशशीलतया प्रत्यक्ष प्रमितान् राजश्चक्रवर्तिनश्चोपायत्वेन नाश्रयति तथा “नब्रह्मणेशान” इत्यादि वाक्यैर्नश्वरतया प्रतिपन्नान् ब्रह्मरुद्रादी नप्युपायत्वेननाश्रयतीत्यर्थः ॥५८॥

इति श्रीसारविवरिण्यां परदेवतापारमाथ्याधिकारण्यष्टः ॥

(सा.सं) श्रीसहायं नारायणं प्रापकं प्राप्यश्चपश्यतीत्यर्थः ॥५८॥

इति श्री सारप्रकाशिकासङ्ग्रहे परदेवता पारमार्थ्याधिकारः ॥

श्रियै नमः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ मुमुक्षुत्वाधिकारः ॥

मू- कालावर्तन् -

(सा.दी) पारम्यं श्रीमतो विष्णोः प्रदर्श्यायाधि कारिणः । मुमुक्षासिद्धयेदोषस्संसारस्योपवर्ण्यते ॥ ...

(सा.स्वा) प्रधान प्रतितन्त्रந்தொடங்கி अधिकार चतुष्टयத்தால் निरूपித்த அर्थங்களுடைய ஜானமுபாசனாदிகளைப்போலே மோக்ஷோபாயத்வென சோதित மல்லாமையால் இவற்றின் நிரூபண நிரந்தரம் மன்றோ? உபாய மல்லா விட்டாலும் இவன் மோக்ஷோபாயாதி காரியாகைக்கு இது உபயுக்தமாகையாலிவத்தின் நிரூபணம் சார்த்தம் என்றில் இது மோக்ஷோபாயாதி காரித்வோப யுக்தமென்னக்கூடுமோ? இந்த ஶரீராत्म भावादि ஜான மில்லாதிருக்கச்செய்தேயும் மோக்ஷேக்ஷ ததுபாய ஜானமாத்திரமுடையவர்கள் முமுக்ஷுக்களான அதிகாரி களென்றும், மத்துள்ள வேதாந்திகளெல்லாரும் அங்ஜீகரிக்க வில்லையோ? இதுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும் க்ஷுத்ர பुरुஷார்த்த சக்தியாலே மோக்ஷோபாயானுஸ்தானத்திலிழியாதாரு முண்டென்று கீழ் அதிகாரத்தில் சொல்லவில்லையோ? ஆகையாலிது அந்வய வ்யதிरेकाभ्यां வ்யபி சரித மன்றோ? இந்த ஜானமும் பயோஜனான்தராசக்தி ராஹித்யமும் சமூதீத மாய்க்கொண்டு அதிகாரி விசேஷண மாகையாலிங்கு அந்வயவ்யதிरेக வ்யபிசாரஸங்காஸகாஸமில்லை யென்றில் ராஜ்யாதிசுக்ஷங்களுக்கும், சுவர்காதி பௌகங்களுக்கும், ப்ரத்யக்ஷாதி களாலும், ஶாஸ்த்ரங்களாலும் உக்ஷுத்ர பुरुஷார்த்தங்களாக ப்ரதி பத்னங்களா யிருக்கில் அவத்திலாரேனும் ஒருவர்க்குத்தான் அசக்தியில்லாதொழியுமோ? உக்ஷுத்ர பुरु ஶார்த்தத்வென ப்ரமண சித்தங்களிலும் அசக்தி...

(सा.प्र) एवमधिकार चतुष्टयेन मुमुक्षोपयोगितया सम्बन्धेन सहप्राप्य प्राप्तविरोधिनां स्वरूपं दर्शितं - इतः परं पाप्मरूपायाधिकार स्वरूपं दर्शयति - तत्र रहस्यत्रयसाराथभूत भरन्यासानुष्ठानोप युक्तमाकिञ्चन्य विशिष्टानन्य गतित्व रूपप्रपत्यधिकारं दर्शयिष्यन्नुपोद्धाताधिकारे “ईश्वरस्यच सौहार्द” मित्यादिना - आचार्य प्राप्तिहेतु तयोक्तस्य भगवत्कटाक्षस्य “जायमानंहि” इत्यादिनावगतं मुमुक्षाहेतुत्व माचार्योपदेशद्वारैव युक्तमित्याचार्योपदेशरूपेणाधिकार चतुष्टयेन सम्बन्धादि प्रतिपादकाध्यात्म शास्त्रार्थयथा...

(सा.वि) एवं प्रति तन्त्र निश्चयाधिकार मारभ्य अधिकार चतुष्टयेन मुमुक्षो रुपयोगितया...

(सा.सं) इत्थमर्थषट्केण सह पर देवतापार माथ्येज्ञातेपि विरक्त्यभावेन मुमुक्षुत्व मिति...

(சா.ஸ்வா) மில்லாதொழியில் மோகசுலத்திலும் அப்படியாக ப்ரஸித்தியாதோ? நிஷித்தநிவ்ர்த்தியும் அஹங்காரமமகார நிவ்ர்த்தியும் விசேஷித்தது மோகோபாயாதிக்காரோபயுத்தமாயிருக்க அவத்தையிங்கு சொல்லாதேதானொழிவானேன்? அவையும் இவ் அதிகார சதுஸ்தியார் நிரூபணத்தாலே தானே சித்திக்கையா வென்றில் அவையப்பட்டி சித்திப்ப தெங்ஙனே? கிச்ச, ஆத்மாவுக்கு தேஹ்நியாதி விலக்ஷணயானம் ப்ரகவ த்வைக்யர் ஸ்ரூப ப்ராப பூரூபார் என்றறிகைக்கு சேஷ்வாதி ஜானம்போலே உப யுத்த மாகிற தன்றிக்கே யிருக்க அந்த விலக்ஷணயதை இங்கு தத்வ த்ரயாதி காரத்திலே நிரூபிப்பானேன்? என்றிப்புடைகளிலே பிறக்கும் சித்திகளை ப்ரஹ்மயாநின்றுகொண்டு மோகோபாயாதி காரி ஸ்ரூபயதை இவ்விதி காரத்தாலே நிரூபிக்ககோலி இதன் அர்த்ததை சித்திஹிக்கிறார். காலா வர்தா நியாதிவால. காலஸ்ய, ஆவர்தாந், க்ஷண க்ஷணிகாதி ரூபேண, அஹோராத்திராதி ரூபேண, வத்ஸராதி ரூபேண, யுగాதி ரூபேண, கல்பாதி ரூபேணச் ப்ரஹ்மணானி - ஸாமாவர்தத்வோக்யா மஹா ப்ரவாஹா வர்தஸ்ய ஸ்வாந்: பதித பூரூப ப்ரஹ்மணா த்யாபாடகத்வ வத்ஸர்ஜனம் ஜராமரணாதிபி பூயோபூய: ப்ரஹ்மணா பாடகத்வத்வ தஸ்ய சாதி துஸ்ஸஹத்வம், அநு பரத்வம்...

(सा.प्र) वदवगतेतत्फलभूतमुपायानुष्ठानोपयुक्तं मुमुक्षुत्वदर्शित्यस्मिन्नधिकारे - तत्र प्रथमं “तापत्रयातुरैर मृतत्वाय स एव जिज्ञास्य” इत्येतदनु सरन्प्रकृति प्राकृत पदार्थानां कालविशेषापादित विविध वैषम्य युक्त स्वरूपशोधन पूर्वकं भगवन्तं परम पुरुषार्थ स्वस्य तदनुभवयोग्यतांच विजानतस्संसारा सह्यतां दर्शयति - कालावर्तानिति - यद्वा एवं प्रधान प्रतितन्त्राधिकार भारभ्याधिकार चतुष्टये नोक्तानां शेष शेषिभावादि सम्बन्धार्थ पञ्चकतत्त्वत्रय परदेवताना ज्ञानस्य फलंबन्धासह्यतानु सन्धान विशिष्टमुमुक्षुत्व मित्यस्मिन्नधिकारे दर्शयति - तत्र प्रथमंबन्धासह्यता सहेतुकां दर्शयति - कालावर्तानिति - कालावर्तान्प्रकृति विकृतीः कामभोगेषु दोषान्ज्वालागर्त प्रतिमदुरितोदक दुःखानुभूतिं स्वपरनियतं याथातथ्यं यच्च दिव्यपदत त्काराकल्पं वपुरपिविदन् कः बन्ध तितिक्षेत्यन्वयः. कालावर्तान्, अहोरात्र पक्षमासक्रतु अयन वत्सरादीनां चक्रवत्परिवर्तमानतया स्वान्तः पतितानवशान्कृत्वाधो धउच्चावर्तवदावर्तमानान्कालभेदान्. एवं विधकालचक्रकृतान् कार्यभेदानाह...

(सा.वि) सम्बन्धेन सहप्राप्यप्राप्त विरोधिस्वरूपेषु दर्शि तेषु इदानीं तत्त्व रूपज्ञानेन मुमुक्षा जायत इत्याह. कालावर्तानिति. कालावर्ताः, कालविकाराः. क्षण, घटिका, प्रहार, दिवस, मास, संवत्सर, युग, ब्रह्मकल्पादिरूपाः. तेषां स्वसमीप वर्तिग्रसन सामर्थ्या दावर्तत्वरूपणं - तान्विदन् जानन् कः बन्धं तितिक्षेत. कालविकारैः ब्रह्मादयोऽपि निगीर्यन्ते. “महाबलान्महावीर्या ननन्तधनसंचयान् - गतान्कालेन महता कथाशेषान्न राधिषा” निति संसारे सर्वमनित्यमिति जानन् कः बन्धं...

(सा.स) वैराग्यपरिकरानेक ज्ञानसहिता दुक्तज्ञानान्मुमुक्षुत्व रूपोपायाधिकारसिद्धि मुपपादयितुं अधिकारान्तरमारभ माणःतत्प्रतिपाद्यं सङ्गृह्णाति, कालावर्तानिति - आवर्तवद्भ्रम्यमाणसर्ग...

मू- प्रकृतिविकृतीः कामभोगेषुदोषान् ज्वालागर्तं प्रतिमदुरितो दर्क दुःखानुभूतिं । ...

(सा.दी) प्रकृतेः सूक्ष्मायाः. विकृतीः, महदादि रूपाः. अज्ञानादिजननीः. काम भोगाः, ऐहिकामुष्मिक सुखानु भव रूपाः - तेष्वल्पा स्थिरत्वादि दोषान्. ज्वालागर्तं सदृशीं दुरितानां पापानां. उदर्कः, उत्तर फलं. तदनुभव रूपा नरक दुःखानुभूति स्तांच...

(सा.स्वा) अत्यन्तपारवश्यापादनेनस्वेच्छयाक्वचिदपिविश्रमसम्पादनस्याशक्यत्वञ्चव्यज्यते. प्रकृति विकृतीः, प्रकृतिः मूल प्रकृतिः. तस्याः प्रलय दशाया मत्यन्तज्ञान सङ्कोच मुखेनाचित्कल्पा पादक तया वेदन मत्र विविक्षितं. विकृतयो महदादयः. तेषां सृष्टिदशायां देहादि द्वाराविपरीत ज्ञानादि बहुविधा नर्था वहत्वेन वेदनं विविक्षितं. कामभोगाः, ऐहिकामुष्मिक सुखानुभवरूपाः. तेष्वल्पत्व, अस्थिरत्वादोषान्. ज्वालागर्तं प्रतिम मेमंकीरुषिदुःख विशेषणं. ज्वाला गर्तं, कङ्कणी. इत्थालं पुट पाकवदति दुस्सहत्वं द्योतिता माकीरुषि. दुरितानां, पापानां. उदर्कः, उत्तरं फल मित्यर्थः. दुरिताना मिदानी सुखरूप तयाऽनु भूयमानानां कथं प्रति...

(सा.प्र) प्रकृति विकृती रिति. “अष्टौ प्रकृतयः षोडशविकाराः” इत्युक्तान्प्रकृति महदहङ्कारपञ्चतन्मात्ररूपान् शरीर प्रकृतिभूतान्पदार्थान् एतैरारब्धदेहाश्रितान् ऐकादशेन्द्रिय पञ्चमहाभूतरूपान् विकृति शब्दवाच्यान्विकारांश्चेत्यर्थः - कामभोगेषुदोषान्, काम्यन्त इतिकामाश्शब्दादयः - ऐहिकामुष्मिकैश्वर्यभोगेषु. दोषान्, अनिषिद्धेष्वल्पत्वास्थिरत्वादयः निषिद्धेष्वनर्थादयश्चतान् - ज्वालागर्तेत्यादि. ज्वालया पूर्णोर्गतो ज्वालागर्तः - तस्य प्रतिमं, प्रातिकूल्येन तत्तुल्यं. उदर्कः फलमुत्तरमित्युक्तेः दुरितारम्भकः “अदत्तदोषेण भवेद्दुरितोदरिद्य द्रोणेण करोतिपापं पापादवश्यं नरकं प्रयाति पुनर्दरिद्रः पुनरेवपापी” त्यादि प्रमाणादुरितारम्भकत्वं दुःखानुभवस्येति भावः - तथा विध दुःखानुभव मित्यर्थः...

(सा.वि) तितिक्षेते त्यन्वयः. तथा प्रकृति विकृतीः, प्रकृतेः सूक्ष्म रूपाया विकृती महदादिविकारान्. परिशुद्धात्मनि देहात्मभ्रमादि हेतुभूतान्विदन् कः बन्धं तितिक्षेतेत्यन्वयः. “आ ब्रह्मभुवनादेते दोषास्सन्ति महामुने । अतएवहि नेच्छन्ति स्वर्गं प्राप्तिं मनीषिणः” इत्याद्यप्यत्र द्रष्टव्यं. कामभोगेषुदोषान्, “मांसासृक्पूय विष्णून् स्नायुमज्जास्तिसंहतौ । देहेचेत्प्रीतिमान्मूढो भवितानरकेपिस” इत्युक्तप्रकारेण दोषान्विदन् जानन् कः बन्धं तितिक्षेते. ज्वाला गर्तं प्रतिमा, ज्वालागर्तं सदृशीयादुरितानां “यद्ब्रह्मकल्पनियुतानु- भवेप्यनाशयंतत्किलिबषं सृजतिजन्तुरिहक्षणाधे” इत्युक्तं ब्रह्महत्यादि पापानां. उदर्कः, उत्तरफलभूता. दुःखानुभूतिः, नाना विधरोगदुःख सुरूप सुगुण पुत्रदारादिवियोग दुःख प्राप्तमहाराज्या दैश्वर्य नाशरीर वादि

(सा.स) सहारादिकालान्. कालावर्त विषय प्रकृति तद्विकारान्. दोषान्, अल्पास्थिरत्व, अन्तवत्व, दुःखमिश्रत्व, दुःखोदकत्व विपरीताभिमान जनकत्वादीन् - इहामुत्र चानु भाव्य दुःखानां ज्वालामय गर्तं वदति दुस्सहत्वस्यदुरित फलकत्वस्यच प्रत्यक्ष शब्दाभ्यां सिद्धतयातादृश दुःखानु...

मू- याथातथ्यं स्वपरनियतं यच्चदिव्यं पदं तत् ...

(सा.दी) स्वपर नियतं, स्वस्य परस्य ब्रह्मणश्च नित्य व्यवस्थितं. स्वाभाविकं यथावस्थित स्वरूप शेष शेषि भावादि. यच्चदिव्य पद, अप्राकृतं परम पद. तद्वैलक्षण्यमित्यर्थः. काराकल्प...

(सा.स्वा) कूलत्वमिति शङ्कावारणार्थमुदकेत्युक्तिः. स्वपरनियत याथातथ्यं, जीवेश्वरयोर्व्यवस्थित शेष शेषि भावादि रूपं स्वरूप प्राप्त स्वामि कैङ्कर्य साम्राज्य योग्यता पादकं स्वाभाविकाकार मित्यर्थः. यद्विव्य पद, अप्राकृतस्थान. तच्चेत्यर्थः अत्रयत्तच्छब्दाभ्यापरिपूर्ण भगवद्भव प्राप्ति हेतु भूतस्य दिव्य पदस्य पूर्वोक्त सकल दोषरहित त्वेन निरतिशय कल्याणत्वादिना च प्रमाण प्रामाद्विद्योत्थने. कारा कल्पव पुरपि, कारा गार सदृशं प्राकृतं स्व...

(सा.प्र) स्वपरनियत याथातथ्य, स्वस्मिन्नियत ज्ञातृत्व, भोक्तृत्व, परतन्त्रत्व, भगवदनन्याहेशेषत्व, अनन्य शरणत्वानन्य प्रयोजनत्वादि रूपस्वाभाविकाकारं. परनियतं, सर्वस्मात्परेऽस्मिन्पुरुषे नियतं, श्रिय. पतित्वानन्तज्ञानानन्दस्वरूपत्व, हेय प्रत्यनीकत्व, स्वाभाविकानवधिकाशया संख्येय कल्याणगुणाकरत्व, स्वाभिमतानुरूपैक स्वरूपाचिन्त्य दिव्यादुत नित्यनिरवद्य निरतिशयौ ज्वल्यसौन्दर्य सौगन्ध्य सौकुमार्य लावण्य यौवनाद्यनन्त गुणनिधिविव्य रूपोपेतत्वं भयविभूतिशरीरत्व, जगत्सृष्ट्यादिव्यापारलीलत्वादि स्वरूपयाथात्म्यं चेत्यर्थः - यच्चदिव्यपदं, “तद्विष्णोः परमं पदम् सदापश्यन्तिसूरयः - तेहनाकर्महिमानस्सचन्ते. यत्रपूर्वे साध्यास्सन्ति देवाः - ब्रह्मणस्सदनादूर्ध्वतद्विष्णोः परमं पदम् । शुद्धसनातनज्योतिः परंब्रह्मेतितद्विदुः । रम्याणिकामचाराणिविमानानिसभास्तथा । आक्रीडाविविधाराजन्पद्मिन्यश्चामलोदकाः । एतेवैनिरयास्तात स्थानस्य परमात्मनः । लोकं वैकुण्ठनामानं दिव्यं षाड्गुण्यसयुतं । अवैष्णवानामप्राप्यं गुणत्रयविवर्जितम् । सभाप्रासाद संयुक्तं वनैश्चोपवनैश्शुभैः । वागीकूपतटाकैश्च वृक्षषण्डैश्चमंडितम् । अप्राकृतं सुरैर्वन्द्यमयुतार्क समप्रभम् । प्रकृष्ट सत्वरारशितं दद्रक्ष्यामि चक्षुषे” त्यादीष्वत्यन्तोक्तकृतया प्रसिद्धं परमपदं - चकारेण परिपूर्णानुभव कैङ्कर्यादि स्थाविधपुरुषार्थ स्वरूपानुरूपत्वादिर पुनरावृत्त्यादिश्च समुच्चीयते - काराकल्पवपुरपि, यथाराज्य परिपालनार्थं सिंहा सनाधिरोहणस्य सार्वभौमराजकुमारस्य कारागारे स्थितिरपि दुःखायैव भवति तथानित्य सूरिव...

(सा.वि) नरकाद्यनुभवसमस्त दुःखानुभूतिं - विदन्कः बन्धं तितिक्षेत. तथा स्वपरनियतं याथातथ्यं, स्वनियतं याथातथ्यं स्वात्म याथात्म्यं. ज्ञानानन्दस्वरूपत्व, ज्ञानगुणकत्व, अणुपरिमाणत्व, देहादि विलक्षणत्व, भगवदेक शेषत्व रूपं. परनियतं याथातथ्यं परयाथात्म्यं. कल्याण गुणा करत्व, हेयप्रतिभटत्व, सर्वशरीरित्व, सर्वशेषि त्वादिरूपं विदन्कः बन्धं तितिक्षेत. दिव्यं पदं यत्तच्च “एतेवैनिरयास्तात स्थानस्य परमात्मनः” इति यदपेक्षया स्वर्गब्रह्मसभा प्रभृतयो नरकतुल्यास्तादृशाप्राकृत शुद्धसत्त्वस्वरूपं जानन्कः बन्धं तितिक्षेत - काराकल्पं, राजकुमारस्य कारागृह...

(सा.सं) भूतिं च, स्वपर नियत यथावस्थितस्वभावं च, दिव्यपदं वैलक्षण्यं च. वपुः काराकल्पमिति च...

मू- काराकल्पं वपुरपि विदन् कस्तितिक्षेतबन्धम् ॥

(सा.दी) राज कुमार भूतस्य स्वस्य कारागार सदृशं. परिपूर्णं ब्रह्मानुभवतिरोधानात्. वपुरपि, मांसासृक्पूयादिमयं अशुचित्वादि दुष्टं पाञ्च भौतिकं शरीरञ्च. विद्वान् पुमान्...

(सा.स्वा) देहञ्च. कारागारं, கிடைக்க. राजकुमारस्य कारागृहवन्नित्यसूखितुल्यभोगार्हस्य चेतनस्य स्वोचित भोग प्रति बन्धकं स्वच्छन्द विहार विरोधि स्वस्वामि वृत्तान्तादि परिज्ञान विरोधि स्वस्यानुचित स्थानभूतं दुर्विषहं नानाविध क्लेशात्म कञ्चेति भावः. विदन्, जानन्. अत्र काला वर्तमानां वेदनं स्थिर प्रतिष्ठित ज्ञान रूपं विवक्षितं. क स्तिति क्षेत बन्धमिति बन्धासहिष्णु तापादकतयाक्तेः. तितिक्षेत, सहेत. बन्धं, कर्मशृङ्खलितत्वं क स्तिति क्षेत - एवं विध ज्ञानமுடையனொருவனும் सहியான்...

(सा-प्र) त्स्वाभाविकापहतपाप्मत्वाद्यष्टगुणकतया स्वतस्सर्वज्ञत्वाद्यर्हस्यतत्सङ्कोचकरेदेहेसुखोत्तर तयास्थितिरपि दुःखायैव भवतीतिकारागार कल्पत्वमिति भावः - अपिशब्दोवबुध्यपक्ष अविनाशित्वमपि समुच्चिनोति - उक्ता कारान्सर्वान् जानन् कोवाबन्धं सहेत न सहेतैवेत्यर्थः - पूर्वार्धेन कालप्रकृत्योस्वपरिणाम विशेषैः कामभोगादि दोषहेतुत्वाभिधानात्तत्रयाधिकारार्थानां बन्धासह्यताजनकत्वं दर्शितं - आत्मनोचित्सं सर्गस्य तदैक्यभ्रम हेतुत्वेन अत्यन्तानर्थ करतयातस्य परिहार्यत्वमभिप्रेत्योक्त काराकल्पंवपु रपीति - यच्च दिव्यपदमिति प्राप्याद्यर्थ पञ्चकाधिकारार्थस्य बन्धासह्यता हेतुत्वं दर्शितं - स्वपर नियतं याथा तथ्यमिति सम्बन्धज्ञानादेः प्रधान प्रति तन्त्राधिकारार्थस्य बन्धासह्यता जनकत्वं दर्शितं - स्वपरनियतं याथातथ्यमिति परदेवता...

(सा.वि) सदृशंवपुश्चविदन् सकल दुःखाकर सकल हेयास्पदं जानन्कः बन्धंतितिक्षे तेत्यर्थः. अत्रमूलमन्त्रस्थपदै रहङ्कारममकार निवृत्तिज्ञानकथनान्मूलमन्त्रार्थ स्वरूपं किञ्चिदुच्यते. मूलमन्त्रः पदत्रयात्मकः. तत्र प्रथमपदं प्रणवः. नम इति द्वितीय पदं. नारायणायेति तृतीयं पदं. प्रणवः, अ. उ. म्. इतिवर्ण त्रयात्मकः. तत्र अ इति लुप्त चतुर्थी कपदं सर्व रक्षकं सर्वजगत्कारणभूतं सर्व शेषिणं श्रियःपतिमाह. उकारोवधारणार्थ. म्, इत्येत द्ज्ञानानन्द स्वरूपं ज्ञानगुणकं देहादि विलक्षणं स्वयं प्रकाशं जीवमाह. तथाचायं वाक्यार्थः. म्, देहादिविलक्षणो ज्ञानस्वरूपोजीवः अकारवाच्याय नारायणायैव भवामि. जीवस्तदीय देहेन्द्रियादि सर्व भगवदीय मेव नान्यदीयमिति. नमइत्येतत्पद द्वयात्मकं. एतच्च पूर्ववाक्य शेषतया उत्तरवाक्यशेषतया स्वातन्त्र्येणच त्रिधान्वेति - पूर्ववाक्य शेषतयान्वये. म्, जीवः अहं. मः, जीवस्य मम. नशेषी भवामीति स्वशेषत्वाभिमान निवृत्तिः. स्थानतोन्वयेः ममस्वरक्षणार्थव्यापारः स्वस्यानास्तीति स्वस्वातन्त्र्य निवृत्तिः. उत्तर वाक्य शेषतयान्वये नारायणायैव सर्वविध कैङ्कर्याणिस्युःममनकिञ्चि तस्यादिति स्वाधीन कर्तृत्व, स्वार्थ कर्तृत्व...

(सा.सं) विदन् कस्संसा राख्यं बन्धंतितिक्षेत. सहेत. कालावर्तादिके गुरुपदेश मुखेन ...

மூ- இப்படி இவ்வर्थங்களை அஃயாட்ம் ஸாஸ்த்ரங்களாலே தெளிந்து...

(சா .வீ) கெவலாட்ம்ஹிதேஸி சஸார சம்வந்஢ சஹேத ॥१७॥

முமுக்ஷு பிறக்குங் க்ரமத்தைக் காட்டிககொண்டு இகக்ரமத்திலே நிவ்ருத்தி ஢ர்மங்களிலே ப்ருவ்ருத்திகுகுமவனே முமுக்ஷவிகாரி யெனகிறார் இட்டபடி இயாதி மஹாசூர்ணி கையாலே. இக்ரமத்தில் ப்ருதம ப்ருவ்ருத்தைக்காட்டுகிறார் இட்டபடி யென்று. இவ்வ்ருத்ங்களை, ப்ருநி நந்ருவாதி காராசூர்யங்களளை.

(சா.ஸ்வ) ஐஐஐதிதந்ருவ்ருத்ரு நோபாயத்திலே முருருவன் ஂன்றபடி ॥१८॥

இனி அதிகார சதுஸ்யாற் நிர்ரூபண வ்யைற்ய் ஸஐக்ரு விஸ்த்ரேண உத்ரு மருருளிசசெய்யக்கோலி இதில் ஢ேவதா பாரமாத்ர்ய நிஷ்கர்ஷ மோக்ஸோபாயாதி காரி யாகைக்கு ஁பயுக்த மென்றுகாட்டுகைக்காக அதையனுவதிக்கிறார் இப்படி யித்யாதி பால் இட்டபடியென்றுது அவ்யவஹித் ப்ருவாதி காரோக்த ரீத்யா ஂன்றபடி இவ்வ்ருத்ங்களை, கார்யத்வ, காரணத்வ, கர்ம வ்ருத்யத்வா கர்ம வ்ருத்யத்வ, ஸுபா ஸ்ருயத்வா ஸுபா ஸ்ருயத்வ, முமுக்ஷு பாய்ஸத்வானு பாய்ஸத்வ, பரிமித் பல் ப்ருதத்வா பரிமித் பல் ப்ருதத்வாதி ரூபங்களான ஢ேவதா பார மாத்ர்யோப யுக்தாற்ங்களை யென்றபடி. அஃயாட்ம் ஸாஸ்த்ரங்களாலே யென்றுது ஸாத்ருவிகேதிஹாஸ பூராணாடிகளாலும் ஁ழ்வார்களுடைய ஢ிவ்ய ப்ருவந்஢ங்களாலும் ஁பநிஷத்துக்களாலுமென்றபடி. தெளிகை, சஸ்ய விபர்ய யாடிகளற ஸோபபத்ருகமாக நிஷ்கர்ஷிக்ககை. மற்ற அ்ருத்ங்களை போல் ஁ப஢ேஸ மாத்ருத்தாலன்றிக்கே இந்த ஢ேவதா பாரமாத்ர்ய ரஹ்ருத்ருத்ரு நிஷ்ருக்டுக்கும் ப்ருமாளோபபத்ருத்திகளாலே நிஷ்கர்ஷிக்க வேணுமென்றுகீழ் அதிகாரத்திலே இவர் தாமே யருருளிச்செய்தாரிடுறே இந்த ப்ரு ஢ேவதா பாரமாத்ர்ய நிஷ்கர்ஷம் இவ்வாதி கார்த்தில் ஸொல்லப்புகு கிற ஸ்ருவரூப ப்ருாஸ கௌர்யத்தில் ப்ருதி சம்வந்஢ி விஸேஷ ப்ருரிஜானத்துகுகும் “ப்ருமாட்ம்நி யோரக்தோ விர்ருக்தோ஁ ப்ருமாட்ம்நி” ஂன்கிற அவஸ்தையாகிற ப்ருமௌ...

(சா.ப்ரு) பாரமாத்ர்யாதி காராற்ய்ஸ்யாபி பந்஢ாஸஹ்யதா ஹேதுத்வமுக்தம் ॥१९॥

ஂவ் ஸ்லோகே ஸஐஐஹேண ஢ர்ஸித் ப்ருவாதி காரோக்தாற்யா நாநத்வ ஜானஸ்ய முமுக்ஷாஜநகத்வ ப்ருகார மாஹ - இப்படி இவ்வ்ருத்ங்களை இதி. தத்வ ஹித் பூருஷாற்யேஸு தத்வ ஸ்ருவரூபம் ஢ர்ஸித். ஹித் ஸ்ருவரூபம் ஢ர்ஸி யிஷ்ய ந்த்ருவாதி காரர் ஢ர்ஸி யித்ருபி ஸஐஐதி ஢்ருஃவ்யா. தத்ரு ப்ருதம மசி஢்ருவிலக்ஷணத்வ...

(சா .வி) ஸ்வா஢ீந஢ோக்தத்வ, ஸ்வாற்ய ஢ோக்தத்வநிவ்ருத்ருரிதி ॥२०॥

ஂவ஁ ப்ருதமம் ஸாஸ்த்ருதோ ஢ேஹாதி வௌக்ஷண்ய மாத்ருமனோஜாத்ருவானந்ருத்ரு ப்ருரலோகமநயோக்யத்வ நிஸ்சயேந பாரலோகிக பூருஷாற்யயோக்யதாந் நிஸ்சித்ருய நரகாதி஢்யோ ஢ீத:ப்ருசா ஢ா஢ேயத்வாடிலக்ஷித் ஸ்ருவரூப விஸேஷ ஜானேந ஢கவத்ருக்ௌர்ய ப்ருாப்யபேக்ஷா யோக்யோ ஢ூத்வாபேக்ஷித் ஸர்வாற்ய ஸஐஐஹக மந்ருவாற்யநிஸந்஢ானேந நிவ்ருத்ருஸர்வஐஐஐர மமகார: ஸ்திர ப்ருதிஸ்தித்ரு ஜான: ஁ஐருவிஸயே஢்யோ நிவ்ருத்ருதோ, நிவ்ருத்ருதி ஢்ருமேஸு ப்ருவ்ருத்ருதோ, மோக்ஷாதி காரோ ஢வதீதி மஹாவாக்யேநாஹ. ॥ இப்படி இவ்வ்ருத்ங்களை இதி । இவ்வ்ருத்ங்களை

(சா.ஸ) யதா ர்ருதோ ஜாதே முமுக்ஷாஜ நிகா ஸஸார விர்ருக்தி ஢்வத்ருயே வேதி ஢ாவ:...

(सा.स) अथयाथातथ्य मेव स्वपरदिव्यपदादेरुप पादयति. स्वयप्रकाशत्वेत्यादिना. अथमन्त्रेण ...

மூ - நிश्चயத்தாலே சாமான்யனலோகோத்தீர்ண பூரூபார்த்த யோగ்யராய் நரகபதனாதிஜன்மான்தர கலேசங்களுக்கு அஞ்சி அவத்தின்காரண ங்களான கர்மங்களில் நின்றும் நிவூதராய் - ஆதேயத்வ, விதேயத்வ, ஷேத்வால்பசக்தித்வ ...

(சா.தி) - லோகோத்தீர்ணேத்யாதி. அர்த்தகாமவ்யநிரித பாரலோகிக பூரூபார்த்த ரூபிக்கு யோग்யரங்களாயெனகை. தூதீயபர்வமநரகபதனாதிநி. ஆதிசத்வாதிர்யகஸ்தாவரஜன்மாதி குஹீந். சநூர்ய பர்வ மாதேயத்வெத்யாதி. ...

(சா.ஸ்வ) இங்கேதானேநசிககிற இதுக்கு பரலோககமனாதி ப்ரஸக்தி யிலலாதொழிபும. இந்நியாதி வैनक्षण्य மில்லாதொழியில் ஜாதூத்வ, கரூத்வ, ஸோகூத்வாதி கனிலலாத இந்நியாதி களேஆத்மாவாக முடிகையால் ஜாதூத்வாதி களும் இல்லாதே அநித்யங்களுமான இவத்துக்கு ஸோகார்த்தமான பரலோக கமனாதி ப்ரஸக்தியில்லாதொழியு மென்று கருதுது. சாமான்யெனத்யாதி - லோகோத்தீர்ண லூக்திதாலே ரேஹக வ்யநிரித பூரூபார்த்த மெல்லாம் சடகுஹீந மாகையால் ஸோகரூப பூரூபார்த்த இங்கு விவகித. சாமான்யென யோग்யரா யென்று அந்வயம். இங்கு சாமான்ய யோग்யதையாவது; ஸ்வர்ग ஸோகாதி ரூபமான லோகான்தரானுஸாவ்யமான பூரூபார்த்ததை யெல்லாம்தான் அநுஸவிக்கலா மென்றறிகை இனி விஸேஷ யோग்யதையாவது. அந்தஸோக கைர்ஜ்ய பர்யந்த ஸகவ தநுஸவ ரூப மென்றும், தனக்ககூ. ஸ்வரூப ப்ராத வௌவ மென்றும் அறிகை. ததாச சாமான்யென யோग்யரா யென்கிற இத்தால் ஆத்மாவுக்கு தேஹேந்நியாதி வैनक्षण्य ஜான ஷேத்வாதிஜானம்போலே விஸேஷ யோग்யதையக்கு உபயுக்த மாகிறதில்லையே யாகிலும் சாமான்ய யோग்யதையக்கு உபயுக்தமாகையால் முன்பு இதுக்குப்பண்ணின அநுபயுக்தத்வசோச ப்ரஹ்மமாய்த்து. நிஸித நிவூதிதைய இங்கு சோல்லாதொழிவானேன்? என்கிற ஷகூதையப்ப்ரஹ்மரிககைக்காக அதாவும் இந்த நிரூபணத்தாலே தானே சிதிக்கிறபடியை உபபாதிக்கிறார். நரகேத்யாதிதால். இந்த நிரூபணம் பரலோகாதிஸு தேஹான்தரானுஸாவ்யமான ஸுஃத்துக்குப்போலே ததா வித ஸு:ஃத்துக்கும் யோग்யதா பாதகமாகையால் அதில் நின்றும் ஸீநிதையுண்டாக்கி நிஸித நிவூதிதைய யு முண்டாக்கு மென்றுகருத்து இனி ப்ரதான ப்ரதி தந்நாதி காரத்தில் டண்ணின நிரூபணமும், தத்வ த்ரயாதி காரத்தில் ஜீவநுக்கு ஈஸ்வரா த்வாவூதி நிரூபணாஸமும், பரதேவதாபாரமார்த்தாதிக்காரத்தில் ப்ரஹ்மாதிக்குங்கூட பண்ணின ஈஸ்வராத்வாவூதி நிரூபணாஸமும் - ஸோகோபாதிக்காரோப யுக்தமாம்படியைக் காட்டுகிறார், ஆதேயத்வெத்யாதிதால். அஸ்த சக்தித்வெத்யந்ந ப்ரதான ப்ரதி தந்நாதி காரார்த்தம். சேதனாஸ்வரகணத்தில் ப்ராமரும் ஷக்திரும் அல்லர் என்றும் இங்கு சோல்லித்திறே. ...

(சா.ப்ர) ஜானஸ்யாபி முமுக்ஷா ப்ரயோஜநமித்யாஹ - ஆதேயத்வெத்யாதிநா - எவ்ஸ்வபர யாதாத்யஜானஸ்யோபயோக உக்த: - எவ மேவஸம்வந்ஜானஸ்யாப்யுபயோகஸ்வாமிகைர்ஜ்யபிஸ்கா ஜநகத்வெந்நரஹ்ம: ...

(சா.வி) இத்யுக்த ப்ரகாரேநஸர்வகதத்வாதாத்மநஸர்வவ்யாபகதயாதிதஸூக்ஷ்மத்வாஞ்ஞஸாதிபிவ்யாப்த்யநஹ்மாத வ்யாப்யகர்த்தவ்யத்வாதூதநாதிநா த்யநஹ்மதமிதி ஸாவ: . லோகோத்தீர்ணேதி. சாமான்யாகாரேண லோகான்தரானுஸாவ்யபூரூபார்த்த யோग்யோஹமிதிஜானவானஸந்நிவ்யர்த்த: . அஞ்சி, ஸீநி: . கர்மங்கல் நின்றும், கர்மஸ்யஸகாஸாத்஫லஸாதந கர்மபர்த்யாஸி சந்நிவ்யர்த்த: , ஈஸ்வரவிதகணத்வெந ஸ்வரூப ஜானஸ்யசு முமுக்ஷோபயோக இத்யபிப்ராயேஸோக்த: . ஆதேயத்வெதி. ...

மூ- அணுத்வாஜ்ஞானசंशயவிपर्ययदु:खादियोग्यत्वाशुभाश्रयत्वादிகளாலேயுண்டான विशेष्यभूतेश्वरव्यावृत्ति निश्चयத்தாலே भगवत्कैङ्करूपமான स्वरूपाप्राप्त वैभवத்தை अपेक्षிக்கைக்கு योग्य ...

(சா.தி) वैभवத்தை, सम्पத்தை. ...

(சா.சுவா) இந்த அल्पशक्तित्वं தத்வத்வாधिकாரத்தில்அर्थ லब्धமென்னவுமாம் - அணுத்வெत्यादिदु:खादियोग्यत्वेत्यन्तं தத்வத்வாधिकாரத்தில் சொன்ன அর্থம். அத்வாदिशब्देनाल्प सुखत्वादिकंगृह्यते. அசுபாश्रयत्வாदிக்ந்து பரதேவதா பாரமாத்யாதி காரத்தில் அர்த்தா ல்லப்த். இங்கு அடி ஸ்வுத் தால் கர்ம வச்யத்வாடி ஸ்ரஹம். அவத்தில் அல்ப ஸக்தித்வாடி களாலுண்டான இஸ்வர் வ்யாவ்ர்தி நிஸ்சயாஸி தனக்கொரு வைவத்த்தை அபேக்ஷிக்கைக்குறுப்பாயிருக்கும் - இவன் சர்வஸக்தனாய், விபுவாய், அஜ்ஞான சંஸயாடி துஷ ரஹிதனாய், ஸுபாஸ்யனு மாகில் இஸ்வரனோடு அபிந்நனாய் முடிகையால் இவனுக்கு அநவாஸமாய் அபேக்ஷணியமாயிருப்ப தொன்றில்லாதொழிபு மிதே. ஆதேயத்வ விதேயத்வ ஸேஸத்வங்களாலுண்டான இஸ்வர் வ்யாவ்ர்தி நிஸ்சயாஸி அந்த வைவத்த்தை ஸ்வுரூப ப்ராஸ கைக்ரூய் ரூபமாக அறிந்து அபேக்ஷிக்கைக்குறுப்பாயிருக்கும். இவன் இஸ்வராடி வ்யாவ்ர்திநானாலும் ஸேஸத்வாடி ரஹிதனாகில் இவன் அவன் திறத்தில் கைக்ரூய்மபண்ண ப்ராஸக்தி யில்லாதொழியுமிதே. அதில் ஸ்வாமி யுகந்த ஏவல்தேவைசெய்கையாகிற கைக்ரூய் மிவனுக்கு புருஸார்த்த மாகைக்குறுப்பா ிருக்கும் ஸேஸத்வ். அத்தை ஸ்வாமி யுகந்தபடியிலே செய்ப வேணு மென்கிற அபேக்ஷைக்குறுப்பாயிருக்கும் விதேயத்வம். தன் அந்ரீதையைப்பார்த்தது அகலாதே,தான்அவனுக்கு அபூதவிஸ்டு விஸேஷண மென்னு மிடத்தை யறிந்து நித்யஸூரி துத்யமாக அந்த கைக்ரூய்தை அபேக்ஷிக்கைக்குறுப்பாயிருக்கும் ஆதேயத்வ மென்று கருத்து. ஸேட ஸாடகங்களான ஆதேயத்வாடிகளிருந்தாலும் ஏக்ய ஸாடகமான தத்வமஸ்யாடி ஸாமானாடிகரண்யமுடிருக்கையால் ஜீவனுக்கு இஸ்வர் வ்யாவ்ர்தி நிஸ்சயிக்கப்போமோ? வென்ன ஸேடஸாடகங்களான ஆதேயத்வாடி தர்மங்கள் பஹுகளாயிருக்கையால் அந்த ஸாமானாடிகரண்யமந்யபரமென்று ஜாபிக்கைக்காக விஸேஷ்யபூதேயுக்தி: இவனுக்கு அவன் விஸேஷ்ய பூதனாகையாலே தத புத்யவிஸ்டுவிஸேஷணமான ஜீவனைச்சொல்லுகிற ஸ்வுத் தத்பர்யந்த மாகிறதத்தனையாகையாலிந்த ஸாமானாடிகரண்ய ஜீவேஸ்வர் யுஸ்ஸ்வரூபேக்ய ஸாடகமாக மாட்டாதென்று கருத்து. ஸகவதிதி. இங்கு இஸ்வர் கைக்ரூய் ரூபமான வென்னவே ...

(சா.ப்ரா) ननुअध्यात्म शास्त्रैणैवतत्त्वज्ञान सिध्यामुमुक्षोत्पत्ते: किंरहस्यत्रयेणेत्या शङ्क्यअध्यात्म ...

(சா.வி) உண்டான, விதமானாயா:.. விஸேஷ்யபூதேஸ்வர்ஸ்ய ப்ராடான - பூதேஸ்வர்ஸ்ய. வ்யாவ்ர்தி, வ்யாவ்ர்தை:.. நிஸ்சயத்தாலே, நிஸ்சயேன. ஸ்வுஸ்யாதேயத்வ, விதேயத்வ, ஸேஸத்வால்ப ஸக்தித்வாணுத்வ அஜ்ஞானஸஸய விபர்யய து:खादियोग्यत्वा शुभाश्रयत्वादि मत्वात्सर्वेश्वरस्याधातृत्व, விதாத்ரத்வ, ஸேஸித்வ, சர்வ ஸக்தித்வ, வ்யாபகத்வ, சர்வஜத்வ, ஸுபாஸ்யத்வாடி மத்வாத்ஞ்ஞரீர பூதஸ்ய மமஜ்ஞானாடிநா ஸ்வுரூபப்ராஸகைக்ரூய் ரூப புருஸார்த்தாநுபவா பாபேபி சம்பந்த வஸேநாஹமபி ஸ்வாமி கைக்ரூய்ஸ்யயுஸ்ய எவாஸி தத்வத சிடபி தத்வைக்ரூய்ப்ராஸயமிதிததபேக்ஷாயுக் தத்யர்த்த:.. வைவத்த்தை அபேக்ஷிக்கைக்கு, ஸ்வுரூபயுஸ்ய ...

(சா.ஸ) स्वपर नियतयथावस्थित स्वभावज्ञानप्रकारं तदज्ञाननिवर्त्य अहङ्कारममकारांश्च ...

மூ- ராய் சவபிஷிதஸஹ்மமானதிருமந்நத்தைக்கொண்டு சாரதமார்த்தங்களை
அநுசந்நிக்கும்போது ...

(சா.தி) பஞ்சம பர்வ சர்வா பிஷிதெந்யாதி. ...

(ச.ஸ்வ) வேண்டியிருக்க ஈஸ்வரபதஸ்தானேபகவத்பதபயோகித்தது இந்த கௌரீயீனதீபகணவதிஷயமாகை
டாலே ஹ்யமாய் கொண்டு அபிஷிணிய மாமென்று வ்யஜ்ஜிப்பிக்கைக்காகவும்
புரிசம்வந்நிவிஷிணிஷயமில்லாதபோது கௌரீயீய ப்ருதி கூடாமையாலந்த புரி சம்வந்நி
இன்னானென்று வ்யஜ்ஜிப்பிக்கைக்காகவும் “ஜானஸக்தி பலீஸ்வரீய விரீயதீஜாஸ்ய ஷேஸத: । பகவத்சுத்
வாஶ்யானி வினாஹேயீ ருணா திபி:” என்றும் “பகவானிதி ஷத்யோய் ததா புரூப ஐத்யபி । நிரூபாதி
வரீதே வாஸுதேவே சநாதநே” என்றும் சொல்லித்திறே - இனி அர்த்தபஞ்சகாதி காரார்த்தத்துக்கு
அபயோகத்தைக்காட்டா நின்றன்கொண்டு அதில் பாஸாவின் ஸ்ரூப விஷிணானு சந்நாதத்தாலே, தானே
அஹங்கார மமகார நிவ்ருதி சித்திக்கும் பகாரத்தையும் காட்டுகிறார் - சர்வா பிஷிதெ ந்யாதிபால் - திரு
மந்நத்தைக்கொண்டு சாரதமார்த்தங்களை அநுசந்நிக்கும்போது என்று நிர்देशித்த வித்தாலே
இவ்வாக்யமர்த்த பஞ்சகாதி காரார்த்தத்துக்கு அபயோக சொல்லவந்ததென்னு மிடம் ஜாபிதமாகிறது -
சாரதமார்த்தங்களை த்திருமந்நம் முதலானவத்திலே அநுசந்நிக்க வேணுமென்று இவ்
அபிகாரத்திலே யிறேசொல்லப்பட்டிருக்கிறது - அப்போது அர்த்தபஞ்சகத்தை யென்று
சொல்லவேண்டியிருக்க சாரதமார்த்தங்களை பென்றிங்ஙனே சொன்னது சம்வந்நாதிசுருமிந்த
ரஹஸ்யங்களிலே அநுசந்நியங்களென்று கீழ்ச்சொன்னத்தையும் சஹ்ரஹிக்கைக்காக இங்ங
னன்றிக்கே அர்த்த பஞ்சகத்தை பென்றிவ்வளவே சொல்லில் சம்வந்நாதிசுருமிந்த ரஹஸ்யங்களிலு
சந்நியங்களென்று என்றிப்படி விபரித புரிதிபுண்டாமிறே. ரஹஸ்யத்ருத்தைக்கொண்டென்று
சொல்லவேண்டியிருக்க, திருமந்நத்தைக்கொண்டென்றிப்படி சொன்னதுவும
இங்கு அபாதிக்கிற அஹங்கார மமகார நிவ்ருதிகளில் திருமந்ந மத்யந்நுபயுத்தமானபடியைப்
பற்றவத்தனை அல்லது இतर வ்யவ்ஞேதார்த்தமன்று. த்யாதிசுருகாட்டில் இது அத்யந்நுபயுத்தமானபடி
யெங்ஙனெ யென்கிற ஷங்காவாரணார்த்த சவபிஷிதெந்யாதி விஷிணம். அவத்தில் விஷதமாகாத ஷேஸத்வ
பாரதந்யாதிசுரு விஷதங்களாகிறனவிறேயென்று கருத்து. அநுசந்நிக்கும்போ தென்றது,
அசாரீயஸகாஸாஶ்ருதங்களான அர்த்தங்களுக்கு ஸ்ଥିரபுரிதார்த்த புந: புநமீ நனம்பண்ணும்போதென்றபடி.
அநுசந்நிக்குப்போதென்றிப்படி இவ் அநு சந்நாத கர்த்தவ்யதீயை சித்தவத்கரித்து நிர்देशித்த வித்தாலே
அர்த்த பஞ்ச கானுசந்நாதத்துக்கு “பாப்ய்ஸ்ரஹ” என்கிற ஷலோகத்திலே முன்புதா மருளிச்செய்துவைத்த
அபயோக ஜாபிதமாகிறது. ததாச அது அர்த்தபஞ்சகானுசந்நாதத்துக்கு ப்ருதானுபயோக மென்றுமிங்கு
சொல்கிற அஹங்கார ...

(சா.பு) ஷாஸ்த்ரேணஸ்வபரயாத்யாத்யாவகமேபி தீஹானுதீதே வசிநாவஸாததீவ்யபுத்யநுதீதே:புந: புந்யேநசஸாஸ்த்ர-
பரிசயஸ்ய ஷாஸ்த்ராணா விஸ்துதத்வேநாஸக்யத்வானுமுஷாடாட்யநஜாயேதீவ - அதஸ்கலஸாஸ்த்ர சஹ்ரஹ
ரூபாஸ்த்ரேஸ்யேந சஹபுந: புநரநு சஹிதே சதி முமுஷா தாட்ய ஜாயே தீத்யபிபாப்யேநாஹ - சவபிஷித சஹ்ரஹ மானேதி -
ஏதேந மூலமந்நஸ்ய முமுஷா ரூபாபிகார ...

(சா.வி) கௌரீயரூபவீபவம் அபிஷித மித்யர்த்த: ...

(சா.ச) தர்ஸயிதி - சவபிஷிதெந்யாதிநா. ...

மூ - ப்ரதமபதத்தில் துதூயாசுரத்தாலே ப்ரதிபந்நமான ஜானத்வா஑னுஸந்நானத்தாலே தேஹதநு பந்நிகளில் வரும் அஹங்காரமமகாரங்களையும் ப்ரதமாசுரத்தில் லுசததூர்தியாலே ப்ரதிபந்நமான தாதர்த்யத்தாலே தேஹதிரிதாத்ம ஸ்வரூபததூணங்களில் “த்வமே அஹ்மே” என்கிற ஷலாகத்தின்படியே தனக்குரிமை யுண்டாக ...

(சா.தூ) ததநு பந்நிகள, பூதாதிகள. ஑ரிமை, ஷேபநே, ஸ்வரூபம் தூய ஜானாதததூணங்களு மெனக்கே ...

(சா.ஸ்வ) மமகாரநிவூதிகள ஑கதேசானுஸந்நானபலிதூபயூகவிசேபமென்றும் ஷால்லிததாயிதது. ஜானத்வாதூயத்ராதிசந்நேநஜானூத்வாதி ச஑்ரஹ:.. ஑னுஸந்நானத்தாலே என்கிறததுக்கு ஑டிததது என்கிறவிடத்திலே ஑ந்வயம். தேஹேதி. தேஹத்திலே அஹங்காரம் ததநு பந்நிகளான பூதாதி களில் மமகாரம். தாதர்த்யத்தாலே என்கிறததுக்கு ஑டியறுததென்கிற விடத்திலே ஑ந்வயம். ஑ரிமை, ஷேபநே. ஸ்வஸ்வரூபத்தில் தனக்குரிமையுண்டாக நினைக்கை அஹங்காரம். ஸ்வபிந்நவஸ்துவில் தனக்குரிமை யுண்டாக நினைக்கை மமகாரம். ஸ்வபிந்நவஸ்துவில் தனக்குரிமை நினைப்ப தத்தனை யொழியத்தன்பக்கல தனக்குரிமை நினைப்பதுண்டோ? வென்ன ஑துவு முண்டென்கைக் காக த்வமே அஹ்மே என்கிற ஑பியுத ஷலாகத்தை ஑தாஹரித்தது. “த்வமே அஹ்மேகூதஸ்தததபி கூத ஑தம் வேத மூல ப்ரமாணா தேததானாதி சிததா தநுபவ விபவாத்ஸூபி ஷாக்ரூஷ ஑வ । க்ரூஷ: கஸ்ய ஑ூதா திபு மம விதித: கூத்ர ஷாகூ ஷூதூஸ்யா஑ந்நத்வத்யபூதாதிஸ ஑தி நூகல ஹேமூயமத்யஸ்த ...

(சா.ப்ர) ஷம்பாடகத்வெநூபயூக ஑திதர்சித - ஑த ச ஸ்திரப்ரதிஸ்தித ஜானூயூயித்யத்ரஸ்பஷ. ப்ரஸ்ப்ரவிலகண சிததசிதூஸ்வர் ஸ்வரூபயாதாத்மயாவகமநிவர்த்யேபு தேஹாத்ம ப்ரமஸ்யா மூஷ்மிகபூரூபார்த ஷா஑நப்ரவூதி ப்ரதிபந்நகத்வாதேஹாத்ம ப்ரமூ தேஹானு பந்நிபு மமகாரஸ்ச ஑஑ிதி நிவர்த்ய ஑தி ப்ரதமமாஹ. ப்ரதம பதத்தில் ஑தி தேஹவீலகண்ய ஜானேந தாத்ரூஷாஹ்கார மமகார நிவூதாவபி த்வமே஑ஹ்மேகூதஸ்தந் ததபிகூத ஑தம் வேதமலப்ரமாணாத் ஑தத நாதி சிததா தநுபவ விபவாத்ஹி ஷாக்ரூஷ ஑வ - க்ரூஷ: கஸ்ய஑ூதாதிபுமமவிதித: கூத்ரஸாகூ ஷூதூஸ்யா஑ந்நத்வத்யபூதாதிஸ ஑தி நூகல ஹேமூய மத்யஸ்தவத்வ மித்யுதஸ்வ ஷாதந்ய ப்ரம ஸ்வானு பந்நிபு மமகார ஷானுவர்தேதி தாவபி நிவர்த்யாவித்யாஹ - ப்ரதமாசுரத்திலித்யாதிநா - தனக்குரிமை. ஷாதந்ய. ஷாதந்யப்ரம நிவூதாவப்யந்ய ஷேபத்வ ...

(சா.வி) தேஹதநுபந்நிகளில் வரும் அஹங்காரமமகாரங்களையும் தேஹே அஹபு஑ி ததநுபந்நிபு தாரபூதாதிபு மமகாரம் மமேதிதிபு஑ி. தேஹதிரித ஸ்வரூபததூணங்களிதி. ஜானஸ்வரூபூஹமாதுமா ஸ்வதந்ந ஑த்யஹங்காராதிஸம்ஹாவிதமித்யத் தநுமாசி ஷூரஜ்ஜரூபரூஹிதே: ஷூரபராசர ப்ரதூரகே: ப்ராத: காலே ஷூரஜ்ஜநாயகஸ்யாபிபேகானந்நர மாத்ரவஸ்தூ ரவஸ்தானமவலூக்ய த்வமேஸ்வமிதி ஜூவேநகலஹே லிபிதபூதி ஷாபிபவ்வித்யப்ரமாணேபஹு தேபுதிவ்யப்ரமாணாய ப்ரவர்தமான஑வ ஸ்தித஑த்யுத்ரேகா விபயதயூகத்ரூகம் தர்சயிதி. த்வமே஑ஹ்மே ஑தி. த்வமே, ஸ்வமிதி ஷேப:.. ஑திர்ஜ்ஜநாயகஸ்ய ப்ரதிஜா. அஹ்மே, ஑ந்ய ஷேபூ நாஸ்மி - ஷ்வதந்நூஹமிதி ஜூவஸ்ய ப்ரதிஜா - ஑ஸ்வர்: பூதூதி, கூத ஸ்ததிதி? த்வ ...

(சா.ஸ) தேஹே அஹமிதி பூதிரஹங்கார: - ததநு பந்நிபு பூதாதிபு மமதா பூதி ம்மகார:.. ஑ரிமை, ஷாதந்யம் தேஹதிரித ஸ்வரூபேபி ஷ்வதந்நூஹ மிதிதூரஹங்கார:.. ஑ாத்மகூணஜானாது ...

மூ - நினைக்கிற அஹங்கார மமகாரங்களையும், மध्यமாक्षரத்தில் அவதாரணார்த்தத்தாலே “அந்ய ஷேஷ் பூதோஹ்” என்றும் “மமான்யஸ்ஷேஷி” என்றும்வரும் அஹங்கார மமகாரங்களையும், மध्यமபதத்தில் ப்ரதிபந்நமான நிஷேதவிசேஷத்தாலே ...

(சா.டீ) ஷேஷமென்கிற அஹங்காரமமகாரங்களையும். நிஷேதவிசேஷம், சுவாதந்ய விசேஷத்தென்று அடியாஹரித்து ...

(சா.சுவா) வத்வம்” இஃஸலாகத்திலேதான் ஸ்வரூபத்தில் தனக்குரிமை மாத்ர வாசநிகமாயிருக்காஹும் “யஸ்யேதேநஸ்ய ததந” மென்கிற ந்யாயத்தாலே தன குணங்களில் தனக்குரிமை மாத்ர அபிப்ரேதமென்று கருத்து. மध्यமேதி. இதுககு அர்த்தாந்ர முண்டாகைமால் ததவ்யவ ஞ்ஜேதார்த்த ஹ்ருத அவதாரணார்த்தத்தாலே எனறிப்படி நிர்ஜேதத்து. அந்யேதி. அத்ர அந்ய ஷஹ்ஜோ ப்ரஹ்ம தந்யபர; அவதாரணார்த்தத்தாலே என்கிறதற்கு அடிபறுத்தென்கிற விடத்தில் அந்வயம். மध्यம பதம், நமஸ்சு, நிஷேத விசேஷத்தாலே மெனறது யோஜனா ப்ரேத சித்தங்களான நிரபேக்ஷ ...

(சா.ப்ர) ப்ரமோநுவர்தே - சோபிநிவந்ய இत्याஹ - மध्यமாक्षரத்திலிதி - ப்ரஹ்மதநந்யாஹ் ஷேஷத்வஜானேநான்ய ஷேஷத்வ ப்ரஹ்ம நிவ்ருத்தாவபி ப்ரஹ்மத்வமாஸ்யயண ரூப ஸ்வ ரக்ஷணார்த்தஸ்வவ்யாபாரே அஹ்மேவ கரோமீதிநிரபேக்ஷ கர்நுத்வாபிமான ஸ்தத்ர நிரூபாதிசக் ஷேஷத்வாபிமானச்சஸ்யாத, தாவபிநிவந்யா விய்யாஹ. மध्यமபதத்திலிதி ...

(சா.வி) தவீவேதிஹ்ருத: ? கஸ்தாப்ரமாணாதிவ்யர்த்த: . ப்ரதிபூக்ஷதி - ததபிநிவஹ்ருத இதி? நதபி அஹ்ம தவீவேதேதத பி தவஹ்ருத இவ்யர்த்த: . இஃஸ்ரோலிஹ்ருத ப்ரமாணமஸ்தீத்யாஹ. வேதமூல ப்ரமாணாதிதி. “பதி விஃஸ்யஸ்தாந்மேஃஸ்வர” மிதி ப்ரமாணாதிதி பாவ: . லிஹ்ருதாதி ப்ரவலத்ரா மமாஹ்ஸ்வதந்ந இவ்யநாதி வாஸநானுவ்ருத்தாபுத்தி: ப்ரமாணமஸ்தீதி ஜீவ ஹ்ருத. ஏததானாதி சித்தாதிநிவந்நவிபவாதிதி. ப்ரஹ்மசத்தாவேசா (க்ஷேப்) தந ப்ரஹ்மத்வாந்நப்ரமாண மிதீதிஃஸ்வர ஹ்ருத. தஹ்மீதிஃஸ்வர ஹ்ருத. க்ருத கேநாஹ்ருத: க்ருத இதி ஜீவஹ்ருத. க்ருதாஹ்ருத: கஸ்யேதி? கீதாதிபு மமீவாஹ்ருதோ ஸ்தீதிஃஸ்வர ஹ்ருத. கீதாதிபிதி. “மமீவாஹ்ருத ஜீவலோகே ஜீவஹ்ருத ஸ்நாதந: . ஹ்ருதஜ்ஜாபிமாவித்தி ஸ்வக்ஷேத்ரேஃஸ்வர” த்யாதிபிதிபாவ: அத்ர சாஹ்ருத க இதி பூக்ஷதி. க்ருதேதி? உத்தரமாஹ்ருத. சுதீரிதி. அர்ஜுந இதிபாவ: . தஹ்மீதி “ஜானீத்வாந்மீவமேமத” மிதி த்வயீ வோக்ருதவாந்நவ்யக்ஷபாதி சதஸாஹ்ருதானிவந்நாதித்யாஹ்ருத. ஹ்ருதேதி. ஹ்ருதேதி சாஹ்ருதபாவ ப்ரதிபாதிந ஜநித ஹ்ருதே. இதி நூகலஹ்ருத, ஜீவேநஸஹ்ருத விவாதிமூயோ மध्यஸ்தோயஸ்யேந துல்ய த்வஹ்ருதஸததி ஷேஷ: . மூய மध्यஸ்தவஸ்ய இதி பாதஸுஹ்ருத: சாஹ்ருததா மध्यஸ்தாபாவே தீவமேவ ப்ரமாணீகூத்ய ஹ்ருதவஸ்தாபித்யாஹ்ருத தீவஹ்ருத ப்ரவிஹ்ருத. தததிஃஸ்வர பாவ: தனக்குரிமை, சுவாதந்ய, உண்டாக, யதாஸ்தாதா, நினைக்கிற, சஹ்ருதவிதா வஹ்ருதாரமமகாரீ. அஹ்ஸ்வதந்ந: ததஜானாதிவ்யவச் சுவதந்நஸ்ய மமீவேத்யேவ ரூபஸ்வாதந்யா பாவேபி ப்ரஹ்மதவ்யத்வே ப்யஸ்யப்ரஹ்ருதாதி ஷேஷஹ்ருதோஹ்ருத. தவஸேஷோநேத்யஹ்ருதார மமகாரா உகாரநிவந்நாதித்யாஹ்ருத இவ்யாஹ்ருத. மध्यமாक्षரத்திலிதி. மध्यமபதத்திலிதி. ஸ்வரக்ஷணநிரபேக்ஷஸ்வதந்நோஹ்ருத மித்யஹ்ருத: ...

(சா.சங்) சப்ரயோஜனார்த்ததயா ஸ்வஸேஷமிதி தீர்மமகார: - மध्यமாक्षரத்திலிதி - ஷேஷத்வ மநுமத்யவ் அஹ்மேவ நஸ்ஷேஷித்யர்த்த கான்யஸேஷஹ்ருதோஹ்ருதமிதி தீர்யயோகவ்யவக்ஷேத நிரஸ்யாஹ்ருத கார: - மமப்ரஹ்மதவ்யஸ்ஷேஷிதி தீர்யயோக வ்யவக்ஷேத நிரஸ்யோ மமகார: - ஸ்வரக்ஷணவ்யாபாரே நிரபேக்ஷ ஸ்வதந்நோஹ்ருதமிதி ...

மூ - ஸ்வரக்ஷண வ்யாபாரத்தைப்பத்தவரும் நிரபேக்ஷஸ்வாதந்யநிரூபாதி஑ ஸேஷித்வா஑ிமானரூபங்களான அஹக்஑ாரமம஑ாரங்களையும். இன்னிபேதஸாமர்த்த்யந்தன்னாலே தூதூயபதத்தில் ஑தூர்த்தியால் அ஑ிபுரேதமாய் ஑ாவியான கைக்஑ூர்த்தய பர்த்த்யந்நானு஑வமாகிற ஑லத்தைப்பத்த இப்போது ஑லாந்நரானு஑வந்யாயத்தாலேவரும் ஑்வாதினகர்த்துவ ...

(ஸா.தூ) வரும் யோனா஑்யத்தால் ஑ி஑்஑மான ஑்வாதந்யஸேஷித்வநிபேதம், ஑்வரக்ஷணேநிரபேக்ஷ ஑்வதந்நோ஑் தத்நிரூபாதி஑ ஸேஷி அஹமென்கிற அஹக்஑ாரமம஑ாரங்களையும். ஑லாந்ந, ஑்வரூாதி. ஑்வாதினகர்த்தா஑் ...

(ஸா.ஸ்வா) ஑்வாதந்யநிபேதத்தாலும், நிரூபாதி஑ ஸேஷித்வநிபேதத்தாலு மென்றபடி இதுக்கு அடியறுததென்கிற விடத்திலே அந்வயம். நிரபேக்ஷேதி. நிரபேக்ஷஸ்வதந்நோ஑் நிரூபாதி஑ ஸேஷ்யஹமென்று வருமது அஹக்஑ாரம். மம நிரபேக்ஷ ஑்வாதந்யம் மம நிரூபாதி஑ ஸேஷித்வமென்று வருமது மம஑ாரம் - இந்நிபேத ஑ாமர்த்த்யந்தன்னாலே ஑ென்கிறத்தூக்கும் அடியறுத்தென்கிற விடத்திலே தானே அந்வயம் - ஑்வரக்ஷணார்த்த வ்யாபாரத்தைப்பத்தவரும் அஹக்஑ாராதி஑ளைநிவர்த்திப்பிப்பதாக ஑ால்லப்பட்ட இந்நிபேத ஑லத்தைப்பத்தவரும் அஹக்஑ாராதி஑ளை நிவர்த்திப்பிப்ப தெங்ஙனெ ஑ென்று ஑ா஑்஑ியாமைக்காக ஑ாமர்த்த்யந்தன்னாலே யென்று ஑யோகித்தது - அதாவது. இந்த நிபேதத்தினுடைய ஑ர்வ஑ோ஑ரத்வ ஑ாமர்த்த்யத்தாலே தானே யென்றபடி - இந்நிபேதஸ்வரக்ஷணார்த்த வ்யாபாரத்தில் அஹக்஑ாராதி஑ளை நிவர்த்திப்பிப்பதும் ஑ூ஑்஑்஑ா஑ிகயாவிசேஷித்து நிபேதிக்கிறத்தை யிட்டன்றிக஑ே ஑ோவ்நூககு ஑்வரூப ஑யூக்த ஑ாரார்த்த ஑ாரதந்யங்களடியாக ஑ர்வத்ர ஑ேஷித்வஸ்வாதந்யங்களெ நிபேதிக்கும்படியான இதுக்குள்ள ஑ர்வ ஑ோ஑ரத்வ ஑ாமர்த்த்யத்தை யிட்டாகைபால் இ஑்஑ாமர்த்த்யத்தாலே தானே ஑லத்தைப்பத்த வரும் அஹக்஑ாராதி஑ளும் நிவர்த்த ஑ங்களா மென்று கருத்து இந்நிபேத ஑லத்தில் அஹக்஑ாராதி஑ளை நிவர்த்திப்பிக்கைக்கு அந்த ஑லமிங்கு ஑பஸ்தித மோ வென்று ஑ா஑்஑ியாமைக்காக தூதூய பதத்தி லித்யா஑ூக்தி: - தாதர்த்த்ய வி஑ிதைபான ஑தூர்த்தி இந்த஑லத்தை஑் ஑ால்லமாட்டாமையால் அ஑ிபுரேதேயூக்தி: - இந்த ஑லம் ஑ெறுகிற ஑சூயில் இவன் முக்தனாயிருக்கையாலப்போது ஑்ரம ஑்ரஸக்தி ஑ுண்டோ? வென்னவருளி஑் ஑ெய்கிறார் - இப்போதிதி - முக்தி஑சூயில் இல்லாவிட்டாலும் ஑ாவியான ஑லத்தைப்பத்த முமுகு ஑சூயிலந்த ஑்ரம் வரலாம் என்று கருத்து. ஑ர்வ஑்ர஑வ஑ூயின ஑்ர஑வ஑ர்த்த மென்று இப்படி தத்வ வித்தா யிருக்கிற இவனுக்கு இப்போதுதான் இந்த ஑்ரம் வரக்கூடுமோ? வென்னவருளி஑் ஑ெய்கிறார் - ஑லாந்நரேதி - தத்வ வித்தூக்கும் ...

(ஸா.஑்ர) மூலமந்நே ம஑்யம பத஑தர்த்தய: - ஑்வரக்ஷணார்த்த ஑்வவ்யா஑ாரே ஑்வாதந்ய ஑ேஷித்வ ஑்ரம நிவர்த்தாவபி ஑ேஷ்யநு஑்ர஑்ர஑்யே ஑ேஷவர்த்திரூப ஑ாவிகைக்஑ூர்த்தய ஂ஑ிக ஑லாந்நரானு஑வ ந்யாயெந ஑்வாதினகர்த்துவ ஑ோகூத்வ, ஑்வார்த்தகர்த்துவ஑ோகூத்வ, ஑்ரதி ஑ந்நாநரூப ஑்ரமஸ்யாத். ஑ோ஑ி஑லவிரோதூாதிநிவர்த்தய இத்யா஑ - இந்நிபேத ஑ாமர்த்த்யந்தன்னால் இத்யாதிநா. நம: பதஸ்யோந்நரத்ரான்வயே தேதத்ர விவக்ஷிதம் ...

(ஸா.வி) நிரூபாதி஑ ஑ேஷ்ய஑மிதமம஑ார: இந்நிபேத ஑ாமர்த்த்ய தனனாலே, ஂதந்நிபேதஸாமர்த்த்யெந - தூதூயபதெநுஷக்த நம: பத஑ூத நிபேதெநேதி ஑ாவ: தத்ர஑்வாதினகர்த்துவாதி ஑்ரமோஹக்஑ார: ஑்வார்த்தகர்த்துவாதி ஑்ரமோமம஑ார இதிவிவெக: . ஑லாந்நரானு஑வ ந்யாயத்தாலே, ஑்வரூாதிநு஑வ ந்யாயெந. ...

(ஸா.ஸ) தூஸ்வாதந்ய பதா஑்யா ஑ாரேண நமஸ்வாதந்யமிதி ம஑்யமபத நிபேத்யோஹக்஑ார: ம஑்யம பத ஑ோ஑்யரக்ஷண வ்யாபார ஑்ரதி நிரூபாதி஑ ஑ேஷிதா மமே திதூ: ரக்ஷணவ்யாபார ஑ேஷிதாபதா஑்யா ஑ாரேண ...

மூ- भोक्तृत्व, स्वार्थकर्तृत्व, भोक्तृत्व भ्रमरूपங்களான அஹங்காரமமகாரங்களையும், यथायोग्यं
आर्थमात्रமும் शाब्दमात्रமும், அடியறுத்து இப்படி स्थिरप्रतिष्ठित ज्ञानராய் ...

(சா.தி) स्वार्थकर्ताஹ் மென்றுகைங்காட விஷயத்தில. स्वाधीनभोक्ताஹ்स्वार्थ भोक्ताஹ்மென்றுभवத்தில்
- यथायोग्यमित्यादि. देहतदनुबन्धிகளிலும், स्वरूपतदनुबन्धிகளிலும், अहङ्कारममकार निवृत्ति ...

(சா.சுவா) फलान्तरानु भवத்தி லிப்படி भ्रम வரக்காண்கையாலிங்குமப்படி வரக்கூடு மென்று
கருத்து - स्वाधीनकर्तृत्वेत्यादि - स्वाधीनोह करिष्यामी त्येवमादि रूपाभिमाना अत्राहङ्काराः - मम स्वाधीन
कर्तृत्व मित्येवमादि रूपाभिमाना ममकारा इति स्वय मेव भाव्यं - यथायोग्यमिति - देहे अहङ्कार निवृत्ति
रार्थिकी - तदनु बन्धिषु मम कार निवृत्तिर्नमश्शब्दस्य नमम किञ्चिदिति योजनाया शाब्दी - नमम स्वातन्त्र्य
मिति योजनायान्वार्थिकी - एव मन्यदप्यूहं. அடியறுத்து, विपरीत वासनैகளாகிற மூலங்களோடே
அறுத்தென்றபடி - அதாவது. இந்த அஹங்காரமகாரங்கள் அत्यन्தானு வृत्தங்களாகாதபடி இவத்தின்
वासनै களையும் கூட छेदित்து பென்கை - शेषत्व पारतन्यादिकளை திருமனவத்தில் अनुसन्धिक்கும்
டோது पुनः पुनर्मनन रूपமான இவனுசந்நானத்தாலே अनुकूल वासனைகள் தலைபெடுக்க विपरीत
वासனைகள் கழிந்து வருமென்று கருத்து இப்படி यित्यादि - இப்படி பென்றது இங்கு अहङ्कार
ममकारங்களெல்லாம் अत्यन्तानु वृत्तங்களாகாதே स्वस्ववासनै களோடே யறும்படி பென்கை
இங்கு ज्ञानस्य प्रतिष्ठितत्व மாவது; स्वतोविच्छेद மில்லாமை स्थिरत्व மாவது; प्रबल
विरोधिभिरपिविच्छेद மில்லாமை - स्थिर प्रतिष्ठित ज्ञानरायென்றுயிங்ஙனே अनुवादित்தது स्थिर
प्रतिष्ठित ज्ञानत्वமே अधिकारि विशेषण மாகையாலிப்படி स्थिर प्रतिष्ठित மல்லாத ज्ञान मात्र
முடையவன் मोक्षोपायத்தில் ...

(சா.பு) निषेधसामर्थ्ये नेत्यर्थः तत्रस्वाधीनकर्तृत्वभोक्तृत्वभ्रमोहङ्कारः - स्वार्थकर्तृत्वभोक्तृत्व भ्रमोममकार
इतिविवेकः. आर्थमात्रமும் शाब्दमात्रமும் इति - देहतदनु बन्धि विषयाहङ्कार ममकारयोजनित्वरूपार्थान्नि
वृत्तिः - नमः पदस्य पूर्वान्वये स्वातन्त्र्यस्वामित्वभ्रमयोऽशब्दान्निवृत्तिः. तदेवाग्निस्तद्वायु स्तत्सूर्यस्तदुचन्द्रमा
इत्यत्र स्थान प्रमाणेनोकारस्यावधारणार्थत्वं दर्शनादत्राप्यवधारणार्थत्वे इतर शेषत्वरूपाहङ्कारस्य इतरस्वामित्व
रूपममकारस्यच प्रणवेशब्दान्निवृत्तिः. लक्ष्मीवाचकत्वेपि पूर्वतान्वित नमश्शब्दान्निवृत्तिः.
उभयाभावेऽप्यर्थान्निवृत्तिः. स्वरक्षणार्थं स्वव्यापारे निरपेक्षकर्तृत्वं निरुपाधिक शेषित्वभ्रमयोः पदान्तरान्वय
निरपेक्षनमश्शब्दान्निवृत्तिः. भावि कैङ्कर्ये स्वाधीनकर्तृत्व भोक्तृत्वप्रति ...

(சா.வி) इहतुस्वाधीनकर्तृत्वादि भ्रमः फलविरोधीतिनिवर्त्य इतिभावः. आर्थमात्रमिति. देह तदनुबन्धि
विषयाहङ्कार ममकारयो ज्ञानस्वरूपत्व प्रतिसन्धान निवर्त्यत्वा दार्थ्यत्वं अन्यत्र शाब्दत्वमिति विवेकः
அடியறுத்து समूलं छित्वे त्यर्थः. ...

(சா.ச) मे रक्षण व्यापार शेषितानेति मध्यमपद निषेध्यो ममकारः. இந்நிषேத - सामर्थ्यந்தன்னாலே इति
मध्यम पदगत निषेधकानन्त सामर्थ्येनै वेत्यर्थः. व्यक्त चतुर्थी सिद्धेकैङ्कर्येस्वाधीनकर्तृत्वधीः, कैङ्कर्य प्रति
सम्बन्धि ब्रह्मानु भवेस्वाधीनभोक्तृत्व धीश्चहङ्कारः. तत्कैङ्कर्ये ...

(சா.ச) स्वार्थ कर्तृत्वधीः तदनुभवे स्वार्थ भोक्तृत्वधीश्च ममकारः - இத்யமஹங்கார மமகார ட்வந்த பञ்சக ராஹித்ய ரூப ச்வநியத யாதாத்ம்ய் மந்வதஜேயமिति. அடியறுதது இத்யந்தாஸய: அர்த்தகாமஹஜேஷு தோஷாநாஹ. அந்ப்சாரங்களிதி. அவை, விஷயாந். சுவைத்தது. அநுபாவ்ய. அகன்றொழிந்தேன், விஷயாந்வியுஜ்ய ததந்நவபரீத்யுத்தவான். கண்டத்யாதி. ரூப ஸ்ந் ஸ்பர்ஷ ...

(சா.சं) गन्धरसेष्वत्यन्तासक्तिमत्पञ्चेन्द्रिय द्रष्टसुखं. தெரிவரிய துர்விசேய். அளவில்லா புகுகாலானு -
 भाव्यं. கிற்றினிடம். स्वल्पसुखं. अनुभाव्यात्मनः अत्यन्ताणुत्वेनतदनुभवस्य इयदिति मानानर्हत्वात् ...

மூ- அனந்த்யமசுக்லோக மிமம்ப்ராப்ய பஜஸ்வமா | மஹாபலா ந்மஹாவிர்யா நனந்தநதநசத்வயாந் - ஐதாந்காலேநமஹதா கதாசோஷாந்நராதிபாந் | ஸ்ருத்வாநபுத்ர தாராடௌ ஐஹக்ஷேத்ராதி கேபிவா | த்வய்யாடௌ வா க்ருத ப்ரஜௌ மமத்வங்குஸ்தேநர: | சர்வ டு:கமயஜகத் | ஸ்வர்கேபி பாதபீதஸ்யக்ஷயிஷ்ணோநாஸ்திநிவீதி: | ராஜ்யேஐந்நத்ய வித்வாஸௌ மமத்வாஹத சேதந: | அஹ்மானமஹாபாந மதமத்தாநமாடூஸா: | ஆ ப்ரஹ்மபவநாடேதேதோஸாஸ்திநிமஹாமுநே | அதஂவஹிநேத்ஸந்தி ஸ்வர்க்ப்ராபித்ஸிம்மநீஷிண: | ப்ரஹ்மணஸ்ததநா தூர்ஹ் தத்விஷ்ணௌ: பரமபதம் | ஸுத்வம் ...

(சா.தீ) சர்வ டு:கமயமத்த்யாதி - டு:கமித்ரத்வே. ஸ்வர்கேபிதி டு:கோதர்க்த்வே. ராஜ்யேஐந்நத்யிதி - விபரீதாபிமானமூலத்வே. ஐந்நதி, அபிலிஷந்தித்த்யர்த: . கர்மாவிநாபாவாத்ஸாபாவிகாநந்நவிருத்வத்தித்வம். ஂதேதோஸா:, அல்த்வாதய: பரம பதவீலக்ஷ்யணே ப்ரமாணம். ப்ரஹ்மணஸ்தத நாத்த்யாதி. ...

(சா.ஸ்வ) அஸுகமிதிபதேநடு:கமித்ரத்வமப்யத்ராபிப்ரேதம். இங்கு இமப்ராப்யபஜஸ்வமாமென்கிற பதத்தை உதாஹரித்தது இந்த அனந்த்யத்தாதிதோஸாநுஸந்தாநம் மோக்ஷோபாயத்தில்த் அதிகாரி விசோஷணமென்னுமிடம் ப்ரமாண தித்வமிதி ஜாபநார்தம் - “ஸ்ருத்வாந புத்ரதாராடௌ” என்கிற ஸ்லோகத்தை அங்கு உதாஹரித்தது இந்த அனந்த்யத்தாதி தோஸாநு ஸந்தாநம் விராஐய ஹேதுவென்னுமிடம் லோகாநுபவ தித்வமிதி ஜாபநார்தம். டு:கமயம், டு:க மூலத்வேந, டு:க மித்ரத்வேந, டு:கோதர்க்த்வேநத் டு:க ப்ரத்ர மத்த்யர்த: . ஸ்வர்கே பித்தேத டு:க மித்ரத்வே டு:கோ தர்க்த்வேத் ப்ரமாணம் - ராஜ்யேஐ ந்தி இத்யேத த்விபரீதாபி மாந மூலத்வே ப்ரமாணம் - ஐந்நதி, அபிலிஷந்தி - நமாடூஸா:, மாடூஸாஸ்து நஐந்நதி - அஹம்மா நாதி தோஸா பாவாதிதிபாவ: - ஆ ப்ரஹேதி - ஂதே தோஸா:, அல்த்வா ஸ்திரத்வாதி தோஸா: - த்ரும்துக்ஷேஸ்வர்த்துத்ருக்ருங் கூட இந்த தோஸங்கல் துத்த்யங்கல்என்கைக்காக இத்ததை இங்கே உதாஹரித்தது; ஆ ப்ரஹ்ம பவநா தென்கிற வத்நத்துக்ரு அவ்யவதானேந ப்ரஹ்மணஸ்ததநா தூர்ஹ் மென்கிற ஸ்லோகத்தை உதாஹரித்தது. அங்கு சோன்ன தோஸங்கல்எல்லாமந்த் ப்ரஹ்ம பவநத்துக்ரு கீழ்ப்பட்ட, லோகங்கல்என்க்கொழிய அதுக்ரு மேல்பட்ட பரமபதத்துக்கிலலை யென்று வ்யஜிப்பிக்கைக்காக - ஸுத்வம், ரஜஸ்தமோப்யாமஸ்பூஷம். சர்வதோஸேரஸ்பூஷமிதிவா - ...

(சா.ப்ர) சர்வ டு:கமயம் ஜகத். பாதபீதஸ்யேதித் டு:கமித்ரத்வமூத்ம். க்ஷயிஷ்ணோரிதிடு:கோதர்க்த்வம் - ராஜ்யேஐந்நத்யித்தேநாஹ் மாநேத்த நேநத்விபரீதாபிமானமூலத்வம் - ஆ ப்ரஹ்மபவநாதிதிஸ்லோகேஸ்வாபாவிகாநந்ந விருத்வம் விவக்ஷிதம் - மநீஷிண: நேத்ஸந்தித்த்யுத்: - மநஸ இசி த்ரீபுத்தி மநீஷா தத்வந்தோ மநீஷிண: . ஶுத்ர பூரூபார்தாநாந் ஸ்வாபாவிகாநந்ந விருத்வதயா தநௌ நிஐஹீதாந்ந: கரணா இத்யர்த: - நந்நேந தோஸ துஸ்யாபி ஸுகஸ்ய நிதோஷ ஸுகாலாபே த்யாஜ்யத்வ மநு பபந்ந மத்த்யத்ர நிதோஷ கத்த்யாண ஐுணாகர பஐவ தநுபவ ரூப பரம பூரூபார்தம் தர்ஸ யதி. ப்ரஹ்மண ஸ்ததநா தூர்ஹ் மத்த்யாதிநா - பரம மத்த்யத்த்வத்த்யாவூத்தி: - ஸுத்வம் மிதி டு:க மித்ரத்வத்த்யாவூத்தி: - ...

(சா.வி) டு:க மித்ரத்வே சர்வ டு:க மயமிதி. டு:கோதர்க்த்வேஸ்வர்கேபி பாதபீதஸ்யேதி - விபரீதாபிமான மூலத்வேராஜ்யேஐந்நத்யிதி. ஸ்வாபாவிகாநந்ந விருத்வவே ஆ ப்ரஹ்மபவநா தேத இதி. ...

(சா.ஸம்) ஂளவிலல்லா இத்யுத்ம். அத்வித்யபதஸ்வரூபமாஹ - ப்ரஹ்மணஸ்ததநேத்த்யாதிநா - ஸுத்வம், ஶுத்வஸத்வால்தம் ...

(सा.सं) सनातनं, नित्यं, ज्योतिः, स्ययप्रकाशं. परब्रह्मेतितद्विदुः - तत्परमप्राप्यमिति विदुः विषयात्मकाः, शब्दादि विषयासक्ताः. अभितोद्वयण मभिद्रुतिः. तद्वन्तः अभिद्रुताः - आश्रयाननुगुणातिङ्मादिशालिन इत्यर्थः. निर्द्वन्द्वाः, शीतोष्णादिद्वन्द्व सहनस्वभावाः - यद्वा, विषय विरक्त्या विषयवियत्त्वभावाः. तत्कार्य सम्यतेन्द्रियत्वं. तत्तद्विषयवि मुखेन्द्रियत्वं. निर्द्वष्टत्वाति ...

மூ - ஢கவதனு஢வத்தின்வீலக்ஷண த்தையு஢் விஷதமாக அனுசந்தித்து “பர஢ாத்஢னி யுரக்துவிரக்துபர ஢ாத்஢னி” என்கிற அவஸ்தையையுடையராய் “புவூதி லக்ஷண ஢ர்஢் பராபதிரதா஢்ரவீத்” என்கிற புவூதி (சா.தீ) உத்தரபர்வ பர஢ாத்஢னித்யாதி. ஢கவதூகிததிதர வுராக்யயுக்தராதெனகை உத்தர பர்வ஢் புவூதிலக்ஷண஢ித்யாதி - ஸ்வரூதி சா஢ன யுதிஸ்து஢ாதி஢ர்஢்஢். ...

(சா.ஸ்வ) கेषாஸ்திவீவஸ்தானா஢வ஢ுதிஸ஢்஢வே து:ஃதூர்஢்஢்வ஢பிநாஸ்திதி த்ர஢்ய஢் - ஢கவதிதி - இ஢ுரு ஢கவதனு ஢வத்தூக்கு வீலக்ஷண ஢ாவது; கல்யாண த஢ஸ்தானாதி விஸிஸ்ட ஢கவதஸ்வரூப விஸயத்வ஢் - விஷதமாக அனுசந்தித்தென்றது பர஢பத ஸுபானத்தில் விரக்தி பர்வத்திலே ஸுாண்ன கணக்கிலே அத்பத்வாதி ஢ுஷ ஢்களில் ஓரூான்றில் தரத஢ ஢ாவாபந்஢ங்களாயுள்ள பகார஢்களெல்லாந்தெளியு஢்஢஢ புந: புநர்஢ந஢் பண்ணி பென்றபடி பர஢ாத்஢னிதி - பர஢ாத்஢நிரக்தத்வாவஸ்தையாவது. “தஸ்சுஸுஷ வியுரூக சுஃது:ஃஸுஸ்த஢ேகதூ: । ஢கவதூத்யானயுரூக்திவந்஢ந ஸுதிதி கீர்தநை: । ல஢ாத்஢ே” த்யாதிகளில் ஸுாண்னபடியே த஢ேக ஢ுரூக ரஸிகளாயிருக்கை அபர஢ாத்஢நிவிரக்தத்வாவஸ்தையாவது “ஸுஸ்த்ராணி஢ித்ராணிதநாநிநாதபுத்ராஸ்வதாரா: பஸுவுரூஃஸு । த்வத்பா஢பத ப்ரவணாத்஢஢ுத்஢்஢வந்திஸர்வே ப்ரதி஢ூலரூபா” இத்யாதிகளிற் ஸுாண்ன அவஸ்தை - விஷதமாக அனுசந்தித்து அவஸ்தையுடையரா - ஢ென்கிறவித்தாலே இவ்விஷதானுஸந்஢ாந ஢ில்லாத ஢ுாது இவ்வஸ்தை பிறலாதென்று ஸி஢ித்க்கையால் ஸிலர் பராவரதத்வ விவேக஢்பெற்றிருந்தாலு஢் இவ்விஷதானு ஸந்஢ாந ஢ில்லா஢ை஢ால் அவர்களுக்கு எவ் விதாவஸ்தை பிறலா஢ையால் ஢ுஷுஸுபாயத்தில் ப்ரவூதியில்லாதுாழிகிறது. ததா ஃா஢ிகாரானு ப்ரவிஸ்டங்களான த்வஜானு஢ு஢் இவ் அவஸ்தைய஢்பெற்றவர்களுக்கு ஸுபாய ப்ரவூதி நியதையாகையாலிங்கு அந்வய வ்ய஢ிஃார ஢ுஷ஢ில்லை பென்றதாயித்து. இந்த த்வஜானாதி களுடையவன் அ஢ிகாரி பென்னப்புா஢ு? அ஢ிகாரியாலான், தனக்கு கர்தவ்யமாக ஓரு ஸுபாயத்தை அவல஢்விக்கு ஢வனன்னுா? ஢ு஢ுதுவுக்கு “த்வஜதர்஢் ஢தர்஢்ஸு” த்யாதிகளாலே கர்தவ்ய ஢ுான்று஢ில்லை யென்றன்னுா ஸாஸ்த்ரங்களில் ஸுாலுுகிறது யென்ன வருளிச் ஸெய்கிறார் ப்ரவூதித்யாதி. ஢ு஢ுது லைப்பததலே “஢ஜஸ்வ஢ா” ஢ென்று஢் “஢ா஢ேக ஸரண் வ்ரஜ” எனறு஢் இத்யாதிகளிலே கர்தவ்ய஢்களாகச் ஸில தர்஢்஢்களை விஸுஷித்து விதிக்கையாலே இவனுக்கு ஸா஢ான்யந தர்஢் நிவூதி ஸுாலுு஢ிட஢் ப்ரவூதி தர்஢்஢்களில் நின்று஢் நிவூதி யைச் ஸுாலுுகிற தெனறு஢். ஸில தர்஢்஢்களில் ப்ரவூத்திக்கு விதிக்கிற விிட஢் நிவூதி தர்஢்஢்களில் ப்ரவூத்தியைச் ஸுாலுுகிற தெனறு஢் அவஸ்ய் குாள்ளலேண்டுக்கையால் உக்த ஸுஃகாவகாஸ஢ில்லை யென்று கருத்து ப்ரவூதி தர்஢் ஢ென்று஢். நிவூதிதர்஢் ...

(சா.ப்ர) ஸ்வா஢ாவிகானந்஢் விரு஢்வரூபா ஢ுஷா இதி ஢ாவ: - எவஸு வுராக்யேணபுரூபார்தாந்தர ஸா஢ன நிவூதி ப்ரவூதி நிவூதி தர்஢் ப்ரவூதி ஢ுது஢ூத ஢ு஢ுதுஸார்தத்வ் உக்தபகாரேண ஸபகார ஃிதஃிதூஸுவரப்ரதிபா஢க ஢ூல஢ந்ரானு ஸந்஢ாந் கார்ய஢ித்ய஢ிப்ராयेणுக்்த - விஷதமாக அனுசந்தித்து இத்யாதிநா - ...

(சா.வி) ஢ூலத்வ ஸ்வா஢ாவிகானந்஢் விரு஢்வ் ஃிதூரூே ஸ஢்வ஢ுஷா இதி஢ாவ:- ...

(சா.ஸ) ஢ுரூகத்வ அநவ஢ிக விபுலத்வாதிநா ஢கவதனு஢வஸ்ய காம஢ுரூாதி விரு஢்வஸ்வா஢த்வாத் எதிர் தட்டான இதுக்த - ஢ந்஢க காமநா஢ிகாரகூதர்஢்: ப்ரவூதிதர்஢்: ...

सा-दी- निवृत्ति लक्षण, समार निवर्तककर्मज्ञानादिधर्मम्. नारायणः, बदरिकाश्रमवार्मा अब्रवात् ...

(सा.सं) मोचक कामनाधिकार को निवृत्तिधर्मः ...

மூ- பुरुஷார்த்தங்களும், தெளிந்தாலுமிப்படி விராஜ்யபூர்வகமாக பரமபுருஷார்த்தோபாயானுष्ठானத்தில் ப்ரவृத்தியானாகில் “शीलवृत्तफलंश्रुतं. शमार्थसर्वशास्त्राणिविहितानिमनीषिभिः । तस्मात्सर्वशास्त्रज्ञोयस्यशान्तंमनस्सदा” என்கிற श्रुतफलத்தையும் இழுந்து “नाच्छादयतिकौपीनंदंशमशकापहं । ...

(சா.பி) என்கை. ஶீலம், ஆத்மகுணம். வृत्தம், சதாசார். ஶ்ருதம், ஶாஸ்த்ரஸ்ரவணம். ஶமார்த்தம், ஶமாபி குண சித்த்யர்த்தம். விஹிதானி, ஶாஸ்த்ரணி. ஆகையால், யஸ்யமனஸ்சான்தம், சஸாரவிரக்தம், ச ஁வஸர்வஸாஸ்த்ரஜஃ, நேதரஃ ஶ்ருத ஶாஸ்த்ரோபி. நாஸ்சதயதீதி. ஶுன:புஸ்ச மென்ற அனந்தரந்தம் என்று ஶேஷ: கௌபீனம், குஹ்யப்ரதேஸ: ...

(சா.ஸ்வ) அவவிடங்களிலே ப்ரஐவதனுபவகௌர்யரூபமோக்ஷஸ்வரூபப்ராபத்வாதிகளாலே சர்வோக்ஷ மென்றும் இதரபுருஷார்த்தங்கள் ஶ்வரூபானுசித்வாதிகளாலே ஶுத்ரங்களுள்ளும் டலவிடங்களிலே சொல்லித்திறே. இடபடி பென்றது இவ்வஹிகாரத்தில் சொன்ன தோஸஸகவிஸதானுஸந்நானாபி ப்ரகாரத்தாலே பென்றபடி இங்கு நிவ்ருத்திதர்மத்திலென்ன வேண்டியிருக்க பரம புருஷார்த்தோபாய மென்றிங்ஙனே சொன்னது லோகத்தில் தத்ததுபாய ப்ரவ்ருத்ய ஶாவத்தி லுண்டாகிறதத்தத்தஹானி போலன்றிக்கே இந்த ஫லத்தை யிழக்கை மஹா ஹானி பென்று வ்யஜ்ஜிப்பிக்கைக்காக. பரமபுருஷார்த்தோபாயத்திலே என்றிவ்வளவே யமைந்திருக்க அஹிகமாக அநுष्ठான ஶப்தம் ப்ரயோகித்தது சிலரம் சொல்லும் சித்தோபாய ஶ்வீகார மாத்ர மமையாது சாஹ்யோபாய ஶ்வீகாரமும் வேணு மென்கைக்காக. ஶீலம், ஆத்மகுணம். வ்ருத், சதாசார்: ஶ்ருதம், ஶாஸ்த்ரஸ்ரவண ஜந்யஜ்ஞானம். ஶமார்த்தமிதி. ஶமாபிதிகளில்லாதபோது ஶாஸ்த்ரஜ்ஞானம் எத்தனையுண்டா யிருந்தாலும் அந்த ஜ்ஞான மஸ்த்கல்ப மென்கைக்காக இங்கு உத்தரார்த்தம் மெடுத்தது. நாஸ்சதா யதீதி. கௌபீனம், குஹ்ய ப்ரதேஸ:, ஶுன: புஸ்ச மித்யத்ர வாக்ய சமாஸி:. அனந்தரந்ததீதி பதம் ...

(சா.ப்ர) பித்யாபிஸூக்தஸ்யசதாசார்யோபஸதிபூர்வகஸாஸ்த்ரஜந்யஜ்ஞானஸ்ய விராஜ்யதவாரா முமுக்ஷாஹேதுத்வமவஸ்ய மஜ்ஜீகார்யம். அந்யதா ஶாஸ்த்ரஸ்ய ப்ரயோஜன பர்யவஸானாஶாவ ப்ரஸஜ்ஜாத் - அத ஁வசபாணிட்யம் தர்மவர்திதம் - நாஸ்சதா யதீதி கௌபீனமித்யாபிஸூக்தவிராஜ்ய முமுக்ஷாஶ்யா ஹீனானிந்யந்தே. யஸ்யத் புருஷஸ்ய ஶாஸ்த்ரார்த்தஜ்ஞானேஸத்யபி முமுக்ஷானஜாயதேதஸ்ய “ஸாஸ்த்ராபிஸு சுத்ரஸ்தாபி ஶாஜ்ஜாஸஹ ஫லோதயா । நப்ரஸீதீதி வைவித்யா வினாஸதுபதேஸத்” இத்யுக்த ப்ரகாரேணஸ்வர சௌஹர்த ஹேதுக யதூஸ்சா ஶுகூதாபி மூலாசார்யோப சத்யாஜாதஸ்யைவஜ்ஞானஸ்ய முமுக்ஷாஹேதுத்வாவக மாத்ராதுஸஜ்ஞானம் நஜாதமிதிஜ்ஞேயமிதிஶாவ: “அஐ்ரிஹோத்ர ஫லாவேதாத்நபுக்த஫லம் தநம் । ரதிபுத்ர஫லாதாரா ஶீலவ்ருத்த஫லம் ...

(சா.வி) படியில், பூர்வோக்த ப்ரகாரேண. அர்த்தபஸ்சகாபிஸூக்தப்ரகாரேண ப்ரவ்ருத்தியானாகில், நப்ரவர்தீதிசே பித்யர்த்தம், ஶீலம் ஶான்தி: - வ்ருத், அநுष्ठானம். ஶான்தம், விஸயவிராஜ்யயுக்தம் - என்கிற ஶ்ருத஫லத்தையும், இத்யுக்த ஶ்ரவண ஫லமபி. இழுந்து, பரீத்யஜ்ய. ஶிதீதமிதிஸேஷ:. கௌபீனம், குஹ்யம். தர்மவர்திதம், அநுष्ठானரஹிதம். ...

(சா.ஸம்) ஶீலம், ஶ்வஶாவ: சசு ப்ரஹ்மண்யதா, தேவபிதூபக்ததா, சமதா, சௌம்யதா, அவரதா, அநஸூயதா, அபாஹ்யம், மித்ரதா, ப்ரியவாபிதா, க்ருதஜதா, ஶரண்யதா, ப்ரஸான்ததாசேதி த்ரயோதஸ விதஃ. வ்ருத்தமாசார்:, சசு, க்ஷமா, தயா, தமோ, தானம், அஹிஸா, குரூபூஜனம், ஶௌசம், ஶ்நானம், ஜப:, ஹோம:, தப:, ஶ்வாஹ்யா:, ஶத்யவசனம், ஶந்தோஸ:, த்ருதவ்ரத்வம், உபபுக்தத்வம் சேதிஸோடஸவிதஃ । உப புக்தத்வம் சாதூபுக்தவர்தத்வாபி: நாஸ்சதா யதீதி. தாஸ்த்ரான்திகேஸ்வயாதாஸ்ய வேதநானுபயுதத்வமுக்தம்.

(सा.सं) नदं शेति. स्वानर्थाविहाकृत्य करण कृत्याकरणादिपरिहरणानुगुण तोक्ता. धर्म वर्जितं, स्ववर्णाश्रमाद्यनुगुणानुष्ठाना पर्यवसन्नं. पाण्डित्यं, शास्त्रज्ञानं, अनर्थ, निरर्थकमनर्थकरंचेति भावः वयसइति. वयोनुगुणोवेषः तदनुगुणावाक, तदनुगुणावृत्तिः. एवंकर्म दिष्वपिवेषादिक मन्वेति. ...

(सा.सं) स्वाचार्य कृपया स्वस्यैव मुमुक्षुत्व सिध्युक्ति मुखेन अधिकारार्थं गाथयासङ्गहाति- ...

மூ - நின்ற புராணனடியிணையேந்துநெடும் பயனும், பொன்றுதலே நிலையென்றிட பொங்கும்பவக்கடலும், நன்றிதுதீயதி தென்றுநவின்றவர் ...

(சா.டீ) நின்ற புராணனியாதி. சர்வஸ்தாபரத்வெந் நின்ற புராண பुरुஷனுடைய. அடியிணையேந்துந் நெடும் பயனும், ஸ்ரீபாடஹ்நத்தை சிரசாவஹித்து, கைடூர்ய பண்ணுகையாகிற நியத்யயோஜனமும். பொன்னுதலியாதி. பொன்னுதலேனிலை, நசிசுக்ஷே இதுக்கு ஸ்வாபாவிக ஧்மமென்று சொல்லும்படி. பொங்கும் பவக்கடலும், சர்வதா உதேகிக்கு மதான சஸார சமுதத்தைபம் நன்றிது, இது நெடுமடயனான இது நல்லது தீயதிது, சஸாரசமுதமானவிது ஹேமென்று நவின்றவர், உபதேசித்த அசார்யாகள. அவர்களுடைய ...

(சா.ஸா) நின்ற புராண னியாதிடால். நின்ற, திருமாதுடன் நின்றவரான வென்றபடி. கீழ் அதிகார சட்குஹ்ப்பாட்டில் திருமாதுடன் நின்ற புராணனை யென்றிருக்கையால் அந்நாதிடாயிருக்கிறவிப்பாட்டிலிப்படி அர்த்தங்கொள்ளுகை உசிதமிறே புராணன் - அநாதிபுருஷனுடைய. அடியிணையேந்தும், சரணஹ்நத்தை டேந்துகையாகிற அந்யோந்ய சௌந்ந்ரயஸாஹ்நத்தாலே நிரதிசய ஸோக்யங்களான திருவடிகளை சிரசா வஹித்து கைடூர்யம்பண்ணுகையாகிற வென்றபடி நெடும் பயனும், உத்தராவதி யன்றிக்கே உத்தரோத்தர அந்வர்த்திப்ப தான பुरुஷார்த்தத்தையும். பொன்றுதலே நிலையென்றிட, நசிசுக்கையே யிதுக்கு ஸ்வாபாவிக஧்ம மென்று சொல்லும்படி பொங்கும் பவக்கடலும், பாதிசுமாம்படி அடிக்கடி உதேகி டா நிறகிற சஸார சமுதத்தையும் நன்றிது, இதுநல்லது. இந்த நெடும பயன் நல்லதென்றபடி தீயதிது, இது பொலலாதது இந்த ஸ்வக்கடல் பொலலாததென்றபடி. என்றுநவின்றவர், என்றபடி ...

(சா.பு) பஞ்செந்ந்ரியாணி விஸயேஹ்ய: ப்ரத்யாஹ்ய முமுஷவோஸ்வந்தித்யாஹ - நின்ற புராணநிதி. யதாபா஠ ஸ்வாந்வய: - நின்றபுராணன், ரக்ஷாந்வஸர ப்ரதீக்ஷதயா ஸ்திதஸ்ய பुरुஷஸ்ய. அடி, சரணம், இணை ஹ்ந். ஏந்துகை. ஧ாரணம், நெடுமை டேர்ய. டயன் ப்ரயோஜனம். நின்றே த்யாதி. கர்மப்ரவாஹவஸாத்ப்ரயோஜனாந்நர பராணாமஸ்தாக்கம் கதாவாமோக்ஷ டதாமித்யவஸர் ப்ரதீக்ஷமாணஸ்ய பुरुஷஸ்ய ஸ்வஸாதசுசரணாரவிந்ட ஹ்ந்ஸ்ய வஹரூபம் நியத்ய பुरुஷார்த்த சேத்யர்த்த: . பொன்றுத லியாதி. விநாச ஸ்வாஸ்த ஸ்வாபாவிக இதி யதாஸர்வேசுச்யேதததா விசார ஸோன் சாஸாரிக பुरुஷார்த்தஸூத மைஸ்வர்ய கைவல்ய சேதிஸாவ: நன்று சமீசீன. இது, இட. தீயது, ப்ரதிசூல். இது, இட். என்று, இதி. நவிலுகை, உத்தி: . நவின்றவர், ...

(சா.வி) எவ்ந்நிஸ்வயோஸ்தாசார்யகூபாலஸ்தித்யாஹ. நின்ற புராணநிதி. நின்ற, ரக்ஷாந்வ மவஸர ப்ரதீக்ஷதயா ஸ்திதஸ்ய. புராணன், புராணபுருஷஸ்ய. அடியிணை, ஸ்ரீபாடஹ்நஸ்ய. ஏந்துதும், ச்வாஹரூபம். நெடும பயனும், நியத்யபல். பொன்றுதலே, நாசஸவ. நிலை, ஸ்வஸாவ: என்றிட, இதி யதோச்யேத ததா. பொங்கும், வர்஧மாந: . விசாரஸோல் இதி யாவத். பவக்கடலும், சஸார சமுத: . சாஸாரிக மைஸ்வர்யமிதிஸாவ: ஸ்ததத்ஹ்யம். இது இடம். நன்று, சமீசீன. இது இட். தீயது, ப்ரதிசூல் என்று, இதி. நவின்றவர், ...

(சா.ச) நின்றேதி - ரக்ஷகதயாஸ்திதபுராணபுருஷசரணஹ்ந் ப்ராஸிசூபமஹ்தபல்யசுத் - நன்ற்து சமீசீன - பொன்றுதலிது ப்ரமாண சிட்ஹ் விநஸ்யதேக ஸ்வஸாவ சூசக விவ்ருஹி மட்வ சாஸார யத்தத்தீயது - அஸமீசீனமிதி நவின்றவர் உபபாட யதா சமீசீன கூபயா- ...

மூ- நல்லருளால், வென்று புலன்களை வீ(டென)டினைவேண்டும் பெரும் பயனே ||14||
- விஷமபுபஹிஷ்குர்வந்திரோ ...

(சா.தீ) க்ரூபையால், புலன்களை வென்று, ஸ்லாடிவிஷயங்களை ஐயித்து, ஸ்ஸாரவிரக்தனாய் பெரும் பயனான வீடென வேண்டும், ஸ்ரமபுரூபார்மான மூஷத்தையேதாம் வேண்டக் கடலோ மென்கை || 14 ||

ஆயிரத்திலொருவன் டீவவஸாந்முமுஷுலா மென்கிறார். விஷமஹிதி - இந்த ஐரத்தில் ஆயிரத்திலொருவன் ...

(சா.ஸா) ஁பேசித்த ஁சார்யர்களுடைய, நல்லருளால், நல்ல க்ரூபையால், இங்கு நனமை யாவது; ஸ்ரூவநைகப்ரயோனகத்வ, புலன்களை வென்று, ஁ந்ரீயங்களை ஐயித்து - ஸ்லாடி விஷயங்களில் நின்றும் நிவர்திப்பித்தென்றபடி பெரும்பயன் - மஹா புரூபார் ரூபமான, வீடென, வீடினை மூஷத்தை யென்றபடி - வேண்டும், ஁பேஷிக்கும் ஸ்ராவர தத்வ விவேகம்பெத்த ஁தன நிதி ஸே: ||14||

இத்தனை காலம் ஁ராத ஸ்ஸார வீரஐயாடி களும் ஁துக்கு மூலங்களான ஸடாசார்ய ஸ்ர஁யாடிகளும் இப்போ தொருவனுக்கு வரக்கூடுமோ? வருமாகிலெல்லார்க்கு மப்படி ஁ராதொழிவானேன் என்கிற ஸ்லீயையும் ஸ்ரூதி புரூஷ ஐரங்களில் டு:஁ மி஁த்வாந்பத்வாடி டுஷமிருந்தாலும், ஸு஁ரூபத்வ முமிருக்கையாலேபத்தை இட்டு ஁வற்றுக்கு ஁பாடேயத்வமும ஁ராதோ? ஁த்யாடி ஸ்லீகளையும் ஸ்ரஹரியா நின்றுக்கொண்டு மூஷு஁பாபா஁காரியாகைக்கு ஸடாசார்யாந் ஐர஁டிகள் ஁ாலே யவததுக்குங்கூட மூலமாய் யா஁஁஁க ஸு஁தாடி ஸி஁மான ஐரவ டந்ரஐ விஷேஸ்ப்ர஁தான காரண மென்கிறார். விஷ மஹித்யாடிடால். விஷஸ்ப்ரூக்தம்புவிஷமபு - விஷஸ்ப்ரூக்தஸ்யமபுநுமபுரஸவத்வெந்ஸு஁வஹ்வேபி ...

(சா.ஸ்ர) வாடகா:.. நல்லருளால், ஸமூ஁நகூபயா, ஁ஸ்மடு஁வந்ஸ்ரீயேத்ய்:.. வென்று, வி஁த்ய, புலன்களை ஸ்ரஹ்நீயாந் ஸ்லாடி விஷயானிதி யாவத், தே஁ய்஁ந்ரீயாநிவிநிவர்த்ய்: - வீடு, ஸ்ரம ஸ்ர, வீடினை, ஸ்ரமஸ்ர, வேண்டுகை, ஁பேஷா, பெருமை, ஁஁க்யம், பயன், ஸ்ரயோ஁நம், வேண்டும்பெரும்பயனே, ஁பேஷித ஸ்ரவ்ரூபார்யா ஁த்ய்: || 14 ||

஁வம஁கார ஁துஸ்யார்ய ஁நானஸ்ய஁ந்஁ஸ஁தா ஁துத்வமூக்தா தஸ்ய ஁ந்஁நிவ்ர்திதி வி஁ஷிஷ் ஐரவடந்஁வே஁஁ ஁துத்வம் ஸ்ர஁ர்யந் "மந்ரூபாந் ஸஹஸேஷு, ஁ஹ்நா ஁ந்மநாந்" ஁த்யாடிநா ஁தூக்தம் முமுஷுர஁காரிநு டுரீஸ்ய஁஁஁. விஷம஁த்யாடிநா, ஁ரதி஁வா஁஁ரூ ஁ஹிவிஷயாத்மகம் விஷமபு ஁ஹிஷ்குர்வந் ஸ்ரமிதரஸ ஸ்வாத்ம ஸ்ர஁சி ஸ்ரயாஸ ஸ்ர஁ஸ்மு஁லு நிர்வ஁தி ம஁நாந்஁ ...

(சா.வி) ஁க்தவதா ம஁சார்யாந், நல்லருளால், ஸமூ஁நகூபயா, புலன்களை, ஸ்லாடிவிஷயாந், வென்று, வி஁த்ய வேண்டும்பெரும்பயனே, ஁பேஷ்ய ஸ்ரமபுரூபார்ய: ஁துவீடு, தத்ரமஸ்ர மித்ய்:.. வீடுட வேண்டும் பெரும்பயனே ஁தி஁பாடே வி஁த்ய ஸ்திதானாமஸ்தாகமிதி ஸே:.. வீடு ஸ்ரமஸ்ர, வேண்டும் பெரும் பயனே, ஁஁லஸ்நீய: ஸ்ரமபுரூபார்ய ஁த்ய்: ||14|| ...

(சா.ஸ) வென்றிதி, ஁ந்ரீயாநி஁த்யா, வீடென பெரும்பயன் வேண்டுகைமே, ஸ்ர஁ஸு஁லா஁பய஁஁஁஁வந்஁ ஁வவ்யமித்ய்: ||14|| ஁வ்வி஁஁காரி஁ரீஸ்ய஁஁஁ - விஷம஁த்யிதி, ஁யாரமத ஁தி஁ரூ:.. ஁வ஁ரிதவிஷயரண ...

மூ- பஹிர்விஷயாத்மகம் பரிமிதரஸஸ்வாத்மப்ராப்திப்ரயாஸ பராஐ்முக: । நிரவதிகமஹானந்த ப்ரஹ்மானுபூதி ...

(சா.தீ) தீவவஸாஹீரணாய - பஹிர்விஷயாத்மகம், ஸஹ்ராதிரூபங்களான. விஷமதூ, விஷஸபூக்தமதூ - “யததக்ரேஐமூதமிவ பரிணாமே விஷோபம” மென்றதிறே பஹிஶ்ஶுர்வந், பரித்யஜித்தவணாய - பரிமிதேத்யாதி - பஶ்வதநுபவாபேக்ஷயாபரிமிதமானகேவலாத்மானுபவப்ரயாஸ - பராஐ்முகணாய - நிரவதீத்யாதி - நிரதிஸய மஹானந்தமான - ப்ரஹ்ம, ஶ்ரீய:பதி - அவனுடைய பரிபூர்ணாபவத்தில கநூஹலதகை நிரவதிக ...

(சா.ஸவ) அதிக து:ஶ ஹேதுத்வென யதா த்யாஜ்யத்வ மேவ, தத்வத்ப்ரகூதவிஷயபஶ்வாபித்யாஜ்யத்வமேவ நதூபாதேயதா ப்ராப்தி ரிதிபாவ: . தீர: , தித ப்ராதிபிரபி விஷயே ரக்ஷோபஶீய இத்யர்த: . பரிமிதேதி. ப்ராகூத விஷய பஶ்வ வத்விஷமதூ துல்யத்வா பாவேபி பரிபூர்ண ப்ரஹ்மானு பவாபேக்ஷயாஐ த்யல்ப மாகையாலும், மலைகல்லிபெலி பிடிக்கு மாப்போலே ப்ரயாஸாதிக்ய மாத்ர பரிஸேஷிக்கையாலும், கைவல்யஸ்யாபி த்யாஜ்யத்வமே யொழிய ஁பாதேயதா ப்ராப்தி யிலலை பென்று கருதது நிரவதீத்யே தத்அநு பூதேவிஸேஷண. நிரவதீத்ய மிஹ ஸ்வாபேக்ஷ யோத்கூஸாவதி ராஹித்ய. மஹானந்தே த்யேதத்ப்ரஹ்ம விஸேஷண. மஹத்வ் ஸ்வரூபதோ குணதோ விபூதி தஸ்தா பரிஶ்ஶிஸ்த்வ். அத்ர ப்ரஹ்மண ஁நந்தத்வோக்தி: ப்ரஹ்மானுபூதே ப்ரஶீக ரூபத்வோபபாதநார்தா. மஹத்வோக்திஸ்துபஶ்வ ரூபாயாஸ்தஸ்யநிரவதீத்யோபபாதநார்தா- ...

(சா.ப்ர) ப்ரஹ்மானுபூதிதூஹ்லா கஸ்திரிஶ்ஶிஹாஸிதஸஸ்துதிபீவிதேத்யந்வய: . ஜகதி, தேதநவர்கே, தீவாத், ஜாயமானகாலே வாக்ஷணென பஶ்வதா ஹேதுநா. “கஸ்திரிஶ்ஶீர:ப்ரத்யகாத்மானமேக்ஷதாவூததததூரமூதத்வமிஶ்ஶ்ஶுபாஸதே புரூஷ் யேப்ய: காமாஸ்தே ஸுஶமேதததி வர்திந்திதீரா” இத்யாதிஸு வஸ்யேந்நித்யேஸுதீரஸஶ்ஶ ப்ரயோகானு ஸாரேண தீரஐத்யுக்தி: . பஹிர்விஷயாத்மகம், ஁த்ம தத்வதவ்யதிரித்க ஸஹ்ராதிரூப பஹிர்விஷய ஸ்வரூபம். விஷமதூ, விஷஸம்மிஸ்த்ரம்மதூ. யதாமதூநோ பக்ஷணஸமயே த்யந்தானுகூல்யேபி பஸ்தாத்தயந்த பாதகத்வ மேவ ஁வ் ஸ்வர்க்ஸவாராஜ்யாதீநா மநுபவகாலேஐநுகூலதயா ப்ராதிதாவபி “க்ஷீணே புண்யமர்த்யலோக விஸந்தி” த்யாதிபி: புநராவூதேர வகமாத்ரதத நானாவித பாதானா் ஸம்பவாத்ஸுத்யத்வ மிதிபாவ: . தத்வஹிஶ்ஶுர்வந், ததஸர்வத்யஜந்நித்யர்த: பரிமிதேத்யாதி ஸ்வஸ்மிந்வந்நாதிரேஸாமத்யந்தானுகூல்யா பாதகஸ்யாத்ம ஸ்வரூபஸ்யாத்யந்தானு கூலத்வேப்யணு ஸ்வரூபஸ்ய தஸ்ய பரிமிதஸ்வரூபத்வாத்ரபாஸேரபி “ஸமாதிபஶ்ஶேஷ்விபி ஸப்ததஸு ஶரண்யபூதேத்யிவத்வக்ஷ்யே । அபத்ரபேஸோதூமகிஸ்த்ரநோஹ்நூராதிரோஹ் பதநஸ்தநாதே” த்யாதிபி ரவகத திரகாலானுஸ்தேயானேக நியம விஸிஸ்ட துரநுஸ்தான பக்தியோகஸ்தாஸநமிதிஶீதாதிஸ்வ வகமாத்ரபத்வத் ஶநித்யா மூஷிகா ஶ்ரஹண ஐவாதி ப்ரயாஸஸாத்யால்ப ஸுஶாந்ரிவூதேஶ்ஶ இத்யர்த: . நிரவதீத்யாதி. ஸ்வாத்மானுபவப்ராப்திகோதிபூத- நிரவதிகமஹானந்தரூபப்ரஹ்மானுபவேஶ்ஶாவான் ...

(சா.வி) தீவாத், பாக்யாத் - பஹிர்விஷயாத்மகம் விஷமதூ, விஷஸம்பூக்தமதூ “யததக்ரேஐமூதமிவபரிணாமேவிஷோபம” மிதிவிஷயாணா்நாதுஸ்த்வாத். பஹிஶ்ஶுர்வந், பரித்யஜ்ய. பரிமிதிரஸஸ்வாத்மப்ராப்தி ப்ரயாஸபராஐ்முக: . பஶ்வதநுபவாபேக்ஷயால்ப ரஸபூத கைவலானுபவவிமுக: . நிரவதிகமஹானந்த ப்ரஹ்மானுபூதிதூ ...

(சா.ஸ) தயா விஷயாகர்ஷிணா விஷய

श्रियैनमः

श्रीमते रामानुजाय नमः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

अधिकारि विभागाधिकारः ॥

मू - मुमुक्षुत्वे ...

(सा.दी) मुमुक्षुत्वेसमानेपिदेहिना शक्त्यशक्तिनः । भक्तिप्रपत्योर्नियमात्प्रवृत्तिःकथ्यतेष्टमे । ...

(सा.स्वा) फलத்தில் தாரதம्य மிலலாமையாலே முமுक्षுத்வ ருபமான அதிகார மெகமாதையாலே மோக்ஷோபாயாதி காரிகளில் ஸேத மிலலாதிருக்க நிவ்ருத்திதர்மங்களில் ப்ரவ்ருத்திரானவாகள் முமுक्षுக்களான அதிகாரி களென்றிடபடி இவ்விதி காரிகளில் ஸேதமுண்டானதாக நிர்देशித்தது கூடுமோ? ஸக்திப்ரபத்திரூப விகல்பிதோபாய ஸேதத்தை யிட்டு அதிகாரிகளிருவ ராதையாலிடபடி நிர்देशித்தது எனறில் அப்டோது சத்வித்யாதஹர் வித்யாஶர வித்யாதிர்களும் விகல்பிதங்களாகையால் லவதத்தை யிட்டுஅங்கும் அதிகாரிஸேத ப்ரஸாங்கி ககையாலிருவ ரென்னக்கூடா தொழியாதோ? இந்த விகல்ப மைச்சிக மத்தனைப்போக்கி வ்யவஸ்தித விகல்பமல்லாமையாலே. இங்கு அதிகாரி ஸேதமிலலாவிட்டாலும் இங்கு வ்யவஸ்தித விகல்பமாகையால் அதிகாரி ஸேத முண்டென்னில் இவ்விதிகாரிகள பக்கல வ்யவஸ்தாபகமான அகார ஸேதங்கிடையாமையால் இங்கு வ்யவஸ்தைதான் கூடுமோ? இங்கு ஶக்திவ்யாஸக்திவங்கள வ்யவஸ்தாபகாகார ஸேதங்களென்றிலட்டோது ஶ்வானுஸ்தேய முக்ய ப்ரபத்தியிலும், உக்தியிலும், அகார்ய நிஸ்தையிலும், மிப்படி ஶக்திவ்யா ஶக்திவங்கள யிட்டு அதிகாரி ஸேதப்ரஸாங்கிக்கையால் அதிகாரிகளிருவ ரென்னக்கூடா தொழியாதோ? கிஷ், இங்கு அஸக்தன் ப்ரபத்திக்கு அதிகாரியென்றது உபாஸன ஶ்வரூபத்தில் ஶக்தி மிலலாதவனையோ? ஶாக்ஷாத்ரம்பர யாவாதநிர்வர்த்தக கர்மாதிர்களிலும் ஶக்தியில்லாதவனையோ? நாஶ்ய:, உபாஸன ஶ்வரூபத்தில் ஶக்தியில்லாதவனெல்லாம் ப்ரபத்திக்கு அதிகாரியென்றால் கர்மயோகாஶ்யனுஸ்தானோ ஶ்ஷேதம், ப்ரஸாங்கியாதோ? நத்விதீய:, பரம்பரயோபாஸன நிர்வர்த்தகங்களில் ஶக்தியில்லாத

(சா.ப்ர) நனு பரமாத்மப்ராப்த்யுபாயானுஸ்தானேமுமுக்ஷாமாத்ரஸ்யாதிக்காரத்வ்ந்ரஹ்யானுபூர்த்தியாதினோக்த, தந்நோபபத்யதே - ஸக்தி ப்ரபத்திரூபகூரூ லஹூபாயயோ ஶ்ஸ்வர்த்தா முமுக்ஷுணா மவிஸேஷண ப்ரவ்ருத்தி ...

(சா.வி) முமுக்ஷுத்தி ப்ரகாரமுக்தவ்யா அதிகாரிஸேதென உபாயஸேதவிவக்ஷு: ப்ரதம மதிகார ஸேததர்ஸ்யாதி. முமுக்ஷுத்வ இதி. நனு முமுக்ஷுத்வமேக எவாதிக்கார: அத்ர கதமதிகார மிதாஸ்தித்யா ஶட்க்ய முமுக்ஷுத்வெசமானேபி மபூவித்யா சத்வித்யாதிஸு யதா வஸுத்வாதி ப்ராப்தி பூர்வக ந்ரஹ்ய ப்ரேஸா ஶாக்ஷாஶேவ ந்ரஹ்யப்ரேஸா இத்யாதி ப்ரகாரே ஸேதாதிக்காரவ்யவஸ்தா தத்வதாபி ந்யாஸவித்யாயாப்ராரஶ்ஶ மஜ்ஜ ...

(சா.ஸ) இத்ய் முமுக்ஷுத்வ லாபேபி மோக்ஷோபாயத்வென விஹிதயோ ஸக்தி ப்ரபத்திரோந்ய தரா பரிஶ்ரஹேன மோக்ஷலாப இதி ஶூக்நாய முமுக்ஷு த்வைவ்ய், ததாபி ப்ரபந்நத்வைவ்ய், த்ரயாணா ...

(सा.सं) मपितुन्यफलताश्चवक्तुमधिकारान्तरमारभमाणः प्रतिपाद्यंसङ्गृह्णन्भक्तिप्रपत्योरधिकारविशेषेणव्यवस्थितताश्चद्रष्टान्तेदर्शयति. मुमुक्षुत्व इति. व्यवस्था, अस्याविद्यायां अयमेवाधि कारि ...

மூ- வैयात्यंநியமயிதுமேவ்஑்஑வதி || 20 ||

இப்படி ஑ரமபுரூபார்த்தோ ஑ாயங்கலான நிவ்ருத்திதர்மங்கலிலே ஑்ருவ்ருத்தரான அதிகாரிகலிருவர் (ஸா.தீ) வैयात्यं, தீவ ஑ாமதர்ய் மென்றபடி. एवं நியமயிது் ஑கனோதி. ஑க்த்ய஑க்த்யாதி ஑஑்஑ாதகं தத்தத்யா஑்ய வி஑ே஑ திமன்றபடி || 20 ||

கீழ்ச் ஑ொன்ன நிவ்ருத்திதர்ம ஑்ருவ்ருத்தரான முமு஑ுக்கலாகிதிற அதிகாரிகலளை வி஑ஜிக்கிறார். இப்படி யித்யாதித்யால். இவ்வதிகாரிகலளை ஑க்தர் ஑்ரு஑்ருரென்றனறோ வி஑ஜிக்க ஁சித மென்ன ஑க்தி஑்ரு஑ித கலிரண்டும் ...

(ஸா.ஸா) ஑ேதா஑ாத கே஑்஑ாவீசித்யே தத்ததத்ரு஑்ருமேவநியாமகமிதி஑ாவ:. மோ஑ோ஑ாயாதிகாரியாக்கின இந்த அத்ரு஑்ரு மேகரூ஑மாக஁஑்஑ுத்யை யுண்டாக்காதே இப்படி விசித்ருமாக ஁ண்டாக்குவானே ஑ென்று ஑ா஑்஑ியாமைக்காக வैयात्येत்யுக்தி:. வैयात्यं, தா஑்ருத்ய். அத்ரு஑்ருஸ்ய ஑ர்ய்நுயோ஑்ய விசித்ரு ஑க்திமத்ருவாதேவ மி஑்஑ாவீசித்ரு நியாமகத்ருவ மு஑்ரு஑த இதி஑ாவ: || 20 ||

இனி இந்த அதிகாரி ஑ேதத்தை விஸ்தரே஑ோ஑஑ாதிக்கக்கடவராய் முற்பட அத்தை ஑்ருதி஑ீ஑ண்ணுகிறார் இப்படி யித்யாதித்யால். நிவ்ருத்தி தர்மங்கலில் ஑்ருவ்ருத்தரான அதிகாரி கலிருவர் இத்யேதா வத்யுக்தே ஑்ரு஑்ரு஑ரயா மோ஑ோ஑ காரக நாம ஑஑்஑ீர்தநாதி நிவ்ருத்தி தர்ம நி஑்ருதானாமநந்தத்ருவெந த்வீவித்யா நு஑்ரு஑்ருத: ஑்ரு஑ மபுரூபார்த்தோ ஑ாயेत்யுக்தி:. நாம ஑஑்஑ீர்த நாதிநா மு஑்ருகார கத்ருவே஑ ஑ா஑ா த்ரு஑ல ஑ா஑்ருதநத்ருவ ரூ஑ோ ஑ாயத்ருவா ஑ாவா தத்ருத்வீ வித்யோக்தி ரு஑்ரு஑த இதி஑ாவ: நிவ்ருத்தி தர்ம஑்ரு஑்ரு஑்ருத்யுக்தேஸ்து ஑்ருவாதிகார ஑஑்ருதி ஑்ரு஑நார்தத்ருவா த்ருஸா஑்ருத்ய மிதி த்ரு஑்ருவ்ய். ஑்ரு஑ மபுரூபார்த்தோ ஑ாய்஑்ருவ்ருத்த ரென்றிப்படி .

(ஸா.஑்ரு) एवं நியமயிது், முமு஑ுத்ருவா வி஑ே஑ ஑்ருதிகார ஑ேதவத்ருதா நியமயிது். நியத்ருவாவैयात्यं, நியதேதா஑்ருத்ய். நியதி஑்ரு஑஑ா஑்ய். “தீவ்நித்ரு஑்ரு஑ா஑்ருதேய்஑ா஑்ய்ஸ்ரீநியதிவிதி” ரிதிநி஑்ரு஑்ருத: - ஑்ரு஑ா஑்ருதி஑்ரு஑்ருதா஑்ருத- ராதிகாரவீ஑்ரு஑்யரூ஑கார்ய்஑லாதத்தத்ருதகர்மானு஑ு஑ா ஑ர்ய்நுயோ஑்ய ஑்ரு஑வத்ருஸ஑்ரு஑்ருத்யாதி ரூ஑ ஑ாம஑்ருதீ வீசித்ருமிதிவி஑்ரு஑்ருதநோயமிதி஑ாவ: || 20 ||

எவ் ஑்ருலோகே ஑஑்ருத்யே஑ே ஑ூசிதமதிகாரி஑ேத “஑்ரு஑்ருதிவா஑ீவ நிரோ஑்ருதி்ருவ்ரு஑ே. தவ஑்ரு஑ோ஑்ருகாரி஑ோ” த்யாதி஑ு ஑்ரு஑்ருத்யோ ரு஑்ருத்யா஑ார்ய் நி஑்ருதாரூ஑்யோமோ஑ோ஑ாயயோ஑்ருநிமாத்ரு஑ாய வாதி஑்ருத்ய வி்ருதேந நிவ்ரு஑்ருதாய விஸ்தரே஑ோ ஑்ரு஑ாதித - இப்படி ஑்ருமேதி. ஑த்ருதித்யாத஑்ருவித்யாதிநா ஁஑்ருதாதி ...

(ஸா.வி) வैयात्यं, ஑ாமதர்ய். एवं நியமயிது் ஑்ரு஑வதி, एवं நியமக்து் ஑கனோதி. ஑ா஑்ய ஑்ருரி஑ாகவத்ருகத்ருவசித்ரு஑்ருத்யாதி ஑க்த்ய஑஑்ரு஑ாதி஑ி வி்ருலம்த்ருவா஑்ருத்யாதி஑ிவா ஑்ருார஑்ருத஑்ரு஑்ருதாமிநா ரூ஑ந்யாஸ வித்யாதிகாரஸ்ரித்யதீதி஑ாவ: || 20 ||

஁க்தாதிகாரத்யயமேவோ஑்ரு஑ாதித. - ஑்ரு஑மபுரூபார்த்தேதி. ஑த்ருதித்யாதிநா ஑்ருார஑்ருதா஑்ருத மோ஑்ருதேநுத்ருவநைகரா஑ித்ருவ்ருத்யாஸவித்யா யா ஁க்த்யா஑ார்ய்நி஑்ருதாதி஑ேத஑ிந்ருதாயா: ஑்ருார஑்ருத஑்ரு஑்ருதேந மோ஑்ருத னேநுத்ருவா ...

(ஸா.ஸ்ரு) வैयात्यं, ஑்ருரி஑ாக ரூ஑஑ாமதர்ய். एवं நியமயிது் வ்யவஸ்தா஑்ருதி்ருவ்ருத, ஑்ரு஑வதீத்ய்ருத: || 20 ||

ஸத்ருதார கேத்யதிகாரிவி஑ா஑கேவாக்யே஑க்தஸ்யா஑ி ஑்ரு஑்ருதிநி஑்ருதோக்தா - த்ரு஑்ரு஑்ரு஑்ருதி஑்ருதி஑்ருதஸ்யாதித ஑்ரு஑்ருதே ...

मू - अवர்களாகிறார்; அடாரக ப்ரபத்திநிஃஸ்தம், சதாரக ப்ரபத்திநிஃஸ்தம் - ஸ்வதந்ராங் ப்ரபத்திப்யா ப்ரபந்நாவத்ரதாவுபௌ । ஫லசாஸந ஢க்திப்யா ஢க்தாவபிசுதர்ஸிதௌ. ...

(சா.தௌ) இருவர்க்கும் சா஢ாரண ஢ாகையால் ஁க்த ப்ரகாரததாலே தானே வி஢ா஑ ஢ுசிடத ஢ென்கிறார் ஸ்வதந்நேதி - அத்ர நிவ்ருதி த்ர஢ேஸ்திதௌ தாவு ஢ௌ ஸ்வதந்ந ப்ரபத்யங் ப்ரபத்திப்யா ப்ரபந்நௌ஢வத: - ஫லரூப ...

(சா.ஸ்வ) விசேஸிததவிததால்தானிங்கு த்வைத்ய கூடு஢ோ? அந்த பர஢பூஷார்த்தோபாயங்க்ளும் சத்டிசாதி ஢ேதததாலே ஢த்ர விதங்க்ளன்னோ? விசாவ்யக்திக்ள ஢த்க்க்ளானாலும் அநு஑நா வான்ராகார ஢ேதத்தை ஢ிடடு இது கூடு ஢ென்றில் இங்கிப்படி அநு஑நா வான்ராகார ஢ேதங்கிடைக்கு஢ோ? ஢ு஢ுஸ்துவாதிக்கள் அதி ப்ரஸக்தங்க்ளன்னோ ததத்டிசா நிஸ்தவ ஢நநு ஑த஢ன்னோ? ஆகையாலிங்கிருவரென்று வி஢க்திகதடபட்டவர்க்ளெவாக்ளென்ன வருளிசு செய்கிறார் அவர்களித்யாதி. சதாரக ப்ரபத்தியாவது. ஢ுக்ஷ நிஸ்பத்தி஢ில் ஢க்தியோ஑த்தை தார஢ாக வுடைத்தான ப்ரபத்தி. இப்படி சதாரக ப்ரபத்தி நிஸ்தவ ஢ென்றும் அதாரக ப்ரபத்தி நிஸ்தவ ஢ென்றும் ஁கைக வ்ர஑நு ஑த஢ான அவான்ராகார஢ேதங்கிடைக்கையாலிங்கு த்வைத்ய ஢ுபபந்ந ஢ென்று கருத்து. ஢க்தி ப்ரபத்திக்ள அதி காரி ஢ேதெந்ரவ்யவஸ்திதங்க்ளென்று ஁லுக்கத்தில் சல்லை ஢ிருக்கையாலே ஢க்தனுக்கு ப்ரபத்தி ஢ிலலா஢ைபாலவனை ப்ரபந்நாக்சு சல்லைக்கூடு஢ோ? அப்போது ப்ரபந்நனையும் ஢க்தனாக்சு சல்லை ப்ரஸங்ஜியாதோ? வென்னவருளிசு செய்கிறார் ஸ்வதந்நேதி. ஸ்வதந்ந ப்ரபத்யங் ப்ரபத்திப்யா஢ித்யர்த: . அத்ரேதி. நிவ்ருதி த்ர஢ாதிக்காரி ஸ்வித்யர்த: தாவிதி. பர஢ பூஷார்த்தோபாய ஢ூத நிவ்ருதி த்ர஢ ப்ரவ்ருதா வித்யர்த: . ஫லேதி. ஫ல஢க்தி சாஸந ஢க்திப்யா஢ித்யர்த: . தர்ஸிதௌ, ப்ர஢ாணேரிதிஸேஷ: . இவ் அதி காரிக்ளிரு

(சா.ப்ர) காரத்வா ஢ாவாதததிகாரிணா ஢ைகராஸ்யம், ஢ரந்யாஸ ஸ்யாஸக்தாதிக்காரத்வாதததிகாரிணா சைகராஸ்யம். அதஸ்சதாரக ப்ரபத்தி நிஸ்தௌதாரக ப்ரபத்தி நிஸ்தஸ்சேத்யதிக்காரித்வைத்யவித்யயு஑்யத இதி஢ாவ: - நநு, ஢க்திநிஃஸ்த: ப்ரபத்தி நிஸ்தஸ்சேதிவக்தவ்யேத்யுரபி ப்ரபத்திநிஸ்தவ்ருக்தி: கத஢ித்யதாஹ. ஸ்வதந்நாங் ப்ரபத்திப்யா஢ிதி. அத்ர நிவ்ருதித்ர஢ேஸ்திதௌ தாவு஢ௌ ஸ்வதந்ந ப்ரபத்யங் ப்ரபத்திப்யா ப்ரபந்நௌ ஢வத: - ஫லரூபசாஸநரூப ஢க்திப்யா ஢க்தாவித்யபி தர்ஸிதாவித்யர்த: - யதாப்ரபந்நேபி ஢க்தே: ஫லத்வேநாந்வயாத் ...

(சா.வி) தைகராஸ்ய஢ிதி நாதிக்காரத்யவித்யா஑நுபபத்தி: . நநு஢க்திநிஃஸ்த: ப்ரபத்திநிஸ்தஸ்சேதி வக்தவ்யேத்யுரபிப்ரபத்திநிஸ்தவ்ருக்தி: கத஢ித்யதாஹ. ஸ்வதந்நேதி. தாவு஢ாவதிக்காரிணௌ ப்ரபந்நாவிதிதர்ஸிதௌ. ஢க்தாவபிசுதர்ஸிதௌ. த்ரஹ்ஸங்ஜுரீ஑ ஢திக்காரத்வைத்யவித்ய கத஢ித்யதாஹ. ஸ்வதந்நாங் ப்ரபத்திப்யா஫லசாஸந ஢க்திப்யா஢ிதி. சா஑ாஸாஸநதவ பர்பராஸாஸநதவ ரூபாகார ஢ேத஁தி ஢ாவ: ஸ்வதந்ந ப்ரபத்திநிஃஸ்த: . கைங்ஜர்த்யரூப஢க்த்யா ஢க்த஁த்யுச்யதே. தஸ்ய஫ல “஢க்தானாவ்ரபகாஸசே. ஢஢஢த்ரக்த஢க்தே” ஸ்வித்யாதிஸு ...

(சா.ஸ) அஸ்துததேதிததது஢ய நித்ய஢க஢ாஹ ஸ்வதந்நேதி - ப்ரபத்தித்வைத்யா. ஸ்வதந்நா அங்ஜரூபாச. ஢க்திஸ்சத்வைத்யா - ஫ல஢ூதா சாஸந ஢ூதாசேதி. ஸ்வதந்நதவ ஢க்தி஢தாரிக்ருத்ய ஸ்வய஢ேவாங்ஜித்வம் - தத்யாச ப்ரபந்நஸ்ய ஸ்வதந்ந ப்ரபத்தி நிஸ்தவாத். ஢க்தஸ்ய சாங்ஜ ப்ரபத்தி நிஸ்ததயா ஁஢ாவபி ப்ரபந்நாவேவ - ப்ரபந்நஸ்ய ஫ல஢க்தி: அந்யஸ்யசாஸந஢க்திரித்யு஢ௌச஢க்தாவபி. அத்ர, ஢க்தி ப்ரபத்திபரேஸாஸ்தே தர்ஸிதாவிதி. ...

(सा.सं) प्रमाणवचनैर्दृशिता वित्यर्थः - प्रपन्नस्य परमभक्तित्युक्त प्रीतिरूपापन्न साक्षात्कार विशेष व्यग्रत्वात् फलभक्ति निष्ठत्वं तथाच भवत्युपाय कोभक्तः प्रपत्युपायकः प्रपन्न इति ...

(சா.வீ) ச்நானம் சமம் வித்ரமித்யாதிபால் - முக்யமான வாருணச்நானத்தோடே தத்தததிகாரானுகுண மான்த்ரமானச
 ச்நா நாடிகள துத்யபலங்களாகிறாடபோலே முக்ய ப்ரபத்தித்திககு துத்யபலங்களான ப்ரபத்தி
 ப்ரேதங்களுள்ளக ...

(सा.प्र) चार्थनिष्ठयोः प्रपत्यन्तर्भावसूचयन् दर्शयति - स्नानं सप्तविधमित्यादिना “भान्त्रं भौमन्तथाग्रेयं वायव्यं दिव्यमेवच । वारुणं मानसञ्चैति सप्तस्नानान्यनुक्रमात् । आपोहिष्ठादिभिर्मान्त्रं मृदालम्भस्तु पार्थिवं । आग्रेयं भस्मनास्नानं वायव्यं गोरजस्मृतं । यत्तु सातपथ्येण दिव्यं तत्स्नानमुच्यते । वारुणं चावगाहस्तु मानसं विष्णुचिन्तनं । मानसं प्रवरं स्नानं सर्वेशं सन्तिसूरय” इत्युक्तस्नानभेदानां स्नानत्ववदुक्त्याचार्य निष्ठयो रपि प्रपत्तित्वमेवेत्यर्थः. उक्त्याचार्य निष्ठयो निष्कृष्ट स्वरूपे दशति प्रपत्यन्तर्भावः सुगम इत्यभि प्रयन्प्रथममुक्ते स्वरूपं दर्शयति - இவத்திலுக்கியாதினா - आनुकूल्य सङ्कल्पाद्यङ्गसहित ...

(सा.सं) भिदेतिभावः - इत्यमुमुक्षुद्वैविध्ये उक्त्याचार्यनिष्ठाकुत्रान्वेतीत्यत्राह. स्नानमित्यादिना, ...

(சா.சं) அவனையொழியபோக்கற்றிதி அநந்ய ஶரணத்வமீத்யர்த்த:.. ...

மூ- அபேகித்தால் ரகிக்குமென்கிற விஸ்வாஸமும் உடையராய்க்கொண்டு ஶரண்யனறிய
 பூர்ணபுத்தி ஶர்மமான ஶாஶார்யோபதிஶ்வாக்யத்தாலே தாதிமாஸ்சொன்ன பாகரத்தைச் சொல்லி
 ஶார்வஶுமனை ஶரணம்புகும் முஶ்ஶரான ஶாமந்தகூமாரங்களைப்போலே என்னுடைய ரகை
 உனக்கே ஶரமாக ஏறிட்டுக்கொள்ளவேணுமென்கை. ...

(ஸா.ஸ்வ) ஶாகிஷின்ய ரூபாஶிகாரமும், மஶாவிஸ்வாஸமூயிலலாதபோது ப்ரபுத்திஸ்வரூப
 நிஷ்புத்தியேஶ்டியாமையாலவர்கள் ஶநுஷ்டிககக்கடாதென்று கருத்து. ஶஶ்ரங்களில ஶைஷ்ய
 மிலலையாகில் இவ் ஶுத்தி நிஷை பூர்ண ப்ரபுத்திபாகாதொழியாதோ? என்று ஶாஶ்ரபாமைககாக ஶரண்யன்
 இதுயுத்தி: . ஶரண்ய: வாஸ்யகாருண்யாதிஷயேன ஶுதூகானுகூல்ய கணிகாவஸவர்தி. இவ்ஶுதூககு ஶஶ்ரங்களில்
 ஶைஷ்ய மில்லாதொழிந்தாலும் ஶவன் இவ்வாக்யத்தை பூர்ண ப்ரபுத்தி ஶர்மபாக வறிநதுதன்
 வாஸ்யகாருண்யாதிஷயத்தாலே இவ்வாக்யோஶ்ஶாரணபூர்வகம் இவன் ஶநுஷ்டிதத ஶர்த்தத்தை பூர்ண
 ப்ரபுத்தியாகலேகைக்கொள்ளுகையால் இவ்ஶுத்தி நிஷைபூர்ண ப்ரபுத்தியாகக்குறையிலலை பென்று
 கருத்து ஶாஶார்யோதி. ஶுத்திநிஷைபூர்ண ப்ரபுத்தியாகக்குறையிலலை பென்று கருத்து.
 வாஸ்யகாருண்யாதிஷயத்தாலே யென்றது மந்நரூபமாயாதல் ததந்ய ரூபமாயாதல் உள்ள வாக்யத்தாலே யென்றபடி.
 “மந்நரேநு ஶ்வமூவஶ:” என்று தோடங்கி “யதிவான்ய வாக்யை:” என்று ஶரணாகதி ஶுதிபகை யிலே தாமே
 ஶருளிச்செய்தாரிஶே இங்கு ஶந்யவாக்யை: என்றது “நமோ நாராயணேத்யுக்தவா ஶ்வ பாக: பூநராகம” தி
 த்யாதிகளிலே மந்ந ஶுதானி யங்களாக விவகிதங்களான வாக்ய விஷைபங்களைச்சொன்னபடி. ஶநி
 மதனாப்த்ஶோநதவன் பூர்ண ப்ரபுத்தி ஶுத்திபூர்ண தனக்கில்லாதிருக்க ஶரண்ய பூதிமாஸ்ததாலே இது பூர்ண
 ப்ரபுத்தியா மென்று விஸஶ்ஶனாய் மஶாபுலத்தைப்பத்த ஶநுஷ்டிபபது. லுக்கத்தில் கண்டதுண்டோ
 வென்று ஶாஶ்ரபாமைககாக தாதிமாஸ்தியாதுத்தி: . தாதிமாஸ்த, தாதிக்கல் - இந்த லுக்கிகதஶ்ரான்த ...

(ஸா.பு) ரூபாஶிகாரஸ்ததநு ஶந்நானரூபகார்புண்யஶ்வாஸ்யகமத்யுக்தம் ஶவதி - அபேகித்தாலிநி ப்ரார்த்தனாயா
 ஶவஸ்யகத்வம் - ரகிக்குமென்கிறவிஸ்வாஸமும்ஶதிமஶாவிஸ்வாஸஸ்யாஸ்யகத்வம். ஶானுகூல்ய ஶஶ்ரூபாஸ்யஶ்ர
 ஶங்களில் ஶைஷ்யமில்லாதாரிதி - ஶாமான்யேநானுகூல்ய ஶஶ்ரூபா ஶேரவஸ்யகத்வ மூக்த - மந்நானா கரணமந்நே
 ஶபுரூரோபாயாதி ப்ரதிபாடகத்வ புகார விஷைபானாஶாவேபி ஶமூடாயேநாஸ்யாய மர்த்தஶதிபானமாஸ்திரேணாயுத்திரூப
 ப்ரபுத்தியுதானம் ஶம்ஶவ துத்யபிபுராயேணாஶ - ஶரண்யன் ஶுறிய பூர்ண ப்ரபுத்தியாதிநா - தாதிமாஸ்த சொன்ன
 பாகரத்தை, தாதிபிஶுத்தம் வாக்யம் - ஶக்யநுஷாஸ்தாவிஷிப்யாபானேபி புல ப்ரதஸ்ய ...

(ஸா.வி) தாதுஷாகிஷின்யாஶிகார: . அபேகித்தால ரகிக்கு மென்கிற விஸ்வாஸமும், அபேகி தேஶேத்
 ரகிஷ்யதுதிமஶாவிஸ்வாஸ ஶஶேதி. உடையராய்க்கொண்டு, ஶபயவதா மத்யர்த்த: . ஶாகிஷின்யாஶிகாரவதா.
 மஶாவிஸ்வாஸவதா ஶாமான்யேந ஶானுகூல்யாஸ்யஶ்ர பஞ்ஶக பானவதா ஶாஶார்யோபதேஷாதிநா மத்ரகணபரஸ்வய்யாரோபணிய
 இத்யர்த்த பஞ்ஶக த்யுதூஶாரணமூக்திரிதி நிர்ஶிதார்த்த: . ஶதாதுஷ வாக்யஸ்ய புலாவிநாஶுதத்வ த்ரஶான்தமாஶ.
 தாதிமாஸ்தசொன்ன பாகரத்தை இத்யாதிநா. தாதிமாஸ்த சொன்ன பாகரத்தை, தாதிபிஶுத்தம் மமான்யரககூ
 நாஸ்தித்வமாஸ்தரகையேவ்ஶ்வாக்யம். சொல்லி. ஶக்தவா. ஶரணம்புகும். ஶரணாகதானா. முஶ்ஶரான. ஶபானா. ப்ரார்த்தனா
 வாக்யர்த்த பானரஶிதானா. ஶாமந்த கூமாரங்களைப்போலே.

(ஸா.ஸ) ஶாஶார்யோபதிஶ்வாக்யத்தாலே இதி, த்யுதார்த்தஶுதயாவதஶ்ரஶ்ரபுத்திபாடகந்யாஸ வித்யாஸஶ்ரஶ ...

மூ- பதவாக்யாதி வृत्तान्तங்களறியாத பாலனொருக்கால்; பவதிபிஷாदेहि; என்றால் ஆத்யரான சதுக்கள் அகத்திலே யப்போதே அபேक्षितसिद्धियुண்டாமாப்போலே “கொள்ளக்குறை விலன்வேண்டித்தெல்லாந்தரும்” என்னும்படி யிருக்கிற ...

(சா.தி) அज्ञातार्थ மான இவ் உக்திமாத்தால் பல்सिद्धि கூடுமோ வென்ன परिपूर्ण परमोदार विषय மாகையால் கூடுமென்றருளிச் செய்கிறார் - பதவாக்யேत्यादि கொள்ளக்குறைவில் னென்று परिपूर्णत्वे ...

(சா.ஸ்வ) மாத்ததைக் கொண்டு இந்த சகூதுக்தி மாத்தத்துக்கு முக்யப்ரபுத்திகுப்போலே நியமென்பல்सिद्धि யுண்டென்கைகூடுமோ? லுக்கத்திலே ராஜாக்களுக்கு பூதி வ்யவஹர பாடவாதிவ்யேந ரஜந் சாதூர்யயுக்தராய் சிரசேவகருமாயிருப்பார் திறத்தில் ப்ரீதிடும். இங்ஙனல்லாதார் திறத்தில் அநாதரமுங்கண்டதில்லையோ? கிச்ச, வுதிக ஧்மங்கலெல்லாம் கரண மந்ராதிகளில் சம்யக் ஜானபூர்வக் மாக அநுஸ்திதங்களானாலே யன்னோ ப்லாவினா பூதங்களாவதென்னவருளிச் செய்கிறார். பத வாக்யேत्यादि. பாலன் அநுஸ்திக்கிற வுதிக ஧்மங்களில் மந்ரேஸு பத வாக்யாதி விசேஷ பரிஜானாஃ பாவேபி ப்லா வினாபாவங்காண்கையால் வுதிக ஧்மங்கலெல்லாத்தக்கும் மந்ராதிஸு சம்யக் ஜானாபேக்சா நியம மில்லையென்று கருத்து - லுக்கத்தில் கச்சித்சிஷா ப்ரத்யாக்ஷானமுங்காண்கை - யாலங்குத்தான் ப்லாவினா பாவ மெங்ஙனே யென்று ஸிஷ்யாமைக்காக ஆத்யேத்யாதுக்தி: கொள்ளக்குறைவில்ன் இத்யே தத்யரிபூர்ணத்வே ப்ரமாண. வேண்டித்தெல்லாந்தரு மித்யே தத்யரமோ தாரத்வே - ...

(சா.ப்ர) பரமகாருணிகஸ்யஸ்ரீபதேராசார்யஸ்யச் தாதுஜ்ஞானவத்வாதாசார்யஜ்ஞானஸ்யைவாவச்யகத்வாதுக்தே: ப்லாவினாபாவஸ்சித்ய இதி பாவ: - நநு, கரணமந்ரஸ்யானுஸ்தேயார்ய ப்ரகாஸநப்ரகாராபரிஜானேப்யநுஸ்தானே பல்सिद्धि: கத்யஸ்யாதிதி ஸிஷ்யாஸ்சுத்யான்த் பரிஹரதி - பதவாக்யாதித்யாதினா - பாலானாபிஷாமந்ர விசேஷார்யஜ்ஞானாபாவேபி பிஷாஸித்யிவதிஸிஷ்யகரண. மந்ரார்யஜ்ஞானாபாவேபி துததுத்யாரணே பிஷாஸ்தாஸ்யதீதிஜ்ஞானபூர்வக் ததுத்யாரண வத்ஸத்யுஹேநாசார்யோபதிஸ்த சாமான்யஜ்ஞானபூர்வக் ததுத்யாரணேஸதி ஸ்வய் மந்ரார்ய ஜ்ஞானத்யரமகாருணிகோபகவானாசார்யஜ்ஞான பூர்வகத்வ் ஜாத்வாபல்வ் தத்யா தேவத்யேர்ய. கொள்ளக்குறை விலன்வேண்டித்தெல்லாம் தரும் ஸ்தோத்ரஸ்ய குணகத்யநரூபத்வாஸ்தஸ்தோதுபிஸ்தோத்ரரூபேணோபாத ...

(ச.வி) ஸத்வராஜகும்பாராணாமிவ. நநு கரணமந்ரார்யஜ்ஞானாபாவேபி கத்ய பல்सिद्धिरित்யத்ர ஸர்வஜஸ்ய, பரமோதாரஸ்ய, பரமகாருணிகஸ்ய, ஸரண்யஸ்ய, ததுஜ்ஞானமஸ்தீதிபல்सिद्धிர்ந வுதிக்யமத்யபிப்ரேத்ய, ஸரண்யன் அறிய பூர்ணப்ரபுத்தி கர்மமானேத்யுக்த - ஸரண்யேந பகவதா ஜாய மானார்ய யத்யூர்ணப்ரபுத்திகர்மா சார்யோபதிஸ்த வாக்யத்யரூப தீனேத்யேர்ய: - அநுஸ்தாது ஸ்தத்வாக்யார்ய ஜ்ஞானாபாவேபி பல்வ் ப்ரதாதுஸ்தத்யேர்ய ஜ்ஞானேந பல்सिद्धிர்ந ததுத்யான்தமாஹ - பதவாக்யாதிதி - அறிதாத பிஷாதிபதவாக்யார்ய மஜானானேந. பாலன், பாலே. லுருக்கால், சகூத். என்னால் உக்தவதி. ஆத்யரானசதுக்களகததிலே, தநஸம்ப்நானாஸதா் ருஹே. பகவத: பரிபூர்ணத்வே ப்ரமாணமாஹ. கொள்ளக்குறைவில்ன், கொள்ள. ஸ்விக்ரியமானோபி. அநவரத மநுபூயமானோபி. குறைவில்ன் ந்யூனதாரஹித:.. பரமோதாரத்வேப்ரமாணமாஹ. வேண்டித்தெல்லாம் தரும், அபேக்சித ...

(சா.ஸ) வாக்யே நேத்யேர்ய:.. துதாதுஸ்தோத்ரேபி ப்லாவினாபாவததுத்யான்தேந ததுத்யதி. பதவாக்யாதிதி. உக்தி நிஸ்தஸ்யச் ஸர்வஜ ப்ரபுத்ரேந பல்வதீத்யே பகவத்கூபைவ ப்ரயோஜிகேதி வதந் பகவதுக்தி ப்ரமாணயதி. ...

(சா.சं) அறிவிவிதி. ஜானசூன்யாஸ்ஸந்த இத்யर्थ:.. பற்றாசு, ரக்ஷணவ்யாஜ - இவவுக்தித்யநேநாசார்யோபदिष्ट ...

(சா.ச) சङ्ग्रஹவாக்யம் விவக்ஷிதம் - உண்டந்ரு ககமாட்டாதிதி. இமாமுத்திசுத்வா஫ல டான
விநாஸ்தாதுமஸ்தேத்யர்த: - ...

(சா.சं) पायादित्येवापिशब्देनसूचितमित्याह இதில்மிகுதி इति उक्तेराधिक्य प्रदर्शकापि-
शब्दादित्यर्थः.. ...

(सा.प्र) स्साधनत्व परित्यागात्. नद्वितीयः, ज्ञानमात्रोपायवादिश्रुतिव्याकोपात्. नचतृतीयः, समुच्चये प्रमाणाभावात्. ज्ञानकर्म समुच्चयवाद इवोक्तिरूपाशस्यज्ञानव्यतिरेकात्. “नान्यःपन्था” इत्यादि विरोधाच्च. अङ्गाङ्गिभावेन समुच्चयस्य चोक्ते रङ्गित्वेन समुच्चयेज्ञानव्यतिरिक्तत्वादेव “नान्यःपन्था” इत्यादि विरोध प्रसङ्गात् - सामान्य ज्ञानस्याङ्गित्वेतस्य विकलत्वात् - अतउत्तेर्यथावस्थित भरन्यासानुष्ठापन द्वारैव साधनत्व परत्वेन “स्नानं सप्तविध” मित्यादिकं व्याख्येय मितिचेन्न - “अथातः श्रीमद्द्वयोत्पत्तिः - वाक्योद्वितीय” इत्यारभ्य - एतन्मन्त्रश्च प्रपत्तिः पूर्वोनारायण प्रोक्तोनादि सिद्धो मन्त्र रत्न इत्युक्त्वातद्वय सकृदुच्चारस्संसार विमोचनं भवतीति द्वयोक्ते मोक्ष साधनत्व श्रवणात् “तस्मात्सकृत्कृते नैवकर्मणायेन मानवः । सकृज्जप्तेन मन्त्रेण कृतकृत्य स्सुखीभवेत् । तद्ब्रूहि कर्म तंमन्त्रं दयार्द्रहृदयोह्यसी” ति प्रश्नोत्तरे विद्येते येन तत्कर्म कृत मात्रेण कर्मणा मामवाप्नोति नर” इति भरन्यासस्य मोक्षसाधनत्व मुक्त्वा “सकृज्जप्तेनमन्त्रेण कृतकृत्य स्सुखीभवे” दितितस्याःश्रुतेरुपब्रह्मितत्वात् “अविज्ञातार्थं तत्त्वस्य मन्त्रर्मोरयतः परम् । गुर्वधीनस्य कस्यापिप्रपत्तिर्वीचिकीभवे” दित्यादि प्रमाणात् “मन्त्राख्यं मुक्तिबीज” मिति श्लोक व्याख्यायास्सामान्यज्ञान पूर्वकत्व रहित केवल द्वयवचन मात्रस्य साक्षात्साधनत्व प्रतिक्षेप परत्वेनाप्युपपन्नत्वादुक्तेर्वस्तुतः प्रधानभूत सामान्य ज्ञानपूर्वकत्वाश्रयणेन करणभूत तत्तन्मन्त्रोच्चारण विशिष्ट पूर्णाधिकारि कृतभरन्यासस्येव ज्ञान मात्रोपायवादि श्रुतिविरोधाभावात् - “योब्रह्माण - श्रीमन्नारायण स्वामिन्. श्रीमन्नारायण चरणा” वित्यादीनां तत्र तत्र प्रपत्तिप्रकरणे पठितानां प्रकरणात्प्रपत्यङ्गत्वावग माङ्गीवान्तर्यामितयोपास्य भगवदुपासनरूपदहरादिविद्याव्यतिरेकेण परमात्म शरीरतयास्वात्मोपासनरूपपञ्चाग्नि विद्यायाभगवदुपासनरूपत्वस्य “अप्रती कालम्बनान्नयतीति बादरायणः - उभयथाच दोषात्तत्क्रतुश्चे”त्यादिभिस्समर्थं तत्त्वन्यायेन विशेषज्ञभरन्यासाङ्गभूतस्य पूर्णप्रपत्ति गर्भद्वय रूपकरण मन्त्रस्यसामान्यज्ञानापेक्षया वैवक्षिक प्राधान्येन पञ्चाग्नि विद्याया विद्यान्तरत्व वत्प्रपत्तिमुखभेदत्वोपपत्तेः “यद्येन कामकामेने”त्यादि प्रमाणात्तस्यात्यन्ताशक्तविषये साक्षाद्भवत्प्रसाद साधनत्वोपपत्तेस्सम्प्रदाय प्रवर्तकैः ‘शरणमित्यपि वाचमुदैरिर’ मित्युक्तेः. वेदान्ताचार्यैरेव शरणागतिदीपिकायाम् “भक्तिः प्रपत्तिरथवाभगवं स्तदुक्तिस्तन्निष्ठ संश्रय इतीव विकल्प्यमानम् । यत्किञ्चिदेकमुपपाठयतात्वयैव त्रातास्मरं त्यवसरेभविनोभवाब्धि” मित्युक्तेरत्रापितुल्य फलस्नानभेद निदर्शनपूर्वकमुक्तेः प्रपत्तिरथवाभगवं स्तदुक्तिस्तन्निष्ठ संश्रय इतीव विकल्प्यमानम् । यत्किञ्चिदेकमुपपाद यतात्वयैव त्रातास्तर न्त्यवसरेभविनोभवाब्धि” मित्युक्तेरत्रापितुल्य फलस्नान भेद निदर्शनपूर्वकमुक्तेः प्रपत्तितुल्यफलतद्भेदत्वोक्तेः. ॐ उक्तिमात्रमुमुञ्चन्तुक्कम्पाट्ठातीति मात्र पदप्रयोग पूर्वकमव्यवधानेनसाधनत्वोक्तेरत्रैव सद्धारक साधनानांपृथक्परिगणनादुपायविभागाधि कारेच मानस, वाचिक, नमस्कारोदाहरणपदयोगपूर्वक मुक्तिरूपप्रपत्तेः पूर्णभरन्यास तुल्यफलत्वानुवादात्परिकरविभागाधिकारेच - “ॐफलंत्तुक्कुत्तुक्तां अनुष्ठिक्कंपुक्कुक्ती उपायं कायक्लेश ...

மூ- இவர்களில் ஆசார்யநிष्ठன் “புத்ர:ப்ரேஷ்யஸ்தயா ஸிஷ்யஇத்யேவச்வ நிவேதயேத்” என்று ஸாண்டில்யஸ்மூத்யாதி (சா.தீ) இனி ஆசார்யநிष्ठனைக்காட்டுகிறார். இவர்களிட்யாதி. ...

(சா.ஸ்வ) ஆசார்ய நிष्ठ னுடைய நிலை சொல்லுகிற தென்றக்கூடுமோ? ஆசார்ய நிष्ठனாலான் ஆசார்ய பரிசுரியா நிரதனன்றோ? அவன் இந்த ஸ்லோகத்திலே தோத்தவில்லையே? இனி ஆசார்ய நிष्ठ னென்றது ஆசார்யனுடைய பரந்யாஸத்திலே அந்ந்ரூத்நானவனை டென்றில் ஆசார்ய னுடைய பரந்யாஸத்தில் ந்யஸ்யமான பரஸம்வந்நி யாய்க்கொண்ட ஆசார்யனன்றோ அந்ந்ரூத்நானவான்? இவன் ந்யஸ்யமான பரஸம்வந்நி யல்லாமைபாலதில் அந்ந்ரூத்நானவ தெந்ந்நனே? யென்ன வருளிச்செட்கிறார் இவர்களிலிட்யாதி. இவர்களிலென்றது, இந்த உக்திநிஸ்தாசார்ய நிष्ठயோ மீத்யே என்றபடி. தயாசா சார்யஸேவா நிரதனையும் ஆசார்ய நிष्ठனென்று லோகத்தில் சொன்னாலுமநத சேவீ ஜான ரூபமலலாமைபாலே மோக்ஷோபாயமாக மாட்டாராமையாலிந்த உக்த்யதிகாரியோடு சேர்த்த ஆசார்ய நிष्ठன் அவனில்காட்டில் வேறுபட்டவென்றது கருதது. நிவேதயேத். குடும்பீதிஸேஷ:.. இந்த ஸ்லோகத்துக்கு முன்பு, “உத்யாய பூர்வ் ஸ்ரஹிணி” என்று உபகரமத்திலிருந்தாலும் அது “ஸூசிதானயே” தென்கிற க்ரியாந்விதமாட்க்கொண்டு நிராகாஹ மாகையாலும் “அபிஸ்சேயுரா தூதா:” என்று ஸ்வாந்வயா யோக்ய க்ரியாந்ந்ர வ்யவஹித மாகையாலும் “புத்ர: ப்ரேஷ்ய:” என்கிற இந்த ஸ்லோகத்தில் ஸிஷ்ய ஸஹோபாடான ஸ்வாஸ்யத்தாலு மிங்கு குடும்பி யென்றே ஸேஷ பூரண் கர்நவ்யமிதே. ஸாண்டில்யேத்யாதி. ஆசார்யன் ஸ்வாட்ம ஸாத்ர பரஸமர்ப்பணமபண்ணும் ப்ரயோகத்திலே இவன் .

(சா.ப்ர) காலதேஹ்யார்தி வ்யயாதினொன்றும் வேண்டாததொரு சகூதநு ஸந்நானமாதல் ஸமூதாய ஜானபூர்வக சகூதுக்திஸாத்ரமாதலாய்” இத்யுக்தே: - த்யயாதிகாரேச “ஆஸ்திகனுக்கு இம்மந்நார்தி திணுடைய ஸமூதாய ஜானபூர்வக சகூதுதாரணமே - உதாரகமென்றுமிடம் - ஸாஸ்த்ரஸித்” மிதி ஸாவதாரணமுக்தே: - தத்ரேவோபரி “சகூதுதாரண ஸாத்ரத்தளவிலு முள்ள ப்ரபாவ ஸ்ருத்யாதி ப்ரமாணபலத்தாலே ஸு஗்ரஹ” மித்யுக்தே: - “நத்யவவசனத: க்ஷேமகரண” மித்யுக்தேசச ஸமூதாயஜானபூர்வகோக்தே ஸ்ஸாக்ஷாஹ்நவத்ரஸாத ஸாஹநவ ஸம்வதாஹ்யோக்த வ்யாஹ்யேவயுக்தேத்யலமதி விஸ்தரேண. அதாசார்ய நிஸ்தாயாஸ்வரூபமாஹ. இவர்களில்இதி ஆசார்யநிष्ठ நிட்யாதிநா - ஆசார்ய நிஸ்தாயாமோக்ஷஹேதுத்வ் “த்ரிஸந்ந்யகாரயேத்பாலாந்வந்நன்தேவபாடயோ: | புத்ர:ப்ரேஷ்ய” இத்யாதி வசநேஸித்வ். அஸ்திந்வசநே த்ரிஸந்ந்யத் தேவபாட வந்நனேந ஸஹ நிவேதந ஸஹ்ர ப்ரயோகாதேந பரந்யாஸோ விவகித இதிபாவ:.. கித்வ “அந்வயா தேவ சைகஸ்ய ஸம்யத்யஸ்தாட்மநோஹரீ | ஸர்வேவ ப்ரமூசேரந் நரா: பூர்வததாரே” பூர்வ, ஆசார்யேண ஸ்வாட்ம பரந்யாஸானுஸ்தானா த்பூர்வ தஸ்யமதீயா இமே இத்யேவ் ரூபாபிமான விஸயத்வேநாஸ்திதா: அபரே, ஆசார்யேணஸ்வார்த பரந்யாஸானுஸ்தானான்த்ரத் தைநேவ ஸிஷ்யார்தி க்ருதபரந்யாஸ பாலின இத்யர்த:.. நது, பரந்யாஸானந்தபவிஸ்யேகவ்ஸ ப்ரஸூதஸ்வஸாமிபாவாதிநா ஸம்வதா: பிதூ பிதாமஹாடய: புத்ரபூத்ராடயோ ஸ்ருத்யதாஸாடயோவா. ததாஸதி பரஸ்பரயாமானவ வ்ஸஜஸ்ய கஸ்யசிதிதிநிதிப்ரபந்நத்வே தந்நிதூ ...

(சா.வி) ஆசார்யநிஸ்தா டர்ஸயிதி. இவர்களிலிதி புத்ரப்ரேஷ்ய இத்யத்ரநிவேதநவசநேநபரஸமர்ப்பணம் விவகிதம். ...

[illegible]

(सा.सं) अन्तर्भूतनिति - आत्मीयत्वेनान्तर्भूत इत्यर्थः आचार्यनिष्ठस्य फले निस्संशयताया. ...

(सा.सं) मानमाह सिद्धिरिति. अच्युतसेविनां, कर्मयोगादिनिष्ठानां. प्रारब्धप्राबल्यबुद्ध्यान्निमप्रत्ययावधिका भक्तिरस्मिन्जन्मनि निष्पद्यतिवा न वेति संशयेन अस्मिन् जन्मनि सिद्धिर्भवतिवानेति संशयोभवति. उपायभक्तेः प्रारब्ध व्यतिरिक्ताघ नाशकत्वात्. तदुक्तः, सिद्धोपायैक निष्ठया शरण्यमुपायान्तर स्थाने निवेशयितुं समर्थो विष्णुर्भवत्सह मानोनन्य शरणोनन्य प्रयोजनश्च प्रपन्नः - अयमेतद्देहावसान एवस्वफलाय समर्पितभरः अहश्च तदात्मात्मीय भरसमर्पणे आत्मीयत्वेनान्वित ...

மூ- எண்கிறகணக்கிலே ஆசார்யநிஷ்ணுக்கு கைமுதிகந்யாயத்தாலே ஫லசித்தியில் சந்தேஹில்லை

(சா.ஸ்தா) ஫்ரஸாத஫ரத்வஜ்ஜலோகேராஜ஫்ரஸாத ந்யூநாதிக்கந்வயோ: ஫லசித்திஸ்சய தத஫ாவ ஹேநுவ்஫ர்ஸனாத் ஫்ரகூதே ஸ்சய தத஫ாவ ரூ஫ ஡ு஫்யார்த் ஫ா஫ே லக்ஷணயா தத்வேந் ஡ூத் ந்யூநாதிக்க ஫்ரஸாதோ஫ஸ்தா஫கத்வ ஸம்஡வா ஫ு஫஫஫தே. நதஸ்ச ந்யூந ஫்ரஸாத ஜனகஸ்ய஡கவத்வஜ்ஜனஸ்யா஫ி ஫ல ஸா஫நத்வே அதிக ஫்ரஸாத ஜனகஸ்ய ஡ாகவத஡ஜ்ஜனஸ்ய஫ல ஸா஫நத்வ கி஡ுவத்கத்வ஡ித கை஡ுத்ய ஡ுத்஡஡வதி. கணக்கிலே ஡ென்றது, ரீதியிலே ஡ென்ற஫டி கை஡ுத்யேத்யாதி. ஡கவத்ஸேவார த்ணுக்கு ஫லசித்தி ஡ுண்டானால் ஡ாகவத ஸேவாரத்ணுக்கு கை஡ுத்யேன ஫லசித்தி ஡ுண்டென்றிநத ஷலோகத்தில் ஸொல்லுகிற ரீதியிலே ஡கவத் ஫ி஫யத்தில் தான் ஫்ர஫தி ஫ண்ணினைத்ணுக்கும் ஫லசித்தி ஡ுண்டானால் ஆசார்யன் ஫்ர஫தி ஫ண்ணைவத்ணுகது தத ஫ேக்ஷயா஡கவத்஫்ரஸாதாதிக்கய ஡ுண்டாகையாலே கை஡ுத்யேன ஫லசித்தி ஡ுண்டாகையால் ஸ்சய ஫்ரஸாதி யில்லை ஡ென்ற஫டி ஸ்வயத் ஡ிலலாதிருக்க ஡ந்யயத் ஡ாத்ரத்தாலே ஡திஸ்யித ஫லசித்தி லோக த்தில் காணா஡ையால் இதில் விஸ்தாஸவாராதொழியாதோ? ஆசார்ய நிஷ்ணுகது ஫லசித்தி஡ுண்டென்கைக்கு ஸ஡்஫்ர஫ாயந்ந்தா஡ுண்டோ? வெனனைவருளிச்செய்கிறார்

(சா.஫்ர) நிர்ணாயத் இத ஡ாகவ தா஫சார்஫்ரஸஜ்ஜ்ரஹதே஡கவத்வத்஡ஸ஡ாஸ்யணே கை஡ுதிகந்யாயாத்஫லசித்திரித்யர்த்:” - “த஡ேவ் வித்வா ந஡ூத் ஷ஡஡வதி - ந஡ந்ய: ஫ந்யா ஡யநாய வி஫தந” ஷத்யாதிஸு வேதநஸ்ய஡ந்ய ஫்ரநியோகித்வாஸ்யணேன ஡ோ஫்ய஡ாண நிஷ் வேதந வ்யதிரித்஡ஸ்யோ஫ாயத்வ நிஷேத ஫ரத்வாஜ்ஜிகாரே ஡஫ஸர்ஜந ஫்ரநியோகித்வ ஫்ரஸஜ்ஜா தேநதேகார்தே “த஡ேவ் வித்தித்வாதி ஡ூத்யு஡ேதி” த்யத்ர ஂவகாரஸ்யவ்யுத்஡்ர஡த்வ்னாஸ்வாரஸ்ய ஫்ரஸஜ்ஜாஜ்ஜகவத்வேதந஡ந்யஸ்ய ஡ு஫ாயத்வ நிஷேதே஫ி ஫்ரதர்ஸநவி஫த்யோ஫ாஸ்யேந்஫்ர வ்யதிரித்஡ஸ்ய஡ோக்ஷ஫்ரதத்வத்வஜ்ஜகவத்வ்யதிரித்஡ஸ்ய஡ோக்ஷ ஫்ரதத்வ ஸம்஡வநாயா ஡நிராஸ ஫்ரஸஜ்ஜாத் - ஡஡ய வ்யதிரித்஡ஸ்யோ஫ாயத்வ நிஷேத஫ரத்வே வாக்ய஡ேதாநூத்யோ ரந்யத்ர஫்ரஸஜ்ஜாத் - தச்சத்வநிர்஫ித ஡கவதோந்யத்வ ஫்ரநியோகித்வே ஂவகாரஸ்வாரஸ்யாத், ஡கவத்வ்யதிரித்஡ஸ்யோ஫ாயத்வநிஷேதேதத்வேதநவ்யதிரித்஡ஸ்யோ஫ாயத்வ நிஷேதஸ்யா஫ி ஫லிதத்வாத் “஡஡ூத்யஸ்யேஸேது”ரித்யாதி஡ிஸ்சேதுத்வேநாவகத஡கவத்வ்யதிரித்஡ஸ்ய ஡ோக்ஷோ஫ாயத்வநிஷேத஫ரத்வாத் “ந஡ந்ய:஫ந்யா” ஷத்யாதிந஡ந்யநிஷ்஫்ர஫தேரூ஫ாயத்வநிஷேதாத் - ஂத஡ாத்஡஡ீய஡஡்஫ர் ஸர்வ - ஫ுத்ர: ஫ேஷ் ஷத்யாதி஡ி ரந்யார்த்஡ரந்யா ஸஸ்யா஫ிஸித்வே: க்ரத்விகா தேரி வாசார்ய ஸ்யா஫ி வரணசித்வேஸிஸேஷ் ஡ோக்ஷ ஫ர்ஸநஜநித ஫்ரோதிரூ஫ ஫லஸ்யாசார்யே ஜநந ஂவஸர்வ஫ல ஸா஫நத்வ ஸித்வேவேதந ஫்ரநியோகித்வே஫ிஸா஫நதயா வகதஸ்யேவ தஸ்ய ஫்ரநியோகித்வா த்ஸா஫நத்வேச ஫ூர்வகாலீநத்வ஡ாத்ரஸ்யேவோ஫ோகித்வா஫நு஫யுத்஡ ஸ஡ான கர்துகத்வ஫ரத்வே஡ானா஡ாவே நாசார்யநிஷ்ணாயா ஡ு஫ாயத்வநிஷேதாத் - ஜாதேஸ்தத்யாதௌ஫லஸ்ய஡ந்யத்ர஫ர்ஸனாத், ஫ா஫஫ா஫ுக்கா ஫ரிஸ்தஹ ந்யாயேந ஫்ரோத்யாதிக்கய ஹேதுத்வாத்ஆசார்யநிஷ்ணாயா: ஫லாவிநா஡ாவ ஸித்தி ஷதி ஡ாவ: - ஡ந்ய கர்துக வ்யா஫ாரஸ்ய஡ந்யத்ர ஫லஜநகத்வ லோகந்யாய ...

(சா.ஸ்) ஷதீஹதத்஫ரிசர்யேக ஫்ரயோஜநகான஡நஸ்சயலேஸோ஫ீதி஡ாவ: “ஸா஫ய஡஡ித்ஸுஸாஹ்த்ரோ- ஫்ராரத்வஸ்யா஫ீ”திஹி தத்வத்஡ஸ்யவிஸ்தா ஸாதிஸய: தத்஫ரிசர்யரிதாத்஡ந:; ஡ுரோவிஸ்தாஸா஫ி ஡ுஹ த்ரவிஸ்தாஸ - வத்வாத்஡ை஡ுதிகந்யாயத்வா ஷத்யுத்஡. ஆசார்யநிஷ்ணஸ்ய ஫லசித்தி஡ைநிஸ்ச்ஸயத்வே விஸ்தாஸ விஸேஷ ஸூசக ...

மூ - ஒருமலையில் நின்றும் ஒருமலையிலேதாவும் ஸிம்ஹ சார்த்தில் ஜந்துக்களைப் போலே பாஷ்யகாரர் - சம்ஸாரதிலிஷ்டம் பண்ண அவரோடுண்டானகுடல் துவக்காலே நாமுத்திராணராவுதோ மென்றுமுதலியாண்டானருளிச்செய்த பாசரம். “அந்நொந்ந-
 றஹவவசுரோ யாதிரஜ்ஜேசயத்வபஜ்ஜநீகாகு ஹநிஹிதொநீயதெநாவிகெந । ழுஜ்ஜெ ழொகானவிதெத
 நுபஸ்செவகஸ்யார்காதி ஸ்வஸ்சம்பாஸுபுபவதெததாடெசிகொமெதயாஜு:” - என்று ...

(சா.தொ) ந்யாஸதிலகத்திலே ஸ்வொக்திககும் இதுவே அர்த்த மென்கிறார். அந்நொந்நெத்யாதிநா. நொகா, ஓடம். ப்ரதம்தூஹந்த மாசார்யநுஹாபித ப்ரபத்தினிஹரீபபத்த. த்வீதீயதூஹந்த ஸ்வாஹ்யர்த்தநாபூர்வகாசார்யநுஹித ப்ரபத்தினிஹரீபபத்த. தூதீயதூஹந்த தான் அபெக்சிக்கெயன்றிக்கே க்ரபாமாத்ரத்தால் அசார்யநுஹித ...

(சா.ஸ்வ) ஒருமலையெ யித்யாதி. முதலியாண்டானித்யாதி. இந்த லொக தூஹி முதலி யாண்டா
 னருளிச்செய்த தாகையாலே யிப்பாகரமே சம்ப்ரதாய மாகிற தென்துகருத்தூ. அஸ்ததபெக்சாதிக்கள்
 ப்ரயொக கங்க்கள். அசார்ய சம்வந்தமே ப்ரதான காரண மென்கெக்காக இங்கு சிஹ்ய ஶரீர ஜந்து தூஹந்தொக்தி.
 அப்போதந்த சிஹ்ய தூஹந்தத்தாலே அசார்யஸ்ய ஶிஷ்யொத்தாரணாபெக்சையும் வேண்டா தே தானே
 ஶிஷ்யனுத்தீர்ணாக ப்ரஸஜ்ஜிதாதோ வென்று பிறக்கும் மந்தஸஜ்ஜா வாரணார்த்த மில்வாசார்ய
 நிஹனுக்குஅநுரூப லொகதூஹிககளைக்காட்டுகெக்காக ந்யாஸதிலகஸ்லொகத்தெத தூடாஹரிககிறார்.
 அந்நெத்யாதி. ததேதிபதஸ்ய ப்ரபவதீதிபதநநநவ்ய:.. கின்தூ, த்வஸ்சம்பாஸாவித்யெநெநவ்ய:.. ததாசார்யமத்ரவாக்யார்த்த:..
 அந்நாதிநாஅசுரூபாவெபி யதாஶமநாதி ஫ல ப்ராஸி:.. ததாமம ஜானாஅவெபித்வஸ்சம்பாஸிரபெக்சிதா. தத்ர தேஸிக:
 ப்ரபவதீதி. அத்ர ப்ரபத்யநுஹானொப யுக்தஜானாாவெ ப்ரதம்தூஹந்த:ஸக்த்யாவெத்வீதீய: உழயா ழாவெ தூதீய:.. ...

(சா.ப்ர) தொபி ஶிஶ்யதீத்யழிப்ரயத்நாசார்யவக்சனம் தர்ஸயதி - ஒரு மலையில் நின்றூ மித்யாதிநா - நநூ
 விஸெஷஜ்ஜஸ்யமுமுகு: கஸ்யகித்வார்த்த ழரஸமர்ப்பணாதூர்வமெவ ப்ராஸந்த துஷ்கர்தவஸாடாந்நயவாஶிர்ய மூக்தவ விஸிஶ்ட
 பூத்ரவத்வெபூத்ரஸ்ய முமுகாயொகாத்ரக்சா ழரஸமர்ப்பணானுபபத்த: - பூத்ர: ப்ரெஸ்ய இத்யஸ்யா சார்ய நிஹயா ப்ராமான்யம் நொபபதத
 இத்யத்ரதஸ்ய முமுகாாவெபிபஶ்வத்வரூப ரூபாதி ஜானாாவெபி பித்ராழரந்யாஸெ ஫லஸிஶ்டிஸ்யாடெவெத்யழி ப்ரயத்நாஹ.
 அந்நொந்நெத்யாதிநா - தூஹந்த த்ரயெண ஸ்வஸ்யஜானாாவெபி க்ருதஸ்தாழிஜாசார்ய ஜனிட சாமான்யஜானெந ஸ்வய மநுஹானெ
 ஫லஸிஶ்டி: முமுகு: ஸ்வஸ்யானுஹானெ ஶக்த்யாவெபி ததநுஹானெந ஫லஸிஶ்டி:.. அந்ந, பஜ்ஜ, ஜட, மூகஸ்ய ழஶ்வதஜ்ஜான
 ததஸெவாஅ ழாவெப்யாசார்யஜானானுஹானாழ்யா மெவ ஫லஸிஶ்டிரிதி த்யொதிதம். எவஅ “ஜெஹ்யபூத்ராய ...

(சா.வி) தாவும் சிஹ்யஸரீரத்தில், லஜ்ஜயத ஸிஶ்யஸ்ய ஶரீரெ. குடல் துவக்காலே, ஶஹஜஸம்வந்தெந.
 உத்தீர்ணாராவூதோம், உத்தீர்ணழிவிஸ்யாம:.. அந்நொந்நெத்யெததூஹந்தெந அசார்யஜானமெவாத்ர மொக்சகாரணமிதிஜானாடெவ
 மொக்சஇதிவாடஸ்ய நவிரொத இதி ஸ்தாபிதம். எவஅக்யாசார்ய நிஹயொரபி ழர ந்யஸந ...

(சா.ஸ) அழிஸந்தி விநிர்ஶதா மழியுக்தொக்திதர்ஸயதி. ஒருமலையிலிதி நவ்ஸ்யாசார்யநிஹஸ்ய உக்தினிஹவதபி
 நஜானம், நவஸக்தி:.. நவாததழயம். அத: கதம்ஸ்யாசார்ய வத்஫லாநவ்ய இதி சொதெ தூஹந்தெந ததா ழூதஸ்யாபி மெதூந்ய
 ஫லாநவ்யெ நிர்வாஹொமயா க்ருத இத்யாஹ. அந்நெத்யி, அந்ந:.. ஜானஸூந்ய:.. ஶக்திஸூந்ய: பஜ்ஜ: - ததழய ஶூந்யொர்க: -
 யதேஸாம நந்தாடய: ஫லாய ப்ரபவந்திததாமமவ தேஸிக ...

மூ- ந்யாஸதிலகத்திலே சொன்னோம். ஏதேனு மொரு பிரகாரமாகவுமாம்; ஆரேனு மொருவர் அநுஸிக்கவுமாம்; ...

(சா.பி) ப்ரபத்தி விஷயபூதரைட்டத்த ஏதேனு மித்யாதி. ஸ்வந்ந்ரமாதல், அங்ரமாதல், உத்திமாந்ரமாதல், பூர்ணாங்ர மாதலென்கை நநு பஃர்முந்நுப்யேத்யாதிக்களில் பாகவந்ராபமானாதிக்களுக்கும் ஸர்வேஃவர்ன் இரங்குமென்ற ..

(சா.ஸ்வ) உக்யாசார்ய நிஃபை டென்கிற வ்யபதேஷலத்தாலே கெவலத்யாதிர்ஃபமந்நொசாரணம், கெவலமாசார்ய ஸமாந்ரயணம், மோக்ஷோபாயமாகத்தோன்றா நிறக இவத்தை ப்ரபத்தி முஃ பதெங்கெனெனு உபபாதித்தது கூடுமோ? அப்போதந்த வ்யப தேஷங்களுக்கு ப்ரயோஜன விசேஷ மிலலாதொழியாதோ? ஜானாந்நொஃ: என்னு நியம மாகைபாலே ஜானரூபமான ஓர் உபாயத்தவககு வேண்டினாலும் அந்த உபாயப்ரபத்திரூபமேபாகவேனுமோ? ப்ரபத்திபப்போலே பக்தியைபும் ஸமுடாய ஜானபூர்வமாக அநுஸித்தாலாகாதோ? அந்நுஸித்தாக அந்நுநுஸித்தாலாகாதோ? இப்படி பிருகக இந்த உக்யாதிக்களை ப்ரபத்திமுஃ பதமாக நிஃகர்ஷிக்கிற பூர்வாசார்ய ஸம்ப்ரதாயத்தககுத்தான் தாத்ரய்மெது? கி.சு., இவ்வாஃபகாரிக்களை பக்திநிஃபை ப்ரபத்தி நிஃபைஎன்றிப்படி ஃர்ஜுவாக விபஜிக்கலாபிருகக ஸதாரக ப்ரபத்தி நிஃபைஅதாரக ப்ரபத்திநிஃபை என்றிப்படி வஃர்மாக விபஜித்ததுக்குத்தான் தாத்ரய்மெது? என்ன வருளிசசெட்கிறார். ஏதேனு மித்யாதி - ஏதேனு மொருப்ரகார மெனறது விசதஜானபூர்வக மாயாதல், ஸமுடாய ஜானபூர்வக மாயாதல், அங்ரமாக வாதல், ஸ்வந்ந்ரமாக வாதலென்றபடி ஆரேனு மெனறது தான் தானேபாதல் தனக்காக அசார்யாதி ...

(சா.ப்ர) பிதாப்ரஃபூயாத் - ப்ரணாய்யாவாந்நைவாஸிநை. நான்யஸ்மேகஸ்மேசநை” த்யாதிபிந்ரிர்பேக்ஷாயாமபி புத்ராய ப்ரஃபூவித்யோபதேஷஸ்யவிஃஃதத்வாத். உதாலகாதிபி ந்ரிர்பேக்ஷ ஃவெதகெதுப்ரபூதிப்யஸ்ஸதிஃபாதினாமுபதிஃபத்வாசு - உபதேஷானஃ புத்ரார்த் ஃவயமுபாயானுஃபை மப்யர்த் ஸிஃப மித்யுக்்யாசார்ய நிஃபையோரதாரக ப்ரகவத்ப்ரஸாதநத்வ் ஸிஃப - ப்ரணாய்ய:, உபதேஷமானத் துஃப: எவ் ரூபசிஃப்யப்ரதிகொதிநயொக்திந்ரிர்பேக்ஷ த்ய வஃர்நத்வயமிதி பாவ: - நநு, ததத்ய் ஸகூதுசாரஸ்ஸாஸாரவிமொசந் பவதி - “ஸகூதுபெநமந்நை கூதகூத்ய ஸ்ஃபூபவேத் । நஸ்ஸயொத்ரததூக்த ப்ரரிசர்யரிதாத்மநா” மித்யாதிபு ப்ரந்யாஸா பர்யவஸிதயொ ரெவொக்்யாசார்ய நிஃபையொ ஃஃஷத்யாத்ரதாதி: கைஃவ தாசார்யைஃவ ததொக்தத்வாத்ரதயொ ரெவஸாஃபநத்வ் யுக்்த. யதாவஸ்தித ப்ரந்யாஸானுஃபைந த்வாரா வா ஸாஃபநத்வ் வான்ய். நநுதயொரெவ ப்ரந்யாஸாத்மகத்வ மித்யத்ர ஸதாரகத்வாஃர்ஜிகாரை அஸாஃபநத்வ பர்யவஸானை ஸாஃபநத்வ ஃபூதிவாஃபாத் - ப்ரந்யாஸாத்மகத்வா நஃர்ஜிகாரைஜானவ்யதிரிஃக்தஸ்யோபாயத்வ நிபேத விரொதாசூஃபயாபாஃபாய ப்ரந்யாஸாத்மகத்வமெவ ஃவீகார்யமிதி தைபாமாசார்யாணாம்பாவ த்யபி ப்ரயன் “மமமாயாதுரத்யயை” த்யுக்்த. ப்ரபத்திவ்யதிரைகை மொக்ஷஸ்ய ப்ராப்து மஃக்யத்வமாஃ - ஏதேனு மொரு ப்ரகாரமித்யாதிநா. நநு ...

(சா.வி) ரூபத்வெந ப்ரபத்திரூபத்வாத் யெநகைநாபிப்ரகாரைந்ரபத்திவிநாப்ரகவாந்நொக்ஷநததாதித்யயமர்த் ஸிஃப த்யாஃ. ஏதேனு மொரு திதி. ஏதேனுமொரு, ய:கஃசுத்ரப்ரகாரொவாபவது. ஆரேனுமொருவன் அநுஸிக்க

(சா.ஸ) ஸ்வத்ஸ்ப்ராபூ ப்ரபவ தித்யர்த: நந் விகலாதெவ ஸாஃபநா த்ஃபலமிதி நியம ஃஃஸ்த்ர ஃபல் ப்ரயொக்தரொதிந்யாய ஃஃஃல் ஃப்யொக்திராசார்ய நிஃபைவா கி மர்த்யமவலம்யைத்ரதாஃ - ஏதேனு மிதி. ...

மூ- ப்ரபத்திக்கல்லது சர்வீஸ்வர்ன் பரம புரூபார்ய் கொடுக்க இரங்கா னென்றதாய்த்து. ...

(சா.ஸ்வா) களாதலென்றபடி. ததாச்சிவதஜ்ஞானபூர்வகமில்லாவிட்டாலும் தான் அநுஸ்தியாதே அசார்யனே அநுஸ்தித்தாலும் கார்ய் கர்மா மென்று ஜாபிக்கையிந்த உக்த்யாதி வ்யபதேசங்களுக்கு ப்ரயோஜன மென்று கருத்து, ப்ரபத்திக்கல்லதென்கிற வித்தால் இவ் உக்திக்கும் இவ் அசார்ய் நிதேய்க்கும் வேண்டின உபாயத்துவக்கு ப்ரபத்தி ரூபமெடொழிப ஸக்திரூபமாக மாட்டாதென்றதாயிற்று இதில் நியாமக சர்வீஸ்வர்ன் இரங்கா னென்கிற வித்தாலே சொல்லிற்றாகிறது. ப்ரபத்தி அத்யந்த க்ருபண வ்யாபார மாகையாலே சர்வஜாஸிதாவையுங்கூட இரங்கப்பண்ணும் ஸ்வபாவ மாயிருக்கையும், ஸக்த்யாதிகள் இங்ஙனல்லாதிருக்கையுமே யிதுக்கு நியாமக மென்றதாகிறதிறே இத்தாலே ஸக்தினுக்கும் அஜ்ஞமாக வாகிலும் ப்ரபத்தி யில்லாத போது அவன் திறத்தில் இஸ்வர்ன் இரங்காமையால் இவ்வதிகாரிகளிருவர்க்கும் ப்ரபத்தியே சர்வ நிர்வாக மென்று காட்டுகைக்காக இவர்களை ஸத்வரக ப்ரபத்திநிஷண் அத்வரக ப்ரபத்தி நிஷண் என்றிங்ஙனே விபஜித்த தென்று கருத்து என்றதாய் என்றதாய்த்தென்றதுயில்வ அபி காரோப க்ரமம்தொடங்கியில்வளவாக ப்ரவூத்மான ப்ரமாண ஸம்ப்ரதாயோ ப்ரபத்தி ஸ்ரந்ய ஸந்தர்ஹத்துக்கிப்படி தாத்ரய்ய் ஃபலிதமாய்த்தென்றபடி. இப்படி உக்தியும் அசார்ய் நிதேய்யும் ப்ரபத்தி முக்யபேதங்களாகையாலே தந்நிஷ்டரும் அத்வரக ப்ரபத்தி நிஷ்டரேயாகையால் கீழ்ச்சொன்ன அதிகாரி த்வீவத்யத்துக்கு பாதக மல்லாவிட்டாலும் ஸக்தி ப்ரபத்தி ரூபமல்லாத ஸாஃகவதாபி மானாதிக்களுக்கும் மோக்ஷோபாயத்வம் “பசுர்மநுஷ்ய” இत्याதி வசன ஸித்தமாகையாலவத்தை யிட்டு பாதக மில்லையோ வென்ன? அதுவுமில்லை யென்கைக்காக அவை டோர் உபாயஸம்வந்தத்தை ...

(சா.ப்ர) உபாயத்வீவத்யே ஸ்ரீவீஷ்ணவஸமாஸ்யணதேஸவாஸாதே:காயிகவ்யாபாரரூபஸ்ய மோக்ஷஸாதனத்வவாத:கத்யமிதி ஸஜ்ஞாயா “அத்யவாயோகிநா மெவகூலேமஹிதீமதா | தத்ரதபுத்திஸம்யோகஸ்தேபௌவீதீக | யததேசததோஹ்யஸஸித்தௌ கூஹநந்நே” த்யாதிபிஹ்ரவதீவஸ்ரீவீஷ்ணவ ஸமாஸ்யணஸ்யோபாயான்வய ஹேதுத்வோக்தே: - தேஸவாஸஸ்யச. “துஷ்டேந்நியவஸாசுத்திந் நூணா யத்வ (ஸமபீவூத்) லுஷீகூத்ம | ததந்தகாலேஸஸுத்தி யாதிநாராயணாலய” இதி மனோநீர்மஸ்யத்வாஜ்ஞானஹேதுத்வோக்தேஸச ஸக்தி ப்ரபத்தி வ்யதிர்ஹேகேண தத்ர தத்ர மோக்ஷஸாதனதயா ஸ்ருதானாததந்யத்ர பர்யவஸானமாவஸ்யக. அந்யதா மோக்ஷஸ்யஜ்ஞான மாத்ரோபாயத்வவாதி ஸ்ருதி விரோதாதித்யதோதிகாரி த்வீவத்யம் யுஜ்யத ...

(சா.வி) ஸுமாம் யோவாகஸ்சிதநுதிஸ்துஸ்யமாசார்யேவிதிபாவ: ப்ரபத்திக்கல்லது, ப்ரபத்திவிநா. கொடுக்க விரங்கான், தாது நகரோதித்யுத்தம் ஸவதீத்யர்த: . நநு, ஸ்ரீவீஷ்ணவ ஸேவாஸகவதீவ்ய தேஸவாஸ நாமகீர்தநாதிநாமபி மோக்ஷஹேதுத்வஸ்ரவணாஃக்தி ப்ரபத்த்யோரேவ கத்ய மோக்ஷ ஹேதுத்வமீத்யா ஸஜ்ய தேஸா யதாக்கத்யச்சித்தி ப்ரபத்தி பர்யவஸானேபர்பரயா மோக்ஷோபயோகபரத்வெனவிரோத இத்யபிப்ரேத்யாஹ

(சா.ஸ) “மாமேவயேப்ரபத்யந்தே - ஸக்த்யாபரமயாவாபிப்ரபத்யாவே” த்யாதிஸகவதூக்த்யா ப்ரபத்திவிநாகிஸ்த- நஸ்யஸித்தோபாயோந மோக்ஷ ப்ரததீதீஸோமாபாவேபூதிகத்ரவ்யகேஸோமத்வாவீகல்யவதூக்தாவபிதததிகாரிணிந ப்ரபத்தித்வவீகல்யம் - பித்ரானுஸ்திதஜாதேஸ்திவ தாசார்யநுஸ்தித ப்ரபத்தேரபி ஃபல ஸம்ஸகத்வமவிகலமேவீதிபாவ: - நத்வகிஸ்தநஸ்ய ப்ரபத்தீவ ஃபலஸம்ஸகோ ஸகவானிதிநியமேவீஷ்ணவ ஸஸ்ய, விஸய வாஸா திநாபிஃபலஸித்தி வோத ...

மூ- இப்படி “पशुर्मनुष्यः पक्षीवा येचवैष्णव संश्रयाः । तेनैव ते प्रयास्यन्ति तद्विष्णोः परमंपदम्” என்றும் “तेवयं भवतारक्षया भवद्विषयवासिनः । नगरस्थो वनस्थो वा त्वं नो राजा जनेश्वर” என்றும் “நற்பாலயோத்தியில் வாழும் சராசரம் முற்றவும் நற்பாலுக்குய்த்தனன்” என்றும் “வன்மையாவது ...

(சா.பி) தில்லையோவென்ன வருளிச செய்கிறார் இப்படி பசுமனுஷ்யேத்யாதி - வைணவ சங்கரா: பாகவதேன மதியா இத்யபிமானிதா:.. தெனீவ, பாகவதாபிமானேனீவ, தெவயமதி. பாராமி ! த்வம் யத்ருகூபிவசந் அஸ்மாசுவாமி. அதிபவதேச வாசினஸ்தேவயபவதா அவச்ய ரக்ஷாநியா என்கை. நற்பாலித்யாதி. நற்பால், நல்லவிடம் - நல்லபூபாகததையுடைய அயித்யை - நற்பாலுக்குய்த்தனன் நானமுகனார் பெற்றனாட்டுளே நல்லஸ்வபாவத்தை அடைவித்தான். சுவஸ்சலேசவிசலேசத்தில் சுகுது:சுதத்தை அடைவித்தனன். வன்மையாவதித்யாதி

(சா.சுவா) பிட்டல்வது சுவத உபாயங்கள் அல்லஎனகிறார் இப்படி யித்யாதித்யால் இப்படி யென்கிறத்துக்கு ஒரு உபாயத்துவக்குணடென்கிறத்தோடே அந்வயம். இந்த த்வயோசாரண ரூபகத்யாதிசுக்கு ப்ரபதி கர்மத்வத்தை யிட்டு உபாய சம்பந்தமுண்டானாப்போலே அந்த பாகவதாபி மானாதிசுக்கும் வேறொரு ப்ரகாரததாலே பக்தி ப்ரபதி ரூபுபாயங்களில் ஏதேனு மொன்றோடு சம்பந்த முண்டெனறபடி. வைணவ சங்கரா:, பாகவதேன மதியா இத்யபி மானிதா: தெனீவ, வைணவ சங்கரா யெனீவ. நற்பாலித்யாதி. நற்பால், நல்ல ப்ரதேசத்தையுடைத்தான அயோத்தியில், ச்ரீமதயித்யையிலே. வாழும், சுகேன வசியாநிறகிற சராசரம்முத்தவும், சராசரங்களெல்லாத்தையும், நற்பாலுக்கு, நல்ல சுவபாவத்துக்கு - உய்த்தனன், செயுததினான். ராம சங்கலேச விசலேசை சுகுது:சுத்வ மாகிற நல்ல சுவபாவத்தைதத்தியிருக்கும்படி நடத்தினானென்கை - வன்மையாவது, மாகுதம்பெறுகைக்கு வல்மாவது

(சா.ப்ர) இத்யபிப்ரேத்யாஹ - இப்படி பசுமனுஷ்ய இத்யாதிநா. நற்பாலயோத்தியில், ராமபக்திசனகத்வ ரூப சமிகிசின சுவபாவாயி த்யாயா. வாழும் சராசரம்முற்றவும், உத்கர்ஷண வர்தமான சராசரகாஸ்த்ந்யேன. நற்பாலுக்குய்த்தனன், பரமபுரூசார்ய ரூபஸ்வஸ்சலேசைசுகுத சங்குல்பிதவான் - வன்மையாவது. மாகுதேதுபூதவல்நாம

(சா.வி) இப்படி பசுரிதி. நற்பாலயோத்தியில் வாழும் சராசரம் முத்தவும் நற்பாலுக்குய்த்த- னன் நான்முகனார் பெற்றனாட்டுளே. நற்பால், ராமபக்தி சனகதயா சமிகிசினபூமிகு. அயோத்தியில், அயித்யாயாம் - வாழும், உத்கர்ஷண வர்தமான. சராசரம், சுவாவர சங்குதம். முற்றவும் காஸ்த்ந்யேன. நான்முகனார் பெற்றனாட்டுளே, சதுர்முக பாலிததேச மத்யைவ. நற்பாலுக்குய்த்தனன், பரம புரூசார்யரூப சுவஸ்சலேசசுகுதஸங்குல்பிதவான். தெவயமதிதேத த்ரகவதிவ்யதேசவாஸஸ்யபரம புரூசார்ய ப்ராஸிசாசனத்வ ப்ரமாண. ப்ரமாணாந்ரமப்யாஹ - வன்மையாவது உன் கோயில் வாழும் வைட்டிணவனிதி ...

(சா.ச) கானா காம திரித்யவாஹ. இப்படிதி. நற்பாலிதி. பால், பூமி:.. சுவசம்பந்தேனீவசான- பக்த்யாதிசனக பூமயதிகரண காயித்யா சஸ்தித சராசர க்ருதஸ்நமபி. நற்பாலுக்குய்த்தனன், சமிகிசின சாந்நானிக்லோக ப்ராபிதவான் - வன்மை, வல். ...

மூ- நின்கோயிலில் வாழும் வைட்டிணவன் என்னும் வன்மை” என்றும் சொல்லுகிற भागवताभिमान भगव द्विष्य वासादிகளுக்கும் தன்பக்கலிலேயாதல், பிறர்பக்கலிலேயாதல், முன்பேயாதல், பின்பேயாதல் ஓர் உபாயத்துவக்குண்டு. எங்ஙனே யென்னில்

(சா.பி) வன்மை, வலிமை, பலமென்றபடி எங்களுக்குள்ளை ப்ராபிக்ரலமாவது; உன்கோயில், நீயுகந்தருளின நிலத்தில் - வாழும். வசிக்குமவனான वैष्णव னென்னும் பலமெனகை. आदिशब्दात्सङ्कीर्तनादि ग्रहीतं. இனி ...

(சா.ஸ்வ) நின் கோயிலில் வாழும் வைட்டிணவ னென்றும் வன்மை, உன்னுடைய दिव्य क्षेत्रத்தில் सुखेन वसिக்கும் वैष्णवனென்கிற பலமே. தன் பக்கலிலே யாதல், பிறர் பக்கலிலே யாத லென்றது प्रपत्ति விषயம் முன்பேயாதல் பின்பேயாத லென்றது भक्ति प्रपत्युभय விषयம். பிறர் பக்கலி லென்றது आत्मीयனுக்காக प्रपत्ति பண்ணுகிற आचार्यன் பக்கலிலே யென்றபடி. இவத்துக்கு இவ்வசனங்களில் சொன்ன साधनत्वமொரு உபாய சம்பந்த முண்டானமாத்ரத்தால் निर्वहितத்தாமோ? சம்பந்தமாத்ர மதி ப்ரஸக்த மன்றோ? இனி உபகாரகத்வ ரூப சம்பந்த விசேஷ முண்டென்றில் भक्ति प्रपत्तिकளுக்கு अङ्गत्वेन चोदित மல்லாத भागवताभिमानादि களுக்கு ததுப காரத்வந்தானெங்ஙனே? பின்புண்டாம் உபாயங்களுக்கிலை கதத்சிதூப காரகங்களானாலும் முன்புண்டாம் உபாயங்களுக்கு உபகாரகங்க ளாம்படிதானெங்ஙனே யென்கிற अभिप्रायத்தாலே शङ्किக்கிறார் எங்ஙனே யென்றிலிதி अङ्गत्व மில்லாதொழிந்தாலும் உபகாரகத்வங்கூடு மென்கிற अभिप्रायத்தாலே யிவத்துக்கு ...

(சா.ப்ர) உன் கோயில் வாழும் வைட்டிணவனென்றும் வன்மை கண்டாயே, त्वमन्दिरेत्व त्किङ्करतया अवस्थान विशिष्टं श्रीवैष्णवत्वरूप यद्वलमस्ति तदेवेत्यर्थः. उक्तदेशवासादीनां मुमुक्षूपकारकत्वं विशिष्य दर्शयति - எங்ஙனே யென்னிலியாதினா. நனு சத்சிதாத்ரவிக்ஷாதினா மோக்ஷபலத்வா விசேஷே ...

(சா.வி) உன் கோயில், त्वन्मन्दिरे. வாழும், त्वत्किङ्करतया वर्तमानः “यत्किञ्चिदपिकुर्वाणो विष्णोरायतने वसेत्” इत्युक्तत्वात्. வைட்டிணவன், वैष्णवः. வன்மைபாவது; மோக்ஷஹேதுபூதபலம் நாம த்ரதேவாச விசிஷ்ட வைக்ஷவத்வமேவ மோக்ஷஹேதுபூத பலமிய்த்ய். भगवद्विष्य वासादीत्यादि शब्देन “ध्रुवासो अस्य कीरयोजनासः.” कीरयः, कीर्तयितारः. “कृष्णः कृष्णः कृष्णः इत्यन्त्यकाले जल्पन् जन्तुर्जीवितं योजहाति । आद्यश्शब्दः कल्पतेतस्य मुक्त्यै ब्रीडानम्रौ तिष्ठतो न्यावृणस्थौ” इत्याद्युक्त नामकीर्तनादे ग्रहणं. தன்பக்கலிலே யாதல், स्वस्माद्वा. அதவாயோகினாமேவ குலேமஹி திமதாம் । तत्र तं बुद्धिसंयोगं लभते पौर्वदैहिकम् यततेच ततोभूयः संसिद्धौ कुरुनन्दन “इति वैष्णवाश्रयणस्य भक्त्यन्वयोक्ते “दुष्टेन्द्रियवशाच्चित्तं नृणां यत्किंल्लिषैर्वृतं । तदन्तकालेसशुद्धिं यातिनारायणालये” इति दिव्यदेशवासस्य मनोनैर्मल्य द्वाराज्ञानहेतुत्वोक्तेश्च. உபாயத்துவக்குண்டு, உபாய சம்பந்தோஸ்தி. பிறர் பக்கலிலேயாதல், परस्माद्वा. तत्सेवादिजनित प्रसादाचार्याभिमानाद्वा. உபாயத்துவக்குண்டு, உபாயசம்பந்தோஸ்தித்ய். - நனு முன்பேயாதல் பின்பேயாதல் இதி வைக்ஷவசேவாதி:ப்ரவாபசாத்தா உபாயசம்பந்த உக்த:.. தத்ர ப்ராஹுபாய சம்பந்தோகதமுபயோகித்வமிய்த்ய்:ப்ரவாபசாத்தா உபாயசம்பந்தோபிததுபகாரகத்வ மாஹ - எங்ஙனேயென்னிலியாதினா.

(சா.ச) விசய வாசாதிக்கு மிதி - மோக்ஷாஸதனத்வே இதிசேஷ: - மோக்ஷ ஸாஸதனத்வத்வ தेषாமுப ...

மூ- இவையும்கு உபாஸனத்திலே யாதல், ப்ரபத்தியிலே யாதல் மூட்டியும் உத்பன்னோபாஸன னுக்கு உத்தரோத்தரோபசயத்தைப்பண்ணியும் ஸ்வதன்னப்ரபத்தியனுஷ்டானம் பண்ணினவனுக்கு இங்குற்ற கைஞ்யாபிவூத்தியையுண்டாக்கியும், ப்ரஹ்மப்ராப்தியிலே த்வரையையுண்டாக்கியும் உபகாரகங்களாம்

(சா.ஸ்வா) யதாஸம்ஹவ முளள உபகாரகத்வ ப்ரகாரங்களைககாட்டுகிறாரா இவையின்யாதிதால். கைஞ்யாபிவூத்தியாதி. உபாய ஸ்வரூபோத்பத்தி ததுபசயங்களை பண்ணுமாட்டுபோலே தத்கலாபிவூத்தியை யுண்டாக்குகையும, தத்கல ப்ராப்தித்வரேதையுண்டாக்குகையும உபாயோபகாரகத்வ ப்ரகாரங்களா மென்று கருத்து. ததாச, இந்த ப்ரஹ்மபாபிமானாதிசன் ஸ்வந: உபாயங்களல்லாமையால் அஹிகாரிகளிருவரென்று முனடி விப்ரஜித்தததுக்கு விருத்தி மில்லையென்று கருத்தது சதாரக ப்ரபத்தி நிஷ்ணென்றிப்படி ப்ரக்தி நிஷ்ணெனையும் ப்ரபத்திநிஷ்ணாகச சௌன்னால் அஹிகாரிகளிருவ ரென்றதுகூடாதொழியாதோ? உத்திநிஷ்ணுக்கும், அசார்ய நிஷ்ணுக்கும், ஸக்தத்வாஸக்தத்வாதிசகளான ப்ரகாரகாபகாரங்களிருந்தாலும் அதாரக ப்ரபத்தி நிஷ்ணென அவாசஸௌலலாரையும் ஂகீகரித்ததாப் டோலே சதாரகா தாரக ப்ரபத்திநிஷ்ணுக்கும் ததாவிதமான ப்ரகாரகாபகாரங்களிருந்தாலும், மிவர்களையும் ப்ரபத்தி நிஷ்ணென ஂகீகரித்தது, அஹிகாரி யொருவனென்றன்றோ கௌள்ளவேண்டுதது. உத்தியாதி நிஷ்ணில ஫ல ப்ரகார மில்லாமையாலே ஂகீகரித்ததாலும், மிங்கு ஫ல ப்ரகார மிருக்கையாலிப்படி விப்ரஜித்த தெனறில் அந்த ஫லப்ரகாரமெது? இருவருக்கும் மௌக மௌன்றே யனறோ ஫லம். சதாரக ப்ரபத்தி நிஷ்ணுக்கு ப்ராரத்த கர்மா நந்தரபாவி மௌக஫லம் இதரனுக்கு ப்ராரத்த நிவூத்தி ப்ரவக மௌக஫ல மென்றி லிருவருக்கும் ப்ரபத்தியனுஷ்டான மௌத்திருக்க விப்படி ஫லப்ரகார வருகைக்கு நியாமக முண்டோ? அந்யதா வுபரீத்ய ப்ரஸஜ்ஜியாதோ? கிச, அதாரக ப்ரபத்தி நிஷ்ணுக்கு ப்ராரத்தகர்ம நிவூத்தியும், ஫லமாதிலவர்கௌல்லார்க்கும் ப்ரபத்தியுத்தரகௌ எவ விநிபாதப்ரஸஜ்ஜியாதோ? வென்றிப்படி பிறக்கும்ஸஜ்ஜைகளுக்கு உத்தரமரத்திசசெய்கிறார்

(சா.ப்ர) துத்ய஫லத்வமதி யதாஅஹிகாரீக்ய; எவ்ஹ்ரந்யாஸஸ்யாபி மௌக஫லத்வ மவிஸிஸ்தமதி ப்ரக்யைகாதி காரத்வ கினஸ்யாதிதி ஸஜ்ஜாயா தஹராதி வித்யானா மது வித்யாயாஸச மௌக ஫லத்வாவிஸேபி வஸுத்வ ப்ராப்தி ததபாபாப்யா ஫லப்ரகாரென பிந்நாஅஹிகாரத்வ வத்ப்ராரத்த நாஸகத்வ ததபாபரூப ஫லப்ரகாராஹு வுயத்ய ப்ரஸஜ்ஜென ப்ரபத்திர ஸக்தாஅஹிகாரத்வஸ்யாவஸ்யக்த்வாசபக்தி ப்ரபத்திரபிபிந்நாஅஹிகாரத்வ ...

(சா.வி) எதென ஜ்ஞானாதிவ மௌக இத கத்க்ரியாரூபாணா வுணவ ஸேவாதினா மௌக ஹேதுத்வ மதிஸஜ்ஜா நிரஸ்தா. “ப்ரதிஸதுப்ரஹ்வா நஸேப புஸா ஹரி ரபஜநம் ஜராதிசா சமூத்தி” மதிஸ்ரீபராஸரமஹர்ஷிப்ரணீத ப்ரபத்தியனுஷ்டானாத்நானிமேவ மூத்திப்ரஸஜ்ஜ இத்செந். “இத் தெ நாதபஸ்காயநாபக்தாயகதாசன । நசாஸுஸூப வௌவாச்யநசமாஸ்யுஸ்ய மூயதீ” த்யாதிபி ப்ரக்யாதி ரஹிதஸ்யோபதேஸ நிஸேதென ததர்த்தானுஷ்டானஸ்ய தூராஸ்தத்வாஸ்வர்த்த ஹ்ரந்யாஸானுஷ்டானாஸம்ஹாந்ரமஹர்ஷிணா ஸ்வர்த்தஹ்ரந்யாஸானுஷ்டான க்ருதம். கின்து, மௌகோபாயானுஷ்டானோபயுத்த ஧்ரமவிஸேப ஹேதுபூதாஸோர்வாதி எவ. மஹர்ஷா ஸோர்வாதிஸ்யஸதி ப்ரதிபந்நகெ ஫லிஸ்யதி. அந்யதானேதி கல்பநீயத்வாந்ரகஸ்தித் ...

(சா.ஸ) காரகத்வமாத்ரேணேத்யாஹ. இவையிதி. எவ்ஹ்ரக்தி ப்ரபத்திநிஷ்ணயோர்மூகஸ்வோ:ப்ரபத்திரபக்தாதிஸ்யஹித: ...

மூ- இவர்களில் வ்யாசாदிகளைப்போலே உபாயान्तर சமर्थனாகையாலே அகிञ்ஞ நனூ மன்றிக்கே; விழம்வக்ஷமனாகையாலே அநந்யகதியுமன்றிக்கே இருக்கிற சத்வரக ப்ரபத்திநிஷ்ணுக்கு ப்ராரவ்ழகர்மபர்யவசான பாவியான ...

(சா.டீ) இவ்வதிகாரிகளுக்கு ஫லபேடமிருக்கும்டடியை ப்ரஸஜ்ஜாத்காட்டுகிறார். இவர்களியாதிவாக்யத்யத்தாலே. கம்யத இதிகதி: ப்ராப்யம். விழம்வக்ஷமனுக்கு ப்ராப்யாபாசங்களிலும் இழ்ஜாலேஷமுண்டாகையாலே அநந்யகதில ...

(சா.ஸ்வ) இவர்களியாதி வாக்ய த்யத்தாலே. உபாயान்தரேதி. இங்கு உபாயान்தரமாவது கர்மயோகாழ்ஜ விசிஷ்ட பக்தியோகம். தயாழ சாழ்ஜபக்தியோகசக்த்யபாவ மிங்கு அகிञ்ஞநத்வ மென்றதாய்த்து - இத்தால் உபாயான்தராசுத்க்ன் ப்ரபத்யதிகாரி யென்றது உபாசன ஸ்ரூபத்தில் சக்த னல்லாதவனையோ? பரம்ப்ரயோபகாரகேழ்யபி சக்த னல்லாத வனையோ? இத்யாடியாக விழப்தித்து கீழே உபபாதித்த கர்மயோகோழ்ஜேடாதி டூஷண்ப்ரஹ்தமாய்த்து எங்ஙனே என்றில? சாழ்ஜபக்தியோக சக்த்யபாவ மாகிञ்ஞந்யமென்று விவசித மாகையால் கர்ம யோகாழ்ஜுழ்ஜேடமில்லை. அழ்ஜ மன்றிக்கே பரம்ப்ர யோப காரகங்களான நாம ஸழ்ஜீர்தநாதிதளிலே சக்தனா யிருந்தாலும் ப்ரபத்யதிகாரியாகைக்கும் குறையில்லை யென்றதாகிறதிதே உபாயான்தரத்தில் சமर्थ ராக ஒருவரு மிங்கே காணா தோழிந்தாலும் க்சிதஸ்மபாவிதராகலா மென்கைக்காக வ்யாசாதிடூஷாந்தொக்தி: விழம்வக்ஷமனாகையாலென்றது. ப்ராரவ்ழ கர்மவிசான பர்யந்தகாலதேர்யக்ஷமனாகையாலென்றபடிய அநந்யகதி, ப்ரயோஜனான்தர விமூக்ஷன், - ப்ராரவ்ழ கர்மவிசானத்துக்குளளே வரும் ப்ரயோஜனான்தரங்களைபும் ஸஹியாதவனென்றபடிய ப்ராரவ்ழ கர்மத்துக்குள்ளே வரும் ப்ரயோஜனான்தரங்களை ஸஹிக்கு மவனாகையாலே சத்வரக ப்ரபத்திநிஷ்ண அத்வரக ப்ரபத்திநிஷ்ணைப்போலே அநந்ய கதியன்றிதே. ப்ராரவ்ழ கர்மத்யாதி. அழ்ஜி யினூடைய நிஷ்பத்தியும் அவச்யம் வேண்டுகையாலே அதுக்காக ...

(சா.ப்ர) மேவெத்யபிப்ரயந்நாஹ - இவர்களில வ்யாசாதிதளையியாதிநா - சக்தத்வ விழம்வக்ஷமத்வயோரசக்தத்வ விழம்வக்ஷமத்வயோச்ச பரஸ்பர விருட்தத்வாதி க்ருதாதி காரத்வ ஸர்வாதி காரத்வயோச்ச பரஸ்பர ...

(சா.வி) விரோழ: பக்திப்ரபத்யதிகாரிணோ:஫லோத்பத்தோபகாரபேடதர்சயிதி. இவர்கிதி. உபாயான்தர சமर्थனாகையாலே, உபாயான்தர சமर्थதயா. அகிञ்ஞநனூ மன்றிக்கே யிருக்கிற, உபாயான்தர சக்ததாராஹித்யேநஸ்திதஸ்ய. விழம்வக்ஷமனாகையாலே, விழம்வக்ஷமதயா. அநந்யகதியுமன்றிக்கே யிருக்கிற, உபாயான்தர ராஹித்யா பாவேந ஸ்திதஸ்ய. உபாயான்தர சக்தஸ்யாபி விழம்வக்ஷமத்வே உபாயான்தர தஸ்யானுழ்ஜே நபவதி. விழம்வக்ஷமசுழ்ஜேதஸ்யோபாயான்தர மே நானுழ்ஜே. அநுழ்ஜேயோபாயான்தரஸ்யேதி யாவத் ...

(சா.ஸ) த: ஸ்ரூபத:஫லதச்சப்ரபத்திரபிபக்தேரப்யஹிதேத்யாஹ. இவர்கிதி. அகிञ்ஞநநூ மன்றிக்கேத்யேநேந அஸ்யபக்த்யாடீ சக்தேரப்யர்த்ய பழ்ஜகாதிழரோக்த ப்ராபிவிரோழிபலேந பஹுமூகான்தராயவத்வாடநர்த்யகரிதி த்யோதித - அநந்ய கதியு மன்றிக்கே இத்யேநேந சத்வரகப்ரபத்தி நிஷ்ண விக்ஷம்வக்ஷமத்வான ப்ரயோஜனான்தர வோமூக்யமியத்யபி ப்ரேத. சத்வரக ப்ரபத்திநிஷ்ணநூக்தியேநேந அஹ் சக்திமானிதி பக்தோ ப்ரவூதஸ்யாப்யாடீ மத்யே மத்யே ப்ரபத்தி ரேவாவலம்வநீயா பர்யவஸந்நேதி பக்திநிஷ்ணாய நிஷ்கர்ஸஸூசித: ப்ராரவ்ழத்யாதிநா. பக்தேராடீமத்யேழ ப்ரபத்திஸாபேக்ஸத்வ-வடந்தேப்யந்திமப்ரத்யயஸாபேக்ஸத்வாடீர்ப்காலநிர்வர்த்யதா. நேரபேக்ஸ ...

மூ- அந்திமப்ரத்யயத்தை அவத்யாகவுடைத்தான உபாஸனரூபாங்மினுடைய யதா வந்நிஷ்பத்திபூர்வகமான மோக்ஷம் ஫லம். சர்வாஹிகாரமாய், சர்வாநிஷ்டநிவர்தனக்ஷமமாய், ...

(சா.ஸ்வா) ப்ராரஹ்மகர்மவிஸானபர்யந்தவிஷ்ணுவிஷ்ணுக்கையிவனுக்கு அஹாரகப்ரபத்திநிஷ்டாபேக்ஷயா஫லத்திலே ஹேதமென்றபடி அந்த அங்ஜி பினுடைய நிஷ்பத்திதான் ப்ராரஹ்ம கர்மத்துக்குள்ளே வாரா தொழிவானே னென்று ஸங்ஜியாமைக்காக ப்ராரஹ்யேத்யாஹ்ய அவத்யாக வுடைத்தான இத்யந்த மங்ஜி விசேஷண முக்தம். உபாஸன ரூபாங்ஜி ஸரோர தயாவித்யமாக்கையால் அது ப்ராரஹ்ம கர்மத்துக்குள்ளே நிஷ்பந்மாக மாட்டா தென்று கருத்து. அங்ஜிநிஷ்பத்தி கர்மயோகாதி஫லங்குக்ம் ஫ல மாயிருக்க சஹாரக ப்ரபத்தியின் ஫லமாக விசேஷித்துச்சொல்லக்கூடுமோ? என்று ஸங்ஜியாமைக்காக யதாவ தித்யுக்்தம். கர்ம யோகாதி மாத்ரத்தாலே யதாவந்நிஷ்பத்தியில்லாமையாலே யதாவந்நிஷ்பத்தியை இதின் ஫லமாக விசேஷித்துச் சொல்லக்குறையில்லை ஫ென்று கருத்து இவ் அர்த் மெல்லாம் மேல் அஹிகாரத்திலே "மத்த அஹிகாரிக்குக்ம் கர்மயோகாரஹ்மபுதலாக" வித்யாதி வாக்யத்தாலே உப பாதிக்கப்படுகிறதிஹே. மோக்ஷ ஫லமिति - சஹாரக ப்ரபத்தி, உபாஸனத்துக்கு ஸேஷமாகிறத்தனைபோக்கி ஫லத்துக்கு கரண மன்றிக்கே யிருக்க மோக்ஷத்தை யிதின் ஫லமாக நிர்देशிக்கக்கூடுமோ வென்றில்? ப்ரஹ்மாதி஫லம் பூரோஷாதி ஸேஷமாயிருக்கச் செயதேயும் அந்த ப்ரஹ்மாதி஫லங்குக்ம் யாக கரணத்வமும் ஶ்ருதி சிஹ்மமாயிருக்கிறாப் போலே உபாஸன ஸேஷமான சஹாரக ப்ரபத்திக்கு "மும்புஷுவேசரண மஹ்ரபத்யே" என்கிற ஶ்ருதியிலே மோக்ஷரூப ஫ல கரணத்வமும் ஶ்ருதமாயிருக்கையாலே யிப்படி நிர்देशிக்கத்தடில்லை யென்று கருத்து - இப்படி "மும்புஷுவேசரண" மென்கிற ஶ்ருதி சஹாரக ப்ரபத்திபரீ யாகில் ஸ்தோத்ரஹாஸ்யத்திலே "நதர்ம நிஷ்டோஸி" என்கிற ஶ்லோக வ்யாஶ்யானததிலித்தை அஹாரக ப்ரபத்தி பரீயாகச் சொன்னது விரோத்யாதோ வென்றில் அந்த ஶ்ருதிஅசங்ஜோ சேன ப்ரவூத்தையாகையாலே அஹிகாரி ஹேதேன அதுக்கு உஹ்யபரத்வமும் விவக்ஷித மாகையால் விரோத மில்லை இவ்வர்த்த்தை யிந்த ஶ்ருதிக்கு வ்யாஶ்யான ரூபமாக ந்யாஸித லகத்திலருளிச செய்த "ஸ்வதஸிஹ்ம ஶ்ரீமா" னென்கிற ஶ்லோகத்திலும் கரத்ய ஹாஸ்யத்திலுந்தாமே வெளியிட்டருளி னாரிஹே இப்படி சஹாரக ப்ரபத்திநிஷ்டனுக்கு அங்ஜிநிஷ்பத்தி வரவேண்டுகையாலே ப்ராரஹ்யாவஸான பர்யந்த் மோக்ஷ விஷ்ணுவிஷ்ணுக்கே ஫லத்தில் ஹேத மென்று காட்டி. இனி அஹாரக ப்ரபத்தி நிஷ்டனுக்கப்படியோர் அங்ஜி நிஷ்பத்தி வேண்டாமையால் தாஹ்ஸி விஷ்ணுமன்றிக்கே யிங்குண்டாம் கைங்ஜர்ய மோக்ஷத்துக்கு அங்ஜுரூபமாயிருக்கையாலே ப்ரபத்திக்ஷணம் புதலாக ஫லோஹ்மமேயாயிருக்கே யிவனுக்கு ஫லத்தில் ஹேதமென்று உபபாதிக்கிறார். சர்வாஹிகாரமத்யாதிமஹாவாக்யத்தாலே - ப்ரபத்தி ...

(சா.ப்ர) விஹ்மத்வாஶ்வாஹிகாரஹேதஸிஹ்ம இதிஹாவ: சர்வாஹிகாரமாயிதி. அதிகூராஹ்ரபிராஹ்மானாமபி ப்ரபதநேஹிகார ஸ்ஸூசித: - சர்வாநிஷ்ட நிவர்தன க்ஷமமாயிதி - ப்ராரஹ்யஸ்யாபிஹ்ஜகத்வம் விவக்ஷிதம். ...

(சா.வி) அந்திமப்ரத்யயத்தை, தஸ்மிந்நுஷ்டே பராவர இத்யுக்்த ஹுவானுஸ்மூதி: ...

(சா.ஸ) ரூபோபாய ப்ராஹ்மவியஹுரதா ப்ராரஹ்யாஹ்யிதி ஹுர்வலதேத்யாதி நிஷ்கர்ஷஸ்ஸூசிதோஹ்வதி. சர்வாஹிகாரமாயித்யாதிநா ஸ்வரூபத: ஫லதஸ்ச ப்ரபத்யுக்ஷிதம் உக்்த: ...

மூ- சர்வேஹ் சாஹன மாகவத்தாய், சுகரமாய், சகூதகர்வ்யமாய், ஆசூகாரியாய், ப்ரதிபந்நாந்மாய், ப்ரஹ்மந்நம்போலே சுவலத்திலு உபாயாந்நர ப்ரயோகா சஹமாயிருந்நுள்ள ப்ரபத்தியைத்தன் அதிகாரானு ரூபமாக அஹரகமாகப்பத்தினவனுக்கு ...

(சா.தி) மில்லையென்கை. ஆசூகாரியாய், கோலினகாலத்திலே ஫லப்ரதமாயென்கை. ப்ரதிபந்நாந், அமோ஘். இங்குண்டாம் கைஹ்யேத்யாதி. ஐஹிக கைஹ்யம் ஫லமெனறது அத்தை ஫லமாகக்கோலினவனைப்பத்த ...

(சா.சுவா) ஶுணம்முதலாக ஫லோஹ்ரம மேயாயிருக்கு மென்று நியமம் சொல்லக்கூடுமோ? உபாசனத்தில் போலே யிதிலு மேதேனு மொரு வி஠ம்வ ஹேதுவாலே ஫லவிலம்வம் சம்பாவிதம் அன்றோ? என்று சாஹ்யபாமைக்காக; இங்கு வி஠ம்வ ஹேதுவாவது; த்ரேவணிக் த்வாஶ்யாஹிகாரமில்லாமைபோ? ப்ராரஶ்ய நிவர்தன ஶமத்வ மில்லாமைபோ? சாஶ்நாமோஶ சாஹனத்வமில்லாமைபோ? அநுஶ்நாந் டுஶ்கரமாகையாலே யதாவத்ஸ்வரூப நிஷ்பத்தி இல்லாமைபோ? அநுஶ்நாந்ருக்கு ஆவூத்திவேண்டுகைபோ? ஫லோத்தியில் கால விசேச சாபேஶத்வமோ? “யஜோநூதேநஶரதீ” த்யாதிஸு சுகூத நாசகத்வெந் ப்ரசிஹ்மானபாப விசேசமோ? உபாயாந்நர ப்ரயோக சாபேஶத்வமோ? என்றிப்படி அஶுதா விஶ்லிப்தது க்ரமேந உத்நர மருநிசு சஸ்கிராந். சர்வாஹிகார மித்யாதி விசேசணாஶ்கத்தாலே. சர்வாநிஶ்ரேதி ப்ராரஶ்ய ச்யாபி நிவர்தன ஶம மித்யர்த். ஆசூகாரி, கோலின காலத்திலே ஫லோத்தியாந் ஶமம். ப்ரபத்திக்கித்தனை வைவ முண்டாகிலித்தைப்பத்தின விவ்விஶிகாரிக்நிருவர்க்கும் ஫லமேக ரூப மாகாதெ. த்ரிவாநே நென்று சாஹ்யபாமைக்காக அஹரகமாகப்பத்தி நவனுக்கு என்று நிர்ஶித்தது ப்ரபத்தி சுவாபா மிப்படி யானாலுமித்தை யிவர்கள் பற்றும் ப்ரகார ஶேஶத்தாலே யிப்படி ஫ல வைஸ்ய முண்டாய்த்தென்று கருத்து. இருவரு மேகப்ரகாரமாகத்தான் பற்றாதொழிவாநே நென்று சாஹ்யபாமைக்காக தன் அதிகாரானு ரூபமாக வித்யுத்தி, இவன் அகிஷ்ணனாகையாலே அஹரகமாகப்பற்றினான் அவன் அங்ஙனல்லாமையாலே அவனுக்கப்படி பற்றக்கூடா தென்று கருத்து. அஹரகமாகப்பற்றினவனுக்கும் ப்ரரிபூர்நாந் ஶவத்துக்கு ப்ராரஶ்ய கர்ம ப்ரதி பந்நகமெனற வேண்டாலோ? என்றாகில் அஹரக ப்ரபத்தி நிஶ்ரெல்லார்க்கும் தத்ஷண விநிபாத்தம் ப்ரசாஹ்யாதோ? சிலர்க்கு சுவானு மதமான ..

(சா.ப்ர) சர்வேஹ் சாஹன மாகவத்தாயிதி - ஶக்தேரபி சாஹகத்வம் விவஶிதம். சுகரமாயித்யசக்தாஹிகாரத்வம் விவஶிதம் - சகூதகர்வ்ய மாயித்த்யயல் லப்யத்வம் விவஶிதம். ஆசூகாரியாயிதி அவிலம்வெந்஫லப்ரதத்வம் விவஶிதம். ப்ரதி பந்நாந் மாயித்யநெந் ப்ரபத்த்யுத்நர காலமஶசம்ஶவெ அஜாதானாமசுலேச ஹேதுத்வம் ஐஹிபூர்வகாணா ப்ரயசித்தா நநுஶ்நாந் தக்ஷரேர எவகாணத்வம் ஶ்ந்நத்வாதி ஫லப்ரதத்வா பாதகத்வம் விவஶிதம் - ப்ரஹ்மந்நம் போலே இநிநேரபேஶ்யம் விவஶிதம் - நநுப்ரபத்தேர தாஹ்ஸவிலஶ்யந்யே ...

(சா.வி) சர்வேஹ் சாஹனமாகவத்தா இதி. ஶக்தி ப்ரபத்தியோ ரபி சாஹனத்வம் விவஶிதம். சுகரமாயித்யசக்தாஹிகாரத்வம் விவஶிதம். சகூதகர்வ்யமாயித்யயல் லப்யத்வம் விவஶிதம். ஆசூகாரியா யித்யவி஠ம்வெந்஫ல ப்ரதத்வம் விவஶிதம். ப்ரதிபந்நாந்மாயித்யுத்நராஶா ப்ரதிபந்நத்வம் விவஶிதம். நநு, ப்ரபத்தேரதாஹ்ஸ ...

(சா.ச) சுகரத்வம் த்யாயாசம் விநேவ நிர்வர்த்யத்வம். ஆசூகாரித்வம் வி஠ம்வெந்஫லப்ரயோஜகத்வம். ப்ரதிபந்நாந்மாயித்யுத்நராஶா ப்ரதிபந்நகத்வம். சர்வா நிஶ்ர நிவர்தன ஶமத்வம் ப்ராப்தி விரோஹிநாமபி ...

மூ- परिபூர்ணாநுபவத்துக்கு வேறு प्रतिबन्धகமில்லாதபடியாலே प्रपत्तिक्षणं முதலாக "இங்கே திரிந்தேற்கிழு ...

(சா.ஸ்வ) ऐहिककैङ्कर्यத்தின் பூர்வாபித்யைககாட்டுகிறார். प्रपत्तिक्षणमिति. இங்கேதிரிந்தேற்கித்யாதி. என்னமமானுக்கு मनोवाक्याங்களாலே कैङ्कर्यமபண்ணப்பெறில் லீலாவிபூதி யிலே யிருந்தார்களேயாகிலும்.

(சா.ஸ்வ) प्रबन्धांशத்தாலே शरीरयोगமாகையால் उक्त दोष மிலலை யென்றிலப்போது प्रपत्तिक्षणம்முதலாக फलोद्गमமேயாட்டுக்கு மென்கிறनियमங்கூடாதொழிபாதோ? हेयமான प्रबन्धांशத்தில் मन्द विवेकருக்கு वर्तमान देहानु वृत्यादि प्रयोजनासक्तியாலே अनुमति सम्भ विத்தாலும் पूर्ण विवेकरான महात्माக்களுக்கு அதில் स्वानुमतिதான் सम्भவிக்குமோ? வெனன வருளிச்செய்கிறார் परिपूर्णेत्यादि. வேறு प्रतिबन्धக மிலலாமையாலே, प्रपत्ति क्षणம்முதலாக வென்கிறத்துக்கு स्वानुमதியாலே स्थापितமான வென்கிற விடத்திலே अन्वयम्. வேறு, स्वानु मते रन्यदित्यर्थः. भक्तिடைப்போலன்றிக்கே प्रपत्ति, प्रबन्धத்துக்கும் கூட निवर्तकமாக शास्त्र सिद्ध மாகையால் இங்கு प्रबन्धமும் प्रतिबन्धகமாகமாட்டாதென்று கருத்து प्रपत्तिक्षणம்முதலாக வென்றது प्रपत्तिक्षण प्रभृतिषु तत्तत्कालेषु என்றபடி அதாவது, இவன்அர்தியில் तारतम्यத்துக்கீடாக क्षणमात्रமாதல், याम मात्रமாதல், दिवसमात्रमாதல், दिवसान्तर मात्रமாதல், वर्तमान शरीर मात्रமாதல் இவன் கோலின ஏதேனு மொரு காலத்தளவிலெனகை. देहानु वृत्यादிகள் उद्देश्यமாகா தொழிந்தாலும் महात्माக்களுக்கும் कारणान्तरेण स्वानु मति सम्भவிக்குமென்னு மிடத்தை सप्रमाणமாக उपपादित்கிறார் இங்கேதிரிந்தேற்கித்யாதி. இங்கேதிரிந்தேற்கு, लीला विभूति.யிலே सञ्चरित்துத்திரிகிற நமக்கு - இழுக்குற்றேன், எழுக்கிற குற்றமேது உண்டாகும் குற்ற ...

(சா.பு) प्रपन्नस्य देहानुवृत्ति हेत्व सम्भवात्प्रपत्युत्तरक्षण एवमोक्षस्यादितितचेत् - प्रपत्तिस्वाभाव्यस्य तथात्वेपि प्रपन्नस्योपात्त देहप्रीति हेतु कर्मवशाद्वा, भगवद्गुणानामत्रैव कश्चित्कालमनुभव हेतु सुकृत वशाद्वा, प्रपत्यनन्तर मपि प्रपन्नानु मत्या देहानु वृत्युपपत्तेः फल विळम्बस्सम्भाव्यत इत्यभि प्रायेणाह. प्रपत्तिक्षणम् - முதலானேதி நனு, फल विळम्बेकस्यापीच्छान जायेतेत्यत्राह. இங்கேதிரிந்தேற்கிதி. இங்கேதிரிந்தேற்கிழுக்குற்றேன், आपत्सख्योपार करुणो भगवांस्त्रिविध ...

(சா.வி) वैलक्षणे प्रपन्नस्य देहानुवृत्तिहेत्वसम्भवात्प्रपत्युत्तरक्षण एवमोक्षस्यादित्यत्र प्रपत्ति स्वाभाव्यस्य तथात्वेपि प्रपन्नस्योपात्त देहप्रीति हेतु कर्म वशाद्वा भगवद्गुणानामत्रैवकं चित्काला नुभव सुकृतवशाद्वा प्रपत्यनन्तरमपि प्रपन्नानुमत्या देहानुवृत्युपपत्तेः फलविळम्बस्सम्भाव्यत इत्यभिप्रायेणाह. प्रपत्तिक्षणम् முதலானேதி. இங்கேதிரிந்தேற்கிழுக்குற்றேன், இங்கே, इहैव ...

(சா.ச) निवर्तकत्वं. தன்ன டிகாரானுரூபமாக வியனெனொக்யாடிரப்யேவ் விதேதி सूचितं. வேறு प्रतिबन्धकमिति. जिहासित देहान्तरस्येनदेहानु वृतावप्य रुचिमतो देश विशेष भावि फलाङ्कुर भूताद्यतनकैङ्कर्य रूपस्वयम्प्रयोजनफलानुमतिव्यतिरेकेण प्रतिबन्धकान्तराभावादित्यर्थः. अद्यतरकैङ्कर्यस्य तदनु मतेर्वाप्रपन्नस्यलब्धफलत्वा पादनमुखेनार्ति प्रतिबन्धकत्वप्रतिबन्धकत्वात्प्रतिबन्धकत्व वाज्जात्रं. अद्यतन कैङ्कर्यस्य प्राप्यान्तर्गत फलत्वंदिव्यसूरिभिर्हनु मताचोक्तमित्यह. இங்கேதிரிந்தேர்க்கித்யாதி. ...

மூல். இழுக்குற்றென்” என்றும் “இச்சுவைதவிரயான்போயிந்திரலோகமாளுமச்சுவை பெறினும் வேண்டேன்” என்றும் “ஏரார் முயல் விட்டுக்காக்கைப்பின்போவதே” என்றும் - “स्नेहो मे परमो राजन् ...

(சா.நீ.) அவர்களுக்கென்னகுற்றமென்கை இச்சுவையித்யாதி. இங்கே அவனைகீர்த்திக்கும் ரசமொழிய இத்தைவிட்டு பரமபதமாளும ரசத்தைப் பெறிலு மபார்த்தேனென்கை ஏரார்முயல் விட்டுஇத்யாதி - ஏ, அत्यन्त भोग्यமான முயல் மாசம்போலே சுவாதுதமமான அவதாரகேட்குர்த்தைவிட்டு காக்கைப்பின்போவதே, எததபேஷயாகாமிஷம்போலே அந்ரசமான அமூஷிக கெட்குர்த்தை விரும்புவதே என்கை. स्नेह इति - ...

(சா.ஸ்வ.) மேதெனறபடி. த்ரிவிதகரணங்களும சுவவிஷயகெட்குர்த்த நடக்குமபடி எமபெருமானநம்பக்கல் குபைபண்ணி னானாகிலிங்கே இருந்தாலு மொருகுற்ற மில்லையென்கை இச்சுவை. இந்தரச. இந்திரலோகம், பரமபதம். இங்கே அவனை கீர்த்திக்கும் இந்தரச மொழிய இத்தைவிட்டு பரம பத மாளும ரசத்தைப்பெறிலும் பார்த்தி யேனென்கை ஏரார், பரம भोग्यமான. முயல் விட்டு. முயல் மாசத்தைவிட்டு - காக்கைப்பின்போவதே, காகமா சார்த்த காகானு தாவுநபண்ணுவதோ - “अर्च्यस्सर्व सहिष्णु” ரித்யாதி தளில் டடியே சௌசீல்ய, சௌலய்ய, வாஸ்யத்யாத்தித்யம்மிகவும்புரகாசித்திர அர்வாதாராதிகளைவிட்டிபபடி யல்லாத பரூபத்தை அபில ஷிப்பதோயென்கை - स्नेहो மித்யாதி. மமான மித்ராதேரீரீதிஸ்நேஃ. அதிகே குவாதேரீரீதிஃ. சேவகஸ்ய ஸ்நேஹிஹிதீசுத்ர சம்புத்தி த்ய சூதித சேவ்யகுண ...

(சா.பு.) கரணைரவசுவபுதி சம்புத்திககெட்குர்த்த கர்த்துமஸு குபாங்கரோதிதேதவீவ சத்ரதாங்கிமபஹிநமித்யுஃ. இச்சுவைதவிரயான்போய் இந்திர லோகமாளுமச்சுவைபெறினும் வேண்டேன், அநீவ பஹவதூண நாம சட்கீர்த்தன ரூப நிரவதிகானந்தானுபவ மபஹய தேச விசேஷ ஸமந பூர்வக பரம பதஸ்வாமித்யஸ்ய வாசாமஹோசரரஸானு பவஸ்ய லாபேபி நாம சட்கீர்த்தனரஸாபிஜோஹ்நஸ்வாகரோமீத்யுஃ - ஏரார் முயல் விட்டுக்காக்கைப்பின்போவதே, லக்ஷ பரம பஹ்யுஷஸமாஸ விஹயகாகமாஸாபேஷயா ...

(சா.வி.) லீலாவிபூதௌ. திரிந்தேர்க்கு, சத்ரதா. இழு, ப்ராபுஸ்து. குற்றம், அவத்ய. என், கி. கித்திதபி நஸ்தி. பரமகாருணிகௌ பஹவானவீவ த்ரிவிதகரணைஸ்வ கெட்குர்த்தகரணாய குபாங்கரோதிதேதிஹவஸ்தானே கோதோஷ இதி பாவஃ. இச்சுவைதவிரயான்போய் இந்திர லோகமாளுமச்சுவைப்பெறினும் வேண்டேன் இச்சுவை, எதநாமகீர்த்தநாநந்த. தவிர, விஹய. யான், அஹ, போய், அர்விராதி மாருண ஸத்வா. இந்திர லோகமாளும அச்சுவைப்பெறினும், பரலோகபாலன ரசத்ரபாபு. வேண்டேன், நபார்த்திய, ஏரார் முயல் விட்டுக்காக்கைப்பின்போவதேன் ஏர், யோக்ய. ஆர், பூர். முயல், ஸஸமாஸ. விட்டு, விஹய. காக்கை, காகஸ்ய. பின், பசுத்வா. போவது, ஸமந. ஏன். கிம். ஸஸமாஸ விஹய காக மாசார்த்த காகானு தாவுந ந கார்த்திமதி இத்ய கெட்குர்த்த பூருஷார்த்தஸ்ய ப்ராஸஸ்த்யமூக்த. ஸ்நேஹ இதி. மமான ...

(சா.ஸ.) அந்ரஸ்வரூப ஸிஷாபூர்வக கெட்குர்த்தாந்வித்யினா ஸலஹாநி: கெத்யாஹ. இச்சுவை இதி. அத்ரபஹ்யத மகித்கர பாவானுகுண விஹானு பவாதி சுத்ய விநேந்ரேஸ்வரீதி சுத்யஸ்ய சுவத: ப்ராபிமபிநேசுதாமீத்யுஃ. ஏராரீதி - பஹஸோதித பார்பூர்ண மாஸக ஸஸ விநா வாஸானுதாவுநமூதித வெத்யுஃ. ஸ்நேஹ ...

மூலம் - தேவசகாலஸ்வரூப பரிச்சேதவத்தாய்க்கொண்டிருண்டாம் கௌரீய் ஫லோஹத்ததை முதலாகவுடைத்தான பரிபூர்ண கௌரீய் பரீயந்தமோக்ஷ் ஫லம். “வரவரய தஸ்மாத்த்வ் யதாஹிமதமாத்மன: । சர்வ் சம்பத்யதே புஸா மயிட்ரீ பதங்கதே । கிவாசர்வ் ஜகத்சுஹ: ப்ரசந்ரேத்வ் யிடுர்லஹம் । தஸ்மிந்ர சந்ரேகி மிஹாஸ்த்யலஹ்யம் । கிலோகேததிஹ பரத்ர சாஸ்திபுஸா யத்ரீஷ்ணு ப்ரவணதிரயா நதாலஹ்ய சாஹ்யம் ।

(சா.தீ.) திரிநதேர்ககென்று - தேசேதி - தேசத்: , காலத்: , ஸ்ரூபத்: - ஁கரூப மான ப்ரபத்தி ஹிந்ர஫லப்ரதமாம்படி பௌங்ஙனே யென்னவருளிச்செய்திரார். வரவரயேத்யாடியால் - ...

(சா.ஸ்வ.) ஁ண மாத்ர மனுமதி பணணினவனுக்கு ப்ரபத்தி ஁ணம்முதலாக ஫லமே யா மிருநதாலும் மறறப்பேர்க்கு தத்ரக்ஷணே ஁வ ஶரீர பாத மில்லாமையாலது கூடாதிரே இவ்வி஁காரி விஷயத்தில் ப்ரசந்ரனான ஁ஸ்வரன் இவனுக்கிங்கிருந்தநாள் ஸ்வவிஷயமாக வுண்டாக்குகிற கௌரீய்மே மோக்ஷ஫லத்தூக்கு ஁஁கூர ரூபமாகையாலிந்த நியமங்கூடு மென்றில் ஁ப்போது ஁ர்த்ரப்ரபந்ன் இத்தையபேக்ஷியாதே மோக்ஷதஸீயில் கௌரீய்த்தை ஁பேக்ஷிப்பானேன்? என்னவருளிச்செய்திரார். தேஸ்த்யாதி. நித்ரா஁யந்த்ரதத்வென கால஫ரிச்சேத: . ஁ல்ப ஶக்தித்வென ஶாஸ்த்ரதோ வ்யவஸ்திதத்வெனச் சர்வ் வித கௌரீய் லாஹாஸ்வரூப பரிச்சேத: . ததாச் இப்படி இது பரிச்சித்ர மாகையால் ஁ர்த்ன் இத்தையபேக்ஷியா தோதிகிறானெனறுகருத்து. பரிபூர்ணேதி. ததாச் ஁து ஁பரிச்சித்ர மாகையாலத்தையபேக்ஷிக்கிறா னென்றுகருத்து இப்படி யில்வி஁காரி களுக்கு வி஁ம்வாவி஁ம்வங்களை யிட்டு ஫லஹேத் சொன்னதுகூடுமோ? ஁ரு ஫லத்தூக்கு சா஁தன மாக ஶாஸ்த்ர ஶித்ரமான வொரு கர்மவிதி காலஹேதே ஶத்யபி ஁஁காரி யினுடைய ஁ச்சாமாத்ரத்தை யிட்டு ஁ந்த ஫லத்தை ஁வி஁ம்வித மாயும் வி஁ம்வித மாய் முண்டாகக்கண்ட துண்டோ? மற்ற கர்மங்களில் காணா விட்டாலும் ப்ரபத்தி ஶகல ஫லசா஁தன மாகையாலிவனுக்கு வி஁ம்வா வி஁ம்வங்கள்஁ஹிமதங்களாம்போது தயோரபி ஫லத்வா விஸேஷாத் ஁ப்படி யுண்டாகக்கூடு மென்றில் சாமான்யென ப்ரபத்தியெல்லாம் ஶகல ஫லசா஁தன மென்றால் தேவதான்த்ர ப்ரபத்தியும் மோக்ஷசா஁தனமாக ப்ரச஁஁யாதோ? இ஁னி ப்ரபத்தி விஸேஷ் ஶகல ஫லசா஁தன மென்கைக்கு நியாமக முண்டோ? ஁கையாலிது யதாஹிமத஫லஹேது வாம்படி யௌங்ஙனே யென்னவருளிச்செய்திரார். வரம்த்யா. ...

(சா.ப்ர.) கௌரீயபிஷாகத்யஸ்த்யா தித்யத்ராஹ. தேசகால ஸ்ரூப பரிச்சேதவத்தாபிதி - ஁த்ரத்யகௌரீயஸ்த்ய பரிச்சித்ரத்வா த்ரிரோதி வாஹுய்யாச் ச தேச விஸேஷே பரிபூர்ணானுஹவ பூர்வக கௌரீயபிஷாபி ஶஹாவ்யதே - ஁த: ப்ரபத்யுத்த்ர ஁ண மாரஹ்ய பூரூஷேச்சானு குண்யென ஫ல ப்ரதத்வ் ஶஹவ்யதே வேத்யாஸூகாரித்வாதி வௌக்ஷண்ய முபப஁த இதி ஹாவ: . ஁வஹிந்நா஁஁காரத்வ் சா஁தக் மோக்ஷரூப ஫ல வி஁ம்வா வி஁ம்வாஹ்யா ஹக்தி ப்ரபத்யோவௌக்ஷண்ய முக்த். ஁ததயோ: ஫லான்த்ர சா஁தனத்வெபி வி஁ம்வா வி஁ம்வரூபம் வௌஷம்யம் வத்து ஹக்திப்ரபத்யோஸ்ஸர்வ் ஫லசா஁தனத்வ் யுக்திதோவசன தஸ்சசா஁தயதி. வர் வரயேத்யாதிநா. ஹக்தி ப்ரபத்தி ப்ரசா஁தஸ்த்ய ஹகவதஸ்ஸர்வ் ஫லசா஁தனத்வா தத்ரபா஁தனோபாயயோரபி ஶர்வ஫ல ...

(சா.வி.) பரிபூர்ண கௌரீய்பரீயந்த மோக்ஷ் ஫ல மித்யந்வய: .

(சா.ஸ.) வரம்த்யாதிநா. ஁கையால், ஶகல ஫லப்ரத வஸூகரண ரூபத்வாத்ரபதே: இத்யமுக்த்ர஫் ...

மூல- ஫லமத உபபதே:” என்றும் சொல்லுகிறபடியே சர்வீஸ்வரன் ஸகல ஫லப்ரதனாகையாலே அவன் திருவடிகளில் ப்ரபதி ஸகல ஫லஸாபநமாகையால் இவ்வி஫ரிர்கள் இருவர்க்கும் இது யதாபிமத ஫லஹேதுவாயிற்று. “஫துவிதாபஜந்தேமா” எனகிறபடியே உபாஸனம் யாதொருபடி ஫துவித ஫லத்துக்கும் ஸாபநமா யிருக்கிறது, அப்படியே ...

(ஸா.ஸ்வா.) யத்விஷ்ணுவத்யாதி. ஫ால்த்யேதி ஸம்வூத்ரி:. சர்வீஸ்வர ந்த்யாதி. ஫ேவதான்தராதிர்கள் ஸகல ஫ல ப்ர஫ரலலாமைபாலே ப்ரபதி ஸாமான்யம் ஸகல ஫ல ஸாபந மாகாதொழ்நதாலும். சர்வீஸ்வரன் ஸகல ஫ல ப்ர஫நாயிருக்கையே யிலன் திறத்திலே ப்ரபதி மாத்ரம் ஸகல ஫ல ஸாபநமெனகைக்கு நியாமக மென்றுகருதது மறறுள்ள ப்ர஫வத்ரம்ங்கள் ஫ோலன்றிககே ப்ரபதி யவனுக்கு இராககததை புண்டாககு மென்று ஸூ஫ி஫்பிக்கைக்காக இஙகு திருவடி களிலெனறது. ப்ரபதிதி. ப்ரபதி ஫ாவது ஸ்வாபீஸ்த ஸாபந ஸமர்த்நை உபாயான்தர ஸ்தானத்திலே ந்துத்தூகிற வ்யாபார ரூபமாகையாலே சர்வீஸ்வரன்திறத்தில் ப்ரபதி ஸகல ஫லப்ர஫ந ஸமர்த்நானவனை அபிமத தததுபாயான்தர ஸ்தானத்திலே ந்துத்தூகிற தாகையாலிது ஸகல ஫லஸாபந மாகிறதென்று கருதது இத்தால பக்தியோமம ஸகல ஫ல ப்ர஫நானவன விஷய மாயிருந்தாலும் ஁தா த்ஷ வ்யாபாரரூப மலலாமைபால் ப்ரபதியை஫்஫ோல ஸகல ஫ல ஸாபந மாவதிலலையென்று ஶாபித மாகிறது. “மும்ஸுஷ்வீ ஶரண மஹ ப்ரபதே” இத்யாதி களாலே மோக்ஷ ஸாபந மாக ப்ரதிபந்ந மான ப்ரபதியை யுக்தி மாத்ரத்தைககொண்டு ஸகல ஫லஸாபந மென்றி஫்படி ஁ஸ்வரியாதி ஫லத்துக்கு னகூட ஸாபநமாகக்ஸொல்லுகிறது கூடுமோ? அப்படியககு வ஫நந் தானுண்டாகிலும் மோக்ஷ ஸாபநமான இதைதத்ரி஫ுத்ர ஸாஸாரிக ஫லத்தில் வினியோகிக்கை உபபதி வி஫ுத்ர மாகையாலே அந்த வ஫ந மந்ய பரமா மத்தனையன்றோ? ஫ிங்ஷ ப்ரபதிககும் ஫லம் ஸொல்லுகிற வ஫நந்தானும் அங்ரிபான உபாஸநத்தின் ஫லத்தை அங்ரித்திலே ஸொல்லுகிற தத்தனையன்றோ? ப்ரபதி ஸ்வதந்நமாய்க்கொண்டு ஫லஸாபந மென்கைக்கு அநந்யதா ஸித்ரமாக லொரு வ஫நம்தானுண்டோ? ஆகையாலிது ஸகல ஫லஸாபந மாம்படி ஫ெங்ஙநே? என்னவருளி஫்ஸெய்கிறார். ஫துவிதா இத்யாதி. ஫துவிதா பஜந்தேமாஜநா ஸு஫ூதி நொர்ஜந. ஁தாஸீ ஜிஜாஸுரதார்த்யாஶீ ஜானீ஫ ஶரதர்ப்நம். ஸு஫ூதிந:., பூந்ய கர்மாணொ மாபஜந்தே. தே஫ ஸு஫ூத தாரதம்யேந ஫துவிதா:.. ஁தா:., ஫்ரஹீஸ்வரிய: பூநஸ்தத்ராஸு காம:.. அர்த்யாஶீ, அபராஸீஸ்வரிய தயீஸ்வரிய காம:.. ஜிஜாஸு:., ப்ர஫ூதி வியுக்தாத்ம ஸவரூபா வாமீ஫்஫ு:.. ஜானீ, ப்ர஫வந்நம் ப்ரேஸு:.. ப்ர஫வந்நமேவ பரம ப்ராப்யம் மந்நான:.. யாதொருபடி ஫ென்கிற ஸாமான்ய நிர்஫ேஷததால் ஸ்வதந்நத்வம் ததத஫ல காமநா ஸஹ஫ூதத்வம் ஸித்ரொபாய ப்ரஸாடந ரூபத்வ மித்யாதி ப்ரகாரஙகளெலலாம விவக்ஷிதம்ங்கள். ஫துவித ஫லேதி. ப்ரஹீஸ்வரியஸ்ய பூந: ப்ராபி: அபூர்வீஸ்வரிய ப்ராபி: கேவலாத்மானுபவ: மோக்ஷஸ்வேதி ஫ல ஫துவிதம். அப்படியே யித்யாதி. ஫துவிதா பஜந்தே என்கிற விடத்திலே ததத஫லா஫ிகாரி நிர்஫ேஷபூர்வக முபாஸநத்தைக்ஸொல்லுகையாலநத உபாஸநம் ஸ்வதந்ந மாய்க்கொண்டு ததத஫ல ...

(ஸா.வி.) யாதொருபடி, யத்கிஷ்ரி த்ரகாரம் - அப்படியே, தேநைவப்ரகரேண. யதாபக்திஸ்஫துவித ...

(ஸா.ஸ.) வர்தாயம் கிம்஫லானிந ஸாபதயதி. யேநதததுந்யா஫ஸ்யாதித்யத்ர ஸாபதயத்யேவேதி மஹர்ஷிபிரேவொக்தமித்யாஹ-

(सा.सं.) चतुर्विधेति. तावदिति. ऐश्वर्यभ्रंश जनिता आर्तिः. वाञ्छा, कैवल्याप्तीच्छा. अपूर्वेश्वर्याभिलाषोमोहः - असुखं, ससारः. इदं सर्वमपितत्तदर्थतस्य तस्यमहाविश्वास पूर्वक शरणवरण

(சா.தீ.) தூப்படிப்பட்ட ஏற்றத்தை, கோலின காலத்திலே பதிககுமெனறத்தையெனகை. शुद्धास्सत्कर्म निरताः, निवृत्ति रूपकर्मयोग निरताः - शुद्धाः என்று सर्वत्र विशेषणं - निवृत्ति रूपज्ञानयोग भक्तियोग निष्ठाश्चसांख्यमात्म स्वरूपं विदन्तीति सांख्यविदः. योगो भक्तियोगः - ஆனால் ப்ரபந்நக்கும் அந்யோந்ய் ...

(सा.प्र.) सर्वफलसाधनत्वं सिद्धमित्यर्थः. एवंचाविळम्ब्य साधकत्व विळम्ब्यसाधकत्व रूपवैषम्यात्सत्ताकामना रूपाधिकार भेदस्सिद्ध इति भावः. ननु “नार्हन्ति शरणस्थस्य कलांकोटि तमीमपी” त्यत्र निरतिशय प्रीतिरूपोपाय स्वरूप प्रयुक्त न्यूनाधिकभावस्य “सकृ देवहि शास्त्रार्थः ...

(சா.வி.) அதிகாரம்தோறும், ப்ரத்யதிகாரம். இப்படிப்பட்ட ஏற்றததைநினைத்து, எவ்ஸ்திதத் அதிஸயம்
மநஸிக்ருதவா. சதுக்மேதி. ஸுத்டாஸ்சதுக்மநிரதா: , நிவ்ருதி ரூபகர்மயோகரஸிகா: . எவ் ஸுத்டா: சாங்ஃயவித:
ஆத்மாஸவலோகந நிஸ்டா: - ஸுத்டா: யோகவிதஸ்ச, ஸக்தியோக நிஸ்டா இத்யந்வய:

[illegible]

மூல் - இவனு க்கிங்கு இருந்த காலத்தில் கைட்கர்யத்தில் வைஷ்ணவ தன்கோலுதலில் வைஷ்ணவத்தாலே வந்தது. அது தனக்கடி. பாரब्ध சுகூத விசேஷம் - ...

(சா.தி.) அத்ரத்ய கைட்கர்ய வைஷ்ணவ மெங்ஙனே யென்னவருளிச்செய்கிறார் இவனுக்கித்யாடியால் ஒருவனுக்கு வாசிக கைட்கர்ய காயிக கைட்கர்ய கோபுர மண்டபாதி ரூப மென்னு கைட்கர்ய வைஷ்ணவம். பாரब्धேதி. பாரब्ध சுகூத விசேஷ க்சி த்வைட்கர்ய வைஷ்ணவத்துக்கு ஹேதுவா மென்றும் விவசிதம்.

(சா.ஸ்வா.) நிந்நா பரமமன்றெறதாய்த்து. இப்படி ப்ரப்தி மனோ ரதித்தபடி பல்ம கொடுக்கவற்றாகில் சதாரக ப்ரபந்னுக்கும் அதாரக ப்ரபந்ரில் அந்யோந்யமும் ப்ரஹ்ம கைட்கர்யேச்சு இருக்கச்செய்தேயு மிங்குண்டாம் கைட்கர்ய மெகரூப மாய் வாராதே அதில் வைஷ்ணவ வருவானேன்? என்ன வருளிச்செய் கிறார் - இவனுக்கித்யாதி - தன்கோலு தலிதி. தானை ப்ரபத்ய நுஷானம் பண்ணும் க்ஷணத்தில் பல்த்தை விஷம மாகக்கோலுக்கையாலே யிந்தவைஷ்ணவ வந்ததாகையாலிது தன் குற்றமத்தனை போக்கி ப்ரப்திக்குற்றம் அன்றென்று கருத்து - கோலு தலிலென்கிற வித்தாலே ப்ரபத்ய நுஷான க்ஷணத்திலிச்சுயே ப்ரயோக மத்தனைபோக்கி பின்பு ப்ரஹ்ம கைட்கர்யேச்சு யுண்டானாலும் அது கர்யகர மாகாதென்று கருத்து. ப்ரப்திக்கு எவ் வித ப்ரஹ்ம முண்டென்று அறிந்திருக்க எல்லார்க்கு மந்த கோலுதல்தான், எக ரூபமாக உண்டாகாதே விஷய மாகைக்கு அடி யென்னென்ற வருளிச்செய்கிறார் அது தனக்கித்யாதி. இங்குண்டாங்கைட்கர்யத்தில் வைஷ்ணவத்துக்கு பாரब्ध சுகூத ...

(சா.ப்ர.) கூதோய் தாரயேந்ரம். சகலவேவ் வர்தயந் யாவதாயுஷ் ப்ரஹ்மலோக மஹிசம்பத்யத “இத்யாதி ப்ரமாணானு குணேன விபரிதத்வேன விவகானஹ்வேபி தேஹான்தர ஹாவிபலத எவந்யூநாதிப ஹாவோ விவசித இத ததத்காமநா ரூபாதிபார ஹேத: கிமிதிநோச்யத இத்யாஹ. இப்படிப்பட்ட ஏற்றத்தை இத்யாதிநா - சத்கர்ம நிர்தா இத்யத்ர விதம்வா விதம்வாஹ்யாவே வைஷ்ணவ விவசிதம் - நது பல் ந்யூநாதிப ஹாவகூத. பாரब्ध நாசததஹாவ வ்யதிர்கேண ந்யூநாதிப ஹாவ வத்பலவத்வே ப்ரமாணா ஹாவாத். “நிர்ஜ்ந: பரம் சாம்யமுபேதி. சோசுருதே சர்வாந்காமாந் சஹ ப்ரஹ்மணா விபசிதேதி” முக்தானா சர்வேஷா பரமசாம்ய சர்வகாம விசிஷ்ட ப்ரஹ்மானுஹவ ப்ரபக ச்ருதி விரோதாசுதி ஹாவ:.. நநு, ப்ரபதே ச்சர்வ பல் சாந்நத்வே ப்ரபந்நானாமத்ரத்ய கைட்கர்யச்யாபி பல்தவாத்ர வைஷ்ணவ கதமித்யாஹ - இவனுக்கித்யாதி. சர்வபல் சாந்நமபி ப்ரபதந் யதிஷ்ட் ததேவ சாந்நயதி. நத்வி நிஷ்டமபி. அத: ப்ரபத்ய நந்தரஹாவிக்கைட்கர்ய மெததிச்சுயா விஷம மித்யர்த: - விஷமேச்சுயா கிநிபந்நதேந்யாஹ - அது தனக்கடீதி. அத்ரத்ய கைட்கர்ய க்ரோடீகாரேண ஹர்ந்யாசே கைட்கர்ய வைஷ்ணவ மிச்சுகூத; க்ரோடீகாராஹாவே பாரब्धசுகூதேசதி

(சா.வி.) தன்கோலுதலில் வைஷ்ணவத்தாலே, சுவேச்சாவைஷ்ணவே. அது தனக்கடி, தச்யமூல்.

(சா.ச.) வைஷ்ணவ மிதி, ஹக்தாதிதிசேஷ:.. தான்கோலினேதி. அர்தச்ய தத்க்ஷணமேவ மோகாத்ரஸ்மிந்ந வைஷ்ணவ சட்காயா அப்யவகாச இத வைஷ்ணவ மஹ்யுபகதபாரब्ध ப்ரபந்ந எவ தூஷ்ட், தத்யாச ப்ரபலதராஹ்யுபகத பாரब्धபலானவரூத கால எவததவிரூத மெவபல் ப்ரப்தி யவிதேஹபாத் லம்ஹ யதீதி ப்ரசஸ்த கைட்கர்ய விரோத்யஹ்யுபகத பாரब्धவைஷ்ணவ கூதமேவ கைட்கர்ய வைஷ்ணவமிதிஹாவ:.. இத்ய பாரब्ध ப்ரபத்யவத: கதமே ததேஹாவசான இத சங்கல்பபூர்வக ப்ரப்தி லாஹ இத்யாஹ - அதுதனக்கு அடி இத, தர்ஹி, ப்ராயேப்ய ...

(सा.सं.) स्तिकिं वैषम्यमित्यत्र तत्रनास्ति; पारतन्त्र्यादि कृतस्वरूप वैषम्यमपि नास्तीत्याह. अन्तिमेति. द्वयोरप्यद्यमुक्तिं दशायांच पारतन्त्र्यादिक मेकरूपमित्यर्थः. मुक्तौच पारतन्त्र्ये स्वातन्त्र्य ...

மூலம் - “பாரதந்யம் பரே புंसி ப்ராப்ய நிர்஑த பந்ந:। ஸ்வாதந்யமதுலம் ப்ராப்யதேநைவ ஸஹமோததே” என்று ஑ல ஑சூயிற்஑ொல்லுகிற ஸ்வாதந்யமும் கர்ம வஸ்யனன்றிர்க்கே ஸர்வவிதகே஑்கர்ய யோ஑்யனாகை என்று ஑லபா஑த்திலே நிர்஑தம் - ...

(ஸா.஑ி.) பாரதந்யமிதி. பரே புंसி பாரதந்யம் ப்ராப்ய, அநுஸந்஑ாய. நிர்஑த பந்ந:, ஑ஸாராந்முத ஑்ஸந்நித்யர்஑:.

(ஸா.ஸ்வா.) யி஑்ககவேண்டுவ தில்லையென்கிறார். பாரதந்யம் பரேபுஸீதி. ஑லபா஑த்திலே “ஸஸ்வரா஑்஑வதி” என்கிற ஑்ருதிர்க்கு இப்ப஑ி ஑தி ஑ொல்லுகையாலே தந்மூலங்களான வ஑னங்களுர்க்கும் ஑தி ஑ர்஑ிதையாய்த் தென்று கருத்து - ...

அகிஸ்ந நனுர்க்கு ஑க்தி யோ஑மில்லாமையாலே தத்ஸ்தானே ப்ரபதி வேண்டினாலும் ஑கிஸ்ந நனுர்க்கு ஑க்தி யோ஑மே பரம புரு஑ார்ய ஑ா஑கமாக வத்தா யிருக்க அவனுர்க்கும் ப்ரபதி பண்ண வேண்டுவதெதுக்காக வென்கிற ஑஑்஑ீ யைப்஑்ரி஑ரி யாதின்று஑ொண்டு அ஑ி காரார்யத்தைப்பாட்டாலே ஑஑்஑ ஑ிக்கிறார்.

(ஸா.ப்ர.) பாயத்வஸ்ய஑ ஑க்தப்஑ந்ந ஑ா஑ாரணத்வா஑க்தி ப்ரபத்யோ: ப்ரஸா஑஑ேதுத்வஸ்ய஑ா விஸிஸ்தத்வாந்முதாவுஸ்ய ஑யோநிஸ்஑ேஷா வி஑்யா நிவ்ருதேஸ்ஸா஑ாரண்யா஑்஑வ஑ிப்ராய ஑ானே விஸேஷா஑ாவாத்஑்ருது ந்யாயஸ்ய஑ “ஸர்வ஑பஸ்ய: பஸ்யதி - நிர்஑்ந: பரம் ஑ாம்யமுபேதி - ஑ி஑்நதே ஑ர்வஸ்஑யா:., ஑ீயந்தே ஑ாஸ்யகர்மாணி. நஸு஑்ருதந்஑ு஑்ருதம் - ஑ர்வேபா஑்மானோதோ நிவர்தந்தே - நி஑ாய்யதம் ம்ருதுமு஑ாத்ரமு஑்யதே - ஑ாத்வா஑ேவம் மு஑்யதே ஑ர்வபாஸீ:., ஑ோஸ்ருதே ஑ர்வாந் காமானு ஑஑ ஑்஑்஑ாணாவிபஸ்஑ிதா - ய ஑வ வே஑ - ஑்஑்஑ாணோம஑ிமானமா஑்நோதி” த்யா஑ி ஑்ருத்ய விரோ஑ாயோபாஸித ஑ுணாப்ராபி விரோ஑ிதவ் மாத்ர பரத்வஸ்யாவஸ்ய வக்தவ்யத்வாத் “ஸஸ்வரா஑்஑வதி” த்யா஑் வ஑தஸ்வாதந்யஸ்ய஑ ஑க்த ப்ரபந்ந ஑ா஑ாரண த்வாத்஑்ஸ்ய஑ ஑்வாதந்யஸ்ய கர்மபாரதந்ய நிவ்ருதி ரூபத்வென ஑ா஑்ய காரீ: “அத ஑வ஑ானந்யா஑ிபதி” ரித்யத்ர நிர்஑ீதத்வா஑ாத்யந்த பாரதந்யாவி஑்஑ிவஸ்ய ஑ர்வமுத ஑ா஑ாரணத்வாந் ஑்வாதந்ய ப்ரயுத ஑ல஑ே஑ ஑தி஑ாவ:.

஑ாயமானகாலீன ஑஑வத்கடா஑ வஸாத்஑்ரிபூர்ண ஑஑வ஑நு஑வ பரீவா஑ ஑ூத கை஑்கர்ய மேவ ஑்஑ரூபாநு ரூப புரு஑ார்ய ஑தி ஑ாத்வா முமுகவோ ஑ூத்வா ஑஑வத்ஸ஑்கல்ப விஸேஷா஑்வத்யநுஸ்தானஸாமர்ய்யத஑ ஑ாவ ரூபேண வி஑க்தா஑ிகாரவந்தோ ஑஑வத்஑்ராபீத஑்஑்ரணார விந்஑யோ஑்஑்ரந்யாஸவ்யதிர்கேணோபாய ...

(ஸா.வி.) உத்கத்வாத்க்஑ம் கை஑்஑்ய ஑ி஑்஑ிரித்யத்ரா஑. பாரதந்யம் பரேபுஸீதி. பரேபுஸிபாரதந்யம் ப்ராப்ய, அநுஸந்஑ாய. நிர்஑தபந்ந:, ஑ஸாராந்முத ஑்த்யர்஑:., ஑்வாதந்யமகர்மவஸ்யத்வம் ப்ராப்ய தேநைவ஑஑ மோததே, தேனஸ஑ானந்஑ானு஑வ பூர்வக கை஑்஑்ய ஑ா஑்஑வதித்யர்஑:., ஑லபா஑த்திலே, ஑ாரீரக ஑துர்யா஑்யா஑ே ஑துர்யபா஑ே “அத ஑வ ஑ானந்யா஑ிபதி ரிதிஸூத்ரே.”

(ஸா.ஸ.) ஑ோ஑கவ஑ன விரோ஑ம் ப்ரி஑ரிததி. பாரதந்யமிதி. “அத ஑வ஑ானந்யா஑ிபதி” ரிதி ஑ூத்ரேநிர்஑ீதமித்யர்஑:.

஑த்யமுத வித ப்ரபத்யுத்கர்஑ மேவ வ஑ந்ந஑ிகாரார்ய ஑ாத்யா ஑஑்஑்஑ாதி - ...

மூல் - வேண்டும் ம்பெரு ம்பயன் வீடென்றறிந்து விதி வகையால், நீண்டுங்குறுகியும் நிற்கு நிலைகளுக்கேற்கு மன்பர், மூண்டொன்றின் ...

(சா.தி.) निवृत्ति धर्म निष्ठருடைய டீவிய்யத்தைக்காட்டுகிறார். வேண்டுமிய்யாதி. வேண்டும் பெரும்பயன், பார்த்தனிய மஹாபல். வீடு, மோக். என்றறிந்து நீண்டும் குறுகியும் நிற்குமநிலைகளுக்கு, சிரகால சாடியமாயும் ஷணகால சாடியமாயும் நிற்கும் உபாயங்களுக்கு - விதிவ கைடாலேற குமன்பர், பூர்வ சுகூத் விசேஷ மூலா கிஷ்யாதி களாலே யோக்யராய் நின்றவன்பர். பகவதநுபவெச்சூககளான அதிகாரிகள் ஒன்றில் மூண்டு, தங்களுக்கு யோக்யமான வொரு உபாயத்தி லுத்யோகித்து.

(சா.ஸ்வ.) வேண்டுமிய்யாதி. வேண்டும் பெரும்பயன், பார்த்தனியமான மஹாபல். வீடு, மோக், என்றறிந்து நீண்டுங்குறுகியும் நிற்கும நிலை களுக்கு, சிரகாலசாடிய மாயும் ஷண காலசாடியமாயும் நிற்கும் உபாயங்களுக்கு விதிவகையால், பூர்வ சுகூத் வையிரியாலே. ஏற்கு மன்பர், யோக்யரான பகவதநுபவெச்சூககள், சிலர் சிரகால சாடியோபாயத்துக்கும், சிலர் ஷண காலசாடியோபாயத்துக்கு மென்றிப்படி வ்யவஸ்திதமாக யோக்யரான சகிஷ்யநாகிஷ்யநாஅிகாரி களென்றபடி ஒன்றில் மூண்டு, இவ்விரண்டில் ஏனுமொன்றிலே உத்யோகித்து. ...

(சா.பு.) शून्या भवन्तीत्याह - வேண்டும் பெரும்பயனிய்யாதிநா - விதிவகையால் வேண்டும்பெரும் பயன் வீடென்றறிந்து நீண்டுங்குறுகியும் நிற்கும் நிலைகளுக்கேற்குமன்பர் மூல வினைமாற்றுதலில் முகுந்தனடி பூண்டன்றி மற்றோர்புக லொன்றிலையென நின்றனரே இத்யந்வய: - வேண்டும், சூஹ்ணிய. பெரும்பயன், மஹாபல் - வீடு, மோக்: - என்று, இதி. அறிந்து, ழாட்வா. விதி, விதி: பகவத்சட்கல்யாஸுமக பாக்யமிய்யாவத் - வகை, புகார: விதிவகையால், பாக்யபரிபாக புகார விசேஷண - நீண்டும், தீர்த்தி பூய. குறுகியும், ஹஸ்வாபூயச் - நிற்கும், வர்தமானயோ: - நிலைகளுக்கு, ஸ்தித்யோ: - யஸுமிந்நுபாயெதனே ரநுஷாடூத்வெநாதி சிரகால ஸ்தியதே, யஸுமி ஷுபோபாயே ஷணமேவானுஷாடூத்வெந ஸ்தியதே தயோர்ஹிதி ப்ரபுத்திரூபோபாயயோ ரித்யர்த: - ஏற்கும், உசிதா: - பக்தி ப்ரபுத்யோ ஹிதாஅிகாரவந்த இத்யர்த: - அன்பர், பக்தா: - பகவத்ப்ராபுத்யபிலாஷவந்த இத்யர்த: - முமுகவ இதிபாவ: - மூண்டு, ப்ரஸக்தாபூத்வா - ஒன்றில், கஸுமிஷ்சித் - கிஷ்சித்சாஅன பரிமூஹேத்யர்த: - ...

(சா.வி.) उक्तार्थ गाययासङ्गहाति. வேண்டுமிய்யி. வேண்டும், பார்த்தனிய. பெரும்பயன், மஹாபல். வீடு, மோக்: என்றறிந்து, இதிநிசித்ய. விதிவகையால், அழாதசுகூத் மூலக பகவத்சட்கூல்ப ரூப பாக்யவஸாத. நீண்டு, அதிககால சாடியதயா தீர்த்திபூய. குறுகியும், அல்பகாலசாடியதயா ஹஸ்வா பூயச். நிற்கும, வித்யமானயோ: நிலைகளுக்கு, ஸ்தித்யோ: - பக்தி ப்ரபுத்யோ: ஏற்கும், யோக்யா: அன்பர், பக்தா: ஒன்றில், ஃகஸுமிந்நுபாயே, மூண்டு, ப்ரவிச்ய. ஃகமூபாய் சாஅனத்வெந பரிமூஹேத்யர்த: ...

(சா.ஸ.) வேண்டுமிய்யி - வேண்டும்பெரும்பயன், அபேஷணியமஹத்பல். வீடென்றறிந்து, மோக் ஃவேதி நிசித்ய - விதிவகையால், சுகூத்தாரதய்யெந - நீண்டும் குறுகியும் நிற்கும் நிலைகளுக்கு, அதிதீர்த்தகால நிஷ்பாடியா பக்தெர்வா த்யல்ப கால நிஷ்பாடியா: ப்ரபுதெர்வா - ஏற்குமன்பர், யோக்யாபகவதி நிரதிசயபூரிதி மந்த: - ...

மூல்- மூலவினை மாற்றுதலில் முகுந்தனடி, பூண்டன்றி, மற்றோர் புகலொன்றிலையெனநின்றனரே ||119||

(சா.வீ.) வினைமாற்றுதலில், இஃதாசி பர्यந்தானிஃ நிவृत्தியில் - முகுந்தனடி பூண்டன்றி, பகவத்பாடார விந்ந ஸரணாதி பண்ணுமதொழிய மற்றோர் புகலொன்றிலையென, வேறொரு ஸரணும் உபாயமு மில்லை யென்று கொண்டு - நின்றனர், நின்றார்கள் - ||119||

निवृत्ति धर्मनिष्ठस्य स्वतन्त्राङ्ग प्रपत्ति फलाविच्छिन्नादभावैहिकभगवदनुभवरसाल्पत्व बहु ...

(சா.ஸ்வ.) மூலவினை, சஸாராநு வृत्तिकளெல்லாத்துக்கும் மூலகந்நு மாந கர்மங்களை. உபாய விருதித்யாதல் தாசி விருதித்யாதல் உள்ள பகவத்சி ஸ்ஹ சங்கல்பங்களை யென்னபடி. மாற்றுதலில், நிவர்த்திப்பிக்கையில் முகுந்தனடி பூண்டன்றி, பகவத்சரணங்களை சாடர்மாகப்பதறி யலலது. தத்ப்ரபத்தியைப்பண்ணியலலதெனறபடி மற்றோர்புகல், நிரபேக்ஷோபாய். ஒன்றிலையென, ஒன்றுமில்லை யென்றும்படி நின்றனர், நின்றார்கள். சகிச்சந்நுக்கு பக்தியோகம் பரம பூருபார்த்த சாதிந்நு மாக வற்றாந்நாலும் உபாய விருதி நிவர்த்த்ய் சத்துக்கு வேறு நிரபேக்ஷ சாதிந்நு மில்லாமையாலே அகிச்சந்நுக்கு தாசி விருதி நிவர்த்திக்காக த்ரபத்தி வேண்டிநாப்போலே உபாய விருதிநிவர்த்திக்காக சகிச்சந்நுக்கும் அதுவேண்டு மென்று தாத்யர்யம் - உபாய விருதி தாசி விருதி களுடைய ஸ்ரூபத்தை அர்த்த பஞ்சகாதிக்கார வ்யாக்யாநத்திலே பரக்கச்சொன்னோம் ||119||

शेषत्व पारतन्त्र्यैक स्वभावनान्न इच्छेत् ननु वात्सल्यादि विशिष्टानां सर्वेश्वरस्य उपायमात्रेण याले यिवनुक्तु कर्तव्यं माक वेत्राणु उपायमில்லாமையாலிங்கு அதிகாரித்வைத்யம்.

(சா.த்ர.) மூலவினை, காரணபூத தாபாநி - சஸார ஹேதுபூத தாபாநித்யர்த்த: - மாற்றுதலில் " நிவர்த்தநாய - தைபாநிவர்த்த நாயேத்யர்த்த: - முகுந்தனடி, முகந்நு தரணௌ. மூக்ஷத்ரதஸ்ய பகவத்சரணா வித்யர்த்த:.. பூண்டுக்கை, ஸ்வீகார:.. பூண்டன்றி, அநாஸ்திய. மற்றோர், வ்யதிரித்த: கஸ்சித், புகல், ரக்ஷக:.. ஒன்று, ஁க:.. இலை, நாஸ்தி. ஁ந, இதி யதோச்சேத ததா. நின்றனரே, அதிஸ்தநித்யர்த்த: ||119||

ननु मुमुक्षुत्वस्य मधुविद्यानिष्ठेपि विद्यमानतयातस्यापि भक्त्यनुष्ठानाद्वक्त इतिव्यपदेश्य त्ववत् ...

(சா.வி.) மூலவினை, சஸார காரணபூததாபாநா. மாற்றுதலில், நிவர்த்தி. முகுந்தனடி பூண்டன்றி, த்ரீமந்நாராயண தரணாரவிந்ந த்ரிரிஹ் விநா. மற்றோர், அந்ய:கஸ்சந்ந. புகல், ரக்ஷக:.. இலை, நாஸ்தி. ஁ந, இதி யதோச்சேதததா. நின்றனரே, ஸ்திதா:.. தத்ந்நித்யர்த்த: தத்சரணாதிதிரேவ. "மா மெவையேத்யர்த்த: ததையாமெதாந்நர்த்தி" இதி த்ரமாணவஸா துபயாதிக்காரிணோபி பகவத்சரணாவேவோபாயோபேயத்வேந ஸ்வீகூத்ய ஸ்திதா இதி பாவ: ||119||

उभयोः फलाविच्छिन्नं तदभावैहिक भगवदनुभव स्याल्पत्व बहु त्वाभ्यां वैषम्य माह - ...

(சா.ஸ.) மூண்டொன்றில், அந்யதரோபாய் த்ரிரிஹ் - மூலவினை மாற்றுதலில், சஸாரமூலே தாபேச்சேத்யே. முகுந்தனாத்யாதி - பக்த ஸ்யாபிதி ஸேஷ:.. முகந்நு தரணத்வயா த்ரயணமந்நராபக்தி நிவர்த்தயே தத்ந்ந தத்ந்ந த்ரதிவந்தக நிவர்த்தயேத உபாயாந்நர்த்த நாஸ்திதி ஸ்திதா அஸ்ததாசார்யா: ||119||

ननु भक्तस्य प्रपत्यनादरे का हानिः. उभाभ्या मप्येक रूप प्रपत्यादरे कथमुभयो भेद ...

மூல் - ப்ரபந்நாदन்யேஷா நதிஷதிமுகுந்நொ நிஜபதம், ப்ரபந்நச்வதேஹா ...

(சா.தீ.) த்வங்களால் விபாகம காட்டுகிறார். ப்ரபந்நாதிதி. ப்ரபந்நச்வதேஹா. த்வதந்த்ராத்ர ப்ரபத்திப்யா - த்வைவித்ய ...

(சா.த்வா.) சொன்னதுகூடுமோ? அவன் தித்யோபாய மானாலும் முனப ததாஹரித்த ப்ரமாணங்களாலே தாஹ்யோபாய மநுஷிததாலல்லது அவன் தல ப்ரதனாகா நென்றில அநத தாஹ்யோபாயங்களிந்த ப்ரமாணங்களாலே துர தஹு ரூபங்களாக தித்யிதாதோ? அபதோது தஹ்யாய திருகக துரூபாயத்தில ப்ரவ்ந்தி துஷ்கர்த்ம மூல் தென்றில த்ரஹு வித்யை துஷித்ததாதாதோ? துகூத் மூல் தென்றில துகூத் மூலத்வா வித்யோதவ்யவத்தித ப்ரவ்ந்தி கூடா தைதயால அதிகாரி த்வைவித்ய் கூடாதொழியாதோ? தித்ய, இவதாதி தாரத்திலே வித்யத்வவித்யத்வங்களை திட்டு அதிகாரி த்தேத் சொன்னது கூடுமோ? அபதோது ததாரக ப்ரபத்தி நித்யநத அமூத்யநென்றதாதாதோ? தைதந்தேஷு ப்ரதத்த த்வைதவ்நான அவனை அமூத்யநென்தை தான தத்திதமோ? தல் வித்யத்வதமாதாலும் அதுககதூதூத்ய மாக அநுதவ திங்கும தடககையால அவன் தூத்ய் நாககக்குறை தில்லையென்றில் அபதோது ததாரக ப்ரபத்தி நித்யநுக்கிங்கு தாதூதானுதவ தில்லாதையால் அவன் அமூத்யநாக ப்ரதங்கியானோ? “நாஹிந்தி தரணத்தத்ய” இத்யாதிதி த்லதாதிதநான அவனை அமூத்யநென்றத்தான் கூடுமோ? எனகிற ததூத்களை ப்ரரிஹரியா தின்றுகொண்டு அதி தாராதத்தை த்ரஹிககிறார். ப்ரபந்நாதித்யாதி. ப்ரபந்நாதன்யேஷா, ப்ரபத்திரூப தாஹ்யோபாய தநா த்திதவதா தித்யத்ய:.. ப்ரபத்தி ரைதாதூத தஹிததாலி திதேததாவைகைவ தவ்ஷா தாதந மத்தூ: திதத்ர தேஷாதித்யத்தி ரூப த்வாராபேத்யா; ததாதாதிதாரி த்வைவித்யாதித்யி ரித்யத்ராத். ப்ரபந்நத்வதி. த்லதததூகா தித்யத்ய:.. ப்ரபந்நத்வ ததாரகா த்வாரக ப்ரபத்தி நித்யத்வ த்தேத திவித்ய இத்யத்ய: - தஹி துரூபாய ப்ரவ்ந்தூ துஷ்கர்த்ம மூலத்வாதி தித்யல்தென தூதூத் தாஷ ...

(சா.ப்ர.) த்தக த்யாபிப்ரபத்த்யநுதான தூதூத் த்தகத்த்யநுதானாத்ரபந்ந இத்யபித்யபதேததத்வ த்யாதித்யத்ர “தாப்ரபந்நொ தித்யூத்ய” இத்யாதி த்ரமாணாததத்ய த்யைதெத்யாத். ப்ரபந்நாதன்யே தாதிதி - துகூந்ந: ப்ரபந்நாதன்யேஷா தித்ய ததம் ததிததி - ப்ரபந்நத்வ தூதரித தூரூபாகதி தத்யாத்ரதா - தகத்ய த்ராதிதித்யத்வ தென - த்ததன தூத்ய் தித்யுல். தரத்யா தூத்ராதி தூதித ததாபரிததி ரதெத்யத்வத்ய:.. ப்ரபந்நாதன்யேஷா, ப்ரபந்ந த்யதிரித்யானா. ததிததி, தததாதி. “தித்ய அதி தர்தன” இதிதாதூ தா:.. அதிதர்தனம் தான தித்யத்ய:.. துகூதி தததாதிதி துகூந்ந:.. தூஷத ராதித்யாத்ராது:.. தித்யபதம், “ததித்யு: தரத்யபதம். தத்ர தூதூதாஹ்யாத்லதிதேதா” இத்யாதிதி தித்யுபதத்வெனூத் த்வைகூத தித்யத்ய:.. ப்ரபந்நத்வதேஹா - ததாரக ப்ரபத்திநித்ய:, ததாரக ப்ரபத்தி நித்யத்வதி. வித்யத்வததமவித்யத்வதத தத்வத்யத்ய:.. தநுத்யுதூதூ நிரததிதகாந்நதரூபத்வ ...

(சா.தி.) ப்ரபந்நாதிதி - த்ரதா, ததாரகூத்வாரகத்வதி த்ரதா. இத் த்வைவித்ய் துகூத் தரிபாகதேதா ...

(சா.த்ய.) ப்ரபத்தி தவலத்வத தத: தூநத்தித்ய தரிதூத: தி: தித்யந்நத: - ப்ரபத்யை தாவலத்வதத்யத்யதூதாதித்ய இத்யத்ர த்ரதெனூத்ர தாத் - ப்ரபந்நாதிதி - அந்நராயாபாதக த்ததவ்ந்மாயா த்ராத்த்யாத்ர த்ரணாய “தாதெத்யை ப்ரபத்ய” இதி த்ததவதூதூதேதத்வ த்ததென ப்ரபதநாநாதரணே தூதேதத்யநித்ய ...

(सा.सं.) पदं नप्रद दातीति प्रथम पादाशयः - सुचरितात्यन्त परिपाकात्प्रपन्नः अद्वारक प्रपन्नः, अस्या शुप्राप्तेः - तद भावात्प्रपन्न स्सद्वारक प्रपन्नः - तस्य प्राप्ते विच्छिम्बि तत्वादिति तयोर्नैक रूपप्रपत्यादरः - पुनर्भक्ति परिग्रह प्रयोजकंच भजन सुखवैपुल्यं भक्त्यधिकारश्च प्रपत्येकावलम्बकस्य आशुप्राप्ति रेवातिशयः. जीवितदशायाः परिमितरसत्व मस्थानन्य प्रयोजनत्वा पादक भगवत्कृपाकार्यत्वा दतिशय रूपमेव. फलभक्तिमतः प्रपन्नस्य ब्रह्मानुभवभोगोपि सासारिक ...

मूलं-

रसाजीवित दशा ॥२१॥

इति कवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेङ्कट नाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु श्रीमद्रहस्य
त्रयसारे अधिकारि विभागाधिकारोष्टमः.

श्रीमते निगमान्त महादेशिकायनमः

(सा.दी.)

आप्रयाणं भवत्यनु वृत्यभावात् ॥२१॥

इतिश्री सारदीपिकायां अधिकारि विभागाधिकारोष्टमः.

(सा.स्वा.)

कचिदंशे तद भावस्यच तुल्यत्वादुभयोरपि मुख्यत्वस्य न काचित् क्षति रितिभावः ॥२१॥

इतिश्री सारास्वादिन्यां अधिकारि विभागाधि कारोष्टमः.

(सा.प्र.)

विच्छिन्न स्मृति संततिरूप भगवदनु सन्धानाभावादादेहपात मल्पसुखमित्यर्थः ॥२२॥

इतिश्री सारप्रकाशिकायां अधिकारि विभागाधिकारोष्टमः.

(सा.वि.)

परिमितरसा, परिच्छिन्न भगवत्कैङ्कर्येतिभावः ॥२१॥

इतिश्री सारविवरिण्यां अधिकारि विभागाधिकारोष्टमः.

(सा.सं.)

त्वान्न प्रयोजनमितिहिस्फुरति. अत एवविधः प्रपन्न स्सर्वधाभ्यर्हित एवेति भावः ॥२१॥

इतिश्री सारप्रकाशिका सङ्गृहे अधिकारि विभागाधिकारोष्टमः.

श्रियैनमः.

श्रीमते रामानुजायनमः

श्रीमते निगमान्त महादेशिकायनमः.

उपाय विभागाधिकारः.

மூல. உபாய:

(சா.தி.) फलप्रदत्वोपायत्वं भक्तेर्भर्तुः प्रदर्शयति । नवमेकिंचनेतस्यो पायस्थानेव्यवस्थितिः॥

(சா.சுவா.) இப்படி முமுक्षுக்களை அதிகாரி களாகச்சொன்னதும் இவா களுக்கு அந்யோந்யமதி
கார भेद முண்டானதாகச்சொன்னதும் उपपन्नமோ? அதிகாரி யாவான் फल साधन மாக चोदित
மான कर्तव्यத்தில் सामर्थ्य முடையவன் அல்லனோ? ஆனபின்பு கர்त व्यங்களான
उपायங்களையும் இவற்றாலே साध्यங்களான उपेयங்களையும் உடையரான प्रयोजनान्तर परரை
யன்றோ அதிகாரி களென்ற லாவது? முமுक्षுக்களுக்கு உபாயோ पेय மிரண்டும் सिद्ध रूपனான
भगवानेनारुलனே யல்லனோ? “प्राप्यस्य ब्रह्मणोरूप” மித்யாதி யாக अर्थ
पंचकத்தைச்சொல்லவந்த वचनத்திலே ब्रह्म व्यतिरिक्तமாகவொரு उपायமும் प्राप्ति रूपமான
வொரு फलமும் निर्दिष्ट மாயிருக்கையாலே முமுक्षுக்களுக்கும் कर्तव्यமான उपायமும் அத்தாலே
साध्यமான उपेय மும் உண்டென்றில் அப்போது அந்த फलத்துக்கு அந்த
उपायமேயமையுமென்ற லாகையால் ब्रह्म मुपायமாகாதொழியாதோ? प्रमाण सिद्धமாகையாலே
யிரண்டும் उपाय மென்றிலப்போது ब्रह्म மொன்றுமே उपायமும் उपेयமு மென்கிற சंप्रदाय
த்தோடு विरोधியாதோ? किंच அந்த कर्तव्यமான उपायந்தான் क्रियारूपமாகில் ज्ञाना देवमोक्षः
என்கிற सिद्धांतं परित्यक्तமாகாதோ? அது भक्ति प्रपत्ति रूपமென்றாலும் भक्ति शब्दं वन्दनं स्तुति
कीर्तनादि களிலும்; शरणागत्य पर पर्याय மான प्रपत्ति शब्दं गेहागत्यादि களிலும், वाग्व्यापारादि
களிலும், ...

(சா.பு.) भरन्यासे भक्त्यधिकाराद्विन्न मधिकारं वक्तुं मुमुक्षुत्वं जायत इत्युक्तं. तत्राधिकारि भेद सिद्धिमाशंक्य
“यद्येन काम कामेने” त्यादिना प्रपत्ते स्सर्वाधिकारत्वा शक्ताधिकार त्वावगमाद्वक्तेश्चाधि कृताधिकारत्व
शक्ताधिकारत्वयोः प्रामाणिकत्वाच्चाधिकार भेदस्समर्थितः पूर्वाधिकारे. एवंच समर्थितोप्यधिकारि भेदं
उपाय विभागा परिज्ञाने प्रतिष्ठितोनस्यादित्युपायं विभजते ...

(சா.வி.) एवमधिकार भेद प्रदर्श्य अधिकारोचित मुपायभेदं दर्शयति. ननु, गुरु लघु भूतोपाय भेद सिद्धौ
उपाय भेदानुगुण्येन प्रारब्ध भंगकामना प्रारब्धान्त मोक्ष कामने त्येवमाद्यधिकार भेदस्सिध्येत्. अत एवोक्तं
पूर्वाधिकारे न्यासविद्यायां इतरविद्यासुच व्यवस्थाविकल्पेन अधिकार भेदस्सिध्यतीति. प्रपत्ति योग्याधिकारेच
“अधिकार मावद्यु फलत्तिव अर्थित्वं. இந்த உபாயத்தில் सामर्थ्य” ...

(சா.ச.) उपाय स्वरूपे विभज्यविविच्यावगते तदधिकारिणौ मुमुक्षूद्वाविति सुज्ञेयम्. अतोद्य उपाय ...

மூல் - ஸ்வபிராப்தேரூபநிஷததீதஸ்ச ...

(சா.வீ.) உபாய இதி. ஸ்ரீமத்ரஹஸ்ய: முக்யஸா஧ன. உபநிஷததீத:; “அமृतஸ்யைஸ செது:.. ய அத்மதா:.. யமேவैஷ வ்ருணுதே தேனலஹ்ய:.. தாது: ப்ரஸாதா ந்மஹிமானமீஷ” மித்யா உபநிஷதஸு அ஧ீதனான ...

(சா.ஸ்வா.) ப்ரஸித்தங்களாகையால் உக்த டோஷந்த வஸ்துமன்றோ? இனி அந்த கர்த்வ்யமான உபாய ஜ்ஞானரூபமே யென்று நியமிக்கப்பாராததாலும் அது ஸாஸ்த்ர ஜ்ஞான ரூபமென்றில் ப்ரமாண பரதந்ந்ரமாகையாலே பुरुஷ க்ருதி ஸா஧்யமலலாமையால் வித்யை மாகாதொழியாதோ? அப்போது கும்பாதி மதத்தின் படியாகாதோ? ஸாஸ்த்ர ஜ்ஞான மன்றென்றில் ப்ராப்தி ரூபமான உபேய ஜ்ஞானத்திற்காட்டில் இதுக்கு ஸ்ரீமத் மில்லையாக ப்ரஸங்கியாதோ? இனி யந்த உபேய ஜ்ஞானரூப மன்றென்றில்? ப்ராப்தியாவது ப்ரஹ்மானுஸ்வரூபை யென்கிற ஸித்தாந்த விஶ்ரோத்யாதோ? கர்மயோகமும் மோக்ஷோபாயமாக ஸாஸ்த்ரங்களில் நிர்दिष्ट மாமிருக்க மோக்ஷோபாய ஜ்ஞான ரூபமென்று நியமித்ததுதானாகுமோ? இत्यादि களான ஸாஸ்த்ரங்களை ப்ரஹ்மஹித்யா நின்று கொண்டு இவ் அதிகாரத்திலே உபாயங்களை ஸித்த மா஧்யரூபங்களாகவும் ஸித்தோபாயத்தை ப்ரஸதனியத்வாதி விசிஷ்டமாகவும், ஸா஧்யோபாயத்தை தத்ப்ரஸாதன மாத்ர ரூபமாகவும், ஜ்ஞான விகாஸரூபமாகவும், ப்ராப்தி ரூபஜ்ஞான விலக்ஷண மாகவும், கர்ம யோகா஧்யோபாயத்தை ஸத்வரகமாகவும் என்றிப்படி யதாவ ஸ்தித ஸ்வரூப கதன முகேன ப்ரஸ்ப்ர விஶ்ரஹ்மங்களாக நிரூபிக்கக்கோலி இவ் அதிகாரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார். உபாய இत्याடியால். ஸஐதி ஸேஷித்வாஸ்த்ரஹ்மகாரண்யாதி விசிஷ்டத்வா஧்ர ஸ்வதஸ்சர்வ ரக்ஷண ...

(சா.ப்ர.) அஸ்மிந்நா஧ிகாரே. தத்ரோபாயஸ்ய ஸித்தத்வஸா஧்யத்வ ரூபேண ஸ்ரீமத் ப்ரமாண ஸித்தோபாய ப்ரா஧ான்யஶ்ராஹ. உபாயஸ்ச்வ ப்ராப்தேரீத்யாதிநா. ஸஶ்ரீமத்ஸ்வ ப்ராப்தேரூபாய இத்யுபநிஷ ததீத: - தஸ்யப்ரஸத்யுத்யை ப்ரபதன நிதி஧்யாஸனஸூதி உக்தே. ப்ரஸதஸ்ததாரோஹமஹதா ஸுகூத ப்ரஶ்பாசனஸ்யாத் - தத்ராய்ஶிலநிர்மாண நிபுணஸ்ச்வயமேவ நிதான மித்யந்வய: “தத்வீபநிஷதம் பुरुஷம் - யதோவா இமானி ஶூதானி ஜாயந்தே. யேனஜாதானி ஜீவந்தி - நாராயணா தேவஸமுத்யந்தே. நாராயணே ப்ரலீயந்த” இत्याதிஶ்ருதி ப்ரஸித்தாஶிப்ராப்தேணஸ இதிநிர்दिश:.. எவம்ஶூதோ ஶ்ரீமத்ஸ்வ ப்ராப்தே: ப்ரஸதஸ்ய உபாய இதி, ...

(சா.வி.) மிதி வக்ஷ்யதே. அத உபாயஸ்ரீமத் எவ ப்ரதம் நிரூபணீய இதி. கத ப்ரதம் ஸா஧ிகாரஸ்ரீமத் நிரூபணமிதி சேதஸ்ய - பூர்வ முமுகுத்வே நிரூபிதே முமுகுத்வ மேக எவாஶிகார இதி ஶங்காயா உபாயஸ்ரீமத் ஸித்தவத்கூத்ய ஶிகார ஸ்ரீமத்ஸம்மர்தித:.. இதானீ தத்ப்ரதிஸ்தார்த்த முபாயஸ்ரீமத் நிரூபித இதி ஸம்ஜஸம். அத்ரோபாய:.. ப்ரதம் ஸித்தோபாய ஸ்ரீமத்ஸா஧்யோபாயஸ்சேதி த்விவித:.. ஸித்தோபாய: ப்ரதான ஶூதோ ஶ்ரீமத்ஸ்வ ப்ராப்தே, ஸா஧்யோபாய: கர்த்வ்யரூப ப்ரஸதன விஸேஷ: - ஸோபித்விவித:.. ஶ்ருதி: ப்ரபதிஸ்சேதி - தத்ரோபாயத்ர ப்ரவேஸஸ்சுகூத ஸ்ரீமத்ஸதவதி - தத்ரோபி மூலகாரண ஶ்ரீமத்ஸ்வ வேதி ஸகூஶ்ராஹ. உபாய இதி. உபநிஷததீத: “அமृतஸ்யைஸ செது:.. யமேவैஷ வ்ருணுதே தேனலஹ்ய: - ஸர்வபாபேஶ்யோ மோக்ஷயிஷ்யா” மீத்யுப நிஷததீத:.. ஶ்ரீமத்ஸ்வ ப்ராப்தே:.. உபாய:.. ப்ரதானோபாய:.. நநு, ஶ்ரீமத்ஸ்வ எவோபாயத்வேஸதி உபாயாந்தர ...

(சா.ஸம்.) ஸ்வரூப விஶ்ரீமத் விவித்யை ஜாபயிது ஶா஧ிகாராந்தர மாரஶ்ரமண: ப்ரதிபா஧்யம் ஸங்கூஶ்ராதி. உபாய இதி. ஸ்வபிராப்தேஸ்ச்வயமேவோபாய இத்யுபநிஷததீத:.. தஹி ஸர்வமுக்தி:.. வੈஷம்யாதி வாஸ்யா ...

मूल- भगवान् प्रसक्त्यै तस्योक्ते प्रपदननिदिध्यासनग (सू) ती।

(सा.दी.) भगवान्ने. अनाद्याज्ञातिलंघनकुपितनां भगवान्नुदय प्रसदनार्थं माक भक्ति प्रपत्युपायङ्कः अवं उप निषत्तुक्कलिले विधिक्कपप्पडन. ओ मित्यात्मानं ध्यायथ. ओ मित्यात्मानं युंजीत - तमेवचाद्यं ...

(सा.स्वा.) दीक्षितत्वेन प्रसिद्ध इत्यर्थः. उपनिषदधीतः, “अमृतस्यैषसेतुः. य आत्मदाः. यमेवैष वृणुतेतेन लभ्यः. धातुः प्रसादा न्महिमान मीश” मित्यादि पठ्य मानोप निषत्प्रति पादित इत्यर्थः. पठ्यमान त्वव्यंज कोह्यात्राधीति धातु प्रयोगः. सभगवान् स्वप्राप्तेरुपाय इत्युपनिषधीत इत्यन्वयः. इत्थाल साधोपायमे फलत्तुक्कु अमैयु मेमन्त्रला कययाल् ब्रह्म मुपायमाका தொழியாதோ? என்று முனடிசொன்ன சோய் பரிஹத. ப்ரஹ்மத்துக்கு உபாயத்வம் கல்பிக்கப்படுககாலனறோ இப்படி சோயம்பண்ண லாவது? பத்ய மானோப நிஷத்துக்களிலே ஁க்னாக உத்மமாகையாலிங்கு அந்த சோயத்துக்கு அவகாசமில்லை யென்றுகருத்து. ஆனால் ப்ரஹ்மணே யமெந்திருக்க ப்ரக்திப்ரபத்திகள் உபாய மாவானேன்? அவையும் உபாய மாகில் இவனொருவனுமே உபாய மென்கிற சंप்ரதாயத்தோடு விரோதமும் வாராதோ? வென்னவருளிச்செய்திறார். ப்ரசக்த்யை இत्यादि. ப்ரசக்த்யை, ப்ரசாடாய. ப்ராப்தி ப்ரதிபந்நக நிக்ரஹ ரூப காலுஷ்ய நிவ்ரத்ய் மிதி யாவத். தச்ய, உபாய ப்ரூதச்ய ப்ரஹ்வதः. உக்தே “க்ஷியन्ते चास्य कर्माणि तस्मिन् दृष्टे परावरे. सर्वे पाप्मानः प्रदूयन्ते - सर्व पापेभ्यो मोक्ष यिष्यामि - मच्चित्तं स्सर्व दुर्गाणि मत्प्रसादात्तरिष्यसी”त्यादि श्रुति स्मृतिषु க்஁த: ப்ரதி பாதித இத்ய்: . ததாச ப்ரக்தி ப்ரபத்யோரப்யு பாயத்வச்ய க்஁த ஷ்ருதத்வாத்ர வைய்ர்த்ய் ஸ்கி துந ஸக்ய மிதி பாவ: - ...

(सा.प्र.) “अमृतस्यैषसेतुः. अमृतस्यपरं सेतुं, यमेवैष वृणुतेतेन लभ्य” इत्याद्युपनिषद्विरधीत इत्यर्थः. नन्वेवं भगवत उपायत्वे तस्य निरपेक्षत्वात् “आत्मानं मेवलोकमुपासीत - ओ मित्यात्मानं ध्यायीत. ब्रह्मणैवा महस ओमित्यात्मानं युंजीत. मुमुक्षुर्वै शरणं महं प्रपद्य” इत्यादिभिः भक्ति प्रपत्ति विधिवैयर्थ्यं स्यादित्यत्राह. प्रसक्त्यैतस्योक्ते इति. तस्य, भगवतः, प्रसक्त्यै, प्रसादाय प्रयोजनाय. प्रपदननिदिध्यासन सूती, प्रपदनं च निदिध्यासनं च त एव सूतीमार्गाविति. “तमक्रतुं पश्यति वीतशोको धातुः प्रसादान्महिमानमीश” मित्यादिषूक्त इत्यर्थः. “नास्त्यकृतः कृतेने” त्युक्त प्रकारेण केवलक्रतुभिः प्राप्तुं शक्य इत्यर्थः - निदिध्यासन शब्देन तत्कारण भूतौकर्म योग ज्ञानयो गावपिगृह्येते. नन्वीश्वरस्योपायत्वेतस्यानादि ...

(सा.वि.) वैयर्थ्यमित्यत आह. प्रसक्त्यैतस्योक्ते इति. “ओ मित्यात्मानं ध्यायथ. निचाय्यतं मृत्यु मुखात्प्र मुच्यते. तमेव विदित्वाति मृत्युमेति. मुमुक्षुर्वै शरणं महं प्रपद्ये. तमेव शरणं ब्रजेत्. मामेकं शरणं ब्रजे” त्यादि वाक्यै रनाद्याज्ञातिलंघन कुपित भगवन्नிக்ரஹ மூல ப்ந்ந நிவ்ரத்ய் ப்ரஹ்வத்ப்ரசாடநாய. ப்ரபதநநிதித்யாசந கதீ, ப்ரபத்தி ப்ரக்திமாரீ. உக்தே விஹிதே. நந்வநாடீ சஸாரே ...

(सा.सं.) दित्यत्राह. प्रसक्त्यै इति. अनाद्य पराध निबन्धन निग्रहशान्त्यै प्रपदननिदिध्यासन रूपे उपायौ. तथाच तदभाववतोन मुक्तिः. तद्वतश्च मुक्तौ न वैषम्यादिरिति भावः. तर्हि केषांचि देवतयोरन्यतरलाभे

மூல்- ததாரோஃ: புசஸ்சுகூத பரிபாகேனமஹதா ...

(சா.தி.) புருஷ் ப்ரபத்யேத். தமேவ ஸரண வ்ரணேத்” என்றநத வ்யாஜங்களான ஸக்தி ப்ரபத்திகளிலே ப்ரவేశம் மஹத்தான ...

(சா.ஸ்வ.) ப்ரபதன நிதித்யாஸன ரூபேகதி இதி ஸமானாதி கரண ஸமாஸ: அத்ரகதி ஸஹ்தோ ஜ்ஞானபர: - நதூபாய பர: - அஸ்மிந்நாதிகாரே ஸாஹ்யோபாயஸ்ய ஜ்ஞான விஷேஸத்வ ப்ரதிபாதி நேனாத்ர ஸ்லோகேபி ததஸ்ஸுஹ்தோகித்யாதுபாய பரத்வே ப்ரயோஜனா ஸாவாஹ்யேதி த்ரஹ்யம் - அத்ர ஜ்ஞானரூபஸ்ய ப்ரஸதி நோபாயத்வோக்யா ஜ்ஞானஸிந்நஸ்ய கர்ம யோகாதி ரூபாயாஹ்வமாத்ர நதூபாயத்வமியத்யபிவ்யஜிதம். ப்ரபதனநிதித்யாஸனகதிதஸ்ய ப்ரஸத்யே உக்தே இத்யந்வய: - இத்தால் ஸக்தி ப்ரபத்திகள் ப்ராப்தி ப்ரதிபந்நக நிவ்ருத்தி ஸாத்ரோபாயங்களத்தனை தோபாகதி ப்ராப்திக்கு அவனைப்போல் அவ்யவஹிதோபாய மல்லாமையாலே அவனே ப்ரதானோபாயமாகையால் அவனொருவனுமே உபாய மென்கிற ஸம்ப்ராப்தமும் ஸுரஸிதமென்று கருத்து - அவன் ஸ்வத் ஁வ ரக்ஷண தீக்ஷிதனாகில் ஸ்வப்ரஸதினோபாயங்களையும் தானுண்டாக்கலா யிருக்க ஸர்வருக்கும் அந்த உபாயங்களில் ப்ரவ்ருத்தி லஸியாதொழிவானேன்? என்னவருளிச்செய்கிறார் - ததாரோஃ இதி. ததாரோஃ: ப்ரபதி நநிதி த்யாஸன ப்ரவ்ருத்திரித்யர்த்த: அவன் ஸஹஜ ஸுஹ்தாயிருந்தாலும் ஸோக்ஷோப யுக்தயா த்ருக்ஷிக ஸுகூதாதிதருடைய அதிஸாயித பரிபாக மிங்கு விஷேஸகாரணமாகையால் அதுண்டானார்க்கொழிய ஸர்வார்க்கும் அவற்றில் ப்ரவ்ருத்தி லஸியா தென்றுகருத்து தயாத்ர ஸ்வத் ஁வரக்ஷண தீக்ஷிதனாய்க்கொண்டு ஸ்வப்ராப்தே ரவ்யவஹிதோபாய மாகையாலே அவனே ப்ரதானோபாய மென்றதுக்கு தத்தட்டில்லை யென்றதாய்த்து. இம்மாத்ர மன்றிக்கே அந்த ப்ரஸதினோபாயங்களும், ததேது...

(சா.ப்ர.) ஸித்தத்வாஹ்ருக்தி ப்ரபத்யோஸ்தத்ரபஸதினயோஸ்த்ர நித்யத்வாஹ்ருதா தீவாவகந்ருத் ஸக்யத்வாஹ்ருதானாதி காலே ஸர்வோபூர்வமேவோபாய ஸ்வோகாரேணானாதி முக்தத்வம் ஸ்யாதித்யத்ர “யதா ஸர்வே ப்ரமுக்யந்தே காமாயேஸ்ய ஹ்ருதிஸ்திதா: - அத்ர ம்ருத்யோர்மூதோஸவதி - ஸஹ்நா ஜந்நநாமந்தே ஜ்ஞானவாந் மாம் ப்ரபத்யதே! வாஸுதிவஸஸர்வமிதி ஸமஹாத்மா ஸுதர்லஸ:। மநுஷ்யாநாஹ்ருஹ்ருஷேபு கஸ்திஹ்யததி ஸித்தயே। யததாமபி ஸித்தானா கஸ்திஹ்நாவேதிததத்வத:। மஹதாபுந்யபப்யேந க்ருதேயம் காயநுஸ்த்வயா। தர்துது:ஹ்ருதி: பாரத்ரவ்யாவந்நஸிஹ்யத” இத்யாஹ்ருத ப்ரகாரேண ப்ரதிபந்ந விஹம் ஁வஸ்யாதித்யாஹ்ரு - ததாரோஃ இதி. ததாரோஃ: தேனோபாயேந வுக்ருண்தாரோஃ: - யதா, தஸ்திந்ருபாயே ஁ரோஃ: நந்வேவ்ஸஹ்வத:.. ப்ரவாஹானாஹ்ருஜ்ஞாத ஸுகூதாதி ஸாபேக்ஷத்வ “கேவல் மதித்யயேவ தயயானிஸ்தேஷ விநஸ்த்ர ஸஹ்துக மஹ்ருணாரவிதி யுஹ்ருதே காதிகாத்யந்நிக பரஸக்தி பரஜ்ஞான பரஸஸக்தி விஹ்ருமத்ரஸாதி தேவ ஸாகாஹ்ருத யதாவஸ்தித மத்வரூப ஸ்வஹ்வ” இத்யாதி ஸாப்ய காரோக்தேநிஹ்ருத க்ருபயேவ ரக்ஷகத்வம் ஸவத்யேவேத்யத்ர ஸாப்யகாரே ரேவ ஸாப்யாதிபு ஸக்யாதினா முபாயத்வ ஸமர்த்தநாத் - ஹ்ருஷேபி “யேநகே நாபி ப்ரகாரேஹ்ருத வக்தாத்” மித்யுக்தே: லோகாஹ்ருயேஸ்த்ர மஹாரஸ்ய வராதிகாவத்ரஜ்யஸ்யஜம்வீர ...

(சா.வி.) துநிவார வ்ருஜிந ஸாமஹ்யாஹ்ரு ஸத்யாங்கத்ய முபாயப்ரவేశஸ்தேஸ்யதீத்யத்ராஹ்ரு. ததாரோஃ இதி. தயோரூபாயயோ ராரோஃ: ப்ரவేశ:.. மஹதா ஸுகூத பரிபாகேந, யாத்ருக்ஷிக ஸுகூதாதினா. தத்ராபி மூல் ...

(சா.ஸ.) நியாமகமாஹ்ரு. ததாரோஃ இதி. தர்ஹ்ரு ஸுகூத பரிபாகஸ்யேவ ப்ரதானோபாயதாஸ்யாதித்யத்ராஹ்ரு. ...

मूलं- निदानतत्रापि स्वयमखिल निर्माण निपुणः ॥२२॥

(सा.दी.) सुकृत विशेषतதாலுண்டாம். அந்த மஹத்தான சுகृत விசேஷ சித்தியும் கரண கலைப் பரதாவாண இசுவரனையுண்டாக்கும். அதமோக்ஷ ப்ரதான சாதனம் ப்ரகவானென்று காட்டப் பட்டது ॥२२॥

(சா.ஸ்வா.) சுகृत பரிபாகமும், தததீனங்களாகையாலும் அவன் ப்ரதானோபாய மெனகிறார் - நிதானமியாதியால் - ததரபிதி - சுகृतபரிபாக ஹேதுகததாரோஹே பீத்யர்த்ஃ. சுவயமதி. சுவப்ராப்தே சுவ்யவஹிதோபாய ப்ரதனான தான் தத்ரபிதி ப்ரங்க நிவ்ரத்யர்த் அவ்யவஹிதோபாயாதி களுக்கும் மூலகாரணமென்றபடி - ததரோபபதி சூதன மகிலநிர்மாண நிபுண இதி ॥२२॥

இனி உபாய விபாகத்தை விஸ்தரேண நிரூபிக்கக்கோலி சாஹ்யோபாயத்வெனாபிமதம் ஜ்ஞானரூப மாகில ப்ரமாண பரதந்ரத்வென பூரூப க்ருதி சாஹ்யோபாய மல்லாதொழிகையாலும், ஜ்ஞானரூப மன்றாகில் ஜ்ஞானம்மோக்ஷ: என்கிற சித்தான்த் பரித்யக்தமாக ப்ரசஜ் கிக்கையாலும் மிவ்வஹிகாரிகளுக்கு கர்த்வயமாக லொரு உபாயம் ...

(சா.ப்ர.) பல்வத்சேதி சாத்ரீசயமாத்ரோக்தேவீஷம்ய நேர்ஷ்ய பரிஹாரயநிஹேது கத்வவாதச்யசத்ரீசோபாய வேதூர்யமாத்ர பரத்வச்யாவச்ய வக்தவ்யத்வாதஜாத சுகுதாதிச்யகூதந்ரஸ்யாபி ப்ரகவததீனத்வாத்ர தச்ய தந்நிரபேக்ஷ ரக்ஷகத்வம் நவிஹந்யத இத்யபிப்ராப்யேணாஹ - நிதானம் ததரபிதி - ததரபிதி, சுகுத பரிபாகே பீத்யர்த்ஃ - “எஷ சாஹ்யுகர்மகாரயதி தம்யமேஹ்யோலோகேஹ்ய உந்நிநிஷதீ” த்யாதி ப்ரமாணாதிதி பாவ: - சுவயம், முகூந்ர ச்ஸ்வயமியத்யர்த்ஃ. சுகுத பரிபாகேபி ப்ரகவத எவ ஹேதுத்வெநியாமகமாஹ - அகில நிர்மாண நிபுண இதி. “அணாரணியாந் மஹதோ மஹியானாத்மாஹாபாயாநிஹிதோச்யஜந்தோ: தமகூரதுப்ஸ்யதி வீததோகோ தாது: ப்ரசாதாந்மஹிமானமீதம். சதப்ராணா: ப்ரபவந்தீ” த்யாதிபி ச்ஸ்வகாரணத்வென ப்ரமதித்வாதிதி பாவ: ॥२३॥

அஹிகாரி விபாக ப்ரதிஸ்தார்த் சாஹ்யோபாய விபாகே கர்த்வயே சாஹ்யத்வ விசிஸ்தோபாய ஜ்ஞானச்ய வ்யாவர்த்ய சித்தோபாயஜ்ஞான சாபேக்ஷத்வாதிசித்தோபாயபூத ப்ரகவத்ஸ்வரூபச்ய தத்வத்ரயாஹிகாரே விசிஸ்தோக்த ச்யோபாயத்வம் சப்ரமாண முக்தவா சாஹ்யோபாய விபகனச்ய தந்நிஷ்கூஹ்ர ச்ஸ்வரூப நிர்வేశரூபத்வாத்ரகர்மயோகாதிநாந் ச்ஸ்வரூப நிஷ்கூஹ்ர சூபாய ச்ஸ்வரூபச்ய நிரதிசய ப்ரோக்யதாஜாபநார்த்ஹ் ப்ரத்யம் ...

(சா.வி.) காரணம் ப்ரகவானே வேத்யாஹ. நிதானமதி. ததரபிதி, சுகுதபரிபாகேபி. அகில நிர்மாண நிபுண: , சர்வசதா ப்ரகவானேவநிதான மியத்யர்த்ஃ. ததாத்ரோக்த மாதாரீரேவ சங்கல்ப சூர்யோதயே “மித: கலஹ கல்பநாவிஷம வூதிலோலாதயா பரிஹ்ரணகூதுக ப்ரதித பாரவச்ய: ப்ரபூ: | ச்ஸ்வலக்ஷித சமூதயே சுகுதலக்ஷணே கூத்ர சித்தூணக்ஷத லிபிக்ரமாதூபநிபாதிந: பாதிந:” இதி ॥२२॥

சாஹ்யோபாய ச்ஸ்வரூபநிரூபணம் விநாதத்விபகனா சம்பவாத் “மோக்ஷோபாயச்ய கிரூபம்பக்திரித்யக்ஷரத்வயம் | அத்யமோக்ஷச்யகிரூபம் பக்திரித்யக்ஷரத்வய” மியத்யூபாயோபேயயாரேக ரூப்யேசதிவ்யாவர்தகாகாராஜ்ஞானே...

(சா.சம்.) நிதான மதி. பீஜாங்கூரந்யாய சித்தாந் வாசநாமவலம்ப்ய சுகுதபரிபாக கர்தாபி ப்ரகவானேவேதி தச்யேவப்ரதானோபாயதேதி பாவ: ॥२२॥

மூலம்। (இவ்விருவார்க்கும்) இவர்களுக்கு கர்தவ்ய மான உபாய மாவது: ஒரு ஜ்ஞான விகாஸ விஸேஷம் - இத்தாலே சா஢்யமாய ஸாமிரூபமான உபேயமாவது: ஒரு ஜ்ஞான விகாஸ விஸேஷம் - இவற்றில் உபாயமாகிற ஜ்ஞான விகாஸ விஸேஷம், கரண சாபேக்ஷமூமாய், ஸாஸ்த்ர விஹிதமுமாய், ...

(சா.தா.) முநதர உபாய ஸ்வரூபத்தை நிரூபிககிறார். இவ்விருவார்க்கு மித்யாதி. உபாய ஜ்ஞான விகாஸத்துக்கு உபேய ஜ்ஞானவிகாஸாத்வ்யாவூத்தி யைக்காட்ட வேண்டியருளிச்செய்கிறார். இத்தாலேனறு அந்யோந்ய வுலக்ஷணயத்தைக்காட்டுகிறார் இவத்திலித்யாடியால். இஜ்ஞானவிகாஸங்கலிலென்கை. விஹிதமாய் “஢ஜஸ்வமாம். ஸரணம்” எனறு ...

(சா.ஸா.) ஸொலலக்கூடாதெனறு முனடஸொன்ன஑ோதத்தககு உத்ர மருளிசசெய்கிறார் - இவர்களுக்கித்யாதி. இவர்களுக்கெனறு, ஸதாரகா த்வரக ஸ்ரபத்தி நிஷ்ரான அ஢ிகாரி களுக்கெனறுபடி. ஜ்ஞான விகாஸ விஸேஷமிதி. ஜ்ஞான படெனக்ரியாரூபத்வ்வ்யாவூத்தி: . விகாஸ படென ஸித்஑ோபாயஸ்வரூப வ்யாவூத்தி: - ஸாஸ்த்ர ஜந்யஜ்ஞான வ்யாவூத்திஸ்ச. ஸ்ரமாண ஜந்யஜ்ஞான தத்வெது சா஢்யோவैஸத்யாதிஸயோ ஹிவிகாஸ: - விஸேஷபடென ஑ோபேய ரூப ஜ்ஞான வ்யாவூத்தி: - ததா஑ இது. ஸ்ரமாண ஸரதந்ர மல்லாமையாலே க்ருதி சா஢்யமாக ததட்டில்லையென்று கருத்து இது ஸாஸ்த்ர ஜந்யமன்றாகிலிதுக்கு உபேயஜ்ஞானத்தோடு அ஢ெதம் ஸ்ரஸங்கிபாதோ? அப்போதித்தாலே இது சா஢்யமென்றக்கூடுமோ? அந்த உபேய ஜ்ஞானரூபமனென்றில் அத்தைஸாஸித்யாகச்சொனனது கூடாதொழியாதோ? எனறு முனடஸொன்ன ஑ோதத்துக்கு உத்ர மருளிசசெய்கிறார் இத்தாலே யித்யாதி. ஜ்ஞான விகாஸ விஸேஷமிதி. ஜ்ஞானபடென ஜ்ஞான஢ித்ர வ்யாவூத்தி: . விகாஸ படென ஸித்஑ ரூபோபேய வ்யாவூத்தி: - விஸேஷ படென சா஢்யோபாய ரூபஜ்ஞான விகாஸவ்யாவூத்தி: . ததா஑ தத஢ெத ஸ்ரஸகா஢ாவாத்ஸயதத்ஸா஢்யத்வ மூப ஸத்யத இதி ஢ாவ: . உபாயோபேய ரூபஜ்ஞான விகாஸங்களுக்கு விஸேஷ படங்கலாலே ஸ்ரஸ்ர வ்யாவூத்தி ஸொல்லக்கூடுமோ? அர்த் ஢ெதத்தை யிட்டேயன்றோ ஜ்ஞானங்களுக்கு விஸேஷ முண்டாவது? இந்த ஜ்ஞானங்கலிரண்டுக்கும் ஢்ஹ்யதத்வூநாடிகளே விஸயமாகையால் அர்த்஢ெதமில்லையே? அர்த்஢ெதா஢ாவேஸியோக ஜந்யத்வ தத஢ாவா஢்யா மந்யோந்ய வ்யாவூத்திஸொல்லப்பார்க்கில் அது ஸ்ரபடென ரூபோபாயத்துக்கில்லாமை யால் அநுஸத மல்லாதொழியாதோ? வெனனவிதுககு உத்ர மருளிசசெய்கிறார் - இவத்திலித்யாதி வாக்யத்வத்தாலே - இவற்றில், இந்த உபாயோ பேயங்கலில். கரணேதி. ஢க்தி ஸ்ரபத்யோஹயோரஸி மன:கரணத்வாதிதி஢ாவ: . ஸாஸ்த்ரேதி. “஢ஜஸ்வமா. ...

(சா.ஸ்ர.) “மோக்ஷோபாயஸ்யகிம் ரூபம்஢க்திரித்யக்ஷரத்வய” மித்யாதி஢ிஹுத்ம் ஸ்ரூப்யஸ்ரூபகஸாரூப்யமாஹ. இவர்களுக்கு கர்தவ்யமானேத்யாதிநா. ஸதாரகா த்வரக ஸ்ரபத்தி நிஷ்ரோரித்யர்த்: . நநூபாயோபேயாத்மனோ ஜ்ஞானயோ: ஢்ஹ்யதத்வூநாதி விஸயத்வெ ஸமானே உ஢யோ ரூபாயத்வ மூ஢யோ ஹேயத்வ்வா கிம்ஸ்யாதித்ய த்ரஹ. இதி ஸூபாயமாகிறேத்யாதிநா.

(சா.வி.) உபாயஸ்ரவூத்ய ஸ஢்஢ாவ஑ோபாயோபேய ஸ்வரூபேவிவி஑்ய தர்ஸயதி - இவர்களுக்கு கர்தவ்ய மானேத்யார஢்ய ஸ்ரஹிர்ண்஢்ஹ்ய விஸயமுமா யிருக்கு மித்ய்னென. கர்தவ்ய மானேதி ஸித்஑ோபாய வ்யாவூத்யர்த் மூக்தம். இத்தாலே, அனென சா஢்யோபாயென. கரண சாபேக்ஷ முமாய், இத்ரீய ...

(சா.ஸ.) இவர்களுக்கு இதி. ஸகி஑னாகி஑னயோரித்யர்த்: . ஸ்ரபத்தோவாத்ஸத்யாடய: . தத்த்வித்வாஸு தத்த்ர

(சா.தீ.) சத்யத்வீத்யாதி. சத்யத்வ ஜ்ஞானத்வானந்தத்வா பரிচ্ছிन्नத்வா மலத்வங்களான ப்ரஹ்மத்வரூப நிரூபக த்ரஹ்மங்களோடே கூடின - இவையையெந்தும் சர்வவித்யா சாதாரணங்கள். தத்வத்வவித்யாவிசேஷ வ்யவஸ்தித குணங்களென்ன, திவ்யவிஐஹமென்ன, இவத்தால் விசிஷ்டமான விசயத்தைபுடைத்தாயென்கை. கரண நிரபேக்ஷமாய், த்ரஹ்மநிரபேக்ஷமாய் - ச்வபாவப்ராப்தமாய், சாஸ்த்ரவிஹித மாகாமல் சித்ஹ்மாயென்கை. நநு “யதா ...

(सा.प्र.) सत्यत्व, ज्ञानत्व, अनन्तत्व, आनन्दत्व, अमलत्व सहिततत्तद्विद्या विशेषाधीतकतिपयगुण विशेष विशिष्टतया ब्रह्माणो विषयी करणात्परिच्छिन्न विषयत्व विधेयत्व करण सापेक्षत्व रूपैः, करण निरपेक्षत्वा विधेयत्व स्वभाव प्राप्तत्वैर्गुण विभूत्यादिभिर परिच्छिन्नस्य ब्रह्माणस्त थैव विषयी करणादनवच्छिन्न विषय त्वादिरूपैः प्रकार भेदै रत्यन्त वैलक्षण्येन नोक्त दोषप्रसङ्ग इत्यर्थः.

(सा.सं.) करणाम्नातास्सयद्दामत्वादय इतिप्रतिनियत पदं - स्वभावेति - यद्यपिमुमुक्षोरूपायेपि स्वरूपप्राप्तत्वं मस्ति. तथापि सा शास्त्र नियमितेति शास्त्रविहितत्वोक्तिः. उपेयेतु सानतन्नियमिता - किंतु ज्ञानविकास दासत्वं पारतन्त्र्यादिमात्र नियमितेति स्वभावप्राप्तप्रमाणं इत्युक्तिः. ननु ...

(सा.सं.) कतिपयगुण विषयादुपायात्सर्व गुणविषयोपेयलाभेतत्क्रतु न्यायविरोध इत्यत्राह. उपासितेति. उपासितस्य, उपासने विशेषणतया विषयस्य. गुणादेः, आदि पदेन पर्यङ्कादिस्थान परिग्रहः. तस्य प्राप्तवपि या अबहिष्क्रिया, प्राप्य ब्रह्मानुभवेपि विशेषणतया क्रोडीकारः. सा अबहिष्क्रिया यथोपासनं फलमिति तत्क्रतुन्यायेन ग्राह्या. उपा सित गुणाद्य वर्जनं मेव ...

मूलं- नाकारान्तर वर्जनम्॥ प्राप्तिरूपमान इव्वनुभवத்தினுடைய பரிவாஹமாய்க் கொண்டு கீகர்ய உபேயம்.

(சா.தி.) ந்யாயேன ஜேயம். குணान्तर விभूत्यन्तर நிபேதஸ்து तेन नक्रियत इति - आकारान्तरं, विशेषणान्तरं. ननु ज्ञानविकास मुपेयमेன்றது “नित्यकिंकरोभवानि” என்கையாலே கீகர்யமும் உபேய மன்றோ வென்னவருளிச்செய்கிறார். प्राप्तिरूपेति. पரிवाहमாய अवर्जनीयकार्यम्. साक्षादुपाय ...

(சா.ஸ்வ.) तात्पर्यमில்லை - ஆகையாலிங்கு தக்கது ந்யாயவிரோதமில்லையென்றுகருத்து - प्राप्ति रूपज्ञान विकासமே उपाय साध्यமென்றால் கீகர்ய தத்சாध्यமாகையால் அதுவும உपाय மாகாதொழியாதோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார் - प्राप्तीति - प्राप्तिरूपज्ञान विकासं निरतिशय भोग्य वस्त्वनुभव रूपமாகையாலே கீகர்ய पर्यन्तमा யல்லது நில்லாமையாலே அந்த கீகர்யமுपाय साध्यமான प्राप्ति யினுடைய वृत्तिरूपமாகையால் உபேயமாகக்குறை யில்லை யென்றுகருத்து - ஆனாலும் सिद्धरूपणान ईश्वरं இப்படி उपाय साध्यன் அல்லாமையாலவன் உபேயமாகா தொழியானோ? साध्यमुमாய் இஷ்டமுமா யிருப்பதன்றோ உபேயமாவது? उपायं முற்பட்டும் உபேயம் பிற்பட்டமிருக்க வேண்டுகையால் தன்னைப்பற்றவே தனக்கு उपायत्वமும் உபேயत्वமும் தான்குடுமோ? पुरुष व्यापार गोचरंனல்லாத இவனுக்கு उपायत्वம்தானெங்ஙனே? कर्तृ व्यापार गोचरमாய் பல சாధनமு மாயிருப்ப தன்றோ उपायமாவது? என்ன ...

(சா.ப்ர.) विरुध्येत. किंच कैकर्यस्यापि पुरुषार्थत्वेतस्य शेष्यतिशय हेतु शेषवृत्तिरूपत्वेनोपाय फलयोज्ञान रूपत्वोक्तिश्च विरुध्येतेत्यत्र कैकर्यस्यफल परिवाह रूपत्वादज्ञायमानत्वेपि तस्य पुरुषार्थ रूपत्वे सांसारिक सर्वव्यापाराणा मपिभगवल्लीलाहेतुत्वेन वस्तुतश्शेष्यतिशय हेतुत्वाद्ब्रह्मना मपि परमपुरुषार्थ सिद्ध्यपातात्कस्याचि मोक्षोपाय प्रवृत्त्यभाव प्रसङ्गेन कैङ्कर्यानुभवस्यैव परम पुरुषार्थत्वेना वश्य वक्तव्यत्वाच्च ज्ञानरूप पुरुषार्थत्वा विरोध इत्यभिप्रेत्याह. प्राप्तिरूपमाप्तेति. ननूपायोपेययोः ब्रह्मज्ञानरूपत्वे तद्विषयतया तद्विन्नस्य भगवतः कथमुपायत्व मुपेयत्वं चेत्यत्र भगवतस्तद्विन्नत्वेपि स्वातन्त्र्येण देश विशेष प्रापकत्वेन सेतुत्वोक्तेः “रस्योवैस” इत्यादिना निरूपाधिक निरतिशय भोग्यत्वावग मादुपायान्तराणं फलप्रदत्वा पादकत्वात्तत्स्थाननिवेशाच्च ...

(சா.வி.) विवक्षौचित्यादिति भावः. तत्क्रतुन्यायस्य प्रयोजनं. आकाश कारणत्वादिवाक्येष्वनुचित कारणत्वांगीकारे तत्प्राप्ति प्रसंजन मुखेन तत्कारणत्व निषेधौपयिकतया द्रष्टव्यं. ननु, कैकर्यस्यापि फलत्वेतस्य शेष्यतिशयहेतुशेष वृत्तिरूपत्वा दुपेयज्ञान रूपत्वोक्तिर्विरुध्यत इत्यत्राह. प्राप्तिरूपमाप्तेति. परिवाहमा यित्यनेन अवर्जनीयतया तत्कार्यत्वेन कैकर्यस्य प्राप्तत्वा दनुभावान्तर्गतत्वेन अनुभवः पुरुषार्थ इत्यस्य नविरोध इति सूचितं. भक्त विषयेभक्ते ...

(சா.ச.) तन्त्यायस्य फलं. नतु तदितर वर्जनमिति नोक्तचोद्यावकाशः. “तथेतःप्रेत्ये, त्येवहिश्रुतिः - नतु, तथैवेतःप्रेत्येति भावः. ईश्वर स्याधिकारि द्वय विषये प्युपायत्वाकार भेद ...

மூல - இவ்வுபாய ரூபமாயும் ப்ராபி ரூபமாய் மிருக்கிற ஜ்ஞானத்துக்கு விஷயமாய்க்கொண்டு ஫லப்ரதத்வ ஖ோ஑்யத்வாதி வேஷத்தாலே இஷ்வரனுக்கு உபாயத்வமும் உபேயத்வமும். இவ்விஷ்வரனுடைய உபாயத்வ் அத்வாரக ப்ராப்திநிஷ்டந் பக்கல் உபாயாந்நர் ஸ்தானநிவேஷத்தாலே விசிஷ்டமாயிருக்கும்.

(சா.தீ.) சா஑்யமநு஖வ மென்றபடி ஆனால் இஷ்வரன் உபாயமும் உபேயமும் என்றும் அதுக்கு நிர்வாஹமேதென்னவருளிச்செட்கிறார். இவ்வு உபாயரூப மித்யாடியால். உபாயஜ்ஞான விஷயமாய்க்கொண்டு ஫லப்ரதத்வ வேஷத்தாலுபாயத்வமும், உபேயஜ்ஞான விஷயமாய் ஖ோ஑்யத்வாதி வேஷத்தால் உபேயத்வமும் இஷ்வரனுக்கெனகை. அாதி ஶத்வத்தால் உபாயஸ்தான நிவேஷமும், கை்கர்ய ப்ராதிஸ்வந்தித்வமும் ஑்ஹீதம். இவ்விஷ்வரனுடைய உபாயத்வ மஹிகாரி த்வயத்திலும் சமான் ரூபமோ? ஖ென்னவருளிச்செய்கிறார் இவ்விஷ்வரனுடைய வித்யாடியால். அத்வாரக ப்ராப்தி நிஷ்டண்டக்கல், ஶ்வத்வத்வ ப்ராப்தி விஷயத்திலெனகை. ஖த்நர் பக்கல் இஷ்வரனுடைய ...

(சா.ஸ்வ.) வருளிச்செய்கிறார் இவ்வுபாய ரூபமாய்வித்யாதி. உபாய ஜ்ஞானவிஷயமாய்க்கொண்டு ஫லப்ரதத்வ வேஷத்தால் உபாயத்வமும், உபேய ஜ்ஞான விஷய மாய்க்கொண்டு ஖ோ஑்யத்வாதி வேஷத்தால் உபேயத்வ மும் இஷ்வரனுக்கெனகை - அாதி ஶத்வத்வ ப்ராதி ஖ந்நக நிவர்தகத்வ கை்கர்ய ப்ராதி ஶஸ்வந்நித்வாதி஑் விவக்ஷித். இந்த உபாயா உபேய ஜ்ஞான விஷயத்வாதி஑்ளான அகாரங்கள முற்பட்டும்பிற்பட்டு மிருககை யாலே இவ் அகார விசிஷ்டதையைக கொண்டுதனனைப்பததலே தனககு உபாயத்வமும் உபேயத்வமும் உபபந்ந மாகலாம். இஷ்வரன் கை்கர்யாதி களைடபாலே ஶ்வரூபத்வஸா஑்யனனானாகிலும், சா஑்யமான ப்ராபி ரூபானு஖வத்தாலே விஷயா கரிக்கப்படுகிற அகாரத்தையிட்டு சா஑்யத்வ் சொல்லுகையாலும், ஖ோ஑்யத்வத்தைக்கொண்டு இஷ்டத்வ் சொல்லுகையாலும் உபேயத்வமும் சொல்லுகைக்கும் குறையில்லை. சா஑்யோபாயத்தைப்பாலே ஶ்வத்வ: புருஷ க்ருதி ஑ோசர்னல்லாவிட்டாலும் உபாய ஜ்ஞானத்துககு ஑ோசர்னாகிற அகாரத்தை யிட்டு கர்து வ்யாபார விஷயத்வ் சொல்லலாகையாலும், ஫லப்ரதத்வத்தை யிட்டு சா஑்யநத்வ் சொல்லலாகையாலும், உபாயத்வ் சொல்லுகைக்குங்குறையில்லை யெனறுகருத்து இப்படி உபாயத்வ் ஫ல ப்ரதத்வாதி மாத்ரத்தாலே யாகில் இது ஶ்வா஑்஑ிகாரிகளுக்கும் பபாதுவா யொழிகையாலினி அத்வாரக ப்ராப்தி நிஷ்டனுக்கு இஷ்வரனே உபாய மென்று விஷேஷித்துச்சொல்லுகைக்கடி யென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார். இவ்விஷ்வரனுடைய வித்யாதி. ப்ராப்திந்நாய் ஖த்நி யோ஑மநுஷ்டித்தால் ஫லங்கொடுக்கக்கடவ இஷ்வரன் ஶ்வத்வப்ராப்தி நிஷ்டனுக்கு மேலொரு கர்தவ்ய மில்லாதபடி உபாயாந்நர் வ்யவ஑ான நிர்பேக்ஷ மாக ஫லங்கொடுக்கை யாகிற உபாயாந்நர் ஸ்தான நிவேஷத்தை யிட்டு உபாயத்வ் ...

(சா.ப்ரா.) ஖஑வத் உபாயத்வோப பத்ரே஑ேய ஖ூத்ஜ்ஞானாத்யந்நானு கூலத்வஸ்யக்வ ஜ்ஞானத்வ ப்ராப்தித்வே ப்ராஸங்காதிவிஷய ஖ூத் ஖஑வத்வ்யந்நானு கூல்யா஑்நித்வஸ்ய வக்நவ்யத்வா஑் ப்ரா஑்யானேனோபாய த்வோபேயத்வே ஖஑வத் அவே த்ய஑ிப்ராபேணாஹ. இவ்வுபாய ரூபமா ய்ராதி. நந்வேவ் ஖த்நிப்ராப்த்யோ ரூபாயத்வே஑஑வத்வோயஜ்ஞா஑்யா஑்ய ஑ேவதான்நர் சா஑்யாரண ஫ல ப்ரதத்வாதி வ்யதிர்஑ேணோபகார ஖ாவா துபாயத்வோப ஑ேஷோநிமித்தஸ்யா தித்யத்வ ஖த்நே ப்ராப்தி ஑ோபகாரகத்வப்ராப்தி விஷேஷமாஹ. இவ்விஷ்வரனுடையேத்யாதிநா. இஷ்வரஸ்யோபாயாந்நர் ஸ்தானநிவேஷோநாம ஶாஸ்த்ரத்வ: ஫லசா஑்யநதயாவ஑ தஸ்யகஸ்யக்வதநு஑ானா ஶக்நோ஑஑வத்வந்நி஑்஑ோ ...

(சா.ஸ.) முபபாடயதி - இவ் இஷ்வரனுடைய இதி. உபாயஸ்தானநிவேஷத்தாலே, அகிங்கனே ஖த்நிஸ்தான நிவிஷ்டத்வென- ...

மூல் - மற்ற அதிகாரிக்கும் கர்மயோகாரம்பம் முதலாக உபாசன பூர்த்தி பர्यந்தமாக நடுவுள்ள கர்ତவ்யங்களில் அத்யந்தா ஸக்யமான நேர்களிலே இஃபுர்பதி வஸீகृतனான இஃவர்ன்புகுந்துநின்று அந்ததுஃகரகர்ତவ்யங்களாலே வரும் பாபநிவृத்தியையும், சத்வோந்மேஸாதிக்களையுமுண்டாக்கிக்கொடுத்து, அவ் உபாசன மாகிற உபாயத்தை ஫லபர्यந்தமாக்கிக்கொடுக்கும்.

(சா.தீ.) உபாயத்வமிருக்கும்படியைக்காட்டுகிறார். மத்த இத்யாதி. நேர்களில், தஸீகளில். அந்ததுஃகரகர்மங்களால் வரும் பாபநிவृத்தியையும் பாபநிவृத்தி மூலசத்வோந்மேஸாதிக்களையும். ஆதி ஸ்ஹ் ஸ்ரஹ் ...

(சா.ஸ்வ.) விஸேஷமுண்டாகையாலிதுவே இவனை விஸேஷித்து உபாயமென்கைக்கடி பென்றுகருத்து ஆனால் சத்வரக ப்ரவத்தினிஃஹுக்கு ப்ரபத்ய நுஸ்தான மனபேக்ஸித மாக ப்ரஸங்கியாதோ? இவன் பக்கலிலும் இஃவர்ன் யாகதானாதி கர்மான்தராஅகாரிகளிற காட்டில் விஸேஷித்தொரு கர்ய செய்யுமாகிலன்றோ இவ்நுஸ்தானம் ச஫லமாவ தென்னவருளிச்செய்கிறார். மத்தவித்யாதி. நேர்களிலே, அநுஃயத்வென ப்ராஸ ஸாஸ்தார்தங்களுடைய ஸ்தானங்களிலே - புகுந்து நின்று, அவத்தை அபேக்ஸி யாமல் தானே அவற்றின் கர்யங்களைச்செய்யக்கடவனாய்நின்று, துஃகரெத்யாதி. கர்மயோகாதி கள் உபாய நிவ்ர்த்தி விரோஹிபாப நிவ்ர்த்தி சத்வோந்மேஸாதிங்களாகையால் அவற்றில்சில அத்யந்தாஸக்யங்களாயொழியில் தத்தஸ்தான நிவிஃஹுயக்கொண்டு இஃவர்ன் தத்கர்யங்களான பாப நிவ்ர்த்தியாதிக்களையும் செய்யு மாகையாலே யிங்கு விஸேஷித்து கர்ய செய்தானாகையாலுஃக்த சோஹாவகாஸமில்லை பென்றுகருத்து. அத்ராதிஸ்ஹ் ஸ்ரஹ் முத்ரோத்ர ஜ்ஞானவீஸாஹ். கர்மயோகாரம்பமுதலாக

(சா.ப்ர.) அநுஸ்தானே மமஸாக்தினாஸ்தி அஸ்ய ஫லத்வமேவ கேவலகூபயா தேஹி. ஏதத்ப்ராபணேச ஸ்ரஸ்தவீ வேத்யநு சந்தான மாத்ரேணாதி ஸயித ஫லாபேஸாயா மபி தத்ப்ரதத்வம் ஸக்தி நிஃஸ்ய சாத்யந்தாஸக்ய ஸக்தி ஸாஹநானுஸ்தானேபி ஸக்தினிஃஸாதிக்கத்வமிதி. ஏவமோக்ஸஸாஹந ஸக்தி மனபேக்ஸ்யஸ்வாதந்யேண ஫லப்ரதத்வம் ஸாஹந ஸாஹகத்வம்ச ஸ்ரவத எவேதி தஸ்யோபாயத்வ மிதிஸாவ: - விஸிஃஹுமாயிருக்கும், அத்யந்தோபயுக்தம்ஸ்வபவதி - அத்யந்தாஸக்யமான நேர்களிலே, அத்யந்தாஸக்ய ஸக்திஸாஹநஸ்தானே. ஏவ் ஸாஹ்யோபாயம் ஸாமான்ய ரூபேண ப்ரதர்ஸ்ய ஸாஹ்யோபாய விஸேஷேபு கர்மயோகஸ்ய "கர்மண்ய கர்மய:பஸ்யேத கர்மணிச கர்மய: ..

(சா.வி.) ரேவோபாயத்வாத்கதமீஸ்வரஸ்யோபாயத்வமਿத்யத்ர இஃவர்ஸ்யோபாயத்வ முபபாதி. மத்த அதிகாரிக்குமிதி. நடுவுள்ள கர்ତவ்யங்களில், மஹ்யேகர்ତவ்யதயா விஃஹமானேபு. அத்யந்தாஸக்யமானநேர்களிலே, அத்யந்தாஸக்யஸ்தலேபு. ப்ரபத்திவஸீகृतனான, துஃகரெஸ்திந் கர்தவ்யே மமஸா மர்த்ய் நாஸ்தி. தத்தாஹ்ய ஸமர்த்யநே தவீவ ஸ்ர இதி ஸமர்பித ஸ்ரேண ஸ்ரவதாப்ரஸத்ரேன. புகுந்து நின்று, உபாய ஸ்தானே நிவிஸ்யஸ்திதவா. அந்ததுஃகர கர்ତவ்யங்களால்வரும் பாபநிவ்ர்த்தியையும் சத்வோந்மேஸாதிக்களையுமுண்டாக்கி, ததுஃகர ஸாஹ்ய஫லம் ததநுஸ்தானம்வினா அஹமேவ ஸாஹயாமீதி தத்தாஹ்ய பாபநிவ்ர்த்தி சத்வோந்மேஸாதிக்கம்சம்பாதி. கொடுத்து, நிவாஹிதமਿத்யர்த:.. உபாயத்தை, உபாயம். ஫லபர्यந்தமாக்கிக்கொடுக்கும், ...

(சா.ஸ.) நேர்களிலே, ஸக்திநிவ்ர்த்தி ப்ரதிஸந்தக பாபாபநோதிக்கத்வென விஹித பவித்ரேஃஹித்ராத பதோஃஹிதாதிஸ்தானேபு. புகுந்து, ஸ்வயமவஸ்திதஸஸந் - உபாயநிவ்ர்தகத்வெனோபாயத்வம் ஸக்திநிஃஹ ப்ரதி - ப்ரபத்திநிஃஹ ப்ரதிதுஸ்ரவத ...

மூல்- அங்கு கர்மயோக மாவது; ஸாஸ்த்ரத்தாலே ஜீவபரமாत्म யாதாत्म्य ஜ்ஞானம் பிறந்தால் தனக்கு ஸக்யங்களாய் ஫லசஜ்ஜாதி ரஹிதங்களான காம்ய கர்மங்களோடும், நியத்யநைமித்திகங்களோடும் கூட சநியமமாக பரிஐ்ஐஹிதமாயிருக்கும் கர்ம விசேஷம்.

(சா.தி.) ஜ்ஞானம். இனி கர்மயோகாரம்஑ம் முதலாகவென்று ப்ரசக்தங்களான கர்மயோக ஜ்ஞானயோகங்களையும், ஑க்தியில் ஁பயோகத்தையு மருளிச்செய்கிறார். அதில் முந்தர கர்மயோகத்தினுடைய ஸ்வரூப ஑ேடகார்யங்களையு க்ரமேணக்காட்டுகிறார். அங்கு கர்மயோகமாவது இதுபாதி வா஑்யத்ரயத்தாலே. சநியம மாக பரிஐ்ஐஹித மாயிருக்கும் கர்ம விசேஷமஐ்ஐ. இதுக்கு அங்கங்கள் ஑ொல்லுகிறது தனக்கு ஸக்யங்களாயிதுபாதிபால். ஫லே ஑ங்கஸ்ப்ஐஐ. ஁பிதஸ஑்஑த்தால் ஸ்வானந்ய மமதாதி ஐ்ஐஐஐ. காம்யகர்மமும் நியத்ய நைமித்திகங்களும் அங்கங்கள். சநியமமாக, ஑ங்கல்ப ப்ரவ்஑மாக. ...

(சா.ஸா.) ஁ன்றுகர்ம யோகத்தை ஑க்திநிஐஐனுக்கு ஁சாஐாரண மாக நிர்஑ிதத்தது கூடுமோ? கர்மயோக மென்றால் ஏதேனு மொரு ஫லத்துக்கு ஁பாயமாக ஑ோதித மான கர்ம மென்றபடியன்றோ? இது நியத்யநைமித்திக காம்ய ரூபேண த்ரிவித்ய மேயா யிருக்கு மொழிய வேறில்லாமையாலிது ஑ர்வர்க்கும் பொதுவன்றோ? ஁ன்கிற ஑ஐ்ஐயில் கர்மயோகத்தை நிரூபிக்கிறார். அங்கு கர்மயோகமாவதிதுபாதிபால். அங்கு ஁ன்றது ஑க்தி யோக நிஐஐனுடைய கர்தவ்யங்களுக்குள்ளே யென்றபடி. சநியமமிதி. நியத்ய நைமித்திகாதி களுக்குள்ளேயாவ்஑லோடய மித்தையே ஁நுஐக்கக்கடவென்றபடி பரிஐ்ஐஐக்கட்பட்ட ஁ரு கர்ம மென்றபடி - ஁னால் ததிர நியத்யநைமித்திகாதி கள் த்யாஜ்யங்களாக ப்ர஑ிஐயாதோ வென்று ஑ஐ்஑ியாமைக்காக காம்யங்களோடு ஑ுத்யாதி விசேஷம். ஁த்ர ஑ஐ யோக த்ரூத்யா காம்யநியத்ய நைமித்திக கர்மணா மப்ரா஑்யந்யா஑ி வ்யக்தவென ...

(சா.ப்ர.) ஑வ஑்஑ிமானு மனுஷ்யே஑ ஑யுத்த:க்ருத்஑்ன கர்மவித். ஁கர்ம - கர்மான்ய஑்ஜ்ஞானம்" ஁கர்மஸ஑்஑ஸ்ய஑ ஜ்ஞானபரத்வம் "வித்யா஑ாவித்யா஑ேதி" ஑்ருதூஜ்ஞானவா஑ி வித்யாஸ஑்஑ நிர்஑ிஐ்ஐன ம௑ஸா஑்஑னென ஑ஐதத்ஸா஑்஑ந஑ூத் கர்மண௑வித்யா ஑஑்஑ெனநிர்஑ிஸவத் யுத்தம் "யஸ்யஸர்வே஑மாரம்஑ா: காமஸ஑்஑கல்பவர்கிதா:। த்யக்தவா கர்ம஑லா ஑஑்஑" மித்ய஑்ர௑பாத்தானா ஑்வாत्म யாதாत्म்யானு ஑஑்஑ான ப்ரவ்஑ம் ஫லஸ஑்஑கர்தவ்யா஑ெனானுஐ்யானா கர்மயோக விசேஷாணா தபஸ்தூர்த் ஑ானயஜ்ஜாதி ஑ேவநானா ஜ்ஞான ப்ரா஑்யந்யாவ஑மா஑்஑வ஑ாரா஑்஑நவெனானு஑்஑ந்஑ேயத்வா஑்஑ ஜ்ஞான ரூபஸ்ய஑க்தி யோகஜ்ஞானயோகய௑ஐ்஑ு ஑ூதஸ்யகர்மணஸ்வரூப மாஐ. அங்குகர்ம யோகமாவதிதுபாதிபா. நனு கர்மயோகஸ்ய ஑ா஑்஑ான௑௑ஸா஑்஑நத்வம் நாஸ்தூதி ஑ர்வஸம்மத். ஑க்தி஑்வாரத்வ஑ ஑௑பப஑்஑தே - ஑த்யத்வாதி ஑்வரூப நிரூபகே ஑்தத்஑்஑ித்யா விசேஷா஑ூதேஸ஑்஑ ...

(சா.வி.) ஫லபர்யந்தம் க்ருத்வா ஫ல஑்஑டாது த்யர்த:.. ப்ரவ்஑வா஑்ய ஑்஑ிநம் ஐ்஑்஑்வரனுடைய ஁பாயத்வமிதி ப஑்஑மேவ ஐகர்தவென ஁ந்வேதி. ஁த் ஐ்஑்஑்வர ஑்ய௑பாயத்வம் யுஜ்யத் இதி஑ாவ:.. கர்ம யோகாரம்஑ம் முதலாகேதி ப்ரவ்஑மப஑ிஸத்வாत्मகர்மயோகாதி ஑்வரூபமாஐ. கர்மயோக மாவது இதுபாதிபா.

(சா.ஸ.) ஑்ஸா஑்஑ா஑ேவ௑பாயத்வ மிதி஑ாவ: - சநியமமாக, யத்கால கர்தவ்யதயா யா஑்஑ுஸ ப்ரயோக க்ரம வத்தயா஑்யத் ய஑்஑்஑ாஸ்ரேண வி஑ித் தா஑்஑ுஸ நியம ஑ஐத தயா - ...

மூல்- அ(இ)தில் அவாந்தர ஖ேதங்கள் “दैவமேவாபரேயஜம்” ஂன்றுதொடங்கி சொல்லப்பட்ட ஡ேவார்கீன தபஸ்தீர்த்ததான யஜாதிர்கள் - ...

(சா.தீ.) சொல்லப்பட்ட, ஖கவதூதையிலீ.

(சா.ஸ்வ.) அநுஸ்தேயத்வம் சித்திக்தையால் தेषாं த்யாஜ்யத்வ ஸங்கே பரிஹுதீ - நித்யநேமிதி காதிஷ்வேக ச்யேவாங்கிதவ மித ரேஷாं ததகத்வமித்யேவம் வித பரி஑்ரஹ மிதரர்க்கில்லாமையால் கர்ம யோகஸ்ய சர்வ சா஑ாரணத்வ ஑ோ஑்ரஹ பரிஹுதம். இப்படி யங்கமாகில் வினி கமகா ஖ாவேன க்ருதஸ்த்ரம் அங்கமாக ப்ரஸங்கித்தையால் கர்ம யோகானுஸ்தானம் ஸக்யமல்லாதொழியாதோ? ஖ந்தகங்களான இக்ககர்மங்கள் முமுஷு ஖ுக்கு பரி஑்ராஹங்களாகததான கூடுமோ? ஖ென்று ஸங்கியா மைக்காக தனக்கித்யாதி விஸேஷ ஑்ரயம். ஸக்யத்வ ச்யேவ வினிகமகத்வாதிச க்யானுஸ்தான ப்ரஸங்க ஑ோ஑்ரஸ்ய நாத்ராவகாஸ இதி ஖ாவ: - ஑லே சங்கோத்ரஸ்ப்ரஹா. அாதிபதேன ஸ்வாத்ரத்யமமதாதிக்க விவகிதம். ஑ல சங்காதிர்஑ிதத்வ கர்மணா்஖ந்த கத்வா஖ாவாத்பரி ஑்ராஹத்வ யுஜ்யத இதி஖ாவ: ஜீவபரமாத்மயாத்மய ஜானம்பிரந்தாலன்றோ ஑லசங்காதிர்஑ித மாக பரி஑்ர஑ிக்கலாவது. “கஷாயீ: கர்ம஖ி: பக்தேததோஜானம் ப்ரவர்ததி” ஂன்கிற படியே அந்த ஜானம் கர்மயோக சா஑்யமாகையாலது கர்மயோகாத்த்ரவ்மில்லையே யென்றுஸங்கியா மைக்காக ஸாஸ்த்ரத்தாலே யித்யா஑ுதி: - அா க மோத்யம் விவேகோத்ய மென்று ஜானமிரண்டு வகையா யிருக்கு மாகையாலே கர்மயோகாத்த்ரவ் அா க மோத்யஜானம்பிரக்க தத்தட்டில்லாமை யால் ஑க்தஸங்காவகாஸ மில்லையென்றுகருத்து. கர்ம விஸேஷ மென்றிப்படி பபாது ஖ாகச்சொன்னாலமையுமோ? விஸேஷித்து அறியாத போது அதை யனுஷ்டிக்கக்கூடுமோ? ஖ென்ன விஸேஷ ஸத்வ விவகிதங்களான அவாந்தர ஖ேதங்களை சப்ரமாணமாககாட்டுகிறார். இதி லித்யாதியால். ஑ேவம் யஜம். ஑ேவஸம்஖ந்தினம் யஜம் ததர்஑்நா ரூபம் யஜமிதி யாவத் - சொல்லப்பட்டவிதி. ஑்ரோகீதேயி லிதி ஸேஷ: . தப: , க்ரு஑்ர஑ா்ராயணாதி. தீர்த்த, தீர்த்தயாத்ராதி. மோகஸார்த்த முபாஸனத்தைப்பற்று கிறவன்பக்கல் கர்ம யோகத்துக்கு஑்யயோகம் சொல்லக்கூடுமோ? கீழ்ச்சொன்ன பாப நிவ்ர்த்தி சத்வோந்மேஷாதி களிலே ஑்யயோக மென்றால் இது அத்மா஖லோகன ...

(சா.ப்ர.) விஸேஷேர்விஸிஸ்டம் ஖கவந்தம் ஸாஸ்த்ரேணாவகம்ய ஸாஸ்த்ரோக்த ப்ரகாரேண ததததூண விஸிஸ்டதயா புன: புனஸ்ஸரணா஖்யாஸேன தீலதாராவதிவக்சிஸ்த்ர ரூபே ப்ரோதிரூபத்வாபந்நே ஸ்மர்தி சந்ததி ரூபே ஖க்தியோகே கர்மயோகஸ்யாவஹன நாதினா் கரண ஸரீர நிர்வர்தகத்வ வத்஑ூ஑ோபகாரா தர்ஸனாத்ரபஸ்தீர்த்த சேவநாதி: ப்ரயாஜாதி வதாரா஑ுபகாரகத்வ ப்ரமாணா஖ாவா஑்஑ேதி ஖க்தியோகஸ்ய த்வாரத்வானுபபதேர்ஸ சா஑்யோபாயத்வமிதி ஸங்காயா் யதாப்ரபதே: ஖க்தித்வாரா ஸா஑ா஑்ரமோக஑ேதத்வத்தா “஑்ர஑்யா஑ாயகர்மாணி சங்கந்த்யகத்வாகரோதய: . லிப்யதேனஸபாபேன ப஑பத்ரமி஖ா஖்ஓஸா . ஑்ர஑்யார்பணம் ஑்ர஑்ய஑ிவ்஑்ர஑்யாஸூ ஑்ர஑்யா஑ுதம் . ஑்ர஑்யாவதேனகந்த஑்யம் ஑்ர஑்யகர்ம சமாதினே” த்யாதினா ஑லசங்ககர்த்தத்வத்யாஜேன ...

(சா.வி.) ஂன்று தொடங்கி, இத்யுபக்ரம்ய. சொல்லப்பட்ட, ஑க்தா: .

(சா.ஸ.) தப: , க்ரு஑்ர஑ா்ராயணாதி - தீர்த்த ஸத்வார்த்தஸ்தீர்த்தயாத்ரா - ...

மூல்- அதிகாரி ஹேதத்தாலே ஸ்ரபத்திதானே ஹாத்தியை யிதையிட்டும். இதையிட்டாதேயும், ஹோஹேது வானாஹ்ஹோலே இத்தகர்யோஹ் ஶானயோஹத்ததை இதையிட்டும், இதையிட்டாதேயும், ஸ்ரபரிகரஹான யோஹத்தைக் ...

(ஸா.தா.) ஹாத்தியை யிதையிட்டும், ஸ்ரபாஸகர்க்கு த்ராரஹாத்திககொண்டென்தை. ஸ்ரபந்ந விஸயத்தல் இதையிட்டாதே. ஸ்ரபரிகரஹான யோஹத்ததைக்கொண்டு, யஹநியஹாதி ஸ்ரபரிகரவத்யானென ஸ்வஸ்வரூஹ ...

(ஸா.ஸ்வா.) ஸாதன ஹென்கிற வதனம் விரோதஹாதோ? இனி ஹாத்தாவலோகன ஸாதனஹென்தததான் கூடுஹோ? ஹாத்தாவலோகனத்ததுக்கு ஶானயோஹ் ஸாதன ஹாயிருக்க இதுவும் ஸாஶாத்தாஸாதன ஹென்றால் ஶானயோஹ த்ரார ஸாதன ஹென்கிற வதனம் விரோதிக்தைஹா ஹொன்றைஹ்ஹற்ற ஒன்றுக்கு ஸஹயவித ஸாதனத்வம் ஹே காஹிகாரிவிஸயத்தில் விருத ஹாையாலும் இது ஹாத்தாவ ஹோகன ஸாதன ஹாை ஹாட்டாதே? என்னவருளிச்செய்கிறார். ஹிகாரித்தாதி. ஒன்றைஹ்ஹற்ற ஒன்றுக்கு ஸஹய வித ஸாதனத்வம் ஹாஹிகாரி விஸயத்தில் விருதஹானாலும் ஹிகாரி ஹேதத்தாலே ஸ்ரபத்தியில் தாண்டைஹாலிது விருதஹென்றென்று கருத்து இதையிட்டும், ஹத்யேகூத்ய - த்ராரிகூத்யேதி யாவத் - இகர்ய யோஹமிதி. ஹிகாரி ஹேதத்தாலே இத்யநுஸஜ்யதே. இஹகு ஶிஸ்தயா வ்யஹதேஸ்யனும், நிஸ்ஹ்ரஹாதி ஸுகரோஹயாஹிலாஸியும், கர்யயோஹாஹிகாரி. - ஶிஸ்தயா வ்யஹதேஸ்யனென்றித்தே துஸ்கரோஹய நிர்வஹண த்ஹனும் ஹானவன ஶானயோஹாஹிகாரி யென்றுகண்டு கொள்வது - ஸ்ரபரி கரேதி. ஹத்ர ஸ்ரபரிகர:, யஹநியஹாஸனாதி: - யோஹ:, ஸாஶாத்தாரானுஹுண தித்த நிரோத ரூஹவ்யாஹார:, கர்யயோஹ் ...

(ஸா.ஸ்ர.) ஹநுஸ்திதஸ்ய கர்யஹோஹோஶ ஹேதுத்வாவஹாத்தஸ்யத ஶானயோஹாதித்ராரகத்வஸ்யத வத்தவ்யத்வாத்ரீதாயாஹேவ ஸ்ரவலத்ராரனேக கர்யானுஸ்தான ரூஹஸ்ய கர்யயோஹஸ்ய ஶானயோஹ ஹநஹேஸ்ய ஹத்தியோஹோஹ யூத்தாத்தாவலோகனம் ஸ்ரதி "ஸாஶ்யயோஹோ ஸ்ரத்ய்ஶாலா: ஸ்ரவதந்தி நஹண்டிதா: || ஹக ஹய்யாஸ்திதஸ்யஸ்ய ஹுஹயோர்விந்ததே ஹலஹ். யத்யாஶ்யை: ஸ்ராய்யதே ஶ்தான தத்யோஹை ரஹி ஹம்யதே. இத்யாஜஸோஹி ஸுஹூத்ய ஶான ஶானவ்யஹாஸ்ய: | த்ரஹ்ய வித்யாஹதிஸ்தாய தத்ரு ஹூத்ய ஹவித்யா" இத்யாதுத்த ஸ்ரகாரேண தித்தஸுத்ரித்ரார யஹநிய ஹாத்த்யயூத்த யோஹாஹ்யாஸென ஹேதுத்வோத்தேஹ்ஹத்தௌ ஸந்நிஹத்யோஹ கார ஸஹ்ஹவாதிதிக கர்யானுஸ்தா நாஸத்தௌ ஸ்ரபத்திவஸுஹிகூத ஹஹவதநுஶ்ரஹ விஸிஸ்தகதிஹய கர்யானுஸ்தான ரூஹஸ்ய கர்யயோஹஸ்ய "கஸாயே கர்யஹி: ஹக்தேததௌ ஶானம் ஸ்ரவத்தி | கஸாயஹத்தி: கர்யாணி ஶானந்து ஸ்ரரஹாஹி: | ஸர்வகர்யாஶிலம் ஹாத்த ஶானேஹ்ரஸஹாய்யதே" இத்யாதி ஸ்ரஹாணெ ஶானயோஹத்ரார ஹாத்தாவலோகன ஹேதுத்வெ ஹோஹகார ஸஹ்ஹவாத்த ஸாத்த்யோஹய விஸேஸத்வம் யூஜ்யத இத்யஹிஸ்ரேத்யாஹ. ஹிகாரி ஹேதத்தாலே யித்த்யாதிநா "ஶானயோஹஜித ஸ்வான்தை: ஸ்ரரிஸுத்ரிதாத்த்நிஸ்திதி" ரித்த்யூத்தாத்தாவலோகன த்ரார ...

(ஸா.வி.) ஹத்தி யை யிதையிட்டும், ஹத்தி த்ராரிகூத்யாஹி. இதையிட்டாதேயும், ஹத்திஹத்ராரிகூத்யத ஸாஶாதித்த்யர்த: இதையிட்டாதேயுமிதி - ஹாத்த யாத்தாத்த்ய ஶானம் விநா கர்ய யோஹேஸ்வநஹிகாரித்வாத்தாத்த்நிர்ந்தர தித்த்ந ரூஹ ஶானயோஹ ஶ்யாத்த்ந்யகத்ருத்வாத்த்நு ஸந்தானென ஶானாகாரே கர்யயோஹே ஸ்யந்த்ரார்த்நத்வாத்நான யோஹத்ராரிகூத்யாஹிகர்யயோஹஸ்வாத்தாவலோகனம் ஸாத்த்யதீதிஹாவ: . தத்யா த ...

(ஸா.ஸ.) ஸ்ரபரிகரேத்யாதி - யஹ நியஹாதி ஸ்ரபரிகர யூத்தஹநொநிரோத விஸேஸ ரூஹ யோஹெநிஸ்ஹத்ரே ...

மூல் - கொண்டு ஆத்மாவலோகன சாधனமாம். ஜானயோகமாவது; கர்மயோகத்தால் அந்:கரண ஜயம்பிறந்தவனுக்கு ப்ரக்யாதி விலக்ஷணமாய் இஷ்வரனைப்பற்ற ஆதேயத்வ, விதேயத்வ, சேஷத்வங்களாலே ஶரீரதயா ப்ரகாரமான தன் ஶ்வரூபத்தை நிரந்தரசிந்தன பண்ணுகை.

(சா.டீ.) சாக்ஷாத்கார சாधன மாமென்கை. தன் ஶ்வரூபேத்யாதி - ஶ்வரூபநிரந்தரசிந்தன பண்ணுகையென்கை. ...

(சா.ஸ்வ.) ஆத்மாவலோகன சாधனமாவது யோகதூர மென்கையாலே யோகோபயுக்த பாபநிவृத்தி சத்வோந்மேஷாதி களுக்ககு மிது சாधன மாகைக்கு விரோத மில்லையென்றதாய்த்து. ஆத்மாவலோகன, ஶ்வரூப சாக்ஷாத்கார:. இங்கு ஜானயோகமென்றது ஶ்ரவண மனநரூப மென்றிலிது கர்மயோகாட் பூர்வபாவி யாகையால் ஜானயோகத்தை யிட்டென்று கர்மயோகானந்தர பாவி யாகச்சொன்னது கூடா தொழியும். இனி உபாசன ரூபமென்றில ஶ்ரூத்தியோகத்தில் காட்டில் ஶேடமில்லாதொழியும். ஆனபின்பு ஜானயோக மென்றொன்றுண்டோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார் - ஜானயோக மாவதித்யாதி. தன் ஶ்வரூபத்தையென்கிற வித்தாலே ஶ்ரூத்தியோகா த்வாவृத்தி: - அது உபாசன ரூப மானாலும் ஜீவரூப மாத்ர விஷயமன்றிறே - நிரந்தரபதென ஶ்ரவண மனநாப்யா வ்யாவृத்தி: . சிந்தனசத்வென ஶ்வரூபபூதஆத்மாவலோகநாத்வாவृத்தி: - தன்ரூபத்தையென்றது தனக்கு ஶ்வாபாவிக மாயுள்ள நியத்வ ஜானத்வா நந்தத்வா மலத்வா த்யாகார விசிஷ்டரூபரூப ஧ர்மியை யென்றபடி. இங்கு தேஹாத்மப்ரம ஶ்வதந்ராத்ம ப்ரமங்கள் கல சலாகாதென்கைக்காக ப்ரகூதீத்யாதி ப்ரகாரமான இத்யந்தமுபாத்த மல்லது ஜானயோகத்தில் சிந்தனாப்யா காரத்தைச்சொல்லுகைக்காகவன்று - இவ்வுய்யமிங்கு ஶரீரதயாதன் ஶ்வரூபத்தை யென்று நிர்देशியாதே ஶரீரதயா ப்ரகார மான என்று இப்படி ஶ்வரூபகதனமாத்ர மாகநிர்देशிகையாலே ஜாபிதமாகிறது - ஜானயோகத்தில் நியத்வ ஜானத்வாதிகள் ஒழிய ஆதேயத்வாதிகள் வேத்யாகாரங்களன்று என்னுமிடம ஶ்ரீதாத்யர்ய சந்த்ரிகாதிகளிலே ஶ்ரூத்தியிறே - ஜான ...

(சா.ப்ர.) ஶ்ரூத்தியோக ஹேதுபூத ஜானயோக நிஷ்கூப்யாஹ - ஜானயோகமாவதித்யாதிநா - வக்ஷ்யமாண ...

(சா.வி.) கீதாவசன. “சாங்க்ய யோகௌ பூதங்காலா: ப்ரவந்தினபடிதா: | அகமப்யாஸ்திதஸ்ஸமய குபயோவிததெபல் | யத்சாங்க்ய: ப்ராப்யதேஸ்தானம் தத்யோகௌ ரபிபமயத” இதி சபரிகர மான யோகதூக்கொண்டு, கீதாஸு ஶ்ரூத்தியா “சுசுதேசே ப்ரதிஸ்தாப்யஸ்திர மாசனமாத்மந:” இத்யாப்யோக்தென “நிவாதஸ்தோயதாதிபோ நேகதேஸோபமாஸ்மூதா | யோகினோயதசித்தஸ்ய யுஜதோ யோகமாத்மந: | யத்ரோபரமதேசித்தம் நிரூப்யம் யோகசேவயா | யத்ரசுசுவாத்மநாத்மானம் பஸ்யந்நாத்மநி துப்யதி | சுஶ்மாந்யதிகம் யததூஶ்டிஶ்ரீஶ்ரீ மதீதிரயம் | வெதி யத்ர நசுசுவாத்மநி துப்யதி | யலஸ்த்வா சாபரம் லாபம் மந்யதே நாதிதம் தத: | யஸ்மிந் ஶ்ரூத்தியோகந: ஶ்ரூத்தியோகந: விசால்யதே | த்வித்யாஶ்ரூ: ஶ்ரூ: சங்க்யோக வியோகம் யோக சங்க்யத | சநிஸ்ச்வேநயோக்யோகம் யோகோ நிர்விண்சேதசா” இத்யேவ ப்ரகாரேண யோகாப்யாஸவிதினா. ஆத்மாவலோகன சாधனமாம், “சர்வபூதஸ்த்மாநம் சர்வபூதானி சாத்மநி | இக்ஷதே யோகயுக்தாத்மா சர்வத்ரஸமதர்ஷந” இத்யுக்தசர்வாத்ம சமானாகாரதயா ஶ்வாத்மதர்ஷநஸ்ய ஹேதுர்ஶ்வித்யுத்ய: . இதமாத்மாவலோகன. “யோகினாமபிஸர்வேஷா மந்நதே ...

(சா.ச.) ததூரா அநுகூலத்வென ஶ்வாத்ம சாக்ஷாத்கார சாधனம் ஶ்வதீதீத்யுத்ய:

(சா.தொ.) கர்மயோகாதி களினுடைய உபாசனோபயோக பிரகாரத்தைக்காட்டுகிறார் இக்கர்மயோகத்தையால் - பிறந்ததால், பிறந்த பின்னென்றபடி - ஆகக்ஷேபத்திலே யென்கை.

(सा.प्र.) स्वरूपे भक्तियोगेस्वात्माव लोकनस्य क उपयोग इत्यत्र दृष्टान्त प्रदर्शनि पूर्वक मुपयोगमाह.
 ७ कर्मयोगेत्यादिना.

(सा.सं.) योगमुखकृत्यादेव, उत्कमनो निरोध विशेषेण. आत्मेति, अनुकूलत्वेन आत्मसाक्षात्कारे उत्पन्ने सः, भक्तियोगस्थाधिकार कोटावन्वितो भवतीत्यर्थः - ...

மூல் - கிழிச்சீரைகண்டா஑்போலே அந்தர்யாமியை஑்பார்க்கும் ஑ோதைக்கு, அவனுடைய ஑ரீர஑ூதனா஑ஜிவாத்மா வினுடைய ஑ர்ஸனீ ஑பயுக்தமாய்க்கொண்டு ஑க்தியோ஑த்துக்கு ஑஑ிகார கோடியிலே ஏறிட்டுக்கிடக்கும் - ...

(ஸா.஑ீ.) கிழிச்சீரை, ஑னஸ்வரண வஸ்த் - ஏறிட்டு, ஑ியமித்து ...

(ஸா.ஸா.) ஑ாயியாகையாலும், தெளிந்த ஑ிபுணனுக்கு ஑க்தியோ஑த்திலிழியத்தடடில்லையென்று கருத்து கண்டா஑்போலே யென்கிறத்துக்கு ஑பக்தமா யென்கிறத்தோடே ஑்வய், ஑ந்தர்யாமீத்யா஑ி. பார்க்கும்஑ோதைக்கென்றது ஑்ரத்யக்ஷதாபந் ஑்யானத்தாலே விஷயிகரிக்கு ம்஑ோதைக்கென்றபடி. ஑க்தியோ஑த்திலே ஑ரமாத்மன ஑்ஸ்வரூப மாத்ர மன்றிக்கே தஸ்ய ஜீவான்தர்யாமித்வமும் ஑்யாதவ்யமாகையாலே யதில் ஑்ரதஸ்ப்஑ா஑ி ஑்ரானத்வென ஜிவாத்ம ஑ர்ஸன முபயுக்தமாகையாலிங்கு ஑ந்ய ஑்ரானஸ்ய கதமந்ய ஑க்த்யுபயுக்தத்வ மென்கிற ஑ோ஑த்துக்கு ஑வகாஸ மில்லையென்றுகருத்து - ஑஑ிகாரகோடியிலே யித்யா஑ி. ஑ரம ஑ுரஸ்யா஑ீக ரஸிகனா஑ ஑ிவன வு஑்஑ியாலே தனக்கு ஑க்தியோ஑ா஑ிகாரித்வென ஑பயுக்தாகா஑ங்களி லிதுவு மொன்றென்று பத்தோடு பதினொன்றாக ஑ினைக்க஑்ப்பட்டு ஑஑ேஸ்யதீ யற்றிருக்கு மென்றபடி. தத்யா஑ ஑ிங்கு ஑்ரயோ஑ான்தர ஑஑்வந்஑ ஑஑்காவகாஸமில்லை யென்றுகருத்து. ஑பயுக்தத்வென ஑஑்ப்பா஑மு மாய் ஑ு஑ரூபமு மாயிருக்கிற ஑ுது ஑஑ேஸ்யதீ யற்றிரு஑்ப்ப தெ஑்வ஑னே யென்று ஑஑்கா வாரணா஑் மந்ய஑்ரானஸ்யான்ய ஑்ரானோபயுக்தத்வ ஑்ரகார வ்யக்தி கரணா஑்஑ீ஑ கீழிச்சீரை ஑ூ஑ான்த். கிழிச்சீரை, முடி஑்ப்புச்சீரை “விரக்தோ ஑ரமாத்மனி. ஑஑ிமே ஜிவிதெனா஑்” ஑ன்னும்஑டியான ஑ஸீபிறந்திருக்கிற ஑ரமீ கான்திக்கு ஑ுது கீழிச்சீரைக்கண்ட மாத்ர மாயிருக்கு மத்தனை ஑ோக்கி ஑ு஑மாய்த்தோத்தா தென்றுகருத்து ஑஑்ப்படி ஑க்தியோ஑த்தை ஑ாத்மா஑ லோகன ஑ா஑்யமாக ஑்ஸொன்னது ...

(ஸா.஑்ர.) கிழிச்சீரை, ரத்ன஑ர்஑ வஸ்த்஑்ரந்யி: - யத்யா ம஑ாரத்ன ஑ர்஑ஸூ஑்மவஸ்த் ஑்ரந்தி ஑ர்ஸனீ ரத்னவ்யதிரிக்த வீதூண்ய ஑்ரவ்஑ ரத்னே ஑்தகடே஑்஑ா ஜனயித்வா தத்஑்ராஸி ஑ா஑்நெ ஑்ரவர்தயதி, ஑்வமாத்மா஑லோகன ம஑ி ஑ா஑்யா஑ிகானா஑ ஑ரமாத்மானு஑வ வ்யதிரிக்த வீதூண்ய஑்ரவ்஑ ஑்ர஑வ஑னு ஑்ரவெ஑்஑ாமுத்஑ா஑ ஑க்தியோ஑ே ஑்ரவர்தயதீத்ய஑்: - ய஑்ரா, ஑்வ ஑்ரானாத்மக ஑ா஑்யோ஑ாய் ஑ாமான்யத ஑க்த்வா த஑்விஸேஷ ஑ூதே ஑க்தி ஑்ர஑தீ ஑ர்ஸ்யிது ஑்ரத்யம ஑க்தியோ஑ ஑ேது஑ூதயோ: கர்மயோ஑ ஑்ரானயோ஑யோஸ்ஸ்வரூ஑் க்ரமெ஑ ஑ர்ஸ்யதி. ஑ங்கு கர்மயோ஑மாவது ஑த்யார஑்ய ஑க்தியோ஑த்துக்கு ஑஑ிகார கோடியிலே ஏறிட்டுக்கிடக்கு மித்யந்தென. ஑்வ மாத்மா஑லோகனரூ஑ா஑ிகார ஑஑்ப்பா஑கத்வென ...

(ஸா.வி.) கிழிச்சீரைகண்டா஑்போலே, ஑்ர஑்ந வஸ்த்஑ர்ஸனவத் - ஑ந்தர்யாமியை பார்க்கும்஑ோதைக்கு, ஑ந்தர்யாமிண ஑்ர஑ு - ஏறிட்டுக்கிடக்கும், ஑்ரவிஸ்ய திஸ்திதி. “ய ஑ாத்மா஑஑த஑ா஑்மே” த்யா஑ி ஑்ரஜா஑தி வாக்யெ஑்஑஑வாக்யோ஑ித ஑்ரவி஑்யா ஑ேஷதயா ஑்ராஸு: ஑்ரத்ய஑ாத்மனஸ்ஸ்வரூ஑்஑ர்ஸனீ “யஸ்த மாத்மானமனுவி஑்ய விஜானாதீ” த்யுக்த்வா ஜா஑ரஸ்த்ஸ்஑்ந ஑ுஸு஑்யதீதீத் ஑்ரத்ய஑ாத்மஸ்ஸ்வரூ஑்ம ஑ரீர ஑்ரதி஑ா஑ “஑்வ மெவீஷஸ ஑்ரா஑ோஸ்த்மா஑்஑்஑ரீராஸ்த்முத்யா஑ ஑்ர஑்யோதி ரு஑ஸ஑்஑ ஑்வெனரூ஑ெணா஑ி஑ிஷ்஑யத்” ஑தி ஑்஑ர ...

(ஸா.ஸ.) ரத்ன ஑ர்஑தயா மு஑்஑ித் ஑ிர்மலவஸ்த் ஑ந்஑ன் கிழிச்சீரை ஑ுத்யு஑்யதே - ...

மூல் - அதுதான் தைலதாரை யைப்போலே நிரந்தரஸ்மृதி ரூபமாய், சாக்ஷாத்காரதுல்யமான வுைஷதத்தையுடைத்தாய், பரம பதத்துக்கு ப்ரயாணம் பண்ணும் ...

(சா.தீ.) னான வென்கை - ஸ்ரூபாதித்யத்ர குணவித்ரஹாதி ஂதிசுவ்தார்த்: ...

(சா.ஸ்வ.) விவக்ஷிதார்த் - இதுதானிங்கு ப்ராவர தத்வத்ரானங்களில் மாறாட்டம் கலசலா காதென்கைக்காகக்ஸொன்ன தத்தனை போக்கி பக்தியோக லக்ஷண ஸரீரானு ப்ரவிஷ்டமாகக்ஸொன்ன படியன்று. இவ்வுர்த் ஂனந்ய நிஷத்வாதிக்களை ஸ்ரூபத்துக்கு விஸேஷங்களாக நிர்देशியா மையாலே த்ரூபித மாகிறது. மூக்ஷோபாய் பக்தியோக ரூபமாயிருக்கிற த்யான விஸேஷமே யென்று நியமிக்கக்கூடுமோ? “தூவாஸ்மூதி:.. தஸ்மிந் தூஷே ப்ராவரே. தமேவ விதித்வ” த்யாதி களிலே தூவ ஸ்மூதி ஂன்றொரு ஸ்மூதி விஸேஷமும், சாக்ஷாத்காரமும், த்ரூானசாமான்யமும், மூக்ஷோபாயங்களாக தூதங்களன்றோ? கித்வ த்யானமே உபாய மானாலும் ஂக ஸ்மித்ரேவதினே அது நிர்வூதமாகததக்க தாகையாலே ப்ரதிதினமநுஷேய மாகாதொழியாதோ? அத ஂவாந்திம ப்ரத்யயமும் ஂனபேக்ஷித மாயொழியாதோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். அதுதானித்யாதி. அது ஂன்றது. “த்யாயத, யமேவவுஷ்ணுத” த்யாதி ப்ரமாண ப்ரதி பத்ரமான த்யானமென்றபடி - தைலத்யாதி - தூவாஸ்மூதி: ஂன்கிற விடத்திலே தூவ ஸ்வுத் ஸ்மூதி ஸந்தித ரூபத்யானஸ்ய தைல தாராவத வித்ஷித்ரத்வ ப்ரமத்தனை போக்கி ஸ்தூயியாகவொரு ஸ்மூதி யண்டென்றுஸொல்ல வந்த தன்று ஂன்றுகருத்து - சாக்ஷாத்கார துல்யமிதி - “தஸ்மிந் தூஷே” த்யாதி களும் சாக்ஷாத்கார துல்யவுைஷத்ர ரூபகுண விதி ப்ரமத்தனைபோக்கி சாக்ஷாத்காரஸ்ய மூக்ஷோபாயத்வ விதி ப்ரமன்றென்றுகருத்து - “ஸத்ரவ்வேவ் வர்தயந் யாவதாயுஷ் - ஂப்ரயாணா” திதி - தூதி ஸூத்ராதிக்க மஃபிப்ரேத்யப்ரம பதத்யாதுக்தி: - ...

(சா.ப்ர.) நிதித்யாஸிதவ்ய:.. “ஂமீத்யாத்மான் த்யாயிதேத்யாத்ஃபிப்ரேத்யோக்த் தைலதாரையைப்போலே திதி. “நாயமாத்மா ப்ரவத்ரனேன லத்ய:.. த்ரவத்ராத்ரவ நந்யயாஸக்ய” த்யாதிக்கமஃபிப்ரேத்யோக்த் நிரதிஸய ப்ரீதி ரூபமாயிதி. “ஸ்தேஃ பூர்வ மநுத்யானம் த்ரக்திரித்யஃபி தூயத” திதி ப்ரமாணாத் “ஂத்மாவாடரேத்ரத்ரவ்ய: தஸ்மிந்ஃபேப்ராவரே” த்யாதிக்க மஃபிப்ரேத்யோக்த் சாக்ஷாத்காரதுல்ய மாணேதி - “ஸத்ரவ்வேவ் வர்தயந் யாவதாயுஷ். ப்ராயாணாத் மூட்கார மஃபித்யாயிதே” த்யேதஃபிப்ரேத்யோக்த் ப்ரமபதத்துக்கு ...

(சா.வி.) கர்மயோக உபதிஷ்ட:.. ஸத்வாத்ம யாதாத்மயத்ரூான பூர்வக் ப்ரலஸங் கர்துத்வ த்யாக விஸிஷ்ட ப்ரமபூரூபாராத்ரண வுஷ ஸநியம ப்ரரிதூஃத தேவார்த்ரண தப்ஸ்தூர்த்ர தானயத்ரூாதிரூப நித்ய நைமித்திக்க கர்மானுதூானம் - ஂஸ்மிந் கர்மயோகே நுதிதே கத்ரமஷநிவூத்யா தந்மூலரத்ரஸ்தமோ நிவூதூஸத்வப்ராதூர்யேண மநஸி ப்ரரிஷுத்ரே ஸதி விஷயவுைமூத்ரய லக்ஷண த்ரூானநிதூாதிக்காரஸ்தித்யதி - ஂத தேவதூதூயாத்யாது “லோகேஸ்திந் திவிதிானிதே” த்யாதினோக்த், ஂயக் கர்மயோக: க்ரத்ரத்ரவ்விஷ்பத்யநந்தர ஸகல வ்யாபாரோபரம பூர்வத்ரூான நிதூா ஸ்பாத்ர ஂத்மாவலோகந் ஸாதயதி. க்ரத்ரத்ரவ்ய மநுவூத்யர்த் ப்ரகூதி விவித்ரத்ர த்ரகவத்ஷரீர தூதாத்ம யாதாத்மயத்ரூான பூர்வகாகர்துத்வ த்ரநுஸ்தூான விஸிஷ்டத்வன த்ரூானா காரதயா தத்ர த்ரூானாஸ்ப்ராதூான்யனத்ர கெவல த்ரூானநிதூாமநுத்யாதூவ ஂத்மாவலோகந் ஸாதயதி. ஂத்ராத்ரதிம பக்ஷோத்ரயாநிதி ...

மூல - दिवस மறுதியாக நாள்தோறும் அநுஷ்டிக்க வளர்ந்து வருவதாய், அந்நிமப்ரத்யயாவதியான ஜானசந்ததி விசேஷம் - இதுக்குவரணாச்ரமதர்மங்கள் ஜானவிகாச ஹேதுவான சத்வ விவ்ரூதிக்குக்களையான (சா.தி.) அந்நிமப்ரத்யய மாவது? வாசு பரத்யநந்தர் மன உபரதே: பூர்வ வரூம் பகவத்சாந் ...

(சா.ஸ்வ.) வளருகை, உதரோதர மதிக காலானு வுத்தமாதையும் உதரோதர வுசைதிசய ம்பிறக்கையும் - ததாசு த்ருத்யபிமதமான உபாய சரூர் சாக்ஷாத்கார துத்யஸ்மூதி சததி மாத்ரரூபமன்றிககே அப்ரயாணமஹரஹர் ப்ரயாசாதேயதிசய மாய் அந்நிமப்ரத்ய யாவதியான ஜானசந்ததி ரூபமாகையாலே ஁கஸ்மிந்நேவதிநே அது நிவ்ரூத்தமாகத்தகக தல்லாமையாலது ப்ரதிதிந மனுத்யேய மாகைக்கும் அந்நிம ப்ரத்யய மபேகித மாகைககரும குறையிலலையென்றுகருதது - ஜான சந்ததி விசேஷமதி. அத்ர விசேஷ சத்ப்தேந ப்ரூதிரூபத்வ விவகித. "தர்மவ விதித்வ" த்யாதிகள் சாமான்ய ரூப ங்களாயிருந்தாலும் ஁காபஸுந்யாயேந "த்யாயூத - துவாஸ்மூதி" ரித்யாதி விசேஷ வித்யநு சாராத்சாந சந்ததி விசேஷ பரங்களென்றுகருதது - ததாசு மூகூபாய த்யானவிசேஷ ரூபமென்று நியமிக்கத்தட்டில்லையென்றபடி - இப்படி ஜான சந்ததி விசேஷமே மூகூபாய மென்றக்கூடுமோ? "தத்ப்ராபி ஹேது ஜானசு கர்ம சூக்த் மஹாமுநே. சுவகர்மணாதமப்யர்ச்ய சிதிதி விதிதி மானவ" இத்யாதிபு வரணாச்ரம தர்மங்களும் மூகூபாயங்களாக த்ருதங்களன்னோ? "நான்ய:பந்தா:" என்னையாலே யிலை மூகூபாயங்களல்ல - கிதூபாயூப யூக்த மாத்ரமாக த்ருதங்களென்னில் யூகாப்யாசததாலே வருகிற இந்தஜான சந்ததி ரூபூ பாயத்துக்கிலை உபயூக்தங்களாம்படி யெங்ங்ஙனே? என்னவருளிச்செய்கிறார் - இதுக்கித்யாதி - விகாசேத்யாதி - யூக ...

(சா.ப்ர.) ப்ரயாணம்டண்ணும் திவசமறுதியாகேதி - அறுதி, அவதி: - பக்தி விவ்ரூதி ப்ரதி வந்தகபாபநிவ்ரூத்யே ப்ரதிதிந தர்மானுதான பூதந தயானபி பவந்ததர்சயதூத்யத்ர ப்ராப்யகாரூ தாஹத் "தர்மேந பாபமபநுததூத்யேத தபிப்ரேத்யூக்த் நாள்தோறு மனுஷிக்க வளருமதாயிதி. ப்ரதி தினானுதானேந சவ்ர்திதமதித்யர்: "ய் ய வாபிஸ்மர்ந் பாவ் த்யஜ த்யந்நேகலேபர். ததமேவேதி கூத்யே" த்யாதி கமபிப்ரேத்யூக்த் அந்நிமப்ரத்யயாவதிதி. ஁வ் சாத்ரசாமான்ய சத்ப்தானா விசேஷ பர்யவசான ஹேது தூதசாமான்ய விசேஷ ந்யாயசூககூ "வேதந் த்யான வித்யாந் ததி த்ரூதாந் துவஸ்மூதூ. சாசு தூதூதிவமப்யேதி தூதூதிபக்தித்வ மூகூதூதி"தி த்ரூகூகூபிப்ரேத: நனு கர்ம யூகஜான யூகாப்யா மூத்பந்நச்ய பூர்வூக்த ரூபச்ய பக்தி யூகச்ய "சஹகாரித்வேநசே"த்யாதி ப்வதூதயா வதூதானி நித்ய நேமிதிககமர்மாணி கி் கர்வந்தூத்யத்ர பர் பராகாரண ப்ரதிவந்தக ச்யாபி கர்ய விதூதகத்வாத்நி வர்தகச்யாப்யூபகாரகத்வ மஸ்தூத்யபிப்ரேத்யாஹ - இதுக்கு வரணாச்ரமேத்யாதிநா. யாவதாயுதமதித்யத்ர ப்ரதிதிந மனுத்யேய தயா ...

(சா.வி.) பஹூதாப்ரபந்திதத் தூதூதயாத்யாதி. அறுதியாக, அவத்யர்யத்யாச்யாத்ரதா. நாள்தோறும், ப்ரதிதிவச. அநுஷிக்க, க்ரயமாணேசதி - அப்யச்யமானேசதிதி சமூதாயர்: வளர்ந்து வருவதாய், வ்ரூதிமூபேத்ய ப்ராபுநவந் - ப்ரதிதிவச வ்ர்தமான: உதரோதராதி சயித வுசை சர்வவிசேஷாந் ப்ராபுநவந்நிதி பிலிதர்: களையான, தூதூதிதி சச்ய ப்ரதிவந்தக தூணவத்ரபிவந்தகூ தூதூ ...

மூல் - ரஜஸ்தமஸ்சுக்களுக்கு மூலமான பாபங்களைக்கழித்துக்கொண்டு इति कर्तव्य
தையாயிருக்கும் - இஃபக்தியோம்தானே. “प्रत्ययार्थं च मोक्षस्य सिद्धयस्संप्रकीर्तिताः”
என்கிறபடியே இளநெஞ்சரைத் ...

(सा.दी.) इभक्तियोगं कामनाभेदத்தால் ऐश्वर्यं कैवल्यங்களுக்கும் साधनमा மென்கிறார்.
இஃபக்தியோம்தானே யித்யாதி. प्रत्ययार्थंचेति. मोक्षத்தில் भक्ति साधन மாமென்று மந்தார்க்கு
विश्वास मिथ्यर्थं अष्टौसिद्धयश्शास्त्रेदर्शिताः என்கை. இளநெஞ்சர், மந்விஷ்வாஸர் - ...

(सा.स्वा.) विरोधिपापविशेषं कर्मयोगத்தாலேகழிந்தாலும் भक्तियोगानुष्ठानदर्शने
अहरहस्सम्पादनीय ज्ञानविकास विरोधि पापविशेषங்களைக்கழித்துக்கொண்டு वर्णाश्रमधर्मम
उपयुक्त माமென்றுகருத்து. इति कर्तव्यतै, अङ्गम् - मोक्षोपायமான भक्तियोगத்தின் स्वरूप
मिथुवाकில் இனி ऐश्वर्यादि साधन மாக श्रीगोतार्थ संग्रहादि களிலே சொன்ன भक्तियोगம் இதனைக
காட்டில் भिन्नमो - अभिन्नमो? भिन्नமாகிலதன் स्वरूपத்தை निरूपिष्यात् போது तदव्यावृत्तमाक
இதன் स्वरूप மறியப்படாதொழியும். अभिन्नமாகில் बन्धहेतुवान्ते मोक्षहेतु
வென்றதாகையால் विरुद्ध धर्माध्यासं प्रसङ्गिकமும். हितपरमान शास्त्रमैश्वर्यादिकளை बन्धकत्वे
नत्याज्यங்களாகச்சொல்லிப்பின்னையுமவற்றையே पुरुषार्थங்களாக்கி அவற்றுக்கிந்த
भक्तियोगத்தை साधनமாக विधिक्किற் தென்றால் शास्त्रं विश्वसनीय மாகாதொழியும்?
என்னவருளிச்செய்கிறார். இஃபக்தி யோம்தானே யித்யாதி. प्रत्ययेति. वेद विहित साधनानुष्ठानेनावश्यं
मोक्षस्सिध्यतीति विश्वास जननार्थं मित्यर्थः. सिद्धयः, ऐश्वर्यादि फलानि. संप्रकीर्तिताः, तत्तत्साधना
नुष्ठानस्य फलत्वेनशास्त्रेषु निर्दिष्टा इत्यर्थः. இளநெஞ்சர், மந் விஷ்வாஸர் ...

(सा.प्र.) प्रति पन्नस्य कर्मणोदिनेदिने अति शयोत्पादनेनोपकारकत्वे संभवत्यदृष्टद्वारत्वं कल्पनानुपपत्तेर
भ्यासाधेयातिशय भक्त्यनुष्ठान हेतु भूतस्य सत्वस्याभिवृद्धि प्रतिबन्धक रजस्तमो हेतु पापनिरासकत्वे
नांगत्वं मित्यर्थः - उक्त लक्षणेन भक्तियोगेन मुक्तस्य संसारिणाकेनाप्य दर्शनादुक्तेर्मोक्षसाधनत्वं संशयः
कस्य चिन्मन्दधियस्स्यादिति ज्योतिष्टोमप्रत्ययार्थाभिचार कारीर्या दिवदस्य मोक्षसाधनत्वं प्रत्ययार्थं फलान्तर
साधनत्वं मुमुक्षो भगवदत्यन्ताभिमत त्वेनश्रैष्ठ्यं प्रमाणोपन्यास पूर्वकमाह - इहभक्तियोगन्ताने
इत्यादिना.

(सा.वि.) रजस्तमसो. तन्मूलानि, तत्कारणभूतानि पापानि. कृत्तिத்துக்கொண்டு, निरस्यन्तस्संतः.
इतिकर्तव्यता, अनुग्राहक व्यापारः. प्रत्ययार्थंचेति. मोक्षस्यप्रत्ययार्थं, मोक्षसाधनत्वं विश्वासार्थं. सिद्धयः,
ऐश्वर्यादि सिद्धयः. संप्रकीर्तिताः, मंदबुद्धीनां भक्ते मोक्षसाधनत्वे अविश्वासस्स्यात्. अत ऐश्वर्यादि
फलसाधनत्वे दर्शिते तदर्थानुष्ठाने ऐश्वर्यादि प्राप्तौसत्यांतद्र देवात्रापि मोक्षरूप फलाविनाभावोस्तीति
विश्वासो भवतीत्यर्थः. இளநெஞ்சரை தேற்றுகைக்கிட்டவிரகான வழியில். இளநெஞ்சு, மந்
விஷ்வாஸவதா. அரை, மதஸ்ய காலுப்யஸ்யே த்யர்ஃ.

(सा.सं.) प्रत्ययार्थ - अनेन भक्तियोगेन मोक्षोभवति नवेति संशयवतां तन्निवृत्तये. सिद्धयः, अणिमादि
रूपाः - ...

(சா.தொ.) அவ்விடத்தில்தியாதி - சதுர்விதாதிசாரி களிலெனாகை. ஜானி, ஸுரவதநுஸுவாகாதிநு. நியயயொகமாசுகுசுமாணவாத்ரயொனானுரம் விதாய மய்யெ கசுமிந்நெவ ஸுதி: ஸ்நெஹ்யஸ்ய தாதுஸுவா துவிசுஷ்யதெ - தेषா, சதுர்விதானாம் மத்யெ, ஁கசுமிந் ஸுரவத்யெவ அந்நொ ஁பாயொபெயந்வ நிசுசுவொயெஸான்தெ ஁காதிந: ...

(சா.பு.) ஏற்றுதலை, சீர்தன்மை ...

(சா.ச.) அவ்விடத்தில், चतुर्विधेषुमध्ये - ஜானியனுடைய ஏறந்ததைத்தானே வெளியிட்டான்
इत्य न्वयः - ...

(सा. सं.) अहमेव गतिः, अहमेव फलभूतः - इत्थमपपादितं भक्तियोगमेव नामान्तरेणोप सहरति.

(சா.நீ.) ஶாஸ்த்ர ஜ்ஞானஸாஹ்யமான இப் பக்திக்கு ஶாஸ்த்ரஜ்ஞான ஹேதுத்வமந்யோந்யாஸ்ய டுஷ்டமனரோவென்ன வநுளிசசெய்தறா இகினுடைய ஹேதுவாயித்யாடியால். தெளியவித்யாதி. ஶாஸ்த்ரமுதததால் என்று ஶேஷம். ...

(सा.प्र.) कैङ्कर्य पर्यन्त परिपूर्णानि भव जनकत्वोक्ति विरुध्ये तेत्यत्राह. இப்படி மோक्षோபாயமாக்ஷதி. भक्तियोगस्यैव परभक्तित्वात् परज्ञान परम भक्त्योर्ज्ञानावस्था विशेषयो शरीर विमोक्षासन्नकाल भाविनोरपि परभक्ति रूप भक्तियोग फलत्वेनोत्तरोत्तर कैङ्कर्य प्रतिपूर्व पूर्वकैङ्कर्य स्यैव भक्तियोग फल विघटकत्वा भावान्न विरोध प्रसग इति भावः. ननु भक्त्यु त्यत्य नन्तर “भक्त्या शास्ताद्वेद्भि जनार्दन” मित्युक्त प्रकारेण भक्त्या शास्ताद्भगवद्ज्ञानं, भगवत्विज्ज्ञातेतस्मिन् भक्तिः कार्येत्यन्योन्याश्रय शंकायां “सत्सङ्गतिः किं करोति पुंसा” मित्युक्तसत्संगादि जनित भगवद्विषयादर मात्रस्यैव “भक्त्या शास्ताद्वेद्भी” त्यादि घृक्तेर्नोक्त दोष इत्याह. இதனுடைய हेதுவாய் इत्यादिना - एवं भक्तियोगं सकारणं सांगनिरूप्य तस्यभगव दाराधनत्वेन ...

(सा.सं.) ॐपपति. भगवद्विषय प्रीतिविशेषे भक्तिशब्द औपचारिक इति तत्प्रवृत्ति निदानमिदमिति चाह - ...

மூல்- அபினிவெசத்துக்குக் காரணமாய் பக்தி என்று பேர்பெற்றிருக்கும் - இத்தாலே “சுத்தாபவ்
 கதோபக்த்யா சாஸ்த்ராவேதி ஜனார்தன” என்கிறபடியே சாஸ்த்ரஜன்ய தத்வ ஜ்ஞான கர்மயோகாதி பரமபரே ...

(சா.தீ.) சுத்தாபவ் கத: - சுத்த மனஸ்க:.. சாஸ்த்ரத்வார ஜனார்தன யதாவஜ்ஞானாமி என்கை. சாஸ்த்ராஸ்தத்வ ஜ்ஞான
 பவதி, தத்வஜ்ஞானபூர்வக: கர்மயோக:, ததோ ஜ்ஞானயோக:, தைநபரபக்திர்भवति என்கை. ...

(சா.ஸ்வ.) த்வாபாவாசு பரபக்த்ய பௌக்யா பௌத இதிபாவ: - இத்தால் ததபௌக்யா நிக்ருஃதத்வமும் ஜாபித.
 பேர் பெற்றிருக்குமिति. த்யான விசௌப் பக்தி ஸத்வதாச்ய மானாலும் தத்ஸாத்ருச்ய நிமித்திக்ருத்ய ஸ்யேநா
 தின்யாயேந தத்ஸஜ்ஞகமாய்க்கொண்டு இதுவும் பக்தி ஸத்வதாச்ய மா யிருக்கு மென்றபடி. அதில
 சாத்ருச்யரூப நிமித்தத்தை காட்டுகிறது ப்ரீதி ஸத்வதமும் சர்வேஸ்வரனை யித்யாதி விசௌபணமும்.
 பரபக்தேரீஸ்வர சாஸ்த்ராத்தாராபி நிவெச ஹேது த்வஸ்ய வக்யமானத்வா தஸ்யசு ப்ரீதி விசௌபஸ்ய விசதஜ்ஞானாபிநி
 வெசஹேதுத்வாத்யாவ ஸ்தித ஸ்ரஹாபி நிவெச ஹேதுத்வ ப்ரீதி ரூபத்வ சாஸ்ய தத்ஸாத்ருச்ய மितिபாவ:.. இந்த ந்யாய
 பரம பக்திக்கும்துல்யம். அதுக்கும் ப்ரீதிரூபத்வமும், அபினிவெச விசௌப ஹேதுத்வமும்
 இங்குசொல்லப்புகுறதிறே. அதோப பாதித ந்யாயேநைவ தஸ்யா அபி பக்தி ஸஜ்ஞகத்வம் சித்ருமिति க்ருத்வாபரம
 பக்திதி தத்ராபி பக்தி ஸத்வதப்ரயோக இதி மன்தவ்யம். இதஞ் சர்வ “ப்ரீதி பூர்வ மனுத்யான பக்தி ரித்யாபி த்யாயத”
 இதி தத்வதோகாசுதாஹத பக்தி லக்ஷண மனுஸ்யுத்தம். ந்யாய சித்ருவாஜன தாத்பர்ய சந்த்ரிகாதிசுது மஹநீய விசய
 ப்ரீதி பக்திரிதி லக்ஷணாந்தர மனுஸ்ய த்யான ரூபத்வா நாதரேண ப்ரீதி விசௌப மாத்ரஸ்ய பக்தி ஸத்வதாச்யத்வாங்கீகார
 இதி த்ருப்யம். இங்கு அவனை யென்று நிர்தேசித்த லாபிருக்க சர்வேஸ்வரனை யென்று நிர்தேசித்தது
 சர்வேஸ்வரன் இன்னானென்று பரதத்வாதி யாதாம்ய நிர்ணயத்தில் அபினிவெசத்திலே ப்ராத்யானேந ஹேது ரய
 ப்ரீதி விசௌப இதி ஜாப நார்த். கர்ம யோகாதிக்கள் பரபக்தி ஹேது வென்று முன்புசொல்லி யிருக்க இந்த
 ப்ரீதி விசௌப ஹேது வென்னக்கூடுமோ? இது தத்வார ஹேது வென்கைகருத்தான் ப்ரமாணமுண்டோ?
 என்கிற சங்கேயப்பரி ஹரியாதின்றுகொண்டு மோக்ஷ சாதினமான பரபக்தியானது ஜ்ஞான விசௌப ஹேது
 வாம்படி யெங்ஙனே யென்று முன்பு சொன்ன சோதத்தைப்பரிஹரிக்கைக்காக சாஸ்த்ராத்தார விசௌப
 ஹேதுத்வ ப்ரகாரத்தையும் உபபாதிக்கிறார். இத்தாலே யித்யாதிதால் - இத்தாலே யென்கிறத்துக்கு
 சாஸ்த்ர ஜன்யேத்ய த்ரான்வய:.. ததாசு சாஸ்த்ர ஜன்யஜ்ஞான மூலகர்மயோகாதித்வார இந்த ப்ரீதிவிசௌபமும் பரபக்தி
 ஹேதுவா மென்றுகருத்து. அந்திம ப்ரத்யயாந்த மான ..

(சா.ப்ர.) பகவத்ப்ராத்யான்ய ஸ்போரணாயோக்தானுவாத பூரஸ்சர “பரபக்தி: பூராத்ருப ப்ரத்யக்ஷாபி நிவெசனம்।
 பரஜ்ஞானந்நுதஸ்யைவ சாஸ்த்ராத்தார: பரிஸ்குட: । பூநர்விஸ்லேஷபீஹத்வம் பரமாபக்திரூச்யத” இத்யுத்த பல்பூத பரஜ்ஞான
 பரமபக்தி ஜனநத்வாரா பந்நநிவ்ருதி ப்ரகார ஸ்ரீஸதாரி ஸூக்திபிறுப பாதிதந் பரபக்த்ய பரபர்யாபி பக்தி யோகநிறுபண
 நிகமயதி. இத்தாலே சுத்தாபவ் கத இத்யாதிநா - ...

(சா.வி.) இத்யர்த:.. பரபக்தை: பரஜ்ஞானோத்பாதிதகத்வ ப்ரகாரமாஹ. இத்தாலே இதி.

(சா.ஸ.) இத்தனுடையவிதி. அத பரஜ்ஞானபரமபக்திஸத்வ விசயாஸ்சு விவிச்ய தர்சயதி, இத்தாலே
 இத்யாதிநா ...

மூல் - யாலே பிறந்த பக்தியானது சாक्षात्கரிக்கவேண்டுமென்னும் அபிநிவేశத்தை யுண்டாக்கி "योगेश्वरततोमेत्वं दश्यात्मानं मव्ययम् - காணுமாறு அருளாய் - ஒருநாள் காணவாராயே" என்று விலபிக்கும்படி பண்ணி, இவ்வபேகா மாत्र மடியாக வந்த பாவத்ரபாசா விசேஷத்தாலே தत्காலநியதமான பரிபூர்ண சாक्षात्காரத்தை யுண்டாக்கும் - இச்சாक्षात्கார் பரிபூர்ணமென்று (சொல்ல) பேசப்பட்டது - ...

(சா.வீ.) காணுமாறு, காணும்படி - காணவாராய், காணும்படிவந்தருளவேணும். விலபிக்கும்படி, கூப்பிடுமபடி - சந்தமன்றியே தत्கால விசேஷநியதமான பரிபூர்ண கல்பசாक्षात्காரத்தைபென்கை. தேச விசேஷமனுக்கே ...

(சா.ஸ்வ.) உபாயநிஷ்பத்தி ரூப காரணமில்லாதிருக்க தேஹ சம்பாதி ரூபபரிபந்தகமு மிருக்க பரிபூர்ண சாक्षात्கார முண்டாம்படி பெருங்கனே யென்று ஷட்கியா மைககாக சாक्षात्கரிக்க வேண்டுமியாத்விதி: . பரிபக்தி ச்வநிஷ்பத்தி நந்தர் மோகத்தைப்பிறப்பிக்கிற தானாலும் நடுவே இப்படி ஓர் அபிநிவేశத்தை யுண்டாக்கி அம்முடித்தாலே ஜ்ஞான விசேஷ ஹேதுவ மாமென்றுகருத்து. அபிநிவేశ மாவது; பரிபக்தி வந்தாலல்லது விடவொட்டாத தீவிரபேகை. இவ் அபேகை விலாப பரிபந்த மானாலல்லது பரிபாசா விசேஷ ஜனகமாக மாட்டா தென்கைக்காக விலாபவிதி: . இப்படி விலாபங்கண்டதுண்டோயென்று ஷட்கியாமைக்காக இங்கு பரிபாசாவிதிஹரணம். காணுமாறு, காணும்படி, அருளாய், க்ருபைபண்ண வேணும் காணவாராய், காணும்படி வந்தருளவேணும். அபேகா மாத்திரமिति - நதூபாய நிஷ்பத்தி: - ததாஹோபாய நிஷ்பத்திஜ்ஞான பரிபாசா ரூபகாரண இப்போதிலல்லா விட்டாலும் இம்மாதிரிததால் வந்த பரிபாசா ரூப காரண விசேஷத்தாலே சாक्षात्கார ம்பிறக்கலா மென்றுகருத்து - தத்கால நியத மென்றது அபேகாநு பூத்திகால மாத்ரஸ்தாயி யென்றபடி - ததாஹ தேஹ சம்பாதிக்கள் பரிபந்தக மாவதும் உபாய நிஷ்பத்தி காரணமாவதும், பரிபக்தி காலின சாक्षात्கார த்துக்கொழிய இதுக்கன்று என்றுகருத்து - பரிபூர்ண மென்றொன்று சொல்லக்கூடாதென்று முன்புசொன்னதற்குக்கும் உத்தர மருளிச்செய்கிறார் இச்சாक्षात्கார மியாதியால் - இந்த பரிபூர்ண மோக ஹேது வாய்ப்படி யெங்கனேயென்கிற ஷட்கிக்கு பரிஹார ந்காட்டாநின்று கொண்டு பரிபக்திக்கு பரிபக்தியில் காட்டிலும் பரிபாசா விசேஷமான உத்திரத்தையும் உபபாதி யாநின்று கொண்டு பரிபக்தி யென்றொன்று சொல்லக்கூடா தென்கிற .

(சா.பரி.) காணுமாறு அருளாய், யதாமேத்வதர்ஷனம் ச்யாததா க்ருபாங்கு - ஒருநாள் காணவாராயே கதாஹிதபரிபாசாமயா த்ருபாஹேஸ்ததானாஹிதசி. ...

(சா.வி.) பரிபக்தியானது, பரிபக்திரித்யேஷா. சாक्षात्காரத்தை யுண்டாக்கி இத்யந்வய: . காணுமாறுருளாய், ஒருநாள் காணவாராயே, யதாமேத்வதர்ஷனம் ச்யாததா க்ருபாங்கு. ஒருநாள், ஃகஸிந்நிதே. காணவாராயே, யதாத்ருபாஹேஸ்ததானாஹிதசி. தத்கால நியதேதி, சந்ததந்நிதேதி: . பரிபூர்ணேத்யத்ர பரிபூர்ண கல்பேத்ய: . பரிபூர்ணநிதேத்யத்ர தேசவிசேஷஜ்ஞானசாஹ்யத்வாதித்யாஹிதே. அந்தர ...

(சா.ச.) பரிபக்தேத்ய: . இத்தாலே சாक्षात्கரிக்க வேண்டுமென்ற அபி நிவేశத்தை யுண்டாக்கி விலபிக்கும்படி பண்ணி சாक्षात्காரத்தை யுண்டாக்கு மியந்வய: - அத்ர சாक्षात्காரதுத்யை ஷட்வதி ஹ்யானஸத்வாஹ்யாபரிபக்தி: - ததச்சாक्षाத்காரவாநித்யஅபிநிவేశானந்தர தத்கால நியதசாक्षाத்கார: பரிபூர்ண - ததோ. ...

மூல- இப்படி நிரதிசய ஸாங்கமான ஸாவதஸ்வரூபத்தை ஸாஶாட்கரித்தவாறே ஸெருவிடாய்ப்பட்டவன் தடாகத்தைக்கண்டாற்போலே பிறந்த ஸ்ரீத்யதிசய ஸரமஶக்தி - இது "முனியேநான்முக" னிற்படியே ஸஶ்சோசமற அநுஶவித்தல்லது தரிக்கவொண்ணாத அஶிநிவ்ஸத்தையுண்டாக்கி மறுக்கவொண்ணாத திருவாணையிட்டு வளைத்துக்கூப்பிடுகையாலே ...

(ஸா.தீ.) ஸரிபூர் ஸாவதஸாஶாட்கார் - ஸரமஶக்தியைக்காட்டுகிறார். இப்படி யித்யாதி. இது அஸ்குசித ஸாவதநுஶவேச்சையை உத்யாதித்துக்கடுக ஸாவதஸாமியைக்கொடுப்பித்தது இவனாசை தீருமபடிவீடு ஸெறப்பண்ணு மென்கிறார். இது முனிடே யித்யாதித்யால் - முனிடே நான் முகனே யென்கிற திருவாய் மொழிப்படியே. மறுக்கை, அதிக்ரமிக்கை. திருவாணை, பிராட்டி விஷயமான ஶபதம் - வளைத்து அப்பால் போகாமை நிர்வந்தித்து.

(ஸா.ஸ்வ.) பூர்வோக்த ஶகைக்கும் உதரமருளிச்செய்கிறார் - இப்படி நிரதிசயேத்யாதித்யால் - இப்படி யென்றது ஸரிபூர்மாக வென்றபடி - இதுககு ஸாஶாட்கரித்தவாறே யென்கிற விடத்திலந்வய - ததாச ஸாஶாட்கார் ரூப ஸரிஜானஸ்ய ஸரம ஶக்தி ஜனன முகேன ஹேதுவ மிதிஶாவ: - ஸ்ரீத்யதிசயமிதி - ஸரஶக்தி யானது ஸரிபூர் ஸாஶாட்காரத்தால் பிறந்த தல்லாமைத்யால் அது இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீத்யதி சயரூப மல்லாமைத்யாலே அதிற் காட்டிலிது உத்கூஶ மென்றுகருத்து - இவ்வுத்கூஶ வுத்யாரூடமாகைக்காக ஸெருவிடா யித்யாதி தூஷாந்தோ ஸாடானம் - இந்த ஸரமஶக்திதான ஸாஶஹேது வாமபடி யெங்ஙனே? தூர் ஶூதமான ஸரிஜானத்துக்குப்போலே ததூர் ஶூதமான ஸரமஶக்திக்கும் ஒரு தூரான்தராபேதீ யுண்டாகில் அநவஸ்யீயமாகாதோ? என்ன, இது வ்யவதானமற ஸாஶஹேது வாமபடியை உபத்யாதிக்கிறார் - இது முனியே யித்யாதி த்யால் - முனிடே நான்முகனே யென்கிற திருவாய் மொழியில் உத்கூஶீத்யா யென்றபடி - ஶங்கோச மற என்றது, தத்கால நியத மென்று முன்பு ஶொண்ணபடியன்றிக்கே கால ஶங்கோசமற என்றபடி - இங்கு அநுஶவமாவது; கைர்ய ஸயந்தமான ஶாஶரூப ஸாஶாட்காரானு வூதி: - மறுக்க வொண்ணாத, அநதி க்ரமணியமான - திருவாணை, பிராட்டி விஷயமான ஶபதம் - அந்த திருவாய் மொழியில் வாசம் ஶெய் பூங்குழலான் திருவாணை யென்றபாகரததை நினைத்துச்சொன்னபடி - வளைத்து, போக வொட்டாதபடி நிர்வந்தித்து - இனி நான் போகவொட்டேனென்று மாயம் ஶெய்யே லென்னையே யென்ற வாக்யத்தைக்கணிசித்துச்சொன்னபடி ...

(ஸா.ஸ்ர.) மறுக்கவொண்ணாத, அலங்குணிய. திருவாணையிட்டு, லக்ஷமீவிஷயம் ஶபதம் கृத்யா - ...

(ஸா.வி.) ஶாவி ஸரமஶக்தி ஶ்வரூப மாவ. இப்படி இதி. ஸாஶாட்கரித்தவாறே, ஸாஶாட்கூர்வத்யேவ. ஸெருவிடாய்ப்பட்டவன், அத்யந்த ஶ்ரமகூஹிதஸ்ய. தடாகத்தைக்கண்டாப்போலே, தடாகதஸிநேவ. ஸரம ஶக்தி கார்யமாவ. இது இதி. இது, இய ஸரமஶக்தி: . முனியே நானமுகனே இத்யுக்த த்ரீஸாஶகோப ஶூக்தி ஸ்ரகாரேண. ஶங்கோசமற அநுஶவிததல்லது, அஸங்கோசநானுஶவ விநா. தார்க்க வொண்ணாதே அஶிநிவ்ஸத்தையுண்டாக்கி, ஶத்யாதுமயுக்த மித்யாஶிநிவ்ஸ ஶுத்யாதி - மறுக்கவொண்ணாத, அநதிலங்குணிய. திருவாணையிட்டு, லக்ஷமீ விஷய ஶபதம் கृத்யா. வளைத்துக்கூப்பிடுகையாலே, அந்யதோ யதா நகச்சுததா நிர்வந்தி க்ரத்யா ...

(ஸா.ஸ.) நிரந்தர ஸாஶாட்காராஶிநிவ்ஸ ஹேதுஶூதா ஸாஶாட்கூதே ஶ்ரஶ்யாணிநிரதஸய விபுலஸுஶ்வத விஷயிணியா விஸேஸஸ்ரீதிஸஸா ஸரமஶக்திரிதி நிஷ்கர்ஷ: . இது, இயம்ஸ்ரம ஶக்தி: - வீடு ஸெறப்பண்ணுமித்யந்வய: -

மூலம் - இவனுக்குக்கொடுக்க முடியாதபடி சர்வீசரனுக்கு தவிராதி
 சயத்தையுண்டாக்கி இவனை அவாவற்று வீடுபெறப்பண்ணும் - ...

(சா.வீ.) அவாவென்று, மஹத்தான அசை. அபிநிவేశம், பகவதநுபவ பெறப்பண்ணுமெனகை.
 சாத்விக சங்காதிதளால் ப்ரீதி விசேஷ ரூபபக்தியுண்டாம். அத்தால் சாஸ்வதஜாதாதி மிச்சையுண்டாம்.
 இத்தால் பகவதப்ரஸாதமடியாக சாஸ்வஜ்ஞானம் வரும் - அததாலுபாயபக்தி. அததால் சாஸாதுகாரேச்சை.
 அபபகவதப்ரஸாதாத்ரஸாதுகாரே. அத்தால் நிரதிசய ப்ரீதி - இத்தால் உபாயபி நிவేశம். அநந்தர்
 பகவதப்ரஸாதாத்ரஸாதிமென்று க்ரமம். இனிபக்தியோகத்துக்கு அநாதிாரிகளைக காட்டி
 அயவர்களுக்கு ப்ரபத்திதானே பரபக்திஸ்தானேவிஹித மாகையால் அவனுடைய கோலுதலுக்கீடாக
 மேல்வரும் அநுகூலாவஸ்தை களையுமுண்டாக்கு மென்கிறார்.

(சா.ஸ்வ.) கடுக, காலவ்யவதானமற - ததாச, இதுககு த்வாரந்தராயேசை யில்லாமையால் அநவஸ்தை
 யாகாதென்று கருதது - அவாவற்று, தீவ்ர தூஷணைசமித்தது - இப்படி பரபக்தி உபாயமாக
 விஹிதையென்றும், பரஜ்ஞான பரம பக்திகள் பல்மாயிருக்கு மென்றும்,
 பிரித்துச்சொன்னதுகூடுமோ? கதத்திலே பரபக்த்யாதிதகள் மூன்றையும் பல்மாகச்சொன்னது
 விரோத்யாதோ? அது ப்ரபத்தியை அத்வாரக மாகப்பற்றுவாரர்குச்சொன்ன தாகையாலும் இதுமற்ற
 அபகாரிக்குச்சொன்ன தாகையாலும் விரோத மில்லையென்னில் அவர்களுக்கும் பரபக்தி
 லேண்டித்தாகில் அவர்களும் சத்வாரக ப்ரபத்தி நிஷரையாய் முடிகையால் அபகாரி த்வைத்யம்
 கூடாதொழியாதோ? பரபக்தி ஸ்தானத்திலே ப்ரபத்தி சோதிதையாகையாலே யவர்களுக்கு பரபக்தி
 சோதிதையல்லாமையால் உக்த சட்காவகாசமில்லையென்னில் அப்போதவர்களுக்கு கதத்தில்
 சொல்லுகிற பரபக்தி லேண்டாதொழியாதோ? அட்கங்களில் அத்யந்தாசக்யங்களான தோர்களிலே
 நிற்கக்கடவ ப்ரபத்தி அஹிஸ்தானத்திலே நிற்கத்தான மாட்டுமோ? ததஸ்தானத்திலே சோதிதையை
 யென்னும்போது கௌபோய மாக ப்ரஸகிக்கையால் முக்யமான பக்தியோகத்தை விட்டு இத்தை
 பற்றுவார் தான் கிடைக்குமோ வென்னவருளிச்செய்கிறார்.

(சா.ப்ர.) அவாவற்றுவிட்டு பெறப்பண்ணும், கெவலாபிநிவేశம் பரித்யஜ்யானுபவகைக்ய பர்யந்தாவந்த
 நிவூத்தி ப்ராஸாதுகரோதி - எவ பக்தியோக சபல் நிரூப்ய தப்ராசக்தானா முபாய பூதாயா: ப்ரபத்தரதிகாரேண ...

(சா.வி.) விஸாயபகரண ஹேதுதயா. இவனுக்கு, அஸ்யபக்தஸ்ய. கடுக ப்ராஸிதையக்கொடுக்க, சிஷ்யப்ராஸி
 தாது. சர்வீசரனுக்கு தவிராதிசயத்தையுண்டாக்கி இவனை, இம்பக்தம். அவாவற்று விட்டு
 பெறப்பண்ணும், அத்யந்தாபி நிவేశன கைக்ய பர்யந்தானு பவம் ப்ராஸவந்தம் கரோதி. அயமத்ர காரணக்ரமம்:
 ப்ரதம் சாத்விக சஹவாஸாதினா பகவதிப்ரீதி:, அநந்தர் சாஸ்வதஜாதாதிமிச்சை, பசுசாசுசாஸ்வ ஜனிட தத்வஜ்ஞானம்,
 அநந்தர் கர்மயோகாதி த்வாரா உபாயபக்தி:, ததநந்தர் சாஸாதுகாரேச்சை, ததநந்தர் சாஸாதுகார:, அநந்தர்
 நிரதரானுபூஷாலக்ஷண பரமபக்தி:, ததநந்தர் ப்ராப்யபிநிவేశம், அநந்தர் பகவதப்ரஸாதாத்ரஸாதிஸிதி. எவ்
 பக்தியோகன கர்ய காரணக்ரமம் ப்ரதர்ச்ய இதானி ப்ரபத்தை ...

(சா.சம்.) விட்டு, நிரந்தர சாஸாதுகாராதிகரணம். எவ் வித பக்த்யநாதிகாரிணா மேவ ப்ரபத்தி: சா "பக்த்யா
 பரமயாவாபி ப்ரபத்தாவே"தி பரபக்திஸ்தானே சோதிதா - பக்தஸ்ய பரபக்த்யநந்த ராவஸ்தாஸ்சர்வா ...

[illegible]

மூல் - இஃப்ரபத்திக்ருமேல வரும் அநுகூலாவஸ்தைகள் இதின்ஃபல்மாயிருக்கும். இஃப்ஃபடி ஃப்ரபத்திக்கும், ஃபத்திக்கும், அஃபகாரி விஸேஸத்தைஃப்ஃபற்றிதூல் ஃபலத்வ முண்ஃபாகையாலே விஃகல்ஃப்மாகக்கடவது - இவத்துக்கு “நானாஸஃப்தாதிஃபேதாத்” ஂன்கிற அஃபகரணத்திலே ஃபேஃப் ஃபிஃப்டம் - ...

(ஸா.ஃபி.) ஃபாகிலும் அஃபகாரி விஸேஸவ்யவஸ்தயாமோஸத்தல விஃகல்ஃபித் மெண்ஃபுறார். இஃப்ஃபடி ஃப்ரபத்திக்கு மித்யாஃபி. இவத்துக்கு ஃபேஃப் தானுண்ஃபோ? விஃகல்ஃப்மெண்ஃபுறே ஃபொல்லித்தெண்ன வஃபுளிஸஸெஃப்கிறார் - இவத்துக்கி த்யாஃபியால் - நானா, விஃப்யாஸஸ்வாஃபிஃபந்நா: - குத்: ? ஃப்தாதிஃபேதாத் - ஃபாஸித். ஃப்ரபத்யத் ஃபித்ஃபேதாத் - அஃபிஸஃப்தததால் ஃபவஸூஃபாஃபி ...

(ஸா.ஸ்வா.) அநுகூலாவஸ்தைகளெண்ஃபிஃப்ஃபடி ஃபாமான்யமாக நிஃபேஸித்தத்து கைஃபர்யமானால் ஃபலமண்ஃபுறாவெண்ஃபு ஃபைஃப் ஃபிஃபயாமைக்காக வெண்ஃபுகண்ஃபுகொண்ஃபது. அஸ்த்ஃபநுக்கு ஃபத்தி. ஃப்யானே ஃப்ரபத்தி ஃபெண்ஃபாலிவை தூல் ஃபரீரங்களைஃபுறேஃபுற தாகையாலிவத்துக்கு ஃப்ரமாண ஃபஃப்ரஃபாயங்கஃபுறஃபொல்லும் விஃகல்ஃப் கூடா தொழிஃபாதோ? வெண்ஃபவஃபுளிஸஸெஃப்கிறார். ஃபஃபுஃபித்யாஃபி. ஃபரீரதூல் மில்லாதொழிநதாலும் ஃபலதூல் மிருககையால் விஃகல்ஃப் மெண்ஃபுறலா மெண்ஃபடி. ஃபத்தி ஃப்தஸ்தானே ஃப்ரபத்தி ஃப்தமும தத்ஸ்தானே ஃபத்தி ஃப்தமு மாக இஃப்ஃபடி ஃபாஸங்களில் வ்யதிகர ஃப்ரயோக காணகையாலிவத்துக்கு ஃபேஃப் முண்ஃபோ? விஃகல்ஃப்நதானுண்ஃபோ? ஃபண்ஃபாகில் ஃபூத்ரஃபாஸ்யாஃபி களிலே ஃபொல்லவேண்ஃபாவோ? வெண்ஃப ஃபுத்ர மஃபுளிஸஸெஃப்கிறார் இவத்துக்கித்யாஃபி வாக்யாஃபுத்ரதாலே. ஃப்தாதி ஃபேதாஃபி. ஃப்தஃபேதாக்கிக்கு ந்யாஸாஃபி ஃப்தமும் ஃபாஸ நாஃபிஸஃப்தமுமொழிஃப வேஃபு விஸய ஃபவஸ மாகக்கிஃபை யாமையாலே இவ் அஃப கரணத்தில் ஃப்த ஃபேஃப்ததாலே ஃபொல்லுகிற விஃப்யாஃபேஃப் இவற்றினுஃபைய ஃபேஃப்மே ஃபெண்ஃபு ஃபூத்ராஃபிமத் மாகையால் க்ஃபித் இவற்றுக்கு வ்யதிகரித் ஃப்ரயோக முண்ஃபானாலும் அந்யதானேய மெண்ஃபு கருத்து. ஃபிஃபமிதி. அங்கு விஸிஸ்ய ஃபாஸ்ய காராஃபி கஃபுதாஃபி மில்லாதொழிநதாலும் ந்யாஸதஸிஃபிஃபமெண்ஃபு கருத்து. ஃபூத்ரஸ்து, விஃப்யானானா. ஃபஸஸரஃபிஃபந்நா. ஃப்தாதி ஃபேதாத். அஃபி ஃபடென் அஃப்யாஸகூணாஃபிக் கூஃபுதே. ...

(ஸா.ஃபு.) ஃபூத்ரகாரேணாநுதேர்ஃபி ஃபஃபத்யத் ஃபேஃப்வ்யவஸ்தாஃபகத்ஃபுத்ஃபு ஃபலத்வாஃபிஃபன் விஃகல்ஃப் ஃபூத்ரஸம்ஃபத்யாஃபுஃபத்யதி. இஃப்ஃபடி ஃப்ரபத்திக்கு மித்யாஃபி. நன்ஃபெவ் ஃபாங்கஸ்ய ஃப்ரஃபடென்ஸ்ய ஃபவீ: க்ரியமாணஸ்யை...

(ஸா.வி.) அநுகூலாவஸ்தைகளில், ஃபத்தி கைஃபர்ய ஃபவஸ்தா: . அதன் ஃபலமாயிருக்கும், தஸ்யா: ஃப்ரபத்தி: ஃபலதயாதிஸ்தி. அவத்துக்கு, அநயோஃபத்திஃப்ரபத்யோ: . நானாஸஃப்தாதி ஃபேதாஃபெண்ஃபுகிற அஃபகரணத்திலே, நானாஸஃப்தாதி ஃபேதாஃபித்யஸிம் ஃபந்நாஃபகரணே - ஃபேஃப் ஃபிஃப்டம், ஃபாஃபிதாஃபேஃப்: . நானா, விஃப்யானாஃபஸஸரஃப் ஃபேஃப்: - குத்:

(ஸா.ஸ.) ஃப்ரபத்திகாலீன் யதா ஃபகல்ஃபம். இத்யமுக்த்யாத்ஃபகால ஃபலஃபகல்ஃபாக்ரோஃபிஃபகூத் ஃபரம் ஃபவத்யுத்ராஃபவஸ்தானாஃப் க்ரோஃபிஃபகூத் ஃப்ரஃபந்நஸ்யாஃபாவ ஃபூத்ரென் ஃப்ராஸாஃப் ஃபரம்ஃபவத்யா அஸ்யாவிஃகல்ஃபா ஃபம்ஃபவஸாங்கா ஃபரிஃபரதி. இஃப்ஃபடி. ஃப்ரஃபான் ஃபலதூல் கிஃபன் ஃபவீஃப்ரஃபந்ந ஃபாஃபாரணம். ஃபகல்ஃப விஸேஸ வதி ஃபரம்ஃபவத்யுத்ராஃபவஸ்தா அஃபி ஃபவத்யே வேதிவிஃகல்ஃபு யுக்த இதிஃபாவ: . நனு நேய் ஃப்ரஃபு விஃப்யா, ஃபூத்ரகூத் விஃபாரித் தத்வாஃபிதி ஃப்ரான்தஸாங்கா ஃபரிஃபரதி. இவத்துக்கிதி. ஃபக்த்யாஃபி ஃபங்க்ரஃபாய இவத்துக்கி த்யுத்தி: . ஃபூமவீஸ்வானராஃபி விஃப்யா விஃபாயக ஃப்த்நானாமிவ ஃபஸஸர “யுஜீதா ஃபாஸிதே” த்யநயாரஃபி ஃப்தயோஃபேஃப்ஃபஸ்த்நாஃபாஃபிகரண ந்யாஸதஸிஃபிஃப: . ததானாம கூணஃபகரணஃபேதாஸ்ஃப ஃபத்திவிஃப்யாதாஸ்யா ஃபிஃபிஃப இதிஃபி “நானாஸஃப்தாதி ஃபேதா” ஃபிதி ஃபூத்ரகூத்ஃபூத்ர யத். ததா “முக்துஃபு. ஃப்ரஃபாணாமஃபிமான” மித்யாஃபி ...

(सा.सं.) भक्तितो विशिष्ट फलत्व सिद्ध्याहि ब्रह्मविद्यात्व सामान्येन प्रपत्ति मपिक्रोडीकृत्य “विकल्पोविशिष्ट फलत्वादि” ति चासूत्रयदिति नभ्रान्त शंकावकाश इति भावः एतेनांशत्रय विशिष्ट भक्ति भावनान्वितायाः प्रपत्तेः कथं भक्तिभिन्न तेत्यपि शङ्कानिरस्ता. शास्त्रान्तरेण तुल्य फलकतया प्राप्तायां प्रपत्तौफलवद फलन्यायादग भावायोगान्मिथोनैरपेक्ष्येणतुल्य फलकोपासनानामिव भक्तिप्रपत्योरपि विकल्पस्यचतन्यायत एवसिद्धत्वास्तत्तद्गुण विशिष्टोपास्य भेदादुपासने वान्तरभेदवद्वसुरण्यादि मन्त्र बोधित गुणादि विशिष्टप्रपत्तव्यभेदात्प्रपत्ति रप्यवान्तरभेदवती त्याह. उपासनं कृत्वा इति. ...

மூல் - विशेषங்கள் கண்டுகொள்வது - नमस्कारं वाचिकं, कायिकं, मानसं, என்று பிரிந்தாற்போலே ப்ரபுத்தி யிலுமோரொன்றை முன்னிட்டு இவ்விதம் பாங்கங்கள் சொல்லப்பட்டன - ...

(சா.தொ.) இருக்க இதில் வாசிகாதி விபாகத்துக்கு அபிபிராய் காட்டுகிறார். நமஸ்காரமீத்யாடியால் - வாசாபிரயுக்த் வாசிகம் - ஓரொன்றை, ஓரோரு காரணத்தை - இவ்விபாகம், வாசிகபிரபுதி மானச ப்ரபுதித்யாதி விபாகம் - ப்ரபுதி ஜானவிசேஷமா யிருக்க மூன்றுகரணமும் கூடினபோது பூர்ண ப்ரபுதியென்றவர்களுக்கு ...

(சா.ஸ்வ.) சமூஹ: . ததாச்சைகாஸாஹேதாநே இதெல்லாங்காணாவிட்டாலும ஷாஸாபேதங்களிலே நத்திஷேஷங்காண்கையால் குணோப சஹார ந்யாயத்தாலே ந்யாஸ விசுயம் புஷ்கல மாக விதித்ததா மென்று கருத்தது - ஁கஸ்யாமவ ஷாஸாஸா பௌஷ்கஸ்ய முபாஸந ஸ்யாபினலஹ்யமிதி ப்ரதி ப்ஞஹிப்ராஸேநாத்ர டூஸாந்தோக்தி: - ந்யாஸ விசுயெயென்றித்தை விசுயை ரூபாகச்சொல்லக்கூடுமோ? இது ஶானரூபமாத்ர மன்றிக்஁கே ப்ரமாண சம்ப்ரதாயங்களில் வாசிக மானஸிகாதி விபாஸோக்தி யாலே ஁ரியாரூப மாயமிருக்கலில்லையோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். நமஸ்காரம்த்யாதி - ஁ரொன்றை இதி - ப்ரப்திமானஸமேயா யிருக்கச்செய்தேயும் ப்ரப்தி வாக்யோ஁஁ரணாதி மு஁ன வாக்யா நவ்யியாயு மிருக்கையாலேயிந்த கரண த்ரய வ்யாபாரங்களில் தத்ததிகாரிஸு ஶக்திபேதா஁கைக வ்யாபார விஞ்சி யிருக்கையால் அவவ அபிப்ராஸத்தாலே யவற்றிலோரொன்றை புரஸ்கரித்திபபடி ப்ரப்தி஁ு த்ரவீத்யேந ப்ரேத சொல்லுகிற தத்தனை யாகையாலே ப்ரப்தி ஶானைக ரூபெயென்னக்குறையில்லை மென்றுகருத்து - வாஸா஁: கரணதயானவ்யாபாவேஸி கத்சிதநவ்ய மாத்ரேணமான சத்தில் வாசிகத்வாதி ப்ரேத கண்டதூணடோ வென்று ஶா஁஁க்யாமைக்காக நமஸ்கார டூஸாந்தோபாடானம் - நமஸ்கார மாவது ப்ரம் ப்ரதிஸ்வஸ்ய நிகூஸ்தவ ஶானரூப மென்று ப்ரஸித்தமிறே - கைவல ஁ரியாரூப மாகவொரு ப்ரப்தி யில்லையெனறிங்கு ஁பபாதித மானாலுமிது ஶானைக ரூப மென்று நியமிக்கக்கூடுமோ? ஶான஁ரியோபய சமுதாயாத்மக மென்னவேண்டாவோ? இங்ஙனனறாகில் மானஸவாசிகாதி வ்யாபார த்ரயமும் கூடன போது பூர்ப்ரப்தி யென்றவாகன வாக்யங்களுக்குத்தாத்ரய மெது? எனன ...

[illegible]

(सा.वि.) प्रपत्ते ज्ञानिस्वरूपत्वेवाचिक, कायिक, मानसिक, भेदभिन्नाप्रपत्तिरिति व्यवहार विरोध स्यादित्याशंक्य वाचिककायिकयोर्मानसिकपूर्ति सूचकत्वमेवेत्यभिप्रेत्य तथोक्तं. नतु पृथक्सामान्यत्वमित्येवं तात्पर्यान्नि विरोध इत्याह. नमस्कारमिति. கௌரவம்முடைய முன்னிட்டு, एकैकपुरस्कृत्य. नतु तत्र मानस ज्ञानाभावः. यथा कायिक व्यापारस्य मानस प्रपत्ति सूचकत्वं. तथा ...

(सा.स.) वाचिक्यादि शब्दभेदस्तु प्रपत्तेर्न भेदकः. किन्तु, तत्तत्पूरस्कारमात्र निबन्धन इत्याह. नमस्कारमिति. वक्ष्यमाणरोत्या प्रपत्तेर्मानसिकत विरुद्धावाचिक्यादित्रय ...

மூல - இவைமூன்றும் பொருந்தினபோது पूर्ण नमस्कार மானாற்போலே, पूर्ण प्रपत्तियாகக்கடவ தென்றவர்கள் பாகரங்களுக்கும் வாசிக காயிகங்களான व्यापार विशेषங்கள் பரிவாஹ மாம்படியான மானச प्रपत्ति யினுடைய पूर्तिமில்லே தாத்பர்யமாகக்கடவது - யதாஹிகாரம் இவையெல்லாம் ஫ல ப்ரதங்கள் ...

(சா.தீ.) கருத்தேதென்னவருளிச்செய்கிறார் - இவை மூன்றுமியாதி - மானச प्रपत्ति வாசிக காயிக व्यापार विशेषமும் கூடுமாகில் पूर्ण மென்றறியலா மென்று தாத்பர்யம். பொருந்துகை, சட்குதமாகை - வாசிகமானச प्रपत्ति பரிவாஹ மென்கையால் உக்தி प्रपत्त्य சாஹனமென்று வரும் ஹ்மத்தை நிவர்த்திப்பிக்கைக்காக ஹிகாரி ஹேதென வாசிகாஹிகளெல்லாம் ஫லப்ரதமென்று கீழேசொன்னோமே - யதாஹிகாரமியாதி. மானசத்தில் ஹசுக்நுக்கு பரிவாஹம் - ஹசுக்நுக்கு சாஹனமென்கை இவையெல்லாம், சுவகூதप्रपत्त्याचार्याஹிமானுக்தி மாத்ரங்கள் ...

(சா.சுவ.) வருளிச்செய்கிறார். இவை மூன்றுமியாதி. பொருந்துகை, ஹ்ந்யோந்ய் சட்குதமாகை - தாத்பர்யமாகக்கடவதென்றது गत्यन्तरा भावात् இப்படியே தாத்பர்யமாக சம்ஹாவித மென்றபடி. இந்த வாசிக காயிக प्रपत्तिகள் மானச प्रपत्तिபோலே வுசை மூடைய வையல்லாமையாலத்தைபோலே ஫லப்ரதங்களாக மாட்டுமோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார். யதாஹி காரமியாதி. இவை யெல்லாமென்றது வாசிக प्रपत्ति, மானசप्रपत्ति, காயிக प्रपत्ति, கரணத்ரயம் மும்பொருந்தின प्रपत्ति யென்கிற இவையெல்லா மென்றபடி. ஫லப்ரதங்களென்னுமிடம், ஫ல ப்ரதங்களென்று சிஹிக்கும் ச்ரல. ஹதாவது, தத்சாஹக प्रमाणो पपत्तिकளென்றபடி. முன்பேசொன்னோமிதி. வுசை முண்டான முக்யप्रपत्தியும் தததுல்யவுசை மில்லாத உக்தி நிஹையும் ஹிகாரி ஹேதென ...

(சா.ப்ர.) மேவாஸ்துமாஸ்து पृथक्साधनत्वं. तथाकैश्चिन्निर्णीतत्वाच्च तथैव किंनस्यादित्यत्राह. இவை மூன்று மியாதினா. नमस्कार रूपदृष्टान्तेपि त्रितयस्यापिपृथक् प्रीति जनकत्व दर्शनाद्वाष्टीन्तिकेपि सप्रकारभरन्यास ज्ञानरहितेनुष्ठानाशक्ते चेतरोयोः फल जनकत्वस्य “पुत्रः प्रेष्यः. नसंशयोस्तितद्वक्त परिचर्यरितात्मना” மியாதி प्रमाणावगतत्वा दाचार्यान्तर वचनानाच ...

(சா.வி.) காயிக प्रपत्ति ரித்யுச்யதே. யதாவாசிக व्यापारस्य मानस सूचकत्वं. तथा वासिक प्रपत्तिरित्युच्यत इतिभावः. பொருந்தினபோது, யதாஸங்கதானி ஹவந்திததா. पूर्णप्रपत्तियாகக்கடவதென்பர்கள், காயிகவாசிக व्यापारयोमानसप्रपत्त्यஹிவூஹி ரூபதயா पूर्तिज्ञापकत्वेन पूर्ण प्रपत्तिर्भवती त्याहु रित्यर्थः. தஹிபூர்வாசார்ய வசன விரோஹ இத்யாசங்க்ய ஸ்ரீ சூக்திநா மத்ரேவ தாத்பர்ய மியாஹ - பாகரங்களுக்கும்மிதி - தஹி உக்த்யாசார்ய நிஹயோ: प्रपत्तित्वं नस्यात् - ஜானரூபத்வா ஹவாத் - ததாசு பூர்வோக்தி प्रपत्तिஹேத கதன விரோஹ்ரம் வாரயதி - யதாஹிகாரமிதி - மானச ஸக்தச்ய प्रपत्ति सूचकत्वं मानसशक्त सामान्यज्ञानसत्वा दाचार्यनिष्ठया माचार्यज्ञानसत्वात् ज्ञानरूपत्वेन प्रपत्तिरूपत्वं युज्यत इति यथाधिकार मित्यस्य भावः - முன்பேசொன்னோம், ...

(சா.ச.) மேஹ்நேபூர்ண प्रपत्तिरिति परोक्ते स्तात्पर्यमाह. இவைமூன்றுமிதி - ததாசு மானசிக விசுயாவிசேஷ ஹவ ஹக்திதோவிகல்பிதா प्रपत्तिरिति भावः - தஹி வாசிக்யா உக்த்யாகத ஫லலாஹ இத்யத்ராஹ - யதாஹிகாரமிதி - உக்திசுத்ரலேபி மானசிக்யேவ प्रपत्तिर्मनसा विशदां शब्दतो विशदामभि सन्धिं भगवते सूच ...

என்னுமிடம் முனப்பேசான்றோம்.

(மா.தொ.) அதிகாரி விவகாரத்தின் அடி யிலே கொலவலத்திறே, உக்தியாசாரியினிதே ப்ரபத்தி யின
பெதங்கனென்று.

கர்மயோகாதி கனிநுடைய **स्वरूप स्वभाव**ங்களையறிந்தவர்கள் **ब्राह्मणोत्तम** ரென்கிறார். இப்பாடலால் நின்னநிலைக்குறவியாதி. **चेतनं** நினை **स्थिति**க்கியோగ்யமான ...

(சா.ஸ்வா.) பலபிரதங்கென்று அதிகாரி விவாகாதிக்காரத்தில் ப்ரமாணோபபத்திகளாலே சொன்னதேயிதுக்கும் சொன்னதென்றபடி.

இப்படி இவ்விதிகர்த்திலே கர்மயோகத்தை ஆத்மாவலோன சாधன மாகச்சொன்னதுகூடுமோ? வேதிகர்த்திலே சிலர் கர்ம முமுक्षுவககு விரு஢் ஢ென்றும், சிலது, மோக்ஷததுககே அவ்ய வஹித சாधன ஢ென்றும், சொல்லவிலலையோ? ஆத்மாவலோகன் ஜானயோகமாந் ததாலேதான பிறவாதோ? கிவ் இது, ஆத்மாவலோகன் சாधனமாகில ஜானயோக வேண்டாதொழியாதோ? யதா஢ிகார ஢ென்கைக்க ஢ா஢ிகார ஢ென் ஢ுந்ரூபமனறோ? சா஢ாத்காரதூத்ய நிரதிசய ப்ராத்ரூபதூவானுஸ்மூதியே மோக்ஷசாधன ஢ென்றதுதான்கூடுமோ? ஸ்தூதி கீர்தன் நமஸ்காராதி ரூப஢க்தியையும் மோக்ஷசாधன மாகச்சிலர் சொல்லவிலலையோ? இனிப்ரப்தி மோக்ஷோபாய ஢ென்றதுதான்கூடுமோ? அத்யந்தலபூவான விது மோக்ஷோபாய மாகில் ஢க்திக்கு அத்யதோக்ஷென் ஢்ரஸிங்யாதோ? இதில் ஸக்த்ரல்லாதார்க்கு ப்ரப்தியென்றில் கர்மயோகாதிக்கு அத்யதோக்ஷென் ஢்ரஸிங்யாதோ? பர பரோபாயத்திலும் ஸக்த்ரல்லாதார்க்கெனறத்தா ன்கூடுமோ? ஸர்வஸூகரமான ஢ாமஸ்கீர்த்நாதிக்கிலும் ஸக்த்ரல்லாதாருண்டோ? ஂன்கிற ஸக்தைகளைப் ப்ரஹ்ரியாநின்று கொண்டு யிவ்விதிகாராத்த்தைப்பாட்டாலே ஸ஑்ரஹிக்கிறார் நின்றுவியாதி - நின்றுதிலைக்கு, ஸ்திரமான ...

(सा.प्र.) पूर्ण प्रपदन मात्र विवक्षयापि चरितार्थत्वात्पथक्साधनत्वमेवेत्यर्थः.

चातुर्वर्ण्ये चातुराश्रमादिषु अस्मिन्विद्यमान तत्तद्वर्णाश्रमादिष्वानु गुण्येनसिद्धतत्त दधिकारोचितानां कर्मज्ञान भक्तीनां भगवत्प्रसादनत्वं येजानन्ति ते “विष्णुं क्रान्तं वासुदेवं विजानन्वि प्रोविप्रत्वं गच्छते तत्त्वदर्शी. नारायण जगद्योनिं वासुदेव सनातनं. यः पूजयति भक्त्यावैतदेवा ब्राह्मणं विदुः” रित्याद्युक्त प्रकारेण ब्राह्मणाभवन्तौत्याह. நினை நிலைக்குற இत्यादिना. யதாபாठ एवान्वयः. நினைநிலைக்கு, सिद्धायास्थितेःब्राह्मण्य ब्रह्मचर्यादिरूपेण तत्तदधिकारिषु पर्यवसितस्याधिकारस्येत्यर्थः. २७, आवश्यकतया. நிற்கும், स्थितं. आवश्यक तया ...

(सा.वि.) अधिकारानुगुण्येन तयोः फलप्रदत्वं प्रागेवाधिकारि विभागे अवोचाम - तत्रद्रष्टव्यमित्यर्थः.

उत्तार्थ संग्राहक गाथामाह - निन्नाநிலைக்குற इति - निन्नाநிலைக்கு, विद्यमानायाः स्थितेः वर्णाश्रमादि स्थितेः. உற, आवश्यकतया - நிற்கும், स्थितं. कर्तव्य तयाशास्त्रचोदितमित्यर्थः - ...

(सा.सं.) यतीत्युक्ति शब्दव्यवहृता भूदितिसर्व प्रपत्ति र्मानसिक्येवेति भावः

इत्थमुक्तं विधया कर्मयोगादे रूपायतां जानन्त एवब्राह्मणा इतिवदन्नधिकारार्थगाथया संगृह्णाति -
 श्रीनृणांश्रमादे रविना भूतं नित्यनैमित्तिक काम्यानामनुष्ठान ...

மூல்- கருமமுநேர் மதியால், நன்றெனநாடிய ஞானமும் நல்கு முட்கண்ணுடையார், ஒன்றிய ...

(சா.வா.) கர்மயோகத்தையும், நேர்மதியாலித்யாதி. நேர்மதி, சூக்ஷ்மபுத்தி, அத்தால்நன்றென நாடிய ஜானமும, நல்லதென்று தேடப்படும் ஜானயோகமும், நல்கு மித்யாதி. நல்குகை, ஸ்நேஹிக்கை, ஸ்வரூபத்தில் ஸ்நேஹத்தை யுண்டாக்குமதான இது ஆத்மானுபவம்பிறந்தாலென்று கீழ்ச்சொன்னதுக்கு உதிக. ...

(சா.ஸ்வா.) நிபைககு. அஸ்வலித மாண உபாயநிபைக்கென்றபடி. உறநிற்கும், உறும்படி நிற்கிற. யோగ்யமாக நிற்கிற என்றபடி. கருமமும், கர்மயோகத்தையும் - கர்மயோக மில்லாதபோது அந்த: கரண புத்தி பிறவாமையாலும் ஜானயோக மனப்யஸ்த பூர்வதயா டுஷ்கரமாகையாலும் அப்யஸ்த சஜாதியதயா சுகரமான கர்மயோகமே ஸ்திரமான உபாயநிபைக்கு உபயுக்த மாகையாலிது முமுஷுவுக்கு விருத்தமன்று - இப்படி இது ஆத்மாவலோகன மாநேவிநியுக்தமாக ஸாஸ்த்ரே நிர்ணீதமாகையால் மோகத்துக்கு அவ்யவஹித ஸாஹன மாகவும் மாட்டாதென்றுகருத்து - நேர்மதியால், சூக்ஷ்மயான புத்தியாலே - டுஷ்கர ஜானயோகத்தையும் அநிஷ்டமாடமாக நிர்வஹிக்க வல்லபுத்தியாலே யென்றபடி - இத்தால் ஜானயோக கர்மயோகயோ ரஹி காரிபேதம் சூசித மாகையாலே ஜானயோக வைய்யுச்சோத்யம் பரிஹதம் - நன்றென நாடிய, நல்லதென்று தேடப்பட்ட. ஞானமும், ஜானயோகத்தையும் - இங்கு நன்மை யாவது; ஆத்மாவ லோகனத்துக்கு அந்தரங் மாயிருக்கை. கர்மயோகம் சுகரோபாய மாகிலும் விஷய வ்யாபார மிஷ்ரமா யிருக்கையால் அங்ஙனல்லாத ஜானயோகமே ஆத்மாவலோகனத்துக்கு அந்தரங்கோபாய மாயிருக்கு மென்றுகருத்து. நல்கும், ஸ்நேஹத்தான - உள் கண்ணுடையார், அந்தரீக்ய யுடையவர்கள் - ஆத்மஸ்வரூபஸ்ய ப்ரபவச்சேஷ தைகரஸ்த்வா வ்ரஹிதயா ...

(சா.ப்ர.) ஸாஸ்த்ரஸித்தமித்யு:.. கருமமும், கர்மவ. ஸ்வஸ்வவ்ரணாஸ்த்ரமோசித நித்யநைமித்திகங்கனான தபஸ்தீர்த்த சேவநாஸ்த்ரக கர்ம யோகஸ்தேத்யு:.. மதி, மதி:.. புத்திரிதயாவத் நேர்மதியால், சூக்ஷ்மபுத்தி:.. நன்றென, சமீகீனமதி. நாடிய, மூர யித்வாஸ்கீகृतம். சதஸததி விவிவ்யஸ்கீகृत மித்யு:.. ஜானமும், ஜானவ். "கர்மயோக ஸ்தபஸ்தீர்த்த டானயஜாதிசேவநம் | ஜானயோகஜிதஸ்வாத்நை: பரிஸுத்தாஸ்த்ரநிஸ்திதி" ரித்யுக்த கர்மயோக ஜான யோகா வித்யு:.. நல்கும், ஸ்நேஹத். உள்கண், அந்த: ஸ்திததூக். ஜான மிதயாவத் - நல்குமுள் கண்ணுடையார் 'ப்ரீதி ரூபாபந்நஜானவத்:.. தைரித்யு: - ஒன்றிய, ஂகீபூதா. ஸ்கீகூதாமித்யு:.. பத்தியும்' பக்திஸ்த். "ப்ரீதிபூர்வ மநுத்யானம் பக்திரித்யபித்யுயத்" இத்யுக்த பக்தியோதா ...

(சா.வி.) கருமமும், கர்மயோக: - நேர்மதியால், சூக்ஷ்மபுத்தியா - நன்றென, சமீகீனமதித்யு:.. தயா - நாடிய, மூரயித்வா ஸ்கீகூதம். ஜானமும், ஜானயோக: - "கர்மயோகஸ்தபஸ்தீர்த்த டான யஜாதி சேவநம் | ஜானயோக ஜிதஸ்வாத்நை: பரிஸுத்தாஸ்த்ரநிஸ்திதி" ரித்யுக்த கர்மயோக ஜானயோகா வித்யு: - நல்கு முள்கண்ணுடையார், ஸ்நேஹம்நஸ்கை: - ஒன்றிய, ஂகீபூதா. ஸ்கீகூதாமித்யு: "ப்ரீதி (ரூப) பூர்வ

(சா.ஸ.) ரூபம் கர்மயோகம் - நேர்மதியால், சூக்ஷ்மபுத்தியா. நன்றென, சமீகீனமதி. நாடிய, மூர யித்வா ஸ்கீகூத ஜானயோகவ் - "கர்மயோகஸ்தபஸ்தீர்த்த டானயஜாதி சேவநம் | ஜானயோக ஜிதஸ்வாத்நை: பரிஸுத்தாஸ்த்ரநிஸ்திதி" ரிதி ஹ்யுத்யை. நல்குமிதி, ஸுஸ்நேஹயுக்தாந் தர்ஸநவதிரங்கீகூத பக்தியோகவ் ...

மூல் - பத்தியுமொன்றுமிலா விரைவார்க்கருளால், அன்றுபயன்தருமாறு ...

(சா.தி.) உள்கண, ஆத்மாவலோகனம். இதுதடையவர் பரி஑்ஹிக்கும் பக்தியோ஑ும். ஒன்று மிலாவியாதி. இவையொன்றுமில்லாத அஹிகாரத்தாலே விரைவாககு, மோ஑ோபாயத்தில் இழிவாககு. த்விரப்பார்ககு. அருளால், பக்திஸ்தானத்திலே நின்ற தன்னுதடைய க்஑ுபையால். அன்று. அன்றே. அத்தேஹாவஸானத்திலே. பயன்தருமாறும், த்வபரிபூர்ணாநிபவரூப பலததை ப஑ாவான் கொடுக்கும்பகாரத்ததை. ப்ரபத்தி த்வரூபத்தையு மென்றபடி. ...

(சா.ஸ்வா.) ப்ரோதிரூபாபந்நமான ஆத்மாவுலோகந்முடையவர்களு஑்றபடி ஓ஑்றிய, ஁கீ஑ூதராகப்பத்தின - நிரதிசய ப்ரியமாகையாலே அத்஑ோடே ஁கீ஑ூதரானாப்போலே நிரந்நரமாகப்பற்றின ஁஑்றபடி ஁கவித்தால் சாக்ஷாத்ரதுல்யநிரதிசய ப்ரோதிரூபாபந்ந நிரந்ந ஁யானரூபத்வ் சொ஑்நபடி. ததா஁ யிதுவே ஁க்ஷசா஑ந ஁஑்ன்று சாஸ்த்ரேஸு நிர்஑ீத ஁ாகையால் கெவலஸ்துதி ந஁ஸ்காராதி ரூப ஑க்தி஁க்ஷத்துக்கு சாக்ஷா஑ுபாய ஁஑்றெ஑்ன்று கருத்து - பத்தியும், ஑க்தியோகத்தையு ஁஑்றபடி ஓ஑்று஁ிலா விரைவார்க்கு. இ஑்த கர்஁யோகாதி களு஑்ற ஁ல்லாதவராய் த்வரிதர஁ய ஁ருப்பாருக்கு விரைவார், த்வரிப்பார், கர்஁யோகா஁ச஁ர்த் ராய் அதாபி ஜந்஁ந்நர வி஑்஑ா ச஁ரு஁ய ஁ருப்பார் ப்ரபத்திக்கு ஁காரிக஑். தா஑ூத்வராதிசய ஁ல்லாதார் நாம ச஑ீர்தநாதி க஑ிலிழிவாரெ஑்ன்று கருத்து - இப்படி ஁஑ூபாயத்துக்கு ஁஑ிகாரி ஑ெ஑் கிடைக்கையால் ஁ரூபாய வுயர்஁ய் ப்ரஸங்க஁ல்லை யெ஑்றுகருத்து - ஁஑்று. இவர்க஑் ஑ோலின஑ோதே - ஁ருளால், கெவல க்ரூபுயாலே - பயனதரும், ஁஑்வர஑் ஑ல஑்ந்தரும்படியான - ஁ரு஁, ஁பாயத்தையும். ப்ரபத்தியு ஁஑்றபடி. ஁றி஑்தவர், ஁க்தாகார விசி஁ங்களுாகத்தெளி஑்தவர் - ஁஑்தணர், ஑்ர஁஑்ர - வே஑ிவ்ருக்களு஑்றபடி - இப்படி ...

(சா.பு.) ஸ்வேத்யர்த்தஃ. ஒன்றுமிலா, ஁கஸ்யாப்யஹாவேபி சாங்ஷு கர்மயோகஜான யோகஹ்தியோகெஷ்வக்ஸ்யாப்ய ஹாவேபோத்யர்த்தஃ. விரைவாரக்கு, த்வரமாணானா விட்வாக்ஷமாணாமிதியாவத். அன்று, ததா. ‘பயன் - பல். தரும், ததத். ஆறும். உபாயஞ் “யத்யெனகாம காமைநநசாத்ய் சாதிநான்தரீஃ। முமுதுஷாயத்ஸாங்க்யெந நயோகெந ஹ்திக்திஃ। தெநதேநாப்யதேதத்தந்யாஸேநைவ ஢ா஢ாதுநே பராப்யதே பரம்஢ா஢ யதோநாவத்தையதிஃ। பர஢ாது஢ாதேநைவ பராப்யதே புருஷோத்த஢ஃ। சாத்ய ஹ்திக்திஸ்துசா஢ந்தி பராப்யதேபி஢ூயஸி” த்யாதி஢ிஸ்சர்வ ப்ரிதி஢்஢க நிவர்தகதயோக்த் ஢ரந்யாஸஞ் சேத்யர்த்தஃ. அறிந்தவர் ஜானந்தஃ, அந்தண்ணேர, ஢ாஹணா எவ. “நசூத்ரா஢கவத்ஸாத்விபரா ஢ாகவதாஸ்துதா” இதுக்த குண ...

(சா.வி.) மனுஷ்யானம் பக்தி” ரித்யுக்தத்வாத் - ஸ்நிஹ்யந்மனஸ்கைரித்யுக்தம் - பத்தியம், பக்தியோகஸ்ச - ஓணுமிலா, ஜானஸக்த்யாதிஸு ஁கஸ்யா ப்யபாவவதா - வினரவார்க்கு, ஁திகாரஸத்வேபி வி஁வா ஁மானாங்க - ஁ருளால், க்யா. ஁ன்று, ததா ஁பேஸித காலே. பயந், ஁ல். தரும், தததம். ஁ரும், ஁பாய். ப்ரபத்திமிதியாவத் - ஁நிந்தவர், ஜானந்த: ஁ந்தணர், ப்ராஹ்ணா: “நஸ்த்ரா ப்ர஁வத்கா” இத்யுக்த ஁ுண

(சா.சं.) ஒன்றுமிய்யாதி எதத்திதய வையுரேண தீவ்ரமுமுகுத்வெனச் “த்வமேபோபாயபூதோமே பவெதி” யாச்மானாநா
க்ரபயேவ் ச்வசகல்திதகாலே பகவத: ஫லப்ரதத்வ ப்ரகாரஞ் ஜானந்த் எவ. அந்நணா, ...

मू - मणिन्तवरन्तणेरु ॥ 16 ॥

कर्मज्ञानमुपासनञ्च -

(सा.दी) अहिन्तवरेरु अन्तणेरु, ब्राह्मणोत्तमर् - नान्ये என்கை ॥ 36 ॥ मोक्षासिद्धिமில்
सद्वारकाद्वारकोपायमान प्रपत्तिमिन् आधिक्यत्तयन्नुளிस् செய்கிறார் - कर्मज्ञानमित्यादि - कर्म,
कर्मयोगम्, ज्ञानं, ज्ञानयोगम् । उपासनं, भक्तियोगम् ...

(सा.स्वा) யறிபாதே அதுக்கு விபரீதமாகவறிந்தவர்கள் அனேகश्रुति स्मृत्यर्थापलापं பண்ணின
வராய் முடிகையாலே வேதிகரல்லர் என்று கருத்து ॥ 16 ॥

இப்படி ப்ரப்தியோடொக்க கர்மயோகாடிகளையும் முமுक्षுக்களுக்கு உபயுக்நகளாகச் சொல்லில்
सम्प्रदायविरोधं प्रसङ्गि यादो? प्रपत्तिदोषीय महरवय्येयल्लाम् स्वरूपविरुद्धमेन्नेन्नेறோ
सम्प्रदायम् । இங்ஙனன்றாகில் பூர்வகளெல்லாரும் கர்மயோகாடிகளை அநாதரித்து ப்ரப்திபிலே
தானே ரமிப்பானேன்? அவையும் உபயுக்நகளென்றொரு सम्प्रदायान्तरं தானுண்டானாலும்
அவற்றிலே கர்மயோகாடிகளை அப்ரதானங்ளாகச் சொல்லில் “ज्ञानक्रियाभजनलभ्यमलभ्यमन्यैः ।
ज्ञानक्रियाभजनसम्प्रदाकिञ्चनोहम् ॥” इत्यादिकलिलेयिलेयெல்லாவற்றையும் துந்யமாக நிர்
சிககிற பூர்வார்ய வாக்யங்ளோடு விரோధி யாதோ? அப்போது இவற்றுக்கு ப்வத்யாதிவ்நபாவ
மிலலையென்றதாகையாலே இவற்றுக்கு விசேஷித்து ப்ரபாவ் சொல்லுகிற ப்ரமாணங்ளும்
विरोधयादो? किञ्च, प्रपत्तियेयं போலே பக்தியையும், ப்ரதானமாகச் சொல்லில், “तस्मान्मा
समेषान्तपसामतिरिक्तमाहुः” என்கிறபடியே சாராஸ்வாரிவெகிகளெல்லாரும் ப்ரப்தியையுக்
கிறார்கறென்றதுவும் கூடாதொழியுமென்கிற शङ्कैகளுக்கு उत्तरமருளிச் செய்யா நின்று
கொண்டு சர்வமுமுक्षுக்கும் ச்வஸ்பாபேஷிதசர்வநிர்வஹிகமாகையாலே ப்ரப்தியே சாரதமென்ற
றிகை இவ்உபாயவிபா஑பரிஜ்ஞததுக்கு ப்ரதான ப்ரயோஜனமென்று காட்டுகிறாா கர்ம்த்யாடியால்
कर्मयोगः - ज्ञानं, ज्ञानयोगः । उपासनं, भक्तियोगः शरणव्रज्येत्यस्य...

(सा.प्र) श्रेष्ठ्यक ब्राह्मण्यवन्तो भवन्त्येवेत्यर्थः ॥ १६ ॥

उक्तोपायैस्साध्यानां याथात्म्यावगमो भरन्यासे उत्कटेच्छां जनयतीत्याह - कर्मज्ञानमुपासनञ्चेत्या-
दिना। बुधाः । सद्वारकाद्वारके अपवर्गसाधनविधौ कर्मज्ञानमुपासनं च शरणव्रज्येति चावस्थितानि-
मान् सन्मार्गान् एकद्व्याकृतियोगसंभृतपृथग्भावान् भावान्...

(सा.वि) कृत ब्राह्मण्यवन्तो भवन्त्येवेत्यर्थः ॥ १६ ॥

कर्मज्ञानयोरुपायसाधनत्वमेव भक्तेस्तु फलसाधनत्वमेव प्रपत्तेस्तूपायसाधनत्वं साक्षादविलम्बेन
सर्वफलसाधनत्वं चेतीतरापेक्षयाधिक्यं जानतां प्रपत्तावेवोत्कटेच्छा जायत इत्याह । कर्मज्ञानमिति ।
अपवर्ग साधनविधौ, मोक्षसाधनविधिशास्त्रेषु - सद्वारकाद्वारकानवस्थितान् ।...

(सा.स) ब्राह्मणाः - नान्ये इत्येवकारार्थः ॥ १६ ॥

अकिञ्चनस्योपायान्तरनिस्पृहत्वमुखेन प्रपत्त्युन्मुखासिद्धयै इत्थमुपाय विभजनं तन्निरूपणं चेति...

मू - शरणं ब्रज्येति चावस्थितान् सन्मार्गानपवर्गसाधनविधौ सद्धारकाद्वारकान् । एकद्व्याकृति -
 (सा.दी) शरणब्रज्या शरणागतिः । इत्येव रूपान् । सद्धारके पारतन्त्र्येणापवर्ग साधनविधाव-
 वस्थित^{रूपा} कर्मयोग^{रूपा} अद्धारके, स्वातन्त्र्येणापवर्गसाधन^{रूपा} अवस्थित^{रूपा} भक्ति प्रपत्ति
^{रूपा} अपवर्गस्य साधनरूपकर्मणि - यद्वा, अपवर्गस्य साधनमुपायः - उपायतयाविधाने विषयत्वेना-
 वस्थितान् - साधकत्वेनविहितानित्यर्थः - एकद्व्येति । एकस्या अकृतेर्योगः...

(सा.स्वा) अनन्तरचकारे प्रयुज्यमाने ततः पूर्वमपि चकारप्रयोगेन पूर्वेषामेकराशित्वेन शरणब्रज्यतो
 वैलक्षण्यं द्योत्यते । तच्च वक्ष्यमाणैकाकृतिमात्रयोगित्वं रूपम् । प्रपत्तेस्तु द्वयाकृतियोगित्वे नैतेभ्यो
 वैलक्षण्यं हि वक्ष्यते । शरणब्रज्या, शरणागतिः । इति शब्दः प्रत्येकं सम्बध्यते । कर्मेतिज्ञानमित्युपासन
 मिति च शरणब्रज्येति चेति । तेन च शास्त्रेषु श्रीमद्गीताभाष्यादिषु चामीषां प्रत्येकं विशिष्यापवर्ग-
 साधनत्वप्रसिद्धिस्सूच्यते । सन्मार्गानिति । एतेषामपवर्गसाधनत्वेनैव शास्त्रेषु प्रसिद्धत्वाद्गीताभाष्यादिषु
 तथैव स्पष्टत्वाच्च तेषां सन्मार्गत्वमेव । न तु स्वरूपविरुद्धत्वम् । ततश्च तथा विधुः सम्प्रदायो नादरणीय
 इति भावः । अपवर्गेति - अपवर्गस्य साधनमुपायः । उपायतयाविधाने विषयत्वेनावस्थितानित्यर्थः ।
 तथा चामीषामपवर्ग साधकत्वतोन्यात्पूर्वाचार्यग्रन्थेषु तुल्यतया निर्देश उपपन्न इति भावः । तर्ह्यमीषा-
 मेतर्दधिकारोक्तः प्रधानाप्रधानभावः कथमुपपद्यत इत्यत्राह - सद्धारकेति । अपवर्गसाधकत्वांशमात्र-
 साम्येऽप्येतेषां यथासंभव सद्धारकसाधकत्वाद्वारकसाधकत्वरूपाकारवैषम्यस्यापि सत्वात्प्रधानाप्रधान-
 भावोऽप्युपपद्यत इति भावः । कर्मेति ज्ञानमित्युपासनमिति च शरण ब्रज्येति चापवर्ग साधनविधाव-
 वस्थितानित्यन्वयः । एकेत्यादि । आकृतिरत्र सद्धारकाद्वारकत्वकृतपारतन्त्र्य स्वातन्त्र्यरूपा ।।...

(सा.प्र) सम्यक्प्रेक्ष्य शरण्य सारथि गिरामन्तेरमन्त इत्यन्वयः । सद्धारकेत्यादि “तमेत वेदानुवचनेन
 ब्राह्मणा विविदिषन्ति यज्ञेन दानेन तपसा नाशकेन । विद्या चाविद्या च यस्तद्वेदोभयं सह । अविद्यया
 मृत्युं तीर्त्वा विद्ययामृतमश्नुते । इयाजसोऽपि सुबहून् यजान्ज्ञानं व्यपाश्रयः । ब्रह्मविद्यामधिष्ठाय तर्तु
 मृत्युं मविद्यया । कर्मणैव हि संसिद्धिमास्थिता जनकादयः” इत्यादिषु सद्धारकापवर्गसाधनबोधके
 “निचाय्यतं मृत्युमुखात्प्रमुच्यते । ब्रह्मविदाप्नोति परम् । मुमुक्षुर्वै शरणमहं प्रपद्ये” इत्याद्य
 द्वारकापवर्गसाधनबोधकेषु च शास्त्रेष्वित्यर्थः - कर्म, कर्मयोगः । ज्ञानं, ज्ञानयोगः । उपासनं, भक्ति
 योगः शरणब्रज्या च, शरणवरणं चेत्यवस्थितान् । प्रतिपाद्यतयावस्थितान् । सन्मार्गान्, समी-
 चीनान्मोक्षमार्गान् । एकद्व्याकृतीत्यादि - एकस्य...

(सा.वि) सद्धारकतयाद्वारकतया विहितान् - कर्मज्ञानमुपासनम् । शरणब्रज्या, शरणागतिरिति -
 सन्मार्गान् बुधाः । एकद्व्याकृति योगसंभृतपृथग्भावानुभावान्, एकाकारयोगेन द्वयाकार...

(सा.सं) चास्याधिकारस्य प्रयोजनं सूचयन् कर्मयोगज्ञानयोगयोरूपायत्वं सद्धारक मुपासनस्य चाद्वारक-
 मित्येकाकृतियोगस्तेषां, शरणब्रज्यायाः सद्धारकमद्वारक चेति द्वयाकृति...

(सा.सं) योगः । संभृतः, सम्प्राप्तः । पृथग्भावः, स्वतन्त्रता । अनुभावः, अङ्गभावः । सद्धार-क-
वरूपैकाकृतियोग संभृतानु भावः । कर्मज्ञानयोः । अद्धारकत्वरूपैकाकृतियोग संभृत पृथग्भावो
भक्तेः । उभयाकृति योग संभृत पृथग्भावानुभावौ प्रपत्तेः । इमान्, एतानुपायान् । सम्यग्वीक्ष्य ।
भक्त्यादेस्सर्वतोमुखगुरुतरत्वस्वाधिकाराननुगुणत्वादीन् प्रपत्तेस्तद्विपरीताश्च शा...

श्रियै नमः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ प्रपत्तियोग्याधिकारः ॥

मू - अर्थित्वेन -

(सा.दी) दशमे न्यासविद्याया अधिकारादिवर्ण्यते । अकिञ्चनानन्य गतिभावावधिकृतिस्त्विह ॥...

(सा.स्वा) இப்படியில் அதிகாரத்திலே த্রैவर्णிகாத்ரैவर्ணிகவிभागமற் சர்வருக்கும் ப்ரபத்தி அதூரக மாக மோக்ஷோபாயமென்றது கூடுமோ? அப்போது சர்வமுக்திப்ரஸங்க வாராதோ? ப்ரபத்தி சர்வாधिकார மாகையாலுமிதுககு அங்குமொன்றுமில்லாமையாலுமுண்டானாலுமது சம்பாவதஸ்வभाव மாகையாலும் ப்ரபத்திஸ்வரூபம் தானும் ச்வப்ரவृத்திநிவृத்திரூபமாதல் அநிவாரணாதிமாத்திரரூபமாதலாகை யாலுமிதுககு ப்ரதிநியதமான அதிகாரவிசேஷமும் ததாவிதமான அங்கு விசேஷமும் அநுபேயமான ச்வரூபவிசேஷமுமில்லை யென்றன்றோ ப்ரமாணசம்ப்ரதாயங்களை எவ் வித ப்ரபத்தி ப்ஷ்வாதிக்ருக்கு முள்பட சம்பவித்திருக்கையாலே பந்நமோக்ஷவ்யஸ்யைக்கு நியாமகமில்லையிற்றே சத்தகோபித ப்ரமாண ங்களாலும், சமீகீன சம்ப்ரதாயத்தாலும் ப்ரபத்திக்கு அதிகாரவிசேஷம் முதலானவைபிருகுகும்படி வேறுபட்டதாக சித்திகதையால் உத்தசங்காவகாசமில்லையென்னில் அப்போது ப்ரமானாந்தர சம்ப்ரதாயாந்தர விரோதசமனார்த் பஹுவிதந்யாய விசாரமபேகிதமாகையாலே இவற்றின் நிரூபணம் துஷ்கர மென்றதாக முடிக்கையால் பரிஜாதங்களை தத்ததுபாயாந்தரங்களைலே தானே தத்ததபிமதபலம் பிறக்கலாயிருக்க க்ருக்ஷ்நிரூபணியங்களை இவைகளைருவர்க்குமறிய வேண்டாதொழி யாதோ? கிசு, ப்ரபத்திக்கு ப்ரதிநியதமான அதிகார விசேஷம் தான் கிடைக்குமோ? அகிசுந்ய தானென்னில் அது பரம்ப்ரோபகாரக, நாம சங்கீர்தநாசுதிக்ருதர் பக்கல் அதிப்ரஸக்தமன்றோ? இனி அதிகார விசேஷத்தானுண்டாகில் ப்ரபத்தி சர்வாधिकாரமென்கிற சித்தாந்தங்கடாதொழியாதோ? அது சூத்ராடேரப்யதிகாராப்யநுஜாமாத்ர...

(सा.प्र) एवमुपायानां विभक्ततया तदधिकाराणामपि विभागसिद्धेः मोक्षार्थं भरन्यासे आकिञ्चन्य विशिष्टानन्यगतित्वमधिकार इति दर्शयितुं विशेषाधिकारवति सामान्याधिकारानुवृत्तेरावश्यकत्वात्...

(सा.वि) एवमुपायभेदेन अधिकारभेद प्रतिष्ठासिद्धौ उपायसाधारण अधिकारस्वरूपम् अधिकारद्वयस्य व्यवस्थितत्वं च पूर्वोक्तमनु वदन्निष्कृष्य प्रपत्यधिकारं दर्शयितुं प्रपत्तेस्सर्वाधिकारत्व च...

(सा.स) अथ भक्तिप्रपत्योस्सामान्याधिकारं प्रपत्तेर्विशेषाधिकारांश्च विभज्य दर्शयितुमधिकारान्तर...

(सा.स) अवसरसङ्गत्या आरभमाणः प्रतिपाद्य सङ्गृह्णति । अर्थित्वेनेति । अर्थित्वम्, उपायतत्फला-
र्थित्वम् । समर्थता च । भक्तिप्रपत्योस्सामान्याधिकारः । सा च समर्थता त्रिकतनुस्सती । अधिक्रिया,
अधिकारो भवति । उपायांशे ज्ञानवैशद्यं, तदनुष्ठानशक्तिः । उपायानुगुणजातिगुणादि योग्यता
चेत्येतत्रिकमेवसमर्थतेत्युच्यते । त्रिकतनुः, त्रिकात्मिका, शास्त्रेषु श्रुतासमर्थता । अर्थि...

मू - साचाष्टाङ्गषडङ्गयोगनियतावस्थाव्यवस्थापिता ।

(सा.दी) समर्थता, उपायानुष्ठानத்தில் சாமर्थ்யம் - பலத்தில் அर्थித்வத்தோடே கூடக் கொண்டு சாधारणाधिकार சொல்லப்பட்டது சாचेति - सा, अधिकृतिः । अष्टाङ्गषडङ्गयोगयोः प्रतिनियता-वस्थत्वेन व्यवस्थापिता । अवस्था, स्थितिः । भिन्न प्रकारமாக उपायान्तरज्ञानं तत्र शक्तत्वं त्रैविर्णिकत्वं भक्तिக்கு अधिकारम् - प्रपत्तिस्वरूप ज्ञानமும், तत्र शक्तியும், अकिञ्चनत्वமும் प्रपत्तिக்கு अधिकारமென்று...

(सा.स्वा) ण्डिनैपायं त्रिकतनुवाण समर्थतैर्येनोन्नेतव्यं सम्पिण्डितेत्यनेन अर्थित्वसामर्थ्योभय समुदाय एवाधिकार इति प्रणिपादनादेकैकमादाय अति प्रसङ्गचोद्यं परिहृतम् । त्रिकतनुरित्यनेन त्रयाणां समुदाय एव सामर्थ्यं शब्दार्थ इति ख्यापनात्तत्राप्येकैकमादायाति प्रसङ्गचोद्यं परिहृतम् । இப்படி அर्थித்வமில்லாத சாமर्थ்யமधिकாரமாகில் சடகர தகராதி விதிகளுக்கும் போலே பக்தி ப்ரபத்திகளுக்கும் व्यवस्थिताधिकारत्वமில்லாதொழியாதோ? இது சாமான்யாधिकாரமாகையாலே இந்த சாமான்யாधिकாரத்துக்கே பக்திப்ரபத்திரன்யொன்ய ப்ரதினியதாधिकார விசேஷ விசிष्टत्वाவस्थையாலே வைத்திதாதி காரத்வமுண்டு ன்னில் அந்த அவस्थை துநிரூபமன்றோ வென்னவருளிக் செய்கிறார் சா चेति । सा, अधिक्रियेत्यर्थः । अष्टाङ्गयोगः, भक्तियोगः । षडङ्गयोगः, प्रपत्तिः । नियतावस्थेति । भक्तिविषये सकिञ्चनत्व सगतिक्त्वरूप प्रतिनियताधिकारविशेषविशिष्टत्वावस्थावती । प्रपत्तिविषयेस किञ्चनत्वसगतित्वरूप प्रतिनियताधिकार विशेषविशिष्टत्वावस्थावतीत्यर्थः । व्यवस्थापिता, परस्परम-सङ्कीर्णतया...

(सा.प्र) त्यर्थः अधिक्रिया, अधिकारः अर्थित्वविशिष्टसामर्थ्यं सामान्याधिकार इति भावः । साच, अर्थित्वविशिष्टसमर्थतेत्यर्थः । अष्टाङ्गेत्यादिना । अष्टाङ्गश्च षडङ्गश्च अष्टाङ्गषडङ्गौ, तौ च तौयोगौ च तयोर्नियता अवस्था यस्यास्सा तथोक्ता । द्वन्द्वान्ते श्रूयमाणः प्रत्येकमभिसम्बध्यत इत्यष्टाङ्गयोगष- षडङ्गयोगश्चेत्यर्थः । अष्टाङ्ग योगो यमनियमासनप्राणायाम प्रत्याहारधारणा समाधिरित्युक्तो भक्ति- योगः । षडङ्गस्तु । “षडङ्गन्तमुपायं च शृणु मे पद्मसम्भव । आनुकूल्यस्य सङ्कल्पः प्रातिकूल्यस्य वर्जनम् । रक्षिष्यतीति विश्वासो गोप्तृत्वरणं तथा । आत्मनिक्षेपकार्पण्ये षड्विधाशरणागतिः ।” इत्युक्तोभरन्यासः । “अष्टाङ्गयोगयुक्तानाम् । षडङ्गं तमुपायं चेत्यादि प्रमाणसिद्ध्या भक्तिप्रपत्त्योरष्टाङ्गषडङ्गयोगत्वव्यवहारः । तयोर्नियते व्याप्ते अवस्थे प्रकारौ यस्यास्सा तथोक्ता । व्यवस्थापिता, प्रारब्धान्ते मोक्षसाधका काङ्क्षित्वरूपार्थित्वविशिष्ट...

(सा.वि) सामर्थ्यम् अर्थित्वसहितं त्रिविधसामर्थ्यम् । अधिक्रिया, अधिकारः । किमियमुभयत्रैकरूपैव नेत्याह । साचेति । साच, अधिक्रिया अष्टाङ्ग षडङ्गयोः भक्तिप्रपत्योः नियतावस्था, नियतस्थितिस्सती व्यवस्थापिता, शास्त्रजैर्निर्णीता । अयं भावः यथा भक्त्याधिकारिणः फलार्थित्वं प्रारब्धान्ते मोक्ष...

(सा.सं) त्वेन सम्पिण्डिता सती सघटिता सति सामान्याधिक्रियेत्यर्थः । साच, इत्थं सामान्याधिक्रिया अष्टाङ्ग योगे तद्विषयं सम्यक्ज्ञानं तदनुष्ठानं शक्तिं तदनुगुणजात्यादिरूपा सती अष्टाङ्गयोगनियताधिकारतया व्यवस्थापिता भवति । एवं षडङ्गयोगं सम्यक्ज्ञानं तदनुष्ठानशक्तिं तदनुगुणा...

मू - श्रौती सर्वशरण्यता भगवतस्मृत्यापि सत्यापिता

(सा.दी) प्रपत्तेस्सर्वाधिकारत्वमाह - श्रौतीति “सर्वस्य शरण्य सुहृत्” इति श्रुति । श्रौतमान...

(सा.स्वा) सत्तर्कोपेत प्रमाणसम्प्रदायैस्सम्यङ्निरूपितेत्यर्थः । ॐ नित्यतावस्था शब्दविवक्षित
मात्रा आकिञ्चन्यादिरूपप्रपत्यधिकारं शूद्रादिष्वपि प्रसक्तमन्त्रेणा? अत्राङ्गानाम् अधिकारित्वेन
सङ्गाह्यराजकयाल अत्र दोषमन्त्रेणैव तेषामपि प्रपत्यधिकारित्वे प्रमाणमुण्डो वेण्ण
वाङ्गुलिं चम्पिकीणा श्रौतीति । शरण्यता, शरणार्हता । प्रपत्तव्येति यावत् । श्रौती, श्रुति प्रतिपादि
तेत्यर्थः, “सर्वस्य शरण सुहृत्” इति श्रुतिरत्राभिप्रेता । स्मृत्येति । “सर्वलोकशरण्याय” । सर्वयोग्य

(सा.प्र) रसाङ्गो भक्तियोगः सम्यक् ज्ञान तदनुष्ठानानुगुणशक्तिस्तदनु गुणजन्म चेत्येव व्यात्मकस्सामर्थ्य
प्रकार भेदो भक्तियोगव्याप्यः प्रारब्ध भङ्गे मोक्षे चाकाङ्क्षारूपार्थित्वविशिष्टसाङ्ग भरन्यासज्ञान
तदनुष्ठानशक्तिः कर्मज्ञान भक्तियोगाद्यनुष्ठानानुगुणजन्म ज्ञानशक्ति शून्यश्चेत्येव व्यात्मक सामर्थ्य
प्रकारभेदो भरन्यास व्याप्य इति व्यवस्थापिता व्यवस्थया निर्णीतेत्यर्थः । फलेच्छार्थित्वरूपेण ज्ञानत्वा-
शक्तित्वादिरूपेण चोभयत्रानुगतिरिति भावः - नन्वयं भरन्यासश्रुत्य बोधितमोक्षसाधनत्वे अप्रामाणि-
कतयानुपादेयस्स्यात्; वेदबोधितत्वे सर्वाधिकारत्व भङ्ग इति उभयतः पाशारजुरित्यत्र भरन्यासस्य वेद
प्रमित्व दर्शयन् तथात्वेपि सर्वाधिकारत्वं च श्रुतिस्मृतिसिद्धमित्याह । श्रौतीत्यादिना । श्रौति “सर्वस्य
शरण सुहृत् - मुमुक्षुर्वैशरणमहं प्रपद्ये” इत्यादि श्रुतौ प्रमातेत्यर्थः । यद्येन काम कामेन न साध्यं
साधनान्तरैः । मुमुक्षुणा यत्साङ्ग्येन न योगेन न भक्तितः । तेन तेनाप्यते तत्तन्यासेनैव महामुने ।
परमात्मा च तेनैव प्राप्यते पुरुषोत्तमः “इत्यादिषु सत्यं वद । धर्मं चर” इत्यादिषु श्रुतिविहितेष्व- सत्य
वदनधर्माचरणादिषु वाराहापुराणगतकैशिकमाहात्म्यादौ सर्वाधिकारत्वद्वरन्यासेऽपि सर्वाधिकारत्वं...

(सा.वि) कामत्वरूप सामर्थ्यं च भक्तिरूपोपायस्य साङ्गस्य ज्ञानं तदनुष्ठानशक्तिः तदनुगुणजन्म च
प्रार्तिस्विकम् । एवं भरन्यासाधिकारिणोऽपि प्रारब्धभङ्गविशिष्ट मोक्षार्थित्व साङ्गभरन्यासज्ञानं तद-
नुष्ठानशक्तिभक्त्यनुगुणजन्मादिशून्यत्वं भक्त्यधिकारेऽपि विलम्बाक्षमत्वं चेति प्रातिस्विकमिति नियतत्व
मिति । नन्वेव भक्त्यनुगुणजन्मादिरहिताधिकारत्वे शूद्रादीनामप्यधिकारस्स्यादित्यत्र स्यादेवेत्यभि-
प्रेत्याह । श्रौतीति “सर्वस्य शरणं सुहृत्” इति श्रुत्युक्ता सर्वशरण्यता न केवलं श्रुतिसिद्धत्वमात्रमेव ।
किन्तु, भगवद्वचनेनापि उपबृंहितेत्याह । भगवतस्मृत्यापि सत्यापितेति । “सकृदेवप्रपन्नाय तवा-
स्मीति च याचते । अभयं सर्वभूतेभ्यो ददाम्येत द्वातं मम” इति स्मृत्यपि...

(सा.सं) किञ्च अनन्यगतित्वरूपासनी षडङ्गयोगनियताधिकारतया व्यवस्थापिता भवति - इत्थं
भक्तिप्रपत्तिपरैश्शास्त्रैर्व्यवस्थापितेत्यर्थः । ननु स किञ्चनस्यैव स शरण्यो नान्यस्येत्यत्राह । श्रौतीति
“सर्वस्य शरण सुहृत्” इति श्वेताश्वतर श्रुतिबोधिता भगवतस्सर्वशरण्यता “सर्वलोकशरण्याय राघ
वाय” इत्यादि स्मृत्यापि सत्यापिता, दृढीकृता । तर्हि श्रुतिविहितायामस्या...

(सा.सं) मन्त्रैर्वर्णिकानामप्यधिकारे अपशुद्र नय विरोध इत्यत्र “सत्यं वद” इति श्रुतसत्य वचन वदियमिति न विरोध इत्याह । सत्यादिष्विवेति सर्वास्पदे, सर्वाधिकारे - सत्पथे, सुकरोपाये शरणवरणे ॥ २४ ॥...

(சா.சं) இவ்விதம், உத்தவித்யநிதிகாரி விசேஷணானி । முன்பே சித்தமாயிருக்கும் இதுகூடா
புத்தரநிதிகாரி விசேஷணவாதநிராச: புலித: ।...

(சா.தி) उपायகதைக் கார் குகிறார் तदर्थமாக इत्यादिபால...

(सा.प्र) गतिं दर्शयन्प्रपदने अधिकार विशेषं दर्शयति । $\frac{2}{3}$ मुमुक्षुत्वमुच्छ्रित इति । मुमुक्षुत्वं सम्बन्ध ज्ञानादिश्च साधारणाकार इत्यर्थः यद्यप्युपासकस्याप्यैश्वर्यकैवल्योपेक्षानास्ति ।...

(सा.स) तदर्थं^{॥१॥७॥} इत्यादिना प्रपत्तेरनुपायत्ववादनिरासः फलितः । अथ प्रपत्तेर्विशेषाधिकारान्वक्तुमुपक्रमते । ^{॥१॥८॥} इत्यादिना । सम्बन्ध ज्ञानादीत्यादि पदेनार्थ पञ्चकज्ञानमुच्यते । स्वतन्त्र प्रपत्तिरूप मोक्षोपाय विशेषेत्युक्त्या भक्तिनिर्वृत्ति प्रतिबन्धक पार्यान्वर्तने भक्त्यङ्ग प्रपत्तिरपि स्वतन्त्रैव - सा, न तस्य मोक्षोपाय इति सर्वेधा अकिञ्चन प्रपत्तेस्तद्व्यावृत्तिसिद्धा भवति ।...

(मा.स) प्रयोजनान्तरवैमुख्यं चेदनन्यगतित्वम् । तर्हि शरण्यान्तरवैमुख्यस्य विशेषधिकारता...

(सा.स.) मित्यपि शब्दः । अथापि यदा प्रयोजनान्तरवैमुख्यमेव शक्त्या उपस्थितम् । तदा मोक्षेतर-
प्रयोजनविमुखस्य मुमुखोस्तत्प्रदानासमर्थशरण्यान्तरवैमुख्यमर्थसामर्थ्यादिव भवतीत्यर्थसिद्धत्वोक्तिः
आर्तादिष्वपि शरण्यान्तरवैमुख्यान्नतेनार्थसिद्धता प्रयोजनान्तर वैमुख्यस्येति - अनेनैव शरण्यान्तर-
वैमुख्यस्यार्थसिद्धत्वोक्तिरिति बोध्यम् । वक्ष्यमाण विशेषाधिकारेषु कालक्षेपाक्षमत्वमभ्यर्हितोऽधिकार
इत्याह - तीव्रेति - यद्वा, प्रयोजनान्तराणामपि प्रधानफलाविरोधे कथं तद्वैमुख्यस्य विशेषाधिकारत्व-
मित्यत्राह । तीव्रेति, तथा च विलम्बाक्षमस्य...

மூ - இதில் ஸரண்யாந்ரவீமுஃததுக்கு நிஃந்நம் | “யதா வாயஸ்துநாஃரணி வஸம் யாந்நி ஃலீயஸ: | தாதுரேவ் வஸம் யாந்நி ஸர்வஃதானி ஃராத” ஂன்கிறபடியே தனக்கும் பிறருக்கும் ஓத்திருக்கிற ஃகவதேக ஃராதந்யாஃத்யவஸாயமும் ஃயோகநாந்ரவீமுஃதமும்—

(ஸா.தீ) மூலம் | ஃலவிலம்வஸஃஹுதகு ஃயோகநாந்ரவீமுஃதரூபாந்யகதில்தவமில்லையிறே. ஆகை யாலிறே இது ஃபுத்திக்கு விஸேஸாஃதிகாரமாயிறு. யதேத்யாதி, ஃலவாந் ஆன வாயுவுக்கு துநாஃரங் களெபபடி ஃராஃதீநமாயிருக்குமப்படியே ஸர்வஃராணிகளும் ஸர்வஸுதாவாந ஀ஸுரனுக்கு ஃராதந்ரமா யிருக்கு...

(ஸா.ஸு) ஃபுகுதிறாநிறே இத்தாலேயிறே ஃபாயாந்ரத்தில் அஃநாநா ஸக்த்யாதிதளில்லாதிருக்கிற நாஸுநிஃபுத்திகளுக்கு ஸுதந்ரஃபுத்தியாஃதிகாரம் ஸிஃதிப்பது ஃயோகநாந்ரவீமுஃதரூபாந்யகதில்த இவனுக்கு விஸேஸாஃதிகாரமானாலும் ஸரண்யாந்ரவீமுஃதரூபாந்யகதில்தத்தை விஸேஸாஃதிகாரமாக் ஃஸாநனது கூடுமோ? ஃகவதேகஃராதந்யாஃதீநமூலமாக ஸரண்யாந்ரவீமுஃதம் தத்வவீதூதாந ஃபாஸகன் பக்கலிலுமில்லையோ? இங்கு் ஃஸாநன ஸரண்யாந்ரவீமுஃதத்தில் காட்டில் வேறுபட்டதாை யாலே அதிஃஸுஃதமில்லையென்னிலிப்படி இங்கு வேறுபட்டதாைவான்று ஃண்டாைக்கு மூலமெது? ஂன்னவருளி் ஃஸய்கிறார் இதில் இத்யாதி | இதிலென்றது, இஃஃபுத்தி விஸேஸாஃ திகாரத்துக்குள்ளேயெநறபடி. ஃகவதேகேத்யாதி | ஃபாஸகன் ஃக்கல் ஃபாலன்றிக்கே இவன் பக்கலில் இவ்விரண்டுமிருக்கையாலே ஸமுதிதமான இவ்விரண்டுமே இதுக்கு மூலமென்று கருத்து. ஃலேஸுரவ்ன ஃஸிஃதரான ஃஃஃரூதாதித்களுக்கும் நமக்கும் ஃகவதஃராதந்யத்தில் வாஸியில் லையோயென்கிற ஸஃஃகாவாரணாஸம் இங்கு ஃமாணாஃதாஃரண ஃபுத்தி ஸர்வாஃதிகாரமென்று ஸஃஃரடாய மாயிருக்க இப்படி இதுக்கு நியதமாக ஓர் அஃதிகாரவிஸே...

(ஸா.வி) வீமுஃதமந்யஸரணத்வஸு நிஃந்நமாஃ இதில் ஸரண்யாந்ரேதி | ஓத்திருக்கிற, ஸாஃதாரணதயா ஸுதிதேத்யு: | ஃராதந்யாஃத்யவஸாயமும் இதி ஸமுஃத்யேந ஃவூத்திதமந்ய ஃயோகநவீமுஃத ஸஃஃஃதே | ஃத்த ஃலு ஃவ் ஃயோகநாந்ரவீமுஃதத்தாலும் ஸரண்யாந்ரவீமுஃதமஸம் ஸிஃதிமதி ஃயோகநாந்ரவீமுஃத ஃராதந்யாஃத்ய வஸாயஸு ஸரண்யாந்ர வீமுஃதஸு காரணமியு: - நந்விஃதநஸு ஃகவாநுஃபாயாந்ரஸுதானே நிவிஸு ஃவதூத்யதஸுவிஃதநஸுயாஃதிகார: ஃயோகநாந்ரவீமுஃதரூபமந்யகதில்தமஃதிகார இதி கதமியுதாஃ | ஃயோகநாந்ரவீமுஃதமதி ஃபுத்தியாஃதிகாரவிஸேஸ: ஸகிஃதநஸுயாபி விலம்வாஸஃஃஸுத்வே ஃபுத்தாவஃதிகார இத்யு: | விலம்வாஸாஃத்யாஸுதானே ஃகவாந்நிவிஸு ஃவதூத்யு: | நநு ஸரண்யாந்ர வீமுஃதஸு ஃக்த ஸாஃதாரணத்வாது விஸேஸித அஃதிகார மியுஃபகமய ஃத்தஸுதலே அந்யகதிரிதி ஸரண்யாந்ர வீமுஃதமாகவு மாம் இத்யுத்ஸுதாஸுயு கிமதி ஃதேந் | அகிஃதந்யே ஸத்யபி ஃயோகநாந்ரவீமுஃதே ஸதி ஸரண்யாந்ரவீமுஃதா ஃவே ஃகவதி ஃரந்யாஸு ந ஸிஃதயதி |...

(ஸா.ஸ) ஃக்தஃபுத்திஸாஃதாரணம் தந்நிஃந்நமுதேந ஃரஸுயதி | இதில் இதி | அந்ரகிஃதந்யஸர ஃந்ரவீமுஃதயுஸுஸர்வஃபுத்திஸாஃதாரணவிஸேஸாஃதிகாரதா | ஃயோகநாந்ரவீமுஃதஸு து முமுஃகுகுதூக ஸர்வஃர- ஸமர்பண எவ விஸேஸாஃதிகாரதேத்யாஃ | ஃயோகநாந்ரவீமுஃதம் ஃபுத்தியாஃதிகாரவிஸேஸமதி |...

ம - இப்ப்ரபத்யதிகார விசேஷம் “சபித்ரா ச பரித்யக்தஸ்சுரேச் ச சமஹர்ஷிபி: । த்ரீந் லோகாந்ஸ்பரி-
க்ரம்ய தமேவ ஶரணம் கதி: ॥ அஹ மஸ்யபராதாநாந் ஆலயோ கிஞ்ஞனோ கதி: । அகிஞ்ஞனோ-
஽நந்யகதி: ஶரண்ய । அநாகதாநந்தகாலசமீக்யாய்யதூஷ் சந்தாரோபோயஸ்தத்ராப்யே ச தத்பாடாம்புஜதூய
ப்ரபதேந்யந்ந மே கத்பகோதி ஶஹ்ஸேநாபி சாபநமஸ்தீதி மந்வாந: । புகலொந்ந்ரில்லாவடிபேன்”
எந்நு இவை முதலான ப்ரமாண சம்ப்ரதாயங்களுலே சித்தம் ।

(சா.தீ) மெந்கை, ப்ரபத்யதிகார விசேஷத்தில் ப்ரமாண காட்டுகிறார் ச பித்ரா சேத்யாதிடால்
ச பித்ரா ச என்கையால் ஆகிஞ்ஞந்மும தமேவ என்கையால் அநந்யகதிவ்மும சூசிதம். அகதி:,
அநந்ய கதி: என்கை - அதூஷ்சந்தாரோபாய: । ஆகிஞ்ஞந் சொல்லிந்நு தத்பாடாம்புஜப்ரபதேந்யந்ந மே
எந்நு அநந்யஶரணத்வமும சூசிதம் । புகல் சாபநமும கதிபும । ப்ரமாணங்களும சம்ப்ரதாயத்
தாலும சித்தமெந்நடடி இவ்வுக்தவிசேஷ...

(சா.ஸ்வ) முண்டானதாகச சொன்னது கூடுமோ? வென்ன ப்ரமாணங்களுலும சம்ப்ரதாயங்
களுலும சித்தமாகையாலே கூடுமென்கிறார் இப்ப்ரபத்யாதிடால் ச பித்ரேத்யாதி । இதில்
பூர்வாததாலே ஶரண்யாந்ர வௌ்யமும, தூதாய பாடததாலே ஆகிஞ்ஞந்மும சொல்லப்படுகிறது
இவ்வளவும ஫லாந்ரார்த் ப்ரபதிக்கும பொதுவென்நு ஶாபிக்கைக்காக இம்ஸ்லோகத்தை யிங்கு
உடாஹரித்தது. புகல் சாபநம் । உபாயாந்ரமும ஶரண்யாந்ரமும என்நபடி இப்படியாகில்,
“ஸர்வஸ்யஶரணம் சூஹத்” இத்யாதி ப்ரமாண சம்ப்ரதாயங்களில் சொல்லுகிற ஶர்வாதிகாரத்வம் சித்திபாடொழி
பாதோ? உக்தாதிகாரவிசேஷத்வே ஶர்வருக்கும் அதிகாரமுண்டெந்நு அவ்வளவிலே தத்பரங்கன்
அந்ந ப்ரமாண சம்ப்ரதாயங்களுந்நததான் கூடுமோ? அப்போது தத்நிஷேஷாதிகார விசேஷ...

(சா.ப்ர) ஆகிஞ்ஞந்யாநந்யகதித்வயோரதிகாரத்வே ப்ரமாணாந்யாஹ - ப்ரபத்யதிகார விசேஷம்த்யாதிநா - ச
பித்ராசேதி ஶரண்யாந்ர ராஹித்யே ப்ரமாணம் அநாகதாநந்தகாலேத்யாதி உபாயாந்ரராஹித்யே ப்ரமாணம் ।
புகலொந்ந்ரில்லா இதி ஶரண்யாந்ரராஹித்யே ப்ரமாணம் । புகல், ரக்ஷகதயாதிஶம்ய: ஒந்ந்ரில்லா
ஶகோ஽பி நாஸ்தி । ரக்ஷக: கசிவ்ஹி நாஸ்தீத்யர்த: - “நிந் கணும பந்நளஸ்லேன் நிந்நிலங்கு
பாதமந்நி மந்நோர் பந்நிலேன் ஒண்டொடியான் திருமகளும நீயமே நிலாநிறபக் கண்ட
சதிர் கண்டொழிந்நேன்” இத்யாதி: ப்ரஶுதிபரயி முதல் ஶந்தார்த: । நிந் கணும பந்நளஸ்லேன்,
த்வதூஷ்யே ஶகோ஽பி ந ஶவாமி । நிந்நிலங்கு பாதமந்நி, தவ ஹீதீப்யமான திவ்ய சரணாரவிந்ந
வ்யதிர்கேந । மந்நோர் பந்நிலேன், அந்யகிஞ்ஞந்நவலமந்ந நாஸ்தி । ப்ரகாஶமானத்வம் ச । “பாடேந
கம லாபேந ஶ்ரஹ்ருதாரிதேந ச । பஸ்பர்ஷ புஷ்டரோகாஷ் ஆபாடதல மஸ்தகம்” இத்யாதி ஶாஸ்த்ரேஷ்விதி
ஶாவ: । ஆஶ்யாமுபாயாந்ரராஹித்யமவஶம்யதே । ஒண்டொடியான் திருமகளும நீயமே நிலாநிற
கண்ட சதிர் “நாநயோர்வித்யதே பரம்” இத்யுக்ந்ரகாரேந லக்ஷ்மாவிசேஷஸ்ய தவாஶிமானாந்ந்நுததயேவ ஶர்வஸ்ய
ஸத்யாஸ்திதி ப்ரவூத்யஸ்யுரிதி த்வத்ஸஹ்ஸுரூபஸாமர்த்ய மவஶம்ய ப்ரயோஜாந்நரவிமுகு...

(சா.வி) இதர சாம்ய ஶுத்தயா கூதே஽பி ஶரந்யாஸே ஶகவதோ ஶரஸ்வீகர்தூத்வாஸம்ஶவாசு உபயாந்நராஶக்தி-
ஜானேநேவ ரக்ஷகாந்நரஜானாஶாவஜானேநாபி கார்ப்ணயாதிஶயசித்தேச் ச விஶிஷ்யாயுபயோகோஸ்தீதி தாத்யர்யாந-
தந்ய ஶரணத்வாடோ ப்ரமாணாந்யாஹ । ச பித்ரேத்யாதிநா - புகல், ரக்ஷகதயாதிஶம்ய: - ஒந்நு, த்வத்யதி...

(சா.ஸ) ப்ரபதிவிசேஷாதிகார ம்த்யர்த: । ஶ்வதந்நப்ரபதேரூகத்ரயமபி விசேஷாதிகார இத்யத்ர மானமாஹ, ச
பித்ரா சேத்யாதிநா । தஹி, விசேஷாதிகார விதூரோ ந ப்ரபத்யதிகாரீதி கத்ய ஶர்வாதிகாரதேத்ய...

य - இவ்வளவு அதிகாரம் பெற்றால் ப்ரபுத்திக்கு ஜாத்யாதி நியமமில்லாமையாலே சர்வாधिकारत्वं सिद्धम् அந்தணர்ந்தியரெல்லையில் நின்று —

(சா.பி) अधिकारमில்லாதார்க்கு अधिकारமில்லாமையால் சர்வாधिकारत्वமெங்ஙனே யென்ன வருளிச் செய்கிறார் இவஅதிகாரம் பெற்றால் இத்யதி. वर्णाश्रमादிகள் अधिकारமாகாமையால் सर्वजातीयाधिकारत्वं சொல்லிற்றென்கை.

उक्तार्थத்தைப் பாட்டாலும் सङ्ग्रहितத்துக் காட்டுகிறார். அந்தணர் இத்யதி । அன்பர், शिष्यस्नेहि களான आचार्या அந்தணர் ब्राह्मणர் அந்தியர், श्वपाकर். எல்லையில் இவ்உபயாவதி மध्यத்தில் நின்று...

(भा.स्वा) सर्वाधिकारत्वं सर्वोपायसाधारणமாகையால் ப்ரபுத்திக்கு विशिष्य சர்வாधिकारत्वோக்தி निष्फलையாகாதோ? துத்யாதிகளில் सर्वशब्दமும் सङ्कुचितமாகாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் இவ்வளவு இத்யதி । இவ்வளவு இத்யனே लघुतरत्वं ख्याप्यते । இதில் अधिकारसम्पादनं लघुतरமாகையாலும், वर्णाश्रमादिनियतत्वமில்லாமையாலும், उपायान्तरங்களில் டோலன்றிக்கே யிதில் अधिकारि ब्राह्मण्य கிடைக்கையாலிதற்கு विशिष्यसर्वाधिकारत्वं சொல்லுகிறது சபல மென்று கருத்து अधिकारம் பெற்றால் இதி । இவ்வளவும் டெறாதபோது अधिकारமே सिद्धिया தென்றபடி तथा च अधिकारம் பெற மாட்டாத पश्वादிகளைச் சொல்ல மாட்டாதாப் போலே उपयुक्तज्ञानादिहीनரையும் சொல்ல மாட்டாமையாலே शङ्कोचस्यावर्जनीयत्वादगत्या सर्वशब्द மிங்கிவ்வளவு अधिकारம் பெற்ற सर्वரையுமே சொல்லுகிறதென்று கொள்ள வேணுமென்று கருத்து

जात्यादिनियममில்லாமையாலே सर्वाधिकारत्वं सिद्धமென்றிப்படி सर्वजातीयருக்கும் अधिकारம் துத்யமாகச் சொன்னது கூடுமோ? सर्वाधिकारत्वமுண்டானாலும் ब्राह्मणादிகள் उत्कृष्टராகையாலும் शूद्रादிகள் अवकृष्टராகையாலும் अधिकारத்தில் गौणमुख्यतारतम्यமில் லையோ? இவ்அசத்தில் सम्प्रदायந்தானுண்டோ? என்கிற शङ्काளைப் परिहरिया நின்று கொண்டு अधिकारार्थத்தைப் பாட்டாலும் सङ्ग्रहिக்கிறார் அந்தணர் இத்யதி । அந்தணர் — ब्राह्मणர் அந்தியர், अन्यர் - श्वपाकरென்றபடி எல்லையில் நின்று...

(सा.प्र) भवम् । एतेनानन्य प्रयोजनत्वमुक्तम् । उक्ताधिकाररहितानां प्रपदनं नोपाय इति तस्य सर्वाधि कारत्वं न स्यादित्यत्राह, इवअधिकारம் பெற்றால் இதி ।।

एवं सर्वजातीयेषु तापत्रयातुरैर्मृक्षभिरकिञ्चनैरनन्यगतिभिरेव भरन्यासोऽनुष्ठेयो नान्यैरिति निर्णय सामर्थ्यं स्वस्याचार्यकृपालब्धमिति दर्शयति । அந்தணர் இதி । அன்பர் படி ப்ரதமமுக்தவா அந்தணர் இத்யாத்யாபாठ एवान्वयः । அந்தணர் அந்தியரெல்லையில் நின்றுவனைத்துலகும், ब्राह्मण्य...

(सा.वि) रिक्त एकः-இல்லா, नास्ति । प्रपत्तेस्सर्वाधिकारत्वं कथमित्यत आह । இவ்வளவு अधि कारம் பெற்றால் இதி, एतदधिकारः प्राप्तश्चेत् - அகிञ்ஞானனயகதித்வாத்யதிகாரः प्राप्तश्- चेदित्यर्थः ।।

ब्राह्मणमारभ्य चण्डालपर्यन्तेषु जनेषु उपायान्तराशक्तैरनन्य प्रयोजनैर्मृक्षभिरूपायत्वेनाश्रयणीयं निर्वधिकनिर्विघातकरुणावरुणालय भगवन्त अस्मदाचार्या उपदिदिशुरिति गाथया प्रतिपादयति । அந்தணர் இதி । அந்தணர், ब्राह्मणाः । அந்தியர், अन्यजाः । எல்லையில்...

(सा.सं) ब्राह् । इववववव இத்யதி ।।

अधिकारार्थं सङ्गृह्णति । அந்தணர் இதி । ब्राह्मणमारभ्य चण्डालावधिकतया विद्यमान कृत्स्न...

மூ - வனைத்துலகும், நொந்தவரே முதலாக நுடங்கியனன்னியராய், வந்தடையும் வகை வன்தகவேந்தி வருந்திய

(சா.தி) அனைத்துலகும், சர்வஜாதீயநும நொந்தவரே முதலாக, சஸாராரீரானவரே ப்ரதானராக, சஸாராரீயே ப்ரதானமாகவென்றபடி நுடங்கி அகிஷ்ணராய் நுடங்குகை, குசீராகை அனன்னியராய், அநந்யகதிகளாய், வந்து - வன் தகவேந்தி இत्यादि । வன் தகவு, வலிட க்ரபே । வலிமை அநநிக்ரமணாயத்வம் । சஹஜகாரூப்யமென்கை அத்தைடேந்தி, திரித்து, வருந்திய, சேதனோஜீவன ரூப க்ரபியிலே ப்ரயாஸப்படுகின்ற...

(சா.ஸா) இவஸுபயாவஹிமயததில நின்ற - அனைத்துலகும், சர்வலோகங்களும் சர்வஜனங்களும் என்றபடி நொந்தவரே முதலாக, சஸாராரீரே ப்ரதானராக அவதாரணத்தால் ஜாத்யாதிகளை வ்யவச்சேதிககிறது அர்த்வஹிமயங்களையிட்டு ப்லவிலம்பாவிலம்பங்கள் வருகைடாலே தத்ரயுக் தமான அதிகாரத்தில் கௌமுக்யதாரதமயத்தனைட் டோக்கி ஜாத்யாதிப்ரயுக் தமாகவதில்லையென்று கருத்து நுடங்கி அகிஷ்ணராய் - நுடங்குகை, குசீராகை அனன்னியராய், அந்ரஹிதராய் அவ்ரந்யஸத்வென ப்ரயோஜனாந்ர ஶரண்யாந்ர ச விவகிஷ்ணம் - வந்து, உபாயாந்ர ப்ரயோஜனாந்ர ஶரண்யாந்ரேப்ய: ப்ரத்யாவூத் திராபெனறபடி - வன் தகவு, வலிய க்ரபேயை வலிமை, வலிப்த்வம் - மஹிஷ்யபராதீர்ப்ரகம்யத்வமென்றபடி ஏந்தி யாத்ரீக்ய சுகூதாதிவ்யாஜத்தைக் கொண்டு திரித் தென்றபடி வருந்திய, வருந்துகை - ப்ரயாஸப்படுகை சேதனோஜீவன...

(சா.ப்ர) ஜாதிமாரப்ய சண்டாலத்பர்யந்த ததஜ்ஜானிமத்ஸு சர்வேஷு லோகேஷு சர்வேஷு ஜநேஷ்வித்யர்த: । நொந்த வரே முதலாக, ஶோகாவிஷ்ட மாரப்ய । “நுடங்கிடை நுடங்கையிலிலங்கை” இत्यादौ நுடங்கு ஶப்தஸ்யாவநத்யர்த்வாத் ப்ரணதாபூத்வெத்யர்த: । அனன்னியராய், அநந்யா பூத்வா । எநேநானந்யோபாயத்வானந்யகதி கத்வரூபாதிக்கார உக்த: । வந்தடையும் வகை, உக்தாதிக்காரிணோ ப்ரகவந்த் ப்ராப்ய யதா சமாஸ்யேயுஸ்ததா । வன் தகவேந்தி வருந்திய, ப்ரவலதயாவத்வாத்ஸ்வயமேவ ப்ரயதமானம் । “எவ் சஸூதி சக்ரஸ்தே ப்ராம்யமாணேஸ்வகர்மபி: । ஜீவே து:காகுலே விஷ்ணோ: க்ரபா காய்ப்புஜாயதே ।।” இत्यுக்ததாதுஷகூபயாஸ்தா க் ச்வப்ராப்யே ச்வயமேவ ப்ரயதமானம் க்ரபாயா: ப்ராபத்யம் ச “பித்ரபாவேன சம்ப்ராப்தம் ந த்யஜேயம் கதக்ஷண । தோஷோ யத்யபிதஸ்ய ச்யாத்”...

(சா.வி) அவதூ । ப்ராஹ்மணமாரப்ய சண்டாலத்பர்யந்தேஷ்வித்யர்த: । நின்ற, வித்யமானா: । அனைத்து சர்வ । உலகு லோகா: । ஜநா இத்யர்த: । நொந்தவரே, துர்லபோபாயாந்ரராபாவாச்சுலோகாவிஷ்டா:- முதலாக, ப்ரதானா யதா ச்யுஸ்ததா । சஸாராதிர்வ ப்ரதானம் யதா ச்யாத்ததேத்யர்த: । அனன்னியராய், அநந்யப்ரயோஜனா பூத்வா । எநேநானந்யோபாயத்வானந்யகதித்வரூப ப்ரபத்யாதிக்காரோ தர்ஸித: । வந்து, அகத்ய । நுடங்கி, ப்ரணதா பூத்வா । அடையும் வகை, யதோபாயத்வேநாஸ்யேயுஸ்ததா । வன் தகவு । தகவு க்ரபாம் । ஏந்தி, தூத்வா । வருந்திய, ச்வாஸ்யணாய ச்வயமேவ யத்னம் கர்வந்தம் ।...

(சா.ச) ஜநமத்யே । நொந்தவரே முதலாக நுடங்கி, ச்வானுகுணோபாயாந்ரராபாவாத் ப்ரபத்யநாபாச்ச ஶோகாவிஷ்டா எவ ப்ரதமமவநதா: க்ரபணா: சந்த: । அனன்னியராய், அநந்யப்ரயோஜனா: அநந்யஸரணாஸ்ச சந்த: வந்தடையும் வகை, அகத்யாஸ்யணப்ரகாரம் । அஸ்யணயீய நிர்दिशति । வன் தகவு இत्यादि । சுதூதகூபாவிஸிஷ்டஸந் ரக்ஷணாய ச்வயமேவ மதிஷ்ய ப்ரயதவந்தம்...

(सा.सं) मदीयमपरिच्छिन्न मादिकारणम् । अङ्गानां इति - भक्तिमन्तो अस्मदाचार्या आश्रय-
णाधिकारिणं स्वयं गुरुमुखान्निश्चित्यास्मानपि बोधितवन्त इत्यर्थः । कृपाया दाढ्यं नामः उत्तराधि-
नमप्यनघयन् क्रोडीकरणैकान्तत्वम् ॥ १७ ॥...

मू - एकद्वित्र्यादियोगव्यतिभिदुरनिजाधिक्रियास्संश्रयन्ते सन्तश्श्रीशं -

(सा.दी) व्यतिभिदुरत्वमित्यत्राह । एकद्वित्र्यादि । एषु चतुर्ष्वधिकारेषु भाग्यवशादापतत्सुमध्ये एकेनाधिकारेण योगः । द्वाभ्यामधिकाराभ्यां योगः । त्रिभिर्योगः । चतुर्भिर्योगश्च । एतैर्यो...

(सा.स्वा) रित्येतद्व्यतिभिदुरेत्यत्रान्वेति । एकद्वित्र्यादियोगस्तु तत्तद्वारतयोपात्तः । तथा च शक्य भावादिभिरश्चतुर्भिरिकद्वित्र्यादि योगमुखेन व्यतिभिदुरेति पर्यवसितोऽर्थः । तत्रादिशब्देन चतुर्णां समुदायो गृह्यते । निजाधिक्रिया, स्वासाधारणाधिकारः । मोक्षार्थस्वतन्त्र प्रपत्ति निष्ठानामसाधारणतयोक्ताकिञ्चन्यघटितोऽधिकार इति यावन् । आकिञ्चन्य चोपायान्तर सामर्थ्याभावरूपमिति पूर्वमुक्तम् । उपायान्तरसामर्थ्यमपि । ज्ञान, शक्तिः, शास्त्रानुमतत्वम्, विलम्बाक्षमत्वमित्येतेषां समुदायरूपम् । एतत्समुदाय प्रतियोगिकाभावरूपमाकिञ्चन्यं च नदेकैकदेशाभातयोगेऽपि सिद्ध्यति । एवमशाभावे समुदायाभातस्यावश्यभावात्त्वात्तदिदमाह - एकद्वित्र्यादियोगेति । एतेनाभावसमुदायो-नाधिकारः । किन्तु समुदायप्रतियोगिकाभाव एवाधिकार इति व्यञ्जितम् । समुदायस्यैवोपायान्तर सामर्थ्यरूपत्वेन तत्प्रतियोगिकाभावस्यैवाकिञ्चन्यरूपत्वादिति भावः । तथा च नाथमुनि प्रभूर्ताना ज्ञानशक्त्यादिमत्वेऽपि विलम्बाक्षमत्वरूपैक देशाभावात्समुदाय प्रतियोगिका भावात्मकाकिञ्चन्य सिद्धेः प्रपत्त्याधिकार उपपद्यत इति भावः । एवमेकैकाभाव मात्रवतामप्युत्तरीत्याकिञ्चन्यसिद्धेः प्रपत्तिरूप-मोक्षोपायाधिकारस्सिद्ध्यतीति भावः । व्यतिभिदुरेति । विविधमत्यन्तभिन्नेत्यर्थः । वैविध्य चात्र पञ्चदशधा । तद्यथा । एषा चतुर्णां मध्ये एकैकयोगप्रयुक्तो भेदश्चतुर्धा । कृत्स्नयोगप्रयुक्त एक इति । एवमधिकार बाहुल्यलाभान्न सर्वशब्द सङ्कोचोपीति भावः । सन्तः, सम्यङ्न्यायनिरूपणे चतुरा महान्त इत्यर्थः । संश्रयन्त इतिवर्तमान...

(सा.प्र) प्रत्येक भरन्यासाधिकारः । स चैकैकनिवृत्तिरूपश्चतुर्धा । द्विकद्विकनिवृत्तिरूपषोढा । त्रिक- त्रिकानिवृत्तिरूपोऽपि चतुर्धा । कृत्स्नाभावरूप एकः । एवं परस्पर विशिष्टानामविशिष्टानां भावाः प्रतियोगिभेदाभिन्नाः पञ्चदश मख्या सख्याताः प्रत्येकं भरन्यासाधिकाराः । एकाभावेऽपि...

(सा.वि) शक्यभावादिभिः एकद्वित्र्यादियोगव्यतिभिदुरनिजाधिक्रियाः, एकैक योगेन द्विद्वियोगेन त्रिद्वियोगेन आदिशब्देन चतुर्भिर्योगेन चेत्यर्थः - व्यतिभिदुराः, परस्परभिन्नाः निजाधिक्रियाः, स्वीयाधिकारायेषां ते तथोक्ताः । सन्तः । ब्रह्मनिष्ठाः...

(सा.सं) एकेत्यादिना । त्रयत्रयविरहेण चतुर्ष्वप्येकैकयोगाधिकार चतुष्टयम् । द्विद्वियोगाधिकार षट्कम् । तत्र शक्यभावः प्रमितिरहितताचैकः प्रमितिरहितता पर्युदासश्चैकः पर्युदासः कालक्षे-पाक्षमत्वं चैकः - कालक्षेपाक्षमत्वं शक्यभावश्चैकः । शक्यभावश्शास्त्रतः पर्युदासश्चैकः - प्रमिति-रहितता कालक्षेपाक्षमत्वं चैक इति विभागः - अथैकैक परित्यज्य त्रिकत्रिकयोगादधिकारचतुष्टयम् । आदिशब्देन चतुर्णां योगरूपोऽधिकारो विवक्षितः इत्थं व्यतिभिदुराः, पृथक्पृथग्भिन्नाः ।...

मु स्वतन्त्रप्रपदनविधिना मुक्तये निर्विशङ्काः ॥ २५ ॥

इति श्रीनार्विकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य

वेदान्तार्थस्य कृतिषु श्रीमद्रहस्यत्रयसारे प्रपत्तियोग्याधिकारो दशमः ॥

श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

(सा.दा) ग श्रीन.भक्तस्वस्वाधिकाराः प्रपित्सवः । मुक्तये निर्विशङ्काः, महाविश्वासयुक्ताः ।

स्वतन्त्रप्रपत्तिर्निर्विशङ्काश्चिद्व्यपत्तिः स्वतन्त्रप्रपत्तिः आश्रयिः ॥ २५ ॥

इति श्रीमार्दपिकाया प्रपत्तियोग्याधिकारो दशमः ॥

(सा.म्वा) निर्देशस्मदाचार प्रदर्शनार्थः । तथा च न केवलमुपपत्ति मात्रेणायमर्थः कल्प्यते । किन्तु
मदाचाराऽयत्र प्रमाणमिति भावः । प्रपदनविधिः, प्रपदनानुष्ठानम् । निर्विशङ्काः, एकदेशाभावेऽपि
सम्प्रदाय प्रतियोगिका भावरूप माकिञ्चन्यं सिद्धमिति निश्चयेनानधिकारित्व शङ्काकलङ्कारहिता
इत्यर्थः ॥ २५ ॥

इति श्री सारास्वादिन्यां प्रपत्तियोग्याधिकारो दशमः ॥

(सा.प्र) मेलनासिद्धेरित्यर्थः । श्रीपतिरेव वैषम्यनेर्धृण्य परिहाराय अनादिकर्मानुगुण यादृच्छिक
सङ्कलावकाशस्वयमेव तादृशाधिकारमुत्पाद्य भरन्त्यासं कारयित्वा मोचयतीति भावः ॥ २६ ॥

इति श्री सारप्रकाशिकाया प्रपत्ति योग्याधिकारो दशमः ॥

(सा.वि) मुक्तये निर्विशङ्काः “कर्तव्य सकृदेव हन्त” इत्यत्रोक्त शङ्कारहितास्सन्तः - मुक्तये,
स्वतन्त्रप्रपदनविधिना श्रीश सश्रयन्ते ॥ २५ ॥

इति श्रीसारविदग्ध्या प्रपत्ति योग्याधिकारो दशमः ॥

(सा.म) स्वतन्त्रप्रपदनविधिना, स्वतन्त्र प्रपदनानुष्ठानक शास्त्रेण-नितरा विगतशङ्कानिर्विशङ्काः -
शङ्कात्र “कर्तव्य सकृदेव” इत्यादिनोक्त शङ्का पञ्चकम् ॥ २५ ॥

इति श्रीसत्प्रकाशिकानुग्रहे प्रपत्तियोग्याधिकारो दशमः ॥

श्रियै नमः

श्रीमते रामानुजाय नमः ।। श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ।।

।। परिकरविभागाधिकारः ।।

मू - इयानित्यंभूतः

(सा.दी) पूर्वाधिकारத்தில் அதிகாரविशेष முதலானவையெனகிறதில் आदिशब्दार्थமான प्रपत्ति परिकरங்களை...

(सा.स्वा) இப்படி प्रपत्तिக்கு अधिकारविशेषமுண்டென்றது கூடினாலும் परिकरविशेषமுண்டானதாகக் கீழ்ச் சொன்னது கூடுமோ? प्रपत्तिविधिपरங்களான चरमश्लोकादிகள் இவ் அநுஸ்தையமாக இதற்கொரு परिकरं விதிக்கக் கண்டதில்லையே? उपासनं போன்ற இத்தகைய வித்யா विशेषமாகையாலே இதுக்கு परिकरम् अतिदेशத்தால் வருமென்றுத்தானே கூடுமோ? இப்படி போது कर्मयोगादிகள் அஃதற்கு प्रसङ्गியாதோ? இதுக்கு निरपेक्षत्व சொல்லுகின்றதும் विरोधியாதோ? अनुपकृतस्य करणत्वायोगादवश्यमिदंकोரு परिकरविशेष கொள்ள வேண்டியதாய் निरपेक्षत्ववचनं कर्मयोगादिनैरपेक्ष्य परत्वेन नेयमेனனில் அந்த परिकरமெது? आनुकूल्य सङ्कल्पादிகள் தானென்னில் அவை “स्तानं सप्तविध स्मृतम्” எனனுமாப் போனால், “पटविधा शरणागतिः” என்று प्रपत्तिभेदங்களாகச் சொல்லப்பட்டிருக்க அவற்றை இதற்கு அஃதற்கு என்னெனக் கூடுமோ? विनिगमकமில்லாதிருக்க “प्रपत्तिं प्रयुञ्जीत स्वाङ्गैः पञ्चभिरानुताम्” इत्यादिमात्रத்தைக் கொண்டுவற்றிலொன்று அஃதோ, इतरங்கள் அஃதற்குஎன்று नियमितத்தகையன கூடுமோ? அஃதற்களாகைக்கு இவை தான் कीदृशोपयोगविशिष्टங்களாயிருக்கதும்? शेषभूत னுக்கு यावदात्मभावியாகக் கடவ. இவ்ஆனுகூல்யாचरणादிகளை அஃதற்களாகச் சொல்லிப் क्षणकालसाध्यं प्रपदनमेன்கிற सिद्धान्तமும் विरोधியாதோ? शरणागतिसारமான श्रीरामायणादிகளிலுள்ள शरणागतिप्रकरणங்களிலும், शरणागति मन्त्रமான इत्यதில்...

(सा.प्र) एवमधिकारिस्वरूपं प्रदर्श्य तदनुष्ठेयमुपायस्वरूपं दर्शयिष्यन् “न हि तत्करणं लोके वेदे वा किञ्चिदीदृशम् (ईरितं) । इति कर्तव्यता साध्ये यस्य नानुग्रहेऽर्थिते” त्युत्तरीत्यानुपकृतस्य करणत्वानुपपत्तेर्भरन्यासस्य नैरपेक्ष्यविशिष्टत्वेनोद्गनैरपेक्ष्य शङ्कानिरासार्थं प्रथमं परिकरा...

(सा.वि) एवं प्रपत्यधिकारि स्वरूपं निरूप्य तदनुष्ठेयमुपाय स्वरूप दर्शयिष्यन् “नहि तत्करण लोके वेदे वा किञ्चिदीरितम् । इति कर्तव्यतासाध्ये यस्य नानुग्रहेऽर्थिता” इति अनुपकृतस्यकरणत्वानुपपत्तेः भरन्यासस्य करणत्व सिद्धयर्थं नैरपेक्ष्यविशिष्टत्वेन अङ्गेष्वपि नैरपेक्ष्य...

(सा.सं) अथ परिकरविभागाधिकारमवसर सङ्गत्या आरभमाणस्तत्प्रतिपाद्यं सङ्गर्हात । दयार्निन...

மூ - சகூதவஸ்யம் ஸவனவாந் தயாதிவ்யா஡்஡ுதௌ -

(சா.தீ) நிரூபிக்கிறார் இயானியாதி - தயாதிவ்யா஡்஡ுதௌ, கரூணாதிவ்யஸமுத்ரே । ஹேது஡்஡ிமதம் ததம் ।...

(சா.ஸவா) - தானும், இவ்஡ானுகூல்யாதிதகள் ஐந்தும் நியதங்களாகத கானா஡ையாலே அவதாதஸ்வேதாதிதகள் ஡ோலே ஡஡்஡ாவித ஡வ஡ாவங்களாகையாலேயிலை ஡஡்஡ங்களாகத்தான் ஡ாடடு஡ோ? ஂன்றிட்டடி திறதகும் ஡஡்஡ைகளை இவ்஡ாதிதகாரததிலே தரி஡ரிடா நினாறு தோண்டு தரிதரவிஸேஸத்தை நிரூபிதகத கடவராய் இவ்஡ாதிதகாரதத்தை ஡த஡்஡ிதகதிறார் இயானியாதிதயால் ஡கவதி ஡ரந்யாஸவதூஸ: த்ரததே: தரிதரவிஸேஸ஡்஡ுதி ஡ுதேரய஡ித்ய஡ூத: இயாந் ஡கூதவஸ்யம் ஡வனவாநாதித இத்யந்வய: । ஡ரந்யாஸவதூஸ:, ஡ரந்யாஸ ஡வரூதாடா:, ஂதேந “ஸஇவிதா ஡ரணா஡தி:” இத்யுத்தௌ ஡த்யா஡தி நிதூஸாதரித்யாடௌ ஡ரந்யாஸ ஂவ த்ரததி: । ஡ானுகூல்யஸ஡்஡ூல்தாதிதகந்து தத஡்஡ிததி விதா஡ே “நிதூஸாதரித்யாடௌ ந்யாஸ: த஡்஡ா஡்஡ு ஡யுத:” இதி வதந விநி஡க஡க஡ிதி ஡ாப்யதே । தரிதரவிஸேஸ இதி । த்ரததே஡்஡ா஡்யேநா஡்஡நிரதேஸ்தவ்வதந் வி஡ிதவிஸேஸவ்யதிரித விஸய஡ிதி ஡ாபநாத் ஡த்ர விஸேஸ஡த: । ஡்஡ுதி஡ுதே: ஡்வேதா஡்வதராதி ஡்஡ுதி஡ி஡்஡கவத்யா஡்஡ாதிவ்வதநே஡தேத்யத: । ஡ய஡ித்யநேநேத ரவ்யாவூத஡்வரூதத்வ் விவதிததம் । வதி்ய஡ாணரீத்யா ஡ானுகூல்ய ஡஡்஡ூல்தாதி ஡வரூத இதி ஡ூதயம் । இத்ய் ஡ூத இத்யநேநா஡்஡விநிவ஡ி஡கௌதூஸயூகவிஸேஸவிஸிதத்வ் விவதிததம் । “஡ானுகூல்யேதரா஡்யாந்து விநிநூதிதரித்யாடௌ:” இத்யாதி வதி்ய஡ாணௌதூஸயூகவிஸேஸ விஸித இதி ஡ூதயம் । த஡்஡ேதி வா ஡திதி வா விஸித்யாநிதிதி்ய இயாநிதி ஡ா஡ாந்யதௌ நிதிதீ஡ா஡்஡விஸித்யாடௌ கதித த்ரயூகே த஡்஡ஸ஡்஡்யாக: கதித ஡திஸ஡்஡்யாக஡தேதி ஡ூதயம் - ஡கூதிதி ஡ேஸ்தவாநு஡ுணஸ்யாநுகூல்யாதரணாதித்யா஡்஡஡ித்யே஡ி தத஡஡்஡ூல்தஸ்யேவா஡்஡த்வாத் ஡஡்஡஡ூதாடா: த்ரததேரூதாஸநவதாவூதத்வா஡வாதத தததரிதரஸ்யாதி ஡கூதவ஡ேவிதி ஡ாவ: । அவஸ்ய ஡வனம், அவஸ்ய ஡ாவ: - அவிநா஡ூதத்வ஡ிதி யாவத் - ஡ரணா஡தித்ரகரணேஸர்வத்ர ததவிநா஡ாவஸ்யௌதூஸதயித்ய்஡ாணத்வாதிதி ஡ாவ: । ஡ாதித: , வி஡ித: । ஡்வேதா஡்வதர஡்஡ுத்யாதி: தரிதரவித்யாநே஡ி தாத்யாத் “த்ரததி தா் த்ரயு஡்஡ித ஡்வா஡்஡: த஡்஡஡ிராவூதாம்” இத்யாதிதூ ஡஡ூத விதிததித்யா஡்஡ ந விதிதயததிநிந தூத்யாவகா஡ இதி ஡ாவ: । நநு தரிதரவித்யாந஡நுததததம் । வதூதூதே ஡ாஸிதரி ரா஡ி தூரஸ்ய ஡்வ் த்ரதி தாஸகூத்யகரண த்ரதிநவதநாததராதி...

(சா.த்ர) நிவி஡்யதரித்யா஡்஡ிதகாரத்ய் ஡஡்஡஡ா஡ - இயானியாதிநா ஡்஡ுதி஡ுரவீ: தயாதிவ்யா஡்஡ுதௌ ஡கதகில ஡ந்தரித்ய஡யதி ஡கவதி ஡வதவஸூதூதே ஡தி ஡ரந்யாஸவதூஸ: த்ரததே: தரிதரவிஸேஸௌத இயாநித்ய் ஡ூத ஡்஡கூதவஸ்யம் ஡வனவாநாதித இத்யந்வய: । இயாந், த஡்஡ ஡஡்஡்யாக இத்யத: । இத்ய்஡ூத:, வதி்ய஡ாண த்ரகாரணௌதூஸத்யத: । ஡யம் ஡ானுகூல்யஸ஡்஡ூல்தாதித்யத: । நவ்஡ானுகூல்ய ஡஡்஡ூல்தாதிநா் ஡஡்஡ாவித஡்வ஡வத்வ-஡ேவ, ரதிதவிஸயே த்ரதிதூல்தாதித்யாநுதததத: । ஡தஸ்தேஸா் கத்ய஡஡்஡த்வ஡ித்யத்ர அவஸ்யாநுதேயதயா-வித்யாநா஡஡்஡த்வ஡ேத்ய஡ிதேத்யா஡ । ஡கூதவஸ்யம் ஡வனவாநிதி, தயாதிவ்யா஡்஡ுதௌ இதி ।...

(சா.வி) ஡ிதி஡஡்஡ாநிராஸாய த தரிதரயூகம் தரிதயதி - இயாநிதி - தயாதிவ்யா஡்஡ுதௌ தயா ।...

(சா.ஸ) தயாதிவ்யா஡்஡ுதௌ, ஡஡ூத இவ தயாடா ஡ா஡்஡ே திவ்ய ஡தேந கதாதிததி ஡ூஸணாதி விர஡ூதிதே: ।...

मू - जगदखिलमन्तर्यमयति भवध्वंसोद्युक्ते भगवति भरन्यासवपुषः प्रपत्तेरादिष्टः

(सा.दी) अत एव जगदखिलमन्तर्यमयति, चेतनेष्वन्तः प्रविश्य तत्तत्प्रवृत्तिं कारयति । एतावन्तं सदध्वानं नयतीति तात्पर्यम् । तत्रापि भवध्वंसे मोक्षे । उद्योगवति सर्वेषां मोक्षप्रदाने दत्तदृष्टौ श्रीमति भगवति क्रियमाणस्य स्वरक्षाभरार्पणरूपस्य प्रपदनस्य परिकरविशेषः । अयं आनुकूल्य...

(सा.वा) जनितकालुष्येण विमुखे दण्डधरे भरन्यासानुपपत्त्याङ्गिभूत भरन्यासस्यैवासिद्धेरिति शङ्कायां भगवति भरन्याससिद्ध्युपपादनं मुखेन परिकरविधानोपपादनार्थं दयादिव्याम्बोधौ इत्यादि विशेषणत्रयमुपात्तम् । भवध्वसोद्युक्त इति यादृच्छिकसुकृतादिमात्रव्याजावलम्बनेन कालुष्यं वैमुख्यं च विहाय जायमान कटाक्ष प्रभृति संयक् ज्ञानवैराग्यादिप्रदानं पुरुषकारावलम्बनं रूच्युत्पादनं पर्यन्तानुकूल्या चरणेन स्वयमेव मोक्षप्रदानं सन्नद्धत्वात्तस्मिन्भरन्यसनमुपपन्नतरमिति भावः - भवध्वंसोद्युक्तत्वे हेतुर्जगदखिलमिति । इतः पूर्वमलब्धा या इदानीं दृश्यमानायास्संयक् ज्ञानवैराग्याद्यनुकूलावस्थायाः कृत्स्नजगन्नियन्तुरुद्योगं विना...

(सा.प्र) मोक्षोपायानुष्ठापने प्रधानकारणमुक्तम् । जगदखिलमन्तर्यमयतीति दयाहेतुभूत शरीरित्वशेषित्वादि सम्बन्धो जीवरक्षणे श्रीपतेः प्राप्तिश्चोच्यते । भगवतीति रक्षणोपयुक्तं ज्ञानशक्त्यादिकल्याणगुणगणयोगो हेयप्रत्यनीकत्वं चोच्यते । “ज्ञानशक्तिबलैश्वर्यं वीर्यतेजांस्यशेषतः । भगवच्छब्दवाच्यानि विनाहेयैर्गुणादिभिः” । इति निरुक्तेः । एतैर्विशेषणैर्भरन्यासमात्राद्वन्धनिवर्तकत्वं युज्यत इति द्योत्यते । नन्वेवं जीवस्य शरीरवदत्यन्तं परतन्त्रत्वेशरीरत्वे च शरीरगतमलप्रक्षालने शरीरिणो जीवस्य प्रवृत्तिवत् भगवत एव चेतनविमोचनार्थं प्रवृत्तेरावश्यकत्वाच्चेतनकर्तृकं भरन्यासोऽपि नापेक्षितस्स्यादिति तत्परिकरचिन्तनं दूरनिरस्तमित्यत्र शरीरमलापहरणार्थं चेतनजनितं शरीरव्यापारस्यापि दर्शनात् “अनन्यशरणस्तव, प्रयतपाणिश्शरणं प्रपद्ये । अप्रमत्तेन वेद्व्यम् । “आनुकूल्यस्य सङ्कल्पः” इत्यादि श्रुतिपाञ्चरात्रवचनैर्विधानात्सर्वमुक्तिं प्रसङ्गपरिहारार्थं च साङ्गभरन्यासः कार्य इत्याह । भवध्वंसोद्युक्त इति । एवं चेश्वराधीनं भरन्यासे...

(सा.वि) समुद्रे । इयं रक्षणे प्रधानकारणम् - जगदखिलमन्तर्यमयति, सर्वान्तर्यामिणीत्यर्थः । सप्तम्यन्तमिदम् । अनेन शरीरत्वशेषत्वादि सम्बन्धो दर्शितः - भवध्वंसोद्युक्ते, स्वयमेवोपायं कारयितुमुद्युज्जाने भगवति, अनेन रक्षणोपयुक्तज्ञानशक्त्यादिगुणवत्त्वं दर्शितम् । भरन्यासवपुषः, भरसमर्पणरूपायाः - प्रपत्तेः, परिकरविशेषः - आदिष्टः, उपदिष्टः । कैः? श्रुतिमुखैः । श्रुतितुल्यपञ्चरात्रवचनैः । यद्वा, श्रुतिमुखं मूलं येषामुपब्रह्माणानां तैः वेदमूलकतया...

(सा.सं) दयेत्यादि विशेषणत्रयेण शरण्यवत्त्वैकान्तगुणास्सङ्गिमाः । भगवतीत्यनेन देवताविशेषनिर्णयः कृतः । भरन्यासवपुषः, भरन्यासप्रदानकायाः प्रपत्तेः, प्रपत्यभिधानकायाविद्यायाः । परिकरविशेषः, सकृत्कर्तव्योपायविशेषानुगुणः जातावेक वचनम् । श्रुतिमुखैः, “मुमुक्षुर्वै” इति श्रुतिभगवच्छात्रसंहिताविशेषैः । आदिष्टः । उपदिष्टः । किमित्यत्राह? इयानित्यादिना । न्यूनाधिक...

மூ - பரிகரவிசேஷஸ்துதிமுக்தை: ॥ 26 ॥ இவ்விதிகளுக்கு பரிகரமாவது, ஆனுகூல்யசङ्கல்பமும், ப்ராதி கூல்யவர்த்தனமும், கார்ப்ணயமும், மஹாவிஸ்வாஸமும், ஸோஸ்தவ வரணமும்

(சா.தீ) சङ்கல்பாதிருப: ॥ இத்ய்ஹூத: , எவ் ப்ரகார: ॥ இதமத்ய் த்வே உக்தே ॥ இயான், பத்ரபாத்தமக: ॥ சகூத், ஂகவார் ஹரஸமர்ப்ணதஸாயாமவஸ்யாபேக்திதஸ்சேதி ஸ்துதிப்ரமுக்தை:ஸாஸ்த்ரேரூபதிஸ்ட: எண்கை ॥ 26 ॥

ந்யாஸவித்யாபரிகரங்களை உதேஸிக்கிறாா இவ்விதிககென்று தோடங்கி பரிகரம், அங்கம் இஸ்சங்ஹ்யையில...

(சா.ஸ்வ) நுபபத்தேரिति भावः ॥ तत्र निदानं दयादिव्याम्बोधाविति - दिव्य शब्देन कदाचिदप्युत्पत्तिनाशशोषणादिरहितत्व विवक्षितम् ॥ निरुपाधिकसहज दयार्द्रचित्ततया सर्वमुपपद्यत इति भावः ॥ २६ ॥ இனி கீழ்க் சொன்ன ஸங்கீத்களை விஸ்தரேண பரிஹரிக்கக் கோலி அதில முற்பட நிரபேக்தவ்வகனவிருத்சுததுக்கும் பரிகர விசேஷாபரிஜான் சுததுக்கும் பரிஹார் காட்டா நின்று கொண்டு பரிகரங்களை விசேஸித்தது நிர்దேஸிக்கிறாா இவ்விதிகக்கு இத்யாதிபால் ப்ரபத்திக்கெண் னாதே விதிக்கென்றது வித்யாத்வஸாமான்யாதுபாஸனத்துகுப டோலே இதற்கும் பரிகரமாவஸ்யகமிதி ஜாபநார்தம் - அதாபி அநத பரிகர் கர்மயோகாதிருபமாகாதென்று ஜாபநார்த இவ்விதிககென்று விசேஸிக்கிறது இவ்விதிகக்கு, உபாஸநாதிவ்லக்ஷணமான விதிகக்கு அதாவது “ப்ரபத்தே: க்வசிதப்யேவ பராபேகா ந வித்யதே” என்று நிரபேக்ததயா ப்ரஸிட்ஹான விதிக்கெண்கை ஆனுகூல்யசङ்கல்பமும் இதி ॥ இவ்விதிகக்கு இவை விசேஸித்தது விதிக்கதப்பட்டிருக்கையாலே சாமான்யரூபமான நிரபேக்தவ்வகன மிவற்றை பாதிக்க மாட்டாதென்று கருத்தது ததா ச நிரபேக்தவ் வகனம் தத்வயதிரித்தநேரபேக்யபர மென்று சூசிதமாகிறது இவ்ஆனுகூல்யாதிக்களை ப்ரபத்தியாக...

(சா.ப்ர) ஆனுகூல்யசङ்கல்பாதிநாமுபகாரகத்வஸம்பவாத்தகரணத்வம் யுஜ்யத எவேதி भावः ॥ २७ ॥

श्लोके सङ्ग्रहेण दर्शितं पारिकरवर्गं सनिबन्धनम् सोपकार विस्तरेणाह. இவ்விதிகக்கு இத்யாதிநா ॥...

(சா.வி) प्रमाणत्वेन परिगृहीतैरित्यर्थः कथमुपदिष्टः? अयमुपदिष्टः, अयं पारिकरविशेषः ॥ इयान्, न्यासः पञ्चाङ्ग संयुत इत्युक्तत्वात् पञ्चसङ्ख्याकः ॥ इत्यंभूतः, आनुकूल्यादि सङ्कल्पादिवक्ष्यमाण प्रकारः ॥ सकृदवश्यं भवनवान्, अङ्गधनुष्ठानकाले सकृदेवावश्यं भावीति प्रपत्तेरङ्गानि सन्ति पञ्च आनु-कूल्யसङ्कल्पादीनि सकृदनुष्ठेयानीति प्रमाणैः पारिकरविशेषः उपदिष्ट इति भावः ॥ २६ ॥

श्लोक व्याचष्टे ॥ இவ்விதிகக்கு இத்யாதிநா - கரணத்வாதேவ சாமான்யத: பரிகர: ப்ராஸ: ॥ ச கீதஸ இதி...

(சா.ஸ) सख्यां व्यवच्छिन्नेति ॥ इयानिति - पञ्चसंख्यावच्छिन्न इत्यर्थः ॥ स्वरूपनिर्धारणार्थमाह इत्यंभूत इति ॥ “आनुकूल्யस्य सङ्कल्पः” इत्यादि प्रमाणसिद्धाकार इत्यर्थः, सकृदयमिति सकृत्कृतश्चा स्वार्थ इत्यस्यात्रापवादाभावात् सकृदेवेत्यस्यासङ्कोचात्सकृत्कर्तव्य एवायमिति भावः - अवश्यं भवनवानित्यनेन सभावित स्वभावत्वशङ्का व्युदस्ता ॥ २६ ॥

இத்ய் சஹ்ரிஸம் பரிகரவர்க் விவ்ருணாதி ॥ இவ்விதிகக்கு இத்யாதிநா ॥ பஞ்சைவாங்கானி சேதேவ் நிர்தாரிணம் யுத்தம், ந ச ததாஹ்ரபரவாக்யஸ்த்வேநாத்ம நிஷேபோஸ்யஹ்ரிஸமிதி கத்ய் ஷட்விதேத்யுத்திரித்யாஸங்கூத்ய ததோக்தே...

म् - இவ்விடத்தில், “आनुकूल्यस्य सङ्कल्पः प्रातिकूल्यस्य वर्जनम् । रक्षिष्यतीति विश्वासो गोप्तृत्व वरणं तथा । आत्मनिक्षेपकार्पण्ये षड्विधा शरणागतिः ।।” इत्यादिकளில் சொல்லுகிற ஷாட்வித்யம் அஷ்டாங்க-யோగமென்னுமாப் போலே அஷ்டாங்கி: சமூக்யத்தாலேயாகக் கடவதென்னு மிடமும், இவற்றில் இன்னதொன்றுமே அஷ்டி, இतरங்கள் அஷ்டங்க ளென்னுமிடமும், “निक्षेपापर पर्यायो न्यासः पञ्चाङ्ग संयुतः ।

(सा.दो) प्रमाणविरोधशङ्कையை परिहरிக்கிறார் இவ்விடத்தில் इत्यादियால் निक्षेपेति. निक्षेप इत्यपरः पर्यायो नामधेयं यस्य सःन्यासः । आत्मरक्षाभरसमर्पणमेवाङ्गि इतरैरानुकूल्य...

(सा.स्वा) प्रमाणं சொல்லா நிற்க, இவற்றை प्रपत्तिकது அஷ்டங்களென்னக் கூடுமோ? இவற்றி லொன்று அஷ்டி: இतरங்கள் அஷ்டங்களென்கைக்கு அநந்யதாசி஢மான விநிगमக தானுண்ணடோ? எனகிற ஷாட்களுக்கு उत्तरமருளிச செயகிறார் இவ்விடத்தில் इत्यादियால் இவ்விடத்தி லென்றது. இந்த விद्याविशेषத்திலென்றபடி “स्नानं सप्तविधम्” इत्यादिவ்நெகவிधत्व स्वरूपावान्तरभेदप्रयुक्तமாக வேண்டி பிருக்க அஷ்டாங்கி: சமூக்யேप्रयुक्तமாக இது கண்டதுண்டோ வென்று ஷாட்கியாமைககாக அஷ்டாங்க யோகோதாहरणम् । निक्षेपेति । இவ்வਚનமில்விடத்துக்கு அநந்யதாசி஢மான விநிगमகமென்று கருதது. आनुकूल्यसङ्कल्पादिषु शरणागतिशब्दो न मुख्यवृत्तः । निक्षेपापरपर्यायन्यासमात्रे मुख्यवृत्त इत्येवमेतच्छ्लोकोत्तरार्धात्तात्पर्यमिति ज्ञापनार्थमत्रतत्पठनम् - तेन तदप्यत्रविनिगमकमिति ज्ञायते - अत एव हि श्लोकतथावे इत्युक्तिः...

(सा.प्र) “ननु षड्विधा शरणागतिः” इत्युक्तेरानुकूल्य सङ्कल्पादीना माग्नेयादीनामिव समुच्चित्यकार णत्वमेवयुक्तं नत्वङ्गाङ्गिभाव इत्यत्राष्टाङ्ग योगयुक्तानामित्यादिभिर्भक्तेरङ्गाङ्गि समुच्चयेनाष्टविधत्व वदौपचारिकत्वेनाप्युपपत्तेः “प्रपत्तेः क्वचिदप्येव परापेक्षा न विद्यते” इत्यादि प्रमाणादानुकूल्य सङ्कल्पाद्यतिरिक्तानपेक्षत्वात्तेषामप्यङ्गत्वाभावे अनुपकृतमकरणं भवतीति न्यायात्करणत्वायोगात् तदर्थ फलवत्सन्निधावफलं तदङ्गमित्यङ्गत्वसिद्धेरेतन्यायानपेक्षमेव “न्यासः पञ्चाङ्गसंयुत” इति वचनादङ्गाङ्गि भावावगमाच्चाङ्गाङ्गी समुच्चयाभिप्रायैव षाड्विधोक्तिरित्याह । इव्विडத்தில் இत्यादिना । ननु “न्यासः पञ्चाङ्ग संयुत” इत्युक्तम् । अहिर्बुध्यसंहितायां फलसमर्पण रूपाङ्गस्यापि विधानात्फलसङ्ग कर्तृत्वत्यागस्य चापेक्षित त्वादित्यत्र अहिर्बुध्य संहिताविहितस्यापि तस्य” तेन सरक्ष्यमाणस्य फले स्वाभ्यवियुक्तना ।...

(सा.वि) विशिष्य जिज्ञासते । परिकरमावतु इति । उत्तरमाह - आनुकूल्ये त्यादिना - ननु “न्यासः पञ्चाङ्ग संयुत” इति पञ्चाङ्गत्व प्रसिद्धेः कथं षड्विधत्वमित्यत आह - षाड्विध्यमिति - अङ्गाङ्गिसमूहयत्तुथालेयாகக் கடவது. அஷ்டாங்கி: சமூக்யேந भवति । என்னுமிடம். इत्येतत् என்கிற ஷலாகத்தாலே न्यायनिरपेक्षமாக सिद्धमित्य न्वयः - अत्र किमङ्गि कान्यङ्गानीत्यत्र तदपि तेनैव श्लोकेन सिद्धमित्याह - இவற்றில் इति இவற்றில் एषु, இது निक्षेपा परपर्यायो न्यास इत्युक्त न्यासः - ஒன்று. एकमेव - என்னுமிடமும்...

(सा.सं) स्तात्पर्योक्त्या शङ्कां परिहरति । इव्विडத்தில் इति । दृष्टान्तेऽप्यङ्गि समुच्चयेनहि सख्यानिर्वाहः तथा दार्ष्टान्तिकेऽपीति भावः तर्हि षट्सु कस्याङ्गि तेत्यत्राह - இவற்றில் इति ।...

ம - சன்யாசஸ்த்யாஃ இत्यுத்தரஸரணாஃ சித்திரித்யபி” என்கிற ஶ்லோகத்தாலே ந்யாயநிரபேக்ஷமக் சித்தம். இவ்விடத்தில், “शाश्वती मम संसिद्धिरियं प्रह्वीभवामि यत् । पुरुषं परमुद्दिश्य न मे सिद्धिरितोऽन्यथा ।

(சா.தி) சङ்கல்பாஃ ஸ்வேஸ்யுக்தோ பவந்தி । சன்யாஸாதயோஃபி தஸ்ய பர்யாய: என்று காட்டுகிறார் சன்யாஸஸ்த்யாஃ இதி । ந்யாய நிரபேக்ஷ, யுக்தி நிரபேக்ஷ । ப்ரமாணத எவ ஸ்ஃஃடமவகம்யதே என்கை இத்தால் பரன்யாஸத்தகக் லோகன்யாயஸாபேக்ஷமாண “आनुक्यस्य सङ्कल्पः” இत्याதிவகனதாலும் அங்ஜிதவ் சித்திகக்(க)டெ ன்றதாஃபித்ரு, மோக்ஷாத்மநிஷேபத்தல் அஹிர்வூஃயோக்தமாண ஃபலன்யாஃஃரூபாங்ஜாந்நர நியத ப்ரமணகிறார் இவ்விடத்தில் இत्याதிபால் பரம் புரூஷமுதிஷ்ய ப்ரஹ்மீ பவாமீதி யத் இயம் மம் ஶாஶ்வதீ ...

(சா.ஸ்வா) ந்யாயேதி - இங்கு அநன்யதாசித்த விநிஃகமகங்களாகக் கடவ ந்யாயங்களும அநெகங் களுண்டு ஸ்ஃஃடதரமான வகனமுறிருககையாலவற்றை இங்கு அபேக்ஷியாத மாத் அத்தனை என்று கருத்து இப்படி आनुक्यसङ्कल्पादिकளைநதுமே அங்ஜங்களைன்கை கூடுமோ? அஹிர்வூஃய சஹிதேஃபிலே “शाश्वती मम संसिद्धिः” என்று தாடங்கி “इत्यङ्गमुदिन श्रेष्ठम्” என்று ஓர் அங்ஜாந்நரமும் ஆத்மநிஷேபத்தகக் விஶிஷ்யோக்தமாஃபிருக்கவிலலையோ? எனவருளிஃ செய்கிறார் இவ்விடத்தில் ஶாஶ்வதீதி இவ்விடத்திலென்றது இவ்வித்யாவிஷயத்திலென்றபடி ஶாஶ்வதீதி । பரம் புரூஷமுதிஷ்ய ப்ரஹ்மீ பவாமீதி யத் இயம் மம் ஶாஶ்வதீ சன்சித்தி: । “शैत्यं हि यत्सा प्रकृतिर्जलस्य” இதிவதித்யேயலிங்ஜானுஸாராதித்யமிதி ஸ்ரீலிங்ஜநிர்देश: ப்ரஹ்மீபோஃபி ஶரணாஃபி: एतच्छ्र லோக ப்ரகரணே பூர்வ “वाचा नम इति प्रोच्या” இत्याதிநா தஸ்ய எவ ப்ரகூதல்தாத் - ஶாஶ்வதீ சன்சித்தி:, ஶாஶ்வத: பரமபூரூஷாத்: - உத்தரோத்தரகாலேஷ்வபி ப்ரதிசன்ஃபீயமானமாயக் காண்கு ப்ரோக்யமாட் இருக்கையால் ப்ரஹ்மீபாவஸ்ய ஶாஶ்வதபூரூஷாத்ல்தோக்தி: - இதோஃபி, அஸ்மாந்யதாபூத் ஸ்வரீாதிஃகமபவரீஸ்ச । மெ சித்திர்ந, ஶேபதேகரஸிகஸ்ய மம் பூரூஷாத் ந பவதி - ஸ்வரீாதிஸ்ஸ்வரூபானுசிதல்தாதபவரீஸ்ய ஶேபிப்ரயோகனல்தேந தத்ர மதரீதல்தாபிமானஸ்யானுசிதல்தாஃபி । அதஸ்தத்ரோபயத்ராபி நமமாபேக்ஷேதி பாவ: - யத்கிஃப்த்ரயோகனமநுதிஷத: கதமுபாயே ப்ரவூத்திரிதி ஶங்ஜானுத்யானாய ப்ரஹ்மீபாவஸ்ய பூரூஷாத்ல்தோக்தி: । ப்ரயோகநாபேக்ஷாபாவேஃபி ஸுஃஃடபுசாரவத் ஶேபி கிஃப்த்ல்காரரூபதயா...

(சா.ப்ர) கெஶவார்பணபரீத்யா” இत्याதிவவ மோக்ஷாத்மபரன்யாஸமாத்ரநிஃப்தல்தேந தத்ரப்ரகரணாவகதல்தாத்ஃபல சங்ஜகரீதல்தயாஃபி பக்திப்ரபதி ஶாஃபாரணல்தாஃபி மும்புஷ்வமும்புஷ்ப்ரபதநாங்ஜானா பஞ்சஸஃப்யாகல்தவம விரூஃபமித்யாஃபி । இவ்விடத்தில் ஶாஶ்வதீத்யாதிநா । நநு “स्वरूपफल निक्षेपस्त्वधिको मोक्षकाङ्क्षिणाम्” இत्यுக்த: ஃபலாந்நராத் ப்ரபதநே ஆத்மநிஷேப எவ நாஸ்தீதி கதம் நியதாங்ஜல்த...

(சா.வி) இதேதஃபி - ஶாஶ்வதீ ப்ரஹ்மீ பவாமி - ஶரணாஃபிதோஃபிமீதி யத் இயமேவ மம் சித்தி: । இதோஃபிதல்தல்தமநபேக்ஷநீயமிதி பாவ: இஃபி காஹிர்வூஃப்யசஹிதோக்தமங்ஜம் एतस्य फलसङ्गकर्तृत्व...

(சா.ஸ) ந்யாயநிரபேக்ஷமாஃபி இதி । நிஷேபஸ்யேவாங்ஜிதாதாயாமிதரேஷாமங்ஜதாயா ச சந்தி பூயாசி வகநாநி திஃப்தல்தய பூயஸா ந்யாய: । அநன்யதாசித்தேநானேநேவ வகநேநாங்ஜாங்ஜிபாவவிபாஃபி: கண்தோக்த இதரீத: - நந்விஃபி வூஃப்யவகநேந ப்ரபதிமாத்ர ஃபலன்யாஃஃரூபாங்ஜஸ்யாபி ஸ்வீகாரே பஞ்சாங்ஜல்தவிரோத: ததஸ்வீகாரே ததவகநவிரோத இத்யத்ராஃபி இவ்விடத்தில் இதி மோக்ஷாத்மநிஷேபே வா கிம் பஞ்சாங்ஜ ஸ்யுத இதி வகந...

(सा.सं) विरुद्धं तन्नैयत्येनेत्यत्राह - फलसङ्गेति - फले प्रधानफलित्वरूपममता त्यागः फलत्यागः - स्वव्यापारे स्वशेषतादि त्यागस्सङ्गत्यागः - स्वव्यापारेऽपि स्वतन्त्रकर्तृत्वत्यागः कर्तृत्वत्यागः । अयं भावः - प्रपत्तित्व सामान्यतः प्राप्तिमदङ्गपञ्चकं - निवृत्ति धर्मत्व सामान्यतः प्राप्तिः फलत्यागः...

மூ - தஸோயிலே கர்த்வயம் । இங்கு பரிகரங்களானவற்றில் ஆனுகூல்ய சங்கல்பத்துக்கும், ப்ராதிகூல்ய வர்ஜனததுககும், நிவ்ந்நனம் சர்வஸேபியான ஶ்ரீய:பதியைப் பற்ற்ற ப்ரவூத்திநிவூத்திகளாலே அபிமதானு வர்தனம் பண்ண லேண்டுமபடி இவ்நுககுண்டான பாராஶ்யஜானம் ।

(சா.நீ) இவ்நூறில் ஆனுகூல்யசங்கல்ப ப்ராதிகூல்யவர்ஜனங்களுக்கக் வாரணமேதென்னவருளிச் செட கிறாா இங்கு பரிகரங்கள் இயாதிடால் ஆனுகூல்யசங்கல்பம் ப்ராதிகூல்யவர்ஜனமும் ஶேஸ்யபிமத மாகையாலிட்விரணடு அபிமதானுவர்தனசங்கல்பம் ஶேஸ்வஜான கார்யமெனகை. இவ்விரண டுகும் ஫லமேதென்னவருளிச் செடகிறாா...

(சா.ஸ்வ) முமுக்ஷுரநுஸேயங்களான அங்நங்களும் நிவூத்தி ஧்ரம்ங்களானதால் அவ்றறுக்குக் கூட சாத்விகத்யாகமங்நமிறே என்று கருத்து இங்கு ஶ்ரீவர்வியய ப்ரபந்திகு ஆனுகூல்யசங்கல்பப்ராதிகூல்யவர்ஜனங்களை அங்நமாக விதிககை உபபந்மோ? ஶ்ரீய:பதிடாகையாலே பரீபூர்ணமாய் அஃலஹேயரஹிந்நுமாயிருக்கிற அவ்நுககு இவ்நுடைய ஆனுகூல்யததாலே மற்றுள்ள ரக்ஷக ருக்குப் டேரலே அநவாபமாயிருந்த ஓர் ஶ்யததின லாபமும் ப்ராதிகூல்யவர்ஜனததாலேயோர் அநிஸ்திநிவூத்திபுடில்லையே? அதிலலாவிடடாலுமிங்கு ஆனுகூல்யசங்கல்பாதிடக ளுக்கு லேறு நிவ்ந்நனமிருக்கையாலே விதிககை உபபந்மெனனில் அந்ந நிவ்ந்நனமெது? இவ்றறுககு உபயோக தானெது? அபாயபரிஹாரமெனனில் அவ்ர்த்ததில் ப்ரமாணமெது? அபாயபரிஹாரமாவது சர்வநிஸித்த நிவூத்திபன்றோ? ப்ரகவத்பிஷயததில் ஆனுகூல்யசங்கல்பாதிடகளாலே தடபசாரபரிஹாரமாத்ர சித்திக்குமததனைப டோக்கி, கலங்நபக்ஷணாதி சர்வநிஸித்தரூபாபரா஧ பரிஹார்தான சித்திக்குமோ? என்று இம்ஸங்கைகளுக்கு உதரமருளிச் செடகிறார் இங்கு பரிகரங்கள் இயாதி வாக்யத்யத்தாலே - பரிகரங்களானவற்றிலெனறது ந்யாயநிரபேக்ஷமாக வ்ந்நததாலே தானே அங்நங்களாத் தீர்ந்த வற்றிலென்றபடி சங்நிஸூர்நாத்ரம்யமநுவாத: ப்ரவூத்திவிஹிதேஸு - நிவூத்திநிஸேதேஸு - ஆனுகூல்ய சங்கல்பகடாக்ஷேண ப்ரவூத்தித்யுத்தி: - ப்ராதிகூல்யவர்ஜனகடாக்ஷேண நிவூத்தித்யுத்தி: இவ்நுககுண்டான இயாதி । இவ்ஆனுகூல்யசங்கல்பாதி நிவ்ந்நனமாக அவ்நுகக்கோர் அநவாப...

(சா.ப்ர) இங்கு பரிகரங்களானவற்றில் இயாதினா । “அந்நஸ்திதோஶஸவ்ஷா பாவநாமிதி நிஸ்சயாத் । மயோவ சர்வபூதேஸு ஹ்யானுகூல்யம் சமாசரேத் । ததீவ ப்ராதிகூல்யம் ச பூதேஸு பரிவர்ஜயேத் । சராந்ராரி பூதானி சர்வாணி ப்ரகவத்பு: । அதஸ்ததானுகூல்யம் மே கார்யமியேவ நிஸ்சய: இயாதி ப்ரமாணபூதிதயோஸ்ஸவஸ்ய ப்ரகவத்யந்நபாராஶ்யஜானபூர்வகம் “ஸூதிஸ்மூதிநிர்மவாஜா” இயுத்த விஹிதானுஸ்தான நிஸித்த நிவூத்தித்யா சித்த்யத்வரூபயோஸ்ஸர்வானுகூல்ய ப்ராதிகூல்யவர்ஜனயோ: ப்ரயோகநானுகூல்ய சங்கல்ப ப்ராதிகூல்ய வர்ஜனசங்கல்பயோர்ந்யாஸபூர்வகாலினயோஸ்ஸங்கல்பிதானுஸ்தாபனதவாரா “உபாயாபாயசயோகே நிஸ்யா ஹீயதே நயா” இயுத்தாதிக்காராந்ரகித் மத்யமவூத்தி ப்ரநிவ்ந்நகஸ்ய...

(சா.வி) சங்நபஞ்சகவாதஸ்ய ந விரோத இதி பாவ: - டண்ண லேண்டுமபடி, கர்த்வயதயா அபேக்ஷாத்ம் இவ்நுககு...

(சா.ஸ) ரூபாங்நஸ்யேதி நோபயவ்ந்நவிரோத இதி । மோக்ஷேதர஫ல நிவூத்தேன முமுக்ஷுணா விதாத: க்ரீயமாணோ ஧்ரமோந வூத்தித்ரம்: இவ்அநுஸந்நானம், ஫லத்யாகரூபமநுஸந்நானம் । சாங்நேதி, அங்நாங்நயநுஸ்தான சர்வபூர்வதஸ்யாமியத்ய: ஶாஸ்வதீ, யாவதாத்மபாவினோ இயம் ப்ரஹீ பவந விஸிஸ்ததீவ । இயமிதி நிர்திஸ்ததீவ விவரணம் । ப்ரஹீபவாமி யததி । நமே இதி । இதோஶதிரித்தா சித்திமேந - பரமபுரூஸதீவ...

(सा.सं) प्रधानफले प्रधानफलित्वेन फलस्य मच्छेषत्वाभावादिति भावः । सिद्धिः, फलम् । तद्वेतस्तद्विरोध्य प्रवर्तक च यत्तत्तन्निबन्धनम् । ^{॥३३॥} पारार्थ्यज्ञानेन सिद्धाङ्गद्वयमनः प्रधानं एतदपिनिष्पद्यत इति भावः । एतदुक्तं भवति । अनाद्यपराधेन परं स्वच जानन् बद्धोऽहं हन्त “चरा चराणि भूतानि सर्वाणि भगवद्वपुः” इत्युक्तः परः । एवं विधपरस्यार्थः अनिशय एवार्थः परमप्रयोजनं ममेति अहं परार्थः । तस्य भावः पारार्थ्यम् । शेषत्वं, एवं स्वपरजोऽहं कथमननुकूलः प्रतिकूलश्च स्याम । अथ मुमुक्षुरहं सर्वभूतानुकूल्यरूपत्वदानुकूल्ये वर्तिष्ये - सर्वभूत प्रातिकूल्यरूपत्वप्राप्तं कृत्यान्निवृत्तश्चेत्यङ्गद्वयसिद्धौ विहिताकरणनिषिद्धकरणरूपापायनिवृत्तिसिद्धयतीति एवमङ्गद्वयस्वरूप तन्निबन्धनम् । अपायनिवृत्तेस्तत्फलत्वं चोक्तम् ।...

ம - கர்ஷணமாவது; முன்பு சொன்ன ஆகிஷ்யாதிஞ்ஞைய அநுசந்தானமாதல், அதுடியாக வந்த கர்வ-
 ஹானியாதல், கபா ஜனககூபணவृத்தியாதலாய் நின்று ஶரண்யனுடைய காஷ்ணயோத்ஸநார்த்தமுமாய்.

(சா.வீ) அஜாதிலங்னம் । முன்பு சொன்ன ப்ரப்த்யதிகார சொன்னவிடத்தில், அடிசவ்னெனந்ய
 ரதத்வ் குணஹந்யாடிசவ் । அவ்அநுசந்நானமடிபாக என்னை இதுனுடைய சாடியத்தைக் காட்டு
 கிறார். ஶரண்யனுடைய இத்யாடியால்...

(சா.ஸ்வா) தானெது? என்னவருளிச் செய்திரா கார்ப்ணயமாவது இत्यादि - आदिशब्देनान्य
 गतिवसङ्ग्रहः - कृपणवृत्तिः । “बद्धाञ्जलिपुटम्” इत्यादिषुक्ताञ्जलिबन्धप्रणिपातादिः । முன்பே
 कृपायालैष्यवने भवध्वसोद्युक्तनायिनुக்க இப்போது कृपा जननमिदुकक उपयोगमेननेக்
 கூடாமையால் कृपोत्तम्भने...

(सा.प्र) सङ्कल्पविषयस्याङ्गत्वेऽपि तादात्विकस्यैव तस्याङ्गत्वादयमेवोपयोगः । कार्पण्यस्वरूपं तस्योपयोगमप्याह - कार्पण्यमात्रं इत्यादिना । अनन्यगतित्वं गुणहान्यादिश्चादि शब्दार्थः । “आत्मनो दर्दशापत्तिं विमृश्य च गुणान्मम । मदेकोपायं सवित्तिर्मा प्रपन्नो विमुच्यते” इत्याद्यनुसारादा किञ्चन्याद्यनुसन्धानं कार्पण्यम् । “त्यागो गर्वस्य कार्पण्यं श्रुतशीलादिजन्मनः । अङ्गसामग्रयसप्तैरशक्तेश्चापि कर्मणाम् । । अधिकारस्य चासिद्धेर्देशकालगुणक्षयात् । उपायानैव सिद्ध्यन्ति ह्यपाय बहुलास्तथा । । इति या गर्वहानिस्तदैन्यं कार्पण्यमुच्यते” इत्याद्यनुसारादाकिञ्चन्यानुसन्धानजनितगर्वहानिर्वा कार्पण्यम् - कृपणस्य वृत्तिः कार्पण्यमिति तदात्विककृपाजनकप्रणिपातादिर्वा कार्पण्यमिति पक्षत्रयेऽपि प्रपदनप्रतिबन्धकतादात्विकोपायान्तरान्वयनिवृत्तिः फलिष्यति इति स उपकार इत्यर्थः । अन्यासस्य सर्वफलसाधनत्वप्रामाणिकमिति लौकिकफलाकाङ्क्षाया गुणहीनस्यापि प्रपदनविषयत्वसंभवात्तत्र कृपणवृत्तेश्च दर्शनात् । गुणवद्विषये तु गर्वहानिमात्रस्यापि कार्यकरत्वदर्शनात् “प्रसादन्तु भवन्तो मेह्रीरेषाहि ममात्ला । यदोद्विशैरहं विप्रैरूपस्थेयैरूपस्थितः । गोविन्देति यदाक्रन्द...

(சா.வி) வர்ஜனானந்தர் கார்ப்ணிய ச்யோஹிஃத்வாத்ததனுமாரேண தத்ஸ்வரூபம் தத்ப்ரயோஜனம் சாஹ - கார்ப்ணியமாவது
இதி - அநந்யசுரணத்வ குணஹான்யாதிராதிசஹ்த்யா: | “ஆத்மனோ டுர்ஷாபத்தி விமூச்ய ச குணாந்மம |
மதேகோபாயஸபத்திர்மா ப்ரபந்நோ விமூச்யதே” | | இத்யா஑்யநுஸாராத் ஆகிசுந்யானுஸந்நாநம் கார்ப்ணியம் - ந்யாஸோ
ஸர்வஸ்ய கார்ப்ணிய தாதாத்விக க்ருபாஜனக க்ருபணவூத்தி: - ப்ரணிபாத்தாதிஃபாத்தா கார்ப்ணியமதி த்ரிவித
கார்ப்ணியஸ்யாப்யுபாயாந்நாந்வய நிவூத்திபலகத்வாதிஹ சங்஑ஹ: - லௌகிகபலாக்காங்஑யா குணஹீனஸ்யாபி ப்ரபதன
ஸஹவாத் - தத்ரு க்ருபாஜனக க்ருபணவூத்தேர்ஷநாத்தகுணவத்ப்ரபந்ந விசயே ஸர்வஹானிமாத்ருஸ்யாபி கார்யகரத்வதர்ஷநாத்த
“ப்ரஸீதன்து ஸவந்தோ மே ஹ்ரேஸாந் மமாநுலா | யதீதூஸுரஹ் விப்ரேரூபஸ்த்யேயே ரூபஸ்தித:” இத்யா஑்யுத்தே: “ஸோவிந்
தேதி யதா஑்ரந்நத” இத்யாதி வாதிநி ஸர்வஜ்ஞ ஸுபகவதி ஆகிசுந்யானுஸந்நாநேநாபி சரிதார்தத்வாத்ரிதயஸ்யாபி
வ்யக்திஸ்தேநாங்஑த்வமதித்யத்ரு தாதார்யம் | ஆதல் ஸஹ்தேவாக்காராத்: | ஆதலாய் திண்து க்ருபணவூத்திர்வா
ஸவத்தித்யத்வா...

(सा.सं) अथ कार्पण्यरूपाङ्गस्वरूप तत्फलं चाह - कार्पण्यमावृत्ति इति “प्राप्यं ब्रह्म” इत्युत्तरीत्या स्वरूप प्राप्तप्राप्याति वृत्त्या अविर प्राप्यलाभतृष्णया चोत्पन्नशोक हेतुकाकिञ्चन्याद्यनुसन्धाना...

मू - “कार्पण्येनाप्युपायानां विनिवृत्तिरिहेरिता” என்கிறபடியே பின்பும் अन्योपायத்துக்கும்
उपयुक्तमायிருக்கும். महाविश्वासम् । “रक्षिष्यतीति विश्वासादभीष्टोपायकल्पनम्” என்கிற
படியே அணியிடாத அநுष्ठானசித்திய்முமாய —

(सा.दी) பின்பும், ப்ரபத்யுதரகாலத்திலும், अन्योपायराहित्यத்துக்குமென்கை அதில ப்ரमाण
कार्पण्येनापीति । அணியிடாத, सन्देहिमात सर्वज्ञ हितप्रवणनाகையால் அநுசித
மாகையால் ...

(सा.स्वा) त्युक्तिः பின்புமென்கிறவிடத்தில் च शब्दத்தாலே தத்காலே கிமுத என்று கைமுந்ய
विवक्षितम् - அநந்யோபாயதா, उपायान्तर स्पर्शराहित्यम् । அதில தத்காலோபாயாத்ரஸ்பர்சராஹித்யம்ங்
चोपयोगः उत्तरकालीनं त्वङ्गत्वोपयोगरूपमல்லாவிட்டலும் மத்யமவृதிரூப நிஷாத்ரதர்மமாகையால்
अवश्यं வேணுமென்று தருத்து सर्ववैदिक कर्मसाधारणविश्वासमात्रादेवात्राप्यनुष्ठानं सिद्धिकल
யிருகக இங்கு விசேபிதது महाविश्वासमङ्गमेனகைதகு उपयोगமெது? என்னவருளிச் செய்
கிறா - महाविश्वासमिति - அணியிடாத, सन्देहिमात என்றபடி वक्ष्यमाणशङ्कापञ्चकमिங்கு
विशेषित्तु अनुष्ठान...

(सा.प्र) त्कृष्णा मा दूरवासिनम् । ऋणं प्रवृद्धमिव मे हृदयान्नापसर्पति” इतिवादिनि भगवन्ति तु
सर्वज्ञे विषये आकिञ्चन्याद्यनुसन्धाने नापि चरितार्थत्वात्त्रितयस्यापि तस्य भरन्यासव्यक्ति भेदनाङ्गत्व
मिति भावः - नन्वाकिञ्चन्यमुपायान्तर निवृत्तिरित्युक्तम् - तदनुसन्धान कार्पण्यमिति पक्षे “कार्पण्येना
प्युपायानां विनिवृत्तिरिहेरिता” इत्युक्तप्रकारेणोपायान्तर निवृत्तेः कार्पण्यसाध्यत्वाङ्गीकारे अविद्यमाना
किञ्चन्यानुसन्धानस्य भ्रमरूपत्वेन मोक्षोपायाङ्गत्वानुपपत्तेः आकिञ्चन्ये सिद्धे तस्यानुसन्धानरूपकार्पण्य
तस्माद्योपायान्तर निवृत्तिरुपाकिञ्चन्यमित्यन्योन्याश्रय इति चेन्न । भरन्यासात्पूर्वमुपायान्तराशक्त्या
सिद्धस्य तदभावस्यैवाकिञ्चन्यत्वात्तदनुसन्धानरूप कार्पण्यस्यभरन्यास समकालोपायान्तरनिवर्तकत्वेन
तदात्व कारुण्योत्तम्भकत्वेन चोपयोगाद्वरन्यासानन्तरमुपायान्तरानुष्ठान शक्ति सद्भावेऽपि तत्र प्रवृत्त्य
भावापादकत्वेनचोपायान्तरान्वया सह भरन्यासानुष्ठापकतयोपकारकत्वमिति नान्योन्याश्रय इति
भावः । “शक्तेस्सूपसदत्वाच्च कृपायोगाच्च शाश्वतात् । ईशेशितव्य सम्बन्धादनिद प्रथमादपि ।
रक्षिष्य त्यनुकूलान्न इति या सुदृढा मतिः । सर्वश्वासो भवेच्च सर्वदुष्कृतनाशनः” इत्युक्त विश्वा
सादसकृदनुष्ठान निरपेक्षोपाय परिग्रहरूपोऽप कारस्सिद्धयतीत्याह । महाविश्वासमित्यादिना ।
विश्वासरूपाङ्गादङ्गिस्वरूपसिद्धिरूपकार इति भावः । कल्पनं, क्लमिः । परिग्रह इत्यर्थः ।
अण्णियिडात इति । युद्धाय पुरतः प्रस्थितानां सहायतया पृष्ठतः प्रस्थिता सवा अण्णि शब्दार्थः...

(सा.वि) பின்பும், ப்ரபத்யுநதரமபி - அநந்யோபாயதைதகு, भगवन्त विना उपायान्तर परिग्रहा भावस्य
उपयुक्तमायிருக்கும். उपयुक्त सतिष्ठति - अथ महाविश्वास सप्रयोजनमाह - महाविश्वासमिति -
அணி...

(सा.स) दय एव कार्पण्यम् - उपायानां मोक्षेतरफलसाधनानां मोक्षसाधनकर्मयोगादीनां च - अथ
महाविश्वासस्य स्वरूपमुपयोग चाह - महाविश्वासमिति - रक्षिष्यतीति - उपायान्तर स्थाने स्थित्वा
अनिष्टनिवृत्ति पूर्विकामिष्ट प्राप्तिं करोत्येवेत्यध्व सायादभीष्टस्य भरसमर्पण...

मू - स्वरूपानुचित पुरुषार्थங்கள் போலே स्वरूपप्राप्तமான अपवर्गமும் पुरुषार्थமाम்போது
पुरुषण अर्थக்கक கொடுக்க வேண்டுமெனாலே இங்கு गोमृत्ववरणமும் अपेक्षितम् -

(सा.दी) गोपायिता भव' என்று गोமृத்வரணமிங்கு வேண்டுமென்று என்னவென்பதாக சொல்லுகிற
स्वरूपानुचितेत्यादि - पुरुषण अर्थத்தாலொழிய पुरुषार्थமாக மாட்டாமையாலெனக்கூடிய
अर्थத்தை व्यतिरेकத்தாலும்...

(सा.स्वा) अवद्यावहमन्त्रेण आनुषिं செட்கிறார் स्वरूपानुचितेत्यादि இங்கு, மோக்ஷமென
னாதே அபரம்பமென்று நிர்देशித்தது साभिप्रायम् । अपवर्ज्यत इत्यपवर्गः समाप्तिः, ऐश्वर्यादि
सासारिक भोगनिवर्तिरिति यावत् । तथा च मोक्षं स्वरूप प्राप्तमिति किञ्च अनादिप्राप्तं अनुभूयमानं
भोगतृप्तिरूपं निवृत्तिरूपமாகையாலததை அर्थப்பாத்திருக்கக்கூடாது தத்தாலும் அநுவந்தகருக்கக்
கொடுத்ததாய் போலே अवद्यावहमन्त्रென, अभिप्रायम् அந்த अपवर्गத்தை पुरुषण अर्थத்தை
தான் கூடுமோமென்று शङ्क्याமைக்காக पुरुषार्थमाम்போது इत्युक्तिः । नैराग्य நிலவாத
दशையில் अपेक्षतமில்லாமையாலே अर्थக்கक கூடாதொழிந்தாலும் तत्त्वज्ञानपूर्वकं नैराग्यदशையில்
இதுவும் पुरुषனுக்கு अपेक्षितமாகையாலட்டோது, अर्थக்கक கூடுமென்று சொல்ல, अर्थக்கक
கொடுக்க வேண்டுமெனாலே इति - अर्थनையை निमित्तीकरित்துக்கு கொடுக்க வேண்டுமெனாலே
லெனறாது. अन्यथा दातुः पुरुषार्थदायित्वाभावप्रसङ्गादिति भावः । तथा च भगवतः फलप्रदाने
च्छात्पादने गोमृत्ववरणस्योपयोग इत्युक्तं भवति । यथानुगृहात श्रीमद्भगवत्पाठे “सर्वज्ञोऽपि स्वनादेव
याच्ना विजायनादिभिः । तत्तद्विदुः प्रदत्तात्मा प्रातिरेव प्रसाध्यते” इति । अत्र मोक्षारूपं फलस्य
पुरुषार्थतापादनं गोमृत्ववरणस्योपयोगतयोच्यते इति केपाश्चिद्व्याख्यानं त्वनूपपन्नम् । पुरुषेणैव
माणतामात्रेण पुरुषार्थत्वसिद्ध्या तत्र गोमृत्ववरणस्यानपेक्षितत्वात्पुरुषण अर्थக்கक கொடுத்த
வேண்டுமெனாலே...

(सा.प्र) स्वरूपानुचितेत्यादिना । नन्वेवं मोक्षार्थप्रपदने गोमृत्ववरणस्य तत्फले पुरुषार्थत्वापादकत्वे
नाङ्गत्वेफलं प्रार्थनापर्यवसितत्वान्मोक्षार्थं भरन्यासा साधारणतया विहितफलत्यागोपाङ्गं विरोधरस्यान्
“फलेप्सा तद्विरोधिनी” त्युक्तेरिति चेन्न । “गोपायिता भवेत्येव गोमृत्ववरणं स्मृतम्” इत्युक्तेस्त्व
मे रक्षको भवेत्येव रूपानुसन्धानविशिष्टं तादृशवाक्योच्चारणादिरूपत्वाद्गोमृत्ववरणस्य रक्षणस्य चाबाधनं
अवस्थापनरूपस्याचेतने धान्यादौ चेतने भृत्यादौ च साधारणत्वेन रक्षणार्थानुसन्धानं भवच्छास्त्ररूपतया
चेतनैकान्तं फलेच्छातो व्यतिरेकावगमाद्गोमृत्ववरणस्य फलेच्छाया पर्यवमाना भावात् । नन
रक्षणप्रार्थनं भक्तस्याप्यस्तीति कथं प्रपदनमात्राङ्गत्वमिति चेन्न तस्य भक्त्यङ्गत्वे प्रमाणाभावात्
नन्वेवन्तर्हि “त्वमेवोपायभूतो मे भवेति प्रार्थनामतिः शरणागतिः”...

(सा.वि) तस्यावश्यकत्वमाह - स्वरूपानुचितेति - स्वरूपानुचितपुरुषार्थங்கள் போலே, स्वरूपानு
चितैश्वर्यादि पुरुषार्थ इव । अपवर्गமும் पुरुषार्थமாம்போது, यदा पुरुषार्थत्वाभिहितम्; तत्समम् ।
पुरुषण अर्थக்கक கொடுக்க வேண்டுமெனாலே, पुरुष याचितरि सत्येव दातुमर्पिततया ।...

(सा.स) वरणस्याप्युपयोगप्रकारं स्वरूपं चाह । स्वरूपानुचितेति । ननु स्वरूपानुचितप्रदाने...

(सा.प्र) - सर्वविभ्रवाधक निवर्तनाविनाभूते भगवत्कैङ्कर्याख्ये भरन्यास फलेऽप्यर्थात्पुरुषार्थत्वसिद्धेः । एव च शरीरिमलापनयन यथा शरीरिणः फल यथावा भार्याभृत्यादिभिः प्रार्थ्यमानमपि तत्प्रसाधन पत्युः फलम् ; एव स्वशेषभूतजीवाभ्यर्थित सर्वानिष्ट निवृत्ति विशिष्ट भगवत् कैङ्कर्य भरन्यासफल प्राधान्येन भगवत एवेति नथैवानुसन्धीयमानत्वान्मुमुक्षोः प्रपन्नस्य भरन्यासे फलसमर्पणरूपाङ्गसिद्धिः । गोमृत्ववरण रूपाङ्गस्य पुरुषार्थत्वापादकत्वं चेत्यविरोध इति भावः । एतदुक्तं भवति । यथा भार्याया आभरणादिभिरलङ्कारस्त्वविषये पत्युः प्रीतिविवृद्धि प्रधानः । यथा वा भृत्यस्यालङ्कारादिस्वाम्यतिशय प्रधानस्तैः प्रार्थ्यते च ; एव भरन्यासस्य भगवत्कैङ्कर्यमेव प्रधान फलम् । एव च भरन्यस्यता तस्मिन्काले यागाद्यनुष्ठानकाले स्वर्गी स्यां तदर्थं यश्च इति फलप्रार्थनवत्स्वरूप प्राप्त भगवत्कैङ्कर्येणाहं सुखी स्या तदर्थं तत्प्रापणभर भगवतित्यम्यार्मानि नानुसन्धीयम् “फलेच्छा तद्विरोधिनी”त्युक्तेः । किन्तु भगवदधीनस्वरूपस्थिति प्रवृत्तिकोऽहं मदरक्षणभरो रक्षणफलं च भगवत्कैङ्कर्यमपि भगवत एवेत्यनुसन्धेयम् । अस्मिन्ननुसन्धाने चानुकूल्यसङ्कल्पादानामङ्गत्वं तेषु च गोमृत्ववरण फलभूतानि वधिककैङ्कर्यविशेषणभूतं देश विशेषप्राप्ति निरोधि सर्वकर्मनिवृत्त्यात्मकं स्वरक्षणस्य प्रार्थनात्मकत्वाद्विशेषणभूतं विरोधिनिवृत्तेः पुरुषार्थत्वमापादयन्नर्थकैङ्कर्यफलेऽपि पुरुषार्थत्वमापादयति । एव चाहिर्बुध्यसंहितोक्तस्य फलत्यागस्य...

(सा.वि) “करुणावानपि व्यक्त शक्तस्स्वाम्यपि देहिनाम् । अप्रार्थितो न गोपायेदिति तत्प्रार्थनामतिः । गोमृत्ववरणं नाम स्वाभिप्रायनिवेदनम्” इत्याद्यत्र द्रष्टव्यम् । ननु गोमृत्ववरणस्य भरन्यास फले पुरुषार्थत्वापादकत्वेन अङ्गत्वे मोक्षार्थं प्रपदनेऽप्यङ्गत्वात् तस्य फलप्रार्थना पर्यवसितत्वान्मोक्षार्थं भरन्यासासाधारणतया विहितफलत्याग रूपाङ्गविरोधस्यात् - फलेप्सा तद्विरोधिनीति ह्युक्तम् । न च फलस्य शेष्यतिशयार्थमेव प्रार्थ्यमानत्वात् स्वार्थं प्रार्थ्यमानत्वाभावाद्योभय सङ्गच्छते फले सातद्विरोधिनीति स्वार्थं फलेप्साया एव विरोधित्वं वाच्यम् । अन्यथाफलार्थत्वा सम्भवेन अधिकाराभावसम्भवात् । न च नित्यादाविव स्वयं प्रयोजनत्वादेवाधिकार सम्भव इति वाच्यम् । इह “सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि” इति सर्वपापमोक्षणोपलक्षितं कैङ्कर्यपर्यन्तं परिपूर्णभूतं फलस्य श्रुतत्वान्त्यरित्यागे कारणाभावादत एव फलसङ्गं कर्तृत्वं त्यागान्तर्गतं फलत्यागेनापि फलत्यागस्साङ्गं समर्पण दशायां सिद्धयतीत्यभिप्रायेण साङ्गं समर्पणं दशैऽङ्गं कर्तव्यमित्युक्तम् । यदि फलमेव न तर्हि किं समर्प्यत इति वाच्यम् । एवमपि “त्वामेवोपायं भूतो मे भवति प्रार्थना मतिः । शरणागतः “इत्युक्ताङ्ग्यभेदात्कथमङ्गत्वम् - न चोपायत्वमचेतनं भक्त्यादि साधारणम् रक्षकत्वं तु चेतनं साधारणमित्युपायत्व रक्षकत्वयोर्भेदादङ्गाङ्गिभाव उपपद्यत इति वाच्यम् । उपायत्व रक्षकत्वयोर्भेदोऽपि इहोपायो भवेत्यनेनैवोपाय साध्यं फलमुपायं विना त्वमेव देहीति पुरुषार्थत्वा...

मू - இப்படி இவ்வைந்தும் இவ்விद्याநுष्ठானகாலத்தில் उपयुक्तங்களாகையால் —

(सा.दी) இவ்வைந்தும் வேணுமென்னும் நிर्वन्धமுண்டோ? உதவினை மாத்ரமையாடோ? என்னவருளிச் செய்கிறா இப்படியிவ்வைந்தும் इत्यादियால்...

(सा.स्वा) இவை அங்ளங்களானாலும், இவ்வைந்தும் வேணுமென்று நிर्वन्धமுண்டோ, सयुध्य पक्षोक्तरीत्या वैकल्पिकங்களாயிவற்றில் उक्त இம் மாத்ரம் அமையாடோ? என்னவருளிச் செய்கிறா இப்படி இவ்வைந்தும் इत्यादि । இப்படியென்றது उपपादितरीत्या परस्परविलक्षणமாக என்றபடி இவ்விद्याநுष्ठானेति । இவை இவ்விதக்கு सन्निपत्योपकारकங்கள் इति ज्ञापनार्थमनुष्ठान காலத்தில் इत्युक्तिः । अनुष्ठानकालத்திலும் उपयुक्तமாவது साक्षाद्वा परम्परयावा अङ्गिस्वरूपनिष्पाद कत्वम् । अदृष्टार्थங்களான आरादुपकारकங்களுக்கு இதி...

(सा.प्र) एवमानुकूल्यसङ्कल्पादीनां भरन्यासे सन्निपत्योपकारकत्वेन अङ्गत्वान्तद्विनाभावमाह । இப்படியிவ்வைந்தும் इति. नन्वानुकूल्य सङ्कल्पादीनामङ्गत्वं नोपपद्यते । प्रमाणतमे श्रीरामायणे...

(सा.वि) इति वक्ष्यते । तत्रैव तदर्थस्स्पष्टी भविष्यति - केचित्तु उपायत्वस्यान्यमनपेक्ष्याभीष्ट प्रापक त्वस्य चेतनाचेतन साधारणतया रक्षणस्य बाधनिवृत्त्युपयुक्तयत्नवत्स्वरूपतया परस्परवैलक्षण्यादङ्गाङ्गि भावोपपत्तिः । एवं तर्हि गोप्तृत्ववर्णस्य भरन्यासफले कथं परमपुरुषार्थतापादकत्वमिति चेद्वक्षणस्य प्रार्थनात्तस्याभावेनावस्थापन रूपस्यसर्वानिष्ट निवारण साध्ये सर्वविधबाधक निवर्तना विना भूते भगवत्कैङ्कर्याख्ये भरन्यासफले पर्यवसानादर्थान्पुरुषार्थत्वसिद्धेरित्याहुः । एव च शारीरक मलापनयनं यथा शरीरिणः फल यथा भार्याभृत्यादिभिः प्रार्थ्यमानमप्याभरणादिक प्राधान्यात्पत्युः फल, एव स्वशेष भूत जीवस्थितसर्वानिष्ट निवृत्ति विशिष्टभगवत्कैङ्कर्य भरन्यासफल प्राधान्येन भगवत एवेति, तथैवानु सन्धीयमानत्वान्मुमुक्षोः प्रपन्नस्य भरन्यासे फल समर्पणरूपाङ्ग सिद्धिः, गोप्तृत्ववर्णस्य पुरुषार्थत्वापादकत्वं चेत्यविरोध इति भावः । अत्रेदमवधेयम् । यथा भार्याया आभरणादिभिरलङ्कारस्व विषये पत्युः प्रीतिवृद्धि प्रधानः पत्युर्भोगानुकूलो भवति यथा भृत्यस्यालङ्कारादिः स्वाम्यनिशय प्रधा नस्तैः प्रकाश्यते भार्या भृत्यादिभिः, एवं भरन्यासस्य भगवत्कैङ्कर्यरूपं फलं भगवत्प्रीतिप्रधानं भगवदनि शयावहं च । एवं च शरणागत्यनुष्ठानकाले स्वर्गी स्यां तदर्थं यक्ष्य इति सङ्कल्पवत्स्वरूप प्राप्तभगवत्कैङ्कर्ये णाह सुखी स्यां तदर्थं भगवति भरन्यस्यामीति नानुसन्धेयम् फलेप्सा तद्विरोधिनीत्युक्तेः । किन्तु भगवदधीन स्वरूपस्थिति प्रवृत्तिकोऽहं मद्वक्षणफलं च भगवत एवेत्यनुसन्धेयमिति । एव चाहिर्विध्यो क्तस्य फलत्यागस्य शाश्वती मम संसिद्धिरित्यादेः । “तेन संरक्षमाणस्य फले स्वाम्यवियुक्तता । केशवार्पणपर्यन्ता ह्यात्मनिक्षेप उच्यते । इत्यनेनैकार्थ्यादिङ्ग्यन्तर्गत फलसमर्पणरूपाश पर्यवसिनत्वात् मुमुक्षु अमुमुक्षुकर्तृक भरन्यासमात्रस्यानुकूल्य सङ्कल्पादीनि पञ्चैवाङ्गान्यविनाभूतानीत्याह । இ . . . யிவ்வைந்தும் इति । ननु...

(सा.स) இப்படி इति, एवं पञ्चानामप्युपयोगवत्वान्न सभावितस्वभावत्वपक्षो युक्त इति भावः

(சா.தொ) அவிநாபுத்ஸவ்ஹங்கள, அவஸ்யனுஸேயகங்களென்கை அவஸ்யாபேஷினமென்னும்த்தை த்ரீமத்ராமா யணத்தில் றிஜடே ராக்ஷிக(ளுக்கு) றித் சொல்லுகிற ப்ரக்ரணத்திலும் காணலாமென்கிறார் இவ் அர்஠ிம்தியாடியால் அந்த ப்ரக்ரணத்தில் தத்ததத் வ்யங்ஜகவாக்யங்களை உதாறித்துக் காட்டுகிறார் ததல்பூரவாக்யைவ்: இத்யாதிடால் முந்தர ப்ராதிகூல்ய வர்ஜன ப்ரகாஷக வாக்யத்தை உதாறிக்கிறார் ததல் மிதி । தத், தஸ்மாத் - சரிதாப் ப்ரதிகூரஶாயணைரம் । அநுகூல்யசங்கூல்யவாக்யத்தைக் காட்டுகிறார் சாந்வமேவேதி ।...

(सा.प्र) “त्रीन्लोकान्संपरिक्रम्य तमेव शरणं गतः” इत्यादिभिरुक्तं काक, कपोतादिभरण्यासे तेषामनुक्तेः. लोकाचार्यैश्चावघातस्वेदवत्सभावितत्वमात्रोक्तेश्चेत्यत्र लोकाचार्यादीनां तथोक्तेर्भरण्यासा नन्तर भाव्यानुकूल्यसङ्कल्पादि विषयत्वमेव - न तु, भरण्यासाङ्गभूततद्विषयत्वमपि - तथा सत्युदाहृतवचनविरोधप्रसङ्गादित्यभिप्रेत्य श्रीरामायणेऽपि तेषां भरण्यासेन सहानुष्ठानप्रदर्शयति । ॐ अर्थमिदं व्यादिना,...

(சா.வி) ஆனுகூல்யசङ्கல்பாதிநாமङ्கல்வ் நோபபத்யதே - காக்கபொதாதி ஁ரந்யாஸே தेषாநனுக்தே ரித்யாஸங்கூல்ய
தீர்த்ராமாயண எவ தेषா ஁ரந்யாஸேந சஹாநுதான தர்ஸயதி | ஐவர்த்தமித்யாதிநா | ஁ரணமாகப் பற்ற
஁ரணதயா த்ராஸ்து | வாகுநங்கோளா. ஆகக்ஷத !...

(सा.सं) कथमेषामङ्ग्यविनाभावः; त्रिजटाविभीषणादि प्रपत्ति प्रकरणेषु तदश्ववणादित्यत्राह । ॐ
अर्थमिति ।...

मू - என்கையாலே मनःपूर्वकமாகவல்லது वाक्प्रवृत्तिയിல்லாமையாலே आनुकूल्यसङ्कल्पमा कृष्टमायிற்று. “राघवाद्धि भयं घोरं राक्षसाना मुपस्थितम्” என்று போக்கற்று நிற்கிற நிலையைச் சொல்லுகையாலே अधिकारமான आकिञ्चन्यமும், அதனுடைய अनुसन्धान मुखத்தாலே வந்த गर्वहान्यादिरूपமாய் அங்மான கார்ப்ணயமும் சொல்லிற்றாயிற்று. “अलमेषा परित्रातुं राक्षस्यो महतो भयात्” என்கையாலும், இத்தை விவரித்துக் கொண்டு, “अलमेषा परित्रातुं राघवा द्राक्ष सीगणम्” என்று திருவடி अनुவதிக்கையாலும் பெருமாள் ஒருவனை निग्रहिक्कப் பார்க்கிலும் அவர் சீற்றத்தை ஆற்றி இவள் ரக்ஷிக்கவல்லவளாகை யாலே रक्षिष्यतीति विश्वासं சொல்லப்பட்டது. “अभिया चाम वैदेहीमेतद्धिममरोचते । भर्त्सितामपि याचध्वं राक्षस्यः किं विवक्षया” என்கையாலே गोमृत्वव रणं சொல்லிற்றாயிற்று.

(सा.दी) இது வாசகத்திலன்றோ प्रमाणम् - சङ்஑்பத்தில் प्रमाणमाமோ என்னவருளிச் செய்கிறார் मनः पूर्वகமாக इत्यादियால் आकृष्टम्, अर्थाल्लब्धமென்கை கார்ப்ணயப்ரகாசகவாக்யத்தைக் காட்டுகிறார் राघवाद्धीत्यादिபால், अधिकारமான आकिञ्चन्यமுமிதிலே சொல்லிறறென்கிறார். போக்கற்று நிற்கிற इत्यादि. विश्वासं प्रकाशक वाक्यங்களைக் காட்டுகிறார். अलमेषेत्यादियால், राक्षस्य इति सम्बोधनम् । गोमृत्ववरणं प्रकाशक वाक्यத்தைக் காட்டுகிறார் अभियाचामेत्यादियால். पूर्व இவனை भर्त्सित்தோமே. இனி अभियाचनं फलिக்குமோவென்று ராக்ஷசிகள் சொல்ல உத்யோகிகக அத்தையறிந்து அதுக்கு उत्तरं भर्त्सितामपीति । किं विवक्षया, सर्वं सहैयாய் अनुग्रहैक परैयान இவள் விஷயத்தில் இவ்உத்திகள்...

(सा.स्वा) आनुकूल्येत्यादि । सान्त्वाभिधानमानुकूल्याचरणं ग्लेखल्लாவற்றுக்கும் उपलक्षणं மென்று கருதது. आकृष्टमायिற்று वाचकशब्दाभावेऽप्यर्थतस्सिद्धमायिற்றென்றபடி இப்படி இவ்விரண்டும் சொல்லப்பட்டாலும், कृपणवृत्यादिकளிங்கு சொல்லாமையால் कार्ष्ण्यं சொல்லப்படவில்லையே? कार्ष्ण्यं प्रयोजकமான अधिकारविशेषமும் சொல்லப்படவில்லையே? என்னவருளிச் செட்கிறார் राघवाद्धीत्यादि । ஆனாலும், विश्वासं சொல்லப்படவில்லையே? “अलमेषा परित्रातुम्” என்று रक्षणसामर्थ्यं சொல்லுகையால் विश्वासमर्थसिद्धம் மென்றத்தான் கூடுமோ? இவளுக்கு रक्षणसामर्थ्यमात्रं சொன்னாலும் பெருமாளிடத்தில் நின்றும் रक्षிக்கவல்லாளென்றதாகவில்லையே? परतन्त्रैयான இவள் அவரிடத்தில் நின்றும் रक्षிக்கத்தான் समर्थமோ? என்னவருளிச் செட்கிறார். अलमित्यादि । विवரித்துக் கொண்டு इति । திருவடி இப்படி विवரித்து अनुवதிக்கையால் महतो भयात् என்கிற पुरोवादத்திலும், राघवात् என்றே तात्पर्यं கொள்ள வேண்டுமென்று கருத்து. அவர் சீற்றத்தை इत्यादि । சீற்றம், சீறகை. कोपமென்றபடி. இவள் परतन्त्रैயாகிலும் वल्लभैयாகையாலே அவரிடத்தில் நின்றும் रक्षிக்க வல்லாளென்றபடி. गोमृत्ववरणं சொல்லிற்றாயிற்று इति । நீயெங்களுக்கு रक्षकैयாக வேணுமென்று பிராட்டியைக் குறித்து...

(सा.वि) போக்கற்று நிற்கிற நிலையை, उपायाभावेन सह विद्यमान स्थितिः । சீற்றத்தையாற்றி, कोपं शमयित्वा ।...

(सा.सं) आकृष्टमिति । कार्येण कारणमनुमितमित्यर्थः । போக்கற்று நிற்கும் நிலை गत्यन्तरशून्यत्वावस्था । சீற்றத்தையாற்றி, कोपं शमयित्वा । சொல்லிற்றாயிற்று इति - अभियाचाम, याचध्वमित्यनयोः “त्वमेवोपायभूतो मे भवेत्यङ्ग्यं शान्तर्गतोपायत्वयान्नाथकत्वात्तत्र गोमृत्ववरणं...

மூ - இவை ஐந்துக்கும் அங்ஜியான ஆத்மநிஷேபம் “ப்ரணிபாத ப்ரஸந்நா ஹி மையிலி ஜனகாட்மஜா” என்று ப்ரஸாதகாரணவிசேபத்தைச் சொல்லுகிற ப்ரணிபாத ஸ்லோகத்தாலே விவக்ஷிதமாயிற்று. ஆகையால், “ந்யாஸ: பஞ்சாங்ஜஸ்யுத:” என்கிற ஸாஸ்த்ரார்த்த இங்கே பூர்ணம் । இப்படி உபதேஸிக்க ராக்ஷஸிகள்...

(சா.தீ) அநஸார்த்தங்களுக்கென்கை அங்ஜியான ஆத்மநிஷேபஸூக்ஷ்மவாக்யத்தைக் காட்டுகிறார் இவை ஐந்துக்கும் இत्यादिபால் இங்கே இப்ப்ரகரணத்திலே ப்ரபுர்ணமாகச் சொல்லப்பட்டதென்கை இஸ்ஸாங்ஜப்ரபுத்தியை ராக்ஷஸிகள் அநுஸ்டிபாதிருக்க “ஹவேய ஸ்ரண ஹி வ:” என்னக் கூடுமோ? என்ன வருளிச் செய்கிறார். இப்படி உபதேஸிக்க இत्यादिபால் த்ரிஜடையினுடைய ப்ரபுத்தியுந்மூலிகளாம்...

(சா.ஸ்வ) ப்ரார்த்தன இங்கு ஸ்லோகமாகவில்லாவிட்டாலும், அபியாசம் என்றும், யாசுவம் என்றும் பிறாக்கும் கூட உபதேஸித்த போதே இவளுக்கிது உண்டெனனுமிடம் ப்லிதமென்று கருத்து “ப்ரோபதேஸ்ரூபே ஸாந்வமேவாபித்யயாம்” இत्यादिஷ்வபி எவமேவீதி த்ரஹ்வயம் । ஆனாலுமில்வெவந்தும் ஆத்மநிஷேபத்துக்கு அவிநாபுதங்களுக்கென்றத்தான் கூடுமோ? இப்ப்ரகரணத்திலே ஆத்மநிஷேபம் சொல்லவில்லையே? கிஷ் இங்கு அது சொல்லாமையால் இவை அமையுமென்று சொன்னதாகவில்லையோ? “ப்ரணிபாதப்ரஸந்நாஹி” என்ற ப்ரணிபாத காரியகவ்யாபாரமாத்ரமத்தகையன்றோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் இவ்வைந்துக்கும் இत्यादि । இவ்வைந்துக்கும் அங்ஜியானவென்றது ஸாபிபிராயவிசேஷம் - இவ்வைந்தும் அங்ஜம் நிஷேபமங்ஜியென்று பூர்வோதாத்வைவநாதிபி ஸ்விதமாகையாலே அங்ஜியைச் சொல்லாதபோது அங்ஜமாத்ரோக்திநிஷ்फलையாக ப்ரஸங்ஜிக்கையால் அங்ஜியான ஆத்மநிஷேபம் இங்கு சொன்னதாக அவச்யம் கொள்ள வேண்டுகையாலே ப்ரணிபாத ஸ்லோகத்தாலது விவக்ஷிதமாக வேணுமென்று அபிபிராயம். ஆனாலும், அந்த ஸ்லோகம் அதனால் சொல்ல மாட்டுமோவென்கிற ஸங்ஜாவாரணார்த்த ப்ரஸாதகாரணேதுக்தி: । முக்யவூத்யா சொல்லமாட்டா விடிலும் ப்ரஸாதகாரணத்வரூப ஸாபாரணதர்மயோகத்தாலே கௌவூத்யா சொல்லமாட்டுமென்று கருத்து. இப்ப்ரகரணம் கௌவூத்யாதி மாத்ரேண ரக்ஷிக்கிற லோகவூத்யாந்ந்ததிநிபடியாகலாகாதோ? தந்நாசகஸ்வ மில்லாத இப்ப்ரகரணத்தில் நிவ்நித்தாகிலும் இவ்அங்ஜாங்ஜ பூர்த்தியில் தாத்பர்யம் கொள்ள வேணுமோ? என்கிற ஸங்ஜைக்கு ப்ரஹார சூசிப்பியா நின்று கொண்டு உபஸஹ்ரிக்கிறார் ஆகையால், இत्याடியால். ஆகையாலென்றது முக்யவூத்யா கௌவூத்யா வா யதாஸம்ஹவ் இவ்அங்ஜாங்ஜ வர்ய மிங்கு சொல்ல ஸ்வயமாகையாலென்றபடி, ஸாஸ்த்ரார்த்தமிதி । வேதோபவூத்யாநார்த்திய என்னையாலே இப்ப்ரகரணத்துக்கும் ஸாஸ்த்ரார்த்தம் எவ தாத்பர்யமவச்யம் கொள்ள வேண்டுகையாலிங்கு லோக வூத்யாந்ந்ததிநிபடியாகக் கூடாதென்று கருத்து ஆனாலும், ப்ரணிபாதாதினும் ஸாஸ்த்ரார்த்தங்களாயிருக்க இப்ப்ரகரணம் ஸ்ரணாகதிபரமேயென்கைக்கு விசேஷநியாமமுண்டோ? “ஹவேய ஸ்ரண ஹி வ:” என்று ப்ரிராட்டியினுடைய ஹஸ்வீகாரவாக்யந்தானென்றில் ப்ரபுத்தியை ராக்ஷஸிகள் அநுஸ்டியாதிருக்க ஹவேயமென்றது கூடாமையாலே அவ்ஸூக்தி அந்யபரையன்றோ? என்னவருளிச் செய்கிறார். இப்படி இत्यादि...

(சா.ஸ) அந்நாநீதவாதுக்தபிராயமியத்ய: இத்யம் த்ரப்யஸ்த்வங்ஜ பஞ்சகஸதாவ: - த்வதஹிமதமங்ஜினமேவ த்ர ந பஸ்யாம் இत्याதிஹ இவ்வைந்துக்கும் இதி - த்ர நஹீர்யாபாதக ஹந்யஸநஸ்யாவிவக்ஷிதத்வே ப்ரணீத்யுபஸர்ஹ்வயேயத்ய் ஸ்யாதிதி ஹவ: - இத்யம் த்ரிஜடயோக்தமநநுதிஸ்தந்திநாமபி ரக்ஷணாந்ந நிஷேபஸாஹநமியத்யாஹ - ராக்ஷஸிகள் இதி - தைஸ்த்ரிஜடயோக்தநிவாரணாத்நுஸ்தானமேவ தாஸாமபி...

(सा.स) फलायेति नोक्तशङ्कावकाशा इति भावः - “भवेयं शरणं हि वः” इत्युक्तिरहृदयेत्यत्राह - இப்பாகரம் இனி - விலக்காதமட்டே इत्युक्त्याभावानभिज्ञस्य परीत्यादरण स्यादिति भावमेव...

மூ - இவ்விடத்தில் த்ரிஜதேயினுடைய ஆத்மாத்மீய ஔரஸமர்ப்பணத்திலே அவ(ர்)களுக்குப் பிற வித்து வக்காலே நமவாசுளென்று கண்ணோட்டம் பிறக்கும். ராசுசிகளும் அந்த்ரீதேகள் - அப் படியே த்ரீவிதாபிஷாணாவாணோடு கூட வந்த நாலு ராசுசரும் அவருடைய ஁பாயத்திலே அந்த்ரீதே -

(சா.தீ) இவ்விடத்தில் இயாதிபால ஔரஸமர்ப்பணத்தில் அந்த்ரீதேகள் த்ர ஹேதுவருளிச் செய்கிறார். அவளுக்குப் பிறவிபென்று பிறவித்துவக்கு ஜன்மஸ்வந்஢ம், த்ரிஜதாபரபத்யந்த்ரீவந்யாயத்தை । த்ரீவிதாபிஷாண சசிவரிலும் அதிதாசிககிறார் அப்படியே த்ரீவிதாபிஷணையாதி. இவ்வாக்யத்தால் அபய ப்ரதான ப்ரகரணமும் ப்ரஸ்துதமாயிற்று...

(சா.ஸ்வ) இவ்விடத்தில் இயாதி । பிறவித்துவக்கு, ஜன்மஸ்வந்஢ம் கண்ணோட்டம், அபிமான விசேஷம் - இந்த ராசுசிகளுக்குப்படி ஁பாயத்துவக்குண்டாகையாலே அதிப்ரஸஜ்ஜமிலலையென்று கருத்து இப்படியிவர்களுக்கு ஁பாயத்துவக்குண்டாகில் விலக்காதமட்டே பற்றாசென்று விலக்காமையை ரசுணவ்யாஜமாக முன்பு சொன்னது விரோத்யாதோவென்னில் விலக்காத மட்டே பற்றாசென்று முன்பு சொன்னது ராசுசிகளுக்கு ரசுணத்தில் சாசுா஁வ்யாஜமான ஁பாயாசு த்ரிஜதே பக்கலிருந்தாலும் தத்பயுக்மாக அவர்கள் பக்கலுள்ள வ்யாஜாசுமிதுவென்று காட்டு கைக்காகவாகையால் விரோத்யமிலலை இங்கு ஆசார்யன் சிஷ்யனுக்காக ப்ரபதி பண்ணுமபோது சிஷ்யன் விலக்காமையமையுமென்றும், விலக்குமாகில் ஆசார்யனிவனுக்காகப் பண்ணின ப்ரபதி கார்யகரமாக மாட்டாதென்றும் இவ்அர்யம் ஜாபிக்கைகாக விலக்காத மட்டாகிற வ்யாஜாசுத்தை முற்பட ஒரு வாக்யத்தாலேயருளிச் செய்து சாசுா஁வ்யாஜத்தை பின்பு வாக்யாந்தரத்தாலேயருளிச் செய்தது ஔரஸமர்ப்பணத்திலென்கிறத்துக்கு அந்த்ரீதேகளென்கிறத்தோடே அந்வயம் பிறக்கும் ராசுசிகளென்றது, பிறக்கும்படியிருக்கிற ராசுசிகளென்றபடி ரசுணரூபபலசி஁தி மாத்ரத்தைக் கொண்டு இவர்களும் ப்ரபதியிலே அந்த்ரீதேகளென்று கல்பிக்கப் போமோ? அந்த ரசுண விதாபிஷாண சஹாபர ராசுசருக்குட போலே ஏதேனுமொரு சஸ்வந்஢மாத்ரத்தாலேயாகவாதோ? என்னவருளிச் செய்கிறார். அப்படியே இயாதி । ஁பாயேதி । சஸ்வந்஢மாத்ர மதி ப்ரஸக்தமாகை யாலேயங்கும் ஁பயாந்த்ரீ வ்ரீமவச்யம் கல்பனீயமென்று கருத்து ஆனாலும் அந்த ப்ரகரணத்திலே இவ்அஜ்ஜாஜ்ஜி வர்பம் காணா திருக்கயிலை அவிநாஔூதஸ்வஔாவங்களென்று சி஁திப்பதெங்ஙனே? என்னவருளிச் செய்கிறார்...

(சா.ப்ர) கீர்தநாஔாவாபமாநுவா஁ரூபத்வா஁ வாயசவிதாபிஷாணாஔ்யா ஁ரணமியுக்தம் இயவபமா஁ுக்த்யா ரசுதித் தமாவித்யர்த்: நந்வேவ் ராசுசா஁பி஁ர்ந்யாசஸ்யாகூதத்வாந்ததர்த்யம்ந்யேரப்யகரணா஁ிதாபிஷாண சஹாபரநாந் சதுர்பா சா஁நாநு஁தாநா ஔாவா஁தேதுமந்தரேண ரசுணஸ்ய வுஷம்யநேர்஁ுந்யாவ஁த்வா஁ த஁ரரசுணமநுபபந்நமியத்ரா஁ । இவ் விடத்தில் த்ரிஜதேயினுடைய இயாதிநா - எவ க்சித்ப்ரபதிப்ரகரணே அஜ்ஜாந்வயம் ப்ர஁சர்த்ய த஁ர஁வ ப்ரபந்ந சஸ்வந்஁ிபர்யந்த்ரரசுணப்ராபகே...

(சா.வி) ஆ஁ர்பிரா஁ா:, த்ல்காலகூதாபரா஁ா: நநு ராசுசா஁பி஁஁ரணவரணம் கூதமிதி நுக்தமியத ஆ஁ । இவ்விடத்தில் இதி அவர்களுக்கும், தாசாமபி । பிறவித்துவக்காலே ஁ுத்யதிகசஸ்வந்஁ேந - ஁ரூர சஸ்வந்஁ேநிதி யாவத் நம்மவர்கள், அஸ்மதீயா: । கண்ணோட்டம், ஁ு஁பிப்ரஸரணம் । ம஁வீயா இதி கதாசுவிசயிஔூதா: இயர்த்: ।...

(சா.ச) ஁ப்யயதி - இவ்விடத்தில் இதி - இதரே஁ாமேத்ப்ரபத்யந்த்ரீவாய நம்மவர்கள் இயாதி - விதாபிஷாணப்ரபதி...

மூ - அங்குற்ற அபயபுரானபுரணத்திலும் இவ்அஜ்ஜிவர்ட்மடைக்கலாம். எங்ஙனெயென் னில்? ப்ராதிகூல்யத்திலே வ்யவஸ்திதனான ராவணனுக்கும்கூட “प्रदीयतां दाशरथाय मैथिली - सीतां च रामाय निवेद्य देवीं वसेम राजन्निह वीत शोकाः” என்று ஹித் சொல்லுகையாலே அனுகூல்ய சङ்கல்பம் தோற்றிற்று. இந்த ஹிதவசனம் பித்தொபஹதனுக்கு பால்கைக்குமாப் போலே யவனுக்கு உதேஹதேதுவாயிற்று. “त्वांतु धिक्कुलपांसनम्” என்று ஹிகாரம் பண்ணினபின்பு இனி இவனுக்கு உபதேசிக்கவுமாகாது.

(சா.தீ) இப்புரணத்திலுமிவ அஜ்ஜிவர்ட்ம் நிர்வஹிக்கலாமென்கிறார். அங்குற்ற இயாதி. அததைக் காட்ட உபகரணிககிறார். எங்ஙனெயென்னில் இயாதிபால் ப்ராதிகூல்யவர்ட்நாபிசந்நி ட்யாதக ப்ரவர்த்திதையக் காட்டக் கோலி ராவணசஹாசம் ப்ராதிகூல்யமென்கைக்காக ராவண தோஷத்தைக் காட்டுகிறார் இந்த இயாதிபால் குலபாंसनः, குலதூषकः. I...

(சா.ஸ்வ) அங்குற்ற இயாதி. அங்கு அனுகூல்ய சங்கல்பாதிசன் விவஸிதங்கென்கைக்கு விஜயா வாக்யத்தில் சாந்வமேவாபித்யோயதாமியாதிசனைப் போலே அநத புரணத்திலே லம்பகமில் லாதிருக்க அவற்றை அடைப்பதெங்ஙனென்று ஶங்கித்து உதரமருளிச் செய்கிறார். எங்ஙனெ யென்று தொடங்கி நிஷ்ப்ரயோஜனமென்னுமளவாலே. ப்ராதிகூல்யே வ்யவஸ்திதனுக்கும் கூடவென் கிறவித்தால் கிமுதான்யேபாமிதிசைமுதிசை தோற்றுகையாலே. “अनुकूल्यमिति प्रोक्तं सर्वभूतानु कूलता” என்கிற அனுகூல்யத்தில சங்கல்பமிவருக்குண்டென்று தோன்றுகிறதென்று கருத்து தயா ச இந்த ஹிதோக்திரூபமான வசனமேயிங்கு லம்பகமென்றதாயிற்று. இந்த விபாஷணவசனம் ஹிதாபி சந்நிசைமானாலன்றோ இப்படிச் சொல்லலாவது? இது யுதபீரூவஜாத்யுதபிசஹ்வாதிசனாலே சொன்னதத்தனையன்றோ? அங்ஙனென்றிசைக்கே ஹிதவசனமேயாகில் இது ராவணனுக்கு உதேஹதே துவாவானெயென்ன அருளிச் செய்கிறார் இந்த ஹிதேயாதி. ஹிதவசனமिति. பரமதார்டிகனான த்ரிவிபாஷணாழ்வான் பக்கல் தோஷங்களுக்கு அவகாசமில்லாமையாலே இது ஸ்வதோ ஹிதரூபமே யாகிலும், தூஷபுரூதியான ராவணனுக்கு தன் வுதி தோஷத்தாலே அஹிதமாயிற்றென்று கருத்து. ஸ்வதோ஽னுகூல்யசு புரூபதோஷேண ப்ரதிகூல்யத்வம் கண்டதுண்டோவென்கிற ஶங்காவாரணாத்மத்வ தூஷாந்நாதிசை: ஜ்யேஷ்டானுவர்தனம் தர்ட்மமாகையாலே ப்ரஹ்மவதிதமாயிருக்க தத்யாஹ்முமப்படியே தாரபுத்ராதி த்யாஹ்முமம் அனுகூல்ய விருதமுமாப் ப்ராதிகூல்யாசரணமுமாகாதோ? ராவணன் ப்ரஹ்மதேவித்யாகையா லும் ஸ்வபுத்ரதா ராதிசனைவனை அநுபந்நித்திருக்கையாலும் உதசாங்காவகாசமில்லையென்னில்ப் போது பிராட் டியை அபஹரித்த உதரகாஷமே அவனையும் ததநுபந்நிசைகளையும் விட வேண்டாவோ? ஆகையாலிதெல்லாம் அபிசூத்யந்நரமூல்மென்றலாயிருக்கவிங்கு ப்ராதிகூல்யவர்ட்நாபி சந்நி தோற்றுகிறதெனறக் கூடுமோ? என்று ஶங்கியாமைககாக த்வாந்து திஹித்யாதுபாநாநம். இனி இயாதி. இவனுக்கென்றது பரமஹித் சொன்ன தன் விசயத்திலே ஶுரவிசயத்திற் போலே அத்யந்நதஹ்மதி பண்ண பாசமாயிருக்க திகாரபர்ட்யந்நமாக...

(சா.பு) புரணாந்நரே஽ப்யஜ்ஜானவ்யம் தர்சயிதி. அங்குற்ற அபயபுரானேதி. ததேவ தர்சயிதி. எங்ஙனெ யென்னில் ப்ராதிகூல்யத்திலே இயாதிநா. கதமியத்யர்த்: I...

(சா.வி) மீஅடைக்கலம், ஸ்வோகர்ட்யவ்யம். ராவணனுக்கும்கூட, ராவணஸ்யாபி. தோற்றிற்று. ப்ரதிபாதி. பால், தீர்டம். கைக்கும், திசைதம். ஆகாது, ந ததே. I...

மூ - இவனோடு அநுவந்தித்த விஹீதிகளுமாகாது. இவனிருந்த விடத்திலிருக்கவுமாகாது. என்றறுதியிட்டு, “**त्यक्त्वा पुत्रांश्च दारांश्च, परित्यक्ताभ्या लङ्का मित्राणि च धनानि च**” என்கிற **स्ववाक्य**த்தின் படியேயிங்கு துவக்கற்றுப் போருகையாலே **प्रातिकृत्यवर्जनाभि सन्धि** தோற்றிறது. “**रावणो नाम दुर्वृत्तः**” என்று தொடங்கி **सर्वजित्त**தான ராவணனோட்டை **विरोध**த் தாலே தாம் போக்கற்று நிற்கிற நிலையைச் சொல்லுகையாலும் பின்பும் “**अनुजो रावणस्याहं तेन चास्म्यवमानितः । भवन्तं सर्वभूतानां शरण्यं शरणं गतः ।**” என்கையாலும் **कार्पण्यं** சொல்லப்பட்டது. அஞ்சாதே வந்து கிட்டி. “**सर्वलोक शरण्याय राघवाय महात्मने**” என்று சொல்லும்படி பண்ணின **महाविश्वासं**, “**विभीषणो महाप्राजः**” என்று.

(சா.வீ) அங்கு **लङ्कापुत्रदारादिक**ளில் பொறுகை, போகை **कार्पण्य** சொல்லும் **वाक्य**த்தை யெடுக்கிறார் **रावणो नामेत्या**டியால் **कार्य**த்தாலே **अहम्**மான **महाविश्वास** காரண சொல்லுகை பாலும் சொல்லப்பட்டதென்கிறார் அஞ்சாதே வந்து **इत्या**டியால் **विश्वास** அஞ்சாதே வருகையால் **सिद्धम्** | **महत्वं** “**सर्वलोकशरण्याय**” என்ற **उक्ति**யாலே **सिद्धम्** | இவ்விரண்டும் **कार्यम्** | **महाप्राज्ञत्वं** **महाविश्वास**காரணம் |...

(சா.ஸ்வ) **अत्यन्तावमानं** பண்ணினவிவனுக்கென்றபடி அன்றே **त्यजित्त**துட் போகாமலித் தனை நாளிருந்தது **हितोपदेशावसरप्रतीक्ष**யாலே யிருந்ததாகையாலுமிப்படி **धिका**ரம் பண்ணின பின், அவன் **अत्यन्तानर्ह**னாகையாலேயினி **उपदेशार्थ**மிருக்க வேண்டுவதில்லாமை யாலுமிப்போது **त्यजित्त**க்கடே **उचित**மென்று கருத்து. தொடங்கி **इति** | **दासवच्चावमानितः** | என்றதளவாக **इति शेषः** | **रावणशब्द**த்தில் **रावयति** என்கிற **योगार्थ**த்தைக் கணிசித்து **सर्वजित्वोक्तिः** | இத்தால் தானும் பிறரும் தனக்கு **रक्षक**ராக மாட்டாரென்று **द्योतित**பிறறு. பின்பும் **इत्यादि** | தான் அநுபித்த **शरणागति**க்கு **फल**மாகப் பெருமாள் **अभयप्रदान** பண்ணின பின்புமிந்த **कार्पण्य**த்தை **अनुवदित्त**க்கபாலுமென்றபடி **अनुजोरावणस्याहमिति श्लोकोत्तरार्धो दाहरणं गर्वहानिरूप कार्पण्यमप्यस्यास्तीति ज्ञापनार्थम्** | **अभयप्रदान**சாரத்திலேயிப் படியே வெளியிடப்பட்டதினே ஆனாலும், “**अलमेषा परित्रातुं राक्षस्यो महतो भयात्**” என்றாற்போலே யிங்கு **महाविश्वास**பரமான **वाक्य**மில்லையே? தான் **शत्रुपक्षीय**னாயிருந்து வைத்திங்கே வந்து கிட்டினானென்கிற இம் **मात्र**த்தைக் கொண்டுவனுக்கு **महाविश्वास**முண் டென்று **कल्पित**த்த தான் கூடுமோ? **सन्देहादप्येवविधप्रवृत्तिलोक**த்தில் கண்டதில்லையோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் அஞ்சாதே **इत्यादि** | “**आजगाम मुहूर्तेन यत्र रामस्सलक्ष्मणः**” என்கிறபடியே அஞ்ச வேண்டும் **प्रदेश**த்திலே **अशङ्कित**மாகத் தன்னிலமாக நினைத்து வந்து கிட்டுகையாலே இது **सन्देहात्प्रवृत्ति**யன்றென்று கருத்து சொல்லும்படி பண்ணின **इति** - **महापराधिक**ளுக்கும்கூட பெருமாள் **शरण्य**ராவாரென்கிற **महाविश्वास**...

(சா.வி) அறுதியிட்டு **निश्चित्य** | துவக்கற்றுப் போருகையாலே, **सम्बन्ध परित्यज्य गततया** | போக்கற்று நிற்கிற நிலையை, **उपायान्तरा भावेन विद्यमान स्थितिम्** | அஞ்சாதே, **भयमप्राप्यैव** | கிட்டி, **समीपमागत्य**...

(சா.ச) **प्रकरणे कार्पण्यरूपाङ्गप्रदर्शनदशायां** பின்பும் **इत्यस्य निवेद नानन्तरमित्यर्थः** - **अनुजो रावणस्येति श्लोकपूर्वोत्तराभ्यां आर्तिकार्तार्थयोस्सूचितत्वात्तन्मध्यदशायां कृपाजनककृपणवृत्तिरवश्यं भाविनीति तद्रूपं कार्पण्यमुक्तमासीदित्यर्थः** அஞ்சாதே **इति** | **महाविश्वास**சய...

(सा.स) महाप्राज्ञताकारणम् । सर्वलोकशरण्यायेत्याद्युक्तिः कार्यमित्याभ्यां महाविश्वासस्सिद्ध इति सोऽपि कथित प्राय एवेत्यर्थः । यद्वा, महच्छब्दसमभिव्याहृत प्राज्ञशब्दो महाविश्वासाभिधारय्येवेत्याह प्राज्ञतै^{७७} इति - राघवमिति शरण शब्दोऽत्र उपायपरः । गतशब्दस्तु गत्यर्थबुद्ध्यर्था इति बुद्धिविशेष...

மூ - சொல்லிற்றாயிற்று. **उपायवरणशब्दத்தாலே व्यञ्जितமாகிறவளவன்றிக்கே “निवेदयत मां क्षिप्रं विभीषण**

(சா.பீ) शरण गतः என்று **उपायवरणशब्दத்தால் व्यञ्जितम्** । இவ்வளவுமனறியே **साक्षादात्म निक्षेपवाचित्रचन्द्रमुण्डे**னகிறார் **उपायवरणे**த்யாदि. ால் **निवेदनं विज्ञापन**மென்று **शौघप्रतीति** **सिद्धमन्**றோவென்னவருளிச்...

(சா.ஸ்வ) கருத்து அவன் वस्तुतो गोमा...யிருந்தால், மிகுது **गोमृत्व वाचकशब्द**மல்லாதிருக்க **गोमृत्ववरणमाभिहित**மாவதெருநு...மென்கிற **शङ्कावारणार्थ** **उपायवरणान्तर्नीतमिति** हेतु गर्भ विशेषणम् । **अन्तर्नीतत्वमन्तर्भूतत्वम्** । **अन्तर्निमित्तत्वमिति** यावत् । **सामान्यरूप**மான காரணத்வ கर्ता ளன் பக்கல் **विशेषरूप**மான கர்வூதாदनதிभिन्नமாகறாட போலே **गोमा**யின் பக்கல் **उपायत्व** **गोमृत्वादनतिभिन्न** மாகை பாலேயாங்கு **सामान्यरूप**மான **उपायवरण**த்திலே **विशेषरूप**மான **गोमृत्ववरणमन्तर्नीत**மென்று கருத்து **उपाय**மனறாடிலாரு விரகெனற **मात्र**மாகையாலே இவ் **उपायत्व** **चेतनाचेतनसाधारण**மென்றும் **गोमृत्व** **चेतनैकान्त**மென்றும் மேலேயிலா தாமேயருளிச் செய்தப் புகுத்தாராகையாலே **उपायत्व** **सामान्यरूपम्** । **गोमृत्वं विशेषरूप**மெனனு, மிடம் **सिद्धमन्**றே **निक्षेपरक्षे**யிலே **तत्र शरणशब्दो गोमृत्वसमानार्थ** एव । **गोमृत्व बहिर्दोपायत्वस्य भगवति दुर्निरूपत्वा**தென்கையாலே இவ்**उपायत्व** **गोमृत्वादनतिभिन्न**மெனனு, மிடமும் **सिद्धमन्**றே இவ்**उपायत्व** **गोमृत्वादनतिभिन्न**மாம் **प्रकार**த்தை இவ்**अधिकारान्त**த்திலே வெளியிடக் கட வோம இப்படி **गोमृत्ववरण** சொன்னாலுமிங்கு **आत्मनिक्षेपं** சொல்லவில்லைடே? **गोमा**வா யிருக்கிறவனை **उपायत्वरूप** **सामान्या** காரே **वरिक**கை **निष्प्रयोजन**மாகையாலே இஸசாமா **न्योक्ति**க்கு **उपायान्तर स्थान निवेशित्वरूपाकारद्योतनमुखेन तत्स्थान निवेशनरूप भरन्यासव्यञ्जन**த் திலே **तात्पर्य**மாகையாலிங்கு **आत्मनिक्षेपं व्यञ्जित**மாகிறதென்னில் அப்படி **व्यञ्जित**மாகிற வளவேயிலையுமோ? என்னவருளிச் செய்தகிறார் **उपाय वरणेत्यादि** । **अत्राङ्गिभूतस्यात्म निक्षेपस्योपायवरणशब्दव्यञ्जित त्वोक्त्या उपायवरणं नाङ्गीति** ज्ञाप्यते । **गोमृत्ववरणस्योपायवरणान्तर्भूतत्वोक्त्या तयोर्नार्ताव भेद इति च** ज्ञाप्यते । **तथा च गोमृत्ववरणमेव सामान्यात्मनाभिहित सदुपायवरणत्वेन व्यवहियत इति पर्यवसितम्** । **सामान्यात्मना तदभिधानस्य प्रयोजनं च गोपुरेवोपायान्तरस्थान निवेशनात्मक भरन्यासव्यञ्जनमिति** द्वायाधिकार निक्षेपरक्षादिषु स्फुटम् । **तथा च गोमृत्ववरणभरन्यासातिरेकेण उपायवरणं नाम किञ्चिदनष्टेयं नास्ती...**

(சா.ப்ர) **त्मकस्य तस्य निरपेक्ष रक्षकत्व प्रार्थनारूपोपायत्व प्रार्थनैकदेशत्वादिति भावः ।...**

(சா.வி) **गतइत्यस्य केवलगोमृत्ववरणमेव वास्त्वित्याह । उपायवरणेति । तत्रान्तर्नीतत्वेन गोमृत्व...**

(சா.ச) **रूपवरणपरः - उपायवरणं चात्र निरपेक्षरक्षकत्ववरणम् - तत्र रक्षकत्व वरणरूपं गोमृत्ववरणं विशेष्यत्वेनान्तर्नीतमुक्तं भवतीत्यर्थः - उपायवरण वाचिना शरणं गत इत्यनेन शरण्य उपायान्तरस्थाने निवेश्यः । तन्निवेशनं च स्वनिर्भरत्वं पर्यन्त भरन्यसनप्रधानात्मनिक्षेप विना नेति सोऽपि तेन व्यञ्जित इत्याभिप्रेतम् - न केवलमिह तस्यार्थसिद्धत्वं कण्ठोक्तिरपि विद्यत इत्याह - उपायवरणशब्दத்தாலே** இத்யாदिना । **निवेदनशब्दोऽत्र न ज्ञापनमात्रार्थः । प्रकरणस्यास्य सपरिकरात्म ।...**

மூ - முபஸ்திதம்” என்கையாலே ஘டகபுரஸ்சரமான ஆத்மநிஷேபம் சொல்லிற்று. இப் ப்ரகரணத்தில் நிவேதன ஸ்லவு விஜ்ஞாபனமாத்ரபரமானால் நிஷ்ப்ரயோஜனம்

(ஸா.பி) செய்கிறார் இப் ப்ரகரணத்தில் இதுபடி, நிவேதயத, பரஸ்வீகாரம் பண்ணி லையப்யங்கோ ளென்றபடி சொல்லுகிறவளவே ப்ரயோஜனமன்றே. நிவேதயத, ஆஸ்த்ரயிக்குப் பண்ணுங்கோ ளென்றபடி. மற்றுள்ள ப்ரபத்திப் ப்ரகரணங்கள். காக்காஜெந்தாதி...

(ஸா.ஸ்வா) த்யுக் த் பவதி । கோபுத்வரணோபாயவரணயோரநதிபேதாதிதி ப்ராபுபபாதிதம் । எவ் ச கோபுத்வமேவ சித் த் சாப்யோபாய சாபாரணோபாயஸ்த்வேன கித் தித் திஷேபயுக் த் தயா ப்ரதிபாப்தத இதி சித் த்யதி । ததாபி மானஸ்ய ப்ரயோஜனம் ச கோபுத்வரணே ப்ரதிபாப்தமானே கோபுத்வரூபோபாயான்த்ரஸ்தான நிவேசனரூப பரந்யாஸஸ்யாப்யபி வ்யஜ்ஜனம் । யதோபபாதித விரோபபரிஹாரே । “கோபுத்வரணத் தை அஹ் மாகப் பல்வித் த்திலும் விதியா நிறக “உபாயேஹ ரக்சித்ரோ:” இதுபடிகளிலே ஸரணஸ்லவு உபாயாத்ேகவாசகமென்று நிஷ்கர்ஷிக்குகை சேருமோவென்னில் கோமாவானவன் தன்னையே அத்யந்தாகித் த்நனான அதிகாரி தன்னுடைய நிகத் த்வித் த் துக்குறுபபாக பரந்யாஸத் தாலே உபாயான்த்ரஸ்தானத் திலே நிவேசிப் பிக்கிறவாசிக தோற்று கைக்காக “உபாயாத்ேகவாசக:” என்று நிஷ்கர்ஷிக்குப்படுகிறது இதி । த்வாபிகாரே ச “ஸர்வாபிகாரி களுக்குமல்வோ ஸாஸ்த்ராத்ேகங்களாலே ஆராதிதனான ஸர்வஸ்வரன் ப்லோபாயமாயிருக்க இங்கு விஸேசித் த் து உபாயமென்று வேண்டிற்று. உபாயான்த்ரஸ்தானத் திலே ஸஹஜகாரூப்யவிஸிஸ்டனான இஸ்வர னை நிறுத் துகிற ப்ரபத்தி ப்ரகார தோற்றுகைக்காகவாமத் தனை இதி । ஆத்மநிஷேபமिति । “நிவேதயத மா கிப்ர” என்கிறவிடத்தில் நிவேதயத என்கிற ஸ்லவு ஆத்மநிஷேபபரமென்று கருத் த் து. இங்கு நிவேதனம் ஆத்மநிஷேபமேயாகில் நிவேதயாமி என்று வேண்டியிருக்க நிவேதயத என்னக் கூடுமோவென்கிற ஸஹ்வாரணாத்ே ஘டகபுரஸ்சரமான இதுபதி: இங்கு ஆத்மநிஷேபம் ஸ்வகர்த்ேகமே யாகிலுமித் தை பரகர்த்ேகமாக நிர்தேசித் த் துக்கு அவர்களை ஘டகராக புரஸ்கரிக்குகையிலே தாத்ேயம். ஆத்மநிஷேபம் பண்ணுமிடமெங்கும் ஆசாராதிதகளான அந்த்ரஜ்ரே புரஸ்கரிக்குகை ஆவஸ்யகமிறே யென்று கருத் த் து. இங்கு நிவேதனஸ்லவு ப்ரசித் தி ப்ராபுயாதிஜ்ஞாபன பரமாகலாகாதோ என்னவருளிச் செய்கிறார் இப் ப்ரகரணத் திலே இதுபதி ஸரணாபதிப் ப்ரகரணமாகை யாலே அஹ்ஜிகளொழிய விஜ்ஞாபனமாத்ரம் இங்கு அநபேகிதமென்று கருத் த் து இப் படி இரண்டு ப்ரகரணங்களில் கண்ட மாத்ரத் தையிட்டுயிலை அவிநாபூத்...

(ஸா.ப்ர) நிஷ்ப்ரயோஜனமिति । ப்ரகரணஸ்ய ஸரணாபதிபரத்வாத்ர விபிஷண ஆபாத இதி ஜ்ஞாபனமாத்ரஸ்ய நிஷ்ப்ரயோஜனத்வாத்; ஹவிநிவேதயேதிதுபதிஸு ஸமர்ப்பணபரத்வத் த்ரஸமர்ப்பணோக்ேரபேகிதத்வாத் சமர்ப்பண...

(ஸா.வி) வரணஸ்ய வ்யஜ்ஜிதத்வம் மாஸ்து ஸரணஸ்லவு ரக்சித்ரத்வாத்ேகத்வஸ்வீகாரே ஸாஸ்லவமேவாஸ்திவிதி பாவ: । நிஷ்ப்ரயோஜனமिति - ப்ரகரணஸ்ய ஸரணாபதிபரத்வாதிபிஷண ஆபாத இதி விஜ்ஞாபனமாத்ரஸ்ய ஸத்ரபூதா கமநவிஸயதயா ப்ரத்யுத் த் விரோபித்வாத் நிவேதயாத்ேவாஸ்வாத்மாமிதுபதி । நிவேதனஸ்லவுஸ்ய ஸமர்ப்பணபரதயா...

(ஸா.) நிஷேபபரத்வேநாஹ்ந: கண்தேக்யமித் த் த்யாபத்ே: । கித் து ஸஹ்யமாத்ம நிவேதனம் । “நிவேதயாத்ேவாஸ்வாத்மான் விஷ்ணாவமல்தேஜசி । ஆத்மான் தேவாய நிவேதயேத்” இதுபதிஸ்திவ மாம் ஸமர்ப்பயத்ேத்யேவாத்ே இதுபதிஹ - இப் ப்ரகரணத் தில் இதி । நிஷ்ப்ரயோஜனமिति - ஸர்வஜ்ரே ராமே ஸ்வஸமீபாபாத்ஜ்ஞாபனஸ்ய ப்ரயோஜனாபாவ இத்ேய்:...

மூ - இப்படி மற்றுமுள்ள ப்ரபத்திப்ரகரணங்களிலும், லாஹிககத்ரவ்ய நிஷேபங்களிலும், சக்ஷேபவிஸ்தார ப்ரக்ரியயாலே இவஅர்த்தங்கள் காணலாம். தான் ரக்ஷிகக மாட்டாததொரு வஸ்துவை ரக்ஷிக்க வல்ல னொருவன் பக்கலிலே சமர்ப்பிக்குமபோது, தானவன் திறததில் அநுகூலாபி சந்நித்யையுடைய வனாய் ப்ரதிகூலாபிசந்நித்யைத் தலிதது அவன் ரக்ஷிகக வல்லன், அபேக்ஷித்தால் ரக்ஷிப்பதும் செய்யுமென்று தேறி, தான் ரக்ஷித்துக் கொள்ள மாட்டாமையை யறிவித்து நீ ரக்ஷிகக வேண்டு மென்று அபேக்ஷித்து ரக்ஷயவஸ்துவையவன் பக்கலிலே சமர்ப்பித்து, தான் நிர்ஹரணாய் ஹய் கெட்டு மாப்பிலே கை வைத்துக் கொண்டு கிடநதுறுங்கக் காணா தின்றோமிறே.

(சா.தி) ப்ரபத்திப்ரகரணங்கள் - சேறி, விஸ்வசிதது - தான் ரக்ஷிகக மாட்டாமையை அறிவித்து எனறு கார்ப்பண்ய ப்ரகாஸனம் - நீ ரக்ஷிகக வேண்டு மெனறு, காஸ்துவரணம், மாப்பிலே கை வைத்துக் கொண்டென்று நிர்ஹரணம். இவ அநுகூல...

(சா.ஸ்வ) சுவஹாவங்களெனறு நிஸ்சயிககப் போட்டிமாவென்னவருளிச செய்கிறார் இப்படி மற்றுமுள்ள இதி, காக்கபாத்தகஜேந்தாதி ப்ரபத்தி ப்ரகரணங்களிலுமெனறுபடி மற்றுமுள்ள ஸரணாஸதி ப்ரகரணங்களும் லாஹிககத்ரவ்ய நிஷேபங்களும் அநந்தங்களாகையாலலைபெல்லாவறறையும் காணகை ஸக்யமோ? ப்ராயஸஸக்யங்களென்றாலுளில் அஹ்நங்கள் ப்ராயிக்நகளாமத்தனை போக்கி அவிநாஹ்தங்களாக சித்திக்குமோ? எனன் இவறறின அர்த்தசுவஹாததாலும், லாஹிகத்ரவ்ய யாலும், சித்திக்குமென்று கணிசித்த அர்த்தசுவஹாதிசனைக் காட்டுகிறார் தான் இந்யாதியால் - வல்லன் இந்யந்நெ சமர்த்தம், ரக்ஷிப்பதும் செய்யம் இந்யநெ காரணம், சொன்னபடி தேறி, விஸ்வசிதது, தான் ரக்ஷித்துக் கொள்ள மாட்டாமையை அறிவித்தென்று கார்ப்பண்ய கொண்டபடி மாப்பிலே கை வைத்துக் கொண்டென்று வ்நேசிமெல்லாம் தீரநது, தான்...

(சா.ப்ர) பரத்வமிதி ஹவ: | எவ ப்ரமாணதமே ஸ்ரீமத்ராமாயண எவாஹ்நாஸ்தான தர்ஸநாஸ்வ்வாஹ்நாவிநா ஹவஸ்சிதத எவெத்யாஹிப்ரெத்ய லாஹிகக ஹர்ஸ்யாஸே அஹ்நாந்யம் தர்ஸயதி | இப்படி மற்றுமுள்ள இந்யாதிநா | எவமேவோதாஹதவ்யதிர்ரிசுஷே வாயசகபொதோபாஹ்யாநாதிஸ்வித்யர்த்த: | சக்ஷேபவிஸ்தரேதி, ப்ரகரணாந்நரே சக்ஷேப: விஸ்தரஸ்து லாஹிககப்ரபதந இத்யர்த்த: | சபித்ராசெத்யாதிசந்யரூபோஹ்நிகார உக்த: | க்ருதஸ்நலோகபரிஹ்ரமணேஹி ரக்ஷகாந்நராலாஹிசுராகிசந்யாநுஸந்நாநாஸ்க கார்ப்பண்ய ஹ்யோத்யதே | ஸரணம் கத இதி நிர்ஹேச ரக்ஷகத்வ ப்ரார்த்தநாஸ்க அஹ்நி சுவரூப ததந்நாநித் காஸ்துவரணம் சோக்தம் தமேவேதி ப்ராதிகூல்யாநுஸ்தானபலப்ரதஸ்ய ப்ரத்யாஹிபாபநாந் ததாநித் ததிரிஷயே அநுகூல்ய சஹ்ந்ய ப்ராதிகூல்ய வர்ஜநமஹாவிஸ்வாஸாவிவக்ஷிதா இதி சக்ஷேபேந த்ரஹ் ஸக்யமிந்யர்த்த: | லாஹிககவிஸ்தரேநாஹ்நாந்ய ப்ரதர்ஸயதி - தான் ரக்ஷிகக மாட்டாததொரு வஸ்துவை இந்யாதிநா | ரக்ஷித்துக் கொள்ள மாட்டாமையை அறிவித்து, ரக்ஷணாஸக்தி விபாஸ்ய, ப்ராபநஸ்ய ப்ராநபூர்வகத்வாதிசந்யாநுஸந்நாநரூபம் கார்ப்பண்ய தேந ஹ்யோத்யதே | மாப்பிலே கை வைத்து இந்யாதி |...

(சா.வி) தர்ஸநாசு சமர்ப்பணபரத்வமிதி ஹவ: | காக்காதி ப்ரபத்தி ஸ்தலே காஹ்நஸ்தலேஹ்யேவ்ந்த்ரஹ்யமிந்யாஹ இப்படி மற்றுமுள்ள இதி | ரக்ஷிகக மாட்டாத, ரக்ஷித்மஸக்யம் | ரக்ஷிகக வல்லன் ரக்ஷணசமர்த்தஸ்ய | ஒருவன் பக்கலிலே எகஸ்ய விஷயே | அவன் திறத்தில், ததிரிஷயே | தலிதநது த்யக்த்வா | ரக்ஷிப்பதும் செய்யம், ரக்ஷண க்யூர்த் - தேறி விஸ்வஸ்ய | ரக்ஷித்துக் கொள்ள மாட்டாமையை, ரக்ஷணாஸாமர்த்தம் | அறிவித்து விபாஸ்ய | ஹய கெட்டு, விஹய | மாப்பிலே, உரஸி | கை வைத்துக் கொண்டு, ஹஸ்த் நிஷிப்ய | கிடநது, ஸயித்வா | உறங்க, நித்ராணே சதி |...

(சா.ஸ) எதாவதா ப்ராயிககதேவ ஸ்யாந்நாவஸ்யம் ஹவநமிந்யத்ராஹ இப்படி இதி | அதேதேஸாஹ்நுஸேயார்த்த...

(सा.सं) प्रकाशकमन्त्रप्रतिपाद्यता निरूपयितुमुपक्रमते । இக்கடலடையெலலாம் इति - सापराधैर भिगन्तव्यतादि पञ्चकवति हि भरन्यसनतदङ्गानामनुष्ठानम् । नायं परमपुरुषस्सापराधैरभिगन्तव्यतादि मान् । सर्वज्ञादिरूपतद्विरोधिगुणषट्कयुक्तत्वादिति प्राप्ते यद्यपि तथापि सर्वज्ञादिगुणज्ञानोत्थित शङ्का पञ्चक निवर्तक पुरुषकाराद्याकार पञ्चकवान् शेषी च नारायण इति सापराधा अपि गुरुमुखेन जानन्ति चेत्तैरभिगम्यतादि मानेव भरन्यसनादिच तत्र सुकरमित्याभिप्रेत्य पुरुषकाराद्याकार पञ्चक प्रदशकि शब्दे प्रथममानुकूल्य सङ्कल्प प्रातिकूल्यवर्जनयोः...

மூ - எங்ஙனேயென்னில், சார்வஜசர்வशक्तியுக்ஞாய, கர்மானுரூப ஫லப்ரதணாய, சர்வோபகாரநிரபேக்ஷணாய

(சா.டா) சங்கல்பப்ராநிகூல்யவர்ஜநானுஸந்நானஸ்தல காட்டுகிறார் சார்வஜேத்யாதிபால க்ரியாபதததில் மஹாவிஸ்வாஸமநுஸந்நேயமெனகைககாக அதுககு ஹேந்வொனஷங்கூபஞ்சகநிவந்நகாகாரவத்வென விசேஷிக் கிறார் தவ்ராதீ ஶங்கூபஞ்சக ஸ்ரூப டர்சயநி । சார்வஜேத்யாதிபால அபராடர்சர்சினி஑்ரஹ ஶக்திமாஸ்சேநி டாவ: , இது டண்யனான தனககு அ஑ி஑ம்யனாகாதைககு ஹேநுவ்நோபந்யாஸம் - கர்மானுரூப஫லப்ரதணா டெனறது அநந்த஫லத்தைத தாராமைககு ஹேநுபந்யாஸம் சர்வோபகாரநிரபேக்ஷணாடெனறது அல்பவ்யா பாரத்தால் தாராமைககு ஹேநுபந்யாஸம் । டஹ்விதம்ஹாபகாரங்நகநிலும் அபேக்ஷேயிலலாதவநிந்த அல்பவ்யாபாரத்தை அபேக்ஷித்த அதுககு ஫்ரத்யூபகாரமாக மஹா஫லம் தரக் கூடுமோவெனறு...

(சா.ஸ்வ) ஫்ரபஞ்நஸ்தான விர்ரோ஑ிஷங்கூபஞ்சகநிவந்நகநயா ஑ோபகாரகநமத்வ ஫காரத்தை஑ம். அநத ஶங்கூபஞ்சகத்தை஑ம் தர்வீஜங்நகளை஑ம் காட்டுகிறார் சார்வஜேத்யாதிபால் சார்வஜசர்வशक्तியுக் ணாய இநி - அபராடர்சர்சினி ஑்ரஹ ஶக்திமாஸ்சேநி டாவ: - இது டண்யனான தனககு அவன் அ஑ி஑ம்ய ணாகக கூடுமோ எனகிற ஶங்கூககு ஑ீஜம் - கர்மானுரூப஫லேநி, இது, ஫்ராஸிவிர்ரோ஑ியான அநந்தா ஫ரா஑ங்நகளை஑ுடையார்ககு அளவிலலாத ஫லத்தை தரக் கூடுமோ? என்கிற ஶங்கூககு ஑ீஜம் - ஫ல கர்மானுரூபமாகையாவது, ஸத்கர்மணஸஸ்த஫ல, டுஷ்கர்மணோ டுஷ்஫ல, மஹதோ மஹத்஫லம், அல்பஸ்யால்ப ஫ல, த஑்விர்ரோ஑ிநஸ்தத்஫்ரதி஑ந்நஸ்சேத்யேவ ரூபமாயிருககை தயா ஑ானந்தா஫ரா஑ங்நகநிருககையாலே அநந்தடுஷ்஫லங்நகளைக் குாடுக்க வேண்டிருகக அத்தைக் குாடாதே ஸத்஫லத்தைக் குாடுக்கையம், ஫்ராஸிவிர்ரோ஑ியிருக்கையாலே ஫்ராஸி஫்ரதி஑ந்ந டண்ண ஫்ராஸமாயிருக்க ஫்ராஸி டைக் குாடுக்கையம் அல்பவ்யாபாரத்துக்கு அல்ப குாடுக்க ஫்ராஸமாயிருக்க அளவிலலாத ஫லத்தைக் குாடுககையம் கூடுமோ? எனறு ஶங்கூ஑ி஫்ராயம் । சர்வோபகாரேநி । இது அல்பவ்யா பாரத்தககுத் தருகை கூடுமோவென்கிற ஶங்கூககு ஑ீஜம் । மஹோபகாரத்திலுமுளபட அபேக்ஷே யிலலாதவனுக்கு அல்பவ்யாபாரமுபகாரமாகமாட்டாதெனனுமிடம் கைமுத்யஸி஑்ரமனறோ வென்று ஶங்கூ஑ி஫்ராயம் ।...

(சா.஫்ர) ம஑ிகாரிணோநி நீ஑த்வ ஑ேநி । சார்வஜசர்வशक्तியுக்ஞாய இத்யநேநானந்தா஫ரா஑஑ானவானு தத்஫ல ஫்ரடான ஶக்தஸ்ச விலக்ஷண மோக்ஷ ந ட஑ா஑ிநி ஑்யோத்யதே - கர்மானுரூப஫லப்ரதணாய இத்யநேந அநந்தா ஫ரா஑஫ல஫்ரடானா஫்ரூர்வ ந டாஸ்யதீநி ஑்யோத்யதே । நிரபேக்ஷேத்யநேந ஫ூர்நத்வா஑ல்பம் ஑்ரந்யாஸம் நாபேக்ஷத இநி...

(சா.வி) அநுஸந்நிக்கும஑டி, அநுஸந்நேயாய டாஸ்யாத்தா஑்ரஶ ஫கார: சார்வஜசர்வशक्तியுக்ஞாய இநி, ஸர்வ ஜத்வென ஸகலா஫ரா஑வே஑ித்வாத் ஸர்வशக்தித்வென த஑நு஑ுண஫ல ஫்ரடான ஶக்திமத்வா஑்ர஑்ர஑்ரதயா கதம்஑ி ஑ந்தவ்யோ ஑்ரவநீநி ஶங்கூ ஑ாயதே । கர்மானுரூப஫லப்ரதணாய இத்யநேந கர்ம஫ல஫்ரடான஑்ர஑்ர ஶங்கூல்பத்வாத் கர்மஸாம஑்ரயா: க஑ா஫்யவிர்மாநுத் மோக்ஷம் ந ட஑ா஑ிநி ஶங்கூ ஑ாயதே - சர்வோபகார நிரபேக்ஷணாய இநி ஫்ரி஫ூர்நத்வா஑ல்பவ்யாபாரேந ந ட஑ா஑ிநி ஶங்கூ ஑ாயதே । ஑ுபகார ஶாபேக்ஷஸ்து ஶ்ரவோபகாராபேக்ஷயால்ப...

(சா.ஸ) அநுஸந்நேயத்வமா஑ - சார்வஜேத்யாதிநா ।...

மூ - क्षुद्रदेवतैகளைப் போலே क्षिप्रकारியன்றிக்கேயிருப்பானாய் समाधिकदरिद्रனான सर्वेश्वरன், अनन्तापराधங்களையுடையார்க்கு अभिगम्यனாகையும், प्राप्तिविरोधियான अनन्तापराधங்களையுடையார்க்கு அளவில்லாத फलத்தைத் தருகையும், अल्पव्यापारத் துக்குத் தருகையும், தாழாதே தருகையும், தரம் பாராதே தருகையும், கூடுமோவென்கிற शङ्कைகளுக்கு நிவர்த்தகங்களுமாய் यथासंभवमुपायत्वप्राप्यत्वोपयुक्तங்களுமாயிருந்துள்ள पुरुषकारसम्बन्धगुण व्यापारप्रयोजन विशेषங்களாகிற -

(சா.தி) शङ्कै । क्षुद्रदेवतै इत्यादि विलम्बियाते त्र माट्टाமைக்கு हेतूक्ति । समाधिकदरिद्रनेன்றது வாசி பாராதே தர மாட்டாமைக்கு हेतूपन्यासம் தாழாதே, विलम्बियाते தரம், तारतम्यम् । महाप्रभुवानவன் अतिक्षुद्रனை गणिदानीறே, यथासंभवम्, यथायोग्यम् । पुरुषकारमुपायत्वोपयुक्तम् । सम्बन्धादிகள் उभयत्रोपयुक्तங்கள் पुरुषकारமாவது? आश्रयणीयனுக்கும் आश्रयित்பார்க்கும் घटकனான चेतनன் सम्बन्ध, शेषशेषिभावादि । गुणங்கள், दयादிகள் व्यापारं, सृष्ट्यादि । प्रयोजनविशेषமாவது, आश्रितप्रयोजनैक प्रयोजनत्वम् ।...

(சா.ஸ்வ) क्षुद्रेति । இது தாழாதே தரக் கூடுமோவென்கிற शङ्கைக்கு बीजम्. தாழாதே என்றது विलम्बियातेயென்றபடி समाधिकदरिद्रनेன்றது, தரம் பாராதே தரக் கூடுமோவென்கிற शङ्கைக்கு बीजम्. தரம், तारतम्यम् । महाप्रभुवानவன் अतिक्षुद्रனை गणियानीறே तथा च தரம் பார்த்துக் கொடுக்கைக்கும் लक्ष्यமல்லாத विषयத்தில் தரம் பாராதே கொடுக்கை सुतरां கூடா திறே என்று शङ्काभिप्रायम् । यथा सम्भवमिति - पुरुषकारमुपायत्वोपयुक्तम् । सम्बन्धादிகள் उभयत्रोपयुक्तங்கள் पुरुषकारமாவது अपेक्षितத்தைத் தலைக்கட்டிக் கொடுக்க வல்ல चेतनன் अभिगम्यனாகைக்கு उपायமாக வரிக்கப்பட்ட चेतनान्तरम् । सम्बन्धः स्वामित्व दासत्वरूपः । गुणाः - कारुण्यवात्सल्यादयः । व्यापारस्सङ्कल्प रूपः । प्रयोजनं रक्षणव्यापारे स्वस्य फललाभः ।...

(சா.ப்ர) सकृद्रन्यासान्न दद्यादिति द्योत्यते - क्षुद्रदेवதैகளை इत्यादिना अल्पकालसाध्येन न दद्यादिति द्योत्यते - समाधिकदरिद्रनாய் इत्यनेनाति नीचेभ्यो न दद्यादिति द्योत्यते - यथा संभवमिति सम्बन्धो गुणेष्वानन्द सौन्दर्यादयश्च प्राप्यत्वोपयुक्ताः । इतरे वात्सल्य सौशील्यादयोज्ञानशक्त्यादयश्च...

(சா.வி) व्यापारस्यापि फलं ददातीति भावः क्षुद्रदेवதैகளைப் போலே इति क्षुद्रदेवतास्ता वच्छिन्नफलप्रदाने तदाशया शीघ्रं सर्वेस्वाश्रिता भवन्तीति स्वप्रभुत्वविस्ताराय शीघ्रं फलं ददति - अयं तु स्वतस्सिद्धैश्वर्यवत्वात्तदर्थं शीघ्रकारी न भवति शीघ्रं मोक्षं न ददातीति शङ्का जायते । समाधिकदरिद्रनாய் इत्यनेन तारतम्यमविचार्यापरिच्छेद्य फलं न दद्यादिति स्वयमधिको हि पराधिक्यं विचार्य तदनुगुणमेव फलं ददातीति शङ्का जायते - அளவில்லாத फलम्, अपरिच्छेद्य फलम् । தருகையும் दानमपि - अपि विरोधे । தாழாதே अविलम्बेन । தரம் பாராதே, तारतम्यमविचार्यैव । पुरुषकारेति । पुरुषकारसम्बन्धः...

(சா.ச) தாழாதே, विलम्ब विना । தரம் பாராதே, तारतम्य नालोच्य । सापराधघटकश्चेतनः पुरुषकारः - निरुपाधिक स्वस्वामि भावादिसम्बन्धः - गुणाः, सौलभ्य सौशील्यौदार्यादयः - स्वाभाविकस्सङ्कल्पविशेषस्वीय रक्षणे बहुमुखेन प्रवृत्तत्वादि व्यापारः - स्वीयेषु फलप्रदाने स्वार्थत्वा...

மூ - ஸேஷியினுடைய அகாரங்களைப் பொதிந்து கொண்டிருக்கிற ஸ்ரீமच्छब्दத்திலும் நாராயண ஸ்லோகத்திலும் ஆர்யமாக அநுகூல்ய சட்கூல்யமும் ப்ராதிகூல்யவர்த்தனமும் அநுசந்தேயமாகக் கடவது. இப்படி விசிஷ்டணான ஸ்வாமியை —

(சா.நீ) பொதிந்து கொண்டு தாத்ரயத்திலே கர்மீகரித்ததுக கொண்டுனதை ஆர்யமாக சித்திகடும் ப்ரகாரத்தைக் காட்டுகிறார் இடபடி விசிஷ்டேநி । ஸ்வாமியை நக்ஷமீ விசிஷ்ட ஸ்வாமியை । ஸ்வாமி விஷயத்தில அபிமதானுவர்த்தனமும் அநாபிமதவர்த்தனமும் பண்ண ப்ராப்திதே னன்று கருத்து யதா, விசிஷ்டஸ்வாமியை பூரூபகார சம்பந்த்ரூப...

(சா.ஸ்வ) பொதிந்து கொண்டு கர்மீகரித்ததுக கொண்டு, தாத்ரய விஷயங்களான அர்யங்களிலே அந்தர்த்தங்களாக்கிக் கொண்டுனதபடி இவ்அகாரங்களைப் பொதிந்து கொண்டு இருந்தால் அநுகூல்ய சட்கூல்யாதிகள அர்யங்களாக வேண்டுமா? அந்யஸ்ய தாத்ரயவிஷயதாமாஸ்தேந ததந்யஸ்யா ர்த்ததஸ்சித்திகெனறால் அதிப்ராப்தி வாராதோ? என்கவருளிக் செய்கிறார் இடபடி இத்யாதி । இப்படி விசிஷ்டணான, உத்தப்ரகாரவிசிஷ்டணான பூரூபகாரசம்பந்தாதி விசிஷ்டணானவென்றபடி...

(சா.ப்ர) உபாயத்யோபயுக்தா இத்யர்ய: பொதிந்து, கொண்டிருக்கிற, ஸ்ரீமத்நரே ப்ரதிபாதிக்கே பூர்வகூதா ப்ராப்திக்ஷாபணார்த்த பூரூபகாரமபேக்ஷமாண ஸ்யானுகூல்யாபாவே ப்ராதிகூல்யே ச பூரூபகார எவ ந சித்தயதீதி பூரூப காரரூப ஸ்ரீமच्छब्दார்த்தத்யோஸ்சித்தி: । நாராயணேத்யத்ர சம்பந்தசாமான்யஸ்ய ஷட்த்யர்யதயா ஸ்வஸ்வாமிபாவ சம்பந்தஸ்ய ப்ரதானேதாஸ்ய ஸ்வாம்யதிசயகரத்வமேவ ஸ்வரூபமிதி ஜானந்ரபித்யுர்மகவத்ராதீதே விஹிதேஷு ப்ரவர்த்தி - கிஞ்நாராயண ஸ்லோகாஹ்நிஹிணா நியந்ரத்வஸ்யாபி ப்ரதானே: “சுருதிஸ்மூர்திர்மமேவாஜ்ஞா” இத்யுத்த மகவந்ரயமநாஹ்நிஹிதேஷு ப்ரவர்த்தி, நிஷித்ரேஷ்யோ நிவர்த்தி ச । ப்ரவ்ர்த்தி நிவ்ர்த்தி ச சட்கூல்ய பூர்வகே இதி சம்பந்தரூப நாராயண ஸ்லோகார்த்தத்யோஸ்சித்திரிதி பாவ:, எவ் மூலமந்ரே சரமஸ்தலகே ச ஔசித்தியாதானுகூல்யசட்கூல்ய ப்ராதிகூல்யவர்த்தன ப்ரகாஸக ப்ரதேஸானப்யாஹ் இடபடி விசிஷ்டணான இதி । பூரூபகாரவிசிஷ்டேந் சர்வேஸ்வரமதித்யர்ய:, பூரூபகாரசம்பந்த்ரூப வ்யாபார ப்ரயோஜன...

(சா.வி) ரூபவ்யாபார ப்ரயோஜனானி ஸட்கூல்யபஞ்சக நிவர்த்தகானி । பொதிந்து கொண்டிருக்கிற, கர்மீ கூத்ரா ஸ்திதே ஸ்ரீமच्छब्दे நாராயண ஸ்லோகே ச ஸ்ரீமच्छब्द: பூரூபகார நாராயண ஸ்லோகஸ்வஸ்வாமிபாவசம்பந்த்ரூப வ்யாபாரவ்யாபாராநி ஸுஷ்ட்யாதிவ்யாபார ஸ்வாஸ்திரதரக்ஷணைகப்ரயோஜனம் ச ப்ரதிபாதிக்கே பாவ: அர்யமாக இதி அய பாவ: ஸ்ரீமதித்யநேந பூரூபகாரவैசிஷ்ட்ய ப்ரதிபாதிக்கே । ததா பூரூபகாரத்வம் சாஸ்த்ரயணியஸ்ய அஸ்த்ரய தஸ்யா கதகசேதனத்வ கதகத்வம் சாஸ்த்ரயணிய விஷயே ப்ராதிகூல்யாசரணானுகூல்யானாசரணாப்யா ப்ரபூவமூக்ஷ்யே சதி ததபிமூக்ஷிகரணாய பவதி - ததஸ்சானாதிக்காலமானுகூல்யாசரணப்ராதிகூல்ய வர்த்தனாப்யுபகாரம் விநா கதகா வலம்பநா சபவாதானுகூல்யசகல்பப்ராதிகூல்யவர்த்தி ஸ்ரீமच्छब्दார்த்த சாமத்யாஸ்சித்தயத இதி - நாராயணஸ்லோகத்திலும் இதி - நாராயணஸ்லோகஸ்ய சர்வாந்ரத்யாமி சர்வஸ்வாமிவசனத்வாஸ்வாமிவிஷயே பரதந்ரசேதனஸ்யாபி மதானுவர்த்தனானபிமதநிவர்த்திநாராயண ஸ்லோகார்த்த சாமத்யாஸ்சித்தயத கர்த்தவ்யதயா சித்தயத இதி பாவ: - இமமேவார்த்த வ்யநக்தி இப்படி விசிஷ்டணான இதி - பூரூபகாராதி விசிஷ்டேத்யர்ய:...

(சா.ச) பிஸந்தி கூதோமூக்ஷோஹ்நி: ப்ரயோஜனம் । விஸேஷபதம் பஞ்சஸ்வப்யந்வேதி - கதமவ்ரதயோரநுசந்தேயதா ப்ரகார இத்யாஹ் இடபடி இதி । விசிஷ்டணான, பூரூபகாராதிவிசிஷ்ட நானாரூபவத்ஸ்வாமி விஷயே ।...

(सा.सं) सापराधस्य तत एव प्राप्ति प्रतिबन्ध निवृत्तिच्छायां तत्वेन शरणं भजमानस्य तदानुकूल्येन वर्तन तत्प्राप्तिकूल्यनिवर्तनाभिसन्ध्योरौचित्यप्राप्तया तथाविध स्वामि प्रदशकि शब्दे तद्विषयाभिमतानु वर्तनस्य सङ्कल्पनीयताप्यर्थतस्मिन्नेत्यर्थः पुरुषकारादि पञ्चस्वप्यन्वित विशेषपदार्थान् दर्शयति - विशेषङ्कणावला इत्यादिना ।...

(சா.ச) மறுககவொண்ணாமை, அனதிலங்நாயத்வம் | ஒழிக்கவொழியாமை,அவர்ஜனீயத்வம் |
தண்ணியர், ழுதா: |...

(सा.सं) अथ यथालोकं सार्वज्ञादिगुणज्ञानेन शङ्कापञ्चकोत्थिति पुरुषकारविशेषादिना तत्परिहार प्रकार च यथालोकं च दर्शयति இவ்விசேஷங்களைந்தொழும் इति - कृत्स्नापराधज्ञस्तदनुगुणदण्डन शक्तश्च सापराधेन कथमभिगन्तव्यस्स्यादिति शङ्का पुरुषकारबलात्परिहरति - सर्वज्ञायां इत्यादिना । कर्मानु रूप फलप्रदः तच्चान्यस्य कथमपरिमितफल प्रदस्स्यादिति शङ्कां सम्बन्ध बलेन परिहरति ।...

மூ - கர்மானுரூபபலப்ரதனேயாகிலும் இப்ப்ரபுத்திரூபவ்யாஜத்தாலே ப்ரஸந்நாயம் சுவாமித்வ, டாஸத்வ, சம்ப்ந்நோபாதிக்கமாய டாய் போலே சுவத்: ப்ராஸமானவளவிலலாத ப்ரபுத்தையும் தரும். அவாஸ சமஸ்த காமனாகையாலே சர்வோபகாரநிரபேக்ஷனேயாகிலும் அல்பத்தாலே வர்ஷாக்கார்யனான சுஜன சார்வஹ்மணைப் போலே தனநிரூபாதிக்க காரண்யாதிக்களாலே இவன் செய்கிற சில்வான வ்யாபாரத்தைத் தனக்கு ப்ரமோபகாரமாக...

(சா.டீ) சுவத்: ப்ரவூத்னாகாமையால் கர்மானுரூபபலப்ரதனேயாகிலும் இப்ப்ரபுத்திரூபவ்யாஜத்தாலே ப்ரஸந்நாயம் சுவாமித்வ, டாஸத்வ, சம்ப்ந்நோபாதிக்கமாய டாய் போலே சுவத்: ப்ராஸமானவளவிலலாத ப்ரபுத்தையும் தரும். அவாஸ சமஸ்த காமனாகையாலே சர்வோபகாரநிரபேக்ஷனேயாகிலும் அல்பத்தாலே வர்ஷாக்கார்யனான சுஜன சார்வஹ்மணைப் போலே தனநிரூபாதிக்க காரண்யாதிக்களாலே இவன் செய்கிற சில்வான வ்யாபாரத்தைத் தனக்கு ப்ரமோபகாரமாக...

(சா.ஸ்வ) ஜாபிதமாகிறது ப்ரஸந்நாயம் ஐத. ப்ராபிவிர்ஸித்திகளான அபராஹ்மணிகளைப்பெல்லாம் ஸ்மித்தவனாயென்றபடி இதனால் டுப்வர்த்தகருக்கு டுப்புல கொடுக்க வேண்டாவோ வென்கிற சோய ப்ரஹ்மம். அத எவ் ப்ராபிவிர்ஸித்திகளுக்கு ப்ராபிப்ரதிபந்த்ரூபபல கொடுக்க வேண்டாவோவென்கிற சோயம் ப்ரஹ்மம். சுவாமித்வ டாஸத்வ சம்ப்ந்நோபாதிக்கமாய கர்மானுரூபபலப்ரதனேயாகிலும் இப்ப்ரபுத்திரூபவ்யாஜத்தாலே ப்ரஸந்நாயம் சுவாமித்வ, டாஸத்வ, சம்ப்ந்நோபாதிக்கமாய டாய் போலே சுவத்: ப்ராஸமானவளவிலலாத ப்ரபுத்தையும் தரும். அவாஸ சமஸ்த காமனாகையாலே சர்வோபகாரநிரபேக்ஷனேயாகிலும் அல்பத்தாலே வர்ஷாக்கார்யனான சுஜன சார்வஹ்மணைப் போலே தனநிரூபாதிக்க காரண்யாதிக்களாலே இவன் செய்கிற சில்வான வ்யாபாரத்தைத் தனக்கு ப்ரமோபகாரமாக...

(சா.ப்ர) இவன் ஸ்மிக்கிற சில்வான வ்யாபாரத்தை, எந்த்ரியமானவ்யாபாரம். சக்ரதர்ஸ்யாஸ மித்ய: |...

(சா.வி) மிதி. அத எவ் சாஸ்ய "அவிஜாதா சஹ்ஸாஸு:" இதி நாம ச. கர்மானுரூபேதி - ப்ரபுத்திரூபபலப்ரதனேயாகிலும் இப்ப்ரபுத்திரூபவ்யாஜத்தாலே ப்ரஸந்நாயம் சுவாமித்வ, டாஸத்வ, சம்ப்ந்நோபாதிக்கமாய டாய் போலே சுவத்: ப்ராஸமானவளவிலலாத ப்ரபுத்தையும் தரும். அவாஸ சமஸ்த காமனாகையாலே சர்வோபகாரநிரபேக்ஷனேயாகிலும் அல்பத்தாலே வர்ஷாக்கார்யனான சுஜன சார்வஹ்மணைப் போலே தனநிரூபாதிக்க காரண்யாதிக்களாலே இவன் செய்கிற சில்வான வ்யாபாரத்தைத் தனக்கு ப்ரமோபகாரமாக...

(சா.ஸ) கர்மானுரூபேதி - சுவாஸ்மஸம்ஸம்ஸவதி ஜீவ் ப்ரமாத்மா஽பி சவிபூதிக் சுவாஸ்மானமநுபாவ்யத்வ நார்ப்யதீதி தடா ச்யாத், யத்யம்பூர்ணகாமஸ்சந்நபகார சாபேக்ஷ:, ந ச ததா, அத: கத்யமேதஸ்ய கார்ய கர்யாதிதி ஷட்காமிமா காரண்யாதி குணவலேந ப்ரஹ்மண: - அவாஸேத்யாதிநா...

ம - ஆதரிததுக் கொண்டு கृतஜனாய் கார்ய் செய்யும் - மற்றும்ள்ள ஸாஸ்தார்யங்களுக்கு விலம்பித்து ஫ல் கொடுத்தானேயாகிலும் அனந்யஸரணனுடைய ஫ரபத்திக்கு ஔடார்யாதிபுண ஸஹிதமாய் ஸஹகார்யாந்ர (தர) நிரபேஷமான தன் ஸங்கல்பமா஫த்தாலே கா஑விபிஷணாதி களுக்குப் போலே இவன் கோலின காலத்தில் அபேஷித

(ஸா.தி) மற்றும்ள்ள இதுாதி । மற்றும்ள்ள ஸாஸ்தார்யங்கள், யஜனபஜனாதி஑ள். மற்றை ஸாஸ்த்ரங்களில் விலம்பும்...

(ஸா.ஸா) ஂர்த் ரக்ஷணத்தாலொழிய ஂத்ம஑ாரணம் அலபமானனாய் இவர்கள் திறத்திலேதேனு மொரு வ்யாஜத்தை ஸ்ஂத்ம஑ாரணோபயுக்மாக ஫ரதீக்ஷித்துக் கொண்டு நிறகிணாகையாலே இவ்அல்ப வ்யாபார இவ்ஂனுக்கு ஫ரமோபகாரமாகிறதென்று கருதது இவ்அர்யமெல்லாம் மூலவாக்யத்தில் ஫ரமோப கார ஸஂத்ரத்தாலும் கृतஜனா஑ கார்ய் செய்யுமென்க்றவிததாலும் தோற்றுகிறது. தயா ஑் தனக்கு ஫ூர்ணநிவ்ர்த்யர்ய்மொரு ஂபகாரத்தை அபேக்ஷியாதிருக்கையும் காரூண்யாதி ஫ரவஸ்தை யாலே ஂர்த்ரக்ஷ ணார்ய்மாக அவாகள் திறத்தில் ஒன்றே ஸ்ஂத்ம஑ாரணார்ய் ஑ோலே தனக்குப் ஫ரமோபகாரமாக ஂதரிக்கையும் விரு஑்மன்஑ெறனறதாயிற்று. லோகத்தில் ஂஷ்வர்யோத்஑ர்ஸமிதரேஷ்வலக்ஷ்யதா஑ு஑்நிநிதான மாக காண்கையாலிங்குமப்படியானாலோவென்று ஸா஑்஑ியாமைக்காக அல்பத்தாலே வஸீகார்ய் ஂ இதுாதி ஑்ர஑்ஂதா஑்஑ி: - ஸௌஜந்யரஹிதானாமैஷ்வர்யோத்஑ர்ஸம் அப்படியானாலும், ஸௌஜந்யஸாலினா் இந்த ஂஷ்வர்யோத்஑ர்ஸமல்பத்தாலே வஸ்யராகைக்கேயுறுப்பாமென்று கருத்தது. மற்றும்ள்ள ஸாஸ்தார்யங்கள், யஜனபஜனாதி஑ள் அனந்யஸரணத்வ, ஂபயாந்ரராஹித்யம் । ஸ஑்஑ாரக஫ரபத்திக்கு மோக்ஷரூ஫ல் விலம்பிக்க வில்லையோவென்று ஸா஑்஑ியாமைக்காக இவ்விஸேஷம் । ஫ரபத்திக்கு இதுஸ்யாபேக்ஷிதம் கொடுக்கும் இதுநெனாவ்ய: - ஸஹகார்ய்ந்ரேதி । ஸ்ஂதீநஸஹகாரிவ்ய்திரி஑்஑் ஸஹகாரித்யர்ய: - ஸஹகார்ய்ந்ர நிரபேஷ மானவெனகிற ஸி஑்வதநுவா஑த்தாலே ஸ்வதந்ந்ரனுடைய ஸங்கல்பமெல்லாததுக்குமிந்த ஸஹகார்ய்ந்ர நிரபேக்ஷத்வ ஸ்ஂதாவமென்று ஸொல்லிறறாகிறது இததால் மற்றும்ள்ள ஸாஸ்தார்யங்களில் விலம்பி த்துப் ஫ல் கொடுக்கிறதும் ஸ்ஂ஑்஑்஑ாமா஫த்தாலத்தனை போக்கி ஸ்ஂதீநஸஹகாரி ஫ரதீக்ஷையாலே யன்஑ென்று ஜாபிதமாகிறது தயா ஑் விலம்பிக்கைக்கும், விலம்பியாமைக்கும், தன் ஸங்கல்பமா஫ மொழிய வேறு ஒரு காரணமில்லாமையாலிங்கு தாழாதே தரக் கூடுமென்று கருதது. இப்படி ஸ்வதந்ந்ரனான தன் ஸங்கல்பமா஫த்தாலே விலம்பிக்குமாகில் லோகத்தில் ஑ோலே ஒரு ஂஸ்஑ிதர் திறத்தில் கொடாதிருக்கவும் ஫ரஸா஑்஑ியாதோவென்று ஸா஑்஑ியாமைக்காக ஂடார்ய்யது஑்஑ி: । லோக ததிலும் லு஑்஑்஑ன் கொடாதிருக்க மத்தனை போக்கி ஂடாரனுமாய் ஸ்வதந்ந்ரனுமாயிருக்குமவன் கொடாதிரா஑ென்று கருத்தது. அந்யத்ர விலம்ப்யகாரிடாயிருக்கிறவிவனுக்கு ஫ரபத்ர விஸயத்தில் ஑ி஑்஑ரகாரித்வ கண்டதுண்டோவென்று ஸா஑்஑ியாமைக்காக இங்கு கா஑ாதி஑்ர஑்ஂதா஑்஑ி:...

(ஸா.வி) மற்றும்ள்ள இதி । யஜன பஜனாதிஸு விலம்ப: ஫ரபதநே஑்யவி லம்பஸ்஑் ஸ்வதந்ந்ரஸங்கல்பநியத இதி ஑ாவ:...

(ஸா.ஸ) ஑்஑்ரதேவதாவிலக்ஷணத்வென விலம்பித்஫ல஫ரதஸ்ய ஫ராத்஫ரஸ்ய ஑்ர஑வத: கதம்தி஑்஑்ர஫ரபித்ஸ்யபேக்ஷித கால ஂவாபேக்ஷித ஫ரதத்வ மிதீமா ஸங்க்஑ாமௌடார்ய்புணஸஹித ஸஹகார்ய்ந்ர நிரபேக்ஷஸ்வஸங்கல்ப விஸேஷரூ஫்வ்யாபார விஸேஷ ஑லென ஫ரி஑ரதி - மற்றும்ள்ள இதி । ஸமா஑ிக஑்ர஑்஑்: ஫ரதா஑ா஫ரதேய஑ௌரவதாரதம்யஸம்஫ரதானலா஑ வாதி஑்஑் ஸமாலோக்ஷ்யாதிநீ஑ஸ்யாதி ம஑்஑்஑்஑் கதம் ஫ரததாதிதீமா் ஸங்க்஑ா் ஫ர஫ரயோஜன...

மூ - கொடுக்கும் - சமாधिकதரிரதனேயாகிலும் சுவாதந்யாதிபுண விசிஷ்டனாய் தன் ப்ரயோஜனமாக ஆஶ்ரிதருக்கு அபேகிதம் செய்கிறானாகையாலே கோசலஜனபதத்தில் ஜந்ருக்களுக்குப் போலே குமாரனோடொக்கத் தியக்ஞகான கிளிகுப் பாலூட்டும் கணக்கிலே தரம் பாராதே கொடுக்கும். இப்படி யதாலே பிறந்த ஶட்க்களுக்கு யதாலே பரிஹாரமுண்டாகையாலே யதாஸாஸ்ர ப்ரபுதி அபேகிதஸா஧னமாகக

(ஸா.தா) ப்ரபுதிக்கு ப்லாவிலம்பமும சுவதந்ரமஶுஶ்யநியதமெனகை சமா஧ிகேத்யாதி । பரார்த் செய் யிலிதே அவா தரம் பாரட்டது ஸ்வார்த் செய்பில இதரில் தரம் பாராகக லேண்டாவென்கை. யதாலே பரிஹாரமாவது அந்: பூரஜனதாய சூஜனஸார்வஶுமகாக விஶுபுண தியக்ஞகககளாகிற லுைகிகதூஷாந்ந்தால் க்ரமேண...

(ஸா.ஸ்வா) “கயா஧ஸூதவாயஸ” எனகிற ஶுலோகத்தின்படியே இருக்கும் ப்ரயநிவூதிரூபபல் க்ஷிப்ர சி஧ிதததிதே ஆஶ்ரித விபுயத்தில மற்ருளள ஶாஸ்தார்த்ங்களுக்கு விலம்யகாரித்வ ஸ்வஸஶுஶ்யமாஶ்ர க்ருதமானாலும் ஶீஸ்வரனுக்கு அவ்ருமாதாதோ என்கில் இது ப்ரஜனஸாஸ்தார்த்த்தில் அந்நிமப்ரத்யயாந்ரு பாசனநிஷ்பத்ய்ர்த்மாகையாலும் யஜனாதி ஶாஸ்தார்த்ங்களில் தான் க்ஷிப்ரகாரியாகில் டேவதாந்ரராணா லோகாரா஧்யத்வாபாவ ப்ரஸஶ்டிக்ரைபாலவர்க்க டககல அநுபூஶார்த்மாகையாலும் அவ்ருமனறு இவ் அர்த்மஶிகாரிவிபாபா஧ிகார பரடேவதாபாரமாத்யா஧ிகாரங்களிலே கண்டு கொள்வது தன் ப்ரயோ ஜனேதி - தான் கொடுக்கிற ப்ரயோஜனத்தைப் பிறாககு ப்ரயோஜனமாக இவனெண்ணியிருந்தா லன்றோ தரம் பார்க்க லேண்டுவிதென்று கருத்து ஶீஸ்வரன் தரம் பாராதே கொடுத்தது கண்ட துண்டாவென்று ஶட்க்கியாமைக்காக கோசலேதி தூஷாந்ருகி: . கோசலஜந்ருகக கர்மவஸ்யத்வநைக ராஸியாகையாலே அங்கது கூடினாலும் அத்யந்ரந்ரஶ்ரான நித்யஸூரிகளோடு லாசியறத் தருகைக கூடுமாவென்று ஶட்க்கியாமைக்காக த்விதூய தூஷாந்ரு: । தன் ப்ரயோஜனமாகக் கொடுக் கிறானாகில் ப்ரபுதி ப்ரபுதி சில கர்மங்களுக்குத் தன் ப்ரயோஜனமாகக் கொடாதே தரம் பாராததுக் கொடுப்பானென்று ஶட்க்கியாமைக்காக சுவாதந்யேத்யா஧ுதி: । ஆதிஸந்ருதேன டயாவாஸ் த்யாதி ஶட்க்க: । இந்த வ்யவஸ்தைக்கு சுவாதந்யாதிக்களே நியாமகங்களென்று கருத்து அந்யந்ர தூந்ருயனான ஶீஸ்வரன் திறத்தில் பிறந்த ஶட்க்கைக்குயிட்படி லுைகிகதூஷாந்ருமாஶ்ரதையிட்டு பரிஹார சொல்லக கூடுமோ? ப்ரபுதி: ப்லஸா஧னத்வ வ்ருந்ரு இருந்தாலும் உக்த்ஸட்க்கைகலஶ்ருதமாகையாலது அந்யபரமாமததனையன்றோ? எனவருளிச் செய்கிறார் இப்படி யதாலேமத்யாதி । அத்யந்ரதூந்ருயவிபுயத்தில ஶட்க்கை பிறந்ததுவும் லோகமர்யாடாவலம்பனமாஶ்ரத்தாலாகையாலே பரிஹார முமப்படியே யாகலாமென்று கருத்து. யதாஸாஸ்ரமதி । ஶாஸ்த்ரந்ரவிருதா பாவே...

(ஸா.பூ) குமாரனோடொக்க, குமாரஸ்யேவேத்ய்ர்த்: - நந்ருவ் லோகந்யாபூதித ஶட்க்கானா லோக...

(ஸா.வி) சமா஧ிகேதி - குமாரனோடொக்க, குமாரேண ஶஹ । கிளிகுக்கும், ஶுக்ஸ்ய ஧ - பாலூட்டும் கணக்கிலே, ஶுரபாயயிதூத்வந்யாபேன । குமாரஸ்யேவ ஸ்ரலூலார்த் ஶுக்ஸ்யாபி ஶுர டடாதி தட்ருதி பாவ: -பரப்ரயோஜனஸ்ய ஸ்ரபயோஜனத்வாத்ரு தாரதம்ய ந வி஧ார்யமதி பாவ: । யதாலே பரிஹாரமதி - அந்: பூர ...

(ஸா.ஸ்) தயா ப்ரடானே தாரதம்யாதி வி஧ாரோஶபேகித: , ஸ்ரபயோஜனத்வநேன ப்ரடானே தூ ந தடபேகிதப்ரயோஜன விஸேஷலேன பரிஹரித சமா஧ிகேதி - ஶட்க்கை தத்பரிஹார ப்ரகார ப்ரகூதே ஶட்க்கமய்ய நிகமயதி இப்படி இதி - எவ் யதாலேகமுத்யித்ஸட்க்கானா யதாலேகமேவ பரிஹாரே சதி அந்யபர ப்ரபுதி ஶாஸ்த்ரேனோக்த...

மூ - குறையில்லை. இவ்விशिष्टமான பुरुஷகாராदிகளைந்தையும் சதாचार्यகடாக்ஷविशेषத் தாலே தெளிந்தவனுக்கல்லது महाविश्वासं பிறவாது.

(சா.தீ) परिहारम् । शङ्कापञ्चकनिवर्तकத்துக்கு फलं காட்டுகிறார். இவ்விशिष्टமான இत्याதி, अनतिक्रमणीयत्वादि...

(சா.ஸ்வ) प्रत्यक्षविरोधाभावेऽपि प्रपत्तिः शास्त्रस्य अन्य परत्वे सर्वशास्त्राणामपि मुख्यार्थपरित्याग प्रसङ्ग इति भावः । पुरुषकार सम्बन्धादिकளான இவ்அகாரங்கள் शङ्कापञ्चक निवर्तकत्वेनोपकारकங்கள் என்றது கூடுமோ? शङ्कानिवृत्तिमात्रं पुरुषार्थमन्तिरे இனி शङ्कापञ्चकनिवृत्तियையிட்டு महाविश्वासरूपाङ्गोपयुक्तங்களாகையால் उपकारकங்களென்னிலப்போது சிலர்க்கிந்த பुरुஷகாராதி(ளுடைய) ஜானமிருக்கச் செய்தேயும் महाविश्वासं பிறவாதொழிவானேன்? ஜானமாத்மிருந்தாலும் தெளிவில்லாமையாலதுபிறக்கவில்லையெனினில் பुरुஷகாராதிபோதக ஶாஸ்த்ரிருக்கச் சிலருக்குத் தெளிவுதான் இல்லாதொழிவானேன் என்ன அருளிச் செய்கிறார் இவ் விशिष्टமென்றது மறுக்கவொண்ணாமை யொழிக்கவொழிபாமை இत्यादिபாக கீழ்ச்சொன்ன विशेषविशिष्टமென்றபடி. सदाचार्येति । ஜானத்துக்கு ஶாஸ்த்ரி சாமான்ய சாமக்ரீயானாலும் தெளிவுக்கு இது विशेषसामग्रीயென்று கருத்து கடாக்ஷविशेषமாவது. उपदेशोपयुक्ता नुग्रह मात्रमन्त्रிக்கே उपदिष्टार्थங்களிலே பிவனுக்கு நல்ல தெளிவு உண்டாக வேணுமென்று ஒரு அவசரத்தில உடிக்கும் அநுக்ரஹ் । இந்த பुरुஷகாரसम्बन्धादिज्ञानமும் அதில் தெளிவுக்காக ஓர் அநுக்ரஹविशेषமும் வேணுமோ? नास्तिकனுக்கு विश्वास பிறவாதொழிந்தாலும் आस्तिकனுக்கு...

(சா.ப்ர) न्यायेनैव परिहारे पुरुषकारादयोऽपि लोकत एवावगन्तुं शक्या इति तेषां मन्त्र प्रकाश्यत्वं “प्रायश्चित्त प्रसङ्गे तु सर्वपापसमुद्वे । मामेकां देवदेवस्य महिषीं शरणं श्रयेत् ।। वाचः परं प्रार्थयिता प्रपद्येन्नियतश्चिरम्” इत्यादिभिः पुरुषकारादि जापनतद्वरणविधिवैयर्थ्यं स्यादित्यत्र यद्यपि लोकतः पुरुषकार सम्बन्धादीनामावश्यकत्वमात्रं जातुं शक्यम् । अथापि तेषां स्वरूपविशेषस्य विशेषणानां च प्रतिबन्धादेश्च मन्त्रादिप्रतिपाद्यतया सदाचार्यादिनवगमे शास्त्रादिष्वित्युक्तप्रकारेण विश्वासो न जाये तेत्याह । இவ்விशिष्टமான பुरुஷகாராदிகள் இதி । सदाचार्यकटाक्ष विशेषத்தாலே इत्यत्र “एकयैव गुरोर्दृष्ट्या द्वाभ्या वापि लभेत यत्” इत्युक्तः प्रथमगुरु कटाक्षस्तत्साध्य आचार्यकटाक्षश्च...

(சா.வி) स्त्रीपरिजनदाय सृजन सार्वभौमकाक विभीषणादि शुकादिदृष्टान्तानुसारेणेति भावः । शङ्कापञ्चकजाने निवर्तकज्ञानस्य विश्वासदाढ्यं फलमिति द्रष्टव्यम् । குறையில்லை, ந்யூனதா நாஸ்தி । एतद्विशेष विशिष्ट पुरुषकारादिज्ञानाभावे महाविश्वासो नोत्पद्यत इति व्यतिरेक मुखेनाह - இவ் விशिष्टமான இதி - தெளிந்தவனுக்கல்லது. ஜாதவந்த் வினாऽन्यस्य - ததேவாகாஹ்நாபூர்வகமுபபாடயந் தத்ர गोविन्दाह्वयोक्तं...

(சா.ச) प्रपत्तेर्मोक्षपर्यन्ताभिमत फलसाधनत्वं निर्वाधमिति यथाशास्त्र मित्यस्याशयः एवं चानन्य पराबाधित शास्त्रायेऽर्थे महाविश्वासे सति नैवमर्थस्वभावमात्रं परिशीलने न शङ्कोन्थित्यवकाश इति भावः - ईदृश महाविश्वासस्य दुर्लभत्वनिरूपणमुखेन तदङ्गक प्रपदनस्यापि भक्त्यादिवदुपपादयत्वा दुरुपलसाधनत्वमक्षतमियाह । இவ்விशिष्टமான இதி । अनतिलङ्घनीयत्वादि विशिष्टेत्यर्थः ।...

மூ - எங்ஙனேயென்னில, இஷ்வரன் அபிமுகுனலலாமையாலே கர்ம யோகாதிக்கு அநர்ஹ் னாம் படியான மஹாபாதிங்களையுடையனாய், “பிங்ஸுசிமவினிதம்” என்கிற ஸ்லோகத் தின்படியே எட்டவரிய ஫லத்தைக் கணிசிக்கும்படியான சாபலத்தையுடையனாய் —

(சா.வி) விசிஷ்டமான பூரூபகாராதிகள இம்மஹாவிஸ்வாசதௌர்ஹ்யத்தை உபாதிக்கிறார் எங்ஙனே மென்னில இயாதியால் மஹாபாதிங்களுமுடையனாய் பாராது எங்ஙனம் ஫லமிதி என்கிற ஸ்லோகையே அநுவதிக்கிறார் இஷ்வரன் அபிமுகுனலலாமையாலே இயாதிடால் ஫ல மென்னால் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும டுர்லமாய்ருத்தது என்றம் ஸ்லோகையக் காட்டுகிறார் பிங்ஸுசிமந்யாதிடால் “விதி ஸிவஸனகாசுதீர்யாதிமத்யந்தூர் தவ பரிஜனபாவ காமயே காமவூத்:” என்றதோர் ப்ரபந்யுபாயத்தைப் பார்த்தால் அதிலுமவான்...

(சா.ஸ்வ) ப்ரபதேர்ஹிமத஫லசாதினவ் ப்ரதிபாதிக்காஸ் ப்ராமாண்ய வ்லாதிவ் மஹாவிஸ்வாச பிறவாதோ? ஆஸ்திகனுக்கமும் ப்ரபதி விஷயத்தில் மஹாவிஸ்வாச பிறக்கை அர்.தென்று சொல்லுவார் தானுண்டோவென்கிற அபிபாயத்தாலே ஸ்லோகத், உத்தரமருளிச செய்திறார் எங்ஙனே யென்னில இயாதினா । ஆஸ்திகனுக்கத் விஸ்வாசமாத் பிறக்குமாகிலும் மஹாவிஸ்வாச பிறக்கை அர்.தென்று காட்டுகைக்காக முன்பு சட்ரஹேசு சொன்ன ஸ்லோபஞ்சகோத்திப்காரங்களைத் தத் தத் விசேஷாந்தரப்ரதர்ஸனமுகேன விஸ்தரேண ட்ரூகரிடா நின்று கொண்டு இப்படி அர்.தென்னுமிடத்தில் அபியுக் த் சமதிமையுமும் காட்டுகிறார். இஷ்வரன் இயாதிடால் அபிமுகுனலலாமையாலே இதி । அவன் அபிமுகுனையாகில் தனக்கு கர்மயோகாதிவ்மேயுண்டாமபோது ப்ரபத்யாதிக்காரியாகக் கடவ தனக்கு அதிலலாமையாலே அவன் அபிமுகுனல்லென்னுமிடம் சித் தமாயைவால் தனக்கு அவன் அபிமுகுனாவதென்று தேருகை சுதரா கூடாதென்று கருத்து இப்படி இந்த விசேஷப்ரதர்ஸனமுகத்தாலே பூர்வத் ஸ்லோ பஞ்சகத்தில் ப்ரதம்ஸ்லோகத்திற் ட்ரூகரிடா நின்று ஸ்லோகிதி அந்த ஸ்லோகத்தில் “விதி ஸிவ ஸவனகாசுதீர்யாதிமத்யந்தூர்” என்கையாலே ஫லமெட்ட வரி தென்னுமிடமும், காமயேயென்கையாலே சாபலமும், பிங்ஸுசிமென்கையாலே இந்த சாபலம் மஹாபாதிருமென்னுமிடமும் ஸ்ரூபிதமாகிறதினே சாபலத்தையும இதி. இங்கு ச் ஸ்லோத் தால் கீழ்ச் சொன்ன அபாதிங்களில காட்டில இந்த சாபல மிகவும் அபாதிமென்று சூசிதம் ।...

(சா.ப்ர) விவதி: சம்வநாதினா ச டுபதேசாதினவகமே விஸ்வாசாதினகவ் ஸட்ரஹ்மாஹ । எங்ஙனே யென்னில இஷ்வரனில இயாதினா எட்டவரிய, ப்ராமுமசக்யம் । கணிசிக்கும்படியான சாபலத்தை, க்ரூகரிடாபிபாயம்...

(சா.வி) ட்ரஹ்மாந்தமுடாஹரி । எங்ஙனேயென்னில இதி । இஷ்வரன் அபிமுகுன் அலலாமையாலே, ப்ரஹ்மகடாதிபாவேன - அநர்ஹ் னாம்படி மஹாபாதிங்களையுடையவனாய் யதானர்ஹ்ஸ்யாத் தாவிதிமஹா ப்ரதிபவத்: எட்டவரிய ஫லத்தை, விதிஸிவாதிபிரபி ப்ராமுமசக்ய ஫லம் । கணிசிக்கும்படியான, யதேச்சேதா । சாபலத்தையுடையனாய், சாபலவத்: । அத்யந்தானர்ஹ்ஸ்ய கரேண சந்த்ரஹேண வாஜ்ஜா வடூர்லப஫லே சாபலமேவ...

(சா.ச) இமமேவார்தமவ்யக் த் தாவிபியுக் த் வாக்யாபிபாயதயா விவூவந் மஹாவிஸ்வாச ச்யடூர்லபதரவ்மேவ ட்ரஹ்மயிதி । எங்ஙனேயென்னில இயாதினா - மஹாவிஸ்வாசாதிபூர்வஸ்ய ஸ்லோகிதிவ்யவச்யம் பவந ப்ரதர்ஸ னாயானேகார்த்ஸ்வபாவப்கதநம் ।...

(சா.வி) நோதேதிதி ஸாவ: அநுஷ்டிகக: புகுகிற, அநுஷ்டானு் ப்ரவிக்ஷம் அநுஷ்டேயதயா ஸ்திதமித்யர்த: ஒன்றும் வேண்டாதது, ஁க யதாபேக்ஷித ந ஸ்யாத்தாவித்ரம் | உபாயத்தைக கொண்டு, உபாயம் ஁ரீதவா | கோலின காலத்திலே, அபேக்ஷிதகாலே஁பி | பெற ஁சுபபட்டு, ப்ராமுஸாஸாமவலஸ்ய ஸ்திதஸ்யேதி ஸேஷ: ஒருதததுகுகும், ஁கஸ்யாபி | யஸ்ய கஸ்யா஁திபி வேத்யர்த: அந஁நாமம் ஁வதது, அந஁தயா ஸ்திதத்வ஁பி | தன அநுபந்நிகளையும் கொண்டு ஁஁஁பேறு பெறுவதாக, அநுபந்நி஁ஸ்ச஁ ஁தத்புருஷார்த ப்ர஁மிஸ்சித்ரயேதி - விஸ்வாஸம் பிறக்கையில் ஁஁விஸ்வாஸோத்பத்தௌ | ஁ரு஁மையே ஁ர்ஜேயதா஁, ஁ர்ல஁தாமிதி ஸாவ:...

மூ - "கல என்(ளு) கட்டுப் போய்க் கல எண்ணெய்யாயிற்று" என்று எம்பாந்தூரளிச் செய்தாரிஹே—
 (சா.பா) கலவெளகட்டுப் போய்க் கல எண்ணெய்யாயிற்று என்று அபியுக்நா வசனம் । இதின்
 அর্থம் ஒரு ராஜா ஒரு குடிமகனுக்கு கலவெள(ளு)சு கமை வரவிடச் சொல்லிவிட்டானாய்
 அவனதற்கு மனறா வர அது மாட்டாயாகில் கல எண்ணெய்க் கைவமாவது வரக்
 காட்டெனற ந்யாயம் மனறா வரவெளகடுக்க கலவெள(ளு)சு கமையிலும் காட்டில அநிசூரவான
 வல்துதலும் வந்து பராமாயிறாம் அபிமேயிநகரம் கரூரான ஸ்ரீமதாயக் குறித்து
 அஞ்சின அபிகாரிகு ஶரண வஜ என்று தத்பாயத்ததை விபித்து மஹாவிஸ்வாஸத்தை அஹ்மாக
 விபிககையால் "விஸ்வாஸாயாஸம்ந்யாஸனம்நயோரீவீ கோ விஸேஷ:" என்றடியே ஸ்ரீமதாயக்
 காட்டிலும் துக்ரீமாய் வந்து விபிந்தகைக்கை...

(சா.ஸா) தன அநுபந்திகளையாம் இதி தான வ. நுன தித அஸம்ஸாவிதமாயிருக்கத தன அநுபந்தித்
 தாமல் மிகவும் நிஹீனராயிருப்பாரா பெறுவது மூராமஸம்ஸாவிதமென்று கருத்து இப்படி
 விஸேஷ ப்ரதர்ஸனமுகதாமல் பத்யமசாஹீ இஹீகூதையாய்ந்து கலவெளகட்டு இயாதி, எள்கட்டு.
 எள்கமை கல எண்ணெய் கல தைம். அஸ்யாபியுக்நாவக்யஸ்யாய் ஸாவ: - ஒரு ராஜா ஒரு
 குடிமகனுக்கு கல வள(ளு)சு கமை வரவிடச் சொல்லி விட்டானாய் அவனதற்கு மனறா வர
 அது மாட்டாயாகில் கலததே வரக் காட்டெனறான் மனறாடினவனுக்கு கலவெள(ளு)சு
 கமையிலும் காட்டில கரூரான கலததே வந்து பராமாயிறாம் அபிமேயே இங்கும்
 கரூரான ஸ்ரீமதாயக் குறித்து அஞ்சின அபிகாரிகு தனோ஽பி கரூரமாமபி
 அத்யந்ததுஷகமான மஹா விஸ்வாஸத்தை யுடைய உபாயம் வந்து விபிந்தது என்னை
 பரமபுருஷனுடைய அத்யந்தோக்ஷத்தையும தனனுடைய...

(சா.பா) கலவெளகட்டுப் போய் கலவெண்ணெய்யாயிற்று இதி குலுத்யகஸாயே ஆடகிகஸாயே
 ச த்ராமிகை: கொள்ளுககட்டு து வரைக் கட்டு இதி ப்ரயோகான । கட்டு ஸ்வதஸ்ய கஸாயோ஽ர்த: । एवं
 ச ஸாமாஸ்த்ரம் திலகாலன ஜலம் தாமவஸ்தா விஹாய ஸாமாஸ்த்ரம் தைம்ஸுத்யுக்நை: யதா கஸ்யாபி விஸ்வாஸோ
 ந ஸவேதேவ ஸர்ஸ்யாஸாஸிஸ்வரோ மோக்ஷம் தாஸ்யதீத்யுக்நி ஜாயமான காலான ஸ்ரீமதாயக்ஷவிஸயத்வ ரஹிதானா
 விஸ்வாஸோ ந ஸவேதீதி ஸாவ: ।...

(சா.வி) நினைத்து. மத்யா, கலவெள(ளு)க் கட்டுப் போய் கலவெண்ணெய்யாயிற்று ஆடகதில
 ஸாமாஸ்த்ரானே ஆடகதில தைம்ஸாஸித்யர்த: - ஸகேன ராஜா ஸ்ரீமதாய் ப்ரதி த்ராதாஸாடகதிலஸ்த்ரமாமயேத்யுக்நாவ
 த்ராதாவஹ்நா ஸாமத்ய், விசார்ய த்ராதாஸாடகதிலமாமயேத்யுக்நிவதூரதர ஸ்ரீமதாயோகாஸ்த்ர ப்ரதிசூரதர மஹாவிஸ்வா
 ஸாஹ்நகப்ரபதன கரூரமாமாஸிதீதீதீ மத்யந்தா ஸக்யமீதி ஸாவ: - எள்ளுக்கட்டு, திலகஸாய இதி கெசித்
 வ்யாசுதே - அயமத்ர நிஷ்கர்த்: அநாதி காலோபசிதானந்தாபராஹதயா ஸ்வய கர்மயோகாதிஷ்வநஹ்: அஸிஸ்ய
 மாண ஸல ஸ்ரீமதாய் துர்லபம், ஸ்வாஸ்காரோசித தத்பாயஸ்து காயக்லேஸார்த் வ்யாஸ நபேஷ: கஸி ஸலீதி
 ந்யாயாந்ஸாஸாஸே கதம் ஸலம்? கிஸ்த், உபாயஸ்வரூபமபி ஸகூதனுஸந்நாஸரூப தனோ஽ப்யல்பதரம் ஸமுதாய
 ஜானபூர்வகஸகூதனீமாஸ்த், தத்பேசிதகால எவ ஸல ததாதி, ஸ்வஸ்ய தாஹ்ஸ ஸலானுஸவயோக்யதாவிசாரே ஸுநா
 புரோஹஸ இவ ஸ்வகீயஜந்மநூதாதிஸிஸ்வஸ்யாத்யந்த...

(சா.ஸ) கல இதி । அதிதுஷகத்ராதாஸ்த்ரோண திலாஸ்ப்ரஸ்தானே துஷகதமத்ராதாஸ்த்ரோண தைம்ஸாஸ்ப்ரஸ்தாதிதுஷக
 ஸ்ரீமதாய் ஸ்தானே விஹிதா ப்ரபதி ரத்யந்ததுர்லபதம மஹாவிஸ்வாஸாஹ்நகதயா துஷகதமா ப்ராஸீதி ஸாவ:....

மூ - இவ்விடத்தில் सर्वेश्वरனுடைய -

(சா.தி) “हरेर्विज्ञाय पारम्यमपगच्छेन्नराधमः । सौलभ्यवेदी भजते कश्चित्तं परमास्तिकः” என்று பரமபுருஷத்தில் சொல்லப்பட்டவர்களில் நராடமனென்றவனிற்காட்டில் சௌலப்யஜனே பரமஸ்திகனென்கிறார் सर्वेश्वरனுடைய...

(சா.ஸ்வ) अत्यन्तनिकर्षतதையும் अपराधादिकளையுமிப்படி विवेकिத்தாலவனைப் பெற ஆசைப்பட்டாதே அகலுகையே न्याय्यமாகையாலே அகலுமவனே आस्तिकனாயிருக்க இவ் விசேஷங்களை गणियाதே அவனைப் பெற ஆசைப்பட்டால் नास्तिकனாகானோ? என்ன வருளிச் செய்கிறார். இவ்விடத்தில் इत्यादि । இவ்விடத்திலென்றது அகலுகை न्याय्यமன் றெனனும்படி महाविश्वास அருமையாக प्रसक्तமானவிடத்திலென்றபடி இதுக்கு அப்புள்ளா ரென்கிறவிடத்திலே अन्वयम् । இந்த चोद्यத்துக்கவரே परिहारं சொல்லியிருக்கையால் நமக்கு वक्तव्यமென்று...

(சா.ப்ர) नन्वेव स्वस्वरूप परस्वरूपयोर्विशिष्य ज्ञाने शुनां पुरोडाशानर्हत्ववद्विगशुचिमित्युक्तप्रकारेण स्वस्य च परमपुरुष चरणारविन्द परिचर्यानिर्हत्वान्मुमुक्षैव परावर्तेत । भगवत्परत्वज्ञानाभावे च तत्पादार विन्द कैङ्कर्यपिक्षया पारमैकान्त्य पूर्वक मुपायानुष्ठानं न स्यादित्युभयतः पाशारञ्जुरित्यत्र “ न मां दुष्कृतिनो मूढाः प्रपद्यन्ते नराधमाः ” इत्यत्रोक्ताद्भगवत्परत्वज्ञानवत्त्वेन “सन्तमेनं ततो विदुः” इत्युक्त सत्तायोगेऽपि कर्मवशात्तस्य दुर्लभत्वं ज्ञात्वा परावृत्ततदनुभवेच्छादत एव शेषत्वज्ञानफलभूतकैङ्कर्य हीनतया विनष्टकल्पात्पुरुषात् “प्रसादपरमौ नाथौ ममगेहमुपागतौ । धन्योऽहमर्चयिष्यामीत्याहमाल्यो पजीवनः” इत्युक्तप्रकारेण परत्वं ज्ञात्वा वान्यधावातत्सौलभ्यसौशील्यादिकंज्ञात्वा तदुपाश्रयण सम्भ वात्तमाश्रितः कृत कृत्य इत्याह । இவ்விடத்தில் सर्वेश्वரனுடைய इत्यादिना । एवं विश्वासस्याति दुर्लभत्व

(சா.வி) असम्भावितमेव तत्फलमिति प्रतीयते, न केवलं ममैतत्फलं, परं तु मदनुबन्धिनामपीच्युते, एतत्सर्वं प्रतारक वचनमिति भगवत्कटाक्षविरहिणो विश्वास विरोधिः शङ्कास्संभवन्ति । भगवत्क टाक्षवतस्तु अनाद्यनुवृत्तानन्तापराधत्वेऽपि, फलस्य ब्रह्मरुद्रादि दुर्लभत्वेऽपि, तदपायस्य प्रपदनस्य कायक्लेशाद्यनपेक्षितत्वेऽपि, स्वल्पकाल साध्यत्वेऽपि सकृत्कर्तव्यत्वेऽपि, विशदज्ञानानपेक्षत्वेऽपि स्वस्य जन्मवृत्तादिभिरत्यन्तायोग्यत्वेऽपि “सर्वज्ञोऽपि हि विश्वेशस्सदा कारुणिकोऽपि सन् । संसार तन्त्रवाहि त्वाद्रक्षापेक्षा प्रतीक्षते” इति प्रपत्तेर्व्याजमात्रत्वाद्भगवत् एव प्रधानोपायत्वात्तस्य स्वाभाविक सम्बन्धवत्वात्परमकारुणिकत्वात् सत्यसङ्कल्पत्वान्नीचानु भाव्यफलेनापि प्रधानफलित्वादपेक्षित काल एवाल्पेनाप्युपाये नानाधिकमपि फलमिति नीचस्या प्यनु बन्धिपर्यन्तं भगवानेव ददातीति पूर्वोक्त शङ्काविरोधज्ञानसंभवान्महाविश्वासस्संभवति इति “हरेर्विज्ञाय पारम्य मपगच्छेन्नराधमः । सौलभ्य वेदी भजते कश्चित्तं परमास्तिकः” इत्युक्तरीत्या भगवत्परत्व ज्ञानेन स्वानर्हत्वज्ञानेन च ततः परा वृत्तानराधमाः तदीयं सौलभ्यं ज्ञात्वा तदाश्रित एव श्रेष्ठ इति श्रीवादि हसाम्बुवाहोक्तवाक्यमाह இவ் விடத்தில் இति...

(சா.ச) एवं सत्यधिकार्यभावात्प्रपत्तिशास्त्रस्य अनुष्ठानलक्षणाप्रामाण्य प्राप्तौ तदप्यधिकारि प्रदर्शका भियुक्तोक्तिबलेन परिहरति । இவ்விடத்தில் இति ।...

மூ - பரத்வமாத்ரத்தையறிந்து அகலுகையாலே நரா஧மன் என்று பேர் பெற்ற, பிறந்து கெட்டானில் காட்டில் இடைச்சிகளைப் போலே, விவேகமில்லையேயாகிலும், சௌல்ப்யத்தையறிந்து அந்நல னுடைய ஒருவனை நணுகுமவனே —

(சா.தீ) வியாதி । அந்நலனுடையொருவனை நணுகினம் நாமே, அக்கல்யாண குணங்களை யடைய ஒரு மஹாபுருஷனை நாம ஆத்ரயிக்கப் பெற்றோமென்றபடியே சர்வஸ்வரனை ஆத்ரயிக்கப் பெற்றவனே பரமாஸ்திகனென்கை...

(சா.ஸ்வ) மில்லையென்று கருத்து, பரத்வமாத்ரே । சௌல்ப்யத்தையும் கூடவந்நதால் அகல ப்ரஸ்தி யில்லையிறேடென்று கருத்து, பேர் பெற்ற இதி । சௌல்ப்யத்தையறிவாதே பரத்வமாத்ரத்தை யறிந்து அகலுமவனை “நமா டுக்ருதினோ மஹா: ப்ரபஞ்நே நரா஧மா:” இயாதிக்களிலே நரா஧ம னென்று வ்யவஹ்ரிகத்திறே த்யா ச இவன் ஆஸ்திகனென்னுமிடம் ஶாஸ்ராடேவ சிட்டமென்று, கருத்து சர்வவிதாந்தமாஶ்ரீதமான பரத்வத்தையறிந்தவனை சர்வாஶ்ரீதமென்ன வேண்டியிருக்க நரா஧மென்று நிந்திக்கக் கூடுமோ? என்னவருளிச் செப்திறார் பிறந்து கெட்டான இயாதி । லோகத்திலே ஶோமோக்ஷாஶ்ரீப்ரபத்திகளுக்கருப்பான பிறபடத தானே பாபாநுஷான மாத்ரத்துக்குறும் பாமடோது அந்ரயிவஹமாகையாலேயவனுக்குப் பிறபடே கேடானாப் போலே ஆத்ரயணாப்யுக் த்யாஸ்தா஧்யமான பரத்வஜ்ஞான தத்ரிபரீதமாயகலுகைக்கேயறுபடாம் போதுயிவனுக்கு பரத்வஜ்ஞான பிறந்ததே அந்ரயமாகையாலிவன் பிறந்து கெட்டவனென்று கருத்து விவேகமில்லையே யாகிலுமென்றது பரமபுருஷாஶ்ரீத ஶ்வநிக்ஷாதிவிஸேஷயாதாஸ்ய ஜ்ஞானமில்லையேயாகிலும் என்ற படி இல்லையேயாகிலுமென்கிறவிடத்தில் அபி ஶ்ரீததாலே விவேகமுடையவனாய சௌல்ப்ய தத்தையறிந்தவனுக்கும அவன் பரமாஸ்திகனென்னுமிடம் வ்யைம்யஸிட்டமென்று ஜாபிதமாகிறது சௌல்ப்யத்தை இயாதி । பரமபுருஷாஶ்ரீத ஶ்வநிக்ஷாதிக்களை கணிடாதொழிந்தாலன்றோ நாஸ்திக னாவது அவன் சௌல்ப்யத்தைத் தெளிந்து தத்ரிவாஹமாக அவனைப் பெற ஆஸீட்பட்டால் ஆஸ்திகனேயாமென்று கருத்து அந்நலன் இதி நலந், நலம் கல்யாணகணமென்றபடி அந்நல னுடைய ஒருவனை அந்த கல்யாண குணங்களையுடைய ஒரு மஹாபுருஷனை நணுகுமவன், கிட்டமெவன் இங்கு “அந்நலனுடைய ஒருவனை நணுகினம் நாமே” என்கிற நமமாழ்வார் பாசரம் ப்ரத்யாபிஜாபிதமாகையால் சர்வாஶ்ரீதனானவன் அந்நலநிஹீனான இவனுக்கும் லப்யனா மென்னுமிடத்தில் ப்ரமாணமும்...

(சா.ப்ர) இயர்த்: । பிறந்து கெட்டானிற்காட்டில், “அஸ்தி ப்ரஹ்மிதிசேட்டே, சந்நமேந் ததோவிடு:” இயுக் த்ரகரேண சத்ரா ப்ராப்யாபி நஷாத் । அந்நலனுடையொருவனை நணுகுமவனே “யதோ வாசோ நிவர்த்ந்நே” இயுக் த் வாசாமோசர நிவர்திகானந்ந ஶகவந்ந மாஸ்தித எவ ।...

(சா.வி) அகலுகையாலே, ஶகவதோ விஸ்திஸ்தயா தத்ரிமுக்தயேத்யர்த்: பேர் பெற்று, நாம லக்ஷவாபி । பிறந்து கெட்டானில் காட்டில், உத்பத்யவிநஷாத் “அஸ்தி ப்ரஹ்மிதி சேட்டே சந்நமேந் ததோ விடு:” இதி ப்ரஹ்மஜ்ஞானேந ஶ்வரூபலாபம் சம்பாட்யாபி உத்ர காலானுவ்ரத்ய சம்பாந்நேந நஷாதித்யர்த்: இடைச்சிகளைப் போலே, கோபிகா இவ விவேகமில்லையேயாகிலும், பரத்வாதிஜ்ஞானாஶ்ரீதபி । அந்நலன் இதி । அந்நலனுடையொருவனை நணுகினம் நாமே, இயேதத்ரா஧ானுக்கார: அந்நலனுடையொருவனை தாடுஜ்ஞானந்நவந்நதமேகமேவ । நணுகினம் நாமே ஆஸ்தித எவ ।...

(சா.ச) பரத்வமாத்ரமாலோச்ய ப்ரபத்தாவநிடுக்ருத: உத்பந்நோஶபி விநஷப்ராயோ நரா஧ம எவ, சௌல்ப்யாதிக்க ஜ்ஞாநா...

மூ - பரமாஸ்திகனென்று அப்புள்ளாரருளிச் செய்த பாகரம். இப்படி பुरुஷகாராதி ஜானத் தாலே பிறந்த விஸ்வாஸமஹத்வமும் விஸ்வாஸஸ்வரூபமும், கார்ப்ண்யமும், ப்ரபஞ் என்கிற க்ரியாபதத் தில் உபஸர்த்த திலும், ஶரணஸஹ்யோபஸ்திஸ்தமான ஧ாதுவிலும், உத்மணிலும் அநுஸந்தையங்கள்.

(ஸா.தீ) இப்படிப்பட்ட மஹாவிஸ்வாஸமும் கார்ப்ண்யமும் ட்ரயத்தில் அநுஸந்திக்கும் ஸ்தலம் காட்டு கிறார். இப்படி பुरुஷகாராதி இत्यादिபால். விஸ்வாஸமஹத்வமுபஸர்த்ததிலும், விஸ்வாஸ ஧ாதுவிலும், கார்ப்ண்யம் உத்மணிலும்...

(ஸா.ஸ்வா) சொல்லிற்றாகிறது பரமேதி, இவன் ஸாஸ்திகனாகிறவளவன்றிக்கே விஸ்வாஸ பிறந்து ப்ரபதி ஶாஸ்த்ர ப்ராமாண்யத்தையுங்கூட அவிகலமாக பரிஶ்ரஹித்தவனாகையாலே பரமாஸ்திகனாகிறா னென்றபடி அவனே பரமாஸ்திகனென்கிறவிடத்தில் அவ஧ாரணம் யோ நாஸ்திகத்வேன ஶட்க்ரிதஸ்ச எவ பரமாஸ்திக இதிஶ்யாபநார்த்தம் । तथा च सौलभ्यத்தைத் தெளிந்தவனுக்கு மஹாவிஸ்வாஸமநாயாஸேன புஷ்கலமாக ஸித்திக்குமென்று அப்புள்ளார் அருளிச் செய்கையால் எம்பார் அருளிச் செய்த தும் சௌலப்யம் தெளியாதார் விஷயமென்றதாயிற்று. இங்கு நரா஧மன் பரமாஸ்திகனென்கிற ஶப்தங் களாலே “हरेर्विज्ञाय पारम्यमपगच्छेत्राराधमः । सौलभ्यवेदो भजते कश्चित् पारमास्तिकः” என்கிற ப்ரபஞ்சாத்ர வசனமும் ப்ரத்யபிஜாபிதமாகிறது. तथा च, இந்த சௌலப்யம் தெளிகைக்காக ப்ரவாக்த் சர்வஸஹ்யானிவர்த்தகங்களான பुरुஷகாஸம்ஸந்தாதிக்களுடைய ஜானமும் அதன் தெளிவுககாக ஶடாசார்யகடாக்ஷ விஸேஷமும் அவஸ்ய வேணுமென்று ஶட்ரதாஸ்யமாகிறது. அநுகூல்ய ஶட்கூல்ய ப்ராதிகூல்ய வர்ஜனங்களிப்படி ஶ்ரீமச்சூத்ர நாராயண ஶப்தங்களிலே ஸித்தித்தாலும் இராஜங்கள ட்ரயத்தில் ஸித்திக்கவிலையே? किं च उपपादितरोत्या महाविश्वासमत्यन्त मावश्यकमाकिलतिन स्वरूपमும் அதன் மஹத்வமும் அநுகூல்ய ஶட்கூல்யாதிக்களைப் போலன்றிக்கே இங்கு ஶாப்தமாக வேண்டாவோ என்னவருளிச் செய்கிறார் இப்படி இत्यादि । மஹத்வமுபஸர்த்ததிலும், ஸ்வரூபம் ஧ாதுவிலும், கார்ப்ண்யம் உத்மணிலுமென்றபடி...

(ஸா.ப்ர) அப்புள்ளாரருளிச் செய்த பாகரம் வாதிஹ்ஸாஸ்த்ரதானா வாஸ்யமஸ்த்யுத்யை: । एव च जायमान कालीन भगवत्कटाक्षविषयी भूतानां सदाचार्यास्त्वस्वरूप परस्वरूपादि सम्यक्ज्ञाते गुरु भक्त्युपघ्ना तस्मादेव महाविश्वासपूर्वकं भगवत्समाश्रयणमपि स्यादेवेति भावः । एवं भूतविश्वासस्य कार्पण्यस्य च मन्त्रे प्रतिपादकांशं दर्शयति । उपपुरुषकारादीति । शरण शब्दो पशिल्यमान धातुविलும் उत्तम णिलும் इति । “अहमस्म्यपराधानामालयोकिञ्चनो गतिः” इत्युक्त...

(ஸா.வி) பரமாஸ்திக இத்யுத்யை: । अतः स्वस्य विशदज्ञानाभावेऽपि तदीयवात्सल्य सौशील्य सौलभ्यादिकं विचार्य निस्सन्देह माश्रयेदिति भावः एवं विश्वासोत्पत्ति प्रकारमुक्त्वा विश्वासस्य कार्पण्यस्य च अनुसन्धानस्थलं द्वयमन्त्रे दर्शयति उपपद इति । विश्वासमहत्वमुपसर्गे दर्शयति - विश्वासश्शरण शब्दोपश्लिष्ट धातौ, उत्तमपुरुषे कार्पण्यामिति विवेकः - उत्तमपुरुषे कथं कार्पण्यं विवक्षित...

(ஸா.ஸம்) தடதிகூத்ர எவ மஹாவிஸ்வாஸவத்வாத்ரபரமாஸ்திக இத்யுத்யை: । एवं च सुकृत परिपाकविशेषेण महाविश्वास शाल्यपि कश्चित्संभवतीति तस्य नाप्रामाण्य प्राप्तिरिति भावः - अथ महत्वविशेषित विश्वासस्य कार्पण्यस्य च मन्त्रेऽनुसन्धानस्थलमाह । उपपद इत्यादिना । उपसर्गे महत्वं, शरणशब्दोप श्लिष्ट धातौ विश्वासस्वरूप, उत्तमे कार्पण्यमनुसन्धममित्यर्थः । अधिकारवाचिन...

மூ - இதில் உத்தமபுரூபணில் விவகிதத்தை “அனந்யஸரண:” என்று கருத்திலே வ்யாఖ்யான பண்ணியருளினார். இவ்விடத்தில் உபா(யத்ன) யாஹ்யவஸாயவா஑கஸஹ்ததிலே ஸோமூத்வவரண ஸந்தநீதம் ।

(ஸா.஑ீ) அநுஸந்஑ேயமென்றபடி ஸரண்யத்வாஹ்யவஸாய் ஑ோலல்லு஑ைபாலே த஑பேகிதமான அனந்ய ஸரணத்வமும் உத்தமணில் விவகிதமாம் அகிஷ்ந்ய அங்கே ஑ோலல்லு஑ையால் த஑நுஸந்஑ானரூப கார்ப்பண்யம் அங்கே ஑ி஑்஑மெனகிறார் இதில் உ஑மேத்யா஑ி ஑ோமூத்வவரணானுஸந்஑ானத்து஑ு஑ு ஑்யல் காட்டுகிறார் இவ்விடத்தில இத்யா஑ி । உபாயாஹ்யவஸாயவா஑கஸஹ்த ஸரண ப்ரப஑்யென்னுமது. அந்நீதம், அர்த்திக...

(ஸா.ஸ்வ) கத்யர்த்தமான ஑ாதுவிற்கு வு஑்஑த்யமானாலும் ஑ானமாத்ததை஑ ஑ோலல்லுமத்தனை ஑ோக்கி உபாயத்வாஹ்யவஸாயரூபமான விஸ்வாஸ ஑்ரூபத்தை஑ ஑ோல்ல மாட்டாதேபென்று ஑ா஑்஑ி பாமைக்காக ஑ரண ஑஑்஑ோபஸி஑்஑ெத்யு஑்஑ி: । உத்தமணில் கார்ப்பண்யமநுஸந்஑ேயமென்றது ஑ூடுமோ? அது கர்த்துமாத்தவா஑ியன்றோ? வா஑்யமல்லாவிட்டாலும் அது இங்கு விவகிதமென்கை஑ு஑ும் தான். நியாமகமுண்டோவெனை அருளி஑ ஑ெய்கிறார் இதில் இத்யா஑ி । அனந்யஸரண: என்றது அகிஷ்நத்வானுஸந்஑ானரூபமாகையாலே கார்ப்பண்யமாகிறதென்று கருத்தது ஑ரணஸ஑்஑ோபஸி஑்஑கரியாப஑ ஑஑ாவிஸ்வாஸமாத்ததை஑ ஑ோலல்லுகிறதாகில் ஑ோமூத்வவரணமெங்கே ஑ி஑்஑ு஑ும்? ஑஑ாவிஸ்வாஸ ஑ோன்னவிடத்திலே தானென்னில். “வி஑ோபண஑ோ ஑஑ாபரா஑:” எனகிறவிடத்தில் ஑ி஑்஑ிக்கக் காணவில்லையேயென்னவருளி஑ ஑ெய்கிறார் இவ்விடத்தில் இத்யா஑ி । “ரா஑வ ஑ரணம் கத:” என்று ஑ோமூத்வவரண ஑ி஑்஑ிகு ஑஑்஑ாந்ரம் இருக்கையாலே அங்கு அப்படியானாலும் இவ்விடத்திலப்படி ஑஑்஑ாந்ரமில்லாமையால் விஸ்வாஸ ஑ோலல்லுகிறவிடத்திலே தானே ஑ி஑்஑ு஑ுமென்று கருத்தது. உபாயேதி, அ஑்யவஸாயோ ஑஑ாவிஸ்வாஸ: । உன்னை உபாயமாக அ஑்யவஸிக்கிறேனென்கிற ஑஑ாவிஸ்வாஸ நீயெனககு அ஑ிமத஑ல் தர வேணுமென்கிற ஑ோமூத்வவரணத்து஑ு஑ு அவ்யவ஑ித காரணமாகையாலே த஑்வா஑க ஑஑்஑த்தில் இது அவ்ய ஑ி஑்஑ு஑ுமென்று கருத்தது. இவ்அர்த்த தோற்று கைககாகவே இங்கு ஑ரண ஑஑்஑ோபஸி஑்஑ கரியாப஑த்திலென்று ப்ரயோகியாதே இப்படி ப்ரயோகித்தது. இங்கு அந்நீதமென்றது. அர்த்தி஑்஑மென்றபடி...

(ஸா.ப்ர) அகிஷ்நா஑ிகாரி ப்ரதிபா஑ிக உத்தமபுரூப இத்யர்த்த:, அந்யார்த்தஸ்ய ஑ா஑்ர஑ாயிகத்வமா஑ । இதில் உத்தமபுரூபணில் இதி । ஑ரணஸ஑்஑ஸ஑஑ிவ்யா஑்஑ கரியாப஑ எவ ஑ோமூத்வவரணமப்யநுஸந்஑ேயமித்யா஑ । இவ்விடத்தில் உபாயேதி । நநு ஑ரணஸ஑்஑ஸ்ய ரகிதூவா஑கத்வா஑்஑ியாப஑ோபஸி஑்஑ஸ்ய தஸ்ய ரகண ப்ரார்த்தா...

(ஸா.வி) இத்யத்ரானந்யஸரண இத்யஸ்ய உத்தமபுரூபாபேகிதா஑ிகாரி விஸேஷ ஑஑ர்ப்கத்வென க஑ே ஑்ரீகூதத்வா஑நந்ய ஑ரணத்வஸ்யா஑நந்யோபாயத்வா஑ி ரூபத்வா஑த்ஸூ஑்஑ித் கார்ப்பண்யமுத்தமபுரூபே விவகிதமத்ய஑ிப்ரேத்யா஑ இதில் இதி । விவகிதத்தை, விவகிதத்வம் । வ்யாఖ்யான பண்ணினார், வ்யக்தமகுவ்ந் । ப்ரப஑்ய உபாயத்வ நா஑்யவஸ்யாமீத்யர்த்த: । ததஸ஑்வா஑ ஑ோமூத்வவரண஑ார்த்தத்யானுஸந்஑ேயமித்யா஑ இவ்விடத்திலே இதி । அந்நீதம், அர்த்தமத்யர்த்த: । நநு, ஑ரணஸ஑்஑ஸ்ய ரககவா஑கத்வா஑஑்஑ரண ப்ரப஑்ய இத்யஸ்ய...

(ஸா.ஸ) உத்தமஸ்ய கார்ப்பண்யகர்த்த்வம் யதிவரகூதேத஑்வா஑்யானென ஑்஑்யதி । இதில் இதி - அதாவே ஑ோமூத்வ வரணஸ்ய ஑ானுஸந்஑ான ப்ரகாரமா஑ । இவ்விடத்தில் இதி - உபாயாஹ்யவஸாயவா஑கஸ஑்஑ஸ்ய:, ஑ரண ஑஑்஑ோபஸி஑்஑ கரியாப஑, தத்ர ஑ரணஸ஑்஑ஸ்ய: உபாயார்த்தீக வா஑க: । கத்யர்த்திகரியாப஑ ஑...

மூ - “அஹம்ஸ்யபராधानாமாலயோ஽கிञ्चनो गतिः । त्वमेवोपायभूतो मे भवेति प्रार्थनामतिः । शरणामति रित्युक्ता सा देवोऽस्मिन् प्रयुज्यताम् ।” என்றும், “उपाये गृहरक्षित्रोऽशब्दश्च शरणमित्ययम् । वर्तते सांप्रतं त्वेष उपायार्थकवाचकः ।” என்றும் சொல்லுகிறபடியே உபாயान்தரா ஶக்ஷனுக்கும் —

(சா.பி) மாக அநுஸந்தையமென்கை. ஶரணशब्द ரக்ஷகனைக் காட்டுகையிலும் சமர்த்தமாகையாலி தில் ஶோமூத்வரணமே சொல்லித் தானாலோ என்னவருளிச் செய்கிறார் அஹம்ஸமீத்யாதிபால். இஶ்லோகத்தில் த்வமேவோபாய...

(சா.ஸ்வ) அர்த்தத்துக்கு ஶப்தத்தோடு அநதிभिन्नत्वமில்லாமையால் உபாயவரணான்தரீதமென்று முன்பு சொன்னவிடத்தில் போலிங்கு அர்த்த கொள்ளக் கூடாதிதே. இவர் தாமே அத்தை ஆர்த்திகமென்று மேலேவெளியிடக் கடவராயிருக்க இங்கு அந்தரீதமென்று இப்படி நிர்देशித் தது எதுக்காக? வென்னிலிங்கு ஶரண शब्दத்தாலே உபாயத்வரூபசாமான்யாகரண ஶோமூத்வமே சொல்லப் படுகிறதாயாலும் ப்ரபஞ் என்று மஹாவிஸ்தாஸத்தைச் சொல்லவே ததவ்யவஹிதகார்யமான வரணமவரணீயமென்கை தோற்றுகையாலுமிங்கு ஶோமூத்வரணமத்யந்தார்த்திகமன்றென்கைக்காக இப்படி நிர்देशித்தது இஶ்வரனிடத்தில் உபாயத்வமாவது. ரக்ஷகத்வமாகையால் அநத ரக்ஷகத்வ விஸயத்தில விஸ்தாஸ சர்வாधिकாரிகளுக்கும் பொதுவன்றோ? அவ்விஸயத்தில் இவ்அधिकாரிக்கு விஸேஷித்தது மஹாவிஸ்தாஸாத்மகமான அடியவசாய் வேணுமோ? இவ்அधिकாரியைப் பற்ற இஶ்வர னுக்கு உபாயான்தரஸ்தானநிவெஸ்தித்வமென்றோர் ஆகாரான்தரமேற்றமாயிருக்கையாலிந்த ஏற்றமான விஸயத்தில் இவனுக்கு அடியவசாயமவஸ்ய வேணுமென்னில் அவ்ஆகாரந்தான் சர்வாधिकாரிகளையும் பற்ற பொதுவாகாதொழிவானேன்? இவ்அधिकாரி மாத்ததைப் பற்ற ஏற்றமாகவப் படியோர் ஆகாரமுண்டென்கைக்கு ப்ரமாண தானுண்டோ? ஆகையாலிங்கு அடியவசாய விவகிதமாக வேணுமோ? என்னவருளிச் செய்கிறார் அஹமீத்யாதி । சொல்லுகிறபடியே என்கிற இதுக்கு உபாயான்தர ஶ்தானத்திலே நிவெஸ்திக்கையாலுமென்கிறத்தோடே அந்வயம் ।...

(சா.ப்ர) பரத்வாத்மகமூபாயத்வாடியவசாயபரத்வமீத்யத்ர ஶரணशब्दஸ்யோபாய பரத்வ வசனம் ப்ரபஞ்னெ ஫லான்தரார்த்த மூபாயானுஸ்தானே ப்ரபதி஫லபூத மோக்ஷஸ்ய நிர்வாஹிகதயா தத: பூர்வமேவோபாயான்தர ஫லானுபவஸ்யாவஸ்யக த்வாத்ர பதி஫ல விலம்பாபத்யா மோக்ஷார்த்தமேவோபாயான்தரானுஸ்தானேநிரபேக்ஷ்ய விரோஹப்ரஸங்காச்ச யாவஜ்ஜிவமநந்யோபாயத்வ ஶ்யாவஸ்யகத்வாத்ரபதிஸ்தார்த்தம் ப்ரஶவத்யூபாயத்வாடியவசாயபரத்வமேவ ஶரணशब्दோபஸிஸ்ட க்ரியாபதஸ்யேத்யேவ யுக்திம் ச ஶர்ஸயதி । அஹம்ஸ்யபராधानாமீத்யாதிநா...

(சா.வி) ரக்ஷகத்வாடியவசாய பரத்வாத்மகமநந்யோபாயத்வாடியவசாய பரத்வமீத்யத்ர ப்ரமாண வலாநுஸாஸவ லாச்ச உபாயவாசகத்வஸ்யாபி சத்வநேஹ பக்த்யாதி சாஶாரண ரக்ஷகத்வ மாத்ரே ஶ்திதி விநா ரக்ஷணபர் ஶ்வீகூத்ய பக்த்யாடியூபாயஸ்தானே ப்ரஶவதோ நிர்வெஸ்தாஸோபாயத்வார்த்தகத்வஸ்யைச்சித்யாஶ்ரந்யாஸான்தரமப்யநந்யோபாயத்வ ஶ்திரீ கரணார்த்தம் சேஹோபாயத்வாடியவசானம் விவகிதமீத்யத்ராஹ । அஹம்ஸமீதி ।...

(சா.ஸ) பூத்யர்த்தம் । பூத்யிச்சாத்ர த்வமேவ மே உபாயபூத இதி விஸ்தாஸரூபோ஽டியவசாய: । ச ச மம நிர்பேக்ஷ ரக்ஷகஸ்த்வமேவீதி ரூப: । தத்ர விஸேஷ்யபூதம் ரக்ஷகத்வமேவ ஶோமூத்வமீதி தத்ரணம் ப்ரமாணவலப்ராபமத்ரான்தரீத மீத்யர்த்த: । நநு யத்யத்ர உபாயாடியவசாயோ விவகிதஸ்யாத் ததா ஶோமூத்வரணமுக்தவித்யான்தரீதம் ப்ரவேத் । ததாவஸ்யகத்வே கிம் மானம்? உபாயாடியவசாயோ வா கிம் வித: ? உபாயத்வவாசகஸ்ஸப்திச்சாத்ர க: ? உபாயத்வ ப்ரகாரோ வா அகிञ्चனம் ப்ரதி ப்ரஶவத: கிம் ரூப இத்யத்ராஹ । அஹம்ஸமீத்யாதிநா ।...

மூ - சர்வீஸ்வரன் சர்வசாஸ்த்ரார்ய சா஧ாரணமான ரக்ஷகத்வமாத்த்ரத்திலே நிற்கையன்றிக்கே ஸ்வீகृतபரணாயக் கொண்டு உபாயாந்தரஸ்தானத்திலே நிவేశிக்கையாலும் ந்யஸ்தபரணான இவ்அधिकாரிக்கு பின்பு அநந்யோபாயத்வம் நிலை நிற்கைக்காகவும் உபாயத்வா஧்யவசாயம் இவ்விடத்திலே விவக்ஷிதமாயிற்று. உபாயமென்றாலொரு விரகென்ன...

(மா.தீ) भूतो मे भव என்று உபாயா஧்யவசாய சொல்லுகையாலும் உபாயார்த்தேகவாசக: என்கை டாலுமென்றபடி அநந்யேत्याதி, भक्तனைப் போலன்றியே அநந்யோபாயத்வ நிலை நிற்கைக் காகவும் இவ்விடத்தில் ஶரண ப்ரபஞ்செபென்னுமிடத்திலாகில ஸோமூத்வவரணமும் அநுஸந்தேயமாக வேணுமோவென்ன அதிலும் உபபத்திகளைக் காட்டுகிறார் உபாயமென்றால் இत्याடியால்...

(சா.ஸா) இந்த ப்ரமாணங்களில் உபாய ஶப்தத்துக்கு உபாயாந்தரஸ்தான நிவేశித்வம் வாச்யம் அல்லா விடபாலும் வ்யக்யமென்று கருத்து வாசகதா ஸ்வீகாரே லோக வ்யுத்தி விரோ஧: ஸ்வாக்யேக் ஶேஷவிரோ஧ஸ்ய ஸ்யாதிதி ஶாவ: । ஶரணஸப்த லோகத்திலே “உபாயே ஶ்ரஶரக்ஷித்ரோ:” என்கிற முன்று அர்த்தங் களிலே வர்த்திகும் அந்த ஶரணஸப்த ப்ரபத்திப்ரகரணத்திலேயானாலந்த முன்று அர்த்தங்களில் உபாயரூபமான அர்த்தமொன்றையே சொல்லுமென்றால் உபாய ஶப்தத்துக்கு லோகவ்யுத்தி சித்தமான அர்த்தமேயிங்கும் அர்த்தமென்று தீர்ந்திருக்க இங்கு அர்த்தாந்தரம் கொண்டால் லோகவ்யுத் திவிரோ஧ம் । “உபாயேஷ்ரஶரக்ஷித்ரோ:” என்கிற ஶ்லோகத்திலே ஸ்வாக்யேக் ஶேஷ விரோ஧மும் சித்திக்கு மிறே ஸ்வீகூதேதி । மற்றை அதிகாரிவிஷயத்தில் இஸ்வரன் ஶரஸ்வீகார பண்ணாமையால் இவ் ஆகார ஸவா஧ிகாரிகளையும் பற்றப் பொதுவாகாதொழிந்ததென்று கருத்து ந்யஸ்தேதி । இதர஧ி காரிகளைப் போலன்றிக்கே இவன் ந்யஸ்தபரணாகையால் இவனுக்கு அநந்யோபாயத்வமவசய நிலை நிற்க வேணுமென்று கருத்து உபாயத்வா஧்யவசாயமிதி - ரக்ஷகத்வவிஸ்வாஸமாத்த்ரத்தால் அவன் உபாயாந்தரஸ்தானத்திலே நிவేశிக்கையுமிவனுக்கு அநந்யோபாயத்வம் நிலை நிற்கையும் ஶதி டாதென்று ஶூதயம் । இப்படி ஶரண ஶப்தத்தை இங்கு உதாஶரித்த ப்ரமாணத்தில் ரக்ஷித்வ வ்யூதாஸேன “உபாயார்த்தேகவாசக:” என்று நிஷ்கர்ஷித்தால் இவ்அधिकாரிக்கு உபாயத்வமேயொழிய ஸோமூத்வமநு ஸந்தேயமன்றென்றதாகையால் இங்கு ஸோமூத்வவரணம் விவக்ஷிதமாகக் கூடுமோ என்னவருளிச் செய்கிறார் உபாயமென்றால் இत्याதி । விரகென்ற மாத்ரமிதி । விரகு. இஶஸா஧னம், உபாயஸப்தஸ்ய இஶஸா஧னத்வமேவ வாச்யம் ।...

(சா.ப்ர) एवं शरणाशब्दोपश्लिष्टक्रियाया उपायत्वाध्यवसायपरत्वे कथं गोमृत्ववरणबोधकत्वमित्यत्राह - उपायमென்றால் இत्याதிநா । ஸோமூத்வவரணஸ்யாப்யக்ஷத்வாதத்ர ஶாங்கஸ்ய ஶர...

(சா.வி) நிலை நிற்கைக்காகவும் ஸ்திரஸ்திதிர்யதாஸ்யாத்நதர்த்தம்-நநூபாயத்வா஧்யவசாயபரத்வே ஸோமூத்வவரண மிஶ கதம் சித்தேயேத்யத ஆஶ - உபாயமென்றால் இதி । உபாயமென்றாலொரு விரகென்ன மாத்ர ...

(சா.ஸ) ஶரணஸப்தஸ்யாத்ர உபாயார்த்தேகவாசகத்வே உபாயத்வா஧்யவசாயகார்யோபாயத்வ ப்ரார்த்தநாயா: கர்த்தவ்யத்வே ச ப்ரமாணசித்தே ஆகிஷ்நேன ந்யஸ்தபரம் ப்ரதி ஸ்வீகூத ஶரஸஸந் உபாயாந்தரஸ்தானே நிவிஷ்தத்வரூப மேவோபாயத்வமே வோபபத்தாசித்தம் । பஸ்சா஧னந்யோபாயத்வஸேமந்ஸச்சோபபத்திசித்தோபாயா஧்யவசாய எவ காரணமியுபாயத்வா஧்யவ சாயோத்ர விவக்ஷித இதி ஶாவ: । த்ரி தத்கார்யம்ஶூதோபாயத்வ ப்ரார்த்தநயேவாலம் । கிம் நேன ஸோமூத்வவரணேநேதி ந தத்ரிவக்ஷாத்ரேத்யாஶ । உபாயமென்றால் இதி ।...

(सा.सं) यथा अकिञ्चन प्रत्युपपत्तिसिद्धोपायभावस्तत्प्रार्थनयैव सिद्ध्यति तथा रक्षापेक्षाप्रतीक्षकस्य गोप्तृत्वमपि तत्प्रार्थनयैव सिद्ध्येदिति भावः । ॐ उपायत्वमिति । शरणशब्दमात्र प्रतिपन्नमित्यर्थः - नन्वेकशरणशब्दो गोप्तृत्वमुपायत्वं चैकदानोपस्थापयति । अनेकशक्तिकल्पनायोगात्...

(सा.सं) सर्वाधिकारी, स किञ्च किञ्चनाधिकारी । आर्थमिति - यथो पपत्तिसिद्धोपायत्वप्रार्थना विरहे तृपायत्वाध्यवसायमात्रेणोपायान्तरस्थाननिवेशनेन भगवतो नोपायभाव सिद्धिरित्यर्थापत्त्या उपायत्व प्रार्थनात्र सिद्ध्यति तथा तद्वत्कर्तव्यत्वेन प्रमाण सिद्धगोप्तृत्वरणाभावेऽपि...

மூ - அறிவித்தனரன்பரையம் பறையும்

(சா.தி) ஆசார்யர்கள் கீழ் தேவதான்தர ஢கன டண்ணினை திஷ் ஸமிக்குமடபி ஆகிஷ்ந்யதஸீயில் ஸவ்ஷ்வரணை ஸபரிகரமாக ஆஸ்ரயிக்கும் பரகாரததை நமக்கு ஁பர்ஷித்ததாக்களெனகிறார் அறி வித்தனரன்பர் இத்யாதி । அனபா ஸ்நிதரான ஆசார்யர் நாழறவ்ந்ததனையின்றி, ஸேஷஸேஷி ஢ாவஸம்வந்நி கிஷ்நிதுமிலலாதிருககை ஁த்தாரேன நின்றவம்பரை, கர்மவ்ஸ்யதயா ஸகாதி்யரான தேவதான்தரங்களை பிறவித துயா ஸெகுவீர், ஸஸாரது:ஷ்ந்ததைப் டோக்குவீர், டோக்குங்஢ோ ளென்றிருககைபாகிற பிழை தீருமடபி ஐயம்பறையும் ஁பாயம்...

(சா.ஸ்வ) நேரபேஷ்யவிஷிபரகக்வபரமாப்டபோருகையாலே கெவல ரகிக்வததைச் ஸொல்ல அவகாஸிமில்லாமையாலும் ப்ரபதே எனகிற பதமத்யவஸாயததிலே ஸு஢்மாகையாலே வரணததைச் ஸொல்ல மாட்டாமையாலுமிங்கு வரணவாகக ஸவ்ஸிமில்லாமையாலும் ஑ோஸ்த்வவரணமார்திகமென் கைக்கும் குறையிலலை எனறு திருவுள்ளம்

ஸ஢்டூபஷ்நகநிவர்தகங்களான பூரூபகார ஸம்வந்நாதிக்களில் தெளிவுமதுக்கு விஸேஷஸாமகிரியான ஸதாசார்ய கடாஷ விஸேஷமுமில், அதிகாரார்திகளில் ஸாரதமங்களென்று காட்டா நின்று கொண்டு இவ்அர்தங்களைத் தெளிவித்த ஆசார்யர்கள திறத்தில் கृतஜதானுஸந்நான நித்யகர்தவ்யமென்கிற அபிபராயத்தாலேயிந்த கृतஜதானுஸந்நானரூபமாக ஁ரு பாட்டருளிச் ஸெய்யா நின்று கொண்டு பரிகர விபாகத்தையும் ஸஃகரஹே ஸூசி்டபிக்கிறார் அறிவித்தனர் இத்யாதிபால் ஐயம். ஸஸயத்ததை - பறையும், ஸொல்லுவதான ஑ாபிக்கும் ஸ்வபாவமான ஁ண்டாகுமதானவென்ற படி - நம்மால் நிவ்ஹிக்கப் போமோ போகாதோவென்று ஸஸயத்ததை...

(சா.ப்ர) தத்யய் ஸகூதுஷ்நாஸ்ஸார தாரகோ ஢ாவதி" இத்யாதிஸாஸ்தரூப ஢கவதா஑ாதிஸ஑்நத்வென "த்யுதிஸ்து திர்மமேவா஑ாயஸ்தாமு஑்஑்ய வர்ததி । ஆ஑ாஷ்ஷேதோ மமதூஹோ ம஑்து஑ி஑பி ந வைஷ்ணவ:" இத்யுத்தானிஷ்ட ஢லஸாந்வாத்ஷ மோகஸாந்வான்தரானுஸ்தானாஸம்஢வாத் ஸாந்வான்தரா ப்ரவ்யுத்ய்஢ுபாயத்வாத்யவாயோ முமுஷூர கிஷ்நஸ்யா ஸா஑ாரண்யேநாவ்ஸ்ய ஢ாவோ । ஑ோஸ்த்வவரண து ஸர்வ஢லஸாந்வநர்ந்யாஸா஑்஑தயா ஸர்வாதிக்காரி ஸா஑ாரணமிதி ஢ாவ:

஁த்தபரகாரேண பரிகரவிபாககத்வ் ஸ்வாசார்யகூபாலவ்நமிதி ஢ர்ஷயந் ஸ்ரீஸூத்ராதினா பரிகரானு ஸந்நானார்த் த்ராவி஑ ஑ா஑யா தானு ஸ஑்஑஑்யா஑ । அறிவித்தனர் இத்யாதினா, ஐயம்பறையும், ஸ்ஸய஑ாப கம் । ந ஸ்ஸயிதவ்யமித்யஸ்திந்நர்தே ஐயம்படாதே இதி ப்ரயோ஑ாத், ஸ்ஸயோ நாஸ்தித்யஸ்திந்நர்தே ஐயமொன் றிலலை இதி ப்ரயோ஑ாத் ஐயம் ஸ்ஸயம் । "ஸமாதி ஢஑்ஷேஷ்஢ிஸம்பததஸு ஸரண்ய஢ூதெலயி ஢஑்஑கத்யே । அபந்ரபே ஸோ஑ுமகிஷ்ந஑஑் ஢ூராதி஑ர஑் பதனம் ஑ நாத" இத்யுத்த ப்ரகாரேணாதி஑ிரகால஑஑ுயந்

(சா.வி) அதிகாரார்திஸ஑்஑்ரா஑க஑ா஑ாமா஑ - அறிவித்தனர் இதி । அனபா, அஸ்தாஸு ஸ்நி஑்நத்வ் ஆசார்யா: । அறிவித்தனர், அவ஑ிதயந் । துறவித்துணியில் துணையாம் பரணை வரிக்கும் வகை. துறவி ஸ்ஸாரநிவ்யுத்ய்஢ு ।...

(சா.ஸ்) ந ஑ோஸ்த்வமித்யர்திபத்யா ஑ோஸ்த்வவரணமய்யுபாயாத்யவ ஸாயவாககஸவ்ஸி எவ ஸி஑்஑யதித்யர்த: । இத்ய ஸ்வதந்நப்ரபதேர஑்஑஑ூதான்யரிகரானுத்த வித்யா வி஢ஜ்ய ஑ூரவோ மம஑பதி஑ிஷுரித்யதிக்காரார்த் ஸ஑்஑஑ாதி அறிவித்தனர் இதி - ஐயம் ஑ிஷ்஑்யம் - பறை, ததாயத்த஢லஸ்ஸய: । எத஑ு஢யவத் ।...

மூ - உபாயமில்லாத் துறவித்துணி(னி)யிற்றுணையாம் பரணை வரிக்கும் வகை, உறவித் தனையினி...

(சா.பி) ஐயமாவது? நம்மால் நிர்வஹிககப் போகாதோவென்னும் சந்தேகத்தை இத்தால் டௌக்ரீயம் | பறைகை, ட்வனிக்கை. டௌக்ரீயத்தை சூசிப்பிககுமதான உபாயம், டக்யாடிகள் இவை யில்லாத்துறவி, உபயாந்ரராஹியமாகிற ஂகிசுந்யம் | அதாகிறதுணி, டு:சுடசீயில் சஹய஡ூதனாகும் பரணை, பரமபுரூஷணை...

(சா.சுவ) டுண்டாக்கும்படி டுஷ்ரதமமானவென்று தாதீயம் | உபாயம், ஡க்தியோகாடிகள் - இல்லாத் துறவி, இவையில்லாமையாகிற டாரிடீய | ஂகிசுந்யமென்றபடி - துணியில், அதடியாகவுண்டாம் டு:சுடசீயில் - துணையாம், சஹயமாகும் சுவ஡வணான ஂ஡மதத்தை நிர்வஹித்துக் குாடுகுகும் சுவ஡வணானவென்றபடி பரணை, சர்வோக்ரீஸுணானவனை, இங்கு பரஸ஡ுததாலே பூர்வோகசுங்காபசுக்ரவீச ஡ூதாகாரயோகிதவும் துணையாமென்கிறவித்தாலே தந்நிவர்தகாகாரயோகிதவும் சூசிதமாகிறது வரிக்கும் வகை, உபயாந்ரஸுதானநிவீசியாம்படி வரிக்கும் பகாரத்தை, பரதவ஡ாத்ததைக் கண்டகன்று போகாதே புரூஷகார ச஡்வந்஡ாடி விசேஷ விசிஸுதயா சௌ஡்யாதிசயத்தைத தெளிந்து ஡ஹாவிசுவாச சாலிகளாய் ஂவனையே உபாயமாக வரிக்கும்படியையென்றபடி இதுக்கு ஂன்பரறிவித்தனரென்கிறத்தோடே ஂவ்யம் - உறவித்தனையினி ஡ாந்஡வம்...

(சா.பு) சா஡்யதயா விசுநசுங்கயா ஡லசந்தேயசூசகஸ்ய ஡க்தியோகா஡்யஸ்ய | உபாயமில்லா, உபாயஸ்ய ஡ாவேஸபி | துறவித் துணியில் துணையாம் பரணை, சந்தாரவி஡ுசுநாரீ ஡கவத்யுபாயதவ்யவசாயே ரசுக் சர்வீசுவரம் | ய஡ா: ஐயம், யாசுநா | யாசுநாகரணேஸபி சாஸுதாஸுதர்தவ்யதயா பரதிபந்நமேவாஸுதீயமித்ய ஡ி஡ந்ரீய "ஐயம் புகும் சசுயவினை சசுய" இதி ஡்ரவி஡ீ: ப்ரயோகாடனென ஡ான லசுயதே | ஂவ் ச 'கர்மயோகஸுதபஸுதீர்த஡ான யசுாடிசேவநம்" இத்யாடி ப்ர஡ாணா஡ானாவிநா஡ூததயா஡ான சூசிதகர்ம யோகா஡்யஸ்ய | உபாயமில்லா, உபாயஸ்யா஡ாவித் | துறவி, ஡க்தியோகம் பரித்யச்ய | ஂதேனோபயாந்ர஡ா஡ானு சந்஡ானசு நிதகர்வஹானி ரூபகார்ப்ணயுக்தம் | துணியில் துணையாம் பரணை, ஡ஹாவிசுவாசே சதி ரசுக் சர்வீச "யஸ்ய யாவாசு விசுவாசஸுதஸ்ய சி஡ிசுசு தாவதீ" இதுகூ:.. ஂதேன ஡ஹாவிசுவாச உக்த: | நாம் வரிக்கும் வகை ஂகிசுநாஸுத கர்நூகவரணபகாரம் | ஂதேன "தவமேவோபாய ஡ூதோ மே ஡வேதி ப்ராரீநாமதி: | சரணாகதி:" இதுகூாசுநி சுவரூபயுக்தம் | "கோபாயிதா ஡வேத்யேவ் கோஸூதவரணம் ஡ூதம்" இதுகூகோஸூதவரணம் ச விவசுதிதம் | புநரபி கிம் பகாரவிசிஸுதமித்யதாஹ | உறவித்தனை இத்யாடி | உறவித்தனை யன்றி, ஡கவத இவ சரீர சரீரி ஡ாவிடி ரூப ச஡்வந்஡ா...

(சா.வி) துணியில், விசுவாசே க்ரீய஡ாணே சதி | ஡கவத்யுபாயதவ்யவசாயே சதீதீயரீ: | துணையாம் பரணை வரிக்கும் வகை, ரசுண் குர்வதோ ஡கவதோ வரணபகாரம் - குத உபாயதவ்யவசாய இத்யத ஹேது஡ாஹ - ஐயம்பறைபம் உபாயமில்லா ஐயம், சந்தேயம் | பறையும், ஡ு஡யத: | உபாயம், ஡க்தி யோகஸ்ய | இல்லா, ஂ஡ாவித் | சிரகால சா஡்யதயா ஡஡்யே ஡சுசுசுங்கயா சந்தேயசுாபகஸ்ய ஡க்தியோகஸ்யா ச஡வாடிதீயரீ: | ஂதேனாஂகிசுநதவயுக்தம் - கார்ப்ணய் சாந்ரீவ சூசிதம் | கதய஡஡ு஡யந் | உறவித்தனை யன்றி யோத்தாரென நின்றவுயம்பரை உறவு, ச஡்வந்஡: | இத்தனை, ஂத஡்஡ாந்ரம் | ஡கவத இவ |...

(சா.ச) உபாயமில்லா, ஂகிசுந்யேநீதீயரீ: | உறவித்தனையினி ச஡்வந்஡ேசஸ்யாப்ய஡ாவேஸபி...

மூ - யொத்தாரென நின்றவும் பரைநாம, பிறவித்துயர் செஞுவீரென்றிரக்கும் —

(சா.தி) வரிகடும் வகை, அநுகூல்யாதிகளோடே கூட ஸ்ரணவரண பண்ணும் பிரகாரத்தை அங்ங் களோடே அநுஷிக்கும்...

(சா.ஸ்வ) ஷ்ணுதூயிலலாமல் ஷேஷேஷிபாபாதி சம்பந்தங்கனிலொன்றுமன்றிக்கேயென்றபடி. ஒத்தாரென நின்ற, சத்ருஷரென்று சொல்லும்படி நின்ற கர்மவஸ்யத்வாதிநா நமக்கு சஜானியரான வென்றபடி உம்பரை, தேவர்களை ப்ரஹ்மரூபிகளையென்றபடி நாம், முமுக்ஷுக்களான நாம். பிறவித் துயர், சம்ஸாரது:ஸ்ததை செஞுவீரென்று போகருங்கோளென்று இருக்கும் பிழை. யாசிக்கையாகிற அநுவிதகூல்யம் | இரக்கும் பிழைபென்கற பாடுததிலுமிடப்படியே தாத்ரயம் அற, அததுப் போமபடி அதுககு ப்ரஸக்திபேயிலலாதே போமபடி யென்கை அன்டர், ஸ்நிதர் நம் பககல் அத்யந்தவ்ஸலரான ஂசார்யாகளென்றபடி, அறிவித்தனா, தெரியும்படி உபதேஸித்து அநுரஹித்தார்கள ஂசார்யாகள் புருஷகாரசம்பந்தாதிக்களாலே சாலஸ்யத்தைத் தெளி வியாத போது முமுக்ஷுக்களுக்கு சர்வேஸ்வரனுடைய பரத்வமாத்ரத்தைக் கண்டஞ்சி, "ஸங்க்ராட் ஜானமந்வி ஂக்ரத்" இயாதிக்களிறுபடியே தேவதாந்த்ரங்களை...

(சா.ப்ர) பாவே஽பித்ய: | ஒத்தாரெனநின்ற, பாமரேஸ்வரேஸ்வரமூத லக்ஷ்மீபதி சமத்வென வக்து யோக்யதயா ஸ்நிதாந் - உம்பரை, தேவாந் | துதரேஸ்வரத்வெனோக்யமானாந் ப்ரஹ்மரூபாதிநித்ய: | யதா பகவத இவ ஸ்ரீர ஸ்ரீரத்வாதி ஹேது ஷேஸ்த்வாதிசம்பந்தரஹிதாந் கர்மவஸ்யத்வெனாஸ்மாபிஸ்துல்யதயா ஸாஸ்த்ரேஸு ப்ரதிபாதிதாஸ்சேத்ய: | பிறவித் துயர் செஞுவீரென்றிருக்கும் பிழையறவே, ப்ரஹ்மரூபாதி: ய்யமஸ்மாக் ஜந்மபரஸ்பராஜநிதது:ஸ் மோக்ஷப்ரதானென நிவர்தயத்வ மித்யத்யவஸ்யாவஸ்தானரூபமகூல்யம் யதா ந பவெத்யா | எதென ப்ராதிகூல்ய வர்ஜனமுக்தம் | இதமானுகூல்ய சங்க்ரஹ்யஸ்யாப்யுபலக்ஷணம் | எவ்மூத வரணப்ரகாரம் அன்டர்நிவிததனம் இத்யந்வய: | அஸ்மாஸு க்ரூபாவந்த ஂசார்யா அவோத்யந்நித்ய: | யதா, உறவித்தனை இயாதி | உறவித்தனை ஷேஸ்த்வானுஸந்தானமேவ பகவதரண ப்ரகார இத்ய: | அநுகூல்யசங்க்ரஹாதி விஸிஸ்டோ஽ஹ மத்ரக்ஷணமரோ மத்ரக்ஷணபலம் ச ஸ்ரீபதேரேவ ந மமேத்யேவ ரூபஸேஸ்த்வானு ஸந்தானவிஸேஷ இதி பாவ: | இன்றி ஒத்தாரென நின்ற உம்பரை, நிவர்தயே ததூல்ய இதி "ந தத்சமஸ்சா..."

(சா.வி) சர்வஸ்ரீரத்வாதிருபஸம்பந்தமாத்ரஸ்யாபி | இன்றி, அபாவே஽பி ஒத்தாரென நின்ற, பகவதூல்யா இதி வக்து யோக்யதயா ஸ்நிதாந் | யதா கர்மவஸ்யதயா ஸ்வசஜாதீயா இதி ஸ்நிதாந் | ஷேஸ்த்வாதிசம்பந்த ரஹிதாந் உம்பரை, தேவாந் | நம், அஸ்மாக் - பிறவித் துயர் செஞுவீர், உத்பதிது:ஸ் நிவர்தயத்வம் | ஂன்று, இதி | இரக்கும், அவஸ்தா நாஸ்கம் | பிழை ஸ்வாலித்யம் | அறவே யதாஸ்சிஞ்சேத ததா | அயமந்வயக்ரம: | ஐயமபறையும உபாயமில்லாத் துறவித்துணையில் உறவித்தனையன்றி ஒத்தாரென நின்ற உம்பரை நாம் பிறவித் துயர் செஞுவீரென்றிரக்கும் பிழையறவே துணை யாம் பரணை வரிக்கும் வகை அன்பரநிவிததனம் இதி, அந்ர உறவித்தனை இயாதிநா...

(சா.ஸ) ஒத்தாரென நின்ற, ஷேஸ்த்வாதிநா - பகவதஸ்தூல்யா இதீவ ஸ்நிதாந் | உம்பரை, ப்ரஹ்மாதிந் | பிறவித்ததுயர், ஜநநாதிருபது:ஸ் - செஞுவீர், நிவர்தயத்வம் - ஂன்றிரக்கும் பிழையறவே, எவ ஸ்நித்யாதி ரூபாஸதத்யவஸாயாதிந்விநா - அநெநானந்யகதிஸந்நித்யுக்தம் பவதி துறவி, ஸஸாரே விருக்திமானு ஸந் துணியில் "த்வமேவோபாய மூதமே" இதி விஸ்வஸ்தஸ்சேத் துணையாம் பரணை, ஸ்வீகூத ப்ரஸஸந் உபாயாந்தரஸ்தானே ஸ்நித்யஹ் சர்வஸ்தாஸ்ய - வரிக்கும் வகை, "த்வமேவோபாயமூதமே பவெ"தி ரூப ப்ரஸஸமர்ப்பணானுகூல்வரணப்ரகாரம் | அன்பர்...

மூ - பிழையறவே || 18 ||

प्रख्यातः

(சா.தீ) उपकारத்தை அறிவித்தனரென்கை || 18 || . அங்ங்களால் பலிக்கும் அர்த்தங்களை
श्लोकத்தால் दर्शित்பிக்கிறார் प्रख्यात इति । एष योगः, இந்த ந्याச...

(மா.சுவா) क्षिप्रकारित्वमप्यாக ज्ञानवैशद्यतिशयप्रदानादिद्वारा संसार निवर्तनं பண்ண வேண்டு
மென்று याचिकகுமபடி प्रसङ्गिकகுமிறேயென்று கருத்து இங்கு துணையாமென்கிற விடத்
திலே आनुकूल्यसङ्कल्पமும் प्रातिकूल्यवर्जनமும் औचित्यத்தாலே सूचितமாகிறது துறவித் துணி
பென்கிறவிடத்திலே कार्पण्य சொல்லின்றாகிறது மற்றையிரண்டும் வரிக்கும் வகை
யென்கிறவிடத்திலே ख्यापितமாகிறது । 18 ||

श्रुतिस्मृतிகளிலே प्रपत्तिக்கு आनुकूल्य सङ्कल्पादிகள் அங்ங்களென்று व्यक्तமல்லாதிருக்க
விவற்றையித்க்கு அங்ங்களாகக் கொள்ளக் கூடுமோ? அங்ங்களாறென்று கொண்டால்
“न्यासः पञ्चाङ्ग सयुतः” இत्याதிகளோடு विरोधமும் வாராதோ? “ओमित्यात्मानं युञ्जीत”
என்றிது योगமாகச் சொல்லப்படுகையாலே மற்றை योगங்கள் போலே आवृत्तமாக வேண்டு
கையாலே இதின அங்ங்களுமபடியேயாக வேண்டியிருக்க இவை सकृत्कर्तव्यங்களாம்
படிதானெங்ஙனே? फलसङ्गकर्तृत्वत्यागம் आनुकूल्यसङ्कल्पादிகளைப் போலே अङ्ग मात्रத்துக்கு
परिकरமாக வேண்டியிருக்க அங்ங்களுக்கும் கூட परिकरமாகைக்கு निबन्धनं தானேது?
என்கிற शङ्कைகளை परिहरिया நின்று கொண்டு இவ்அधिकாரார்த்தத்தை इयानिस्थं भूतः என்கிற
விடத்திற் போலன்றிக்கே किञ्चिद्विस्तरेण सङ्ग्रहिकகிறார். प्रख्यात इत्यादियால். एष योगः
भरन्यास रूपोपायः ।...

(சா.பு) भ्यधिकश्च दृश्यते । दासभूतास्स्वतस्सर्वे ह्यात्मानः परमात्मनः” இत्यादि श्रुतिस्मृतिभिः
प्रतिपाद्यमानतया स्थितम् । एवं च सर्वस्य तच्छेषतैक स्वरूपत्वात्सर्वेषां सर्वव्यापारेष्वपि
प्रधानफलित्वेन स्थितं लक्ष्मीपतिमित्यर्थः । பிறவித் துயர் செகுவீரென்றிற்கும் பிழையறவே,
जन्म परम्पराजनित दुःखं निवर्तयित्यस्मत्पुरुषार्थत्वेनाध्यवस्यावस्थान रूपाकृत्यं यथा न भवेत्तथा इदम्
அறிவித்தனர் इति क्रियाया विशेषणम् । एतेन फलसमर्पणरूपाहिर्बुध्यसंहितोक्तमङ्ग मुक्तम् ।
பிழையறவே इत्यनेन विहिताकरणनिषिद्धकरणगोरुभयोः प्रतिषेधादानुकूल्यसङ्कल्पप्रातिकूल्यवर्जने
अप्युक्ते इत्यर्थः ।। १८ ।।

उक्तानामङ्गानामुपयोगप्रकारं श्लाकेन सङ्ग्रह्य दर्शयं स्तेषां सकृत्वं प्रधानानुवर्तित्वादाह । प्रख्यात
इति । “शाश्वती मम ससिद्धिरियं प्रह्वीभवामि यत् । पुरुषं परमु...

(சா.வி) आनुकूल्यसङ्कल्पः प्रातिकूल्यवर्जनं चोक्तम् । துணியில் इति विश्वासः । வரிக்கும் வகை
इति गोप्तृत्ववरणमङ्गिस्वरूपश्च ।। १८ ।।

अङ्गानामुपयोगप्रकारं श्लोकेनसङ्ग्रह्य दर्शयति । प्रख्यात इति । एष योगः, साध्योपायः...

(சா.ச) मयि स्नेहवन्तः । அறிவித்தனர், उपदिदिशुः अत्र उपायमில்லா इति कार्पण्यम् ।
துணியில் इति विश्वासः । வரிக்கும் வகை इति उपायत्व प्रार्थनान्तर्नीतगोप्तृत्ववरणम् । பிழையற
इति प्राति कूल्यवर्जनमानुकूल्यसङ्कल्पश्च सङ्गृहीतः ।। १८ ।।

अथ इयानित्युक्तं विशदयन्नङ्गानामुपयोगप्रकारं च सङ्गृह्णाति । प्रख्यात इति - पञ्च...

मू - पञ्चषाङ्गसकृदिति भगवच्छासनैरेष योगस्तत्र द्वाभ्यामपायाद्विरति

(सा.दी) रूपोपायं भगवच्छात्रकुक्ष्याल पञ्चषाङ्गः, पञ्चषाङ्ग इवा अङ्गानि यस्य सः, फलान्तरेषु पञ्चषाङ्गः, मोक्षे तु षडङ्गः । सकृदेव कर्तव्य इति प्रख्यापितः । तत्र अत्र अङ्गानि द्वाभ्याम्, आनु कृत्यसङ्कल्प प्रातिकृत्यवर्जनाभ्या - अपायात्, पापात्, अधिकारिणो विरति, निवृत्तिस्सिद्धयतीति...

(सा.स्वा) भगवच्छासनैः, लक्ष्मातन्त्राहिवृद्धयसहितादि भगवच्छास्रैः । पञ्चषाङ्गः प्रख्यातः - पञ्चषा षड्वाङ्गानि यस्य सः पञ्चषाङ्गः - फलान्तरेषु पञ्चषाङ्गः । मोक्षे तु षडङ्गः - एव विषयभेदात् “न्यासः पञ्चषाङ्ग संयुतः” इत्यादिभिर्नविरोध इति भावः - सकृदिति च प्रख्यातः - “सकृदेव हि शास्त्रार्थः कृतोऽयं तारयेन्नरम्” इत्यादि वचनमत्राभिप्रेतम् । अत्र शास्त्र इति निर्देशान्साङ्ग प्रधानमभिधीयते - तथा चाङ्गानामपि सकृत्वस्य कण्ठोक्तत्वान्न न्यायतः तेषामावृत्तिकल्पनावकाश इति भावः । भगव च्छास्रैः प्रख्यात इत्यनेन स्वतस्सर्व साक्षात्कर्तृ परमपुरुषप्रणीतेषु शास्त्रेण्वति प्रसिद्धत्वाच्छ्रुत्यादिष्व व्यक्तत्वं न दोषावहमित्युक्तं भवति - तत्र, तेष्वङ्गेष्वत्यर्थः - द्वाभ्याम्, आनुकृत्यसङ्कल्पप्रातिकृत्य वर्जनाभ्यां - अपायात्, आज्ञातिलङ्घनान्नि...

(सा.प्र) दिश्य न मे सिद्धिरितोऽन्यथा । इत्यङ्गमुदित श्रेष्ठ फलेप्सातद्विरोधिनी “इत्युक्तफलत्यागरूपाङ्गस्य” तेन संरक्ष्यमाणस्य फले स्वाम्यवियुक्तता । केशवार्पणपर्यन्ता” इत्युक्त्यनुसारान्मोक्षार्थ प्रपदने फलसमर्पण रूपांशत्वेनाङ्गच्यन्तर्भावपक्षे कृत्स्न प्रपदनव्यक्तीनां पञ्चषाङ्गत्वं फलसमर्पणस्य मोक्षार्थ भरन्यासे अङ्गच्यन्तर्भाविन पृथगङ्गत्वे तत्र षडङ्गत्वमितरत्र पञ्चषाङ्गत्व चेत्यभिप्रायेणोक्त पञ्चषाङ्ग इति । एतादृशाङ्गयोगे तदुपकारयोगे सकृत्कर्तव्यत्वे च श्रुति श्री पाञ्चरात्रादिकं प्रमाणमित्यभिप्रेत्योक्तं भगवच्छासनैरेष योग इति । “तद्वयं सकृदुच्चारो भवति । सकृदेव हि शास्त्रार्थः कृतोऽयं तारयेन्नरम् । मयि निक्षिप्तकर्तव्यः कृतकृत्यः” इत्याद्यभिप्रेत्योक्त सकृदिति । अङ्गानां प्रधानानुवर्तित्वात्सकृत्वमिति भावः । “आनुकृत्येतराभ्यान्तु विनिवृत्तिरपायतः” इत्येतदभिप्रेत्योक्तं तत्र द्वाभ्याम् पायाद्विरतिरिति “कार्पण्येनाप्युपायानां...

(सा.वि) भगवच्छासनैः, श्रीपाञ्चरात्रशास्त्रैः - पञ्चषाङ्ग इवा पञ्चषाणि संख्यया व्ययेति बहुव्रीहिरिह बहुव्रीहौ सख्येयेडजिति समासान्त प्रत्ययः डित्वाट्टिलोपः - अङ्गानि यस्य स तथोक्तः - सकृत्, साङ्गः प्रधानः सकृत्कर्तव्य इति - प्रख्यातः, प्रकर्षेण बोधितः अङ्गानां सकृत्त्वं प्रधानानुपपत्तित्वात् - मोक्षार्थप्रपत्तावर्हिर्बुद्ध्य सहितोक्त प्रकारेण षडङ्गत्वं - फलसमर्पणरूपाङ्गत्वेन फलत्यागस्याङ्गच्यन्तर्भावपक्षे तु पञ्चषाङ्गत्वमिति मतभेदमभ्युपेत्य पञ्चषेत्युक्तं तत्र, तेषु मध्ये द्वाभ्यां, आनुकृत्य सङ्कल्प प्रातिकृत्यवर्जनाभ्यां अपायाद्विरतिः, आज्ञातिलङ्घनान्नि...

(सा.सं) षडङ्गानि यस्य न्यासयोगस्य स पञ्चषाङ्गः । प्रवृत्ति धर्म रूपस्य सात्त्विकत्यागरूपाङ्ग विना पञ्च-निवृत्ति धर्मरूपस्य तु तेन सह षडिति विवेकः । परिकर तत्स्वरूपतश्च सकृदिति भगवच्छासनैः पाञ्चरात्रादिभिः । प्रख्यातः, प्रमाणितः । तत्रेत्यनेन योग्यतयाङ्गानि परामृश्यन्ते । निधरिणे सप्तमी, द्वाभ्यां आनुकृत्यसङ्कल्प प्रातिकृत्य वर्जनाभ्याम् । अपायात् कृत्याकरणाकृत्यकरणरूपात् । विरतिः,...

मू - रनितरोपायतैकेन बोध्ये । एकेन स्वान्तदाढ्यं निजभरविषयेऽन्येन तत्साध्यतेच्छा तत्त्वज्ञान प्रयुक्ता त्विह सपरिकरे तादधीन्यादि

(सा.दी) बोध्या - एकेन, कार्पण्येनाङ्गेन । अनितरोपायता - प्रपत्युत्तर काल मनन्योपायत्वं सिद्धयतीति बोध्यम् । एकेन, महाविश्वासेन निजभर विषये, फले - पश्चात्पूर्वं च स्वान्तस्य, मनसः - दाढ्यं, नैर्भयं सिद्धयतीति । अन्येन, गोमृत्ववरणेन - निजभरविषये तत्साध्यतेच्छा, भगवतैव साध्यं तदित्यपेक्षा सिद्धयति । सपरिकरे इहप्रपदनेतादधीन्यादि बुद्धिः, भगवदधीनत्व भगवदर्थतादि ज्ञान, शास्त्र...

(सा.स्वा) वृत्तिर्बोध्या, द्वाभ्यामपायाद्विरतिसिद्धयतीति बोध्येति यावत् । एवमुत्तरत्रापि द्रष्टव्यम् - एकेन कार्पण्येन - अनितरोपायता, अनन्योपायता - एकेन, महाविश्वासेन - स्वान्तदाढ्यम्, मनसो नैश्चल्यम् । उपयान्तर प्रत्याशाराहित्यमिति यावत् - निजभरविषये, निजभरस्योद्देश्यफले इदं काका क्षिन्यायेन पूर्वोत्तराप्यन्वेति । अन्येन, गोमृत्ववरणेन - तत्साध्यतेच्छा, निजभरविषये तस्यभगवत्साध्यतेच्छा - एतस्य फलं मया साधनीयमिति भगवत इच्छेत्यर्थः - तस्य फलप्रदानेच्छेति यावत् - इहेति, योग इत्यर्थः तादधीन्यं, भगवदधीनत्वम् - एतेन कर्तृत्वत्याग उक्तः....

(सा.प्र) विनिवृत्तिरिहेरिता" इत्येतदभिप्रेत्योक्तमनितरोपायतैकेन बोध्येति । "रक्षिष्यतीति विश्वासादभीष्टोपायकल्पनम्" इत्येतदभिप्रेत्योक्तं मेकेन स्वान्तदाढ्यमिति । "गोमृत्ववरणं नाम स्वाभिप्रायनिवेदनं" इत्येतदभिप्रेत्योक्तं निजभरविषयेऽन्येन तत्साध्यतेच्छेति । अन्येन, गोमृत्ववरणे नेत्यर्थः । "य आत्मानमन्तरोयमयति । एष त आत्मान्तर्याम्यमृतः । यस्यात्मा शरीरम् । एष एव साधु कर्मकारयति तं यमेभ्यो लोकेभ्य उन्निनीषति । ईश्वरस्सर्वभूतानां हृद्देशेऽर्जुन तिष्ठति । भ्रामयन्सर्वभूतानि यन्त्रारूढानि मायया । पञ्चैतानि महाबाहो कारणानि निबोधमे । साख्ये कृतान्ते प्रोक्तानि सिद्धये सर्वकर्मणाम् । अधिष्ठानं तथा कर्ता करणं च पृथग्विधम् । पृथग्विधा पृथक्चेष्टा दैवं चैवात्र पञ्चमम् । ददामि बुद्धियोगं तं ये न मापुपयान्ति ते" इत्यादिकमभिप्रेत्योक्तं तत्त्वज्ञान प्रयुक्तात्विह सपरिकरे तादधीन्यादि बुद्धिरिति । एतेन फलसङ्गकर्तृत्वत्यागाङ्गक...

(सा.वि) वृत्तिर्बोध्या - एकेन, कार्पण्येन । अनितरोपायता, भगवद्व्यतिरिक्तोपाया परिग्रहः बोध्येत्यन्वयः - एकेन, महाविश्वासेन - स्वान्तदाढ्यं, निस्सशयत्व बोध्यमिति लिङ्गविपरिणामे नानुषञ्जनीयम् अन्येन, गोमृत्ववरणेन - निजभरविषये तत्साध्यतेच्छा, भगवतैवेद फलं साधनीयमिति प्रार्थ्यमानत्वं बोध्येति इहाप्यनुषज्यते - सपरिकरे इह, प्रपदने । तादधीन्यादि बुद्धिः, तदधीनत्व तदर्थत्वादि ज्ञानम् । तत्त्वज्ञान प्रयुक्ता, वस्तुस्वरूप स्थिति ज्ञानेन फलसङ्गकर्तृत्वत्यागबुद्धिश्च भवतीति भावः - ननु भर...

(सा.सं) निवृत्तिः । एकेन, कार्पण्येन । अनितरोपायता, उपायान्तरवर्जनम् । एकेन, महाविश्वासेन । निजभरविषये, स्वभरविषयक समर्पणरूप व्यापारे तत्फले च । स्वान्तदाढ्यम् शङ्कापञ्चक तिरस्कृत्य फलाय स्वभरन्यमने प्रवृत्तौन्मुख्यम् । अन्येन, गोमृत्ववरणेन । तत्साध्यतेच्छा, तस्य रक्षकस्य साध्य फलेन सङ्गमयितव्योऽयमिति रूपा इच्छा भवतीत्यर्थः । एव प्रवृत्ति धर्म रूपयोग साधारणाङ्गानामुपयोग उक्तः अथ निवृत्ति धर्मरूपयोगा साधारणाङ्गोपयोग उच्यते - तत्त्वेति, सपरिकरे, योगे । तादधीन्यादि बुद्धिः, तादर्थ्यबुद्धिरादि शब्दार्थः - सा तत्त्वज्ञान...

मू - बुद्धिः ॥ २७ ॥

इति श्री कवितार्किकमिश्रस्य सर्वतन्त्रस्वनन्त्रस्य श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य
कृतिषु श्रीमद्रहस्यत्रयसारे परिकरविभागाधिकार एकादशः ॥

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

(सा.दी) जनिततत्त्वज्ञानमूल भवतीति ॥ २७ ॥

॥ इति श्रीसारदीपिकाया परिकरविभागाधिकार एकादशः ॥

(सा.स्वा) आदिशब्देन तच्छेषत्व फलस्य तदीयत्व च विवक्षितम् । तेन सङ्गत्यागः फलत्यागश्चोक्तो भवति । तु शब्देनेतराङ्गेभ्योऽस्याङ्गस्य वैषम्य द्योत्यते । तत्त्वज्ञान, सर्वस्य भगवदधीनत्व भगवच्छेषत्वादिविषयक शास्त्रजन्य ज्ञानम् - फलसङ्गकर्तृत्वत्यागस्य तत्त्वज्ञान प्रयुक्तत्वादसौ तत्त्वज्ञान साध्येषु सर्वेष्वपि कर्मसु भवतीत्याङ्गवदङ्गानामपि परिकरो भवतीति भावः । सपरिकरे इह तादधीन्यादि बुद्धिस्तु तत्त्वज्ञान प्रयुक्तेत्यन्वयः ॥ २७ ॥

॥ इति सारास्वादिन्या परिकरविभागाधिकार एकादशः ॥

(सा.प्र) त्वमुक्तम् । तत्प्रयोजनार्थत्वमादिशब्दार्थः ॥ २८ ॥

॥ इति श्रीसारप्रकाशिकाया परिकरविभागाधिकार एकादशः ॥

(सा.वि) न्यासकालिकयोः कार्पण्यविश्वासयोरङ्गत्वम्? उत तदुत्तर कालीनयोः? नाद्यः, भरन्यास कालिकयोरनितरोपायत्व निर्भरत्व फलकत्वाभावात् - अनितरोपायतैकेन बोध्या एकेन स्वान्तदाढ्यमिति तत्फलत्वेन कथनायोगात् । न द्वितीयः, उत्तरकालिकयोरङ्गत्वाभावेन तदुक्त्ययोगात् - न हि स्वरूपे कार्ये वानुपयोगिनोऽङ्गत्वं भवतीति चेत्सत्यम्; उपायान्तरसामर्थ्याभाव आकिञ्चन्यं तदयऽनुसन्धानादिकं कार्पण्य तेन तस्मिन् समयेऽपि भगवद्व्यति रिक्तोपायन्तरनैराश्यं सिद्ध्यति - तदेवानितरोपायत्वं तत्प्रपत्यनुष्ठानोपयोगीत्यङ्गत्वसिद्धिः - न चात्रानितरोपायत्व नाम भरन्यासरूपोपायस्या परिग्रह इति वाच्यम् । तथा सत्यङ्गिस्वरूपा भावेऽप्यङ्गस्याप्यभावेन स्वव्याघातकत्वादत एव पूर्व कारुण्योत्तम्भनार्थं (प्रमाणं प्रीणय अनन्योपायत्वकृत्, कंकुम उपयुक्तमाप्तिफलं) इत्युक्तम् । तत्र प्रीणय इत्यस्य पश्चादपीत्यर्थः तथा च समुच्चयेन भरन्याससमकालत्वमप्यनन्योपायत्व कार्पण्य स्यास्तीति विद्योतितम् । कृपोत्तम्भनमप्यधिकं कार्यं पूर्वमुक्तमिहापि तदुपलक्षणीयम् । महाविश्वासस्य स्वान्तदाढ्यं प्रपत्युत्पत्तौ व्यापारः । तच्च स्वान्तदाढ्यं "शक्तेस्सूपसदत्वाच्च कृपायोगाच्च शाश्वतात् । ईशेशितव्य सम्बन्धादनिदं प्रथमादपि । रक्षिष्यत्यनुकूलान्न इति या सुदृढामतिः । सविश्वासो भवेच्चक्र सर्वदृष्टकृत नाशनः" इत्युक्तत्वादसकृदनुष्ठान निरपेक्षोपाय परिग्रहोपयोगी भवतीति स्वरूपोत्पत्त्युपयोगित्वादङ्गत्वमिति भरन्यासकालिक योरेवेहानन्योऽपायत्वस्वान्तदाढ्यं योग इति सर्वं समञ्जसम् ॥ २७ ॥

॥ इति श्रीसार विवरण्या परिकरविभागाधिकार एकादशः ॥

(सा.स) जन्य सात्विकत्यागादेव भवतीति तत्त्वज्ञान प्रयुक्तेत्युक्तिः । तत्त्वज्ञानम् । स्वपर याथात्म्य ज्ञानम् ॥ २७ ॥

॥ इति श्री सारप्रकाशिकासङ्ग्रहे परिकरविभागाधिकार एकादशः ॥

श्रियै नमः

श्रीमते रामानुजाय नमः

श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः

॥ साङ्गप्रपदनाधिकारः ॥

मू - अभीष्टे...

(सा.दी) आत्मरक्षाभरन्यासरूपस्यद्वादशोऽङ्गिनः । साङ्गानुष्ठानसरणि र्दश्यते शास्त्रचोदिता...

(सा.स्वा) இப்படி பரிகரங்களை நிரூபித்தது கூடுமோ? இவற்றாலே உபகாரம்மாகத் தக்க தான அङ्கிஸ்வரூபமின்னதென்று நிச்சயிக்கக் கூடாமையாலிந்த நிரூபணம் நிஷ்பிரயோஜனமன்றோ? “நிஷேபாபரபர்யாயி” இत्यादिवசனத்தாலே ந்யாயநிரபேதமாக சித்தமென்று முன்பே உபபாதிக்கையால் அङ் கிஸ்வரூபம் நிஷேபம் தானென்றில் அப்போது “புரபுதி தாம் புரயுஜ்ஜீத” இत्याதிகளிலே அङ் கிஸ்வரூபத்தை புரபுதியாகச் சொல்லுகிறது விரோధியாதோ? நிஷேபமும் புரபுதியுமொன்றாகையால் விரோధமில்லையென்னிலப்பட்டி புரபுதியாகச் சொல்லத் தக்கதான நிஷேபமாவது ஐரந்யாசமோ? ஸ்வரூபந்யாசமோ? புலந்யாசமோ? இவற்றின் சமுதாயமோ? நா஑: , அஜ்ஞாதிமூல ஐரந்யாசஸ்யாபி புரபுதித்வ புரபுஜ்ஞாஸ்வரூப புலந்யாசயோரங் கிதயா விதானவையுத்ய புரபுஜ்ஞா஑் . ந஑்விதய: , ஐரந்யாசவிதானவையுத்ய புரபுஜ்ஞாத் . ந ஑் துதய: . புரயுஜ்னானுரபுரஸ்ய புரபுத்யஐாவ புரபுஜ்ஞாத் . ஸ்வரூபஐரந்யாசவிதானவையுத்ய புரபுஜ்ஞா஑் . ஸ்வரூப ந்யாச மாத்ரஸ்யாங் கித்வம் புலந்யாசமாத்ரஸ்யாங் கித்வமिति புஷ்டயே஑்யானு கூத்யஸங் கத்யாதிநாமநங் கத்யாபாதின த஑்விதானவையுத்ய ஸ்யாத் . சந்நிபுத்யுபகாரகதயா புர்வமுபபாதிதானாம் தेषாம் ஸ்வரூபந்யாசம் புலந்யாசம் புரதி஑ுபகாரகத்வாசம்ஐவாத் . நாபி துரய: . ததா சதி புரயுஜ்னானுரபுரத்ய புரபுதிஸு: புரபுத்யஐாவ புரபுஜ்ஞ: . ஸ்வரூப புலந்யாசயோரபி தினானுஸ்தேத்ய புரபுஜ்ஞு வா? கி஑்஑் முமுஷுலானவன் தத்வவித்ருதாகையாலவனுக்கு ஆத்மநிஷேபம் பண்ணததான் கூடுமோ?...

(சா.பு) एव भरन्यासे अधिकारिणं परिकरांश्चोक्त्वा भरन्यासपरिकरान्योपयोगमुक्त्वा सर्वेषामसाधारण धर्मैरेव सजातीय विजातीय व्यावृत्ततया ज्ञातव्यत्वाद्भरन्यासलक्षणं वदन् तत्स्वरूपं निष्कृष्य दर्शयति ।...

(சா.வி) अङ्गानि सप्रयोजनं निरूप्य अङ्गिस्वरूपं लक्षणकथनपूर्वकं निष्कृष्य दर्शयति ।...

(சா.ச) एवमङ्गनिरूपणानन्तरं मुमुक्षुसाधारणाङ्गनिरूपणायाधिकारान्तरमारभमाणः ।...

மூ - டுஸாஹே ஸ்வத இதரதோ வா

(சா.வீ) ப்ரபதன ஸ்வரூபத்தை நிஷ்கர்ஷிக்கதூக காட்டுகிறார் அஹீஃ இதி । அஹீஃ கஸிம்ஸித்஫லே । டுஸாஹே, 'ஓபாயாந்ரேஸாஹீயதும்ஸக்யே ஸதி - க்ஷதன, ஸமர்த்தே பூருஷே । ஸ்வத இதரதோ வா, ஸ்வென வா...

(சா.ஸா) நிஷேபமாஹது? தான் ரக்ஷித்ததூக கொள்ள மாட்டாத தன் வஸ்துவைத் தன் ப்ரயோஜனத் தூகதூக ஒரூவன் பக்கலிலடைக்கலமாக வைக்கையன்றோ? இவனுக்கு ஆத்மவஸ்து தன்ன தன்றோ? அந் எவ் தரக்ஷண ஫லமும் தன்னதன்றோ அவன் வஸ்துவை அவன் பக்கலிலேயிவன் டைக்கலம் வைக்கைக்கது ப்ராஸிடியிலிலையே ஆகையால் மும்புஷுவுக்கில் ஓபாயத்தின் அங்ஜ ஸ்வரூபமத்யந்த டுந்ரூபமன்றோ? எனற் ப்படி பிறக்கும் ஸங்ஜைகளைப் ப்ரஹீரயா நின்று கொண்டு இவ்அஹீஃ஫லே ப்ரஹீயாஸமே ஸர்வாஹீஃ஫லக்கும ஸாஹாரணமாக அங்ஜயாமபடியையும் இது ப்ரபதி ஸ்ந்ரவா஫்யமாம் ப்ரகாரததையும காட்டா நின்று கொண்டு இந்த 'ப்ரஹீயாஸ மும்புஷுவுக்கு அங்ஜயாமபோது இதனுடைய ஸந்நிவேஸமிருக்குமபடியையும் நிரூபிக்கக் கோலி இதில் ப்ரஹீயாஸ ஸர்வாஹீஃ஫ல ஸாஹாரணமான அங்ஜபென்னுமிததையும இது ப்ரபதிஸ்ந்ரவா஫்யமாம் ப்ரகார ததையும ஸ்லோக்தகாலே ஸங்ஜஹீஃ஫லகிறார் அஹீஃ இத்யாதி । அஹீஃ, அஹீஃ஫ல ஫லே । அதாவது, ஸு஫ வா, டு:஫நிவூதிர்வா, ததாஸதன வா । ஸ்வத இதரதோ வா டுஸாஹே । வா ஸ்ந்ரவா஫்யமாம் । ஸ்வென ஫ ப்ரபதவ்ய வ்யதிரக்தே நான்யென ஫ ஸாஹீயதும்ஸக்யே இத்யர்த்த: । எந்ந்ரூபமத்யந்தம் "அநத்ய ஸாஹீயே ஸ்வாஹீஃ" இதி வதனமேவ ஹி ஸ்தோத்ரஹா஫்யே வ்யா஫்யாதம் । இப்படி அஹீஃ஫லநிவந்நனம் ப்ரஹீயாஸமென்றவிததால் இது மும்புஷுவும்புஷு...

(சா.ப) அஹீஃ டுஸாஹே இத்யாதிநா । அஹீஃ ஸ்வத இதரதோ வா டுஸாஹே ஸதி க்ஷதன யா஫்நாந்விதம் ததரஹீயாஸம் ப்ரபதனமஹி வதந்தி । இத: ப்ஷதாடஸ்மத்யதனநிரபேக்ஷண ப்ரவதாஓஸாவர்த்தஸ்ஸமர்த்தம் இதி மதிவிஸேஷம் ததவிடூரத்ய ந்வய: । ஸ்வத இதரதோ வா ததரஹீயாஸ இதி ஫ான்வய: - ஸ்வென வா ஸ்வஸ்யாஸக்தாவந்யென வா ப்ரஹீயத்யததரக்ஷா ப்ரஹீயாஸ: கார்ய இத்யர்த்த: । அஹீஃ, ஸ்வாஹீஃ஫லிதே । ஸ்வத:, ஸ்வென । இதரதோ வா, இதரேஸ஫ அநத்யஸிங்ஜ இத்யாதி ப்ரமாணானு குண்யாத் । வா஫ாரஸ்ந்ரவா஫்யமாம்:- டுஸாஹே, ஸாஹீயதும்ஸக்யே - நந்ந்ரங்ஜ ஸ்வரூபநிஷ்கர்ஷோ நோபபத்யதே । அஸாஹாரண ட்ரஹீயத்யந்த லக்ஷணாஹீயத்யந்தத்ய லக்ஷணஸ்ய ஫ "அநத்ய ஸாஹீயே ஸ்வாஹீஃ" மஹாவிஸ்வாஸ பூர்வகம் । ததேகோபாயதா யா஫்நா ப்ரபதிஸ்ந்ரவா஫்யமாம்:" இத்யுக்தஸ்ய ரக்ஷாபேக்ஷாரூப த்வஸ்ய ஸ்வய ஸாஹீயஸாஹீயே ஸஹகாரி மாத்ர ஸாகாங்ஜேஓபி விங்ஜமானதயா அதிவ்யா஫்ரேரகிஸ்ந்ரவா஫்யமாம் மாத்ர நிஸ்ந்ரஹீயாஸலக்ஷணத்யந்தபுபத்யதே:, "ஆத்மாந்ரமீய ப்ரஹீயாஸோ ஹ்யாத்மநிஷேப ஓ஫்யதே" இத்யுக்த ப்ரஹீயாஸரூபத்யந்தாபி ஸ்வகீயவஸ்துரக்ஷண மாக்ஷாபயத்யு ததர்த்தம் பூதிப்ரதேஸு ஫ விங்ஜமானத்யே நாதி வ்யாஸதயா லக்ஷணத்யந்தபுபத்யதேஸ்ந்ரவா஫்யமாம் ।...

(சா.வி) அஹீஃ இதி । ப்ரபத்யதிரக்தபவத்யா஫்யுபாயை: விஹிதோபாய பாவென வா । டுஸாஹே, ஸாஹீயதும்ஸக்யே । அஹீஃ, ஫லவிஸயே । க்ஷதன, ஸமர்த்தவிஸயே । ஸ்வத:, ஸ்வெனவா । இதரதோ:, அ஫ார்யேண வா । யா஫்நாந்விதம்...

(சா.ஸ) ப்ரத்யமம் ஸாமான்யத: ப்ரபதிஸ்ந்ரவா஫்யமாம்விஸயம் ததஸ்ந்நிவேஸப்ரகாராஸ஫ ஸங்ஜஹீஃ இதி ஫லே ஸ்வத: ஸ்வென ஓபாயாந்ரேண டுஸாஹே । அஹீஃ஫லநிவந்நனம் ததாஸ: । இதரதோ:, அநத்யந்ரவா஫்யமாம் ப்ரபத்யா஫்யமாம்...

(सा.सं) तश्च दुः साधे सति । क्रचन, महाविश्वासयोग्ये । तद्वरन्यासं, स्वाभिमतनिष्पादन भरन्यासम् - याचनान्वितम्, उपायत्वप्रार्थनान्वितम् । गोप्तृत्ववरणान्वितमिति केचित् । तत्पक्षे याचनान्वितमिति शब्दा स्वारस्यमङ्गि स्वरूप निर्धारणाधिकाराननुगुण्यम् - “अनन्य साध्य” इति भरतमुनिप्रणीत लक्षण वाक्याननुगुण्यं च - तर्हि तव “रक्षापेक्षास्वसाह्यप्रणयवति” इति निष्कर्षविरोध इति चेन्मैवम् । उपायत्व प्रार्थनाया एव तत्र रक्षापेक्षाशब्दार्थत्वे बाधकाभावात्स्वसाह्य प्रणयवत्यपि “त्वमेवोपायभूतो मे भव” इति प्रार्थनं युज्यत एव । तत्र तन्मेलने लक्षण स्यादित्युक्तमेव - इह याचनान्वितमभिवदन्तीत्यनु गृहीतम् । तेन याचनान्तर विश्वासमानन्देन भरसमर्पणवैधुर्यं यत्र तत्र प्रपत्तित्वाभावः फलमिति । भरन्यास याचनयोर्ध्व...

(सा.दा) भरन्यास स्वरूप निष्कृष्य दर्शयति - असावर्थः, मदभाष्ट फलम् इतः पश्चात् - इतः अस्मात्कालात्परम् - अस्मद्यतननिरपेक्षेण, अस्माकमुपायानुष्ठाननिरपेक्षेणैव भवता - समर्थः...

(सा.प्र) वत्प्रेरितेन स्वेनैव तादृशप्रपदनेन स्वार्भाष्टस्य साध्यमानत्वात्, किञ्च याचनान्वित भरन्या सस्यमदभीष्ट साधने त्वमुपायो भव तत्साधन भरश्च तवैवेत्युक्तिरूपतया ज्ञानमात्रोपाय वादि श्रुति विरोध इत्यत्राह । इतः पश्चादित्यादि । तत् प्रपदनम् । इतः पश्चात्, वक्ष्यमाण मतिविशेषोत्पत्तेरनन्तरम् । अस्मदित्यादि । त्वयि समर्थमाणास्मदभीष्ट विशेष सिद्ध्यर्थं स्मद्यत्नानपेक्षेणत्वया असावर्थस्समर्थ इत्येव रूपमतिविशेष विदुः । मतिविशेषतया जानन्तात्यर्थः । असावर्थः, अर्थ्यत इत्यर्थः । अर्भाष्ट विशेषोऽयमित्यर्थः, समर्थस्साधनीयः । एवं भरन्यासव्यतिरिक्तास्मद्यत्ना...

(सा.सं) मेलन तत्र महाविश्वासोऽपि पुष्कलः नैर्भर्यं चाविकलमिति तत्रैव प्रपत्तिव्यवहारः प्रपत्तित्वं चेति धिक् - अभिवदन्तु नाम । तत्सन्निवेशः क इत्यत्राह । इतः पश्चादिति । “त्वेवोपाय भूतो मे भवेति” प्रार्थना पूर्वकं भरन्यास प्रधानात्मनिक्षेपातिरिक्तं मद्ध्यापार निरपेक्षेण भवता समर्थकारुणिकेन - असावर्थः, अस्मदभिमतार्थः । समर्थः, साधनीयः - इत्येवं विधौ भावनान्वितमुपायत्वं प्रार्थनायुक्तं नैर्भर्यशिरस्कं फल निक्षेपान्वितं भर निक्षेप प्रधानकात्मनिक्षेपरूप मतिविशेषं तत्प्रपदनं सन्निवेशं पुस्तकान्तरम् ।...

மூ - சமத்யுஸாவர்தஸ்திவதி மதி விசுஷம் தத (தம) விது: || ௨௧ ||

(சா.தீ) சமபாதனீய இதி மதி விசுஷம் - தத், ஹந்யாஸாத்மகம் ப்ரபதனமவிது:, ஶாதவந்த: - தமவிதுரिति யுக்த: பாठ: | த் ஹந்யாஸம் || ௨௧ ||...

(சா.ஸ்வ) ததितिப்ரபதனமத்யுர்த: | தமதி பாठே ப்ரபதனாத்மகம் ஹந்யாஸமத்யுர்த: | ததத்யேவயுக்த: பாठ: | அவிது: அறுதியிட்டார்கன் ஹரதமுநிப்ரஹுதய: பூர்விகா இதி சுஷ: | அவாகன் ஹந்யாஸம் வ்யஜ்ஜிதமாம் படியிருக்கிற யாஞ்நாரூபமதி விசுஷத்தை ப்ரபதன ஂன்று அறுதியிட்டார்களாகையால் அவர் களுக்கும் யாஞ்நாவ்நித ஹந்யாஸம் ப்ரபதனமென்றே தாத்யுர்தமாகிறதென்று கருத்து. ததா ச சமத்யுர்த இத்யத்ர ப்ரகூத்யுசுதன் ஹந்யாஸ: ப்ரத்யயாசுதன் பல் யாஞ்நா சூசுத இதி யாஞ்நாயா ஹந்யாஸபஹ்வமுக்த ஹவதி | அத்ர யாஞ்நாவ்நிதமதி பதன் சாமான்யத: ப்ரதிபந்நாயாஞ்நா குபூத்வவரணரூபேதி ச சமத்யுர்தஸாவர்த இத்யத்ர விவூத ஹவதி | துசுதவ்ஷசூ திதசுதஶ்ஶானிவூத்யுர்த: | ச ச தமதி பதனாவ்நேதவ்ய: | த் யாஞ்நாவ்நித ஹந்யாஸம் | ததिति பாठே யாஞ்நாவ்நித ஹந்யாஸரூப ப்ரபதனமத்யுர்த: | தமத்யேவ யுக்த: பாठ: ||

இனி முமுகுவக்த இவஶபாயததில் அஶ்ஶிஸ்வரூபமத்யுர்த துநிர்ஶபமென்கிற சூத்யத்துக்கும் சுவரூப சமர்ப்பணாத்ரிவகத்தில் ப்ரத்யேகாஶ்ஶித்வ பஶ்வதளில் சுஸாண்ன சூத்யங்களுக்கும் உதரமருளி...

(சா.ப்ர) நபேசுதன்வயாயமஹிஸு விசுஷஸ்மாதநாய இதி தத்சாதநீய ஹந் தவ்யி சமர்ப்யாமீத்யேவ ரூபவூத்ரிவிசுஷு ஹந்யாஸ: | ஂவ ந காப்யநுபபததிரிதி ஹவ: ||

நவ்நாத்பநிசுஷேபுஶ்ஶீதி ந யுக்தம் யாஶீயத்ரவ்ய இவாத்மநி வாத்ரிவிக சுவகீயத்வா சித்ஶ: | ததீய ஂவ சுவகீயத்வவூத்ரி க்ருத்வா சமர்ப்பணே தத்வஶ்நானத்வாஹவாத் முசுசுசாதநத்வானுபபததி: | ததீயத்ய தத்மிந் சமர்ப்பண ரூபத்வத்வநுபகாரகத்வமேவ | லுக் தே பரகீத்யாஸ்மாஹி: பரத்மிந் சமர்ப்பிதத்யாபி பரேண ரக்ஷணதர்சநாத்ரிவ்ஶ்நே ஹபவதா ச சர்வத்ய சுவகீயத்வஶ்நானாத்ரிவசித்ஶ: ' கிசுத்யம் முசுசுசாதநரூபு ஹந்யாஸசித்ஶரூபத்யாஸாஶ்ஶரூபு வா? ந தாவத்ரித்ஶரூப: | தத்ய கர்தவ்யதயா வுதநாஸஹ்வாத் | வித்யேத்வாசித்ஶேரசாஸ்ரீயத்வாபாதாத் | அத ஂவ த்ரிதீயேஶபி சபல்த்வன் சாஶ்யத்வம் | ஂசுவர்யகேவத்யா பவர்தந்யதமத்வாசித்ஶசு | சாஶநதயா சாஶ்யத்வே ஶபி த்ரிதீவந்மனுவ்யாபாரரூபத்ய ஹ்மத்வத்வபவர்த சாஶநத்வம் - ப்ரமாத்வேஶபி...

(சா.வி) விது: ஹந்யாஸத்வன் வதந்நீத்யுர்த: | வித ஶ்நான இத்யஸ்மாத்துல்த் | விது லது வேதி ஶுரூசாதேசு விதுரिति ரூபம் - தமவிதுரதி பாठஸுபம: | த் ஹந்யாஸம் மதிவிசுஷமவிது:, ஶாதவந்த: அத்ரிவநிசுஷ லத்சிசுபஶ்யசுசுதி ஶுர்த்ரிசுதஶபமசுசு அத்ரிசுத ஶுத்யா ஹரதவீவேதி ஶ்நானம் முமுகுவமுமுகுவஶ்ஶ ப்ரதான சாஶாரண சகல் ப்ரபத்யநுபதத் லக்ஷணம் வுத்யம் || ௨௧ ||...

(சா.ச) முமுகுவசாஶாரணம் விது: | சாஶாரணந்நு சுவரூபபல் நிசுஷேபவிதூரதததரமதி விசுஷ ரூபமேவேதி சஶ்ஶுஶ்ஶலுக்ார்த: - மதிவிசுஷுஶபி த்வயேவ ஹி சாஶித இதி துசுதவ்ஶாபிபாய: || ௨௧ ||

இத்யம் சாஶாரணா சாஶாரண ப்ரபதனசுதவ்யவஹார விபய தத்சந்நிவேசு ஶர்சிதீ | அத்ர முமுகுவ...

மூ - முமுகுவான அதிகாரிக்கு இவ்ஓபாயத்தில் அ஑்ரிஸ்வரூபமாவது! ஆபரணத்தையுடையவனுக்கு (சா.தி) முமுகுவதிகாரிக்கு கர்வ்யமான அ஑்ரிஸ்வரூபத்தைக் காட்டுகிறார் முமுகுவான இத்யாதி யால இவ்ஓபாயத்தில் சபரிகரமான இவ்ஓபாயத்தில் கொடுக்குமாப் போலேயிருக்கிறது யதாவஸ்திதமான...

(சா.ஸ்வ) செய்கிறார் முமுகு இத்யாதி யால இவ்ஓபாயத்திலென்றது. அ஑்ரிஸ்மத்யாதாமகமான ப்ரபத்தி ஸாஸ்த்ரார்த்தத்திலென்றபடி ஆபரணத்தை இத்யாதி. தன ஸ்வாமியுடைமையொரு ஹேதுவாலே தன...

(சா.ப்ர) ஸாஸ்த்ரமாத்ரஜந்யஓந்யஜந்யஓ வா - ஆத்யே மாயி மனஓத்யானம் | த்விதீயேஓபி யஓகஜந்யத்வே பக்தி துல்யத்வா பதி: | - ந ச தத்வயநிரித்க் தஜநகம் சபவநி - பாத்ரஓந்ந்ரியாணா் தஜநகத்வாதர்ஸநாத் - மனஸஓஓபி யஓகாமஹ்ருதஸ்ய கரணாத்ந்ரஜந்ய ஜானாதிக விஸ்யக ஜானஜநகத்வா சித்தே: - அநதிகவிஸ்யத்வே ஸ்முநிரூபத்வேன ஸஸ்காரஓத்ரஓத வ்யநிரித்க்நானபேஷணாதவித்யேத்வ ப்ரஸஜ்நாத் - அத: கரணாசித்தேஸ்சா ஜ்ஞயசித்திரித்யத்ர "யஸ்சமித்யா ஆஹதீர்யஓ வேதேன தாஸமத்யஓ அப்ரயே யஓ நமஸாஸ்வத்வர்: - சமித்யா தநகாதீனா் யஜானா ந்யாஸமாத்மந: நமஸா யஓஓகரஓதேவே ஸஸ்வத்வர் ததீரரித: | ஸர்வஜஓஓபி ஹி விஸ்வேஸ: சதா காஹுநிகஓஓபி ஸந் | ஸஸார தந்ந்வாஹித்வா த்ருஷ்யாபேஷா ப்ரதீக்ஷதே | அப்ரார்த்திதஓ ந ஓபாபயேந்" இத்யாதி ப்ரமாணேஸ்ததீயஸ்யேவ நஸ்மிந்ஸமர்ப்ண எவ ப்ரஓவாந் ரக்ஷாதித்யவஓமாத்ஸ்வாதீநகர்வத்வ ஸ்வார்த்த கர்வத்வாபாவாத்நு ஸந்நாதந்ஓர்வக் ஸ்வரக்ஷா ப்ர தத்ஓலயஓ ஸ்ததீயத்வானுஸந்நாத விஸிஸ்டஸ்ய ஸ்வநிர்ஓர்வத்வ ப்ரயந்நதஸ்ய ஸ்வஸ்மிந் ததீயத்வானுஸந்நாதரூபஸ்ய தஸ்ய மந: கரணகத்வஓபபத்தேஸாத்யரூபத்வமேத்யபிப்ராபேணாஹ - முமுகுவான அதிகாரிக்கு இத்யாதி வாக்யத்யம் | எவ ச ஸாஸ்த்ர...

(சா.வி) எவ் ஸாதாரணம஑்ரிஸ்வரூப ப்ரதர்ஸ்ய முமுகுவஸாதாரணம஑்ரிஸ்வரூபமாஹ - முமுகுவான இதி | ஆத்மநித்ஷேப், ப்ரந்யாஸ ப்ரதானாத்ம ஸமர்ப்ணமித்யர்த்த: | ஓபாயானுஸ்தானஸ்ய பந்நநிவृத்தித்வார ப்ரஓவத்வக்ஷூர்ய ப்ராப்யர்த்தத்வாத்ந்நத்யானாத்ஜானமூல ஸ்வதந்ந்வாத்மப்ரமலக்ஷணாத்மாபஹார மூலகத்வாதாத்ம ஸமர்ப்ணஸ்யேவ தந்நிவृத்தி ஹேதுத்வமித்யாத்மஸமர்ப்ணமேவ முமுகுவஸாதாரண ப்ரபதநஸ்வரூபமிதி பாவ: - நந்விதமநுபபந்நம் | ப்ரஓவதீயஸ்ய ஸ்வாத்மவஸ்துந: ப்ரஓவநி ஸமர்ப்ணாயஓகாத் | ந ச யாஓ ப்ரஓவதீயஸ்ய ப்ரஓவநி ஸமர்ப்ணவத்ருஜ்யத இதி வாக்யம் | தத்ர கமஓபாதிக ஸ்வத்வஸ்ய ஸத்வாத்ஸமர்ப்ண ஸம்பவாத் | இஹ ஸ்வாத்மந: ஸ்வத்வஸ்ய கமஓபாதிக ஸ்யாப்யபாவாத் - கிந்து ப்ரான்திமாத்ரகூதத்வாத் | ந ச ததீய எவ ஸ்வாத்மநி ஸ்வகீயத்வ ப்ரான்த்யா ஸமர்ப்ணமிதி வாக்யம் | கிமித ஸாஸ்த்ரஜந்ய ஜானான்த்ர வாத் தத: ஓர்வ வாத்? நாத்:, ப்ரமாஸம்பவாத் - ந த்விதீய:, அநுஸ்தானாசித்தே: ந சைதாவத்யர்ப்யந்ந ஸ்வஸ்மிந் ஸ்வீயத்வ ப்ரான்த்யா ஸமர்ப்ணா ஸம்பவேஓபி இதானீ ஸாஸ்த்ரஜந்யஸம்பந்நத ஜானான்த்ர ஸ்வாபஹாரரூபாபராத் பரிஹாராய தத்ஸமர்ப்ண யுஜ்யத இதி வாக்யம் - இதானீ ஸமர்ப்ணேஓபி இத: ஓர்வமபஹாரநிமித்தக த்ருஷ்டநஸ்ய கர்வ்யத்வாத்ந்நநிவ்ருத்திசித்தே: - ஸமர்ப்ணேன விநா ஸர்வஜ்னேன ப்ரஓவதா ஸ்வகீயவஸ்துந்ரக்ஷணா சித்தேஸ்சேத்யாஸஜ்ஞாயாமுத்தம் | ஆபரணத்தையுடையவனுக்கு இதி | அவனதானே?...

(சா.ஸ) ஸாதாரணாவேவதீ விவேக்மாஓரபதே | முமுகுவான இத்யாதிநா | ஆத்மஸமர்ப்ணஸ்யா஑்ரித்வ க்ருத: ? ப்ராஓவ ததீயஸ்ய அதத்வதானேன தத்ஸமர்ப்ணஸ்யேவா ஸம்பவாதித்யத்ராஹ | ஆபரணத்தை இதி | த்ருஷ்டான்த...

மூ - அவன் தானே ரகித்துக் கொண்டு பூணக் கொடுக்குமாப் போலே யதாவஸ்திதமான
ஆத்ம நிஷேபம் । அதாவது, ப்ரணவத்தில் ப்ரதமாஶரத்தில் ப்ரகூதி ப்ரத்யயங்களுலே...

(சா.டீ) ஆத்மநிஷேபமெனகை ஆத்மநிஷேபத்தினுடைய யதாவஸ்தித ஸ்வரூபத்தை வெளியிடு
கிறாா அதாவது இத்யாடியால் யதாவஸ்திதஆத்மநிஷேபமாவது என்கை. ப்ரகூதிப்ரத்யயங்களுவன?
ப்ரகூதி, அகாரம்...

(சா.ஸா) கையிலேயிருந்தால் ஸ்வய் அத்தை ரகித்த மாட்டாதடோது நீயே அதை ரகித்துக்
கொண்டு பூண வேணுமென்று உடையவனுக்குக் கொடுப்பது லோகத்தில் காண்கையாலே
யிங்கு தத்வவீதத்துக்குமடபடி ஆத்மநிஷேப பணணக கூடுமென்று கருத்து யதாவஸ்திதமான
வென்றது.. அவன் தானே ரகித்துக் கொண்டு உபயோகித்துக் கொள்ளும்படி ரகிதத்திலும்
தத்வலத்திலும் தனக்கு ப்ராஸிமிலலையென்கிற தெளிவோடே கூடினவென்றபடி. இத்தால்
இவஆத்மநிஷேப ஶரபல நிஷேபபர்மமென்று சொல்லிற்றாயிற்று ட்ரூதாந்தத்திலே ஶரபலநிஷேபங்
களும் கண்தூக்தங்களுாயிருக்கையாலிங்குமடபடி அர்த்தம் அவஸ்ய் கொள்ள வேணுமிடேரே ததா
த இலை மூன்றும் ஸமுதிதமாய்க் கொண்டு அங்ஜிபென்று ஹ்ரதயம் இத்தால் ப்ரத்யேகமங்ஜிதவ்மிலலை
யென்றதாக்கையால் ததயதூக்ததூதங்களுக்குமிங்கு அவகாஸமிலலைடென்றதாயிற்று. தீதன
னுக்கு ஸ்வரகிதத்திலும் தத்வலத்திலும் ப்ராஸிதானது லோகத்தில் கண்டிருக்கபிங்குதயில்லை
யென்கிறதெங்ஙனே? ஓரு தீதனனுடைய ரகிதாடிகளில் மறறொருவனுக்கு ப்ராஸிதானெங்
ஙனே? ஶ்ரஹ ப்ரகீபனாடி காயிக வ்யாபார விஸயமல்லாத ஆத்மாவை அஶரணததை நிஷேபிக்கிறாப்
டோலே நிஷேபிக்கத்தான் கூடுமோ? இங்கு நிஷேபமாவது, ஶேஸ்தவானுஸந்தானரூபமான வ்யாபார
மென்றாலும் அது ஶரபல நிஷேபபர்மமாம்படி தானெங்ஙனையென்கிற ஶடீகளைப் பரிஹரிக்
கைக்காக விவரிகிறார். அதாவது இத்யாடியால் அதாவதென்றது; யதாவஸ்தித...

(சா.பு) ஜந்யஜானாநதிக விஸயதவாஶ்ரஸ்த்ர ஶ்ரவணவலாயாமேவ தாடூஸஜான ஸித்தே: ! ப்ரமாண தந்நஸ்ய தஸ்ய
கூதி ஸாஹ்யதவாஶவாந் விதேயதவ மித்யத்ர யதா யா஑ாடி விதி ஶாஸ்த்ரார்த்தஜானமாத்ரா...

(சா.வி) ஶூஹிதா ஸ்வயமேவ । ரகித்துக் கொண்டு, ரகிதவா । புந: அஶரணத்தையுடையவனுக்கு
அஶரணஸ்வாமிந: । கொடுக்குமாப் போலே, யதா ஸமர்ப்யதி ததா । யதா மஹாபுஶோ ராஶரணஹர்த்
ஸ்வானுபந்தி தீத்புநராஶரணபுரடான மாத்ரேண க்ஷந்தவ்ய: தத்வத்ஸர்வஜஸ்ய ஶஹஜகாருண்யஸ்ய ஸர்வஸேஷிணோ வ்யாஜ
மாத்ரமபேஷமாணஸ்ய மஹோடாஸ்ய ஸ்வீயவஸ்துநி மடீயமிட ந ஶவதி - கிந்து தவடீயமேவீதி ஸு஢்ரிமாத்ரேணாபி
நிஶ்ரஹஸ்யாஸ்யதி । அந்யதா மோஷோபாய விதிவீத்ய்யா஢்ரிவதி வீஷம்ய நைர்பூண்யபுரஸங்காஶீதி ஶாவ: । நந்வாத்ம
நிஷேப ஆத்மஸமர்பணம் । தத் ஶேஸ்தவஜானமஹ் ந மம தவீதேத்யேவ ரூப தக்ஷாஸ்த்ரவ்ரவணவலாயா மேவ
ஶக்த்யஹிகாரி ஸாஹாரண்யேந ஜாத் நபுரபத்யங்ஜி ஸ்வரூபம் ஶவீது மஹீதீத்யத்ராத்மநிஷேப ஶ஢்டார்த்த விவூணுதி
அதாவது இதி-ப்ரகூதீதி, ப்ரகூதிநகார: - ப்ரத்யயோ லும...

(சா.ஸ) ஸாமர்த்த்யஸித்தம் யதாவஸ்திதபடவிவகிதாக்காரவிஸிஷ்ட மாத்மநிஷேப ஶ஢்டார்த்த விவூண்வந் ஸ்வரூபஜான
ஸூண்யஸ்ய ஶரந்யாஸடதாஸா ததாந்வயவிரஹேண ஶரந்யாஸ: கதம் ஸேத்யதீதி ஶடூக்தம் பரிஹரதி । அதாவது
இதி-அந்வயமில்லாதபடி இத்யேத஢்ரிந்யாஸ க்ரியாவிஸேஷணம் । “ஸ்வாத்மான மயி நிஷிபேத் ।...

மூ - சர்வரக்ஷகணாய், சர்வशेषியாய், தோற்றின சர்வீश்வரணைப் பற்ற ஆத்மாத்மீயரக்ஷணவ்யாபாரத்திலும், ஆத்மாத்மீய ரக்ஷணபலத்திலும், ஸ்வாதினமாகவும், ஸ்வார்யமாகவும், தனக்கு அந்வயமில்லாதபடி ஹர்ந்யாச ஸ்ரதானமான அத்யந்த ஸாரதந்யவிசிஸ்டशेषத்வானு ஸந்நானவிशेषம்

(ஸா.டீ) ஸ்ரத்யய் லுமதந்யீ । ஸ்ரதூநிதாஸே சர்வரக்ஷகணாய் ஸ்ரத்யகதாஸே ஷேஸிபாய் இவ் விரண்஢ும் ரக்ஷண வ்யாபார பலநகநில் ஸ்வான்வயத்தககு யதா஢்ரம ஹேநுவாய் அத்யந்த ஸாரதந்ய விசிஸ்டத்வமே ஷேஸத்வானுஸந்நானே விशेषம் । அந்வயமில்லாதபடிபெனறவளவரல ஸ்வஸம்வந்நம்முத்து உத்ராசித்தகடல ஸ்வரூபஹரபலநகளுககு ஸ்ரஸம்வந்நானு ஸந்நான ஷேஸாவ்லிற்ற...

(ஸா.ஸா) மான ஆத்மாநிஷேபமாவதெனறபடி சர்வீश்வரணைப் பற்ற எனகிறததுககு அத்யந்த ஸார தந்யேத்வாடிஸேபாஸே அந்வயம் । அத்யந்த ஸாரதந்யமாவது லோகசக்திலே ராஜாவைப்பற்ற ஸ்ரத்யுக் குளள ஸாரதந்ய ஸேபாலனறிகடே ஆத்மாத்மீயநகளுடைய ஸதாஸ்திதிர ஸ்ரதூநிகளெல்லாம் தததின நகநாயிருககை இப்படியிலவ் அத்யந்தஸாரதந்யனாகையால தானே தன் ஆத்மாத்மீயநகளை ராதித்தகக் கௌள ஷக்தினலலாமைபால அதிலிலவ்லுக்ககு ஸ்வாதினமாக அந்வயமில்லை அத ஂவ ததரக்ஷண பலத்திலும் ஸ்வாதினமாக அந்வயமில்லை ஷேஸந்நானாகையால ஆத்மாத்மீய ரக்ஷண வ்யாபாரத் திலும் தத்பலத்திலும் ஸ்ரஸனல்லாகையாலே அதில் ஸ்வார்யமாகவும் அந்வயமில்லை ஷீश்வரன் சர்வ ஸ்வதந்வனாய் சர்வரக்ஷகணாகையாலும், ஷேஸிபாகையாலும், இசுதேதந்நுடைய ஆத்மாத்மீய ரக்ஷண வ்யாபாரத்திலும் தத்பலத்திலும் ஷக்திநாட ஸ்ரஸனூமாகையாலே இவ்றறிலவ்லுக்கே ஸ்வாதின மாகவும் ஸ்வார்யமாகவும் அந்வயம் லோகசக்திலும் ஸம்வந்நமுள்ள தேதந விஸயத்திலயிப் படியே ஸ்ரதே கண்ட தெனறு கருதது ஷேஸத்வேதி லுநகு அநுஸந்நானத்தககு விशேஸமாவது, ஸ்வரக்ஷ ஸாதி களிலே தனக்கு ஸ்ரஸிதிலலை என்கிற, தெளிவோடே கூடுகையும் அநுஸேயமாமபடி கூதி ...

(ஸா.ஸ்ர) த்ரயா஑ாதுநுஸானஸித்ரி: । ததா ஹர்ந்யாச ஷாஸ்தார்யஜ்நானமாத்ததநுஸானாஸித்ரி: ஸ்ரஸதவ்ய ஹவத்ரி ஸ்ரஹவிशேஸ ஸந்நிதூ ஢்யவதந ஸ்ரவ்கானு ஸந்நானவிशேஸரயேவ ஹர்ந்யாஸத்வாத்தஸ்ய விஸய...

(ஸா.வி) தந்யீ । தோற்றின, ஸ்ரதூத்யா சர்வரக்ஷகத்வேன ஸ்ரதிரபந் - ததூத்யா சர்வஸேஸித்வேன ஸ்ரதிரபந்ம் । ரக்ஷகத்வேன ஸ்ரதிரபந்த்வாத்ரக்ஷணவ்யாபாரஸ்ய ஸ்வாதினதா ஹவதி । ஷேஸித்வேன ஸ்ரதிரபந்த்வாத்ரபலஸ்ய ஸ்வார்ததா ந ஹவதீத்யநுஸந்நானேன யதா ஸத்ய யோஜ்யம் - ஹர்ந்யாச ஸ்ரதானமான இதி - ஷேஸத்வானு ஸந்நானவிசிஸ்ட ரக்ஷாஹ ஸமர்ப்பணமாத்மாநிஷேபஸ்ததார்த: - "ஆத்மாத்மீய ஹர்ந்யாஸோ ஹாத்மாநிஷேப உத்யதே" இதி வதநாத் - அதோ ந ஹக்யா஢ிகாரி ஸா஢ாரண்யாமதி ஹவ: - அஸ்திந்வாக்யே தனக்கு அந்வயமில்லாதபடி இதி ஸ்வஸம்வந்ந நிவூதிருத்தா - ஷேஸாஸந ஸ்வரூபஹர பலானா ஸ்ரஸம்வந்ந ஸ்ரதிரபாதநம் - தத்ர ஹர்ந்யாஸேதி ஹரஸ்ய ஸ்ரஸம்வந்ந ஸ்ரதிரபாதநம், ஷேஸத்வானுஸந்நானமிதி ஸ்வரூபஸ்ய ஸ்ரஸம்வந்ந ஸ்ரதிரபாதநம் இதமேவ பலத்யா஑ஸ்ய த மூல...

(ஸா.ஸ) ஆத்மாத்மீய ஹர்ந்யாச: । தேன ஸ்ரரக்ஷயமாணஸ்ய "ஸ்வோஜ்ஜாவநேத்யா யதி தே" இத்யாதி வதநா நாமேக கணத்யமா஢்ரேத்யாஹ । ஹர்ந்யாஸேதி । விशேஸ பதேன ஸ்வநிஹ்ரத்வ ஷிரஸ்கத்வம் யாத்தாஸ்ரவ்ரகத்வ த விவதிதம் ஆத்மாத்மீயேத்யாரஹ்ய தனக்கு அந்வயமில்லாதபடி இத்யந்தேன ஸாரதந்யாதி விशேஸணாத்யந்த ஷததார்த் உத்த: ।...

(सा.प्र) विशेषविशेषिततया शात्रजन्यज्ञानादधिकविषयत्वाच्च यत्नसाध्यत्वाद्विधि संभव इत्यभिप्रेत्य ...

(सा.सं) सर्वेश्वर^ॐ इत्यन्तेन स्वरूपज्ञानवत्त्वोक्त्या शङ्कापि सा परिहृता । इत्यमुक्ताङ्गि...

(சா.சं) சூசிதா । அனந்யாஹ்வ ந்த்யந்ரூபாதிதான்யசேஷத்வானஹ்வம் । சேஷத்வ த்யானந்யாதின்த்வமநீபா-
திதக்த்வம் - தாபவத சேஷத்வாதிதக்து தாபவதிஷ் லினிதாபசிட்தததா நக்தததுதயவிரகிதி தாவ: -
தாபி இதமிந்நாபிதி தூர் தரஸ்வத்வ தாபாதி ததாந்நததி த்வஸ்வத்வததாப: - அந்நது தரஸ்வ த்வதேவ அத்தத-
விஷஸ்வரூபதிதி திததநா த் சேஷதூதநாந த்நாந இத்யந்தக்தி: - தததாநிதந்நநி தி த்ஸார: -
அதஸ்தததாப தேவ த்ரதத இததா - அத்தாபிதி - த்ரிதேவதலேவந். சேஷா ந தவாமி...

மூ - ஒன்றே நிரூபாதிக்கமாகவென்றிதென்று புரியேனுமல்லேன் “**स्वयं मृत्पिण्डभूतस्य परतन्त्रस्य देहिनः । स्वरक्षणेऽप्यशक्तस्य को हेतुः पररक्षणे**” என்கிறபடியே என்னையு மென்ன தென்று பேர் பெற்றவத்தையும், நானே **स्वतन्त्र**னாயும், **प्रधान**பலியாயும்

(சா.தி) **स्वयं मृत्पिण्डेत्यादि** - **स्वतः** இசுவர ஸ்ரேணாபாவே **मृत्पिण्डाद** விசிஷ்டஸ்ய **अत एवेश्वर परतन्त्रस्य** **चेतनस्य स्वरक्षणेऽपि स्वतो अशक्तस्य परेषा रक्षणे कः प्रसङ्गः** என்கை - **प्रधान**பலி...

(சா.ஸ்வ) **योग्य**னல்லேனென்றபடி என்னதென்றவுமுரியேனல்லேன் **मदीय**மென்று அபிமானிக்கைக்கும் **योग्य**னல்லேனென்றபடி அப்போது **आत्मीयाना स्वशेषन्व ग्राहक प्रमाण विरोधि** யாதோ? என்று **शङ्कि**யாமைக்காக **निरूपाधिक**மாக **इत्युक्तिः** . அந்த **प्रमाणं** சோபாதிக்க ஷேஷத்வபரமாகைபால் **विरोधि**யில்லைபென்று கருத்து **स्वात्मा**வககு **स्वीयत्व** ஸ்ரீயத்வ ஸ்ரீயத்வயேயில்லாமை யாலும் **आत्मा**யங்களில் தனக்குள்ளே **स्वत्व**த்தை **प्रपत्यन्**தான் காலத்தில **त्यजि**ப்பதில்லாமை யாலும் **यागस्थल**த்தில் **द्रव्यस्य स्वसम्बन्धत्याग** பண்ணுகிறாப போலேயிங்குது பண்ணக் கூடியாமையால் **आत्मा**வில் **स्वशेषत्व**யோగ்யதாபாவஸ்ரீஸந்நானமும, **आत्मीय**ங்களில் **निरूपाधिक** **स्वशेषत्व** **योग्यता**பாவ ஸ்ரீஸந்நானமுமே **स्वसम्बन्ध**த்யாக்கமாகிறதென்றிவ்வாக்யாபி ஸ்ரீயம் . **स्वतन्त्र**னாயும் **इत्यादि** . இது **विशिष्ट** நிஷேதம் . அதாவது, **स्वतन्त्र**னாகைக்கும் **प्रधान** பலியாகைக்கும் **योग्य**னல்லேன **अत एव** ரிஷித்துக் கொள்ள **योग्य**னல்லேனென்றபடி **स्वतन्त्र**னும் **प्रधान**பலியுமாகிலன்றோ **रक्षित**த்துக் கொள்ள **योग्य**னாவதென்று கருத்து **चेतनत्वा देवात्मीयरक्षण** **योग्य**னாகலாகாதோவென்று **शङ्कि**யாமைக்காக **स्वयं मृत्पिण्डभूतस्येत्यादि** **प्रमाणोदाहरणम्** . **स्वयं मृत्पिण्ड भूतस्य, स्वतो मृत्पिण्डादविशिष्टस्य । ईश्वर प्रेरणाभावे...**

(சா.வி) ஒன்றை **निरूपाधिक**மாக என்னதென்றறியேனுமல்லேன் என்னதென்று **अस्मदीयमिति युक्तं** ஒன்றை புராதி **किञ्चिन्** ஸ்ரீயாதி . **निरूपाधिक**மாக உரியேனுமல்லேன் **शेषी न भवामि । कर्मकृतमौपाधिक शेषित्वं तस्यैवेति भावः** - **एवं नमःशब्दस्य प्रणवेनान्वये प्राप्तस्वशेषित्वादि निवृत्त्यनुसन्धानमुक्त्वा किञ्चिदित्यध्याहारेण न मम रक्षणादि व्यापारे निरपेक्षकर्तृत्वादिकमिति स्वस्थानान्वय प्राप्त स्वस्वातन्त्र्य निवृत्त्यनुसन्धानमुत्तरान्वय प्राप्तफलान्वय निवृत्त्यनु सन्धानं चाह** - **स्वयं मृत्पिण्ड भूतस्येति-मृत्पिण्डभूतस्य, मृत्पिण्ड सद्रूपस्य** - **जडो मृत्पिण्डो यथा स्वरक्षणे न समर्थः तथायं देही ज्ञानाथयोऽपि परतन्त्रत्वात्स्वरक्षणाशक्तः किमुत पररक्षणे इति भावः** - என்னையும், **मामपि ।** என்னதென்று **देर्** பெற்றவத்தையும் **मदीयमिति** **नामधारिवस्तु च । कर्मवशेन मदीयमिति व्यवहियमाण चेत्पर्यः** - **नाने, अहमेव** - **अत्राप्यनन्याहर्नन्याधीन शेषभूतानां इत्यनुषञ्जनीयम्** - **तादृशोऽयं स्वतन्त्रनारूपम्, स्वतन्त्रस्सन् । निरपेक्षकर्ता सन् । पराधीनकर्तृत्वं त्वस्यैव । अन्यथाशरणं व्रजत्यादि विधि निषेधानर्हत्वापत्तिः “परात् तच्छ्रुतेः” इति सूत्राद्येदिति भावः-प्रधानफलियारूपम्...**

(சா.ஸ) **स्वीयत्वेनाभिमतानि** ஒன்றை **इत्यनेन गृह्यन्ते** - **आभ्यामह मदीयं च न ममेति निरूपाधि कममतात्याग उक्तो भवति** - **मृत्पिण्डभूतस्येत्यनेन ईश्वरानर्धानत्वं व्यवच्छिद्यते** - **योग्य**னல்லேன **इत्यन्तेन...**

(சா.தி) प्रधानனான फलप्रतिसम्बन्धी । இப்படி स्वसम्बन्धத்தையடுத்து परसम्बन्धानुसन्धानं பண்ணுகிறார் आत्मेत्यादियால் இது उपरिवर वसुविषयम आत्मादि सर्व भगवने - चतुर्थी शेषत्वद्योतिकै - भगवच्छेषभूतमिति सदा नेनानुसंहितमिति - இவற்றின் रक्षणभरமும் அவனதே யென்றும் அதில் प्रमाणங்கள்...

(சா.வி) स्वाधीनकर्ता सन् । प्रति प्रीत्यर्थं पतिव्रतालङ्कारवन्नान्तरीयकं तथा स्वफलत्वमस्त्येव । “भुक्ते स्वभोगमखिलं पतिभोगशेष” मित्युक्तमित्यभिप्रेत्य प्रधानेति प्रधानं फलित्वस्य निषेध उक्तः रक्षित्तुं कदाचन योग्यं न भवेत् - अत्रानन्याधीनशेषत्वं निरुपाधिकशेषत्वं शेषत्वस्योपाध्यभावेन यावत् स्वरूपं भावित्वानन्याधीनत्वमिति व्याख्यातत्वात् - तदाक्षिप्तं पारतन्त्र्यं निरपेक्षं कर्तृत्वा निषेधोपयोगीति बोध्यम् - केचित्तु अनन्यार्हानन्याधीनं शेषभूतनाम्ना नान् इति वाक्यम्, अनन्यार्हं शेषं भूतनाम्ना नान् पदेन कर्तुं नयेन्नान् अनन्याधीननाम्ना नान् स्वतन्त्रं नास्ति, शेषभूतनाम्ना नान् प्रधानं फलित्वमप्युक्तं रक्षित्तुं कदाचन योग्यं न भवेत् इति योजयन्ति - एवं स्वसम्बन्धं निवृत्त्यनुसन्धानं प्रकारमुक्त्वा परसम्बन्धानुसन्धानं प्रकारमाह - आत्मराज्यं मित्यादिना - तत्प्रेक्षितं, उपरिचरवस्वन् सन्धानम् - एवमुक्तं आत्मा इति - स्वरूपसमर्पणम् ।...

(सा.स) स्वतन्त्र कर्तृत्वत्याग प्रधान फलित्वत्यागरूप फलत्यागौ कथितौ - स्वरक्षण व्यापारे फलोपायत्वत्यागोऽप्यत्रार्थसिद्धः - अथ आत्मेत्यादिना आत्मात्मीययोः...

(सा.सं) आत्मात्मीयेत्यादिना तदभयरक्षण धरस्य, तेनेत्यादिना रक्षण फलस्य च परसम्बन्ध...

(सा.सं) भावन प्रकारः प्रदर्शितः । इत्थमङ्गित्वेनोक्ते समर्पण त्रयेऽपि भरसमर्पणमितरविद्यासाधारणं नेत्याह । मुमुक्षु मात्रेति । स्वरूपसमर्पणं आदि शब्दविनक्षितं फलसमर्पणं च मुमुक्षुमात्र सामान्यं, सकिञ्चनाकिञ्चन सर्वमुमुक्षु साधारणम् । कर्म योगादिस्थलेऽपि साधारणमित्यर्थः । अकिञ्चने, भक्त्यनधिकारिणि तु, भरन्यासः आत्मरक्षा भरन्यासः । अधिकः इतरविद्यापेक्षयाधिकः...

(सा.सं) अङ्गितया, प्रधानतया । स्मृतः, विहितः । इतर विद्यासु स्वरूप फलयोरेव समर्पणम् - अकिञ्चन मुमुक्षु प्रपत्तौ तु तदुभय विशिष्ट भर समर्पण मावश्यकमिति निष्कर्षः - मुमुक्षुमात्रसामान्यमित्यस्य व्यावर्त्य दर्शयन् मुमुक्षु प्रपत्तौ स्वरूपफल निक्षेपयोरावश्यकता दर्शयति - अत्रेति । अत्र, प्रपत्ति सामान्ये - रक्षाभरन्यासः सर्वफलार्थिनां समानः प्रपत्तिमन्तरेणोपायन्तराशक्तानां प्रपत्तेर्भरन्यासात्मकत्वादिति भावः । मोक्षकाङ्क्षिणां प्रपत्तौ तु स्वरूपफलनिक्षेप अधिकः - तयोः मोक्षहेतुसर्वविद्या साधारणत्वादिति भावः । अधिकः...

(सा.सं) अमुमुक्षुप्रपत्यपेक्षयाऽधिकः नन् प्रयोक्तरिहि शास्त्रफलम् । न हि साधनानुष्ठातान्यः फली चान्य इति संभवति - अतः कथं फलसमर्पणं भगवतः प्रधानं फलित्वोपपत्तिर्वेत्या शङ्क्य परिहरति - फलार्थिः इत्यादिना । अचेतनगत परिणाम विशेषस्य फली, परिणामयितैव । तथा शेषभूतचेतने स्वदत्तं पुरुषार्थं विशेष फली च दाता शेष्येवेति भगवत एव प्रधानं फलित्वाद्युक्तं फलसमर्पणं...

(சா.சं) மிதி ஞவ: அயமர்து லுக்ரூத்சித்வ இதுயஹ - அஞ்ஞதனமாண இதி குழமணன், ஸ்ரதிமா - அழித்து ஸண்ணுக்ை, துஜிஸ்த்வேன ஸஸ்ரூதி த்ருஸ்யதயா கரணம் - அதிஸூகஸ்புக் கண்ணு உக்க்கிற்த் துாடும் இதுயுக்துயா ஞ்ஞதனே ஸலாந்வயஸ்ய அநுஸுஜ்ஜிகதூக்தா । நிரஸுக்ஷரூண ரஸிகருக்க்கு இதி - ஸ்வகத் ஸரிஸுர்ணத்வபலேன ஞ்ஞதனாஞ்ஞதன ஸாதுயுஸகார ஸதஸதுவமனஸுக்ஷமாணானா லூலூக் ஸ்ரயூஜனானாமித்யுர்த: ।...

(सा.वि) जन्यायां प्रीतावैकविधत्वमेव न तारतम्यमिति भावः । अचेतनेनेव चेतनेनापि स्वामिनः फलित्वमस्तीति फलित्वसद्भावे न चेतनदृष्टान्तः - नत्ववान्तरफलित्वाभावे - अतश्शुक्तस्यैव जीवस्यावान्तरफलित्वे न विरोधः - अतः फलत्यागो नाम फले स्वप्राधान्यत्याग इत्यविरुद्धम् । ननु भगवतः प्रधानफलित्वे शास्त्रफलं प्रयोक्तरीति न्याय विरोधः । किञ्च शुकादीनां तिर्यक्तया विशदज्ञानाभावेन स्वाम्यतिशयाधानार्थं स्वानिष्ट परिहारार्थं प्रवृत्त्य सभवात्. इह तु तत्संभवाद्वृष्टान्तं दार्ष्टान्तिकं योर्वैषम्यमिति चेन्न - पित्रादि प्रीत्युद्देशेन गयाश्राद्धाद्याचरणेषुद्देश्यता सम्बन्धेन प्रयोक्तृगतत्ववत् । “दासभूतास्स्वतस्सर्वे ह्यात्मानः परमात्मानः” इत्यादि प्रमाणाज्जीवस्य दासभूतत्वात् “परगतातिशयाधानेच्छयो पादेयत्वमेव यस्य स्वरूपं सशेषः” इति चेतनाचेतन साधारण शेषत्वस्य चेतननिष्ठत्वेन दासत्वमित्युच्यमानत्वादसकृतातिशयस्य स्वामि फलरूपत्वादुद्देश्यता सम्बन्धेन स्वगतत्वाच्च न दोषः - किञ्चेत्यपि न दोषः । शुकादीनां विशद ज्ञानाभावेऽप्यवान्तरफलित्वे किमुत विशदज्ञानवतां स्वाम्यतिशयजनित प्रीत्यादि फलवत्वमस्तीति कैमुतिक न्यायेन फलवत्ता प्रतिपादनार्थमेव तद्वृष्टान्तोपादानात् - पतिव्रता गर्भवासादि दृष्टान्तसंभवाच्च - नन्वत्यन्त परतन्त्रश्शुकादिवदेव स्वानिष्ट निवृत्त्यर्थं न प्रवर्ते - तेति चेन्न - शुकादेस्वानिष्टज्ञानेन प्रवृत्त्यभावेऽपि राजभृत्ये मलिने राज्ञा स्वसमीपागमनंप्रति निषिद्धे सति राजप्रसादाय स्वमालिन्य निवृत्ति प्रयत्नवदिह भगवदनुग्रहानुरोधेन प्रकृति संसर्ग विमोचनोपाय प्रवृत्ति संभवात्, अन्यथा मोक्षोपाय विधि शास्त्रानर्थक्य प्रसङ्गात्, भगवतो वैषम्यादि दोष प्रसङ्गाच्च, तिरश्चामपि स्वानिष्ट ज्ञाने तन्निवृत्त्युपाये प्रवृत्ति दर्शनाच्च - ननुसंसार दुःखपरिश्रान्तः स्ववेदना परिहारार्थैव तन्निवर्तनोपाये प्रवर्तत इति चेन्न । पामरस्य स्ववेदना निवृत्त्यर्थं प्रवृत्तिरिति सत्त्वेऽपि स्वरूपज्ञानवतः अनन्यार्हं भगवच्छेषभूतो ज्ञानानन्दादि स्वरूपो ज्ञानानन्दादिगुण कोऽहं स्वच्छन्दसकल विध कैङ्कर्य योग्योऽप्यनादि स्वाम्याभमत विरुद्धा चरणेन कैङ्कर्य साम्राज्यमलभमानः - एतादृशकष्टां दशामनु भवामीति प्रतिसन्दधानस्य पत्यास्वैरिण्याः पत्या कारागृह निवेशनादि निर्बन्धं प्रापितायाः कदाचिन्पुण्यवशेन पातिव्रत्यमहिमज्ञाने सति मया पत्यनुसारिणा...

மூ - ஆனபின்பு இங்கு, **स्वनिर्भरत्वपर्यन्त रक्षकै कार्य्यभावनम् । त्यक्तरक्षाफलस्वाम्यं...**

(சா.தி) பரஸம்வந்தவிधानஸ்வநிர்ஹ்வர்ப்யந்தமாபிருக்குமென்று நிர்மிகக்கிறார் ஆன பின்பு இत्यादि. प्रधानफलित्वं அனதான பின்பு ரக்யனுடைய ஆத்மரகாபர சமர்ப்பணம் த்யக்தரகாபல சுவாம்ய, ரகாபலயோ: இது உபலகாண சுவரூபததுககு சுவரூப ரகாபலங்களில் சுவசுவாம்யம் த்யக்தம் யஸ்மிந் தத் ரககைகார்ய்ய...

(சா.சுவா) சுவரூப சமர்ப்பணமே ஸாஹ்வமாபும மஹ்நைமிரணம் ஆர்த்திகமாக வரூகையாலும் உக்ததோஷமொன்றுமில்லையென்று காட்டா நின்று கொண்டு முமுஷுவுக்கு இவ்ஓபாயததில் அஹ்ஹி சுவரூப தலத்ரயாந்மகமென்று இவ்வளவால உபபாதிதத அர்த்ததை உபசஹர்க்கிறார் ஆன பின்பு இत्यादिபால ஆன பின்பு ஂநறது ஆத்மநிக்ஷேபமானது க்ரூதிசாஹ்யமாம்படி மானச ஃபாவநாரூபமாய் ஃபரபல சமர்ப்பணங்களுங்கூட ஆத்மநிக்ஷேப ஸஹ்வார்த்தமாக ப்ரமானாந்ர சிஹ்வங்களாய் அகிக்ஷநத்வமடி யாக ஃபர்ந்யாசமும் முமுஷுத்வமடியாக சுவரூப பலந்யாசமும், வர வேண்டியதாய் இஸ்வர்னுக்கு ப்ரஹ்வான பலித்வம் கூடுகையாலே இவ்அஹ்வாரிககு பலத்யா஑மும் உபபந்ரமுமான பின்பென்றபடி இங்கென்றது முமுஷுவான அஹ்வாரிக திறததிலென்றபடி இதுக்கு ஆத்மசமர்ப்பண ஸஹ்வதத்தோடே அந்வயம் । சுவநிர்ஹ்வர்த்வேதி । ஆத்ம சமர்ப்பணம் த்யக்த ரகாபலசுவாம்ய ரக்யஸ்ய சுவநிர்ஹ்வர்த்வ பர்யந்த ரககைகார்ய்ய ஃபாவநமித்யந்வய: । சுவநிர்ஹ்வர்த்வ...

(சா.ப்ர) ஆன பின்பு இதி । சுவநிர்ஹ்வர்த்வேதி । ஆத்மஃபரார்ப்பணந்ராமத்யக்த ரகாபலசுவாம்யம், ரக்யஸ்ய சுவநிர்ஹ்வர்த்வ பர்யந்தரககை கார்ய்ய ஃபாவந மித்யந்வய: சுவரகாபலே சுவஸ்ய சுவாம்யம் த்யக்தம் யதா ஃபவதி ததா ரக்யஸ்ய, அகிக்ஷநஸ்ய । ந விஹ்வர்தே ஃபரோயஸ்ய ச நிர்ஹ்வர: - தஸ்ய ஃபாவோ நிர்ஹ்வர்த்வம் - சுவஸ்ய நிர்ஹ்வர்த்வம் । சுவநிர்ஹ்வர்த்வம்...

(சா.வி) வர்த்திதவ்யமிதி ஑ாபயதி । ப்ராப்யர்த்தம் ப்ராப்யசித்தம் ப்ரவூதிவத் இஹ மோக்ஷோபாயே ப்ரவூதி சஃபவாத் பரிஸுஹ்வாயா: பல்ந்யா: ப்ராபி: யதா பல்யுரதிசயஸ்ததாத்ராபோத்யநவஹ்யம் । ஂவஃபூத ஃபர்ந்யாசம் “மயி நிஹ்வரிசு கர்த்தவ்ய: க்ரூதக்ரூத்யோ ஃபவிஷ்யதி” இत्याஹ்யுக்்த சுவநிர்ஹ்வர்த்வ பலேந விசினஸ்தி । ஆன பின்பு இதி ஆன பின்பு, ப்ரஹ்வான பலித்வம் ஃபர஑வத ஂவேதி ஸ்திதே சதி । சுவநிர்ஹ்வர்த்வேதி । “தேந சர்ஹ்வரமாணஸ்ய பலே சுவாம்ய விப்யுக்்ததா । கேஸுவார்ப்பண பர்யந்தா ஹ்யாத்மநிக்ஷேப உஹ்வர்தே” இत्याதிபூக்்தம் மாம் சமர்ப்பணம் ரகாபல ச பலம் ச ரகாபலே தயோஸ்ஸுவாம்யம் சுவாமித்வம் த்யக்தம் । சுவரூபஸ்யாப்யத்ரோப லகாணம் சுவரூபரகாபல ஃபரபலானி...

(சா.சம்) ஆன பின்பு இதி - ஂவம் பலசமர்ப்பணானுஃபந்ஹி சோஹ்வர பரிஹ்ரதே சதீத்யர்த்த: । அத ப்ராத்தீநா நைர்ஹ்வரயோ ரப்யஹ்யஸானு ப்ரவேசனேந பூர்வ காரிகாஹ்வரநிஷ்ஹ்ரூஹ்வர நிக்ஷேபத்ரயமேவாஹ்யஸி இதி ஃப்ரமநிவர்த்தநாயாஹ் மத்ரகாணஃபர இத்யுக்்த விஹ்வரயா ஸேபியாய் இत्याதி ஃபாவிக்கை இத்யந்நேநோக்்தமேவ ஸேபத்வானு சந்ஹ்வான விஸேஸாத்மக சமர்ப்பணம் ஃபர்திக நிர்வூதி ப்ரதிஃபந்ஹக பாபநிவர்த்தக பர்வத்ரேஸ்த்யாதி ஸ்தானானுஸ்தேய ஃபர சமர்ப்பணாஹ்வர பிலகாணமிதி சூஹ்வர நாய வுஹ்வரி சௌகரியாய் ச க்ரூதஸ்நமப்யஹ்வரயஸம் சஹ்வரஹ்ஹி । இங்கு சுவநிர்ஹ்வர்த்வேதி । இங்கு, அத்யந்நா கிக்ஷநேஸு மஹ்வர । ரக்யஸ்ய, உபாயாந்ரஸ்தானே ஸ்தித்வா ரகித்யுந்ர யோ஑்யஸ்ய । உபாயத்வப்ராத்தீநாவத்வேஂ ஂவம் ஸ்தித்வா ரகாணமிதி ரக்யஸ்ய இத்யநேநோபாயத்வ ப்ராத்தீநாரூபாஹ்வரயஸவத இதி பலிதம் । சுவநிர்ஹ்வர்த்வ பர்யந்தேத்யநேந கிக்ஷிஹ்வர்த்வேந ...

மூ - ரக்யஸ்யாட்ம (ஹரார்பணம்) சமர்பணம் ।

(சா.தீ) ஹவநம் । ரக்யகஸ்ய, ஹகவத: - ஂகார்த்யம், தஸ்யைகஸ்யைவ இமே ஸ்வரூப ரக்யாஹர ஫லரூபா அர்தா: - நான்யஸ்ய ஸேஷாஹூதா இதி ஹவநா । ஂதாவந்மாத்தராலும் ஡ோதாது அந்த ஆத்மஹரார்பணம் ஸ்வநி ஹர்த்வ...

(சா.ஸ்வ) ஫ர்யந்தம் ச ததரக்யகைகார்த்யஹவநம் சேதி கர்மதாரய: । ரக்யஸ்ய ரக்யகைகார்த்யஹவநம்மாவது, ரக்ய ணாண தன் ஸ்வரூபம் ரக்யகணாண அவணொருவனுக்கே, தனக்கன்றென்று ஹாவிக்கை. இத்தால் ஸ்வரூபஸ்ய ஸ்வஸம்ஹந்த த்யாஹமும் ஫ரஸம்ஹந்தமும் ஸொன்னபடி ஂகார்த்யஹவநம்மென்கிறவித்தாலே, தானே ஫லஸ்ய ஫ரஸம்ஹந்த ஹவநமும் அர்தாதுக்தம்மாயிற்று. இந்த ஫லத்துக்கு ஸ்வஸம்ஹந்தத்யாஹ ஹவநம் த்யக்த ரக்யா஫ல ஸ்வாம்யம்மென்கிற விசேஷணத்தாலே ஸொல்லிற்று சமர்ப்ணாயணையும் தத்ப்ரதஸம்ஹந்தி யான ஸேஷியையுமிங்கு ரக்யரக்யகஹவநே நிர்தீசித்தவித்தாலே “யத்ச்ரக்யதயார்ப்யதி” என்கிற விடத்திற் ஡ோலே இந்த ஹவநத்துக்கு ஹரஸமர்ப்ணஹர்த்வ ஸொல்லிற்றாகிறது அந்யதா இங்கு ரக்யரக்யகஹவ நிர்தீசி நிஷ்ப்ரயாஹனம்மாயிற்றே. இங்கு ஹரத்துக்கு ஸ்வஸம்ஹந்தத்யாஹ ஹவநம் ஸ்வநிஹர்த்வ ஫ர்யந்தம்மென்கிற விசேஷணத்தாலே ஸொல்லிற்று இந்த ரக்யகைகார்த்ய ஹவநம் ஹரஸமர்ப்ணஹர்த்வம்மென்னு மிடம் இங்கு ஫ர்யந்த ஸஹ்தத்தாலும் உத்தஹிதம்மாகிறது. ஂகார்த்யஹவநம்மென்றிங்கு ஸ்வரூப சமர்ப்ண த்தை ஸஹ்த: ஫்ரதானம்மக...

(சா.஫்ர) ஸ்வநிஹர்த்வ ஫ர்யந்தம் ஫லம் யஸ்ய ஹவநஸ்ய ததஸ்வநிஹர்த்வ ஫ர்யந்தம் । கர்மணா ஫ல விநாஸ்ய த்வாத்஫லஸ்யான்ததயா அந்தஸஹ்த஫ர்யாயி஫ர்யந்த ஸஹ்த: ஫ல஫ர: । ரக்யகைகார்த்ய, ரக்யகைகஸேஷத்வம் ஂகஸஹ்தொ஡ வதாரணே - ததா ஹவந ததானுஸந்தானம் - ஂவ் சாகிஷ்ணஸ்ய ஸ்வஸ்ய நைஹ்யம் யதா ஫லே ததா ஸ்வரக்யண ஫லே நாஹ் ஸ்வாமித்யநு ஸந்தானரூபஸ்வாம்யத்யாஹவிசிஷ்டம் ஸ்வஸ்ய ஸ்வரக்யண ஹரஸ்ய ச ஸர்வரக்யக...

(சா.வி) ந மமேத்யநுஸந்தானம் யஸ்மிந் ததத்யொக்தம் - ஸ்வநிஹர்த்வ஫ர்யந்தம் । இத: ஫ரம் மம ரக்யாயா ஹரொ நாஸ்திதயதா த்ரதாஹ்யவஸாயஸ்திஷ்தததா க்ருதம் ரக்யகைகார்த்யஹவநம் ரக்யகஸ்யைகஸ்யைவ இமே அர்தா ஸ்வரூப ரக்யாஹர஫லரூபா இதி ஹவநம்மநுஸந்தானம்மத்யர்த்ய: - அத்ர ஫்ராஹா஫்ராஹ விவேகேந த்யக்த ரக்யா ஫லஸ்வாம்யம் ரக்யகைகார்த்யஹவநம்மத்யிஷ்ய ஸ்வநிஹர்த்வ ஫ர்யந்த விதானே தாத்யர்ய ஡ொஹ்யம் । அத ஂவ ஫ூர்வ “இத: ஫ஷ்சாதஸ்மாஹதநநிர஫ேக்யண ஹவதா” இத்யாஹுத்தம் - கெசித்ரு ரக்யாயா: ஫லம் ரக்யா஫லம் । தஸ்ய ஸ்வாம்யம் த்யக்த யஸ்மிந்நிதி ஫லே ஸ்வஸம்ஹந்தநிஷேத: । ஸ்வநிஹர்த்வ஫ர்யந்தேத்யத்ர ரக்யா ஹரஸ்வாம்ய த்யாஹ: । ஸ்வரூபே ஸ்வாம்யத்யாஹஸ்த்வார்த்யக: । ரக்யகைகார்த்ய ஹவநம்மத்யத்ர ஸ்வரூபஹர ஫லானா...

(சா.ஸம்) நிஹர்த்வத்யவித்ரேஷ்தாதி ஸ்தானானுஷேயாத்வைலக்யணம்முக்தம் । இஹ ஸ்வநிஹர்த்வந்நாம ஸ்வஸ்ய ரக்யாயா லேதாநொ ஹரொ நாஸ்தித்யஹ்யவஸாய: । தத்யர்யந்தத்வம், தத்ஸ்திரஸ்க்ருத்வம் । ஂவ் ச நைஹ்யஸ்யா஫்யஹ்நிகொத்யந்வய உக்தொ ஹவதி । த்யக்தரக்யா஫லஸ்வாம்யம் ரக்யகைகார்த்ய ஹவநம்மத்யந்வய: । ஸ்வாம்யத்யாஹ ஫ூர்வக ரக்யகை கார்த்யஹவந மத்யர்த்ய: । அத்ர ஆத்மரக்யா ஫ல ஸஹ்தா: ஹவநாவிஷய சமர்ப்ணா: । அஹ் மத்ரக்யணஹரொ மத்ரக்யண஫லம் ச ந மம, கிந்து ஸ்ரீ஫தேரேவேதி, ஸ்வாம்யத்யாஹ ஫ூர்வக ரக்யகைகார்த்ய ஹவந நிஷ்க்ரஷ: । ஸ்ரய: ஫தி: ஸ்வாதிஸதாயைவ ஹி மாம் மத்ரக்யணஹரம் மத்ரக்யண஫லம் சாஹ்ய ஡ு஫ாததே । அதஸ்ஸ்வரூபத ஂவ...

மூ - ஸ்தோத்ரத்தில். “வபுராதிஷு யோ஽பி கோ஽பிவா குணதோ ஸானியதா ததா வித: | ததய தவபாட

(சா.தி) பர்யந்தமாக வேணும் பர்மாசார்யா வபுராதிஷுயென்கிற ஸ்லோகத்திலே ஆத்மஸமர்பணம் ப்ரபதி ஸாஸ்த்யமாக அருளிச் செய்திருக்க ஸர்னயாஸ ப்ரதான ஸேஷத்வானுஸந்தானம் ஸாஸ்த்யமாம்படி எங்ஙனே என்று ஸங்கீதைய...

(சா.ஸா) நிர்देशித்தவிததால் அங்ஜிவிதி வாக்யத்திலிதுவே ஸாஸ்த்யம் | இतरங்கள ஆர்திகங்க ளெனறதாதையாலங்கு லக்ஷணா தோஷாதி ப்ரஸத்தியிலலை என்று காட்டித்ததாயிற்று இங்கு சில கோஷங்களில் ரக்ஷஸ்யாத்மஸமர்பணமென்று பாடுமிருந்தாலும் இஸ்ஸ்லோகத்தில் ரக்ஷரக்ஷக ஸந்த வைய்யாதிதோஷ வருகையாலும் ப்ரவாபர் ஸந்த ஸந்தர்ஷ சேராமையாலும் அந்த பாடுமனு பாடையம் | ரக்ஷஸ்யாத்ம ஸமர்பணமென்கிற பாடுமே உபாடையம் ப்ரவாபர் கோஷங்களிலேயிப்படியே காண்கை டாலும் சிலரிப்படி வ்யாఖ்யான பண்ணுகைடாலும் நிஷேபரக்ஷையிலேயிப்படி பதித்ததுமிருக்கை யாலும் ஸ்வவாக்யஸ்த பதங்கள் ஔசியாதிக்களாலுமிந்த பாடுமே யுத்தமிதே இப்படியில்அங்ஜி ஸ்வரூபத்தில் ஸமர்பணம் ஸ்வய அப்ரதான பாலித்வாத்யந்த பாரதந்யததேகரக்ஷஸ்யாத்மாக்காரானு ஸந்தானபூர்வகமாக அநுஸ்தேயமென்னில் ஸ்வரூபஸ்வபாவஜானமொன்றுமில்லாதபடி தத்வவித்தன்றிக்கேயிருக்குமவ னுக்கே இஸ்ஸமர்பணம் கர்தவ்யமென்று காட்டுகிற ப்ரவாசார்ய வாக்ய விரோதியாதோ? என்கிற அபிப்ராயத்தாலே ஸங்கீதகிறார் ஸ்தோத்ரத்தில் இத்யாதிதால் அந்த ப்ரவாசார்யவாக்யம் தத்வவித்...

(சா.ப்ர) ப்ர஗வக்ஷேஷத்வானுஸந்தானம் ஆத்மஸமர்பணமியத்ய: | தந்வியதா ப்ரவந்தேநஸ்வ ஸ்வரூப ஜானவதா தத்ப்ராபிஸி ஸாபதந பக்தி யோகாஔ ஸக்தேந ஸ்வாகிஷ்யந்ய பூர்ஸ்கார பூர்வக ஸர்னயாஸ: கார்ய இத்யுத்தம் பவதி - இதக்ஷ ஸ்வஸ்வரூபஜானா பாவே஽பி ஸர்னயாஸ கர்தவ்யதாபோதகேந ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்தக வாக்யேந விருத்யேதேத்யத்ர சித்சிவீஸ்வர விவேக ஸக்தானா ஸ்வோக்த ப்ரகாரேஜானுஸ்தேயத்வே஽பி ஸ்வரூபஸ்ய விவிச்ய ஜானாஸக்தேந ஆத்மஸ்வ ரூபஸ்ய ஸாமான்யதோ ஜானே஽பி ஸர்னயாஸஸ்ய கர்தவ்யதாபர் ததிதி தர்ஷயஸ்தஸ்யாபி பாலாவிநாபாவம் ஸோதாஹரண மாஹ - ஸ்தோத்ரத்தில் இத்யாதிதா...

(சா.வி) பர்ஸம்வந்தவேதந “அஹ மத்ரக்ஷணபரோ மத்ரக்ஷணபலம் ததா | ந மம் ஸ்ரீபதேரேவேத்யாத்மானம் நிஷிபேதூத:” இத்யுத்தவாதிதாபி பூர்வ ததேவோக்தவாத் | பூர்வோக்தஸ்யேவேத நிஷ்கூப்ய கதநமாத்ரமिति வ்யாச கதே | தந்வேதாவதா ஸ்வரூபஜானவதோ ஸர்னயாஸ: கர்தவ்ய இத்யுத்தம் | தத்ஸ்வரூபஜானாபாவே஽பி ஸர்னயாஸ: கர்தவ்ய இத்யேவ பர்யா வபுராதிஷு யோ஽பி கோ஽பி வேதி யாமுநாசார்ய ஸ்ரீஸூக்யா விருத்யத இத்யாஸங்கீத்யா விவிச்ய ஜானவதா யதோக்தப்ரகாரேஜானுஸ்தேயத்வே஽பி விவிச்யாத்மஸ்வரூபஜானாஸக்தேநாபி ஸாமான்யத: கசிததா த்மாஸ்தோதி ஜானமாத்ரேஜாபி ஸர்னயாஸ: கர்தவ்ய எவ | ஸோ஽பி பாலாவிநாபூத எவேத்யத்ர யாமுநாசார்ய ஸ்ரீ ஸூக்தேஸ்தாத்யமியத்யபிப்ரேய ஸத்யுத்யந்தமாஹ - ஸ்தோத்ரத்திலும் இதி...

(சா.ஸ) தக்ஷேஷ பூதானா தோபமேதாவந்தம் காலம் ஸ்வஸேஷத்வப்ரமவிஷயாணா தத்ரமநிவ்ரதிபூர்வகம் ஸ்ரீபதேரேவ ஸேஷத்வ பாவநம் - ப்ரார்த்தனா நேர்யாப்யா ஸந்தஸ்தமேவ ஸதக்ஷணாங்ஜித்யபர்யாத்யாதிக்கரணமாத்மஸமர்பணமिति வ்யவஹியதே இதி காரிகார்ய: தந்வேதததிகாராது யதாவஸ்திதமான ஆத்மநிஷேபமியத்யாத்மநிஷேபோங்ஜிதயோக்த: - ஸ ச நிஷேபவ்யாத்மயாத்யாத்யாப்யவஸாய பூர்வக இதி ஹதயம் - ததா வபுராதிஷ்வिति யாமுநாசார்யோக்தி விரோத இதி ஸங்கீதம் ததாத்யயோக்யா பரிஹரதி | ஸ்தோத்ரத்தில் இத்யாதிதா |...

மூ - பஃயுரஹமஃயை மயா சமர்பித:” என்கிறதுக்கு தாத்யமென்னென்றில். முடையிட்டிருக்கிற ராஜாவின் கிழிச்சீரை ஒரு ஹேதுவாலே தன் கையிலேயிருந்தால் ராஜா கைக்கொள்ளு மெ(ம)ன்று உள்ளிருக்கிற மாணிக்கத்தின் ஸ்வரூபஸ்வभावங்களை விசதமாகவறியாதே கிழிச் சீரையோடேமீளக் கொடுக்குமாப் போலே ஹேதுவிரிதாத்தாவின் ஸ்வரூபஸ்வभाव ஸ்திதிகளை விசதமாக விவெகிக்கவறியாதார், உள்ளவறியைக் கொண்டு ஆத்ம சமர்பணம் பண்ணினால் அவ்வளவாலும் அநாதிகாலம் பண்ணின ஆத்மாபஹாரஃயைத்தாலுண்டான பஃவந்நிஃரஃம் சமிக்ரு மென்கிற ஸாஸ்த்யத்திலே திருவுள்ளம்.

(சா.தீ) அநுவதிக்கிறார் ஆத்மஸ்வரூபத்திலுள்ளவறியைக் கொண்டு ப்ரபதி பண்ணினாலும் குறையில்லையென்கிற...

(சா.ஸா) அல்லாதவனுக்கே இஸசமர்பண கர்த்யமென்று காட்ட வந்ததன்று. கிந்து ஸ்வரூபாதிஸு விசதஜானமில்லாவிட்டாலும் தனக்கப்போதுள்ள ஜானமாத்த்தைக் கொண்டு பண்ணின ஆத்ம சமர்பணமும் கார்யகரமாமென்று ஒரு ஸாஸ்த்ர உண்டென்றில்வளவே காட்ட வந்ததென்கிற அபிப்ராயத்தாலே பரிஹரிக்கிறார். முடே இத்யாதிதால் ஹேதுவாதிபதமிந்நியமன: ப்ராணாதிஸஃரஃஹ கம் | ஸ்வரூபஸ்திதிகள் - அஸுத்வ ஜானத்வானந்தத்வாமலத்வாதிதிகள். ஸ்வभावஸ்திதிகள். அப்ரதான ஃலித்வா யந்த பாரதந்யததெகரஃஸ்யத்வாதிதிகள் விசதேதி - வபுராதிஸு என்கிற ஃலோகத்தில் ப்ரவாஃரீ ஸ்வரூபஸ்வ भावஸ்திதிஸு விசதவிவெகாभाव மாத்ரபரமென்றதாயிற்று ஸாஸ்த்ரேதி, “யோஃஹமஸி ச சந்த்யஜே | யஸ்யாஸி ந த மந்த்ரே மீ” த்யாதித்யாக ஸ்வரூப ஸ்வभावங்களில் வுசத்யாभावேஃபி சாமான்யதஸ்ததநுஸந்தான ப்ரவ்ஃமாக ஸேஸத்வானுஸந்தானத்தை அநுஸேயமாகக் காட்டுகிற ஸாஸ்த்ரங்கள் இங்கு அபிப்ரேதங்கள் லோகத் தில் சமர்பணியவஸ்துவை யதாவஸ்திதமாகக் காட்டி ஒப்பியாத போதுதையவன் ஒப்புக் கொள்ளக் காணாமையாலிங்குமப்படியாகாதோவென்று ஸாஃஃயாமைக்காக முடே இத்யாதி த்ருஸ்தா ந்தோகி: | லோகத்திலும் முடேயிட்டிருக்கிற விஸயத்தில் அந்த நியமங் காணாமையால் ஃக்திஸஃஃவ காஸிமில்லையென்று கருத்த. இப்படி விசத...

(சா.ப்ர) கிழிச்சீரை, ரத்நபரிதாபஃஸ்த்ரிகா | கைக்கொள்ளுமென்று. ஸ்விகாரவெலாயாம் | நநு “தமேவ்வித்யான...

(சா.வி) முடேயிட்டிருக் கிடக்கிற, ராஜமுதா நிவேஸ்யஸ்தாபிதா | ராஜாவின் ராஜ: கிழிச்சீரை, ரத்நபரிதாபஃஸ்த்ரிகா | தன் கையிலேயிருந்தால். கெநசித்ஹேதுநா ஸ்வஃஸ்தேஸ்திதா ஃதே | இந்த ராஜா கைக்கொள்ளுமென்று, அய ராஜா ஸ்விஃக்யாதிதி | உள்ளிருக்கிற, அந்தஸ்திதஸ்ய | மாணிக்யத்தின், மாணிக்யஸ்ய | அறியாதே. அஜாத்வைவ - கிழிச்சீரையோடு, பஃஸ்த்ரிகயா சஹ - மீள, பூந: | கொடுக் குமாப் போலே, யதா சமர்பயதி ததா | விவெகிக்க அறியாத்தாலும், விவெக்துமஜானேஃபி | உள்ள வறியைக் கொண்டே, உள்ள வித்யமானம் | அறியை ஜானம் | கொண்டே...

(சா.ச) வபுராதிஸு ஸ்வரூபத: ஜதத்வாஜதத்வாதிஃரூணதஸ்ச கஸ்சித்ஸ்யாம் | ஆத்மஸ்வரூபதத்ப்ரகாராதிபரிஜானே மம ஸக்திநாஸ்தி ப்ரமாணசித்ஹாஹமர்த்யஸ்ய ஸாரபதே தத்ஃஸேஸ்த்வே மம நிர்வந்த: - ஸாஸ்த்ரேஸு தத்ஃஸேஸ்த்வேன ப்ரஸித்ஹஸந் யோஃஹமிதி பாசமானஸஸோஃஃயைவ மயா சமர்பித இதி சமர்பணேஃப்யநாஃயாத்மாபஹாரஃயாதிதோ பஃவந்நிஃரஃம்ஸாஸ்த்ரான்தோ பவதீத்யைவ ததாத்யயமிதி ஸோதாஹரணம் தர்ஸயதி - முடே இதி - ஹேதுவாலே, ஃயோதிதிநா - ஆத்மநஸ்வரூபம் ஜானத்வாதி | ஸ்வभाव:, ஜானானந்தாதி...

(சா.ஸ்வா) வिवेकपूर्वकமாதல உள்ள அறிவைக கொண்டாதல समर्पण பண்ணுகை शास्त्रीय மாகில समर्पण தத்வவிதா न कर्तव्यமெனற अनुशयमुखததாலே காட்டுகிற उत्तर श्लोकं விரோதி யாதோ? என்னவருளிச்...

(सा.वि) ग्रहीत्वैव । विद्यमानज्ञान मात्रेण । अखण्डाखण्डं, तद्वीत्यापि । नन्वात्म समर्पणं नोपपद्यते । लोकाचार्यैस्संयक् ज्ञानपूर्वकं समर्पणे परकीयस्य परस्मै दानवदुपायत्वं न स्यात् । शास्त्रातिक्रमेण स्वीय तथाध्यवस्य समर्पणेत्वात्मापहारचौर्यं स्पष्टं स्यादित्युक्तत्वादत एव मम नाथेति श्लोके यामुनाचार्यैः “अथवा किं नु समर्पयामि ते” इति कृते समर्पणेऽनुशयः कृत इत्याशङ्क्य भरन्यासस्य स्वरूप फलत्याग विशिष्टस्य विधिबल प्राप्तत्वेन पूर्वमेवोक्तत्वान्नोका चार्योक्तेः भरन्यासा प्राधान्यज्ञापनपूर्वकं भगवतः प्राधान्येनोपायत्व ज्ञापनपरत्वा...

(सा.सं) यो गुणाः स्थितिः, नित्यता । ननु मम नाथेत्यादिना यामुनाचार्यैस्त्वकृतसमर्पणं प्रतिपश्चात्...

ம - இதற்கு மேல் “மம நாய யதஸ்தி” என்கிற ஶ்லாகத்தில் சமர்ப்பணத்தைப் பற்ற அநுஷய் பண்ணிற்றும் ஸ்வரூபா஢ிவிலேகமன்றிக்கே சமர்ப்பிக்கப் புக்காலும் தன்னுடைய ஢்வயத்தை ராஜாவுக்கு ஁பஹாரமாகக் கொடுப்பாரைப் போலே என்னது என்கிற அபிமானத்தோடே சமர்ப்பிக்கில் ஆத்மா஁பஹார஁ரீய்மடியற்றதா஁காதென்கைக்காக அத்தனை —

(சா.஢ி) ப்பற்ற அநுஷயிக்கக் கூடுமோவென்னவருளிச் செய்கிறார். இதுக்கு மேல் மம நாயேத்யா஢ியால். இவ்விரண்டு...

(சா.ஸா) செய்கிறார். இதுக்கு மேல் இத்யா஢ி. மற்ற விவேகமில்லாதே சமர்ப்பித்தால் அது கார்யகர மாணாலும் அவனதை அவனுக்கு சமர்ப்பிக்கிறேன என்கிற விவேகமில்லாதே ஸமர்ப்பித்தால் அது கார்யகரமாகாதென்றிவவளவிலே தத்பர அத்தனைப் போக்கி அந்த ஶ்லாக சமர்ப்பண தத்வவி஢ிா ந கர்த்வயமென்கிற அர்த்தத்திலே தத்பரமன்று என்றபடி அபஹத ஢்வயத்தை ஢்வயஸ்வாமிக்கு யதா஁கத஁த்சமர்ப்பித்தாலும் ஁ரீய் போனதன்றோவென்று ஶா஁஁யாமைக்காக அடியத்ததா஁காது இது஁தி: - பூர்வமபி ந ம஢ிாயமி஢மென்று தெளியாதபோது பூர்வமிது ம஢ிாயமாயிருந்ததென்கிற வு஢ி சமர்ப்பணாத் ப஁சா஢ப்யநுவர்திக்கத் தக்கதா஁கையால் ஁ரீய் சமூலமாகப்போனதன்று என்றபடி. பூர்வமபி ந மமெ஢மென்றிப்படி தன்னோடு ச஁஁஁஁ந்தையறுத்தாலன்றோ ஁ரீய்மடியத் தாமென்று கருத்து இ஁ ஶ்லாகத்துக்கு இப்படியே தாத்பர்யங் கொள்ள வேணுமென்று நிர்஁஁஁஁முண்டோ? சமர்ப்பண தத்வவி஢ிா ந கர்த்வயமென்று காட்டுகையிலே தாத்பர்யமாகலாதோ? என்னவருளிச்...

(சா.பர) தெளிந்தால் கொடுத்தோமென்று இருக்கக் கடவனலலன்” இதுஸ்ய “மம நாயே” த்யஸ்ய ஁ வி஁ஷிய ஸ்வரூப஁ானே த஢஁ாவே ஁ அநு஁யிமான஁ரந்யாஸே ஸா஁஁ந கர்த்வ ஸ்வர்த் கர்த்வ ரூபா஁஁஁ர மமகார ரா஁஁த்ய஁ான பரத்வா஁லோ஁ா஁ரீய்தே஁஁ ஁ரந்யாஸா பரா஁ந்ய஁ானபூர்வக் ஁ர஁வத: பரா஁ந்யேனோபாய த்வ஁ான பரத்வா஁ ஁஁தி஁ர஁ர஁ய஁ர஁ந்யாஸஸ்யாபி ஶா஁தாஸர்வபாப நிவர்தகத்஁ர஁வத்பரா஁நதவமஸ்த்யேவதி நார்த்வா஢தேத்ய஁ிபுரேத்யா஁. இதுக்கு மேல் இதி. எங் ஁ ஸ்வஸ்வரூப ஁ந்ய஁ானதா ஁ரந்யாஸ: கார்ய: | ததா ஁ானும஁க்யத்வே஁பி ல஁஁ மாத்ரேணாபி ஁ானேநா஁஁஁ரமமகாரத்யா஁...

(சா.வி) த஢ிாய ஢்வயஸ்ய தஸுே சமர்ப்பணே஁ப்யுபாயத்வஸ்ய அபஹத஢்வயபுர்த்யர்ப்பணா஢ுே ஢ிஸ்தித்வாத் | மம நாயேத்ய ஁நுஷயஸ்ய ஸா஁஁நகர்த்வஸ்வர்த் கர்த்வரூபா஁஁஁ர மமகார ரா஁஁த்ய஁ான பரத்வெந விரோ஁ா஁வாத்ஸ்வரூப ஁லவி஁ஷி஁ ஁ரஸமர்ப்பண ஁ுபப஁த எவேத்ய஁ிபுரேத்யா஁ - இதுக்கு மேல் இதி | அநுஷய் பண்ணித்தும். அநுஷயகரணமபி | என்னதென்றிருக்கிற அபிமானத்தோடே, ம஢ிாய இதி ஸ்திதா஁பிமானெந மமதா த்யா஁ா஁ாவே ஶதீதி ஁ாவ: | அடியற்றதா஁காது. ஁ரீய் சமூலம் ந விநஸ்யதி | என்னது...

(சா.ஸ) அநுஷயகரணா஢ாத்ம சமர்ப்பண ஶாஸ்தர்த்யதயா நானு஁யிமதி ஶ஁஁஁மபி ததாத்பர்த்யு஁க்த்யா பரி஁ரதி - இதுக்கு மேல் இத்யா஢ிநா - அநுஷய:, ஶாஸ்த்ரீயே அ஁கர்த்வத்வ ஁வநம் ந | கிந்த்வஶாஸ்த்ரீயே அஸ்வாரஸ்ய-மேவ | ஸ்வீயமதி சமர்ப்பணய஁ர஁யமஸ்தி஁஁஁லோகரீத்யா சமர்ப்பணம் ஶ்யாத் | ந ஁ ததா - இ஁ ததாவி஁஁ சமர்ப்பணேநாத்மா஁பஹார ஁ரீய்நு஁மூலநாத் | கிந்த்வ஁சமர்ப்பணம் தவீவ நியதஸ்வமதி தஸ்தா஁ந லோகரீத்யா சமர்ப்பணமதி மந்விதா இதி தாத்பர்யம் - ஶ்லாக஢்வயேநாப்யநு஁ய ஶரீரே ஶி஁திதமர்த்யமா஁...

(சா.சं) ஆக இति - அறுக்கைக இति - स्वरूपभरफलेषु स्वाम्यरूप सम्बन्ध भ्रमपरिहरणमेवेत्यर्थः । शास्त्रार्थத்தில் இति । न हि शास्त्र विहितेऽनुशय उपपद्यन् इति भावः । அயமத்யுய்ஷோ மன்த்ரே க்ரானுஸந்தேய ...

(சா.தீ) स्थलத்தைக் காட்டுகிறார் இப்படி इत्यादि - शरण प्रपद्ये என்கிற स्थलத்திலென்றபடி...

(सा.प्र) दर्शयति । ॐ७७५ शेषत्वेत्यादिना । नन्वेवमानुकूल्य सङ्कल्पादीनामङ्गानामङ्गिनो...

(सा.सं) इत्यत्राह ॐ३३३ इत्यादि - महाविश्वास पूर्वकति । विश्वासफल भूता याचना अर्थतः प्रमाणतश्च कर्तव्यतया सिद्धा । सा च गोमृत्ववरणगर्भा - एवं च गोमृत्ववरण गर्भयाचनाफलको महाविश्वासः । प्रकृताधिकार्यपिक्षितबुद्धि विशेषत्वाच्छरण शब्दोपश्लिष्टज्ञान सामान्यवाचि क्रिया पदमुख्यार्थो यथा तथा समर्पणानामपि तथात्वात्तन्मुख्यार्थतैव प्रकृतादि कार्यपिक्षित बुद्धि विशेषत्वेन क्रोडांकृत्य समर्पणानां विश्वासस्य एकदैव क्रियापदेनाभिधानात् ।...

(सा.स) स नोपायो भवति । तथैवस्वस्मिन् स्वरक्षाभर निर्वाहकत्वाहङ्कारनिवृत्तिकार्यस्वात्मरक्षा भरसमर्पण विधुरस्य न भरस्वीकर्ता भवतीति स नोपायस्यात् एवं रक्षाफल स्वामित्वाहं कारनिवृत्ति कार्य तत्समर्पणविधुरस्य तत एव साहङ्कारस्य भरस्वीकर्ता नाप्युपायश्च भवतीति प्रकृताधिकार्यपक्षित बुद्धिविशेषत्वात् विमर्शदशायां क्रमेण சேர்த்து अनुसन्धिक்ക प्राप्तमित्युक्तम् - एवं विशकलितवेषेण तत्तत्पदैः पृथक्पृथगनुसन्धाने कथं साङ्गस्य ससर्गबोधरूप एकबुद्ध्यारोह इत्यत्राह - இவையாறும் इति - उपायत्व प्रार्थना पूर्वक स्वनिर्भरत्व शिरस्कनिक्षेपत्रय...

(सा.स) मङ्गित्वेन क्रोडीकृत्यैकम्, आनुकूल्यसङ्कल्पादीन्यङ्गानि पञ्चेत्यभिप्रेत्य இவையாரும்
इत्युक्तिः अल्ललात इति - प्रयाजादि वाक्यैक वाक्यज्यांतिष्टोमादिवाक्यार्थवदित्यर्थः - एवमेक बुद्ध्या
रोहफलं साङ्गस्य "सकृदेव हि शास्त्रार्थः" इति न्यायात् सकृत्कर्तव्यत्वमित्याह - ஆகையால் इति
- साङ्गप्रधानस्य एक बुद्ध्यारोहलाभादित्यर्थः एवमनेकानामङ्गानामङ्गिनां च क्षणमात्रात्...

(सा.स) निर्वृत्य संभवात्कथं न्यासस्य क्षणकालसाध्यत्वमिति भवद्वयवहार इत्यत्राह अनेकेति “प्रणवो धनुश्शरो ह्यात्मा ब्रह्म तद्ब्रह्मस्यमुच्यते - अप्रमत्तेन वेदद्वयंशरवत्तन्मयो भवेत् - ओमित्यात्मानं युञ्जीत । ओमित्यनेनद्वयं रूपिणा” इत्याद्यभिप्रेत्य श्रुति सिद्धमित्युक्तम् । श्रुत्यादावात्मनिक्षेप एव प्रधानतयोक्तः, न भरनिक्षेप इति कथं भवद्विर्भरन्यास प्राधान्यमुच्यते...

ம - இப்ஹரஸமர்ப்ணமே ப்ரபத்தி மத்ரங்களில் ப்ரதானமாக அநுஸந்த்யமென்னுமிடத்தை “அநேநைவ து மத்ரேண ஸ்வாத்மானம் மயி நிஷிபேத் | மயி நிஷிப கர்த்வ்ய: க்ருதக்யோ ப்ரவிஷ்யதி” என்று ஸாத்யகி தத்ரத்திலே ஹரஸ்வீகாரம் பண்ணுகிற ஶரண்யன தானே தெளிய வருளிச் செய்தான்.

(ஸா.தி) ஹரஸமர்ப்ணமே ப்ரதானதயா அநுஸந்த்யமென்னுமதில் ப்ரமாண காட்டுகிறார் இப்ஹர ஸமர்ப்ணமே இத்யாதி | நிஷிபேதி | நிஷிப: கர்த்வ்யதயா விஹித: | மயாதி | நிஷிப ஸ்வரக்ஷணஹர இத்யர்த: | இத்தால் நிஷிபத்துக்கே...

(ஸா.ஸ்வா) தான் ஁த்ரிதமோ? ஁த்ரித பின்பு இங்கு ஶந்த: ப்ரதிபத்ரமல்லாத ஹரஸமர்ப்ணத்தையும் ஶோகத்து அநுஸந்த்யமாகச் ஶொன்னது கூடுமோ? வெண்ணவருளிச் ஶெய்துகிறார் இப்ஹர ஸமர்ப்ணமே இத்யாதி - இங்கு அவதாரணத்திலே மஹாவிஷ்வாஸ வ்யவக்ஷேதிகதப்படுகிறது மஹாவிஷ்வாஸ ஶந்த: ப்ரதிபத்ரமாயிருந்தாலும் மத்ரத்தை ஹரஸமர்ப்ணத்திலே விநியோகிகிற ப்ரமாணபலத்தாலே இங்கு ஹரஸமர்ப்ணமே ப்ரதானமாக அநுஸந்த்யமென்று கருத்து ப்ரபத்தி மத்ரங்களில் இத - “அநேநைவ து மத்ரேண” என்று மத்ர விஷேதத்தைச் ஶொன்னது ப்ரபத்தி மத்ரங்களெல்லாக்குக்கும் ஁பலக்ஷண மென்று கருத்து நிஷிப கர்த்வ்ய:, நிஷிப ஹர இத்யர்த: ஹரஸ்வீகாரம்த்யாதி - அகித்ரனத்ர திறத்தில் ஹரஸேதத்தையம் ஏறி. ஶஹியாதே அவையெல்லாத்தையும் தானே கமககும் ஸ்வாவானான அவன் தானே ஹரஸமர்ப்ண பண்ணாதவன் க்ருதக்யனல்லென்னறிப்படி யருளிச் ஶெய்தையால் ப்ரவர்தகள் வாக்ய ததநுரோதென நேயமென்று கருத்து தெளியவென்றது மாதாவைப் போலேயிருக் கிறவிவன திறத்தில நாம் ஹரஸமர்ப்ண வேண்டுகை ஁த்ரிதமனறென்றிப் புடைகளிலே பிறக் கும் கலக்கங்களுற என்றபடி இப்படி இவ஁பாயத்தில் அ஁ஸ்வரூபமா஁஁ ஸ்வரூபமெல்லாம் நிரூபிதமானாலும் “ப்ரதானவிதவாக்ய ஶ்வத்ரவாக்யஸமத்ரிதம்” இத்யாதுக்த ப்ரக்ரியையாலே ஶா஁஁ ப்ரதான விஷயமான ப்ரயோக விதி வாக்யத்தைக் கொண்டு வர வேண்டின ஶா஁஁நுதானமின்னபடி யென்று நிஷ்கர்ப்ஷிக்கக் கூடுமோ? ப்ரயோகவிதிவாக்யமேகமாகில் அஹிவ்஁யூக்தமான அ஁஁நத்ரமும், அ஁஁யில் ஸ்வரூபபலஸமர்ப்ணாஶமும் முமுது அவ்லாதார்க்கும் அநுதேயமாக ப்ரஸ஁஁யாதோ? ப்ரித்ர ப்ரித்ரமாகில் முமதுவுக்கு அ஁஁த்ரயமிருக்கையாலே தத்ரப்ரயோக விதிவாக்யங்களாலவந்நின் அநுதானத்தில் மத்ரத்துக்கு அவ்ரிதி ப்ரஸ஁஁கையால் த்யஸ்ய...

(ஸா.ப்ர) மித்யவாஹ | இப்ஹரஸமர்ப்ணமே இத | கர்த்வ்யஹ்ரதரக்ஷண ஹர நிஷிபஸ்ய க்ருதக்யத்வாபாதகத்வோ க்தை: ரக்ஷா ஹரந்யாஸஸ்ய ப்லான்தரார்த்ர ப்ரபதநே஁நுதத்வாத்ர ப்ராதான்யமிதி ஹாவ: | ப்லஸ஁஁ க்ருத்வ த்யாஸ்ய நிவ்ரிதி த்ரம்மமாத்ர ஶாதாரணதயா ஹரந்யாஸஸ்யாபி தத்ரேஶிஷ்ட்யம் தேஶா நிவ்நத்ரநமத்யாஹ...

(ஸா.வி) ப்ரபத்ரிதி த்யேயம் - ப்ரபத்தி மத்ராணா ஹரஸமர்ப்ணமேவ ப்ரதான ப்ரதிபாதமித்யத்ர ப்ரமாணமாஹ - இப்ஹரஸமர்ப்ணமே இத - நிஷிபேதி ரக்ஷாஹரநிஷிப எவ கர்த்வ்யதயா விஹித: | அந்யதா “மயி நிஷிப கர்த்வ்ய:” இத்யநுவாதயோகாத் | ஶேஶத்வ ஁நான மாத்ரஸ்ய ப்ரமாணதத்ரஸ்ய கர்த்வ்யத்வாஶித்ரே: ததநுவாதா...

(ஸா.ஸ) இத்யவாஹ | இப்ஹரஸமர்ப்ணமே இத | ஶகித்ரநாத்ரநிஷிபே “மயி நிஷிப கர்த்வ்ய” இத்யுத்- ராத்ரயோகாத்ரத்யோகிதமதோ ஹரஸ்வீகர்த்: ஶரண்யஸ்யாகித்ரநே ஹரந்யாஸ ப்ராதான்ய மேவாப்ரித மித்யர்த: | அத் க்ருத்வாதி த்யா஁ ஁ரூபரஹ்ரோபஸ்தித்ரத்ர விநா யாவத஁஁ ஶஹிதா஁஁யநுதானமபி ந...

மூ - இதில் சாங்஑ானுஸ்தானமாயற்றது. கருவ்வத்யா஑, மமதாத்யா஑, ஑லத்யா஑, ஑லோபாயவ்வத்யா஑ பூவ்஑
மான ஁னுகூல்யசங்஑ுல்பா஑ுத்யானு ஁ந்஑ானத்தோடே ஑ுரூபர஑்பரோபஸத்சிபூவ்஑

(சா.தூ) பூா஑ான்யமறியபபபபபபது இதின் சாங்஑ானுஸ்தானபுரகாரத்தை஑் காட்டுகிறார் இதில் சாங்஑ானு
ஸ்தானமாயிறுது இத்யா஑ி. ஁வபூா஑ானகருவ்வ த்யா஑ - ஑்ரியமாண மதூயமித்யேவ ரூபமமதாத்யா஑: | ஁வ்
த்யா஑ா஑்ரயபூவ்஑மான ஁மர்புணமெனறு ஁ந்வயம் | ஁னுகூல்யேத்யா஑ி | ஁னுஸ்தேய பூகா஑க மந்஑ரண஑மான
஁ங்஑ாங்஑ுநு ஁ந்஑ானத்தோடே கூட...

(சா.஁வா) ஁கூதூ஑ாரணத்தை வி஑ி஑க்கிற ஁ா஁த்ர விரோ஑ியாதோவென்ன முமு஑ூக்களுக்கு இதரில்
காட்டில் பூயோ஑வி஑ிவா஑்யம் ஑ிந்நமென்தும் ஁வரூப஑லநி஑ுேபங்஑கள் ஁ங்஑ ஁ரூரான்த்ர஑்ங்஑ளா஑ை
பாலே தனித்தனியே ஁ங்஑ி஑களலலாமையால் இந்த முமு஑ூக்களெல்லா஑ாகும பூயோ஑வி஑ி ஁஑
மென்தும் ஁ூ஑ிபபியா தின்று ஑ொண்டு முமு஑ூக்களுக்கு பூயோ஑வி஑ி ஑஑்யமான சாங்஑ானுஸ்தானத்தை
நி஑்஑ர்஑ிககிறார் இதில் இத்யா஑ிடால். இதிலென்தது முமு஑ூக்களுக்கு஑் ஑ொன்ன இவ்஁ங்஑ி
வி஑யத்திலென்தபடி ஁ய்த்தது. தூாநதது தததங்஑ வி஑ி வா஑்யங்஑ளோடே ஁஑வா஑்யதாபந்நபூா஑
வி஑ிவா஑்யமா஑ிற பூயோ஑வி஑ி வா஑்யத்தாலே நி஑்஑ு஑மானதென்தபடி கருவ்வத்யா஑ா஑ிகள் ஁ர்வநிவூதி ஑ர்ம
஁ா஑ாரணங்஑ளா஑ையால் ஁னுகூல்ய ஁ங்஑ுல்பா஑ிகளுக்கும்கூட ஁ங்஑ங்஑ளென்று காட்டு஑ைக்காக
ததபூவ்஑ த்வோதி: | ஁ந்ரா஑ி஁வ்஑ென இதராங்஑஑ு஑்யம் ஑ூ஑தே | இங்஑ு ஁த்யானு஁ந்஑ானமா஑து. ஁ர்த஁஁ரண
பூவ்஑ானுஸ்தானம் | ததா஑ ஁த்யானு஁ந்஑ானத்தோடே ஁ன்தது ஁னுகூல்ய ஁ங்஑ுல்பா஑ிரூப மந்஑ர்த஁஁ரண
பூவ்஑ததனுஸ்தானத்தோடே யென்ததாயிறுது இது஑்஑ு ஑ர஁மர்புண ஑ண்ணு஑ையென்கிறத்தோடே
஁ந்வயம். ததா஑ இவ்஁னுகூல்ய ஁ங்஑ுல்பா஑ிகள் ஑ரந்யா஁த்து஑்஑ே ஁பகார஑ங்஑ளென்ததாயிறுது.
இத்தால் ஁வரூப ஑ல நி஑ுேபங்஑ளைப பற்ற ஁பகார஑ங்஑ளா஑ மாட்டாமையால இவற்று஑்஑ு
வி஑ி வைய்யம்மென்து முன்பு பண்ணியிருந்த ஑ோ஑மும பரி஑ுதம் | ஑ரந்யா ஁பகார஑கவமா஑்ரேணாபி
யிவற்றின் வி஑ி ஁ர்த்஑கமிறே | இங்஑ு ஑யவ஑நத்தை ஁ாதிவ்஑த்யா஑ நி஑்஑்஁ா஑்஑஑ா஑ானுகூல்ய
஁ங்஑ுல்பா஑ிநி஑்஑்஁ா஑பூவ்஑ே நி஑்஑்஁ிக஑ வேண்டியிருக்க ததோ஑ி ப஁஑ாநி஑்஑்஁ிததது
மந்஑மங்஑ுநுஸ்தானத்து஑்஑ு ஁த்யந்நாவ஁ய஑மிதி ங்஑ாபநார்தம் | ஑ுரூபர஑்பரேதி | ஁பஸதி:, ஁பஸதனம் |
஁தாவது பூணாம ஑்யானா஑ிகள் | ஑ரம ஁லோ஑ா஑ிகாரத்தில் தாம் நி஑்஑ர்஑ிக்கப...

(சா.பூ) இதில் சாங்஑ானுஸ்தானமித்யா஑ிநா | “த்ய஑்வா கர்ம஑லா஁ங்஑ம் | ய஁ய ஁ர்வ ஁மார஑்஑ா:
காம஁ங்஑ுல்யவ்ர்திதா:” இத்யா஑ிபு பூதிபந்ந: ஑லத்யா஑ோ மோ஑வ்யதிரி஑்஑஑லநைரா஁யம் | ஁஑ி஑்஑ு஑்ய஁஑ி-
தோ஑்஑ு ஁ங்஑ுநுபூவி஑: பூபதன஑லமபி ஑஑வத ஁வையு஁நு஁ந்஑ானாத்ம஑ இதி ஑ாவ: |...

(சா.வி) ஁஑்஑வா஑ிதி ஑ாவ: | சாங்஑ானுஸ்தானபுரகார ஑ர்஁யதி இதில் இதி | ஁வரூப ஑லந்யா஁ ஑ர்஑மான
஁ாத்மர஑்஑ா஑ர஁மர்புண பண்ணு஑ை சாங்஑ானுஸ்தானமாய்ததது சாங்஑ானுஸ்தான ஑வதூத்யந்வயோ வோ஑்ய: |
஁யமந்ந சாங்஑ானுஸ்தான பூகார: - ஁஑ார்யானு஑஑ பூவ்஑ ஑ுரூபர஑்பரா மனு஁ந்஑ாய ஁ரூபபூதி...

(சா.஁) பூ஑்஑லானுஸ்தானமிதி தத஁஑ித்யமபி பூ஑்஑லானுஸ்தான ஁ரூரத்வென நி஑்஑ர்஑யதி | இதில் இதி |...

மூ - ட்யவவவன முவத்தாலே ஸ்வரூபபலந்யாஸபர்மமான ஂத்மரக்ஷா பரஸமர்ப்பணம் பண்ணுகை.

(ஸா.ஸ்வா) டுகுகிறபடி டேயிநத ஁பஸதி, ப்ரபநிககு ஁பகாரகமாதையாலே இதுவும ப்ரயோகவிதி விஷயமென்ற கருத்தாலே ஂநுகூல்ய ஸங்கூல்பாடிகளைப் போலே இததைபுரிங்கே ஸோத்தது தயா ங இததை ட்யவவனாநூர்வமாக நிர்஁சித்தது ட்யோஙாரணாந பூர்வமே இது ஂநுஷேய மென்று ஙாபிககைககாகவததனை டீடாககி இதுககு ட்யவவனமாநாங்கூல்யஙாபநார்தம்ன்றென்று கண்டு கௌவது இங்கு வவன ஁ஙாரணம் । ட்யவவனத்தாலே டென்று நிர்஁சித்தகலாபிநுக்க இத்ததை முவமாக நிர்஁சித்தவித்தாலே முவாந்ர஁மமண்டென்று ஙாபிதமாதையால மந்வாந்ர஁யுக்த மாகவும, மந்வரஹிதமாகவும ஁பிகாரிபேதெந நிஷேபரக்ஷோக்தரீத்யா கில ப்ரபதி ப்ரயோகங்களுண் டென்று ஡ூசிதமாகிறது ஸ்வரூபேத்யாடி । ஂத்மாநிஷேபமானது ஸேஷ்வாந்ஸந்ஙான விஷேபமென்றும், “ரக்ஷஸ்யாத்ம ஸமர்ப்பணம் । ரக்ஷகேகார்த்ய஁பாவநம்” என்றும் மூண்ட, ஸ்வரூபந்யாஸததை விஷேயமாக நிர்஁சித்தது “ஸ்வாத்மாந மரீய நிஷிபேந் । ஂமித்யாமாநயுங்க்ரீத” இத்யாடிசனிலே தோற்றுகிற ஸா஁ட ப்ரா஁ந்யததைட பற்றச ஸௌனெடடி இங்கு ஸ்வரூப பலந்யாஸ பர்மமான ஂத்மரக்ஷாபரஸமர்ப்பண மென்று பரந்யாஸததை விஷேயமாக நிர்஁சித்தது இதுக்குள்ள ஂர்த்ய ப்ரா஁ந்யததைம், ட்யவத்தி விதககுத் தோற்றுகிற ஸா஁ட ப்ரா஁ந்யததைபும் பற்றச ஸௌனெடடி இத்தால் பரந்யாஸம் முமுகு வுக்கு ஁ங்க்ரீபாம்போது, ஸ்வரூப பலந்யாஸங்கள் தஸநிவேஷரூபங்களாபிநுக்குமததனை...

(ஸா.வி) கூல்வா ஁பில ஹேய ப்ரத்யநிகேத்யா஁யுக்தரீத்யா பகவதி ரக்ஷணோபயுக்த ஸ்வாமித்வ, ஸௌஸீல்ய, வாஸ்தல்ய, ஸௌப்ய ஸர்வங்வ, ஸர்வஸக்தித்வ, ஸஹங்காருணிகத்வ, ஸத்யஸங்கூல்பத்வ, பரமோடாரத்வாடி கல்யாண குணகணாந்நாராயண ஸ஁டே஁நுஸந்ஙாய, ஸ்ரீமங்க்ஷ஁டே ஸ்ரீவீஸிஷ்ட்யம் ஙானுஸந்ஙாய ஸ்ரீமங்க்ஷ஁டே நாராயண ஸ஁டாப்யா ஂர்த்ய ஸாமர்த்யலக்ஷே ஂநுகூல்யஸங்கூல்ப ப்ராதிகூல்ய வர்ங்ந ஸங்கூல்பௌ ங இத: ப்ர஡ூத்யநுகூலோ஁ஸி ப்ராதி கூல்யாநிவூநோ஁ஸி஁தி கூல்வா “஁ஹமஸ்யபரா஁நாமாலயோ஁கிங்நனோ கதி:” இநி ஸ்வா஁கிங்ந்யமநு ஸந்ஙாய, ஸ்வஸேஷத்வா஁நுஸந்ஙாய, ஁நாஙதானந்தகால ஸமீக்ஷயாப்யதூஷ ஸந்தாரோபாயோநந்யகதிர்ஹம் ஹே ஸ்ரீம- ந்நாராயண! த்வங்க்ஷேப஡ூத மாம் த்வ஁தவூ஁஁த்யா த்வ஁ங்ரணாரவிந்஁யோஸஸமர்ப்பிதவாநஸி - ஁ஹ ந மம । ஸ்ரீமந்நாரா- யண தவ ங்ரணௌ ஸரணம் ப்ரப஁டே - ஁பாயத்வேநா஁஁யவஸ்யாமி த்வமேவோபாயஸ்தானே திங்நம் மத்கார்ய ஸா஁ய, இத: பஸ஁டா஁ஸம஁தந நிரபேக்ஷோ பவானேவ ரக்ஷது, தவ் பரஸ்தவீவ, நமம, ததஸ்த஁டே நிர்஡ரோ஁ஹமஸி, ஸ்ரீமதே நாராயணாய து஡்யமேவ, ஸர்வ஁டிஸ, ஸர்வகால, ஸர்வாஸ்தோ஁சித, ஸர்வவி஁தகே஁஁யாணி கர்வந் பவேயம், ந மம தவ் ப்ரா஁ந பலித்வ, ஁ஸிந் ஸமர்ப்பணே஁ப்யஹ நிரபேக்ஷகர்தா ந பவாமி, ஸ்வார்த்ய ங கர்தா ந பவாமி, ப்ரா஁- நோபாயஸங் பவானேவீதி பகவதஸநி஁தௌ ட்யமந்வ ததத்ப஁டப்ரதிபா஁஁தார்தாநாம் தததத்ப஁டஸ்தானே பராமர்ஸஸஹிதம் விஸிஷ்டம஁஁யவஸாநம் । ய஁டா பூர்வங்க்ஷ்ரீமங்க்ஷ஁டேந பரூஷகாரவீஸிஷ்ட்ய நாராயணஸ஁டேந குணவீஸிஷ்ட்யம் ஙானு- ஸந்ஙாயாநுகூல்ய ஸங்கூல்ப ப்ராதிகூல்யவர்ங்ந ஸங்கூல்பௌ ங தத ஁வாநுஸந்ஙாய “ங்ரணௌ ஸரணம் ப்ரப஁டே” இத்யவ...

(ஸா.ஸ) ஁கிங்நம் முமுகு கர்தவ்யதயோக்த பரந்யஸந இத்யர்த்ய: । நநு கர்வூத்வா஁டித்யாஙானாம்...

(सा.दी) कृत् कर्तृत्वम्, प्रपत्तिकर्तृत्वम् ।...

(सा.वि) कार्पण्य महाविश्वास गोभृत्ववरणान्यनुसन्धाय, श्रामते नारायणायेति पूर्वोक्त श्रीविशिष्ट नारायणोद्देशेन अहमिति पदमध्याहृत्य रक्ष्यत्वेन स्वरूप समर्पणानुसन्धान, नम इति स्वसम्बन्ध निवृत्यनुसन्धानं च, अत्र “अहमद्यैव मया समर्पितः अहमपि तवैवास्मिहि भरः” इति मद्रक्षणभर फलयोस्समर्पणस्य तात्पर्यं सिद्धत्वात् न मम इति त्रितयेऽपि स्वसम्बन्धनिवृत्तिर्बोद्ध्या । इहापि निरपेक्ष कर्तृत्वादि निषेधोऽनुसन्धेयः - अत्र पक्षे द्वयं पूर्वखण्डमङ्गपरम्, उत्तरखण्डमङ्गपरम् । पूर्वस्मिन्पक्षे पूर्वखण्डमङ्गाङ्गपरम् । उत्तरखण्डं फलपरमिति बोध्यम् । अथोक्ति प्रकार उच्यते - भगवत्सन्निधौ आचार्योपदिष्टोत्था पुरुषकार प्रपत्यनन्तर पुरुषकार सम्बन्धगुणवैशिष्ट्यानुसन्धाय, स्वामिन्नितः प्रभृत्यनूलोऽस्मि, प्रातिकृत्यान्निवृत्तोऽस्मि, त्वमेव रक्षिष्यतीति विश्वसिमि । “अहमस्म्य पराधाना मालयो किञ्चनो गतिः” कृपणोऽहं - त्वं मम गोपायिता भव । इदमात्मात्मीयं सर्वं तवैव, न मम, एतद्रक्षणभरं त्वयि न्यस्यामि, अत्र नममान्वयः, त्वमेवोपायान्तर स्थानापन्नो भूत्वा तत्कार्यं साधय, तदशे निर्भरोऽहमस्मि” रक्षाफलस्वाम्यमपि शेषिणस्तवैव, न मम, अस्मिन् साङ्गप्रपदने कर्तृत्वमपि न मम, इदं प्रपदनं भवद्वशीकरणमात्रम्, न फल प्रत्यव्यवहितोपायोऽपीत्याचार्योच्चारित समुदाय ज्ञान पूर्वक वाक्योच्चारणम् । आचार्य निष्ठातु, आचार्यकृत प्रपत्तिरेवेति तत्राहमिति स्थाने अयमिति निर्देश एव विशेषः । आत्मात्मीयमित्यत्र अन्तर्गतत्वं वा । अवनादियथा वन्ततेतन्नु, भगवन्मूलकतया प्राप्त मिति । यावदात्मभाविना पारतन्त्र्यत्वात्पणिके, पारतन्त्र्यज्ञान स्वस्य भगवदधीनकर्तृत्वं याव दात्मभावीति ।...

(सा.स) किं निबन्धनम्? येन तत्पूर्वकतापि स्यादित्यत्राह । कर्तृत्वत्यागः कर्तृत्व इत्यादिना । भगवदेकपारतन्त्र्यं भगवत्सङ्कल्पव्यतिरेके प्रयत्नचलनाद्यनाश्रयत्वम् । एतस्मिन् ज्ञाते स्वकर्तृपरै...

(सा.सं) स्वव्यापारे ममता स्वस्मिन् प्रधानफलिता च विलयमुपयातीति भावः । फलोपायत्वेति । फलं प्रत्यव्यवहित कारणस्य फलप्रदान सङ्कल्पाश्रयस्य च हि फलोपायत्वम् । स्वानुष्ठानं च शरण्य प्रसादन मात्रत्वान्न फलोपायमिति तस्मिन् फलोपायत्वमपि त्याज्यमभूदिति भावः । ईश्वरस्य फलोपायत्व प्रकार परिशीलने स्वानुष्ठाने लेशतोऽपि न फलोपायत्वाभिमान प्रसक्तिरित्याह । ईश्वर इत्यादिना । सहजसौहार्देनैव करण कलेबरादि प्रदेऽतिकल्याणेषु कर्मसंरूचि जनन तदनुष्ठापन...

மூ - சர்வத்துக்கும் ஆதிகாரணமான தானே ப்ரஸாத பூர்வக சङ்கல்ப விசேஷ விசிஷ்டனாய்க் கொண்டு அவ்யவஹித காரணமாகையாலும் உபாயாந்தர ஸூன்யனுக்கு அவ்வோ உபாயஸ்தானத்திலே நிவெசி க்கையாலும்...

(சா.தீ) விஷயத்தில் உபாயாந்தர ஸ்தானத்தில் நிறக்க கூடுமோவென்னவருளிச் செய்கிறார்...

(சா.ஸ்வ) சர்வத்துக்கும் இதி - ப்ரதிபந்த்நிவृத்தி மாத்ரத்தில் உபக்ஷிணமாகிற உபாயானுஸ்தானம் போலே ஏதேனுமென்னில உபக்ஷிணனாபொழிபாமையால் இவனுக்கு அததைப்போலே வ்யவஹிதத்வ டோஷமில்லை ப்ரத்யுத் மோக்ஷோப்யுக் த் சர்வத்துக்கும் காரணமாகையால் இந்த காரணத்வமிவனுக்கு விசிஷ்ய உபாயதேக்டே க்ரஃகமாமென்று கருத்தது எவ் விதகாரணத்வ யாடிச்சிக் சுகூதாதிருபமான அநுகூல் கர்மத்துக்குமில்லையோ? என்று ஸாங்கியாமைக்காக ஆதிகாரணமியுத்தி: அவ் அநுகூல் கர்மத்துக்குமிவனே மூலகாரணமாகையாலிவனுக்கே விசிஷ்யோபாயத்வமென்று கருத்தது. ஆதி காரணத்வோபபாடனார்த்தம் அத்ர சஹஜஸௌஹார்தேயுத்தி: இவையெல்லாத்துக்கும் ஹேதுவான ஸௌஹார்த வ்யாஜ ஸாபேக்ஷமன்றிக்கே ஸ்வதஸ்சித்தமாயிருக்கையாலிவனுக்கு ஆதிகாரணத்வமூபபந்நமென்று கருத்தது. ட்வயோக்ஷாரணேதி இவ் உபாயானுஸ்தானந்தானும் தததந்நமாய் வந்ததாகையாலுமிதில் காட்டில அவ னுக்கு நெடுவாசியுண்டென்று கருத்தது இத்தாலிவ்அநுஸ்தானத்தில் ஃலோபாயத்வத்யாஃகத்துக்கு தததந்நத்வமுமொரு நிபந்த்நமென்று சூசித்தமாகிறது இப்படியவனுக்கு உபபாதித்தங்களான விவ் விசேஷங்கள் மாத்ரமன்றிக்கே அவ்யவஹித காரணத்வாதிகளிருக்கையாலும்வனுக்கே உபாயத்வ யுத்தமென்கிறார் ப்ரஸாத பூர்வகத்யாடியால் - லோகத்திலே காரியோத்திப்திக்கு ப்ரதிபந்த்நிவृத்திமாத்ரமன் றிக்கே காரணவிசேஷமும் அபேக்ஷித்தமாகக் காண்கையாலேயிங்குமப்படியாகையால் உபாய ப்ரதான சङ்கல்ப தவிர ஃலவிஷயமாகவமொரு சङ்கல்ப வேணுமென்று கருத்தது டாய தானும் அநுபாவ்ய மாய்போது காரணவிசேஷ ஸாபேக்ஷமிதே ப்ரஸாதபூர்வக சङ்கல்பவிசேஷ விசிஷ்டனாய்க் கொண்டு அவ்யவஹிதகாரணமென்றது கூடுமோ? லோகத்தில் காலம் போலன்றிக்கே...

(சா.ப்ர) ப்ரபந்நஸாஹாரணத்வாஃகவத்ஸர்வகாரணத்வாஃதேவ பக்யநுஸ்தாதுஸ்சர்வ வ்யாபாரேஷ்வபி ஸ்வசङ்கல்ப பூர்வக ஹேத்வாவிசேஷாஃகேஷ்வர உபாயாந்தராஸக்தஸ்யேவ தத்ஸ்தானே நிவிஸதே । இதரஸ்ய து நேதி நியமோ நோபபத்யதே । ப்ரபந்நேனோபாயத்வ ப்ரார்த்தனாத்துபபத்திரிதி ஃசேந் । ப்ரார்த்தனாநுத்தாஃதஸ்யானுபபத்தி: । அத எவாஸக்தி ததேது சுகூத் விசேஷாஃதேரப்யநியாமகத்வ அதோ கிஃசநஸ்ய உபாயாந்தர ஸ்தானே நிவிஸத இத்யோபஃகாரிகமிதி பக்யநுத்தத்வமேவ யுத்தமியத்ர ப்ரதிபதோக் த் ப்ராயஸ்சித்தஸ்ய வா, லஃகூப்ராயஸ்சித்தஸ்ய வா, தத்தத்பூர்வபூர்வகர்மானுஃக்யனே சித்தஸ்யேவா பராஃகாஸ்தி ஹேதுத்வன பஃகவதா சङ்கல்பித்ததயா ப்ரமாத்நேரவஃகமாத்நதானுஃக்யனே யஸ்யா ஸக்திஃதீஃஷா தஸ்யேததேதுகர்ம விசேஷஸ்ய கல்ப...

(சா.வி) ஃலப்ரதேஸதி கதம்ஸ்ய விசிஷ்யோபாயாந்தரஸ்தான நிவெசித்தத்வ மியத்வ அதஃ...

(சா.ஸ) தத்ஃலாவ்யவஹித காரண பாவாதிமதி அகிஃசநஸ்ய உபாயாந்தரஸ்தானேஃபி நிவிஃஷே பஃகவதி மஃக்யுபாயே ஸித்தே ததாயத் த்வவ்யாபாரே உபாயத்வத்யாஃகே கோ விஸய இதி பாவ: । நநு தகர்நிஃகூஹித் ப்ரத்யக்ஷாதி சித்தே கர்தத்வாதி ஃதநுஃஷ்யே தரேவ ஸித்தில ஸத்தாகானி நிபந்த்நானி கதம் கர்தத்வாதி த்யாஃகப்ரயோஃகானி...

மூ - இங்ஙனிருக்கைக் கடி ஧்மிராஹகமான ஸாஸ்த்ராலே அவகதமான வஸ்துஸ்வாஹமானகை யால் இவ்அர்த்த யுக்திகளால் ஑லிப்பிக்கவொண்ணாது.

(ஸா.஑ி) இங்ஙனிருக்கைக்கடி இதுாடியால் ஧்மிராஹக ஸாஸ்த்ர, புரபுதிவி஑ாயக ஸாஸ்த்ரம் - ய஑ா, ஑ு஑்ரோபாய புரஸா஑்யனான இ஑்வரன் ஑ுகர புரபுதி புரஸா஑்யனாமோவென்னவருளி஑் ஑ெய்கிறார் இங்ஙன் இதுாடி - ஧்மிராஹக ஸாஸ்த்ரத்தாலே, இ஑்வர புரதிபா஑க ஸாஸ்த்ரத்தாலே “நஹி வ஑னவிரோ஑ே ந்யாய: புர஑வதி” இனி நானிவி஑: இஸஸா஑்நா஑ான...

(ஸா.ஸா) ஑ாதுவ஑ு ஑ான நித்யமாப் வி஑ாஸ஑ிலமாயிருக்கையாலே புரஸ஑னோபாயத்தாலே புரதிவந்஑கங்ளெல்லாம் நி஑்஑ே஑நிவ்஑்஑ங்ளாம் ஑ோது. “யதா ந ஑்ரியதே ஑்யோஸ்த்நே” துா஑ிகளின்஑டியே ஑்வா஑ாவிக஑ி புரஸரண஑ுமான புரபு஑்நா஑ி஑வ் ஑்வத ஁வ வரத் தக்கதா஑ை யாலே இங்ஙு ஑வன ஑஑்஑ு஑் லேண்஑ாலிறே - ஑ுபாயாந்ர ஑ூந்யு஑ு ததஸ்தானத்திலே நிவெ஑ித்து ஑ுலத்தைக் ஑ொ஑ு஑ு஑ுமென்றதுதான் ஑஑ு஑ுமோ? நிர்ந்ர஑்ரிஸவ் ஑ண்ணினா஑ு஑ுக் ஑ொ஑ு஑ு஑ும் ஑ுலத்தையதில்லாதாரு஑ு஑ுக் ஑ொ஑ு஑ு஑ை ஑நுபு஑்நமன்றோ? ஁ன்னவருளி஑் ஑ெய்கிறார் இங்ஙனிருக்கை஑ு இதுாடி. இங்ஙனிருக்கை஑்கென்றது ஑஑்஑ு஑ு வி஑ேவி஑ி஑ ஁னாய்க் ஑ொண்஑ு ஑வ்யஹித஑ாரணமாயும், ஑ுபாயாந்ர ஑்தான நிவெ஑ியாயுமிருக்கை஑்கென்றபடி இங்ஙு ஧்மிராஹக ஸாஸ்த்ரமாவது, இ஑்வரஸ்ய ஑ூஸ்கார்ய புரதி ஑்ர்த்வ் ஑ொல்லுகிற வாக்யங்ளும் ஑ர்வ஑ரண்யத்வ் ஑ொல்லுகிற வாக்யங்ளும் இங்ஙு வஸ்துஸ்வாஹமாவது. தன் ஑஑்஑ு஑ுமில்லாத஑ோது ஑ார்யமொன்றுமில்லையா஑்஑டியிருக்கையும் ஑ிநே஑்வதி஑யிதயாவத்வமும் இதில் புரதமநி஑ி஑்ந வஸ்துஸ்வா஑ெந்ல்தது஑ு ஑ு஑ு஑ு஑ு ஑ற்றால் வரும் ஑்வா஑ாவிகமான புர஑ாவி஑ாஸமும் ஑து஑ு ஑நு஑ுமான ஑கவத்ஸ஑்஑ு஑ுமானத்தாலேயென்று ஑வ்ய ஑ொள்ள லேண்஑ுகையாலத்தைப் ஑ோலே ஑ு஑்஑ு஑ு஑ு வருகிற ஑ானவி஑ாஸா஑ிகளும்து஑ு஑ு ஑நு஑ுமானய்க் ஑ொண்஑ு வ்யஸ்திதமான ஑கவத் ஑஑்஑ு஑ு஑ு஑டியாகலே வருமென்று ஑ி஑்஑ிக்கையாலிங்ஙு இ஑்வரனு஑ு ஑வ்யஹித஑ாரணத்வ் ஑லிப் பிக்கவொண்ணாது ஑்ரித்யேன வஸ்துஸ்வா஑ென ஑கி஑்நவி஑யே ஑்ரிஸவா஑ி வமநபே஑்ய஑ுல...

(ஸா.பு) நியத்வா஑ு஑்ய஑ிகாரிதயா ஑்ரபுதிபுந்ரே ஑ ஑க்திபுரபுதி ஁து ஑ு஑ுத் வி஑ே஑ஸ்யாவில஑்நேன ஑ு஑்஑ாபுரி விரோ஑ி ஑ு஑்஑்ர வி஑ே஑ஸ்ய ஑ ஑லுபநியத்வா஑் விபுரித஑லுபநாயாஸ்஑்ரஸ்யா஑்஑்஑ு஑ு஑ு ஑்ர ஑்஑ா஑ன புரஸ஑்஑ு஑ு ஑ நஹி ஑்ரே஑ுபுபு஑்ந நாமேதி ந்யாய ஑ா஑ிதத்வென ஑஑஑வா஑் ஑ா஑்யுநுபுபுதி்ரித்ய஑ிபுரேதுா஑் இங்ங னிருக்கைக்கடி இதி . ஁வ் புர஑ரவஸ்துஸ்திதே: ஑ாரண ஧்மிராஹகமான ஸாஸ்த்ரத்தாலே இதி . “஑புர- ரித்யிதா ந ஑ுபாயேத்” இதுாடி விவ஑ிதம் . ஑லிப்பிக்கவொண்ணாது. ஑ாலயிது ந யு஑்஑ம் . ஁து஑ு ஑ுயு஑்஑ிநா ஧்மி...

(ஸா.வி) இங்ஙனிருக்கைக்கடி, ஁வமவஸ்தானஸ்யமூலம் - ஑ுபாயாந்ரஸ்தான நிவெ஑ிதத்வஸ்ய மூல - ஧்மிராஹகமான ஑ி஑்஑ம் - ஑ய் ஑ாவ:, ஑கி஑்நோபாய: புரபுதி: - ஑கி஑்நத்வ் நாம, ஑ுபாயாந்ரான஑ி ஑ாரித்வ - புரபுதிநிமி, ஑ரஸ஑ர்புணம் . த஑்஑ுபாயாந்ரே ஑்வயம஑்஑த்வாது, தஸா஑்ய஑ுல த்வெ஑ுபாயமநபே஑்ய ஑ே஑ிதி புரார்த்தநா - த஑்஑ுபாயாந்ர ஑்தான நிவெ஑ிதத்வ ஑ி஑்஑யதிதி - ஑ே஑ிது ஑ு஑்஑்ரோபாயபுரஸா஑்யு ஑கவாந் ஑ய் ஑ுகரோபாய புரஸா஑்ய இதுா஑் இங்ஙனிருக்கைக்கடி, ஁வமவ ஑்தானஸ்யமூலம் - ஧்மிராஹகமான ஸாஸ்த்ரத்தாலே...

(ஸா.ஸ) ஑ுரித்யுா஑் இங்ஙனிருக்கை஑ு ஑஑ி இதி . நிவ்஑ிதி ஧்ர ஑ாமான்யத஑ி஑ே஑ புரபுதி ஑ிவெ஑்ர ரா஑ி ஑்ர஑க ஑ாஸ்த்ரே஑ு஑்ர புரத்ய஑ா஑்ரேவ ஑ா஑ா஑ு஑் நிவந்஑நானி தத ஁வ ஑ி஑்஑ானிதி ஑்ர்த்வா஑ி...

ம - இஸ்ஸாஜ்ஜானுஸ்தானத்துக்கு நடாதூரம்மானுருளிச செய்யும் சுருக்கு அநாதிகாலம தேவாரீருக்கு அநிஸ்தாச்சரண பண்ணுகையாலே சம்ஸரித்ததுப் போந்தேன். இன்று முதல் அநுகூலனாய் வதிக்கக் கடவேன். ப்ரதிகூலாச்சரண பண்ணக கடவேனல்லேன். தேவாரீரைப் பெறுகைக்கு என் கையி லொரு கைம்முதலில்லை.

(சா.தி) விஷயமாக ஸ்ரீராமானுஜாச்சார்யஸ்வசீயா பூதம் (பூத சடங்கு) உடைய காட்டுகிறார் இஸ்ஸாஜ்ஜானுஸ்தானத்தால் அநாதிகாலமென்று கீழ்த்தான் நடவகையாலப்பட்டது இததால் அகிஷ்ணானநய ருதிவ்ரூபாதிக்கார சூத்ரம். இன்று முதலென்று அநுகூல சங்கு காட்டப் பட்டது. தேவாரீரையென்று கார்ப்ப்யம்!...

(சா.ஸ்வ) ப்ரதான பண்ண மலலகூ ப்ரிககலொண்ணாதபம் கஸ்பாபரவஸ்துமுண்டென்று சித்திகைகடால் ஸ்பாயாந்தரஸ்தான நிவ்ரீஸ்திமும் சரிடப்பக்கலொண்ணாதென்று சுருதுது யுக்திம். | ந ஹி ஸாஸ்திர விருதே யுக்தயோ பவந்திதி பாவ: | இவ்வுக யுக்திகள் தானும் "யதா ந க்ரியதே ஜ்யோத்ஸு" த்யாதிஸாஸ்திர முலமாகவே ப்ரதிகைகடலொண்ணாதென்று சித்திபாமைக்காக ப்ரமிஸ்தாஹகேதி விசேஷ ணம். | ப்ரமிஸ்தாஹக ஸாஸ்திரமய ப்ரவல்த்வாந "யதா ந க்ரியத ஜ்யோத்ஸு" த்யாதி ஸாஸ்திர ததவிருதேந நேயமென்று சுருதுது சப்ரதாயமிருலாதிருக்க ஸாஸ்திர மாத்ரத்தைக கொண்டு ஸாஜ்ஜானுஸ்தான நிஷ்கர்ஷித் தகூ கூடுமோ? "வப்ராதிஷ..." இத்யாதிக்கனிலே ஸ்வரூப ப்ராதி சமர்ப்பண ரூபாஜ்ஜானுஸ்தானத்துக்கும் ரத்யாதிக்கனிலே விஸ்தாசபார்த்திநாமாத்ரத்துக்கும், சப்ரதாயமிருந்தாலும் அநுகூல்யாதி பத்யாஜ்ஜ விசேஷ மாகவே அநுஸ்தான மென்கிற நியமத்தககு சப்ரதாயமுண்டோ? என்னவருளிச செய்கிறார் இஸ்ஸாஜ்ஜெத்யாதி. அநிஸ்தாச்சரணம், அநிபிமதாச்சரணம். விதிநிஷேபரூபாஜ்ஜாதிலஜ்ஜநிமிதி யாவந. இந்த ப்ரதம வாக்யத்தால் அநுகூல்யாச்சரண ப்ராதிகூல வர்ஜனயோவ்யதிருகேநார்த்த ப்ரதர்ஷினமஸ்தானுகூல சங்குபாதி: அஜ்ஜ்வலபயோக ப்ரகாரமம் விவேக நிவ்ரீதாதிருபமான அதிகாரமும் அநுசஹிதமாகிருது கை முதல் மூலதனம். அதாவதிங்கு கர்மயோகா...

(சா.ப்ர) ராஹகமான ப்ராபிந்த்வாநாத்ரஸ்தாப ஜான ரஹிதானாந் தாபிஸ்தஸ்தயோத்யாதந ந யுக்தமித்யர்த்த: | இதயா ப்ரவஸ்தேந ப்ரதிபாதிநஸ்ய சகலாஜ்ஜ யுக்தஸ்ய ப்ரந்யாஸஸ்தானுஸ்தான ப்ரகார: க இத்யாகாஜ்ஜாயா ஸ்ருதப்ரகாஸிகா ஸார்யாணா மாத்யாயீ: ஸ்ரீஸ்தூதாதிநாமபி சுமமத்வாய த்ரமிதபாஷா ப்ரானுயேணோக்தானுஸ்தான ப்ரகாரோபஸ்தாபக வாக்யான்யாஹ. | இஸ்ஸாஜ்ஜானுஸ்தானத்துக்கு இதி. | எதேந ஸாஜ்ஜ ப்ரந்யாஸானுஸ்தானஸ்ய ஸாப்ரதாயிகத்வமுக்தம். | கருக்க, ததஸ்த்ரஹேந ப்ரதிபாதிக்க வாக்யமித்யர்த்த: |...

(சா.வி) "ஸர்வஸ்ய ஸரணம் சஹத்" இத்யாதி ஸாஸ்திரேணேதி வ்யாசுதே - ஸாஜ்ஜானுஸ்தானஸ்ய ஸாப்ரதாயிகத்வ ஜாபநாய ஸ்ரீமதராமானுஜாச்சார்ய ப்ரவ்ரதம் ப்ராபிநேயானுஸ்தான வாக்யம் தர்ஸயதி. | இஸ்ஸாஜ்ஜானுஸ்தானத்துக்கு இதி. | சுருக்கம், சடங்கு: இன்று முதல், எதத்ரபுதி - வதிக்கக் கடவேன் வதேய - பண்ணக்கடவே னல்லேன், ந க்யம். | பெறுகைக்கும், ப்ராஸம். | என் கையில் மம் ஹஸ்தே. | ஒரு கை முதலில்லை...

(சா.ஸ) த்யாபாநாத்ரயுக்ததோக்திநிவ்ரீதேதி பாவ: | அகிஷ்ண ப்ரபத்யவூக்த ப்ரந்யாஸ ப்ராபாந்யமபியுக்த ஸடங்குப்ரதர்ஷின ச த்ரத்யதி. | இஸ்ஸாஜ்ஜெதி. | போந்தேன் இத்யந்தேந விவேக ப்ரவ்ரக விரக்தி ஜனித நிவ்ரீதரூப: ப்ரபத்யாதிக்கார: பூரஸ்கூத:...

(सा.सं) अत्र उपायमात्रं वेदान्त इत्युपायतायाच्चायामेव गोप्तृत्ववरण भरन्यास योगीर्भित्त्वमभिप्रेत्य पृथक्तयोरप्रदर्शनम् । न तु तयोः पृथगनुष्ठान निषेधार्थः । सुकरत्वसूचनायास्य सङ्ग्रहोक्तिरूपत्वात् । यदि सर्वज्ञे उपायत्वप्रार्थनयैव तयोरपिसिद्धेः किं पृथगनुष्ठानेनेति केचिद्वरवो ब्रूयुः । इत्थं तान्प्रति ब्रूमः । कार्पण्यपूर्वक महाविश्वासादेव सर्वज्ञे उपायान्तर स्थाने स्थित्वा गोप्तृत्वापादक कृपोत्तम्भने किमर्थं पार्थक्यमुपायत्व प्रार्थनायाश्च वेति - यदि किं तदनुष्ठानताद्विध्य सूचक सङ्ग्रहो संगृहीत रीत्यन्तरेणेति मतम् । तर्हि सात्विकत्यागकरण मन्त्रादेरपि तदसङ्ग्रहात्तदुपेक्षणमपि किमपि न करणीयं स्यात् - अनन्य साध्येति भरतमुनि प्रणीत लक्षण वाक्यमपि नपृथ गनुष्ठानं तयोः परिसंचक्षति । अन्यथा “षड्विधा शरणागतिः । न्यासः पञ्चाङ्ग सम्युतः” इत्यादि विरोधस्य दुरुद्धरत्वात्तत्पूर्वकस्य भरन्यास विरहे नैर्भर्य सिद्धयनुपपत्तेश्च । न च पृथगनुष्ठाने सकृत्वभङ्गः । अभिसन्धिभेदेन तदङ्गात् अन्यथा उपायत्व प्रार्थनयैव कार्पण्य महाविश्वासयोरपि सिद्धौ तयोः पृथगनुष्ठाने तदङ्गे को निरोद्धा? अतो यथा सकिञ्चनमुपायान्तरस्थानेस्थित्वा...

மூ - இவ்விடத்தில் ஆனுகூல்ய சட்கூல்யாடிகள -

(சா.தி) மூவனம் । சட்கூல்யமா஢ ஆனுகூல்யாடிகளோடே மேல வர்திகசூமக அங்மென்றும் ஷட்கூல்ய பரிஹரிககிறா இவ்விடத்தல் இயாடிடால் ப்ராநிகூல்யவர்தனமும், வர்தனமென்று சொன்ன அங்மும், ப்ராநிகூல்ய விராமா...

(சா.ஸ்வ) ததத்சட்கூல்யமாத்ரம் அங்மோ? ஆதே உதரகாலமெல்லாம் அநுவர்திககிற அநுகூல்யவர்த நாடிகளும் அங்மாதையால் அங்மானா சகூல்ய கூடாதொழிபாதோ? த்விதாயே அநுகூல்யவர்தநாடிகள் அங்மலலா஢ையாலே அநபேதிநகுகளாகையாலின்று முதலென்று உதரகாலமெல்லாமது வேண்டிததாகச் சொல்லக கூடாடிகாழிபாதோ? எனன உதரமருளிச் செட்கிறார் இவ் விடத்தில் இயாடி வாக்யத்யததாலே அநாடிஷதென...

(சா.ப்ர) த்ஜ்ஜானா ஢ர்ந்யாசக்சுணே சகூலவாநுஸ்தேயத்வே ப்ரபந்நானா ராமாநுஜாசார்யகூரேசாதிநா யாவஜ்ஜிவமானு கூல்யாசுநுஸ்தான விரூத்யேதெயத்ரநாந்காலிகானாமேத்ர தேசாமங்ஜத்வ ஢ர்ந்யாசானந்நர ஢ாவிநாந்நு தத்பலத்வ மித்யாஹ । இவ்விடத்தில் இயாடிநா । யத்யுப்யானுகூல்ய சட்கூல்யஸ்ய ஜ்ஜானாவஸ்தா...

(சா.வி) கூரேசவர்டாசார்ய ப்ரமூகானா யாவஜ்ஜிவமானுகூல்யேந வர்தன ந ச்யாடநா யாவஜ்ஜிவமானுகூல்யவர்தன மங்ஜமேவேதி வாக்யமத ஆஹ । இவ்விடத்தில் இதி ।...

(சா.ச) ந ரக்சநீத்யாகிசுந்ய கூதகார்ப்ணயம் । அகிசுநநமபி ப்ராநிகூல்யவர்தன ரஹிதமானுகூல்ய சட்கூல்ய விதூரமவிஷ்வஸ்த ச ததா ந ரக்சநீதி ப்ராநிகூல்ய வர்தனமானுகூல்ய சட்கூல்யமஹாவிஷ்வாஸ: । அத ச ரக்யாபேக்சா ப்ரதீககா ஢கவாநு குமூத்வவரணம் விநா ந குஸ்தா ஢வதீதி தத்யாவக்யகம் । ததாபி ஢க்திநிஸ்த் ப்ரதீவ தவ குஸ்தா ஢வாமி, யத்யபி த்வமத்யாத்யந்நாகிசுந: மப்யுபாயத்வாத்யவசாயவாஸ்ச ததாபி ஜந்மான்தரே தவ ஢க்த்யாசுநுஸ்தான ஶக்தி சம்஢வே கிமநேந கார்ப்ணேநேதி ஢கவத஢ிசந்நிநிவூத்யே உபாயாத்யவசாயா- கிசுந்யயா: பல்஢ூதா, விலம்஢ாசமத்வாவேடகா, உபாயாந்நரஸ்தானே ஶ்தித எவமதூரம் ஶ்வீகூர்வீத்யர்தகா, ஢ர்ஸ்வீகாராஸ ப்ராத்தநாஹுபாயத்வ ப்ராத்தநாங்ஜிகூடிகி நிவிஸ்தா அவக்யகி । எவம் ப்ராத்தநயா ததாபாயத்வேஙு- மதேஙபி ரக்சா஢ர்ஸ்வீகரணானுகுண஢ர் சமர்ப்ணா஢ாவேந ஢ரம் ஶ்வீகரூதி ஢கவாநிநி ஢ர்ஸமர்ப்ணமப்யா- வக்யகம் । இயந்ந காலமாதுமாபஹரிணா சமர்ப்ணிதேஙபி ஢ரூ ந ஶ்வீகாராஹ்ஸ்யாடிகி ததஹ்த்வாத்யதத்ப்ரா஑ேவாதும சமர்ப்ண மப்யாவக்யகம் । ஢ாவி பல்ேஙபி ப்ரா஑ிவ ஶ்வஸ்ய ஶ்வாமித்வ ஶட்கூல்யவயே ஢கவதஸுஷேபித்வம் ஶ்வஸ்ய ஶுஷத்வம் ச ந கதத இதி ஢கவத எவ பல்ஸ்வாமித்வ நிஷ்கர்ப்ணம் பல்ஸமர்ப்ணமப்யாவக்யகம் । அதாபி நிர்஢ர்த்வாத்யவசாயா஢ாவே மா ஶுச இயூக்த ஶூக நிவூதி டர்ஷநிந ஶ்வீகூத ஢ர்ஸ்யாதி சந்நுஸ்த சித்ததாஸ்வஸ்ய கூதகூத்யத்வேந ஶ்வப்ரவூதி நிவூதிசுச ந கதத இதி ஶூஙப்யாவக்யக: । யத்யபி ஢ர்ஸமர்ப்ண பல்முபாயாந்நர ஶ்தான நிவேசநம் ப்ராத்தநயேவ ஢வதீத்யநயூரந்யகூத கரமிவ ஢ாதி । ததாபி ஶர்வஜஸ்யாபி தஸ்ய ஶ்வஸ்திந்நேவ த்ரூதாத்யவஸித ஶ்வரக்சுண஢ரே ஢ர்ஸ்வீகாராநுமதி மாத்ரஸபாடகதயா யதா லூகம் ஢ர்ஸ்வீகாரா ஶித்வே஢ர்ஸ்வீ- காரஸ்ய ததஸமர்ப்ண பூர்வகத்வ எவ ஶாமஜஸ்யாத்நேந விநா ஶ்வயத்வ நிவூத்ய சம்஢வாசுத யதா ஶாஸ்த்ரம் மிலிதா஢்யாமேவ தா஢்யாமுபாயாந்நரஸ்தான நிவேசநமிதி சகூதகரதா கந்நுஙபூதி யூக்ததமேவேய ஶரணி: । ஶட்யுஹே இன்று முதல் இயூக்தே: ப்ரபத்யுதரானுகூல்ய வூத்யுபாயநிவூத்யூர்விஷ்வாஸஸ்ய ச ப்ரபத்யுங்ஜதேதி ஶ்யாடிகி ப்ராஸ்தே தத்பரிஹரதி । இவ்விடத்தில் இயாடிநா ।...

(सा.सं) प्रातिकूल्यस्वरूपनिवृत्तेः प्रातिकूल्यवर्जनत्वे कथमुत्तरकालीनानामनङ्गता । तस्य सकृत्वं वेत्यत्राह । இவற்றில் इति । अङ्ग परशास्त्रे प्रातिकूल्यवर्जनमित्युक्त्या प्रातिकूल्य...

மூ - மிடம் சுஸ்யஹ் । “அபாயேஹ்யோ நிவ்ருத்தோ஽ஸ்தி” என்கிறபடியே அபிசந்தி விராமமாதல் ப்ராதிகூல்யஸ்வரூப நிவ்ருத்தியாதல் ஆனாலும் அதில் ப்ரதமக்ஷணம் அங்மாய் மேலுள்ளது ப்லமமாகக் கடவது. இப்படி விஸ்வாஸத்திலும் பார்ப்பது “ப்ரவ்ருத்திரநுகூலேஷு...”

(சா.டீ) இவஅர்த்தத்தை காரிகையால் சட்ரஹிககிறார் ப்ரவ்ருத்திரதி - அநுகூலேஷு வ்யாபாரேஷு ப்ரவ்ருத்தி:...

(சா.ஸ்வ) அநுகூல்ய ஸ்வரூப மாத்ரமே தோற்றச் செய்தேயும் “அநுகூல்ய சங்கஸ்ய” இத்யாதி வ்ருவானாத்ர வ்லத்தாலேயது சங்கஸ்யரூபமானாப் போலே சப்ரடாய வாக்ய வ்லத்தாலேயிதுவுமப்படியானாலுமாகலாமென்று கருத்து கெவல் சப்ரடாயத்தைக் கொண்டு ப்ரமாண ஸ்வாஸ்யத்தை யழிக்கக் கூடாமையால் ப்ராதிகூல்ய ஸ்வரூப நிவ்ருத்தியாதிகளே அங்மமாக வேணுமென்னும் பக்ஷத்திலும் நிர்வாஹமருளிச் செய்கிறார் அபாயேஹ்ய இத்யாதி । இந்த ப்ரமாணத்தில் அபிசந்தி விராம தோற்றுகையாலே இப்படியுமொரு பக்ஷமுண்டென்று கருத்து. ப்ரதமக்ஷணமென்றது ததவக்ஷித்ரமென்றபடி சாங்கஸ்ய சகூத்வ விதாயக ஸாஸ்வலாத் இப்படிக் கொள்ள வேணுமென்று கருத்து. ஆனாலும், “ததா ப்ஸாமவிஸ்வஹ்மாத்ரபதி: ப்ருவ்யுதா ப்வேத்” என்கையாலே விஸ்வாஸ யாஜ்ஜீவமநுவர்க்க வேண்டுகையால் அதுக்கு சகூத்வம் கூடாதே யென்னவருளிச் செய்கிறார் இப்படி இத்யாதி । இந்த வ்ருவனப்ரப்யநுஸ்தானக்ஷணத்திலே விஸ்வாஸமஹத்வமாவஸ்யகமியேதாவந்மாத்ரபரமாகையால் விருத்யமில்லையென்று கருத்து இவ்அநுகூல்யப்ரவ்ருத்தியாதிகளில் உபாயப்லமாகிவிந்த உபாயமில்லாதார்க்கு அநுகூல்ய வ்ருத்தியாதிகள் லோகத்திலே நடப்பதெத்தாலே? ப்ராரவ்ஹ் சுகூத்வத்தாலேயென்னிலிவ் உபாய முடையவர்க்கு மததாலே தானே நடக்கிறதென்றதாகையாலிவை உபாயப்லமாகாதொழி யாதோ? கிஷ், இவனுக்கு இவ்உபாயமே மோக்ஷோதேஸ்யகமாயிருக்க இதுககிவை ப்ல தானாக மட்டுமோ? என்ன வருளிச் செய்கிறார் ப்ரவ்ருத்திரத்யாதி ।...

(சா.ப்ர) நிவ்ருத்திரூபத்வேதூக்யந்யாய இத்யாஹ । இப்படி விஸ்வாஸத்திலும் இதி । நவ்நுகூல்யப்ரதிகூல்ய ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தியோ: ப்ரபதிப்லத்வநோபபத்யதே । ததப்ரார்த்தநாயாமபி க்ருவத்தயோர்ஷ்நாதித்யத்ர யதா஽கூல்யகரணாடே: ப்ராரவ்ஹ் துஷ்கர்ப்லத்வெந பஷ்வாதிபி சப்வஸ்ததா ப்ராரவ்ஹ் சுகூத்வ விஷோத்தயோஸிஹ்நிரத்யாஹ । ப்ரவ்ருத்திரநுகூல்யேஷ்வித்யாதிநா । அந்யத: ப்ரதிகூல்யேஹ்ய இத்யர்த்த: । ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திஷ் ப்லமதி...

(சா.வி) இப்படி விஸ்வாஸத்திலும் பார்ப்பது. விஸ்வாஸே஽ப்யேவ் த்ரஹ்யம் । விஸ்வாஸஸ்யாப்யத்யவஸாயத்வஸ்ஷய நிவ்ருத்தி ரூபத்வபக்ஷபேதாதிதி பாவ: । நவ்நுகூல்ய ப்ரவ்ருத்தி ப்ரதிகூல்ய நிவ்ருத்தியோ: ப்ரவ்ருத்திப்லத்வநோபபத்யதே । ததப்ரார்த்தநாயாமபி க்ருவத்தயோர்ஷ்நாதித்யத்ர யதா நிஷிஹ்நா கரணாடே: ப்ராரவ்ஹ் துஷ்கர்ப்லத்வெந பஷ்வாதிபி சப்வஸ்த: । ததா ப்ராரவ்ஹ் சுகூத்வ விஷோத்ர தயோஸிஹ்நிரத்யாஹ । ப்ரவ்ருத்திரநுகூல்யேஷ்விதி ।...

(சா.ஸ) ஸ்வரூபநிவ்ருத்திரேவ தத்யாத் । ததா கத்யுத்ரகாலோநாநாமநங்ஙதா சகூத்வம் வேத்யத்ராஹ । ப்ராதிகூல்ய ஸ்வரூப நிவ்ருத்தியானாலும் இதி । அங்ஙாங்ஙிபாவமாத்ரே சமுதிதே க்ருவத்தசகூத்வபங்ஙே஽ப்யதி ப்ரஸங்ஙாபத்யா இத்யமேவ நிர்வாஹ இதி பாவ: । நவ்நுகூல்யப்ரவ்ருத்தி ப்ராதிகூல்ய நிவ்ருத்தியோ: ந ப்ரபதிப்லத்வம் । ஂதத்ரஹ்வத்யபி தயோர்ஷ்நாதித்யத்ர யதா ப்ராரவ்ஹ் துஷ்கூத்வப்லத்வெநாகூல்யகரணாடே: பஷ்வாஸ்பவ: - ஂவ் சுகூத்வஸாதிபி க்ருவத்தயோஸிஹ்நிரத்யாஹ । ப்ரவ்ருத்திரதி । ப்லம், ப்லபூதா - கைங்ங்யபூதா...

மூ - நிவ்ர்திஷ்வான்யத: ஫லம் । பாரவ்ஹஸுக்ரதாஹ்யஸ்தாஸ்ட்டுலுபே ஑் பரபத்தி:” ஆகையால் இருநத நாளில் நிரபராஹகேஹ்யுர்தத்தையும் பாரவ்ஹசரீரானந்தர் ஡ோஷத்தையும் சேர ஫லமாகக் கோலி பரபதி பண்ணுவார்கள் நிபுணர்...

(சா.஡ி) அந்யதா நிவ்ர்தி: , பராதிகூல்யாந்நிவ்ர்திஷ்வ । இவ்விரண்டுங் ஫லம், நது பரபத்தேரஹம் । எதின ஫ல஡ென்னவருளிச செயகிறார் பாரவ்ஹதி க஑ித்பாரவ்ஹ ஸுக்ரத விசேஷாஹவதி - ஹேவ்நந்தர஡ாஹ ஸ்டுலுபே஑் எனறு பரபத்திகால ஂவானுகூல்யவ்ர்த்யாஹி஑் ஸ்டுலுபிககபபட்டதா஑ில அஹ்நானுகூல்யவ்ர்த்யாஹிகள் பரபதியினாலும் வரலா஡ெனகை ஆகையால், இத்யாஹி ।...

(சா.ஸ்வா) ஸ்டுலுபே ஑ேத்யாஹி । பாரவ்ஹ ஸுக்ரதத்தாலே வரத்தக்கதானாலும் ஡ோஷார்த் பரபதியிலே இத்தையும் சேர ஫ல஡ாகககோலினாலிதுவும் ஡ஹேஸ்ய஡ாகையாலிவ் ஡பாய்துதுக்கும் ஫ல஡ாக ஡ாட்டு஡ென்று கருத்து இவ்஡பாய஡ுடையாருக்கும் இது பாரவ்ஹ ஸுக்ரதத்தாலே வரு஡ாகில ஡ோஷார்த் பரபதியிலேயித்தை சேரக் கோல வேணு஡ோ? அப்ப஑ி நிவ்ந்஑ு஡ுண்டா஑ிலித்தை சேரக் கோலாதே சிலர் பரபத்யநுதிப்பது கூடாதொழியாதோ? என்னவருளிச செய்கிறார் ஆலகயால், இத்யாஹி. ஆகையாலென்றது சேரக் கோலின போது ஫ல஡ாகத் தககதா஑ையாலென்றப஑ி நிபுணர் இதி । சேரக் கோல வேணு஡ென்று நிவ்ந்஑ு஡ுமிலலை கிந்து இத்தை சேரக் கோலாதொழிந்தால்...

(சா.பர) கந்யேய் குல஡ூரண஡ிதிவத் । ஸ்டுலுபே ஑், அந்ரத்ய கைஹ்யுர்த் ஡ே ஸ்யாஹிநி ஸ்டுலுபே ஑ேத்யுர்த்: । ஂவ் ஑் ஡ோஷார்த் ஡ரந்யாஸகாலே தௌ ஸஹேவாந்ரத்ய கைஹ்யுர்த்யாபி பரார்த்நி தஸ்தாத்திஸ்திஹி: । தஹாவே பாரவ்ஹ ஸுக்ரதஸஹாவே தஸ்தாத்திஸ்திஹி: । தஸ்யாப்ய஡ாவே தஹ்யுர்த் பரபதநாஹி ததிஸ்திஹி: । அந்யதா ந ததிஸ்திஹிரிதி ஡ாவ: । அதா ஹ்ரஸௌ ஡ரந்யாஸகாலே யாவ஑்஑்ரரீரபாத் நிரபராஹ கைஹ்யுர்த் சரீர வியா஑ானந்தர ஡ந்஑நிவ்ர்தி பூர்வக பரிபூர்ண கைஹ்யுர்த் ஑் பரார்த்யேதேத்யாஹி । ஆகையால் இதி ।...

(சா.வி) அந்யத: பரதிகூலாத் । ஫லம், கைஹ்யுர்த்ரூபம் । ஸ்டுலுபே, ஡ோஷார்த் பரபதிவேலாய் யாவ஑்஑ிவ ஡஡ானுகூலவ்ர்த்யாஹி ஡ூயாஹிதி ஸ்டுலுபஸ்த்வே । பரபத்தி: பரபதிவசாத்யாத் । தஹானீ ததா ஸ்டுலுபா஡ாவே஑ிபி பரவல பாரவ்ஹவசாத் பரதிகூல஑்ஹி பரஸௌ தந்நிவ்ர்த்யுர்த் பரபத்யநுஹானே஑ிபி பரபதி தஸ்த்யாத் । தஹு஡யா ஡ாவே஑்யானுகூல்ய பரவ்ர்தி: பராதிகூல்ய நிவ்ர்திஷ்வ பாரவ்ஹ ஸுக்ரதாத்யாத் । அத: பரபதி ஫லத்வம் யு஑்யத இதி ஡ாவ: । சேர, ஫ல஡ாக, ஡஡ு஑்஑ித்ய ஫லத்வௌ । கோலி ஸ்டுலுப்ய । பரார்த்யேதி யாவத் ।...

(சா.ஸம்) ஂநானுகூல்யேஸு பரவ்ர்தி: அந்யத:, பரதிகூலே஡்ய: நிவ்ர்திஷ்வ பாரவ்ஹ ஸுக்ரதாஹ்ய ஸ்யாத் । தஹா஡வ த: ஂநுஹானதசாய் நிரபராஹ கைஹ்யுர்த்ரூபே஡் ஡ே ஡ூயாஹிதி ஸ்டுலுபேஸதி பரார்த்நி ஸதி பரபத்தி: ஂவ் ஸ்யாஹித்யுர்த்: । கௌஸு஑ித் ஸ்டுலுபே஑்யகூல்யகரணாஹி: பரவலா஡்யுப஑த பாரவ்ஹ ஫லஹான பரவ்ர்த் ஸத்யஸ்டுலுப கார்ய: । ந ஹ்யம் ஸத்யஸ்டுலுப ஸ்யாபி ஸ்டுலுபம் பரதிராஹ்஑ு஡ல஡ம் । தஹி஑்யே பரபதிவசீகர்த ஸ்டுலுபஸ்து ஂதஹேஹவ ஸானே தவாவச்யம் ஫லம் ஹஸ்யா஡ீத்யேவ । தஹிதரவிசயேது யாவஹேஹ் நிரபராஹ கைஹ்யுர்த் தஹனந்தர ஫லம் ஑் பரஹஹா஡ீதி । அதஸ்தேஸ்வபி ஹேஹானந்தர஡ாவி஫லே ந ஸசாயலேசாவகாச: । இத்ய நிஹாரண பரயா஑ன஡ாஹி । ஆகையால் இதி । யத: பரபத்தேரப்யநுகூலவ்ர்த்யாஹி ஫லகல஡ித்யுர்த்: । தஸ்டுலுபாயத் பரவல பாரவ்ஹ஫லானவரஹ்஑ாலேஸு இங்கிருந்த நாள் இதி ஷேச: । ஂவ் ஸ்டுலுப஡஡ிபரேத்ய நிபுண...

अकिञ्चन मुमुक्षु प्रपत्तौ भरनिक्षेप प्राधान्य सूचकमधिकारार्थं स्वस्याचार्यनिष्ठत्वं सूचयन् सङ्गृह्णाति ।
अथर्वे इति । நம் மறை முடி குடிய, அஸ்மத்வயோசிதரதேசிக்த்வசாப்ராஜ்யாபிஷித்தா எவ ...

(சா.ச) அன்று நம்மை “அசித விசிஷ்டாந்” இதுக்தி வித்யஸூதிகால ஏவாஸ்மலாபாயீவ । கருதி, அபிநிவிஷ்யாதிக்கூபாந் ப்ராபவத் உபகாரகஸ்ய ப்ரஹ்மதர்சனார விந்நயோரதஸ்தாத் । அஸ்மலாபாயீவ தஸ்யாபிநிவிஷே நித்யாக்ரஹா - உத்யோக இதி । த்வஸ்தாபிபாவஸம்வந்தாதிபிரேவ । இவனூயிர் காக்ரகிந்ந, சர்வஜிவரக்ஷக: - ததாவித்யம் । ஓருயிர்...

மூ - உறவே இவனுயிர் காககின்ற ஒருயிருக்குணமையை - நீ...

(சா.தீ.) உண்மையை, சஹஜகாரணரூபஸ்வभावத்தை நீ மறவேல் நீ மறவாதே கொள்ளென்று நியமித்து - அன்று, அநாதிகாலமெல்லாம் நமமைப் பெறவே பெறவே, பெறுகைக்கு லபிக்கைக்கு கருதி இவனுஜ்ஜீவனத்தில் கृஷி பண்ணி - பெருந்தகவுற்ற, சஹஜபரிபூர்ண கृபையை அடைந்த உபகாரகனான ஸ்ரீமன்னுடைய திருவடிகளின் கீழே பரமறவே...

(சா.ஸ்வ) உண்மையை, ஸ்வभावத்தை சம்பந்தத்தினாலே தானே ரக்ஷணபரணாயிருக்கையாகிற ஸ்வभावத்தைப்பென்றபடி இததால் சம்பந்தமே ரக்ஷணத்திற்கு முதானகாரணம், ப்ரபுதி வ்யாஜ மாத்ரமென்று கருத்து நீ மறவேலென அகிஷ்ணனான நீ மறவாதே கொள்ளென்று ஸிஷித்து இதுக்கும் வைத்தனரெனகிறதோடே அந்வயம் மறவாதேயென்றவிததால் இதன் அநுஸ்தான காலத்தில் அவஸ்யானுஸந்தேயமென்றதாகிறது, பூர்வ நம்மைப்பென்றும், உபந்ர நம் என்றும் பஹுவ்ரண மாயிருக்க இங்கு நீபென்று அகவ்ரணமாக ப்ரயோகித்தது, அபத்கர்ணோபதேஸ்யத்வவ்யாபன முகேன இவ் அர்த்தத்துக்கு அத்யந்தகோபநீயத்வவ்யாபனார்த்தம் । நமமுயிரென்று ப்ரயோகிப்பாதே இவனுயிரென்று மும்புஷ்ர மும்புஷ்ர சாதாரணமாக அகவ்ரணமாக ப்ரயோகித்ததுவும் சம்பந்தாபே ரக்ஷத்வ் சர்வஜீவா நாமேகாஸ்யமிதி வ்யாபனார்த்தம் அன்று இத்யாதி அன்று பூர்வகாலத்திலே அநாதியாகவென்றபடி, நமமை ப்ரவாணநிபந்தகம் நமமை பெறவே, தன் ப்ரயோஜனமாக அடைகைக்காகவே - இங்கு அவதாரணத்தாலே லாலோபகரணமாக்குகையவன் ஸ்வभावமன்றென்று கருத்து கருதி, அபிசந்தி பண்ணி, சஹஜசௌஹார்திகளாலே நமமைப் பெறுகையிலுற்ற முடைபடவனாயிருந்து என்ற படி - பெருந்தகவு, பெரிய கृபையை உற்ற, அடைந்தவனான - யாத்ருஷ்டிக சுகூதப்ரபுத்யுபாய ப்ரபுதி ப்ரயந்தமஸ்மத்ரக்ஷணத்தில் கृஷி பண்ணினவனானவென்றபடி இததால் சம்பந்த போலே காரணாதிபுணங்களுந் முதான காரணங்கள் ப்ரபுதி வ்யாஜமாத்ரமென்றதாகிறது, பிரான், உபகாரக னான ஸ்வமீ, ஷ்வரனுடைய அடிககீழ், பாடமூலத்திலே இதுக்கடைக்கலம் வைத்தனரென் கிறத்தோடே அந்வயம் அறவே இத்யாதி - பர...

(சா.ப்ர) ருண்மையை, “ப்ராஜா மாத்ரா: ப்ராணே஽பிதா: । ப்ராண ஏஜதிநிஸ்ஸூதம் । யஸ்யாத்மாஸாரீரம் । ஸ்ரீ சர்வபூதான்த்ராத்மே” இத்யாதி ப்ரகாரேண சர்வஸா ப்ராணபூதஸ்ய சர்வாத்மன எவ் பூத மத்விதீய ஸ்வபாவம் । அகிஷ்ணேன ப்ரஸமர்ப்பணே நிரபேக்ஷ ரக்ஷகத்வரூப ஸ்வபாவம் । நீ மறவேலென, த்வ கதாசிதபி நவிஸ்மரேத்யுப திஸ்ய । அன்று நம்மைப் பெறவே கருதி பெருந்தகவுற்ற பிரானடிக் கீழ் “விசித்ராபேஹ ஸபதி ஷ்வராபே...

(சா.வி) வேதாந்தேஸு சர்வாத்மியாமிதயா த்விதீய ப்ராணத்வேன நிர்தேஸ்யஸ்ய । உண்மை, சர்வரக்ஷகத்வ ஸ்வபாவிகாசாரம் - நீ மறவேலென, த்வ ந விஸ்மரேதி । உபதிஸ்யேதி ஷேஷ: । அன்று, ததா ஸூதிகாலே । நம்மைப் பெறவே, அஸ்மத்ப்ராபாயேவ । பெரும் தகவு, அதிககூபாம் - உற்ற, ப்ராபவத: । பிரான், உபகாரகஸ்ய । ஜாயமான கதாஸாதிநா கரணகலேபர தானாதிநா சோபகாரகஸ்ய ப்ரவத: । அடிககீழ், பாடாரவிந்தயோரதஸ்தாத் । அறவே, பரம்...

(சா.ஸ) உண்மையை அத்விதீயாத்ம ஸ்வரூபம் । மஹாவிஸ்வாஸ விஸயத்வ நிரூபாதிச ரக்ஷகத்வா கிஷ்ண சர்வப்ரஸ்தீகர்த்துவாதிக் ப்ராபுதிபேஹேவ । நீ மறவேல் இதி । அநுபூதமப்யுதேஸ்ய - புன: அன்று நம்மை இத்யுபத்ய: । மம மதீயஸ்ய ச ப்ரஸமர்ப்பணகாலே இத்யத்ர தஸ்யார்த்த: । நம்மை, அறவே பரமென்று, தவ்வாய...

மூ - மறவேலென நம் மறைமுடி குடிய மன்னவரே || 9 ||

(சா.தி) நமக்கும் பிறருக்கும் ஸ்வஸூபா஢ிகளில் ஂவ்யமறும்படி ய஢ா அறவே, அறும்படி, இரருக்கு ஢ரமறும்படி - ஂனக்கே ஢ரமென்று விண்ணப்பம் செய்து ஂ஢ைக்கலம் வைத்தனர் ர஢்யவஸூவாக ஸமர்பித்தார்களென்கை || 19 ||

ஸ்தந்ரஸூமியினிடத்தே ஢ரந்யாஸ பண்ணினவன் ஢ரந்யாஸ விஸய பதத்தில் நிர்஢ரனாயிருக்க...

(சா.ஸூ) மென்று, ஢ரமறுககைக்காக வென்று ஢ரமறுந்தே போக வேணுமென்று ஂ஢ேசித் தெறபடி - ஂ஢ைக்கலம் வைத்தனர் நமமை ர஢்யவஸூவாக ஸமர்பித்தார்களென்றபடி - இங்கு ஢ரமறவேயென்கிறவித்தாலே, தான், நிர்஢ரனாபடியும், அறவேயென்கிற ஂவ஢ாரண த்தாலே நிஸஸயமானபடியம், ஂ஢ைக்கலமென்கிற வித்தாலே நிர்஢யனாபடியும், ஂ஢ிக் கீழ் வைத்தனரென்கிற வித்தாலே ஢ர்ஷமும் தோற்றுகிறது வைத்தனரென்று ஂ஢ார்ய கரூகமாக நிர்஢ேசித்தது ஂ஢ார்யநி஢ரலலாதார்க்கும், தங்களு஢ைய பரபத்யநு஢ானமா஢ார்யா஢ீனமாகையாலே தத்கரூகமாகவே ஂநுஸந்஢ிக்க வேணுமென்று ஢ாபிக்கைக்காக, இத்தால் நம்மு஢ைய ர஢ணத் துக்கு ஂ஢ார்ய ஸம்஢ந்஢மே ப்஢ானதமமான காரணமென்று கருத்து || 19 ||...

இவனுக்கொரு வ்யாஜ் வேணுமென்கைக்கு ப்ரமாண ஸபர஢ாயங்களுக்குந்தாலும் அது இவனுக்கு ஂநு஢ேயமாகை ஂபபந்ரமோ? ஸர்வகார்யங்களுக்கும் இஷரனொருவனே ஢ேதுவென்று ப்ரமாணங்கள் ஸொல்லுகையாலே த஢்யதிரிதங்களுள்ளும் ஒரு கார்யத்துக்கும் ஢ேதுவன்றே - ஢ேதுதானா ஂாலும், “ஸூய மூதிபண்ட ஢ூதஸ்ய” இத்யா஢ிகளில் படியே ஂ஢ேதன் போலே ஂத்யந் தரதந்ரனாகை யாலிவனொன்றை ஂநு஢ிக்க மாட்டுமோ? கரூதவ்மிருக்கையால் மாட்டுமென்னில் க்ரியா ஢்யதவரூபகரூதவ்஢ேதன் ஸா஢ாரணமன்றோ? ஂ஢ேதன் வ்யாபார விஸுஷணமாகவிவனுக்கு வ்யாபார முண்டென்கைக்கு ப்ரமாணமுண்டோ? இனி “ஸ்தந்ர: கதி” என்கிற ஸூதந்ரயரூபகரூதவ் தானிவனுக்குண்டென்னக் கூடுமோ? பாரதந்ரயமேயிவனுக்கு ஸவரூபமென்று மூலமந்ரா஢ி ப்ரமாணங்கள் ப்ரதிபா஢ிக்கையாலே...

(சா.ப்ர) த்யா஢ுக்த ப்ரகாரேனா஢ி காலமார஢்ய ஂஸம஢்லா஢ே஢்஢யா நிரவ஢ிக க்ரூபாவஸாத்கரணகலே஢ர ஢ானா஢ிதா ப்ரமோபகாரகஸ்ய ஢கவத: பா஢ார விந்஢யோர஢ஸ்தாத் | அறவே ப்ரமென்ற஢ைக்கலம் வைத்தனர் ஂஸமா்க ஢ரோ ந ஸ்யா஢ித்யஸ்தாந் ர஢்ய வஸூதவ்ன ஸமர்பிதவந் இத்யரூ: | ஂவ஢்ர஢ுணே஢த்யந் ஢ரஸ்தவேதி ஸமர்பயந்நிதி வரூ: | ஂஸமிந்ய஢ே ஂரூதாத் ஸுநிர்஢ரதவ்ஸி஢்஢ி: || 19 ||

ஂதூதஸூபஸ்ய ஢ரந்யாஸஸ்ய ஂகி஢்நாநு஢ேயஸ்யாநு஢ானே஢பி ஢கவானேவ ஸூதந்ரயேண ப்ர஢ானகரூதிதி “யதா ப்ரயோக்ய ஂ஢ரணே யுக்த ஂவமேவாஸ்திந் ஸரூரே ப்ராணோ யுக்த” இத்யா஢ி ஢்ருதி ப்ரதிபா஢ிததூவ ஸூதந்ரஸ்ய ஸா஢நாநு஢ானுரேவ ஸா஢்யநிஷ்பதேர்஢ர இத்யநு஢ானுநேர்஢்யபர்யந்...

(சா.வி) மம ஢ரோ யதா ந ஸ்யாத் ததா | ஂ஢ைக்கலம், ர஢்யவஸூதயா | வைத்தனர், மா் நி஢ிஷ்பவந்: | பா஢ாரவிந்஢யோஸஸமர்பிதவந் இத்யரூ: || 19 ||...

(சா.ஸ) ர஢ண஢ர: | ந மமேதி | ஂ஢ைக்கலம், வைத்தனர், ர஢்யவஸூதவ்ன ஸமர்பிதவந்: || 19 ||
நநு நிர்஢ரதவ்ஸு ஸவரூபதே ஂ஢தன் ஢ரஸமர்பண ஸ஢வ: | ஸவரூபமதூபாவே நேர்஢்ய...

மூ - யுగ्यस्यन्दन सारथिक्रमवति त्रय्यन्तसन्दर्शिते, तत्त्वानां त्रितये

(சா.பி) வேணுமெனகிறா யுग्यस्यन्दनेत्यादि - யுगம்ங்கள், குதிரைகள் ச்யन्दனம், தேர் சாரதி:-
சூதன் எஃக க்ரம:, ந்யாய: - ததவதி - துரகரதசாரதிस्थानीयமாமபடி வேதாந்தங்களால் சந்தர்சிப்
பிக்கப்பட்ட “போக்தா போग्यं ப்ரேரதார” மென்று காட்டப்பட்ட தத்வத்ரயத்திற் - போக்தாவென்று
யுग्यवत्परतन्त्र...

(சா.ஸ்வ) स्वातन्त्र्यमीश्वरनொருவனுக்கேடன்றோ? ईश्वरனைப் போலேயிவனும் ச்வத்ந்
னாகில் இருவரும் துल्यராகையால் ஒருவன் ஹர்ந்யசிப்பதும், ஒருவன் அத்தை ச்விகரிப்
பதும் घटियाதொழியாதோ? किञ्च “कार्यकारण कर्तृत्वे हेतु: प्रकृतिरुच्यते । प्रकृते: क्रियमा
णानि” இத்யாதிகளிலேயிவனுக்கு கர்த்வுத் விசேசித்து ப்ரதிஸிद्धமன்றோ? இவனுக்கொரு அநுष्ठेय
முண்டாகில் சேபியாய் ச்வத்ந்நான அவனை ரக்ஷகனென்றும் இவன் நிஹ்ரென்றும்
சொல்லுகிற சம்ப்ரதாயமும் விரோடியாதோ? என்ன இம்ஸிஷ்டைகளை ப்ரஹரியா தினு கொண்டு
ஹர்ந்யாசானுஸ்தானாதேவ நிஹ்ரத்வ சித்தியென்னுமிடத்தை தூதிகரிகிறார் யோग्येत்யாடியால் யுगं
வஹந்திதி யுग्या: । அஷ்வாதய: । யுग्यस्यन्दन सारथीना க்ரமத்தை ரீதியையுடைத்தானதாக
த்ரய்யந்தங்களாலே காட்டப்பட்டதான இங்கு யுग्यத்தின் ரீதியாவது ப்ரப்ரேய்மாய்க் கொண்டே
ஒன்றை ப்ரவृत्திப்பிக்கை. ச்யन्दனத்தின் ரீதியாவது. தானொன்றுக்கும் ப்ரேகமன்றிககே
ப்ரேய்மாயேயிருக்கை. சாரதியின் ரீதி இவையிரண்டுக்கும் ப்ரேய்னன்றிககே ப்ரேகனாயிருக்கை.
இங்கு த்ரய்யந்த ச்ல்தத்தாலே “यथा प्रयोग्य आचरणे युक्त: । एवमेवास्मिन् शरीरे प्राणो युक्त: ।
भोक्ता भोग्यम् प्रेरितारं च मत्वा” இத்யாதி வாக்யங்கள் விவக்ஷிதங்கள் - ப்ரயோग्य:, யுग्य: - அஷ்வாதி:-
ஆசரணம், ச்யन्दனம் - யுக்த:, பद्ध: - ப்ராண: ஜிவ: - அஷ்வோ யதா ச்யन्दனே சாரதியினா பद्धஸ்ததா கர்மவஷ்யோ
ஜிவோஸ்மிந் ஶரீரே சர்வேஷ்வரேண பद्ध इति भाव: - இங்கு ஜிவ...

(சா.ப்ர) प्रपदनमित्याह । युग्यस्यन्दनेत्यादिना । युग्यस्यन्दन सारथिक्रमवति त्रय्यन्तसन्दर्शिते यथार्हं
विविधव्यापार सन्तानि नितत्त्वानां त्रितये हेतुत्वं त्रिषु कर्तृभाव उभयोरेकत्र स्वाधीनता तदलसोऽयं
निर्भर इत्यन्वय: । युग्यस्यस्यन्दनस्य रथस्य सारथेश्च क्रम: प्रकारोऽस्यास्तीति तथोक्ते । त्रय्यन्तेन,
वेदान्तेन । सन्दर्शिते, ज्ञापिते । प्रत्यक्ष ज्ञानवदविचार्यत्वाद्दर्शनोक्ति: । तत्त्वानां त्रितये ।...

(சா.வி) कृत भरन्यासो निर्भरस्तिष्ठेदित्याह । युग्येति । युग्य:, रथाश्व: । स्यन्दन:, रथ: - सारथि:,
सूत: । एतत्क्रमवति । त्रय्यन्तसन्दर्शिते तत्त्वानां त्रितये । “यथा प्रयोग्य आचरणे युक्त एवमेवास्मिन्
शरीरे प्राणो युक्त” इति श्रुतौ आचरणे रथे प्रयोग्य: अनङ्गान्, यथा युक्त: पद्ध: । एवं प्राणो जीवश्शरीरे
पद्ध इति प्रतिपादनादीश्वरस्य प्रेरकत्वेन सारथित्वं गम्यते । तथा च जीव: अचिदीश्वर इति युग्यस्यन्दन
सारथिसदृशतया वेदान्त प्रतिपादिते तत्त्वत्रये पुन: कथं भूते?...

(சா.ச) शिरस्कत्वानुपपत्ति: - तच्छिरस्कत्वे सर्वव्यापारो परमस्स्यादि त्याशङ्का परिहर्तुमाह ।
युग्येति । युग, तिर्यगवस्थाप्य दारुविशेष: । तत्र नियोजिता अश्ववादयो युग्या: । युग्य स्यन्दन सारथीनां
क्रमोऽस्यास्तीति क्रमवती त्यन्तस्य समास: । क्रम इव क्रमो यस्येति समासे वति प्रत्ययवैयर्थ्यं स्यात् ।
त्रय्यन्तेति । “यथा प्रयोग्य आचरणे युक्त” इत्यादिना युग्यादि क्रमवत्तया...

மூ - யதாஹ் விவித வ்யாபார சந்தானினி । ஹேதுத்வம் த்ரிபு

(சா.தீ) கர்துதயா ஹேதனா கார்ட்டு பட்டணா ஸுஹ்யமென்று ரத பாலே கர்துத்வராஹ்யேன அஹிதுக் கார்ட்டு பட்டணு, ஸுரீதாரமென்று, ஸாரதீவத்ஸ்வதந்ந் கர்துத்வேன ஷீஸ்வரன் கார்ட்டு பட்டணா “யதா ஸுயுஹ்ய அஹரணே யுக் த்வாமேவாஸ்மிந் ஸுரீரே ஸாணு யுக் த்:” எனறு ஸுதீயம அநுசந்தேயம் - யுக் த்:, வத்: - ஸுரமாத்மநா என்றபடி யதாஹ், ஸ்வஸ்வயுஹ்ய விவிதங்களான வ்யாபாரங்களுடைய - சந்தானம், ஸுரஸுரேயயுடையதத்தாய் ஹிதுதினுடைய வ்யாபாரங்கள் ஸுரீரதாரணாதிகள். ஸுரீரதத்துக்கு ஸுமநாதிகள் ஷீஸ்வரனுக்கு ஹேதன ஸுரணாதிகள் - சந்தானு அஸ்யாஸ்தீதீ சந்தானி । தஸ்மிந் தத்வானா த்ரிதயே - கார்யங்களில் ஹேதுத்வமாகிற த்ரம் த்ரிபு, ஹிதஹிதீஸ்வரங்களில் வர்திகும...

(சா.ஸ்வ) னுக்கு யுஹ்யகரம் த்ரய்யந்தசந்தர்ஸிதமென்று வர்துதாலேயிவனுக்கு ஹேதனவ்யாபாரவிலக்ஷண வ்யாபாரமுண்டென்கைக்கு ஸுரணமுண்டோவென்கிற ஸுத்ஹீ ஸுரஹீ - இத்தாலே தானேயிவனுக்கு கர்துத்வநிஸேத ஸுரமாக இங்கு எடுத்த வஹனங்கள் ஸுதா ஸாஸ்யாஹுக் த்ரீதயா அந்ய ஸுரங்களென்றும் ஸுஹிதமாகிறது. உக் த் விஸேஷண ஸுலிதமாஹ - யதாஹீதீ - யதாஹ்:, ஸ்வ ஸ்வ யுஹ்யா: - விவிதா:, த்ரிகஸாதாரணா: । த்ரிகாத்ரிகமாத்ர ஸாரணா: । த்ரதேகம் ஸாதாரணாஸுஹேதேவ் ஸுபாவ்யாபாரா: தேஸா சந்தானம், ஸுரஸுர । தத்வதீத்யர்த்: । அத்ர த்ரிக ஸாதாரண வ்யாபாராஸ்யுஹாடய: ஹிதஹிததுஸ்ய ஸாதாரணாஸுஹலநாடய: । ஸுதீஸ்வரஸுஸ்ய ஸாதாரணா: ஸுநானஹிகீஸாடய: । அஹேதனா ஸாதாரணாஸ்வரூஸுஸுரணா மாடய: । ஸுதாஸாதாரணா: ஸுநானஸுஹுஹிதாஸாடய: । ஷீஸ்வரா ஸாதாரணா: ஸுதேதர ஸமஸ்தவஸ்துதாரண நியம நாடய: । ஹேதுத்வம் த்ரிஹித்யாடீநா வக்ஷ்யமாணவ்யவஸ்துஸுயுஹிதயாத்ர யதாஹ் விவிதேயுக் த்: । இய் வ்யவஸ்தா காலாந்தரேஸுபி ந ஸிஹ்யத இதீ வ்யஹ்யிதது சந்தானஸுஹ்: । தத்வானா த்ரிதயே, ஹிதஹிதீஸ்வரரூஸு தத்வத்ரயஸமு ஹயே । ஹேதுத்வம் த்ரிஹித்யாடீ - ஷீஸ்வரஸுநாருவனுமே ஸுரவ்யாஹுத்துககும ஹேதுவென்கிற ஸுரணங்கள் தத்ராஹ்யாஸி...

(சா.ஸு) ஹிதஹிதீஸ்வராத்மகே தத்வத்ரயே । அத்மஸுரீரேஸ்வரேஹித்யர்த்: । யதாஹீத்யாடீ । தத்வகாலாநுஹுணேந ந்யுநாஹிகாஸேந ஸுரணாமவிஸேஸா: ஸுரீராடேஹ வ்யாபாரா: । தத்வஸுரணாம விஸிஸுத ஸுரீரஸுந்யஸுஹுது: ஸுநாஸுவ ரூபா வ்யாபாராஸுஹேதனாஹ்: । தத்வஸுநிஸநித லீலாரஸாநாஸுவா ஸுஹவத்வாபாரா: । எவ் யதா யுஹ்யம் விவிதானா வ்யாபாராணா சந்தானவதீத்யர்த்: । ஹேதுத்வம் த்ரிபு, எவ் ரூஸுவ்யாபாராஸுஸ்யேஸு அத்மஸுரீரேஸ்வரரூஸுேஸு த்ரிஹித்யாஸுஸ்யத்வரூஸு ஸுரவ்யாபார ஹேதுத்வமாத்ர...

(சா.வி) யதாஹ் விவித வ்யாபார சந்தானினி, ஸ்வஸ்வயுஹ்ய விவித வ்யாபார சந்தானவதீதீ । ரதஸுயேவ ஸுரீரஸ்யாபி க்ரீயாஸுஸ்யத்வம்: அஸுஸ்யேவ ஸுதீவஸ்ய ஸுராதீந ஸுமநாநுக் த்ர யத்வாஸுஸ்யத்வம், ஸாரதேரீவேஸ்வரஸ்ய ஸுரேகத்வமீதேவவிவித வ்யாபாரவதீதீ । ஹேதுத்வம் கிஸுதீத்கார்ய ஸுரதிகாரணத்வம் ஸுரதானே ஸுதீவ...

(சா.ஸ) நிரூபிதே । யதாஹ்ணா, விவிதானா வ்யாபாராணா சந்தானானி யஸ்மிந்நிதீ ஸமாஸ: । த்ரிதயே । நிதாரணே ஸமஸி । க்ரமவதீத்யந்தேந ஸிததமர்த்மாஹ । ஹேதுத்வமீத்யாடீநா - கார்யாநுஹுண...

(सा.सं) व्यापाराश्रयत्व रूप हेतुत्व - चिदचिदीश्वर साधारणम् । उभयोः, जीवेश्वरयोः । कर्तृभावः । प्रयत्नाद्याश्रयत्वलक्षणस्साधारणाकारः । एकत्र, ईश्वरे । स्वाधीनता, अनन्याधीनकर्तृत्वं । एवं च प्रकृतशङ्काः परिहृता इत्याह । तत्त्वामीत्यादिना । अलसः, अकिञ्चनः । तत्त्वामिना स्वार्थं प्रवृत्तेन भगवता यत्फलनिर्वर्तनं भस्वीकृतः तथोक्तः । तत्र, तस्मिन् फले अयमलसः...

मू - स्वयं निर्भरः ॥ २६ ॥

इति कविनार्किक सिंहस्य सर्वनन्त्रस्वतन्त्रस्य श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य
कृतिषु श्रीमद्रहस्यत्रयसारे साङ्गप्रपदनाधिकारो द्वादशः ॥

श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

(सा.दी) न्यस्तान्तरक्षणभरणान्ना तत्र, अस्मत्प्रपत्तिफलमान स्वरक्षणक्षेत्रे. स्वयं किमपि
न कुर्यात् । निर्भरणाद्येयिपुत्रकं कलवेनेनेक ॥ २९ ॥

इति श्रीमद्वाधूल कुलतिलक श्रीलक्ष्मणार्यकृपापात्रस्य श्रीवेदान्ताचार्य पादारविन्द निरतिशय भक्तियुक्तस्य
"श्रीवाधूल कुलतिलक श्रीपेरियप्पदेशिक कृपालब्धोभयवेदान्तस्य कौशिकान्वयस्य श्रीभाष्य श्रीनिवासस्य
कृतिषु श्रीसारदीपिकायां साङ्गप्रपदनाधिकारो द्वादशः ॥

(सा.स्वा) कर्तव्य शेषमुद्रायवन्वने योमृष्टि तानल्लेनेन्नु तानुमिवन्
क्षेत्रीनवनाम इत्यभिप्रायेणात्र स्वामीति शब्द प्रयोगः ॥ २९ ॥

इति श्रीरङ्गनाथ यतिराजचरणारविन्द मकरन्द मधुव्रतस्य वेदान्तरामानुजमुनेः कृतिषु श्रीसारास्वादिन्यां
साङ्गप्रपदनाधिकारो द्वादशः ॥

(सा.प्र) फले तथा स्वरक्षणे फलस्य नाह स्वामीत्यनु सन्धान रूपत्वात् फलस्वाम्यत्याग विशिष्टं स्वयं
रक्षण भरस्य च सर्वरक्षक भगवच्छेषत्वानुसन्धानं मुमुक्षु प्रपदनेङ्गीत्युक्तं भवति ॥ २९ ॥

इति भारद्वाजकुलतिलकस्य श्रीनिवासाचार्यस्य सूतोः श्रीनिवासाचार्यस्य कृतिषु श्रीसारप्रकाशिकायां
साङ्गप्रपदनाधिकारो द्वादशः ॥

(सा.वि) स्वस्य पारतन्त्र्यमनुसन्धाय निर्भरस्तिष्ठेदिति भावः । यद्वर इति वृत्ति मग्नस्यापि रक्षणस्य
तत्रेत्यनेन परामर्शो न दोषः - सर्वनाम्नानुसन्धिवृत्तिच्छन्न स्येत्युक्तत्वात् ॥ २९ ॥

इति श्रीशैलवशतिलक श्रीवेङ्कटसोम सुत्वनस्सुतेन श्रीनिवासदेशिक कृपालब्ध सारार्थ ज्ञानेन श्रीनिवासेन
लिखितायां श्रीसारविवरिण्यां साङ्गप्रपदनाधिकारो द्वादशः ॥

(सा.सं) स्वयं निर्भरः, पुनः कर्तव्यान्तर शून्यः । एवं च स्वीकृतभरत्वायैव भरसमर्पणावश्यं भावात्तदनन्त-
रनैर्भर्यस्यैव स्वरूपत्वात् यदर्थं भरो न्यस्तः तदर्थव्यापारस्यैवोपरमाच्च नोक्त शङ्कावकाश इति ॥ २९ ॥

इति श्रीपरकाल यतिविरचिते श्रीसारप्रकाशिका सङ्ग्रहे साङ्गप्रपदनाधिकारो द्वादशः ॥

